

செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் பேரகரமுதலி

பத்தாம் மடலம் - மூன்றாம் பாகம்
(அயற்சொல் மடலம்)

(த-வெள)

A Comprehensive Etymological Dictionary
of the Tamil Language
(Loan Words)
Volume X - Part III

முனைவர் இரா. மதிவாணன்
மதிப்புறு இயக்குநர்

செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித் திட்ட
இயக்கக வெளியீடு
தமிழ்நாடு அரசு
2010

செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் பேரகரமுதலி

பத்தாம் மடலம் – மூன்றாம் பாகம்
(அயற்சொல் மடலம்)

(த-வெள)

A Comprehensive Etymological Dictionary
of the Tamil Language
(Loan Words)
Volume X - Part III

முனைவர் இரா. மதிவாணன்
மதிப்புறு இயக்குநர்

செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித் திட்ட
இயக்கக வெளியீடு
தமிழ்நாடு அரசு
2010

செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித் திட்ட இயக்கக வெளியீடு - 28.

முதற் பதிப்பு : திருவள்ளூர் ஆண்டு 2041 சுறவம் (தை) (January 2010)

A Comprehensive Etymological Dictionary of the Tamil Language, Vol. X, Part-III

பதிப்பரிமை : தமிழ்நாட்டரசு

© Government of Tamilnadu

விலை : ரூபா 400/-

Price : Rs. 400/-

குறியீடு : Colon No.P J1-J, 314"K M4

வெளியிடுபவர் :

செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித் திட்ட
இயக்ககம்,
சி-48, முதல் கனம்,
காங்கிரஸ் (சி) வீடு (கிவசதி வாரிய அலுவலக வளாகம்,
அண்ணாநகர், சென்னை-600 040

Published by :

Directorate of Tamil Etymological
Dictionary Project,
C- 48, 1st Floor, I.N.H.B.,
11nd Avenue, Anna Nagar,
Chennai - 40.

அச்சு (டி) :

சுலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்
சிபிடி வளாகம், காரைக்கல்,
சென்னை-600 113

Printed at :

International Institute of Tamil
Studies,
Tharamani, Chennai - 113

நூல் கிடைக்கக்கூடிய இடங்கள் :

செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித் திட்ட
இயக்ககம்,
சி-48, முதல் கனம்,
காங்கிரஸ் (சி) வீடு (கிவசதி வாரிய அலுவலக வளாகம்,
அண்ணாநகர், சென்னை-600 040

Copies available at :

Directorate of Tamil Etymological
Dictionary Project,
C- 48, 1st Floor, I.N.H.B.,
11nd Avenue, Anna Nagar,
Chennai - 40

சுலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்
சிபிடி வளாகம், காரைக்கல்,
சென்னை-600 113

International Institute of Tamil
Studies,
Tharamani, Chennai - 113

ஆயிரம் சூரியன் போற்சுடரும் நுண்மதியும்
ஒயா துழைக்கும் வயிர மறநெஞ்சம்
கொண்ட கலைஞர் குலவுதமிழ்ச் செம்மொழிக்குக்
கண்கண்ட தாயெனவே போற்று!

மாண்புமிகு தமிழக முதலமைச்சர்
முத்தமிழ்நீஞர்
கலைஞர் மு.கருணாநிதி

செம்மொழிச் செம்மல் கலைஞர் பெருந்தகையே
செம்மாந்த செந்தமிழர் பாவாணர் நுண்ணோக்கில்
சீர்கொள் அகரமுதலி வெளியிட்டுப்
பேர்கொண்டீர் வாழ்க நெடிது!

மு. கருணாநிதி
முதலமைச்சர்

தலைமைச் செயலகம்
சென்னை - 600 009

நாள் 14-12-2009

வாழ்த்துரை

ஒரு மொழியினது சொல்லின் வேரையும், வரலாற்றையும் காட்டும் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலி (Etymological Dictionary) என்பது, மொழி வரலாற்றில் தனியிடம் பெற்றுள்ளது. செம்மொழியாகிய தமிழுக்கு விரிவான சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலி மிகமிக இன்றியமையாதது. இதனை உளங்கொண்டு மொழிஞாயிறு ஞா.தேவநேயப் பாவாணர் அவர்களை இயக்குநராக அமர்த்தி, 1974ஆம் ஆண்டில், அன்றைய திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு காலத்தில் உருவாக்கப்பட்ட செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித் திட்ட இயக்ககம், செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலியை 12 மடலங்களில் 31 தொகுதிகளாகக் கலைக்களஞ்சிய அமைப்பில் விரிவாக உருவாக்கி வெளியிடத் திட்டமிட்டது. அதன்படி, 2007 வரை, செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலியின் 9 மடலங்களுக்கான 25 தொகுதிகள் வெளியிடப்பட்டன. 15.9.2009 அன்று, பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் நூற்றாண்டு நிறைவு விழாவில் 10ஆம் மடலமாகிய அயற்சொல் மடலத்தின் முதல் இரு தொகுதிகள் வெளியிடப்பட்டன. அதன் தொடர்ச்சியாக, அயற்சொல் மடலத்தின் மூன்றாம் தொகுதி, பேரகரமுதலியின் 28ஆம் தொகுதியாகத் தற்பொழுது வெளிவருகிறது.

இலக்கிய வழக்கிலும், நடைமுறை வழக்கிலும் தமிழோடு கலந்துள்ள அயற்சொற்களுக்குரிய பொருள்களுடன், அவற்றுக்கிணையான தமிழ்ச் சொற்களையும் காட்டும்வகையில் அமைந்துள்ள இந்த அயற்சொல் மடலத்தின் தொகுதிகள் தமிழார்வலர்களுக்கும், அறிஞர்களுக்கும் தமிழ் மொழிக்கு மேலும்மேலும் வளம் சேர்க்க உதவும். இதனைத் தொடர்ந்து, அகரமுதலிகளில் விடுபட்டுப் போன சொல் தொகுப்புகள் இணைப்பு மடலத்தின் இரு தொகுதிகளாகவும் (தொகுதி 29, தொகுதி 30), சொற்பிறப்பு நெறிமுறைகள் (31ஆம் தொகுதி) இறுதித் தொகுதியாகவும் விரைவில் வெளியிடப்படவுள்ளன.

1974ஆம் ஆண்டு தொடங்கி, கடந்த 25 ஆண்டுகளாகத் தொடர்ந்து நடைபெற்று வரும் இந்த அகர முதலித் திட்டப் பணிகள் விரைவில் நிறைவுபெற்று, தமிழ் மொழியின் வளர்ச்சிக்கு என்றும் ஓர் அரிய கருவூலமாக நின்று வழிகாட்டும் என்று உறுதியாக நம்புகிறேன். இத்திருப்பணியில் ஈடுபட்ட - இன்றும் ஈடுபட்டு வருகின்ற தமிழ் மொழியியல் துறை அறிஞர் பெருமக்கள் அனைவரையும் உளமாரப் பாராட்டி வாழ்த்துகிறேன்.

2009
மு.கருணாநிதி

மொழிஞாயிற்று
ஞா. தேவநேயப்பாவாணர்

ஞால முதன்மொழி எந்தமிழே என்றென்று
சால நிறுவிய பாவாணர் செம்மலே
நின்று நிலவும் சொற்பிறப்பு காட்டியதால்
பொன்றாது நின்றதும் பேர்!

செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் பேரகரமுதலி

அயற்சொல் மடலம் - மூன்றாம் பாகம்

த

தக்கல் *takkal*, பெ.(n.) தக்கால் பார்க்க; see *tatkāl*.

தக்கன் *takkan*, பெ.(n.) எட்டு (அட்ட)மா நாகத் தொன்று (பிங்); a divine serpent, one of *aṣṭa-mā-nāgam*.

[*Skt. takṣa* > த. தக்கன்]

தக்கிசராயன் *takkiśarāyan*, பெ.(n.) ஒரு வகை நறுமணப் (வாசனை) பண்டம் (பொன்னம்பர்) (மூ.அ.); a kind of amber.

தக்கிணாக்கினி *takkiṇākkini*, பெ.(n.) யாகத் தீ மூன்றனுள் ஒன்று (திருமுரு. 181, உரை); one of the three sacred fires of vēdic sacrifice.

[*Skt. dakṣi-ṇāgni* > த. தக்கிணாக்கினி]

தக்கியா *takkiyā*, பெ.(n.) முகமதிய சடங்கா சிரியர் (fakir)களின் இருப்பிடம்; residence for fakirs. (C.G.).

[*Persn. takya* > த. தக்கியா]

தக்கீர் *takšīr*, பெ.(n.) குற்றம் (C.G.); guilt, fault, offence, crime.

[*Ar. taqsīr* > த. தக்கீர்]

தக்கீர்நாமா *takšīr-nāmā*, பெ.(n.) குற்றப்பத்திரிகை; charge-sheet (C.G.).

[*Ar. taqsir+U. nāmā* > த. தக்கீர்நாமா]

தக்பீர் *takpīr*, பெ.(n.) அல்லாகு அக்பர் என்று முகமதியர் கூறும் வாழ்த்துச் சொல்; exclamation of praise (Muham).

[*Ar. takbir* > த. தக்பீர்]

தக்ரமானிசம் *takramāṇiśam*, பெ.(n.) மோருடன் உண்ணும் வறுத்த இறைச்சி; meat fried with ghee and eaten with buttermilk. (சா.அக.).

[*Skt. takramānsa* > த. தக்ரமானிசம்]

தகசில்தார் *tagaśildār*, பெ.(n.) வட்டாட்சியர், மாவட்ட ஆட்சியருக்குக் கீழ் வட்டத்தில்

அரசிறை தண்டும் அதிகாரி; a revenue-officer incharge of a taluk under the district collector.

த.வ. வட்டாட்சியர்

[*U. tāhsildār* > த. தகசில்தார்]

தகரீர் *tagarīr*, பெ.(n.) முற்காலத்தில் பராமரிப்பு மேற்பார்வையாளர்களுக்குக் கொடுத்து வந்த தரகு; percentage or allowance given in former days to superintendents of public works. (C.G.).

[*Ar. taqlīl* > த. தகரீர்]

தகவல் *tagaval*, பெ.(n.) ஒரு நிகழ்வு அல்லது ஒரு பொருள் குறித்த உண்மைச் செய்தி அல்லது அறியப்படும் செய்தி; facts or knowledge provided or learned, information.

த.வ. தரவல்

[*Ar. dhkhal* > த. தகவல்]

தகாதா *takātā*, பெ.(n.) 1. குற்றம்; harm. இனி நான் இருந்தாலும் இராவிட்டாலும் தகாதா யாதும் இல்லை (சென்.வ.). 2. வழக்கு (வின்); criminal proceeding, law suit. 3. நெருக்குகை; troublesome importunity in urging the settlement of a claim or payment of a debt, dunning.

த.வ. வழக்கீடு

[*Skt. taqāzā* > த. தகாதா]

தகீத்து *tagittu*, பெ.அ.(adj.) 1. சரியான; correct, true (C.G.). 2. தெளிவான; distinct, clear.

[*Ar. tahqiq* > த. தகீத்து]

தகீதாய் *tagitāy*, வி.அ.(adv.) நம்பிக்கையாய்; reliably, as from personal knowledge. அவன் தகீதாய்ச் சொல்லுகிறான்' (செ.வ.).

[*Ar. aqida* > த. தகீது+ஆய்]

புலமை சான்ற தமிழர்கள் பல மடங்காக உயர்ந்த பின்னருங்கூட, தமிழக அரசின் ஆட்சிமொழியாகத் தமிழ் அறிவிக்கப்பட்டு, பெருமளவில் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்ட பின்னருங்கூட, தமிழ்மக்களுடைய வாழ்விலும், நடைமுறையிலும், குடும்ப நிகழ்ச்சிகளிலும் வேற்றுமொழியான வடமொழியே பயன்படுத்தப்படுகிறது. செந்தமிழின் மேன்மையை, செம்மொழியாய்த் தமிழ் ஏற்கப்பட்டதற்கு ஏதுவான அதன் பற்பல சிறப்புகளை உய்த்து உணராதவர்களாகவும், தாய்மொழி தமிழைக் குறித்த தமது தாழ்வு மனப்பான்மையைக் கைவிடாதவர்களாகவும் உள்ள தமிழர்களின் கண் திறக்கவும், கருத்து விளக்கம் பெறவும், பேரளவில் வழிகோலும் தனிச்சிறப்பு வாய்ந்தது செந்தமிழ்ச் சொற்பியப்பியல் அகரமுதலி.

அதன் மூலம் தமிழ்ச் சொற்களின் மூலவேர்கள் எதுவெனக் காணவும்; அந்த மூல வேர்கள் பழந்தமிழில் இடம் பெற்றிருந்தவாறே திராவிடக் குடும்ப மொழிகள் அனைத்திலும் இடம் பெற்றிருக்கும் நிலையையும்; தொன்னாளில் இந்தியாவின் வடபுலத்தில், பழந்தமிழே வழங்கிய நிலையில், பேச்சுவழக்கில் ஆரிய வடமொழிக் கலப்பின் பயனாகப் புதிய புதிய வட்டார மொழிகளாக (பிராகிருதங்கள்) வடிவ பெற்றிடினும், அம்மொழிச் சொற்களிலும் பழந்தமிழ் சொற்களின் மூலவேர்களே அடிப்படையாய் இலங்குவதையும் எவரும் தெளிந்திட ஏதுவாகும்.

இருபதாம் நூற்றாண்டு தொடக்கத்தில் இருந்து, சிந்துவெளி அகழ்வாய்வுகளினால் கண்டறியப்பட்ட ஹரப்பா, மொகஞ்-தாரோ போன்ற மண்மேடிட்ட நகரங்களில் நிலவிய நாகரிகம் திராவிட நாகரிகமே எனவும், அங்குக் காணப்படும் சின்னங்கள், முத்திரைகள், வரைவுகள், எழுத்துகள் யாவும் தொல்தமிழுடன் உறவுடையவை எனவும் ஆய்வாளர்கள் பலர் தொடர்ந்து எண்பித்து வருவதன் விளைவாக, இந்தியாவின் வரலாறு தொன்னாளில் பெற்றிருந்த சூழல் விளங்கிடுமாறு, நிறைவுடையதாக வரையப்பட வேண்டின், அது கங்கை நதிக் கரையிலிருந்து எழுதப்படாமல், காவிரி-வைகை-பொருநை நதிக் கரைகளில் இருந்துதான் தொடங்கப்படவேண்டும் என்னும் கருத்து வலுப்பெற்ற நிலையில், அந்த வரலாறும் அக்கால மக்களின் நாகரிகப் பண்பாடு அடியாக வரையப்பட வேண்டுமெனில், தமிழ்மொழி இலக்கியங்களின் கருத்துகளை ஏற்று உரைப்பதாகத்தான் அமையலாகும். வங்கத்தின் மொழியியல் பேரறிஞர் கனீத்குமார் சட்டர்ஜி கூறியுள்ளது போன்று, இந்திய மக்களின் நாகரிகப் பண்பாடுகளை ஆய்வுசெய்து பார்ப்பின் 75 விழுக்காடு, திராவிட நாகரிக அடைப்படை கொண்டதாகும் என்பது இதனை உறுதிசெய்யும்.

நம்முடைய வரலாற்றில், தாய்மொழி தமிழ் பெறலாகும் இடத்தினால் அது பெறும் சிறப்பைவிட, தொன்மைச் சிறப்புடைய தமிழ்மொழியின் வரலாற்றில் நாம் பெறும் இடத்தினால் நாம் பெறும்பெருமையே மிகப்பெரியதாகும். தமிழ் வாழ்வதால் அன்றோ தமிழரின் இனவரலாறு இன்றும் தொடர்கிறது! இதனை உணர்ந்ததாலன்றோ, தமிழின் எழுத்து வழக்கும், பேச்சு வழக்கும் வடசொற் கலப்பால் திசைமாறிச் செல்வதால், தமிழ்மொழி வழக்கு நாளும் தேயவும், பிறமொழிச் சொற்கள் விரவுதலால் தமிழ்நடை உருமாறவும் இனியும் இடந்தரலாகாது

என்று தீர்மானித்த மறைமலை அடிகளார், தனித்தமிழையே நமது பேச்சிலும், எழுத்திலும் கைக்கொண்டு, தமிழின் தனித்தன்மையைக் காப்போம் என்று அறிவித்து, அதை ஓர் இயக்கமாகவே வளர்த்திடுமாறு தமிழ் அன்பர்களை எல்லாம் வேண்டிக்கொண்டார்.

தமது வாழ்நாளில் பெரும்பகுதியும், தமிழே மூச்செனவும், மொழி இயல் ஆய்வே தம் உணவெனவும் கொண்டு வாழ்ந்ததுடன், தமிழ்ச் சொற்களின் வேர்களைக் குறித்து, விரிவான ஆய்வு நடத்தி 'ஒப்பியன் மொழி நூல்' இயற்றிய வித்தகரான மொழிஞாயிறு தேவநேயப் பாவாணர், 'தனித்தமிழ்' இயக்கத்தைப் பரப்புவதில் ஆர்வத்துடன் ஈடுபட்டார். அமைப்புகள் பல கண்டார்; ஆர்வலர் பலர் அவருடன் இணைந்து செயற்பட்டனர். சில பல எதிர்ப்புகள் தோன்றினாலும், அவை எடுபடவில்லை. நாளடைவில் தனித்தமிழ் இயக்கத்தை விரும்பாத ஏடுகளிலும்கூட கலப்படத் தமிழ் மாறி நல்ல தமிழ் இடம்பெறலாயிற்று.

மேலும், தமிழ்மொழி, திராவிடக் குடும்ப மொழிகளுள் மூத்தமொழி; திராவிடக் குடும்பத்தின் தாய்மொழி; இந்தியாவில் வழங்கும் பெரும்பான்மை மொழிகளும் தமிழுக்குப் பெரிதும் கடமைப்பட்டுள்ளன; குமார்க்கண்டத்தில் வாழ்ந்த முதல் மாந்தரினம் பேசிய மொழியே தமிழின் மூலவடிவம் ஆதலின், உலக மொழிகளுள் எல்லாம் முதல் மொழியும், அவற்றின் தாய்மொழியும் தமிழே! என்னும் ஆய்வு முடிவுகள் அடுத்தடுத்து வெளிவந்ததன் பயனாகத் தமிழைப் பயிலவும், ஆய்வு செய்யவும் முன்வந்தவர் பலராவர்.

தொல்லுலகில் நாகரிகம் வளர்ந்த நாடுகளில் விளங்கிய மொழிகளான கிரேக்கம், இலத்தீன், உரோமன், பார்சி, அரபு, ஐப்பான், கொரியா முதலானவற்றிலும் தொன்மக்களான தென்னாப்பிரிக்க கருப்பு நிற இனத்தாரின் மொழிகள் பலவற்றிலும், தமிழின் மூலவேர்ச் சொற்கள் தெளிவாகக் காணப்படுவதாக மொழிநூல் ஆய்வாளர் பலர் கூறுகின்றனர்.

"ஒன்றே குலம், ஒருவனே தேவன்" எனவும்,

"யாதும் ஊரே, யாவரும் கேளிர்" எனவும்,

"பிறப்பொக்கும் எல்லா உயிர்க்கும்" எனவும்,

"அனைத்துயிரும் ஒன்றென்று எண்ணி" எனவும்,

உலகோரை எல்லாம் ஓர் சமமாகக் கருதும் எண்ணம் தமிழில் அரும்பியதே, உலகோர் அனைவரின் மொழியும் தொல்தமிழுடன் கொண்டுள்ள ஆதிநாள் உறவின் விளைவாகலாம்! எனவே தமிழ்மொழி, உலகமொழிகளிடையே பரவலாகக் கொண்டுள்ள வேர்ச்சொல் உறவு பற்றி அறிய விரும்புவார் எவர்க்கும், சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலி பெருந்துணையாகும்.

மொழிஞாயிறு பாவாணர் அந்தக் குறிக்கோளுடனேயே பல ஆண்டுகளாகப் பாடுபட்டவர் என்பதால், பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களால் மிகவும் பாராட்டிப் பெருமைப்படுத்தப்பட்டவர். அண்ணாவினைத் தொடர்ந்து, தமிழக முதல்வராகப் பொறுப்பேற்ற முத்தமிழ் அறிஞர் கலைஞர் அவர்களும், பாவாணரின் மொழிநூல் ஆய்வுத் திறனையும், அவரது வேணவாவையும் அறிந்தவராதலின், அதை நிறைவேற்றுவதற்கென்று தமிழக அரசின் சார்பில், "செந்தமிழ்ச் சொற்பியப்பியல்

பேரகர முதலி" தயாரித்திடும் திட்டத்தை அறிவித்ததுடன், அதன் தலைமைப் பொறுப்பில் மொழிஞாயிறு பாலாணரையே நியமித்து, அப்பணிக்கு வேண்டிய பிற அலுவலர்களுங்கூட நியமனம் செய்தார்.

கலைஞரின் ஆட்சி மாறிய சூழலில், அந்த அமைப்பு செயற்படுவதில் சிலபல இடர்ப்பாடுகள் தோன்றி, அதன் தொடர் விளைவாக, கலைஞர் ஆட்சி நிலவாத பல ஆண்டுக்கால இடைவெளியில் அந்தப் பணி சீராகத் தொடரவியலாத நிலைக்கு ஆளாயிற்று. அதனாலும், பின்னர் மொழிஞாயிறு அவர்கள் மறைய நேரிட்டதாலும், ஏற்பட்டுவிட்ட திட்டப் பணி முடக்கத்தை மாற்றிச் செயற்படுத்தும் முயற்சி பின்னர் மேற்கொள்ளப்பட்டது. மொழிஞாயிறு அவர்களின் வேர்ச்சொல் ஆய்வு நெறிமுறையில் அவர் வகுத்த வழியில் தேர்ந்தவராயும், அவர் விட்டுச்சென்ற பெரும்பணியைத் தொய்வின்றியும், பழுதுரைக்க இடமின்றியும் நிறைவேற்றக்கூடியவராகவும் விளங்கிய முனைவர் இரா.மதிவாணன் அவர்களிடம் அப்பணி ஒப்படைக்கப்பட்டது. மொழிஞாயிறு திட்டமிட்டவாறு அகர முதலியின் அனைத்து மடலங்களும், அவற்றின் தொகுப்புகளும் கலைஞர் முதல்வராக உள்ள இந்த ஆட்சிக் காலத்திலேயே பதிப்பிக்கப்பட்டு வெளிவரச் செய்யவேண்டுமென்றும், மொழிஞாயிறுந்ரின் வேணவாவை விரைந்து நிறைவேற்றுவதன் மூலம், அவருடைய நினைவைப் போற்றிப் பெருமைப்படுத்த வேண்டுமென்றும், முதல்வர் கலைஞரின் சார்பில் அகரமுதலிப் பணியில் ஈடுபட்டிருந்த அனைவரையும் நான் கேட்டுக்கொண்டேன். அதன்படி இப்பொழுது வெளியிடப்படும் இந்த அகரமுதலி மடலங்களை நான் வரவேற்கிறேன். அகரமுதலித் திட்டத்தை உருவாக்கி, செந்தமிழின் வளர்ச்சிக்கும் செம்மொழியின் உயர்ச்சிக்கும் புரவலராக அமைந்து, பலகத் தமிழர்களின் ஒப்புயர்வற்ற தலைவராக விளங்கும் முத்தமிழ் அறிஞர் கலைஞர் அவர்களுக்கு அன்பு செறிந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அகரமுதலிப் பணி தொய்வின்றிச் செயற்பட உறுதுணையாய் நின்ற தமிழ் வளர்ச்சி, இந்து சமய அறநிலையம் (ம) செய்தித் துறை அரசு செயலாளர் திரு க.முத்துசாமி அவர்களுக்கும், உயர்ந்த பயன்தரும் இந்த அருமையான கடமையைச் செம்மையாக நிறைவேற்றியுள்ள முனைவர் இரா.மதிவாணன் அவர்கட்கும், அவருக்குத் துணையாக இருந்து இந்தச் சீரிய பணியை ஆற்றியுள்ள அகரமுதலித்திட்டப் பணிக்குழு அலுவலர் அனைவர்க்கும் எனது உளமார்ந்த பாராட்டையும், நன்றியையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(க. அன்பழகன்)

க. முத்துசாமி, இ.ஆ.ப.,
அரசுச் செயலாளர்

தமிழ் வளர்ச்சி, அறநிலையங்கள் மற்றும்
செய்தித் துறை,
நாமக்கல் கவிஞர் மாளிகை (6ஆவது தளம்),
தலைமைச் செயலகம், சென்னை - 600 009.
தொலைபேசி : 044-25672887 (அலுவலகம்)
044-22592966 (இல்லம்)

தேதி : 4-12-2009

அணிந்துரை

மொழி மக்களுக்கு விழி போன்றது. கண்ணைக் காப்பது போல் பல்லாயிரம் ஆண்டுகளாகக் கன்னித் தமிழைக் கட்டிக்காத்த பண்டைய மன்னர்கள் புலவர்களுக்கு வாரி வழங்கிய கொடைமழை, தொன்மரபு காக்கும் சங்க இலக்கியங்களைச் செழிப்புற வளர்த்துள்ளது. அந்தச் செந்தமிழ்ப் பாங்கே தமிழுக்குச் செம்மொழித் தகுதி பெற அடிப்படையாயிற்று.

செந்தமிழின் அடி முடி காணும் முயற்சியில் வேர்ச்சொற்களை ஆராய்ந்து சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலி வெளியிடும் முயற்சி செம்மொழிக்குச் சீரும் சிறப்பும் சேர்ப்பதாகும். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் கலைஞர் அவர்களால் 1974இல் உருவாக்கப்பட்ட அகரமுதலித் திட்ட இயக்ககம் திட்டமிடப்பட்ட 31 தொகுதிகளில் 27 தொகுதிகளை வெளியிட்டுள்ளது. இப்பொழுது 28ஆம் தொகுதியை வெளியிடுவது மகிழ்ச்சியளிக்கிறது. அடுத்து வெளியிடவேண்டிய இறுதி மூன்று தொகுதிகளின் பணியும் விரைந்து நடைபெற்று வருகிறது.

சொற்பொருள் காட்டுதல், வேர்ச்சொல்லும் இனச்சொற்களும் காட்டுதல், இன்றியமையாதவற்றுக்குப் படவிளக்கம் தருதல், பிறமொழிச் சொற்களுக்கு நிகரான தமிழ்ச் சொல் தருதல் போன்ற பல்வேறு அமைப்புகள் இந்த அகரமுதலியின் தனிச் சிறப்புகளாக விளங்குகின்றன. இம்முயற்சி பிறசொல் கலவாமல் தமிழை எழுதவும், பேசவும் பெரிதும் துணைபுரியும்.

மொழி சிறந்தோங்குவது சொல் வளத்தால் தான். அந்தச் சொல்வளத்தை அகரவரிசைப்படுத்தி அகரமுதலி மடலங்களாக வெளியிடுவதில் எல்லா மொழியினரும் பெருமை கொள்கின்றனர். உலகத் தாய்மொழிகளில் தமிழ்த்தாய் பொன்றாவரம் பெற்று குன்றா இளமை கொண்டவள். இதை உணர்ந்தே “தமிழுக்கு அமுதென்று பேர்” எனப் பாவேந்தர் பாடினார். அமுதத் தமிழின் இளநலத்தை இனிதாக விளக்கிக் காட்டும் அகரமுதலிப் பணி நீடித்த பயன் தரக் கூடியது.

தாய்மொழி, பல கிளைமொழிகளாகச் சிதைந்து விடாமல் காப்பது அகரமுதலியின் தலைமையான நோக்கமாகும். அதனால்தான், “Dictionary brings people closer to a perfect language” என்று கூறுகின்றனர்.

தாய்மொழியை அழியாமல் காத்துச் செழுமையாய் வளர்க்க அடிப்படையான கருவி நூலாக விளங்கும் செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலிப் பணியில் ஈடுபட்ட தமிழறிஞர்கள் அனைவருக்கும் என் பாராட்டு உரியது.

தமிழ்மக்களும், தமிழ் கற்கும் பிறமொழியினரும் இத்தொகுதிகளைப் பயன்கொள்வாராக என வாழ்த்துகிறேன்.

க. முத்துசாமி
(க. முத்துசாமி)

உள்ளடக்கம்

எண்	பொருள்	பக்கஎண்
1.	அணிந்துரை	
2.	பதிப்புரை	
3.	ஆய்வு முன்னுரை	
4.	அயற்சொல் மடலம் - மூன்றாம் பாகம்.....	1
5.	பின்னிணைப்பு - அன்றாடு வழக்கில் ஆங்கிலச் சொல்லாட்சிகள்.....	500
	1. உணவு	515
	2. அடுகல ஏனங்கள்	515
	3. உண்பொருள்கள்	516
	4. உடைகள்	516
	5. அறைகலன்கள்	517
	6. இருப்பிடங்கள்	518
	7. மின்பொருள்கள்	518
	8. செய்தி அஞ்சல்	519
	9. வானொலி, தொலைக்காட்சி, போக்குவரத்து.....	520
	10. மிதிவண்டி உறுப்புகள்.....	522
	11. விளையாட்டுகள்	523
	12. தடகளப்போட்டிகள்	523
	13. மருத்துவம், சட்டம், கணக்கு.....	525
	14. கல்வி பொதுவியல்	528
	15. சார் பொருட் சொற்கள்	530
6.	தொகுதிப்பெயர்கள்	
	1. மாதம், கிழமை, நாண்மீன், பிறைநாள்.....	537
	2. விழாக்களின் பெயர்	538
	3. ஆடவர் மகளிர் பெயர்	538
	4. கோவில் சமயம்	544
	5. தெய்வப்பெயர்	547
	6. இடப்பெயர்	547
	7. நாட்டியம்	548
7.	கூட்டிணைப்பு - விடுபட்ட பிற சொல்லாட்சிகள்	549

பதிப்புக்குழு

முனைவர் **இரா. மதிவாணன்**, மதிப்புறு இயக்குநர்
தலைவர்-பதிப்புக்குழு

முனைவர் **மு.கண்ணன்**, சிறப்புநிலைத் தொகுப்பாளர்

முனைவர் **பா.வெற்றிச்செல்வன்**, சிறப்புநிலைத் தொகுப்பாளர்

முனைவர் **ச. செந்திலாண்டவன்**, சிறப்புநிலைத் தொகுப்பாளர்

முனைவர் **இரா.கு.ஆல்துரை**, சிறப்புநிலைத் தொகுப்பாளர்

திரு.கா. இளமுருகு, சிறப்புநிலைத் தொகுப்பாளர்

திரு.ச.கி. கணேசன், சிறப்பு நிலை ஒவியர் - முதலிலை

திரு. மா. பூங்குன்றன், பதிப்பாசிரியர்

திரு.க.கணேசன், பதிப்பாசிரியர்

திரு.சு.வீரவேலு, பதிப்பாசிரியர்

திருவாட்டி.வே.உமாராணி, உதவிப் பதிப்பாசிரியர்

பதிப்புரை

செம்மொழிச் செம்மல் தமிழக முதலமைச்சர் மாண்புமிகு கலைஞர் அவர்களால் பீடுற உருவாக்கம் பெற்ற செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித் திட்ட இயக்ககம் திட்டமிட்ட வண்ணம் 12 மடலங்களில் வகைப்படுத்தப்பட்ட 31 தொகுதிகளில் 10 ஆம் மடலமாகிய அயற்சொல் மடலத்தின் மூன்றாம் பகுதியை 28ஆம் தொகுதியாக வெளியிட்டு மகிழ்கிறது. அடுத்த மூன்று தொகுதிகள் விரைவில் வெளியிடப்படவுள்ளன.

தமிழில் கலந்துள்ள பிறமொழிச் சொற்களைத் தனியாகப் பிரித்து 10ஆம் மடலமாக மூன்று தொகுதிகளாக வெளியிட வேண்டும் என அகரமுதலித் திட்டத்தின் முதல் இயக்குநராகிய மொழிஞாயிறு ஞா. தேவநேயப்பாவாணர் வகைப்படுத்திய வண்ணம் இத்தொகுதி அயற்சொல் மடல இறுதித் தொகுதியாக வெளிவருகிறது.

உலகில் பெரும்பான்மை மொழிகளில் தம்மொடு கலந்த பிறமொழிச் சொற்களைப் பிரித்துத் தனித் தொகுதியாக வெளியிடும் வழக்கமில்லை. ஏனெனில் அம்மொழிகளில் அயன்மொழிச் சொற்களைப் பிரித்துத் தம் தாய்மொழியிலேயே சொல்லாக்கங்களை உருவாக்கிக் கொள்ள முடிவதில்லை. உலக மொழிகளில் ஞாலமுதன் மொழியாகும் தகுதிவாய்ந்த தமிழில் அயற்சொற்களை முற்றிலும் நீக்கித் தனித்தமிழில் சொல்லாக்கங்களைச் செய்து கொள்ள முடிகிறது. அதனால் தான் தமிழைச் செந்தமிழ் என்கிறோம்.

பிறமொழிச் சொற்களுக்கு அவ்வம் மொழிகளில் தரப்பட்டுள்ள சொன்மூலம் அல்லது வேர்மூலம் காட்டப்பட்டுள்ளது. அவ்வாறு காட்டப்படாதனவற்றுக்கு வேர்மூலம் தெரியவில்லை எனக் குறிப்பிடுவதற்கு மாற்றாக வெறுமனே விடப்பட்டுள்ளன. திருந்திய மறுபதிப்பு வெளிவரும் போது அவற்றுக்கு வேர்மூலம் அல்லது சொன்மூலம் காட்டப்படும்.

3000 ஆண்டுகளாக வடமொழியின் தாக்கமும் 2000 ஆண்டுகளாகப் பாலி-பிராகிருத மொழிகளின் தாக்கமும், 1000 ஆண்டுகளாகத் துருக்கி, அரபி, பாரசிக மொழிகளின் தாக்கமும் 300 ஆண்டுகளாக ஆங்கிலம், பிரஞ்சு, போர்த்துகீசிய மொழிகளின் தாக்கமும் தமிழின் மொழிநடையில் உட்கலந்தன. எனினும் தொல் வரலாறு தொல் இலக்கிய இலக்கணக் கட்டமைப்பு எனும் வலிய அரண் பாதுகாவலால் அயன்மொழித் தாக்கங்கள் தமிழின் தனித் தன்மையைச் சிதைக்க முடியவில்லை. இது உலக மொழிகளின் வரலாற்றில் வியப்புக்குரியதாகும். வலிய புகுத்தப்பட்ட பிறமொழிச் சொற்களை உதறித் தள்ளும் தனித் தன்மை தமிழுக்கு உண்டு என்பதையும் புதிய சொல்லாக்கங்களை மிகவும் எளிதாகப் படைத்திட்டுக் கொள்ளமுடியும் என்பதையும் காட்டுவதற்காகவே பிறமொழிச் சொற்கள் அயற்சொல் மடலத்தில் இடம் பெற்றுள்ளன.

பல்லவர் காலமுதல் மருத்துவம், கணியம், வானநூல், கணக்கியல், ஏரணம், சமயம், மெய்யியல், ஓகம், வணிகம், கப்பற் கலை, கட்டடக்கலை, சிற்பக்கலை, இசை, நாடகம், இலக்கியம், இலக்கணம் போன்று அறுபதுக்கும் மேற்பட்ட புலத் துறைகளில் தமிழில் எழுதப்பட்டிருந்த ஓலைச் சுவடிகள் வடமொழியில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டு தாய்மொழிக் கல்வி வளராத சூழல் ஏற்பட்டதால் வலியப் பகுத்தப்பட்ட வடமொழிச் சொல்லாட்சிகள் மிகுந்துள்ளன. அவற்றை மூன்று தொகுதிகளாக வெளியிட நேர்ந்தது. இவற்றுள் பெரும்பான்மையானவை மக்களின் அன்றாட வழக்கில் இடம் பெறாதவை. எனினும், பிற்கால நூலாட்சிகளில் இடம் பெற்றிருப்பதால் எடுத்துக்காட்ட வேண்டியதாயிற்று.

தமிழ்மலையாம் மறைமலையடிகள், மொழிஞாயிறு ஞா. தேவநேயப் பாவாணர், பாவலரேறு பெருஞ்சித்திரனார் போன்ற பெருமக்கள் தனித்தமிழை மீட்டெடுத்தனர். இதன் விளைவாகப் பிறமொழிகளின் தாக்கத்திலிருந்து தமிழ் முழுமையாக விடுதலை பெற்றுள்ளது. அயற்சொல் விரவாத நல்ல தமிழ், நாடும் வளர இம்மடலம் துணைபுரியும்.

உலகில் செம்மொழியின் தனித்தன்மையை நிலைநிறுத்திக் காட்ட சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலி வெளியிடுவது கட்டாய தேவையாகிறது. இதனைச் செயற்படுத்திக் காட்டும் வகையிலும் உலகச் செம்மொழிகளில் மூத்த செம்மொழியாகிய தமிழுக்கு அணி சேர்க்கும் வகையிலும் செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித் திட்டத்தை உருவாக்கித் தந்த மாண்புமிகு முதலமைச்சர் கலைஞர் அவர்களுக்கு நன்றி செலுத்தத் தமிழலகம் கடமைப்பட்டிருக்கிறது. இந்த 28ஆம் தொகுதிக்குச் சீரிய அணிந்துரை வழங்கியருளிய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் கலைஞர் அவர்களுக்கு நெஞ்சுகந்த நன்றியை இனிய காணிக்கையாகப் படைக்கிறோம்.

அகரமுதலித் திட்டப்பணி சீராக நடைபெற அயராது ஊக்கம் தந்து ஆக்கம் சேர்த்து அரியதோர் அணிந்துரை நல்கிப் பெருமைப்படுத்திய மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் பேராசிரியர் க. அன்பழகன் அவர்களுக்கு என்றென்றும் நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டுள்ளோம்.

அடுத்தடுத்த தொகுதிகள் வெளிவரத் துணைநின்ற தமிழ் வளர்ச்சி அறநிலையம் செய்தித்துறை அரசு செயலாளர் உயர்திரு. க. முத்துசாமி இ.ஆ.ப. அவர்களுக்கும் அயராது உழைத்த அகரமுதலித் திட்டப்பணியாளர்களுக்கும் விரைந்து அச்சிட்ட கணியச்சகத்தார்க்கும், உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி நிறுவனத்துக்கும் அகரமுதலித் திட்டத்தின் சார்பில் மனமார்ந்த நன்றி நவில்கிறேன்.

இரா. மதிவாணன்
மதிப்புறு இயக்குநர்

ஆய்வு முன்னுரை

அயற்சொல் மடலம்

மொழிஞாயிறு ஞா. தேவநேயப்பாவாணர் அவர்கள் தலைமையில் மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் செம்மொழிச் செம்மல் முத்தமிழ்க் காவலர் கலைஞர் அவர்களால் உருவாக்கப்பட்ட அகரமுதலித் திட்ட இயக்ககம் இதுவரை 25 பாகங்களை வெளியிட்டுள்ளது. இப்போது 26 ஆம் பாகமாக அயற்சொற் மடலத்தின் முதற்பாகம் வெளியிடுவதில் அகரமுதலித் திட்ட இயக்ககம் பெருமை கொள்கிறது.

தமிழக அரசின் தளரா உதவியால் வளரும் பயிராகச் செழித்து வண்டமிழுக்கு வளம் சேர்த்துச் செம்மொழி எனும் தகவுபெற்ற தமிழுக்கு அணிகலன்களாக அகரமுதலி வெளியீடுகள் அமைந்துள்ளன எனில் அது மிகையாகாது.

ஆங்கிலம் தமிழோடு முந்நூறு ஆண்டுகளாகத் தொடர்பு கொண்டுள்ளது. ஆனால், சமற்கிருதம் தமிழோடு மூவாயிரம் ஆண்டுகளாகத் தொடர்பு கொண்டிருந்ததால் ஆங்கிலத்தைவிட அரபியம், பாரசீகம் போன்ற செமித்திய மொழிகளைவிட, சமற்கிருதச் சொல்லாட்சிகள் மிகுதியாகத் தமிழில் புகுந்துள்ளன.

தமிழ் மலையாம் மறைமலையடிகள், மொழிஞாயிறு தேவநேயப் பாவாணர், பாவலரேறு பெருஞ்சித்திரனார் போன்ற பெருமக்கள் சமற்கிருதம் உள்ளிட்ட அனைத்து அயற்சொற்களையும் அறவே களைந்து என்றுமுள இனித்தமுடைய தனித்தமிழை மீட்டெடுத்தனர். அவர்கள் மீட்டெடுத்த முயற்சியை வெளிப்படுத்துவதாக அமைந்ததே அயற்சொல் மடலம்.

சொல்வளம்

“தமிழைப்போலச் சொல்வளமுள்ள மொழி உலகத்தில் வேறொன்றுமில்லை..... தமிழ் பழையமையான மொழியாயும், சென்ற மூவாயிரம் ஆண்டுகளாகத் தளர்ச்சியடைந்து வருவதாயும், வழங்கும் நிலம் வரவரக்குறுகி வருவதாயும், குறுகிய தன்னாட்டிலும் பெருகிய பகையுள்ளதாயும், தன் மக்களாலும் தள்ளப்படுவதாயும் இக்கால நூல்கள் எழுதப்படாததாயும், அரசியன் மொழியல்லாததாயும், எத்துணையோ கலைகளும் நூல்களும் சொற்களும் இறந்துபட்டும் வழக்கற்றுமுள்ளதாயும், இது போதுள்ளனவும் வழக்கற்று வருவதாயும் உள்ளது”¹.

உலகிலுள்ள எம்மொழியிலும் அயற்சொல் கலவாத நிலை இல்லை என்றும் அயற்சொற்களை வழங்குவதனால் மொழி வளர்ச்சியடையும் என்றும் சிலர் கூறுகின்றனர். இதற்கு வரையிகந்து அயற்சொற்களைக் கடன்பெற்ற ஆங்கில மொழியை எடுத்துக்காட்டுவர். ஒரு மொழியில் குறிப்பிட்ட பொருளையோ கருத்தையோ தெரிவிக்க சொல் இல்லாத நிலையில் அதற்குரிய சொல்லாக்கம் உருப்பெறா நிலையில் அயற்சொல்லைக் கடன் வாங்குதல் ஒருவகை. ஆயின், வழக்கிலுள்ள சொற்களைக் கையாளாமல் அவற்றிற்கு இணையான பிறமொழிச் சொற்களைக் கையாள்வது எவ்வகையில் மொழி வளர்ச்சிக்கு உதவும்? உவகை, களிப்பு, மகிழ்ச்சி என இனிமையான சொற்களிருக்க அவற்றிற்கு மாற்றாக ஆனந்தம், சந்தோஷம், குஷி, ஜாலி என அயற்சொற்களைப் பயன்படுத்துவது எங்ஙனம் தமிழ் வளத்தைப் பெருக்கும்? இவ்வகையில் பெரும் எண்ணிக்கையிலான அயற்சொற்கள், குறிப்பாகச் சமற்கிருதச் சொற்கள் ஒரு பொருட் பன்மொழிகளாகவே தமிழில் இடம்பெற்றுள்ளன. எ-டு: சொல்-வார்த்தை, நீர்-ஜலம், துப்புரவு-சுத்தம், விலங்கு-பிராணி, கூலம்-தானியம், விண்மீன்-நட்சத்திரம், சாறு-ரசம், கையூட்டு-லஞ்சம், அகவை-வயது, அறம்-தருமம், இரப்போன்-பிச்சைக்காரன், இழப்பு-நஷ்டம், நலம்-சௌகரியம்.

வழக்கற்றசொல்

வழக்கில் இடம்பெறாத பழைய சொல் எளிதாய்ப் பொருள் உணர்த்துவது இல்லை. ஆகையால் அதற்கு ஈடான பிறமொழிச் சொல்லைப் பயன்படுத்துவது எளிதாய் அமையும் என்று குறிப்பிடுவாரும் உளர். வழக்கற்ற சொல் எளிதில் பொருளுணர்த்தாமல்குரிய கரணியம் அச்சொல்லின் குற்றமன்று. அதனைப் பயன்படுத்தாததொன்றே அது எளிதில் பொருளுணர்த்தா நிலைக்குக் கொண்டு செல்லும். இதனை “நீண்ட காலமாக உறவாடாத மக்கள் அயலாராகத் தோன்றுவது போன்றே நீண்ட காலமாக வழங்காத சொற்களும் அருஞ் சொல்லாய்த் தோன்றுகின்றன” என்று எடுத்துக்காட்டி விளக்கினார் பாவாணர்.

¹ பாவாணர், சொல்லாராய்ச்சிக் கட்டுரைகள், தமிழ்மண் பதிப்பகம், 2000 (முதற்பதிப்பு 1949), பக்.72.

இந்திய மொழிகளில் பிறசொல் கலவாமல் எழுதவும் பேசவும் வல்ல ஒரே மொழி தமிழ்மொழி. இதனை நிலை நாட்டும் உயரிய நோக்கத்தை மொழிஞாயிறு பாவாணர் தம் வாணாட் குறிக்கோளாகக் கொண்டிருந்தார். இலக்கியம், இலக்கணம், வரலாறு, உலகியல், அறிவியல், கணிதம், கணியம் போன்ற துறைகளில் முழுமையாகத் தமிழாக்கம் செய்யப்படாத சமற்கிருதச் சொற்களின் நிலைப்பு நீடித்தது. குறிப்பாகத் தமிழ் மருத்துவ நூல்கள், ஓரிலக்கம் பாடல்களுக்கு மேற்பட்டவை, சமற்கிருதத்தில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டபோது மூலத் தமிழ்ச் சொற்கள் உருவறிய முடியாமல் மறைந்து போயின. மருந்துகளின் பெயர்களும் மூலம் இழந்தன. அவற்றையும் மீட்டெடுக்க முயன்ற முயற்சியில் ஓரளவு துப்பு துலங்கியிருக்கிறது. அகரமுதலி திருந்திய மடலங்கள் வெளிவரும்போது சமற்கிருதமாக உருமாறிய தமிழ்ச் சொற்கள் முழுமையாக மீட்டெடுக்கப்படும். அதற்கான இடைக்கால ஏற்பாடாக முற்றிலும் தமிழாக்கப்படாத மருத்துவச் சொற்களும் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

சொற்கடன்

“திராவிட மூலத்தினின்று முளைத்த சொற்கள் சமற்கிருதத்தில் இடம்பெற்றுள்ளன என்பதைப் பல்லாண்டுகளுக்கு முன்பே ஏற்றுக்கொண்டேன்.... ஆங்கில மொழியில், பிரித்தானியச் சொற்கள் எந்த அளவு கலந்துள்ளனவோ அந்த அளவு திரவிடச் சொற்கள் சமற்கிருதத்தில் கலந்துள்ளன. ஆனால் இவ்வுண்மை நெடுங்காலமாக உணரப்படவில்லை. எங்கேனும் ஒரு சொல் சமற்கிருத மொழியிலும் தமிழ் மொழியிலும் இருந்தால் அதை உடனே சமற்கிருத மூலத்தினின்று உருவானது என்று கருதிவிடுகின்றனர். பெரும் எண்ணிக்கையிலான சமற்கிருதச் சொற்கள் திரவிடமொழிகளில் வழக்கிலுள்ளன. இத்தகைய சொற்களைத் தமிழ், தெலுங்கு அகரமுதலித் தொகுப்பாளர்கள், சமற்கிருதச் சொற்களாகக் கருதி இயற் சொற்களான தம்மொழிச் சொற்களினின்று பிரித்து வழங்கி வந்திருக்கின்றனர். சில இடங்களில் தமிழ் சமற்கிருதத்தினின்று கடன் பெற்றதா, சமற்கிருதம் தமிழினின்று கடன் பெற்றதா என்னும் ஐயம் நிலவுகிறது. தமிழ்வாணர்களைப் போல் சமற்கிருதவாணர்கள் எப்போதும் பிரித்துக் காட்டவில்லை. யாரேனும் ஓர் ஆசிரியர் தாம் வாழும் உள்ளூர் அல்லது வட்டார மொழிச் சொற்களைப் பயன்படுத்திவிட்டால் (யாப்பமைதிக்காகவும் அல்லது வேறு காரணியங்களுக்காகவும் சமற்கிருதம் பேச்சு மொழி என்ற தகுதியை இழந்தபின் அவ்வாறானவை அருகிய வழக்காக இருப்பது இயல்பு), அவற்றைத் தவறாது சமற்கிருதச் சொற்கள் என்று குறிப்பிட்டு விடுகின்றனர்”¹

மொழிக் கடன்பெறுவது தேவை கருதிப் பெறுவது பெருமை கருதிப் பெறுவது என இருவகைப்படும். தமிழில் கடன் கொள்ளப்பட்ட வடசொற்களுள் பெரும்பான்மையானவை பெருமை கருதிப் பெற்றவை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இந்நிலையில் தமிழ் அகரமுதலிகள் பெரும் எண்ணிக்கையிலான சொற்களை வட சொற்கள் எனக் காட்டியுள்ளன. அவற்றுள் பெரும்பான்மையானவை மக்கள் வழக்கில் இடம்பெறாதன. இலக்கியங்களில் இடம்பெற்ற வடசொற்களல்லாமல் வழக்கில் உள்ளவாகப் பல வடசொற்களை அகரமுதலிகள் காட்டுகின்றன. அவற்றுள்ளும் பல பெரும்பான்மையோரால் கேள்விப்படாத சொற்கள். இவை போன்றனவல்லாமல் சென்ற நூற்றாண்டில் விளைந்த தமிழுணர்வின் காரணியமாகத் தமிழில் கலந்த வடசொற்கள் பல வழக்கு வீழ்ந்து வருகின்றன. எ-டு: அபேட்சகர்-வேட்பாளர்.

1 I have long felt persuaded that some words of Dravidian origin has found their way into Sanskrit vocabularies.... There is probably almost large a proportion of Dravidian words in Sanskrit, as of British words in English; but this probability has generally remained unnoticed; and wherever any word was found to be the common property of the Sanskrit and any of the Dravidian tongues, it was at once assumed to be a Sanskrit derivatives. Doubtless, the number of Sanskrit derivatives, properly so called, which have been introduced into the Dravidian Languages, is very great; but those words are almost always recognised and admitted to be derivatives by Tamil and Telugu lexicographers, and carefully distinguished from national or native Dravidian words. In a few cases, as might be expected, but in a few cases only, some doubt exists whether a particular word was borrowed by the Sanskrit from the Tamil, or by the Tamil from the Sanskrit. Sanskrit lexicographers and grammarians were not always so discriminate as their Dravidian brethren: and if any writer had happened to make use of a local or provincial word, that is, a word belonging to the vernacular of the district in which he resided (and it was natural that such words showed occasionally be used, for variety of metre or some other cause, especially after Sanskrit has caused to be a spoken tongue) every such word, provided only it were found written in Sanskrit characters was forthwith set down with vocabularies as Sanskrit. - Caldwell, Robert, A Comparative Grammar of the Dravidian or South Indian Family of Languages, AES 1987, (First Published 1913) P.566.

“தமிழ்ச்சொல் வட பாடைக்கட் செல்லாமையாலும் வடசொல் எல்லாத் தேயத்திற்கும் பொதுவாகலானும், இவை வட சொல்லாக ஈண்டு வழங்கப்பட்டன வெனல் வேண்டும்” (சேனாவரையர்) என்றாற் போன்று தமிழன்றி வடமொழி ஒரு போதும் கடன்பெறாது என்னும் பிழைக் கருத்து, பன்னூறு ஆண்டுகளாக நிலவி வந்துள்ளதன் விளைவாகப் பல தூய தென் சொற்கள் வடசொற்களாகக் கொள்ளப்பட்டு வந்துள்ளன.

தமிழில் திசைச்சொல் அயற்சொல் வேறுபாடுகள்

வேற்று மொழித் தாக்கமில்லாத தாய்மொழியிலுள்ள மரபார்ந்த சொற்கள் இயற்சொற்கள் எனப்படும். இவற்றை மரபிலக்கணத்தார் பெயர் வினை இடை உரி என நால்வகைப்படுத்துவர்.

பேச்சு வழக்கிலும் எழுத்து வழக்கிலுமுள்ள இயற்சொற்கள் பண்டுதொட்டே செய்யுள் வழக்கில் ஒரு பொருள் குறித்த பல சொல்லாகவும் பல பொருள் குறித்த ஒரு சொல்லாகவும் திரிபுற்றவற்றைத் தனியாகப் பிரித்துத் திரிசொல் என்றும் நெடிய வரலாற்றுக் காலத்தில் மக்கள் வழக்கில் வட்டார வழக்காகத் திரிபுற்றவற்றைத் திசைச்சொல் என்றும் வகைப்படுத்தினர். இவையல்லாமல் பிற குடும்ப மொழிச் சொற்களும் தாய்மொழியில் கலப்பதுண்டு. அவ்வகையில் தமிழ்நாட்டுக்கு முப்புறமும் கடல் எல்லையாக இருத்தலின் வடதிசை வாயிலாக மட்டும் பிற குடும்ப மொழிச் சொற்கள் தமிழில் புக வாய்ப்புண்டாதலின் தொல்காப்பியர் தமிழில் புகத்தக்க பிற குடும்ப மொழிச் சொற்களுக்கு வடசொல் எனப் பொதுவாகப் பெயரிட்டார். இயற்சொல், திரிசொல், திசைச் சொல், வடசொல் எனச் சொற்களை நால்வகைப்படுத்தினார்.

இக்காலத்தில் பிறமொழிச் சொற்கள் நிலவழியாகவும் கடல் வழியாகவும் எல்லாத் திசைகளிலிருந்தும் வருதலால் வடசொல் என்பதைத் தவிர்த்து அயற்சொல் என வகைப்படுத்த வேண்டியுள்ளதால் வடமொழியுள்ளிட்ட பிற மொழிக் கடன் சொற்கள் அடங்கிய இத்தொகுதிக்கு அயற்சொல் மடலம் எனப் பெயரிட நேர்ந்தது.

தமிழின (திரவிட) மொழிகள் தமிழின் கிளை மொழிகளாகக் கிளைத்து வளர்ந்தவை. அச்சொற்கள் தமிழுக்குத் திசைச் சொற்களாக இருத்தலின் அவை தமிழ்ச் சொற்களாகவே கருதப்பட்டுத் தமிழ்ச் சொல் வளத்தில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. தமிழில் வழக்கிறந்து திராவிடமொழி வழக்கில் உள்ளதைத் தமிழ்ச்சொல்லென்று கொள்வதற்கு எவ்வகைத் தயக்கமும் இல்லை.

வடதமிழ் எனும் பிராகிருதத்தில் வழங்கிய தமிழ்ச்சொற்களுள் பல ஒருசார் பிறழ்ந்த ஒலிப்புடையனவாயினும் பிறமொழி எழுத்தாலன்றித் தமிழ் எழுத்தால் எழுதிக் காட்டத்தக்கனவும் திசைச் சொல்லாகவே ஏற்று தமிழ்ச் சொல் வளத்தில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

தமிழிலிருந்து பிராகிருதத்தின் வாயிலாக வடமொழிக்குச் சென்று மீண்டும் பிராகிருதத்தின் வாயிலாகத் தமிழுக்கு வந்த சொற்களும், தமிழிலிருந்து வடமொழிக்குச் சென்று வடமொழி ஒலிப்பை ஏற்றுக்கொண்ட தமிழ்ச் சொற்களும் அயற்சொற்களாகவே கருதப்பட்டு அயற்சொல் மடலத்தில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

பிராகிருதம் ஒரு காலத்தில் தமிழின் கிளைமொழியாக வடநாட்டில் பேசப்பட்டது. இதனை வடதமிழ் என்றனர். அக்காலத்திய சொல்லாட்சிகளில் தமிழ்மரபிலிருந்து திரிந்தனவற்றை மட்டும் திசைச்சொல்லாக ஏற்றுள்ளோம். பிராகிருதத்திலிருந்து பிறந்த வடநாட்டு மொழிகளில் சமற்கிருதக் கலப்பு மிகுந்த பிறகு உருமாறிய வடபுல மொழிச் சொற்களில் பன்மடிபுத் திரிபுற்ற வடதமிழ்ச் சொற்கள் அயற்சொற்களாக வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

இயற்சொல் திரிசொல் திசைச்சொல் எனும் மூன்று நிலைகளில் ஊடாடும் சொற்கள் மட்டும் தமிழ்ச் சொற்கள். திசைச் சொல் வரம்பைக் கடந்தன அனைத்தும் உலகப் பிறமொழிச் சொல் வகை சார்ந்த அயற்சொற்கள். இவை வேற்றுக்குடும்ப மொழிச் சொற்கள். இயற்சொல் திரிசொல் திசைச்சொல் எனும் மூவகையும் தமிழுக்குத் தன் குடும்ப மொழிச் சொற்கள். வேற்றுக்குடும்ப அயற்சொற்களுக்குத் தேவை கருதி தமிழில் கலைச் சொல் படைத்துக் கொள்வது கடன் சொற்களின் பெருக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்தும். இவ்வகைக் கலைச் சொற்களும் அகரமுதலியில் இடம்பெற்றுள்ளன.

“இயற்சொல் திரிசொல் திசைச்சொல் வடசொல்லென்று

அனைத்தே செய்யுள் ஈட்டச் சொல்லே” (தொல்.சொல்.397) என்று நான்கு வகைச் சொற்களைப் பற்றித் தொல்காப்பியம் குறிப்பிடுகிறது.

“தொல்காப்பியர் காலத்தில் தமிழ்ச் சொற்கள் இலக்கண முறையிற் போன்றே சொற்பிறப்பியல் முறையில் நான்காக வகுக்கப்பட்டன. முதலாவது தன்சொல் அயற்சொல் என்கிற முறையில் தென்சொல் வடசொல் என்ற பாகுபாடும், பின்பு தன் சொற்குள் செந்தமிழ் கொடுத்தமிழ் என்கிற முறையில் நாட்டுச் சொல் திசைச் சொல் என்ற பாகுபாடும், பின்பு நாட்டுச் சொற்கள் இயல்பும் திரிபும் பற்றி இயற்சொல் திரிசொல் என்ற பாகுபாடும் தோன்ற இயற்சொல் திரிசொல் திசைச்சொல் வடசொல் என நான்கமைந்தன.

தெலுங்கு கன்னடம் முதலிய திராவிட மொழிகள் முற்காலத்தில் கொடுத்தமிழா யிருந்தமையின், அவற்றின் சொற்கள் திசைச்சொற்கள் எனப்பட்டன. இன்று அம்மொழிகள் ஆரியக் கலப்பால் வேற்றுமொழியாய் வழங்குகின்றமையான், வேற்றுமொழிச் சொற்களையெல்லாம் திசைச் சொல்லெனக் கூறுவது தவறாம். முற்காலத்தில் திசைச் சொல்லாகக் காட்டப்பட்ட கொடுத்தமிழ்ச் சொற்களே இன்றுந் திசைச் சொல்லாகும்.

வடமொழி யொன்றே முற்காலத்து வழங்கிய அயன்மொழி. அதனால், அதன் சொல் அம்மொழிப் பெயராலேயே வடசொல் லெனப்பட்டது. அதுபோல் இதுபோது தமிழில் வழங்கும் பிறமொழிச் சொற்களும் ஆங்கிலச் சொல் போர்த்துக்கீசியச் சொல் என அவ்வம் மொழிப் பெயராலேயே அழைக்கப்படல் வேண்டும்”¹.
எழுத்துக்கடன்

பொதுவாகப் பெயர்ச்சொற்களையே ஒரு மொழி கடனாகப் பெறும். இதை “வடசொல்லுள்ளும் பெயரல்லது செய்யுட் குரியவாய் வாரா” (சேனாவரையர்) என்று உரையாசிரியர் காலத்திலேயே குறிப்பிட்டுள்ளது கவனிக்கத் தக்கது.

ஒருமொழி பிறமொழிகளிலிருந்து சொற்களைக் கடன்பெறலாம். ஆனால் பிறமொழிக்குரிய எழுத்துகள் அல்லது எழுத்தொலிப்புகளைக் கடன்பெற்ற மொழிகள் வேற்று மொழிகளாகத் திரிந்து விடுகின்றன. உலகில் மொழிகள் பலவாகப் பெருகுவதும் சிறுபான்மை மொழிகள் மறைவதும் பிறமொழி எழுத்தொலிப்புகளைக் கடன் வாங்கியபின் சின்னஞ்சிறு கிளைமொழிகளாகவும், வட்டார வழக்கு மொழிகளாகவும் தேய்ந்து போவதால்தான் எனக் கண்டறியப்பட்டுள்ளது.

தமிழ் உலகமுதல் செம்மொழி எனும் தகுதியுடன் இலக்கிய இலக்கண வளம் கொண்டது. பல்லாயிரக் கணக்கான ஆண்டுகளைக் கடந்தும் செம்மை இழவாத நிலை தன் எழுத்தொலிப்புகளைப் பிறமொழி எழுத்தொலிப்புத் தாக்குதல்களிலிருந்து காத்துக் கொண்டதால்தான் என்பதை மொழியாராய்ச்சி அறிஞர்கள் கண்டறிந்துள்ளனர். இந்நிலைப்பாட்டை வலியுறுத்துவதற்கென்றே தொல்காப்பியம் வடதிசையிலிருந்து வரும் கடன் சொற்களைத் தமிழ் உள்வாங்கிக் கொண்டாலும் அவற்றைப் பிறமொழி எழுத்தொலிப்பு நீக்கி முற்றிலும் தமிழ் எழுத்தொலிப்புகளிலேயே எழுதவேண்டும் என்கிறது

“வடசொற் கிளவி வடவெழுத் தொர் இ

எழுத்தொடு புணர்ந்த சொல்லாகுமே” (தொல்.சொல்.401)

தமிழில் பிறமொழி எழுத்துகள் புகலாகாது என்பதற்காகத் தமிழ் எழுத்துக் காப்புப் போராளிகள் பழந்தமிழர் வரலாறு நெடுக வாழ்ந்துள்ளனர் எனத் தெரிகிறது.

வடமொழியில் தற்சமம்-தற்பவம் என்பன இலக்கண மரபு இகந்தவை

ஒரு மொழியில் தன்சொல் என்றும் கடனாகப் பெறப்பட்ட அயற்சொல் என்றும் இரண்டு வகைப்பாடே காணப்படும். இரண்டு மொழிகளுக்கும் பொதுவான சொல் என்று எதுவும் எக்காலத்திலும் இருந்ததில்லை. சொற்பிறப்பு ஆராய்ச்சி இந்த உண்மையை வெளிப்படுத்திக் காட்டிவிடும்.

1. பாலாணர், தொல்காப்பியம் சொல்லிலக்கணம், சேனாவரையருரை, கழகம், நூற்றா அடிக்குறிப்பு.

ஆதலின் வடமொழிக்கும் பிற இந்திய மொழிகளுக்கும் பொதுவான சொல் எனப் பொருள்படும் தற்சமம் என்னும் இலக்கண வகைப்பாடு மொழியியல் மற்றும் மரபிலக்கண நோக்கில் முற்றிலும் பொருளற்ற வறுஞ்சொல்லாகும். அதிலிருந்து பிறந்தது என வட மொழியாளர் கணிக்கும் தற்பவம் என்பதும் சொற்பிறப்பு மூலம் சரியாகக் கணிக்கப்பட்டது என்று சொல்ல முடியாது. இத்தகைய வகைப்பாடுகளை வடமொழிக்கென்றே இலக்கண நூல்கள் ஏற்படுத்தின. அவை இந்திய மொழிகளுக்குத் தேவையில்லை. தொல்காப்பியர் இத்தகைய இலக்கண வகைப்பாட்டைக் குறிப்பிடவில்லை. பிராகிருத பாலிமொழிகளில் பயிற்சி மிக்க உரையாசிரியர்கள் தேவையில்லாமல் நன்னூல் இலக்கணத்தில் இவற்றைப் புகுத்தினர்.

தற்சமம் என்பதற்கு நன்னூல் (146, உரை) உரையாசிரியர், “ஆரியத்திற்கும் தமிழிற்கும் பொதுவெழுத்தாலாகி விகாரமின்றித் தமிழில் வந்து வழங்கும் வடமொழிச்சொல்” என விளக்கம் தந்துள்ளார். சொல்லின் வரலாறு என்பது பொருளின் வரலாறு. அது எழுத்தின் வரலாறு ஆகாது என்பது அவருக்குப் புலப்படவில்லை. கமலம், குங்குமம் என்பன நட்சாசியாவில் ஆரியரால் கண்டறியப் பட்டவை அல்ல. எனவே இவை சமற்கிருதம் எனும் வடமொழிக்கு உரியனவல்ல என அவரால் கணித்தறிய இயலவில்லை. இவை திரவிட மொழிக்குரிய சொற்கள். வடமொழி கடன் கொண்டதால் சில அடிப்படைத் திரிபற்று அதே வடிவில் இந்திய மொழிகளிலும் வழக்கூன்றியுள்ளன.

மணி என்பதைத் தற்சமம் என உரையாசிரியர் குறித்தனர். ஆனால் மொழிஞாயிறு பாவாணர் அதன் வேர்ச்சொல்லை ஆராய்ந்து நால்வகை வேரடிப் பொருள்களில் அது விரிந்திருப்பதைப் பின்வருமாறு விளக்கிக் காட்டி மணி என்பது முற்றிலும் தமிழ் என்று நிறுவியிருக்கிறார்.

1. மணி = சிறியது	எ-டு: மணிக்காடை, மணிக் குடல்
2. மணி = வட்டமானது	எ-டு: மணியோசை, நாழிமணி
உருண்டது, குண்டு	எ-டு: மணிவலை, குன்றிமணி
உருண்டு திரண்டது	எ-டு: நென்மணி, மணிச்சம்பா
3. மணி = கரியது	எ-டு: மணிமிடற்றோன்
நீலமானது	எ-டு: மணிவண்ணன், மணிமலர்
4. மணி = ஒளிபெறக் கழுவியது	எ-டு: மணிமாலை
அழகானது	எ-டு: மணிவாசல்

தற்பவம் என்பதற்கு நன்னூல் உரையாசிரியர் “ஆரியத்திற்கேயுரிய சிறப்பெழுத்தாலும், பொதுவும் சிறப்புமாகிய ஈரெழுத்தாலும் முடிந்திருக்கிற ஆரிய மொழிகளாகத் திரிதல் முதலிய விகாரம் பெற்றுத் தமிழில் வந்து வழங்கும் போது பெறும் பெயர்” (நன்.146, உரை) எனக் குறித்திருக்கிறார்.

எ-டு புட்பம் எனும் சொல் தற்பவம் எனப்படுகிறது. தமிழ் பூ எனும் சொல் வட மொழியில் pushpa எனப்படும். இது மீண்டும் தமிழில் வந்து வழங்கும்போது புட்பம் எனத் திரிபடைகிறது.

தமிழிலிருந்து பூ-புஷ்பம் எனத் திரிந்ததை வடமொழி இலக்கண ஆசிரியர்கள் கண்டுகொள்ளாமல் விட்டுவிட்டது ஏன் என்று எவரும் வினாத் தொடுக்கவில்லை. வடமொழி பிறமொழிகளிடமிருந்து கடன்பெற்ற சொற்களை வெளியில் தெரியாமல் மறைத்துத் தன் சொற்களாகக் காட்டிக் கொள்வதற்குச் செய்த முயற்சியே தற்பவம் என்னும் செயற்கையான இலக்கண வகைப்பாடாக மாறியிருக்கிறது. ஒருசொல் எம்மொழிக்கு உரியது எனச் சரியாகக் கணிக்கும் சொற்பிறப்பு நெறிமுறை (Principles of Etymology) ஆரியர்க்கும் குறிப்பாக பாணினி உள்ளிட்ட வடமொழியாளர்க்கும் தெரிந்திருக்க வாய்ப்பில்லை. இதனால் தோன்றிய தற்சமம் தற்பவம் என்னும்

வகைப்பாடுகள் பொய்யானவை. இலக்கண மரபுகளுக்கு மாறானவை. இவற்றைத் தமிழிலக்கண நூல்களில் ஆள வேண்டியதில்லை.

இருமொழிகளுக்கும் பொதுவான சொல் என்றோ இருமொழி எழுத்துகளுக்கும் பொதுவான ஒலிப்பு என்றோ வகைப்படுத்துவது முறையன்று. அத்தகு சொற்கள் முறையாக எம்மொழிக்குரிய சொல் என்பதை சொற்பிறப்பு வாயிலாக அயற்சொன் மடலம் நிறுவிக் காட்டவல்லது.

மேலும் அயற்சொற்களுக்கு இணையான தமிழ்ச்சொல் தருதல், பொருள்வரையறை, மரபார்ந்த விளக்கம் தருதல், பிற அகரமுதலித் தவறுகள் திருத்துதல் ஆகியனவும் இடம்பெறும்.

வடமொழிச் சொற்களும் பிறமொழிச் சொற்களுமாக அயன்மொழிச் சொற்கள் தமிழில் புகும்போது எத்தகைய எழுத்துத் திரிபு பெறும் என்பதைத் தமிழிலக்கணச் சான்றோர் வகைப்படுத்தியுள்ளனர். அவற்றை 19ஆம் நூற்றாண்டில் மணிப்பவள நடைதோன்றும் வரை தமிழ்ப் புலவர்கள் மட்டுமன்றி கிறித்தவ முகமதியப் புலவர்களும் பின்பற்றியுள்ளனர். உரைநடையிலும் செய்யுளிலும் அயன்மொழிச் சொற்கள் தமிழாக்கப்படும் பாங்கு கீழே தரப்பட்டுள்ளன.

பிறமொழிச் சொற்கள் தமிழில் திரியும் பாங்குகள்

1. வடசொற்களின் இடையில் உள்ள 'த்', 'ஸ்', 'ல்' என்பன தமிழ் வடிவம் பெறும் போது றகர மெய்யாகத் திரியும்.

உத்சவம் - உற்சவம்

பஸ்பம் - பற்பம்

கல்பம் - கற்பம்

2. 'டகர' முதல் பிறமொழிச் சொற்கள் 'தகர' முதலாகிய தமிழ்ச் சொற்களாகத் திரியும்.

டமருகம் - தமருகம்

டொப்பி - தொப்பி

3. 'டகர' முதல் 'இகர' முன்னெழுத்து பெறும்.

டம்பம் - இடம்பம்

4. ஆகார ஈற்றுப் பெயர் ஐகார ஈறாகும்.

பிக்ஷா - பிச்சை

தீக்ஷா - தீட்சை

5. ர, ல முன்னெழுத்துச் சொல்லுக்கு முன் 'இ'கர துணைமுன்னெழுத்து சேரும்.

ராமன் - இராமன்

லாபம் - இலாபம்

6. 'ஷ' - டகரமாகத் திரியும் (இடையில்)

விபீஷணன் - விபீடணன்

புஷ்பம் - புட்பம்

7. ஸ, ஷ மொழி முதலில் சகரமாகத் திரியும்.

ஸரஸ்வதி - சரசுவதி

ஷங்கர் - சங்கர்

ஶ்ரீக்ஷ- மொழி முதலில் 'ச'வாகத் திரியும்.

கேஷமம் - சேமம்

9. க்ர, ப்ர எனத் தொடங்கும் வடசொற்கள் முன்னெழுத்தோடு இகர உயிர்த்துணை பெறும்.

ப்ரகதி - பிருகதி

க்ரந்தம் - கிரந்தம்

10. வல்லின மெய்யீறுகள் உகரத் துணையீறு பெறும்.

தத் - தத்து

சத் - சத்து

11. 'ஐ' - சகரமாகும்.

ஐோதி - சோதி

பங்கஐம் - பங்கசம்

சரோஐ - சரோசா

12. ஸ்வ எனும் கூட்டெழுத்து சு, சி, சொ எனவாகும்.

ஸ்வாமி - சுவாமி

ஸ்நேகம் - சிநேகம்

ஸ்வதேசி - சுதேசி

ஸ்வர்க்கம் - சொர்க்கம்

ஈஸ்வர் - ஈசுரன்

13. ஸ்த- த்த ஆகும் (தனிக்குறில் சார்ந்தவை).

புஸ்தகம் - புத்தகம்

14. ஸ் முன் ககரம் வருமாயின் 'ஸ்' றகர மெய்யெழுத்தாகும்.

பாஸ்கரன் - பாற்கரன்

15. ஹ வரிசையிலுள்ள மொழிமுதலான வடமொழிச் சொற்கள் மெய்கெட்டு அத்துடன் பொருந்திய உயிரெழுத்து மட்டும் ஒலிக்கும்.

ஹிமாலாயா - இமாலயம்

ஹோமம் - ஒமம்

ஹேது - ஏது

16. வடசொற்களில் இடையில் வரும் 'ஹ' எழுத்து ககரமாகத் திரியும். ரகர லகரத்தில் தொடங்குவதாயின் இகர உகர முன் எழுத்துகளைப் பெறும்.

ரோஹிணி - உரோகிணி

17. 'க்ஷ' மொழி முதலில் க, ச எனத் திரியும்.

க்ஷணம் - சணம், கணம்

கேஷமம் - சேமம்

18. 'க்ஷ' மொழி இடையிலும் ஈற்றிலும் க்க-ட்ச-ச்ச எனத் திரியும்

- லக்ஷமி - இலக்குமி
தீக்ஷ - தீட்சை, தீக்கை
பக்ஷணம் - பட்சணம்
அக்ஷரம் - அச்சரம், அக்கரம்

19. 'க்த', 'ப்த' என வரும் கூட்டெழுத்துகள் உடனிலை மெய் மயக்கங்களாகும்.

- சக்தி - சத்தி
சப்தம் - சத்தம்

20. 'ப' (ba) - மொழி முதல் - 'ப' (pa) மொழி முதலாக ஒலிக்கும்.

- பாவன - பாவனை

21. சொல்லிடையில் வரும் 'ப' - 'வ' ஆகும்.

- பாபம் - பாவம்

22. ந-ன ஆகும்.

- ஐநகன் - சனகன்

23. யகர முதலெழுத்துகள் ஒலித் துணை முன் உயிர் பெறும் அல்லது யகரமெய் கெடும்.

- யந்திரம் - இயந்திரம் (எந்திரம்)
யக்ஷன் - இயக்கன்
யூகி - ஊகி
யூகம் - ஊகம்
யோகம் - ஓகம்

24. குறில் கீழ் ஒற்றாகும் ரகர மெய்யெழுத்து இகர அல்லது உகரத் துணையெழுத்து பெற்று உயிர் மெய்யாகும்.

- தர்மம் - தருமம்
தூர்யோதனன் - தூரியோதனன்

25. 'ர்ண', 'ர்ந' என்ற கூட்டெழுத்து தமிழில் 'ன்' மெல்லின மெய் இரட்டிப்பாகும்.

- கர்ணன் - கன்னன்
தூர்நிமித்தம் - துன்னிமித்தம்

26. ஈகார ஈற்றுப் பெயர் இகர ஈறாகக் குறுகும்.

- நதீ - நதி

27. ண்ய, க்வ, த்ம, வ்ய, ம்ச என்பவை மெய் இரட்டித்து முன்னெழுத்தோடு உயிர் எழுத்து இணைந்து ஒலிக்கும்.

- பக்ஷம் - பக்குவம்
புண்யம் - புண்ணியம்
பத்மம் - பதுமம்
காவ்ய - காவியம்
வம்ச - வமிசம்

28. உப எனும் வடமொழி முன்னொட்டு தமிழ்ச் சொல்லாகும் போது பகரம் வகரமாகி உயிர் முதலாகவோ, வகரம் பெற்ற உயிர்மெய் முதலாகவோ மாறும்.

உபாத்தியாயன் - உவாத்தியாயன் - வாத்தியான்

29. வடசொல்லிடை யில் க்ன எனும் கூட்டெழுத்தில் ககரம் இரட்டிக்கும்.

அக்னி - அக்கினி

30. வடசொல்லிடை யில் வரும் 'ஸ்வ' எனும் கூட்டெழுத்து க அல்லது ச்க எனத் திரியும்.

அஸ்வனி - அகவினி

அஸ்வினித்தேவர் - அச்சுவினித்தேவர்

வடசொல், தமிழ்ச்சொல்

பொதுவாகப் பிறமொழி எழுத்தொலிப்பு அல்லது பிற மொழிக்கே உரிய எழுத்துள்ள சொல்லை அயற்சொல் என்று எளிதில் கண்டுபிடித்து விடலாம். இருமொழிகளுக்கும் பொதுவான எழுத்துகளால் எழுதத்தக்க சொல் ஒலிப்பிலும் பொருளிலும் ஒத்திருந்தால் எம்மொழியிலிருந்து எம்மொழிக்குச் சென்றது எனக் கண்டுபிடித்தல் ஒரு புதிராகவே இருந்தது. கமலம் என்ற சொல் சமற்கிருதம் தமிழ் இரண்டிலும் ஒன்று போல் ஒலிக்கும் பொருள் கொண்டுள்ளது. இரு மொழியாளரும் தம்சொல் என உரிமை கொண்டாடும் சூழலுக்கு இது இடந்தருகிறது.

- 1) இத்தகு சூழல்களில் சொற்பிறப்பு ஆராய்ச்சி ஒன்றே குறிப்பிட்ட சொல் எந்த மொழியில் இயல்பாகத் தோன்றியது என்பதையும் வேறெந்த மொழிகளில் கடன் சொல்லாக ஊடாடியது என்பதையும் அறிய உதவும்.
- 2) கடன் கொண்ட மொழி தான் பெற்ற சொல்லின் பாங்கைத் தன் மொழிப் பாங்குக்கு ஏற்ற சொற்கட்டமைப்பாக மாற்றிக் கொள்ளும். சொற் கட்டமைப்பு மாற்றத்தைக் கண்டறிவதன் வாயிலாக அச்சொல் எம்மொழியிலிருந்து எம்மொழிக்குச் சென்றது எனக் கண்டறிய முடியும்.

தமிழ். மாலை > சமற். மாலா.

ஐகார ஈற்றுத் தமிழ்ச் சொற்களைச் சமற்கிருதம் 'ஆ'கார ஈறாக மாற்றிக் கொள்வதாலும் பூவிட்டுப் பூசை செய்யும் வழக்கம் திரவிடருடையது என்பதாலும் மாலை என்னும் தமிழ்ச் சொல் மாலா என்னும் வடிவில் சமற்கிருதத்தில் கடன் கொள்ளப்பட்டிருப்பது தெளிவாகிறது.

- 3) தமிழ் வேரடியும் சமற்கிருத ஈறும் கொண்ட சொல் பிராகிருதப் பேச்சு மொழியில் இடம்பெற்று மீண்டும் தமிழுக்கு வரின் அது வேரளவில் தென் சொல்லாயினும் அந்த வடிவம் வடநாட்டில் திரிபுற்றதால் தமிழுக்குத் தன்சொல்லன்று என்றாலும் பிராகிருதம் வடதமிழ் எனப்பட்டதால் திசைச்சொல்லாகத் தமிழில் வழங்கத்தக்கதாயிற்று. ஆதி எனும் சொல் இதற்குத் தக்க சான்றாகும்.

வடசொல் தென்சொல் வேறுபாடுகள் - கண்டறியும் முறை

பழைய உரையாசிரியர்களும் மொழியியல் நுட்பங்களை அறியாதவர்களும் வடமொழி தவமொழியாதலின் அதன்கண் பிறமொழிச் சொல் புகாததெனவும் வடமொழிச்சொற்கள் பிறமொழிக்குப் பொதுவாகலின் எம்மொழிக்கும் வடமொழிச்சொல் செல்லும் எனவும் தவறான கருத்து கொண்டிருந்தனர்.

இங்கிலாந்து நாட்டு வடமொழிப் பேராசிரியரும் திராவிட மொழியியல் வல்லுநருமாகிய பேராசிரியர் பரோ அவர்களும், கன்னட ஆங்கில அகரமுதலி தொகுத்த பேராசிரியர் கிட்டலும், ஒரு சொல் வட மொழிக்கே உரிய சொல்லா அல்லது வடமொழி பிற மொழிகளிடம் பெற்ற கடன் சொல்லா என்பதைக் கண்டறியும் வழிமுறைகளைத் தெளிவாக்கினர். அதன் விளைவாக வடமொழியில் கடன் கொள்ளப்பட்ட

சொற்களையும் இருக்கு வேதத்தில் உள்ள பழந்திரவிடம் எனும் தமிழ்ச் சொற்களையும் பட்டியலிட்டுக் காட்டினர். மொழிஞாயிறு பாவாணர் மேலும் பன்னூற்றுக்கணக்கான தமிழ்ச்சொற்கள் வடமொழியில் கடன் கொள்ளப்பட்டிருப்பதைத் தம் ஆய்வுநூல்களில் வெளிப்படுத்தினார். அவருடைய வடமொழி வரலாறு இதற்குத் தக்க சான்றாகும்.

பேராசிரியர் பரோ குறிப்பிட்ட அடிப்படை வேறுபாட்டுக் காரணங்கள் அனைவரும் நினைவிற் கொள்ளத்தக்கன.

1. ஒருசொல் சமற்கிருதம் எனும் வடமொழிக்கே உரியதாயின் அச்சொல் அதன் இனமொழிகளாகிய செருமானியம், கிரேக்கம், இலத்தீனம் போன்ற மேலையாரிய மொழிகளில் இனச்சொல்லாகக் காணப்பட வேண்டும். இல்லையாயின் அது கடன் சொல்லாகக் கருதப்படும்.
2. ஒரு சொல்லின் வேர்ச்சொல்லும் அதன் எண்ணிறந்த தாய்மொழிச் சொல்லாட்சிகளும் அச்சொல் எம்மொழிக்குரியது எனக்காட்டும். வேர்ச்சொல் இல்லாது பரந்துபட்ட சொல்வளர் நிலைகளும் இல்லாமல் ஓரிரு இடங்களில் மட்டும் பயின்றிருந்தால் அது கடன் சொல்லாகக் கருதப்படும்.
3. அம்மண்ணுக்கே உரிய நிலைத்திணை இயங்குதிணைப் பொருள்களும், உயிரியிரிகளின் பெயர்களும் பண்பாட்டுக் குழுகாய வரலாற்றுப் பின்னணிச் சொற்களும் எந்தத்தாய் மொழிக்குரிய சொல் இது என்பதைக் காட்டிவிடும்.

எ-டு. முத்து, பவளம் போன்ற கடல்படுபொருள்கள் நட்பாசியாவிலிருந்து வந்த ஆரியர்க்குத் தெரியாதவை. எனவே இவற்றை வடமொழி முக்தா, ப்ரவள என உருமாற்றிக் கடன் கொண்டுள்ளது.

பேராசிரியர் பரோ ஐநூற்றுக்கும் மேற்பட்ட சொற்களையும் கிட்டல் நானூற்றுக்கும் மேற்பட்ட சொற்களையும் குறிப்பிட்டு இவை திரவிட மொழிகளிலிருந்து சமற்கிருதத்துக்குச் சென்றுள்ளன என எடுத்துக் காட்டினர். மொழிஞாயிறு பாவாணர் வடமொழியில் 40% சொற்கள் தமிழிலிருந்து கடன் கொள்ளப்பட்டுள்ளன என எடுத்துக்காட்டினார்.

வேதமொழி பேச்சு மொழியாக இருந்தது. ஈரானிய ஆரியர் கி.மு.16ஆம் நூற்றாண்டிலும் இருக்குவேத ஆரியர் கி.மு. 13ஆம் நூற்றாண்டிலும் வடமேற்கு இந்தியாவில் திரவிட மக்களோடு கலந்தனர். கி.மு.19ஆம் நூற்றாண்டில் இயற்கைச் சீற்றத்தால் அழிந்துபோன சிந்துவெளி தமிழர் நாகரிகக் காலத்துக்கும் ஆரியர்க்கும் எவ்வகைத் தொடர்பும் இல்லை. இருக்குவேதப் பாடல்கள் வேள்விக்குப் பயன்பட்ட கி.மு.1200 முதல் கி.மு. 800 கால வரம்பில் வடமொழி மந்திரமொழியாக மட்டும் பயன்பட்டு பேச்சுவழக்கு இழந்ததால் உள்நாட்டுத் திரிபு மொழிகளாகிய பிராகிருத பாலி மொழிகளை ஆரியர் தம் பேச்சு மொழிகளாக்கிக் கொண்டனர். கி.மு.800க்குப்பின் வடபுலச் சமண பவுத்த நெறிகளால் தாக்குண்டு தென்னாட்டில் குடிபுகுந்த ஆரியக் கூட்டத்தினர் பல்வேறு புலத்துறைத் தமிழ் நூல்களை வடமொழியில் மொழி பெயர்த்ததால் பல்லாயிரக் கணக்கான தமிழ்ச் சொற்களை வடமொழியில் உருமாற்றிச் சேர்த்துக் கொண்டனர். அவற்றைத் தெளிவாக்குவதற்கு இந்த அயற்சொன் மடலம் தனியாகத் தொகுக்கப்பட்டுள்ளது.

பேசியடாத மொழியில் கடன் சொற்களே மிகுதி

“சமற்கிருதம் எப்பொழுதும் நாட்டின் எப்பகுதியிலும், அது வடநாடாக இருக்கட்டும் அல்லது தென்னாடாக இருக்கட்டும் ஒரு காலத்திலும் பேச்சு மொழியாக இருந்தது இல்லை”¹.

1. Sanskrit, though it was improbable that it ever was the vernacular language of any district or country, whether in the north or in the south . Caldwell, Robert, A Comparative Grammar of the Dravidian or South Indian Family of languages, AES 1987 (First Published 1913), int. P.2.

பேசப்படாமல் வெறும் எழுத்து வடிவில் மட்டும் இருக்கும் மொழியில் வேற்று மொழியிலிருந்து மொழிபெயர்ப்பு வாயிலாகப் பல்லாயிரம் சொற்கள் புக வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது. பேசப்படும் மொழியில் தேவை கருதி மக்கள் தாமாகவே புதுச் சொல் படைத்துக் கொள்கின்றனர். இது இயற்கை மொழியின் இயல்பு. கடன்சொற்களால் மட்டும் வாழும் மொழியைக் கலவை மொழியென்றும் செயற்கை மொழியென்றும் கூறுவர். சமற்கிருதம் எனும் மிகு கலவை செயற்கை மொழி பன்மடித் திரிபுச் சொற்களைத் தன் சொற்களாகக் காட்டிக் கொண்டாலும் மொழியகழ்வாராய்ச்சியாளர்கள் (Language Archaeologists) அவற்றை எளிதில் கண்டறிகின்றனர்.

பேசப்படாத வடமொழிச் சொற்களாகக் காட்டப்பட்டவற்றுள் தமிழில் மக்களின் அன்றாட வழக்கில் புகுந்துள்ள சொற்களின் எண்ணிக்கை 1500 எனலாம். அதிலும் மருத்துவம், வானநூல், கணியம், சமயம், இசை, நாட்டியம், சிற்பம் போன்றவற்றில் புகுத்தப்பட்டவை மிகுதி. இக்காலத்தில் ஆங்கிலச் சொல்லாட்சிகள் அன்றாட வழக்கத்தில் சற்றொப்ப 2000 புகுந்துள்ளன எனலாம். இவையனைத்தையும் களைந்து தமிழை அதனியல்பில் வளர்க்கும் தாளாண்மையின் வெளிப்பாடாக அயற்சொன் மடலம் தொகுக்கப்பட்டுள்ளது.

ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகள் கடந்த நிலையில் திரிபுக்குத் திரிபாகப் பன்மடித் திரிபுற்ற சொற்களில் தமிழிலிருந்து திரிந்தன எவை? சமற்கிருதத்திலிருந்து திரிந்தன எவை? இது தமிழ்ச்சொல் இது சமற்கிருதச்சொல் என்று மிக நுட்பமாக வரையறுக்கும் எல்லைக்கோடு எது? எத்தகைய சொற்பிறப்பு நெறிமுறைகள் இவற்றை வரையறுக்கின்றன என்னும் வினாக்களுக்கு விடைகளாகச் சொற்பிறப்பு நெறிமுறைகள் எழுதுவதற்கு முன்பே பாவாணர் இயற்கையெய்திவிட்டார். அவரோடு ஆறாண்டுகளாக நீங்கா நிழலாய் இருந்த எனக்கு அவர் கற்பித்த நெறிமுறைகளே மேற்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளித்துள்ளன. அடுத்து வெளிவரும் தமிழ்ச் சொற்பிறப்பு நெறிமுறை மடலத்தில் அவை விரிவாக இடம் பெறும்.

1994இல் நான் ஓய்வுபெற்ற பின்னர் 14 ஆண்டுகளாக இயக்குநர் அமர்த்தப்படாத நிலையில் அரசு செயலாளர்களாக இருந்த இ.ஆ.ப., அதிகாரிகள் பொறுப்பு இயக்குநர்களாக இருந்த காலத்தில் தக்க மேற்பார்வைக்குரிய தமிழறிஞர்கள் இல்லாததால் வடசொல் எது தமிழ்ச் சொல் எது எனும் வரையறை முறையாகப் பின்பற்றப்படாத குறைகள் சில காணப்படுகின்றன. அவை திருந்திய பதிப்பில் சீராக்கப்படவுள்ளன. அயற்சொல் மடல வெளியீடு அயற்சொற்களை அறவே நீக்கி முற்றிலும் செந்தமிழ்ச் சொற்களை ஆள்வதற்குத் தக்க கருவி நூலாக அமையும்.

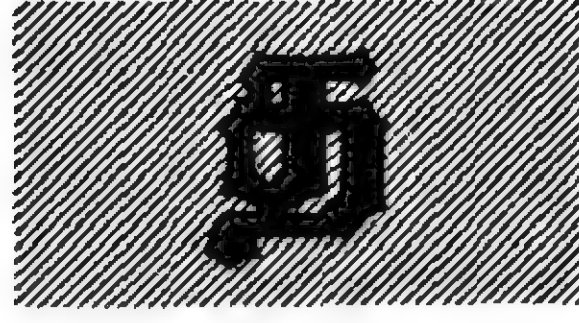
சொற்பயன்பாடு

“மக்கள் வரவரக் கலைநாகரிக வளர்ச்சியடைந்து வருவதால், அன்றன்று தோன்றும் புதுப் புதுக் கருத்துக்கட்கெல்லாம் உடனுடன் சொற்கள் அமையப் பெறல் வேண்டும். ஆங்கிலத்தில் அது நடைபெற்று வருகின்றது. ஆனால் தமிழிலோ அஃதில்லை. அதோடு இருந்த சொற்களும் பல இறந்துவிட்டன. உலக வழக்கிறந்த சொற்கள் செய்யுள் அல்லது நூல் வழக்கிலும், நூல் வழக்கிறந்த சொற்கள் அகரமுதலியிலும் இடம்பெறுவதுண்டு. தமிழில் ஏழாம் நூற்றாண்டுக்கு முன்பு அகரமுதலியும், இவ்விருபதாம் நூற்றாண்டிற்கு முன்பு விரிவான அகரமுதலியும் இருந்ததில்லை. ஆதலால் இதற்குமுன் வழக்கிறந்த சொற்களெல்லாம் மீளா இருளில் மூழ்கிவிட்டன. அவைபோக எஞ்சியவற்றுள்ளும் பல வழக்கிறந்துள்ளன. அவை வழக்கற்றமைக்குக் காரணம் அவற்றை வழங்காமையே”¹. ஆகையால் இங்கு அயற்சொற்களுக்கு இணையான தமிழ்ச் சொற்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. இது தமிழின் வளமையை எடுத்துக்காட்டுவதோடு வழக்கிறந்த சொற்களை மீட்டுருவாக்கம் செய்வதற்கும் பெருந்துணை புரியும் என்பதில் ஐயம் இல்லை.

1. பாவாணர், சொல்லாராய்ச்சிக் கட்டுரைகள், தமிழ் மண் பதிப்பகம், 2000 (முதற்பதிப்பு 1949), பக்.73.

செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் பேரகரமுதலி

அயற்சொல் மடலம் - மூன்றாம் பாகம்

தக்கல் *takkal*, பெ.(n.) தத்தகால் பார்க்க; see *tatkāl*.

தக்கன் *takkan*, பெ.(n.) எட்டு (அட்ட)மா நாகத் தொன்று (பிங்); a divine serpent, one of *aṣṭa-mā-nāgam*.

[Skt. *takṣa* > த. தக்கன்]

தக்கிசராயன் *takkiśarāyan*, பெ.(n.) ஒரு வகை நறுமணப் (வாசனை) பண்டம் (பொன்னம்பர்) (மூ.அ.); a kind of amber.

தக்கிணாக்கினி *takkiṇākkini*, பெ.(n.) யாகத் தீ மூன்றனுள் ஒன்று (திருமுரு. 181, உரை); one of the three sacred fires of vēdic sacrifice.

[Skt. *dakṣi-ṇāgni* > த. தக்கிணாக்கினி]

தக்கியா *takkiyā*, பெ.(n.) முகமதிய சடங்கா சிரியர் (fakir)களின் இருப்பிடம்; residence for fakirs. (C.G.).

[Persn. *takya* > த. தக்கியா]

தக்கீர் *takśīr*, பெ.(n.) குற்றம் (C.G.); guilt, fault, offence, crime.

[Ar. *taqsīr* > த. தக்கீர்]

தக்கீர்நாமா *takśīr-nāmā*, பெ.(n.) குற்றப்பத்திரிகை; charge-sheet (C.G.).

[Ar. *taqsir*+U. *nāmā* > த. தக்கீர்நாமா]

தக்பீர் *takpīr*, பெ.(n.) அல்லாகு அக்பர் என்று முகமதியர் கூறும் வாழ்த்துச் சொல்; exclamation of praise (Muham).

[Ar. *takbir* > த. தக்பீர்]

தக்ரமானிசம் *takramāṇiśam*, பெ.(n.) மோருடன் உண்ணும் வறுத்த இறைச்சி; meat fried with ghee and eaten with buttermilk. (சா.அக.).

[Skt. *takramānsa* > த. தக்ரமானிசம்]

தகசில்தார் *tagaśildār*, பெ.(n.) வட்டாட்சியர், மாவட்ட ஆட்சியருக்குக் கீழ் வட்டத்தில்

அரசிறை தண்டும் அதிகாரி; a revenue-officer incharge of a taluk under the district collector.

த.வ. வட்டாட்சியர்

[U. *tāhsildār* > த. தகசில்தார்]

தகரீர் *tagarīr*, பெ.(n.) முற்காலத்தில் பராமரிப்பு மேற்பார்வையாளர்களுக்குக் கொடுத்து வந்த தரகு; percentage or allowance given in former days to superintendents of public works. (C.G.).

[Ar. *taqlīl* > த. தகரீர்]

தகவல் *tagaval*, பெ.(n.) ஒரு நிகழ்வு அல்லது ஒரு பொருள் குறித்த உண்மைச் செய்தி அல்லது அறியப்படும் செய்தி; facts or knowledge provided or learned, information.

த.வ. தரவல்

[Ar. *dhkhal* > த. தகவல்]

தகாதா *takātā*, பெ.(n.) 1. குற்றம்; harm. இனி நான் இருந்தாலும் இராவிட்டாலும் தகாதா யாதும் இல்லை (சென்.வ.). 2. வழக்கு (வின்); criminal proceeding, law suit. 3. நெருக்குகை; troublesome importunity in urging the settlement of a claim or payment of a debt, dunning.

த.வ. வழக்கீடு

[Skt. *taqāzā* > த. தகாதா]

தகீத்து *tagittu*, பெ.அ.(adj.) 1. சரியான; correct, true (C.G.). 2. தெளிவான; distinct, clear.

[Ar. *tahqiq* > த. தகீத்து]

தகீதாய் *tagitāy*, வி.அ.(adv.) நம்பிக்கையாய்; reliably, as from personal knowledge. அவன் தகீதாய்ச் சொல்லுகிறான்' (செ.வ.).

[Ar. *aqida* > த. தகீது+ஆய்]

தச¹ *taśa*, பெ.(n) பத்து; ten. "எண்ணித் தசவென் றிடுகென்றான்" (நள. கலிநீ. 9).

[Skt. *daśa* > த. தச]

தச² *taśa*, வி.(v.) (das என்னும் வடசொல்லின் ஏவல் வடிவம்) 'கடி' என்னும் பொருள் கொண்ட ஒரு வடசொல்; a Sanskrit word meaning 'bite'.

[Skt. *daśa* > த. தச]

தசக்கீரிவன் *taśa-k-kirivan*, பெ.(n.) பத்துத் தலையோன், இராவணன்; Rāvaṇā as ten heads. "தசக் கிரீவற் கிளையோற்கு" (திவ். பெரியதி. 8, 6, 7).

[Skt. *daśagrīva* > த. தசக்கீரிவன்]

தசகண்டன் *taśa-kaṇḍan*, பெ.(n.) தசக் கீரிவன் பார்க்க (இலக். அ.); see *tasa-k-kirivan*.

[Skt. *taśa*+தச + கண்டன்]

தசகம் *taśagam*, பெ.(n.) பத்து செய்யுட் கொண்ட பனுவல் (பிரபந்தம்); a poem of ten stanzas.

த.வ. பதிகம்

[Skt. *daśaka* > த. தசகம்]

தசகரம் *taśakaram*, பெ.(n.) 1. பகல் உறக்கம்; day sleep. 2. காமம்; lust. (சா.அக.)

தசகாரியம் *taśakāriyam*, பெ.(n.) 1. மெய் யருவம் (தத்துவரூபம்), மெய்க்காட்சி (தத்துவதரிசனம்), மெய்த்தூய்மை (தத்துவ சுத்தி), ஆதன் உருவம் (ஆன்மரூபம்), ஆதன் காட்சி (ஆன்ம தரிசனம்), ஆதன்தூய்மை (ஆன்மசுத்தி), சிவனுருவம் (சிவரூபம்), சிவக்காட்சி (சிவதரிசனம்), சிவயோகம், சிவநுகர்ச்சி (சிவயோகம்) என்ற ஆதன் பட்டறிவு (ஆன்மா ரூபவ) நிலைகள்; (Saiva), the ten spiritual experiences of the soul in its path towards final deliverance, viz. *tattuva-rūpam, tattuva-tariśanam, tattuva-sutti, āṅmārūpam, āṅma-dariśanam, āṅma-sutti, śīvarūpam, śīva-dariśanam,*

śīvayōgam, śīva-pōgam. 2. பண்டார சாத் திரத்துள் அம்பலவாண தேசிகர், தட்சிணா மூர்த்தி தேசிகர், சுவாமி நாத தேசிகர் என்ற மூவரால் இயற்றப்பட்ட மூன்று சைவக் கொண்முடிபு (சைவ சித்தாந்த) நூல்கள்; the three saiva siddhānta treatises by *ambalavāṇa-tēsigar, taṭcināmūrti-tēsigar* and *suvāmināda-tēsigar* (q.v.). 3. சிதம்பர நாத தேசிகர் இயற்றிய சைவக்கொண்முடிவு (சைவ சித்தாந்த) நூல்; a Saiva siddhānta treatise by *sidambaranāda-tēsigar*. 4. மாயாரூபம், மாயாதரிசனம், மாயாகுத்தி, சிவரூபம், சீவதரிசனம், சீவசுத்தி, பிரமரூபம், பிரமதரிசனம், தேக கைவல்லியம், விதேக கைவல்லியம் என்ற அதன் நுகர்வு ஆன்மா ரூபவ நிலைகள் (வேதா. தச. கட.); the ten achievements of the self in its path towards realization, viz. *māyā-rūpam, māyā-tariśanam, māyā-sutti, śīva-rūpam, śīva-tariśanam, śīva-sutti, pirama-rūpam, pirama-tariśanam, tēkakai vallyam, vitēkakaivallyam*.

த.வ. பதின் கருமம்

[Skt. *daśa* > த. தச]

தசகுணம் *taśaguṇam*, பெ.(n.) பதின்மடங்கு; ten times. (சா.அக.)

[Skt. *dasa* > த. தச+குணம்]

தசசீலம் *taśaśīlam*, பெ.(n.) புத்தத் துறவி களுக்கான பத்து வகையான ஒழுக்க நெறிகள்; (மணிமே. 21, 57, உரை); (Buddh) the ten kinds of moral and austere- practices prescribed for Buddhist ascetics.

[Skt. *dasā+śīla* > த. தசசீலம்]

தசநானம் *taśadānam*, பெ.(n.) பார்ப்பனர் (பிராமணர்)களுக்கு நன்னாட்களில் தருகின்ற மாடு (பசு), நிலம் (பூமி) எள், பொன், நெய், ஆடை, வெல்லம், நெல், வெள்ளி, உப்பு என்ற பத்து வகைக் கொடைகள்; gifts to brahmins made on ceremonial occasions of ten

தசபந்தம் *taśabandam*, பெ.(n.) 1. செலுத்த வேண்டும் வரியிற் பத்திலொன்றை குளம் வெட்டல் முதலிய பொதுச் செயல் (தருமங்) களை நடத்தும் பொருட்டு நீக்குகை (W.G.); deduction of 1/10 of the land-tax to compensate for some public work, as the construction of a tank. 2. தசபந்தவினாம் பார்க்க; see *tasabandaviṅām*.

[Skt. *daśa* > த. தசம்]

தசபந்தவினாம் *taśabandaviṅām*, பெ.(n.) பொதுச் செயல் (தருமங்)கள் நடப்பதற்காகத் தீர்வை குறைத்து விடப்பட்ட மானியம் (C.G.); grant of land at a favourable assessment of grant of land-revenue given on account of some work of public utility rendered by the grantee.

தசபலன் *taśapalan*, பெ.(n.) புத்தன் (மணிமே. 29, 26, உரை); Buddha, as fortified by *tasabāramidai*.

[Skt. *daśa* > த. தசம்]

தசபாரமிதை *taśabāramidai*, பெ.(n.) புத்த பதவிக்குரிய தானம், குணம் (சீலம்), பொறுமை (க்ஷமை), வீரியம், ஊழ்கம் (தியானம்), பிரஞ்சை, வழிவகை (உபாயம்), இரக்கம் (தயை), பயன் (பலம்), அறிவு (ஞானம்) என்ற பத்துக் குணச் சிறப்பு (விசேடங்)கள் (மணிமே. 26, 45, உரை); the ten transcendental virtues necessary for buddhahood viz. *tāṇam, cīlam, kṣamai, viriyam, tiyāṇam, piranṇai, upāyam, tayay, palam, nāṇam*.

தசபின்னம் *taśabiṅṇam*, பெ.(n.) தசாமிசம் பார்க்க; (mod); see *taśāmiśam*.

தசமச்சபாடாணம் *taśamacca-pāḍāṇam*, பெ.(n.) கச்சால நஞ்சு; a kind of arsenic. (சா.அக.).

தசமப்புள்ளி *taśama-p-pulli*, பெ.(n.) முழு எண்ணை அடுத்து, மதிப்பில் ஒன்றைவிடக் குறைந்த எண்ணைப் பதின்ம (தசம)ப் பகுதிகளாகப் பிரித்துக் காட்ட இடப்படும் புள்ளி; decimal point.

த.வ. பதின்புள்ளி

[Skt. *daśama* > த. சமம் + புள்ளி]

தசம் *taśam*, பெ.(n.) பத்து; ten. "தசநான் கெய்திய பணை மரு ணோன்றாள்" (நெடுநல். 115).

[Skt. *dasa* > த. தசம்]

தசமபாகம் *taśamabāgam*, பெ.(n.) 1. பத்தில் ஒரு பங்கு; 1/10 of a share, 2. நாடிக் கணியத்தில் ஒரு பகுதி; a portion of *nādi astrology* (சா.அக.).

[Skt. *daśama* > த. தசமம்+பாகம்]

தசமம் *taśamam*, பெ.(n.) பத்தவாது; tenth. "தசமஸ்கந்தம்".

[Skt. *daśama* > த. தசமம்]

தசமன் *taśaman*, பெ.(n.) உயிர்; soul. (சா.அக.).

தசமா *taśamā*, பெ.(n.) உறுதிப் படுத்தப்பட்ட மனித வாழ்நாள் (ஆயுள்) நூறு ஆண்டின் இறுதி பாகம்; the 10th and the last stage of the prescribed human life (from 91 to 100 years). (சா.அக.)

[Skt. *dasama* > த. தசமா]

தசமாசியம் *taśamāśiyam*, பெ.(n.) பத்து மாதக் குழந்தை; full term foetus, 10 months foetus. (சா.அக.)

[Skt. *dasa, māśa* > த. தசமாசியம்]

தசமி *tasami*, பெ.(n.) 1. பத்தாம் நாள் (திதி); the tenth lunar day of the bright or dark fortnight. "உளம் விரும்புந் தசமிதனி லுஞ்றற்று மானால்" (சேதுபு. தூரா. 30). 2. பத்தாம் நாளி (தசமியி)ல் உண்ணும் பணியாரம்; a kind of bread, eaten especially in *tasami*.

[Skt. *daśami* > த. தசமி]

தசமித்திரம் *taśamittiram*, பெ.(n.) பத்து வகைத் துணைச் சரக்குகள்; the ten friendly drugs.

1. வெண்ணெய்—butter. 2. செங்காரம்—borax.
3. குன்றி—jeweller's bead. 4. வெல்லம்—jaggery.
5. ஆமணக்கு—castor seed. 6. பழம்—lime fruit.
7. தேன்—honey. 8. அளி—sweet liquor. 9. காடி—fermented liquor, vinegar. 10. புறாவின் எச்சம்—doves excreta. (சா.அக.)

[Skt. *dasa+mitra* > த. தசமித்திரம்]

தசமுகநதி *taśamuganadi*, பெ.(n.) கங்கை (பிங்.); the ganges.

[Skt. *daśan*+*த. muga+nati* > *த. தசமுகநதி*]

தசமுகவதயாக்கினி *taśamugavudayākkini*, பெ.(n.) காய்ச்சல் ஏற்படும் பொழுது கொடுக்கும் ஓர் ஆயுர்வேத மருந்து; an ayurvedic medicine prescribed for fevers. (சா.அக.)

தசமுகன் *taśamugan*, பெ.(n.) பத்துத் தலையுடையவன் (இராவணன்); Rāvaṇan. "தசமுகனொரிதா ஒன்று சண்பையான்" (தேவா. 141, 9).

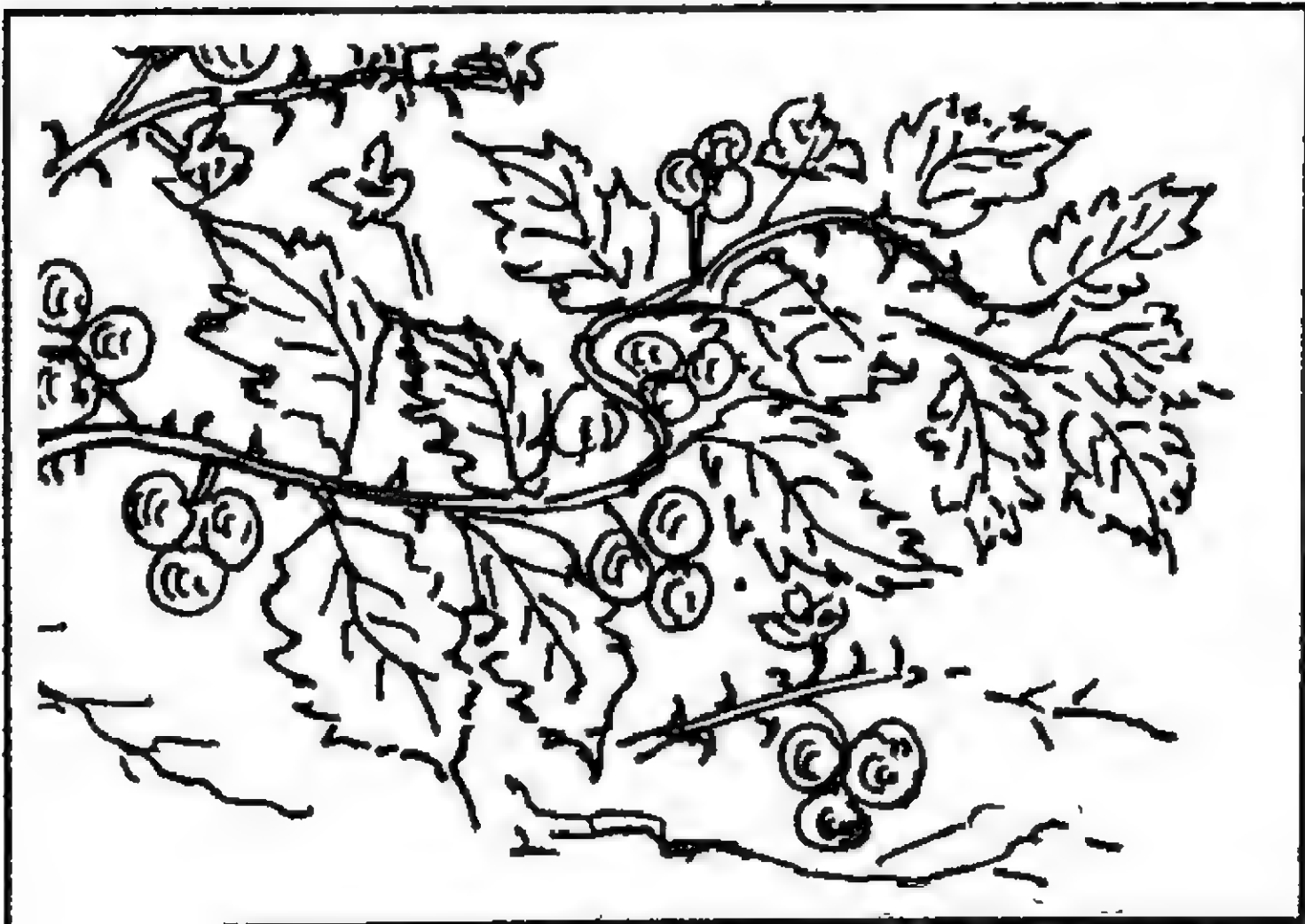
[Skt. *daśa* > *த. தச+முகன்*]

பிள்ளைப்பருவத்தில் இராவணன் கழுத்தில் அணிவித்த தொண் (நவ) மணி மாலையில் ஒவ்வொரு மணியிலும் அவன் முகம் தெரிந்ததால் மொத்தம் பத்து முகம் எனக் கருதியிட்ட பெயர் தசமுகன் என "பவுமசரிய" என்னும் சமண இராமாயண நூலில் கூறப்பட்டுள்ளது.

தசமூலக்கசாயம் *taśamūla-k-kaśāyam*, பெ.(n.) 1. பத்து வகை மருந்து வேர்களைக் கொண்டு உருவாக்கும் கருக்கு; decoction prepared from the roots of ten plants. 2. தசமூலம் பார்க்க; see *taśamūlam*. (சா.அக.)

[Skt. *daśa* > *த. தசம்+மூலம்*+Skt. *kaśa* > *த. கசாயம்*]

தசமூலம் *taśamūlam*, பெ.(n.) கண்டங்கத்தரி, சிறு வழுதுணை, சிறுமல்லி, பெருமல்லி, நெருஞ்சி, வில்வம், பெருங்குமிழ், தழுதாழை,

பாதிரி, வாகை என்ற பத்து மருந்து வேர்கள் (பதார்த்த. 498); the ten medicinal roots viz. *kaṇṭaṅ-kattari*, *siruvaḷutunai*, *surumalli*, *perumalli*, *neruñji*, *vilvam*, *peruṅkumil*, *taḷutālai*, *pātiri*, *vākai*.

[Skt. *daśam* > *த. தசம்+மூலம்*]

தசமொழி *taśamoli*, பெ.(n.) மோசே வரையறுத்த (விதித்த) பத்துக்கட்டளைகள்; the decalogue, ten commandments. (Chr.).

[Skt. *daśa* > *த. தசம் + மொழி*]

தசரதன் *taśaradan*, பெ.(n.) அயோத்தி மன்னன்; the king of Ayōdhya.

தசரா *taśarā*, பெ.(n.) காளி (துர்க்கை)யின் பொருட்டு மாலய காருவாவை (அமாவாசையை) அடுத்து நிகழ்த்தப்படும் பத்துநாட்பண்டிகை; a festival of 10 days in honour of durgā in the bright fortnight immediately after mālaya amāvāsai.

[Skt. *daśa-rātra* > *த. தசரா*]

தசராத்திரஞாதி *taśa-rāttira-ñādi*, பெ.(n.) பத்துநாள் தீட்டுக் காத்தற்குரிய ஏழு தலைமுறைக்குட்பட்ட வழிக்கு உரிமைப் பங்காளி; agnatic relations within the 7th degree, as persons for whom pollution for 10 days is ordained on occasions of birth and death.

தசராத்திரம் *taśarāttiram*, பெ.(n.) பத்து நாள்; ten days. (சா.அக.)

தசரிப்பு *taśarippu*, பெ.(n.) இலவயம், அன்பளிப்பு (இனாம்) (வின்.); reward, present.

[Ar. *tashrif* > *த. தசரிப்பு*]

தசவந்தம் *taśavandam*, பெ.(n.) தசபந்தம் பார்க்க; see *tasapandam*. (S.I.I.III, 161). "தசவந்தங் காலளவு கூலியும்".

தசவருக்கம் *taśavarukkām*, பெ.(n.) பிறப்பு காலச் சக்கரத்தை ஓரை (இராசி), பிறப்போரை, திரேக்காணம், சத்தமாங்கிசம், நவாங்கிசம், தசாங்கிசம், துவாதசாங்கிசம், கலாங்கிசம், திரிசாங்கிசம், சட்டியாங்கிசம் எனப் பத்து வகையாகப் பிரிக்கும் பிரிவு; ten fold division of horoscope. viz. *irāsi, ōrai, tirēkkāṇam, cattamāṅkisam, navāṅ kisam, tasāṅkisam, tuvālā-sāṅkisam, kalāṅkisam, tirisāṅkisam, sṣṭiyāṅkisam*.

தசவவதாரன் *taśavavadāraṇ*, பெ.(n.) (பத்து தோற்றரவு எடுத்தவன்) திருமால் (பிங்.); Viṣṇu. [Skt. *daśa+avatārin* > த. தசவவதாரன்]

தசவாயு *taśavāyu*, பெ.(n.) பத்து வகை வளிகள் (பிராணன், அபாணன், உதானன், வியானன், சமானன், நாகன், கூர்மன், கிருகரன், தேவதத்தன், தனஞ்சயன்) (பிங்.); the ten vital airs of the body viz. *pirāṇaṇ, apāṇaṇ, utāṇaṇ, viyāṇaṇ, camāṇaṇ, nākaṇ, kūrmaṇ, kirukaraṇ, tēvatattaṇ, taṇaṅcayan*.

[Skt. *dasa+vāyu* > த. தசவாயு]

தசவாயுக்கள் *taśavāyukkaḷ*, பெ.(n.) பத்து வளிகள் (தசவாயுக்கள்) கையின் ஐந்து விரல்களில் தங்கி நிற்கும் பத்து வகை வளி (வாயு)க்கள்; the ten vital airs found to prevail in the five fingers. (சா.அக.)

[Skt. *dasa+vāu* > த. தசவாயு. 'கள்' பன்மையீற்று]

தசனப்பொடி *taśana-p-podi*, பெ.(n.) கருநிறம் உள்ள பற்பொடி வகைகள் (விண்.); a black tooth powder which colours and strengthens the teeth.

[Skt. *daśana* > த. தசனம்]

தசனம் *taśanam*, பெ.(n.) 1. பல் (பிங்.); tooth. 2. மலை முடி (யாழ்.அக.); peak, summit. 3. கவசம் (பிங்.); armour.

[Skt. *daśana* > த. தசனம்]

தசனவாசம் *taśanavāśam*, பெ.(n.) உதடு; lip. **தசனாஞ்சு** *taśaṅṅjū*, பெ.(n.) பல்லை மூடிக் கொண்டிருக்கும் மினுமினுப்பான ஒரு பொருள்; enamel of tooth. (சா.அக.)

த.வ பற்காண

தசனோற்பவம் *taśaṅṅorpavam*, பெ.(n.) பல் முளைக்கை (பைஷஜ. 264); dentition, teething.

த.வ முளைப்பு

[Skt. *daśan(a)+udbhava* > த. தசனோற்பவம்]

தசா *taśā*, பெ.(n.) கோளை (கிரகத்தை)ப் பொறுத்த ஊழ்வினை (விதி)ப் பயன்; the fate of manas depending on the position of planets. (சா.அக.)

த.வ கோளுறுவினைப்பயன்

தசாக்கரி *taśā-k-kari*, பெ.(n.) பண்வகை (சிலப். 13, 112, உரை); a melody.

[Skt. *daśukṣari* > த. தசாக்கரி]

தசாகம் *taśāgam*, பெ.(n.) இறந்தவர்க்குப் பத்தாம் நாட் செய்யுஞ் சடங்கு (Brāh.); ceremony on the tenth day after a person's death.

த.வ பத்தாம்நாள் நடப்பு

[Skt. *daśaha* > த. தசாகம்]

தசாங்கத்தயல் *taśāṅga-t-tayal*, பெ.(n.) ஆசிரிய மண்டிலத்(விருத்த)தால் அரசிய லுறுப்புகள் பத்தனையும் பாடும் பனுவல் (பிரபந்த) வகை (தொன். 283, உரை); a poem in āśiriyam metre celebrating the ten constituents of a kingdom, one of 96 pirabandam.

த.வ ஆசிரியப்பதினம்

[Skt. *dasa+aṅga* > த. தசாங்கம் + இயல்]

தசாங்கப்பத்து *taśāṅga-p-pattu*, பெ.(n.) நேரிசை வெண்பாவால் அரசியலுறுப்புகள்

பத்தனையும் பாடும் பனுவல் (பிரபந்த) வகை (இலக். வி. 840); a panegyric poem in *nēriśai-venbā* celebrating the ten constituents of a kingdom one of 96 *pirabantam* (q.v.).

[Skt. *dasa+āṅga* > த. தசாங்கம்+பத்து]

தசாங்கம்¹ *taśāṅgam*, பெ.(n.) 1. பெயர், நாடு, ஊர், ஆறு, மலை, ஊர்தி, படை, முரசு, தார், கொடி (திருவாச.); யானை, நாடு, ஊர், ஆறு, மலை, குதிரை, தேர், முரசு, தார், கொடி (திவா & பிங்.); யானை, நாடு, ஊர், ஆறு, மலை, குதிரை, செங்கோல், முரசு, தார், கொடி (வெண்பாப்.); யானை, நாடு, ஊர், ஆறு, மலை, குதிரை, தானை, முரசு, தார், கொடி (சூடா.) என்று பலவகையாகக் கூறும் பத்து அரசியலுறுப்புகள்; the ten constituents of a kingdom, viz. *nāmam, nāḍu, ūr, āru, malai, ūrdi, paḍai, murasu, tār, koḍi*, according to *tiruvāsagam, yāṇai, kudirai, tēr*, instead of *nāmam, ūrdi, paḍai*, according to *tivāgaram* and *piṅgalantai, yāṇai, kudirai, ceṅgōl*, instead of *nāmam, ūrdi, paḍai* according to *venbā-p-pāṭṭiyai, yāṇai, kudirai, tāṇai* instead of *nāmam ūrdi, paḍai*, according to *cūḍamani*. 2. பத்து வகை நறுமணப் பொருள் (திரவியங்)களா லாகிய பொடி; incense prepared from ten aromatic substances, used in worship.

[Skt. *dasāṅga* > த. தசாங்கம்]

தசாங்கம்² *tasāṅgam*, பெ.(n.) உடம்பின் பத்து உறுப்புகளினின்று பிறக்கும் மேகநோய்; a kind of venereal disease emanating from the affection of ten organs in the human system.

தசாங்கிசம் *taśāṅgiśam*, பெ.(n.) 1. ஓரை (இராசி)யைப் பத்தாகப் பிரித்துக் கோள் (கிரகங்)களின் நிலையைக் குறிக்குச் சக்கரம் (சோதிட. சிந். 123); a horoscopolical chart wherein the position of each planet is determined by dividing its *rāci* into ten

parts, one of *tasa-varukkam*. 2. தசாமிசம் பார்க்க; see *tasāmiśam*.

தசாசந்தி *taśā-śandi*, பெ.(n.) கோள் திசைகளின் சந்திப்பு; junction of the regnal periods of two planets.

[Skt. *daśā* > த. தசா]

தசாட்சரி *taśāṭcari*, பெ.(n.) தசாக்கரி பார்க்க (சங்.அக.); see *tasā-k-kari*.

தசாண்டக்கூறு *taśāṇḍa-k-kūru*, பெ.(n.) ஐந்து வகைப் பறவைகளாகிய கருடன், கோழி, மயில், குருவி, காக்கை ஆகியவற்றின் முட்டைகளும், ஊர்வனவாகிய உடும்பு, அளுங்கு, ஆமை, முதலை, பாம்பு ஆகியவற்றின் முட்டைகளும் ஆக இருபது முட்டைகளைக் கொண்டு உருவாக்கும் எண்ணெய் (தைலம்) அல்லது மெழுகு; a medicated oil or wax like preparation made from the eggs of five birds such as bramini kite, fowl, peacock, sparrow and crow and those of reptiles such as guana, biwalve fish, tortoise, alligator and snake. (சா.அக.).

[Skt. *dasa+anḍa* > த. தசாண்டம் + கூறு]

தசாண்டம் *taśāṇḍam*, பெ.(n.) மயில், கருடன், அடைக்கலங் குருவி, செம்போத்து, அளுங்கு, உடும்பு, முதலை முதலியவற்றின் பத்து வகை முட்டை; the eggs of ten different kind of birds and reptiles - peacock, bramani kite, Indian house sparrow, shall fish, guana, alligator etc. (சா.அக.).

[Skt. *dasa+anḍa* > த. தசாண்டம்]

தசாதரு *taśā-taru*, பெ.(n.) குதிரைச் சுழிகள் பத்து (அசுவ 17); ten marks of horses.

தசாநாதன் *tasānāḍan*, பெ.(n.) 1. திசைக்குத் தலைமை கொள்ளும் கோள்; the reigning planet of a particular period. 2. நல்ல கோள் நிலை (தசாபலன்); benign influence of a planet.

[Skt. *daśa+nāda* > த. தசாநாதன்]

தசாப்தம் *taśāpdam*, பெ.(n.) (அ.வ.) பத்து ஆண்டுக் காலம்; decade. 'இரண்டு தசாப்தங்களில் பல அரசியல் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டு விட்டன.'

[Skt. *dasa+abda* > த. தசாப்தம்]

தசாபலன் *taśāpalaṅ*, பெ.(n.) கோள் ஆட்சிக்காலத்தின் பலன்; influence of a planet in its regnal period.

[Skt. *daśa* > த. தசா]

தசாம்சம் *taśāmsam*, பெ.(n.) 1. பத்திலொரு பாகம்; a tenth part.

த.வ. பதின்மம்

[Skt. *daśan+amśa* > த. தசாமிசம்]

தசார் *taśār*, பெ. (n.) அணியம் (யாழ்.அக.); ready.

[Persn. *tayar* > த. தசார்]

தசாவதாரம் *taśāvadāram*, பெ.(n.) மீன், ஆமை, பன்றி, மாந்த அரிமா (நரசிங்கம்), வாமனம், பரசுராமன், இராமன், பலராமன், கண்ணன் (கிருட்டிணன்), குதிரை (கல்கி) என்னும் திருமாலின் பத்துப் பிறப்புகள் (பிங்.); the ten avatars of Visnu viz. *matsyam, kūrmam, varāgam, narasiṅgam, vāmaṅgaṅ, parasurāmaṅ, rāmaṅ, balarāmaṅ, kiruṭṭiṅgaṅ, kalki*.

த.வ. ஒன்பான் தோற்றரவு

[Skt. *daśan+avatāra* > த. தசாவதாரம்]

தசாவதானம் *taśāvadāṅgam*, பெ.(n.) ஒரே நேரத்தில் நிகழும் (பத்து) செயல்களைக் கவனித்து நினைவில் இருத்தும் கலைத் திறமை; the skill of responding to (ten) tasks performed simultaneously.

த.வ. பதின் திறன்

தசாவதானி *taśāvadāṅgi*, பெ.(n.) தசாவதானம் செய்பவர்; one who performs *taśāvadāṅgam*.

த.வ. பதின் திறனாளர், பதின் கவனகர்

தசானன் *taśānaṅ*, பெ.(n.) தசமுகன் பார்க்க (யாழ்.அக.); see *taśamugaṅ*.

தசியு *tasīyu*, பெ.(n.) 1. மண்ணின் மைந்தரான ஆரியரல்லாத இந்திய இனத்தார்; a non-Aryan natives of India.

[Skt. *dasyu* > த. தசியு]

தசிரதேவதை *taśiradēvadai*, பெ.(n.) இரட்டை (அகவினி)த் தேவர் (யாழ்.அக.); Aśvini the twin-gods.

தசேந்திரியம் *taśēndiriyam*, பெ.(n.) கன்மேந்திரியம் ஐந்தும் ஞானேந்திரியமென்றுங் கூடிய பத்து புலன் (இந்திரியங்)கள் (யாழ்.அக.); the ten organs of the human body consisting of the five *kaṅmēntiriyam* and five *ṅaṅēntiriyam*.

தசோபநிடதம் *tasōbanidadam*, பெ.(n.) ஈசம், கேனம், கடம், பிரசினம், முண்டகம், மாண்டுக்கியம், தைத்தீரியம், ஐத்திரேயம், சாந்தோக்கியம், பிருகதாரணியம் என்ற பத்துச் சிறப்புடைய உபநிடதங்கள்; ten important upanishads, viz. *īśam, kēṅgam, kāṅgam, piraciṅgam, muṅṅakam, māṅṅūkkīyam, taṅṅiriyam, aitarēyam, eāntōkkīyam, pirukatāraṅiyam*.

தசோபநிசத்து *tasōpa-nisattu*, பெ.(n.) தசோபநிடதம் பார்க்க; see *tasōbanidadam*.

தஞ்சகம் *taṅjagam*, பெ.(n.) காய்ச்சலினால் உடம்பின் மேற்காணும் தழும்புகள்; eruptions or purple spots which appear on the skin in malignant fevers. (சா.அக.)

தட்சணகௌளி *taṅṅanakauli*, பெ.(n.) மங்களமாக வலது பக்கத்தில் இருந்து பலுக்கும் பல்லி; lizard chirping from the right side which is considered auspicious. (சா.அக.)

தட்சணநட்சத்திரராசி *taṅṅana-naṅcattira-rāśi*, பெ.(n.) ஓரை (இராசி) மண்டல விண்மீன்

(நட்சத்திரங்)களுக்குத் தென்பாலுள்ள விண்மீன் (நட்சத்திரத்) தொகுதி; the southern constellations.

தட்சணநீர் *taṭcaṇanīr*, பெ.(n.) தென் நாட்டு (பூமி) நீர், அதாவது காவேரி; water of the south i.e. the river cauvery. (சா.அக.)

[Skt. *taṭṣaṇa* > த. தட்சண + நீர்]

தட்சணப்புல் *taṭcaṇa-p-pul*, பெ.(n.) சாணப்புல்; deccany grass. (சா.அக.)

[Skt. *taṭṣaṇa* > த. தட்சணம் + புல்]

தட்சணபத்திரி *taṭcaṇa-pattiri*, பெ.(n.)
1. ஒட்டொட்டுப்புல்; sticking grass. 2. சாணம்; deccany grass as distinguished from bengal grass. (சா.அக.)

தட்சணம் *taṭcaṇam*, பெ.(n.) 1. உடனே; instantaneously. 2. வலப்பக்கம்; right side (சா.அக.)

தட்சணாமூர்த்தி *taṭcaṇā-mūrtti*, பெ.(n.)
தட்சிணாமூர்த்தி பார்க்க (சங்.அக.); see *taṭsiṇāmūrtti*.

தட்சணை *taṭcaṇai*, பெ.(n.) தட்சிணை பார்க்க (இ.வ.); see *taṭciṇai*.

தட்சன் *taṭcaṇ*, பெ.(n.) 1. சேவல்; cock. 2. நெருப்பு; fire. 3. பரத்தைகளிடம் உறவு கொள்பவன்; sexual attraction towards other woman. (சா.அக.)

தட்சாயம் *taṭcāyam*, பெ.(n.) கருடன்; brahminury kite. (சா.அக.)

தட்சிகம் *taṭciṅgam*, பெ.(n.) வலப்பக்கம்; right side. (சா.அக.)

தட்சிணபூமி *taṭciṇabūmi*, பெ.(n.) நில வுருண்டையின் (பூகோளத்தின்) தென் குளிர் (சீதள) பாகம்; antarctic zone. (mod.)

தட்சிணம் *taṭciṇam*, பெ.(n.) 1. தெற்கு; south. 2. வலப்பக்கம்; right side. 3. காளாமுகம் பார்க்க; see *kālāmukam* (சி.சி.2, 73 சிவாக்.).

4. தாராளம் (யாழ்.அக.); liberality. 5. விவேகம் (யாழ்.அக.); discrimination.

[Skt. *dakṣiṇa* > த. தட்சிணம்]

தட்சிணமார்க்கம் *taṭciṇa-mārkkam*, பெ.(n.) காளாமுகம், மாநோன்பை (மாவிரதத்தை)ப் பெரும்பாலும் ஒத்த சிவனியத்தின் உட்பகுதி; one of the minor systems of saivism closely allied to māviradam.

தட்சிணாக்கினி *taṭciṇā-k-kiṇi*, பெ.(n.)
தக்கிணாக்கினி பார்க்க; see *takkiṇā-k-kiṇi*.

தட்சிணாட்சம் *taṭciṇāṭcam*, பெ.(n.) நில வுருண்டையின் (பூகோளத்தின்) தென்பாகம்; south latitude (Mod.).

தட்சிணாபந்தம் *taṭciṇābandam*, பெ.(n.) மூன்று வகைப் பாகங்களில் ஒன்று; one of the three kinds of bondage. (சா.அக.).

தட்சிணாமூர்த்தம் *taṭciṇā-mūrttam*, பெ.(n.) சிவன் தென்புறமாக அமர்ந்து நான்முக (பிரம) குழந்தைகளாகிய சனகர். முதலிய (சனகாதியர்) நால்வருக்கும் அருளிய திருவுருவம்; the posture of Śiva facing the south and instructing the four sons of Brahma.

[Skt. *dakṣiṇa+mūrtta* > த. தட்சிணாமூர்த்தம்]

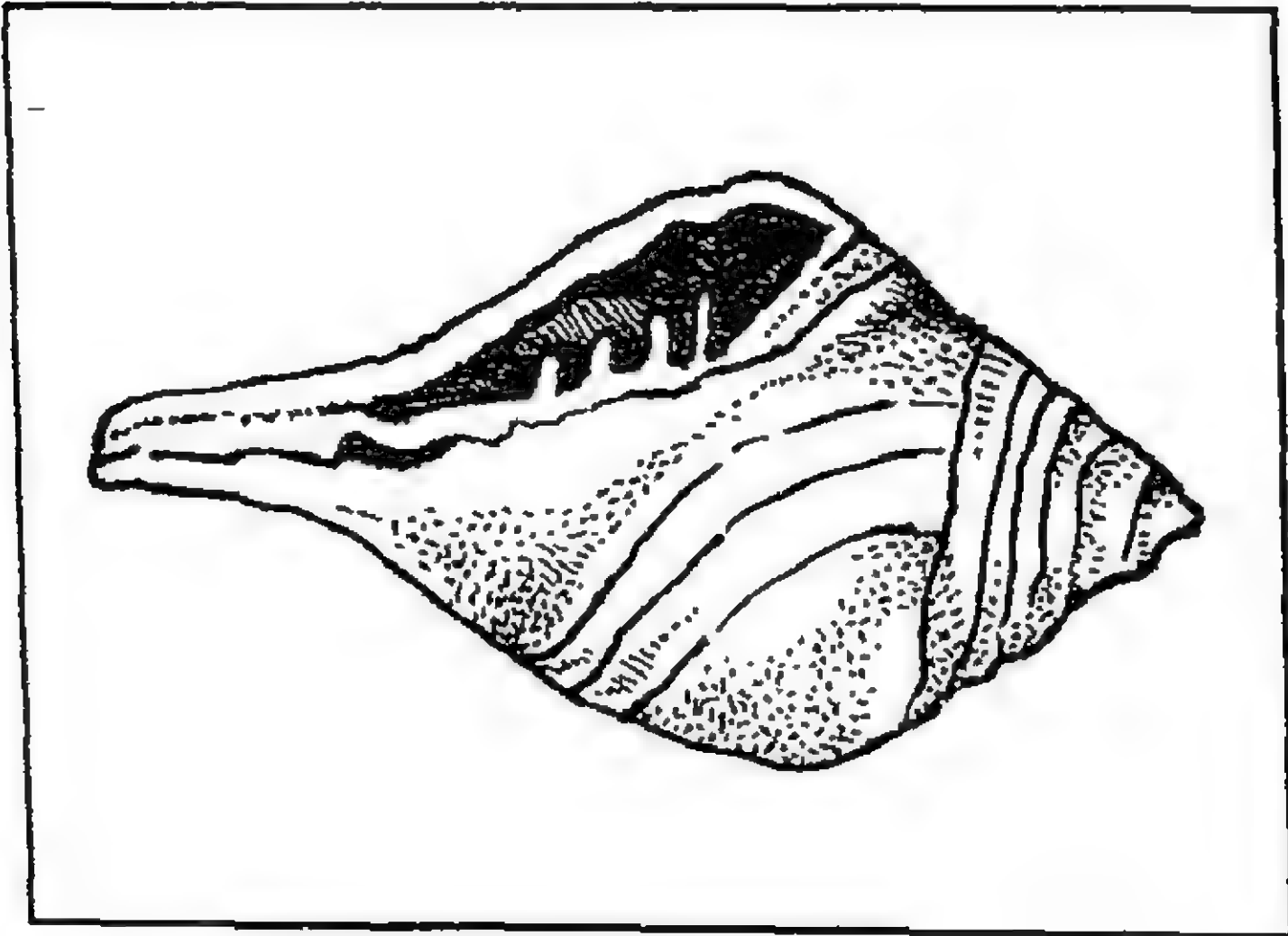
தட்சிணாமூர்த்தி *taṭciṇā-mūrtti*, பெ.(n.)
1. தென்முக மாயிருக்கும் சிவனுருவம் (திருவிளை. பாயி. 13); śiva facing the south. 2. அகத்தியர் (வின்.); Agastya, as dwelling in the south. 3. நூற்றெட்டுபநிடதங்களுள் ஒன்று; an upanīṣad, one of 108.

தட்சிணாமூர்த்திதேசிகர் *taṭciṇā-mūrtti-tēṣiṅgar*, பெ.(n.) பண்டார நூல் (சாத்திரங்) களுள் இரண்டு. நூல் செய்தவரும் திருவாவடு துறை மட (யாதீன)த்தைச் சார்ந்தவருமாகிய ஒரு சிவனியத் துறவி; a Saiva ascetic of the *tiru-vāvadu-turai-y-āṭiṅam*, author of two works in *paṇḍāra-sāttiram*.

தட்சிணாயனம் *taṭciṇāyaṇam*, பெ.(n.) கடகம் (ஆடி) முதல் ஞாயிறு (சூரியன்) தெற்கு முகமாகச் செல்லும் ஆறு மாத காலம்; period of the sun's southward passage extending for six months from āḍi.

தட்சிணாவசரம் *taṭciṇāvaśaram*, பெ.(n.) குழந்தை கருப்பையில் வலது பக்கம் உலாவல்; moving in the right part of the womb as foetus. (சா.அக.)

தட்சிணாவர்த்தம் *taṭciṇāvarttam*, பெ.(n.)
1. வலம்புரிச் சங்கு; conch shell having its spiral twisted forwards on the right side.
2. பெண்ணின் கொப்பூழ்; woman's naval. (சா.அக.)

தட்சிணை *taṭcinai*, பெ.(n.) 1. குரு முதலிய பெரியோர்க்குக் கொடுக்கும் பொருள்; offering or fee to a guru, school master, etc.
2. தன்னக் கட்டுதல்; bribe, inducement, used in contempt. 3. தண்டனை (சிட்சை) (யாழ்ப்ப.); discipline, punishment.

தட்சியராசன் *taṭciyarāśan*, பெ.(n.) பொன்னம்பர்; gold coloured amber. (சா.அக.)

தண்டிலம் *taṇḍilam*, பெ.(n.) 1. வேள்வி செய்வதற்குத் தெரிந்தெடுத்து(நியமித்து)க் கொண்ட இடம் (சீவக.2464,உரை); place designed for the sacrificial fire.
2. சிவபூசைக்குத் தெரிந்தெடுத்து(நியமித்து)க்

கொண்ட இடம்; place designed for worshipping Siva. "தண்டிலந்தனினும் பகர்தரு மிலிங்க மூர்த்தியினும் (காஞ்சிப்பு. சனற்கு.20).

[Skt. *sthaṇḍila* > த. தண்டிலம்]

தண்டுலம் *taṇḍulam*, பெ.(n.) அரிசி; rice. "தண்டுலம் விரித்துநற்றருப்பை சாத்தியே" (கம்பரா.கடிமண.85).

[Skt. *taṇḍula* > த. தண்டுலம்]

தணிக்கை *taṇikkai*, பெ.(n.) கண்காணிப்பு; audit, investigation.

[Ar. *tanqiya* > த. தணிக்கை]

தத்தகால் *tatkal*, பெ.(n.) விரைந்த உடனடித் தேவை கருதி தரப்படும் முன்னுரிமை, முன்னுரிமைப் பயணச்சீட்டு; preference or travel ticket given on the basis of immediate and urgent need.

த.வ. உடனடி

தத்தாங்காரம் *tattāṅgāram*, பெ.(n.) மாநகங்களுள் ஒன்று (சி.போ.பா.2,3,பக். 203); a hell, one of *mānaragam*.

தத்தாத்திரேயம் *tattā-t-tirēyam*, பெ.(n.) நூற்றெட்டு உபநிடதங்களுள் ஒன்று; an upanṣad one of 108.

தத்தாபகாரம் *tattāpakāram*, பெ.(n.) நன்கொடையைத் திரும்பப்பெறும் கரிசு (பாவம்); the sin of taking back what was once given as gift.

தத்தியோதனம் *tatti-y-ōḍanam*, பெ.(n.) தயிர்ச் சோறு (கொ.வ.); a delicious preparation of boiled rice mixed with curds.

[Skt. *dadhi+ōdana* > த. தத்தியோதனம்]

தத்துப்புத்திரன் *tattu-p-puttiran*, பெ.(n.) ஏற்றுக்கொண்ட மகன் (சுவிகாரப் புத்திரன்); adopted son.

த. ஏற்புமகன்

[Skt. *datta* > த. தத்து+புத்திரன்]

தத்துவசம்பிரதம் *tattuva-śambiradam*, பெ.(n.) ஒரு பூதத்தில் வேறொரு பூதந்

தோற்றுவிக்கும் மகேந்திர சாலவித்தை (சௌந்தரிய, ஆனந். 30, உரை); magic art by which one of the five elements is made to appear from another.

தத்துவசுத்தி *tattuva-śutti*, பெ.(n.) முப்பத்து ஆறு மெய்மை (தத்துவங்) கட்கும் (ஆன்மா) ஆதன் தொடர்பாக ஏற்படும் பட்டறிவு (அனுபவ) நிலை; spiritual experience of the soul not influenced by the thirty six constituent principles of the body by knowing itself to be a different entity. (சா.அக.)

தத்துவஞானம் *tattuvañānam*, பெ.(n.) 1. கடவுளை அறியும் அறிவு; knowledge of the deity. 2. மெய்மை (தத்துவங்)களை அறியும் அறிவு (ஞானம்); spiritual knowledge of the constituent parts of the body. (சா.அக.)

தத்துவத்திரயம் *tattuvattirayam*, பெ.(n.) 1. மூவகை மெய்மை (தத்துவங்)களாகிய ஆத்தமம், சிவம், வித்தியம்; the three classes of faculties or power. 2. மூவகை உண்மைப் பொருள்கள்; the metaphysical triad viz; god, spirit and matter. (சா.அக.)

தத்துவதரிசனம்¹ *tattuvadariśanam*, பெ.(n.) பதின்மருமத்தொன்று; a spiritual experience of the soul, one of *taśa-kāriyam*.

தத்துவதரிசனம்² *tattuvadariśanam*, பெ.(n.) மூலப் பொருள்களாகிய முப்பத்து ஆறு மெய்மை (தத்துவ)ங்களும் மாயையின் செயலால் தோன்றிய பருப்பொருள்கள் என்று ஆன்மா தன்னறிவிலே விளங்கக் காணும் பட்டறிவு நிலை; (śaiva.) a spiritual experience of the soul in which it realises that the 36 tattvas or real are the outcome of māyā and are inert matter, one of the *tasa-kāriyam*.

தத்துவதரிசனம்³ *tattuvadariśanam*, பெ.(n.) அறிவு (ஞான)க் காட்சி; real vision. (சா.அக.)

தத்துவபிரகாசனியாக்கினம் *tattuva-pirakāśaviyākkīnam*, பெ.(n.) சுந்தரா னந்த சித்தரால் கற்பிக்கப்பட்ட அறிவு (ஞான)ச் செய்தி; a treatise on spiritual wisdom by Sundarānda siddhar. (சா.அக.)

தத்துவபிரசாதம் *tattuvapiraśādam*, பெ.(n.) ஒரு மறை மந்திரம்; a vedic mantram. (சா.அக.)

தத்துவம் *tattuvam*, பெ.(n.) 1. இயல்பு; nature. 2. இயற்கை; the essential or real nature of things. 3. பரம்பொருள்; the universal soul. 4. உடம்பின் தொழில்கள்; the doings and functions of the body. 5. முப்பிணியின் தொழில்கள் (வாதபித்த சிலேட்டும தத்துவங்கள்); the functions of three humours (vatha, pitha and kapha) wind, bile and phlegm. (சா.அக.). 6. 96 மெய்மை (தத்துவங்)கள்; the 96 tattvas postulated by the siddhar's school which are the constituent principles in nature.

தத்துவமசி *tattuvamaśi*, பெ.(n.) "அது" நீயாயிருக்கிறாய் என்னும் பொருள் கொண்ட மறைச் சொற்றொடர் (வேத வாக்கியம்); the vedic quotation "that thou are".

தத்துவரூபம்¹ *tattuvarūbam*, பெ.(n.) உண்மை வடிவம்; true figure. (சா.அக.)

தத்துவரூபம்² *tattuvarūbam*, பெ.(n.) மெய்மை (தத்துவங்)களின் குணங்களை ஆன்மா காணும் ஓர் பட்டறிவு நிலை; a spiritual experience of the soul in which it is cognizant of the operations of the 36 tattvas. (சா.அக.)

த.வ. மெய்மைப்பட்டறிவு

[Skt. *tatva* > த. தத்துவம்]

உருவம் > Skt. *rūpa* > த. ரூபம்

தத்துவலயசமாதி *tattuvalayaśamādi*, பெ.(n.) ஆன்ம மெய்மை (தத்துவங்) களையும் அவற்றின் செய்கைகளையும் அறிந்த அறிஞன். (சா.அக.); spiritual experienced mystic.

தத்துவாத்துவா *tattuvāttuvā*, பெ.(n.) ஆறு அத்துவாக்களுள் முப்பத்தாறு தத்துவங்களாகிய அத்துவா வகை; tattavas or reals as path to salvation, one of six attuvā (q.v.). "தத்துவாத்துவா முதலான தெல்லாம்" (சி.சி.8,6, மறைஞா.).

தத்துவாதி *tattuvādi*, பெ.(n.) மாத்துவ அந்தணர் ; a sect of Brahmins who hold the doctrines of *Madhvācārya*.

தத்துவாதீதன் *tattuvādidan*, பெ.(n.) மெய்மை (தத்துவங்) கடந்த பரம் பொருள் (சி.சி.2, 73, சிவாக்.); god, as transcending all reals.

தத்துவார்த்தம் *tattuvārttam*, பெ.(n.) மெய்ப்பொருள் முறையான தன்மை; philosophical nature. 'நீங்கள் கூறும் தத்துவார்த்தமான பொருளில் அவர் இந்தக் கவிதையை எழுதவில்லை'.

[Skt. *tatva+artha* > த. தத்துவார்த்தம்]

தத்துவான்மா *tattuvānmā*, பெ.(n.) நுண்ணுடலை (சூக்குமதேகத்தை)ப் பற்றி நிற்கும் ஆன்மா (சி.போ.பா.6,2, பக். 317); state of the soul when it is associated with the subtle body.

தத்பரம் *tatparam*, பெ.(n.) ஒன்றில் முப்பது விநாடி; 1/30 of a second. (சா.அக.)

[Skt. *tatpara* > த. தத்பரம்]

தத்பூர்வம் *tatpūrvam*, பெ.(n.) முதலில் ஏற்படுவது; happening for the first time. (சா.அக.)

[Skt. *tatpūrva* > த. தத்பூர்வம்]

தத்போதம் *tatpōdam*, பெ.(n.) உண்மையறிவு; knowledge or understanding of truth. (சா.அக.)

தத்பூபம் *tatrūbam*, பெ.(n.) முழுதும் ஒற்றுமையான வடிவு; ஒருமையுறுத்தோற்றம் exact resemblance. 'காட்சி அதன் தத்பூபாமாயிருக்கும்' (கொ.வ.).

[Skt. *tatrūpa* > த. தத்பூபம்]

ததகாமேந்தினி *tatakāmēndini*, பெ.(n.) தேற்றான் கொட்டை; water clearing nut. (சா.அக.)

ததபத்திரி *tata-pattiri*, பெ.(n.) வாழை (மலை); plantain, musa.

ததாத்து *tatāttu*, இடை.(int.) அங்ஙனமே ஆகுக எனப் பொருள்படும் ஒரு வடமொழி வாழ்த்துத் தொடர் (Brah.); a Sanskrit expression meaning 'amen', 'so be it'.

ததமல் *tadumal*, பெ.(n.) 1. தெளிவு இல்லாமல் குழம்பி இருக்கை; that which is confusion. 2. கூட்டம்; crowd.

ததேகத்தியானம் *tatēka-t-tiyānam*, பெ.(n.) ஒன்றையே இடைவிடாது எண்ணுகை (சிந்திக்கை) (Brah.); concentrated meditation on one and the same subject.

ததேகநிட்டை¹ *tatēka-nittai*, பெ.(n.) ததேகத்தியானம் (வின.) பார்க்க; see *tatēka-t-tiyānam*.

ததேகநிட்டை² *tadēkanittai*, பெ.(n.) 1. அசைவற ஊழ்கத்தி (தியானத்தி)லிருத்தல்; being absorbed in contemplation or meditation without disturbance of mind. (சா.அக.)

தந்தக்கட்டி *tanda-k-kattī*, பெ.(n.) 1. தந்த சூலை (இ.வ.) பார்க்க; see *tanda-cūlai*. 2. பல்லில் உண்டாகும் கட்டி; an abcess on the gum of the teeth gumabcess, gum-boil.

தந்தக்கட்டில் *tanda-k-kattil*, பெ.(n.) 1. யானை மருப்பினாலியன்ற கட்டில்; ivory cot. 2. உயர்ந்த கட்டில் (இ.வ.); any fashionable cot.

தந்தக்கிருமி *tanda-k-kirumi*, பெ.(n.) பற்களிடையே தோன்றும் நுண்ணுயிரி, பற்பூச்சி; worm found in the tooth. (சா.அக.)

த.வ. பற்புழு

தந்தக்குறி *tanda-k-kuri*, பெ.(n.) புணர்ச்சி காலத்தில் பல்லால் உண்டான அடையாளம் (கொக்கோ); marks made by the teeth of the lover on the limbs of his beloved.

த.வ. பற்குறி

தந்தகபாலிகாநோய் *tanda-kabāligā-nōy*, பெ.(n.) பற்களின் முனைகள் தேய்ந்து வெடித்துப் பொடிப்பொடியாக உதிரும் நோய்; a disease in which the edges of the teeth are softened cracked and sometimes crushed and dropped in pieces of particles.

தந்தகரானநோய் *tanda-karāṇa-nōy*, பெ.(n.) பல்லீறுகள் தேய்ந்து பற்களை வெளியில் சாய்க்கும் ஒருவகைப் பல்நோய்; a diseases in which the gums are eaten away leaving the teeth exposed to its full length.

[Skt. danda > த. தந்தகரானம் + நோய்]

தந்தகரிசம் *tandakariśam*, பெ.(n.) கண்ணாம்பு; lime. (சா.அக.)

தந்தகரிசனம் *tanda-kariśaṇam*, பெ.(n.) கண்ணாம்பு; lime, calcium carbonate.

[Skt. danda > த. தந்தம் + கரிசனம்]

தந்தகரிடநோய் *tanda-kariḍa-nōy*, பெ.(n.) பல்நோய் வகை; a disease of the teeth.

[Skt. danda > த.தந்தகரிடம் + நோய்]

தந்தகரிநோய் *tandakari-nōy*, பெ.(n.) பல்நோய்; a disease of the teeth.

[Skt. danda > த.தந்தகரி + நோய்]

தந்தச்சீப்பு *tanda-c-cippu*, பெ.(n.) மருப்பு அல்லது கொம்பினாற் செய்த சீப்பு; comb of horn of ivory.

[Skt. danda > த.தந்தம் + சீப்பு]

தந்தசம் *tandaśam*, பெ.(n.) 1. பல்லீறு; gum of teeth. 2. யானைக் கொம்பு; elephant tusk.

த.வ. தந்தச்சதை

தந்தசருக்கராரோகம் *tandaśaru-k-karārōgam*, பெ.(n.) பற்களின் பின்புறத்தில் சுண்ணாம்பு அல்லது காரையைப் போல் கரடு கட்டியிருக்கும் செதில்கள்; a hard reddish crust or a concretion which is sometimes formed behind the teeth; tartar on the teeth, the teeth become as rough as gravels. (சா.அக.)

தந்தசருக்கரை *tanda-śarukkarai*, பெ.(n.) பல் ஊத்தை (சீவரட்.); tartar on the teeth.

த.வ. பற்காறை

[Skt. danda > த.தந்தம் + சருக்கரை]

தந்தசருக்கரைநோய் *tanda-śarukkarai-nōy*, பெ.(n.) பற்களின் பின்புறம் கரடு கூட்டிய செதில்கள் போன்ற காறை; a hard reddish crust, which is sometimes formed behind the teeth.

[Skt. danda > த.தந்தம் + சருக்கரை + நோய்]

தந்தசியாவகரோகம் *tandaśiyāva-garōgam*, பெ.(n.) பற்களை நீலம் அல்லது கருப்பு நிறமாகச் செய்யுமோர் நோய்; a disease in which the teeth are rendered black or blue. (சா.அக.)

தந்தகடிகரோகம் *tandaśuḍiga-rōgam*, பெ.(n.) பல்லீறுகள் வீங்கிச் சிறு ஓட்டைகளை உண்டாக்கும் ஒரு வகை நோய்; a disease of the teeth marked by swelling of the gums and small holes in the teeth. (சா.அக.)

தந்தகத்தி *tandaśutti*, பெ.(n.) பல் விளக்குதல்; cleaning the teeth. (சா.அக.)

தந்தசூகம் *tanda-śūgam*, பெ.(n.) 1. பாம்பு(வின்); snake. 2. பாம்புகள் நிரம்பிய நிரையம் (நரகம்) (சேது 4. துணுக்கோ 4); a hell infested with serpents. 3. நச்சயிர் reptile.

தந்தசூகன் *tanda-śuṅgaṅ*, பெ.(n.) 1. கொடியவன் (யாழ்.அக.); malignant person.

தந்தசூலை *tanda-śūlai*, பெ.(n.) 1 பல்வலி (இங்.வை. 369); tooth-ache, inflammation of the dental pulp, odontalgia. 2. பல் நரம்பில் உண்டாகும் குத்தல் நோய்; a nervous pain experienced in the gum of the teeth. (சா.அக.)

[Skt. danda > த. தந்தம் + சூலை]

தந்தத்தையுதிரப்பண்ணி *tandattaiyudirapanni*, பெ.(n.) தில்லை மரம்; tiger's sparge. (சா.அக.)

தந்ததி *tandadi* பெ.(n.) மரபுவழி; lineage. இரவி சிரிகண்டன் தந்ததிப் (பிரகிருதியாய் T.A.S. ii 175).

தந்தந்தண்ணீர் *tandantannīr*, பெ.(n.) எலும்பை நீர்மமாக்கவதவும் கரைசல் (அஸ்திபேதி); a solvent reducing bones into liquid. (சா.அக.)

[Skt. danda > த. தந்தம் + தண்ணீர்]

தந்தமூலம் *tanda-mūlam*, பெ.(n.) பல்வேர்; root of the tooth.

[Skt. danda > த. தந்தம் + மூலம்]

தந்தயோடதம் *tanda-y-ōḍadam*, பெ.(n.) 1 பல், உதடு போன்றவற்றின் தொடர்பு; relation to teeth and the lip-dentilabial.

தந்தரூடி *tanda-rūḍi*, பெ.(n.) பல்வேர் புண்ணாகித் தீநாற்றம் வீசும் நோய்; a disease of the teeth marked by ulceration at the root followed by a discharge of pus and blood with fetid smell-Pyorrhoea.

தந்தவாயு *tandavāyu*, பெ.(n.) 1. பல்வலி; tooth pain. 2. பல்லின் நரம்பிற்குள் காணும் குத்தல் நோய்; a nervous pain experienced in the gum of the teeth. (சா.அக.)

தந்தவித்திருதி *tandavittirudi*, பெ.(n.) பல்லின் உட்புறம் அல்லது வெளிப்புறத்துச் சதையில் வீக்கமான கட்டிகளை உண்டாக்கும் ஒரு வகை நோய்; a disease of the teeth in which abscesses or boils are developed in the front or the rear side of the gum attended with much swelling. (சா.அக.)

தந்தவிதர்ப்பம் *tanda-vidarppam*, பெ.(n.) பல்லாட்டம்; a disease which is consequent upon the friction of the gums marked by the appearance of violent swelling.

தந்தவைத்தியம் *tandavaiṭṭiyam*, பெ.(n.) பல்லைப் பிடுங்குதல், பல் கட்டல், பல் தூய்மைப் படுத்தல் முதலியவற்றுடன் பற்களில் ஏற்படும் நோய்களுக்குச் செய்யும் மருத்துவம்; the art of curing dental complaints along with the act of extracting the teeth, repairing or replacing them when decayed, cleaning etc. (சா.அக.)

தந்தவைத்தியன் *tandavaiṭṭiyan*, பெ.(n.) பற்களின் நோய்க்கு மருத்துவம் செய்பவன்; one whose occupation is not only to treat tooth complaints but also to clean, extract repair and replace them when necessary. (சா.அக.)

த.வ. பல்மருத்துவன்

தந்தவைதர்ப்பம் *tanda-vaidarppam*, பெ.(n.) அழற்சியினாலேற்படும் பல்லாட்டம்; looseness of the teeth through external injury.

தந்தி' *tandi*, பெ.(n.) 1. ஆண் யானை, களிறு (பிங்.); male elephant. "தந்தியும் பிடிகளுந் தடங்க ணோக்கின" (கம்பரா. சித்திரக் கூட : 43). 2. பாம்பு (நச்சுப் பற்களையுடையது); snake, as having fangs. "தந்தி நஞ்சுந் தலைக் கொளச் சாய்ந்தவர்" (கந்தபு. சயந்தன்களவு. 21).

[Skt. dantin > த. தந்தி]

தந்தி² *tandi*, பெ.(n.) 1. கம்பி; wire. "நார் தந்திமிடையப் பின்னி" (தைலவ. பாயி. 22). 2. யாழ் நரம்பு (வின்.); catgut, string of a musical instrument. 3. நரம்பு; sinew, tendon. 4. தொலைவரி (மின் கம்பி வழி யனுப்புஞ் செய்தி); telegram. 5. யாழ் (பிங்.); lute.

த.வ. தொலைவரி

[Skt. *tantri* > த. தந்தி]

தந்தி³ *tandi*, பெ.(n.) நரம்புக் கயிறு; tendon. (சா.அக.)

தந்திக்கம்பி *tandi-k-kambi*, பெ.(n.) 1. வீணை முதலியவற்றின் நரம்பு; string of a lute. 2. தொலைவரி அல்லது தொலைபேசிக் கம்பி; telegraph or telephone wire.

[Skt. *dandi* > த. தந்தி+கம்பி]

தந்திகொடு-த்தல் *tandi-kodu-*, செ.கு.வி.(v.i.) ஓர் இடத்திலிருந்து மற்றொரு இடத்திற்கு விரைவாக) கம்பி வழியாகச் செய்தி அனுப்புதல்; to send a telegram, wire. 'மும்பை போய்ச் சேர்ந்ததும் உடனே தந்திக்கொடு'.

த.வ. தொலைவரி தருதல்

[Skt. *dandi* > த.தந்தி + கொடு-,]

தந்தியூட்டு-தல் *tandi-pūṭṭu-*, 5 செ.கு.வி.(v.i.) வீணை, யாழ் முதலியவற்றிற்குக் கம்பி யமைத்தல் (வின்.); to fit up with strings, as in a lute.

[Skt. *dandi* > த.தந்தி + யூட்டு-,]

தந்திபேசல் *tandi-pēśal*, தொ.பெ.(vbl.n.) நாடியடித்தல்; beating of the pulse.

[Skt. *dandi* > த.தந்தி + பேசு + அல் - அல் =

தொ.பொ.ஈறு]

தந்திபேசு-தல் *tandi-pēśu-*, 5 செ.கு.வி.(v.i.) தந்தியடி¹-த்தல் பார்க்க; see *tandi-y-adi*¹-.

தந்திபோல்தெரித்தல் *tandi-pōl-terittal*, பெ.(n.) விட்டு விட்டுச் சுரீர் என நோதல்; a sort of pain experienced in hemicrania.

தந்திமுறுக்கு-தல் *tandi-murukku-*, 5 செ.கு.வா.வி.(v.t.) யாழ் நரம்பை இறுக்குதல்; to tighten the lute-string.

தந்திமுறுக்குதல் *tandi-murukku*, பெ.(n.) நரம்பிற்குச் சுறுசுறுப்பையுண்டாக்கல்; stimulating the nerves.

[Skt. *dandi* > த. தந்தி + முறுக்குதல்]

தந்தியடி¹-த்தல் *tandi-y-adi*, 4 செ.கு.வி.(v.i.) தொலைவரிச் செய்தியனுப்புதல்; to send a telegram, wire.

[Skt. *dandi* > த. தந்தி+அடி-,]

தந்தியடி²-த்தல் *tandi-y-adi*, 4 செ.கு.வி.(v.i.) வீணை, யாழ் முதலியவனவற்றில் மீட்டும் மெல்லிய கம்பியை மேலுங்கீழுமாக அசைப்பது போன்று ஆட்டுதல்; to tremble.

[Skt. *dandi* > த.தந்தி + அடி-,]

தந்தியடி³-த்தல் *tandi-y-adi*, 4 செ.கு.வி.(v.i.) நாடிபேசல்; to beat the pulse.

[Skt. *dandi* > த.தந்தி + அடி-,]

தந்தியம்¹ *tandiyam*, பெ.(n.) பல்லடுக்கு; filth in the teeth.

[Skt. *dandi* > த.தந்தி > தந்தியம்]

தந்தியம்² *tandiyam*, பெ.(n.) முலைப்பால்; woman's breast milk.

தந்தியறுதல் *tandi-y-arudal*, பெ.(n.) 1. நாடி விழல்; dropping of the pulse. 2. நரம்பு வீழ்ச்சி; nervous break down.

[Skt. *dandi* > த. தந்தி + அறுதல்]

தந்தியாரிட்டம் *tandi-yāriṭṭam*, பெ.(n.) மூல நோய்க்கான ஆயுள் வேத மருந்து; an āyurvēdic wine prescribed for piles.

தந்தியூசிவன்னச்சேலை *tandi-y-ūśi-v-vanna-c-cēlai*, பெ.(n.) கம்பியூசி போலும்

மெல்லிய கோடுகள் அமைக்கப் பெற்ற, புடைவை வகை (இ.வ.); a kind of saree with needle-like stripes.

தந்திரம் *tandiram*, பெ.(n.) யாழ் நரம்பு (வின்.); wire or string of a lute.

தந்திரயுக்தி¹ *tandirayukti*, பெ.(n.) குறியீடு; குழுஉக்குறி; technical terms, code word. (சா.அக.)

தந்திரயுக்தி² *tandirayukti*, பெ.(n.) மந்திர நூலின் அறிவினால் அமைக்கப்படும் பொருள்; anything or substance created or formed by secrets revealed by Tantric science. (சா.அக.)

தந்திராகமம் *tandirāgamam*, பெ.(n.) எந்திர மந்திரங்களைப் பற்றிச் சொல்லும் தோன்றியத்(ஆகமம்)தின் ஓர் பிரிவாகிய தந்திரம்; one of the divisions of the Agama philosophy treating on rites, operation of diagrams etc. (சா.அக.)

தந்திரானுசாரணை *tandirāṇuśāraṇai*, பெ.(n.) கல்வி (தந்திர) நூலைப் பின்பற்றி நடப்பது; following the authority of the Tantrams. (சா.அக.)

தந்திரி *tandiri*, பெ.(n.) யாழ் நரம்பு; string of musical instruments. "வீணைத் தந்திரியும்" (பிரமோத். 2, 62).

தந்திரிகம் *tandirigam*, பெ.(n.) தந்திரிகரம் பார்க்க; see tandiri-garam.

தந்திரிகரம் *tandiri-garam*, பெ.(n.) செங்கோட்டியாழ் உறுப்புகளில் ஒன்று; a part of *seṅgōṭṭiyāi*. "செங்கோட்டி யாழிற்றத் திரிகரத் தொடு" (சிலப். 13: 107).

தந்திரிகை *tandirigai*, பெ.(n.) கம்பி; wire. "தந்திரிகை சுற்றி" (தைலவ. தைல. 41).

தந்திவன்னம் *tandi-vannam*, பெ.(n.) தந்தியூசிவன்னச்சேலை (இ.வ.) பார்க்க; see *tandi-y-ūṣi-vanna-c-cēlai*.

தந்துபாவம் *tandubāvam*, பெ.(n.) விலங்கு – நிலத்திணை ஆகியவற்றில் கட்டியாக உறையக்கூடிய கசிவு ஊனீர்; fibrin. (சா.அக.)

தந்துமாத்திரிகம் *tandumāttirigam*, பெ.(n.) நார்த்தசைகள் உருவாக்கக்கூடிய உயிரணு; fibroblasto. (சா.அக.)

தந்துமேகம் *tandumēgam*, பெ.(n.) அடிவயிறு நொந்து, வீணா தண்டத்தின் அடியில் விம்மி விருவிருப்பை உண்டாக்கி ஆண்குறி வழியாய்ச் சளியைப் போல் ஒழுகும் ஒரு வகை நோய்; a transparent mucous wiry discharge from the urethra. (சா.அக.)

தநம் *tanam*, பெ.(n.) சந்தனம்; saldal wood. (சா.அக.)

தநு *tanu*, பெ.(n.) உடல்; body.

[Skt. *tanu* > த. தநு.]

தநுச்சாயை *tanuccāyai*, பெ.(n.) உடம்பின் நிழல்; shadow of ones body. (சா.அக.)

தநுத்துவசம் *danuttuvaśam*, பெ.(n.) சிறு நெல்லிச் செடி; Indian goose berry shrub. (சா.அக.)

தநுத்துவசை *danuttuvaśai*, பெ.(n.) தநுத்துவசம் பார்க்க; see *danuttuvaśam*. (சா.அக.)

தநுபம் *danupam*, பெ.(n.) வெண்ணெய்; butter. (சா.அக.)

தநுவாயு *tanuvāyu*, பெ.(n.) தாள்கிட்டி; lock jaw. (சா.அக.)

தநூநபம் *tanūnabam*, பெ.(n.) நெய்; ghee, clarified butter. (சா.அக.)

தநூருகம் *tanūrubam*, பெ.(n.) மயிர்; hair. (சா.அக.)

தப்சீல் *tapsīl*, பெ.(n.) தப்சீல்வார் பார்க்க (C.G.); see *tapsīlvār*.

[Ar. *tapsil* > த. தப்சீல்]

தப்சீல்வார் *tapśīlvār*, பெ.(n.) விளக்க (விவர)க் குறிப்பு (C.G.); particulars, details of an account and the like, schedule.

தப்டர்தோட்டம் *tapdar-tōṭṭam*, பெ.(n.) டப்டர்தோட்டம் பார்க்க(R.T.); see *taptar-tōṭṭam*.

தப்தர் *taptar*, பெ.(n.) 1. துணியிற் கட்டி வைக்கும் ஆவணம்; record, register, account, official statement, report, bundle of written documents tied together in a cloth. 2. ஆவணங்களைப் பேணி வைக்கும் அலுவலகம்; record office.

த.வ. பொதியாவணம்

[Persn. daftar > த. தப்தர்]

தப்தர்பந்து *taptarpandu*, பெ.(n.) தப்தரங்கு மாத்தா பார்க்க (C.G.); see *taptaran-gumāttā*.

தப்தரங்குமாத்தா *taptaran-kumāttā*, பெ.(n.) ஆவணங்களைப் பாதுகாத்துப் பேணும் உதவியாளர்; record keeper.

[Persn. daftar+gumasta > த. தப்தரங்குமாத்தா]

தப்தீல் *taptīl*, பெ.(n.) மாறுகை (C.G.); change, alteration, substitution.

தப்பீக் *tappik*, பெ.(n.) ஊரில் பொது குடிகளுக்கேனும் மானியம் மிகுதியாகக் கொண்டவர்களுக்கேனும் அலுவலர்கள் இடும் வரி (R.T.); extra contribution imposed by the village officers on all the villagers or on those who hold a greater portion of the rent-free lands.

தப்புதோத்திரம் *tappu-tōttiram*, பெ.(n.) முகமன் (முகத்துதி) (இ.வ.); flattery.

தப்பீக் *tappik*, பெ.(n.) சிற்றூர் அலுவலரால் சிற்றூருக்கு வரையறு (விதி)க்கப்படும் அதிகவரி; any extra contribution which the

village officers, suomoto, used to impose on the villagers.

தபசில் *tapasil*, பெ.(n.) தப்சீல் பார்க்க; see *tapsil*.

[Ar. tafsil > த. தபசில்]

தபசுநாள்கத்தபோசனம் *tapasū-nāḷ-cuttapōśanam*, பெ.(n.) தவசுநாளிற் கொள்ளும் நோன்பு (விரதம்); lent fast.

தபதி *tapadi*, பெ.(n.) சிற்பி, கம்மியன்(பிங்.); sculptor, statuary. "தபதியர் யாவரும் வியந்தார்" (பாரத. இந்திர. 12).

[Skt. sthapati > ஸ்தபதி > த. தபதி]

தபநதநயை *tapanatanayai*, பெ.(n.) வன்னி மரம்; the suma tree. (சா.அக.)

தபம்பண்ணல் *tabampannal*, பெ.(n.) தவம் மேற்கொள்ளல் (தவசு பண்ணுதல்); leading an anstre life, to make penance. (சா.அக.)

[தவி > தவம் > Skt. tapas > த. தபம்]

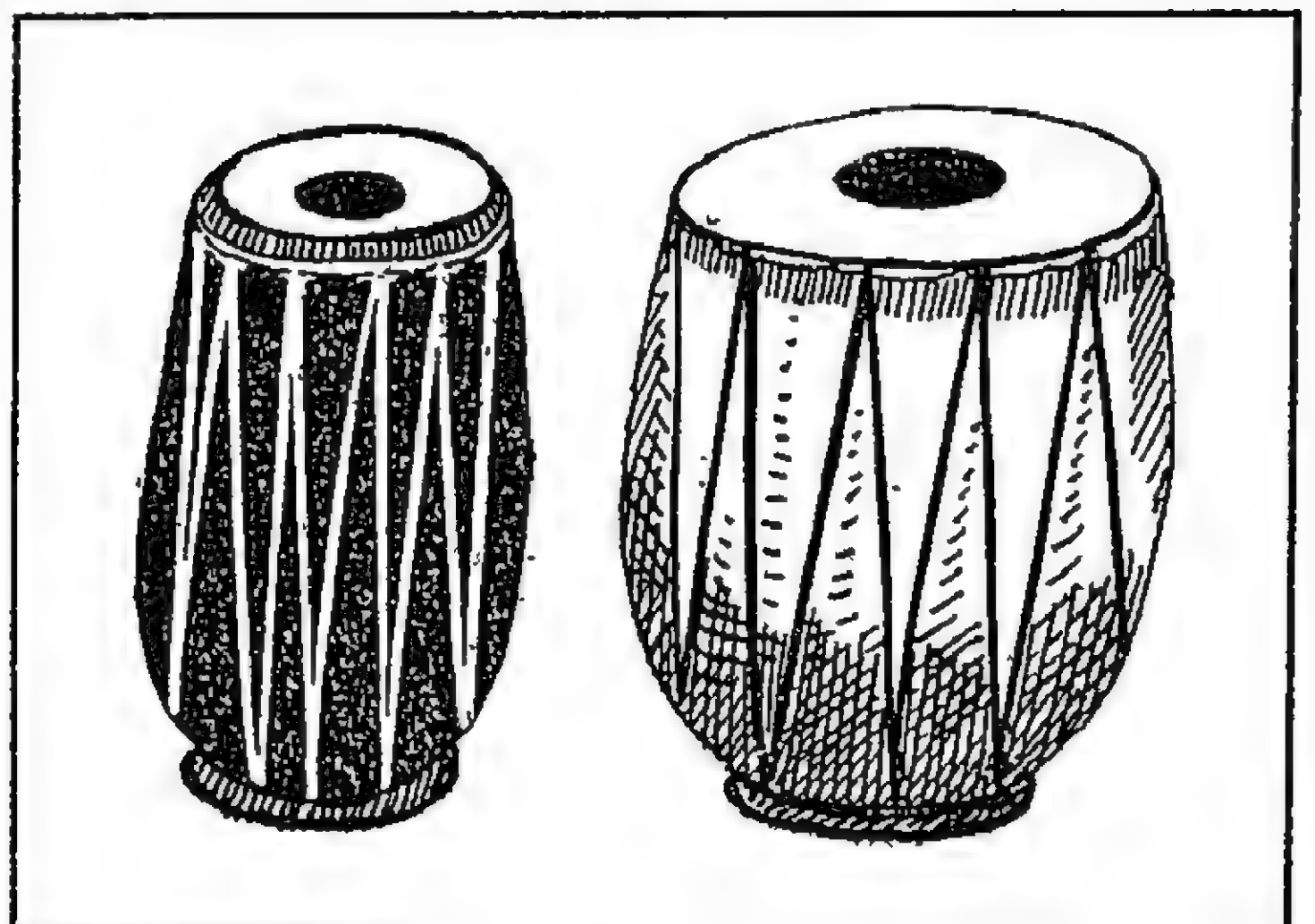
தபலா *tabalā*, பெ.(n.) தபளா பார்க்க (இ.வ.); see *tabalā*.

தபலை *tapalai*, பெ.(n.) ஏனவகை; a kind of metal vessel. "தம்பிக்கை யென்றுந் தவலையென்றும் (விறலிவிடு 747).

[தவலை > தபலை]

தபளா *tabalā*, பெ.(n.) மத்தள வகை (இ.வ.); a kind of tabret.

[Ar. tabal > த. தபளா]

தபனன் *tapanaṅ*, பெ.(n.) 1. கொடுவேலி; plumbago. 2. நெருப்பு; fire. 3. கதிரவன்; sun. (சா.அக.)

தபா *tabā*, பெ.(n.) தடவை; time, occasion, turn. 'இரண்டு தபா வந்து போனான்'. (இ.வ.)
த.வ. தடவை

[Ar. dafa > த. தபா]

தபாக்கினி *tapā-k-kiṇi*, பெ.(n.) தபோக்கினி (வின.) பார்க்க; see *tapōkkinī*.

தபாகா *tapākā*, பெ.(n.) அரிசி; topioca. (சா.அக.)

தபாத்தியம் *tabāttiyam*, பெ.(n.) மாரிகாலம்; rainy season. (சா.அக.)

தபாது *tabātu*, பெ.(n.) தபாவத்து பார்க்க (வின.); see *tabāvattu*. 2. தவறு (யாழ்.அக.); mistake.

தபாய்-த்தல் *tapāy-*, செ.கு.வி.(v.i.)
1. ஏமாற்றுதல்; to deceive. 2. சதாய் பார்க்க (இ.வ.); see *sadāy*.

தபால் *tabāl*, பெ.(n.) 1. அஞ்சல்; post, mail, tapal. 2. கெடி; regular stopping-place in route, stage.

[U. tappāl > த. தபால்]

தபால்மாடு *tabāl-māḍu*, பெ.(n.) பயண வண்டிக்குரிய கெடிமாடு; relay of bullocks, as in journey by stage.

[U. tappāl > த. தபால் + மாடு]

தபால்வண்டி *tabāl-vanḍi*, பெ.(n.) கெடிவைத்துச் செல்லும் பயண வண்டி (இ.வ.); stage-coach.

த.வ. எல்லை அஞ்சல் வண்டி

[U. tappāl > த. தபால் + வண்டி]

தபாலதிபர் *tabāladibar*, பெ.(n.) (இலங்.) அஞ்சல் நிலைய அதிகாரி; postmaster.

[U. tappāl > த. தபால் + அதிபர்]

தபாவத்து *tapāvattu*, பெ.(n.) ஏமாற்றுதல்; cheating, defrauding (C.G.).

தபாற்கட்டளை *tabār-kattalai*, பெ.(n.) (இலங்.) அஞ்சல் ஆணை; postal order.

[U. tappāl > த. தபால் + கட்டளை]

தபாற்காரன் *tabār-kāraṅ*, பெ.(n.)
1. கடிதத்தை அஞ்சலிற் கொண்டு செல்லுவோன். 2. அஞ்சல் (தபாற்) கடிதங் கொடுப்போன்; postman.

த.வ. அஞ்சலன்

[U. tappāl > த. தபால்+காரன்]

தபானாக்கினி *tapāṅā-k-kiṇi*, பெ.(n.) செங்கொட்டை; marking nut. (சா.அக.)

தபிலா *tabilā*, பெ.(n.) தபளா (இ.வ.) பார்க்க; see *tapalā*.

தபேதார் *tapēdār*, பெ.(n.) தலைமை ஏவலாள்; head peon.

த.வ. முதன்மை ஏவலர்

[Persn. daftardār > த. தபேதார்]

தபேலா *tabēlā*, பெ.(n.) விரல்களாலும் உள்ளங்கையாலும் தட்டி வாசிக்கப்படும் அரைக்கோள வடிவில் ஒன்றும் நீள் உருளை வடிவில் ஒன்றுமாக அமைந்த இசைக் கருவி; tabla. 'தமிழ்த் திரைப்படங்களில் தபேலாவைக் கொண்டு இசைக்கப்பட்ட பாடல்கள் இன்றும், என்றும் கேட்பதற்கு இனிமையாக இருக்கும்?'

[Ar. tabal > த. தபேலா]

தபோக்கினி *tabōkkinī*, பெ.(n.) 1. தவத்தால் தோன்றும் கனல்; fire of austere penance. 2. தவஞ் செய்தற்கு வளர்க்கும் தீ; fire kindled for doing penance.

[Skt. tapōgni > த. தபோக்கினி]

தபோயக்கியம் *tabōyakkīyam*, பெ.(n.) ஐவகை வேள்விகளுளொன்று (சிவதரு. ஐவகை, 1, உரை); one of pañja-yāgam.

தபோவனம் *tabōvanam*, பெ.(n.) தவம் செய்யும் காடு; forest where ascetics

perform penance. 'அம்முனிப் பெருங் கடவுளுந் தபோவன மடைந்தனன்' (பாரத. சம்ப. 30).

[த. தவ > Skt. tapō-vana > த. தபோவனம்]

தம் *tam*, பெ.(n.) 1. மூச்சடக்குகை; holding the breath. 2. மூச்சு; breath. "அவன் தம் பிடிக்கிறான்".

தம்பதி *tambadi*, பெ.(n.) கணவனும் மனைவியும் (சூடா.); Wedded couple, husband and wife.

த.வ. இணையர்

[Skt. dampati > த. தம்பதி]

தம்பவகம் *tambavagam*, பெ.(n.) விலாமிச்சை வேர்; lime tree root. (சா.அக.)

தம்பனக்குளிகை¹ *tambana-k-kuligai*, பெ.(n.) புணர்ச்சியின் போது உயிர்ப்புச் சத்துக் கூடவும் வீணாக விந்து ஒழுகுவதைத் தடுக்கவும் குங்குமப்பூ, அபினி, அரத்திப் பழம் (ஆப்பிள்) விதை ஆகியவற்றுடன் சாதிக்காயைச் சேர்த்து தேன் விட்டு அரைத்து மாலை ஆறுமணிக்குச் சாப்பிடக் கொடுக்கும் கடலை யளவு மாத்திரை; a Bengal gram size pill made of saffron, opium, seed of apple nutmeg grind with honey and is given during being six 'o' clock to increase the vitality, consolidate the semen and prevent it from flowing out during intercourse. (சா.அக.)

த.வ. கட்டு குளிகை

[Skt. tambana > த. தம்பனம் + குளிகை]

தம்பனக்குளிகை² *tambana-k-kuligai*, பெ.(n.) துழுக்கி (துப்பாக்கி) அல்லது குண்டடி கத்தி வெட்டுக் காயங்களுக்கும் உடம்பு இடங் கொடாது இருக்க வேண்டியும் வானத்தில் அசைவற நிறுத்தச் செய்யவும் பயன்படுத்தும் ஒரு வகை மாத்திரை; a kind of magical pill by which the body is made a proof to gun

shot wounds, to render impenetrable to knife cut etc., so as not to sustain any injury on the body and it also enables one to remain motionless in the region of the sky. (சா.அக.)

தம்பி-த்தல் *tambi-*, செ.குன்றாவி.(v.t.) வளி (வாயு) அல்லது மூச்சை அடக்குதல்; to suppress breath or respiration. (சா.அக.)

தம்பிக்கச்செய்தல் *tambikka-c-ceyda*, பெ.(n.) 1. அசைவறச் செய்தல்; causing to become motion less. 2. நிறுத்துதல்; causing to stop. 3. நெருப்பிற்கு ஓடாமற்படிச் செய்தல்; causing a body not to evaporate before fire. 4. வாயு நிறுத்தல்; stopping the respiration. (சா.அக.)

[Skt. stambh > த. தம்பிக்க + செய்தல்]

தம்போலி *tambōli*, பெ.(n.) வச்சிரப்படை (ஆயுதம்) (சங்.அக.); thunderbolt.

தம்மத்திகாயம் *tammattikāyam*, பெ.(n.) ஐவகை (பஞ்சாத்திரம்) மறைப்பொருள்களுள் மீனுக்கு நீர்போல உயிரினது கமனத்துக்குச் சாதனமான (திரவியம்) பொருள்; (Jaina) that which helps the Jiva associated with pudgala or matter to progress, just as water helps on the movement of a fish, one of *pañcāstikāyam*.

தமனியமாக்கல் *tamaniyamākkal*, பெ.(n.) பொன்னாக்கல்; making into gold. (சா.அக.)

தமாம் *tamām*, பெ.(n.) முழுவதும் (வின்.); whole, entireness, completeness.

[U. tamām > த. தமாம்]

தமான் *tamān*, பெ.(n.) 1. காற்சட்டை; longtrousers. 2. மூர் என்னுஞ் வகுப்பார் அணியும் அங்கி வகை (வின்.); a kind of cloak worn by moors.

[U. tamān > த. தமான்]

தமாக *tamāsu*, பெ.(n.) சிரிப்பை வரவழைத்தல், நகைச்சுவை; humour, joke. 'அவன்

எப்போதும் தமாசாகப் பேசிக் கொண்டிருப்பான்?’, ‘அவர் தமாசு செய்கிறார், புரியவில்லையா?’ 2. சிரிப்பூட்டக்கூடிய வகையில் சுவாரசியமாக நிகழ்வது; வேடிக்கை; fun, amusement. ‘தமாசு பார்க்க வந்ததைப் போல கூட்டம் அவனைச் சுற்றி நின்றது’. 3. (-ஆன) விளையாட்டான போக்கியல் அமையும் தன்மை; being playfull, being funny. ‘பழகுவதைப் பார்த்துத் தமாசான நபர் என்று நினைத்து ஏமாந்து விடாதே’.

தமாசாவரி *tamāṣā-vari*, பெ.(n.) கேளிக்கைவரி; entertainment tax.

தமிசிரம் *tamiśiram*, பெ.(n.) 1. இருள்; darkness. 2. குறைவு (யாழ்.அக.); deficiency. [Skt. *tamisra* > த. தமிசிரம்]

தமோமணி *tamōmaṇi*, பெ.(n.) மின்மினிப் பூச்சி; firefly. (சா.அக.)

தமோமயம் *tamōmayam*, பெ.(n.) இருளடைந்த மனம்; the mind enveloped with darkness. (சா.அக.)

தமோவிகாரம் *tamōvigāram*, பெ.(n.) நோய்; disease. (சா.அக.)

தயவு *tayavu*, பெ.(n.) 1. அருள்; grace, mercy, compassion. “கண்டித் தொடையான் தயவுடையான்” (சிவரக. நைமிசா. 47). 2. அன்பு; love, passion. “தாசி மேல் வைத்தேன் தயவு நான்” (விறலிவிடு. 106). 3. இறைப் பற்று; piety. “உயர் தயவினினையுமவர்” (திருப்போ. சந். பெரியகட். 2:2). 4. பிறர் கொடை யுள்ளத்துடன் நடப்பதால் கிடைக்கும் ஆதரவு; favour that one wins or receives. ‘உங்களுடைய தயவினால் இன்று நல்ல நிலையில் இருக்கிறேன்’ (உ.வ.)

த.வ. கனிவு, அருளிப்பு
[Skt. *dayā* > த. தயவு]

தயவுதாட்சண்யம் *tayavu-tāṭcanyam*, பெ.(n.) ஈவிரக்கம்; pity or consideration.

[Skt. *dayā+tāṭcanya* > த. தயவுதாட்சண்யம்]

தயனியம் *tayanīyam*, பெ.(n.) இரங்கத்தக்கது; that which deserves one's pity. “தயனியக்கவி பாடுவோம்” (தமிழ்நா. 231).

[Skt. *dayanīya* > த. தயனியம்]

தயா *tayā*, பெ.(n.) அன்பு, அருள்; love, grace. “தாயிற் தயாவுடைய தம்பெருமான்” (திருவாச. 13.3).

[Skt. *dayā* > த. தயா]

தயாகரம் *tayāgaram*, பெ.(n.) இரக்கம்; pity.

தயாகரன் *tayāgaran*, பெ.(n.) அருளுணர்வு மிக்கவன்; store - house of mercy.

[Skt. *dāy+ākara* > த. தயாகரன்]

தயாதருமம் *tayā-tarimam*, பெ.(n.) அருளாகிய அறம்; duty of love and mercy towards others. “அவனுக்குத் தயாதருமத்தை உபதேசஞ் செய்து” (மணிமே. 11: 10 உரை).

தயாநிதி *tayā-nidi*, பெ.(n.) அருட்செல்வர்; benevolent, merciful. “இன்னருள் சேர் தயாநிதியே” (திருவாலவா. 24..3).

தயாபம் *tayābam*, பெ.(n.) அருள் (புதுவை); grace, mercy.

தயாபரன் *tayā-baraṇ*, பெ.(n.) 1. கடவுள் (தயை மிக்கவன்); God, as all merciful. “தானேயாகிய தயாபரனெம்மிறை” (திரவாச. 2: 96). 2. தயாசீலன் பார்க்க; see *tayā-śīlaṇ*.

[Skt. *dayāpara* > த. தயாபரன்]

தயாபாரமிதை *tayā-bāramidai*, பெ.(n.) அருண் மிகுகையாகிய பாரமிதை (மணிமே. 26, 455, உரை); the transcendental virtue of universal love, one of *taca-pāraimitai*.

தயார் *tayār*, பெ.(n.) 1. அணியம், ஆயத்தம்; readiness, preparedness. 2. (ஒருவர்)

மனத்தளவில் அல்லது செயல் அளவில் உடனடியாக ஒன்றைச் செய்யத் தகுந்தவாறு இருக்கும் நிலை / (ஒன்று) உடனடியாகப் பயன்படுத்தக்கூடிய அளவில் இருக்கிற நிலை; (state of) preparedness / (kept in) readiness. 'சண்டையை மறந்து அமைதியாகச் செல்ல நான் தயார்', 'வெளியே புறப்படத் தயாராகிவிட்டான்', 'மெழுகு வார்த்தியைத் தயாராக எடுத்து வை, எந்த நேரத்திலும் மின்சாரம் போய் விடலாம்'.

த.வ. அணியம்

[U. taiyar > த. தயார்]

தயாரி-த்தல் *tayāri-*, செ.குன்றாவி.(v.t.)

1. பயன்பாட்டுக்கு ஏற்ற வகையில் உருவாக்குதல், உண்டு பண்ணுதல்; to produce, manufacture (goods, articles). 'வண்டிகளுக்கான உதிரிப் பாகங்களை தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை', 'காற்றாலைகளைக் கொண்டு மின்சாரம் தயாரிக்கலாம்', '2. (உணவு) சமைத்தல், குளம்பி(காப்பி), தேநீர் முதலியவை) போடுதல்; to cook (food), make (coffee, etc.). 'பல வகை உணவுகள் நொடியில் தயாரிக்கப்பட்டு விட்டன'. 3. (கட்டுரை, திட்டம் போன்றவற்றை) எழுதி அல்லது வரைந்து உருவாக்குதல்; to write (a letter, etc.); draw up (a plan, etc.). 'ஒரு கட்டுரை தயாரித்துக் கொண்டிருக்கிறேன்'.

[U. taiyar > த. தயார் > தயாரி]

தயாரிப்பாளர் *tayārippālar*, பெ.(n.)

1. பொருள்களை உருவாக்குபவர், உண்டு பண்ணுபவர்; manufacturer, producer (of goods). 'திரைப்படத் தயாரிப்பாளர் சங்கம்'. 2. திரைப்படம், நாடகம் போன்றவற்றை உருவாக்குவதில் ஆளுவ (நிர்வாக)ப் பொறுப்பையும், பொருட் (நிதிச்) செலவையும் ஏற்பவர்; producer (of a film or play). 'இந்தப் படத்தினால் தயாரிப்பாளருக்குப் பெரும் இழப்பு'.

த.வ. ஆக்குநர்

[U. taiyar > த. தயார் > தயாரிப்பு + ஆள்]

தயாரிப்பு *tayārippu*, பெ.(n.) 1. பொருளை உருவாக்கல்; the act of producing or manufacturing. 'இன்றியமையான மருந்துப் பொருள்களின் தயாரிப்புச் செலவு அதிகரித்துவிட்டது'. 2. உருவாக்கப்பட்ட பொருள்; product. 'எங்கள் நிறுவனத்தின் தயாரிப்புகளை நீங்கள் நம்பி வாங்கலாம்'. 3. (திரைப்படம், நாடகம் போன்றவற்றை) உருவாக்கும் செயல்; production (of a film, etc.). 'இந்தத் திரைப்படத்தின் தயாரிப்பில் உதவிய அனைவருக்கும் நன்றி'.

த.வ. உருவாக்கம், ஆக்கம்

[U. taiyar > த. தயார் > தயாரிப்பு]

தயாவிருத்தி *tayāvirutti*, பெ.(n.) அருளொடு

புரியும் செயல்களுள் பிறர்க்குப் பொருள் வரவில் உவப்பு, பிறர் செல்வம் பொறுக்கை, பிறர்செயற் பாட்டிற்கு உடன்படல், தீமைக் கஞ்சல், பிறர் செயற்பாடு முடிக்கவிரைதல், பிறர் ஐயம் தீர்க்கை, நன்மை கடைப்பிடிக்கை, பிறர் துயர்க் கிரங்கல் என்ற எண்வகைச் செயல்கள் அல்லது உயிர்த்தொடர்பான ஏழும் உடம்புத் தொடர்பான ஏழுமான 14 செயல்கள் (களாபாடனம், வியதாகரம் நீர்க்கத தண்டனம், சந்தேக வாரணம், அன்னிய குணசகனம், பரதிருதானயோகம், பரார்த்த தேவப் பிரார்த்திதம், அன்னம், பானம், அம்பரம், மந்திரம், தாசபாலனம், காராமயத்திரித மோசனம், சவச்சேமம்); acts of beneficence eight in number viz. *pirarkku-p-poru!* *varavil-uvappu*, *pirarselvam-porukkai*, *piralkarumattirkudanpadal*, *timai-k-kañjal*, *pirar-karumam mudikka-viraigai*, *pirar aiyantirkkai*, *nanmai-kadai-p-pidikkai*, *pirar tuyar-k-kiraṅgal* or 14 in number, seven relating to the soul and seven relating to body, viz. *kaḷāpādānan*, *viyatāgaram*, *nirkkadaṅḍanam*, *sandēgavāraṅgam*, *aṅṅiyaguṇasagaṅav*, *paratirutuṅayōgam*, *parārta dēvappirārttidam*, *āṅṅam*,

pāṇam, ambaram, mandiram, dāśa pāṇam, kāṛāmayattiru dayamōṣaṇam, savaccēmam.

[Skt. *dayā-vridhi* > த. தயாவிருத்தி]

தயாளசிந்தை *tayāḷa-śindai*, பெ.(n.) பரந்த மனப்பான்மை; large heartedness. 'கலைவாணர் மிகுந்த தயாளச்சிந்தை படைத்தவர்' (உ.வ)

த.வ. இரக்ககுணம்

தயாளம் *tayāḷam*, பெ.(n.) 1. ஈகம், தாராளம்; liberal. 'அவர் மிகுந்த தயாளகுணம் உடையவர்' (உ.வ.). 2. பெருந்தன்மை; generosity. 'அவருடைய தயாளத்தைப் பாராட்டாதவர்களே இல்லை' (உ.வ)

த.வ. பெருந்தகைமை

[Skt. *tayālu* > த. தயாளம்]

தயாளன் *tayāḷan*, பெ.(n.) தாராளக் குணம் கொண்டவன்; one who has liberal mind.

[Skt. *dayālu* > த. தயாளம் > தயாளன்]

தயிலக்காப்பு *tayila-k-kāppu*, பெ.(n.) கடவுள் திருமேனிக்கு எண்ணெய் சாத்துகை (கோயிலொ. 8); smearing an idol with oil.

[Skt. *taila* > த. தயிலம்+காப்பு]

தயிலகாதனம் *tayila-gāḍaṇam*, பெ.(n.) நஞ்சு நெய்; ghee prepared with aconite.

தயிலகித்தம் *tayilagittam*, பெ.(n.) பிண்ணாக்கு; oil-cake.

தயிலச்சிக்கல் *tayila-c-cikkal*, பெ.(n.) எண்ணெய் அடியில் தங்கும் கசடு; the deposit found in stagnating oil. (சா.அக.)

த.வ. எண்ணெய்க்கசடு

[Skt. *taila* > த. தயிலம்+சிக்கல்]

தயிலப்பிப்பிலிகை *tayilappippiligaḷ*, பெ.(n.) எண்ணெய்ப் பசையுள்ள எறும்பு; oily ant. (சா.அக.)

தயிலபீதம் *tayila-pīdam*, பெ.(n.) அத்திப்பிசின் (மலை.); milk of the fig tree.

[Skt. *taila+pīta* > த. தயிலபீதம்]

தயிலம் *tayilam*, பெ.(n.) 1. வடித்த மருந்தெண்ணெய் (சூடா.); ointment, medicated oil, balm. 2. எண்ணெய்; oil.

த.வ. நெய்மம்

[Skt. *taila* > த. தயிலம்]

தயிலம்காய்ச்சு-தல் *tayilam-kāyccu-*, செ.கு.வி. (v.i.) எண்ணெய் உருவாக்கல் (தயாரித்தல்); to prepare medicated oil. (சா.அக.)

[Skt. *taila* > த. தயிலம் + காய்ச்சு-,]

தயிலம்தேய்-த்தல் *tayilam-tēy-*, செ.கு.வி. (v.i.) நோய் கொண்ட இடத்தை மருந்து எண்ணெயால் உடம்பில் தேய்த்தல்; to rub medicated oil on the affected part of the body. (சா.அக.)

[Skt. *taila* > த. தயிலம் + தேய்-,]

தயிலமாட்டு-தல் *tayilam-āṭṭu-*, 5 செ.குன்றாவி (v.t.) பிணத்தை எண்ணெயிட்டுக் கெடாமற் காத்தல்; to embalm preserve in medicated oil, as a corpse.

தயிலமாடு-தல் *tayilam-āḍu-*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. செக்காட்டி எண்ணெயெடுத்தல் (யாழ்.அக.); to extract oil from oil-seeds, in an oil-press. 2. எண்ணெய் தேய்த்துக் கொள்ளுதல்; to besmear one's body with oil.

[Skt. *taila* > த. தயிலம் + ஆடு-,]

தயிலமாலி *tayilamāli*, பெ.(n.) எண்ணெய்த்திரி; oil wick. (சா.அக.)

தயிலமிறக்கு-தல் *tayilam-irakku-*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) பொருள்களினின்று நெய்மம் எடுத்தல்; to extract essence.

[Skt. *taila* > த. தயிலம் + இறக்கு-,]

தயிலமெடு-த்தல் *tayilamedu-*, செ.குன்றாவி (v.t.) நிலைத்திணை (தாவரம்) அல்லது தாது வகைகளினின்று எண்ணெய் சாறம் எடுத்தல்; extracting oil from oily substances whether of vegetable or mineral kingdom. (சா.அக.)

[Skt. *taila* > த. தயிலம் + எடு-,]

தயிலமெரி-த்தல் *tayilam-eri*, 4 செ.சூ.வி. (v.i.) சுடரெண்ணெய் இறக்குதல்; to prepare *śudareṇṇey*. 2. மருந்தெண்ணெய் காய்ச்சுதல்; to heat and prepare medicated oil.

[Skt. *taila* > த. தயிலம் + எரி-,]

தயிலவருணம் *tayila-varuṇam*, பெ.(n.) தேன்; honey.

தயிலவாரிப்பிரசாதனம் *tayilavāri-p-piraśādanam*, பெ.(n.) தேற்றான் கொட்டை; water clearing nut.

தயிலவினையாளன் *tayila-vinaiyāḷaṇ*, பெ.(n.) செக்கான் (சேக்கிழார் 4 : 36); oil-monger.

[Skt. *taila* > த. தயிலம் + வினையாளன்]

தயினாத்து *tayināttu*, பெ.(n.) 1. அமர்த்தம்; appointment. 2. ஊழியம்; attendance. "ஒத்தாசைக்காரன் வீட்டில் தயினாத்துக்கு இரண்டு பேர்" (தாசீல்தார்நா. 13).

தர்க்கம் *tarkkam*, பெ.(n.) வினாவிடையாக நாடகவரங்கில் பாடும் பாடல்; duet, song in the form of a dialogue, sung alternated by two characters in a play.

[த. தருக்கம் > Skt. *tarka* > த. தர்க்கம்]

தர்க்கம் *tarkkam*, பெ.(n.) 1. தருக்கம், வாக்குவாதம்; discussion (in the nature of an argument), dispute. 'காலையில் மனைவியோடு சின்ன தர்க்கம்', 'புதிய நாடக உத்தியைப் பற்றி அவர்களுக்கு இடையே தர்க்கம் நடந்தது'. 2. காரணகாரிய அடிப்படையில் படிப்படியாக தருக்கம் அமைத்து ஒன்றை நிறுவும் முறை; logic.

த.வ. எதிராடல், நேராடல்

[த. தருக்கம் > Skt. *tarka* > த. தர்க்கம்]

தர்க்கரீதியில் *tarkkarīdiyil*, வி.எ.(adv.) காரணகாரிய அடிப்படையில்; logically.

[Skt. *tarka+rīti* > த. தர்க்கரீதி]

தர்க்காத்து *tar-k-kāttu*, பெ.(n.) நில முதலிய பெற்ற பொருட்டு அரசாங்கத்தார்க்குச் செய்து கொள்ளும் வேண்டுகோள் (விண்ணப்பம்)

(R.T.); tender, representation or petition, as for an assignment of land, for the cultivation of land, for farming any brach of the revenue, application, as for an appointment.

த.வ. விழைவு மடல்

[U. *darkhāst* > த. தர்க்காத்து]

தர்க்காத்துதார் *tar-k-kāttudār*, பெ.(n.) தர்க்காத்துப் பெற மனு கொடுப்போன்; one who applies to Government for assignment of lands, one who makes a darkhast, petitioner.

[U. *darkhāst-dār* > த. தர்க்காத்துதார்]

தர்க்காத்துமனு *tarkkāttumanu*, பெ.(n.) பயன்படுத்தாத கரம்பு நிலத்தைத் தனக்குக் கொடுக்கும் படி கேட்கும் முறையீடு (விண்ணப்பம்); petition for assignment of waste lands.

[U. *darkhast* > த. தர்க்காத்து+மனு]

தர்கா *targā*, பெ.(n.) பள்ளிவாசல்; mosque, shrine of a muhammadan saint, place of religious resort and prayer.

[U. *dargāli* > த. தர்கா]

தர்க்கி-த்தல் *tarkki*, செ.குன்றாவி.(v.t.) உரையாடல்; to argue, dispute, discuss.

[த. தருக்கம் > Skt. *tarka* > த. தர்க்க - தர்க்கி-]

தர்க்கியகரம் *tarkkiyakaram*, பெ.(n.) உப்பு வாயு; nitrogen. (சா.அக.)

தர்க்கியசம் *tarkkiyasam*, பெ.(n.) நச்சு வளி; a gas unfit for respiration formerly known as nitrogen. (சா.அக.)

தர்க்கியம் *tarkkiyam*, பெ.(n.) பொட்டிலுப்பு; nitre. (சா.அக.)

தர்க்கியாமிலம் *tarkkiyāmilam*, பெ.(n.) வெடியுப்பு எரிநீர்; nitric acid. (சா.அக.)

தர்க்கு *tarkku*, பெ.(n.) புலி; tiger. (சா.அக.)

தர்க்குமயம் *tarkkumayam*, பெ.(n.) நூல் திரிக்கும் ஊசியின் வடிவம்; a pin in the shape of a spindle. (சா.அச.)

தர்ச்சனி *tarccaṇi*, பெ.(n.) சுட்டு விரல்; fore-finger. "தர்ச்சனி யாதிதனிற் செறிக்க" (சைவச. பொ. 153).

[Skt. *tarjani* > த. தர்ச்சனி]

தர்ச்சிராத்தம் *tarśaśirāttam*, பெ.(n.) முன்னோரைக் குறித்து காருவாவில் செய்யுஞ் சடங்கு; (Brah.) *sraddha* performed on new-moon day.

[Skt. *darśa+śrādha* > த. தர்ச்சிராத்தம்]

தர்ச்சனம் *tarśanam*, பெ.(n.) தரிசனம், பார்க்க; see *darīśanam*.

தர்ச்சனவுண்டியல் *tarsanavundiyaḷ*, பெ.(n.) பார்த்தவுடன் தொகை செலுத்த வேண்டிய உண்டியல்; *hundi payable at sight*.

தர்ணா¹ *tarnā*, பெ.(n.) கடன் கொண்டவன், வரி பாக்கிதாரன் இவர்கள் வாயிலில் உட்கார்ந்து கொண்டு அவர் கொடுக்க வேண்டியதை நெருக்கிக் கேட்கை; forcing payment as of a debt, by sitting at the door of a debtor's house.

[U. *darānā* > த. தர்ணா]

தர்ணா² *tarnā*, பெ.(n.) (அலுவலகத்தின் முன் அல்லது ஒரு பொது இடத்தில் கோரிக்கைகளைத் தீர்க்குமாறு கோரி) வழி மறித்து முழக்கம் எழுப்பி நடத்தும் போராட்டம்; *mariyal*; picketing. 'தண்ணீர்ச் சிக்கலைத் தீர்க்கக் கோரிச் சாலையில் உட்கார்ந்து பெண்கள் தர்ணா நடத்தினார்கள்'.

த.வ. மறியல்

தர்தூது *tartūdu*, பெ.(n.) முயற்சி; exertion, endeavour, contrivance. 'அதரற்கு வேண்டிய தர்தூது செய்யச் சொல்லியும்' (P.T.L. 180).

தர்ப்பகெந்தி *tarppakendi*, பெ.(n.) தலைச்சூடு வெள்ளி; an unknown drug said to be capable of binding mercury. (சா.அக.)

தர்ப்பீத்து *tarppittu*, பெ.(n.) 1. பயிற்சி; education practice, training. 2. ஒழுக்கம்; conduct, character. "தர்ப்பீது கெட்டவன்".

[U. *tarbiyat* > த. தர்ப்பீத்து]

தரளம் *taraḷam*, பெ.(n.) 1. நடுக்கம் (உரி.நி.); tremulousness. 2. முத்து (பிங.); pearl. "வாரித்தரள நகை செய்து (சிலப்.7,38). 3. உருட்சி (சூடா.); globularity.

[த. திரள் > Skt. *dayāpara* > த. தயாபரன்]

தரன் *taran*, பெ.(n.) 1. தரிப்பவன் (கங்காதரன்); one who wears or supports, used as the second member of sanskrit compounds. 2. எண்வசுக்களுள் ஒருவன் (பிங.); a *Vasu*, one of a. *sta-vacukkal*.

[Skt. *dhara* > த. தரன்]

தரா¹ *tarā*, பெ.(n.) எட்டுப்பாகம் செம்பும் ஐந்து பாகம் காரீயமுங் கலந்த ஒரு மாழை (உலோகம்); alloy of 8 parts of copper to 5 of tin, used for making metal vessels. "புகழ்தராப் போக்கில்லை" (சினேந்.169).

தரா² *tarā*, பெ.(n.) திராய் (தைலவ.தைல.76); Indian chick weed.

தரா³ *tarā*, பெ.(n.) பூமி (தராபதி); earth.

[Skt. *dhara* > த. தரா]

தரா⁴ *tarā*, பெ.(n.) சங்கு (அக.நி.); conch.

[Skt. *darā* > த. தரா]

தராங்கம் *tarāṅgam*, பெ.(n.) மலை (யாழ்.அக.); mountain.

[Skt. *dhara+āṅga* > த. தராங்கம்]

தராசம் *tarāśam*, பெ.(n.) 1. வயிரக் குணங்களுள் ஒன்று; a quality in diamonds. "இலகிய தாரையுஞ் சுத்தியுந் தராசமும்" (சிலப்.14,180,உரை). 2. மரகதக் குற்றம் எட்டனுள் ஒன்று (சிலப்.14,184,உரை); a plaw in emeralds, one of eight *Marakata-kurram*.

[Skt. *trāsa* > த. தராசம்]

தராக *tarāśu*, பெ.(n.) 1. நிறைகோல்; Balance. "தராசினிறுத்த பின்" (திருமந்.2918). 2. எண்ணூறு பலவளவு; a measure of weight - 800 palams. 3. துலாவிராசி; libra in the zodiac. 4. தாழி (பரணி) (சூடா.); the second nakṣatra.

[U. *tarāzu* > த. தராக]

தராகக்காக *tarāśu-k-kāśu*, பெ.(n.) கிழக்கிந்தியா காலத்தில் மும்பை மாநிலத்தில் வழங்கி வந்த செப்பு காசு; old copper coins with the figure of weighing - scales on one side, issued by the east Indian company for use in Bombay.

தராகக்குண்டு *tarāśu-k-kunḍu*, பெ.(n.) நிறை கல்; weight.

[U. *tarāzu* > த. தராக+குண்டு]

தராகக்கொடி *tarāśu-k-kodi*, பெ.(n.) 1. பெருமருந்து; Indian birthwort. 2. முல்லை; wild jasmine.

தராகக்கோல் *tarāśu-k-kōl*, பெ.(n.) துலாக்கோல்; beam

[U. *tarāzu* > த. தராக+கோல்]

தராகத்தட்டு *tarāśu-t-tattu*, பெ.(n.) துலாத்தட்டு; scales of a balance.

[U. *tarāzu* > த. தராக+தட்டு]

தராதரம்¹ *tarādaram*, பெ.(n.) மலை; mountain. "கடதராதர நிகர் (இரகு.குலமு.1).

தராதரம்² *tarādaram*, பெ.(n.) ஏற்றத்தாழ்வு; distinction of rank, place, class or other particulars. "தராதரந்தொரிந்து" (திருவிளை. திருமண.94). 2. நிலைப்பாடு; status, position.

த.வ. தகுதி

தராப்பு *tarāppu*, பெ.(n.) கப்பலின் வெளியே வைக்கப்பட்டிருக்கும் ஏணி; accommodation ladder.

[Ar. *taraf* > த. தராப்பு]

தராப்புப்பண்ணு-தல் *tarāppu-paṇṇu-*, செ.குன்றாவி.(v.t.) வைப்பகத்தில் போட்டிருந்த வைப்புப் பொருளைத் திரும்ப வாங்கிக்

கொள்ளுதல் (*chettī*); to draw from a bank as a deposit.

[E. *draw* > த. தராப்பு + பண்ணு-]

தராபதி *tarā-padi*, பெ.(n.) அரசன்; king, ruler. "இவர்குலத் தராபதி காண்" (கம்பரா. குலமுறை.1).

[Skt. *dhara-pati* > த. தராபதி]

தரி¹-த்தல் *tari-*, பெ.(n.) 11 செ.கு.வி. (v.i.).

1. நிலைபெற்று நின்றல்; to stop, stand still. தரியாதே ஓடா நின்றது (4.வெ.11. ஆண்பாற்.7,உரை). 2. இருப்புக் கொள்ளுதல்; to abide. "வணிகன் கண்டவன்தரித்து" (கடம்ப.4.இல்லா.53). 3. ஊன்றி நின்றல்; to stand firm, to be firm. வேர் தரித்திருக்கிறது.

[Skt. *dhr* > த. தரி-]

தரி²-த்தல் *tari-*, 11 செ.கு.வி. (v.t.) 1. அணிதல்;

to invest, put on, as dress, flowers, etc. "ஆபரணத் தரித்தாள்". 2. தாங்குதல்; to keep, support, carry. "உமையோர் பாகந் தரித்தானை (தேவா-4442,2). 3. பொறுத்தல்; to bear patiently, endure, "தார்க்குவளை கண்டு தரியா விவன் முகத்துக் கார்க்குவளை. (4.வெ.12.பெண்பாற்.11). 4. அடக்கிக் கொள்ளுதல்; to control. "மருதரைத் தரியா தேத்துவார்" (தேவா.447,4). 5. மறவாது உள்ளத்துக் கொள்ளுதல்; to remember, bear in mind. கல்விகளையும் அவற்றின் பொருட் கேள்விகளையுங் கற்றுந் தரித்தும் (சிலப்.9,30,உரை). 6. தாம்பூலம் தின்னுதல்; to chew, as betel. "தாம்பூலந் தரிக்க வேண்டும்.

[Skt. *dhr* > த. தரி-]

தரிசனம்¹ *tariśanam*, பெ.(n.) 1. பார்வை; view, auspicious sight, perception. 2. கண்; eye. 3. தோற்றம்; appearance. 4. தெய்வம் அல்லது பெரியோர்களைக் காண்கை; sight as of a great person, a deity. "தரிசன முந் தீர்ந்து" (ஞானவா. மாவலி. 48). 5. கனவு முதலிய தோற்றம் (வின்.); dream, vision, trance, supernatural appearance. 6. கண்ணாடி; mirror, looking-glass. 7. மதக் கொள்கை;

religious doctrine. நமது தரிசனத்துக் கடியப்பட்டவாற்றால் தேனுண்டலைப் பரிகரிக்க (சிலப், 10, 85, உரை).

த.வ. காட்சி

[Skt. darśana > த. தரிசனம்]

தரிசனம்² *tariśanam*, பெ.(n.) நூற்றெட்டுபநிடதங்களுள் ஒன்று; an upanīṣad, one of 108.

[Skt. jābāladarśana > த. தரிசனம்]

தரிசனவேதி *tariśana-vēdi*, பெ.(n.) தாழ்ந்த மாழை (உலோகங்)களை உயர்ந்த மாழை (உலோகங்)களாக மாற்றவல்ல பச்சிலை வகை; an alchemic drug.

[Skt. darśana+bhēdin > த. தரிசனவேதி]

தரிசனாவரணியம் *tariśanā-varaṇiyam*, பெ.(n.) எண் குற்றத்துள் உண்மைக் கொள்கையைக் காணவொட்டாமல் தடுக்கும் செயல் (சிலப். 10, 177, உரை); the karma which prevents the vision of the true faith, one of *en-kurram*. (q.v.).

[Skt. darśanāvaraṇiya > த. தரிசனாவரணியம்]

தரிசனியம் *tariśaniyam*, பெ.(n.) காட்சிக் கினியது; that which is sight-worthy.

[Skt. darsaniya > த. தரிசனியம்]

தரிசனை *tariśanai*, பெ.(n.) 1. காட்சி; sight. 2. அறிவை; understanding. "பாவனா தரிசனை கருதியுய்த்து" (மணிமே. 30, 258). 3. கண்ணாடி; mirror.

[Skt. darśana > த. தரிசனை]

தரிசி¹-த்தல் *tariśi*, செ.குன்றாவி.(v.t.) கடவுளர், பெரியோர்கள், புண்ணிய விடத்தையுங் காணுதல்; to see behold, to obtain sight, as of an idol a great person a sacred place.

[Skt. dr̥s > த. தரிசி-]

தரிசில் *tariśil*, பெ.(n.) 1. கதப்பைப் புல்லை எரித்ததினாலாகிய சாம்பல் உப்பு; a salt

obtained by burning the bearded grass into ashes. 2. உவருப்பு, இரலியுப்பு, இந்துப்பு என்று குழுஉக்குறி (பரிபாஷை)யாக உரோக முனிவன் 200 இல் பாடியுள்ளதும் மூன்று மாதத்தில் பிண்டத்தினின்று உருவாக்கியது மான ஒரு பிண்டமுப்பு; a mystic salt prepared from the foetus of three months by a secret process, it is known by different hidden names as codified in the treatise of Roma Rishi 200. 3. பூநீறு; fuller's earth. 4. மூவுப்பு; the mystic three salts used in alchemy. (சா.அக.)

தரிசு *tariśu*, பெ.(n.) வேளாண்மை செய்யப்படாத நிலம்; land lying waste or fallow. "தரிசு கிடந்த தரையை (ஈடு, 2, 7, 4).

த.வ. கரம்பு,

[U. tar > த. தரிசு]

தரித்திரம் *tarittiram*, பெ.(n.) வறுமை (பிங்.); poerty, want, destitution.

[Skt. daridra > த. தரித்திரம்]

தரித்திரம்பிடி-த்தல் *tarittiram-piḍi*, செ.கு.வி.(v.i.) 1. வறுமையடைதல் (வின்.); to become poor. 2. கறுமியாயிருத்தல் (இ.வ.); to be stingy.

[Skt. daridra > த. தரித்திரம் + பிடி-]

தரிபீச்செய்-தல் *taribī-ṣey*, செ.குன்றாவி. (v.t.) பழக்குதல்; to train up, as a novice.

[[Skt. taru > த. தரிபீச் + செய்-]

தரிம்விலா *tarimvilā*, வி.அ.(adv.) இது தொடர்பாய் என்னும் பொருள்படும்படி கடித்தத் திலெழுதும் வக்கணை (C.G.83); in this connection, afterwards subsequently, herinafter used in official correspondence to connect the substance of the communication with the salutation with which is usually opens.

[U. darmiyām > த. தரிம்விலா]

தரியாபத்து *tariyāpattu*, பெ.(n.) 1. உசர்வல்; enquiry, investigation. 2. கண்டு பிடிக்கை; discovery, detection. 3. வழக்கு (திருநெல். வழ); dispute.

[U. daryāf > த. தரியாபத்து]

தரியாமை *tariyāmai*, பெ.(n.) கொள்ளாமை, கருப்பந்தாங்காமை; not conceiving as pregnancy. (சா.அக.)

[Skt. dhr > த. தரி] 'ஆ' எ.ம.இ.நி.

தரிப்பு *tarippu*, பெ.(n.) 1. தீர்மானம்; determination. 2. தீர்வைப்பட்டியல்; tariff, list or table of duties upon merchandise. (வின்.G.512).

[U. tarif > த. தரிப்பு]

தரு¹ *taru*, பெ.(n.) மரக்கலப்பாய் இறக்குகை; striking of sail.

தரு² *taru*, பெ.(n.) 1. மரம்; tree. "தருவனத்துள்" (கம்பரா.கையடைப்.10). 2. கற்பக மரம்; the karpakam tree of svarga. "தரு நிலை (மணி.5,114).

[Skt. taru > த. தரு]

தரு³ *taru*, பெ.(n.) 1. இசைப்பாட்டு வகை (இராமநா.பாலகா); a stage - song in a peculiar metre and tune. 2. ஒரு வகைச் சந்தம் (வின்.); meaningless syllable sung to a tune as an interlude, formed of the letters. த்,ந்,ன் combined with a long or short vowel.

தருசாரம் *taru-śāram*, பெ.(n.) கருப்பூரம் (சங்.அக.). (மரத்தின் சாரமாயுள்ளது); camphor, as the essence of a tree.

[Skt. taru+sāra > த. தருசாரம்]

தருக்கபரிபாசை *tarukka-paripāśai*, பெ.(n.) தருக்க பரிபாசை, பார்க்க; see tarukka-paripāśai

தருக்கல் *tarukkal*, பெ.(n.) 1. ஒரு வகை நாகக்கல்; zinc spar. 2. சூடாலைக் கல்; zinc ore. (சா.அக.)

தருசணி *taruśani*, பெ.(n.) விலைமகள்; prostitute. (சா.அக.)

தருணதை *tarunadai*, பெ.(n.) 1. கற்றாழை; aloe. 2. மங்கை பருவமுள்ள பெண்; a girl between 12 and 13 years of age. 3. பதினாறு அகவை (வயது) தொடங்கி முப்பது அகவை (வயது) வரையுள்ள பருவப்பெண்; woman's age 16 and 30 years. 4. ஓர் செடி; rosa alba. (சா.அக.)

தருணம் *tarunam*, பெ.(n.) 1. இளமை; prime of life youthfulness. "தருண வஞ்சிக் கொம்பு" (கம்பரா.தைலமாட்டு). 2. ஏற்ற வேளை; right time, proper season. "வெஞ்சமா தொடர்ந்த தத்தருணமாம் (சங்.அக.); 3. நல்லெண்ணம்; good intention. "தருணங் கெட்டவன்". 4. பெருஞ்சீரகம் (மலை.); chinese anise. 5. ஆமணக்கு (மு.அ.); castor.

[Skt. taruna > த. தருணம்]

தருணன் *tarunan*, பெ.(n.) இளைஞன்; youth man. "அறவுந்தருண னறவும்விருத்தன்" (சைவச.ஆசா.16).

[Skt. taruna > த. தருணன்]

தருணி *taruni*, பெ.(n.) 1. இளமைப் பருவ முடையவள்; young woman. 2. 16 முதல் 30 ஆண்டு வரையுள்ள மகளிர் பருவம் (திவா.); the period from the 16th to the 30th year in the lifetime of a woman.

தருப்பகசிலேட்டுமம் *taruppaga-silēttumam*, பெ.(n.) உடம்பைக் காப்பாற்ற வேண்டி (அமைந்த) ஐந்து பிரிவாகிய கோழையில் (சிலேட்டுமத்தில்) தலையி (சிரசி)லுள்ள ஒரு பகுதி; one of the five phlegms. (சா.அக.)

தருப்பணம்¹ *taruppanam*, பெ.(n.) 1. தேவர் களுக்கும், முனிவர்களுக்கும், முன்னோருக்கும் இறுக்கும் நீர்க்கடன்; libations of water to gods, munivars and manes.

2. உணவு, food, refreshment. "தருப்பணப் பிண்டியும்" (திவா. 11). 3. அவல்; fried paddy pestled and cleaned. "கருப்புக் கட்டியொடு தருப்பணங் கூட்டி" (பெருங். உஞ்சைக். 40, 129).

[Skt. tarpana > த. தருப்பணம்]

தருப்பணம்² taruppanam, பெ.(n.) கண்ணாடி (பிங்.); mirror.

[Skt. darpana > த. தருப்பணம்]

தருப்பாக்கிரம் taru-p-pākkiram, பெ.(n.) தருப்பை நுனி; spike of darbha grass. "நெய்க்குள்ளே விடுகிற தருப்பாக்கிரத்தை" (சீவக. 2465 உரை).

[Skt. darbhāgra > த. தருப்பாக்கிரம்]

தருமக்கட்டை taruma-k-kattai, பெ.(n.) 1. பிறர் தருமத்தால் வாழும் ஏதிலியர் (ஆதரவற்றோர்); orphan, as supported by charity. 2. ஆவரிஞ்சு தறி; rubbing post for cattle, set up as a charity.

[Skt. dharma > த. தருமம்+கட்டை]

தருமக்கல் taruma-k-kal, பெ.(n.) ஒருவன் செய்த அறச்செயல் பொறிக்கப்பட்ட கல்வெட்டு (இ.வ.); memorial slab inscribed with the charitable deeds of a person.

த.வ. கொடைக்கல்

[Skt. dharma > த. தருமம் + கல்]

தருமக்குரல் taruma-k-kural, பெ.(n.) இலவய உணவுக்காக விடுக்கப்படும் பொது அழைப்பு; general call or invitation, as in a free distribution food.

த.வ. அறவிளி

[Skt. dharma > த. தருமம் + குரல்]

தருமக்கொள்ளி taruma-k-kolli, பெ.(n.) அறநிலையத்தார் செய்யும் ஈமக்கடன்; cremation, in charity, of a person who dies homeless.

த.வ. அறக்கொள்ளி

[Skt. dharma > த. தருமம் + கொள்ளி]

தருமக்கோள் taruma-k-kōl, பெ.(n.) மறைமுகமாகச் செய்த குற்றத்தைக் குறிப்பாக வெளிப்படுத்தல் (யாழ்ப்.); indirect information as to a secret crime.

த.வ. அறக்கோள்

[Skt. dharma > த. தருமம் + கோள்]

தருமகருத்தா taruma-karuttā, பெ.(n.) 1. அறங்காவலர், திருக்கோயில் ஆட்சித் தலைவர்; manager or trustee of a Hindu temple. 2. அற முரைப்பவர், நீதியரசர் (R.T.); judge, arbitrator, magistrate.

தருமகாரியம் taruma-kāriyam, பெ.(n.) அறச்செயல்; act of charity.

[Skt. dharma > த. தருமம் + காரியம்]

தருமச்சேட்டை taruma-c-cēṭṭai, பெ.(n.) நெற்களத்தில் ஏழைகட்குக் கொடுக்க வேண்டி முறத்தில் தனியே வைக்கப்பட்டுள்ள கூலம்; corn set apart in a winnowing fan at the threshing - floor to be given to the poor.

[Skt. dharma > த. தருமம் + சேட்டை]

தருமசக்கரம் taruma-cakkaram, பெ.(n.) அறவாழி; Buddham and Jaina - the wheel of Dharmam. "தருமசக்கர முருட்டினன் வருவோன்" (மணிமே. 10.. 26).

[Skt. dharma > த. தருமம் + சக்கரம்]

தருமசங்கடம் taruma-saṅgadam, பெ.(n.) மாறுபட்ட இரண்டு கடமைகளுள், எதனை முடிப்பது என்று தெரியாத நிலைமை, அறத் தடுமாற்றம்; difficulty of discerning which of two contradictory duties is proper.

த.வ. இரண்டுங்கெட்டான் நிலை, அறத்தடுமாற்றம்

[Skt. dharma > த. தருமம் + சங்கடம்]

தருமசத்திரம் taruma-cattiram, பெ.(n.) தருமசாலை பார்க்க; see taruma-sālai.

மறுவ. அன்ன சத்திரம்

தருமசபை *taruma-śabai*, பெ.(n.) முறைமன்றம்; council of arbitrators, court of justice, tribunal.

த. அவை > சவை >

[Skt. *dharma* > த. தருமம் + சபை]

தருமசாட்சி *taruma-sāṭci*, பெ.(n.) அறமன்றத்தாரால் அழைக்கப்பட்டுக் கேட்கப்படும் சான்று (இ.வ.); king's evidence, court witness.
2. அறமகளறியக் கூறுஞ்சாட்சி; testimony given in the name of the Goddess of virtue.

தருமசாதனம் *taruma-śādanam*, பெ.(n.) அறச் செயலைக் குறிக்குஞ் செப்புப் பட்டயம்; deed of endowment inscribed on a copper-plate.

த.வ. அறப்பட்டயம்

தருமசாலி *taruma-śāli*, பெ.(n.) அறவோன்; charitable person.

[Skt. *dharma* > த. தரும(ம்) + சாலி]

தருமசாலை *taruma-śālai*, பெ.(n.) வழிப்போக்கருக்கு இலவயமாக உணவு வழங்கும் சாவடி; rest-house for travellers with free provision for food.

[Skt. *dharma* > த. தரும(ம்) + சாலை]

தருமசிந்தை *taruma-śindai*, பெ.(n.) அறம் புரியும் எண்ணம்; charitable or virtuous disposition.

த.வ. கொடையுள்ளம்

[Skt. *dharma* > த. தரும(ம்) + சிந்தை]

தருமசீலன் *taruma-sīlan*, பெ.(n.) தருமசாலி பார்க்க; see *taruma-sāli*.

தருமத்தியானம் *taruma-t-tiyānam*, பெ.(n.) ஆதனின் இயல்பு, அதன் இன்ப துன்ப உணர்வு; அது நல்வழியடைதலைத் தடுக்கும் தடைகள், அது முடிவில் நிலையாய் இன்பத்தை எய்துகை ஆகிய மெய்ப் பொருளைப் பற்றிய உணர்வு; (Jaina.) knowledge of the nature

of the soul. its experience of good and evil. the impediments in its progress and its final attainment of eternal bliss.

தருமதாயம் *taruma-dāyam*, பெ.(n.) அறத்திற்காக விடும் இறையிலி நிலம் (W.G.137); inam granted for any charitable purpose; property or funds bequeathed and dedicated to pious uses.

[Skt. *dharma* > த. தரும + தாயம்]

தருமதானம் *taruma-dānam*, பெ.(n.) சமய நடை முறைப்படி செய்யும் கொடை; charity according to prescribed texts. "எங்கோள் முற்பவத்திற் புண்ணியத்தையுந் தரும தானத்தையுஞ் செய்தோ னாதலின" (சிலப். 15 : 30, உரை).

[Skt. *dharma* > த. தருமம்]

தருமதேவதை *taruma-dēvadai*, பெ.(n.)
1. இயக்கி (சூடா.); Jaina Goddess of benevolence. 2. எமன்; Yaman. "தனைப் பயந்த நற்றரும தேவதை திருவருளால்" (பாரத. நச்சுப். 47).

[Skt. *dharma* > த. தரும(ம்) + தேவதை]

தருமநீதி *taruma-nīdi*, பெ.(n.) சட்ட நூல்களில் கூறப்படும் அறம்; justice as based on the legal codes.

த.வ. அறமுறை

தருமநூல் *taruma-nūl*, பெ.(n.) மனு, அத்திரி, விண்டு, வாசிட்டம், யமம், ஆபத்தம்பம், யாஞ்ஞவற்கியம், பராசரம், ஆங்கிரசம், உசனம், காத்தியாயனம், சம்வர்த்தம், வியாசம், பிரகற்பதி, சங்கலிதம், சாதாதபம், கௌதமம், தக்கம் எனப்பதினெண் வகைப்பட்ட அறநூல் (பிங்.); ancient text books on kind law in Sanskrit 18 in number viz. manu, attiri, vintu, vāciṭṭam, yamam, āpattambam, yāññavargiyam, parāsaram, āṅgirasam, usanam, kāttiyāyanam, samvarttam, viyāsam, piragarpati, saṅgalidam, sādādabam, gaudamam, takkam.

த.வ. அறநூல்

[Skt. *dharma* > த. தரும(ம்) + நூல்]

தருமநூற்பிரிவு *taruma-nūr-pirivu*, பெ.(n.)

ஆசாரம், விவகாரம், பிராயச்சித்தம் எனத் தரும சாத்திரம் கூறும் மூன்று பகுதிகள்; sections in the legal treatise, numbering three viz. *ācāram*, *vivakāram*, *pirāyaccittam*.

[Skt. *dharma* > த. தரும(ம்) + நூல்+பிரிவு]

தருமப்பத்தினி *taruma-p-pattini*, பெ.(n.)

கணவனோடு உடனிருந்து வைதீகச் செயல்களை நடத்துதற்குரிய இல்லறக்கிழத்தி; legitimate wife entitled to take part along with her husband in all rituals.

தருமப்பிரபு *taruma-p-pirabu*, பெ.(n.)

மிகுதியாக அறம் புரிவோன்; benefactor benevolent lord.

தருமப்பிள்ளை *taruma-p-pillai*, பெ.(n.)

கழைக்கூத்தரின் வளர்ப்புப் பிள்ளை (வின்.); one brought up by public charity in the profession of pole-dancing.

[Skt. *dharma* > த. தருமம் + பிள்ளை]

தருமபீடிகை *taruma-pīdigai*, பெ.(n.)

புத்தரது இணையடி அமைந்த இருக்கை-மேடை; pedestal bearing Buddha's feet, worshipped in many places. "புரையோரேத்துந் தரும பீடிகை தோன்றியது (மணிமே. 8: 63).

[Skt. *dharma* > த. தரும(ம்) + பீடிகை]

தருமபுத்திரன் *taruma-puttiraṇ*, பெ.(n.)

1. மாபாரதக் கதையில் பாண்டவர்களுள் மூத்தவன்; the eldest of the *pāṇḍavās* of *Mahābhāratham*. 2. முறைப்படி மணந்து கொண்ட மனைவியின் மகன்; lawful son, son of legally wedded wife.

[Skt. *dharma* > த. தரும + புத்திரன்]

தருமபுரம் *taruma-puram*, பெ.(n.)

1. கூற்றுவன் நகர்; city of yaman. 2. தஞ்சை மாவட்டத்தில் மயிலாடுதுறைக்கு அருகில் இருக்கும் புகழ்மிக்க சிவமடமுள்ள ஒரு சோணாட்டு ஊர்; a Śiva shrine near *Mayilāḍuturai*, *Thaṅjāvūr* district, famous for śaiva mutt.

[Skt. *dharma* > த. தரும + புரம்]

தருமம் *tarumam*, பெ.(n.)

1. நற்செயல் (பிங்.); virtuous deed. 2. விதி (உரி.நி.); statute, ordinance law, sacred law. 3. தருமநூல் (உரி.நி.) பார்க்க; see *tarumanūl*. 4. ஒழுக்கம் (உரி.நி.); usage, practice, customary observance or prescribed conduct. 5. கடமை; duty. 6. நீதி; justice, righteousness. "பொருந்து மென்கை தருமமோ" (பாரத.சூதுபோர்.186). 7. தான முதலிய அறம்; charity, benevolence.

தருமமன்று *taruma-manṇu*, பெ.(n.)

அற (நீதி) மன்றம்; court of justice. "ஓரடியிடாமற் றடுத்து வா தரும மன்றுள்" (திருவாலவா. 41, 10).

த.வ. அறமன்றம்

[Skt. *dharma* > த. தரும + மன்று]

தருமமுதல்வன் *taruma-mudalvan*, பெ.(n.)

அருகக் கடவுள்; Arhat. "சித்தன் பகவன் தரும முதல்வன்" (சிலப். 10: 178).

[Skt. *dharma* > த. தரும + முதல்வன்]

தருமமூர்த்தி *taruma-mūrtti*, பெ.(n.)

அறமே உருவானவன்; embodiment of *dharma*. "நந்தமாலவாய்த் தரும மூர்த்தி" (திருவாலவா. 20, 8).

தருமராசன் *taruma-rāśaṇ*, பெ.(n.)

1. தருமன் (சூடா.) பார்க்க; see *tarumaṇ*. "விண்ணிடைத் தருமராசன் விரும்பினால் விலக்குவாரார்" (தேவா. 523: 2). 2. பாலை (மலை.); silvery-leaved ape flower.

தருமவாகனன் *taruma-vāganāṇ*, பெ.(n.) தரும வடிவான காளையை, ஊர்தியாகக் கொண்ட சிவன் (யாழ்.அக.); Śivan, as riding on bull which is Tarumam personified.

தருமவாசனம் *taruma-v-āsanam*, பெ.(n.) முறை மன்றம்; court. "தருமவா, சனத்திலேற" (திருவாலவா. 41, 13).

தருமவாடி *taruma-vādi*, பெ.(n.) ஈகைக் கூடம்; place in which alms are given.

[Skt. dharma > த. தரும + வாடி]

தருமவான் *taruma-vāṇ*, பெ.(n.) அற நோக்குடையோன்; charitable and virtuous man. "தணிகைவாழ் தருமவானையே" (அருட்பா.5, பணித்திறஞ் சாலாமை, 1).

தருமவினைஞர் *taruma-viṇaiñar*, பெ.(n.) அறப்புறங்களை மேற்பார்க்கும் அரசு அலுவலர்கள்; officers in charge of charities. "தரும வினைஞருந் தந்திர வினைஞரும்" (சிலப். 26 : 41).

[தரும(ம்) + வினைஞர்]

வினை > வினைஞர்.

தருமவுபாயம் *taruma-v-ubāyam*, பெ.(n.) கொடுத்த கடனை வாங்கும் பொருட்டுக் கடன்காரன் வீட்டு வாயிலிற் பழிகிடக்கும் முறைமை; dharma a mode of extorting payment or complainant or creditor sitting at the debetors door and there remaining without tasting food till his demand shall be complied with (R.F.).

த.வ. அறப்பாடு

தருமவைத்தியசாலை *taruma-vaittiya-sālai*, பெ.(n.) இலவய மருத்துவமனை, பணமின்றி மருத்துவம் செய்யுமிடம்; hospital of free dispensary.

த.வ. அறமருத்துவச்சாலை

[Skt. dharma+vaidya>த. தருமவைத்திய(ம்)

+சாலை]

[த. சாலை > Skt.சாலா]

தருமவைத்தியம் *taruma-vaittiyam*, பெ.(n.) பணம் வாங்காது இலவயமாச் செய்யும் மருத்துவம்; free medical treatment. (சா.அக.).

[Skt. dharma+vaidya>த. தருமவைத்தியம்]

தருமன் *taruman*, பெ.(n.) 1. அறக் கடவுள்; God of justice and righteousness. "தருமன் றண்ணளியால்" (சீவக. 160). 2. காலன் (எமன்) (பிங்.); yaman. "தருமனு மடங்கலும்" (பரிபா. 2.). 3. பாண்டவர்களுள் மூத்தவன்; elder brother of Pāndavars. "தருமனித்தனை நாட்செய்த தருமமும் பொய்யோ" (பாரத. சூது. 191). 4. புத்தன் (பிங்.); Buddhan. 5. அருகன்; Arhat. "தருமன் பொருளன்" (சிலப். 10 : 178). 6. திருக்குறளுரை காரருள் ஒருவர்; one of the commentators on kural. "தருமர் மணக்குடவர்" (தனிப்பா.)

[Skt. dharma > த. தரும]

தருமாசனத்தார் *tarumā-śanattār*, பெ.(n.) நடுவர்கள்; judges. "அறங்கூறுந் தருமா சனத்தார் உரைக்கும் நடுவு நிலைமை" (சிலப். 5 : 135, உரை).

த.வ. அறங்கூறு அவையத்தார்

தருமாத்திகாயம் *tarumāttigāyam*, பெ.(n.) அறவழி நடக்கத் தேவையான பொருள்; money required to live in the righteous way. "தருமாததி காயந் தானெங்கு முளதாய்" (மணிமே. 27 : 187).

தருமி *tarumi*, பெ.(n.) கொடையாளி, புரவலன்; munificence person.

[Skt. dharmi(n) > த. தருமி]

தரோகா *tarōkā*, பெ.(n.) பொய்; falsehood.

த.வ. இரண்டகம்

[U. darōgh > த. தரோகா]

தல்லால் *tallāl*, பெ.(n.) தரகுக்காரன்; broker, intermediary.

தலவகாரம் *talavakāram*, பெ.(n.) சாமவேத உட்பிரிவு (சாகை)களுள் ஒன்று; a reseension

of the *sānma-vēda*. "தலவகார சரணத்தார்க்கு" (T.A.S.I.S, 3).

தலாக் *talāk*, பெ.(n.) மனைவியை விலக்குகை (நிராகரிக்கை) (முகமதிய); divorce.

[U. *talāq* > த. தலாக்]

தலாசி *talāṣi*, பெ.(n.) உசாவல் (விசாரணை) (C.G.); enquiry, detection.

தலாயத்து *talāyattu*, பெ.(n.) வில்லைச் சேவகன்; liveried attendant, peon.

தலால் *talāl*, பெ.(n.) தரகன் (C.G.); broker.

[U. *dallāl* > த. தலால்]

தலாலி *talāli*, பெ.(n.) தரகு; brokerage.

[U. *dallāli* > த. தலாலி]

தவளம் *tavalam*, பெ.(n.) 1. வெள்ளைக் கோடா சூரி; a virulent type of arsenic. 2. பற்பம்; calcined powder. 3. வெள்ளைக் கரு; white of the egg albumin. 4. சாம்பல் நிறம்; ash colour. (சா.அக.)

தளகர்த்தர் *talakarttar*, பெ.(n.) தளபதி; general (of an army). "இராணுவத்தில் தளகர்த்தர் முக்கிய முடிவுகளை எடுப்பதுண்டு".

த.வ. படைத்தலைவர்

தற்காலம் *tar-kālam*, பெ.(n.) 1. நிகழ்காலம்; present time. "தற்காலமதை நோவனோ". (தாயு.பரிபூரண.7). 2. குறித்த காலம்; exact or precise time of an action or occurrence.

த.வ. இற்றைக்காலம்

[Skt. *tat-kāla* > த. தற்காலம்]

தற்சமயம்¹ *tar-śamayam*, பெ.(n.) 1. குறித்த வேளை (வின்.); particular juncture, exact moment required. 2. உற்ற வேளை (சங்.அக.); best opportunity favourable juncture.

த.வ. இற்றைப்பொழுது, இவ்வேளை

தற்சமயம்² *tar-śamayam*, வி.எ..(adv.) இப்பொழுது; at present.

தற்சனி *tar-cani*, பெ.(n.) சுட்டுவிரல்; fore finger.

"சிறுவிர றன்னி னின்றுந் தற்சனியளவும்" (காசிக.சிவச.அக்கினி 22).

[Skt. *tarjani* > த. தற்சனி]

தற்புருடம் *tarpurudam*, பெ.(n.) சிவனைம் முகத்துள் கிழக்கு நோக்கியிருப்பது (சைவச.பொது.334); a face of śiva which is turned eastward, one of *civaṇ-ai-m-mukam*.

தன்மவாரியப்பெருமக்கள் *tanma-vāriya-p-perumakka*, பெ.(n.) அறநிலையங்களை மேற்பார்வைப் பார்க்கும் அவையோர் (S.I.I.iii.10). Officers of incharge of charities.

தன்மவிசேடவிபரீதசாதனம் *tanma-viśēḍa-vibarīda-śādanam*, பெ.(n.) விருத்த வேதப்போலி நான்கனுள் கூறப்பட்ட ஏது, பக்கத்தின் விசேடத்தன்மையைக் குறிக்காது அதனை வியாபகப் பொருளென்று தவறி நினைக்குமாறு செய்வது (மணிமே. 29, 277); a fallacious middle term which fails to denote the particular quality of the minor term so as to make it appear to belong to a species of wider denotation, one of four *virutta-v-ētu-p-pōli*.

தன்மிச்சொருபவிபரீதசாதனம் *tanmi-c-corūba-vibarīda-śādanam*, பெ.(n.) விருத்த வேதப்போலி நான்கனுள் கூறப்பட்ட ஏது, பக்கத்தில் ஒருபோதும் இல்லாமிருப்பது (மணிமே. 29, 278); a fallacious middle term which does not at all exist in the minor term, one of four *virutta-v-ēta-p-pōli*.

தன்மிட்டன் *tanmiṭṭan*, பெ.(n.) 1. நன்னெறியில் நிற்பவன்; virtuous person.- "தன்மிட்ட னாயவந்த யயாதிக்கு" (உத்தரரா. இலவண.

33). 2. கொடை மனமுள்ளவன் (கொ.வ.); charitable person.

தன்மிவிசேடவிபரீதசாதனம் *tanmi-viśēḍa-vibarīda-śādanam*, பெ.(n.) விருத்த வேதப்போலி நான்களுள் கூறப்பட்ட ஏது, பக்கத்தின் விசேடத்தன்மையைக் குறிக்காது அதனை வியாப்பியப் பொருளென்று தவறி நினைக்குமாறு செய்வது (மணிமே. 29, 279); a fallacious middle term which fails to denote the particular quality of the minor term and restricts its denotation, one of four virutta-ēdu-p-pōli.

தன்யன் *tanyaṇ*, பெ.(n.) நல்வினையாளன், பேற்றாளன்; fortunate person.

தன்யாசி *tanyāśī*, பெ.(n.) தன்னியாசி பார்க்க; see *tanniyāsi*.

தன்மாதிகாயம் *tanmādikāyam*, பெ.(n.) ஆன்மாவானது நல்வினை தீவினைக்கு ஏற்றாற் போல் மரணத்திற்குப் பிறகு தானே மாற்றிக் கொண்ட உடம்பு; the body assumed by the soul of its own accord suitable to the past karma the death of its previous body. (சா.அக.)

தன்யம் *tanyam*, பெ.(n.) பெண் முலை; female breast. (சா.அக.)

தன்வந்தரி *tanvandari*, பெ.(n.) தேவ மருத்துவன்; the physician of the gods. "தன்வந்தரி பகவான் உருவமாகி நல் லமுதுறை கடத்தொடு முதித்தான்" (பாகவத.மாயவ.30).

தன்வந்தரிமால் *tanvandari-māl*, பெ.(n.) மருத்துவமனை; hospital. "அரமனைத் தன்வந்தரிமால் வைத்தியருள்" (குஞ்சர.iii.88).

தன்னியாசி *tanniyāśī*, பெ.(n.) ஒரு வகை அராகம் (பரத.இராக.56); a specific melody type.

[Skt. *dhanāśrī* > த. தன்னியாசி]

தனசுதானம் *tanā-śudānam*, பெ.(n.) பிறப்பியத்தின்படி பிறப்பு ஓரையிலிருந்து இரண்டாம் இடமாகிய செல்வத்தைக் குறிக்குமிடம்; second house from the ascendant, as indicating wealth (Astrol.)

[Skt. *dhana+sthāna* > த. தனசுதானம்.]

தனதன் *tanadan*, பெ. (n.) 1. குபேரன் (செல்வந்தன்); kuberā (திவா.). 2. ஈகையாளன்; liberal person (w.).

[Skt. *dhana-da* > த. தனதன்.]

தனநிசேபம் *tanā-niśēbam*, பெ.(n.) ஏழு செல்வங்களுள் ஒன்றை மண்ணுக்கடியில் புதைத்து வைத்தல்; storing treasure under earth, one of *capta-cantānam* (q.v.).

[Skt. *dhana-ni-kṣēpa* > த. தனநிசேபம்.]

தனபாரம் *tanabāram*, பெ.(n.) கொங்கைச் சுவை; breast-weight, well-developed breast. "அதிபார தனபார வதிருப மலர்மாணை யனையாய்" (அரிச்ச.பு. விவாக. 218).

[Skt. *stana+bhāra* > த. தனபாரம்.]

தனம்¹ *tanam*, பெ.(n.) 1. செல்வம் (வின்.); wealth, property, substance. 2. பொன் (பிங்.); gold. 3. முத்திரை; seal. 4. உத்திரம்; beam across roofing. 5. கூட்டற்கணக்கு; addition.

[Skt. *stana* > த. தனம்.]

தனம்² *tanam*, பெ.(n.) முலை; woman's breast. "அரும்பெருந் தனத்தை வேட்டாண் டின வளை "விற்பான் வந்தோன்" (திருவாலவா.23,15).

[Skt. *stana* > த. தனம்.]

தனரோகம் *taṇa-rōgam*, பெ.(n.) பால் வழியும் துளைகள் அடைப்பட்டு அதனால் ஏற்படும் நோய்; a disease in which the milk carrying ducts remain closed in the breast of a multipara, a disease of the mammary gland (சா.அக.).

[Skt. *stana+rōga* > த. தனரோகம்.]

தனலட்சுமி *taṇa-lāṭcumī*, பெ.(n.) செல்வமாகிய திரு; goddess of wealth.

[Skt. *dhana+laksmī* > த. தனலட்சுமி.]

தனவான் *taṇavān*, பெ.(n.) செல்வன்; wealthy man. "நெடிய தனவானாத லரிது (அறப்சத.)

[Skt. *dhana-vān* > த. தனவான்.]

தனவிபாகம் *taṇavibāgam*, பெ.(n.) கீழ்வாய் இலக்கக் கூறுபாடு; metric analysis (சா.அக.).

தனாதிபதி *taṇādīpadi*, பெ.(n.) தனவான் (வின்.) பார்க்க; see *taṇavān*.

[Skt. *dhana+adhi+pati* > த. தனாதிபதி.]

தனாபியம் *taṇābiyam*, பெ. (n.) பெருமுன்னை; broad leaved *prema-prema latifolia* (சா.அக.).

தனிகம் *taṇigam*, பெ.(n.) தனிகா (மலை.) பார்க்க; see *taṇigā*.

[Skt. *dhanikā* > த. தனிகம்.]

தனிகன் *taṇikan*, பெ.(n.) செல்வன் (இ.வ.); rich man (colloq.).

[Skt. *dhanika* > த. தனிகன்.]

தனிகா *taṇikā*, பெ.(n.) கொத்தமல்லி

[Skt. *dhanikā* > த. தனிகா.]

தனிட்டாபஞ்சுமி *taṇiṭṭā-panjami*, பெ.(n.) தாம் நிலவொடு கூடியிருக்குங்கால் ஒரு வீட்டில் மரணம் நேர்ந்தால் பின்னர் அங்கு வாழ்வார்க்குத் தீங்கு விளைப்பனவாகக் கருதப்படும் அவிட்டம் முதலிய ஐந்து நாண்மீன்கள்; five stars commencing from *aviṭṭam*, believed to portend

further evil to the occupants of a house, if death occurs when the moon is in conjunction with any one of them.

[Skt. *dhanisṭhā+pancami* > த. தனிட்டாபஞ்சுமி]

தனுசநாசினி *taṇuśa-nāśini*, பெ.(n.) நஞ்சுக் கடியைக் குணப்படுத்தல்; curing poisonous bite or sting. 2. ஒரு பூச்சி; a kind of insect (சா.அக.).

தனுசம் *taṇuśam*, பெ.(n.) 1. பாம்புக் கடிவாய்; the spot bitten by a snake. 2. கொட்டும் பூச்சி; stinging insect. 3. ஆடுமாடுகளைக் கடிக்கும் ஈ; gad fly. 4. உடம்பு மூட்டு; joint of the body (சா.அக.).

தனுசமூலம் *taṇuśa-mūlam*, பெ.(n.) 1. காரவேர்; pungent root. 2. முருங்கை மரம்; drum stick tree (சா.அக.).

தனுசன்¹ *taṇuśan*, பெ.(n.) மகன்; son (வின்.).

[Skt. *taṇu-ja* > த. தனுசன்.]

தனுசன்² *taṇuśan*, பெ.(n.) அசுரன் (தனுவினிடம் தோன்றியவன்); *Asura*, as descended from *Danu*. "சம்புவன் சம்பு மாலியெனும் பெயர்த்தனுசர் தம்மை" (பாரத.நிவாத.27).

[Skt. *dhanu-ja* > த. தனுசன்.]

தனுசு *taṇuśu*, பெ.(n.) தனு³ பார்க்க; see *taṇu*.

[Skt. *dhanus* > த. தனுசு.]

தனுசுகோடி *taṇuśu-kōḍi*, பெ.(n.) இராமேசுவரத்திற்குத் தென்கிழக்காக நீண்ட தரைமுனையிலுள்ள புகழ்பெற்ற தூயநீரடும் துறைகள்; the promontory in the south-east of and the bay enclosed thereby, being one of the most sacred places in India.

த.வ. கோடிக்கரை

[Skt. *dhanus* > த. தனுசு+கோடி.]

தனுசோணிதம் *tanu-śōṇidam*, பெ.(n.)
மருளூமத்தை; burweed xanthium
orientale (சா.அக.).

தனுட்டிரதந்தம் *tanuṭṭira-tantam*, பெ.(n.)
பன்றிக்கொம்பு; hog's horn (சா.அக.).

தனுட்டிரம் *tanuṭṭiram*, பெ.(n.) பெரிய பல்;
large tooth (சா.அக.).

தனுட்டிரவிடம் *tanuṭṭira-vidam*, பெ.(n.)
பல்லின் நஞ்சு; venom in the teeth of a
lizard (சா.அக.).

தனுத்தம்பவாதம் *tanuttambavādam*,
பெ. (n.) உடம்பை வில்லைப் போல்
வளைக்கும் ஓர் வகை ஊதை வலிப்பு, இது
வளியினால் உடம்பை உள்ளாகவும்
வெளிப்புறமாகவும் வளைக்கும், ஆகவே, இது
பின்னிசிவு, முன்னிசிவு என இரு
வகைப்படும்; a form of tetanic spasm or
spasmodic contraction in which the
enraged vayu bends the body like a
bow, it consists of two different types
according to the bending of the body of
the patient internally (forwards) or
externally (backwards). If internally it is
known as empros-thotomus and if
externally opisthotomus (சா.அக.).

தனுப்பாடாணம் *tanu-p-pāḍāṇam*, பெ.(n.)
வைப்பு நஞ்சு; a mineral poison.

[Skt.dhanus+pāsāṇam>த தனுப்பாடாணம்]

தனுப்பீசம் *tanu-p-pīsam*, பெ.(n.)
தம்பலப்பூச்சி (யாழ்.அக.); cochoneal insect
coccus cacti scarlet moth.

[Skt. dhanus+bija > த. தனுப்பீசம்.]

தனுமத்தியம் *tanumattiyam*, பெ.(n.)
இடுப்பு; (body middle) waist (சா.அக.).

தனுமானசி *tanumānasi*, பெ.(n.)
இவ்வலகப்பற்றுகளிலிருந்து அறுபட்டிருக்கும்
மனநிலை (வேதா.சூ.147); the state of non-

attachment of the mind towards worldly
pleasures.

[Skt. tanu-mānasa > த. தனுமானசி.]

தனுர்மாசம் *tanur-mācam*, பெ.(n.) சிலை
(மார்கழி) மாதம்; month of *Mārkali*
(December-January).

[Skt. dhanus+māśa > த. தனுர்மாசம்.]

தனுவெலும்பு *tanu-v-elumbu*, பெ.(n.)
நாவைத் தாங்கி, குரல் வளைக்கு மேலே
முன் கழுத்தில் புடைப்பாகவும், வளைந்தும்
ஒடுங்கிய சிறுவெலும்பு; the protuberance
just above the larynx and the root of the
tongue on the fore-part of the throat -
Adamisapple (சா.அக.).

தாக்கல் *tākkal*, பெ.(n.) 1. கணக்கிற் பதிவு;
entry in an account. 2. தரவு; giving of a
notice, reference. 3. தன்வயப்படுத்துகை;
taking possession, occupancy.

[U. dākhila > த. தாக்கல்]

தாக்கீது¹ *tākkīdu*, பெ.(n.) (ஒரு செயல் பற்றி
முறைமன்றத்தின் அல்லது அரசின்) எழுத்து
மூலமான ஆணை; summons; order.
"நீதிமன்றத்தால் அனுப்பப்பட்ட தாக்கீதைப்
பெற மறுப்பது குற்றமாகும். ஒப்பந்தப்
புள்ளிகள் மூலம்தான் பாடப் புத்தகங்கள்
அச்சடிக்க வேண்டுமென்று அரசு தாக்கீது
பிறப்பித்துள்ளது" (இ.வ.).

தாக்கீது² *tākkīdu*, பெ.(n.) உத்தரவு;
injunction, command, order (W.G.).

[U. tākīd > த. தாக்கீது.]

தாகத்து *tākattu*, பெ.(n.) ஆற்றல் (P.T.L.);
power, ability.

[Ar. tāqat > த. தாகத்து.]

தாக்கீது *tākitu*, பெ.(n.) தாக்கீது பார்க்க; see
tākkīdu.

[U. tākīd > த. தாக்கீது.]

தாசநம்பி *tāśa-nambī*, பெ.(n.) இறைவனுக் கருகில் நின்று தீவட்டிப்பந்தம் பிடிப்பவன்; (Vaiṣṇ); torch-bearer near the deity in procession.

[Skt. *dāsa* > த. தாச+நம்பி.]

தாசபாலனம் *tāsa-pālanam*, பெ.(n.) பதினான்கு அருள்புரியும் செயல்களுள் ஒன்றான அடிமைகளைக் காத்தல் (வின்.); protection of slaves and dependents; one of 14 *tayā-virutti*.

[Skt. *dāsa*+ த. தாச+பாலனம்.]

தாசமார்க்கம் *tāśmārkkam*, பெ.(n.) ஒழுக்கம்; conduct, good behaviour.

தாசன்³ *tāśan*, பெ.(n.) 1. (சில தொடர்களில்) ஒரு கடவுளைத் தீவிரமாக வழிபடுபவன்; fervent devotee (of a deity). *காளிதாசன்*, *சக்திதாசன்*, *கண்ணதாசன்*. 2. (வாழ்வியல் வழிகாட்டியாக கருதப்படும் ஒருவரின்) வழிநடப்பவர்; ardent follower or admirer. *நான் பாரதியின் தாசன்* (க்ரியா.).

தாசா *tāśā*, பெ.(n.) 1. புதியது; that which is new or fresh. 2. புத்துணர்ச்சி; enthusiasm, vivacity. 3. ஆற்றுகை; comfort. 4. பயிற்சி; training.

[U. *tāzā* > த. தாசா.]

தாசாகலம் *tāśā-kalam*, பெ.(n.) மடல் முதலியவற்றில் கையெழுத்திட்டபின் சேர்க்கும் குறிப்பு (C.G.); postscript.

[Skt. *taja* > த. தாசா+கலம்.]

தாசாபண்ணு-தல் *tāśā-paṇṇu-*, செ.கு.வி. (v.i.) 1. பிறன் துன்பப்படுங் காலத்து ஆற்றுதல்; to refresh; to comfort one in sorrow. 2. பயிற்சி செய்வித்தல்; to train. 3. இன்சொற்களால் வயப்படுத்துதல் (கொ.வ.); to coax, flatter; to appease, conciliate by kind words or deeds.

[Skt. *taja* > த. தாசா+பண்ணு-.]

தாசாபிரதி *tāśā-piradi*, பெ.(n.) தெளிவானபடி (C.G.); faircopy.

[Skt. *taja+prati* > த. தாசாபிரதி.]

தாசாமசாலா *tāśā-maśālā*, பெ.(n.) ஊக்கமடையும் பொருட்டுக் குதிரைக்குக் கொடுக்கும் மருந்து வகை (அகவசா.136); a medicinal preparation to instil spirit in horses.

[U. *tāzā+masāla* > த. தாசாமசாலா.]

தாசியநாமம் *tāśiya-nāmam*, பெ.(n.) தூய்மைப்படுத்தும் சமயவைப்பின் (சடங்கு) போது சமய ஆசிரியர் தரும் பெயர்; (Vaiṣṇ); name given to a devotee at the time of his religious initiation by his guru.

[Skt. *dāśya+namam* > த. தாசியநாமம்.]

தாசியம் *tāśiyam*, பெ.(n.) தாசத்துவம் பார்க்க; see *tāśattuvam*.

[Skt. *dasya* > த. தாசியம்.]

தாசில்தார் *tāśildār*, பெ.(n.) மாவட்ட ஆட்சியரின் கீழுள்ள வட்ட அரசிறை வருவாய்த்துறை அதிகாரி; a revenue officer incharge of a taluk under the district collector.

[U. *tāhsildār* > த. தாசில்தார்.]

தாசீல் *tāśīl*, பெ.(n.) தாசில் பார்க்க; see *tāsil*.

[U. *tahsīl* > த. தாசீல்.]

தாசுயநாமம் *tāśuya-nāmam*, பெ.(n.) குருவினால் சீடனுக்கு இடப்பட்ட அடிமைப் பெயர்; *vaiṣṇ*. a name given to a disciple by his guru.

[Skt. *dāśya-nāmā* > த. தாசுயநாமம்.]

தாட்சண்யம் *tāṭśaṇyam*, பெ.(n.) உயிர்களுக்காகக் கொள்ளும் இரக்கம்; பரிவு; consideration (for s.o. or sth.). முதியவர் என்பதற்காகக் கொஞ்சம் தாட்சண்யம் காட்டக் கூடாதா? (இ.வ.).

தாட்சணைச்சீட்டு *tāṭcaṇai-c-cīṭṭu*, பெ.(n.) தன்மேற் கடன் பொறுத்தற்கு ஏற்குங் குறிப்புச் சீட்டு (Pond.); accommodation bill.

[Skt. *dāṭṣaṇa* > த. தாட்சணைச்சீட்டு.]

தாட்சாயணி *tāṭcāyaṇi*, பெ.(n.) மலைமகள்; *Pārvadi*, as daughter of Daksa. "தக்கன்றன் குமாரி தாட்சாயணி" (மச்சபு.கவரிநாம.11).

[Skt. *dākṣāyaṇī* > த. தாட்சாயணி.]

தாட்சினியம் *tāṭcīṇiyam*, பெ.(n.)
1. கண்ணோட்டம்; kindness, benignity, kind feelings. 2. இரக்கம்; mercifulness, compassion. 3. ஒருதலை பக்கம்; partiality. 4. மதிப்புரவு; courtesy, politeness.

[Skt. *dāksīnya* > த. தாட்சினியம்.]

தாட்டிகம் *tāṭṭigam*, பெ.(n.) 1. மும்முரமாய்; vehemence, insolence, pride. 2. ஆற்றல்; strength, power, authority.

[Skt. *dhārṣṭya* > த. தாட்டிகம்.]

தாட்டிகள் *tāṭṭigan*, பெ.(n.) 1. கொடுமைக் காரன்; proud autocrat. "தந்தியெல்லா முண்டாக்குந் தாஷ்டிகா" (பணவிடு.278). செல்வாக்குள்ளவன் (வின்.); powerful, influential person.

[Skt. *dhārṣṭika* > த. தாட்டிகள்.]

தாட்டியம் *tāṭṭiyam*, பெ.(n.) காரெள்; black gingelly seed (சா.அக.).

தாடிமபட்சணம் *tāṭima-paṭcaṇam*, பெ.(n.) கிளி (யாழ்.அக.); parrot, as fond of pomegranates. (மாதுளைப் பழம் தின்பது).

[Skt. *dādimā-thaksana* > த. தாடிமபட்சணம்.]

தாத்திரியாதிகசாயம் *tāṭṭiriyāti-kasāyam*, பெ.(n.) நெல்லி வற்றலோடு மற்ற கடைச் சரக்குகளையும் சேர்த்து இறக்கும் வடிநீர்; decoction extracted from a mixture of dried indian

gooseberry, with a few other bazaar drugs (சா.அக.).

த.வ. நெல்லிக்கருக்கு

தாத்திரியாதிகூரணம் *tāṭṭiriyāti-śūraṇam*, பெ.(n.) பித்தச் சூலைக்குக் கொடுக்கும். வாழ்நாள் மறைமருந்து. நெல்லி வற்றல் சூரணத்துடன் தேன் கலந்து அல்லது கடுக்காய் தோல் சூரணத்தில் வெல்லம் நெய் கலந்து சாப்பிடுவது; an ayurvedic medicine containing either gooseberry or gallnut powder. The former is given with honey late with jaggery and ghee for rheumatic pain caused by heat (சா.அக.).

த.வ. நெல்லித்தூளம்

தாத்திரேயகி *tāṭṭirēyagi*, பெ.(n.) பால் கொடுக்கும் பெண், முலைத்தாய்; a nurse engaged to suckle an infant-wet nurse (சா.அக.).

தாத்து *tāṭṭu*, பெ.(n.) 1. நியாயம்; justice. 2. முறையீடு; complaint, representation.

[U. *dād* > த. தாத்து.]

தாத்திரியம் *tāṭṭiriyam*, பெ.(n.) (ஒன்றினுடைய) நோக்கம் அல்லது பொருள்; purpose, meaning. "திருமணச் சடங்கின் தாத்திரியத்தைப் புரிந்துகொள்ளவில்லை" (இ.வ.).

தாதச்சி *tāṭacci*, பெ.(n.) துறவிப்பெண் (யாழ்.அக.); a female ascetic.

[Skt. *dāsa* > த. தாதச்சி.]

தாதமார்க்கம் *tāda-mārkkam*, பெ.(n.)
1. ஒழுக்கம்; conduct, good behaviour. 2. சிவனை உருவவடிவமாகக் கோயிலில் வைத்து வழிபடுகை (சி.போ.பா.8, 1, பக்.359); (Saiva.) first of the four-fold means of attaining salvation, which consists in worshipping God in form in a temple. 3. பிச்சை (பிங.); alms.

[Skt. *dāsa+mārga* > த. தாதமார்க்கம்.]

தாதார்த்தியேசதுர்த்தி *tādartidyē-saturtti*, பெ.(n.) பொருட்டுப் பொருளில் வரும் நான்காம் வேற்றுமை (பி.வி.16, உரை); (Gram.) fourth case denoting purpose.

[Skt. *tādarthyē-caturthi* > த.தாதார்த்தியேசதுர்த்தி]

தாதான்மியசக்தி *tādānmiya-sakti*, பெ.(n.) சிவபெருமானை ஒருபோதும் விட்டு நீங்காத படைப்பாற்றல்; Inseparable *kriyā śakti* of *śiva*.

[Skt. *tādānmiya+sakti* > த.தாதான்மியசக்தி]

தாதான்மியம் *tādānmiyam*, பெ.(n.) ஒன்றுபட்டிருக்கை; identity, unity, sameness. "தாதான்மிய மொன்றுறும் பரிசு" (பிரபுலிங்வி மலை47).

த.வ. ஒன்றிப்பு

[Skt. *tādānmy* > த. தாதான்மியம்.]

தாதானம் *tādānam*, பெ.(n.) கரிக்குருவி; kin crow (சங்.அக.).

த.வ. காரி

[Skt. *tātana* > த. தாதானம்.]

தாதிராசகம் *tādi-rāśagam*, பெ.(n.) ஒளிநீர் (தாது); semen (சா.அக.).

தாதுகல்பம் *tādu-kalpam*, பெ.(n.) மாழை அல்லாதது; any of the elements which are non metallic in the chemical sense (சா.அக.).

தாபரம் *tābaram*, பெ.(n.) 1 மரப்பொது (சூடா.); vegetable kingdom. 2. அசையாப்பொருள்; category of the immovables. "சங்கமந்தாபரங்க டத்தங்கள் மத்துக்கீடா" (சி.சி.2, 41). 3. இடம் (பிங்.); place, location, habitation. 4. நிலம் (அக.நி.); Earth. 5. மலை (அக.நி.); mountain. 6. உடல் (சூடா.); body. 7. கோயில் (அக.நி.);

temple. 8. இலிங்கம் (Saiva.); *liṅga*, as fixed and immovable. (நிலையாகப் பிரதிட்டிக்கப்படுவது) "தாபர மணலாற் கூப்பி" (தேவா.192, 3). 9. உறுதி (சூடா.); stability, steadiness. 10. பற்றுக் கோடு; shelter, support, prop. "மருதூர னென்றாம் பரமே" (மருதூரந்.60). 11. ஆதாரம்; basis, foundation (யாழ்.அக.).

[Skt. *sthāvara* > த. தாபரம்.]

தாபிதா *tābitā*, பெ.(n.) பட்டாடை (C.G.); silk cloth.

[U. *tāfiā* > த. தாபிதா.]

தாபே *tābē*, பெ.(n.) 1. சார்ந்தவன்; dependant, follower. 2. வசம்; charge, custody.

[U. *tābē* > த. தாபே.]

தாபேதார் *tābēdār*, பெ.(n.) சார்ந்தவன் (C.G.); department, follower, subordinate.

[U. *tābē-dār* > த. தாபேதார்.]

தாம் *tām*, பெ.(n.) விலை (C.G.); price.

[U. *dām* > த. தாம்.]

தாமசபதார்த்தம் *tāmaśa-padārttam*, பெ.(n.) செரியாமையை மிகுதிப்படுத்தும் உணவு பொருள்; stupefying food (சா.அக.).

த.வ. செரியா உண்டி

தாமசம் *tāmaśam*, பெ.(n.) 1. சோம்பல் பண்பு; quality of being dull. 2. மனிதப் பண்புகள் மூன்றனுள்ளொன்று; one of the three inherent qualities of man-Tamasic. 3. மடமை; want of knowledge - Nescience. 4. இருள் மயக்கம், இது தூக்கத்தை மூட்டும்; principle of illusion sleeps sets in (சா.அக.).

தாமாசா¹ *tāmāśā*, பெ.(n.) சரிக்குச்சரி (வின்.); average.

[U. *dāmāsāh* > த. தாமாசா.]

தாமாசா² *tāmāśā*, பெ.(n.) 1. களிப்பு; show, pomp. 2. காட்சி; spectacle, sight. 3. வேடிக்கை; sport, fun.

[U. *dāmāsāh* > த. தாமாசா.]

தாமாக *tāmāśu*, பெ.(n.) சரியாகப் பகிர்ந்து கொடுக்கை (W.G.); fair and equitable distribution (R.F.).

[U. *dāmāsāhi* > த. தாமாக.]

தாமான் *tāmāṇ*, பெ.(n.) கப்பற் பின் பக்கத்துக் கயிறு; (Naut.) lower back rope of a dhoney sail, back clew line.

தாயித்து *tāyittu*, பெ.(n.) 1. மந்திரத்தகடு அடங்கிய அணி; small gold or silver case worn on the person as amulet; cylindrical talisman. 2. அணி வகை (இ.வ.); an ornament.

[U. *tāit* > த. தாயித்து.]

தார்கா *tārcā*, பெ.(n.) மொட்டைமாடி; terraced roof.

[E. *terrace* > த. தார்கா.]

தார்க *tārcu*, பெ.(n.) தார்கா பார்க்க; see *tārcā*.

தார்கக்கட்டிடம் *tārcu-k-kattidam*, பெ.(n.) மெத்தை வீடு (Tj.); storied house.

[E. *tārcu* + த. கட்டிடம்.]

தார்ட்டாந்திகம் *tāṛṭṭāṇḍigam*, பெ.(n.)

1. தார்ட்டாந்திகம் பார்க்க; see *tāṛṭṭāṇḍigam*. 2. உபமேயம்; that which is illustrated by an example or simile. "தரு திருட்டாந்த முந்தார்ட்டாந்திகமும்" (சங்கற்ப.11, அடி.35).

[Skt. *dārṣṭāntika* > த. தார்ட்டாந்திகம்.]

தார்த்தராட்டிரர் *tāṛṭṭarāṭṭirar*, பெ.(n.) திருதராட்டிரன் மகன்களாகிய தூரியோதனாதியர்; kaurava princes, the sons of *Dhṛtarāstra*. "வெம்பரித்தேர்த்தார்த்தராட்டிரர்" (பாரததிரௌ.98).

[Skt. *Dhṛtarāstra* > த. தார்த்தராட்டிரர்.]

தார்மரம் *tārmaram*, பெ.(n.) மரவகை (M.M.294); scotch pine, l.tr., *pinus sylvestris*.

[E. *tar* > த. தார்+மரம்.]

தார்மிகள் *tārmigaṇ*, பெ.(n.) அறச் சிந்தனை உள்ளவன்; charitable person, generous man. "சில தார்மிகர் அவ்வளவிலேயே செல்லுகிறார்கள்" (திவ். திருப்பா.அவ.பக்.16).

த.வ. அறவோன்

[Skt. *dhārmika* > த. தார்மிகள்.]

தாரணயோகம் *tāraṇa-yōgam*, பெ.(n.) ஆழ்ந்த உள்ளொடுக்கம் (தியானம்); deep devotion (சா.அக.).

தாரணா *tāraṇā*, பெ.(n.) மூச்சடக்கி மனத்தை ஒரு வழிப்படுத்தல்; concentration of mind joined with the retention or breath (சா.அக.).

தாரணாசத்தி *tāraṇā-śatti*, பெ.(n.)

1. குலிச சத்தி; power of amulet.

2. தியானசத்தி; power of concentration

தாரப்பிரம் *tārappiram*, பெ.(n.) கற்பூரம்; camphor (சா.அக.).

தாரா¹ *tārā*, பெ.(n.) (விண்மீன்); star.

தாரா² *tārā*, பெ.(n.) ஒரு சமணப் பெண் தெய்வம் (நீலகேசி.236, உரை); a jaina Goddess.

[Skt. *tārā* > த. தாரா.]

தாராப்பூடு *tārā-p-pūḍu*, பெ.(n.) நாரத்தை; bitter orange-citrus *aurantium* (சா.அக.).

தாரிசம் *tāriśam*, பெ.(n.) 1. ஒப்பந்தம்; agreement, consent, union. "தாரிசம் பண்ணினான்".

2. செட்பமானது; reasonableness, as of price.

"தாரிசமாய் விற்கிறான்".

தாரித்திரம் *tārittiram*, பெ.(n.) வறுமை (பிங்.); poverty, want, destitution.

[Skt. *daridra* > த. தாரித்திரம்.]

தாரித்திரியம் *tārittiriyam*, பெ.(n.)

தரித்திரம் பார்க்க; see *tarittiram*.

"நோயுற்ற தாரித்திரிய நன்றுகாண்"
(குமரேச.சத.52).

தாரிப்பு *tārippu*, பெ.(n.) 1. மதிப்பு (வின்.); estimation, guess. 2. தாங்கிப் பேசுகை; recommendation, commendation. 3. மேம்படச் செய்கை; causing to excel; encouraging, as a pupil. "அவனைத் தாரிப்புப் பண்ணினான்" (வின்.).

தாரிவியாதிகியாமும் *tāriviyādi-kiyālam*, பெ.(n.) மரமஞ்சள், சீந்தில் கொடி, கடுகுரோகினி, வசம்பு, மஞ்சிட்டி, வேப்பீர்க்கு, திரிபலை சம எடை கொண்டு கசாயம் வைத்து சகல குட்டத்திற்கும் குடிக்க கொடுக்கும் ஓர் ஆயுள்வேத மருந்து; an ayurvedic decoction of tree turmeric moon creeper, black hellebore, sweet flag, Indian madder, mid rib or margosa leaf and the three myrobalams (சா.அக.).

தாரெண்ணெய் *tār-enney*, பெ.(n.) கெட்டியான நீர்வடிவ கரிநெய் (தார்) (உ.வ.); liquid tar.

த.வ. கருங்கசடு

[E. *tar* > த. தார்+எண்ணெய்.]

தாரோகா *tārōgā*, பெ.(n.) காவற்காரர் தலைவன் (வின்.); superintendent of peons.

[U. *dārōgha* > த. தாரோகா.]

தாலகேதனன் *tāla-kēdanan*, பெ.(n.)

1. பலராமன்; *Balarāma*. 2. வீடுமன்

(பீசமர்); *Bhisma* (பனையின் உருவம் எழுதிய கொடியையுடையோன்); Lit. he who has palmyra-banner.

[Skt. *tāla+ketana* > த. காலகேதனன்.]

தாலகேது *tāla-kētu*, பெ.(n.) தாலகேதனன் பார்க்க; see *tāla-kēdanan*. "தாளகேதுவையுஞ் சேர... கொண்டு நீ செல்க" (பாரத.வாக.17).

[Skt. *tāla+kēdu* > த. தாலகேது.]

தாலீசநியாயம் *tāla-pīsa-niyāyam*, பெ.(n.) விதையும் முளையும் போல எது முந்தியது என்று கூற முடியாத நிலை; the *nyāya* of reasoning in a circle, as wheather seed comes from the plant or plant from the seed.

[Skt. *tāla* + த. பீசநியாயம்.]

தாலம் *tālam*, பெ.(n.) மூன்று பிடி கொண்ட நீட்டலளவு (சுக்கிரநீதி.197); a lineal measure of three hands.

[Skt. *tāla* > த. தாலம்.]

தாலிம்கானா *tālim-kāṇā*, பெ.(n.) சிலம்பம் பயிலும் இடம் (தட்சிண.சிந்.சரித்திரம், பக்.224); fencing ground.

[Skt. *tālim+kāṇā* > த. தாலிம்கானா.]

தாலீபாகம் *tālibāgam*, பெ.(n.) இந்து சமயச் சட்டங்களைக் கூறும் பழைய வடமொழி நூலாகிய சுமிருதியில் விதிக்கப்பட்டதும் இல்வாழ்வோர் காருவா முழுநிலா நடப்பு செய்யப்படுவதுமான (சடங்கு) வகை; new and full moon ceremonies enjoined by smṛti to be performed by a house holder. "தாலீபாகம் பண்ணவும்" (சி.சி.8, 3, மறை.).

[Skt. *sthālipāka* > த. தாலீபாகம்.]

தால்புலாகநியாயம் *tāli-pulāka-niyāyam*, பெ.(n.) ஒரு பாளைச் சோற்றிற்கு ஓர் அவிழைப் பதம் பார்ப்பது போல ஒன்றன் ஒரு புடைத்தன்மையிலிருந்து அதன் முழு நிலையையும் அறியும் நெறி (சிவசம.24); the

nyāya of boiled rice in a cooking vessel, illustrating the principle that the condition of the whole may be inferred from that of a part.

த.வ. பாணைச் சோற்று நெறி

[*Skt.sthāli+pulāka+nyāya*>த.தாலு
பலாக நியாயம்.]

தாலுக்கா *tālukkā*, பெ.(n.) தாலுக்கா¹
பார்க்க; see *tālukā* (C.G.).

தாலுக்கா *tālukā*, பெ.(n.) 1. உரிமை (C.G.);
connection dependence, possession,
property. 2. தீர்வை தண்டும் பொருட்டுப்
பிரிக்கப்படும் சிறிய வட்டம்; dependency,
revenue subdivision, convenient
division of a district for purposes of
revenue administration. 3. முறைமன்றம்
(யாழ்.அக.); court of justice.

[*U. ta-allu-ka* > த. தாலுக்கா.]

தாவரஉண்ணி *tāvara-unni*, பெ.(n.)
நிலத்திணைகளை உணவாக உண்ணும்
உயிரினம்; herbivore.

தாவரஎண்ணெய் *tāvara-enney*, பெ.(n.)
தேங்காய், கடலை, எள் முதலியவற்றில்
இருந்து எடுக்கப்படும் நெய்மம்; oil
extracted from coconut, groundnut, etc.
vegetable oil.

தாவரசங்கமம் *tāvara-śaṅgamam*, பெ.
(n.) 1. இயங்குதிணை நிலைத்திணை வகை;
the category of the movable and the
immovable. "தாவரசங்கம மென்னுந்
தன்மைய" (கம்பரா.கு.க.1). 2. வீட்டுப்
பண்டங்களான அசையும் பொருளும் நிலம்
வீடு முதலிய அசையாப் பொருள்களும்;
(Legal) movable and immovable
property. 3. சிவபிரானது திருமேனிகளாகக்
கருதப்படும் இலிங்கமும் அடியார்களும்
(விண்.); lingam and devotees of *Śiva*, as
the fixed and movable forms of *Śiva*.

த.வ. இயங்கு

[*Skt.sthāvara+jaṅgama*>த.தாவரசங்கமம்.]

தாவரசங்கமவிடம் *tāvara-śaṅgama-
viḍam*, பெ.(n.) 1. செடிமரங்கள், விலங்கு
களின் நஞ்சு, இது ஊமத்தை வித்தினால்
குணப்படும்; vegetable and animal poison
as opposed to mineral poison. 2. தாது
நஞ்சு இது ஊமத்தை வித்தினால்
குணப்படும்; datura seed cures those
poisons (சா.அக.).

தாவரசாத்திரம் *tāvara-śāttiram*, பெ.(n.)
பூண்டுகளைப் பற்றிய நூல்; science of
plants botany - *Phytology* (சா.அக.).

தாவரசாத்திரி *tāvara-śāttiri*, பெ.(n.)
1. மரம், செடி, கொடி பற்றிய புலமை
பெற்றவன்; one skilled in botany-botanist.
2. மூலிகை அறிஞன்; an early botanist
who used to collect, sell or administer
plants of herbs - *Herbalist* (சா.அக.).

தாவரசாம்பல் *tāvara-śāmbal*, பெ.(n.)
1. பூண்டுகளை எரிப்பதனால் கிடைக்கும்
சாம்பல்; ash obtained by burning plants.
2. காரச்சாம்பல்; ash containing potash or
soda or both (சா.அக.).

தாவரசாலம் *tāvara-śālam*, பெ.(n.)
பூஞ்செடி முதலிய பிரிவுகளைப் பற்றிய நூல்;
a work containing a descriptive
enumeration of plants or vegetable
species of a particular place-Flora
(சா.அக.).

தாவரசாரம் *tāvara-śāram*, பெ.(n.)
பூண்டுகளை எரித்தெடுத்த ஓர்வகைச்
சாரம்; vegetable alkali, obtained by
burning plants (சா.அக.).

தாவரத்தியலி *tāvara-t-tiyali*, பெ.(n.)
பேராமுட்டி; fragrant pavonia-*Pavonia
odorata* (சா.அக.).

தாவரத்தத்துவநூல் *tāvaratattuva-nūl*, பெ.(n.) பூண்டுகளின் தன்மை அமைப்பு, விளைய முறை, தொழில், வகுப்பு முதலியவைகளைப் பற்றிக் கூறும் நூல்; the science which treats of the form, structure and tissues of plants, the laws which regulate their growth, functions and their classification etc. - botany (சா.அக.).

தாவரதாதுவிடம் *tāvaratādu-vidam*, பெ. (n.) மாழைகளிலும், பயிர் வகைகளிலும் உள்ள நஞ்சுகள்; mineral and vegetable poisons (சா.அக.).

தாவரநூல் *tāvāra-nūl*, பெ. (n.) நிலைத்திணைப் பற்றிப் பொதுவாகக் கூறும் நூல்; the science of vegetable kingdom in general (சா.அக.).

[Skt. *sthāvara* > த. தாவரம்+நூல்.]

தாவரம் *tāvaram*, பெ. (n.) 1. நிலைத்திணை; category of immovables, opp. to *caṅgamam*. "செல்லா அநின்றவித் தாவரசங்கமத்துள்" (திருவாச.1, 30). 2. வீடு போன்ற அசையாப் பொருள்; (Leg.) immovable property, as house. 3. மரப்பொது (சூடா.); the vegetable kingdom. 4. அடிப்படை; basis, foundation. 5. இடம் (சங்.அக.); place, habitation. 6. உடல் (சூடா.); body, as the abode of the soul. 7. இலிங்கம்; (Saiva.) lingam. "சங்க மவடிவிற்குக் கூறிப்போந்த இயல்பில்லாத தாவரவடிவின்" (சி.போ.சிற.12, 3, 2, உரை). 8. உறுதி (வின்.); stability, steadiness.

[Skt. *sthāvara* > த. தாவரம்.]

தாவரவியல் *tāvaraviyal*, பெ.(n.) மரம், செடி, கொடிகளைப் பற்றி விவரிக்கும் அறிவியல் துறை; botany.

த.வ. நிலைத்திணையியல்

[Skt. *sthāvara* > த. தாவரம் +இயல்]

தாவரவியல்பூங்கா *tāvaraviyal-pūṅgā*, பெ.(n.) (அரிதாகக் காணப்படுபவை உட்பட) பல வகையான பயிரிகளைக் காட்சிக்காக வளர்க்கப்படும் தோட்டம்; botanical garden.

தாவா *tāvā*, பெ.(n.) 1. (பிராது) முறையீடு முதலியன; complaint, petition. 2. தடை; objection, obstruction.

[U. *dāvā* > த. தாவா.]

தாவாதார் *tāvādār*, பெ.(n.) முறையீட்டாளர் (வாதி); complaint, plaintiff (Loc.).

[U. *dāvā-dār* > த. தாவாதார்.]

தாளா¹ *tālā*, பெ.(n.) ஒப்பு (C.G.); comparison.

[U. *dālā* > த. தாளா.]

தாற்காலிகம் *tārkāligam*, பெ. (n.) குறுங்காலம்; that which is temporary, occassional.

[Skt. *tārkālika* > த. தாற்காலிகம்.]

தாற்பரியம் பண்ணு - தல் *tārpariyampanṇu-*, செ. குன்றாவி.(v.t) 1. விளக்கிச் சொல்லுதல் (யாழ்.அக.); to explain, expound. 2. புகழ்ந்து பேசுதல் (வின்.); to applaud, as performances; to magnify, as one's talents.

[Skt. *tārpariya* > த.தாற்பரியம் +-,]

தாற்பரியமானவன் *tārpariyamāṇavan*, பெ. (n.) மதிப்புள்ளவன் (வின்.); person held in high esteem.

[Skt. *tārpariya* > த.தாற்பரியம்+ஆனவன்.]

தாறு *tāru*, பெ.(n.) கீலெண்ணெய் (பாண்டி.); tar.

[E. *tar* > த. தாறு.]

தானக்கோல் *tāna-k-kōl*, பெ.(n.) யாழ் நரம்புகளைத் தெறிக்க பயன்படுத்துங் கருவி; instrument used in playing *yāl*.

"நரம்பு ஏழும்...தானக் கோலின் அகப்பட்டு"
(கலித்.8, உரை).

[Skt. *sthāna* > த. தானம்+கோல்.]

தானசாசனம் *tāna-sāsanam*, பெ.(n.)
கொடை கொடுத்ததற்குரிய ஆவணம்;
instrument of gift.

த.வ. கொடையாவணம்

[Skt. *dāna+śāśana* > த. தானசாசனம்.]

தானசீலம் *tāna-śīlam*, பெ.(n.) கொடைத்
தன்மை (யாழ்-அக.); liberality.

[Skt. *dāna+śīla* > த. தானசீலம்.]

தானசீலன் *tāna-śīlan*, பெ.(n.)
ஈகையாளன்; liberal, charitable man.

[Skt. *dāna+śīla* > த. தானசீலன்.]

தானசுத்தி *tāna-sutti*, பெ.(n.) ஐவகைத்
தூய்மைப்படுத்தலில் பூசையிடத்தை
மந்திரத்தால் தூய்மைப்படுத்தல் (சைவச.502,
உரை); (*Śaiva*) purification of the place of
worship, one of *pañca-cutti*.

[Skt. *sthāna + śuddhi* > த. தானசுத்தி]

தானசூரன் *tāna-śūraṇ*, பெ.(n.)
பெருங்கொடையாளன் (சிலப்.15, 181, உரை);
one who is heroically charitable.

[Skt. *dāna+śūra* > த. தானசூரன்.]

தானத்தார் *tānattār*, பெ.(n.) கோவிலதிகாரிகள்
(I.M.P.Cg.214); temple trustees.

[Skt. *sthāna* > த. தானத்தார்.]

தானதருமம் *tāna-tarumam*, பெ.(n.) ஈகை
(விண்.); charity, charitableness.

[Skt. *dāna+dharma* > த. தானதருமம்.]

தானதாய் *tāna-tāy*, பெ.(n.) ஒலிக்கருவிகள்;
(Mus.) leading instrument, as determining
the pitch of other instruments.

த.வ. ஒலிகாணி

[Skt. *tāna+sthāyin* > த. தானதாய்.]

தானப்பதி *tāna-p-padi*, பெ.(n.) கோயில்
முகவர் (இ.வ.); agent of a temple.

[Skt. *sthāna* > த. தானம் + பதி.]

தானப்பரிட்சை *tāna-p-pariṅca*, பெ.(n.)
மருத்துவர்கள் ஆராய்ச்சியினால் நோயாளிகளிடம்
கவனிக்க வேண்டிய பல வகை குறிகள்;
studying of various symptoms exhibited
by patients - diagnosis (சா.அக.).

தானப்பெருக்கம் *tāna-p-perukkam*, பெ.(n.)

1. பத்து நூறு ஆயிரம் முதலிய எண்களாற்
பெருக்குகை; multiplication of numbers by
ten and its multiples, as dist. fr. *kuli-p-*
perukkam. 2. மனக்கோட்டை கட்டுகை; idle
imagining, building castles in the air.
"என்ன, தானப் பெருக்கம் செய்கிறாய்?"
(இ.வ.).

[Skt. *sthāna* > த. தானம் + பெருக்கம்.]

தானபத்திரம் *tāna-pattiram*, பெ. (n.)
கொடை கொடுத்ததற்குரிய ஆவணம்;
instrument of gift.

த.வ. கொடையாவணம்

[Skt. *dāna+pattira* > த. தானப்பத்திரம்.]

தானபந்தி *tāna-pandi*, பெ.(n.) விளைச்சல்
மதிப்பீடு (சோதனை) (W.G.); estimated
value of the standing crops in a field.

[Skt. *sthāna* > த. தானம்+பந்தி.]

தானம்பாடு-தல் *tānam-pāḍu-*, செ.கு.வி.
(v.i.) ஒரு பண்ணை தாளத்திற்காகச்
மிகுதியாக விரித்துப் பாடுதல்; to elaborate
a tune rapidly to the accompaniment of
tālam.

[Skt. *tāna* > த. தானம் + பாடு-தல்]

தானவண்ணம் *tāna-vanṇam*, பெ.(n.)
ஒருவகை இசைப்பாட்டு (விண்.); a kind of
musical composition.

[Skt. *tāna* > த. தானம் + வண்ணம்]

தானவிச்சை *tāna-viccaḥ* பெ.(n.) அறிவுக் கூறு; the sources of knowledge. "பதினெட்டாகிய தானவிச்சையும்" (பெருங்வத்தவ3, 64).

தானாதிகாரி *tānādikāri*, பெ. (n.) அறக்கட்டளை அதிகாரி; superintendent of charities, as of a royal household.

[Skt. *dāna+adhikārin* > த. தானாதிகாரி.]

தானாதிபதி *tānādipati*, பெ.(n.) 1 அமைச்சர்; minister. "அதிபுத்தியுத்தி யுண்டாயினோன் றானாதிபதி யாகுவான்" (அறப்.சத.85). 2. நடுநிலையானவன்; mediator (Loc.).

[Skt. *sthāna+adhipati* > த. தானாபதி.]

தானாந்தராயம் *tānāndarāyam*, பெ.(n.) (Jaina.) கொடையளித்தற்கு நேருந்தடை (சீவக.308, உரை); impediment or obstacle to the making of gifts.

[Skt. *dāna+antarāya* > த. தானாந்தராயம்.]

தானாபத்தியம் *tānāpattiyam*, பெ.(n.) 1. தூது (வின்.); office of an ambassador. 2. இணக்கம் உண்டுபண்ணுபவர் அலுவலகம் நடுநிலையானவன் (இ.வ.); office of mediator. 3. ஆசாரிய பதவி (இ.வ.); office of a priest.

[Skt. *sthāna-patya* > த. தானாபத்தியம்.]

தானாபதி *tānāpadi*, பெ.(n.) 1. படைத் தலைவன்; commander. "தானாபதிகளொடு சமர்க்கிளையாத தளகர்த்தரும்" (அறப்.சத.82). 2. தூதன்; "விந்தைபுரி தானாபதி" (திருவேங்.சத.89) (வின்.). 3. அரசார்க்கும் அவர் தேவியார்க்கும் இடைநின்று செய்தியறிவிக்கும் அந்தப்புரத்துத் தூதி (Rd.); woman who carries messages between the king and queen in a palace.

[Skt. *sthāna-pati* > த. தானாபதி.]

தானியராசன் *tāniya-rāṣan*, பெ.(n.) கோதுமை; wheat, a kind of grains (சா.அக.).

தானு *tānu*, பெ.(n.) காற்று; wind (சா.அக.). தானுவனமூலி *tānuvāna-mūli*, பெ.(n.) ஊர்க்கள்ளி; a kind of spurge-sarcostemma intermedium (சா.அக.).

தானைப்புழு *tānai-p-puḷu*, பெ. (n.) மலவாயிலிருந்து கொண்டு அரிக்கும் ஓர் வகைப்புழு; a kind worm in the rectum (சா.அக.).

திக்கம் *tikkam*, பெ.(n.) இளயானை (யாழ்.அக.); young elephant.

[Skt. *dhikka* > த. திக்கம்]

திக்கயம் *tikkayam*, பெ.(n.) திசையானை; elephants of eight directions. "தீண்டரிய வெம்மையொடு திக்கயங்க ளெனவே" (சீவக.1794).

[Skt. *dik+gaja* > த. திக்கயம்.]

திக்கரன் *tikkaran*, பெ.(n.) இளைஞன் (யாழ்.அக.); boy.

[Skt. *dikkara* > த. திக்கரன்.]

திக்கரி¹-த்தல் *tikkari-*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) புறக்கணித்தல்; to treat with contempt to shun. "சினத்துப்பொற் பொருப்பை... திக்கரித்து" (திருப்பு.427).

[Skt. *dhikkr* > த. திக்கரி-]

திகர் *tigar*, பெ.எ.(adj.) வேறு; another, different. "திகர் சில்லா" (இ.வ.).

[U. *digar* > த. திகர்.]

திகரடியாயிருத்தல் *tigaradiyāyiruttal*, பெ.(n.) திணருதல்; feeling difficulty to breath freely being choked (சா.அக.).

திகளர் *tigalar*, பெ.(n.) கன்னடதேசத்தார் தமிழருக்கு வழங்கும் பெயர் (இ.வ.); the appellation by which the *Karnāṭakas* style the Tamilians.

[K. *tigular* > த. திகளர்.]

திகாந்தம் *tigāndam*, பெ.(n.) அடிவானம் (M.Navi.53); horizon.

[Skt. dig-anta > த. திகாந்தம்.]

திகாம்பரன் *tigāmbaran*, பெ.(n.) ஆடைகளற்ற துறவி; naked mendicant (சா.அக.).

திகிரிக்குள் கலந்த சிலை *tigirikkul-kalanda-šilai*, பெ.(n.) மாந்துளிர்க்கல்; red stone red ochre (சா.அக.).

திகிரிக்குளடும்பச்சை *tigiri-kuladukkum-paccai*, பெ.(n.) பைம்மணி பச்சை; emerald (சா.அக.).

திகில் *tigil*, பெ.(n.) பேரச்சம்; fright, terror, sudden fear, panic, alarm.

க. திகில்; தெ. திகுலு.

திகில்படு-தல் *tigil-padu-*, செ.கு.வி.(v.i.) பேரச்சங் கொள்ளுதல்; to start with sudden fear; to be struck with fear.

[K. digil > த. திகில்+படு-.]

திகில்பிடித்தல் *tigil-pidi-ttal*, பெ.(n.) பேரச்சம் கொள்ளுகை (இ.வ.); being taken with sudden fright.

[K. digil > த. திகில்+பிடி-.]

திகிலடி *tigiladi*, பெ.(n.) திகில் பார்க்க; see *tigil*.

திகேசம் *tigēśam*, பெ.(n.) முல்லைக் குருந்து; (சா.அக.).

திசனிதசாதி *tiśanida-śādi*, பெ.(n.) நால்வகை ஆண்குலத்திலொன்று; one of the four classes of men divided according to lust (சா.அக.).

திசா *tiśā*, பெ.(n.) கால் நீண்ட பருந்து; long legged eagle - *Aquila hastata* (சா.அக.).

திசாரகம் *tiśāragam*, பெ.(n.) தும்பி; a beetle of the pterois genus (சா.அக.).

திசித்துவம் *tiśittuvam*, பெ.(n.)
1. கருப்பத்தில் குழந்தையைத் தாங்கிக்

கவர்ந்து கொண்டிருக்கும் மென்படலப் பை. இது பேற்றிற்குப் பின் வெளிதள்ளும்; a membrane of uterus in women and in certain animals produced during gestation and thrown off at parturition.
2. கருப்பையில் சினையைத் தாங்கியுள்ள சவ்வு; a part of decidua which is reflected upon and surrounds the ovum- *membrana deci* (சா.அக.).

திகவறிவிளக்கம் *tiśuvarivilakkam*, பெ.(n.)

1. உயிர் மரபு அல்லது நிலைத்திணை மரபுகளின் மூலத்தைப்பற்றி சொல்லும் நூல்; the science relating to the tissues of animal or vegetable kingdom. 2. உயிர்த் தாதுவைப் பிரிவினைப் பாகமாகச் சொல்லும் நூல்; the science regarding the minute structure and composition of animal tissues - Histology (சா.அக.).

திட்சு *tiṣṣu*, பெ.(n.) கரும்பு; sugar (சா.அக.).

திட்டகன்மம் *tiṭṭa-kanmam*, பெ.(n.) அரசர் பகைவர் முதலியோரால் இப்பிறவியில் உண்டாகும் துன்பம் (சிவப்பிர.2, 19, பக்.213, உரை); miseries experienced in this life from kings, enemies, etc.

த.வ. பிறவியிலுறு துயர்

[Skt. drsta + kanma > த. திட்டகன்மம்.]

திட்டத்துய்மன் *tiṭṭa-t-tuyman*, பெ.(n.) திரௌபதியின் உடன்பிறந்தவன்; brother of *Draupadi* (பாரத.முதற்போர்.15).

[Skt. Dhrastadyumna > த. திட்டத்துய்மன்.]

திட்டமாகச்சேர்த்தல் *tiṭṭamāga-c-cērttal*, பெ.(n.) செவ்வையாக அல்லது அளவுப்படி கூட்டுகை; mixing well and proportionately (சா.அக.).

திட்டாந்தரம் *tiṭṭāndaram*, பெ. (n.); எடுத்துக்காட்டு illustration, example.

"வகையமையடுக்களை போற்றிட்டாந்தம்"
(மணி29, 61).

[Skt. *drstānta+* > த. திட்டாந்தரம்.]

திட்டாந்தவாபாசம் *tiṭṭānda-v-āpāśam*,
பெ.(n.) இயைபில்லாத எடுத்துக்காட்டு; a
fallacious illustration. பக்கப் போலியு
மேதுப் போலியுந் திட்டாந்தப் போலியுமாம்
(மணிமே.29, 326).

[Skt. *drstānta+vābāsa* > த. திட்டாந்தவா
பாசம்.]

திட்டித்தம்பம் *tiṭṭi-t-tambam*, பெ.(n.) 64
கலைகளில் ஒன்றாகிய கண்கட்டுக் கலை
வித்தை; the act of fascinating the eyes
or suspending the sight which is
regarded as one of the 64 of the ancient
arts and science (சா.அக.).

த.வ. கண்கட்டுக்கலை

திட்டித்தோசம் *tiṭṭi-t-tōśam*, பெ.(n.)
கண்ணேறு; evil eyes (சா.அக.).

திட்டித்தோசக்கிராணி *tiṭṭidōśa-k-kirāṇi*,
பெ.(n.) கண்ணேறுவினால் உண்டாகும்
வயிற்றுப்போக்கு; diarrhoea caused by
evil eyes (சா.அக.).

திடகாத்திரசாலி *tiḍagāttiraśāli*, பெ.(n.)
வலுவுடையவன்; a man who is vitally
strong (சா.அக.).

திடகாத்திரதேகி *tiḍagāttiradēgi*, பெ.(n.)
வன்மையுடைய உடம்பை உடையவன்;
person with strong body (சா.அக.).

திடகாத்திரம் *tiḍagāttiram*, பெ.(n.)
வலுவள்ள உடம்பு; body vitally strong
(சா.அக.).

த.வ. கட்டுடல்

திடசரீரம் *tiḍasarīram*, பெ. (n.)
திடகாத்திரம் பார்க்க; see *tiḍagāttiram*
(சா.அக.).

திடப்பிரஞ்ஞன் *tiḍa-p-piraññan*, பெ.(n.)
உயிர்முத்தன் (யாழ்.அக.); a soul liberated
while yet in this life.

[Skt. *drḍha-praiñā* > த. திடப்பிரஞ்ஞன்.]

திடபத்தி *tiḍa-patti*, பெ.(n.) உறுதியான
பற்று (யாழ்.அக.); firm devotion, strong
faith.

திடபரம் *tiḍaparam*, பெ.(n.) மனத்தின்
வல்லமை; strength of mind (சா.அக.).

திடபுருசன் *tiḍa-puruśan*, பெ.(n.) ஆற்றல்
மிகுந்தவன் (கொ.வ.); strong well-built
person. "தேகவலியுள்ளவன் தாண்டுபரி
தூண்டு திடசாயீலலி" (தனிப்பா.1, 362,
100).

[Skt. *drḍha+ puruṣa* > த. திடபுருசன்.]

திடமோகனம் *tiḍa-mōganam*, பெ.(n.)
முளரிப்பூ (ரோசாப்பூ); rose flower
(சா.அக.).

திடர் *tiḍar*, பெ.(n.) திண்மையான
அடிப்படையில் நிலைநிறுத்தப்பட்டவர்; one
whose existence is established by
soundest of proofs. "நினைவரியவர்...
நின்றவெந்திடரே" (திவ்.திருவாய்.1, 1, 6).

[Skt. *drḍha* > த. திடர்.]

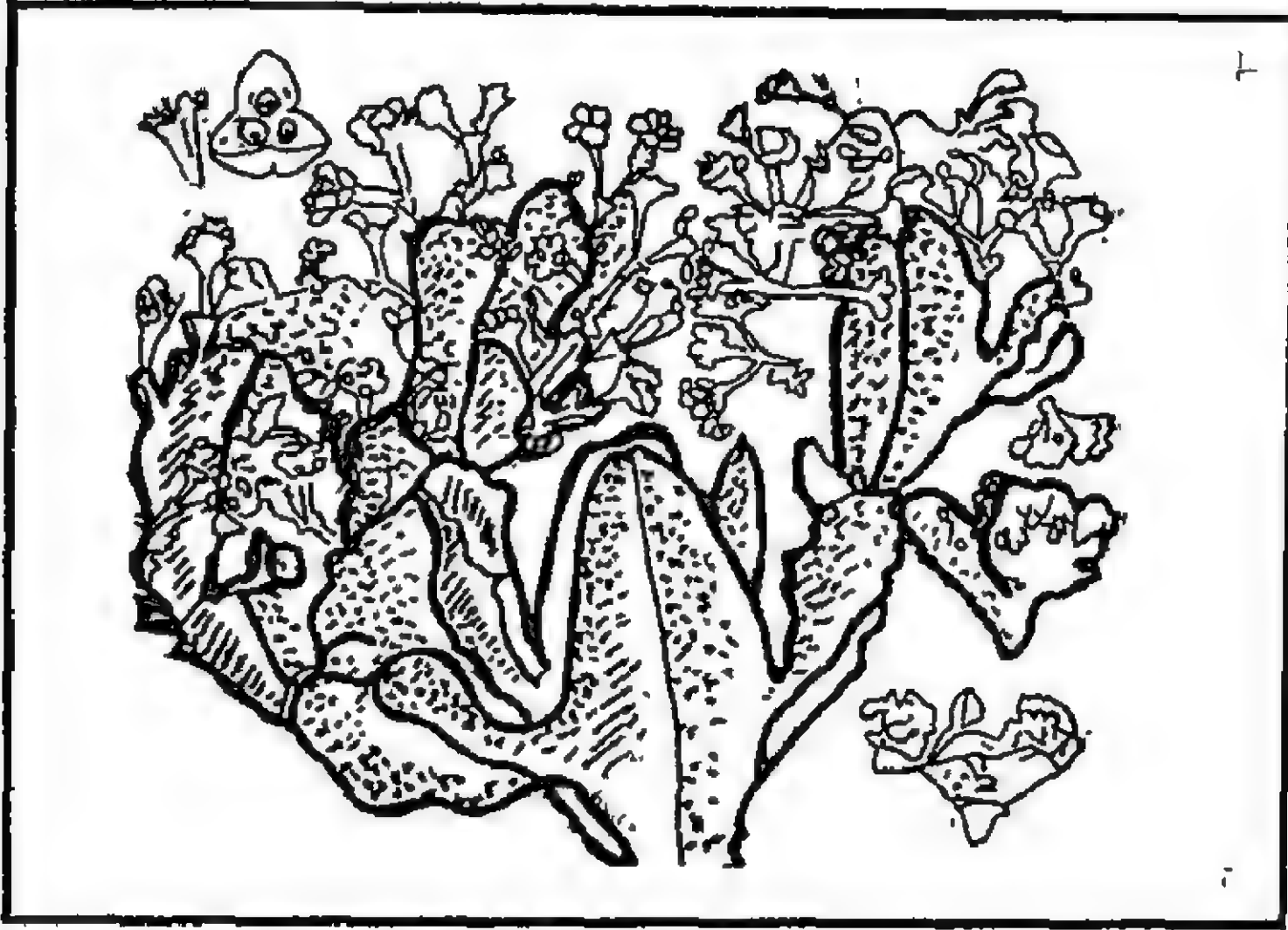
திடவீரியம் *tiḍa-vīriyam*, பெ.(n.)
வட்டச்சாரணை; a kind of trianthema
(சா.அக.).

திடனற்ற *tiḍanarra*, பெ.(n.) வலிமையற்ற;
weak (சா.அக.).

திண்டிராட்சம் *tiṇḍi-pirāṭcam*, பெ.(n.)
திண்டிராவிச்சி பார்க்க; see *tiṇḍirā-vicci*
(சா.அக.).

திண்டிராட்சி *tiṇḍirāṭci*, பெ.(n.)
திண்டிராவிச்சி பார்க்க; see *tiṇḍirāvicci*
(சா.அக.).

திண்டிராவிச்சி *tiṇḍirāvicci*, பெ.(n.) செப்பு சதுரக்கள்ளி; a variety of milk hedge-
Euphorbia genus (சா.அக.).

திண்டேல் *tiṇḍēl*, பெ.(n.) கப்பலைக் கண்காணிப்பவன் (Naut.) boatswain, mate.

[U. tandel > த. திண்டேல்.]

தித்தகாருட்டி *tittagāruṭṭi*, பெ.(n.) சிறுவழுதலை; wild Indian brinjal *solanus indicum* (typica) (சா.அக.).

தித்தசம் *tittaśam*, பெ. (n.) பேய்ப்புடல்; wild snake gourd-*Trichosanthes cucumerina* (சா.அக.).

தித்ததாது *tittatādu*, பெ.(n.) உடம்பிலுள்ள கசப்பு பொருள்; bitter elementary (சா.அக.).

தித்தபத்திரி *tittapattiri*, பெ.(n.) கசப்பிலை; bitter leaf (சா.அக.).

தித்தபத்திரேதி *tittapattirēdi*, பெ.(n.) சீரகம் (சாசி); cummin seed (சா.அக.).

தித்தபித்தரோகம் *tittapittarōgam*, பெ.(n.) வாய் கசந்து, இருமலுடன் நெஞ்சிற் கோழை. கண்குழலல் முதலிய குறிகள் காட்டும் பித்தநோய்; a disease caused by vitiation of heat humour characterised by bitter taste in the mouth, cough with phelgm in the throat, whirling eyes etc. (சா.அக.).

தித்தமரிசம் *tittamariśam*, பெ.(n.) தேற்றான் விதை; water clearing nut-
strychnos potatorum (சா.அக.).

தித்தரோகணி *tittarōgaṇi*, பெ. (n.)
1. கொம்மட்டி; a watermelon.
2. தும்மற்பூடு; sneezewort-*Arteniesia scermitoria* (சா.அக.).

தித்தவல்லி *tittavalli*, பெ.(n.) மருள்; hyacinth aloe *Sansevira roxburghiana* (சா.அக.).

தித்தாமிர்தம் *tittāmirdam*, பெ. (n.) சீந்தில்; moon creeper - *menispermum glabrum* (சா.அக.).

தித்து *tittu*, பெ.(n.) சோமன்சோடு (j.); suit of clothes.

[U. dust > த. தித்து.]

தித *tida*, பெ.(n.) 1. பீதரோகணி; an unknown plant. 2. வட்டத்திருப்பி; Indian *pareira-cissamplelos pareira* (சா.அக.).

திதகம் *titagam*, பெ.(n.) மலைவேம்பு; wild neem - *Melia composita* (சா.அக.).

திதகதாபகம் *tidaśu-tābagam*, பெ.(n.) தன்னிலைக்கு மீளுகை (வின்.); elasticity, tendency to return to a former position.

[Skt. sthita+ stapaga > த. திதகதாபகம்.]

திதத்தாபகம் *titattābagam*, பெ.(n.)
1. தன்னிலைக்கு மீளுந்தன்மை; the state or returning to the form which it is bent, tendency of returning to former position when pulied, rebounding. 2. சவ்வுத் தன்மை; elasticity (சா.அக.).

திதன் *tidan*, பெ.(n.) 1. மனவறுதியுடையவன்; one who is firm in mind. "திதனாயெவரு மறியாத பொருளைத் தெரிந்து கொண்டு" (பகவற்கீதை, 3.31). 2. திடமானது; that which is firm.

திதாம் *tidām*, பெ.(n.) பீதரோகணி, கண்ணுக்கிடுமோர் மூலி; an unknown plant useful in eye disease (சா.அக.).

திதி¹ *tidi*, பெ.(n.) 1. நினைவு நாள்; celestial day. 2. பிறைக்காலம்; lunar day of different lengths i.e. 15 days after new moon - phases of the moon (சா.அக.).

த.வ. பிறைநிலை, பிறை நாள்

திதி² *tidi*, பெ.(n.) 1. உவா நாள் (பிங்.); lunar day. 2. இறந்த நாளில் முன்னோர்க்கு ஆண்டுதோறுஞ் செய்யும் நீத்தார்க் கடன்; ceremony performed in honour of a deceased person on the anniversary of his death.

[Skt. *tithi* > த. திதி.]

திதி³ *tidi*, பெ.(n.) 1. நிலைபேறு (பிங்.); steadfastness, stability, permanence. "திதியுறச் சின்மொழி செவியிற் செப்பினான்" (பாரத.இரா.94). 2. காப்பு; preservation. 3. வளர்ச்சி (அக.நி.); growth, increase. "திதிவாய்மதி" (வெங்கைக்.62). 4. நிலைமை (கொ.வ.); state, condition. 5. செல்வவளம்; wealth; good circumstances. "அவனுக்கு நல்ல திதியிருக்கிறது" (விண்.). 6. மதிப்பு (விண்.); honour, dignity. 7. இருப்பு; existence. செனனதிதி மரணங்கள் (விண்.).

[Skt. *sthiti* > த. திதி.]

திதி-த்தல்⁴ *tidi*, 11 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. காத்தல் (சூடா.); to preserve, sustain. "உல கெலாந் திதிக்கு மையன்" (உபதேசகா. சிவவிரத.375). 2. கட்டுதல்; to construct, build. "திதித்தவில்" (தைலவ.தைல.).

[Skt. *sthiti* > த. திதி.]

திதி⁵ *tidi*, பெ.(n.) காசியபன் மனைவியும் அசுரர் மருத்து இவர்களின் தாயுமாகியவள்; the wife of *Kāśyapa* and mother of Asuras and Maruts. "மைக்கருங்கட் டிதியென்பாள்" (கம்பரா.சடாயு.25).

[Skt. *diti* > த. திதி.]

திதிகர்த்தா *tidi-karttā*, பெ.(n.) திருமால்; *Viṣṇu*, as the preserver. (காத்தற் கடவுள்). "திதிகர்த்தாத்தானாய்" (பிரபோத. 45, 2).

த.வ. காப்பிறை

[Skt. *sthiti+karttā* > த. திதிகர்த்தா.]

திதிகாலம் *tidi-kālam*, பெ.(n.) வாழ்நாள் (விண்.); life time.

[திதி + காலம்.]

[Skt. *sthiti* > த. திதி.]

திதிகேயம் *tidikēyam*, பெ.(n.) மயில்; peacock fowl-*vitex alata* (சா.அக.).

திதிகொடு-த்தல் *tidi-kōḍu-*, செ.குன்றாவி. (v.t.) ஒருவர் இறந்த ஆண்டு முடிவில் அவருக்குப் படையல் செய்தல்; to perform the anniversary ceremony of a deceased person. "தந்தை தாய்க்குத் திதி கொடுத்தான்" (நன்.விருத்.298, உரை).

[Skt. *tithi* > த. திதி+கொடு.]

திதிகொள்(ளு)-தல் *tidi-kol-*, செ.கு.வி.(v.i.) சூரியமாதத்தில் ஒரே திதி இருமுறை வரும்போது ஒன்றை நீத்தார் கடன் முதலியவற்றுக்குக் கொள்ளுதல் (விண்.); to choose one of two similar *titi* occurring in a solar month for performing ceremonies, etc.

திதிசர் *tidiśar*, பெ.(n.) திதியின் மகனான அசுரர் (விண்.); Asuras, as sons of *diti*.

[Skt. *diti-ja* > த. திதிசர்.]

திதிசுதர் *tidi-śudar*, பெ.(n.) திதிசர் பார்க்க; see *tidiśar*.

[Skt. *diti+sudar* > த. திதிசுதர்.]

திதிட்சயம் *tidi-ṭ-sayam*, பெ.(n.) 1. காருவா (விண்.); new moon day. 2. திதியின் முழுக்காலமும் ஆத்தியந்த வியாபகம் அறுபது நாழிகைக்குக் குறைந்திருப்பது (பஞ்.); the occasion when the

total duration of a titi is less than sixty *nāligai*.

[Skt. *tithi+ksaya* > த. திதிட்சயம்.]

திதிட்சை *tidiṭcai*, பெ.(n.) அமைதிச் செல்வம் ஆறில் ஒன்றாகிய பொறுமை; patience, endurance, one of *camāti-caṭka-camputtu* (q.v.).

த.வ. பொறுமை

[Skt. *titiksā* > த. திதிட்சை.]

திதித்திரயம் *tidi-t-tirayam*, பெ.(n.) மூன்று பிறை நாட்கள் ஒரு நாளிற் கூடுவது (விதான.குணாகுண.109); the solar day having three titi.

[Skt. *tithi+traya* > த. திதித்திரயம்.]

திதித்துவம் *tidittuvam*, பெ.(n.) நோன்பு, வழிபாடு (விரதம் அனுட்டானம்) முதலிய வற்றைக் காட்டும் காலக் குறிப்பு (வின்.); a calendar which marks the dates of all the prescribed fasts, religious observances, etc.

[Skt. *tithi-tva* > த. திதித்துவம்.]

திதித்துவயம் *tidi-t-tuvayam*, பெ.(n.) இரண்டு இறந்த நாட் கடன்கள் செய்தற் குரியதாகிய ஒரே நாள் (பஞ்.); the solar day having two titi in which the ceremonies of both are performed.

[Skt. *tithi+dvaya* > த. திதித்துவயம்.]

திதிநாடி *tidi-nādi*, பெ.(n.) கோள்மறைவு நாழிகைக் காலம் (வின்.); duration of an eclipse in *nālikai*.

[Skt. *tithi* > த. திதி + நாடி.]

திதிநிச்சயம் *tidi-niccayam*, பெ.(n.) சடங்கு செய்தற்குரிய நாளைத் தீர்மானிக்கை (வின்.); determination of the correct titi for any ceremony.

த.வ. பிறைக்கால வரையறை

[Skt. *tithi+niś-caya* > த. திதிநிச்சயம்.]

திதிபண்ணு-தல் *tidi-panṇu-*, செ.கு.வி. (v.i.) திதிக்கொடு-த்தல் பார்க்க; see *titi-kodi*.

[Skt. *titi* > த. திதி+பண்ணு-]

திதிபத்திரம் *tidi-pattiram*, பெ.(n.) ஐந்தியம் (பஞ்சாங்கம்) (இ.வ.); Hindu almanac.

த.வ. ஐந்தியம்

[Skt. *tithi+patra* > த. திதிபத்திரம்.]

திதிபரன் *tidi-paraṇ*, பெ.(n.) திருமால் (காத்தற் கடவுள்); Viṣṇu, as the preserver.

[Skt. *sthiti+para* > த. திதிபரன்.]

திதிபுதல்வர் *tidi-pudalvar*, பெ.(n.) திதிசர் பார்க்க; see *titicar*. "திதிபுதல்வர்" (திருவாலவா.கடவுள்வா.12).

[Skt. *didi* > த. திதி+புதல்வர்.]

திதிட்சை¹ *tidiṭcai*, பெ.(n.) திதிட்சை பார்க்க; see *titiṭcai*.

[Skt. *titiksā* > த. திதிட்சை.]

திதிட்சை² *tidiṭśai*, பெ.(n.) உள்ளொடுக்கம் (தேகநிட்டை); spiritual contemplation fixing the mind on one object-concentration (சா.அக.).

த.வ. ஊழ்கநிலை

திப்பியவனிதம் *tippiyavanidam*, பெ.(n.) சிவப்பம்மாள் பச்சரிசி; red spurge (சா.அக.).

த.வ. செவ்வம்மாள் பச்சரிசி

திபதிச்சம் *tipatiśam*, பெ.(n.) வாலுளுவை; climbing staff plant, intellect tree-*Celastrus paniculata* (சா.அக.).

திபதிச்சம் *tipaticcam*, பெ.(n.) திபதிச்சம் பார்க்க; see *tipatisam* (சா.அக.).

திபதிசம் *tipatiśam*, பெ.(n.) திபதிசம் பார்க்க; see *tibatiśam* (சா.அக.).

திபனாசாதி *tibanā-śādi*, பெ.(n.) காமநுகர்வு அடிப்படையில் ஆண்களை நான்கு பகுப்பாகப் பிரித்தலில் ஒன்று; one of the four classes of men divided according to lust (சா.அக.).

திம்மாக்கு *timmāku*, பெ.(n.) வீண் பெருமை (இ.வ.); conceit, arrogance, haughtiness.

[U. *dimāg* > த. திம்மாக்கு.]

திமாகு *timāgu*, பெ.(n.) திம்மாக்கு (இ.வ.) பார்க்க; see *timmāku*.

[U. *dimāg* > த. திமாகு.]

திமிலகுமில்ம் *timila-kumilam*, பெ.(n.)
1. இரைச்சல்; noise, stir, bustle.
2. மகிழ்ச்சி; joy, mirth, joviality. 3. மிகுதி; abundance, plenty. 4. மிகைச் செலவாளித் தனம்; extravagance.

தியக்கிநீர் *tiyakki-nīr*, பெ.(n.) 1. பனிக் குடத்து நீர்; amniotic fluid liquor amni.
2. வழலை நாதம்; fuller's earth (சா.அக.).

தியதி *tiyati*, பெ.(n.) நாள்; date. "கற்கடக ஞாயிற்று அஞ்சாந்தியதியும்" (T.A.S.i, 252).

[Skt. *tithi* > த. தியதி.]

தியந்தி *tiyanti*, பெ.(n.) திராய் (மலை.) பார்க்க; see *tirāy*.

[Skt. *trāyanti* > த. தியந்தி.]

தியாகம் *tiyāgam*, பெ. (n.) 1. கைவிடுகை; abandonment, desertion. 2. கொடை (பிங்.); offering, gift, donation, present. 3. பிறர்பொருட்டுத் தன்னலமிழக்குந் தன்மை; spirit of self sacrifice.

த.வ. ஈகம்

[Skt. *tyāga* > த. தியாகம்.]

தியாகமுரசு *tiyāga-muraśu*, பெ.(n.) அரசர்க்குரிய மும்முரசுகளுள் கொடையளித்தலைக் குறித்தற்கு முழங்கும் முரசம்; trumpet sounded on occasions of royal bounty, one of mummurasam, "இடி போலுந் தியாகமுரசு முழங்கப் பூண்களை வரையாமற் கொடுத்து" (சீவக, 2599, உரை).

த.வ. கொடைமுரசு

[Skt. *tyāga+murasu* > த. தியாகமுரசு.]

தியாகர் *tiyāgar*, பெ.(n.) தியாகராசர் பார்க்க; see *tiyāgarāśar*.

தியாகராசர் *tiyāga-rāśar*, பெ.(n.) திருவாரூர்ச் சிவபெருமான்; śiva, as worshipped in *Tiruvārūr*.

[Skt. *tyāga-rāja* > த. தியாகராசர்.]

தியாகி¹ *tiyāgi*, பெ.(n.) தன்னலம் கருதாதவர்; one who sacrifices (for a public cause).

தியாகி² *tiyāgi*, பெ.(n.) 1. கொடையாளி (பிங்.); liberal giver, donor. 2. பிறர் பொருட்டுத் தன்னலந் துறப்போன்; one who sacrifices his self-interest.

[Skt. *tyāgin* > த. தியாகி.]

தியாகையர் *tiyāgaiyar*, பெ.(n.) தெலுங்கில் இசைப்பாடல்கள் இயற்றியவரும் திருவையாற்றில் வாழ்ந்தவருமான ஓர் இசைவாணர்; a great musical composer in Telugu, native of *Tiruvāiyar*.

தியாச்சியம் *tiyācciyam*, பெ.(n.) 1. விடத் தக்கது; that which ought to be given up. 2. ஒவ்வொரு விண்மீனிலும் நல்வினைக்குத் தகாததென்று கருதி விலக்கப்படும் 3 3/4 நாழிகையளவுள்ள காலம்; duration of an hour and a half in an asterism which is deemed unsuited for auspicious deeds.

[Skt. *tyājya* > த. தியாச்சியம்.]

தியாத்துவம் *tiyāttuvam*, பெ.(n.) உள் ளொடுக்கம் (தியானம்) (யாழ்.அக.); contemplation, meditation.

[Skt. *dhyā-tattva* > த. தியாத்துவம்.]

தியாதன் *tiyādan*, பெ.(n.) நினைக்கப் பட்டவன்; he who is thought of or meditated upon. "தனக்கு நாயகனின் மையால் தியாத நாயகனாக மானதத்தான் நோக்கி" (சிலப்.8, 24, உரை).

[Skt. *dhyāta* > த. தியாதன்.]

தியாமம் *tiyāmam*, பெ.(n.) 1. அறுகு (மலை.); harialligrass. 2. இருவேரி; cuscus grass, *Anatherium muricatum*.

தியானச்சலோகம் *tiyāna-c-culōgam*, பெ. (n.) அகவழிபாடு (தியானஞ்) செய்யுந் தெய்வத்தின் வடிவம் முதலியவற்றைப் பற்றிக் கூறும் வடமொழி சொல்வம்; Sanskrit verse describing the form, etc., of the deity contemplated in a mantra.

[Skt. *dhyāna+ślōka* > த. தியானச்சலோகம்.]

தியானசமாதி *tiyāna-samādi*, பெ.(n.) ஓக நிலையில் ஒன்று; one of the postures in yoga practice, i.e. sitting in deep and silent contemplation (சா.அக.).

த.வ. அடக்கநோன்பு

தியானநானம் *tiyāna-nānam*, பெ.(n.) அமுதமாக ஒன்றித்து முழுகுகை; (தத்துவப். 51); (Śaiva.) bathing in water imagining it to be amirtam.

தியானம் *tiyānam*, பெ.(n.) 1. மனத்தை அலைபாய விடாமல் ஒருமுகப்படுத்துவது, ஊழ்கம், தவநிலை (பிங்.); meditation. தியானம் உடலுக்கு நல்லது, முனிவர் தியானத்தில் இருக்கிறார். (இ.வ.). 2. எண் வகைத் தவ நிலையில் (அட்டாங்க யோகத்தில்) ஒன்றான இடையறாச் சிந்தனை (பிங்.); (*Yōga*) steady, uninterrupted contemplation of an object, one of *asṭāṅgayōkam*.

த.வ. ஊழ்கம், தவம்

[Skt. *dhyāna* > த. தியானம்.]

தியானமுத்திரை *tiyāna-muttirai*, பெ.(n.) சிவலகத்தில் உட்கார்ந்து இருப்பதற்காக அமைத்துக் கொள்ளும் ஒரு வகை நிலைமை; a prescribed attitude or posture, when meditation upon deity, in yoga practice (சா.அக.).

[Skt. *dhyāna* > த. தியானம் + முத்திரை.]

தியானயாகம் *tiyāna-yāgam*, பெ.(n.) ஐவகை வேள்வியுள் வழிபாடு செய்தலாகிய வேள்வி (சிவதரு.ஐவகை.1, உரை); religious meditation, considered as a form of sacrifice, one of *ai-vakai-yākam*.

[Skt. *dhyāna+yāga* > த. தியானயாகம்.]

தியானவான் *tiyānavān*, பெ.(n.) தியானி பார்க்க; see *tiyāni*.

[Skt. *dhyān-avān* > த. தியானவான்.]

தியானவிந்து *tiyāna-vindu*, பெ.(n.) நூற்றெட்டுப நிததங்களுள் ஒன்று; an upanisad, one of 108.

[Skt. *dhyāna-bindu* > த. தியானவிந்து.]

தியானவேள்வி *tiyāna-vēlvi*, பெ.(n.) தியானயாகம் பார்க்க; see *tiyāna-yāgam* (சி.சி.8, 23, சிவஞா.).

[Skt. *dhyāna* > த. தியானம்+ வேள்வி.]

தியானி¹ *tiyāni*, பெ.(n.) விடாது இறை ஊழ்கம் செய்வோன்; one engaged in uninterrupted religious meditation.

த.வ. ஊழ்கத்தன்

[Skt. *dhyānin* > த. தியானி.]

தியானி²-த்தல் *tiyāṅi-*, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) ஒன்றை விடாது ஊழ்கம் செய்தல்; to meditate, contemplate, to give undivided attention to a deity, an object, etc. "அமுதலிங்கத்தைத் தியானித்து" (திருவாணைக்.வாங்.2).

த.வ. ஊழ்கமொன்றல்

[Skt. *dhyāna* > த. தியானி-.]

தியானித்தல் *tiyānittal*, தொ.பெ.(vbl.n.) சிந்தித்தல்; meditating (சா.அக.).

தியானிப்பு *tiyānippu*, பெ.(n.) ஊழ்கம் (தியானம்); meditation (சா.அக.).

த.வ. ஒன்றிப்பு, ஒன்றல்

தியுகம் *tiyugam*, பெ.(n.) பறவை; bird (சா.அக.).

தியுகாரி *tiyugāri*, பெ.(n.) காக்கை; crow (சா.அக.).

தியுதம் *tiyutam*, பெ.(n.) தியுதி பார்க்க; see *tiyuti* (யாழ்.அக.).

[Skt. *dyōta* > த. தியுதம்.]

தியுதி *tiyuti*, பெ.(n.) 1. ஒளி; light (யாழ்.அக.). 2. ஒளிக்கீற்று; ray of light.

[Skt. *dyuti* > த. தியுதி.]

தியுமணி *tiyumanī*, பெ.(n.) ஞாயிறு; sun (யாழ்.அக.).

[Skt. *dyu-mani* > த. தியுமணி.]

தியூசணாதிலோகம் *tiyūśaṇādi-lōgam*, பெ.(n.) மேக குட்டத்திற்குக் கொடுக்கும் ஆயுள்வேத மருந்து; an ayurvedic medicine given for some skin affection (சா.அக.).

தியூதம் *tiyūdam*, பெ.(n.) சூதாட்டம் (சங்.அக.); dice-play gambling.

[Skt. *dyūta* > த. தியூதம்.]

தியேசேயே *tiyēśēyē*, பெ.(n.) மரமஞ்சள் (மலை.); tree turmeric.

தியோதம் *tiyōtam*, பெ.(n.) 1. ஒளி; light (யாழ்.அக.). 2. வெயில்; sunshine.

[Skt. *dyōta* > த. தியோதம்.]

திரக்கிரசம் *tirakkirasam*, பெ.(n.) கண்வலி (யாழ்.அக.); eyesore.

[Skt. *tiraskṛta* > த. திரக்கிரசம்.]

திரகலாதிகம் *tiragalādigam*, பெ.(n.) காளான்; mushroom-pungus (சா.அக.).

திரசர் *tiraśar*, பெ.(n.) மருத்துவமனை மருத்துவருக்கு உதவி செய்யும் வேலைக்காரன் (இ.வ.); dresser.

[E. *dresser* > த. திரசர்.]

திரசரேணு *tiraśarēṇu*, பெ.(n.) அணுத்தூசி; the mote or atom moving in the sun beam considered as an ideal weight either of the lowest denomination or equal to three invisible atoms (சா.அக.).

திரசாதிசூரன் *tiraśādiśūraṇ*, பெ.(n.) வீரம் எனும் வேதியியல் பொருள்; corrosive sublimate - mercuric chloride (சா.அக.).

திரசுகரி-த்தல் *tiraśukari-*, செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. அவமதித்தல்; to despise. 2. மறைத்தல்; to conceal, cover. 3. விலக்குதல்; to reject, set aside.

த.வ. புறக்கணித்தல்

[Skt. *tiraskāra* > த. திரசுகரி-.]

திரசுகாரம் *tiraśukāram*, பெ.(n.) 1. அவமதிப்பு; contempt, disrespect. 2. மறைக்கை; concealment. 3. விலக்குகை; rejection.

த.வ. புறக்கணிப்பு

[Skt. *tiraskāra* > த. திரசுகாரம்.]

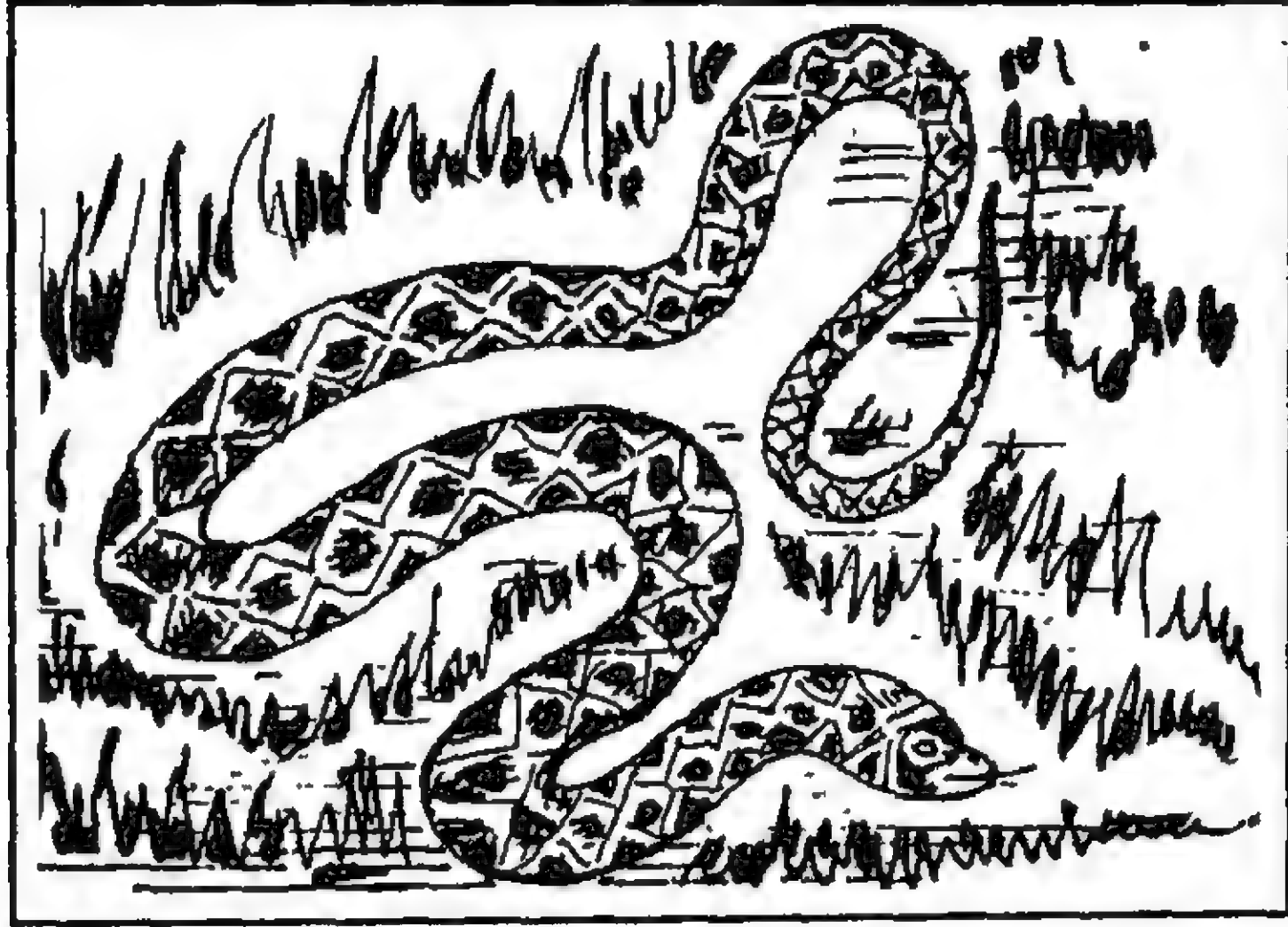
திரணகிருமி *tiraṇa-kirumi*, பெ.(n.) சன்ன உயிரி(கிருமி); thin worm (சா.அக.).

திரணக்கிரகி *tiraṇa-k-kiragi*, பெ.(n.) கற்பூரமணி (அ) பொன்னம்பர்; amber-succinum (சா.அக.).

திரணபூலிகம் *tiraṇa-pūligam*, பெ.(n.) கருவழித்தல்; human abortion (சா.அக.).

திரணம் *tiraṇam*, பெ.(n.) ஒரு நோய்; a disease (சா.அக.).

திரணமண்டலி *tiraṇa-maṇḍali*, பெ.(n.) புல்விரியன் பாம்பு; grass viper, grass adder (சா.அக.).

திரணமிருதம் *tiraṇa-mirudam*, பெ.(n.) கண்பூ; cataract of the eye (சா.அக.).

த.வ. கண்புரை

திரணாக்கியன் *tiraṇākkiyan*, பெ. (n.) ஒரு சித்தன், குறத்திக்குப் பிறந்தவன்; a Siddhar, son of Jamath agni born to kurathi (சா.அக.).

திரணாக்கினி *tiraṇākkini*, பெ.(n.) புல் நெருப்பு; grass fire (சா.அக.).

திரணிக்கல் *tiraṇikkal*, பெ.(n.) காகச்சிலை, அதாவது காகக்கைக் கல் இது உபரச்ச்சரக்கில் ஒன்று; black load stone-magnetic oxide of iron, it is one of the 120 kinds of natural substances enumerated in Tamil medical science (சா.அக.).

திரத்துவம் *tirattuvam*, பெ.(n.) நிலைப்பு; fixedness, stability, permanence. "திரத்துவமா நிறைந்தான்" (ஞானவா. தாகூ.50).

[Skt. sthira-tva > த. திரத்துவம்.]

திரநட்சத்திரம் *tira-naṭcattiram*, பெ.(n.) நற்செயல்கள் தொடங்குதற்குரிய உருள் (உரோகிணி), மானேறு (உத்திரம்), கடைக்குளம் (உத்திராடம்), பிற்கொழுங்கால் (உத்திரட்டாதி) நாள்கள் (விதான. பஞ்சாங்க.20, உரை); the nakshatras, *urōkini, uttiram, uttirādam* and *uttiraṭṭāti*, auspicious for works of long stading nature.

[Skt. sthira+nakṣatra > த. திரநட்சத்திரம்.]

திரப்சம் *tiraṭṣam*, பெ.(n.) கொஞ்சம் (கொ.வ.); small quantity.

[Skt. drapsa > த. திரப்சம்.]

திரப்படு-தல் *tira-p-padu-*, செ.கு.வி.(v.i.) உறுதிப்படுத்தல்; to be fixed, firm, permanent, steady.

[Skt. sthira > த. திரப்படு-.]

திரப்பியம் *tirappiyam*, பெ.(n.) திரவியம் பார்க்க; see *tiraviyam*. "மீம்முதலாகுந் திரப்பியத்தில்" (விரசோ.தத்தி.4).

[Skt. dravya > த. திரப்பியம்.]

திரப்புசம் *tirappuṣam*, பெ.(n.) 1. கக்கரி பார்க்க; see *kakkari*. 2. கத்திரி (மலை); brinjal.

[Skt. trapusa > த. திரப்புசம்.]

திரபம் *tirapam*, பெ.(n.) நாணம் (யாழ்.அக.); shame, bashfulness.

[Skt. trapā > த. திரபம்.]

திரபிபுவலி *tirapipuvali*, பெ.(n.) வங்க மணல்; lead mixed with sand-leadore (சா.அக.).

திரபு *tirabu*, பெ.(n.) 1. தகரம்; tin. "திரபுத்தனை... எடுக்குமிழுதையும்" (சிவதரு.பாவ.24). 2. நிரய வகை; hell. "உழுத்ததைச திரபு வெனச் செப்புநவும்" (சிவதரு.சுவர்.115).

[Skt. trapu > த. திரபு.]

திரபுட்பம் *tirapuṭpam*, பெ.(n.) திரிபுலம் பார்க்க; see *tiripulam*.

[Skt. *trapuṣa* > த. திரபுட்பம்.]

திரபுட்பவம் *tirapuṭpavam*, பெ.(n.) சிறுவிடு கொள்; a kind of gram (சா.அக.).

திரபுலம் *tirapulam*, பெ.(n.) துத்தநாகம் (யாழ்.அக.); zinc.

[Skt. *trapula* > த. திரபுலம்.]

திரபொருள் *tira-porul*, பெ.(n.) நிலையான பொருள்; fixed body (சா.அக.).

திரம் *tiram*, பெ.(n.) நிலம் (இலக்.அக.); earth.

[Skt. *sthira* > த. திரம்.]

திரமம் *tiramam*, பெ.(n.) பழைய கிரேக்க நாணய வகை (T.A.S.iv, 30); an ancient Greek coin, used in India.

[G.K. *drakme* > த. திரமம்.]

திரமாதம் *tira-mādam*, பெ.(n.) நிலை நிற்க வேண்டும் செயல்களைத் தொடங்குவதற்கு ஏற்றனவாகக் கருதப்படும் ஞாயிறு இருக்கும் விடை (வைகாசி) மடங்கல் (ஆவணி) நளி (கார்த்திகை) கும்பம் (மாசி) ஆகிய மாதங்கள் (வின்.); the four months in which the sun is in *tira-rāṣi*, viz., *vaigāci*, *āvaṇi*, *kārttigai*, *māṣi*.

[Skt. *sthira* > த. திர+மாதம்.]

திரமிடம் *tiramida*, பெ.(n.) திரமிளம் பார்க்க; see *tiramila*.

[Skt. *dramida* > த. திரமிடம்.]

திரமிளம் *tiramila*, பெ.(n.) 1. திராவிடம்; south India. 2. தமிழ் மொழி (பி.வி.2, உரை); Tamil language.

[Skt. *dramida* > த. திரமிளம்.]

திரயப்பிணிகடம் *tiraya-p-piṇikadam*, பெ.(n.) 1. பருத்தவுடம்பு; fat body. 2. பரு(தூல)வுடம்பு; corporeal or material

body as opposed to spiritual body (சா.அக.).

திரயம் *tirayam*, பெ.(n.) மூன்று; three (ஈஷ்ணாத்திரயம்).

[Skt. *traya* > த. திரயம்.]

திரயம்பகன் *tirayambagan*, பெ.(n.) சிவபெருமான் முக்கண்ணுள்ள; śiva, as three-eyed. "தாதை யெனுந் திரயம்பகன்" (கந்தபு.உபதேசப.20).

[Skt. *tryambaka* > த. திரயம்பகன்.]

திரயமுகம் *tiraya-mugam*, பெ.(n.) கோள் முதலியவற்றின் குறுக்குப் பார்வை (விதான. பஞ்சாங்க.19); (Astrol.) transverse aspect, as of planets.

[Skt. *tiryāṅ-mukha* > த. திரயமுகம்.]

திரயாங்கநமககாரம் *tirayāṅga-namaśu kāram*, பெ. (n.) தலையிலே இரண்டு கைகளையும் குவித்து வணங்குகை (சிவாலயதரிசனவிதி, பக்.11); rendering obeisance by folding both hands over one's head.

[Skt. *tryāṅga+namaskāram* > த. திரயாங்க நமககாரம்.]

திரயாங்கம் *tirayāṅgam*, பெ.(n.) நாள், கிழமை விண்மீன்களைக் காட்டும் குறிப்பு (கொ.வ.); calendar showing the three elements, *titi*, *vāram* and *naṭcattiram*.

[Skt. *traya+aṅga* > த. திரயாங்கம்.]

திரயோதசி *tirayōdaśi*, பெ.(n.) கரும் வெண்பக்கங்களில் வரும் பதின்மூன்றாம் நாள்; the 13th *titi* of the waxing or waning moon. "திங்க டிரயோதசி யாதிரையும் வந்து செறிந்திடும்" (சிவரக. அபுத்தி.23).

[Skt. *trayōdaśi* > த. திரயோதசி.]

திரராசி *tira-rāṣi*, பெ.(n.) நிலைநிற்க வேண்டுஞ் செயல்களைத் தொடங்குதற்கு ஏற்றனவாகக் கருதப்படும் விடை (இடபம்), மடங்கல் (சிங்கம்), நளி (விருச்சிகம்), கும்பம்

என்ற ஓரைகள் (விதான.மரபி.5, உரை); (Astrol.) the four signs of the zodiac, auspicious for works of long-standing nature, viz., *idapam, ciṅgam, viruccigam, kumbam*.

[Skt. *sthira+rāṣi* > த. திரராசி.]

திரலிங்கம் *tira-liṅgam*, பெ.(n.) பரார்த்தலிங்கம் (சங்.அக.); a kind of *liṅga*.

[Skt. *sthira+liṅgam* > த. திரலிங்கம்.]

திரவகம் *tiravagam*, பெ.(n.) நாசியிலிருந்து குருதி சிந்தல்; bleeding from the nostrils, nosebleed-*Epistaxis* (சா.அக.).

திரவகாரி *tiravagāri*, பெ. (n.) உமிழ் நீரைப்பெருக்கும் மருந்து; medicine promoting the flow of saliva-salivant - *Sialogogue* (சா.அக.).

திரவகாரிகள் *tirava-kārigal*, பெ.(n.) வாயில் உமிழ் நீரை மிகுதிப்படுத்தும் மருந்துகள் (பைஷஜ.13); sialogogues, agents to promote the flow of saliva.

[Skt. *dravakārin* > த. திரவகாரிகள்.]

திரவச்சத்து *tirava-c-cattu*, பெ.(n.) குழம்பு; liquid extract, tincture (சா.அக.).

திரவகவேதம் *tirava-śuvēdam*, பெ.(n.) வேதுபிடித்தல்; medicated bath (சா.அக.).

திரவணம் *tiravaṇam*, பெ.(n.) வெப்பம்; heat (சா.அக.).

திரவணாங்கம் *tiravaṇāṅgam*, பெ.(n.) உருக்குப்பதம்; melting point (சா.அக.).

திரவத்திரவியம் *tirava-t-tiraviyam*, பெ.(n.) நீர்மப்பொருள்கள்; fluid substance (சா.அக.).

திரவத்துங்கம் *tirava-t-tuṅgam*, பெ. (n.) 1. ஒரு பொருள் இயற்கையாகவோ, செயற்கையாகவோ நீர்மத் தன்மையடையும் நிலைமை; a natural or artificial fluid

condition of a substance. 2. நீர்தன்மையும் கசிவும்; fluidity and wetness (சா.அக.).

திரவத்துவம் *tiravattuvam*, பெ.(n.) நீர்மப்பொருள்களின் நெகிழ்ச்சித் தன்மை; flowing property of liquids. "திரவத்துவஞ்சினைகம்" (பிரபோத.42, 2).

திரவந்திசம் *tiravandiśam*, பெ.(n.) ஒரு பூடு; a plant - *Anthericum tuberosum* (சா.அக.).

திரவபதார்த்தம் *tiravapadārttam*, பெ.(n.) திரவத்திரவியம் பார்க்க; see *tirava-t-tiraviyam* (சா.அக.).

திரவம்¹ *tiravam*, பெ.(n.) 1. நீர் முதலிய வற்றின் ஓடுந் தன்மை (வின்.); flowing property of liquids. 2. கசிவு (வின்.); oozing of liquids. 3. சாறு (வின்.); juice, essence. 4. நீர்மம்; liquid (தைலவ. தைல.).

[Skt. *drava* > த. திரவம்.]

திரவம்² *tiravam*, பெ.(n.) 1 சாறும்; essence. 2 புளிமநீர்; acid. 3. கருப்பையிலிருந்து வடியும் குருதி; blood discharged from the womb (சா.அக.).

திரவாதாரம் *tiravādāram*, பெ.(n.) நீர்மப்பொருளைக் கொள்ளும் ஏனம்; fluid holder (சா.அக.).

திரவாதி *tiravādi*, பெ.(n.) காட்டாமணக்கு (வின்.); physic nut.

திரவாரம் *tiravāram*, பெ.(n.) காரிக்கிழமை (பஞ்.); saturday.

[Skt. *sthiravāra* > த. திரவாரம்.]

திரவி *tiravi*, பெ.(n.) 1. சாறு; juice. 2. இதளியம் (பாதரசம்); mercury (சா.அக.).

திரவிணம் *tiraviṇam*, பெ.(n.) வெப்பம்; heat (சா.அக.).

திரவித்தல் *tiravittal*, பெ.(n.) 1. நீர்பொசியப் பண்ணல்; making water to ooze out. 2. நீர் வடித்தல்; drawing out fluid from anything as ascities (பெருவயிறு) (சா.அக.).

திரவித்தை *tiravittai*, பெ.(n.) பொன்னாக்கல் கல்வி; the art of transmuting mercury into gold (சா.அக.).

திரவியகுணசாத்திரம் *tiraviya-kuna sāttiram*, பெ.(n.) கறியுணவுகளின் பண்புகளைக் கூறும் நூல்; that branch of medical science which treats of quality action etc. of drugs employed in medicine materia medica (சா.அக.).

திரவியசம்பத்து *tiraviya-śampattu*, பெ.(n.) பேறு; riches.

[Skt. *dravya+sampad* > த. திரவிய சம்பத்து.]

திரவியசுத்தி¹ *tiraviya-śutti*, பெ. (n.) 1. கடவுளின் அருளால் சுத்தியுள் ஒன்றாய், தன்னை மறந்து முன்வினைப் பயனாகிய எல்லாச் செயல்களும் கடவுளின் அருளால் உண்டாவன என்று நோக்குகை (கட்டளைக்.228); (*Śaiva.*) seeing things in the light of divine grace, suppressing one's self and interpreting all experiences which are fruit of karma as acts of divine grace, one of *Pañca-cutti*, q.v. 2. ஐந்தூய்மையுள் மந்திர நீரைத் தெளித்துப் பொருள்களை தூய்மை செய்வது (சைவச.502, உரை); (Tantra.) purification of articles which consists in sprinkling sanctified water on articles of worship, one of *pañca-cutti*. (சைவச.502, உரை).

[Skt. *dravya+śuddhi* > த. திரவியசுத்தி.]

திரவியசுத்தி² *tiraviyaśutti*, பெ.(n.) ஐந்து வகை குற்ற நீங்கியியல்களுள் ஒன்று (பஞ்ச சுத்தியிலொன்று); one of the five methods

of cleansing medicines or purifications of drugs this should not be confounded with the ஐந்தூய்மை (பஞ்ச சுத்த) (purification) practised among the sheivas (சா.அக.).

திரவியசுதானம் *tiraviya-śudāṇam*, பெ.(n.) தனசுதானம் பிறப்பியத்தில் பிறப்பு ஓரையிலிருந்து இரண்டாம் வீடு; second house from the ascendant (Astrol.).

[Skt. *dravya* > த. திரவியசுதானம்.]

திரவியப்பட்டை *tiraviya-p-pattai*, பெ.(n.) திரு மஞ்சளப் பட்டை (இ.வ.); bark of the lodhra tree.

[Skt. *dravya* > த. திரவியம் + பட்டை.]

திரவியம் *tiraviyam*, பெ.(n.) 1. இயற்கையாகவே கிடைக்கும் மூலப்பொருட்கள்; elementary substances that are obtained in nature. 2. பொருள்; substance. "பெரிது மிகை நற் திரவியமே" (ஞானவா.தேவபூ.52). 3. சொத்து; property. "தேடுந் திரவியமும்" (தாயு.பராபர.233). 4. பொன் (சூடா.); gold. 5. தருக்க நூல்களில் கூறப்படும் பிருதுவி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாயம், காலம், திக்கு, ஆன்மா, மனம் ஆகிய மூலப்பொருள்கள்; (Log.) elementary substances, numbering nine, viz., *pirutuvi, appu, tēyu, vāyu, ākāyam, kālam, tikku, āṇmā, maṇam*.

[Skt. *dravya* > த. திரவியம்.]

திராசிலை *tirāśilai*, பெ.(n.) இயற்கையில் கிடைக்கும் பொருட்களுள் ஒன்று; one of the 120 kinds of natural substances (சா.அக.).

திராட்சக்காடி *tirāṭcakkādi*, பெ.(n.) 1. கொடி முந்திரியில் (திராட்சை) இருந்து வடிக்கும் புளிப்பு; fermented juice from the fruit of grape vine-grapes vinegar. 2. கொடி

முந்திரி மது; an intoxicated liquor obtained from the fermented juice of grapes-vine (சா.அக.).

திராட்சசர்க்கரை *tirāṭca-śarkkarai*, பெ.(n.)

1. குருதியிலும் கருப்பு ஈரலிலும் சிறிதளவாய்க் காணப்படும் ஒரு வகை சருக்கரை; grape sugar-glucose. 2. கொடிமுந்திரி சாற்றி னின்று வடித்தெடுக்கும் சருக்கரை; a variety of sugar extracted from grape-Grape sugar, it is less sweet than sugarcane (சா.அக.).

திராட்சாசவம் *tirāṭcāśavam*, பெ.(n.)

1. உலர்ந்த கொடி முந்திரிப் பழத்தின் வடிநீர் எடுத்து வெல்லத்துடன் கலந்து கரைத்து, புளிக்க வைத்து பிறகு அதிமின்று வடிக்கும் ஒரு வகையான மருந்து; a tincture prepared from the decoction of raisins combined with jaggery by allowing it to ferment for a sufficient period (சா.அக.).

திராட்சாரிட்டம் *tirāṭcāriṭṭam*, பெ.(n.) இது

தேன், சருக்கரை, கொடி முந்திரி வடிநீர் இவைகளுடன் சில நறுமண நீர்மங்கள் கலந்த ஒரு மதுவகை, இது நோயினால் இளைத்தவர் களுக்குச் சுறுசுறுப்பை உண்டாக்கும்; a drink analogous to wine prepared with honey, sugar and decoction of raisin with the addition of a few aromatics. it is used as a stimulant in exhausting diseases (சா.அக.).

திராட்சாபாகம் *tirāṭcā-pāgam*, பெ.(n.)

கொடி முந்திரி சாறு போல துய்ப்பதற்கு எளிதான செய்யுள் நடை; (poet) transparent simplicity of style, as of a poem whose beauty can be drunk in as easily as the juice of grapes.

[Skt. drāksā+pākam > த. திராட்சாபாகம்.]

திராட்சியுப்பு *tirāṭciyuppu*, பெ.(n.) கொடி

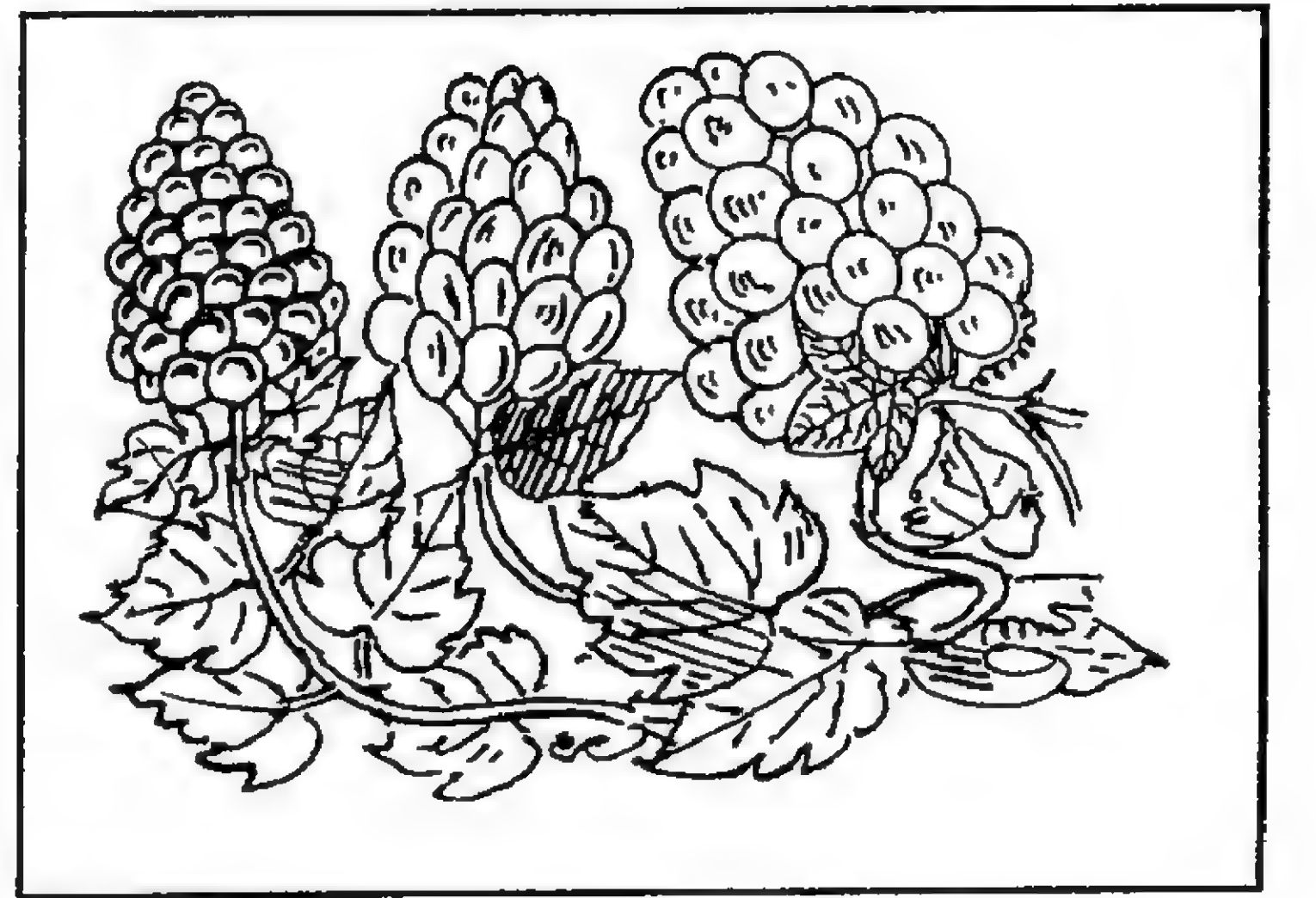
முந்திரிச்சாற்றைப் புளிக்க வைக்குங்கால்

அதிமின்று இறக்கும்-காரவுப்பு; a crystalline salt deposited during fermentation of the juice of grapes-turtrate of potash - potassae turtrat, acid turtrate of potash - Acidum turtaricum (சா.அக.).

திராட்சை *tirāṭcai*, பெ.(n.) கொடிவகை; common grape vine, 1. cl., vitis vinifera.

த.வ. கொடிமுந்திரி

[Skt. drāksā > த. திராட்சை.]

திராட்சைசாராயம் *tirāṭśai-śārāyam*,

பெ.(n.) கொடி முந்திரி சாற்றிமின்று வாலை யிலிட்டிறக்கி வடித்த காரமான மதுவகை, இதனால் ஊதை பித்த தீவினை. உடம் பழற்சிபோம், அரத்தம் பெருகும் காமத்தை யுண்டாக்கும்; an ardent spirit distilled from wine-brandy (சா.அக.).

[Skt. drāksa > த. திராட்சை+சாராயம்.]

திராட்சைரசம் *tirāṭcai-raśam*, பெ.(n.)

சீமைச் சாராயம்; wine prepared from the fermented juice of grapes (சா.அக.).

திராட்டு *tirāṭṭu*, பெ.(n.) 1. குதிரை நடை வகை

(இ.வ.); trot. 2. நெருக்கடி நிலைமை (உ.வ.); difficult situation.

[E. trot > த. திராட்டு.]

திராணம் *tirāṇam*, பெ.(n.) உறை (யாழ்.அக.); sheath, cover.

[Skt. trāṇa > த. திராணம்.]

திராணியின்மை *tirāṇiyinmai*, பெ.(n.)
வலிமையற்றவன்; weakness (சா.அக.).

திராபம் *tirābam*, பெ.(n.) 1. வானம்; sky.
2. சேறு; mire. 3. மூடன்; idiot.

[Skt. *drāpa* > த. திராபம்.]

திராபை *tirābai*, பெ.(n.) 1. பயனற்றவன்; fool,
good-for nothing fellow. 2. பயனற்றது;
worthless stuff. "அவன் வாங்கி வந்த
பொருள் சுத்தத் திராபை".

[Skt. *drāpa* > த. திராபை.]

திராய் *tirāy*, பெ.(n.) திராவி பார்க்க; see
tirāvi.

[Port. *trava* > த. திராய்.]

திராய்க்கம்பம் *tirāy-k-kambam*, பெ.(n.)
உத்தரம் (இ.வ.); beam, as supporting
joists.

[திராய்+கம்பம்.]

[Port. *trava* > த. திராய்.]

திராயந்தி *tirāyandi*, பெ.(n.) கம்பந்திராய் ; a
kind of wild chickweed (மலை.).

திராயந்தி *tirāyandi*, பெ.(n.) 1. கம்பந்திராய்;
a species of indian chick weed-
Phurmaceum genus. 2. பிரமிய வழக்கை;
thymeleaved gratiola - *Gratiola monieri*
(சா.அக.).

திராவகநீர் *tirāvaga-nīr*, பெ.(n.)
திராவகரசம் (பாண்டி.) பார்க்க; see
tirāvaga-rasam.

திராவகநீறு *tirāvaga-nīru*, பெ.(n.)
வெடியுப்புச் சுண்ணம் (வின்.); precipitate of
nitre or sulphur.

[Skt. *drāvaka* > த. திராவகம் + நீறு.]

திராவகப்பிரியை *tirāvaga-p-piriya*, பெ.(n.)
எரிநீரில் கொழுமையால் செழித்து வளரும்
பூண்டு அல்லது பூச்சிகள்; any individual
plant or micro or ganisms that grow well
in the highly acid media-Acidophile
(சா.அக.).

திராவகப்புளிப்பு *tirāvaga-p-pulippu*, பெ.(n.)
கார்ப் புளிப்பு; extreme sourness causing
irritation, sourness sharp or biting to the
taste (சா.அக.).

[Skt. *drāvaka* > த. திராவகம் + புளிப்பு.]

திராவகம்¹ *tirāvagam*, பெ.(n.) 1. மருத்துச்
சரக்குகளினின்று இறக்கப்படும் சத்து நீர்;
tincture, distilled spirit, strong liquor,
mineral acid. 2. காந்தக்கல்; load stone.
3. செயநீர்; a medical liquid preparation.
4. வாலையினின்றிறக்கிய தாதுப்புளிப்பு;
distilled mineral acid (சா.அக.).

த.வ. எரிநீரம், நீர்மம்

[Skt. *drāvaka* > த. திராவகம்.]

திராவகமயக்கம் *tirāvaga-mayakkam*,
பெ.(n.) உடம்பினில் புளிப்புச் சத்து அதிகமாக
ஏற்படுவதனால் உண்டாகும் மயக்கம்;
giddiness caused by excess of sourness
in the system (சா.அக.).

[Skt. *drāvaka* > த. திராவகம் + மயக்கம்.]

திராவகமருந்து *tirāvaga-marundu*, பெ.(n.)
எரி நீரின் உதவியைக் கொண்டு செய்யப்படும்
மருந்து; medicine prepared with the aid of
acids (சா.அக.).

[Skt. *drāvaka* > த. திராவக(ம்) +
மருந்து.]

திராவகரசம் *tirāvaga-rasam*, பெ.(n.)
காயகற்ப மருந்து (பாண்டி.); elixir.

[Skt. *drāvaka+rasam* > த. திராவகரசம்.]

திராவகரம் *tirāvagaram*, பெ.(n.) 1. ஓர் வகை
வெண்காரம்; a kind of borax. 2. ஓர் உருக்கு
மருந்து; a flux to assist the fusion of
metals. 3. வாயநீர்; saliva as over flowing
(சா.அக.).

திராவணஞ்செய்தல் *tirāvanañ-jey*,
செ.குன்றாவி.(v.t.) ஓட்டுதல்; to drive,
remove. "துயரைத் திராவணஞ்செய்
யிலகுகருணை" (திருக்காளத்தி.4, 5, 51).

[Skt. *drāvana* > த. திராவணம் + செய்-]

திராவம்புரி-தல் *tirāvam-puri-*, செ.குன்றாவி. (v.t.) உருக்குதல்; to melt. "எவற்றிணையுந் திராவம் புரியுந் தொழிலாலும்" (திருக்காளத்தி. 5, 50).

[Skt. *drāva* > த. திராவம்+புரி-தல்.]

திராவி *tirāvi*, பெ.(n.) துலாக்கட்டை; joist.

[Port. *trava* > த. திராவி.]

திராவிடப்பிரபந்தம் *tirāviḍa-p-pirapandam*, பெ.(n.) திவ்வியப்பிரபந்தம் பார்க்க; see *tivviyappirapandam*; *vaiṣṇava* sacred poems by the *ālvārs*.

[Skt. *drāviḍa+pirapantam* > த. திராவிடப் பிரபந்தம்.]

திராவிடப்பிராமணர் *tirāviḍa-p-pirāmaṇar*, பெ.(n.) விந்திய மலைக்குத் தெற்கில் குடியேறிய தென்னிந்தியப் பார்ப்பனர்; Brahmins living south of the vindhya range, dist. fr. *Kauṭa-p-pirāmaṇar*.

[Skt. *drāviḍa+pirāmaṇar* > த. திராவிடப் பிராமணர்.]

விந்திய மலைக்கு வடக்கில் குடியேறி வாழ்வோரை கௌட பிராமணர் என்பதும் தெற்கில் குடியேறியவரைத் திராவிட பிராமணர் என்பதும் வழக்கம்.

திராவிடம் *tirāviḍam*, பெ.(n.) 1. தமிழ், தமிழ்நாடு; Tamil, the Tamil country. 2. தமிழ்நாடு (திராவிடம்), ஆந்திரம், கன்னடம், மகாராட்டிரம், கூர்ச்சரம் என்று ஐந்து (பஞ்ச) திராவிட மாநிலங்கள்; south india, south of vindhya, including the five provinces, *tirāviḍam*, *āntiram*, *kaṇṇaḍam*, *makārāṭṭiram* and *kūrccaram*. 3. தமிழ் மொழி; the Tamil language. "திராவிடத்திலே வந்ததா விவகரிப்பேன்" (தாய்.சித்தர்.10). 4. தமிழ், தெலுங்கு, மலையாளம், கன்னடம், துளு முதலிய தென் திராவிட மொழிகளும் மற்றும் வட திராவிட மொழிகளும்; vernacular tongues of the inhabitants of S.India, Tamil, Telugu, Kanarese, Malayalam,

Tulu, etc. and languages of Dravidian family spoken in central and North India.

[த. தமிழம் > Skt. *drāviḍa* > த. திராவிடம்.]

திராவிடவேதம் *tirāviḍa-vētam*, பெ.(n.) தமிழ்வேதம் பார்க்க; see *tamilvēdam*.

[Skt. *drāviḍa+vēda* > த. திராவிடவேதம்.]

திரி *tiri*, பெ.(n.) பெண்; woman (யாழ்.அக.).

[Skt. *stri* > த. திரி.]

திரிகம் *tirigam*, பெ.(n.) 1. முதுகெலும்புக்குக் கீழுள்ள முச்சந்தி; the sacral region. 2. இரண்டு காரை எலும்புகளும் மார்பு எலும்போடு கூடியது; the meeting of the two clavicles with the breast bone. 3. மூன்று கூடியது; that which constitutes three (சா.அக.).

திரிகர்த்தம் *tiri-karttam*, பெ.(n.) ஐம்பத்தாறு நாடுகளுள் வடக்கில் லூதியானா, பாதியாலா பகுதிகளையும், தெற்கில் பாலைவனப் பகுதியையும் கொண்டதும், சத்லட்ச சரசுவதி ஆறுகளுக்கு இடையிலுள்ளதுமான நாடு (பாரத.இராச.51); An arid country between the sutlej and the sarasvati rivers, containing Ludhiana and Patiala on the north and some portion of the desert on the south, one of 56 *tēcam*.

[Skt. *trigarta* > த. திரிகர்த்தம்.]

திரிகரணசுத்தி *tirigarana-sutti*, பெ.(n.) மனம், மொழி, மெய்த்தூய்மை; purety or chasteness in thought, word and deed (சா.அக.).

திரிகரணம் *tiri-karaṇam*, பெ.(n.) மனம், சொல், காயம் என்ற மூன்று கருவிகள்; the three organs, viz., *maṇam*, *vākku*, *kayam* (குமர.பிர.கந்தர்.9).

[Skt. *tri-karaṇa* > த. திரிகரணம்.]

திரிகாண்டம் *tirikāṇḍam*, பெ.(n.) கொங்கணவர் செய்த மூன்று காண்ட மடங்கிய ஓர்

ஊதை காவியம்; the three chapters on alchemy compiled by a great siddha named *Koṅganavar*. (சா.அக.).

திரிகாலஞானம் *tiri-kāla-ñānam*, பெ.(n.) முக்காலவுணர்ச்சி (சிலப்.10, 167, அரும்.); knowledge of the part, the present and the future.

[Skt. *tri-kāla-ñānam* > த. திரிகாலஞானம்.]

திரிகாலம் *tiri-kālam*, பெ.(n.) 1 காலை, உச்சி, மாலை என்று முப்பகுதி நாட்காலம்; the three parts of the day, viz., *kālai, ucci, mālai* (S.I.I.i, 78). 2. இறப்பு, நிகழ்வு, எதிர்வு என்ற முக்காலங்கள் (Gram.); time, of three kinds, viz., *irappu, nikaivu, etirvu*.

[Skt. *tri* > த. திரி + காலம்.]

திரிகாயம் *tirigāyam*, பெ.(n.) பெருங்காயம், மிளகு, பூண்டு என மூன்று வகைக் காயப் பொருள்; the three alternatives prescribed for parturition or child birth-*asafoetida, black pepper and garlic* (சா.அக.).

திரிகாரசிகம் *tirigāraśigam*, பெ.(n.) மூன்று துவர்ப்பு பொருள்கள், சுக்கு, அதிவிடயம், கோரை; the three astrigent drugs-dry ginger, atee, and musta (சா.அக.).

திரிகாரம் *tirigāram*, பெ.(n.) மூன்று காரம், படிகாரம், வெண்காரம், சவர்க்காரம்; the three karams viz., alum, borax and soap (சா.அக.).

[Skt. *tri* > த. திரி + காரம்.]

திரிகாலக்கியானம் *tirikālakkiyānam*, பெ.(n.) முக்காலம் உணரும் அறிவு; knowledge of knowing the past, present and future (சா.அக.).

திரிகிருதம் *tirikirudam*, பெ.(n.) மூன்று வகை நெய்ச் சத்து, வெண்ணெய், எண்ணெய், கொழுப்பு; the three kinds of oleum-clarified butter, gingelly oil and curd (சா.அக.).

திரிகினம் *tirikiṇam*, பெ.(n.) அரைப்பதமான புலாலை (மாமிசத்தை) உட்கொள்வதால் உடலில் உண்டாகும் நுண்ணுயிர் (கிருமி) வகை; nematoid worm produced from eating meat insufficiently cooked., *Trichina Spiralis*.

[E. *trichina* > த. திரிகினம்.]

திரிகுணசல் *tiriguṇaśal*, பெ.(n.) தாளகம், செம்மஞ்சள், கெந்தி ஆக மூன்று பொருள்களையும் கொண்டது. இது சத்திநாதப் பொருள்களைச் சேர்ந்த இனம்; a compound of three drugs viz., orpiment, red arsenic and sulphur (சா.அக.).

திரிகுணம் *tiri-guṇam*, பெ.(n.) அன்பு, வெகுளி, மயக்கம் (சத்துவம், இராசதம், தாமதம்) என்று மூவகைக் குணங்கள்; the three fundamental qualities, viz., *cattuvam, irācatam, tāmatam*.

[Skt. *tri* > த. திரி + குணம்.]

திரிகூடம் *tiri-kūḍam*, பெ.(n.) 1. ஒரு மலை; a sacred mountain. "திரிகூடமென்னுந் தூங்க வெங்கிரியின்" (இரகு.திக்.224). 2. திருக்குற்றால மலை (மூன்று சிகரங்களை யுடையது) (குற்றால.தல.);

[Skt. *tri* > த. திரி + கூடம்.]

திரிகோணம் *tirigōṇam*, பெ.(n.) 1. முக்கோணம்; triangle. 2. பெண்குறி; female genital (சா.அக.).

[Skt. *tri* > த. திரி + கோணம்.]

திரிகோணவுப்பு *tirigōṇa-v-uppu*, பெ.(n.) ஒரு வகை உப்பு (சத்தியுப்பு); a kind of salt (சா.அக.).

திரிச்சிரமம் *tiri-c-ciramam*, பெ.(n.) முக்கால வழிபாடு; daily prayer in the morning, noon and evening.

[Skt. *tri+srama* > த. திரிச்சிரமம்.]

திரிசரம் *tiri-śaram*, பெ.(n.) மூன்று கொத்துக் களுடைய மாலை; three stringed necklace. "திரிசரம் பஞ்சசரம் ஸப்தசரம் என்றாப்போல

சொல்லுகிற... முத்து வடங்களையும்" (திவ்.அமலனாதி.10, வ்யா.பக்.10).

[Skt. tri-sara > த. திரிசரம்.]

திரிசரேணு *tiriśarēṇu*, பெ.(n.) காணக்கூடிய நிறையளவில் மிக நுண்ணியதெனக் கருதப் படுவதும் சாளரவாசலில் சூரிய கிரணத் திற்றோன்றும் துகள் வடிவானதும் ஆகிய அணு (சிவதரு.கோபுரவி.3, உரை); Mote or dust moving in a sunbeam, considered as an ideal weight of the lowest denomination.

[Skt. trasa-rēṇu > த. திரிசரேணு.]

திரிசாகபத்திரம் *tiriśāga-pattiram*, பெ.(n.) வில்வம்; Indian bael (சங்.அக.).

[Skt. tri-śāka-patra > த. திரிசாகபத்திரம்.]

திரிசிகி *tiriśigi*, பெ.(n.) நூற்றெட்டுபெநிட தங்களுள் ஒன்று; an upanisad, one of 108.

[Skt. tri-śikhi > த. திரிசிகி.]

திரிசிகை *tiri-śigai*, பெ.(n.) சூலம்; trident. "திரிசிகையங்கையும் வாளும்" (சிவதரு. கோபு.111).

[Skt. tri-sigai > த. திரிசிகை.]

திரிசிரபுரம் *tiriśira-puram*, பெ.(n.) திருச்சிராப் பள்ளி; Tiruccirāppalli.

[Skt. triśira+puram > த. திரிசிரபுரம்.]

திரிசியம் *tiriśiyam*, பெ.(n.) மாயாகாரியமான சடப்பொருள் (வேதா.சூ.25); matter, as an object of perception.

[Skt. drśya > த. திரிசியம்.]

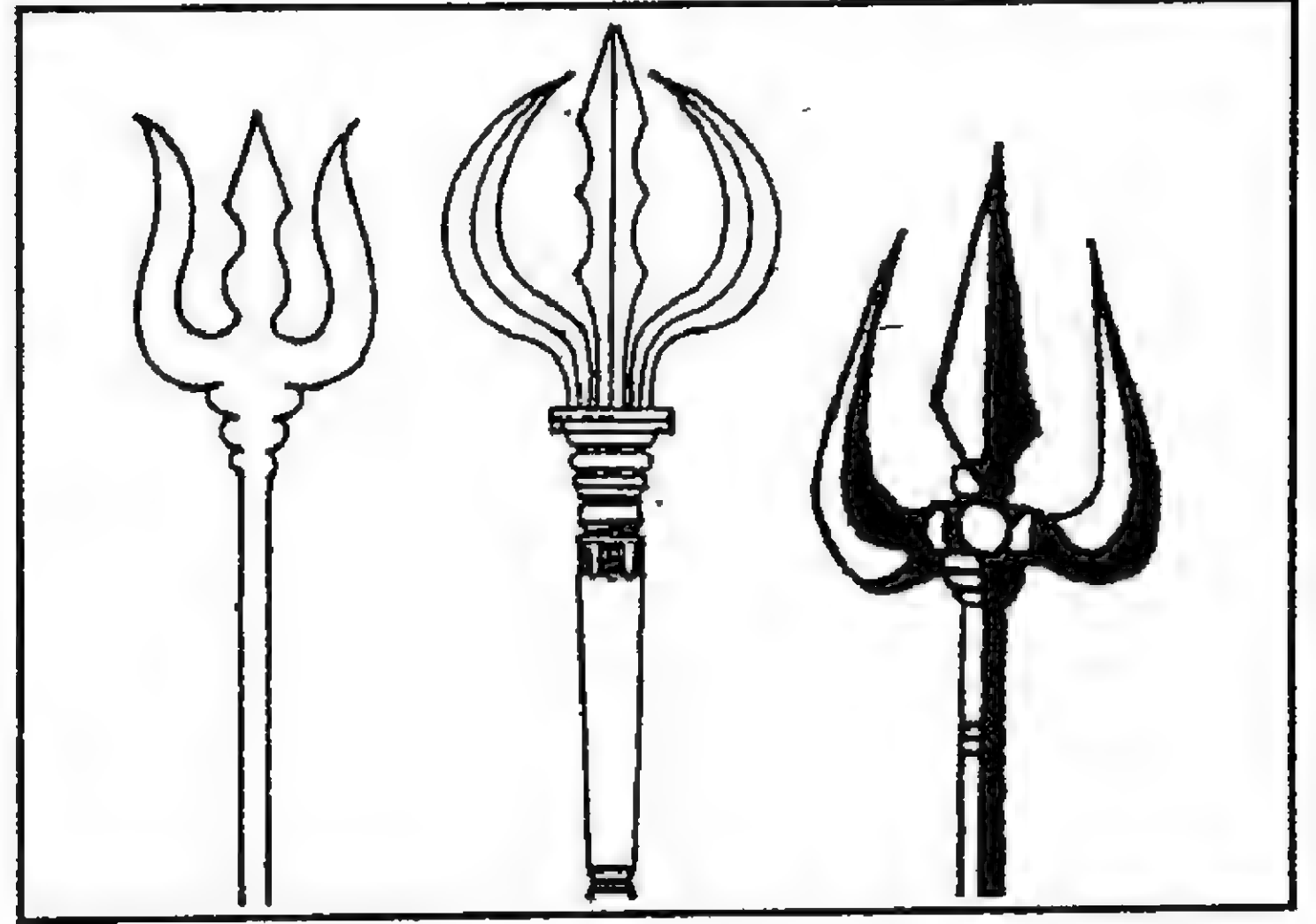
திரிசியை *tiriśiyai*, பெ.(n.) ஓர் கணிதக்கோடு; (lit.) sine of three or 90° radius (சா.அக.).

திரிசிரசாதி *tiricira-śādi*, பெ.(n.) தாளத்துக் சூரிய சாதி ஐந்தனுள் மூன்று அட்சர காலங் கொண்ட பிரிவு (பாரத.தாள.47, உரை); (Mus.) a sub-division of time-measure consisting of three *aksara-kālam*, one of five *cāti*, q.v.

[Skt. tryasra+cati > த. திரிசிரசாதி.]

திரிசூலம் *tiri-śūlam*, பெ.(n.) முத்தலைச்சூலம்; trident. "தண்டாயுதமுந் திரிசூலமும் விழத்தாக்கி" (கந்தரல.25).

[Skt. tri-śūla > த. திரிசூலம்.]

திரிசூலமுத்திரை *tiri-śūla-muttirai*, பெ.(n.) கைமுத்திரை வகை (சைவாநு.பி.20); (*Śaiva*.) a hand-pose.

[Skt. tri-śūla+muttirai > த. திரிசூல முத்திரை.]

திரிசூலன் *tiri-śūlan*, பெ.(n.) எமன்; Yama, as having a trident. (திரிசூலமுடையவன்) "எருமைகடவு கடியகொடிய திரிசூலன்" (திருப்பு.118).

[Skt. tri-śūla > த. திரிசூலன்.]

திரிதகர்மம் *tirita-karmam*, பெ.(n.) கண்ணி லிருந்து நீர்வடியும் வரை நாசி நுனியைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கை (யோகஞானா.34); (*Yōga*) gazing at the tip of one's nose till tears gather in the eyes.

[Skt. dhṛta+karmam > த. திரிதகர்மம்.]

திரிதடம் *tiritaḍam*, பெ.(n.) உட்காதிலிருக்கும் வளைவுள்ள மூன்று குழல்கள்; the three semi circular or ear vessels, the three long canals of the labrinth (சா.அக.).

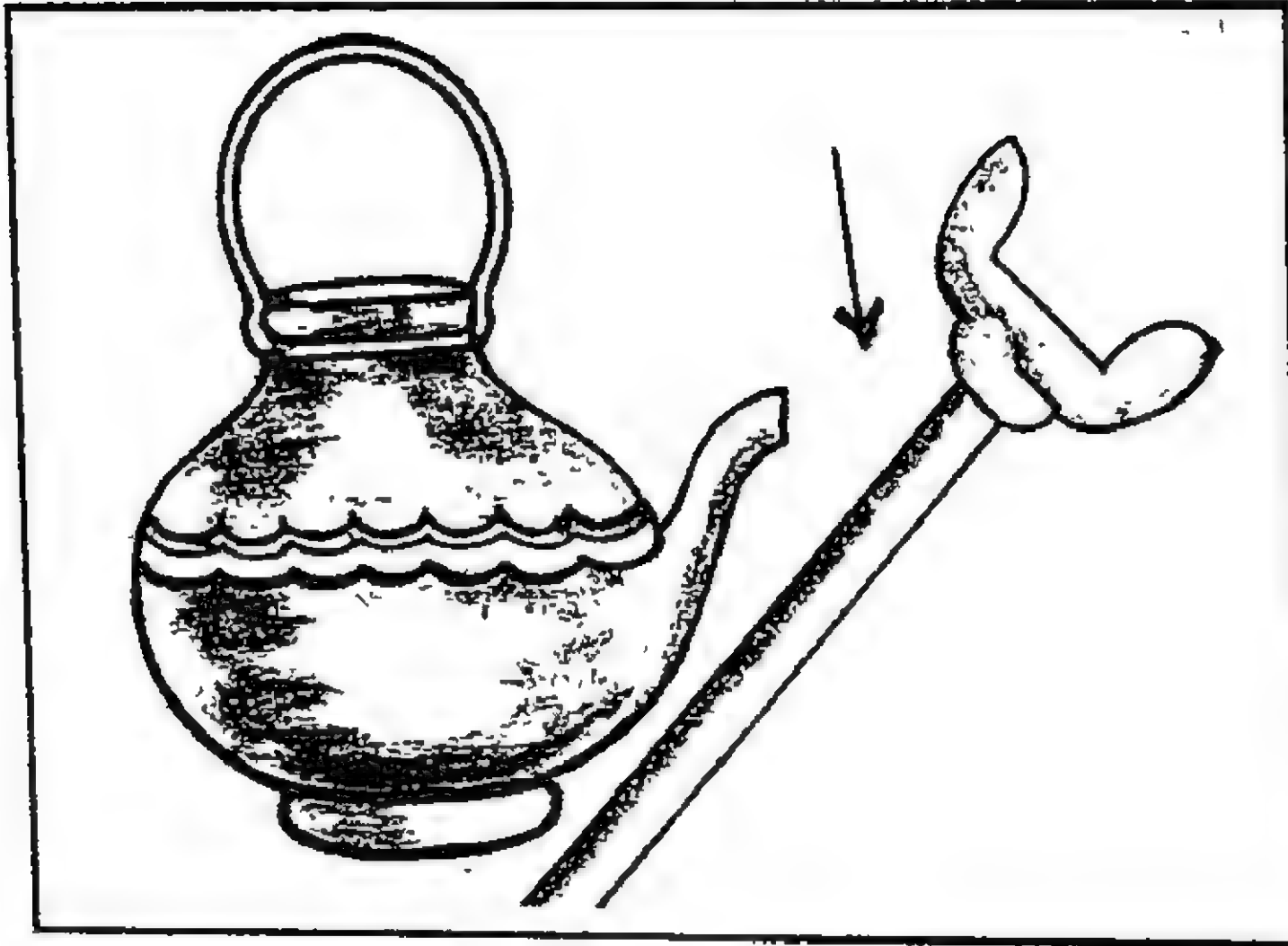
திரிதண்டசன்னியாசி *tiri-taṇḍa-sanniyāśi*, பெ.(n.) முக்கோல் தாங்கும் வைணவத் துறவி;

vaiṣṇava ascetic who carries a *tiri-tanṭam*.

[Skt. *tri-danḍa+sannī-yāsi* > த. திரதண்ட சன்னியாசி.]

திரிதண்டம் *tiri-tanḍam*, பெ.(n.) வைணவ சன்னியாசிகள் கையில் தாங்கும் முக்கோல்; trident staff carried by *Vaiṣṇava* ascetics.

[Skt. *tri* > த. திரி+தண்டம்.]

திரிதியை *tiritiyai*, பெ.(n.) கரும்பக்கம் வெண்பக்கங்களில் (கிருட்டிண சுக்கில பட்சங்களில்) வரும் மூன்றாம் பிறை நிலை; third titi in the bright or the dark fortnight.

[Skt. *tritīyā* > த. திரிதியை.]

திரிதீர்க்கம் *tiri-tīrkkam*, பெ.(n.) திருமண (கலியாண)ப் பொருத்தம் பத்தனுள் மணமக்கள் நாண் மீன்களின் (நட்சத்திரங்களின்) பொருத்த வகை (விதான.கடிமண.9); a kind of agreement between the *naksatras* of the bridegroom and bride, one of ten *kaliyāṇa-p-poruttam*.

[Skt. *strī-dīrgha* > த. திரிதீர்க்கம்.]

திரிதேகம் *tiridēgam*, பெ.(n.) பருவுடல், நுண்ணுடல் காரண உடல் எனும் மூவுடம்பு, (தூலம், சூக்குமம், காரணம்); the three fold nature of the body viz., physical or material, subtle or abstract (sentient soul) and casual unmaterial soul (சா.அக.).

திரிதோடசமனம் *tiridōḍaśamaṇam*, பெ.(n.) தயிர்; curdled milk (சா.அக.).

திரிதோடசமனி *tiridōḍaśamanī*, பெ.(n.)

ஊதை, பித்தம், கோழை ஆகிய குணங்களைச் சமன்படுத்தும் மூலிகைகள்; drugs capable of regulating the three humours in the system (சா.அக.).

திரிதோடசன்னி *tiridōḍa-śanni*, பெ.(n.)

ஊதை, மஞ்ச, கோழை ஆகிய குற்றத்தினால் உடம்புக்கு ஏற்படும் ஒரு வகை வலிப்பு; a kind of apoplexy attend with its due to the disorder of all the three humours of the body (சா.அக.).

திரிநாடி *tiri-nāḍi*, பெ.(n.) மூன்று வகையான

நாடி; the three kinds of pulse to the three humours in the system (சா.அக.).

[Skt. *trit* > த. திரி+நாடி.]

திரிபங்கம் *tiri-baṅgam*, பெ.(n.) முத்திறமாக

உடம்பை வளைத்து நிற்கும் நிழல் (பிம்பங்)களின் நிலை; a kind of graceful posture in images with three bendings.

[Skt. *tri-bhaṅga* > த. திரிபங்கம்.]

திரிபங்கி *tiri-baṅgi*, பெ.(n.) 1. ஒரு செய்யுளாய்

நின்றே ஒரு பொருள் பயப்பதன்றி அதுவே மூன்று செய்யுளாய்ப் பிரிந்து முடிந்து வெவ்வேறு பொருள் பயக்கத் தக்கதாகவும் பாடும் சித்திர கவிவகை (தண்டி.95, உரை); a stanza curiously wrought so that it may be divided into three stanzas, each with a different mening, one of *cittira-kavi*, q.v. 2. திரிபங்கம் பார்க்க; see *tiribaṅgam*. "வெள்கிய திரிபங்கியுடன்" (அழகர்கலம்.1).

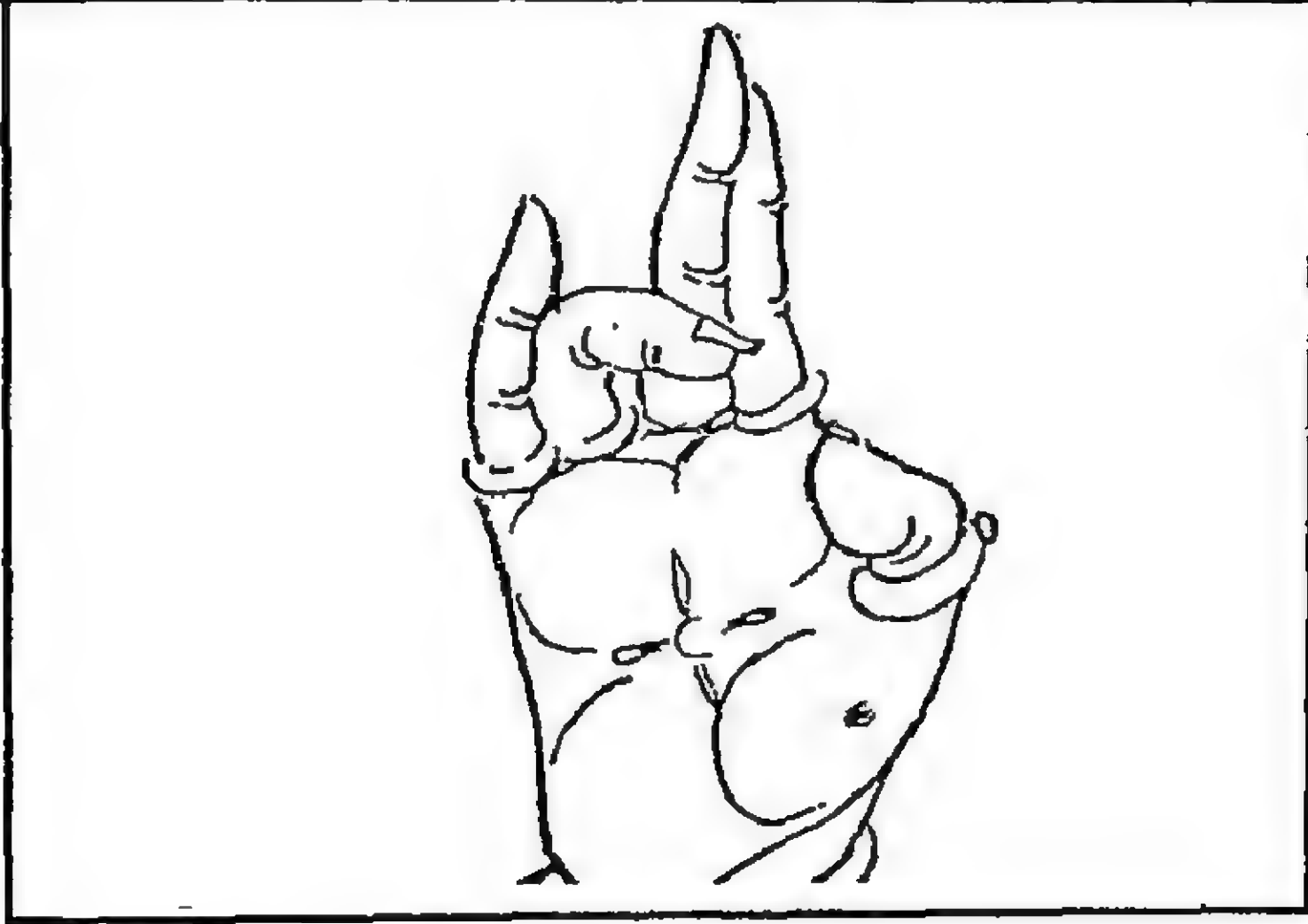
திரிபதகை *tiri-padagai*, பெ.(n.) கங்கை

(திவா.); the ganges. "இதழி திரிபதகை தலைபொதி சடையர்" (திருவாலவா. கடவுள்.12).

[Skt. *tri-patha-gā* > த. திரிபதகை.]

திரிபதாகை *tiripadāgai*, பெ.(n.) அணிவிரலும் பெரு விரலுங் குஞ்சித்து நிற்ப ஏனை விரல்களை நிமிரநிறுத்தும் இணையாவினைக் கை வகை (சிலப்.3, 18, உரை); gesture with one hand in which the thumb and the ring-finger are bent while the rest are held upright, one of 33 *inaivā-vinai-k-kai*.

[Skt. *tri-patākā* > த. திரிபதாகை.]

திரிபதார்த்தம் *tiri-padārttam*, பெ.(n.) கடவுள், உயிர், பற்று (பதி, பசு, பாசம்) என்ற மூவகை நிலைப் பொருள்கள் (சி.சி.8, 27, ஞானப்.); (Saiva) the three eternal verities in the universe, viz., *pati, paśu, pāśam*.

[Skt. *tri-padārtha* > த. திரிபதார்த்தம்.]

திரிபாத்விபூதிமகாநாராயணம் *tiripāt-vipūti-makā-nārāyaṇam*, பெ.(n.) நூற்றெட்டுபநிடதங்களுள் ஒன்று; an upanīśad, one of 108.

[Skt. *tripād-vibhūti-mahānārāyaṇa* > த. திரிபாத்விபூதிமகாநாராயணம்.]

திரிபாதம் *tiripādam*, பெ.(n.) வாலுளுவையரிசி; intellect tree (சா.அக.).

திரிபாதி *tiripādi*, பெ.(n.) சிறுபுள்ளி; bird's foot-*Hedys arum* (சா.அக.).

திரிபிடகம் *tiripīḍagam*, பெ.(n.) சூத்திரபிடகம், வினயபிடகம், அபிதர்மபிடகம் என்ற மூன்று வகைப்பட்ட புத்தத்தோன்றிய (பௌத்தாகம)த் தொகுதி (மணிமே.26, 66,

அரும்.); the three collections of Buddhist sacred writings, viz., *Cūttira-pīṭakam, vinaya-pīṭakam, apitarmapīṭakam*.

[Skt. *tri-pīṭaka* > த. திரிபிடகம்.]

திரிபுண்டரம் *tiri-puṇḍaram*, பெ.(n.) சைவநெற்றியில் திருநீர் அணியும் மூவரி கொண்ட குறி; saivaite mark in three horizontal lines made on the forehead with holy ashes.

[Skt. *tri-puṇḍra* > த. திரிபுண்டரம்.]

திரிபுரகந்தரி *tiripura-śundari*, பெ.(n.) பார்வதி; *pārvati* (அபிரா.).

[Skt. *tri-pura* > த. திரிபுரகந்தரி.]

திரிபுரதகனன் *tiripura-taganaṇ*, பெ.(n.) சிவபெருமான் (திரிபுரத்தை எரித்தவன்); Siva, as the who burnt tiripuram.

[Skt. *tri-pura+taganaṇ* > த. திரிபுரதகனன்.]

திரிபுரம் *tiripuram*, பெ.(n.) சிவனால் எரிக்கப்பட்டதாக தொன்மத்தில் (புராணத்தில்) கூறப்படும்,° வானில் உலவிய பொன், வெள்ளி, இரும்புக்கோட்டை நகரங்கள்; the three aerial cities of gold, silver and iron burnt by Siva. *திரிபுர மெரித்த விரிசடைக் கடவுளும்"* (இறைபாயி.).

[Skt. *tri-pura* > த. திரிபுரம்.]

திரிபுராதாபினி *tiripurādāpini*, பெ.(n.) நூற்றெட்டுபநிடதங்களுள் ஒன்று; an upanīśad, one of 108.

[Skt. *tripurā-tāpana* > த. திரிபுராதாபினி.]

திரிபுராதிசெந்தூரம் *tiripurātisendūram*, பெ.(n.) உடம்பு குடு குறைவு, சௌயாமைக்குக் கொடுக்கும் ஒரு செந்தூரம்; a red coloured oxidised medicine given to cure indigestion, loss of appetite etc. (சா.அக.).

திரிபுரை *tiri-purai*, பெ.(n.) 1. பார்வதி; *Pārvati*. "திரிபுரை யிங்கு வந்திருந்தால்" (சிவரக. கணபதியு.13). 2. நூற்றெட்டுபநிடதங்களுள் ஒன்று; an upanīśad, one of 108.

[Skt. *tri-purā* > த. திரிபுரை.]

திரிபுவனசக்கரவர்த்தி *tiribuvana-cakkaravartti*, பெ.(n.) வடமொழிச் செல்வாக்கால் சோழர்களுக்கு இடைக்காலத்தில் இடப்பட்ட பட்டப்பெயர்; (insc.) a title assumed by the Chola Kings as a result of sanskritisation.

த.வ. மூவுலகக் கோவேந்தன்

[Skt. tri-bhuvana > த. திரிபுவன சக்கரவர்த்தி]

திரிபுவனதிலகம் *tiribuvana-tilagam*, பெ.(n.) ஒரு பழைய கணித நூல் (கணக்கதி.5, உரை); an ancient mathematical treatise.

[Skt. tribuvana+tilagam > த. திரிபுவன திலகம்]

திரிமதம் *tirimadam*, பெ.(n.) மூன்று மயக்குமூலி, சடாமாஞ்சி, சித்திர மூலம், வாயு விலங்கம்; the three narcotics valerian root, plumbago, embelia ribes (சா.அக.).

திரிமதுரம் *tirimaduram*, பெ.(n.) மூன்று வகை (வித) சுவை பொருட்கள்: தேன், இன்பண்டம் (சர்க்கரை), நெய்; three sweet substances - honey, sugar and ghee (சா.அக.).

திரிமலம் *tiri-malam*, பெ.(n.) மும்மலம்; the three impurities of souls. "திரிமலங்க ளறுத்து" (சி.சி.12, 1).

[Skt. tri+malam > த. திரிமலம்.]

திரிமமூகம் *tirimamugam*, பெ.(n.) பால், நெய், தேன்; milk, clarified butter and honey (சா.அக.).

திரிமனம் *tirimanam*, பெ.(n.) நினைவு, புத்தி, அறிவு; thoughts, understanding and knowledge (சா.அக.).

திரிமாத்திரை *tiri-māttirai*, பெ.(n.) துணைத்தாளம் ஐந்தனுள் ஒன்று (பரத.தாள.3); (Mus.) a variety of time-measure, one of five *upa-tālam*, q.v.

[Skt. tri > த. திரி + மாத்திரை.]

திரிமூர்த்தி *tirimūrtti*, பெ.(n.) 1. இரும்பு (அயம்), காந்தம், மண்ணீரம்; iron, magnet and hydrated oxide of iron. 2. நான்முகன்,

திருமால், சிவன் இம்மூன்று பெயரும் குறிக்கும் அன்றியும் முறையே காலம், நீர், நெருப்பு இவற்றையும் குறிக்கும்; the three names signify the three qualities. It is also said to refer time water and fire respectively (சா.அக.).

திரிமூலம் *tiri-mūlam*, பெ.(n.) திப்பிலி, சித்திரம், கண்டு மூலம் என்ற மூவகை வேர்கள் (சங்.அக.); the three kinds of roots or plants, viz., *tippali, cittiram, kaṇṭu-mūlam*.

[Skt. tri > த. திரி + மூலம்.]

திரியங்குமம் *tiriyāṅ-mugam*, பெ.(n.) கோள் (கிரகங்)களின் குறுக்குப் பார்வை; (Astrol.) transverse aspect, as of planets.

[Skt. tiriyāṅ-mukha > த. திரியங்குமம்.]

திரியம்பகம் *tiriyambagam*, பெ.(n.) சிவன்வில்; śiva's bow. "சுடர்க்கடவுடன் பல்லிறுத்தவன் வலிக்கமை திரியம்பக மெனும் வில்" (கம்பரா.நட்புக்.7).

[Skt. tryambaka > த. திரியம்பகம்.]

திரியாகதகரம் *tiriyāgadaśuram*, பெ.(n.) மூன்று நாளைக்கொரு முறை வரும் காய்ச்சல், முறைக் காய்ச்சல்; fever returning every third day, tertian fever (சா.அக.).

திரியாயுடம் *tiriyāyudam*, பெ.(n.) வாணாளை நீடிக்கச் செய்யும் மந்திர வகை; a mantra believed to grant long life. "பின்னருந் திரியாயுடந் திரியம்பக மனுவால்" (காஞ்சிப்பு. களற்.15).

[Skt. tryāyusa > த. திரியாயுடம்.]

திரிலவங்கம் *tirilavaṅgam*, பெ.(n.) சிறு நாகப்பூ, செண்பகப்பூ, கிராம்பு என்ற மூவகை மணப் பண்டம் (சங்.அக.); the three aromatic spices, viz., *cirunāgappū, cenbagappū, kirāmbu*.

[Skt. tri+lavaṅgam > த. திரிலவங்கம்.]

திரிலிங்கம் *tirilingam*, பெ.(n.) சுண்டுவிரல் மோதிரவிரல் நடுவிரல்களை வளைத்துப் பெருவிரல் நுனியையும் கூட்டி மணிக்கட்டை வளைத்துக் காட்டும் நளினமான கைவகைக் குறிப்பு (பரத.பாவ.36); (*Nāṭya*) hand-pose in which the tips of all the finger except the forefinger are bent and touch one another and the wrist is slightly bent, one of the 23 *kara-laṭcaṇam*, q.v.

[Skt. *stri-liṅga* > த. திரிலிங்கம்.]

திரிலோகக்கலவை *tiri-lōga-k-kalavai*,

பெ.(n.) மூன்று வகையான மாழை (உலோகம்) பொன், வெள்ளி, செம்பு இவற்றின் கலப்பு; an alloy of gold, silver and copper (சா.அக.).

திரிவிக்கிரமன்¹ *tirivikkiramaṇ*, பெ.(n.)

1. ஒரு மருத்துவ நூலாசிரியன்; a medical author. 2. ஒரு மருந்துக் கலப்பு; the name of a mixture (சா.அக.).

திரிவிக்கிரமன்² *tirivikkiramaṇ*, பெ.(n.)

1. திருமால்; *Viṣṇu*, as one who measured the world in three strides. (மூன்றடியால் உலகமளந்தவன்). "திரிவிக்கிரமன் செந்தாமரைக் காணம்மான்" (திவ்.திருவாய்.2, 7, 7). 2. சூரியன் (பிங்.); sun.

[Skt. *tri-vikrama* > த. திரிவிக்கிரமன்.]

திரிவிருத்தி *tiri-virutti*, பெ.(n.) கடுக்காய்

வகை (பதார்த்த.969); species of chebulic myrobalan.

திரிவேணிசங்கமம் *tirivēṇi-śaṅgamam*,

பெ.(n.) அலகாபாத்து அருகில் பிரயாகையில் கங்கை, யமுனை, சரசுவதி (அந்தர்வாகினியான) என்னும் மூன்று ஆறுகள் கூடுமிடம் (யாழ்.அக.); confluence of the Ganges with the Jamna and the subterranean Sarasvati near Allahabad.

[Skt. *tri-vēṇi+caṅkamam* > த. திரிவேணி சங்கமம்.]

திரீலிங்கம் *tiri-liṅgam*, பெ.(n.) பெண்பால்; feminine gender (Gram.). "ஆண்பால்

பெண்பால் அலிப்பால் என்னுமிம்மூன்றும் புல்லிங்கம், திரீலிங்கம், நபஞ்சகலிங்கம் எனவாம்" (பி.வி.44).

[Skt. *stri-liṅga* > த. திரீலிங்கம்.]

திருசியம் *tirusiyam*, பெ.(n.) 1. கண்ணுக்குத் தோன்றுவது; that which is visible anything perceived by the eye. 2. கண்; eye (சா.அக.).

திருட்டசன்மம் *tiruṭṭa-śaṅmam*, பெ.(n.) இம்மை; the present birth. "திருஷ்டஜன்ம போக்கியம்" (சி.சி.4, 40, சிவாக்.).

[Skt. *drṣṭa-jaṅman* > த. திருட்டசன்மம்.]

திருட்டபோக்கியம் *tiruṭṭa-pōkkiyam*, பெ.(n.) இம்மையிற்செய்த கருமங்களின் பலனைக் கொள்ளுகை (அனுபவிக்கை) (சி.சி.2, 39, ஞானப்.); effects of actions done in this birth.

[Skt. *drṣṭa+bhōgya* > த. திருட்டபோக்கியம்.]

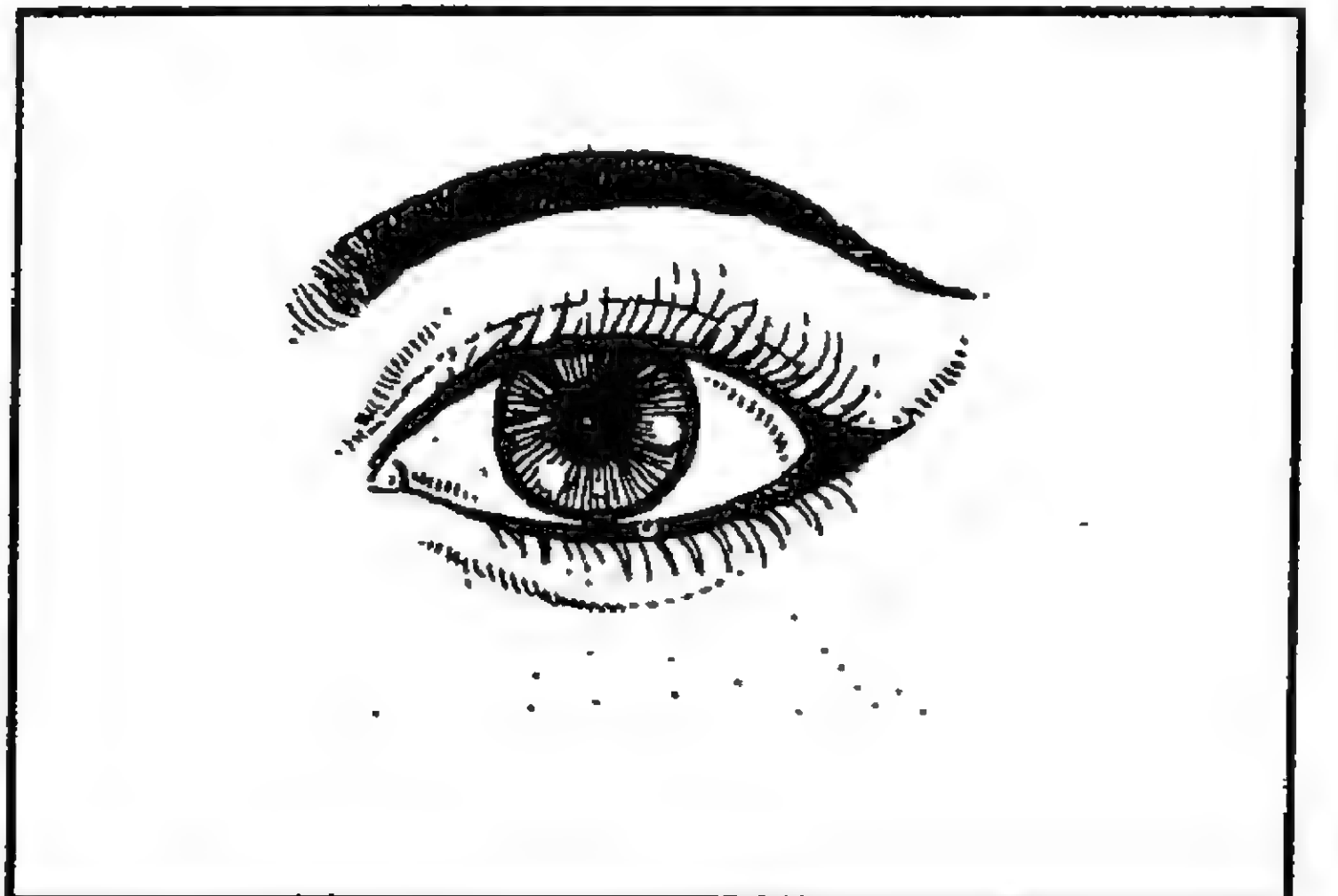
திருட்டாந்தம் *tiruṭṭāṅdam*, பெ.(n.) எடுத்துக் காட்டு (உதாரணம்); example, illustration.

[Skt. *drṣṭ-āṅta* > த. திருட்டாந்தம்.]

திருட்டி-த்தல் *tiruṭṭi-*, 11 செ.குன்றாவி.(v.t.) கண்ணுக்குப் புலனாதல்; to become visible. "திருட்டித்த வாலமன் மதனொரு பாலிருக்க" (சீதக்.118).

[Skt. *drṣṭi* > த. திருட்டி-]

திருட்டி *tiruṭṭi*, பெ.(n.) 1. கண்; eye. 2. கரு விழியின் நடுவேயுள்ள சிறிய புள்ளி (பிந்து) போன்ற பாகம், பாவை; the aperture in the

middle of the iris, pupil. 3. அறிவு; intellect. 4. பாம்பு; snake. 5. பார்வை; sight. 6. கருவிழியின் மையத் திலுள்ள ஒளி பகுதி; the point of clearest vision at the centre of retina-macula lutea. 7. நஞ்சு; poison. 8. கெட்டப் பார்வை; evil sight. 9. மெய்யறிவால் பார்த்தல்; viewing with mental eye. 10. திணை; millet (சா.அக.).

திருட்டிக்கழி-த்தல் *tirutti-k-kali*, செ.கு.வி. (v.i.) நீக்குவினையால் கண்ணூறு போக்குதல்; to dispel the supposed effects of the evil eye by ceremonial rites.

த.வ. கண்ணூறு கழித்தல்

[Skt. *drsti* > த. திருட்டி + கழி-.]

திருட்டிக்கழிப்பு *tirutti-k-kalippu*, பெ.(n.) கெட்ட பார்வையால் நேர்ந்த தீவினையை நீக்குகை; (in magic) a ceremony for removing an ill or evil effect caused by evil eyes (சா.அக.).

திருட்டிசாத்திரம் *tirutti-šattiram*, பெ.(n.) கண்ணின் ஒளியையும் பார்வையையும் பற்றிக் கூறும் நூல்; the science that treats of lights and vision - optics (சா.அக.).

திருட்டிகற்று-தல் *tirutti-šurru*, செ.கு.வி. (v.i.) கண்ணூறு கழித்தற் பொருட்டுச் சில பண்டங்களைச் சுற்றுதல் (இ.வ.); to wave specified articles round a person, to avert the evil eye.

[Skt. *drsti* > த. திருட்டி + சுற்று-.]

திருட்டிதோடம் *tirutti-tōdam*, பெ.(n.) கெட்ட பார்வையாலேற்படும் குற்றம்; evil effects caused by evil eyes (சா.அக.).

த.வ. கண்ணூறு துகடம்

திருட்டிபரிகாரம் *tirutti-parigāram*, பெ.(n.) கண்ணூறு பட்டதாலுண்டாந் தீங்கினை நீக்குகை (உ.வ.); averting of the evil eye.

த.வ. கண்ணூறு கழிப்பு

[Skt. *drsti+panikāram* > த. திருட்டி பரிகாரம்.]

திருட்டிமாவிளக்கு *tirutti-mā-vilakku*, பெ.(n.) பெண்ணுக்குக் கண்ணூறு நீக்க வினையாகச் சல்லடையில் வைத்துச் சுற்றும் மாவிளக்கு (இ.வ.); small lamps of flour - paste placed on a sieve and waved before a girl in the ceremony of her pubescence with a view to avert the evil eye.

[Skt. *drsti* > த. திருட்டி + மா விளக்கு.]

திருட்டிவிடம் *tirutti-vidam*, பெ.(n.) பார்வையால் நஞ்சுமிழும் ஒரு பாம்பு (மணிமேகலை); snake causing poison by mere sight (சா.அக.). "திருஷ்டிவிஷம் போலே காணில் முடிவன்" (ஈடு, 4, 9, 7).

[Skt. *drsti+viṣam* > த. திருட்டிவிடம்.]

திருட்டிவித்தை *tirutti-vittai*, பெ.(n.) கண்ணைப் பற்றிய நூல்; science of vision-optics.

திருணபஞ்சமூலம் *tiruṇa-panjamūlam*, பெ.(n.) ஐந்து வகை வேர்க்கூட்டு; நாணல், தர்ப்பை, பரும்பு, நெற்பயிர், வெள்ளறுகு; a group of five roots, consisting that of koosa grass, sugarcane, paddy, white doob (சா.அக.).

திருணம்¹ *tiruṇam*, பெ.(n.) 1. உலர்ந்த புல் (பிங்.); piece of straw. 2. வில் (யாழ்.அக.); bow.

[Skt. *trṇa* > த. திருணம்.]

திருணம்² *tiruṇam*, பெ.(n.) தேள் (யாழ்.அக.); scorpion.

[Skt. *drōna* > த. திருணம்.]

திருணம்³ *tiruṇam*, பெ.(n.) தேன் (யாழ்.அக.); bee.

திருதம் *tirutam*, பெ.(n.) தாளவகை; a fast-moving time measure (Mus.).

[Skt. *druta* > த. திருதம்.]

திருதி¹ *tirutī*, பெ.(n.) 1. உறுதி; firmness, boldness. "இத்தகைய யாவ ததுவென்றிருதியாமால்" (பிரபோத.27, 82). 2. துணை (சது.); help, assistance. 3. மனநோன்பி ருபத்தேழுணுள் ஒன்று (யோகம்); (Astron.) a division of time one of 27 *yōgam*.

[Skt. dhrti > த. திருதி.]

திருதி² *tirutī*, பெ.(n.) 1. எரிநீர் (திராவகம்); tincture. 2. ஊட்டம், ஆற்றல் (சத்து); extract.

[Skt. druti > த. திருதி.]

திருதி³ *tirutī*, பெ.(n.) விரைவு (இ.வ.); haste.

[Skt. druta > த. திருதி.]

திருதி⁴ *tirutī*, பெ.(n.) 1. செய் மருந்தைப் பனியில் வைத்து, செயநீரைப் போல் செய்யுமோர் ஆயுள்வேத முறை; (in medicine) an ayurvedic process by which a prepared medicine is exposed to night's dew converting it to a pungent liquid. 2. ஓர் மீன்; a kind of fish. 3. தோல்; skin (சா.அக.).

திருதிமை *tirutimai*, பெ.(n.) மனத்திட்பம்; boldness, courage, strength of will. "திருதிமையா வைவரையுங் காவலேவி" (தேவா.812, 8).

[Skt. dhrti+mai > த. திருதிமை.]

திருதியை *tirutiyai*, பெ.(n.) 1. மூன்றாம் நாள் (திதி); the third titi of the bright or dark fortnight. 2. மூன்றாம் வேற்றுமை (பி.வி.6); (Gram.) instrumental case.

[Skt. trtiyā > த. திருதியை.]

திருப்தி *tirupti*, பெ.(n.) மனநிறைவு; satisfaction.

த.வ. பொந்திகை, தணிவு, நிறைவு

[Skt. trpti > த. திருப்தி.]

திருப்பரம் *tirupparam*, பெ.(n.) சோறு; cooked rice (சா.அக.).

திருப்பிரம் *tiruppiram*, பெ.(n.) நெய்; clarified butter, ghee (சா.அக.).

திரேக்காணாதிபன் *tirēkkāṇādipan*, பெ.(n.) குறித்த நாளுக்குரிய உடைமையான வான்கோள்; (குறித்த திரேக்காணத்தின் அதிபதியாகிய கிரகம்); (Astrol.) the planet presiding over a particular *tirēkkāṇam*.

திரேகம் *tirēgam*, பெ.(n.) 1. உடல்; body. 2. மூன்று; three (சா.அக.).

திரேதாக்கினி *tirētākkini*, பெ.(n.) முத்தீ; the triple at a sacrifice.

[Skt. trētāgni > த. திரேதாக்கினி.]

திரேதாயுகம் *tirēdā-yugam*, பெ.(n.) நான்கு யுகங்களுள் 1296000 ஆண்டுகள் கொண்ட இரண்டாம் யுகம் (திவ்.திருநெடுந்.வ்யா.3); *trētā yuga* or age, consisting of 1,296,000 solar years, second of four yukam, q.v.

[Skt. trētā+yuga > த. திரேதாயுகம்.]

திரேதை *tirēdai*, பெ.(n.) திரேதாயுகம் பார்க்க; see *tirētāyugam*. "திரேதைக்கண் வளையுரு வாய்த் திகழ்ந்தான்" (திவ். திருநெடுந்.3).

திரைலோக்கியம் *tirailōkkiyam*, பெ.(n.) 1. மூவுலகம்; the three worlds. "திரைலோக்கிய சுந்தரன்" (திருவிசைப். கருவூர்த்.5). 2. பேரழகுள்ளது; that which is very fine, often used ironically. "அவன் செய்த காரியம் திரைலோக்கியமாயிருக்கிறது" (உ.வ.).

திரோதகம்¹ *tirōdagam*, பெ.(n.) மறைத்தலைச் செய்வது; that which causes obscurity. "அதுதான் ஞானதிரோதகமாய் மறைத்துக் கொடுநின்றலான்" (சி.போ.பா.4, 2).

[Skt. tirōdhaka > த. திரோதகம்.]

திரோதகம்² *tirōtagam*, பெ.(n.) மறைத் தலைச் செய்வது; that which causes

obscurity. "அதுதான் ஞான திரோதமாய் மறைத்துக் கொடுநிற்றலான்" (சி.போ.பா.4, 2).

[Skt. *tirōdhaka* > த. திரோதகம்.]

திரோதம் *tirōdam*, பெ.(n.) 1. மறைக்கை; concealment, obscuration. "இருட்டி ரோதம் புரிந்தாங்கு" (திருப்போ. சந்.மாலை. 69). 2. திரோதானசத்தி பார்க்க; see *tirōtāna-satti* (சிவப்பிர.உண்மை.42).

[Skt. *tirōdha* > த. திரோதம்.]

திரோபவம் *tirōbavam*, பெ.(n.) 1. ஐந்து கிருத்தியங்களுள் ஒன்றாய் ஆவிஉரு தன் கன்மம் முடியும் வரையில் உலகானுபவங்களில் உழன்று மயங்கும்படி உண்மையை மறைத் தலைச் செய்யும் சிவபெருமானது அருட் செயல்; (Śaiva.) function of veiling or darkening, designed to keep the souls engrossed in the experiences of the world until their karma is completely worked out, one of *pañca-kiruttiam*. 2. மறைகை; vanishing, dis-appearance. "செவ்வருட் குறியி லீசன்றிரோபவஞ் செய்தான்" (சேதுபு. சங்கரபா.102).

[Skt. *tirō-bhava* > த. திரோபவம்.]

திரௌபதி *traupadi*, பெ.(n.) பாண்டவர் ஐவரின் மனைவி (துருபதனுடைய மகள்); the wife of the five *Pāṇḍava* brothers, as daughter of Drupada, king of *Pāñcāla* country. "திரௌபதி மாலையிட்ட சருக்கம்" (பாரத.).

தில்பசந்து *til-paśandu*, பெ.(n.) ஒருயர்ந்த ஒட்டு மாம்பழ வகை (G.Sm.D.I. i, 235); a kind of superior mango.

[U. *dilpasand* > த. தில்பசந்து.]

திலகம் *tilagam*, பெ.(n.) 1. நெற்றிப்பொட்டு; a small circular mark on forehead. "திலகந்தொடும்... திருநுதல்" (நற்.62). 2. சிறந்தது; that which is excellent,

eminent. "திலக நீண்முடித் தோடு" (சீவக.246).

திலகை *tilagai*, பெ.(n.) எள்ளுப்போற் கருநிறமுள்ள மாண்மத (கத்தூரி) வகை (பதார்த்த.1081); musk, black like sesame, one of five kinds of *kastūri*.

[Skt. *tilakā* > த. திலகை.]

திலதக்கலித்துறை *tilada-k-kalitturai*, பெ.(n.) கட்டளைக் கலித்துறை வகை (குஞ்சைவா.1, உரை); a kind of *kaṭṭalai-k-kalitturai* verse.

[Skt. *tilaka+kalitturai* > த. திலதக்கலித் துறை.]

திலதண்டுலம் *tila-taṇḍulam*, பெ.(n.) 1. எள்ளுடன் கலந்த அரிசி; mixture of sesame and rice. 2. சுரத காலத்துப் புரியும் எண் வகையாலிங்கனத்துள் ஒன்று (கொக்கோ.5,43); a mode of sexual embrace, one of *en-vakai-y-āliṅkanam*.

[Skt. *tila+taṇḍulam* > த. திலதண்டுலம்.]

திலதண்டுலகம் *tilataṇḍulagam*, பெ.(n.) அரிசியும் எள்ளும் கலந்தது போல் நாயகியும் நாயகனும் ஒருவரை ஒருவர் தழுவுதல்; fixed embrace in which both man and woman lie face to face and embrace so closely like a mixture of rice and sesamum seeds that the arms and thighs of one are encircled by those of the other (சா.அக.).

திலதம் *tiladam*, பெ.(n.) திலகம் பார்க்க; see *tilagam*. "தெரிமுத்தஞ் சேர்ந்த திலதம்" (கலித்.92).

[Skt. *tilaka* > த. திலதம்.]

திலதமிடல் *tiladamidaḷ*, பெ.(n.) பொட்டிடல், சந்தனம் அல்லது மந்திர மை; wearing dot

between eye brows as sandal paste or magic paint (சா.அக.).

திலதர்ப்பணம் *tila-tarppanam*, பெ.(n.) மூதாதையர் பொருட்டு எள்ளுந் தண்ணீரும் கலந்திறைக்கும் நீர்க்கடன்; libations of sesame and water offered to the manes.

[Skt. *tila+tarppanam* > த. திலதர்ப்பணம்.]

திலதவசீகரம் *tilata-vaśīkaram*, பெ.(n.) மாயவித்தையால் விரும்பியவர்களை வசப்படுத்திக் கொள்ளுகை; power of fascinating persons by wearing a magic tilka on one's forehead (குற்றா.குற.116, 2.).

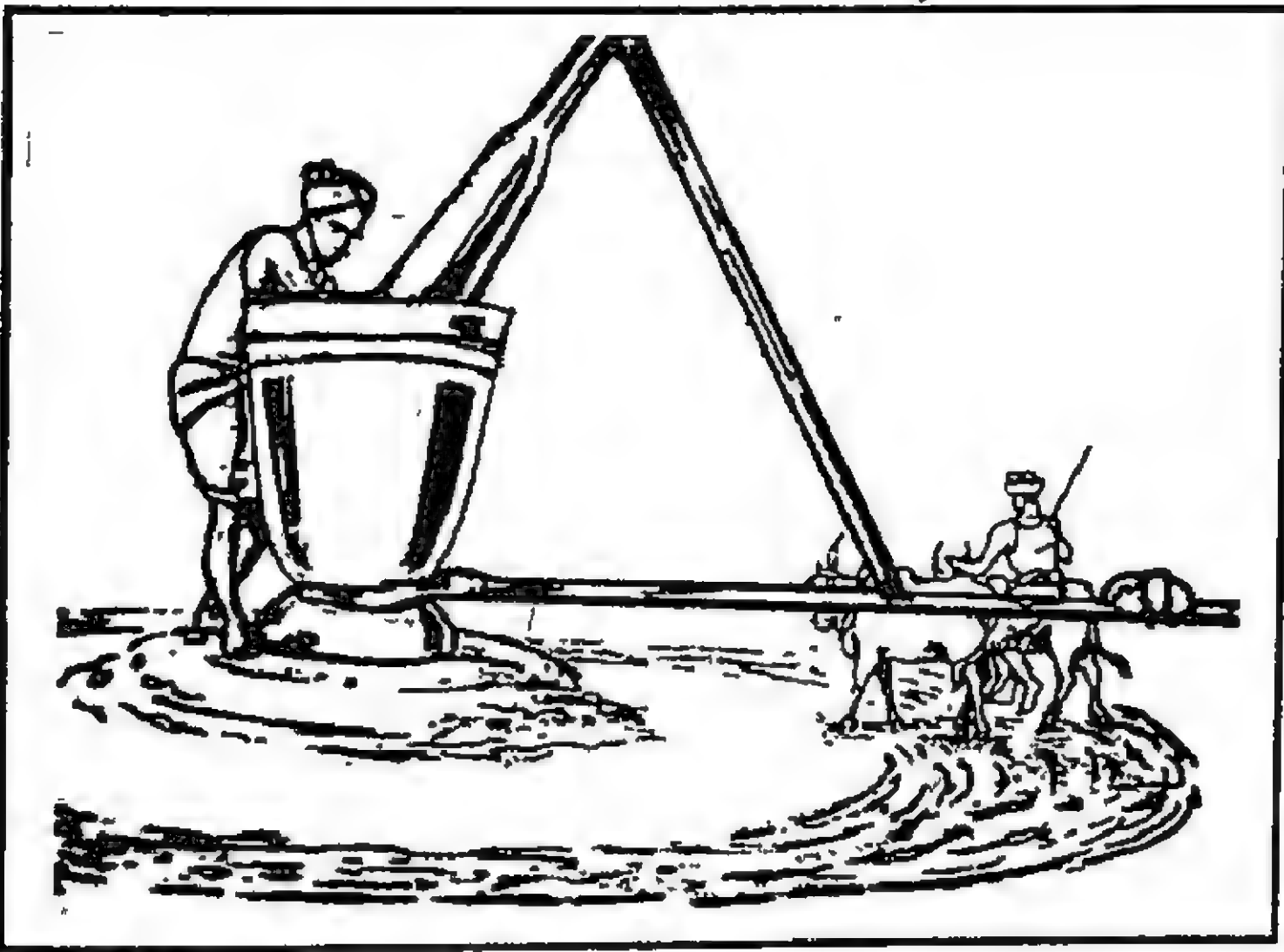
[Skt. *tilaka+tarppanam* > த. திலத வசீகரம்.]

திலதைலம் *tila-tailam*, பெ.(n.) நல்லெண்ணெய்; gingelly oil.

[Skt. *tila+tailam* > த. திலதைலம்.]

திலப்பொறி *tila-p-pori*, பெ.(n.) எள்ளிடலாட்டும் செக்கு; oil press. "திலப்பொறியிலிட்டனர் திரிப்பவும்" (யசோதா.5, 33).

[Skt. *tilapori* > த. திலப்பொறி.]

திலம் *tilam*, பெ.(n.) எள்ளு (பிங்.); *sesamum indicum*.

[த. நூல்(எள்)-தில் > Skt. *tila* > த. திலம்.]

திலுப்புலு *tilu-p-pulu*, பெ.(n.) முப்பது என்றதனைக் குறிக்கும் குழுஉக்குறி; (J.) thrity, a slang term.

[Skt. *tri+p+pulu* > த. திலுப்புலு.]

திலோதகம் *tilōdagam*, பெ.(n.) எள்ளும், நீரும், இது நீர்ப்பயலுக்காக உதவுவது; a

symbolical combination of gingelly seed and water used in ceremony for the dead or of ones forefathers who are no more (சா.அக.).

திவ்விய *tivviya*, வி.எ.(adj.) இனிய; sweet. "தேன்றரு மாரிபோன்று திவ்விய கிளவி தம்மால்" (சீவக.581).

[Skt. *tivviya* > த. திவ்விய.]

திவ்வியதொனி *tivviya-toni*, பெ.(n.) தேவர்கள் அருகக் கடவுள் முன்பு செய்யும் ஆரவாரத்தொனி (சீவக.3013, உரை); (Jaina.) shouts of celestials in the presence of Arhat

[Skt. *divya+toni* > த. திவ்வியத்தொனி.]

திவ்வியதேசம் *tivviya-tēśam*, பெ.(n.) ஆழ்வார்களாற் பாடப்பட்ட திருப்பதிகள்; (Vaiśṇ.) *Viṣṇu* shrines sung by *Alvārs*.

[Skt. *divya+tēcam* > த. திவ்வியதேசம்.]

திவ்வியநாமசங்கீர்த்தனம் *tivviya-nāma-śaṅgīrttanam*, பெ.(n.) பாடகர் பலர் விளக்கைச் சுற்றி நடனம் செய்து கடவுளின் திருப்பெயர்(நாமங்)களைச் சொல்லிப் புகழ்ந்து பாடுகை; praising and singing a god's name while dancing around a lamp placed in the middle of a hall.

[Skt. *divya+nāma+caṅkīrttanam* > த. திவ்வியநாமசங்கீர்த்தனம்]

திவ்வியநானம் *tivviya-nānam*, பெ.(n.) நீராடல் ஏழுநூள் வெய்யில் காயும்பொழுது பெய்யும் மழையில் செய்யும் நீராடல் (வின்.); bathing in the rain during sunshine, one of seven *snānam*.

[Skt. *divya+snānam* > த. திவ்விய ஸ்நானம்]

திவ்வியப்பிரபந்தம் *tivviya-p-pirapandam*, பெ.(n.) ஆழ்வார் பன்னிருவரும் அருளிச் செய்ததும் நாலாயிரஞ் செய்யுள் கொண்டது மான தொகுதி; collection of 4000 stanzas composed by 12 *vaiṣṇava* saints.

த.வ. துய்யபெரும்பனுவல்

[Skt. *divya+p+pirapantam* > த. திவ்வியப் பிரபந்தம்.]

திவ்வியம் *tivviam*, பெ.(n.) .1. தெய்வத் தன்மையுள்ளது; divinity, anything celestial or god-like. 2. மேலானது (உவ); that which is excellent, supreme. 3. சந்தனவகை (யாழ்.அக.); a kind of sandal.

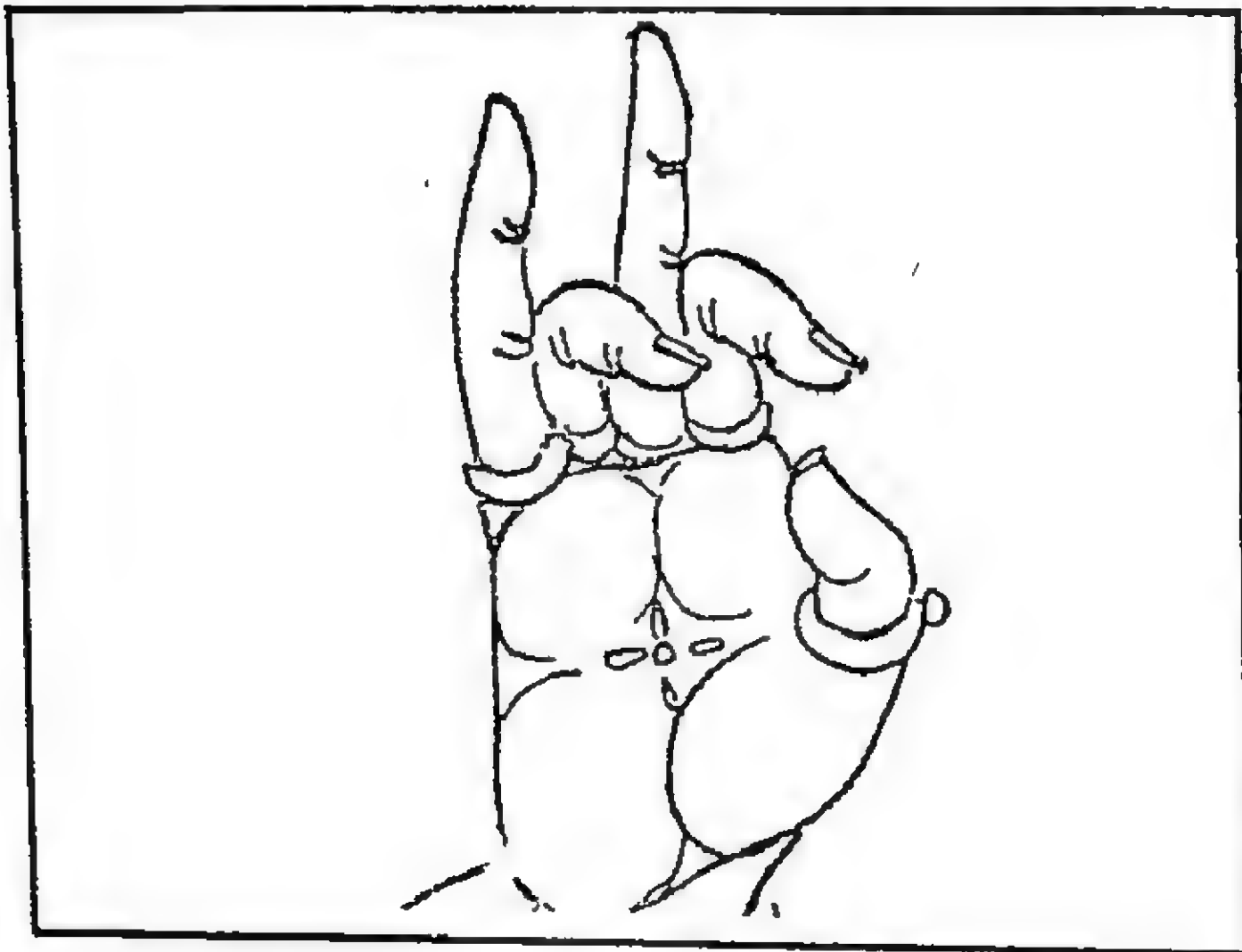
த.வ. துய்யம், தேவிகம்

[Skt. *divya* > த. திவ்வியம்.]

திவ்வியமணி *tivviya-maṇi*, பெ.(n.) மேளகர்த்தாக்களுளொன்று (சங்.சந்.47); (Mus.) a primary *rāga*.

[Skt. *divya* > த. திவ்விய+மணி.]

திவ்வியமுத்திரை *tivviya-muttirai*, பெ.(n.) கட்டை விரலும் மோதிரவிரலுஞ் சேர்ந்த முத்திரை (செந்.10, 426); a finger-pose in

which, the ring-finger and the thumb are joined.

[Skt. *divya* > த. திவ்விய+முத்திரை.]

திவ்வியவராடி *tivviya-varāḍi*, பெ.(n.) குறிஞ்சிப்பண் வகை (பிங்.); a melody type of the *kuṛiṅgi* class (Mus.).

[Skt. *divya+varāḍi* > த. திவ்வியவராடி.]

திவ்வியவுணவு *tivviyavuṇavu*, பெ.(n.) நேர்த்தியான உணவு; delicious food (சா.அக.).

த.வ. தூய உணவு

[Skt. *divya* > த. திவ்வியம் + உணவு.]

திவ்வியாகந்தம் *tivviyāgandam*, பெ.(n.) பேரேலம்; large cardamom (சா.அக.).

திவ்வியாசாரம் *tivviyāśāram*, பெ.(n.) குங்குலியம்; Indian dammer shorca robusta.

திவ்வியாஞ்சனம் *tivviyāñjanam*, பெ.(n.) நளிரி நீர் காய்ச்சல்களுக்கு ஆயுள்வேத முறையில் உருவாக்கிய கண்ணிற்கிடும் கலிங்கம்; an eye salve prepared as per ayurvedic process to be used in delirious fever (சா.அக.).

திவ்வியாத்திரம் *tivviyāttiram*, பெ.(n.) தெய்வப்படைக்கருவிகள்; weapons. "திவ்வியாத்திர மோட்டியே" (வரத.பாகவத. நாரசிங்க.157).

[Skt. *divya+yāttiram* > த. திவ்வியாத்திரம்.]

திவ்வியாபரணம் *tivviyābaraṇam*, பெ.(n.) அரசர் முதலியோர் அணியும் சிறந்த அணிகலன் (வின்.); superior ornaments worn by a sacred or royal personage.

[Skt. *divya+paraṇam* > த. திவ்வியாபரணம்.]

திவசம் *tivaśam*, பெ.(n.) 1. பகல்; day time (பிங்.). 2. நாள்; day. "இத்திவசத்தின் முடித்தும்" (கம்பரா.நாகபா.171). 3. இறந்த நாட்கடன்; anniversary commemorative of a person's death. "எத்திவசமும் புசித்திவ் வுலகை வஞ்சிக்குந் திருடர்" (பிரபோத.11, 5).

[Skt. *divasa* > த. திவசம்.]

திவம் *tivam*, பெ.(n.) 1. பரமபதம்; heaven. "திவத்திலும் பகநிரை மேய்ப்புவத்தி" (திவ்.திருவாய்.10, 3, 10). 2. வானம்; sky (யாழ்.அக.).

[Skt. *div* > த. திவம்.]

திவாணம் *tivāṇam*, பெ.(n.) 1. முகம்மதிய அரசாங்கம்; Muhammadan government. "காலந் திவாணமான தினாலே" (திருப்பணி).

மதுரைத்த.10). 2. கோயில் வருவாயிலிருந்து செய்யப்பட்டுச் செலவு; expenditure from temple funds. 'அது திவாணத்து உத்ஸவம்.'

[U. *divāni* > த. திவாணம்.]

திவாந்தகாலம் *tivānda-kālam*, பெ.(n.) மாலை; evening. "தினகரன் றிவாந்த காலத்திற் சேர்த்திய வினவொளி" (இரகு. திக்கு.1).

[Skt. *divā+anta* > த. திவாந்த+காலம்.]

திவாராத்திரி *tivārāttiri*, பெ.(n.) பகலுமிரவும் (யாழ்.அக.); day and night.

[Skt. *divā+rāttiri* > த. திவாராத்திரி.]

திவால் *tivāl*, பெ.(n.) கடனிறுக்கச் ஆற்றலற்ற (சத்தியற்ற) நொடிவுநிலை; bankruptcy, insolvency. த.வ. நொடிவு

[U. *divālā* > த. திவால்.]

திவாலர்சி *tivāl-arśi*, பெ.(n.) நொடிவாளர் மனு (Mod.); petition in bankruptcy, insolvency petition.

[U. *divālā+arzi* > த. திவாலர்சி.]

திவாலா *tivālā*, பெ.(n.) திவால் பார்க்க; see *tivāl*.

திவாலெடு-த்தல் *tivāl-edu-*, செ.கு.வி.(v.i.) நொடிந்தவராதல் (C.G.); to become a bankrupt; to seek the benefit of the insolvency act.

[U. *divālā+* > த. திவாலா+எடு-.]

திவான் *tivān*, பெ.(n.) 1. முதல் அமைச்சர்; Prime Minister, chief officer of a native state. 2. அரசிறை யதிகாரி; head officer of the revenue or financial department (R.F.).

[U. *divān* > த. திவான்.]

திவான்பகதூர் *tivān-bagadūr*, பெ.(n.) அரசாங்கத்தார் வழங்கும் ஒரு பட்டப் பெயர்

(இக்.வ.); *dewan bahadur*, a title conferred by Government.

[U. *divān* + *bahadur* > த. திவான்பகதூர்.]

திவானி *tivāni*, பெ.(n.) முறை (நீதி)மன்றம் (நியாயஸ்தலம்) (வின்.); place of justice.

திவி *tivi*, பெ.(n.) மேல் உலகம்; Indra's heaven. "தரையொடு தவிதல நலிதரு" (தேவா.568, 2).

[Skt. *divi* > த. திவி.]

திவிகண்டம் *tivigaṇḍam*, பெ.(n.) ஓர் வகை செம் மஞ்சள்ளி, இது சிறிது சிவப்பாகவும் பச்சையாகவும் கனமுள்ளதாகவும் இருக்கும்; impure trisulphate of arsenic little red and green in colour and heavy (சா.அக.).

திவிதிராட்சம் *tivi-tirāṭcam*, பெ.(n.) கொடி முந்திரிகை (மலை.); common grape vine.

[Skt. *divya+drāksā* > த. திவிதிராட்சம்.]

திற்றி *tirri*, பெ.(n.) இறைச்சி; meat (சா.அக.).

திறாங்கு *tirāṅgu*, பெ.(n.) கதவடை தாழ் (j.); bolt.

[Fr. *triangle* > த. திறாங்கு.]

திறாம் *tirām*, பெ.(n.) 1. அறுபது துளிகொண்ட ஒரு நீரளவு; fluid dram = 60 drops. 2. ஒரு நிறுத்தலளவை; dram in apothecaries weight = 5/16 tola.

[E. *dram* > த. திறாம்.]

திறாவல் *tirāval*, பெ.(n.) கலிமி பாய் மரத்துக்குப் பிற்பக்கமாய்க் கோசபறுவான் பூம் என்ற உத்திரத்தில் விரிக்கப்படும் பாய் (M.Navi.251); spanker.

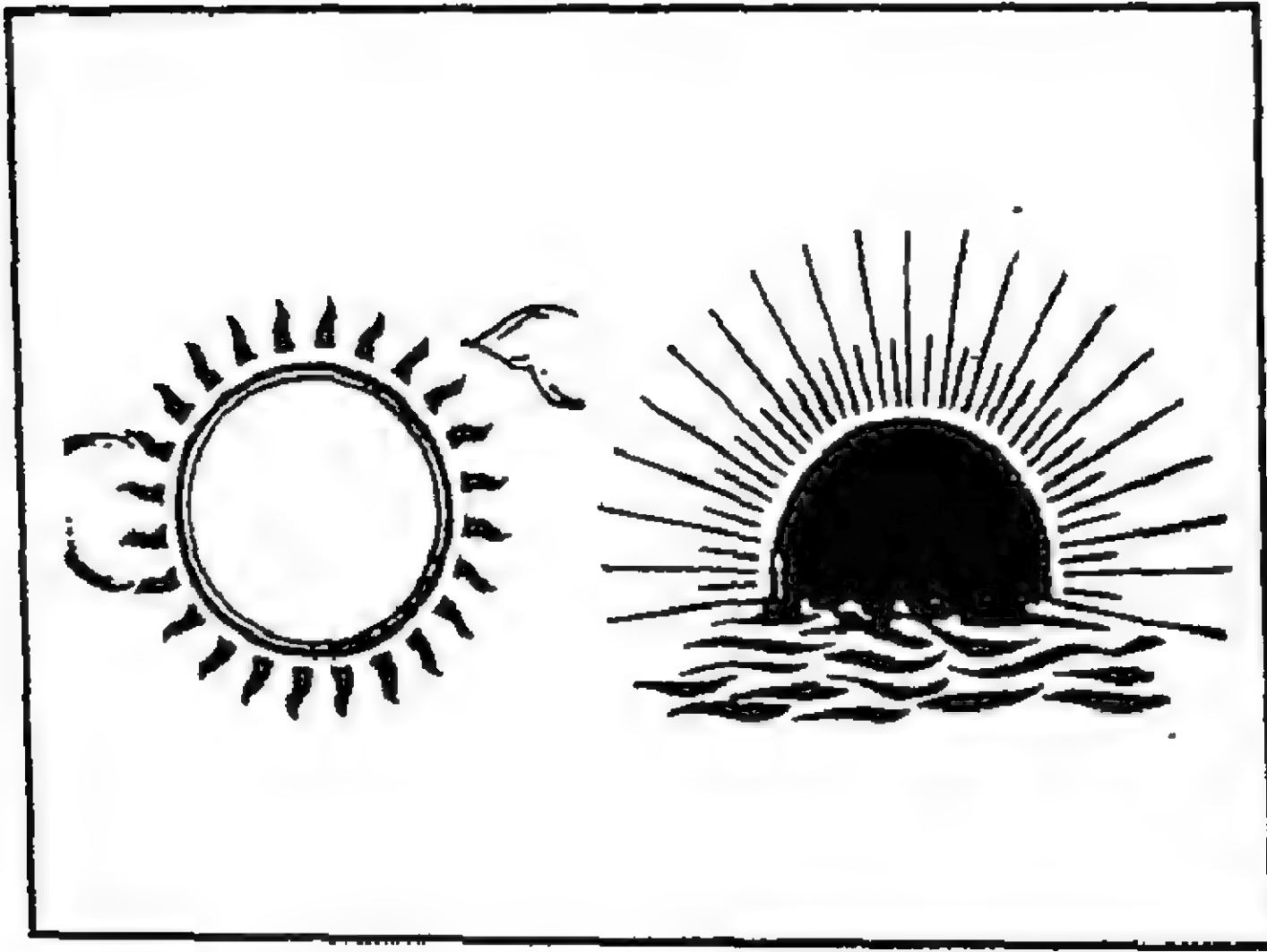
தினக்காய்ச்சல் *tiṇa-k-kāyccal*, பெ.(n.) 1. விடாத காய்ச்சல்; hectic fever occurring daily. 2. அன்றாடம் வரும் காய்ச்சல்; a fever whose paroxysms every day - Quotidian fever (சா.அக.).

த.வ. நாட்காய்ச்சல்

தினக்கிரமவலங்காரம் *tiṅa-k-kirama-v-alaṅgāram*, பெ.(n.) தேரையர் செய்தவோர் தமிழ் மருத்துவ நூல்; a treatise in medicine in daily practice compiled by Teraiyar in Tamil (சா.அக.).

தினகரன் *tiṅa-garaṇ*, பெ.(n.) சூரியன் (பிங்.) (பகலைச் செய்வோன்); sun, as maker of the day. "தினகரனை யனைய" (கம்பரா. மூலபல. 163).

[Skt. *dina-kara* > த. தினகரன்.]

தினகவி *tiṅa-kavi*, பெ.(n.) 1. அரசன் திருவோலக்க மண்டபத்தில் உட்காரும் போதும் எழுந்திருக்கும் போதும் பாடும் பாட்டு; poem in praise of a king at the beginning and close of his durbar. 2. நாட்கவி பாடுவோன்; poet who composes *tiṅa-kavi*.

[Skt. *dina+kavi* > த. தினகவி.]

தினசரி *tiṅa-śari*, பெ.(n.) 1. நாட்செயல்; daily occupation, daily routine of business. 2. நாட்குறிப்பு (வி.எ.); account or journal of the day, diary. 3. தினந்தோறும் பார்க்க; see *tiṅandōrum*. "அவன் தினசரி வருகிறான்".

[Skt. *dina+caryā* > த. தினசரி.]

தினசரிதக்காரன் *tiṅa-śarita-k-kāraṇ*, பெ.(n.) நாட்குறிப்பு எழுதுவோன் (பணவிடு.20); diarist.

[Skt. *dina+saritam+kāraṇ* > த. தினசரிதக்காரன்.]

தினசரிபத்திரிகை *tiṅaśari-pattirigai*, பெ.(n.) நாளேடு; daily newspaper.

த.வ. நாளேடு

[Skt. *dina+caryā+pattirikai* > த. தினசரிபத்திரிகை]

தினசேடம் *tiṅa-śēdam*, பெ.(n.) ஆண்டு எச்சத்திற்கும் (சேசத்திற்கும்) கோள்கற்றில் குறைந்த நாட்களுக்கும் உள்ள வேறுபாடு (வின்.); (Astron.) difference between the *varuṭa-cēsam* and the next less number of days in Parivirutti tables.

[Skt. *dina+sēsam* > த. தினசேடம்.]

தினத்திரயம் *tiṅa-t-tirayam*, பெ.(n.) மூன்று விண்மீன்கள் வரும் நாள் (விதான. குணாகுண.109); day when three nakshatras are in conjunction with the moon.

[Skt. *dina+traya* > த. தினத்திரயம்.]

தினந்தோறும் *tiṅan-dōrum*, பெ.(n.) ஒவ்வொரு நாளும்; daily. "தினந்தோறு முள்ளருகிச் சீர்பாடு மன்பர்" (அருட்பா.ii, நெஞ்சறு.18).

த.வ. நாள்தோறும்

[Skt. *dinam* > த. தினம்+தோறும்.]

தினநாதன் *tiṅa-nādaṇ*, பெ.(n.) சூரியன் (சூரியன்); sun, as lord of the day. (நாளுக்குத் தலைவன்). தினநாதன் றனயர் தம்பால்" (பாரத.திரௌ. 86).

[Skt. *dina+nātha* > த. தினநாதன்.]

தினப்படி *tiṅappadi*, பெ.(n.) 1. நாட்படித்தரம்; daily allowance. 2. தினந்தோறும் பார்க்க; see *tiṅantōrum*.

[Skt. *dina* > த. தினம்+படி.]

தினப்பிரமாணம் *tiṅa-p-piramāṇam*, பெ.(n.) கோளின் பணி தொடக்கத்திலிருந்து இறுதிவரையில் அளவிடும் நாட்பொழுது; (Astron.) time measured from the rising of a planet to its setting.

[Skt. *dina+piramāṇam* > த. தினப்பிரமாணம்]

தினப்பிரளயம் *tiṅa-p-pirālayam*, பெ.(n.) நான்முகனது வாணாளில் ஒருநாளின் முடிவில் உண்டாகும் ஊழிக்காலம் (வின்.); cosmic dissolution at the close of each aeon, as ending one day of Brahma.

[Skt. *dina+pirālayam* > த. தினப்பிரளயம்.]

தினப்பொருத்தம் *tiṅa-p-poruttam*, பெ.(n.) விண்மீன்கள் பொருத்தம் (விதான.கடிமண.5); (Astrol.) a correspondence between the nakstras of the prospective bride and bridegroom.

[Skt. *dina+* > த. தினம் + பொருத்தம்]

தினபலன் *tiṅa-palan*, பெ.(n.) ஒரு நாளின் பிறை நிலை (திதி) வாரங்களின் சங்கியை களுடன் வாழ்நாள் விண்மீன் முதல் அந்நாளின் விண்மீன் வரை எண்ணி வந்த தொகையைக் கூட்டி வருந்தொகையை ஒன்பதால் வகுத்து வந்த மிச்சத்தால் அறியும் நற்பலன் (பெரிய வரு.204); (Astrol.) the advantage or disadvantage of a day to a person, deduced from the remainder got by dividing by ning the sum of its number counted from the first day of the week and that of its titi counted from the first titi and that of its nakstra counted from his *caṅma-naṭcattiram*.

[Skt. *dina+palan* > த. தினபலன்.]

தினம் *tiṅam*, பெ.(n.) 1. நாள் (பிங.); day of 24 hours. 2. பகல் (பிங.); day time. 3. விண்மீன்; constellation. "சித்திரைத் தினத்து" (திருவாலவா.1, 33). 2. தினந்தோறும் பார்க்க; see *tiṅandōrum*. "தினம் வந்து கொண்டிருந்தான்".

[Skt. *dina* > த. தினம்.]

தினமணி *tiṅa-manī*, பெ.(n.) சூரியன்; sun. "தினமணி யெனப்படும்... கெழுமணி" (சிவப்பிர.பெரியநா.1).

[Skt. *dina+manī* > த. தினமணி.]

தினமானம் *tiṅa-māṅam*, பெ.(n.) 1. கலி ஆண்டு தொடங்கிக் கணித்த நாள் எண்ணிக்கை; (Astron.) number of days that elapsed from the beginning of the *kali-yuga*. 2. தினந்தோறும் பார்க்க; see *tiṅantōrum*.

[Skt. *dina* > த. தினம்+மானம்.]

தினமிருத்து *tiṅamiruttu*, பெ.(n.) அத்தம் அவிட்டங்களின் முதற்கால், விசாகம் திருவாதிரைகளில் இரண்டாங்கால், ஆயிலியம் உத்திரட்டாதிகளின் மூன்றாங்கால், பரணி மூலங்களின் நாலாங்கால் என்ற கெடுங் கால வகை (விதான.குணாகுண.20); (Astrol.) first quarter of the period when the moon is in conjunction with *attam* and *aviṭṭam*, the second quarter of that when she is in conjunction with *vicākam* and *tiruvātirai*, the third quarter of that when she is in conjunction with *āyiliam* and *uttiraṭṭati*, and the fourth quarter of that when she is in conjunction with *parani* and *mūlam*, considered in auspicious.

[Skt. *dina+miruttu* > த. தினமிருத்து.]

தினிகை *tiṅikai*, பெ.(n.) நாட்கூலி (யாழ்.அக.); daily wage.

[Skt. *dini+kai* > த. தினிகை.]

தினிக *tiṅiśu*, பெ.(n.) பொருளின் தரம் (தைலவதைல.22); kind, sort, grade.

[U. *jiniś* > த. தினிக.]

தினுக *tiṅuśu*, பெ.(n.) தினிக பார்க்க; see *tiṅiśu*.

[U. *jiniś* > த. தினுக.]

தீட்சி பெ.(n.) சூழ்ச்சி (உபாயம்) வழி; (யாழ்.அக.);
way, means of escape.

[Skt.dhī>த. தீ]

தீக்கதி *ti-k-kati*, பெ.(n.) 1. அளறு (நாகம்); hell,
as a world of evil, "தினையேனும்
தீக்கதிக்கட் செயலாளர்" (திவ்.இயற்.1,65).
2. கொடிய விதி; evil fate.

[Skt.dhī+kāti>த. தீக்கதி]

தீக்கை *dikkai*, பெ.(n.) தீட்சை பார்க்க; see
tiṭcai. "இஃது இருவர் தீக்கையுங் கூறிற்று"
(சீவக. 2634, உரை)

த.வ. நோன்புறுதி

[Skt.dikṣā>த. தீக்கை]

தீட்சணம் *tiṭcaṇam* பெ.(n.) 1. கடுமை
(உக்கிரம்); fierceness. "தீட்சணமான
வெயில்" 2. உறைப்பு; pungency. 3. கூர்மை;
sharpness, acuteness, as of the intellect.
"தீட்சண புத்தியுள்ளவன். 4. ஆய்தம் (ஆயுதம்)
(யாழ். அக.); weapon. 5. இரும்பு (யாழ். அக);
iron 6. கொள்ளைநோய் (யாழ். அக.);
epidemic. 7. சாவு (மரணம்) (யாழ். அக.);
death 8. கஞ்சாங்கோரை, 1, (மலை); white
basil 9. மிளகு (தைலவ.தைல); pepper.

[Skt.tikṣṇa>த. தீட்சணம்]

தீட்சாகுரு *diṭca-guru*, பெ.(n.) ஒருவனுக்கு
நோன்புறுதி (தீட்சை செய்விக்கும்)
செய்விக்கும் குரு; Guru who performs the
initiation ceremony of tiṭcai.

[Skt.dikṣā>த. தீட்சா]

தீட்சாநாமம் *tiṭcaṇāmam*, பெ.(n.) நோன்
புறுதி (தீட்சை) எடுத்துக் கொள்ளும்போது
கொள்ளும் பெயர்; (śaiva)name given to a
person on taking *tiṭcai*, dist. fr., pillai-t-tiru-
nāmam.

[Skt.dikṣā+nāmān>த. தீட்சாநாமம்]

தீட்சி-த்தல் *tiṭci*, 11 செ.கு.வி. (V.t.) நோக்கம்,
உற்றறிவு அல்லது தொடுகை (பரிசம்),

அறிவுரை அல்லது கற்பிப்பு (உபதேசம்) முதலிய
வற்றால் அருள்புரிந்து குரு நோன்புறுதி
(தீட்சை) செய்வித்தல் (வின்.); to impart
spiritual illumination to a disciple by look,
touch or teaching as in a religious initiation
by a guru.

[Skt.dikṣ>த. தீட்சி-த்தல்]

தீட்சிதர் *diṭcidar*, பெ.(n.) 1. வேள்வி (யாகம்)
செய்தோர்; those who have performed
vēdic sacrifices. 2. வேள்வி (யாகம்)
பண்ணின பார்ப்பான் (பிராமணர்) அல்லது
அவர் வழியினர் தாங்கும் பட்டப்பெயர்; a title
assumed by Brahmins who have
performed vēdic sacrifices, or their
descendants. 3. மனவுறுதி (சங்கற்பம்)
கொண்டவர்; those who have undertaken
a vow. 4. தில்லை மூவாயிரவர்; Brahmin
temple - priests at Chidambaram.
5. சமயநோன்பு (தீட்சை) பெற்றோர்; persons
who have received religious initiation.

[Skt.dikṣita>த. தீட்சிதர்]

தீட்சை *diṭcai*, பெ.(n.) 1. உறுதியுரைப்பு (அ)
நோன்பு (விரதம்); vow, solemn resolution.
2. சமய தீட்சை, விசேடதீட்சை, நிருவாண
தீட்சை என்ற முத்திறப்பட்ட சைவசமயச்
சடங்குகள்; (Śaiva)initiation of a disciple
into the mysteries of the śaiva religion, of
three stages, viz., camaya-tiṭcai. 3. நயன
தீட்சை, பரிசுதீட்சை, மானசதீட்சை,
வாசகதீட்சை, சாத்திரதீட்சை, யோகதீட்சை,
ஒளத்திரதீட்சை என்ற எழுவகையான
சைவசமயச் சடங்குகள். (சைவச. ஆசாரி 65,
உரை.); (Śaiva)ways of religious initiation
and purification of disciples by a guru, of
seven kinds, viz., nayaṇa-tiṭcai, pariśa-
tiṭcai, māṇaśa-tiṭcai, vācāka-tiṭcai, cāttira-
tiṭcai, yōka-tiṭcai, auttira-tiṭcai 4. குறித்த
காலத்தின் முடிவு வரை மயிர்வளர்க்கை;

allowing the hair to grow for a specified period, as after marriage, during wife's pregnancy, etc.

த.வ. அருளிப்பு

[Skt. dikṣā > த. தீட்சை]

தீட்சைக்குறை *tiṭcai-k-kurai* பெ.(n.) சைவ சமயத்துக்குரித்தான நோன்பு (தீட்சை) செய்துகொள்ளுகை. (உ.வ.); initiation into the mysteries of śaiva religion.

[Skt. dikṣā > த. தீட்சை+குறை]

தீட்சைகேள்-தல் (தீட்சை கேட்டல்) *tiṭcai-kē/-*, செ.கு.வி. (v.i.) குருவினிடமிருந்து நோன்புறுதி (தீட்சை) பெறுதல் (வின்.) to receive religious initiation from a guru.

[Skt. dikṣā > த. தீட்சை+கேள்]

தீத்தானம் *tī-t-tānam*, பெ.(n.) தலைவனது இயற்பெயரின் நான்கைந்தாம் எழுத்துகள் பணுவில் (பிரபந்த) முதலில் வரப்பாடுதலாகிய கேடு விளைவிக்குஞ் செய்யுட்டானம். (பிங்.); the use, as the initial letter in a eulogistic poem, of the fourth or the fifth letter of the name of its hero, considered inauspicious.

தீப்தம் *tiptam*, பெ.(n.) ஆராகவகையு (ராகம்)ளொன்று. (பரத.இராக.47.); (Mus.) a class of rāgas.

[Skt. dipta > த. தீப்தம்]

தீபகம் *dibagam*, பெ.(n.) 1. விளக்கு; lamp, light 2. தீவகம்¹(தண்டி.38,உரை) பார்க்க; see *tēvagam*; 3. பார்வை விலங்கு; decoying bird or beast. "ஒரு தீபகம்போல் வருமண்ணல்" (திருவிளை.வா.வ.46)

[Skt. dipaka > த. தீபகம்]

தீபகமருந்து *tipagamarundu*, பெ.(n.) வலிமை உண்டாக்கும் மருந்து; any drug or medicine which tends to bone the system (சா.அக.).

தீபகற்பூரம் *dīpa-garppūram* பெ.(n.) ஆரத்தி எரியணம் (வின்.); camphor used as incense.

[Skt. dīpa+karpūra > த. தீபகற்பூரம்]

தீபசாலம் *tīpaśālam*, பெ.(n.) 1. ஒளிவிடும் மரம்; burning bush, luminous tree in the dark or during nights (சா.அக.)

தீப்புடம் *dīpa-puḍam*, பெ.(n.) சித்தஞ்செய்த மருந்தை மண்ணால் மூடி சோறு பதமாகும் நேரமளவு அடுப்பினுள் வைத்தெடுக்கும் புடம்; the process of calcination in which a medicine is covered with mud and heated in an oven for as long a time as it will take to preparee boiled rice.

[Skt. dīpa > த. தீபம்+புடம்]

தீபம் *dībam*, பெ.(n.) 1. விளக்கு; lamp, light. "தூபநற் தீபம் வைம்மின்" (திருவாச. 9,1) 2. விளக்குத்தண்டு (பிங்.); lamp-stand. 3. சோதிநாள் (பிங்.); the fifteenth nakṣatra 4. தீபமரம் பார்க்க; see *dīpamaram*.

"சிந்தூரந் திலகந் தீபம்" (இரகு.ஆற்று.11)

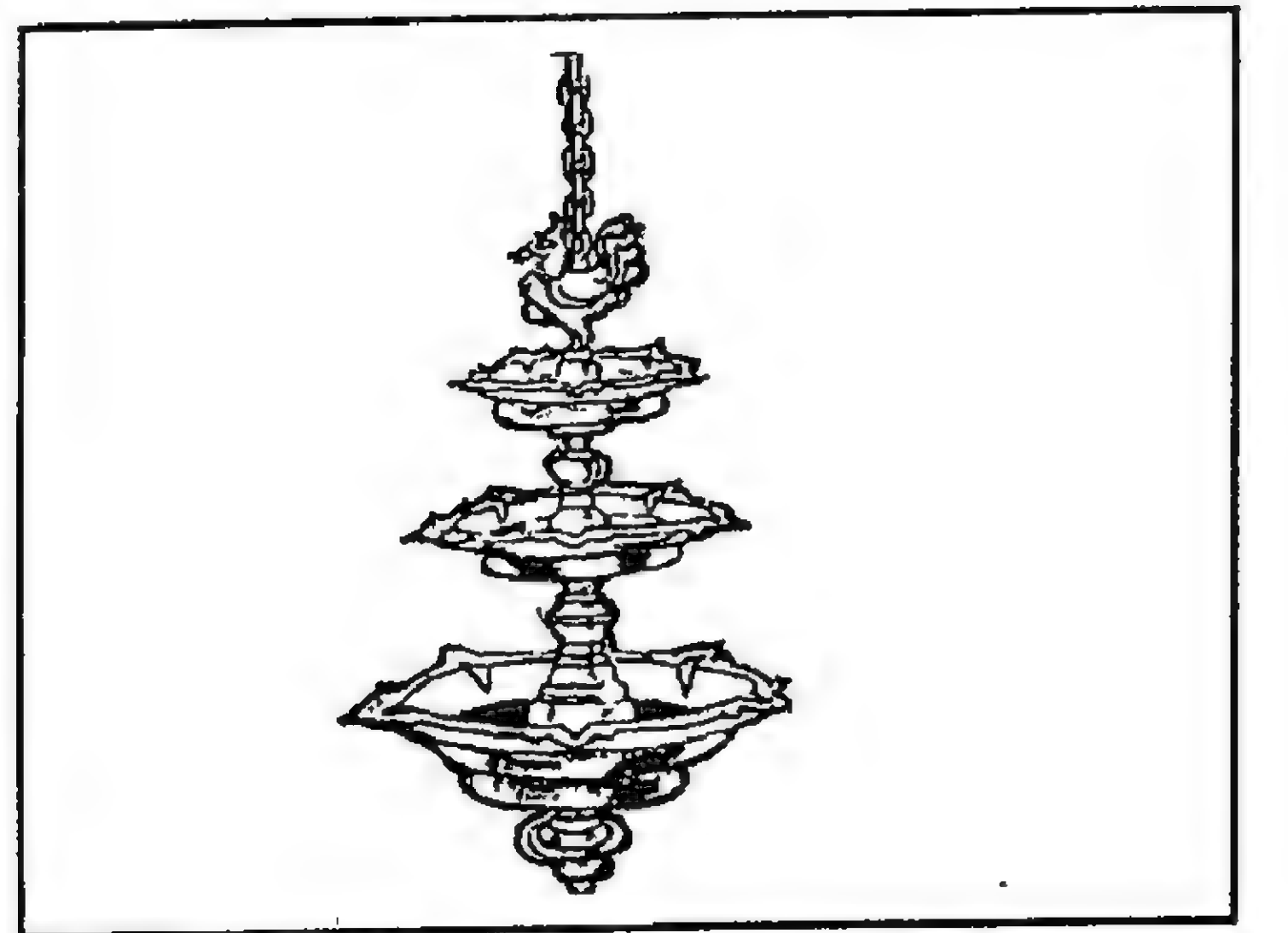
[த. தீபம் Skt. dīpa > த. தீபம்]

தீபமரம் *dīpa-maram*, பெ.(n.) கடரொளி மரம் (சோதிவிருட்சம்) (பெரியபு. கண்ணப்ப. 131); phosphorescent tree.

[Skt. dīpa > த. தீபம்+மரம்]

தீபமாலை *dīpa-mālai*, பெ.(n.) சரவிளக்கு (S.I.I.V,273); row of lights, as in a chandelier.

[Skt. dīpa > த. தீபம்+மாலை]

தீபனம் *dīpanam*, பெ.(n.) 1. அதிகப்படுத்தவது; stimulant, exciting agent. "இசையுங் கூத்தும் காமத்திற்குத் தீபனமாகலின்" (சீவக.2597, உரை) 2. பசி; hunger "கூர்த்த

தீபனங்கூடக் குறுகினார்க்கு" (சிவதருபாவ79)
3. உணவு (J.); eatables food. 4. மஞ்சள்
(யாழ்.அக.); turmeric.

[Skt. *dīpana* > த. தீபனம்]

தீபனியவர்க்கம் *dībaniyavarkkam*, பெ.(n.)

1. உணவு செரிமானம் அடைய வைக்கும்
மருந்துகள் மிளகு, திப்பிலி, சிக்கிரமூலவேர்,
கக்கு, வேரால், பெருங்காயம், ஓமம்; drugs that
induce appetite, e.g. black pepper, long
pepper, root of plumbage, dried ginger,
marking nut. (சா.அக.)

தீபாக்கினி *dībākkini*, பெ.(n.) ஆயுர்
வேதாக்கினி மூன்றனுள் இரண்டு விரல்
கனமுள்ள ஒரு விறகால் எரிக்கும் எரிப்புத்
திட்டம் (பைஷஜ.4.); fire lighted with a chip
of fuel two fingers thick, one of three
āyurvētākkini.

[Skt. *dīpa+agni* > த. தீபாக்கினி]

தீபாரதனை *dībāradana*, பெ.(n.) கடர் ஏற்றி
தெய்வச்சிலை முன் சுழற்றிக் காட்டுதல்;
waving lamps before an idol.

[Skt. *dīpa+ā-rādhanā* > த. தீபாரதனை]

தீபாவளி *dīpāvali*, பெ.(n.) துலாம் (ஐப்பசி)
திங்களிற் கரும்பக்கத்தில் (கிருட்டிணபட்சம்
பதினான்காம்) நாள் வைகறையில் மங்கள
நீராடிக் கொண்டாடப்படும் பெரும் பண்டிகை;
a festive celebration on the night of the
14th day of the dark fortnight at moon-rise
in the month of Aippaṣi, believed to be
observed from Naicka period of Telugu
Chieftains in Tamil nadu..

த.வ. விளக்கணி விழா

[Skt. *dīpāvali* > த. தீபாவளி . ஆவளி-வரிசை]

நாயக்க மன்னர் காலத்தில் தமிழ்நாட்டில்
அறிமுகமான மாலியப் (வைணவ) பண்டிகை. நளி
(கார்த்திகை) மாதத்தில் ஒளி விளக்கு (கார்த்திகை
தீபம்) ஏற்றுவது 2000 ஆண்டுகளுக்கு மேற்பட்ட,
பண்டைத் தமிழ் மரபார்ந்த வழிபாட்டு விழா.

தீபாவளி² *dīpāvali*, பெ.(n.) பண நொடிவு
(திவால்); insolvent.

தீபிகை *dīpigai*, பெ.(n.) விளக்கு (சங்.அக.);
lamp.

த.வ. விளக்கு

[Skt. *dīpikā* > த. தீபிகை]

தீபிகைத்தலைம் *dībigaittilam*, பெ.(n.) பெரும்

ஐம்மூல எண்ணெய்; காதிற் கு விடும்
துளியெண்ணெய்; ear drops off hot oil this
is generally prepared by taking
panchamoolam. (சா.அக.)

தீர்க்கசத்திரம் *dirka-śattiram*, பெ.(n.)

பன்னிரண்டாண்டுகட்குமேல் நடைபெறும்
வேள்வி (யாகம்); sacrifice extending over
more than 12 years. "தீர்க்கசத்திரமாக
நடத்தினார்" (சேதுபுலகக்கும.7).

த.வ. மீப்பன்னிராட்டை வேள்வி

[Skt. *dir-gha-satra* > த. தீர்க்கசத்திரம்]

தீர்க்கசதுரம் *dirka-śaduram*, பெ.(n.)

கோணங்களொத்தும் பக்கங்கள் ஒவ்வாதது
மான நாற்கோட்டுருவம்; rectangle.

[Skt. *dirgha* > த. தீர்கம்+சதுரம்]

தீர்க்கசந்தி *dirka-śandi*, பெ.(n.) ஓர் உயிர்

தன்னினத்துயிரோடு புணரும்போது
அவ்விரண்டும் அவ்வினத்து நெட்டுயிராக
மாறும். வடமொழிச்சந்தி; (Gram.) coales-
cence of two like vowels into a long vowel
of the same class in Sanskrit.

[Skt. *dirgha* > த. சந்தி]

தீர்க்கசமங்கலி *dirka-śumangali*, பெ.(n.)

நன்மங்கலையாய் (சமங்கலை) நெடுங்காலம்
வாழ்பவள்; Woman blessed with a long and
happy married life, a term used in
benediction.

த.வ. வாழ்வரசி, முற்றிழையாள்

[Skt. *dirgha+su-mangali* > த. தீர்க்கசமங்கலி]

தீர்க்கதண்டன் *dirka-tandan* பெ.(n.)

நெடுஞ்சாண்கிடை வணக்கம் (சாட்டாங்க
நிலை); a form of obeisance or homage

which consists in prostrating at full length with the arms extended.

தீர்க்கதரிசி *dirkka-dariši*, பெ.(n.) முற்காண் பறிவுடையவன் (தீர்க்கதரிசனமுடையவன்); seer, prophet. "தீர்க்கதரிசி யாமெவனா னீயில் வறையுள் சேர்வற்றாய்" (ஞானவா. பசுண்.42).

[Skt. *dirgha+darśin*> த. தீர்க்கதரிசி]

தீர்க்கதிருட்டி *dirkka-dirutti*, பெ.(n.) 1. முற்காண்டல்; foresight. 2. காணி (ஞானி); sagacious person, wise man.

த.வ. முன்னெடு நோக்கு, அறிவன்

[Skt. *dirgha+drsti* > த. தீர்க்கதிருட்டி]

தீர்க்கம் *dirkkam*, பெ.(n.) 1. நீட்சி; length in space or time. 2. நெட்டெழுத்து; long vowel. 'கூறு மிரச்சுவந் தீர்க்கம்" (பி.வி.5). 3. உறுதி முடிவு (சூடா); decision, positiveness, certainty. 4. பெருமித (கம்பீரம்)த்தோற்றம்; majestic appearance. "மெழுகு பிள்ளையார் போல யானிருந்த தீர்க்க மறியீரோ" (விறலிவிடு.987). 5. அறிவுத்தெளிவும் ஈர்ப்புள்ள (வசீகரம்) தோற்றம்; intelligent and attractive expression, as of face. 6. பிறப்பு (சன்) ஓரைக்கு (லக்கினம்) 6,7-ஆம் ஓரைகள் (இராசி) (யாழ்.அக.); (astrol) the 6th and 7th houses from the ascendant. 7. நிறைவு (பூரணம்) (யாழ்.அக.); perfection, completeness. 8. துணிகரச் செயல்; daring act. "தீர்க்கஞ்செய்ய அஞ்ச மாட்டான்" (நாஞ்.) 9. தெளிவு (யாழ்.அக.); clearness.

[Skt. *dirgha*> த. தீர்க்கம்]

தீர்க்கம்போடு-தல் *dirkkam pōdu-*, செ.கு.வி. (v.intr.) நெட்டெழுத்தின் நீட்சிக் குறி வரைதல்; to write the mark of length of a long vowel.

[Skt. *dirgha*> த. தீர்க்கம்+போடு-,]

தீர்க்கரேகை *tirkkarēgai*, பெ.(n.) (நிலநடுக் கோட்டிலிருந்து தொலைவைக் கணக்கிடும் முறையில்) நிலவுருண்டை மேற்பரப்பில் வடக்கிலிருந்து தெற்கில் செல்வதாக வரைந்துள்ள கோடு; line of longitude. (க்ரியா)

த.வ. நெடுவரை

தீர்க்கரோகி *tirkka rōgi*, பெ.(n.) 1. நறுஞ் சோந்தி; உப்பை வைரமாக்கிக் காட்டும் செடி; an unknown plant capable of consolidating common salt. (சா.அக.)

தீர்க்கவசனம் *dirkka-vaśanam*, பெ.(n.) 1. உறுதிமொழி (யாழ்.அக.); definite promise.

[Skt. *dirgha+vacana*> த. தீர்க்கவசனம்]

தீர்க்காயுக *dirkkāyusū*, பெ.(n.) 1. தீர்க்காயுள் பார்க்க; see *dirkkāyul*. 2. காக்கை (யாழ்.அக.); crow. 3. என்றும் பதினாறன் (மார்க்கண்டன்) (யாழ்.அக.); *Mārkaṇṭha*.

[Skt. *dirghāyus*> த. தீர்க்காயுக]

தீர்க்காயுள் *dirkkāyul*, பெ.(n.) நீண்ட ஆயுள்; long life.

த.வ. நீடுவாழ்வு

[Skt. *dirghāyus*> த. தீர்க்காயுள்]

தீர்க்காலோசனை *dirkkālōśanai*, பெ.(n.) ஆழ்ந்த சிந்தனை; deep counsel.

த.வ. நீள் நினைவு, நெட்டோர்ப்பு

[Skt. *dirghā+yōjanā*> த. தீர்க்காலோசனை]

தீர்த்தக்கரை *tirtta-k-karai*, பெ.(n.) தூய நீர்த்துறை; sacred bathing ghat.

[Skt. *tirtha*> த. தீர்த்தம்+கரை]

தீர்த்தக்காரர் *tirtta-k-kārar*, பெ.(n.) கோயில் பூசைக்குப் பின் கடவுளின் (சுவாமி) பெயரால் வழங்கப்படும் நன்னீர் (தீர்த்தம்) முன்னர்ப் பெறும் உரிமையாளர் (*Vaiṣṇu*); persons having the right to receive tirttam first after worship of an idol in a temple.

[Skt. *tirtha*> த. தீர்த்தம்+காரர்]

தீர்த்தகட்டம் *tirtta-kattam*, பெ.(n.) நீராடும் கட்டம் (ஸ்நாநகட்டம்); bathing ghat.

[Skt. *tirtha-ghaṭṭa* > த. தீர்த்தகட்டம்]

தீர்த்தகர் *tirttakar*, பெ.(n.) தீர்த்தகரர் (யாழ்.அக.) பார்க்க; see *tirttakarar*.

தீர்த்தகரர் *tirtta-karar*, பெ.(n.) 1. தீர்த்தங்கரர் பார்க்க; see *tirttanakarar*. "திருமொழியருளுந் தீர்த்தகரர்களே துயர்கடர்ப்பார்" (யசோதர. 1,49). 2. தூய்மையானவர் (பரிசுத்தர்); holy person. "பேதைகாள் தீர்த்தகர ராமின் திரிந்து" (திவ்.இயற்.2,14).

[Skt. *tirtha-kara* > த. தீர்த்தகரர்]

தீர்த்தகவி *tirtta-kavi*, பெ.(n.) திருமண அணிந்து (தரித்து) கொள்ளும்போது நீர் வைத்துக்கொள்ள உதவும் தேங்காயோட்டுக் கல். (Vaiṣṇ); cup made of coconut shell used by *Vaiṣṇavaites* to hold water for preparing paste for their caste - marks.

[Skt. *tirtha+kavi* > த. தீர்த்தகவி]

தீர்த்தங்கரர் *tirttanagarar*, பெ.(n.) சைனருள் அருகபதவியடைந்த விருசபர், அசிதர், சம்பவர், அபிநந்தனர், சுமதி, பத்மபிரபர், சுபார்கவர், சந்திரபிரபர், புட்(ஷ்)பதந்தர் அல்லது சுவிதி, சீதளர், சிரேயாஞ்சர், வாசுபூச்சியர், விமலர், அநந்தர், தர்மர், சாந்தி, கிரந்து அல்லது குந்து, அரர், மல்லி, முனிசுவ்விரதர், நமி, நேமி, பார்கவர், வர்த்தமானர் என்ற இருபத்து நால்வர். (திருக்கலம். காப்பு, உரை); Jaina Arhats, 24 in number, viz., Viruṣapar, Acitar, Campavar, Apinantānar, Cumati, Patmapirapar, Cupārcuvar, Cantirapirapar, Puṣpatantar or Cuviti, Cītaḷar, Cirēyāñjar, Vācupūcciyar, Vimalar, Anantar, Tarmar, Cānti, Kirantu or Kuntu, Arar, Malli, Muṇi: Cuv-viratar, Nami, Nēmi, Pārcuvar, Varttamānar.

த.வ. தூய நீரவர்

[Skt. *tirthakara* > த. தீர்த்தங்கரர்]

தீர்த்தங்கொடு-த்தல் *tirttan-kodu*, 4 செ.கு.வி.(v.i.) கோயிலில் கடவுளின் பெயரால் அளிக்கப்படும் துய்யநீர் அளித்தல்; to distribute water with which the chief idol of a temple has been bathed. 2. திருநாள் முடிவில் அடியார்கள் நீராடும்படி கடவுள் நீர்த்துறையில் நீராடும்படிச் செய்தல்; to take bath, as an idol, at sacred waters at the close of a festival, the devotees bathing there immediately.

[Skt. *tirtha* > த. தீர்த்தம்+கொடு-]

தீர்த்தநீர் *tirtta-nir*, பெ.(n.) புண்ணிய நீர்; sacred water, "தீர்த்த நீர் பூவொடு பெய்து" (பு.வெ.6,27.)

[Skt. *tirtha* > த. தீர்த்தம்+நீர்]

தீர்த்தம் *tirttam*, பெ.(n.) 1. முழுத்தூய்மை; ceremonial purity. "தீர்த்த முக்கண் முதல்வனை" (தேவா.584,9.) 2. நீர் (சூடா); water, drinking - water. "பாததீர்த்தம் பருகினான்" (காஞ்சிப்பு, திருமண.59). 3. புண்ணிய நீர்த்துறை; sacred bathing - ghat. "குமரித் தீர்த்த மரீஇய வேட்கையின்" (பெருங்.உஞ்சைக். 36,236) 4. அடியார்கட்கு வழங்கப்படும் வழிபாட்டு நீர்; water used in worshipping an idol and distributed to devotee. 5. திருப்பாதநீர் (தீர்த்தம்); water used in washing the feet of great men as gurus. 7. திருவிழா. (சூடா); temple festival. 8. சமண மதத் தோன்றிய நூல்; (Jaina.) sacred books. 9. தீர்த்தவாரி பார்க்க; see *tirttavāri*. "தீர்த்தத்தினன் றிராத் திருமாலையைப்பாடி" (ஈ.டு.5,10,6). 10. தீ (யாழ்.அக.); fire. 11. வேள்வி (யாகம்) (யாழ்.அக.); sacrifice. 12. பிறப்பு (யாழ்.அக.) birth. 13. பெண்குறி (யாழ்.அக.); female organ.

[Skt. *tirtha* > த. தீர்த்தம்]

தீர்த்தயாத்திரை *tirtta-yāttirai*, பெ.(n.) நந் நீர்த்துறைகளில் நீராடச் செல்லும் செலவு (பிரயாணஞ் செல்லுகை) (குறள், 586, உரை.); pilgrimage to sacred bathing ghats. (எ.கா.) கங்கை, காவிரி போன்ற ஆறுகளுக்குத் தீர்த்த யாத்திரை செல்லல்.

த.வ. நீராடற் செலவு

[Skt. *tirtha+yātrā*> த. தீர்த்தயாத்திரை]

தீர்த்தவாரி *tirtta-vāri*, பெ.(n.) 1. திருவிழா முதலில் இறைவனுக்கு நடைபெறும் நீராட்டு கொண்டாட்டம் (நீராட்டுற்சவம்); bathing of an idol in a river or tank at the close of a festival. 2. தீர்த்தவேதி. 2. (இ.வ.) பார்க்க; see *tirttavēdi*

[Skt. *tirtha+wāri*> த. தீர்த்தவாரி]

தீர்த்தவேதி *tirtta-vēdi*, பெ.(n.) 1. திருமுழுக்கு மேடை; a seat on which an idol is kept and bathed. 2. இறைவனின் திருமுழுக்கு நீர் விழும்படி வைக்கப்படும் ஏனம் (பாத்திரம்.); receptacle for the water with which an idol has been bathed. "தீர்த்த வேதி வெண்சங்கு தர்ப்பணம்" (பிரபோத.11,32).

[Skt. *tirtha+vēdi*> த. தீர்த்தவேதி]

தீர்த்தன் *tirttan*, பெ.(n.) முழுத் தூய்மையன்; holy person. "புலவன் தீர்த்தன் புண்ணியன் புராணன்" (மணி.5,98). 2. கடவுள்; God. "தீர்த்தனற்றில்லை" (திருவாச.7,12), "தீர்த்த னுலகளந்த சேவடி மேல்" (திவ். திருவாய்.2,8,6). 3. தகைஞன் (அருகன்) (சூடா.); Arhat. 4. குரு (பிங.); guru.

[Skt. *tirtha*> த. தீர்த்தன்]

தீரசங்கராபரணம் *tiraśaṅkarābarāṇam*, பெ.(n.) மேளகர்த்தாக்களுள் ஒன்றான அரும்பாலை (சங்கராபரணம்) (பரத.ராக. 104.); (Mus) *caṅkarāparaṇam*, a primary rāgā.

[Skt. *dhira+śaṅkarābharāṇa*> த. தீரசங்கராபரணம்]

தீரம்¹ *tiram*, பெ.(n.) 1. துணிவு (தேரியம்); courage, valour. "தீரத்தினாற்றுறவு சேராமல்" (தாயு.பராபர.271). 2. வலி (சூடா); strength, vigour, power. 3. அறிவு (யாழ்.அக.); intelligence.

த.வ. திறன்

[Skt. *dhīra*> த. தீரம்¹]

தீரம்² *tiram*, பெ.(n.) 1. கரை; shore, bank. "தீரமும் வையைஞ் சேர்கின்ற கண்கவின்" (பரிபா 22,35). 2. செய்வரம்பு (பிங.); dyke, as of a paddy field. 3. அம்பு (யாழ்.அக.); arrow.

[Skt. *tīra*> த. தீரம்²]

தீரவாசம் *tira-vāśam*, பெ.(n.) ஆற்று (நதி) பாய்ச்சலுள்ள இடம்; tract adjoining a river. "அவனுக்குத் தீரவாசத்தில் நாலுகோட்டை நிலமுண்டு".

[Skt. *tīra-vāsa*> த. தீரவாசம்]

தீவகச்சாந்தி *tivaga-c-cāndi*, பெ.(n.) பண்டைக்காலத்தில் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் நடைபெற்று வந்த இந்திர விழா; an ancient festival celebrated to propitiate Indra at *kāviri-p-pūm - paṭṭiṇam*. "தீவகச்சாந்தி செய்தரு நன்னாள்" (மணி.1,35.).

[Skt. *dvīpaka+śānti*> த. தீவகச்சாந்தி]

தீவகம்¹ *tivagam*, பெ.(n.) 1. விளக்கு; lighted lamp, flame. 2. முதனிலைத் தீவகம், இடைநிலைத் தீவகம், கடைநிலைத் தீவகம் என மூவகைப்பட்டு ஒரு சொல் ஓரிடத் தினின்று பலவிடத்துஞ் சென்று பொருள் விளக்கும் அணி (தண்டி.38.); (Rhet.) figure of speech in which a word is constructed with other words preceding or succeeding of three varieties, viz., *mutaṅilai-t-tivakam*, *iṭainillai-t-tivakam*, *kaṭainilai-t-tivakam*. 3. பார்வை விலங்கு; decoy-bird, decoy beast. "தீவகமாமென வருவாய் வந்து" (சிவப்பிர.பாயி.8).

[Skt. *dīpaka*> த. தீவகம்¹]

தீவகம்² *tivagam*, பெ.(n.) தீவு; island. "தீவகச் சாந்தி" (மணி 2,3).

[Skt. dvīpaka > த. தீவகம்²]

தீவம் *tivam*, பெ.(n.) விளக்கு; lamp. "செம் பொற் றீவங்க ளுமலிதர" (கோயிற்பு. திருவிழா.30).

[Skt. dīpa > த. தீவம்]

தீவரம் *tivam*, பெ.(n.) தீவு; island. "இலங்கா தீவத்து" (மணி.28,107.)

[Skt. dvīpa > த. தீவம்²]

தீவி¹ *tivi*, பெ.(n.) புலி (உநி.நி.); tiger.

[Skt. dvīpin > த. தீவி¹]

தீவி² *tivi*, பெ.(n.) பறவை (பட்சி) வகை (சங்.அக.); a bird.

தீவிகை *tivigai*, பெ.(n.) விளக்கு; lamp. "மீன் குழாத்தி னெங்குந் தீவிகை" (சீவக.2325).

[Skt. dīpikā > த. தீவிகை]

தீவிரச்சிகிச்சைப் பிரிவு *tiviracckiccaipirivu*, பெ.(n.) மருத்துவமனையில் சிக்கலா (ஆபத்தா)ன நிலையில் உள்ள நோயாளிகளுக்கு இடை விடாத கவனிப்பும் பண்டுமும் (சிகிச்சை) வழங்கும் பிரிவு; intensive care unit (in a hospital) (க்ரியா.)

த.வ. கடுங்கவன மருத்துவப் பிரிவு

தீவிரம் *tiviram*, பெ.(n.) 1. விரைவு (உ.வ.); speed, celerity. 2. பெருங்கோபம் (சூடா.);

fury, rag. 3. கதிரவன் பற்றுக்கை (சூரிய கிரணம்) (பிங்.); sun's ray. 4. கொடுமை; intensity, severity. "வெயில் தீவிர மாயிருக்கிறது". 5. உறைப்பு; pungency, sharpness. குழம்பு தீவிரமாயிருக்கிறது". 6. ஒரு அளறு (நாகம்). a hell. "அறக்கொடிய தீவிரமே" (சிவதரு.சுவர்க்க.126).

[Skt. tivra > த. தீவிரம்]

தீவிரவாதம் *tiviravādam*, பெ.(n.) (சட்டப் படியான வழிகளைப் பின்பற்றாமல்) சிக்கல் களுக்குத் தீர்வு காண வன்முறையை மேற்கொள்ளும் போக்கு; extremism.

த.வ. கொடும்போக்கு, வன்முறை

தீவிரவாதி *tiviravādi*, பெ.(n.) தீவிரப்போக்கை (வாதத்தை)க் கடைப்பிடிப்பவர்; extremism. (க்ரியா)

த.வ. வன்முறையாளன்

தீவிளி *tivilī*, பெ.(n.) தீபாவளி பார்க்க; see tipāvali.

[Skt. dipāvali > த. தீவிளி]

தீனதயாளு *tina-dayālu*, பெ.(n.) எளியா ரிடத்தும் அருளுள்ளவன்; one who is compassionate to the poor.

த.வ. எளியார்க்கருளி

[Skt. dīna-dayālu > த. தீனதயாளு]

தீனபந்து *tina-bandu*, பெ.(n.) 1. எளியார்க் கன்பன்; a friend of the poor. invalid. 2. கடவுள்; god.

[Skt. dīna-bandhu > த. தீனபந்து]

தீனம் *tinam*, பெ.(n.) நட்பு (யாழ்.அக.); friendship.

[Skt. adhīna > த. தீனம்²]

துக்கக்காரன் *tukkakkāraṇ*, பெ.(n.) இழவு வீட்டுக்காரன் (வின்.); mourner.

[Skt. duḥkha > த. துக்கம் + காரன்]

துக்கக்கேடு *tikkakkēdu*, பெ.(n.) துக்கம், 1 பார்க்க; see tukkam, 1. "சொன்னால் வெட்கக்கேடு, அழுதால் துக்கக்கேடு".

[Skt. duḥkha > த. துக்கம்+கேடு]

துக்கங்கேள்-தல் (துக்கங்கேட்டல்)

tukkaṅkēl-, செ.குன்றா.வி. (v.t.) இழவு கேட்டல்; to comfort mourners, condole with.

[Skt. *duḥkha* > த. துக்கம்+கேள்-]

துக்கச்சல்லா *dukkā-c-callā*, பெ.(n.) துயர் (துக்கம்) அடையாளமாகக் கட்டிக்கொள்ளும் கறுப்புத்துணி (பாண்டி); crepe.

[Skt. *duḥkha*+*cēla* > த. துக்கச்சல்லா]

துக்கசாகரம் *tukka-śāgaram*, பெ. (n.) பெருந்துயர் (துயர்க்கடல்); overwhelming grief, as an ocean of grief.

[Skt. *duḥkha* > த. துக்கசாகரம்]

துக்கசுரம் *tukkaśuram*, பெ. (n.) 1. பிதற்றல், அழுதல் முதலிய குணங்களைக் காட்டும் ஒரு வகைக் காய்ச்சல்; a kind of fever attended with the sympony of raving crying. (சா.அக.)

துக்கநாடகம் *dukkānāḍagam*, பெ. (n.) துன்ப (துக்க)மான முடிவையடையும் நாடக வகை (பாண்டி.); tragedy.

த.வ. துன்பியல் நாடகம்

[Skt. *duḥkha* > த. துக்கம்+நாடகம்]

துக்கநிவர்த்தி *tukkanivartti*, பெ. (n.) துக்க நிவாரணம் பார்க்க; see *tukkanivāraṇam*.

[Skt. *duḥkha*+*ni-vṛtti* > த. துக்கநிவர்த்தி]

துக்கநிவாரணம் *tukka-nivāraṇam*, பெ. (n.) 1. துன்ப நீக்கம்; deliverance from all ills. 2. வாய்மை நான்கனுள் அவாவற்று நிற்கும் நிலையே துயரநீக்கமாகிய வீடு என்ற அறிவமதக் (பௌத்தம்) கொள்கை. (மணிமே.2,65, உரை.); (Buddh.) the doctrine that the extinction of desire is the sure means of deliverance and cessation of pain, one of four *vāymai*, q.v.

த.வ. துயர் துடைப்பு, துயர் தணிப்பு

[Skt. *duḥkha*+*ni-vāraṇa* > த. துக்கநிவாரணம்]

துக்கநிவாரணமார்க்கம் *tukka -*

nivāraṇamārkkam, பெ. (n.) வாய்மை நான்கனுள் பற்றறுவதே துயர் நிலை - வீட்டுக்குரிய (துக்க நிவாரணம்) வழியென்ற அறிவ மதத்தின் (பௌத்த மதம்) கொள்கை. (மணிமே.2,66-7, உரை.); (Buddh.) the doctrine that the path that leads to the extinction of desire and thereby of pain, one of four *vāymai*, q.v.

[Skt. *duḥkha*+ *nivārṇa marga* > த. துக்கநிவாரண மார்க்கம்]

துக்கம்¹ *tukkam*, பெ. (n.) 1. துன்பம் (சூடா.); sorrow, distress, affliction. "துக்கமித் தொடர்ச்சியென்றே (கம்பரா. சும்பகருண.142.) ; 2. அளறு (நரகம்.) (வின்.) hell. 3. நோய் (யாழ்.அக.); disease; 4. வாய்மை நான்கனுள் உலகப் பிறப்பே துக்கமென்று கூறும் அறிவமதக் (பௌத்த மதம்) கொள்கை. (மணிமே.2,64, உரை.); (Buddh.) the doctrine that existence is painful, one of four *vāymai*, q.v.

[Skt. *duḥkha* > த. துக்கம்¹]

துக்கம்² *tukkam*, பெ. (n.) வானம் (ஆகாசம்); sky. "நிலந்துக்க நீர்வளி தீயானான்" (தேவா.844,3).

[Skt. *dyu+kha* > த. துக்கம்²]

துக்கர் *tukkar*, பெ. (n.) எலும்புருக்கி நோயுடையவர்; consumptive patients. "துக்கர் துருநாமர்" (சிறுபஞ்.76.)

[Skt. *duḥkha* > த. துக்கர்]

துக்கரம் *tukkaram*, பெ. (n.) செய்தற்கரியது; that which is difficult to be made or done. "துக்கரமான கொன்றைத் தொடையலால் வளைத்தவாறும்" (பாரத.பதின் மூ.161.)

[Skt. *duḥ-kara* > த. துக்கரம்]

துக்கராகம் *tukka-rāgam*, பெ. (n.) 1. இழவுக்குரிய பண் (யாழ்.அக.); mournful tune. 2. பாலையாழ்த்திறவகை (பிங்.); (Mus.)

ancient secondary melody type of pālaiclass.

[Skt. *duhkha+rāga* > த. துக்கராகம்]

[த. அராகம் > Skt. *rāga*]

துக்கவீடு *tukka-vīdu*, பெ. (n.) இழவு கொண்டாடும் வீடு; house of mourning.

[Skt. *duhkha* > த. துக்கம் + வீடு]

துக்கவுன்மத்தம் *tukkaunmattam*, பெ. (n.) துயரம் மிகுதியானால் ஏற்படும் மனநோய்; depression of spirits induced by grief. It takes the form of an insanity marked by abnormal inhibition of mental and bodily activity. (சா.அக.)

[Skt. *duhkha+unmath* > த. துக்கவுன்மத்தம்]

துக்காதீதம் *tukkātīdam*, பெ. (n.) மனமகிழ்வு, வளமை, செழுமை (சுகம்.) (யாழ்.அக.); pleasure, happiness.

த.வ. இன்பநுகர்வு, நற்பேறு

[Skt. *duhkha+atīta* > த. துக்காதீதம்]

துக்கடா¹ *tukkadā*, பெ. (n.) 1. சிறுதுண்டு (இ.வ.); piece, bit. 2. உணவிற்குரிய பச்சடி முதலிய தீனி வகை (இ.வ.); any relish.

[H. *tukra* > த. துக்கடா]

துக்கடா² *tukkadā*, பெ.எ. (adj.) இழிவான (அற்பம்); insignificant. "துக்கடா வேலை".

[Skt. *tukra* > த. துக்கடா]

துக்காணி¹ *tukkāṇi*, பெ.(n.) இரண்டு அல்லது நான்கு சல்லி (தம்படி) மதிப்பு கொண்ட சிறு செப்புக்காசு (நாணயம்); a small copper coin = 2 or 4 pies. "துக்காணிப் பொட்டுமிட்டு" (திருக்கூட்டச் சத. MSS.)

[U. *duggāni* > த. துக்காணி]

துக்காணி² *tukkāṇi*, பெ.(n.) கடைக்குரியது (இ.வ.); that which pertains to a shop.

[U. *dukāni* > த. துக்காணி]

துக்கி¹-த்தல் *tukki*, செ.கு.வி. (v.i.) மனம் வருந்துதல்; to sorrow, mourn, to be in distress.

த.வ. துயருறுதல்

[Skt. *duhkha* > த. துக்கி-,]

துக்கி² *tukki*, பெ. (n.) துக்கிதன் பார்க்க; see *tukkidan*. "துகியாயிருக்கிறதும் துக்கியாயிருக்கிறதும்... சுபாவங்காணும்" (சி.சி.2,5, மறைஞா.)

[Skt. *duhkhin* > த. துக்கி]

துக்கிரி *tukkiri*, பெ. (n.) (வ.வ.) 1. (மனத் துயரம் விளைவிக்கும் வகையில்) விரும்பத் தகாதது அல்லது கெடுதல் நிகழலாம் என்று உணர்த்தும் வகையான (விதமான) அன்மங்கலத் (அமங்கலம்) தன்மை; inauspiciousness. "திடீரென்று நான் இறந்துவிட்டால் என்ன செய்வாய்? என்று கேட்டதற்கு எதற்கு இந்தத் துக்கிரிப்பேச்சு என்று கடிந்து கொண்டாள்." 2. கெடுதல் விளைவதற்குக் காரணமாகக் கருதப்படும் ஆள் (நபர்); one who is thought to bring bad luck. "இந்தத் துக்கிரி பிறந்ததிலிருந்து வியாபாரத்தில் பயங்கர நட்டம்". (இ.வ.)

துக்கை *tukkai*, பெ. (n.) காளி; Durgā. "துக்கைபட்டி பிடாரிபட்ட" (S.I.I.1,91).

[Skt. *durgā* > த. துக்கை]

துக்கோற்பத்தி *tukkōrpatti*, பெ. (n.) வாய்மை நான்கனுள் அவாவே துயரத்திற்குக் காரணமென்று கூறும் அறிவமதக் (பௌத்தம்) கொள்கை (மணி.); (Buddh.) the doctrine that desire is the cause of pain, one of four *vāymai*.

[Skt. *du.hkha+ut-patti* > த. துக்கோற்பத்தி]

துச்சனம் *tuccanam*, பெ. (n.) தீயகுணம் (துட்டத்தனம்) நெல்லை; viciousness, mischievous disposition.

த.வ. அர்ப்பத்தனம், துடுக்கு

[Skt. *dur-jana* > த. துச்சனம்]

துச்சாரி *tuccāri*, பெ. (n.) தீயநடத்தையோன்; licentious person, profligate. "துச்சாரி நீகண்ட வின்ப மெனக்கெனைத்தாற் கூறு (நாலடி.84).

[Skt. *duś-cārin* > த. துச்சாரி]

துச்சோதனன் *tuccōdanan*, பெ. (n.)
 தூரியோதனன் பார்க்க; see *turiyōdanan*.
 "சுழலைபெரிதுடைத்துச்சோதனனை"
 (திவ்.பெரியாழ்.1,8,5).

[*Skt. Dur-yō-dhana*> த. துச்சோதனன்]

துசாரோகணம் *tuśārōgaṇam*, பெ. (n.)
 கோவிலின் கொடியேற்றம்; ceremonial
 hoisting of the flag in a temple, at the
 commencement of the annual festival.
 "காணுந் துசாரோகணஞ் செய்து" (கடம்ப.
 உலா,52).

[*Skt. dhvaja-ā-rōhana*> த. துசாரோகணம்]

துசாவந்தி *tuśāvanti*, பெ. (n.) ஒரு வகை
 அராகம் (இராகம்.) (இ.வ.); (Mus.) a rāga.

[*Skt. dhvajāvanti*> த. துசாவந்தி]

துட்டக்கிளவி *tutṭa-k-kilavi*, பெ. (n.) தீச்சொல்;
 bad words. "துட்டக்கிளவி பெட்டவை
 பயிற்றி" (பெருங்.உஞ்சைக்.40,82).

[*Skt. duṣṭa*> த. துட்டம்+கிளவி]

துட்டகண்டகன் *tutṭa-kaṇḍagan*, பெ. (n.)
 1. மிகக்கொடியவன்; hard-heartedman.
 2. பிறரைக் கசக்கி வேலை வாங்குவோன்;
 sweater.

[*Skt. duṣṭa-kaṇṭaka*> த. துட்டகண்டகன்]

துட்டகம் *tutṭagam*, பெ. (n.) பொல்லாங்கு
 (யாழ்.அக.); wickedness.

[*Skt. duṣṭa*> த. துட்டகம்]

துட்டத்தனம் *tutṭa-t-tanam*, பெ. (n.)
 தீக்குணம்; mischievous disposition.

[*Skt. duṣṭa*> த. துட்டம்+தனம்]

துட்டதேவதை *tutṭa-tēvadaī*, பெ. (n.) மாடன்
 காட்டேரி முதலிய கொடுந் தெய்வங்கள்;
 malignant deity. "பலிகொடுத்தேன் கர்ம
 துட்டதேவதைகளில்லை" (தாயு.கருணாகர.8).

[*Skt. duṣṭa-dēvatā*> த. துட்டதேவதை]

துட்டநிக்கிரகம் *tutṭa-nikkiragam*, பெ. (n.)
 தீயோரையழிக்கை; destruction of the
 wicked. "துட்ட நிக்கிரகஞ் செய்யத்
 தோன்றலார் தோன்றாநிற்பர்" (குற்றா.தல.
 தக்கன் வேள்விச்.128).

[*Skt. duṣṭa+ni-graha*> த. துட்டநிக்கிரகம்]

துட்டம்¹ *tutṭam*, பெ. (n.) 1. தீமை; evil. 2. பச்சைக்
 கல் (மரகத) குற்றங்களுள் ஒன்று; flaw in
 emeralds. "துட்டமே தோடமூர்ச் சிதமே"
 (திருவிளை. மாணிக்.68). 3. இகழ்த்தக்கத்து
 (நிந்தித்தல்) (நீலகேசி, 530. உரை); that which
 is censurable.

[*Skt. duṣṭa*> த. துட்டம்]

துட்டன் *tutṭan*, பெ. (n.) 1. தீயோன்; wicked,
 mischievous fellow. "துட்டனைத் துட்டுத்
 தீர்த்து" (தேவா.1194,10). 2. தேள் (சூடா) ;
 scorpion.

[*Skt. duṣṭa*> த. துட்டன்]

துட்டி¹ *tutṭi*, பெ. (n.) 1. சாத்துன்பம்; death
 2. இழவு வருத்தம் (துக்கம்) வினாவுதல்
 (விசாரித்தல்); condolence.

த.வ. சாவழித்துயர்

[*Skt. duṣṭi*> த. துட்டி]

துட்டி² *tutṭi*, பெ. (n.) 1. சாதீட்டு; pollution from
 death. 2. சாதுயர்; calamity from death.

[*Skt. duṣṭi*> த. துட்டி²]

துட்டி³ *tutṭi*, பெ. (n.) கெட்டவள்; wicked
 mischievous woman. "காமக்குரோதம்
 விளைத்திடு துட்டிகள்" (திருப்ப.451).

துட்டு¹ *tutṭu*, பெ. (n.) மாழைக்காசு; metal coin.

துட்டு² *tutṭu*, பெ. (n.) தீமை; wickedness,
 mischief "துட்டனைத் துட்டுத் தீர்த்து"
 (தேவா.1194,10).

[*Skt. duṣṭa*> த. துட்டு²]

துட்டை *tutṭai*, பெ. (n.) 1. கற்பில்லாதவள் (சூடா.);
 profligate, unchaste woman.

2. கட்டுக்கடங்காதவள்; termagant, turbulent woman.

[Skt. duṣṭā > த. துட்டை]

துட்பதம் *tutpadam*, பெ. (n.) பாசாங்கு; pretension. "துட்பதத்துட எழுதிடுஞ் சுயோதனன்" (பாரத.வாரணா.13).

த.வ. போலி நட்பு

[Skt. duṣ-pada > த. துட்பதம்]

துட்பரிசம் *duṭpariṣam*, பெ. (n.) சிறுகாஞ்சொறி (தைலவ.தைல.76); small climbing nettle.

[Skt. duṣ-sparaśa > த. துட்பரிசம்]

துட்பிரச்சாரம் *tutpiraccāram*, பெ. (n.) (அ.வ.) தவறான கருத்துகளை ஏற்படுத்த பொய்யான செய்திகளைப் பரப்பிச் செய்யப்படும் செய்திப் பரப்பல்; false propaganda, slander, campaign. "தன்னைப் பற்றி நடந்து வரும் துஷ்பிரச்சாரத்தைப் பற்றிக் கவலைப்படவில்லை என்றார் கல்லூரி முதல்வர். முறையாகத் தேர்தலில் வெற்றி பெற்றவரைப் பற்றி துஷ்பிரச்சாரம் செய்கிறார்களே? (இ.வ.)

துடிதலோகம் *tutida-lōgam*, பெ. (n.) அறிவமத (பௌத்தம்) நூல் கூறும் தேவருலகத்தில் (தேவலோகம்) ஒன்று; (Buddh.) a celestial world. "துடித லோகத்து மிக்கோன் பாதம்" (மணிமே.12,73).

[Skt. tuṣita+lōka > த. துடிதலோகம்]

துணியா *tuniyā*, பெ. (n.) நாடு (வின்.); country, district.

[U. duniyā > த. துணியா]

துணிவினந்தரம் *tunivir-andaram*, பெ. (n.) முன்சொன்ன நற்பொருளை யொழித்துப் பிறிதொரு பொருளை மொழிகை (த.நி.போ. சங்கற்ப.2.); stating a theory different from one's own former theory.

துத்தபாடாணம் *tuttapādāṇam*, பெ. (n.) வைப்பு நஞ்சு (பிறவிப்பாடாணம்) வகை (வின்.); a mineral poison.

[Skt. tuttha+pāṣāra > த. துத்தபாடாணம்]

துத்து *tuttu*, பெ. (n.) அணிகலன் (ஆபரணம்); ornament. "துஸ்துதினுகுகள் வாரியாகத் தந்த" (கனம் கிருஷ்ணையர். கீர்த்.51).

துதசிரம் *tuta-śiram*, பெ. (n.) பேய்பிடித்தவர் போலத் தலையை ஆட்டும் நளிநய வகை; (பரத பாவ.72.); (Nāṭya) the act of moving the head round in imitation of one who is possessed.

[Skt. dhuta+śiras > த. துதசிரம்]

துதமுகம் *tuta-mugam*, பெ. (n.) முகநளிநயம் (அபிநயம்) பதினான்கனுள் வேண்டாமை குறித்தற்கு இடம் வலமாகத் தலையை யாட்டுகை. (சது.); (Nāṭya) shaking one's head in refusal, one of 14 muka-vapinayam.

[Skt. dhuta > த. துதம்+முகம்]

துதாங்கனம் *tutāṅgam*, பெ. (n.) தூயவொழுக்கம்; good habits. துன்ப வர்க்குத் துதாங்கனத் தொன்றுமே" (நீலகேசி, 316).

துதாங்கு *tutāngu*, பெ. (n.) துதாங்கனம் பார்க்க; see tutāṅgam. "துதாங்கென்றாத்தர் சொன்னவ" (நீலகேசி, 356).

துதி¹ *tudi*, பெ. (n.) 1. வழிபாட்டுப்பா (தோத்திரம்.) (சூடா.); praise, eulogy. "துதிவாய் தொறுங்கொளும்... வெங்கை" (வெங்கைக்கோ.62) 2. புகழ்; fame. "துதியறு பிறவி" (கம்பரா. சடாயு-வயிர் 193).

[Skt. stuti > த. துதி¹]

துதி²-த்தல் *tudi-*, 11 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. புகழ்தல் (சூடா.); to praise, eulogise, to flatter. "விண்ணோடு மண்ணுந் துதித்தாலும்"

(திருவாச.7,10) 2. தொழுதல். (உரி.நி.); to worship 3. நினைத்தல்; to think "கனவிலும் அதைத் துதிக்கமாட்டேன்" (விண்.)

[Skt.stuti > த. துதி-]

துதிகை *tudigai*, பெ. (n.) துதியை 1 பார்க்க; see *tudiyai*, 1. "துதிகைப் பிறைபோலுந் தோற்றச் சேய் தன்னை" (இரகு.இந்து.62).

[Skt.dvitiyā > த. துதிகை]

துதிநிந்தை *tudi-nindai*, பெ. (n.) இகழா விகழ்ச்சி (யாழ்.அக.); censure or ridicule under the garb of praise.

[Skt.stuti+nindā > த. துதிநிந்தை]

துதிபாடி *tudipādi*, பெ. (n.) (ஒருவரை) புகழ்பாடுபவர்; sycophant, flatterer. "அமைச்சர்கள் துதிபாடிகளுக்கு இடம் கொடுக்கக்கூடாது". (க்ரியா)

த.வ. புகழ்பாடி

துதிபாடு-தல் *tudipādu*, செ.குன்றாவி. (v.t.) (தான் பயன் அடைவதற்காகப் பதவியில் இருப்ப வர்களை அல்லது செல்வம் படைத்த வர்களை) புகழ்ந்து பேசுதல்; to sing the praises of, flatter (the powerful and the rich to gain advantage). "தலைவர்களைத் துதிபாடவே தொண்டர்களுக்கு நேரம் இல்லை! தனி நபருக்குத் துதிபாடும் வழக்கம் ஒழிய வேண்டும்". (இ.வ.)

[Skt.stuti > த. துதி+பாடு]

துதியரிசி *tudi-y-ariśi*, பெ. (n.) வழிபாட்டுக்குரிய செஞ்சாந்து (குங்குமம்) கலந்த அரிசி (சோபனாட்சதை) (தைலவ. தைல.); saffron-stained rice, used in benediction.

த.வ. மங்கலஅரிசி

[Skt.stuti > த. துதி+அரிசி]

துதியை *tudiyai*, பெ. (n.) 1. வெண்பக்கம் (சுக்கிலம்) அல்லது கரும்பக்கம் (கிருட்டிண பட்சங்களில்) இரண்டாம் பிறை நிலை (திதி); second day of the bright or dark fortnight. "துதியைத் திங்கள் கண்டென" (இரகு.தேனுவ.122) 2. இரண்டாம் வேற்றுமை

(வி.வி.6); (Gram.) second case.

[Skt.dvitiyā > த. துதியை]

துதிவாதம் *tudi-vādam*, பெ. (n.) புகழுரை; panegyric, word of praise. "அர்த்தவாத துதிவாதங்களுக்கும் அப்பொருள் கூடாமையால்" (சிவசம.35).

[Skt.stuti-vāda > த. துதிவாதம்]

துந்தரோகம் *tundarōgam*, பெ. (n.) செரிமானமின்மையால் (அசீரணம்) உண்டாகும் குழந்தை நோய் வகை. (சீவரட்.23.); a disease of children caused by indigestion.

[Skt.tunda+rōga > த. துந்தரோகம்]

துந்திரோகம் *tundi-rōgam*, பெ. (n.) பெருவயிறு நோய் (மகோதரம்) (தைலவ.தைல 97.); a disease of the abdomen, dropsy.

[Skt.tundi+rōga > த. துந்திரோகம்]

துந்நிமித்தம் *tun-nimittam*, பெ. (n.) தீக்குறி (அபசகுணம்); evil omen. "இவனைக் கண்டாலுந் துந்நிமிதித்தம் என்பார்" (சிலப்.16,112,உரை).

[Skt.durnimitta > த. துந்நிமித்தம்]

துந்நெறி *tun-neri*, பெ. (n.) தீயவழி (துன்மார்க்கம்); evil conduct. "துந்நெறிப் பாவப்பயன்" (திருக்காளத்.4.29,28).

[Skt.dur > த. துன்+நெறி]

துப்பட்டா *tuppattā*, பெ. (n.) 1. துப்பட்டி (விண்.) பார்க்க; see *tuppatti*. 2. மேலுக்கு அணியும் விலையுயர்ந்த நல்லாடை (கொ.வ.); a fine cloth worn by men over their shoulders.

த.வ. நல்லாடை

[H.do-pattah > த. துப்பட்டா]

துப்பாக்கி *tuppākki*, பெ. (n.) 1. குறி நோக்கிச் சுடுங் கருவி; musket, gun. 2. கதிர்த் தலையைக் கத்தரித்து வீழ்த்தும் நெற்பயிர் நோய். (இ.வ.); blight affecting paddy, making its ears fall as if cut off.

த.வ. துழக்கி

[Turk.tupak > த. துப்பாக்கி]

துபாசி *tubāśi*, பெ. (n.) 1. இடைநின்று மொழி பெயர்த்துச் சொல்லுவோன்; interpreter. 2. ஐரோப்பியரின் வணிகத்தில் (வியாபாரம்) இடைநின்று பேசும் இந்தியத் தரகன்; Indian agent attached to an European mercantile firm, acting as broker.

[U.dobhāshiya> த. துபாசி]

துபாரா *tupārā*, பெ. (n.) இரு முறை (C.G.); twice, double.

[U.dubārsā> த. துபாரா]

தும்சம் *tumśam*, பெ. (n.) அழிவு; destruction.

[Skt.dhvamsa> த. தும்சம்]

தும்பாலா *tumbālā*, பெ. (n.) அரசுவரி நீக்கிய ஆணை (உத்தரவு) (R.T.); an order giving up the government share of produce.

[U.dumbāi> த. தும்பாலா]

துமாலா *tumālā*, பெ. (n.) வெள்ளி அல்லது பொன் ஒள்ளிழைக்கரை (சரிகை) இழுக்குந் தொழிலின் கடைசிச் செயல் (வின்.); a final process in lengthening gold or silver threads.

துயோதகம் *tuyōdagam*, பெ. (n.) ஒரு சொல்லின் ஆற்றலால் வெளிப்படத்தோன்றும் பொருளின்றி அதன் இயைபுபட்ட பொருள் சிறப்புக் குறிப்பிற் தோன்றுகை (தொல்.சொல். குறிப்பக்.240.); (Gram.) hinting at a meaning other than the natural meaning of a word.

[Skt.dyōtaka> த. துயோதகம்]

துர் *tur*, இடை. (part.) தீமைப் பொருளைக் குறிக்கும் ஒரு வடமொழி பெயர் வினை முன்னொட்டு (உபசருக்கம்); Sanskrit prefix signifying evil, bad.

[Skt.dur> த. துர்]

துர்க்கடம் *turkkadam*, பெ. (n.) இடர்ப்பாடு; untoward circumstances, troubles. "துர்க்கடத்தில் மாட்டிக்கொண்டேன்". (நாஞ்.)

[Skt.dur-ghaṭa> த. துர்க்கடம்]

துர்க்கதன் *turkkadan*, பெ. (n.) வறியவன்; poor, destitute person. "இரந்து ஜீவிக்கும்படி துர்க்கதராவர்கள்" (ஈடு,4,1,1)

[Skt.dur-gata> த. துர்க்கதன்]

துர்க்கதி *tur-k-kadi*, பெ. (n.) 1. கெட்ட நிலைமை; evil life, bad conduct. 2. வறுமை; poverty. 3. அளறு (நரகம்); hell.

[Skt.dur-gati> த. துர்க்கதி]

துர்க்கந்தம் *tur-k-kandam*, பெ. (n.) கெட்ட நாற்றம் (தீவிர); bad smell, stink.

[Skt.dur-gan-dha> த. துர்க்கந்தம்]

துர்க்கம் *turkkam*, பெ. (n.) அரண் (உரி.நி.); fortress, hill-fort, stronghold. "பலமான துர்க்கமும்" (அறப்ப.சத.82).

[Skt.durga> த. துர்க்கம்]

துர்க்கருமம் *tur-k-karumam*, பெ. (n.) தீச்செயல்; evil action.

[Skt.duṣ-karman> த. துர்க்கருமம்]

துர்க்காதேவி *turkkā-dēvi*, பெ. (n.) காளி; Durga. "பேய்மிக்க படையினையுமுடைய துர்க்காதேவி" (பு.வெ.1,20,உரை.)

[Skt.Durgā> த. துர்க்கா+தேவி]

துர்க்காபூசை *turkkā-pūśai*, பெ. (n.) தொள்ளிரா (நவராத்திரி) காலத்து மூன்று நாள் துர்க்காதேவியின் பொருட்டு நடத்தப் பெறும் வழிபாடு (ஆராதனை); worship of Durgā for three days during *navarāttiri* festival.

[Skt.Durgā> த. துர்க்கா+பூசை]

துர்க்கிரகம் *turkkiragam*, பெ. (n.) 1. நோயை உண்டாக்கும் பேய்; a demon causing illness. 2. வலிப்பு; spasm. 3. குரக்கை; cramps. (சா.அக.)

துர்க்குணம் *tur-k-kunam*, பெ. (n.) தீக்குணம்; evil disposition. "துர்க்குணக் கடற்

சோங்கன்ன பாவியேற்கு" (தாயு. பொன்னை.6).

[Skt.dur-guṇa> த. துர்+குணம்]

துர்க்குறி *tur-k-kurī*, பெ. (n.) 1. தீபுள்குறி (நிமித்தம்); evil omen; bad sign. 2. கேட்டைக்குறிக்கும் அடையாளம்; unfavourable symptom. 3. சென்றவிடங்களில் தீமை விளைவிக்கக் கூடிய போகூழ் கொண்டவன்; person of such ill - luck as to bring misfortune wherever he goes.

[Skt.dur> த. துர்+குறி]

துர்க்கை¹ *turkkai*, பெ. (n.) 1. சிவன் தேவியும் பாலை நிலத்தெய்வமுமாகிய பெண் தெய்வம் (பிங்.); Durgā, goddess of the desert tract, consort of Siva. "துர்க்கை மரக்காலின் மேனின் றாடினாள்" (சிலப்.6,58,அரும்.) 2. கணை நாள் (பூரநாள்) (திவா.); the 11th nakṣatra.

த.வ. கொற்றவை

[Skt.Durgā> த. துர்க்கை]

துர்க்கை² *turkkai*, பெ. (n.) புகழானி (மகமதியர்) கல்லறையிடம் (சமாதி) (வின்.); tomb or shrine of a Muhammadan saint.

[Persn.dargāh> த. துர்க்கை]

துர்ச்சனன் *tur-c-canan*, பெ. (n.) தீயோன்; wicked person. "துர்ச்சனருக் கங்க முழுதும் விடமே யாம்" (நீதிவெண்.18).

[Skt.dur-jana> த. துர்ச்சனன்]

துர்ச்செய்கை *tur-c-ceygai*, பெ. (n.) தீச்செயல்; evil action.

[Skt.dur> த. துர்+செய்கை]

துர்ச்சொப்பனம் *tur-c-coppaṇam*, பெ. (n.) தீக்கனா; evil ominous dream.

[Skt.dur+svapna> த. துர்ச்சொப்பனம்]

துர்த்தசை *tur-t-taśai*, பெ. (n.) கெட்ட காலம்; evil times.

[Skt.durdaśā> த. துர்+தசை]

துர்த்தமன் *turttaman*, பெ. (n.) கொடுமையன் (துர்த்தன்) (யாழ்.அக.); a dissolute person.

[Skt.durdama> த. துர்த்தமன்]

துர்த்தானம் *tur-t-tāṇam*, பெ. (n.) பெறுவது கரிசு என்று கருதப்படுங்கொடை. (பகவத்கீதை.மானமி.11.); a gift whose acceptance is sinful.

[Skt.dur+sthāna> த. துர்த்தானம்]

துர்த்தினம் *tur-t-tiṇam*, பெ. (n.) 1. தீயநாள்; inauspicious, unlucky day. "கருதிய விருந்துடனுண்ணாத தனியுணவு, காணுமதுவே துர்த்தினம்" (திருவேங்.சத.39). 2. கதிரவன் பற்றுக்கையன்றி (சூரிய கிரகணம்) முகில் மூட்டமுள்ள (மேகமூட்டம்) நாள்; dark, cloudy day.

[Skt.dur-dina> த. துர்த்தினம்]

துர்நாற்றம் *turnārram*, பெ. (n.) பொறுத்துக் கொள்ள முடியாத நாற்றம், வீச்சம்; foul smell, stink. (க்ரியா)

[Skt.dur> த. துர்+நாற்றம்]

துர்நிமித்தம் *tur-nimittam*, பெ. (n.) துர்க்குறி பார்க்க; see durkkurī.

[Skt.dur+ni-mitta> த. துர்நிமித்தம்]

துர்நீர் *tur-nīr*, பெ. (n.) உடலிலுள்ள கெட்ட நீர்; serous fluid.

[Skt.dur> த. துர்+நீர்]

துர்ப்பலம் *turppalam*, பெ. (n.) 1. வலிவின்மை; weakness, feebleness. 2. தாழ்நிலை (வின்.); reduced circumstances.

[Skt.dur-bala> த. துர்ப்பலம்]

துர்ப்பாக்கியம் *tur-p-pākkiam*, பெ. (n.) போகூழ் (துரதிரட்டம்); misfortune, ill-luck.

த.வ. தீயபேறு

[Skt.dur-bhāgya> த. துர்ப்பாக்கியம்]

துர்ப்புத்தி *turpputti*, பெ. (n.) 1. கெடுமதி; evil mind. 2. தீயகொள்கை; evil doctrine.

"பாதகர் வஞ்சித் துலகிற் பற்பலர்க்கத் தூர்ப்புத்தி பயிற்றல் செய்தார்" (பிரபோத.13,20).
3. கெடுமதியுடையவ-ன்-ள்; evil - minded person. தூர்ப்போதனை (உவ.) பார்க்க; see durppōdanai

[Skt.dur-buddhi> த. தூர்ப்புத்தி]

தூர்ப்போதனை *tur-p-pōdanai*, பெ. (n.) தீய அறிவுரை (உபதேசம்); bad counsel, evil advice, instigation. "ஓவி றூர்ப்போதனை யெனும் வேல்" (பிரபோத.34.11)

[Skt.dur-bōdhana> த. தூர்ப்போதனை]

தூர்மணம் *tur-manam*, பெ. (n.) கெட்ட நாற்றம்; bad smell.

[Skt.dur> த. தூர்+மணம்]

தூர்மதி *tur-madi*, பெ. (n.) 1. தூர்ப்புத்தி, 2 பார்க்க; see durputti. 2. ஆண்டு (வருடம்) அறுபதனுள் ஐம்பத்தைந்தாவது; the 55th year of the jupiter cycle.

[Skt.dur-mati> த. தூர்மதி]

தூர்மந்திரி *tur-mandiri*, பெ. (n.) (கெட்ட அமைச்சன்) தீய தூண்டுகை (தூர்ப்போதனை) செய்வோன்; one who gives evil counsel, as a bad minister.

[Skt.dur-mantrin> த. தூர்மந்திரி]

தூர்மரணம் *tur-maranam*, பெ. (n.) நோயி னாலன்றித் தற்கொலை முதலிய வற்றால் நேரும் சாவு (மரணம்); unnatural death, as by drowning or hanging oneself, murder, etc. "பழித்த தூர்மரண மாவார்" (குமரேச. சத.62).

த.வ. தீய இறப்பு

[Skt.dur-marana> த. தூர்மரணம்]

தூர்மலம் *turmalam*, பெ. (n.) 1. மும்மலம்; ஆணவம்; மாயை, காமியம்; the three evil passions inherent in man egoism, dilusion and lost. 2. மலம்; faeces. (சா.அக.)

தூர்லபம் *turlabam*, பெ. (n.) பெறுதற் கருமையானது; rarity, that which is difficult to obtain.

[Skt.dur-labha> த. தூர்லபம்]

தூர்வர்ணம் *turvarnam*, பெ. (n.) 1. வெள்ளி; silver. 2. நோய்களின் கெட்ட குறிகளைக் காட்டும் பலவிதமான நிறங்கள்; presetaion of different colours in the body by the patient according to the nature of disease which is considered as a bad symptom. (சா.அக.)

தூர்வாசன் *turvāśan*, பெ. (n.) எளிதிற் சினம் (கோபங்)கொள்பவரென்று பேர் பெற்ற ஒரு முனிவர்; a Ṛṣi known for his irascibility.

[Skt.durvāsa> த. தூர்வாசன்]

தூர்வாதம் *tur-vādam*, பெ. (n.) நேர்மையற்ற எடுத்துரைப்பு (வாதம்); vain disputation, unreasonable argument.

[Skt.dur+vāda> த. தூர்வாதம்]

தூர்வாயகம் *turvāyagam*, பெ. (n.) வசவு; abusive language. "பிராமணரைத் தூர் வாயகம் பறைகில்" (T.A.S.iii, 195).

[Skt.dur-vācaka> த. தூர்வாயகம்]

தூரகம் *turagam*, பெ. (n.) 1. குதிரை; horse. "தூரகவாய் கீண்டதுழாய் முடியாய்" (திவ்.இயற்.3,47) 2. குதிரைபற் பாடாணம் (பாஷாணம்) (யாழ்.அக.); a mineral poison. 3. குதிரைத்தறி; a wooden contrivance for closing a breach in an embankment. "தட்டுவார் தூரகங்கொடு தாங்குவார்" (அரிசீ.4.நாட்டுச்.30).

[Skt.tura-ga> த. தூரகம்]

தூரகமேதம் *turagamēdam*, பெ. (n.) பரிவேள்வி (அகவமேதம்); a vēdicsacrifice. "சுத்தனானது தான் பண்ணுந் தூரகமே தத்தாலென்றான்" (உத்தரரா.அகவ.8).

[Skt.turaga-mēdha> த. தூரகமேதம்]

தூரங்கவதனன் *turagavadanan*, பெ. (n.)
(குதிரை முகத்தோன்) கின்னரன்; a kinnara,
celestial musician, as horse - faced.

[*Skt. turaṅga-vadana*> த. தூரங்கவதனன்]

தூரங்கவேள்வி *turaṅga-veḷvi*, பெ. (n.)
பரிவேள்வி (அகவமேதம்); a vēdic sacrifice.
"இராசசூயமுந் தூரங்கவேள்வியும் பேல்வன
அரசர்க்குரிய வேள்வியாம்" (தொல்.பொ.75,
உரை, பக்.249).

[*Skt. tura-ga*> த. தூரங்கம்+வேள்வி]

தூரதிருட்டம் *turatiruttam*, பெ. (n.) தீயபேறு
(தூர்ப்பாக்கியம்); ill-luck, misfortune.

[*Skt. dur-adrṣṭa*> த. தூரதிருட்டம்]

தூரந்தரி *turandari*, பெ. (n.) பொறுப்பு
கொண்டுள்ளவள் (வகிப்பவள்); woman who
assumes a responsibility. "இமயத்
துரைராச தூரந்தரி தன்றிருமுன்" (சிவரக.
நந்திகண.8).

[*Skt. dhuran-dhaa*> த. தூரந்தரி]

தூரந்தரிகன் *turandarigan*, பெ. (n.) தூரந்தரன்;
see turandaran. "சூராதிசூர தூரந்தரிகன்"
(கொண்டல்விடு..320).

[*Skt. dhurandhara*> த. தூரந்தரிகன்]

தூரபிமானம் *tur-abimānam*, பெ. (n.)
1. முறையற்ற அன்பு (தகாதவிடத்து வைக்கப்
பட்ட பிரியம்); unworthy love. 2. வீண்
செருக்கு; vanity, false prides. "நுமது
தூரபிமானத்தின் பெருமை வியக்கற் பாலது"
(சித்.மரபுகண்.21). 3. வெறுப்பு (இ.வ.); hatred.

[*Skt. dur-abhimāna*> த. தூரபிமானம்]

தூராக்கிரகம் *tur-ākkiragam*, பெ. (n.)
1. தேவையற்ற பற்று (வீண்பிமானம்) (இ.வ.);
false pride, vanity. 2. வீண் பகை (Madr.);
unreasonable, groundless hatred. 3. அதிக
ஆசை (இ.வ.); covetousness.

[*Skt. dur-āgraha*> த. தூராக்கிரகம்]

தூராகதம் *turākadam*, பெ. (n.) தூராகிருதம்
பார்க்க; see turākirudam. "ஆகாவி
தூராகதம் புரிவார் கன்னியர்கள்" (தனிப்பா;
i,366,110).

தூராகிருதம் *turākirudam*, பெ. (n.) 1. கெட்ட
நடத்தை; misconduct, misdemeanour,
misbehaviour. 2. வலுக்கட்டாயக் (பலவ
ந்தம்) கற்பழிப்பு; ravishing, outrage.
"அவளைத் தூராகிருதம் பண்ணினான்"
3. துன்புறுத்தல் (நிந்தை); abuse. 4. உரிமை
யில்லாவிடத்து வலிய நிகழ்த்துஞ் செயல்; a
deed done by force in violation of a right.

[*Skt. dur-ā-kṛta*> த. தூராகிருதம்]

தூராசர் *turāśar*, பெ. (n.) கெட்ட ஆசை
யுடையவர்; persons having evil desire.
"தூராசரன்பிலர்" (பாரத.சஞ்சய.9.)

[*Skt. dur-āśā*> த. தூராசர்]

தூராசாரம் *turāśāram*, பெ. (n.)
1. தீயொழுக்கம்; depravity, vicious life, evil
ways. 2. மதிப்பின்மை (அவமரியாதை) (வின்.)
3. ஒழுக்கக்கேடு (ஆசாரக்கேடு); violation of
the rules of religion, of caste or of country.

[*Skt. dur-ācāra*> த. தூராசாரம்]

தூராசை *turāśai*, பெ. (n.) பொருந்தாகாமம்
(தகாத இச்சை); evil desire, lust,
covetousness. "தூராசையெனும் பால்பருகி"
(ஞானவா. உத்தால,11).

[*Skt. dur-āśā*> த. தூராசை]

தூராத்தியம் *turāttiyam*, பெ. (n.) ஏழமை
(யாழ்.அக.); poverty.

[*Skt. dur-ādhyā*> த. தூராத்தியம்]

தூராத்துமா *turāttumā*, பெ. (n.) தீயோன்; evil
- mined person, scoundrel, villain.

[*Skt. dur-ātmā*> த. தூராத்துமா]

தூராதூரை *turāturaḥ*, பெ. (n.) தூரைகளுக்கெல்லாம் தலைவன் (அதிபதி); overlord, lord of lords. "தூராதூரைக் கிணையுண்டோடி" (கனம் கிருட்டிணயார், கீர்த்.50).

தூராய் *turāy*, பெ. (n.) முத்து முதலியவற்றால் அமைக்கப்பட்ட தலையணி வகை; an ornament for the head made of pearls, etc. "சொருக்கழகு முத்துத் தூராயழகும்" (விறலிவிடு.)

[U.turā> த. தூராய்]

தூராரம்பம் *turārambam*, பெ. (n.) தீச்செயல்; evil deed. "தூராரம்பங்க டக்குணங்கள்" (ஞானவா.பசுண்.79).

[Skt.dur-ārambha> த. தூராரம்பம்]

தூராலோசனை *tur-ālōśanai*, பெ. (n.) தீய சிந்தனை (யோசனை); bad counsel, evil advice.

[Skt.dur-ā-lōcanā> த. தூராலோசனை]

தூரிதம்¹ *turitam*, பெ. (n.) 1. வேகம்; speed, quickness, expedition. "தூரிதமான் நேரிற் போனான்" (கம்பரா.தைல.54). 2 ஆடல் பாடல்களில் தாள விரைவு; a quick movement in singing or dancing. "தூரிதமாக்கள் விளம்பித நெறிவழாமைக் கந்தர்ப்ப மகளிராடும்" (கம்பரா.ஊர்தேடு. 106). 3. தாளத்தின் கால மாறுபாட்டில் (பேதம்) 8192 கணங்கொண்டது. (பரத.தாள.27.); (Mus.) one of the ten varieties of kalām, which consists of 8192 kaṇam. 4. தாளத்தின் உறுப்பு (அங்கம்) வகையுள் இரண்டு அசரகாலங் கொண்டது. (பரத.தாள.35.); (Mus.) a variety of arikam, which consists of two akṣara-kāalam. 5. விரைந்த செலவினதாகிய இலய வகை (பரத.தாள.51); (Mus.) a variety of ilayai, having a quick pace.

[Skt.druta> த. தூரிதம்]

தூரிதம்² *turitam*, பெ. (n.) 1. கரிசு, அறங்கடை (பாவம்) (சூடா.); vice, wickedness, sin, turpitude. 2. கலக்கம் (சூடா.); agitation of mind, perturbation, confusion. 3. கேடு (விண்.); destruction, ruin, annihilation.

[Skt.durita> த. தூரிதம்]

தூரிதம்போடு-தல் *turidam-pōḍu*, செ.கு.வி. (v.i.) 1. காலவிரைவு நடத்தல்; to dance with a quick step. 2. தேவையற்ற (தகாத) ஒன்றை அடிக்கடி கேட்டு வற்புறுத்துதல்; (J.); to persist in an improper request.

[Skt.durita> த. தூரிதம்+போடு-]

தூரிதமடித்தல் *turidamadittal*, பெ. (n.) காலவிரைவு மத்தளமடித்தல் (விண்.); to beat drums to the quickest movement.

[Skt.druta> த. தூரிதம்+அடித்தல்]

தூரியச்சந்தி *turiya-c-candi*, பெ. (n.) இரவிற் செய்யும்படி விதிக்கப்பட்டுள்ள ஒழுக்கம் (அனுட்டானம்); (Sāva.) religious rites ordained to be performed after nightfall. "முடித்துநற் றூரியச் சந்தி" (தசகா.குருபூ.5).

தூரியசிவன் *turiya-śivan*, பெ. (n.) மும்மூர்த்திகட்கும் கடந்த நிலையான (அதீதம்) சிவபெருமான். (இலவ.); (Sāva.) Siva, as the supreme lord.

[Skt.turiya> த. தூரியம்+சிவன்]

தூரியத்தானம் *turiya--t-tānam*, பெ. (n.) ஆதன் (ஆன்மா) தூரிய நிலையில் அடங்கு தற்கூரிய உந்திப் பேரிடம் (பிரதேசம்); a mystic region near the navel into which the soul retires in its turiyam stage. "தூரியத்தானம் எனப்படும் உந்தியில்" (சி.போ.சிற்.4,3,பக்.99).

[Skt.turiya+sthāna> த. தூரியத்தானம்]

தூரியபாகம் *turiyapāgam*, பெ. (n.) கால்பங்கு; one fourth portion.

துரியாசிரமம் *turiyāśīramam*, பெ. (n.) நாலாவது தவமனை (ஆசிரமம்), துறவுநிலை (சன்னியாசம்); asceticism, as the fourth stage.

[Skt. turya+śrama> த. துரியாசிரமம்]

துரியாதீத்தானம் *turiyātīta-t-tānam*, பெ. (n.) ஆதன் (ஆன்மா) துரியாதீத முறையில் ஒழுங்குதற்குரிய அடிப்படை (மூலாதாரம்) நிலை அல்லது இடம் (ஸ்தானம்) சி.கோ.சிறீ.4,3,பக். 99); the mūlātāram into which the soul retires in its turiyātītam stage.

[Skt. turyātīta+sthāna> த. துரியாதீத்தானம்]

துரியாதீதநிலை *turiyātītanilai*, பெ. (n.) ஆன்மாவின் தூய்மை நிலை; the highest state of purity of the soul. (சா.அக.)

துரியாதீதம் *turiyādīdam*, பெ. (n.) 1. அடிப்படையில் (மூலாதாரம்) ஆதன் (ஆன்மா) தங்கி அவிச்சை மாத்திரையை நுகரும் (விசய்கரிக்கும்) ஐந்தாம் ஆதன் (ஆன்மா) நிலை, (சி.போ.பா.4,3,பக்.278,புதுப்.); (Saiva.) the transcendent fifth state of the soul in which it is in the mūlātāram, and is cognizant of aviccai alone. 2. நூற்றெட்டு மறைமங்களுள் (உபநிடதம்) ஒன்று; an upaniṣad, one of 108.

[Skt. turyātīta> த. துரியாதீதம்]

துருக்கன் *turukkan*, பெ. (n.) 1. துருக்கி தேசத்தான்; native of Turkey. "துருக்கர்தர வந்த... வயப்பரிகள்³ (கம்பரா.வரைக்.13). 2. முகமதியன் (அக.நி); Muhammadan.

[Skt. turuška> த. துருக்கன்]

துருக்கி *turukki*, பெ. (n.) 1. ஒரு நாடு; the country of Turkey. 2. துருக்கிதேயத்துக் குதிரை (வின்.); a large Turkish horse.

[Skt. turuška> த. துருக்கி]

துருச்செய்தல் *turu-c-cey-*, செ.குன்றாவி. (v.t.) ஓரந் தைத்தல் (இ.வ.); to overcast in sewing.

[E. through> த. துரு+செய்-,]

துருச்சொல்லுதல் *turu-c-collu-*, செ.குன்றா.வி. (v.t.) ஒரு வகை முறையில் மறை (வேதம்) ஒதுதல்; to recite a vēdic text in a particular mode. "குத்திரத்திலும் குத்திராரணத்திலுந் துருச்சொல்லி" (T.A.S.i,8).

துருத்தி *turutti*, பெ. (n.) தீய (துட்டப்) பெண்(சூடா); bad woman.

[Skt. dhūrtā> த. துருத்தி]

துருதம் *turudam*, பெ. (n.) துரிதம்¹ (வின்.); quickness.

[Skt. druta> த. துருதம்]

துருப்பு¹ *turuppu*, பெ. (n.) படை (சேனை); troop, army. "துருப்புக்குஞ் சரியேறி" (தனிப்பா.i, 381,28).

[Skt. troop> த. துருப்பு]

துருப்பு² *turuppu*, பெ. (n.) அட்டையாட்டத்துக் குறிப்புத்தான் (சீட்டுத்துருப்பு) (இக்.வ); trump in card game.

[E. trump> த. துருப்பு]

துருபதன் *turupadan*, பெ. (n.) திரௌபதியின் தந்தையாகிய பாஞ்சாலதேசத்தரசன்; a king of pāñcāla, father of Draupadi. "துங்கவேற்றுருபதன்றான் சூழ்ந்தது சொல்லலுற்றாம்" (பாரத.திரௌபதி மா.1).

[Skt. Drupada> த. துருபதன்]

துருவ மண்டலம் *turuva-maṇḍalam*, பெ. (n.) ஏழு (சப்த) மண்டலங்களுள் ஒன்றாகிய துருவப்பகுதி; region of the pole-star, one of capta-maṇḍalam.

[Skt. dhruva> த. துருவம்+மண்டலம்]

துருவாசம் *turuvāśam*, பெ. (n.) துணைத் தொன்மம் (உப்புராணம்) பதினெட்டனுள் ஒன்று (பிங்.); a secondary purāṇa, one of 18 upapurāṇam.

[*Skt.Durvāsa*> த. துருவாசம்]

துருவாட்சரம் *turuvāṭśaram*, பெ. (n.) மேழவோரையிலிருந்து (மேஷம்) கோள்களுக்குள்ள (கிரகம்) தொலைவு (தூர)வளவு (வின்.); the longitudinal distance of the sun or a planet from the first point of aries, at the end of synodic periods.

துருவை *turuvaṭ*, பெ. (n.) 1. இசைப்பாட்டு (கீதம்) உறுப்பு நான்கனுள் ஒன்று. (சிலப்.3,150, உரை.); (Mus.) a particular piece in a musical composition, one of four kīta-v-uruppu. 2. மலைமகள் (பார்வதி); Pārvadī. "பிரகிருகிதுருவையேகை" (கூர்மபு.திருக்.20).

[*Skt.dhruvā*> த. துருவை]

துரோகம் *turōgam*, பெ. (n.) 1. தீங்கு; harm, evil. 2. பெருங்கேடு (பாதகம்); crime, heinous offence, wrong, sin. 3. இராசத்துரோகம், கவாமித்துரோகம், குருத்துரோகம், இனத்துரோகம், பிதிர்த்துரோகம் என்ற ஐவகை நன்றியில் செய்கை; perfidy, treason, treachery, ingratitude, of which there are five kinds, viz., irāśa-t-turōgam, cuvāmi-t-turōgam, kuru-t-turōgam, ina-t-turōgam, pitir-t-turōgam. 4. ஏமாற்றுமை (இ.வ.); cheating, deceiving.

த.வ. இரண்டகம்

[*Skt.drōha*> த. துரோகம்]

துரோகி *turōgi*, பெ. (n.) 1. நம்பிக்கை இரண்டகம் (துரோகம்) செய்பவன்; betrayer, treacherous person, traitor. 2. கொடும்பாவி (யாழ்.அக.); sinner. 3. ஏமாற்றுவோன் (இ.வ.); cheat. 4. இரக்கமற்றவன் (வின்.); merciless, cruel, hard-hearted person.

த.வ. இரண்டகம்

[*Skt.drōhin*> த. துரோகி]

துரோணம்¹ *turōṇam*, பெ. (n.) 1. பதக்கு (பிங்.); a measure of capacity = 2 marakkāl. "துரோணந் தேனெய்" (சேதுபு.சங்கர.75). 2. எழுவான் முகிலில் (சத்தமேகம்) மண் செறியும் முகில் (மேகம்) (திவா.); a mythical cloud which rains sand, one of catta-mēgam. 3. காக்கை (பிங்.); crow, raven. 4. சரப்பூள் (திவா.); a fabulous eight-legged bird. 5. தும்பை வகை (பிங்.); a kind of white dead nettle. "துன்னிய துரோண வெண் மலரைச் சூட்டுவார்" (செவ்வந்தி,4.இந்திரச்.20). 6. தேக்கு (அக.நி.); teak. 7. கிணற்றருகிலுள்ள நீர்நிலை (வின்.); reservoir near a well. 8. தொன்னை (இ.வ.); cup.

[*Skt.drōṇa*> த. துரோணம்]

துரோணம்² *turōṇam*, பெ. (n.) 1. வில் (திவா.); bow. 2. வில் ஒரை (தனுராசி.) (சூடா.); sagittarius in the zodiac.

[*Skt.druṇa*> த. துரோணம்]

துரோணாசாரியன் *turōṇāśāriyaṇ*, பெ. (n.) குருகுலத்தரசரின் வில்லாசாரியர்; a warrior who taught archery to Pāṇḍavas and Kurus. "துகளறு கேள்வித் துரோண வாசாரியன்" (பாரத.பதினொ.2).

[*Skt.Drōṇa*> த. துரோணன்]

துரௌபதி *turaubadi*, பெ. (n.) பாண்டவர் மனைவி; Draupadi, wife of the five Pāṇḍava princes.

[*Skt.Draupadi*> த. துரௌபதி]

துலாகாவரிகநானம் *tulā-kāvāri-śunāṇam*, பெ. (n.) துலை திங்களின் (ஐப்பசி மாதம்) சிறப்பு நாளில் காவிரியிற் செய்யப்படும் நீராட்டம்; bathing in the Kāvēri during the month of Aippaci, considered meritorious.

துலாதானம் *tulā-tāṇam*, பெ. (n.) துலா புருடதானம் பார்க்க; see *tulāpurudatāṇam*. "சாற்றருந் துலாதானம்" (சிவரக.தேவர் முறை.19).

[*Skt.tulā+sthāna*> த. துலாதானம்]

துலாந்திரம் *tulāndiram*, பெ. (n.) நீர் முதலியவற்றை ஏனத்தில் (பாத்திரம்) இட்டு கயிற்றால் அந்த ஏனம் (பாத்திரம்) தீயிற்படும்படி செய்து காய்ச்சும் ஒரு கருவி. (வின்.); a contrivance for boiling things.

[*Skt.dōlā+yantra*> த. துலாந்திரம்]

துலாப்பாயசம் *tulā-p-pāyaśam*, பெ. (n.) கோயில் படையலமுது (நைவேத்தியம்) வகை. (நாஞ்சி); a kind of rice-preparation offered in temples.

[*Skt.tulā+pāyasa*> த. துலாப்பாயசம்]

துலாபாரம் *tulā-bāram*, பெ. (n.) 1. பார்ப்பானுக்குத் (பிராமணன்) தானம் செய்யும் பொருட்டு அரசன் போன்றோர் ஒரு தட்டில் பொன்னும் ஒரு தட்டிற் றாமுமாக இருந்து பொன்னிறுக்குஞ் சடங்கு; ceremony of weighing a great person like a king against gold, which is then offered as a gift to Brahmins. "துலாபுருடமண்டபங் கட்டித் துலாபாரந் தூக்கி" (கோயிலொ.12). (I.M.P.Tj.412). 2. துலா புருடதானம் பார்க்க; see *tulapurudatāṇam*. அவன் துலாபாரம் வாங்கினான்.

[*Skt.tulā+bhāra*> த. துலாபாரம்]

துலாபாரவரி *tulābāravari*, பெ. (n.) வரிவகை (S.I.I.vii,403); a tax.

[*Skt.tulābhara*> த.துலாபாரம்+வரி]

துலாபுருடதானம் *tulā-purudā-tāṇam*, பெ. (n.) ஒருவன் தனது நிறையுள்ள பொன்னைப் பார்ப்பானுக்குக் கொடுக்கும் கொடை (கோயிலொ.); ceremonial gift of Brahmins of gold equal to a person's weight.

[*Skt.tula+puruṣa*> த. துலாபுருடன்+தானம்]

துலாபுருடம் *tullā-purudam*, பெ. (n.) துலாபுருடதானம் பார்க்க; see *tulā purudatāṇam*. "முதறிவுடைய நீரார் மொழி துலாபுருடமென்பார்" (சூர்மபு.தான.19).

[*Skt.tulā+puruṣa*> த. துலாபுருடம்]

துலாபுருடமண்டபம் *tulā-purudā-man-ḍabam*, பெ. (n.) துலைபாரம் ஏறும் மண்டபம்; a hall where *tulābāram*, is conducted.

[*Skt.tulā+puruṣa*> த. துலாபுருடன்+மண்டபம்]

துலாவிகவம் *tulā-viśuvam*, பெ. (n.) துலாம் ஓரையில் (ராசி) கதிரவன் புகுங்காலம்; autumnal equinoctial point whence the apparent course of the sun turns from north to south; the first point of libra.

[*Skt.tulā+viśuva*> த. துலாவிகவம்]

துலுக்கச்செவ்வந்தி *tulukka-c-cevvandi*, பெ. (n.) செடி வகை (வின்.); African marigold.

[*Skt.turuṣka*> த. துலுக்கம்+செவ்வந்தி]

துலுக்கன் *tulukkan*, பெ. (n.) துருக்கி நாட்டினன்; Mussalman, Turk. "டில்லீ சுவரனான துலுக்கன்" (கோயிலொ.21).

[*Skt.turuṣka*> த. துலுக்கன்]

துலுக்காணம் *tulukkāṇam*, பெ. (n.) 1. துருக்கித்(ஸ்)தானம் என்ற நாடு; Turkestan, as the original home of the Turks. "மக்க மராடந் துலுக்காண மெச்சி" (குற்றா.குற.60;1); 2. துருக்க அரசாண்மை (ராஜ்யம்) (வின்.); Muhammadan dominion. 3. கட்டரங்கு (சதுரங்கம்) விளையாட்டு வகை (வின்.); a game of chess. 4. துருக்கத் தொடர்பானது (வின்.); anything Turkish.

[*Skt.turuṣka*> த. துலுக்காணம்]

துலுக்காணியம் *tulukkāṇiyam*, பெ. (n.) துலுக்காவணம் பார்க்க; see *tulukkāṇam*. "இப்படித் துலுக்காணியமாக இருக்கும் நாளையில்" (மதுரைத்தல.பக்.2).

துலுக்காவணம் *tulukka-v-anam*, பெ. (n.)
துருக்க அரசாட்சி; Muhammadan rule.
"துலுக்காவணத்திலே அக்கினி பாதையால்
சேதமாகையாலே" (கோயிலொ.138).

துவக்கு *tuvakku*, பெ. (n.) துமுக்கி (துப்பாக்கி)
(யாழ்ப.); gun, firelock, musket.

[*Turk.tupāk*> த. துவக்கு]

துவசங்கட்டு-தல் *tuvaśan-kattu-*, செ.கு.வி.
(v.i.) 1. வெற்றி முதலியன குறிப்பதற்குக்
கொடியேற்றுதல்; to hoist a flag, erect a
banner, as a challenge or as a sign of
victory. 2. முயன்று நின்றல்; to set about a
thing with the utmost zeal and energy,
especially in a bad cause. 3. எதிராளியாய்
நின்றல் (உ.வ.); to be defiant.

[*Skt.dhvja*> த. துவசம்+கட்டு-]

துவசத்தம்பம் *tuvaśa-t-tambam*, பெ. (n.)
கோயிற் கொடிக்கம்பம்; flag - staff in a
temple, pillar or column erected before a
temple having a vertical wooden frame at
the top to represent a flag.

[*Skt.dhvaja+tamba*> த. துவசத்தம்பம்]

துவசம் *tuvaśam*, பெ. (n.) 1. கொடி (பிங்.);
banner, flag. "துவசமார் தொல்லமருள்"
(கம்பரா.சரபங்கர்.26.) 2. அடையாளம்; sign.
3. ஆண்குறி; virile membrum. 4. மரவரி
(இலக்.அக.); bark, used, as dress.
5. கள்ளுக்கடை முதலியவற்றில் அவ்வவ்
வாணிபம் (வியாபாரம்) குறிக்க சமைக்கும் குறி;
the sign of any trade, especially of a tavern.

[*Skt.dhvaja*> த. துவசம்]

துவசாரோகணம் *tuvaśārōgaṇam*, பெ. (n.)
1. கோயில் திருவிழாத் தொடக்கத்தில் நிகழும்
கொடியேற்றம். 2. தொடக்கம் (ஆரம்பம்) (உ.வ.);
beginning.

[*Skt.dhvaja+ārōhaṇa*> த. துவசாரோகணம்]

துவசாவரோகணம் *tuvaśāvarōgaṇam*, பெ.
(n.) கோயில் திருவிழா இறுதியில் நிகழும்

கொடியிறக்கம்; ceremonial lowering of flag
in a temple at the commencement of the
annual festival.

[*Skt.dhvaja+avarōhaṇa*> த. துவசாவரோகணம்]

துவட்டா *tuvattā*, பெ. (n.) தெய்வத்தச்
சனாகிய விசுவகருமன்; Viśvakarmā, the
architect of the gods. "துவட்டா வீன்ற
தனயன்" (திருவிளை.இந்திரன்-பழி.8).

[*Skt.Tvaṣṭā*> த. துவட்டா]

துவந்தன் *tuvandan*, பெ. (n.) துவந்துவ
துக்கத்திற்கு இடமாயிருப்பவன்; person
subject to *tivantuva - tukkam*.
"ஐயா துவந்தனை நாயேனை" (அஷ்டப்.
திருவேங்கடத்தந்.14).

[*Skt.dvandva*> த. துவந்தன்]

துவந்தனை *tuvandanai*, பெ. (n.) 1. பந்தம்;
bondage. "துவந்தனைப் பிறப்பையு
பிறப்பையும்" (பாரத. கிருட்.77). 2. தடை;
hindrance "எத்துவந்தனைகளு நீக்கி"
(அருட்பா, விசற்குருமணி 8). 3. வேதனை
(வின்.); vexation

[*Skt.dvandva*> த. துவந்தனை]

துவந்தி-த்தல் *tuvandi-*, 4 செ.குன்றா.வி. (v.t.)
தொடர்புறுதல்; to get bound up or attached
"அவிரோதமாக ஒன்றை யொன்று
துவந்தித்துத் தோன்றுமென்று சொன்னது"
(சி.சி.2,65,சிவாக்.).

[*Skt.dvandva*> த. துவந்தி-]

துவந்துவசமாசம் *tuvanduva-śamāśam*,
பெ. (n.) உம்மைத்தொகை (வீரசோ.தொகை.
2,உரை); a copulative compound.

[*Skt.dvandva+samāsa*> த. துவந்துவமாசம்]

துவந்துவதுக்கம் *tuvanduvadukkam*, பெ. (n.)
நலதுன்பம் (சுகதுக்கம்) பருவகால மாறுதல்
(சீதோஷணம்) என்பன போன்று தம்முள்
மாறுபட்ட இரு வகை நிலைகளாலுண்டாகும்
துன்பம்; distress from pairs of opposite

conditions or qualities, such as *cukatukkam*, *citōṣṇam*.

[Skt. *dvandva+duhkha*> த. துவந்துவம்+
துக்கம்]

துவந்துவம் *tuvanduvam*, பெ. (n.) 1. இரட்டை; two, pair, couple, as male and female, brace. 2. தம்முள் மாறுபட்ட இரு வகை நிலை; pair of opposites, as cold and heat, profit and loss, joy and sorrow. "துவந்துவங்க டீய்மை செய்து" (திருவாச. 40,3). 3. துவந்துவ சமாசம் (வீரசோ. தொகை.2) பார்க்க: see *tuvanduva śamāśam*. 4. நோய்களின் பிணைப்பு; complication, as of disease. "வியாதி துவந்துவப் பட்டுக் காண்கிறது". 5. சண்டை; fight, duel.; அவனுக்கும் இவனுக்கும் துவந்துவம்". 6. ஐயம் (சந்தேகம்); doubt. "காரிய முடிவு துவந்துவமாயி ருக்கிறது" 7. தொடர்பு; union, connection "அவனுக்கு அவனோடு துவந்துவமுண்டு. 8. பழவினைத் தொடர்பு. (இ.வ.); karma.

[Skt. *dvandva*> த. துவந்துவம்]

துவம்¹ *tuvam*, பெ. (n.) அசையாநிலை; fixedness, immutability, stability, permanence. "துவமிகு முனிவரோடு" (பாரத.பதினெட்டாம்.126).

[Skt. *dhruva*> த. துவம்¹]

துவம்² *tuvam*, பெ. (n.) இரண்டு (தைலவதைல.); two.

[Skt. *dvi*> த. துவம்²]

துவம்³ *tuvam*, பெ. (n.) பண்புணர்த்தும் ஒரு வடமொழி ஈறு (விசுதி); a Sanskrit suffix in abstract nouns. "சந்தத்துவம்போ லெனச்சாற்றிடுதல்" (மணி.29,273).

[Skt. *tva*> த. துவம்³]

துவம்சம் *tuvamśam*, பெ. (n.) (அ.வ.) அழிவு, நாசம்; destruction (utter) ruin. "மாடு வயலில் புகுந்து பயிர்களைத் துவம்சம் செய்தது / விமானங்கள் குண்டு வீசி நகரம் இருந்ததே தெரியாதபடி துவம்சம் செய்து விட்டன". (க்ரியா)

துவயம் *tuvayam*, பெ. (n.) 1. இரண்டு; two. "மாதத்துவயம்" 2. இரண்டு சொற்றொடரிய (வாக்கிய)மாய் திருமாலைப் பற்றி அமைந்த மந்திர சிறப்பு (விசேடம்); (Vaiṣṇ) a mantra of two sentences.

[Skt. *dvaya*> த. துவயம்]

துவரிதம் *tugaritam*, பெ. (n.) விரைவு (உ.வ.); rapidity, quickness.

[Skt. *tvarita*> த. துவரிதம்]

துவரிதன் *tugaritan*, பெ. (n.) விரைந்து தொழிலியற்றுவோன்; quick, active person. "துவரிதனுடைய பராஸக்தியில்" (திவ். திருவாய்.6,1,பன்னீ.ப்ர.).

[Skt. *tvarita*> த. துவரிதன்]

துவா *tuvā*, பெ. (n.) தொழுகை (இ.வ.); Prayer.

[Ar. *duā*> த. துவா]

துவாசந்தி *tuvāśandi*, பெ. (n.) ஒரு வகை அராகம்; (Mus.) a kind of tune.

[Skt. *dhruvāsandhi*> த. துவாசந்தி]

துவாட்சரி *tuvāṭcari*, பெ. (n.) இரண்டு இனவெழுத்துக்களால் (வாக்கம்) இயன்ற செய்யுள் வகை (யாழ்.அக.); a stanza formed only of two series of vowel-consonants.

[Skt. *dvyakṣari*> த. துவாட்சரி]

துவாட்டரம் *tuvāṭṭaram*, பெ. (n.) 1. ஒன்றுக்கும் உதவாதவ-ன்-ள்; useless, good - for - nothing person. 2. அருவருக் கத்தக்க பொருள்; ugly disgusting thing.

துவாட்டிரம் *tuvāṭṭiram*, பெ. (n.) இரவு 15 முழுத்தத்துள் (முகூர்த்தம்) பதினான்காவது (விதான.குணாகுண.73,உரை); the 14th of 15 divisions of night.

[Skt. *tvvāṣṭra*> த. துவாட்டிரம்]

துவாதசாந்தம் *tuvādaśāndam*, பெ. (n.) 1. உச்சிக்கு மேல் பன்னிரண்டு விரலகலம் (அங்குலம்) உள்ளதாகக் கருதப்படும் ஓகவிடம் (யோகஸ்தானம்.); (Yōga) a mystic centre which is believed to be 12 in above the

crown. "துவாதசாந்தப் பெருவெளி" (குமர. பிடி.மீ.நாட்.பிள்ளை.42.) 2. ஓகத்தில் (யோகம்) பன்னிரண்டாமவத்தை (வின்.); (yōga.) the 12th and last stage of experience of the soul in yōga practice.

[Skt. dvāda-śānta > த. துவாதசாந்தம்]

துவாதசி *tuvādaśi*, பெ. (n.) பன்னிரண்டாம் நாள் (திதி.); the 12th day of the lunar fortnight. "மான்மகிமுந் துவாதசியில்" (சேதுபு.துராசா. 33).

[Skt. dvādaśi > த. துவாதசி]

துவாபரயுகம் *tuvāparayugam*, பெ. (n.) 8,64,000 ஆண்டுகள் (வருடம்) கொண்ட மூன்றாம் ஊழி (யுகம்.); the third of the four yugas, consisting of 8,64,000 years.

[Skt. dvāpara+yuga > த. துவாபரம்+யுகம்]

துவாய் *tuvāy*, பெ. (n.) (இலங்.) (துடைக்கும்) துண்டு, துணித்துண்டு (துவாலை); towel. "துவாயால் முகத்தைத் துடைத்துக் கொண்டான்". (க்ரியா)

[E. towel > த. துவாய்]

துவாரகாபுரி *tuvārakāpuri*, பெ. (n.) துவாரகை பார்க்க; see *tuvāragai*

(துவாரகை+புரி)

துவாரகை *tuvāragai*, பெ. (n.) 1. குசராத்தில் இருங்கோவேள் பாண்டிய மரபினரால் 49 தலைமுறைகளாக ஆளப்பட்டதும் கி.மு.ஏழாம் நூற்றாண்டு வரை தமிழர் வாழிடமாக இருந்ததுமாகிய செம்புருக்கி வார்த்த கோட்டை சூழ்ந்த துவரை மாநகர்; Tuwarai capital of Irunkōvēl Pandyas before 700 B.C. in Gujarat. 2. ஆரியர் வரவுக்குப் பின் சத்தபுரியு ளொன்றாயதும் கடலாற் கொள்ளப் பட்டதென்று கருதப்படுவதும் கண்ண பெருமான் (பிரான்) அரசு புரிந்ததாகக்

கருதப்படுவதுமான நகரம்; the capital of Kṛṣṇa on the western side of Gujarat, supposed to have been submerged by the sea, one of catta-puri, q.v.

[Skt. dvārakā > த. துவாரகை]

துவாரசமுத்திரம் *tuvāraśamugttiram*, பெ. (n.) தற்காலம் அளெபீடு என வழங்கும் வல்லாளவரசர் தலைநகர் (Insc.); Dōrasamudra, capital of the Hoysala Ballālās, founded in the 12th century, modern Halebidu in Mysore.

துவாரசாகை *tuvāraśāgai*, பெ. (n.) மடக்குக் கதவு (யாழ்.அக.); folding door.

[Skt. dvāra+śākhā > த. துவாரசாகை]

துவாரபாலகர் *tuvāra-bālagar*, பெ. (n.) 1. வாயில் காப்போர்; door keepers, wardens. 2. கோயிலின் வாயில் காவுற்றெய்வங்கள்; deities guarding the inner shrine of a Hindu temple. "துவாரபாலகர் எழுவராவார்" (சைவச.பொது.498,உரை).

துவாரபாலர் *tuvāra-bālar* பெ. (n.) துவாரபாலகர் பார்க்க; see *tuvārabālagar*. "தண்டலி றுவாரபாலர் சயனொரு விசயனென் பார்க்கு" (மச்சபு.உத்த.1,10).

துவாரபிண்டி *tuvāra-pinḍi* பெ. (n.) வாசற்படி (யாழ்.அக.); door-step.

துவாரம் *tuvāram* பெ. (n.) 1. துளை (திவா.); hole, opening, slit, perforation. 2. மனை வாயில் (பிங்.); gateway, main entrance. 3. வழி; passage, avenue, outlet. 4. மூலம்; instrumentality, means.

[Skt. dvāra > த. துவாரம்]

துவாரமண்டபம் *tuvāraṁḍabam*, பெ. (n.) கோயிலின் உள்மண்டபம் (M.M.); inner porch of a temple.

(துவாரம்+மண்டபம்)

[Skt. dvāra> த. துவாரம்]

துவாரா *tuvāra*, வி.எ. (adv.) மூலமாய்; through, by means of. "ஞானேந்திரியத் துவாரா வஸ்துக்களை யறிவது" (சி.சி.1, அளவை.சிவாக்.).

[Skt. dvāra> த. துவாரா]

துவாரை *tuvārai*, பெ. (n.) துவாரகை பார்க்க; see *tuvāragai*. "ஆயனும் புறகிட வவன்றுவாரையும்" (சிவதரு.செனன.55).

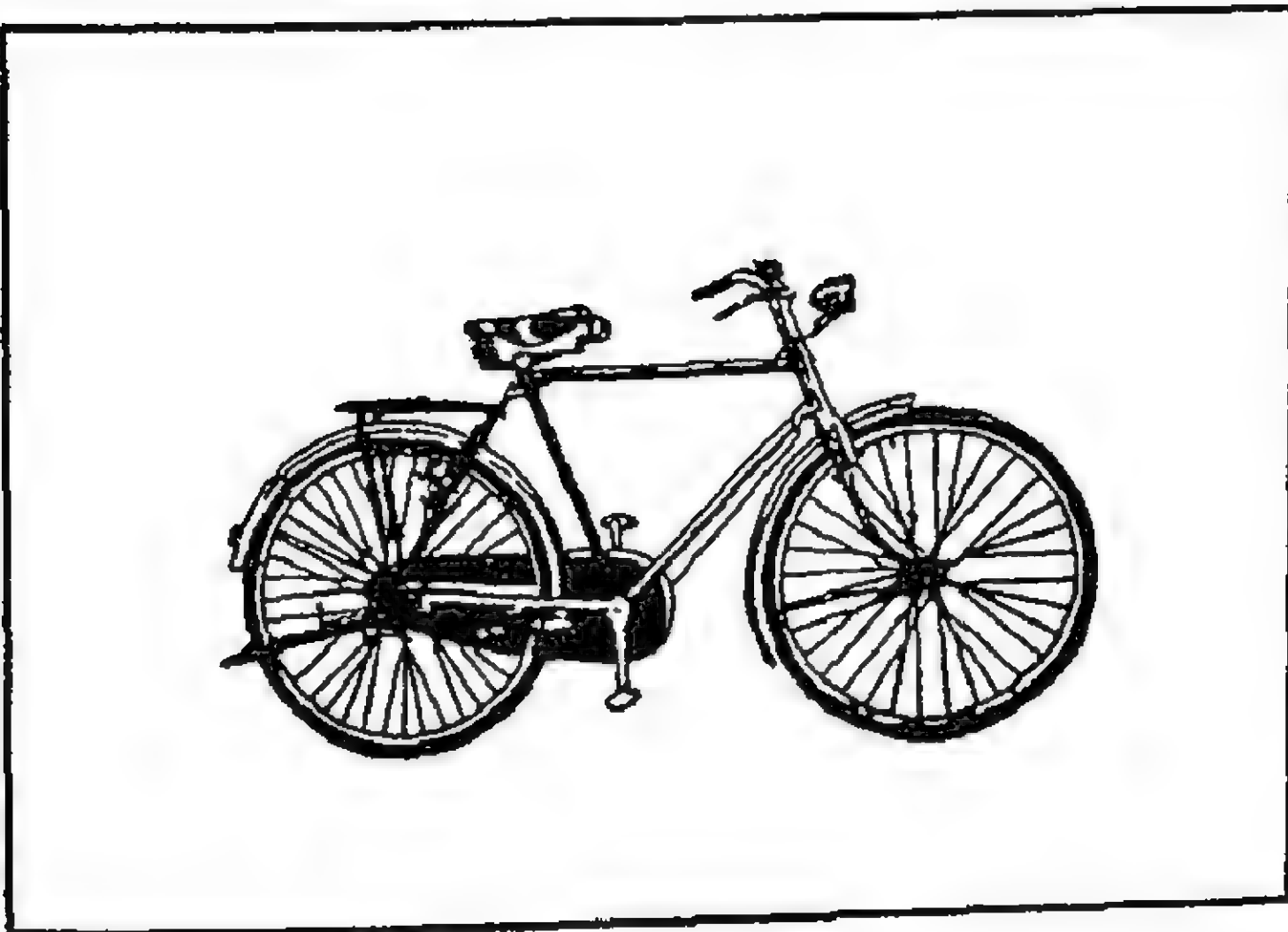
[Skt. dvārakā> த. துவாரை]

துவிகு *tuviku*, பெ. (n.) எண் தொடர்ந்தியன்ற பண்புத்தொகை (பி.வி.20.); a kind of panbuttogai in which the first member is a numeral.

[Skt. dvigu> த. துவிகு]

துவிச்சக்கரவண்டி *tuvi-c-cakkara-vandi*, பெ. (n.) மிதிவண்டி, ஈருருளி; bicycle.

[Skt. dvi> த. துவி+சக்கரவண்டி]

துவிதம்¹ *tavidam*, பெ. (n.) இருமை; doubleness, quality. "துவிதமோ சிற்றறிவது" (தாயு.மௌனகுரு.10).

[Skt. dvitā> த. துவிதம்¹]

துவிதம்² *tavidam*, பெ. (n.) துவைதம் பார்க்க; see *tuvaidam*.

[Skt. dvaita> த. துவிதம்²]

துவிதா *tuvita*, வி.எ. (adv.) இரு வகையாக; in two ways. "துவிதா சத்திருபாதத்தாற் கழிப்பன் மலம்" (சி.சி.8,2).

[Skt. dvēdhā> த. துவிதா]

துவிதியை *tuvitiyai* பெ. (n.) 1. இரண்டாந்திதி (பெரியவரு.); the second day of a bright or dark fortnight. 2. இரண்டாம் வேற்றுமை; (Gram.) second case. 3. கோஆமணகம் (ரோசனை) (தைலவதைல.); bezoar.

[Skt. dvitīyā> த. துவிதியை]

துவிபதை *tuvi-padai*, பெ. (n.) இசைப்பலகை; a kind of musical composition. "கட்கா துவிபதை திரிபதை தண்டகம் முதலியன" (கோபாலகிருஷ்ணபாரதி.86).

[Skt. dvi-pada> த. துவிபதை]

துவிபாசிகள் *tvipāśigan*, பெ. (n.) 1. இடை நின்று மொழி பெயர்த்துச் சொல்லுவோன்; interpreter. 2. ஐரோப்பியரின் வாணிகத்தில் (வியாபாரம்) இடை நின்றுதவும் இந்தியத் தரகன்; Indian agent attached to a European mercantile firm, acting as broker.

[Skt. dvi-bhāśika> த. துவிபாசிகள்]

துவிவேசரை *tuvivēśarai*, பெ. (n.) இரண்டு கோவேறு கழுதைகளால் இழுக்கப்படும் வண்டி வகை (யாழ்.அக.); a kind of carriage drawn by two mules.

[Skt. dvi-vēśara> த. துவிவேசரை]

துவேசம் *tuvēśam*, பெ. (n.) 1. பகை; hatred, enmity. 2. வெறுப்பு; aversion, dislike.

[Skt. dvēśa> த. துவேசம்]

துவேசி'-த்தல் *tuvēśi-*, 11.செ.குன்றா.வி. (v.t.) 1. பகைத்தல்; to hate. 2. வெறுத்தல்; to dislike, to be averse to.

[Skt. dvēśa> த. துவேசி'-]

துவேசி² *tuvēśi*, பெ. (n.) 1. பகைவன்; enemy.
2. வெறுப்பவன்; one who abhors.

[Skt. *dvēsin* > த. துவேசி]

துவைதம்¹ *tuvaidam*, பெ. (n.) மத்துவா சாரியரால் பரப்புரை(பிரச்சாரம்) செய்யப் பெற்றதும் சிற்றுயிரும் (சீவான்மா) பரமான் மாவும் வேறு வேறெனக் கொள்ளப்படுவது மாகிய சமயம்; dualism, the doctrine that the supreme soul is essentially different from the human soul and from the material world, expounded by Madhvācārya, opp. to attuvaidam.

[Skt. *dvaita* > த. துவைதம்]

துவைதம்² *tuvaidam*, பெ. (n.) துவை தீபாவம், 2 பார்க்க; see *tuvaitīpāvam*, 2. "தடத்திருமன்னவர் தம்மின் மாறு கொண் டிடப்பொது விருத்தலே துவைதமென்பரால்" (இரகு. திக்குவி.22).

[Skt. *dvidhā* > த. துவைதம்]

துவைதி *tuvaidi*, பெ. (n.) இருமைக் (துவைதம்) கொள்கையைப் பின்பற்றுபவன்; follower of the doctrine of śrī Madhvācārya.

[Skt. *dvaiti* > த. துவைதி]

துவைதீபாவம் *tuvaitīpāvam*, பெ. (n.) 1. தனக்கு மேம்பட்ட பகைவரின் படைகளைப் பலவிடங்களிலிருந்து தாக்குமாறு தன் படைகளை (சேனை) கூட்டங்கூட்டமாகப் பிரித்துவைக்கை. (சுக்கிர நீதி, 334); dividing one's army into small groups for encountering a superior enemy at different points. 2. பகைவரிருவரைத் தம்முட் பொருமாறு செய்து இருவருக்கும் நட்பாக நடத்துத்தான் பொதுப்பட விருக்கை; keeping apparently friendly relationship with two of one's enemies who are with two of one's enemies who are fighting with each other.

[Skt. *dvai-bhibhāva* > த. துவைதீபாவம்]

துன்மதி *tun-madi*, பெ. (n.) 1. மூடம்; folly. "கண்டுகொள்ளார் தொண்டர் துன்மதியால்" (தேவா.414,6). 2. கெடுமதி; ill-nature, wickedness. 3. தீயோன்; wicked person. "சுடுதியைத் துகிலிடைப் பொதிந்த துன்மதி" (கம்பரா.விபீடண.47). 4. வடமொழியாளர் ஆண்டு (வருடம்) அறுபதனுள் ஐம்பத்தைந்தாவது; the 55th year of the jupiter cycle.

[Skt. *dur+mati* > த. துன்மதி]

துன்மரணம் *tun-maranaṁ*, பெ. (n.) நோயினாலன்றித் தற்கொலை முதலிய வற்றால் நேரும் சாவு (மரணம்); unnatural death. "துன்மரணம் புக்கிறந்தோர்" (குற்றா. நல.வடவருவி.46).

[Skt. *dur+marana* > த. துன்மரணம்]

துன்மார்க்கம் *tun-mārkkam*, பெ. (n.) தீநெறி; evil life, vicious course of conduct, vice, immorality. "வாய் வாதமிட்டுலறி வருந்துகின்ற துன்மார்க்கத்தை" (அருட்பா, அவலத்தமுங்கல்,2).

த.வ. தீவழி

[Skt. *dur+mārga* > த. துன்மார்க்கம்]

துன்மார்க்கன் *tun-mārkan*, பெ. (n.) தீநெறியோன்; vicious man. "சன்மார்க்க நெறியிலாத் துன்மார்க்கனேனையும்" (தாயு. சின்மயா.26).

[Skt. *dur+mārga* > த. துன்மார்க்கன்]

துன்முகன் *tunmugan*, பெ. (n.) 1. குதிரை; horse. 2. சிங்கம்; lion.

[Skt. *dur-mukha* > த. துன்முகன்]

துன்முகி *tunmugi*, பெ. (n.) 1. தீய முகத் தோற்றமுள்ளவன்; wicked - looking person. 2. வடமொழியாளர் ஆண்டு (வருடம்) அறுபதனுள் முப்பதாவது; the 30th year of the jupiter cycle.

[Skt. *dur+mukhin* > த. துன்முகி]

துன்னிமித்தம் *tunnimittam*, பெ. (n.) தீக்குறி (அபசகுனம்); ill omen. "துன்னிமித்தங்க ளெங்கணும் வரத் தொடர்வ" (கம்பரா.யுத்த .மந்திரப்.95).

[Skt.dur+ni-mitta> த. துன்னிமித்தம்]

துன்னீதி *tunnīdi*, பெ. (n.) துன்னெறி (யாழ்.அக.) பார்க்க; see tunneri.

[Skt.dur+nīti> த. துன்னீதி]

தூசணம்¹ *tūṣaṇam*, பெ. (n.) 1. இகழ்ச்சி (நிந்தை); abuse, calumny, contumely, insult. 2. வசைச் சொல் (நிந்தைச்சொல்); abusive language. 3. அவையல்கிளவி (அசப்பியம்) சொல். (வின்.); obscenity, ribaldry, vulgarity. 4. தெய்வத்தை இகழுதல் (தேவதூஷணம்) (chr.); blasphemy. 5. கண்டனம்; criticism, blame.

[Skt.dūṣaṇa> த. தூசணம்]

தூசணம்² *tūṣaṇaṇ*, பெ. (n.) இராவணன் தம்பி முறையான அரக்கன்; a Rākṣasa, a cousin of Rāvaṇa.

[Skt.Dūṣaṇa> த. தூசணன்]

தூசணன்³ *tūṣaṇaṇ*, பெ. (n.) பிறரைப் பழிப்போன் (நிந்தித்தல்); reviler, one who abuses another. "தூசணன் சண்டாளன்" (நீதிசாரம்,98).

[Skt.dūṣaṇa> த. தூசணன்]

தூசணம் *tūṣaṇam*, பெ. (n.) வசைச் (நிந்தை) சொல்; abusive language. "தூசணஞ் சொல்லுந் தொழுத்தைமாரும்" (திவ். பெரியாழ்.2,9,8.)

[Skt.dūṣaṇa> த. தூசணம்]

தூசி-த்தல் *tūṣi-*, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. பழித்தல்; to revile, calumniate, slander. 2. இறைவனைப் பழித்தல் (கிறித்து); to blaspheme, vilify sacred things.

[Skt.dūṣ> த. தூசி-த்தல்]

தூசியாதி *tūṣiyādi*, பெ. (n.) கந்தகம் கலந்த ஒரு வகை நஞ்சு (அஞ்சனபாஷாணம்.); a poisonous compound of sulphate of antimony. (சா.அ.)

தூடணம் *tūḍaṇam*, பெ. (n.) வழி, குற்றம்; defect, fault. "அவ்வியாத்தி அதிவியாத்தி அசம்பவம் என்னும் தூடணங்களும்" (இலக்.வி.897,உரை).

[Skt.dūṣaṇa> த. தூடணம்]

தூடணன் *tūḍaṇaṇ*, பெ. (n.) இராவணன் தம்பி முறையான அரக்கன்; a Rākṣasa. "தூடணன் நிரிசிராத் தோன்ற லாதியர்" (கம்பரா.கரன்.51).]

[Skt.dūṣaṇa> த. தூடணன்]

தூடிதம் *tūḍidam*, பெ. (n.) கெடுக்கப்பட்டது; that which is spoiled or made dirty. "மலத்தாற் றூடிதமென் மூத்திரத்துவம்" (சிவதரு.பரிகார.6).

[Skt.dūṣita> த. தூடிதம்]

தூபக்கால் *dūba-k-kāl*, பெ. (n.) நறும்புகைக் காட்டுங் (தூபம்) கருவி; censer - stand. "பெருந்தகைய தூபக்கா றீபக்கால்" (திருவிளை.மூர்த்திவி.28).

[Skt.dhūpa> த. தூபம்+கால்]

தூபங்காட்டு-தல் *dūbaṅkāṭṭu-*, செ.கு.வி. (v.i.) 1. கடவுள் முதலியோர்க்கு நறும்புகை காட்டுதல்; to offer incense, as before an idol. 2. படையலமுது (நிவேதனம்) செய்தல் (இ.வ.); to make an offering.

[Skt.dhūpa> த. தூபம்+காட்டு]

தூபம் *dūbam*, பெ. (n.) 1. நறும்புகை; incense, fragrant smoke, aromatic vapour. "சலம்பூவொடு தூபமறந்தறியேன்" (தேவா. 946,6). 2. புகை; smoke, fume. "தூபமுற்றிய காரிருள்" (கம்பரா.கைகேசி சூழ்.61). 3. நெருப்பு; fire. "அழலுந் தூபமின்றி"

(இரகு.திக்குவி.139). 4. நிமிர்ந்த நடுவிரலும் சுட்டுவிரலும் பாதிப்பட வளைய நிற்கும் இணையாவினைக்கை வகை. (சிலப்.3,18, உரை.); (Nātya) a gesture with one hand in which the fore finger and the middle finger are united and half bent. 5. கடம்பு² (பிங்.); common cadamba. 6. வெள்ளைக் குந்துருக்கம் (L); piny varnish. 7. நீண்ட மர வகை (L); white piny varnish, vatica roxburghiana. 8. கருங்குங்குலியம்; black.

[Skt. dhūpa > த. தூபம்]

தூபம் போடு-தல் *tūbam-pōḍu-*, செ.கு.வி.

(v.i.) சினப் பரப்பரப்பு (ஆவேசம்) வருவதற்கு நறும்புகை (தூபம்) விடுதல் (உ.வ.); to burn incense invoking a spirit to possess a person or reveal its presence in him. 2. முகமன் (இச்சகம்) பேசுதல்; to talk in flattering terms. 3. தூண்டிவிடுதல் (உ.வ.); to incite, stir up.

[Skt. dhūpa > த. தூபம்+போடு-,]

தூபயோகம் *tūba-yōgam*, பெ. (n.)

செவ்வாயின் மீத்தலைவனுக்கும் (மிசாதிபதி), திங்கள் பிறப்போரையின் தலைவனுக்கும் (சந்திரலக்கினாதிபதி) ஐந்து ஒன்பதிர் வெள்ளிக்கோளிருக்கப் (சுக்கிரன்) பத்தாமிடத்தில் காரிக்கோள் (சனி) உச்சமாயிருந்தலால் உண்டாம் நல்லோகம் (சுபயோகம்) (சங்.அக.சோதிடக்கடல்); (Astrol.) an auspicious yōga, in which the house occupied by venus is the fifth house from that occupied by the lord of Mars' Navāṃśa, and ninth from that occupied by the Moon in the Rāśi diagram with saturn in exaltation in the tenth house from the ascendant. 2. ஓரையின் அதிபதி (இலக்கினாதிபதி) நின்ற அங்கிசத்தின் தலைவன் (அதிபதி) ஐந்தாமிடத்திலிருக்க அதனை வெள்ளிக்கோள் (சுக்கிரன்.) பார்க்கில் வரும் ஓகம் (யோகம்); (Astrol.) an auspicious Yōga

in which the lord of the Navāṃśa occupied by the lord of the ascendant stands in the fifth house from the ascendant, with venus aspecting it.

தூபவருக்கம் *tūbavarukkam*, பெ. (n.) நறும்புகையுண்டாக்குதற்கு உரிய பண்டத்தொகுதி (வின்.); articles of incense.

[Skt. dhūpa+varga > த. தூபவருக்கம்]

தூபாரத்தி *tūbāratti*, பெ. (n.) 1. நறும்புகை (தூபம்) காட்டுகை; offering of incense. 2. தூபக்கால் பார்க்க; see dūbakkāl.

[Skt. dhūpa+arātrikā > த. தூபாரத்தி]

தூபி *tūbi*, பெ. (n.) 1. கோபுரத்தின் உயரம் (விமான சிகரம்.); Pinnacle, as of a tower, temple, palace, etc., finial. 2. கோபுரம்; tower. "தூல விங்கமாந் தூபி" (சைவச. பொது.127). 3. மலைமுகடு (மலைச்சிகரம்); mountain peak. "தூபிச் செம்பொன் வியன் மணி-களுலும் வேரம்" (கந்தபு.நகரழி.5.) 4. உச்சி (யாழ்.அக.); top, roof, as of a house.

[Skt. stūpa > த. தூபி]

தூபிகை *tūbigai*, பெ. (n.) தூபி பார்க்க; see dūbi. "தூபிகைச் சூளிகை பலபல தொட்டு வீசினான்". (கந்தபு.நகரழி.22).

[Skt. stūpikā > த. தூபிகை]

தூம்பிரரோகம் *tūmbira-rōgam*, பெ. (n.) கண்களிற் புகைகம்மியதுபோலச் செய்யும் நோய் வகை. (சீவரட்.257); an eye-disease.

[Skt. dhūmra+roga > த. தூம்பிரரோகம்]

தூமம் *tūmam*, பெ. (n.) 1. புகை; smoke. "தூமவே லரக்கர்" (கம்பரா.வேள்வி.49). 2. நறும் புகை மணம்; perfume. "தூமங்கமழ் பூந்துகில்" (சீவக.1070). 3. நறும்புகை (தூபம்) கலசம்; censer. "பொங்கு தூமக் கொழு மென் புகை" (சீவக.2592). 4. தூமபுடம் பார்க்க; see dūmapuḍam. "வெங்கதிர்மே னான்கிராசி பன்மூன்று விளங்குபாகந் தங்கிடத் தூமம்"

(விதான.குணாகுண.54). 5. மட்கலஞ்சுடுஞ் சூளை (யாழ்.அக.); potter's kiln. 6. தூமகேது பார்க்க; see *tūmakēdu*. "தூமந்தோன்றினும்" (புறநா.117). 7. இறந்தவர்கள் வாழும் உலகத்துக்கு (பிதிர்லோகம்) போகும் வழியில் முதலிற் சந்திக்கும் ஒரு கடவுள் (தேவதை); a deity first met with on the way to the world of the manes. தூமாதி மார்க்கம். 8. மரவகை (பைஷஜ); entire leaved tree of heaven. 9. கொடி வகை (L.); bristly trifoliate vine.

[*Skt.dhūma* > த. தூமம்]

தூர்ச்சடி *tūrccadi*, பெ. (n.) பாரமான சடை தரித்த சிவன்; Siva, as wearing heavy matted locks. "யூதிகாத்துவாரப் பதிவயிற்றூர்ச்சடியெனவும்" (காஞ்சிப்பு.இருபத்.106).

[*Skt.Dhūrjaṭi* > த. தூர்ச்சடி]

தூர்ணகம் *tūrṇagam*, பெ. (n.) காசுமீர தேசத்து நெல்; a species of paddy grown in Kashmir. (சா.அ.)

தூர்த்தன் *tūrttan*, பெ. (n.) 1. காமவெறியன் (திவா.); debauchee, libertine. 2. பரத்தமை கொண்டொழுக்குவான்; a dissolute man fond of prostitutes. "விடருந் தூர்த்தரும்" (மணிமே.14,61). 3. கொடியோன்; wicked person. "தூர்த்தர் மூவெயிலெய்து" (தேவா.628,3).

[*Skt.dhūrta* > த. தூர்த்தன்]

தூரதிருட்டிக்கண்ணாடி *tūratirutti-kannādi*, பெ. (n.) தூரத்துப் பொருளை அண்மையில் (சமீபம்) காட்டுங் கருவி. (இக்.வ.); telescope.

த.வ. தொலைநோக்காடி

[*Skt.dūra+drṣṭi* > த. தூரதிருட்டி]

தூலகன்மம் *tūla kaṇmam*, பெ. (n.) மனம் மொழி மெய்களாற் (மனோவாக் காயம்) செய்யப்படும் கருமம் (கன்மம்) (சி.சி.2,13,

மறைஞா.); acts performed through the mind. speech and body.

[*Skt.sthūla+karman* > த. தூலகன்மம்]

தூலசகளத்துவம் *tūlaśa-kaḷattuvam*, பெ. (n.)

தூய்மைத்(சுத்தாசுத்தம்) தத்துவம் ஏழனுள் ஆதனுக்குப் (ஆன்மா) பகுத்தறிவைத் தருந்தத்துவம் (சி.சி.1:65,ஞானப்.); (Sāiva.) a category.

தூலசரீரம் *tūla-śarīram*, பெ. (n.)

1. நுண்மையான (சூட்சுமம்) உடலைப் (சரீரம்) போர்த்திருக்கும் ஐந்து (பஞ்ச) பூத திரிபாக்கத்தால் (பரிணாமம்) உண்டான உடல் (சரீரம்) (சைவவி.7.); gross material body with which the subtle body is invested.
2. பருத்தவுடல்; stout body.

த.வ. மெய்யுடல், பருவுடல்

[*Skt.sthūla+śarīra* > த. தூலசரீரம்]

தூலசித்து *tūla-cittu*, பெ. (n.) சிற்றுயிர் (சீவான்மா); individual soul. "உயிர் தூலசித்தாதலின்" (சி.சி.7,3,சிவஞா.).

[*Skt.sthūla+cit* > த. தூலசித்து]

தூலதேகம் *tūladēgam*, பெ. (n.) தூல சரீரம் பார்க்க; see *tūla śarīram*. "தூலதேகமே யன்றிவண் சூக்கும வுடலும்" (திருவாணைக். திருமால்.7).

த.வ. பருவுடல்

[*Skt.sthūla+dēha* > த. தூலதேகம்]

தூலபஞ்சகிருத்தியம் *tūla-pañja-kiruttīyam*,

பெ. (n.) இறைவன் புடவிகளிடம் (சராசரம்) ஐங்கடவுள்களைக் கொண்டு (பஞ்சமூர்த்தி) செய்விக்கும் ஐந்தொழில்கள் (சி.சி.1,65. ஞானப்.); the five acts of śiva performed through the agency of his five manifest forms. viz. ஐந்தொழில்கள்: சிருட்டி, திதி, சங்காரம், திரோபவம், அனுக்கிரகம்.

தூலபஞ்சாக்கரம் *tūla-pañjakkaram*, பெ. (n.)

தூலபஞ்சாட்சரம் பார்க்க; see *tūla-*

pañjāṭṣaram. "சூக்கும பஞ்சாக்கரமே தூலபஞ்சாக்கரரூபமாக நிற்பன" (சி.போ.பா. 4,1, பக்.258).

[Skt. sthūla+pañcāṅśara> த. தூலபஞ்சாக்கரம்]

தூலபஞ்சாட்சரம் *tūla-pañjāṭṣaram*, பெ. (n.) சிவபெருமானை அதிதெய்வமாகக் கொண்டதும் "நமசிவாய, என்ற ஐந்து எழுத்துகளாலானதுமான மந்திரம்"; (Sava) the sacred mantra of Siva.

[Skt. sthūla+pañcāṅśara> த. தூலபஞ்சாட்சரம்]

தூலபூதம் *tūla-būdam*, பெ. (n.) கண்ணுக்குப் புலனாகும் ஐந்து (பஞ்ச) பூதங்கள்; the gross elements. "தூலமான வைம்பூதமுந் தோற்று வித்து" (திருக்காளத்த.பு.உலகின்றோ.8).

[Skt. sthūla> த. தூலம்+பூதம்]

தூலபோதம் *tūla-pōdam*, பெ. (n.) கண்ணுக்குப் புலப்படும் வடிவ; the visible body. "தூலபோதம் வருந்து பரமந்திரமாம்" (தத்துவப்பாயி.2).

[Skt. sthūla+perh. bōdha> த. தூலபோதம்]

தூலம் *tūlam*, பெ. (n.) 1. பருமை; grossness, tangibility. "தூலமா முருவினுக்குச் சூக்கும முதல்" (சி.சி.2,50). 2. கண்ணுக்குப் புலனாவது; gross, tangible materials, palpable essence, opp. to cūṭcumam. "சூக்கமொடு தூலத்துச் சூறை மாருதத்து" (திருவாச.3,10). 3. பொதுமை; vague generality, outline. "தூலமாக விடைகூறி" (சி.போ.சிற்.) 4. உத்திரம்; beam of a house. "தூலத்தின் பேரில் அல்லது இறப்பில்" (சினேந்.170,உரை). 5. நெற்போரடிக்குங் கோல்; threshing instrument, flail. 6. வானம் (ஆகாயம்.) (யாழ்.அக.); sky.

[Skt. sthūla> த. தூலம்]

தூலலிங்கம் *tūla-liṅgam*, பெ. (n.) 1. கோபுரம்; temple tower, as a huge form of lingam. "தூலலிங்கமாந் தூபி" (சைவச.பொது.127).

2. சிவாலயம்; temple of śiva shrine. "தூலலிங்கமாகிய ஆலயமெனவே சூக்குமமாகிய சிவலிங்கம் எனப்பெறும்" (சி.சி.12,1, மறைஞா.).

[Skt. sthūla+liṅga> த. தூலலிங்கம்]

தூலாருந்ததி நியாயம் *tūlāruntati-niyāyam*, பெ. (n.) நுண்மையான அருந்ததி விண்மீனைக்காட்ட (நட்சத்திரம்) அதன் அருகிலுள்ள பெரிய விண்மீன் (நட்சத்திரம்) களைக் கொண்டு குறிப்பிடுதல் போல நுண்பொருளை விளக்குதற்கு அதன் சம்பந்தமான பருப்பொருளைக் கொண்டு குறிப்பிட்டுணர்த்தும் நெறி; nyaya in illustration of indicating that which is obscure by reference to a plain fact closely allied to it, as the star Arundhati is pointed out by a reference to the bigger star near it. "சுபக்கத்தைச் சிறப்பு வகையான் அறியலுறுவார்க்குத் தூலாருந்ததி நியாயம் பற்றி அதனைச் சிறந்தெடுத்தோதுதல்" (சி.போ.பா.6,2,பக்.318).

தூலி-த்தல் *tūli-*, 4 செ.கு.வி. (v.i). 1. பருத்தல்; to grow stout, bulky or corpulent. அவன் தேகம் தூலித்து விட்டது. 2. பெருகுதல்; to increase, abound. "தூலிக்கும் வினைகள்" (ஞானவா.தாம.15).

[Skt. sthūla> த. தூலி-த்தல்]

தெரிசம் *teriśam*, பெ. (n.) காரூவா (அமாவாசை); new moon. "இரட்டிய தெரிசஞ் சேர்ந்த மலமதியொழித்து" (திருவிளை.இந்திரன்முடி.9).

[Skt. darśa> த. தெரிசம்]

தெரிசனம் *teriśanam*, பெ. (n.) 1. பார்வை; auspicious sight, perception, view. 2. கண் (குருபரம்.); eye. 3. தோற்றம்; appearance. "சுவாமிதரிசனம் அழகாயிருந்தது". 4. தெய்வம் அல்லது பெரியோர்களைக் காண்கை; sight as of a great person, a deity. "தரிசனமுந் தீர்ந்து" (ஞானவா.

மாவலி.48). 5. கனவு (சொப்பனம்) முதலிய தோற்றம் (வின்.); dream, vision, trance, supernatural appearance. 6. கண்ணாடி; mirror, looking - glass. 7. மதக் கொள்கை; religious doctrine. "நமது தரிசனத்துக் கடியப்பட்ட வாற்றால் தேனுண் டலைப் பரிகரிக்க" (சிலப்.10,85, உரை).

[Skt.daršana> த. தெரிசனம்]

தெரிசனவேதி *terišanavēdi*, பெ. (n.) தாழ்ந்த மாழை (உலோகங்)களை உயர்ந்த மாழை (உலோகங்)களாக மாற்றவல்ல பச்சிலை வகை; an alchemic agent. "தெரிசனவேதி கண்ட சீருணம்போல" (சேதுபு.வேதாள.71).

[Skt.daršana+bhēdin> த. தெரிசனவேதி]

தெரிசனை *terišanai*, பெ. (n.) 1. காட்சி (உ.வ.); auspicious sight. 2. தர்சன வுண்டியல்; (Mercant.); hundi payable at sight.

[Skt.daršana> த. தெரிசனை]

தெரிசி-த்தல் *teriši-*, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) கடவுளர் பெரியோர்களையும் நல்வினைப்பயன் அளிக்கும் இடத்தையும் (புண்ணியதலம்) காணுதல்; to see, behold, to obtain sight, as of an idol, a great person, a sacred place.

[Skt.drś> த. தரிசி > தெரிசி-]

தேக்சா *tēkṣā*, பெ. (n.) ஒரு வகைக் கிடாரம்; a cauldron.

[U.tēkṣā> த. தேக்சா]

தேகக்கட்டளை *tēgakkattalai*, பெ. (n.) 1. உடம்பின் ஒழுங்கு அதாவது உடம்பையடுத்த ஊதை பித்தங் கோழையா(வாதபித்த சிலேட்டுமமா)கிய முக்குணங்களின் பண்பு (கிரமம்); the characteristics of the three humours in the human system. 2. உடம்பின் தத்துவக் கட்டளை; the philosophical conceptions on the structure of human body.

தேகக்கட்டு *tēga-k-kattu*, பெ. (n.) 1. உடம்பின் திடம்; the robustness of the body. 2. தளர்வற்ற உடலமைப்பு; strong - built constitution.

[Skt.dēha> த. தேகம்+கட்டு]

தேகக்கட்டுவிடல் *tēgakkattuvidal*, பெ. (n.) உடம்பின் திடம் கெடுதல் (அ) குறைதல்; decaying of the build or robustness of the body.

[Skt.dēha> த. தேகம்+கட்டுவிடல்]

தேகசம்பந்தம் *tēga-śambandam*, பெ. (n.) 1. உறவு; blood relationship. இனி நம்மிருவர்க்கும் தேகசம்பந்த மொழிய அர்த்தசம்பந்தமில்லை. 2. புணர்ச்சி (உ.வ.); copulation.

தேகநாளம் *tēganālam*, பெ. (n.) காரி ரத்தத்தை உடம்பின் பல பகுதிகளினின்று இருதயத்தின் வலது பக்கத்திற்கு திருப்பி விடும் ஓர் குழல்; one of those blood vessels which return impure blood to the right side of the heart.

தேகநிதானம் *tēganitānam*, பெ. (n.) 1. நோயின் பூர்வரூபம்; premonitory symptoms of the disease. 2. நோய்களின் குணங்களை விவரிக்கும் ஓர் வடமொழி நூல்; an Ayurvedic science determining the quality of diseases.

தேகப்பயிற்சி *tēga-p-payirci*, பெ. (n.) உடம்பின் வலுவிற்கும் (ஆரோக்கியத்திற்கும்) பலப்படுத்தவும் வேண்டி, தினப்படி பயிலுதல்; the art or practice of taking exercise for health and strength callesthenic performances.

த.வ. உடற்பயிற்சி

தேகபரிவர்த்தம் *tēgaparivarttam*, பெ. (n.) இருதயத்தினின்று கண்டரை வழியாய்ப் பிரிந்து உடம்பு முழுவதும் செவ்விரத்தமாய்ப் பரவி மறுபடியும் நாளங்கள் வழியாய்

காரிரத்தமாக இருதயத்திற்கு செல்லும் சுற்றோட்டம்; the circulation of the blood from the heart through aorta and other arteries throughout the body and back through the veins.

தேகபலம் *tēga-palam*, பெ. (n.) 1. உடல் வலிமை; strength of the body. 2. குருவி; Indian sparrow, so called from its giving strength and vigour to the system when consumed. 3. மஞ்சள்; turmeric.

தேகபலவீனம் *tēga-palaviṇam*, பெ. (n.) உடம்பின் வலிமைக் குறைபாடு; bodily weakness, physical debility.

தேகம் *tēgam*, பெ. (n.) உடம்பு (சூடா); body.

[Skt. *dēha* > த. தேகம்]

தேகமூறல் *tēgamūral*, பெ. (n.) உடம்பு வளமாதல்; growing stout through nourishment.

தேகமெலிவு *tēgamelivu*, பெ. (n.) உடம்பினைப்பு; general or physical debility general weakness.

தேகவமைப்புநூல் *tēga-v-amaippu-nūl*, பெ. (n.) 1. உடம்பின் கட்டுப்பாட்டை கூறும் நூல்; that branch of science dealing with the physiological structure of the body-physiology.

தேகளிதீபநியாயம் *tēgaḷi-tīpa-niyāyam*, பெ. (n.) இடைகழியில் வைத்த விளக்கு இருபுறமும் ஒளிவீசுவது போல ஒரு பொருள் இடையினின்று இரண்டிடத்தும் பயின்று வரும் நெறி; *nyāya* of the lamp at *tēkaḷi*, illustrating how one object serves simultaneously a two-fold purpose as the lamp at *tēkaḷi* lights the portions on either side.

தேகாத்துமவாதம் *tēgāttuma-vātam*, பெ. (n.) உடலை ஆதன் (ஆன்மா) என்று கூறும்

சாருவாகமதம்; materialism that identifies the soul with the body.

[Skt. *dēha+ātma+vāta* > த. தேகாத்துமவாதம்]

தேகாதனம் *tēgādanam*, பெ. (n.) கையின் மேற் கை மலரவிரியவும் கண்கள் நுனி மூக்கைப் பார்க்கவும் அமையும் ஓக இருக்கை (யோகாசன) வகை. (தத்துவப்.107,உரை); cyogal sitting posture with the back of one hand placed against the palm of the other the eyes being fixed at the tip of the nose.

[Skt. *dēhāsana* > த. தேகாதனம்]

தேகாப்பியாசம் *tēgāppiyāśam*, பெ. (n.) 1. உடம்பின் பயிற்சி; bodily or physical exercise. 2. அடயோகத்திற்கு உடம்பின் உழைப்பு; bodily exercise indispensable or Hutha yoga.

த.வ. உடற்பயிற்சி

தேகாரோக்கியம் *tēgārōkkiyam*, பெ. (n.) உடம்பின் நலநிலைமை; healthy condition of the body.

தேகான்மவாதி *tēgāṇma-vādi*, பெ. (n.) தேகாத்தும ஊதை (வாத)க் கொள்கையினன் (சி.போ. பா.பக்.36.புதுப்.); a follower of the doctrine of *tēkāttumavādam*

[Skt. *dēha+atma* > த. தேகான்மவாதி]

தேகி¹ *tēgi*, பெ. (n.) 1. ஆதன்; soul. "தேகமுந் தேகியும் (திருமந்.1785). 2. புல்லுருவி (மலை); joneysuckle mistletoe, *loranthus*.

[Skt. *dēhin* > த. தேகி]

தேகி² *tēgi*, பெ. (n.) 1. உடம்பை உடையவன்; any person embodied. 2. புல்லூரி; parasitic plant. 3. சீவாத்துமா; individual soul or life.

[Skt. *dēhin* > த. தேகி]

தேகியெனல் *tēgi-y-eṇal*, பெ. (n.) ஈ என இரத்தற் குறிப்பு; expr. signifying one's request for alms. "ஐயந் தேகியெனச் செப்பி" (சைவச.பொது.366).

தேசக *tēśaśu*, பெ. (n.) 1. ஒளி; splendour.
2. கண் விளக்கம்; clearness of the eyes.
3. உடம்பின் வனப்பு; the heating and strengthening faculty of the human frame seated in the bile. 4. விந்து; semen virile.
5. உயிர் (பிராண) வலிவு; vital power.

தேசத்துரோகி *tēśa-t-turōki*, பெ. (n.)
நாட்டைக் காட்டிக் கொடுப்பவன், நாட்டுக்குத்
தீமை செய்பவன்; traitor.

த.வ. தாயகக்கயவன்

தேசப்படம் *tēśa-p-padam*, பெ. (n.) நாட்டின்
அரசியல், நில அமைப்பைக் காட்டும் படம்; map
(of a country).

த.வ. நாட்டுப்படம்

தேசபக்தன் *tēśapaktaṇ*, பெ. (n.) நாட்டின் மீது
அதிகப் பற்றுடையவன்; patriot. விடுதலைப்
போராட்ட காலத்தில் தேசபக்தர்கள் (நாட்டுப்
பற்றுடையவர்கள்) நாடு கடத்தப்பட்டார்கள்.

தேசபக்தி *tēśapakti*, பெ. (n.) நாட்டுப்பற்று;
patriotism, love for one's country.

தேசம் *tēśam*, பெ. (n.) 1. நாடு; country. அவர்
வாழ்நாள் முழுவதும் தேசத்திற்குத் தொண்டு
செய்தார். 2. (நாட்டின்) பகுதி; பிரிவு;
principality, land, region. எங்களுக்கு
வடதேசம்.

தேசமுகி *tēśa-mugi*, பெ. (n.) அரசிறையதிகாரி
(யாழ்.அக.); head of the revenue
department.

[Skt. *dēśa+mukhya* > த. தேசமுகி]

தேசா *tēśa*, பெ. (n.) ஒரு பண் (வின்); a melody-
type.

[Skt. *dēśākhyā* > த. தேசா]

தேசாசாரம் *tēśaśāram*, பெ. (n.) நாட்டு
வழக்கம்; customs, usages and manners
of a country.

[Skt. *dēśācāra* > த. தேசாசாரம்]

தேசாந்தரம் *tēśandaram*, பெ. (n.) 1. அயல்
நாடு; foreign country. 2. நிலநடுக்கோட்டின்
தொலைவு; (Astron.) terrestrial longitude,
distance of any two meridians on the face
of the earth. 3. நிலநடுக்கோட்டின்
தொலைவை கணிப்புச் செய்ய உதவும்
கணனபாகம் (வின்.); (Astron.) allowance
for a planet's proper motion while passing
from the first meridian to that of a given
place; allowance for longitude.

தேசாந்தரரேகை *tēśāndara-rēgai*, பெ. (n.)
ஒருத்தியின் மங்கள நாண் (தாலி)
வலிமையைக் குறிப்பதாகக் கருதப்படும்
உள்ளங்கை வரி (இரேகை) வகை.
(திருவாரு.குற.); a distinctive mark in the
palm of a woman, believed to denote a
long period of married life.

தேசாந்திரம் *tēśandiram*, பெ. (n.) நோக்கம்
எதுவுமின்றி நாட்டின் பல இடங்களுக்கும் தன்
விருப்பப்படி செல்லும் பயணம்; moving about
places free from responsibilities.
தேசாந்திரம் போகிறேன் என்று கிழவர்
கிளம்பிவிட்டார். (இ.வ.)

தேசாபிமானம் *tēśābimānam*, பெ. (n.) தாய்
(நாட்டுப்) பற்று; love of one's country.

[Skt. *dēśa+abhimāna* > த. தேசாபிமானம்]

தேசிகப்பிரபந்தம் *tēśiga-p-pirapandam*, பெ.
(n.) வேதாந்த தேசிகர் தமிழில் இயற்றிய
பனுவல் (பிரபந்தம்) தொகுதி; Tamil poems
composed by vēdānda-dēśikar.

[Skt. *dēśika+pra-bandha* > த. தேசிகப்பிரபந்தம்]

தேசிகம்¹ *tēśigam*, பெ. (n.) 1. அவ்வந்நாட்டுச்
சொல்; provincialism, local idiom, word
peculiar to a province. 2. அயல்நாட்டுச்
சொல்; foreign terms introduced into a
language. "தேசிகச் சொல்லோடு
செறிவட மொழியினை" (பி.வி.2,உரை).
3. இயற்சொல், திரிசொல், திசைச்சொல்,

வடசொல் என இசைப்பாடல்களில் வரும் சொற்பயன்பாடு (சிலப்.3:47, உரை.); (mus) the use of iyarcol, tiricol, ticaicol and vaṭacol. 4. கூத்துவகை (அக.நி.); a kind of dance. 5. சிந்தகம் (இந்துத்தானி) போன்ற அயல் நாட்டுப்பண்; foreign melody-type as Hindustani.

[Skt. *dēśika* > த. தேசிகம்]

தேசிகம்² *tēśigam*, பெ. (n.) 1. ஒளி; light, lustre, brightness. "பல்லினைத் தேசிகம் படத்துடைத்து" (சீவக.1480). 2. பொன் (பிங்.); gold. 3. அழகு (பிங்.); beauty.

[Skt. *tējas* > த. தேசிகம்²]

தேசிகன் *tēśigan*, பெ. (n.) 1. குரு (பிங்.); spiritual teacher preceptor. "முன்னர்த் தேசிகர்ப் பிழைத்து" (கம்பரா.மிதிலை.109). 2. சிவணிய (சிவ)ச் சமய (சைவம்) குருக்கள் வகுப்பினருள் ஒரு சாரான்; title of a section of Non-Brahmin priestly caste. "வாய்மைதரு தியாகராச தேசிகனே" (இலக்.பி.பதிகம்). 3. மடாதிபதிக்கு வழங்கும் பட்டப் பெயர்; title of the head of a mutt. "அம்பலவாண தேசிகன்" (மீனாட்.பிர. ஸ்ரீ அம்.பிள்.1). 4. தந்தை (பிதா.); father. "தேசிகன் வரங்குறை படுத்திடா" (காஞ்சிப்பு. இரேணு.13) 5. மனம் போன போக்கில் சுற்றித் திரிபவன் (தேசாந்தரி) (பிங்.); traveller, wanderer, foreigner. 6. வணிகன் (பிங்.); merchant. 7. வேதாந்த தேசிகர்; a Vaiṣṇava Ācārya. 8. ஆசிரியன் (உபாத்தியாயன்); teacher. "எங்கள் தேசிகனடிப்பான்" (பெரியடி திருமுறைகண்டபு 5).

[Skt. *dēśika* > த. தேசிகன்]

தேசுரஞ்சு *tēśūraṅju*, பெ. (n.) 1. வேட்டியின் ஓரத்தில் அமைக்குங் கரைவகை; a kind of straight broder of red colour about one or more inches in breadth, woven along the selvedge of men's cloths.

தேசுரான்வேட்டி *tēśūraṅ-vēṭṭi*, பெ. (n.) காஞ்சீபுரம் பட்டுக்கரை வேட்டி; cloth with crushed - strawberry-coloured silk broder.

தேசோமயம் *tēśōmayam*, பெ. (n.) 1. பேரொளி; splendour, light, brilliance. "அறிவான தெய்வமே தேசோமயானந்தமே" (தாயு. தேசோ.). 2. அழகு (யாழ். அக.); beauty.

[Skt. *tējō-maya* > த. தேசோமயம்]

தேதி *tēti*, பெ. (n.) மாதத்தின் ஒரு பகுதியாகிய நாள்; date, day of the month. "மாசித் திங்களில் முதற்றேதியில்" (சீவக.493, உரை).

த.வ. பக்கல்

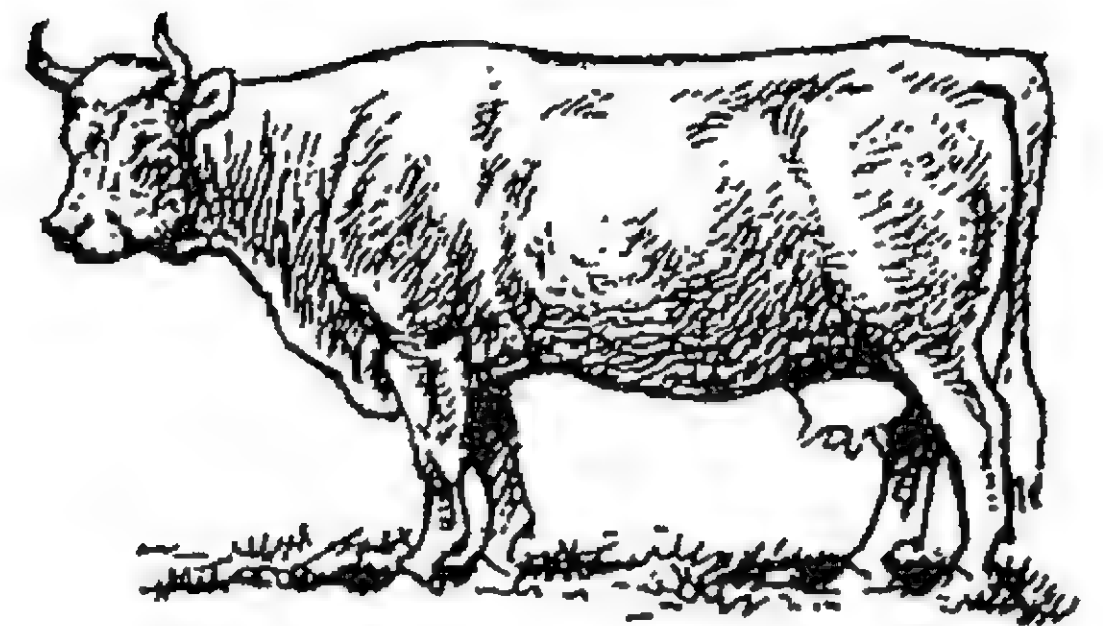
[Skt. *tithi* > த. தேதி]

தேதிமழை *tēdi-malai*, பெ. (n.) ஐந்திய நூலில் (பஞ்சாங்கம்) குறிப்பிட்டுள்ள நாளிற் பெய்யும் மழை (உ.வ.); rain that falls on the date specified in the calendar.

த.வ. பக்கல்மழை

[Skt. *tithi* > த. தேதி + மழை]

தேனு¹ *tēnu*, பெ. (n.) 1. ஆன்; cow. 2. எருமை; buffalo. 3. குதிரை; horse. 4. கறவை ஆன்; milch cow.

தேனு² *tēnu*, பெ. (n.) களவு (சூடா.); theft, robbery.

[Skt. *stēna* > த. தேனு]

தைத்தியர் *taittiyar*, பெ. (n.) திதி என்பவளின் பிள்ளைகளும் பதினெண்கணத்துள் ஒரு வகையினருமான அரக்கர் (பிங்.); Asuras, as sons of Diti, one of patinenkanam.

[Skt. *daiya* > த. தைத்தியர்]

தைத்தியன் *taittiyan*, பெ. (n.) உடம்பு அல்லது உடலுறுப்பு (அவயவம்) பருத்தவன்; man with a body of great size giant.

தைத்திரியன் *taittiriyan*, பெ. (n.) எகர் வேதத்தில் தைத்திரிய சாகையைச் சேர்ந்தவன்; a follower of the Taittiriya recension of the yajur-vēda. "ஐந்தழ லோம்பு தைத்திரியன்" (திவ்.பெரியதி. 5.5.9).

[Skt. *taittiriya* > த. தைத்திரியன்]

தைத்திரியசம்மிதை *taittiriyaśammidai*, பெ. (n.) தைத்திரேயே முனிவரால் (ரிஷி) செய்யப்பட்ட ஓர் ஆயுள் வேத நூல்; an Ayurvedic science compiled by Thithreya sage.

தையியம் *tairiyam*, பெ. (n.) மனத்துணிவு; courage, self-confidence.

[Skt. *dhairya* > த. தையியம்]

தைலம் *tailam*, பெ. (n.) 1. நல்லெண்ணெய் (சூடா.); sesame oil. 2. ஆமணக்கெண்ணெய் (மூ.அ.); castor oil. 3. எண்ணெய்; oil, unguent. 4. மண(வாசனை)ப் பண்டங்களு ளொன்று (சிலப்.14,108,உரை.); fragrant oil. 5. கூட் டெண்ணெய் (வின்.); essential vegetable oil, balsam, medicinal oil. 6. மரச்சத்து (வின்.); sap of a tree or plant.

[நூல் (எண்)-தில் > திலம் > Skt. *taila* > த. தைலம்]

தைலமாட்டு-தல் *tailam-āttu*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. எண்ணெய்க்காப்பிடுதல்; to anoint the head or body. 2. உடலை எண்ணெய்யால் சேமித்து வைத்தல்; to preserve a corpse by immersing it in oil, embalm. "தைலமாட்டு படலம்" (கம்பரா.).

தைவிகம் *taivigam*, பெ. (n.) 1. கடவுள் தன்மையுள்ளது; the supernatural; that which relates to the gods. "புத்தகமிங்கு

நண்ணும் புதுமை தைவிகமாம்" (திருவாத. பு.திருவடி.17). 2. ஆதிதைவிகம் பார்க்க; see *ātitaivikam*. "தைவிக மாதிய மூன்றில்" (சிவதரு.கோபு.62). 3. தைவிகலிங்கம் பார்க்க; see *taivikalingam*. "சயம்புவுந் தைவிகமும்" (சைவச.பொது.431).

தைனாத்து *tainattu*, பெ. (n.) 1. பணியமர்த்தம்; appointment. 2. வேலையாள்; peon, personal attendant.

[U. *taināt* > த. தைனாத்து]

தைனாத்துச்சேவகன் *taināttu-c-cēvagan*, பெ. (n.) தொழில் கற்றுக்கொள்ளும் பொருட்டுச் சம்பளமில்லாமல் வேலை பார்க்குஞ் சேவகன் (வின்.); a volunteer peon.

தைனியம் *tainiyam*, பெ. (n.) 1. எளிமை; poverty, affliction, depression. 2. கீழ்மை (வின்.); meanness. 3. இவறன்மை (உலோபம்) (வின்.); covetousness.

[Skt. *dainya* > த. தைனியம்]

தோகம்¹ *tōgam*, பெ. (n.) குழந்தை; child.

[Skt. *tōkā* > த. தோகம்]

தோகம்² *tōgam*, பெ. (n.) சிறுமை (சூடா.); smallness, minuteness, trifle.

[Skt. *stōka* > த. தோகம்]

தோகம்³ *tōgam*, பெ. (n.) வருத்தம் (துக்கம்); grief. "தோக மொருமிக்கத் தந்தீர்" (இராமநா.உயுத்.60).

[Perh. *drōha* > த. தோகம்]

தோகம்⁴ *tōgam*, பெ. (n.) பால்; milk.

[Skt. *dōha* > த. தோகம்]

தோசம் *tōśam*, பெ. (n.) 1. குற்றம்; fault. 2. பாவம்; sin, guilt. 3. குறை; defect, lack. 4. நாடிக்கொதிப்பு; disorder of the humours of the body. 5. கண்ணேறு முதலானவற்றால்

வருந்தீங்கு; illness believed to be due to the evil eye.

[Skt. dōṣa > த. தோசம்]

தோட்டா *tōṭṭa*, பெ. (n.) வெடிமருந்துச் சுருள்; cartridge, wadding.

[U. tōṭa > த. தோட்டா]

தோடம் *tōdam*, பெ. (n.) தோசம் பார்க்க; see see tōsam. "ஐம் பூதத்தாலே யலக்கழிந்த தோடமற" (தாயு.எந்நாட்.தத்துவ1).

தோடமூர்ச்சிதம் *tōda-mūrccidam*, பெ. (n.) பசுமைநிறங் காட்டும் மரகதக் குற்ற வகை (திருவிளை.மாணிக்.68); a flaw in emerald giving the colour of grass.

தோடலேசம் *tōda-lēśam*, பெ. (n.) தாமரை யிலை நிறங் காட்டும் மரகதக் குற்றவகை (திருவிளை.மாணிக்.68); a flaw in emerald giving the colour of lotus leaf.

[Skt. dōṣa+lēśa > த. தோடலேசம்]

தோத்திரம் *tōttiram*, பெ. (n.) 1. புகழ்ச்சி; praise, laudation, eulogy, panegyric. 2. வணக்கமொழி, வழிபாடு; words of salutation. "இருக்கொடு தோத்திர யியம்பினர்" (திருவாச.20.4). 3. தோத்திரப் பாட்டு பார்க்க; see tōttirappāṭṭu.

[Skt. stōtra > த. தோத்திரம்]

தோத்திரி-த்தல் *tōttiri*, 4 செ.குன்றாவி (v.t.) புகழ்தல்; to praise, extol, belaud. "எளிய ரேந்துயருமிறுத் தருளென்று தோத்திரித்தார்" (விநாயகபு.75.336).

[Skt. stōtra > த. தோத்திரி]

தோப்பறா *tōpparā*, பெ. (n.) 1. குதிரைக்குக் கொள்ளுவைக்கும் பை; leather bag used in feeding horses. 2. நீரிறைக்கும், தோலான கருவி வகை; leather bucket for drawing water.

[U. tōbrā > த. தோப்பறா]

தோயசம் *tōyasam*, பெ. (n.) தாமரை (சங்.அக.); lotus.

[Skt. tōya-ja > த. தோயசம்]

தௌட்டியம் *tauṭṭiyam*, பெ. (n.) தீச்செயல் (உ.வ.); mischievousness.

[Skt. dauṣṭya > த. தௌஷ்டியம்]

தௌத்தியம்¹ *tauttīyam*, பெ. (n.) 1. தூது; message, mission. 2. ஒருத்தியைக் கூட்டிவிடுகை; pimping pandering.

[Skt. dautya > த. தௌத்தியம்]

தௌத்தியம்² *tauttīyam*, பெ. (n.) போற்றி, புகழ் (யாழ்.அக.); praise.

[Skt. stautya > த. தௌத்தியம்]

தௌதிகம் *tautigam*, பெ. (n.) முத்து (மூ.அ.); pearls.

[Skt. tautika > த. தௌதிகம்]

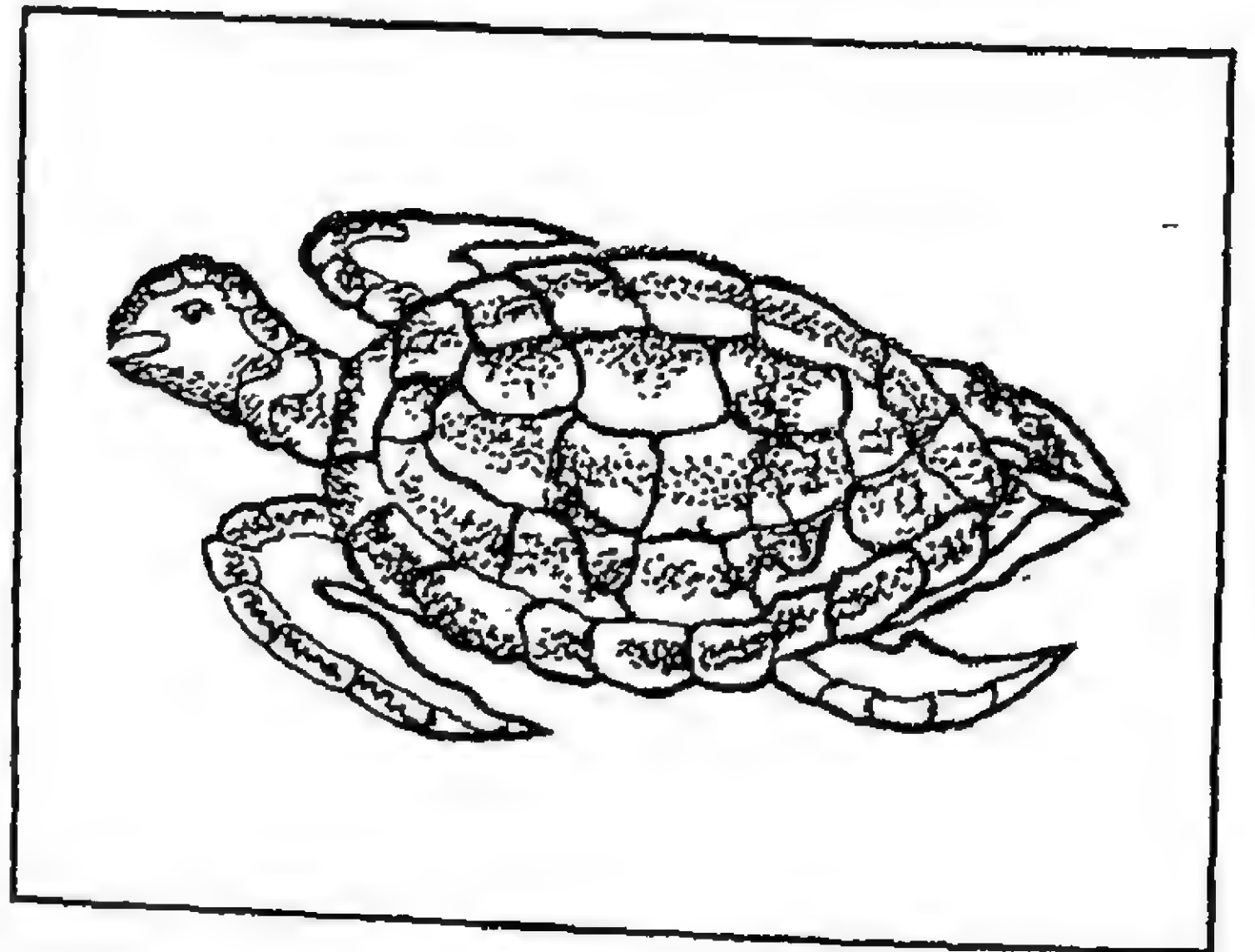
தௌமியன் *taumiyan*, பெ. (n.) பாண்டவர் காரணக் குரு (புரோகிதன்); the priest of the *pāṇḍavas*. "தௌமியமுனியைக் கண்டு" (பாரத.திரௌபதி.9).

[Skt. dhaumya > த. தௌமியன்]

தௌர்ப்பல்லியம் *taurppalliyam*, பெ. (n.) வலுவின்மை; weakness of mind or body.

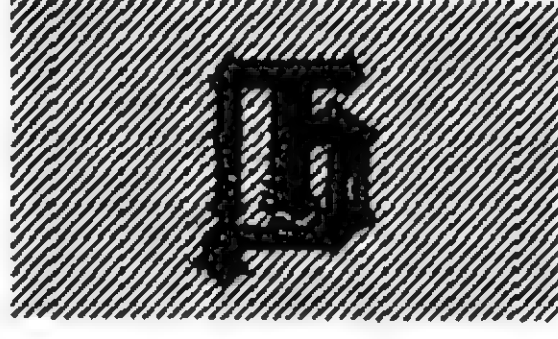
[Skt. daurbalya > த. தௌர்ப்பல்லியம்]

தௌலேயம் *taulēyam*, பெ. (n.) ஆமை (மூ.அ.); turtle.

தௌவாரிகன் *tauvārikan*, பெ. (n.) வாயில் காப்போன் (சங்.அக.); doorkeeper.

[Skt. dauvārika > த. தௌவாரிகன்]

நக்சா *nakṣā*, பெ.(n.) படம் (C.G. 57); picture, plan, map.

[Ar. *naqsha* > த. நக்சா]

நக்சமா கர்சு *nakt-śamākarṣu* பெ.(n.) கருவூலக் குறிப்பேடு (C.G.); account of cash receipts and disbursements.

[Ar. *naqdi-jamā + karṣu* > த. நக்சமா கர்சு]

நக்தி *nakti* பெ.(n.) கருவூலம் (C.G. 145); treasury.

[Ar. *naqdi* > த. நக்தி]

நக்திகுமாசுதா *nakti-kumāśutā* பெ.(n.) கருவூலக்கணக்கர் (C.G. 145); treasury clerk, cash - keeper.

நக்திசிட்டா *nakti-ṣittā*, பெ.(n.) கருவூலத்தில் வருமானத்தைப் பதிவு செய்யும் பதிவேடு (C.G. 145); account showing cash receipts in a treasury.

[Ar. *naqdi+cittā* > த. நக்திசிட்டா]

நகத் *nakat*, பெ. (n.) கைப்பணம் (ரொக்கம்); ready money, cash.

[Ar. *naqad* > த. நகத்]

நகத்துசாமீன் *nakattu-śāmin*, பெ. (n.) பிணையத் தொகை; cash security.

[Ar. *naqad + jāmin* > த. நகத்துசாமீன்]

நகத்பாபு *nakat-pāpu*, பெ. (n.) மீன் பிடித்தல், வேளாளர்களல்லாதார் குடியிருப்பு, தென்னை மாபுளி முதலியவள்ள தோட்டம் இவற்றுக்கு வாங்கப்படும் வரி (R.T); a tax on tank fishery, on the houses of those not engaged in agriculture and on coconut, mango and tamarind topes.

[Ar. *naqad + bāb* > த. நகத்பாபு]

நகதா *nakatā*, பெ. (n.) காக்காய்ச்சரிகை நூல் (இ.வ); Imitation lace-thread.

நகதி *nakati*, பெ. (n.) 1. பணக்காரன்; person having ready money. 2. பொற்கட்டி முதலியன; bullion, gold or silver in the

mass. 3. பணமாகச் செலுத்தும் நிலத்தீர்வை (R.T); land revenue in money. 4. நக்தி (C.G) பார்க்க; see *nakti*.

[U. *naqdi* > த. நகதி]

நகரோபாந்தம் *nakarōpāndam*, பெ. (n.) நகரெல்லை (யாழ். அக.); outskirts of a city.

[Skt. *nagarōpānta* > த. நகரோபாந்தம்]

நகரௌடதி *nakar-aurādi*, பெ. (n.) வாழை (சங். அக.); plantain tree.

நகல் *nakal*, பெ. (n.) படி (உ.வ); duplicate, copy.

த.வ. நிகரி

[U. *naql* > த. நகல்]

நகுசன் *nakusān*, பெ. (n.) 100 குதிரைவேள்வி செய்ததற்குப் பயனாக இந்திரப்பட்டம் பெற்றுச் சிவிகையேறிச் செல்லுகையில் அச்சிவிகை காவுவோருள் ஒருவரான அகத்தியரால் சாவிக்கப்பட்டுப் பாம்புருவமடைந்த (நிலவு) சந்திர குலத்தரசன்; a king of the lunar race who obtained possession of Indra's throne as a reward for having performed 100 horse - sacrifices, offended Agastya, one of his palanguin - bearers, and was cursed by him and turned into a serpent.

[Skt. *Nahuṣa* > த. நகுசன்]

நசிந்தா *naśindā*, பெ. (n.) கணக்கர் (C.G.); accountant, clerk.

[U. *nawī-sindah* > த. நசிந்தா]

நசீப் *naśīp*, பெ. (n.) 1. ஊழ்; fate, destiny 2. ஆகூழ்; good luck, fortune.

[U. *naśīb* > த. நசீப்]

நட்சத்திர ஆய்வு *naṭṣattira-āpīṣu*, பெ. (n.) வான்மண்டலத்தைப் பற்றி ஆராய்ச்சி செய்யும் தலம் (இக்.வ.); observatory.

த. வ. வானாய்வுக் கூடம்

[Skt. *nakṣatra + E. office* > த. நட்சத்திர ஆய்வு]

நட்சத்திரக்குறி *naṣṣattira-k-kuri*, பெ. (n.) அச்சுப்பதிப்பில் விண்மீன் வடிவமைந்த குறிப்படையாளம்; asterisk.

த. வ. விண்மீன்குறி

நட்சத்திரகன் *naṣṣattirakan*, பெ. (n.) நட்சத்திரையன் பார்க்க; see *naṣṣattiraiyan*.

நட்சத்திரசக்கரம் *naṣṣattira-śakkaram*, பெ. (n.) 1. விண்மீன் மண்டலம்(யாழ். அக.); stellar sphere. 2. நிலவு மண்டலத்திற்குரிய உடுக்குழு (நட்சத்திரங்கள்) (வின்); (Astrol) group of lunar asterisms forming the lunar zodiac. 3. கலப்பைச் சக்கரம் முதலியன போலக் கணிய (சோதிட) கணனத்துக்குரிய சக்கர வகை; (Astrol) diagrams for astrological calculations, as *kalappai-c-cakkaram* etc.

[*Skt.nakṣatra* > த. நட்சத்திரம்+சக்கரம்]

நட்சத்திரசாலை *naṣṣattira-śālai*, பெ. (n.) வானத்திற்செல்லும் கதிரவன் நாண்மீன்கள் முதலியவற்றைப் பார்த்துக் கணிக் குங்களம்; observatory.

த. வ. உடுக்கணிப்புக் களம்

[நட்சத்திரம் + சாலை]

[*Skt.nakṣatra* > த. நட்சத்திரசாலை]

நட்சத்திரசீரகம் *naṣṣattira-śīragam*, பெ. (n.) பெருஞ்சீரகம் (மூ.அ); common anise.

நட்சத்திரதீபம் *naṣṣattira-tībam*, பெ. (n.) ஒரு வகை விளக்கு (வின்.); a kind of lamp.

த. வ. உடுவிளக்கு

[*Skt.nakṣatra+dīpa*>த. நட்சத்திரதீபம்]

நட்சத்திரநேமி *naṣṣattira-nēmi*, பெ. (n.) 1. நிலவு; moon. 2. திருமால்; Viṣṇu. 3. துருவவிண்மீன்; the pole star.

[*Skt.nakṣatra + nēmi*> த. நட்சத்திரநேமி]

நட்சத்திரப்பணி *naṣṣattira-p-pani*, பெ. (n.) ஒருவகை மேற் (விதான)கட்டு; a kind of ornamentation in a canopy.

நட்சத்திரப்பப்பளி *naṣṣattira-p-pappali*, பெ. (n.) புடைவை வகை; a kind of saree.

[*Skt.nakṣatra+pappali*>த. நட்சத்திரப்பப்பளி]

நட்சத்திரப்பிரமாணம் *naṣṣattira-p-piramāṇam*, பெ. (n.) விண்மீனின் (நட்சத்திரத்தின்) அளவு (வின்); the dimension of a star.

[*Skt. nakṣatra + piramāṇam*> த. நட்சத்திரப்பிரமாணம்]

நட்சத்திரப்பொருத்தம் *naṣṣattira-p-poruttam*, பெ. (n.) பத்துவகைக் கலியாணப் பொருத்தங்களுள் மணமக்களின் பிறப்பு ஓரைகளின் (வதூவரர்களின் சென்ம நட்சத்திரங்களின்) இசைவு (சோதிட. சிந். 195); (Astrol.)a correspondence or affinity between the asterisms of nativity of the prospective bride and bridegroom one of ten *kaliyāṇa-p-poruttam*.

த. வ. நாள்மீன் பொருத்தம்

[*Skt. nakṣatra* > த. நட்சத்திரம்]

நட்சத்திரபதம் *naṣṣattira-padam*, பெ. (n.) விண்மீன் (நட்சத்திர) பதவி; the region of the stars. “சந்திரபதத்துக்கு மேலே நூறாயிரக் காதமாறு உண்டிறே நட்சத்திரபதம்” (திவ். திருநெடுந். 5. வியா.)

த. வ. விண்மீன் பதவி

[*Skt. nakṣatra* > த. நட்சத்திரம்]

நட்சத்திரபதவி *naṣṣattira-padavi*, பெ. (n.) 1. விண்மீன் வானம்; starry sky. 2. அறம் புரிந்தோரில் ஒரு வகையினர் தம் மரணத்தின் பின் அடையும் விண்மீன் மண்டலம்; region of stars, as the abode of those who have done certain deeds of religious merit. 3. அறத்தின் பயனாக மறுமையில் விண்மீனாய் விளங்குபவர்களின் நிலை; state of the soul becoming a star as a result of certain deeds of religious merit.

த. வ. உடுமண்டலப்பதவி

[*Skt. nakṣatra*> த. நட்சத்திரம்]

நட்சத்திரம் *naṣṣattiram*, பெ. (n.) 1. விண்மீன் கூட்டம் வானமண்டலத்தில் தோன்றும் வானமீன்; star (in astronomy) a special

form of constellation called asterism in the moon's path; star in general. 2. (அசுவினி, பரணி, கார்த்திகை, உரோகிணி, மிருகசீரிடம், திருவாதிரை, புனர்பூசம், பூரம், ஆயிலியம், மகம், பூரம், உத்திரம், அஸ்தம், சித்திரை, சுவாதி, விசாகம், அனுஷம், கேட்டை, மூலம், பூராடம், உத்திராடம், திருவோணம், அவிட்டம், சதையம், பூரட்டாதி, உத்திரட்டாதி, இரேவதி என்னும், இருபத்தேழு நாண்மீன்; (Astron) Lunar constellation 27 in number. viz., acuvini, parani, kārttikai, urōkiṇi, mirukacīriṭam, tiruvātirai, puṇarpūcam, pūcam, āyiliyam, makam, pūram, ūttiram, astam, cittirai, cuvāti, vicākam, aṇuṣam, kēṭṭai, mūlam, pūrāṭam, uttirāṭam, tiruvōṇam, aciṭṭam, cataiyam, pūaṭṭāti, uttirāṭṭāti, irēvati. 3. திங்கள், நாண்மீனில் தங்கிச்செல்லுங் காலம்; period during which the moon is passing through an asterism.

த. வ. நாண்மீன், உடு.

[Skt. nakṣatra > த. நட்சத்திரம்]

நட்சத்திரமண்டலம் *naṭṣattiramandalam*, பெ. (n.) விண்மீன் வட்டம் (வின்); the starry heavens.

த. வ. உடுமண்டலம்

[Skt. nakṣatra > த. நட்சத்திரம்]

நட்சத்திரமாதம் *naṭṣattira-mātam*, பெ. (n.) அசுவினி முதல் இருபத்தேழு நட்சத்திரங்களைக் கொண்டு கணிக்கப்படும் மாதம் (விதான. குணாகுண. 80 உரை); sidereal month.

[Skt. nakṣatra > த. நட்சத்திரம்]

நட்சத்திரமாலை *naṭṣattiramālai*, பெ. (n.) 1. விண்மீன் கூட்டம்; constellation, star group. 2. நிலவுக்குரித்தான 27 விண்மீன்கள் (வின்); lunar zodiac. 3. நட்சத்திரவீதி பார்க்க; see natcattiraviti. 4. விண்மீன்களைப்பற்றிக் கூறும் ஒரு கணிய நூல் (வின்); a treatise on the lunar constellations. 5. இருபத்தேழு பாடல் கொண்ட சிற்றிலக்கிய

வகை; a poem of twenty seven stanzas.

த. வ. உடுமாலை

நட்சத்திரமீன் *naṭcattiramīṅ*, பெ. (n.) ஒரு வகைக் கடல் மீன்; a kind of sea fish - star fish.

த. வ. உடுமீன்

நட்சத்திரவாணம் *naṭcattira-vāṇam*, பெ. (n.) வானவெடிப்பு (ஆகாசவாண) வகை; a kind of rocket.

த. வ. உடுவாணம்

[Skt. nakṣatra+bāṇa > த. நட்சத்திரவாணம்]

நட்சத்திரவீதி *naṭṣattira-vidi*, பெ. (n.)

1. நிலவு உலாவும் வானவழி; moon's path in the zodiac. 2. விண்மீன்கள் செறிந்து தோன்றும் பால்வீதி மண்டலம்; the milky way.

நட்சத்திரையன் *naṭcattiraiyan*, பெ. (n.)

1. விசுவாமித்திரர்கடனைக் கொடுக்கும்படி அரிச்சந்திரனை வருத்தியவனான பார்ப்பனன்; the Brahmin who harassed Hariścandra to pay his dues to Viśvāmitra. 2. கடன்மீட்டுவதிற் கொடியோன் (உ.வ.); a cruel oppressor, dun.

த. வ. கொடுங்கேடன்

நட்டசந்திரன் *naṭṭacandiran*, பெ. (n.)

தேய்பிறை; (C.G.); waning moon.

[Skt. naṣṭa > த. நட்ட(ன்)]

நட்டப்படுத்து-தல் *naṭṭa-p-paḍuttu-*,

5. செ.கு.வி. (v.i.) அழிவு உண்டாக்குதல் (வின்); to cause damage, involve in loss.

[Skt. naṣṭam > த. நட்டம்]

நட்டம் *naṭṭam*, பெ. (n.) 1. இழப்பு; loss, damage

2. அழிவு (வின்); ruin, destruction.

[Skt. naṣṭa > த. நட்டம்]

நட்டமிறு-த்தல் *naṭṭam-iru-*, 4 செ.கு.வி. (v.i.)

1. சேதத்திற்கு ஈடு கொடுத்தல்; to make good a loss, indemnify.

த. வ. ஈடுதரல்

[Skt. naṣṭam > த. நட்டம்]

நட்டவாளி *natta-v-āḷi*, பெ. (n.) 1. நட்டப் பட்டவன்; one who sustains loss, loser.

த. வ. இழப்பாளி

நட்டை *nattai*, பெ. (n.) 1. புலக்குறும்பு, குறும்பு; mischief. 2. கண்டனம்; criticism, censure.

[Skt. *naṣṭai* > த. நட்டை]

நதி *nadi*, பெ. (n.) ஆறு (திவா.); river.

[Skt. *nadi* > த. நதி]

நதிக்குதிரை *nadi-k-kudirai*, பெ. (n.) நீர்யானை; hippopotamus.

[நதி + குதிரை]

நதிகேள்வன் *nadi-kēḷvan*, பெ. (n.) ஆறுகளின் நாயகனான வருணன் (பிங்.); Varuṇa, as Lord of the Rivers.

[நதி + கேள்வன்]

நதிசரம் *nadi-śaram*, பெ. (n.) ஆற்றுச்சார்பாகப் பிறந்த யானை (திவா.); elephant born and bred up on the banks of a river.

[நதி + சரம்]

நதிதீரம் *nadi-tīram*, பெ. (n.) ஆற்றங்கரை; bank of a river.

[நதி + தீரம்]

நதிமூலம் *nadi-mūlam*, பெ. (n.) ஆறு தோன்றும் இடம்; source of river.

[நதி + மூலம்]

நதீமாத்ருகம் *nadī-mādurugam*, பெ. (n.) ஆற்றுப் பாய்ச்சலுள்ள நிலம்; land irrigated by a river. "நதீமாத்ருகம் இரண்டு பூ விளைகையாலே" (ஈடு. 1: 1: 1, ஜீ).

[Skt. *nadi+mātrka* > த. நதீமாத்ருகம்]

நதீவடம் *nadivadam*, பெ. (n.) கருப்பு ஆலமரம் (மூ.அ.); black banyan tree.

நபம் *nabam*, பெ. (n.) 1. வானம் (சூடா.); sky. "நபமுகில்" (பாரத. சடா. 8). 2. மடங்கல் (ஆவணி) மாதம்; the month Āvani = August - september. 3. கார்காலம் (இலக். அக.); rainy season.

[Skt. *nabhas* > த. நபம்]

நபர் *nabar*, பெ. (n.) மாந்தன், ஆள்; person, individual. 'குற்றம் சாட்டப்பட்ட நபரைத் துறையினர் தேடி வருகிறார்கள்', 'இந்தக் கடிதத்தைக் கொண்டு வரும் நபரிடம் பணத்தைக் கொடுக்கவும்'. (இ.வ.)

த.வ. ஆள்

[U. *nafar* > த. நபர்]

நபர்கதி *nabar-kadi*, கு.வி.எ. (adv.) ஒவ்வொரு வருக்கு; individually.

த.வ. ஆள்வாரி

[U. *nafar+gatti* > த. நபர்கதி]

நபர்கதிபைசல் *nabar-kadi-paiśal*, பெ. (n.) ஒவ்வொருவருக்கும் தனித்தனியாக செய்யும் முடிவு (C.G.); individual settlement.

[நபர்கதி + பைசல்]

நபர்சாமின் *nabar-sāmin*, பெ. (n.) ஆட்பிணை (C.G.); personal security.

[Skt. *nafar+zāmin* > த. நபர்சாமின்]

நபனம் *nabanam*, பெ. (n.) 1. நீராட்டம்; bathing. "விதியின்மை நபனமாடி" (சிவப். பிரபந். இட்ட. அபிஷே. 9). 2. திருமுழுக்காட்டுப் (அபிடேகப்) பொருளைத் தூய்மை செய்யுஞ் சடங்கு; ceremony of purifying articles used in bathing an idol. "சம்புரோக்கணநபனம்" (திருவானைக். கோச்செங். 40).

[Skt. *snapana* > த. நபனம்]

நபனமண்டபம் *nabana-maṇḍabam*, பெ. (n.) கருவறைக்கு (கர்ப்ப கிருகத்துக்கு) முன்னே யுள்ள திருமஞ்சன மண்டபம் (Ins.); that portion of a temple in front of the inner sanctuary, where the *napanam* ceremony, is performed.

[Skt. *snapana* > த. நபனமண்டபம்]

நபா *nabā*, பெ. (n.) ஊதியம் (இலாபம்) (C.G.); profit, gain, advantage.

[U. *nafā* > த. நபா]

நபாபு *nabābu*, பெ.(n.) மொகலாய வரசரின் கீழமைந்த ஆளுநர் (இராசப் பிரதிநிதி) முதலானோர்; Nabob, Muhammadan official or governor under the great Mogul. 2. முகமதியர்க்கு அரசாங்கத்தாரால் வழங்கப்படும் பட்டங்களிலொன்று; a little conferred on Muhammadan gentlemen of distinction.

[U. *nawāb* > த. நபாபு]

நபி *nabi*, பெ.(n.) வருவதுரைப்பவர் (தீர்க்கதரிசி) (யாழ்.அக.); prophet. 2. முகம்மது; Muhammad, as the Prophet.

த.வ. கணியர்

[U. *nabi* > த. நபி]

நபிலம் *nabilam*, பெ.(n.) கொள்; horse gram - *Dolichos biflorus*. (சா.அக.)

நபுஞ்சகம் *nabujagam*, பெ.(n.) 1. நபுஞ்சகன் (யாழ்.அக.) பார்க்க; see *nabujagan*. 2. ஆண்டன்மையின்மை; impotency. 3. நபுஞ்சகலிங்கம் பார்க்க; see *nabujagalingam*.

[Skt. *na-pumsaka* > த. நபுஞ்சகம்]

நபுஞ்சகலிங்கம் *nabujaga-lingam*, பெ.(n.) அலிப்பால் (பி.வி.44, உரை); neuter gender.

[Skt. *na-pumsaka+linga* > த. நபுஞ்சகலிங்கம்]

நபுஞ்சகவேதம் *nabujaga-vēdam*, பெ.(n.) ஓர் அலி மற்றோர் அலியின் நட்பை விரும்புவதான குற்றம்; the fault which consists in the desire of a neuter for the companionship of another neuter.

[Skt. *napumsaka-vēda* > த. நபுஞ்சகவேதம்]

நபுஞ்சகன் *nabujagan*, பெ.(n.) ஆண்தன்மை இழந்தவன்; man who is impotent. 2. அலி(பிங்); hermaphrodite.

[Skt. *na-pumsaka* > த. நபுஞ்சகன்.]

நபுரி *naburi*, பெ.(n.) ஒருவகைக் கஞ்சக்கருவி (தாளம்) (அபி.சிந்); cymbals.

[U. *nafiri* > த. நபுரி]

நபுரு *naburu*, பெ.(n.) நபர் பார்க்க; see *nabar*.

[U. *nafar* > த. நபுரு]

நபோமணி *nabō-manī*, பெ.(n.) விண்ணின் மணியாகிய கதிரவன் (யாழ்.அக.); the Sun, as the gem of the sky.

[Skt. *nabhō-manī* > த. நபோமணி]

நபோரேணு *nabōrēṇu*, பெ.(n.) அணு (யாழ்.அக.); atom.

[Skt. *nabhō-rēṇu* > த. நபோரேணு]

நம் *nam*, பெ.(n.) வணக்கம்; worship, reverential bow.

[Skt. *nam* > த. நம்]

நம்தா *namtā*, பெ.(n.) சேணத்தின் அடிமெத்தை; Belt or wollen saddle-cloth.

[U. *namdā* > த. நம்தா]

நம்பர் *nambar*, பெ.(n.) 1.எண்; number. 2. வழக்கு; dispute. கோர்ட்டில் எனக்கு நம்பர் இருக்கிறது.

[E. *number* > த. நம்பர்]

நம்பர்பண்ணு-தல் *nambar-paṇṇu-*, 5 செ.கு.வி.(v.i) வழக்கிடுதல்; to file a suit.

[நம்பர் + பண்ணுதல்]

நம்பர் போடு-தல் *nambar-pōdu-*, 20 செ.கு.வி.(v.i) நம்பர் பண்ணு-தல் பார்க்க; see *nambar paṇṇu-*.

[நம்பர் + போடு-தல்]

நமசுகாரி-த்தல் *namaśukari-*, 4 செ.கு.வி.(v.i.) கைகூப்பி அல்லது காலில் விழுந்து வணங்குதல்; mode of showing respect with folded hands or by prostrating. தம்பதிகளைப் பார்த்து 'தாத்தாவை வணங்குங்கள்' என்று கூற அவர்கள் அவர் காலைத் தொடக் குனிந்தனர்.

[Skt. *namaskāra* > நமஸ்காரி > த. நமசுகாரி - > நமசுகாரி-த்தல்]

நமசுகாரபாகுடம் *namaśukāra-pāguḍam*, பெ.(n.) சமண வழிபாட்டு நூல்; books of Jaina hymns.

[நமசுகாரம் + பாகுடம்]

நமசுகாரம் *namaśu-kāram*, பெ.(n.) வணக்கம்; reverential bow, worship, adoration by bowing or prostration.

[Skt. *namas* > த. நமசுகாரம்]

நமசுகாரமண்டபம் *namaśukāra-maṇḍabam*, பெ.(n.) வணக்கம் செய்வதற்காக அமைத்த மண்டபம் (T.A.S.vi. 63); a mandabam in front of the central shrine of a temple, for devotees to perform *namaskāram*.

[நமசுகாரம் + மண்டபம்]

நமாசு *nāmāśu*, பெ.(n.) முகமதியர் தொழுகை; prayer in a mosque.

[U. *namas* > த. நமாசு]

நமூது *namūdu*, பெ.(n.) 1. மெய்ப்பிப்பு, சான்று, கரி; proof, evidence. 2. பொறுப்பாளி; responsible person. "இந்தச் செயலுக்கு அவன் தான் நமூது". 3. நமோது பார்க்க; see *namōdu*.

[U. *namūd* > த. நமூது]

நமோது *namōdu*, பெ.(n.) விளத்தக்குறிப்பு; that which is particularised, entered as in an account.

[U. *namūd* > த. நமோது]

நயச்சென்னை *naya-c-cennai*, பெ.(n.) செந்தினை; red millet. (சா.அக.)

நயனக்கத்தி *nayana-k-katti*, பெ.(n.) கண்ணிற்குள் அறுவை செய்தவற்காக பயன் கொள்ளும் கத்தி; a surgical knife or other instrument used in the operation of the eyes. (சா.அக.)

[நயனம் + கத்தி]

நயனக்குறி *nayana-k-kuri*, பெ.(n.) 1. கண்ணோயினால் ஏற்படும் குறிகள்;

symptoms occurring in diseases of the eye. 2. கண்ணினால் காட்டும் சைகைகள்; gestures of the eye as in love. 3. நோயினால் கண்ணில் தோன்றும் குறிகள்; the symptoms that appear in the eye due to the disease eg. yellow eyes in jaundice, pale eyes in anemia. (சா.அக.)

[நயனம் + குறி]

நயனகத்தூரி *nayana-kattūri*, பெ.(n.) 1. ஒரு வகைக் கண் மருந்து; eye-salve, ointment for the eye. 2. இன்பமானது; that which is refreshing, soft and pleasant, as medicine for the eye.

[Skt. *nayana* + *kastūri* > த. நயனகத்தூரி]

நயனகாசப்படலம் *nayanakāśa-p-paḍalam*, பெ.(n.) கண் மேலேற்படும் படல நோய்; a film over the eyes. (சா.அக.)

நயனகாசம் *nayana-kāśam*, பெ.(n.) கண் மேற்படர்சதை; film over the eye.

[Skt. *nayana-kāśa* > த. நயனகாசம்]

நயனசஞ்சீவி *nayana-śaṅjīvi*, பெ.(n.) தூதுவனை; three lobed night shade - *Solanum trilobatum*. 2. கண்ணிற்குப் பயன்படும் (சஞ்சீவியைப் போன்ற) சிறந்த மருந்து; a reputed application for the eyes. (சா.அக.)

[நயனம் + சஞ்சீவி]

நயனசாணம் *nayana-śāṇam*, பெ.(n.) நயகுஞ்சனம்; ointment for the eye. (சா.அக.)

[நயனம் + சாணம்]

நயனகுலை *nayana-śūlai*, பெ.(n.) கண்குத்தல் நோய்; stabbing pain in the eyes. (சா.அக.) **நயக்கன்** *nayakkan*, பெ.(n.) நாய்; dog. (சா.அக.)

நயனத்தரிப்புகண் *nayana-t-tarippu-kan*, பெ.(n.) கண் நமைச்சல்; irritation of the eyes. (சா.அக.)

நயனத்தாபிதம் *nayana-t-tāpidam*, பெ.(n.) கண்ணிற்கேற்படும் அழற்சி; inflammation of the eye ophthalmitis. (சா.அக.)

நயனப்பத்திரி *nayana-p-pattiri*, பெ.(n.) வட்டசாரணை, இதன் இலைகள், கண் மருத்துவத்திற்குப் பயன்படுவதால் பெற்ற பெயர்; rounded mucronate - leaved trianthenaorgia trianthenodes. It is so called because of its usefulness in ophthalmia and other diseases of the eye. (சா.அக.)

நயனப்பரிகாரம் *nayana-p-parigāram*, பெ.(n.) கண் வைத்தியன்; one skilled in the treatment of eye diseases - Oclist. (சா.அக.)

நயனப்பிரபந்தம் *nayana-p-pirabandam*, பெ.(n.) கடைக்கண்; outer corner of the eye. (சா.அக.)

நயநட்டம் *nayanaṭṭam*, பெ.(n.) வருவாய் இழப்பு; profit and loss.

[நயம் + நட்டம்]

நயமாலி *nayamāli*, பெ.(n.) மனோசிலை, இது விளைவு பாடாணம்; arsenicum bisulphuretum. (சா.அக.)

நயனகாசம் *nayana-kāsam*, பெ.(n.) கண்மேற் படர்ச்சதை; film over the eye.

[Skt. *nayana-kāśa* > த. நயனகாசம்]

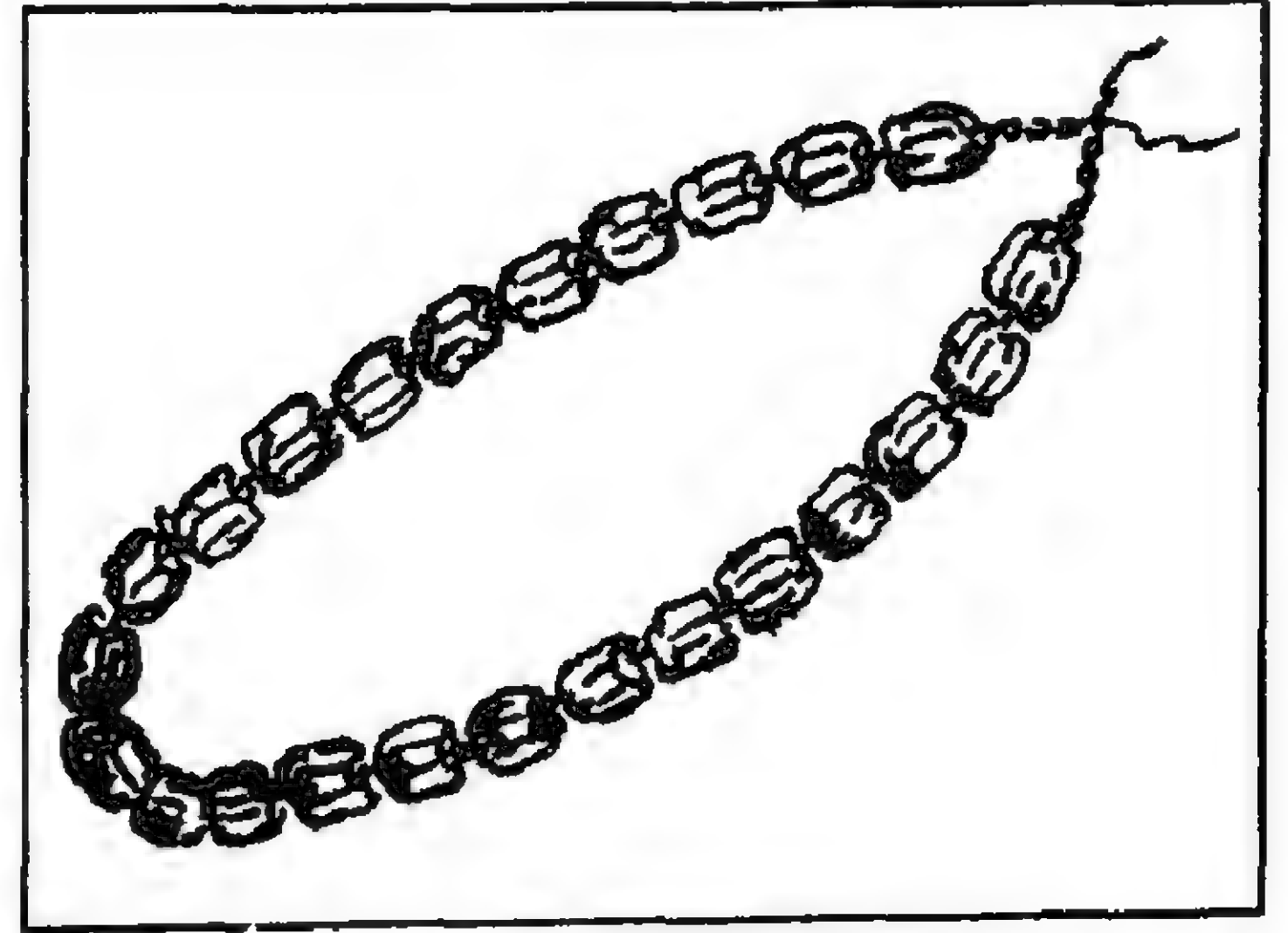
நயனகாசப்படலம் *nayanakāsa-p-paḍalam*, பெ.(n.) கண் மேலேற்படும் படல நோய்; a film over the eyes. (சா.அக.)

நயனசஞ்சீவி *nayana-saṅjīvi*, பெ.(n.) தூதுவளை; three lobed night shade - solanum trilobatum. 2. கண்ணிற்குப் பயன்படும் சஞ்சீவியைப் போன்ற சிறந்த மருந்து; a reputed application for eyes. (சா.அக.)

நயனம் *nayanam*, பெ.(n.) 1. கண்; eye in general. 2. கண்மணி; pupil of the eye. (சா.அக.)

நயனமாலை *nayana-mālai*, பெ.(n.) அக்கமணி (உருத்திராட்ச)மாலை; garlands of elaeocarpus bead. "வனைதரு நயன மாலை" (பிரமோத். 12, 6).

[Skt. *nāyanam* > த. நயனமாலை]

நயனமோக்கம் *nayana-mōkkam*, பெ.(n.) சிற்பி, சிலைகள் முதலியவற்றிற்குக் கண்ணைத் திறந்து விடுதல்; chise or forming the eye.

[Skt. *nayana-mōṭsam* > த. நயனமோக்கம்]

நயனரோகம் *nayana-rōgam*, பெ.(n.) 1. கண் நோய்; a disease of the eye - ophthalmia. 2. கண்ணில் அரத்தால் அறுப்பது போல் வலிகாணும் ஓர் நோய்; an eye disease characterised by sawing pain in the eyes. (சா.அக.)

[Skt. *nayana* > த. நயனரோகம்]

நயனவிதி *nayana-vidi*, பெ.(n.) கண் மருத்துவ நூல்; treatise dealing with eye-diseases.

[Skt. *nayana* > த. நயனம் + விதி]

நரகம் *naragam*, பெ.(n.) 1. கொடுமையும் துன்பங்களும் நிறைந்த உலகம்; hell. இதனால் எனக்கு நரகம் கிடைக்கும் என்றால் நான் போவேன். 2. துன்பமயமானது; unbearable misery hell. "அடிப்படைத் தேவைக்கும் (அவத்தை) தொல்லைப்படுகிற நரக வாழ்க்கை".

நரகாவத்தை *naragā-vattai*, பெ.(n.) நிரயத் துன்பம் (நரகலோகம்); hellish torture.

[Skt. *naraka* > த. நரகாவத்தை]

நவ *nava*, பெ.அ. (adj.) பழமையிலிருந்து விடுபட்டுப் புதுமையை நோக்கிய (புதிய); modern. *நவ பாரதம் / நவ நாகரிகம்.*

நவக்கிரகசெபம் *nava-k-kiraga-šebam*, பெ.(n.) மனிதர்க்கு உண்டாகும் தீமைகளை விலக்குவதற்காக (சூரியாதி) ஒன்பது கோள் மீன்களையும் (கிரகங்களையும்) மந்திர பூர்வமாக உருவேற்றி (செபித்து) வேண்டிக் கொள்ளுதல்; propitiating the nine planets by mantras, with a view to avert their evil effects.

[Skt. *nava+graha+japa* > த. நவக்கிரகசெபம்]

நவக்கிரகத்தும்பை *nava-k-kiraga-t-tumbai*, பெ.(n.) தன்னுடைய உருவை அடிக்கடி மாற்றக்கூடிய தும்பை; a kind of leucas plant capable of changing its form frequently.(சா.அக.)

நவக்கிரகதோசம் *nava-k-kiragadōšam*, பெ.(n.) 1. குழந்தைகளுக்கு ஒன்பான் கோள் மீன்கள் கோளாறினாலேற்படும் ஒன்பது வகை நோய்கள்; the nine kinds of diseases of infants life which are attributed to the influences of the nine malignant stars or demons. 2. ஒன்பது கோள்மீன்கள். கதிரவன், நிலா, செவ்வாய், அறிவன், வியாழன், வெள்ளி, காரி, கரும்பாம்பு, செம்பாம்பு; the nine planets viz. Sun, Moon, Mars, Mercury, Jupiter, Venus, Saturn, Rahu and Kēthu. (சா.அக.)

நவக்கிரகம்¹ *nava-k-kiragam*, பெ.(n.) தாளகம்; orpiment. (சா.அக.)

நவக்கிரகம்² *nava-k-kiragam*, பெ.(n.) 1. கதிரவன், திங்கள், செவ்வாய், அறிவன், வியாழன், வெள்ளி, காரி, கரும்பாம்பு, செம்பாம்பு ஆகிய ஒன்பது கோள்மீன்கள்; nine planets (supposed to govern one's destiny). 2. சிவக் கோவில்களில் ஒரே பீடத்தில் ஒன்றை ஒன்று பார்க்காமல் நிற்கும்,

மேற்குறிப்பிட்ட ஒன்பது கோள்மீன்களின் சிலைகள்; nine deities presiding over the nine planets (placed in different directions on a base in Saiva temples).

[Skt. *navan* > த. நவக்கிரகம்]

நவக்கிரகவாதி *nava-k-kiraga-vādi*, பெ.(n.) ஒன்பான்கோள் மீன்களே படைப்பு முதலிய முத்தொழிற்கும் மூலகாரணமென கூறும் சமயத்தினன் (த.நி.போ. 285); follower of the doctrine that the creation, preservation and destruction of universe are caused by nava-k-kiragam.

[நவக்கிரகம் + வாதி]

நவகண்டம் *nava-kaṇḍam*, பெ.(n.) கீழ்பால் விதேகம், மேல் பால் விதேகம், வட பால் விதேகம், தென்பால் விதேகம், வடபாலி ரேபதம், தென்பாலிரேபதம், வடபாற்பரதம், தென்பாற் பரதம், மத்திம கண்டம் என நிலவுலகப் பிரிவாயமைந்துள்ள ஒன்பது கண்டங்கள் (பிங்.); the nine continents of the earth. "நவகண்டபூமிப் பரப்பை" (தாயு. சின்மயா. 11).

[நவ + கண்டம்]

[Skt. *navan* + த. கண்டம்]

நவகதிர் *navakadir*, பெ.(n.) ஆசிவகரது சமயநூல் (மணிமே. 27, 112, உரை); scriptures of the Ajivaka sect.

[Skt. *navan* + த. நவன்+கதிர்]

நவகருமம் *navakarumam*, பெ.(n.) புதுப் பிக்கும் வேலை; renovation, repairs.

[Skt. *nava* > த. நவ+கருமம்]

நவகம் *navagam*, பெ.(n.) ஒன்பது; nine. (சா.அக.)

நவகிரகக்கிசம் *nava-k-kiraga-k-kisam*, பெ.(n.) ஒன்பது கோள்மீன்களைப் பற்றிய ஒரு மந்திர வினை நூல். (சா.அக.); a magic science book on the nine planets.

நவகிருத்தியம் *nava-kiruttiyam*, பெ.(n.)
புதிதாய்க் கண்டது; discovery.

[நவ + கிருத்தியம்]

நவகெந்தி *navakendi*, பெ.(n.) ஒன்பான்
கெந்திக் கல்; brim stone. (சா.அக.)

நவகோசாதிபதி *navakōsādipadi*, பெ.(n.)
கட்டளை இடம் (ஆக்கினை); one of the six
mystic centres in the cerebral region.
(சா.அக.)

நவகோடிசித்தபுரம் *nava-kōdi-śittapuram*,
பெ.(n.) திருவாவடுதுறையென்னும் ஊர்
(சங்.அக.); *Tiruvāvadudurai*.

[Skt. *navan* > த. நவ+கோடிசித்தபுரம்]

நவகோடிசித்தர் *navakōdi-śittar*, பெ.(n.)
ஒன்பது வகைச் சித்தர் கூட்டம்; the assembly
of nine classes of śiddhars who were
skilful in medicine.

[Skt. *nava* > த. நவ+கோடிசித்தர்]

நவகோணத்தாள் *nava-kōṇattāḷ*, பெ.(n.)
மலைமகள்; Pārvati. "நவகோணத்
தாட்கிறையை" (சிவரக. தேவர்முனிவர். 1).

நவச்சங்கு *nava-c-caṅgu*, பெ.(n.) முள்சங்கு;
a kind a conch with thorn like elevations
on its surface. (சா.அக.)

நவச்சார ஆக்கிராணம் *nava-c-cāra-
ākkirāṇam*, பெ.(n.) மூக்கினால் முகரும்
காரவுப்பு; smelling salt of volatile. (சா.அக.)

நவச்சாரக்கட்டு *nava-c-cāra-k-kaṭṭu*,
பெ.(n.) இறுகச் செய்த எவட்சாரம்;
concentrated sal ammoniac.

[Skt. *navaccāram* + த. கட்டு > த.
நவச்சாரக்கட்டு]

நவச்சாரக்கிராணம் *nava-c-cāra-k-
kirāṇam*, பெ.(n.) மோத்தற்குரிய எவட்சார
வுப்பு; volatile sal-ammoniac.

[நவச்சாரம் + கிராணம்]

[Skt. *navaccaram* > த. நவச்சாரம்]

நவச்சாரச்சுண்ணம் *nava-c-cāra-c-
cuṇṇam*, பெ.(n.) ஆங்கிலேய முறைப்படி

செய்த ஒரு வகை எவட்சாரவுப்பு; carbonate
of ammonia ($2NH_4-OZCo_2$). "நெஞ்
செரிச்சல், வயிற்றறுவலி, சுரம், சொறி, பக்க வலி
(பாரிச வாயு), நீரிழிவு முதலிய நோய்களுக்குப்
பயன்படும். மேலும் வெந்நீர் குளியலில் இதைச்
சேர்க்கலாம். இதன் ஆவியை மூச்சுத்
திணறலுக்கும் மூர்ச்சைக்கும் பயன்
படுத்தலாம். (சா.அக.)

நவச்சாரத்தண்ணீர் *nava-c-cāra-t-tannīr*,
பெ.(n.) எவட்சாரங் கரைத்த தண்ணீர்; water
of Ammonia-Aqua amoniac. (சா.அக.)

நவச்சாரப்பதங்கம் *nava-c-cāra-p-
padaṅgam*, பெ.(n.) ஒரு வகை எவட்
(நவச்)சாரப் புளிப்பு; salammonac turned
into a sublimate. (சா.அக.)

நவச்சாரப்பற்று *nava-c-cāra-p-parru*,
பெ.(n.) எவட்சாரத்தினால் மாழைகள்
ஒன்றுடனொன்று பொருந்துமாறு செய்யும்
பற்றாகு; a solder, metallic cement.

[நவச்சாரம் + பற்று]

நவச்சாரம் *nava-c-cāram*, பெ.(n.) பள
பளப்பான வெள்ளை நிறமும் காரத் தன்மையும்
உடைய உப்பு; ammonium chloride.

நவச்சாரமெழுகு *nava-c-cāra-meḷugu*,
பெ.(n.) பொன் மணல்; gold ore. (சா.அக.)

நவச்சாரவாயு *nava-c-cāra-vāyu*, பெ.(n.)
நீலச்சாயச் சாலையிலும், தோல் பதப்படுத்து
மிடத்திலும் உண்டாகிற காற்று (வாயு); a
product of the purification of animal matter
or the gas, evolved in indigo factories and
tanneries Ammonia gas. (சா.அக.)

நவச்சி *navacci*, பெ.(n.) எவட்சாரம்; nitre-
Nitrate of potash. (சா.அக.)

நவசக்தி *nava-śakti*, பெ.(n.) ஒன்பது
வலிமைகள் (சத்திகள்); the personified
female energies or faculties. (சா.அக.)

1. பார்ப்பனி; enera of Brahma. 2. கார்த்திகை; enera of Subramania. 3. இந்திராணி; enera of Indira. 4. மலைமகள்; enera of Shiva, the great Lord. 5. நரசிம்மி; enera of the first originent. 6. ரௌத்திரி; enera of Rudra. 7. வராகி; enera of Vishnu in the form of boar. 8. வைணவி; enera of Vishnu.

நவசாரத்தான் *nava-śāra-t-tāṇ*, பெ.(n.) பொன்மணல்; gold ore. (சா.அக.)

நவசாரம் *nava-sāram*, பெ.(n.) ஒன்பது நீரின் சாரம்; salammoniac turned into wax or prepared to form like wax. (சா.அக.)

நவசாரவுப்பு *navaśāra-v-uppu*, பெ.(n.) நவசாரத்திலிருந்து எடுக்கப்பட்ட உப்பு; carbonate of ammonia.

[Skt. navaksaram > த. நவசாரவுப்பு]

நவசித்தர் *nava-śittar*, பெ.(n.) காய சித்தியடைந்த ஒன்பது சித்தர்கள்; the nine famous 'Siddhars' exempted from infirmities of old age. (சா.அக.)

நவசிந்தாமணிலேகியம் *nava-śindāmaṇi-lēgiyam*, பெ.(n.) தாம்பூர செந்தூரத்துடன் துணைப் பருகமாக (அனுபானமாக)க் கொள்ளும் அகத்தியர் 300-ல் சொல்லியுள்ள ஓர் வகை இளகியம்; a kind of electuary taken as a vehicle along with calcined red oxide of copper as contemplated in Aasthiyas wook 300. (சா.அக.)

நவசுரேபாங்குசரசம் *navaśurēpāṅgu-śāraśam*, பெ.(n.) சுரத்தைப் போக்கி வியர்வையையுண்டாக்கும் ஒரு ஆயுர் வேத மருந்து; an Ayurvedic medicine which causes more sweating and cures fever. (சா.அக.)

நவசூதிகை *nava-śūdigai*, பெ.(n.) ஈன்றணி மையுள்ளவள்; a woman recently delivered of a child.

[Skt. nava+śūtikā > த. நவசூதிகை]

நவத்தம் *navattam*, பெ.(n.) சடாமாஞ்சில்; Indian spikenard - *Cyprus stoloniferus*. (சா.அக.)

நவத்தாழை *navattālai*, பெ.(n.) நத்தைக் கூடு; snail shell. (சா.அக.)

நவத்துவாரம் *nava-t-tuvāram*, பெ.(n.) தொண்டொளை (கண்கள், மூக்குத் தொளைகள், காதுகள், வாய், மலவாய்த் தொளை, குறித்தொளை என்னும் ஒன்பது உடல் வாயில்களாம் தொளைகள் (வின்.); the nine apertures of the body viz. two eyes, two nostrils, two ears, mouth, anus and meatus urinarius.

[நவம் + துவாரம்]

தொண்டு = ஒன்பது. தொண் + தொளை > தொண்டொளை.

நவதளம் *nava-talam*, பெ.(n.) தாமரைத்தளிர் (சங்.அக.); tender lotus-leaf.

[Skt. nava > த. நவ(ம்) + தளம்]

நவதா *navadā*, பெ.(n.) யானையின் மேல் அமைக்கப்படும் இருக்கை (தவிசு) (யாழ்.அக.); howdah on an elephant.

[Skt. navada > த. நவதா]

நவதானியம் *nava-dāṇiyam*, பெ.(n.) தொண்தவசம் (அவரை, உளுந்து, எள், கடலை, கொள்ளு, கோதுமை, துவரை, நெல், பாசிப்பயறு ஆகிய ஒன்பது வகை தவசங்கள்; nine kinds of grains, viz. beans, blackgram, sesame, bengalgram, horsegram, wheat, red gram, paddy, green gram.

[நவ + தானியம்]

நவதாரணை *nava-tāraṇai*, பெ.(n.) 1. தொண்கவனவழ்கம். (நாமதாரணை, அக்கரதாரணை, செய்யுட்டாரணை, சதுரங்க தாரணை, சித்திரத்தாரணை, வயிரத்தாரணை, வாயுத்தாரணை, நிறைவுகுறைவாகிய வெண் பொருட்டாரணை, வத்துத்தாரணை யென்னும் ஒன்பது அவதான வகைகள்) (யாப்.வி.96. பக்.

516) (திவா.); the nine modes in the art of concentrated meditation. 2. ஓசத்தில் ஒன்பது வகைப்பட்ட மனோதாரணை; the nine kinds of meditation practised by yogins.

[Skt. nava-dhāraṇā > த. நவதாரணை]

நவதாலி *nava-tāli*, பெ.(n.) தொண்கோள் சாந்தியாக விளக்கிடு கல்யாணத்தில் சிறுமிக்குக் கட்டும் ஒரு வகைத் தாலி (இ.வ.); the tali tied round the neck of girls, on the occasion of vilakku-kalyāṇam in propitiation of nava-k-kirakam.

[நவம் + தாலி]

[Skt. navan > த. தாலி > த. நவதாலி]

நவதாளம் *nava-tālam*, பெ.(n.) தொண்டாளம். (அரிதாளம், அருமதாளம், சமதாளம், சயதாளம், சித்திரதாளம், துருதாளம், நிவிர்த்ததாளம், படிமதாளம், விடதாளம் என்ற ஒன்பது வகைத் தாளம்" (பரத. தாள. 6); nine kinds of time-measure, viz. aritalam, arumatālam, śāmatalam, śayatalam, śittiratalam, turuvatalam, nivirttatalam, patimatālam, vitatālam.

[நவ(ம்) + தாளம்]

[Skt. nava > த. நவம் + த. தாளம்]

நவதாளகம் *nava-tālagam*, பெ.(n.) இனிப்புப் புளி; sweet tamarind. (சா.அக.)

[நவம் + நாகம்]

நவதி¹ *navadi*, பெ.(n.) பொடுதலை; creeping vervain - Lippia nodiflora alias verbina nodiflora. (சா.அக.)

நவதி² *navadi*, பெ.(n.) தொண்ணூறு (யாழ்.அக.); ninety.

[Skt. navadi > த. நவதி]

நவதிகை *navadigai*, பெ.(n.) தூரியக்கோல் (யாழ்.அக.); brush.

[Skt. navadikā > த. நவதிகை]

நவதீர்த்தம் *nava-tīrttam*, பெ.(n.) தொண்ணீர்க்குளம், கங்கை, யமுனை,

சரகவதி, நருமதை, சிந்து, காவேரி, கோதாவரி, சோனை, துங்கபத்திரை என்னும் ஒன்பது நற்பேறு தரும் நீர், நீர்த்தம்; the nine sacred rivers of the Hindus. "கங்கை நதியாதி நவதீர்த்தக் கரை நாட்டுள்" (சைவச. ஆசாரிய. 2).

[Skt. nava > த. நவ+தீர்த்தம்]

நவதை *navadai*, பெ.(n.) புதுமை (யாழ்.அக.); newness, freshness.

[Skt. nava > த. நவதை]

நவநாகம்¹ *nava-nāgam*, பெ.(n.) ஓமம் (மலை.); bishop's weed.

[நவம் + நாகம்]

நவநாகம்² *nava-nāgam*, பெ.(n.) அட்ட (எட்டு) மாநாகமும் ஆதி (முதல்)சேடனும் ஆகிய ஒன்பது மகா நாகங்கள் (வின்.); the nine serpents of the nether world comprising *ṣṭa-mā-nāgam* and *ādicēdan*.

[Skt. navan > த. நவநாகம்]

நவநாணயம் *navanāṇayam*, பெ.(n.) புதுவழக்கம் (யாழ்.அக.); new practice, innovation.

[Skt. nava+nānaka > த. நவநாணயம்]

நவநாதசித்தர் *nava-nāda-śittar*, பெ.(n.) சத்தியநாதர், சதோகநாதர், ஆதிநாதர், அனாதிநாதர், வகுளிநாதர், மதங்கநாதர், மச்சேந்திரநாதர், கடேந்திரநாதர், கோரக்க நாதர் ஆகிய முதன்மைச் சித்தர் ஒன்பதின்மர்; the nine principal śittars, viz. cattiyānatar, śatokaṇatar, Atinātar, Anatinatar, vakulinatar, matankaṇatar, maccentiranatar, katentiranatar, korakkaṇatar. "நவநாத சித்தர்களுமுன்னட் பினை விரும்புவார்" (தாயு. மெளன. 7).

[Skt. navan > -த. நவநாதசித்தர்]

நவநாதசித்தத்தைலம் *nava-nāda-śitta-tailam*, பெ.(n.) கையாந்தகரை, ஆடாதோடை, நொச்சி, ஊமத்தை, சதுரக்கள்ளி, கண்டங்கத்திரி, ஆமணக்கு, தழுதாழை, எருக்கு ஆக

ஒன்பது சரக்குகளைக் கொண்டு சம எடை கொண்டு மற்றும் சில கடைச் சரக்குகளையும் சேர்த்து நல்லெண்ணெய், விளக்கெண்ணெய், வேப்பெண்ணெயும் கூட்டிக் காய்ச்சிய நெய்மம் (தைலம்), இது தலை முழுகவும், ஊதை வலிக்குத் தேய்க் கவும் உதவும்; a bathing and smearing oil for vadha diseases prepared with the juices of nine herbs, and three oils as mentioned above along with some bazaar drugs. (சா.அக.)

நவநாதரசம் *nava-nādarasam*, பெ.(n.)

எலும்பைப் பற்றிய காய்ச்சலுக்கு கொடுக்கப் படும் ஓர் ஆயுள் வேத மருந்து; an Ayurvedic medicine given for fevers affecting the bones. (சா.அக.)

நவநிதி *nava-nidi*, பெ.(n.) தொண்ணிதி; பதுமம், மாபதுமம், சங்கம், மகரம், கச்சபம், முகுந்தம், நந்தம், நீலம், கர்வம் ஆகிய ஒன்பது வகைப்பட்ட பெருஞ்செல்வம்; the nine treasures of kubēra. "பிங்கலன்றானருள் பெருக நவநிதியும்" (சேதுபு. துராசா. 20) (பிங்.).

[Skt. *navanidi* > த. நவநிதி]

நவநீதகம் *nava-nīdagam*, பெ.(n.) 1. நெய்; ghee, melted butter. 2. ஒரு வகை கந்தகம்; sulphur of a particular kind. (சா.அக.)

நவநீதசெயநீர் *navanīda-śeyanīr*, பெ.(n.) தலைப்பிண்டச் செயநீர்; a strong pungent liquid extracted from the first born foetus. (சா.அக.)

நவநீதசோரன் *nava-nīda-śōran*, பெ.(n.) கண்ணபிரான் (யாழ்.அக.); Krishna as butter - stealer.

[நவம் + நீதம் + சோரன்]

நவநீதநீர் *navanīdanīr*, பெ.(n.) தூய நீர்; nutritional fluid. (சா.அக.)

நவநீதப்பூடு *nava-nīda-p-pūḍu*, பெ.(n.) மூளையின் மாங்கிசம்; brain tissue - Cerebrin. (சா.அக.)

நவநீதம்¹ *nava-nīdam*, பெ.(n.) 1. புது வெண்ணெய்; fresh butter. 2. ஆவின் வெண்ணெய்; butter collected from cow's milk. 3. புத்துருக்கு நெய்; freshly melted ghee. 4. தண்ணீரின் அடியில் நிற்கும் வண்டல்; fine sediment at the bottom of water. (சா.அக.)

நவநீதம்² *navanīdam*, பெ.(n.) மேள கர்த்தாக்களுளொன்று (சங்.சந். 47); a primary rāga.

[நவம் + நீதம்]

நவநீதபாகம் *navanīdabāgam*, பெ.(n.)

எளிதிற் பொருளுணர்தற்குரிய செய்யுணடை (யாழ்.அக.); transparent simplicity of style.

[நவம் + நீதம் + பாகம்]

நவநீதபாகு *nava-nīdabāgu*, பெ.(n.)

மூளையின் பாகைப் போன்ற நீர்; a syrup like liquid derived from the brain.

நவநீதம்பண்ணல் *nava-nīdam-pannal*,

பெ.(n.) வெண்ணெயைப் போல் செய்தல்; making as fine as butter, making an emulsion. (சா.அக.)

நவநீதமருவிப்பாய்தல் *nava-nīda-maruvi-p-*

pāyda, பெ.(n.) வெண்ணெயைப் போலாதல்; becoming an oily mass like butter - Emulsion. (சா.அக.)

நவநீதரசம் *nava-nīdarasam*, பெ.(n.)

1. இதளியத்தோடு சாரம், வீரம், சிப்பி நீர், சேங்கொட்டை இட்டு உருக்கும் வெண்ணெய்; a glutinous mercury. 2. இதளிய (சுத்தரச)த்தினின்று செய்யும் 10 வகை இதளியச் சத்துக்களிலொன்று; one of the 10 kinds of mercury preparations as contemplated in sidha medicine. it is capable of transmating inferier metals into gold and rejuvenating the human body. (சா.அக.)

நவந்தி *nava-nīdi*, பெ.(n.) வெண்ணெய்; butter.
(சா.அக.)

நவப்பிரமர் *nava-p-piramar*, பெ.(n.) மரிசி, பிருகு, அங்கிரா, கிரது, புலகன், புலத்தியன், தக்கன், வசிட்டன், அத்தரி என்ற ஒன்பது படைப்பு கடவுள்; the nine creators. viz. *marīṣi, pirugu, aṅgirā, kiratu, pulakan, pulattiyan, takkan, vaṣiṭṭan, attiri*

[நவம் + பிரமர்]

நவப்பிரமவயிர் *nava-p-pirama-v-uyir*, பெ.(n.) தூயநீர் (சுத்தசலம்); amniotic fluid *Liquoramni*. (சா.அக.)

நவப்பிரேதம் *nava-p-pirēdam*, பெ.(n.) எண்ணிக்கும் மேலிடமுமாகிய ஒன்பது திசைகளையும் காவல் புரியும் பூதங்கள் (வின்.); the nine demons who are believed to protect the eight cardinal points, and the zenith.

நவப்பீரிதி *nava-p-pīridi*, பெ.(n.) வெடியுப்பு (சங்.அக.); salt petre.

[நவம் + பீரிதி]

நவபண்டம் *nava-paṇḍam*, பெ.(n.) கோதுமை, நெல், துவரை, பயறு, கடலை, அவரை, எள், உளுந்து, கொள் ஆகிய ஒன்பது வகைத் தவசங்கள் (வின்.); the nine kinds of grain.

[Skt. *navan* > த. நவபண்டம்]

நவபதார்த்தம் *nava-patārttam*, பெ.(n.) சீவம், அசீவம், புண்ணியம், பாவம், ஆசிரவம், சம்வரை, நீர்ச்சரை, பந்தம், மோட்சம் என ஒன்பது வகைப்பட்ட சைன மத தத்துவங்கள் (சீவக. 2814, உரை); the nine categories or fundamental realities. *civam, acivam, punniyam, povam, aciravam, camurai, niraccarai, pantam, motcam.*

[Skt. *navan* > த. நவ + பதார்த்தம்]

நவபந்தனம் *navabandanam*, பெ.(n.) உடம்பிலுள்ள ஒன்பது வாயில்களையும் அடக்குதல்; suppressing the action of the nine apertures in the body. (சா.அக.)

நவபல்லவம் *nava-pallavam*, பெ.(n.) 1. தளிர்; tender leaf. 2. இலையாமணக்கு; a kind of castor plant. (சா.அக.)

நவபாண்டம் *nava-pāṇḍam*, பெ.(n.) புதுப்பாணை (இ.வ.); new pots.

[Skt. *nava* > த. நவ + பாண்டம்]

நவபாசாணம் *navapāśāṇam*, பெ.(n.) தெண்ணைச்சு; கடற்கரை நீரில் அமைக்கப் பெற்ற நவக்கிரகச் சீலைகளை உடையதும் இராமநாதபுரத்தையடுத்துள்ளதும் யாத்திரைக்குரிய தலமுமான தேவிபட்டணம் என்ற ஊர்; Devipattanam a place of pilgrimage near Ramnad, having nine large stones representing the nine planets, fixed in shallow water along the seashore.

[Skt. *navan* > த. நவ + பாசாணம்]

நவபாடாணம் *nava-pāḍāṇam*, பெ.(n.) கடையில் விற்கப்படும் ஒன்பது வகைப் பாடாணங்கள்; the nine kinds poisons generally sold in bazars. (சா.அக.)

நவபுண்ணியம் *nava-puṇṇiyam*, பெ.(n.) எதிர்கொளல், பணிதல், இருக்கையீதல், கால்கழுவல், அருச்சித்தல், நறுமண புகை ஊட்டல் (தூபங் கொடுத்தல்), தீபங்காட்டல், புகழ்தல், உண்டியீதல் என ஒன்பது வகைப்பட்ட விருந்தோம்பல் செயல்கள் (யாழ்.அக.); the nine acts of hospitality shown to an honoured guest.

[Skt. *nava* > த. நவ + புண்ணியம்]

நவபூசாவந்தம் *nava-pūśāvandam*, பெ.(n.) ஒன்பது முகமுடைய கடுக்கன் வகை (வின்.); nine-faced ear ring.

[Skt. *navan* > த. நவ + பூசாவந்தம்]

நவபேதமூர்த்தம் *navapēda-mūrttam*, பெ.(n.) சிவம், சத்தி, நாதம், விந்து, சதாசிவம், ஈசன், உருத்திரன், மால், அயன் என்ற ஒன்பது வகையான சிவபேதம் (சி.சி.2, 74); the nine

manifestations of siva (viz., *civam, cattī, nātam, vintu, cācivam, ican, uruttiran, māi, āyan*).

[Skt. *navan* > த. நவ + பேதமுர்த்தம்]

நவம்¹ *navam*, பெ.(n.) 1. புதுமை (பிங்.); freshness, novelty. "நவமாய செஞ்சுடர் நல்குதலும்" (திருவாச. 11, 4). 2. நட்பு (திவா.); friendship, affection. 3. நிலம் (அந.நி.); earth.

[Skt. *nava* > த. நவம்]

நவம்² *navam*, பெ.(n.) 1. பாம்பு; snake. 2. சாரணை; one styled triantheme - Trian theme monogyna. 3. மாரிக்காலம்; rainy season. 4. புதுமை; novelty. (சா.அக.)

நவம்³ *navam*, பெ.(n.) ஒன்பது (பிங்.); the number nine.

[Skt. *navan* > த. நவம்]

நவம்⁴ *navam*, பெ.(n.) கார்காலம் (பிங்.); winter.

[Skt. *nabhas* > த. நவம்]

நவமணி *navamani*, பெ.(n.) தொண்மணி. கோமேதகம், நீலம், பவளம், மரகதம், மாணிக்கம், முத்து, புருடராகம், வைடூரியம், வயிரம் ஆகிய ஒன்பது வகை அரத்தனங்கள் (திவா.); the nine gems or precious stones. viz., *kōmētagakam, nīlam, pavalam, maragatam, māṇikkam, muttu, purutarākam, vaidūriyam, vairam*.

[Skt. *navan* > த. நவம் + மணி]

நவமணிச்சிந்தூரம் *nava-maṇi-c-cindūram*, பெ.(n.) வீரம், பூரம், இலிங்கம், கந்தகம், படிகாரம், வெண்காரம், எவட் (நவா)ச் சாரம், வெடியுப்பு, அயம் ஆகிய இவ்வொன்பது சரக்குகளைப் புமிட்ட சிந்தூரம்; red oxide obtained by calcining the following nine drugs corresive sublimate, sub chloride of mercury, vermilion, sulphur, alum, borax, salammoniac, nitre and iron. (சா.அக.)

நவமணிமாலை *navamani-mālai*, பெ.(n.) 1, தொண்மணி மாலை; a necklace of the nine gems. "அணிகிளர் மாடவீதி நச்சரவுச் சியாட்கு நவமணி மாலையானும்" (குற்றா. தல. நகரச்சருக். 13). 2. ஒன்பது பாவகையால் ஈறு தொடக்கி(அந்தாதி)யாக இயற்றப்படும் ஒரு பிரபந்தம் (இலக். வி. 837); a poem of nine verses of various metres in antādi.

[நவமணி + மாலை]

நவமல்லி *navamalli*, பெ.(n.) சித்தினி இன (சாதி)ப்பெண்; one of the four classes of woman divided according to lust. (சா.அக.)

நவமாதம் *navamādam*, பெ.(n.) ஒன்பது மாதம்; nine month. (சா.அக.)

நவமாலி *navamāli*, பெ.(n.) மனோசிலை (சங்.அக.); realgar.

[Skt. *navamali* > த. நவமாலி]

நவமாலிகம் *nava-māligam*, பெ.(n.) இரட்டை மல்லிகை; jasminum sambac (double flowered). (சா.அக.)

நவமி¹ *navami*, பெ.(n.) உவா ஒன்பது; the ninth lunar day after the new or full moon.

நவமி² *navami*, பெ.(n.) காருவா (அமாவாசை) அல்லது வெள்ளுவா (பௌர்ணமி) கழிந்த ஒன்பதாவது நாள்; the ninth lunar day after the new moon and after the full moon. "நவமிதனி விழைத்திடுமேல்கு (சேதுபு. தூரா. 29).

[Skt. *navami* > த. நவமி]

நவமுகில் *nava-mukil*, பெ.(n.) சம்வர்த்தம், ஆவர்த்தம், புட்கலம், துரோணம், காளம், நீலம், வாரூணம், வாயுவம், தமம் ஆகிய ஒன்பது வகை மேகங்கள் (விண்.); the nine kinds of clouds viz. *camvarttam, āvarttam, putkalam, turonam, kalam, nīlam, vāruṇam, vāyuvam, tamam*.

[Skt. *navan* > த. நவமுகில்]

நவமூர்த்திமெழுகு *nava-mūrtti-melugu*, பெ.(n.) எவட் (நவாச்)சாரம், வீரம், பூரம், கௌரி, தாரம், இலிங்கம், வெள்ளை, வெடியுப்பு, கறிப்பு ஆகிய இவ்வொன்பதையும் ஒவ்வொன்றாக நாதத்தினால் 9 நாள் மெழுகைப் போல் அரைத்துத் திரட்டி வைத்துக் கொள்ளும் ஒரு வகை மருந்து; a wax like preparation or medicine obtained by grinding for nine days the following nine drugs first separately and then all together with Natham a prepared fluid-salammoniac, corrosive sublimate subchloride of mercury golden arsenic, yellow orpiment vermilion white arsenic, nitre, common salt they must be grinded till they obtain the wax like consistency. (சா.அக.)

நவமூலம் *navamūlam*, பெ.(n.) மூளை மூலம், இரத்தமூலம், சீழ்மூலம், உள்மூலம் முதலிய ஒன்பது வகை நோய்கள்; the nine varieties of piles. (சா.அக.)

நவமை *navamai*, பெ.(n.) குற்றம்; defect, fault. "நவமை நீங்கிய நற்றவன்" (கம்பரா. அகத். 31).

நவர் *navar*, பெ.(n.) ஆள் (இ.வ.); person. [U. nafar > த. நவர்]

நவர்சிட்டா *navar-ṣittā*, பெ.(n.) பேர்வாரி வரிக்கணக்கு (சிட்டா); revenue account of holdings with assessment arranged under the names of the holders. [U. nafar > த. நவ+சிட்டா]

நவரங்கப்பணி *navaraṅga-p-pani*, பெ.(n.) கோயில் மேற்கூரை (விதானம்) வேலைகளில் ஒரு வகை (நாஞ்.); a kind of ornamentation in a canopy. [U. nava+raṅga > த. நவரங்கப்பணி]

நவரங்கப்பளி *navaraṅgapa-p-pali*, பெ.(n.) புடைவை வகை; a kind of saree. [Skt. nava+ranga > த. நவரங்கப்பளி]

நவரசம்¹ *navaraśam*, பெ.(n.) 1. தொண்கவை, ஒன்பது வகைச் சுவை; the nine kinds of juices or essences. 2. வாலை உப்பு; quintessence of salt. (சா.அக.)

நவரசம்² *nava-raśam*, பெ.(n.) (தொண்கவை) ஒப்பனை (சிங்காரம்), ஆசியம், கருணை, சினம், வீரம், பயம், அருவருப்பு, அற்புதம், சாந்தம் (அமைதி) ஆகிய ஒன்பது வகை நூற்கவைகள் (திவா.); the nine sentiments or emotions prevailing in a literary work, chiefly poetry or drama viz. *śinkāram, āśiyam, karṇai, irauttiram, vīram, bayam, kurcai, arpudam, śāndam*. (வடமொழியில் குறிப்பிடப்படும் ஒன்பது வகையான மெய்ப்பாடுகள்). [Skt. nava+(Rhet.) > த. நவரசம்] [நவ + ரசம்]

நவரசமெழுகு *navaraśa-melugu*, பெ.(n.) இராசபிளவை போக்கும் மருந்து; a waxy medicine that cures diabetic carbuncle. (சா.அக.)

நவரங்கம் *nava-raṅgam*, பெ.(n.) 1. நாடக சாலை (பிங்.); theatre. 2. கோயில் நடுவரங்கம் கோயிலிலுள்ள முதன்மை மண்டபம் (இ.வ.); central hall of a temple. [Skt. nava+raṅga > த. நவரங்கம்]

நவரத்தினவைப்பு *nava-rattina-vaippu*, பெ.(n.) ஒன்பது வகை அரத்தினங்களைச் செய்யும் வைப்பு முறையைப் பற்றிச் சொல்லும் மருத்துவ நூல்; a treatise on medicine compiled by siddha named Sattaimuni dealing with the artificial process of making the nine gems synthetically together with their qualities and uses in medicine. (சா.அக.)

நவவரிகை *nava-varigai*, பெ.(n.) புதுமணப் பெண் (யாழ்.அக.); a woman recently married. [Skt. navavarikā > த. நவவரிகை]

நவவாயில் *navavāyil*, பெ.(n.) ஒன்பது (நவத்துளை வாரம்); the nine gates or openings in the human system. (சா.அக.)

[நவம் + வாயில்]

நவவானோர்கள் *nava-vāṅōrgaḥ*, பெ.(n.) கிறித்தவ மதத்தில் வழங்கும் ஒன்பது வகைப்பட்ட தேவகணங்கள் (வின்.); nine choirs of celestial spirits.

[Skt. nava > த. நவ + வானோர்கள்]

நவவியாகரணம் *nava-viyāgaranaṁ*, பெ.(n.) இந்தியாவில் இருந்த ஒன்பது இலக்கண நூல்கள்; the nine ancient treatises on Indian grammar.

[Skt. navaṅ > த. நவ + வியாகரணம்]

இவற்றுள் முதலாவதும் காலத்தால் மிகுந்த தொன்மையுடையதும் ஐந்திரத் தமிழிலக்கணம் என நூல்கள் குறிப்பிடுகின்றன.

நவவியூகம் *nava-viyūgam*, பெ.(n.) கால வியூகம், குல வியூகம், நாமவியூகம், ஞான வியூகம், சித்த வியூகம், நாதவியூகம், விந்து வியூகம், கலா வியூகம், சிவவியூகம் என்ற ஒன்பது வகைப் பொருட்டொகுதிகள் (சௌந்த. 1, உரை); the nine categories of things.

[Skt. navaṅ > த. நவ+வியூகம்]

நவராசிகம் *navarāśigam*, பெ.(n.) கணக்கு வகை (வின்.); rule of nine.

[Skt. navaṅ+(math) > த. நவராசிகம்]

நவராத்திரி *nava-rāttiri*, பெ.(n.) தொள்ளிரா (புரட்டாசி மாதம் வளர்பிறையின் முதல் நாளிலிருந்து ஒன்பது இரவுகள் கொண்டாடப்படும் பண்டிகை); a festival for the Goddess Durga. Lakshmi. Saraswathi. celebrated for nine days. "நவராத்திரிக்குக் கொலு வைக்கப் போகிறீர்களா?". (இ.வ.).

[Skt. nava(n)+rātri > த. நவராத்திரி]

நவரோசு *navarōsu*, பெ.(n.) ஓர் இசை, பண், இராகம் (வின்.); a kind of tune.

[U. naurōz(mus.) > த. நவரோசு]

நவரோதயம் *navarōdayam*, பெ.(n.) சீனிக் கற்கண்டு (சர்க்கரை கற்கண்டு); white sugar candy. (சா.அக.)

நவலோகம் *navalōgam*, பெ.(n.) பொன், இரும்பு, செம்பு, ஈயம், வெள்ளி, பித்தளை, தரா, துத்தநாதம், வெண்கலம் ஆகிய ஒன்பது மாழைகள் (பிங்.); the nine kinds of metal, viz. *poṅ, irumpu, śempu, iyam, velli, pittalai, tarā, tuttanāgam, venkalam*.

[Skt. navaṅ > த. நவம் + லோகம்]

நவலோகக்களங்கு *navalōga-k-kalaṅgu*, பெ.(n.) ஒன்பது லோகங்களையும் இதளிய (இரச)த்தையும் சேர்த்துச் செய்யும் உருண்டை; alloy prepared with nine metals along with mercury. (சா.அக.)

நவலோகக்களிம்புபோக்கு *navalōga-k-kalimbu-pōkku*, பெ.(n.) தேவதாளி அல்லது பெய்ப்பீர்க்கு; snake luffa-*Luffaechinata*. (சா.அக.)

[நவம் + லோகம் + களிம்பு + போக்கி]

நவலோகக்குப்பி *navalōga-k-kuppi*, பெ.(n.) சுதை மண் (யாழ்.அக.); chunam.

[Skt. nava > த. நவம் + லோகக்குப்பி]

நவலோகச்சத்து *nava-lōga-c-cattu*, பெ.(n.) ஒன்பது மாழை (லோக) வகைகளைச் சேர்த்துப் புடமிட்டு எடுத்த சத்து; the essence derived by subjecting the nine metals to violent heat or calcination - Calx of nine metals. (சா.அக.)

[நவம் + லோகம் + சத்து]

நவலோகத்தகடு *navalōga-t-tagaḍu*, பெ.(n.) ஒன்பது மாழை (லோகங்)களையும் ஒன்று சேர்த்து உருக்கித் திரட்டித் தட்டிய தகடு; the foil or plate of an alloy of nine metals. (சா.அக.)

[நவம் + லோகம் + தகடு]

நவலோகபூபதி *nava-lōga-pūpadi*, பெ.(n.) ஒரு வகைக் கூட்டு மருந்து; a medicinal compound.

[நவலோகம் + பூபதி]

நவலோகபூபதிமாத்திரை *navalōga-pūpadi-māttirai*, பெ.(n.) ஒன்பது மாழை (லோகங்) களையும் சேர்த்துச் செய்த காய்ச்சல், இசிவு முதலிய நோய்களுக்குக் கொடுக்கும் கூட்டு மருந்துக் குளிகை; a reputed pill prepared as per process of Tamil medicine from a mixture of nine metals. (சா.அக.)

[நவம் + உலோகம் + பூபதி + மாத்திரை]

நவலோகபேதி *navalōgapēdi*, பெ.(n.) 1. கெந்தி பாடாணம்; a poisonous compound of sulphur in its native state, a mineral poison. 2. ஒன்பது மாழை (லோகங்) களையும் பேதிக்கச் செய்யும் மருந்து; any substance capable of acting chemically on nine metals. (சா.அக.)

[நவம் + உலோகம் + பேதி]

நவலோகம் *navalōgam*, பெ.(n.) ஒன்பது வகை மாழை (உலோகங்)களான, பொன், வெள்ளி, செம்பு, இரும்பு, ஈயம், வங்கம், நாகம், குருத்துவம், குடவன் (அ) பித்தளை; gold, silver, copper, iron, tin, lead, zinc, platinum and brass. (சா.அக.)

[நவம் + உலோகம்]

நவலோகமேமமாக்கி *navalōgamēma mākki*, பெ.(n.) 1. இலவண பாடாணம்; a kind of prepared arsenic. 2. குங்கும பாடாணம்; one of the 32 kinds of prepared arsenic. (சா.அக.)

நவலோகவக்கினிகுமாரன் *navalōga-v-akkipi-kumāran*, பெ.(n.) உடம்பினிலுள்ள நோய்களை நெருப்பைப் போல் எரிக்கக் கூடிய ஒன்பது மாழை (லோகங்)களைக் கொண்டு செய்யப்பட்ட ஓர் மருந்து; a reputed or well known remedy for curing or reducing to nothing like fire, all oilments in the system radically, prepared with the aid of nine metals. (சா.அக.)

[நவம் + உலோகம் + வக்கினி + குமாரன்]

நவலோகவங்குசம் *navalōga-v-aṅgusam*, பெ.(n.) காந்தம்; load stone magnet. (சா.அக.)

[நவம் + உலோகம் + வங்குசம்]

நவலோகவேதிச்சி *navalōga-vēdicci*, பெ.(n.) கருநெல்லி; black Indian gooseberry - *Phyllanthus emblica*. (சா.அக.)

[நவம் + உலோகம் + வேதிச்சி]

நவலோகாங்கம்¹ *navalōgāṅgam*, பெ.(n.) காந்தம்; load stone, magnet. (சா.அக.)

நவலோகாங்கம்² *navalōgāṅgam*, பெ.(n.) காந்தம் (மூ.அ.); magnet.

[Skt. nava-lōkam > த. நவலோகாங்கம்]

நவாக்கரி *navā-k-kari*, பெ.(n.) தொள்ளெழுத்து மந்திரம், ஒன்பது எழுத்துகளுள்ள மந்திர வகை; a sacred mantra of nine letters. "நவாக்கரி சக்கர நானுரை செய்யின்" (திருமந். 1319).

[Skt. nava(n)+akṣari > த. நவாக்கரி]

நவாச்சரக்கட்டு *navā-c-cāra-k-kattu*, பெ.(n.) நெருப்புக்கு ஓடாதபடி கட்டிய (நவாச்சாரம்); consolidated salt ammoniac which resists fire. (சா.அக.)

நவாச்சாரக்காரம் *navā-c-cāra-k-kāram*, பெ.(n.) 1. நவாச்சாரநீர்; strong solution of ammonia - Liquor ammoniac. 2. நவாச்சாரவுப்பு; carbonate of ammonia - Ammoniac carbonas. 3. நவாச்சார செயநீர்; a liquid with a very pungent odour and strong alkaline reaction obtained by exposing salammoniac with other ingredients in the night's dew. (சா.அக.)

நவாச்சாரக்கிராமம் *navā-c-cāra-k-kirānam*, பெ.(n.) ஒன்பது (நவாச்)சாரத்தோடு கூட இரண்டு பங்கு சீமைச் கண்ணாம்பும் நன்றாகக் காய வைத்துக் கலந்து பதங்கமாக வெரித்த ஓர் வகை ஒடுஞ் சரக்கு; smelling salt volatile salt ammoniac. வலிப்பு, இழுப்பு, மூர்ச்சை, சூதகசன்னி ஆகிய நோய்களுக்கு

மூக்கில் முகருவதற்காக உபயோகப் படுத்தப்படும் மருந்து. (சா.அக.)

நவாச்சாரம் *navā-c-cāram*, பெ.(n.) வாசனையற்ற, பளபளப்பான நாரிழை போன்ற ஓர் வெண்மையான பொருள்; a colourless, in odourous and translucent fibrous mass known as salammoniac - *Ammonis ahlaridum*. (சா.அக.)

நவாச்சாரவாயு *navā-c-cāra-vāyu*, பெ.(n.) நவாச்சாரத்தினின்று கிளம்பும் நச்சுக்காற்று; gas ammonia (NH₃). It is a poisonous gas found in sal ammoniac. மனிதனின் மூத்திரத்திலும், அழுகி நாற்றமுள்ள உயிரி (சீவராசி)களிலும் பொருந்தியுள்ளது. (சா.அக.)

நவாச்சாரவாயுசெயநீர் *navā-c-cāra-vāyu-sēyanīr*, பெ.(n.) தாம்பூரப்பம்; செந்தூரத்திலுள்ள குற்றங்களை நீக்கும் தன்மையுடையது; solution of ammonia. it is capable of removing the defects in calcined oxides of copper either red or white. (சா.அக.)

நவாட்டுச்சருக்கரை *navāṭṭu-c-carukkarai*, பெ.(n.) பூராச்சருக்கரை (இ.வ.); fine, white can-sugar.

[நவாது + சருக்கரை]

நவாடா *navāḍā*, பெ.(n.) தோணி (வின்.); boat, dhoney.

[Skt. nava]

நவாத்து *navāṭṭu*, பெ.(n.) மணற் சர்க்கரை; aska sugar. (சா.அக.)

நவாது *navādu*, பெ.(n.) வெண்மையான சருக்கரைவகை (வெண் சருக்கரை) (இ.வ.); a kind of white sugar.

[T. navātu > த. நவாது]

நவாமிசம் *navāmiśam*, பெ.(n.) தொண்பகிர்வு, ஓரை(இராசி)யை ஒன்பதாகப் பகிர்கை (சோதிட. சந். 123); division of a sign of the zodiac into nine equal parts.

[Skt. navaṇ > த. நவாமிசம்]

நவார்ப்பட்டை *navār-p-paṭṭai*, பெ.(n.) பல நிறமான பட்டை (R.); multi-coloured tape.

[Skt. nawār > த. நவார் + பட்டை]

நவனாகம் *navanāgam*, பெ.(n.) ஓமம்; bishop's weed-carum ajwaun; sison - sison ammi. (சா.அக.)

நவிசிந்தா *naviśindā*, பெ.(n.) உதவியாளர் (C.G.); accountant, clerk.

[U. nawī-sindah > த. நவிசிந்தா]

நவிக *naviśu*, பெ.(n.) உதவியாளர் (C.G.); writer, scribe.

[U. nawis > த. நவிக]

நவீன *navīna*, பெ.எ. (adj.) 1. புதிய; modern. 2. தற்காலத்திய; pertaining to the present time. 3. வியப்புக்குரிய கதை; novel. (சா.அக.)

நவீன நூலாராய்ச்சி *navīna-nūlārāycci*, பெ.(n.) புதிய நூலாய்வு; modern scientific research. (சா.அக.)

நவீனம் *navīnam*, பெ.(n.) 1. புதுமை (உரி.நி.); newness, novelty. 2. புதிய முறையில் எழுதப்பட்ட கதை; novel.

[Skt. navina > த. நவீனம்]

நவோத்திரிதம் *navōttiridam*, பெ.(n.) வெண்ணெய் (சங்.அக.); butter.

[Skt. navōdhrta > த. நவோத்திரிதம்]

நாக்குச்சதம்பனம் *nākkuc-cadambanam*, பெ.(n.) நாக்கு இழுப்பு நோய் (பைஷஜா.); palsy of the tongue.

[Skt. nākkuruti > த. நாக்கு + சதம்பனம்]

நாச்சநார் *nāccanār*, பெ.(n.) நஞ்சா; spurge laurel. (சா.அக.)

நாகபஞ்சமி *nāga-pañjami*, பெ.(n.) பால் பயறு முதலியவற்றை நாகத்துக்கு இட்டு அதனை வணங்கும் நாளாகிய சிராவண சுக்கில பஞ்சமி (இ.வ.); the fifth lunar day of the bright for night in the month of sravana in which the

Nagas or serpent - gods are worshipped with offerings of milk, grain, etc.

[Skt. naga > த. நாகபஞ்சமி]

நாகபசுமம் *nāga-baśumam*, பெ.(n.) வெள்ளடத்தை (துத்தநாகத்தை) நீற்றியெடுத்த மருந்து (இங்.வை.); oxide of zinc, Zinci oxidum.

[Skt. nāga+bhasman > த. நாகபசுமம்]

நாகப்பிரதிட்டை *nāga-p-piradittai*, பெ.(n.) பாம்பைக் கொன்ற தீவினையைப் போக்குவதற்குச் சிலை முதலியவற்றில் நாகத்தை நிலைகோள் செய்தல்; ceremony of setting up a serpentidol under a pipal tree to expiate the sin of having killed a cobra.

[நாகம் + பிரதிட்டை]

நாகபூசணன் *nāga-būśaṇaṇ*, பெ.(n.) சிவன், பாம்பணி பூண்டவன்; Śiva, as wearing serpent-ornaments.

[Skt. nāga+bhūśaṇa > த. நாகபூசணன்]

நாகபாடாணம் *nāga-pādāṇam*, பெ.(n.) சூதம், இலிங்கம், கருவங்கம், பச்சை, பொன் அரிதாரம், காரம் இவைகளைப் பொடித்துக் குகையில் வைத்து மேல்முடிச் சீல் மண் செய்து கசப்புடத்தில் போட்டு முதிர் அனல் மூட்டிப் பிறகு ஆறியபின் உடைத்துப் பார்க்க மருந்து உருகி ஈயம் போல் வலிந்து இறுகிக் கட்டியாயிருக்கும் இதுவே நாக பாடாணம் மாழையில் (உலோகத்தில்) பழுத்திடும்; a kind of prepared arsenic an alchemical compound of zinc. (சா.அக.)

நாகமோடிவேட்டி *nāga-mōḍi-vēṭṭi*, பெ.(n.) நாகக்கோடு இட்ட வேட்டி வகை (வின்.); a kind of cloth with serpent - like stripes.

[நாகம் + ஓடி + வேட்டி]

நாசகாரி *nāśakāri*, பெ.(n.) நோய்களைக் கண்டிக்கும் மருந்து; an infallible remedy. (சா.அக.)

நாசகாரிவாயு *nāśakāri-vāyu*, பெ.(n.) நைட்ரசன்; nitrogen. (சா.அக.)

நாசகோளம் *nāśakēraḷam*, பெ.(n.) சிவதை வேர்; India rhubarb, Indian jalap - Ipomaea turpethum. (சா.அக.)

நாசவக்கணை *nāśava-k-kaṇai*, பெ.(n.) காகதும்புரு; kanjilals mottled ebony - Diospyros kanjali. (சா.அக.)

நாசாக்கிரம் *nāśā-k-kiram*, பெ.(n.) மூக்கு நுனி; tip of the nose. (சா.அக.)

நாசாகிராவம் *nāśākirāvam*, பெ.(n.) மூக்கிலொழுக்கும் அரத்தவொழுக்கு; bleeding from the nose - Epistaxiz. (சா.அக.)

நாசாதக்கணம் *nāśāda-k-kaṇam*, பெ.(n.) வலது நாசி; right nostrill. (சா.அக.)

நாசாபாக்கரோகம் *nāśāpākka-rōgam*, பெ.(n.) மூக்கு நோய்; a nose disease. (சா.அக.)

நாசப்பழக்கம் *nāśa-p-palakkam*, பெ.(n.) கெட்ட பழக்கம்; pernicious habits. (சா.அக.)

நாசாபுடம் *nāśāpuḍam*, பெ.(n.) மூக்குத் துளை; nostrill. (சா.அக.)

நாசம் *nāśam*, பெ.(n.) 1. பேரழிவு, பெருத்த அழிவு; destruction, (heavy) loss or damage. "தொடர்ந்து பெய்த அடை மழையால் அறுவடைக்கு அணியமாக இருந்த பயிர்கள் நாசம்". "கலகக் காரர்கள் கடைகளை யெல்லாம் அடித்து நொறுக்கி நாசம் செய்தனர்". 2. சீரழிவு; ruin, wreck. "இந்தக் குடும்பத்தின் நாசத்திற்கு அவருடைய குடிப்பழக்கம் தான் காரணம்".

நாசமாய்ப்போ-தல் *nāśamāy-p-pō*, 8 செ.கு.வி.(v.i.) உருப்படாமல் போதல்; go to rack and ruin. "குடித்துக் குடித்து நாசமாய்ப்போய் விட்டான்". "நீ நாசமாய்ப்போ".

நாசாரிசம் *nāśāriśam*, பெ.(n.) மூக்கில் வளரும் சதை; polypus of the nose. (சா.அக.)

நாசாவாமம் *nāśāvāmam*, பெ.(n.) இடது மூக்கு; nose. (சா.அக.)

நாசவேலை *nāśavēlai*, பெ.(n.) கழுக்கமாய்ச் செய்யும் கெட்ட நோக்கமுடைய செயல்;

sabotage. "ரயில் விபத்துக்கு நாச வேலை தான் காரணம் என்று கூறப்படுகிறது. சமாதான ஒப்பந்தத்தைக் கெடுப்பதற்கென்றே இந்த நாச வேலைகள் நடைபெற்றுள்ளன". (இ.வ.).

நாசனி *nāsani*, பெ.(n.) அழிக்கக் கூடியது; anything capable of destructing. (சா.அக.)

நாவான்னம் *nāvāṅgam*, பெ.(n.) வெஞ்சோறு, சுடுசோறு; hot cooked rice. (சா.அக.)

நவான்னபானம் *navāṅga-bāṅgam*, பெ.(n.) புது அரிசியைச் சமைத்த சோறு, புது மது பானம்; cooked new rice and new wines. (old rices old wines are always beneficial). (சா.அக.)

நாசி *nāsi*, பெ.(n.) 1. மூக்கு; nose. 2. வஞ்சி; rattan of S.India - calamus rotang. 3. மூக்குத் துளை; nostril. (சா.அக.)

நாசி *nāsi*, பெ.(n.) மூக்கு; nose.

நாசிஉக்கிரமம் *nāsi-ukkiramam*, பெ.(n.) மூக்கு நோய்; disease of the nose. (சா.அக.)

[நாசி + உக்கிரமம்]

நாசிஉதிரம்¹ *nāsi-udiram*, பெ.(n.) மூக்கு நோய்; disease of the nose.

[நாசி + உதிரம்]

நாசிஉதிரம்² *nāsi-udiram*, பெ.(n.) மூக்கில் அரத்தம் வடிதல்; bleeding from the nose - Epistaxis. (சா.அக.)

நாசிஉயிர் *nāsiuyir*, பெ.(n.) ஓகப்பயிற்சிக்கு உதவும் இயல்புள்ள நீர்மம் (சுக்கிலம்); semen which is considered important for suppressing the breath in the yōga practice and hence the name. (சா.அக.)

நாசிக்கனைப்பு *nāsi-k-kanaippu*, பெ.(n.) சளி முதலியவற்றால் மூக்கு வீங்கியிருக்கை (விண்.); inflammation of the nose from cold or mucus.

[Skt. naci > த. நாசி + கனைப்பு]

நாசிகாக்கிரம் *nāsi-kākkiram*, பெ.(n.) நுனிமூக்கு; tip of the nose. "விழித்துணைகணாசி காக்கிரத்தினுற" (பிரபோத. 44, 14).

[Skt. nāsi-kā+agra > த. நாசிகாக்கிரம்]

நாசிக்கிரந்தி *nāsi-k-kirandi*, பெ.(n.) மூக்கையரிக்கும் மேகப்புண்; a kind of syphilitic ulcer eating away or otherwise affecting the nose. (சா.அக.)

நாசிகதமம் *nāsigadamam*, பெ.(n.) மூக்குச் சிந்தல்; blowing the nose. (சா.அக.)

நாசிகமலம் *nāsi-kamalam*, பெ.(n.) 1. மூக்குப் பீ; nose dirt. 2. மூக்குச் சளி; mucous from the nose snot. (சா.அக.)

நாசிகாசிராவம் *nāsigā-śirāvam*, பெ.(n.) மூக்கினின்று அதிகமாய் நீர் வடியும் ஓர்வகைப் உளைச்சளி (பீனசம்); catarrh of the nose. (சா.அக.)

நாசிகாகூரணம் *nāsigā-śūraṅgam*, பெ.(n.) 1. நாசிவழியாக ஏற்றும் அல்லது இழுக்கும் மருந்துப் பொடி; a medicinal powder sniffed. 2. மூக்குத் தூள்; snuff. (சா.அக.)

நாசிகாபீடம் *nāsikā-pīdam*, பெ.(n.) மூக்கிற்குள் சதை வளரும் நோய்; polypus of the nose. (சா.அக.)

நாசிகாபீடை *nāsikā-pīdai*, பெ.(n.) 1. மூக்கழுக்கு; rheum. 2. மூக்குச் சளி; mucous from the nose snot. (சா.அக.)

நாசிகாபூசணி *nāsikā-pūsaṇi*, பெ.(n.) மேளகர்த்தாக்களுளொன்று (சங்.சந். 47); a primary *rāga*.

[நாசிகா + பூசணி]

நாசிகாரோகம் *nāsikā-rōgam*, பெ.(n.) பொதுவாக மூக்கில் வரும் நோய்கள்; diseases in general of the nose. (சா.அக.)

நாசிச்சளி *nāsi-c-cali*, பெ.(n.) மூக்குச்சளி; mucous from the nose. (சா.அக.)

நாசிசிந்தல் *nāsi-sindal*, பெ.(n.) மூக்குச் சிந்தல்; blowing the nose. (சா.அக.)

நாசித்தாரு *nāsi-t-tāru*, பெ.(n.) மேல் வாய் உதடு; upper lips. (சா.அக.)

நாசித்தாரை *nāsi-t-tārai*, பெ.(n.) மூக்குத் துளை வழி; passage of the nose. (சா.அக.)

நாசித்துவாரம் *nāsi-t-tuvāram*, பெ.(n.) மூக்குத்துளை; nostril. (சா.அக.)

[நாசி + துவாரம்]

நாசித்தூள் *nāsi-t-tūl*, பெ.(n.) மூக்குப்பொடி; snuff. "மிளகுப் பொடி நாசித்தூளாய்" (சரவண. பணவிடு. 123).

[நாசி + தூள்]

நாசிநீரோட்டம் *nāsi-nīrōṭṭam*, பெ.(n.) மூக்கின் வழியாய் நீர் வழிதல்; catarrh of the nose. (சா.அக.)

நாசிநீர்ப்பாய்ச்சல் *nāsi-nīr-p-pāyccal*, பெ.(n.) மூக்கினின்று நீர் வழிதல்; catarrh of the nose. (சா.அக.)

நாசிநீர்வர்த்தினி *nāsi-nīr-varttini*, பெ.(n.) மூக்கில் நீர் வழிந்து தும்மலையுண்டாக்கும் நோய்; errhinc. (சா.அக.)

[நாசி + நீர்வர்த்தினி]

நாசிப்பரிசோசம் *nāsi-p-parisōsam*, பெ.(n.) மூக்கடைப்பு; difficulty of respiration. "மூக்கின் வறட்சினால் சளி திரண்டு மூச்சு விட முடியாத படி மூக்கையடைத்துக் கொள்ளும்". (சா.அக.)

நாசிப்பரிச்சிராவம் *nāsi-p-pari-c-cirāvam*, பெ.(n.) மூக்கு நோய்; a disease of nose. "இரவு காலங்களில் மூக்கினின்று சதா சளி நீர் வழியச் செய்யும்". (சா.அக.)

நாசிப்பிணி *nāsi-p-piṇi*, பெ.(n.) உட்சளி; various diseases of the nose. (சா.அக.)

நாசிப்பிரதிநாகம் *nāsi-p-piradi-nāgam*, பெ.(n.) மூக்கடைப்பு, தலையில் நிற்கும் உதான

வளி, கோளாறடைந்து சளியோடு கூடி மூக்கின் துளையை அடைக்கும்; the condition under which the upcoursing udana vayu of the region of the head is deranged in its passaged by a sur charge of kapha stuff the nasal passages. (சா.அக.)

நாசிப்புண் *nāsi-p-puṇ*, பெ.(n.) நாசியில் தோன்றும் புண்; ulcer in the nose. (சா.அக.)

நாசிப்பீனிசம் *nāsi-p-piṇisam*, பெ.(n.) மூக்கின் சளி சவ்வு வீக்கம் (தாபிதங்) கண்டு அதனால் மூக்கின் வழியாய் நீர்ச் சளியாய் வடிதல்; a catarrhal affection of the nasal mucous membrane attended with a ropy discharge from the nostrils coryza. (சா.அக.)

நாசிப்பொடி *nāsi-p-podī*, பெ.(n.) 1. மூக்குத் தூள்; snuff. 2. மூக்குச் சூரணம்; powder for snuffing. (சா.அக.)

நாசிபங்கம் *nāsipāṅgam*, பெ.(n.) மூக்கழிவு; decaying or destruction of the nose. (சா.அக.)

நாசிபாகம் *nāsi-bāgam*, பெ.(n.) மூக்கி லுண்டாகும் அழற்சி; inflammation of the nose. (சா.அக.)

[நாசி + பாகம்]

நாசிம்வேதனை *nāsim-vēdanai*, பெ.(n.) பாகல்; bitter cucumber - momordiea charantia. (சா.அக.)

நாசியிரத்தபித்தம் *nāsiyiratta-pittam*, பெ.(n.) மூக்கினின்று அரத்தம் வடிதல்; bleeding from the nose - Epistaxis. (சா.அக.)

நாசியெலும்பு *nāsi-yelumbu*, பெ.(n.) மூக்கெலும்பு; nasal bone. (சா.அக.)

நாசிரந்திரம் *nāsirandiram*, பெ.(n.) மூக்குத் துளை; nostril nose - aperture. (சா.அக.)

நாசிரோகம் *nāsirōgam*, பெ.(n.) மூக்கு நோய் வகை (தைலவ. தைல. 53); discharge of the fetid matter from the nostrils. oxena.

[நாசி + ரோகம்]

நாசிவால் *nāsiṅā*, பெ.(n.) மணத்தக்காளி;
black berried solanum - solanum nigrum.
(சா.அக.)

நாசிவிடம் *nāsi-vidam*, பெ.(n.) நோய்வகை; a
disease. "எரிசுணா நாசிவிடமே" (திருப்ப.
260, புதுப்.)

[நாசி + விடம்]

நாசிணி¹ *nāsiṅi*, பெ.(n.) அழிக்கக் கூடியது.
கொல்லி; used in compound formation.
"கிருமி நாசிணி".

நாசிணி² *nāsiṅi*, பெ.(n.) திப்பலி மூலம்; root of
long pepper. (சா.அக.)

நாசுகாதீதம் *nāsuḱātītam*, பெ.(n.) 1. பீர்க்கு;
gourd plant, strainer vine - cucurbita
acutangularis. 2. விழி, அதாவது விழுதி;
chilli fruited capper - *Cadaba indica* alias
stromeria tetrandra. (Rox). (சா.அக.)

நாசுடம் *nāsuḱam*, பெ.(n.) கட்டு மருந்து; a
quack patent or secret remedy - *Nostrum*.
"இது நாட்டு மருத்துவர் பயன்படுத்தும்
மருந்து". (சா.அக.)

நாசுதா *nāsuḱā*, பெ.(n.) சிற்றுண்டி; lunch.
(சா.அக.)

நாசித்துளை *nāsi-t-tulai*, பெ.(n.) நாசித்
துவாரம் பார்க்க; see *nāsi-t-tuvāram*.

நாணயசுதன் *nāṅayasudaṅ*, பெ.(n.) நேர்மை
யானவர்; honest man.

நாத்தி *nātti*, பெ.(n.) அழிவு; destruction,
annihilation. (சா.அக.)

நாத்தியோசம் *nāttiyōśam*, பெ.(n.) வரகு; a
kind of black millet - *Paspalum*
frumentaceum. (சா.அக.)

நாதசுவரம் *nādasuvaram*, பெ.(n.) மரத்தால்
நீண்ட குழல் வடிவில் செய்து சீவாளி
பொருத்தி மங்கல நிகழ்ச்சிகளில் இசைக்கப்

படும் இசைக்கருவி (ஓலகம்); wind instrument
with a long pipe.

த.வ. ஓலகம்

நாதவசுது *nādasuḱu*, பெ.(n.) நாதச்
சினைக்குள்ளிருக்கும் அணுவிற்கணுவான
பொருள்; a microscopic matter in which life
is manifested and as such forms the
essential material of all plants and animal
cells. It is usually viscid holding fine
granules in suspension - protoplasm.
(சா.அக.)

நாபிக்கட்டி *nābi-k-katti*, பெ.(n.) கொப்பூழில்
எழும்பும் ஓர் வித்திரதிக்கட்டி; a deep seated
local abscess in the navel region. (சா.அக.)

நாபிக்கமலம் *nābi-k-kamalam*, பெ.(n.)
1. கொப்பூழ்; lotus like navel. 2. உந்தியைச்
சுற்றிலுமுள்ள இடுக்குகள்; the interstice
space about the umbilicus. (சா.அக.)

நாபிக்கமலவிரணம் *nābi-k-kamala-
virāṅam*, பெ.(n.) 1. நாபியழற்சி; inflam-
mation of the navel omphalitis. 2. நாபியைச்
சுற்றிலும் காணும் கொப்புளங்கள்; boils around
the navel in the navel region - omphalel
cosis. 3. நாபியின் கீழ்க் கொண்ட விரணம்;
suppurative lessions of the umbilical
region or navel ill - omphalophlebitis.
(சா.அக.)

நாபிக்கழலை *nābi-k-kalalai*, பெ.(n.) நாபிக்
கமலத்தில் காணும் கழலைக் கட்டி; tumour of
the umbilicus ophaloma. (சா.அக.)

நாபிக்கிழங்கு *nābi-k-kilaṅgu*, பெ.(n.) பச்சை
நாவிக் கிழங்கு; green aconite root
Aconitum ferox (root of.). (சா.அக.)

நாபிக்கூரிகம் *nābi-k-kūrigam*, பெ.(n.)
நேர்வாளக் கொட்டை; croton seeds - physic
nut. (சா.அக.)

நாபிகந்தம் *nābikandam*, பெ.(n.) கத்தூரி
நறுமணம்; musk adour. (சா.அக.)

நாபிகை *nābigai*, பெ.(n.) 1. உந்தியைப் போன்ற குழி; a navel like cavity. 2. ஒரு பூண்டு; a plant. (சா.அக.)

நாபிக்கொடி¹ *nābi-k-kodī*, பெ.(n.) தொப்புட் கொடி (இங்.வை.); umbilical cord.

[நாபி + கொடி]

நாபிக்கொடி² *nābi-k-kodī*, பெ.(n.) கொடிவகை; malabar glory - lily - *Gloriosa superba*.

[நாபி + கொடி]

நாபிக்கொடி *nābi-k-kodī*, பெ.(n.) 1. கொப்பூழ்க் கொடி; navel or umbilical cord. 2. காந்தள்; country aconite - *Gloriosa superba*. (சா.அக.)

நாபிச்சக்கரம் *nābi-c-cakkaram*, பெ.(n.) தொப்புள் வளையம்; navel circle. (சா.அக.)

நாபிச்சுற்று *nābi-c-curru*, பெ.(n.) நாபிக் கமலம் பார்க்க; see *nābi-k-kamalam*.

நாபிச்சுத்திரம் *nābi-c-cūttiram*, பெ.(n.) நாபிக்கொடி பார்க்க; see *nābi-k-kodī*.

நாபிச்சுரை *nābi-c-cūrai*, பெ.(n.) நாபிச்சுலை பார்க்க; see *nābi-c-cūlai*.

நாபிச்சுலை *nābi-c-cūlai*, பெ.(n.) தொப்பு களிலும், கீழி வயிற்றிலும், நடுக்கல் வாந்தி, ஆண் குறியிலும் வலி முதலிய குணங்களைக் காட்டும் ஓர் வாத நோய்; a kind of disease of the navel region marked by cruciating pain in the navel abdomen s stomach, vomiting, trembling pain the anus and genital. (சா.அக.)

நாபித்தாரி *nābi-t-tāri*, பெ.(n.) வசம்பு; sweet flag - *Acorus calamus*. (சா.அக.)

நாபித்தானம் *nābi-t-tānam*, பெ.(n.) சூழ்வகம் (உத்திரப்பிரதேசம்); region of the navel.

[Skt. *nābhi+sthāna* > த. நாபித்தானம்]

நாபிப்பாலாமிர்தம் *nābi-p-pālāmirdam*, பெ.(n.) சாராயம்; arrack. (சா.அக.)

நாபம் *nābam*, பெ.(n.) நாபி; country aconite. (சா.அக.)

நாபகம் *nābagam*, பெ.(n.) கடுக்காய்; Indian gall nut - *Terminalia chebula*. (சா.அக.)

நாபாஞ்சம் *nābāñjam*, பெ.(n.) பற்பாடகம்; fever plant. (சா.அக.)

நாபாரிசம் *nābārisam*, பெ.(n.) 1. நாக்குப் பக்கம்; sides of the tongue. 2. நாபாகம்; part adjoining the tongue, ligual region. (சா.அக.)

நாபி¹ *nābi*, பெ.(n.) 1. கொப்புழ்; navel. 2. கத்தூரி; musk. 3. நாபித்தானம்; umbilical region. 4. மூலத்தானம்; principal seat in the human system. 5. இடுப்பெலும்பு; pelvis. 6. குருவண்டு, (சா.அக.)

நாபி² *nābi*, பெ.(n.) 1. கொப்பூழ் (பிங்.); navel. 2. மான்மணத்தி (கஸ்தூரி) (தைலவ. தைல); musk.

[Skt. *nābhi* > த. நாபி]

நாபி³ *nābi*, பெ.(n.) அந்தண நாபி, சத்திரிய நாபி, வைசிய நாபி, சூத்திர நாபி என்று நால் வகைப்பட்ட வச்சநாபி முறிவு (விண்.); antidotes to aconite, being four in number viz, *antana-napi*, *cattiriya-napi*, *uaiciya-napi*, *cūttira-napi*.

[Skt. *vatsa-nābha* > த. நாபி]

நாபிசன் *nābisam*, பெ.(n.) பிரமன் (யாழ்.அக.); *Brahmā*, as born of visṇu's navel. "திருமாலின் உந்தியிற் பிறந்தோன்".

[Skt. *nābhi-ja* > த. நாபிசன்]

நாபிசாருவாதம் *nābi-sāruvādam*, பெ.(n.) தொப்புளைப் பற்றி வலிப்பு நோய்; a kind of monoplegia about the navel region. (சா.அக.)

[நாபி + சாரு வாதம்]

நாபிகுத்திரம் *nābi-sūttiram*, பெ.(n.) கொப்பூழ்க் கொடி, தொப்புட் கொடி (விண்.); umbilical cord.

[Skt. *nābhi+sūtra* > த. நாபிகுத்திரம்]

நாபிநாடி *nābi-nādi*, பெ.(n.) 1. உந்திக் கொடி; umbilical cord. 2. உந்தியின் இரத்தக் குழாய்கள்; cateries of the navel region - navel artery. (சா.அக.)

நாபிநாளம் *nābi-nālam*, பெ.(n.) 1. நஞ்சுக் கொடி; umbilical card. 2. நஞ்சினின்று பிண்டத்திற்குப் போகும் இரத்தக்குழல்; a vessel which conveys back the blood after its purification from the placenta to the foetus - Umbilical vein. (சா.அக.)

நாபிநாளோதயம் *nābināloḍayam*, பெ.(n.) பிள்ளைப் பேற்றில் நஞ்சுக் கொடி வெளிக் காணல்; presentation of navel cord or umbilical card. (சா.அக.)

நாபிபதுமம் *nābipadumam*, பெ.(n.) 1. மணி பூரகம்; p. 2. தாமரைப் போன்ற உந்தி; navel lotus and the power to destroy and create is dequired. (சா.அக.)

நாபிரம் *nābiram*, பெ.(n.) விந்து (சங்.அக.); semen.

[Skt. *nābhila* > த. நாபிரம்]

நாபியம் *nābiyam*, பெ.(n.) வெள்ளுமத்தை; white flowered dhatura - *Datura fastuosa*. (சா.அக.)

நாபியுருக்காந்தம் *nābiyuru-k-kāntam*, பெ.(n.) ஊசிக்காந்தம்; magnet attracting needles. (சா.அக.)

நாபிரசம் *nābirasam*, பெ.(n.) விந்து; semen. (சா.அக.)

நாபிலம் *nābilam*, பெ.(n.) கொப்பூழ்க்குழி; cavity of the navel. (சா.அக.)

நாபிவத்திகம் *nābivattigam*, பெ.(n.) கொப்பூழில் சிறு கொப்புளம்; umbilical vesicle. (சா.அக.)

நாபிவர்த்தனம் *nābivarttanam*, பெ.(n.) 1. நாபியின் பிதுக்கம்; umbilical hernia. 2. தடித்தவுடம்பு; corpulency. (சா.அக.)

நாபிவளையம் *nābi-valaiyam*, பெ.(n.) தொப்புள் வளையம்; umbilical ring - Annulus umbilicus. (சா.அக.)

நாபிவிரேசனம் *nābi-virēṣanam*, பெ.(n.) மருந்தை தொப்புளில் தடவ பேதியாதல்; causing euacuation from the bowels by an external application of medicine on the navel region. (சா.அக.)

நாபீலம் *nābīlam*, பெ.(n.) 1. கடிதடம் (யாழ்.அக.); pudendum muliebre. 2. கொப்பூழ்க் கொடி (குழி); the cavity of the navel.

[Skt. *nābhila* > த. நாபீலம்]

நாம்பன் *nāmban*, பெ.(n.) இளம் காளை மாடு; young bull.

நாமக்கட்டி *nāma-k-katti*, பெ.(n.) நாமம் போடப் பயன்படுத்தும் வெள்ளைக் களிமண் கட்டி; pipe clay.

[நாமம் + கட்டி]

நாமத்தராக *nāma-t-tarāsu*, பெ.(n.) தராக வகை (இ.வ.); the common balance.

[நாமம் + தராக]

நாமகரணம் *nāma-karaṇam*, பெ.(n.) பெயரீட்டுக் கரணம் சோடச சம்சகாரத்துள் பிறந்த குழந்தைக்குப் பதினொராம் நாளிற் பெயரிடுவதான சடங்கு; ceremony of naming a child on the 11th day at two birth, one of *ōṭaca-camskāram*. "மாதவிமகட்கு நாமகரணம் பண்ணுவோமென்று" (சிலப். 13, 26, உரை) (திருவாணைக். கோச்செங். 14).

[Skt. *nāma* + த. கரணம் > த. நாமகரணம்]

நாமகரணம் *nāma-karaṇam*, பெ.(n.) பெயர் சூட்டல்; christening.

நாமகீர்த்தனம் *nāma-kīrttanam*, பெ.(n.) திருப்பெயர் ஏத்தற்பா, கடவுள் திருப்பெயர் ஒதுகை; singing God's names.

[நாமம் + கீர்த்தனம்]

[Skt. *nāman* > த. நாமம்]

நாமதேயம் *nāma-dēyam*, பெ.(n.) யாகங்களுக்குப் பெயரிடும் வேத வாக்கியவகை (விவேக சிந். பக். 5); the vēdic passages which give the names of sacrifices etc.

[Skt. *nāmadhēya* > த. நாமதேயம்]

நாமநட்சத்திரம் *nāma-nattiram*, பெ.(n.) ஒருவனுடைய பெயரின் முதலெழுத்திலிருந்து விதிப்படி கொள்ளப்படும் அவனது நட்சத்திரம் (பஞ்ச.); the natal star of a person deduced by set rules, from the initial letter of his name.

[நாமம் + நட்சத்திரம்]

நாமம் *nāmam*, பெ.(n.) நோர்க்குத்தான மெல்லிய கோடு அல்லது கோடுகள்; the religious mark on the forehead of the vaishnavities.

நாரக்கரந்தை *nāra-k-karandai*, பெ.(n.) நாட்டு முள்ளங்கி; wall radish. "பழைய சுவரின் சந்துகளிலும் சுடுகாட்டிலும் விளையும் இறையே சுவர் முள்ளங்கி என்று கூறலாம்". (சா.அக.)

நாரங்கசீகம் *nāraṅgasigam*, பெ.(n.) சித்தா முட்டி; yellow stick mallow - *paonia zeylanica* alias *p. glechomifolia*. (சா.அக.)

நாரகம் *nāragam*, பெ.(n.) 1. கிச்சலி; sweet orange - *Aurantium nobilis*. 2. காட்டுக் கொழுஞ்சி; wild lime - *Atlantia racemosa*. (சா.அக.)

நாரங்கி *nāraṅgi*, பெ.(n.) ஓர் வகைக் கிச்சலி; mandarian orange. (சா.அக.)

நாரங்கசீகம் *nāraṅgasigam*, பெ.(n.) சித்தா முட்டி; yellow stick mallow - *pavonia zeylanica*. (சா.அக.)

நாரசிம்மரசம் *nārasimmarasam*, பெ.(n.) சரகரால் சொல்லப்பட்ட புராண கரத்தை ஒட்டும் ஓர் ஆயுள் வேத மருந்து; an Ayurvedic preparation prescribed for chronic fever named Narasimharasam. (சா.அக.)

நாராயணாத்திரம் *nārāyaṇāttiram*, பெ.(n.) திருமாலை அதிதேவதையாகவுடைய அம்பு; a powerful arrow whose presiding deity is viṣṇu.

[Skt. *nārāyaṇa* > த. நாராயணாத்திரம்]

நாரீதூசணம் *nārī-tūṣaṇam*, பெ.(n.) பாதி விரத்தியத்தைக் கெடுப்பது (யாழ்.அக.); that which makes a woman loss her honour.

[Skt. *nārī+tūṣṇan* > த. நாரீதூசணம்]

நால்சாதிவிசக்கல் *nālsādi-visakkal*, பெ.(n.) நான்கு வகைச் சாதிப் பெண்களின் கருப் பிண்டம்; the foetuses of four kinds of women divided according to their lust as referred to in the Tamil Erotic Science. (சா.அக.)

நாலிகம் *nāligam*, பெ.(n.) 1. எருமை; buffalo. 2. தாமரை; lotus. 3. காக்கை; crow. (சா.அக.)

நாயச்சுரம் *nāya-c-curam*, பெ.(n.) மூக்கில் வருமோர் நோய்; a disease of the nose. (சா.அக.)

நிகண்டு *nigandu*, பெ.(n.) 1. பொதுவாக ஒரு சொல்லுக்குள்ள பலபொருள்களைச் செய்யுள் வடிவாக விளக்கும் நூல்; any book containing words arranged in order with their several meanings explained briefly in verses - poetic vocabulary. 2. வைத்திய நிகண்டு; a word book which communicates information in an entire subject or branch of a subject in medicine arranged in verses, a medical vocabulary of plants and drugs compiled in intelligible verse. (சா.அக.)

நிகமம் *nigamam*, பெ.(n.) ஓர் வடமொழி நூல், இது 4 வேதங்களின் தொகுதியைக் குறிக்கும். வேதாந்தத்தைப் போலவே சித்தாந்தம் என்பது சைவநெறிகளைக் கூறும்; vedictext Pt is a collective name for the four vedas and is of opposed to Agamam referring shaving religious rites. (சா.அக.)

நிகரணம் *nigaraṇam*, பெ.(n.) 1. மிடறு; pharynx. 2. தொண்டை; larynx, throat. 3. விழுங்குதல்; swallowing. (சா.அக.)

நிகரில்லாவாசான் *nigarillāvāsāṇ*, பெ.(n.) ஞானக்கண்; eye of wisdom. (சா.அக.)

நிகரோதயம் *nigarodayam*, பெ.(n.) சிற்றாதை; lesser galangal - *Alpinia galanga* (minor). (சா.அக.)

நிகளம் *nigalam*, பெ.(n.) 1. நீர்க்கடம்பு; water cadamba tree - *Naucleaparauiflora*. 2. மலம்; filth. (சா.அக.)

நிகற்பம் *nigarpaṁ*, பெ.(n.) பத்து இலட்ச கோடி (பிங்.); ten kalpas.

[Skt. *nikalpa* > த. நிகற்பம்]

நிகன்னம் *nigannam*, பெ.(n.) கொலை; murder. (சா.அக.)

நிகா *nigā*, பெ.(n.) 1. குறிப்பு (வின்.); mark, aim, idea, notion. 2. எச்சரிக்கை; care, carefulness. 3. கொழுப்பு; impudence. "உனக்கு உடம்பில் நிகா ஏறிவிட்டது" (Madr).

[U. *nigā* < *nikāya* > த. நிகா]

நிகாதன் *nigādan*, பெ.(n.) வஞ்சகன் (பிங்.); deceiver crafty man.

நிகாரம் *nigāram*, பெ.(n.) 1. பனி; dew. 2. உறைந்த பனித்தூள்; white particles of frozen dew, hear frest. (சா.அக.)

நிகாயம் *nigāyam*, பெ.(n.) 1. கூட்டம் (சூடா.); assembly, multitude, company. 2. இடம் (பிங்.); place, site. 3. வீடு; habitation, dwelling. 4. நகரம் (பிங்.); town, city.

[Skt. *nikāya* > த. நிகாயம்]

நிகாயன் *nigāyan*, பெ.(n.) கடவுள் (யாழ்.அக.); God, as formless. (காயமற்றவன்).

[Skt. *nikaya* > த. நிகாயன்]

நிகாரணன் *nigāraṇan*, பெ.(n.) கொலைஞன் (யாழ்.அக.); murderer.

[Skt. *nikāraṇa* > த. நிகாரணன்]

நிகாரம்¹ *nigāram*, பெ.(n.) பனி (வின்.); dew.

[Skt. *nihara* > த. நிகாரம்]

நிகாரம்² *nigāram*, பெ.(n.) 1. அவமரியாதை (யாழ்.அக.); dishonour. 2. தவறு; error. 3. தூற்றுக்கை; slandering. 4. விழுங்குக்கை; swallowing.

[Skt. *nihāra* > த. நிகாரம்]

நிகிதம் *nigidam*, பெ.(n.) 1. படை (வின்.); army, troops. 2. பொருத்தப்பாடினமை; unsuitability. "வெந்துயற் குதவுமவ னிகித குரு" (வேதா. சூ, 16, உரை).

[Skt. *nihita* > த. நிகிதம்]

நிகிர்தம் *nigirdam*, பெ.(n.) பிசி (இலக். வி. 904, உரை); a verse which has an inner significance.

[Skt. *nikṛta* > த. நிகிர்தம்]

நிகிருட்டம் *nigiruṭṭam*, பெ.(n.) இழிவு (சங்.அக.); baseness.

[Skt. *nikṛṣṭa* > த. நிகிருட்டம்]

நிகிருதி *nigirudi*, பெ.(n.) 1. வறுமை (யாழ்.அக.); poverty. 2. பொல்லாங்கு; evil, wickedness. 3. பழிப்பு; reproach.

[Skt. *nikṛti* > த. நிகிருதி]

நிகிலம் *nigilam*, பெ.(n.) எல்லாம்; entireness, whole. "பாதாளமாதிரி லோக நிகிலமும்".

[Skt. *nikhila* > த. நிகிலம்]

நிகீனன் *nigīnan*, பெ.(n.) கீழ்மகன் (யாழ்.அக.); base person.

[Skt. *nihina* > த. நிகீனன்]

நிகுஞ்சம் *niguṅjam*, பெ.(n.) 1. புதர் வீடு (வின்.); bower, place overgrown with creepers. 2. குகை (பிங்.); cavern. 3. சிற்றில் (யாழ்.அக.).

[Skt. *nikuṅja* > த. நிகுஞ்சம்]

நிகுட்டம் *niguṭṭam*, பெ.(n.) இரைச்சல் (யாழ்.அக.); noise, sound.

[Skt. *nighuṣṭa* > த. நிகுட்டம்]

நிகுத்தை *niguttai*, பெ.(n.) கதவு (பிங்.); door.

[Cf. *ni-gupta* > த. நிகுத்தை]

நிகுதி *nigudi*, பெ.(n.) 1. செய் வழக்கம்; method, custom. 2. வரி; fee, tribute (C.G.).

[Skt. *niyati* > த. நிகுதி]

நிகும்பம் *nigumbam*, பெ.(n.) நேர்வாளம் (மலை.); purging croton.

[Skt. *nikumbha* > த. நிகும்பம்]

நிகும்பன் *nigumban*, பெ.(n.) கும்பகருணன் மகனாகிய ஓர் அரக்கன் (கம்பரா.); a giant, son of kumbhakarna.

[Skt. *nikumbha* > த. நிகும்பன்]

நிகூடம் *nigūdam*, பெ.(n.) 1. மறைவு (யாழ்.அக.); concealment. 2. ஆழம்; depth.

[Skt. *nikōdha* > த. நிகூடம்]

நிகேதனம் *nigēdanam*, பெ.(n.) 1. வீடு (அக.நி.); house, habitation. "நிதி நிகேதனங்களெங்கும்" (பெரியடி. திருநாட். 33). 2. கோவில்; temple. "இந்நிகேதன மேகுதி நீயென்றன்" (கந்தடி. திருவி. 119). 3. நகரம் (பிங்.); town, city.

[Skt. *nikēтана* > த. நிகேதனம்]

நிகோதம் *nikōdam*, பெ.(n.) 1. கொடிய கீழாம் நரகவகை (சீவக. 2793, உரைக் குறிப்பு); a hell. 2. விலங்கினம்; animal kingdom. "நிகோதப் பிறவியும்" (சூளா. துற. 118).

[Skt. *nigōda* > த. நிகோதம்]

நிச்சலம்¹ *niccalam*, பெ.(n.) 1. அசைவின்மை (யாழ்.அக.); immobility, fixedness, steadfastness. 2. இலக்கு (நால்வகையுள் அசைவற்றிருப்பது) (பாரத. வாரண. 56); fixed target, one of four ilakku. q.v. 3. நித்தியத்துவம் (யாழ்.அக.); eternity.

[Skt. *niś-cala* > த. நிச்சலம்]

நிச்சலம்² *niccalam*, பெ.(n.) நீருமுண்ணா திருக்கும் முழுப் பட்டினி (இ.வ.); complete fasting in which even water is forbidden.

[Skt. *nir-jala* > த. நிச்சலம்]

நிச்சலம்³ *niccalam*, பெ.(n.) பட்டினி; starvation. 2. அசைவின்மை; state of being without motion or movement, state of being still. (சா.அக.)

நிச்சத்தம் *niccattam*, பெ.(n.) சத்தமின்மை (இ.வ.); absence of noise, silence.

[Skt. *niśadda* > த. நிச்சத்தம்]

நிச்சாரகம் *niccāragam*, பெ.(n.) காற்று; wind. (சா.அக.)

நிச்சலன் *niccalan*, பெ.(n.) 1. அசைவற்றவன்; steadfast, immovable person. 2. கடவுள்; God.

[Skt. *niś-cala* > த. நிச்சலன்]

நிச்சித்தம் *niccittam*, பெ.(n.) 1. விருப்பழிவு (வின்.); extinction of the will; cessation of volition. 2. கவலையின்மை (சங்.அக.); absence of anxiety.

[Skt. *niś-citta* > த. நிச்சித்தம்]

நிச்சிந்தன் *niccindaṇ*, பெ.(n.) 1. கவலையற்றவன்; one who is free from care. 2. நிசிந்தன்; God, as free from all passions. 3. அருகன் (பிங்.); Arhat.

[Skt. *niś-cintā* > த. நிச்சிந்தன்]

நிச்சிந்தை *niccindaṇ*, பெ.(n.) கவலையின்மை (வின்.); freedom from care or anxiety, unconcern peace of mind, entire repose.

[Skt. *niś-cintā* > த. நிச்சிந்தை]

நிச்சரேணி *niccarēṇi*, பெ.(n.) ஏணி (யாழ்.அக.); ladder.

[Skt. *niśrēṇi* > த. நிச்சரேணி]

நிச்சிரேயசம் *niccirēyasam*, பெ.(n.) முத்தி, வீடுபேறு (யாழ்.அக.); salvation.

[Skt. *niś-śrē* > த. நிச்சிரேயசம்]

நிச்சவசனம் *niccu-vasaṇam*, பெ.(n.) 1. பெருமூச்சு; sigh. 2. கோபம்; anger. (சா.அக.)

நிச்சவாசம் *niccuvāsam*, பெ.(n.) 1. மூச்சு வெளிவிடுகை (தக்கயாகப். 674, உரை);

expiration. 2. மூச்சு; breath. 3. மூச்சுக்குகை (சி.சி. 4, 8, ஞானம்); suspension of breath. 4. சிவாகமம் இருபத்தெட்டனுள் ஒன்று (சைவச. பொது. 333, உரை); an ancient saiva scripture in sanskrit, one of

[Skt. *ni-švdsa* > த. நிச்சுவாசம்]

நிச்சேட்டை *niccēṭṭai*, பெ.(n.) செயலற்றிருக்கை (சி.சி. 4, 8, சிவாக்.); inactivity.

[Skt. *niš-cēṣṭā* > த. நிச்சேட்டை]

நிச்சேடம் *niccēḍam*, பெ.(n.) மிச்சமின்மை (சி.சி.2, 56, சிவாக்.) (சங்.அக.); being without remainder.

[Skt. *niš-šēṣa* > த. நிச்சேடம்]

நிசங்கம் *niśaṅgam*, பெ.(n.) 1. அம்புக் கூடு (யாழ்.அக.); quiver of arrows. 2. இணக்கம்; acquiescence.

[Skt. *ni-ṣaṅga* > த. நிசங்கம்]

நிசதம் *niśadam*, வி.எ.(adv.) நாள்தோறும்; daily without fail. "ஒரு நந்தா விளக்கினுக்கு நிசதம் உழக்கு நெய்" (S.I.I.i, 142).

[Skt. *niyata* > த. நிசதம்]

நிசசதன் *niśa-śadan*, பெ.(n.) நிசவான் (விண்.); honest man.

[நிசம் > நிசசதன்]

நிசப்தம் *niśapdam*, பெ.(n.) எந்தவிதச் சத்தமும் இல்லாத நிலை, அமைதி; silence, stillness. "நிசப்தமான இரவு. கூட்டத்தினர் இடையே சலசலப்பு ஒய்ந்து நிசப்தம் நிலவியது". (இ.வ.)

நிசப்தம் *niśaptam*, பெ.(n.) ஒலியின்மை; silence, stillness.

[Skt. *niš-śabda* > த. நிசப்தம்]

நிசப்பசி *niśa-p-pasi*, பெ.(n.) உண்மையாக அல்லது சாதாரணமாகவுண்டாகும் பசி; true hunger occurring in the usual course as opposed to, false hunger. (பொய்ப்பசி). (சா.அக.)

நிசர்மசேபம் *nisarmaśēbam*, பெ.(n.) தோலுட்புகட்டல் (lit); inserting through the skin into dermal. (சா.அக.).

நிசம் *nisam*, பெ.(n.) 1. நிச்சயம்; certainty, assurance, ascertainment. 2. சத்தியம்; truth, veracity. "சோர மங்கையர்கணிச முரையார்கள்" (குமரே. சத. 36). 3. இயல்பாக வரியது; that which is proper or one's own. "என்னிச வடிவினையாண் காண" (கைவல். தஞ். 64).

[Perh. *nija*(T.*nijamu*,K., Tu.*nija*,M. *nijam*)]

நிசவலி *nisavali*, பெ.(n.) உடம்பில் நோயினால் உண்டாகும் வலி; p. (சா.அக.)

நிசவான் *niśavān*, பெ.(n.) உண்மையுள்ளவன் (விண்.); true, sincere, upright, honest man.

[நிசம் > நிசவான்]

[நிசம் + வான்]

நிசவிரணம் *nisa-viraṇam*, பெ.(n.) திரிதோசங்களினாலும், தொந்தத்தினாலும் ஏற்படும் விரணம்; sores caused in the body either constitutionally or by infection. It is opposed to inflicted wounds or injuries. (சா.அக.)

நிசனம் *niśanam*, பெ.(n.) தனிமை (உரி.நி.); loneliness, solitude.

[Skt. *nir-jana* > த. நிசனம்]

நிசா¹ *niśā*, பெ.(n.) போதை; intoxication. 2. குடிமயக்கம்; giddiness due to drunkenness. (சா.அக.)

[Skt. *niśā* > த. நிசா]

நிசா² *niśā*, பெ.(n.) இரவு (பிங்.); night.

[Skt. *niśā* > த. நிசா]

நிசாகரி *niśākari*, பெ.(n.) கூகை; owl. (சா.அக.)

நிசாகரன் *niśāgaran*, பெ.(n.) 1. திங்கள் (பிங்.); moon. 2. சேவல் (சங்.அக.); cock.

[Skt. *niśā*+த. கரன் > த. நிசாகரன்]

நிசாசதா *niśāsadā*, பெ.(n.) கோதுமைச்சத்து; malt prepared from wheat. (சா.அக.)

நிசாசரம் *nisāsaram*, பெ.(n.) 1. ஆந்தை; owl.
2. பாம்பு; snake.

[Skt. *niśā-cara* > த. நிசாசரம்]

நிசாசரன் *niśāśaraṇ*, பெ.(n.) 1. அசுரன்; Asura (இரவில் திரிவோன்) night-rover. "நிசாசரர் மேற் பேராழி கொண்ட பிரான்" (திவ். இயற். 1, 83). 2. அரக்கன்; Rakṣasa. "நிசாசரனுருப்புணர் நெருப்பு நீர்மையான்" (கம்பரா. யுத்த. மந்திரப். 42.). 3. திங்கள்; moon. "இப்பெண் சிறையைச் சீர்த்த நிசாசரனுஞ் செய்யுமோ" (திருவாரு. 299).

[Skt. *niśā* > த. நிசாசரன்]

நிசாசரி *niśāśari*, பெ.(n.) 1. அரக்கி; Rākṣasi. "ஓர் நிசாசரி தான் வந்தாளை" (திவ். இயற். சிறியம. 39). 2. கூகை (பிங்.); owl. 3. பரத்தை (யாழ்.அக.); whore.

[Skt. *niśā-carī* > த. நிசாசரி]

நிசாசலம் *niśā-śalam*, பெ.(n.) பனி (யாழ்.அக.); dew.

[Skt. *niśa* + த. சலம் > த. நிசாசலம்]

நிசாடம் *niśādam*, பெ.(n.) ஆந்தை (யாழ்.அக.); owl.

[Skt. *niśaṭa* > த. நிசாடம்]

நிசாடு *niśāḍu*, பெ.(n.) மஞ்சள் (மலை.); turmeric.

[Skt. *niśāhvā* > த. நிசாடு]

நிசாதன் *niśādan*, பெ.(n.) வஞ்சகன் (சூடா.); deceiver. 2. கீழ்மகன் (யாழ்.அக.); low, mean person.

[Skt. *niśāda* > த. நிசாதன்]

நிசாதி *niśādi*, பெ.(n.) மாலை நேர ஒளி (யாழ்.அக.); evening twilight.

[Skt. *niśadi* > த. நிசாதி]

நிசாதைலம் *niśātailam*, பெ.(n.) பவுத்திரத்தின் மேல் பூசும் ஒரு தைல மருந்து; an ointment used in fistula. (சா.அக.)

[Skt. *niśātailam* > த. நிசாதைலம்]

நிசாந்தம்¹ *niśāndam*, பெ.(n.) வைகறை; விடியற்காலம் (வின்.); day break, as the end of the night.

[Skt. *niśanta* > த. நிசாந்தம்]

நிசாந்தம்² *niśāndam*, பெ.(n.) விடியற்காலம்; day break dawn. (சா.அக.)

நிசாபதி *niśāpadi*, பெ.(n.) கற்பூரம்; camphor. (சா.அக.)

நிசாபதி *niśā-badi*, பெ.(n.) 1. திங்கள் (பிங்.); moon, as Lord of the night. 2. கருப்பூரம் (எரியணம்) (சங்.அக.); camphor.

[Skt. *niśā* > த. நிசாபதி]

நிசாபுட்பம் *niśāpuṭpam*, பெ.(n.) 1. இரவில் மலரும் வெள்ளாம்பல்; white indian water-lily, as opening its petals at night. 2. செவ்வாம்பல் (மலை.); red indian water-lily. 3. உறைபனி (யாழ்.அக.); ice.

[Skt. *niśa+puṣpa* > த. நிசாபுட்பம்]

நிசாபுட்பம் *niśāpuṭpam*, பெ.(n.) 1. உறைபனி; frozen dew, snow. (சா.அக.)

நிசாமணி¹ *niśāmaṇi*, பெ.(n.) மின்மினி; glow woom, fire fly. (சா.அக.)

நிசாமணி² *niśā-maṇi*, பெ.(n.) 1. திங்கள் (வின்.); moon, as the gem of night. 2. மின்மினி (யாழ்.அக.); firefly, glow-worm.

[Skt. *niśā-maṇi* > த. நிசாமணி]

நிசாமனம் *niśāmaṇam*, பெ.(n.) 1. கேள்வி (யாழ்.அக.); listening to words of wisdom. 2. பார்வை; sight. 3. நிழல்; shade.

[Skt. *niśamana* > த. நிசாமனம்]

நிசாமனம் *niśāmaṇam*, பெ.(n.) உடம்பின் உள்ளூறுப்புகளைக் கருவியால் சோதித்துத் திட்டமாக்கல்; a kind of diagnosis or determining the disease by examination of the internal organs of the body through

instruments such as stethoscope used for chest auscultation. (சா.அக.)

நிசாமணி *nisāmani*, பெ.(n.) இருதயத் துடிப்பு முதலிய உள்ளூறுப்புகளின் நிலைமையைக் கண்டறியும் கருவி; an instrument used for determining or distinguishing the state of the internal organs of the body - stethoscope. (சா.அக.)

நிசாமானம் *nisāmānam*, பெ.(n.) இரவு கால வளவு (வின்.); night time, duration.

[Skt. *niśā+mana* > த. நிசாமானம்]

நிசர் *nisar*, பெ.(n.) 1. இராத்திரி; night. 2. நடு ராத்திரி; mid night. (சா.அக.)

நிசார் *niśār*, பெ.(n.) நீண்ட காற்சட்டை; long drawers or trousers. "தங்கரேக் கென்னத் தயங்கு நிசார் தொட்டிறுக்கி" (கூளப்ப. 42).

[U. *nizār* > த. நிசார்]

நிசாரணம் *niśāraṇam*, பெ.(n.) கொலை; murder. (சா.அக.)

நிசாரணன் *niśāraṇaṇ*, பெ.(n.) கொலைஞன் (யாழ்.அக.); executioner, murderer.

[Skt. *niśaraṇa* > த. நிசாரணன்]

நிசாரம் *niśāram*, பெ.(n.) 1. சாரமற்றது (யாழ்.அக.); that which is insipid, dry or uninteresting. 2. வருத்தம் (வின்.); trouble, vexation.

[Skt. *nis-śara* > த. நிசாரம்]

நிசாரம் *niśāram*, பெ.(n.) 1. மஞ்சள்; turmeric-circumalonga. 2. பயனற்றது; that which is worthless. 3. ஒரு வகைக் கழிச்சல்; a kind of diarrhoea. 4. வாழை; plantain. 5. சாறமற்றது; that which sapless. (சா.அக.)

நிசாரி *niśāri*, பெ.(n.) கதிரவன்; sun, as enemy of the night. "நிசாரி புதல்வன்" (பாரத. அணி. 20).

[Skt. *niśā+ari* > த. நிசாரி]

நிசாறு *niśāru*, பெ.(n.) நீண்ட கால் சட்டை; trousers. "நேயத்தாற் பொற்பூ நிசாறு தந்தான்" (விறலிவிடு. 1120).

[U. *nizār* > த. நிசாறு]

நிசான் *niśāṇ*, பெ.(n.) கொடி; flag, banner. "நாடு நகரு நிசா ஏட்டிய பாளயமும்" (தாயு. பராபரக். 232).

[U. *niśān* > த. நிசான்]

நிசாவர்த்தி *niśāvartti*, பெ.(n.) மஞ்சள், இந்துப்பு, கடுகு, குங்கிலியம் இவைகளைத் தேனில் அரைத்துத் துணிக்குத் தடவி வத்தியாகச் செய்து நாடி விரணம், பவுத்திரம் முதலியவைகளுக்கு இடுமோர் மருந்து; a medicinal gauze or wick used for introducing into a sinusulcer or fistula : the gauze or wick is smeared with the paste prepared with turmeric mustard, conkany resin, rocksalt and honey. (சா.அக.)

நிசார்த்தம் *niśārttam*, பெ.(n.) நிதார்த்தம் பார்க்க (யாழ்.அக.); see *nidārttam*.

நிசி¹ *niśi*, பெ.(n.) 1. நடு இராத்திரி; midnight. 2. பொன்; gold. 3. மஞ்சள்; turmeric. 4. கத்தூரி; musk. (சா.அக.)

நிசி² *niśi*, பெ.(n.) 1. இரவு (பிங்.); night. "நிசிவேளை நித்திரை" (திருவாச. 4, 28). 2. நள்ளிரவு; midnight. "நிசியில் கதவைத் தட்டினான்". 3. இருள் (திவா.); darkness. 4. மஞ்சள் (பிங்.); turmeric.

[Skt. *niśi* > த. நிசி]

நிசி³ *niśi*, பெ.(n.) பொன் (பிங்.); gold. (சா.அக.)

[Skt. *nis(ka)* > த. நிசி]

நிசிசரன் *niśisaraṇ*, பெ.(n.) இரவில் திரிவோன்; night rover. "நிசிசரன்முடியுடைதர" (தேவா. 615, 8).

[Skt. *niśi-cara* > த. நிசிசரன்]

நிசிச்சுரம் *niśi-c-curam*, பெ.(n.) நடு இராத்திரியில் வரும் சுரம்; midnight fever. (சா.அக.)

நிசித்தம் *niśittam*, பெ.(n.) நெறிமுரண்; that which is contrary to the rule or objectionable. "விதி நிசித்தமெல்லாம்" (சைவச. பொது. 224). 2. இகழ்ச்சி (இ.வ.); meanness, vileness, ignominy.

[Skt. *ni-siddha* > த. நிசித்தம்]

நிசிதம்¹ *niśidam*, பெ.(n.) 1. கூர்மை; sharpness. keenness. "நிசித பாணங்களால்" (பாரதவெண். 801, உரைநடை). 2. இரும்பு (யாழ்.அக.); iron.

[Skt. *ni-śita* > த. நிசிதம்]

நிசிதம்² *niśidam*, பெ.(n.) இகழ்ச்சி (யாழ்.அக.); meanness, vileness, ignoring.

[Skt. *ni-siddha* > த. நிசிதம்]

நிசிதாவி *niśitāvi*, பெ.(n.) செங்கொன்னை; red cassia - *Cassia marginata*. (சா.அக.)

நிசிந்தன் *niśindan*, பெ.(n.) சிவன்; God, as free from all passions. "புனலன் மேனியினிசிந்தன் விடுமம்பு" (தக்கயாகப். 710).

[Skt. *niś-cinta* > த. நிசிந்தன்]

நிசிந்தா *niśintā*, பெ.(n.) உதவியாளர்; (C.G.) clerk, accountant. 2. கோயிற்கணக்கன்; temple accountant. "கோயில் நிசிந்தா கடுமுடுக்காயிருக்கிறார்".

[U. *nawisindah* > த. நிசிந்தா]

நிசித்தியை *niśittiyai*, பெ.(n.) இரவு (யாழ்.அக.); night.

[Skt. *niśithyā* > த. நிசித்தியை]

நிசிதம்¹ *niśidam*, பெ.(n.) 1. இரவு; night. 2. நள்ளிரவு; midnight.

[Skt. *niśitha* > த. நிசிதம்]

நிசிதம்² *niśidam*, பெ.(n.) கூர்மை (யாழ்.அக.); sharpness.

[Skt. *niśita* > த. நிசிதம்]

நிசிதம்³ *niśidam*, பெ.(n.) சிறுமை, அற்பம் (யாழ்.அக.); trifling.

[Skt. *ni-siddha* > த. நிசிதம்]

நிசிதிகை *niśitigai*, பெ.(n.) உண்ணா நோன்பால் உயிர் விடுகை; death by fasting, a custom among jains. "சந்திரநந்தி யாசிரிகர் நிசிதிகை" (T.A.S.I. 1, 231).

[Skt. *ni-sūdikā* > த. நிசிதிகை]

நிகம்பம் *niśumbam*, பெ.(n.) கொலை (யாழ்.அக.); murder, slaughter.

[Skt. *ni-śumbha* > த. நிகம்பம்]

நிகம்பன் *niśumban*, பெ.(n.) கொலைஞன்; murderer. "நிகம்பரன்னதோர் நோலர்" (கந்தபு. வச்சிர. 24).

[Skt. *ni-śumbha* > த. நிகம்பன்]

நிகம்பனம் *niśumbanam*, பெ.(n.) கொலை; murder.

[Skt. *ni-śum-bhana* > த. நிகம்பனம்]

நிகலகம் *niśulagam*, பெ.(n.) மார்புக் கவசம் (யாழ்.அக.); coat of mail.

[Skt. *niculaka* > த. நிகலகம்]

நிகவாசம் *niśuvāsam*, பெ.(n.) (நிச்சுவாசம் (பிங்.)) மூச்சு வெளிவிடுகை; expiration.

[Skt. *ni-śvāsa* > த. நிகவாசம்]

நிகளம் *niśulam*, பெ.(n.) நீர்க்கடம்பு; water cadamba.

[Skt. *nicula* > த. நிகளம்]

நிகளாபுரி *niśulāpuri*, பெ.(n.) சோழர் தலைநகராகிய உறையூர் (குருபரம்); uraiyur, the chola capital.

[Skt. *niculā-purī* > த. நிகளாபுரி]

நிகுதனம் *niśūdanam*, பெ.(n.) அழிக்கை (யாழ்.அக.); destroying, killing.

[Skt. *ni-sūdana* > த. நிகுதனம்]

நிசேகம் *niśēgam*, பெ.(n.) கருத்தரித்தல்; conception. (சா.அக.)

[Skt. *niśēgam* > த. நிசேகம்]

நிசேடம் *niśēdam*, பெ.(n.) முழுமை; entireness, completeness.

[Skt. *niś-śēṣa* > த. நிசேடம்]

நிசை *niśai*, பெ.(n.) இரவு; night. "தெவ்வரா நிசையழிந்து வெளியாக" (பாரத. இராச. 45).

[Skt. *niśa* > த. நிசை]

நிட்கம்¹ *niṭgam*, பெ.(n.) 1. வராகனெடை (தைலவ. தைல.); weight of a gold pagoda. 2. நாணயவகை; a coin. 3. பொன்; gold.

நிட்கம்² *niṭgam*, பெ.(n.) பறை வகை (யாழ்.அக.); a kind of drum.

நிட்கம்³ *niṭgam*, பெ.(n.) 1. பலம்; one pallam weight. 2. பொன்; gold. 3. ஒரு வராகனெடை; a pagoda weight. (சா.அக.)

[Skt. *niṣkam* > த. நிட்கம்]

நிட்கண்டகம் *niṭkaṇḍagam*, பெ.(n.) 1. தீமையின்மை; freedom from danger or trouble. 2. இரக்கமின்மை; mercilessness, lack of consideration. "நிட்கண்டகஞ் செய்து வாழ்வேன்" (தேவா. 743, 5).

[Skt. *niś-kaṇṭaka* > த. நிட்கண்டகம்]

நிட்கண்டகன் *niṭkaṇṭagan*, பெ.(n.) சிவ பெருமான் (பகையற்றவன்); Siva as having no enemies. "தக்கன் றன்பெருவேள்வி நிரந்தரஞ் செய்து நிட்கண்டகை" (தேவா. 1049, 9).

[Skt. *niś-kaṇṭaka* > த. நிட்கண்டகன்]

நிட்கலம் *niṭkalam*, பெ.(n.) பெண்குறி; female genitals. (சா.அக.)

நிட்கலி *niṭkali*, பெ.(n.) மாதவிடாய் நின்ற பெண்; a woman whose menstruation has stopped (i.e.) a woman of 40 or 45 years old. (சா.அக.)

நிட்கலை *niṭkalai*, பெ.(n.) பூப்பு நின்ற போனவள் (யாழ்.அக.); woman past menstruation.

[Skt. *niś-kalā* > த. நிட்கலை]

நிட்களங்கம் *niṭkaṅgam*, பெ.(n.) மாசின்மை; immaculateness, purity.

[Skt. *niś-kalaṅka* > த. நிட்களங்கம்]

நிட்களசிவம் *niṭkaṣa-śivam*, பெ.(n.) அருவமான சிவம் (சதாசிவ. 3, உரை); the formless aspect of Śiva.

[Skt. *niś-kala+(saiva)* > த. நிட்களசிவம்]

நிட்களக்கல் *niṭkaṣakkaḷ*, பெ.(n.) சீதாங்க பாடாணம்; a mineral poison. (சா.அக.)

நிட்களம் *niṭkaṣam*, பெ.(n.) உருவமின்மை; formlessness. "நிட்களங் கட்காண்டகுதி நீளிடை" (ஞானா. 61, 3).

[Skt. *niś-kala* > த. நிட்களம்]

நிட்களர் *niṭkaṣar*, பெ.(n.) அருவடிவாகிய சிவபிரான்; formless Śiva.

[Skt. *niś-kala* > த. நிட்களர்]

நிட்காபட்டியம் *niṭkāpaṭṭiyam*, பெ.(n.) கவடின்மை; guilelessness, sincerity simplicity.

[Skt. *niś-kāpaṭya* > த. நிட்காபட்டியம்]

நிட்காமியம்¹ *niṭ-kāmiyam*, பெ.(n.) பயனை விரும்பாது செய்யுஞ் செயல்; deed done without expectation of any reward.

[Skt. *niś-kāmya* > த. நிட்காமியம்]

நிட்காமியம்² *niṭkāmiyam*, பெ.(n.) ஆசையின்மை; freedom from desire. (சா.அக.)

நிட்காமியம்³ *niṭkāmiyam*, பெ.(n.) 1. முற்றுந் துறத்தல்; leaving or abandoning one's house. casting off the house holders mode of life for adoption of sanyasam or life renunciation. 2. விருப்பமின்மை; freedom from selfish desire as in the proper performance duties. (சா.அக.)

[Skt. *niśkāmiyam* > த. நிட்காமியம்]

நிட்காமியகருமம் *niṭkāmiya-karumam*, பெ.(n.) பயனை விரும்பாது செய்யுஞ் செயல்; deed done without expectation of any reward.

நிட்காரணம் *niṭkāraṇam*, பெ.(n.) காரணமின்மை; being without cause or reason.

[Skt. niṣ-kāraṇa > த. நிட்காரணம்]

நிட்கருடபத்திரிகை *niṭkaruḍa-pattirigai*, பெ.(n.) 1. உறுதிப்பத்திரம்; a certificate or warrant. 2. விடுதலைப் பத்திரம்; a deed of renunciation.

நிட்கருடம் *niṭkaruḍam*, பெ.(n.) நிச்சயம்; certainty, assurance, finality.

[Skt. niṣ-karṣa > த. நிட்கருடம்]

நிட்கருடை *niṭkaruḍai*, பெ.(n.) நிச்சயம்; assurance, certainly, finality.

நிட்கிராமம் *niṭkirāmam*, பெ.(n.) கூத்துவகை (யாழ்.அக.); a kind of dance.

[Skt. niṣ-krāma > த. நிட்கிராமம்]

நிட்கிரியம் *niṭkiriyaṁ*, பெ.(n.) தொழிற் செய்யாதது (வேதாந். சா. 85); that which is inactive.

[Skt. niṣkriya > த. நிட்கிரியம்]

நிட்க்கிரமப்பிரசவம் *niṭkkirama-p-pirasavam*, பெ.(n.) அக்கிரமப் பிரசவம்; abnormal labour. (சா.அக.)

[Skt. niṣkkirama-p-pirasavam > த. நிட்க்கிரமப்பிரசவம்]

நிட்கிறாமணம் *niṭkirāmaṇam*, பெ.(n.) காரணமின்மை; being without cause or reason. "ஆயுளும் வளர வம்மழவினுக்கு நிட்கிறாமணந்தானாற்றுதல் வேண்டும்" (திருவாணைக். கோச்செங். 84).

[Skt. niṣ-kramaṇa > த. நிட்கிறாமணம்]

நிட்குடி *niṭkuḍi*, பெ.(n.) மணகம் (ஏலம்); cardomum - Elleteria cardamomum. (சா.அக.)

[Skt. niṣkūti > த. நிட்குடி]

நிட்சணம் *niṭṣaṇam*, பெ.(n.) முத்தம் கொடுப்பு (யாழ்.அக.); kissing.

[Skt. niṣṣaṇa > த. நிட்சணம்]

நிட்சேபம் *niṭṣēbam*, பெ.(n.) புகட்டல்; injection. (சா.அக.)

நிட்சேபம் *niṭṣēbam*, பெ.(n.) எண் வகைத் துய்ப்பு (போகப்) பொருள்களில் ஒன்றாகிய புதை பொருள்; treasure-trove, one of *ṣṭa-pōkam*.

நிட்சைமாதூறுதம் *niṭṣaimāturudam*, பெ.(n.) சிற்றரத்தை; lesser glangal - Alpinia galanga. (சா.அக.)

நிட்ரூரன் *niṭṭuratan*, பெ.(n.) கடு நெஞ்சன் (கடுஞ்சித்தமுள்ளவன்); hard-hearted person. "கடுஞ்சித்தமுள்ளவன் நிட்ரூரர் நினைவழியவும்" (சிவதரு. சுவர். 47).

[Skt. niṣṭhura-tara > த. நிட்ரூரன்]

நிட்ரூரம் *niṭṭūram*, பெ.(n.) கொடுமை; harshness, severity. "இந்த நிட்ரூரமென்னோ" (பாரத. நச். 40).

[Skt. niṣṭtura > த. நிட்ரூரம்]

நிட்ரூரி *niṭṭūri*, பெ.(n.) கொடியவள் (வின்.); hard hearted woman.

[Skt. niṣṭhūrim > த. நிட்ரூரி]

நிட்ரூரம் *niṭṭūram*, பெ.(n.) கொடுமை; harshness, in humanity. (சா.அக.)

நிட்ரூவனம் *niṭṭivāṇam*, பெ.(n.) கக்கல் வாந்தி; vomiting. (சா.அக.)

நிட்டை *niṭṭai*, பெ.(n.) (தியானம்) ஊழ்கம்; observance of religious duties and vows. "விரதானுட்டானம்". "நிட்டையிலேயிருந்து

மனத்துறவடைந்த பெரியோர்க்கும்"
(குனிப்பா.).

[Skt. *niṣṭhā* > த. நிட்டை]

நிப்பாவம் *niṭpāvam*, பெ.(n.); vigna catjany.
(சா.அக.)

நிடதம் *niṭadam*, பெ.(n.) 1. எட்டு மலைகளில் ஒன்று (திவா.) (இரகு. குலமு.); a mountain, one of *ṣṭa-kula-parvatam*. (q.v.). 2. ஒரு தேசம் (நைடத. நாட். 25); a country in the N.E. of india.

[Skt. *niṣēdha(Nātya)* > த. நிடதம்]

நிடதன் *niḍatan*, பெ.(n.) நிடத நாட்டரசனான் நளன்; Nala, the king of Niṣadha.

நிடலம் *niḍalam*, பெ.(n.) நெற்றி; fore head.
(சா.அக.)

[Skt. *niṭala* > த. நிடலம்]

நிடலாட்சன் *niṭalāṭsan*, பெ.(n.) சிவன்; Śiva, as having an eye in his forehead. "நெற்றிக் கண்ணையுடையவன்".

[Skt. *niṭalākṣa* > த. நிடலாட்சன்]

நிடாடம் *niḍāḍam*, பெ.(n.) ஆந்தை; owl.
(சா.அக.)

நிதேனம் *niḍūtanam*, பெ.(n.) கொலை (யாழ்.அக.); slaughter murder.

[Skt. *niṣūdana* > த. நிதேனம்]

நிதேனன் *niḍūtanan*, பெ.(n.) கொலைஞன் (சது.); murderer.

[Skt. *niṣūdana* > த. நிதேனன்]

நித்தத்துவம் *nittattuvam*, பெ.(n.) என்று முளதாந்தன்மை; eternity. "நிராமயமான நித்தத்துவம்" (உத்தாரா. திக்குவி. 248).

[Skt. *nitya-tva* > த. நித்தத்துவம்]

[த. நித்தம்) + (tva) > த. நித்தத்துவம்]

நித்தியசிலேட்டுமரோகம் *nittiyaṣilēṭṭumarōgam*, பெ.(n.) 1. சதா ஒக்காளம்) எப்பொழுதும் இருமல், சுரம் முதலிய குணங்

களையுண்டாக்கும் ஓர் வகை ஈளை நோய்; a kind of phlegmatic disease marked by constant straining to vomit, fever, cough etc. 2. ஈளைநோய்; asthma. (சா.அக.)

நித்தியசீவி *nittiyaśīvi*, பெ.(n.) 1. எக்காலும் வாழ்ந்து இருப்பது; that which exists for a long time - Everlasting. 2. அழிவில்லாச் சீவன்; eternal spirit. 3. என்றும் நீடுவாழி (சிரஞ்சீவி); eternal being. (சா.அக.)

நித்தம்¹ *nittam*, பெ.(n.) 1. என்றும் அழியாதுள்ள நிலை; eternity. "நேரினித் தழு மொட்டின னாகுமே" (மேருமந். 652). 2. ஓமகுண்டம் (பிங்.); sacrificial pit. 3. நீர்முள்ளி (மலை.); water thorn.

[Skt. *nitya* > த. நித்தம்]

நித்தம்² *nittam*, பெ.(n.) 1. நடனம்; dancing. "நித்தந் திகழு நேரிழை முன்கையார்" (பரிபா. 12, 43).

[Skt. *nṛtta* > த. நித்தம்]

நித்தநிமந்தம் *nitta-nimandam*, பெ.(n.) கோயில் நித்தியக் கட்டளை; daily offerings in a temple. "மஹாதேவர்க்கு நித்த நிமந்தஞ் செலுத்துகைக்கு" (S.I.I.ii, 392).

[Skt. *nitya* > த. நித்தநிமந்தம்]

நித்தியானம் *nittiyānam*, பெ.(n.) பார்க்கை (யாழ்.அக.); seeing, sight.

[Skt. *ni-dhyāna* > த. நித்தியானம்]

நித்தியானுட்டானம் *nittiyānuṭṭānam*, பெ.(n.) நாட் (தினசரிக்) கருமம் (விண்.); daily religious duties.

[Skt. *nitya+anu-ṣṭhāna* > த. நித்தியானுட்டானம்]

நித்திராபங்கம் *nittirāpaṅgam*, பெ.(n.) தூக்கமின்மை; sleeplessness. (சா.அக.)

நித்திராலு *nittirālu*, பெ.(n.) தூங்குபவன்; sleepy, drowsy person. "நித்திராலுவை மீளவுங் கொல்லுவான்" (பாரத. வாரணா. 8).

[Skt. *nidrālu* > த. நித்திராலு]

நித்திரை¹ *nittirai*, பெ.(n.) உறக்கம்; sleep, repose. "நிசிவேலை நித்திரையாத்திரை பிழைத்தும்" (திருவாச. 4, 29).

[Skt. *nidrā* > த. நித்திரை]

நித்திரை² *nittirai*, பெ.(n.) 1. உணவினாலே மயக்கம்; drowsiness arising from taking food. "உண்ட மயக்கம் தொண்டருக்கு முண்டு". 2. ஆழ்ந்த தூக்கம்; deep sleep. 3. சுழுத்தி; entire insensibility in deep sleep. 4. யோக நித்திரை; a conscious sleep. 5. தூக்கம்; sleep. (சா.அக.)

நித்திரைக்கலிதம் *nittirai-k-kalidam*, பெ.(n.) 1. தூங்கும் போது விந்து கழலுதல்; reflex emission of semen during sleep - Nocturnal emission uet - dream. 2. தூக்கத்தில் தன்னை அறியாமலே அடிக்கடி விந்து கழலும் ஓர் நோய்; an involuntary, too frequent and excessive discharge of semen without copulation - Spermatorrheca. (சா.அக.)

நித்திரைகுலை-த்தல் *nittirai-kulai*, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. தூக்கத்தைக் கலைத்தல்; sleepless. 2. பித்தியத்தினால் தூக்கம் பிடியாமை; entire absence of the capacity to sleep as in sanity - Ahyponosis. (சா.அக.)

நித்திரைகொள்ளு-தல் *nittirai-kol*, 3 செ. குன்றாவி.(v.t.) தூங்குதல்; sleeping. (சா.அக.)

நித்திரைசோபம் *nittirai-sōbam*, பெ.(n.) மயக்கம்; drowsiness. (சா.அக.)

நித்திரைதெளி-தல் *nittirai-teli*, 3 செ. குன்றாவி. (v.t.) 1. தூக்கந் தெளிதல்; recovering from drowsiness or sleep.

2. தூக்கத்தினின்று எழுதல்; rising from sleep. (சா.அக.)

நித்திரைப்பரிகாரம் *nittirai-p-parigāram*, பெ.(n.) 1. தூக்கம் வராதிருக்கும் படிச் செய்யும் முயற்சி; preventive measures taken for doing away with sleep. 2. நான்கு வகை பரிகாரத்திலொன்று; one of the four prescribed remedies (i.e.) preventing sleep. (சா.அக.)

நித்திரைமயக்கம் *nittirai-mayakkam*, பெ.(n.) தூக்கக் கலக்கம்; sleepingness, drowsiness. (சா.அக.)

நித்திரைமருந்து *nittirai-marundu*, பெ.(n.) தூக்கத்தைத் தரும் மருந்து; a drug or medicine that has the quality of inducing profound sleep - Soparific. (சா.அக.)

நித்திரைவரு-தல் *nittirai-varu*, 8 செ.கு.வி. (v.i.) தூக்கம் பிடித்தல்; becoming sleepy, to be sleepy. (சா.அக.)

நித்திரைவருவி-த்தல் *nittirai-varuvi*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) தூக்கம் வரும்படிச் செய்தல்; inducing sleep 5 or 7 grains of veronal taken mixing in water before bed time is enough. "படுப்பதற்கு முன் இதற்கு விரோணல் 55-7 துளி தண்ணீரில் கலந்து குடிக்கத் தூக்கம் வரும்" (சா.அக.)

நித்திரைவெறி *nittirai-veri*, பெ.(n.) தூக்கத் திலாவது தூக்கத்தினின்று எழுந்தாவது திடீரென முறை பிசகான காரியத்தைச் செய்தல்; a condition of incomplete sleep in which some of the faculties are excited when the person becomes violent - sleep drungness - Somnolentia. (சா.அக.)

நித்திராகாரிலேகியம் *nittirākāri-lēgiyam*, பெ.(n.) தூக்கத்தைத் தரும் மருந்து; anodyne confection or electuary. (சா.அக.)

நிதர்சனம் *nidarsanam*, பெ.(n.) வெளிப்படையானது, தெளிவானது, கண்கூடு; obuious, evident. "இந்த நிதர்சனமான உண்மையை உன்னால் ஏன் ஏற்க முடியவில்லை? உன் வாதம் பொய் என்பது இப்போது நிதர்சனம் ஆகிவிட்டது". (இ.வ.).

நிதனம் *nidanam*, பெ.(n.) 1. சாவு; death. 2. அழிவு; loss. (சா.அக.)

நிதாகம் *nidāgam*, பெ.(n.) 1. முதிர்வேனிற் காலம்; severe summer days. 2. உட்காங்கை; internal heat. 3. வியர்வை; sweat, perspiration. (சா.அக.)

நிதாகம் *nidāgam*, பெ.(n.) 1. முதுவேனிற் காலம்; summer. 2. வெப்பம்; heat, warmth. 3. வியவை; sweat.

[Skt. *nidāgha* > த. நிதாகம்]

நிதாககரன் *nitāga-garan*, பெ.(n.) கதிரவன் (யாழ்.அக.); sun.

[Skt. *nidāgha-kara* > த. நிதாககரன்]

நிதானக்காரன் *nidāna-k-kāran*, பெ.(n.) கருத்துள்ளவன் (யோசனையுள்ளவன்); careful person.

[Skt. *nidhāna* + த. காரன் > நிதானக்காரன்]

நிதானகாண்டம் *nidāna-kāṇḍam*, பெ.(n.) பலவித நோய்களைக் குறித்துச் சொல்லும் ஒரு ஆயுள் வேத நூல்; the branch of medicine in ayurveda which treats of the essential nature of diseases - their structural and functional changes, their causes and symptoms. (சா.அக.)

[நிதான + கண்டம்]

நிதானம்¹ *nidānam*, பெ.(n.) 1. முதல் காரணம்; first cause, origin. "பந்த நிதானஞ் சங்கற்ப மன்றோ" (ஞானவா. மாணுவே. 8). 2. நோய்க் காரணம்; cause of a disease. "வாத முதலிய பிணிகட்கு..... நிதான மாயினவன்றி மாறாயவியல் பினையுடையனவாம்" (குறள்,

1102, உரை). 3. சார்பு (மணிமே. 24. 105, உரை); cause of misery.

[Skt. *nidāna* > த. நிதானம்]

நிதானம்² *nidānam*, பெ.(n.) 1. முதற் காரணம்; primary cause, the disease and which gives clue to diagnosis. 2. பொன்; gold. 3. இரத்தினப் பொது; gem in common. (சா.அக.)

நிதானம்³ *nidānam*, பெ.(n.) நோயின் காரணங்கள்; those causes which induce diseases. (சா.அக.)

நிதானம்⁴ *nidānam*, பெ.(n.) 1. மணி (இரத்தினம்) (சூடா.); gem. 2. பொன் (உரி.நி.); gold. "கவிபாட நிதான நல்கப் பற்றி கையினர்" (தேவா. 418, 6). 3. படை (திவா.); army. 4. தீர்மானம்; ascertainment, assurance, decision. "நிதான மொடு..... கூறன்மி னென்மரும்" (பெருங். வத்தச். 17, 62). 55. மதிப்பீடு (உத்சேம்); guess, estimate, conjecture. "நிதானமாய்சொல்". 6. நோக்கம்; motive, object. "உன் நிதானம் என்ன" (விண்.). 7. நேர்மை; uprightness, rectitude. 8. நிதானமுள்ளவன்; carefulness, discrimination. "சாவதானம் நிதானமாய் பேசுகிறவன்". 9. சமம்; equality, sameness. 10. பிரமாணம்; standard, criterion rule.

[Skt. *ni-dhāna* > த. நிதானம்]

நிதானன் *nidānan*, பெ.(n.) கடவுள் (விண்.); deity, as the first cause.

[நிதானம் → நிதானன்]

நிதானநூல் *nidāna-nūl*, பெ.(n.) மாதவ நிதானம் என்னும் ஆயுள் வேத நூல்; an ayurvedic book called *māḍavanidānam*. (சா.அக.)

நிதானவித்தை *nidāna-vittai*, பெ.(n.) நோயின் காரணத்தையும் குறியையும் தெரிந்து கொள்ளும் வித்தை; the determination of disease. its causes any symptoms - Diagnosis. (சா.அக.)

நிதானி-த்தல் *nidāni*, 4 செ.கு.வி.(v.i.)

1. உறுதி செய்தல் (நிச்சயித்தல்); to ascertain, determine, resolve. 2. மதிப்பீடுதல் (உத்தேசித்தல்); to estimate, judge. 3. அளவு திட்டப்படுத்துதல் (விண்.); to fix a measure or standard. 4. (அனுமானித்தல்) உன்னித்தல்; to inferdeduce.

[நிதானம் நிதானித்தல்]

நிதானி *nidāni*, பெ.(n.) 1. வேண்டிய கவனம் மேற்கொள்ளுதல்; pause, exercise caution pay due attention. 2. உறுதிப்படுத்துதல்; make sure, determine. "அமைச்சர் உடனடியாக பதில் சொல்லாமல் சற்று நிதானித்தார். "குரல் எந்தச் திசையிலிருந்து வருகிறது என்பதை அவரால் நிதானிக்க முடியவில்லை". (இ.வ.).

நிதானி *nidāni*, பெ.(n.) முன் எச்சரிக்கை உள்ளவன் (யோசனையுள்ளவன்); careful person.

[Skt. *nidāni* > த. நிதானி]

நிதி¹ *nidi*, பெ.(n.) 1. குவை, பொருட்டிர்ள்; treasure-hoard. "பெருநல நிதி தலை சிறந்தது" (சீவக. 331). 2. பொன் (சூடா.); gold. 3. ஒன்றிய ஐக்கிய நாணயச் சங்கம்; joint-stock company.

[Skt. *nidhi* > த. நிதி]

நிதி² *nidi*, பெ.(n.) 1. செல்வம், பணம்; wealth, money. 2. பொது வருவாய்; finance, fund. "நிதி அமைச்சர், வெள்ள நிவாரண நிதி". "நிதியும் மதியும் இருந்தால் எதையும் அடையலாம்". (இ.வ.).

நிதி அறிக்கை *nidi-arikkai*, பெ.(n.) வரவு செலவுத் திட்டம்; budget. "மக்களவையில் நிதி அறிக்கை படைக்கப்பட்டது".

த.வ. பாதிடு

நிதி ஆண்டு *nidi-āṇḍu*, பெ.(n.) வரவு செலவுத் திட்டம் செயலாக்கப்படும் மாதத்திலிருந்து

அடுத்த வரவு செலவுத் திட்டம் வரையிலான காலம்; financial year.

த.வ. திட்ட ஆண்டு, பாதிடு ஆண்டு

நிதிக்கிழவன் *nidi-k-kilavan*, பெ.(n.) தலைச்சங்கப் புலவருள் ஒருவர்; a poet of the first sangam. "நிதியின் கிழவன்" (இறை. கள. 1, உரை. பக்.4.)

நிதிசாத்திரம் *nidi-sāttiram*, பெ.(n.) புதையல் கண்டுபிடிக்கும் நூல்; treatise on the discovery of treasure-troves.

[Skt. *nidi* > த. நிதிசாத்திரம்]

நிதித்தியாசனம் *nidi-t-tiyāsanaṁ*, பெ.(n.) இடைவிடா ஊழ்கம் (தியானம்); un-interrupted meditation. "நிதித்தியாசனத்தின் மன்னுவாய்" (பிரபுலிங். கதலி. 16).

[Skt. *nididhyāsana* > த. நிதித்தியாசனம்]

நிதித்துறை *nidi-t-turai*, பெ.(n.) அரசின் செல்வத்துறை; finance department of the Government.

த.வ. செல்வத்துறை

நிதிநிசேபம் *nidi-niśēbam*, பெ.(n.) நிலத்தின் (பூமியின்) கீழுள்ள புதையல்; treasure hidden underground, a documentary term. (R.F.)

[Skt. *nidhi+śēbam* > த. நிதிநிசேபம்]

நிதிநூல் *nidinūl*, பெ.(n.) புதையலைக் கண்டறியும் செய்தி பற்றிக் கூறும் நூல்; a system of metallurgy burried treasures. (சா.அக.)

நிதிப்பலகை *nidi-p-palagai*, பெ.(n.) பொற்பலகை; golden seat. "தண்ணிதிப் பலகைச் சந்தனச் சார்வணை" (பெருங்.இலாவாண. 18.. 41)

[Skt. *nidi+த. பலகை* > த. நிதிப்பலகை]

நிதிப்பொதி *nidi-p-podi*, பெ.(n.) பொற்கிழி (விண்.); a purse of gold.

[நிதி + பொதி]

நிதியம்¹ *nidiyam*, பெ.(n.) நிதி; a celestial.
"நிலந்தினக் கிடந்த நிதியமொடு" (மலைபடு.
575). "நிதிய மலைமிசைத் தவனநெட்டெயி
றொன்றினை முறித்து..... எழுத" (சேதுபு.
அகத். 1).

[Skt. nidi > த. நிதியம்]

நிதியம்² *nidiyam*, பெ.(n.) பெரும் தொகையை
நிருவகிக்கும் அமைப்பு; financial
consortium.

நிதியமைச்சர் *nidi-y-amaccar*, பெ.(n.)
செல்வத்துறையின் அமைச்சர்; minister for
finance.

த.வ. செல்வ அமைச்சர்

நிதுவனம் *niduvanam*, பெ.(n.) 1. கலப்பு;
mixing. 2. புணர்ச்சி; sexual union.
3. மகிழ்ச்சி; joy. 4. விளையாட்டு; sport.

[Skt. nidhvana > த. நிதுவனம்]

நிதேசம் *nidēśam*, பெ.(n.) 1. கட்டளை;
command. 2. சொல்; word. 3. அருகில்.
அண்மை (சமீபம்); proximity.

[Skt. ni-elēśa > த. நிதேசம்]

நிந்தக்காணி *ninda-k-kāni*, பெ.(n.)
ஒருவனுக்கே உரிமையான நிலம்; land which
is the exclusive property of a single
proprietor.

நிந்தகன் *nindagan*, பெ.(n.) இழிவுரைஞன்
(இழிவாக பேசுவான்); who despises,
scoffes. "வேதநிந்தகனே புன்மை
விடாக்குணும் புலையவனாவான்" (சிவ.
தருகவர்க். சேட. 37).

[Skt. nindagan > த. நிந்தகன்]

நிந்தம் *nindam*, பெ.(n.) தனி உரிமை; one's
own exclusive right.

[Skt. nija > த. நிந்தம்]

நிந்தனை *nindanai*, பெ.(n.) இகழ்ச்சி; censure,
scorn.

[Skt. nindana > த. நிந்தனை]

நிந்தாட்சணை *nindāṭṣanai*, பெ.(n.) இரக்க
மின்மை; mercilessness, implacable
nature, severity.

நிந்தாகதுதி *nindāśtudi*, பெ.(n.) எள்ளி
யேத்தல் (இகழ்தல் போலப் புகழ்கை); praise
in the apparent form of abuse.

[Skt. nindā+cutudi > த. நிந்தாகதுதி]

நிந்தி-த்தல் *nindi-*, 3 செ.கு.வி.(v.i.) 1. இகழ்தல்;
to vilify, abuse, slander. 2. அசட்டை
பண்ணுதல் (பொருட்படுத்தா திருத்தல்); to
neglect, disregard.

[Skt. nind + (-த்தல்) > த. நிந்தித்தல்]

நிந்திதம் *nindidam*, பெ.(n.) 1. இகழப்பட்டது;
which is abused or despised. 2. பரிகாசம்
(எள்ளல்) (யாழ்.அக.); prohibition.

[Skt. nindita > த. நிந்திதம்]

நிந்து *nindu*, பெ.(n.) இறந்த மக வீன்றாள்
(யாழ்.அக.); woman delivered of a still-born
child.

[Skt. nintu > த. நிந்து]

நிந்தை *nindai*, பெ.(n.) இகழ்ச்சி; reproach,
blasphemy, abuse.

[Skt. nindā > த. நிந்தை]

நிந்தைவுவமை *nindai-y-uvamai*, பெ.(n.)
உவமேயத்தை உயர்த்தி உவமானத்தை
இகழ்ந்து சொல்லும் உவமையணி வகை
(தண்டி. 30, உரை); figure of speech in which
the object chosen for comparison is
belittled.

[நிந்தை + உவமை]

நிப்பரம் *nipparam*, பெ.(n.) 1. பாரமின்மை
(சுமையின்மை); lightness. 2. அசைவின்மை;
firmness.

[Skt. nir-bhara > த. நிப்பரம்]

நிபச்சொல் *niba-c-col*, பெ.(n.) பழிச்சொல்
(வின்.); slander backbiting, calumny.

[Skt. nibha > த. நிபச்சொல்]

நிபடிதம் *nibaditam*, பெ.(n.) (படித்தல்) படிக்கை (யாழ்.அக.); studying.

[Skt. *nipathita* > த. நிபடிதம்]

நிபத்தியை *nibattiyai*, பெ.(n.) போர்க்களம் (யாழ்.அக.); battle-field.

[Skt. *nipatyā* > த. நிபத்தியை]

நிபதனம் *nibatanaṃ*, பெ.(n.) 1. விழுகை (யாழ்.அக.); falling down. 2. கீழ் இறக்குகை; throwing down, letting down; dropping.

[Skt. *ni-patana* > த. நிபதனம்]

நிபந்தம் *nibandam*, பெ.(n.) 1. தாவரப் பொருள்; immoveable property. 2. தவணையாகச் செலுத்துவது; that which has been promised or is deliverable in instalments. (R.F.). 3. கோவில்களுக்கு விடப்பட்ட சொத்து; endowment of property for temple workship. "நிபந்த வகுப்பு நாதன் வைத்தபணியென" (கோயிற்பு. திருவிழா. 18). 4. கடமை (வின்.); obligation, duty. 5. அணை (யாழ்.அக.); dam. 6. யாப்பு (யாழ்.அக.); poem.

[Skt. *ni-bhandha* > த. நிபந்தம்]

நிபந்தனக்கிரந்தம் *nibandana-k-kirandam*, பெ.(n.) பல நூல்களிலிருந்து திரட்டிய மறைநூல் (வின்.); a treatise compiled from various smrtis.

[Skt. *nibandhana+kiranta* > த. நிபந்தனக் கிரந்தம்]

நிபந்தனம் *nibantanaṃ*, பெ.(n.) தொகுப்பு (வின்.); collection, compendium.

[Skt. *nibandhana* > த. நிபந்தனம்]

நிபந்தனை *nibandanaṃ*, பெ.(n.) 1. கட்டுப்பாடு; agreement, compact, condition. 2. பொது விதி; canon, regulation, general rule. 3. ஏற்பாடு (இ.வ.); arrangement. 4. தண்டனை (வின்.); punishment, penalty.

[Skt. *nibandhanā* > த. நிபந்தனை]

நிபம்¹ *nibam*, பெ.(n.) 1. உவமை (வின்.); comparison, likeness, resemblance.

2. காரணம்; cause, reason, pretext. "வெய்யன் வரநிபமென்னை கொலென" (கம்பரா. பரசு. 15). 3. வஞ்சகன், கரவடம், ஏய்ப்பு (வின்.); fraud. 4. கோள் (வின்.); accusation, slander, calumny. "திருவல்லிக்கேணி பஞ்சொல்லித் கண் முத்தங்கள் சிந்துங் கண்டாய்" (தனிப்பா. ii. 183. 447).

[Skt. *nibho* > த. நிபம்]

நிபாகம் *nibāgam*, பெ.(n.) சமைக்கை (யாழ்.அக.); cooking.

[Skt. *ni-bāga* > த. நிபாகம்]

நிபாதம் *nibādam*, பெ.(n.) 1. இறங்குகை (வின்.); falling, descending. 2. செயலொழிகை (வின்.); cessation of activity, prostration. 3. இறப்பு (யாழ்.அக.); death. 4. உடம்பொடு புணர்த்தல் (பி.பி.50, உரை); a device in literary art.

[Skt. *nipāta* > த. நிபாதம்]

நிபாதனம் *nibādanaṃ*, பெ.(n.) கொல்லுகை (யாழ்.அக.); destroying, killing.

[Skt. *ni-pātana* > த. நிபாதனம்]

நிபானம் *nibānam*, பெ.(n.) 1. கிணறு (யாழ்.அக.); well. 2. நீர்த் தொட்டி; reservoir of water trough for watering cattle. 3. பாற் கலசம்; milk pail.

[Skt. *nipāna* > த. நிபானம்]

நிபிடாருட்சா *nibiḍāruṭṣā*, பெ.(n.) கருப்புக் கடலை; black bengal gram. (சா.அக.)

நிபிடகரம் *nibiḍigaram*, பெ.(n.) 1. நெருக்கம்; closeness, thickness, as of men, of leaves. 2. கடுமை; severity as of disease, urgency, pressure.

[Skt. *nibiḍikāra* > த. நிபிடகரம்]

நிபீடனம் *nibiḍanaṃ*, பெ.(n.) மற்போர் (சக்கிரந்தி. 215); wrestling.

[Skt. *ni-piḍana* > த. நிபீடனம்]

நிபீடிதம் *nibiḍidam*, பெ.(n.) 1. பிசைதல்; squeezing. 2. தழுவுல்; embracing. (சா.அக.)

நிபுணத்துவம்¹ *nibunattuvam*, பெ.(n.) 1. நுண்திறன் (சாமர்த்தியம்); skill, cleverness. 2. திறப்பாடு; excellence, superiority. "வாசிட்டமா நிபுண ஞான நூல்" (ஞானவா. வைரா. 16).

[Skt. *nipu-na-tva* > த. நிபுணத்துவம்]

நிபுணத்துவம்² *nibunattuvam*, பெ.(n.) தேர்ச்சி; expertise, professionalism.

நிபுணர் *nibunar*, பெ.(n.) தேர்ச்சியும், திறமையும் பெற்றவர்; expert, specialist. "மருத்துவ நிபுணர் / வேறு எதில் அவர் நிபுணரோ எனக்குத் தெரியாது, ஆனால் பொய் சொல்வதில் நிபுணர்". (இ.வ.).

த.வ. திறவோன்

நிபுணன் *nibunan*, பெ.(n.) 1. நுண் திறத்தன், மிக வல்லோன் (திவா.); skilful man, expert. 2. கலைவல்லோன் (பிங்.); learned man. 3. அறிவன் (புதன்) (விண்.); mercury.

[Skt. *nipuna* > த. நிபுணன்]

நிமிடம் *nimidam*, பெ.(n.) 1. 60 விநாடி கொண்ட காலம் (நிமையம்); a period of 60 minutes (i.e.) a minute. 2. சிமிட்டுக் கண் (இமைப்போது); continous winking - Blepharism. (சா.அக.)

நிமித்தகம் *nimittagam*, பெ.(n.) முத்தமிடல் (யாழ்.அக.); kissing.

[Skt. *nimittaka* > த. நிமித்தகம்]

நிமிதகம் *nimidagam*, பெ.(n.) கொக்கோக நூலின்படி ஓர் வகை முத்தமிடல்; a mode of kissing, limited or normal kiss in which the girl merely touches the lips or her lover with her own but not operate or take any other active part. (சா.அக.)

நிமித்தக்காரன் *nimitta-k-kāraṇ*, பெ.(n.) கோள் நிலையை நோக்கி வருங் காரியஞ் சொல்வோன் (விண்.); Astrologer, soothsayer.

[Skt. *nimitta* > த. நிமித்தக்காரன்]

நிமித்தகாரணம்¹ *nimitta-kāraṇam*, பெ.(n.) மூலகாரணம்; primary cause. (சா.அக.)

நிமித்தகாரணம்² *nimitta-kāraṇam*, பெ.(n.) காரணம் மூன்றனுள் குடத்துக்குக் குயவன் போலக் காரியத்தோடு அனுவிருத்தியில்லாத காரணியம்; efficient cause, as the potter for a pot one of three kāraṇam. "அதற்கு நிமித்த காரணங்கேவலப் பொருளென்பதூஉம்" (குறள், 352, உரை) (தருக்க. சங்.பக்.24).

[நிமித்தம் + காரணம்]

[Skt. *nimitta* > த. நிமித்தகாரணம்]

நிமிர்ச்சகவாசம் *nimirccuvāsam*, பெ.(n.) நிமிர்ந்தபடி இருந்தாலொழிய மூச்சுவிட முடியாமை; inability to breathe except in an upright position - Orthopnea. (சா.அக.)

நிமித்தகரம் *nimittasuram*, பெ.(n.) வேண்டுமென்று உண்டாக்கிய கரம்; fever that is wantenly brought about - induced fever. (சா.அக.)

நிமித்தகுடாமணி *nimitta-śūḍāmani*, பெ.(n.) ஒரு புட்குறிநூல் (சகுனநூல்) (யாழ்.அக.); a treatise on omens.

[Skt. *nimitta* > த. நிமித்தகுடாமணி]

நிமித்தத்துவம் *nimittattuvam*, பெ.(n.) ஏதுத்தன்மை (சங்.அக.); causality.

[Skt. *nimitta*+த. தத்துவம் > த. நிமித்தத்துவம்]

நிமித்தம் *nimittam*, பெ.(n.) 1. காரணம்; cause, motive, occasion. "புணர்தலும் புணர்தனிமித்தமும்" (தொல்.பொ.13, உரை). 2. குறி சொல்லுதல்; omen. "நெறியி னல்கின புள்ளு நிமித்தமும்" (சீவக. 2168). 3. அடையாளம் (விண்.); mark, sign, spot, token. 4. சபிண்ட காரணத்தில் இறந்தோர்க்கு நிகராளியாய் (பிரதிநிதி) வரிக்கப் பெற்றவர்க்குரிய இடம்; the office of a Brahmin representing

deceased on the 12th day ceremony.

5. பொருட்டு; for the sake of, on account of.

"அதனிமித்தம் வந்தேன்" (விண்.)

[Skt. ni-mitta > த. நிமித்தம்]

நிமித்ததானம் *nimitta-dānam*, பெ.(n.)

பிணத்திற்கு உருக்கமாகச் செய்யும் கொடை (விண்.) (பிரேதப் பிரீதியாகச் செய்யுந் தானம்); gifts or offerings made for the benefit of the soul of a deceased person before he is included among manes.

[Skt. nimitta+த. தானம் > த. நிமித்ததானம்]

நிமிளை *nimilai*, பெ.(n.) இது ஓர் வகைத் தாது;

It is a kind of metal. "தமிழ் வைத்திய நூலில் இதை ஒரு உபரசச்சரக்காக எடுக்கப் பட்டுள்ளது". (சா.அக.)

நிமிலனம் *nimilanam*, பெ.(n.) 1. கண்ணிமைப்பு;

twinkling of the eye. 2. மரணம்; death. (சா.அக.)

நிமேசகம் *nimēsagam*, பெ.(n.) மின்மினிப்

பூச்சி; firefly, glow-worm. (சா.அக.)

நிமேடா *nimēdā*, பெ.(n.) அடிக்கடி கண்

சிமிட்டல்; winking very often. (சா.அக.)

நிமேடவர்த்தமம் *nimēda-varttamam*,

பெ.(n.) கண்ணின் இமைச்சந்தில் வாயு நிற்கும் போது, ஓயாது இமைகளைக் கொட்டி ஒரு வேளை மூடவும், திறக்கவும் செய்யுமோர் வகைக் கண்ணோய்; an eye disease characterised by constant winking of the eyelids owing to the incarceration of the deranged vayu within the nerves or veins controlling their winking. (சா.அக.)

நியக்கி *niyakki*, பெ.(n.) மான் (யாழ்.அக.); deer.

[Skt. nyaṅku > த. நியக்கி]

நியக்கரணம் *niya-k-karanam*, பெ.(n.)

அவமதிப்பு (யாழ்.அக.); degradation, disrespect.

[Skt. nyakkaraṇa > த. நியக்கரணம்]

நியக்குரோதம் *niya-k-kurōdam*, பெ.(n.)

ஆலமரம் (மலை.); banyan tree.

[Skt. nya-grōdha > த. நியக்குரோதம்]

நியங்கு *niyaṅgu*, பெ.(n.) பொன்; gold.

(சா.அக.)

நியசி-த்தல் *niyaci-*, செ.குன்றாவி.(v.t.)

வைத்தல்; to place, to locate. 2. பதித்தல்; to insert.

[Skt. nias > த. நியசித்தல்]

நியதம்¹ *niyadam*, பெ.(n.) 1. அடக்கம்

(யாழ்.அக.); restraint, self-control.

2. எப்பொழுதும்; always, invariability.

"நியதமு மத்தாணிச் சேவகமும்" (திவ். திருப்பல். 8).

[Skt. niyata > த. நியதம்]

நியதம்² *niyadam*, பெ.(n.) ஒழுங்கு; regularity.

[Skt. niyata > த. நியதம்]

நியதி¹ *niyadi*, பெ.(n.) 1. செய்கடன்; religious

or moral duty, obligation. "புனல் கொண்டு நியதிகள் முடித்து" (கோயிற்பு. பதஞ். 4).

2. ஒழுக்க நெறி; custom, usage, law, rule.

"அருநியதி நாடிய சன்னியாசப் பெருந் தவத்த னாயினான்" (இராசு. 8). 4. ஊழ்; destiny.

(குறள், அதி, 38, அவ.). 6. வரையறை முறைமை (இ.வ.); method. 5. வரையறை; restriction.

"இன்னவிடத்து என்னும் நியதியின்றி" (நன். 393, மயிலை).

[Skt. niyati > த. நியதி]

நியதி² *niyati*, பெ.(n.) 1. கிரமம்; fixed order of

things. 2. ஊழ்; destiny, fate. 3. செய்கடன்;

religious or moral duty. 4. தத்துவம்; one of

the thirty six principles in mystic philosophy.

நியதி-த்தல்³ *niyadi-*, செ.கு.வி.(v.i.)

உறுப்புகளை (அங்கங்களை) மந்திரத்தால்

தெய்வங்கட்கு உரிய வாக்குதல் (விண்.); to

appropriate, assign parts of the body to a deity in incantations.

[Skt. *nyas* > த. நியதி-த்தல்]

நியதிதத்துவம் *niyadi-tattuvam*, பெ.(n.) சுத்தாசுத்ததத்துவத்துள் ஒவ்வோர் ஆன்மாவும் தன் கருமபலனை நுகரச் செய்வது (சி.கோ. பா.2.2.பக்.150); category of desting which makes each soul experience the fruits of its own karma, one of seven *cuttācutta-tattu-vam*. q.v.

[Skt. *niyati* > த. நியதி + தத்துவம்]

நியதிப்பெயர் *niyadi-p-peyar*, பெ.(n.) ஏற்புடைய மொழி (வின.); appropriate word or epithet.

[Skt. *niyati* > த. நியதிப்பெயர்]

நியதிபண்ணுதல் *niyati-panṇu-*, செ.குன்றாவி. (v.t.) நீக்குதல் (சங்கற்ப. 3 வரி 187, உரை); to remove.

[Skt. *niyati* > த. நியதி + பண்ணுதல்]

நியதீசம் *niyadiśam*, பெ.(n.) சுனைப்புன்கு; rusty soap nut *Eriogpssum adule*. (சா.அக.)

நியது-தல் *niyadu-*, செ.குன்றாவி.(v.t.) விடுதல் (சது.); to leave, let go, release.

[Skt. *nyas* > த. நியதுதல்]

நியதேந்திரியன் *niyadēndiriyān*, பெ.(n.) இந்திரியங்களை அடக்குபவன்; one who suppresses the five senses one restraining his passions. (சா.அக.)

நியதேந்திரியன் *niyatēndiriyān*, பெ.(n.) புலனடக்கி (இந்திரியங்களை அடக்கினவன்) (யாழ்.அக.); one who has subdued his senses.

[Skt. *niyatēndriva* > த. நியதேந்திரியன்]

நியந்தா *niyandā*, பெ.(n.) 1 கட்டளையிடுவோன்; one who guides, controls. 2. கடவுள்; God.

"அசடமொடுசட நியந்தா வின்மிக்கோர்"
(வாயுசங். ஞானநி. 5).

[Skt. *niyantā* > த. நியந்தா]

நியமக்காரன் *niyama-k-kāraṇ*, பெ.(n.)

1. விரதம் பூண்டவன்; one who has taken a religious vow. 2. (ஆசாரமுள்ளவன்) ஒழுக்கமுள்ளவன்; he who strictly observes religious ordinances.

[நியமம் + காரன்]

நியமக்கிரிகை *niyama-k-kirigai*, பெ.(n.)

சாத்திரம் (கலை, நூல்) வகுத்த (அனுட்டானம்) நடைமுறை; duties enjoined by sastras. "நீர்க்கட னாற்றிய நியமக் கிரிகையன்"
(பெருங். உஞ்சைக். 53, 92).

[நியமம் + கிரிகை]

நியமங்கெட்டவன் *niyamaṅ-kettavan*,

பெ.(n.) ஒழுக்கந் தவறியவன்; man of unrighteous habits.

[நியமம் + கெட்டவன்]

நியமச்சிலேடை *niyama-c-cilēdai*, பெ.(n.) பல

பொருளுக்கு இயையுமாறு ஒன்றுக்கு நியமிக்கும் சிலேடையணி (தண்டி. 755) (சிலேடை - இரட்டுறமொழிதல்); a figure of speech wherein an expression capable of many applications is restricted to only one object by suitable devices.

[நியமம் + சிலேடை]

நியமச்சூத்திரம் *niyama-c-cūttiram*, பெ.(n.)

ஓரிடத்திற் பலவிதிகள் நிகழும் நிலையில் குறித்த ஒன்றை வரையறுக்குஞ் சூத்திரம் (யாப். வி. 1. பக். 11); a Sūtra directing the application of a particular rule when along with others, it is merely optional.

[நியமம் + சூத்திரம்]

நியமஞ்செய்தல் *niyamañ-jey-*, 1 செ.

குன்றாவி. (v.t.) 1. ஏற்படுத்துதல்; to make an engagement, form a purpose.

2. வேலையில் அமர்த்துதல்; to appoint to an office.

[நியமம் + செய்தல்]

நியமநிட்டை *niyama-nittai*, பெ.(n.) சமயா னுட்டானம், சமய நடைமுறைகள்; religious, duties.

[நியமம் + நிட்டை]

நியமம்¹ *niyamam*, பெ.(n.) 1. செய்கடன் (திவா.); moral or religious duty. "நித்தலுந் நியமஞ் செய்து" (தேவா. 39, 1). 2. அட்டாங்க யோகத் துள் தவம், தூய்மை, தத்துவமோர்தல், மழை வந்திருத்தல், தெய்வ வழிபாடு என்ற விதிமுறை களில் வழுவாதொழுகல் (திவா.); (yoga) disciplinary observances, such as practice of contentment, bodily mortification, investigation of religious truths and worship of God. 3. விதி; ordinance, injunction. 4. உறுதி (பிங்.); certainty, assurance. 5. வழக்கு (வின்.); usage, practice. 6. வரையறுக்கை; defining, delimiting.

[Skt. *niyama* > த. நியமம்]

நியமம்² *niyamam*, பெ.(n.) 1. முடிவு; close, end, finish. 2. நகரம் (பிங்.); town, city. "நெடுநீர்க் கழனிசூழ் நியமஞ் சேர்த்தி" (சீவக. 2601). 3. கோயில்; temple. "உவண்ச் சேவ லுயர்த்தோ நியமமும்" (சிலப். 14, 8). 4. கடைத் தெரு; bazaar street. "ஓவுக் கண்டன்ன விருபெரு நியமத்து" (மதுரைக். 365). 5. தெரு (பிங்.); street. 6. இடம் (பிங்.); location. 7. மண்டபம்; a hall. "பட்டி நியமம்" (பெருங். வத்தவ. 2, 73).

[Skt. *nigama* > த. நியமம்]

நியமம் *niyamam*, பெ.(n.) 1. நீர் முள்ளி; water thistle - *Barleria longifolia*. 2. இடம்; place, location. 3. ஒவ்வொருவரும் அனுசரிக்க வேண்டிய கடமைகள்; certain minor duties to be observed by every man. 4. முறைமை;

established course rite or ceremony. 5. செய்கடன்; moral obligation or duty. 6. எட்டு வகை ஓகத்தில் ஒன்று; one of the eight stages of yoga. 7. மதக் கொள்கை; religious observances, a rule or precept laying down or specifying something otherwise optional. 8. மனவடக்கம்; restraint of the mind. 9. ஓகப் பயிற்சியில் (ஓகாப் பியாசத்தில்) இயமம் என்பதைத் தவிர்த்து மற்ற முறைகளை அனுசரிப்பது; any act of voluntary enance or meritorious piety in yoga practice other than yamam restraint of appetite especially a lesser vow or minor dependent on external condition, not so obligatory as. 10. உலோகங்களில் அவைகளில் முதன்மையாக இரச முறையில் அனுசரிக்க வேண்டிய கோட்பாடு; a process applied to minerals especially to quick silver. (சா.அக.)

[Skt. *nigama* > த. நியமம்]

நியமவிஞ்சனம் *niyama-viñjanam*, பெ.(n.) இன்றியமையாத துணைப் பொருள்கள்; necessary accessories. "மங்கலக் கருவிக்கு நியமவிஞ்சன மமைமின்" (பெருங். உஞ்சைக். 34, 171-2).

[Skt. *ni-yama+uyañjana* > த. நியமம் + விஞ்சனம்]

நியமவிலக்குச்சிலேடை *niyama-vilakku-c-cilēdai*, பெ.(n.) நியமஞ் செய்து கூறிய சிலேடையை வேறொன்றற்குங் கூறி அந் நியமத்தை விலக்கும் சிலேடையணி (குண்டி. 76, உரை); a figure of speech in which an expression capable of many applications is restricted to one of them in the first instance and then extended to another.

[நியமம் + விலக்குச்சி + சிலேடை]

நியமவுவமை *niyama-v-uvamai*, பெ.(n.) உவமானமாகக் கூறத்தக்கன பலவற்றுள்

சிறந்ததொன்றையே தேற்றே காரத்தால் நிச்சயித்துக் கூறும் உவமை வகை (தண்டி. 30, உரை, 9); simile in which only one object, among many, is expressly taken as *uvamāṇam*.

[நியமம் + உவமை]

நியமனம்¹ *niyamaṇam*, பெ.(n.) 1. கட்டளை; precept, rule, order. "நியமனமிருந்த படியே..... அவ்விக்ரஹத்தை முடித்துக் கொடுக்க" (குருபரம். 173). 2. அமர்த்தம்; appointment to an office. 3. உத்தரவு; permission, *vasṇ*. 4. வகைப்படுக்கை; classification. "உணர்வினிய மனஞ் செய்வனெவன்" (கூர்மபு. பிரகிருதி. 2).

[Skt. *ni-yamana* > த. நியமனம்]

நியமனம்² *niyamaṇam*, பெ.(n.) 1. அதிகார நிலையில் ஏற்படுத்தும் பணி அமர்த்தம்; appointment. "சத்துணவுத் திட்ட அமைப்பாளர்களாக இருநூறு பேர் நியமனம் செய்யப்பட்டுள்ளனர்". "மின் வாரியத் தலைவராக நியமனம் பெற்றுள்ளவர் யார்? வேலைக்கான நியமனக் கடிதம் வந்துள்ளது". 2. நேரடியாக ஒரு பொறுப்புக்கு ஒருவரை அல்லது தனக்கு மாற்றாக செயற்பட ஒருவரை அமர்த்தும் முறை; nomination. "நியமன உறுப்பினர் . வருடாந்திரக் கூட்டத்தில் உங்களுக்கு பதில் மற்றொருவரை நியமனம் செய்யலாம்". (இ.வ.).

த.வ. அமர்த்தம்

நியமசதன் *niyamasadaṇ*, பெ.(n.) 1. அமர்த்தம் பெற்ற அலுவலன்; person appointed to an office or duty. 2. நடைமுறைகளை பின்பற்றுபவன்; regular observer of religious duties.

[Skt. *niyama*+த. சதன் > த. நியமசதன்]

நியமி-த்தல் *niyamī-*, 4 செ.குன்றாவி. (v.t)
1. வேலை முதலியவற்றில் பணி அமர்த்துதல்; to appoint, designate, ordian, institute,

assign, appropriate. 2. தீர்மானித்தல்; to resolve, determine. "இடமுங்காலமும் நியமித்து" (தொல். பொ. 3, உரை). 3. உறுதி செய்தல்; to consecrate, dedicate, devote. 4. ஓரிடத்திற் பல நெறி (விதி)கள் நிகழ் நிலையில் ஒன்று அல்லது சிலவே வரும் என்று வரையறுத்தல். (தொல். 87, சேனா.); (Gram.) to make a rule imperative when, along with other rules, it is merely optional. 5. பிறப்பித்தல் (சூடா.) to produce, originate, bring into being. 6. கட்டளையிடுதல்; (*vaiṣṇ*) to order, command. 7. வகைப்படுத்துதல். to classify. எவ்வாறு நியமிக்கப்படும் (கூர்மபு. பிரகிருதி.2);

[Skt. *niyama* > த. நியமி-]

நியமித்தல் *niyamittal*-பெ.(n.) பிறப்பித்தல்; causing to originate, bringing into being.

நியமிதம் *niyamidam*, பெ.(n); 1. அமர்த்தம் பெற்றது (வின்.); that which is prescribed, appointed, fixed, regulated, determined. 2. உறுதியானது (யாழ். அக.); determination.

[Skt. *ni-yamita* > த. நியமிதம்.]

நியர்ப்புதம் *niyarppudam*, பெ.(n); பதினாயிரங்கோடி (பிங்.); a hundred thousand millions.

த.வ. பத்தாயிரம் குவளை

[Skt. *nyarbuda* > த. நியர்ப்புதம்]

நியாக்கியம் *niyākkiam*, பெ.(n.); பொரியரிசி. (யாழ். அக.); fried rice.

[Skt. *nyākya*. > த. நியாக்கியம்]

நியாக்குரோதம் *niyākkurodam*, பெ.(n.); நியக்குரோதம் பார்க்க;; see *niyakkurodam*. (சா.அக.).

[Skt. *nyākurrodam* > த. நியாக்குரோதம்]

நியாசகவரம்¹ *niyāśa-śuvaram*, பெ.(n.) பண் முடிவில் அமையும் இசைச் சுரம்; tonic at the conclusion of a piece.

[Skt. *nyāsat. (Mus.)* > த. நியாசகவரம்]

நியாசகவரம்² *niyāsa-suvaram* பெ.(n.) பண்ணைக் காட்டி முடித்தற்குரிய சுரம் (mus. of Ind. 39.); (mus.) proper final note of a rāga.

[Skt. *nyāsa+swara* > த. நியாஸஸ்வரம்]

நியாசதி *niyāsadi*, பெ.(n.) அனிச்சை; snake jasmine. (சா.அக.).

நியாசம்¹ *niyāśam*, பெ.(n.) 1. வைக்கை; putting down; placing; inserting; 2. கடவுளே புகலென்று அவரிடம் மனச் சமையை வைத்தல். placing one's burden on God, as one's final refuge. "கைவிடா நன்னியாசத் தருநியதி" (இரகு. இரகு. 18). 3. மந்திர எழுத்துகளைப் பலுக்கித் தேவதைகளை உறுப்புகளில் வைக்கும் சடங்கு; assignment of the various parts of the body to different deities with appropriate mantras. "நியாசமுந் தியானமுமாற்றி" (காஞ்சிப்பு. சனற். 13). 4. ஈடுவைத்த பொருள்.(வின்) deposit, pledge, mortgage.

[Skt. *nyāsa.* > த. நியாசம்]

நியாசம்² *niyāśam*, பெ.(n.) வேம்பு (மலை.); margosa.

நியாசம்³ *niyāśam*, பெ.(n.) 1. முணு முணுத்தல்; uttering words with a low voice and compressed lips - muttering. 2. துறவு; renouncement (சா.அக.).

நியாசிசம் *niyāśisam*, பெ.(n.) கருப்பு மரு; a painless circular eruption of dark colour. (சா.அக.).

நியாதம்¹ *niyādam*, பெ.(n.) நியாசம்¹ பார்க்க; see *nyasam*¹. "பண்ணி நியாதம் பரம சிவன்பாத முண்ணினைக." (சைவச. பொது. 328).

[Skt. *nyāsa.* > த. நியாதம்.]

நியாதம்² *niyātam*, பெ.(n.) நியாசம்² (மூ.அ.) பார்க்க; see *niyāśam*².

[Skt. *nyasa* > த. நியாதம்.]

நியாமகம் *niyāmagam*, பெ.(n.) கட்டுப் படுத்துவது; that which binds or sanctions. "நியாமகம் என்னையென்பீராயின்" (சிவசம. 51).

[Skt. *niyāmaka.* > த. நியாமகம்.]

நியாமகன் *niyāmagan*, பெ.(n.); 1. இயக்கு பவன், ஆள்பவன் (நியமிப்பவன்); one who rules; director. "உயிர்க்குயிராகி நியாமகனாய்" (அஷ்டப். திருவரங்கத். மா. 4). 2. தேரோட்டி (யாழ். அக.); charioteer. 3. கப்பலைச் செலுத்துவோன் (யாழ். அக.); sailor.

[Skt. *niyāmaka* > த. நியாமகன்.]

நியாயக்கேடு *niyāya-k-kēdu*, பெ.(n.) நியாயத்தப்பு பார்க்க; *seeniyāyattapu*.

[Skt. *nyāya* > த. நியாயக்கேடு.]

நியாயங்களிலார் *niyāyankalitor*, பெ.(n.) ஒருசார் கூட்டத்தைச் சேர்ந்தவர் (T.A.S. iv, 122.); members of an association.

[Skt. *nikāya* > த. நியாயங்களிலார்.]

நியாயங்காட்டு-தல் *niyāyaṅ-kattu*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) காரணங்கூறுதல்; to adduce argument, account for.

[Skt. *nikāya* > த. நியாயம்+காட்டு-]

நியாயங்கேள்-தல் *niyāyaṅ-kēl*, 2 செ.கு.வி. (v.i.) வழக்கு உசாவுதல் (வின்.) to hear a complaint, try a case.

[Skt. *niyāya* > த. நியாயம்+கேள்-]

நியாயசபை *niyāya-śabaj*, பெ.(n.) முறை மன்றம்; court.

[Skt. *niyāya* > த. நியாயசபை.]

நியாயசாத்திரம் *niyāyā-śattiram*, பெ.(n.) நியாயநூல், 1,2. பார்க்க; see *niyāyanūl*, 1,2.

[Skt. *niyāyāśāstra* > த. நியாயசாத்திரம்]

நியாயத்தப்பு *niyāyā-t-tappu*, பெ.(n.) முறைகேடு (நீதிக்கேடு); unfairness, injustice.

[Skt. *niyāya* > த. நியாயம்+தப்பு.]

நியாயத்தார் *niyāyattār*, பெ.(n.) நடுவர், நீதிபதிகள் (T.A.S. iv, 122.); judges.

[Skt. *niyāya*+> த. நியாயத்தார்]

நியாயத்தீர்ப்பு *niyāya-t-tirppu*, பெ.(n.) வழக்கில் நடுவர் (நீதிபதி) கொடுக்குந் தீர்ப்பு (வின்.); judgement.

[Skt. *niyāya* > த. நியாயம்+தீர்ப்பு.]

நியாயத்தீர்ப்புநாள் *niyāya-t-tiruppu-nāl*, பெ.(n.) உலக முடிவில் இயேசுநாதர் தீர்ப்பு கொடுக்கும் நாள் (கிறித்); the day of judgement.

[Skt. *niyāya* > த. நியாயம்+தீர்ப்புநாள்]

நியாயதூரந்தரன் *niyāya - turandaran*, பெ.(n.) 1. வழக்குரைஞர்; Barrister, advocate, proctor, pleader, Lawyer. 2. நீதியுள்ளவன்; just person, one who maintains justice. யாழ். அக.).

நியாயநிட்டுரம் *niyāya-nittūram*, பெ.(n.) முறைகேடு; injustice, unreasonableness.

[Skt. *nyāya* > த. நியாயநிட்டுரம்]

நியாயநூல் *niyāya-nūl*, பெ.(n.) 1. தருக்க நூல். logic, dialecticals. நியாய நூலா ராய்ச்சி யென்க. (தொல்.பொ.514, உரை); 2. சட்ட நூல். (யாழ். அக.); code of laws. 3. ஒழுக்க நூல் (வின்.); ethical treatise.

[Skt. *nyāya* > த. நியாயம்+நூல்.]

நியாயநெட்டுரம் *niyāya-nettūram*, பெ.(n.) நியாயநிட்டுரம் (யாழ். அக.) பார்க்க; see *niyāyanittūram*.

[Skt. *nyāya* > த. நியாயநெட்டுரம்.]

நியாயப்பிரமாணம் *niyāya-p-piramāṇam* பெ.(n.) முறைமைச்சட்டம்; law, divine or human.

[Skt. *nyāya* > த. நியாயப்பிரமாணம்.]

நியாயப்பிரமாணி *niyāya - p - piramāṇi* பெ.(n.) 1. ஒழுக்கமுள்ளவன்; upright man.

2. முறை தவறாது நடப்பவன் (வின்.); one who conforms to laws.

[Skt. *nyāya* > த. நியாயப்பிரமாணி.]

நியாயப்பிரமாணிக்கன் *niyāya-p-pira-māṇikkaṇ*, பெ.(n.) நியாயப்பிரமாணி பார்க்க; see *niyāya-pramāṇi*. (இ.வ.)

[Skt. *nyāya* > த. நியாயப்பிரமாணிக்கன்.]

நியாயபத்திரம் *niyāya-pattiram*, பெ.(n.) வழக்குத் தீர்ப்பு (l.nsc); judgement or decree.

[Skt. *nyāya+patrā* > த. நியாயபத்திரம்.]

நியாயபரிபாலனம் *niyāya-paripālanam*, பெ.(n.) அறநெறியாட்சி; administration of justice.

[Skt. *nyāya+paribalanā* > த. நியாயபரிபாலனம்]

நியாயபோதனை *niyāya-pōdanai*, பெ.(n.) 1. நன்னெறியுணர்த்துகை; inculcation of natural virtues. 2. அறமொழிகள் (வின்.); precept.

[Skt. *nyāya+bothana* > த. நியாயபோதனை.]

நியாயம்¹ *niyāyam*, பெ.(n.) 1. முறை (நீதி); propriety, fairness, equity, justice, right. 2. வாய்மை (பிங்); truth, honesty. 3. நன்னெறி; morality, natural virtues "நியாயமத்தனைக்கு மோர் நிலய மாயினான்" (கம்பரா. கிளை. 55). 4. சட்டம்; law, rule, precept. 5. காரணம்; cause, reason, ground of action. 6. தருக்கம் (வாக்குவாதம்). (யாழ். அக.); argument, debate. 7. கௌதமர் மதம் பற்றிய தருக்கநூல். (phil.) the *niyāya* system of philosophy, founded by Gautama. "நியாய வைசேஷிகங்களை" (தக்கயாகப் 246, உரை); 8. நியாயவை சேஷிகங்களாகிய தருக்கநூல்; *nayāya vaiśēṣika* systems. 9. ஒப்பு; resemblance. "நீலக்கரு நிறமேக நியாயற்கு". 10. உலக வியலாகவும் நூலியலாகவும் வழங்கும்

எடுத்துக்காட்டு நெறி; illustrative maxims. 11. போக்கு(வின்.) plea, excuse. 12. வழக்கு (யாழ். அக); usage. 13. கட்டுப்பாடு (வின்.); constitution.

[த. நயன் > Skt. nyāya. > த. நியாயம்.]

நியாயம்² niyāyam பெ.(n.) 1. இடம் (சது.); place. 2. ஒரு நோக்கத்துடன் அமைந்த கூட்டம்; collection, body, group or association of persons having the same duties or interests. "அவ்வவர் நியாயங் களுக்குத் தக்கவரில் ... யோக்கியராய் இருப்பாரை ஆளீட்டு" (S,I,I, ii 261).

நியாயம்³ niyāyam பெ.(n.) 1. ஏரணம் (தருக்கம்); logical conclusion. 2. நையாயிகம் என்னும் மெய்யியல் (தத்துவம்); Nyaya philosophy one of the six schools of philosophy. 2.வழிபாடாகும் ஆன்மத்தின் தெய்வத் தன்மையையும்; மூலகாரணத்தையும், உலக நடப்பில் மாயையின் தொடர்பும் அதன் கோட்பாடுகளும், கடைசியாக அதிநின்று விலகி இறைவனோடு ஒன்றுபடும் என்பதையும் உணர்த்தும் மெய்யியல் (தத்துவம்); the study of philosophy which teaches man the devine nature and origin of his immaterial with unreality of corporeal enjoyments of worldly forms and which separating him during life from terrestrial objects secures him after death a final emancipation from existense and reunion with the universal spirit. (சா. அக.)

நியாயம்பேசு-தல் niyāyam - pēṣu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. வழக்கை விளக்குதல் (விவரித்தல்); to discuss a lawsuit. 2. வழக்கில் தீர்ப்புக் கொடுத்தல்; to give judgment, as a friend between contending parties.

[Skt. nikāya > த. நியாயம்+பேசு-]

நியாயமலைவு niyāya-malaivu, பெ.(n.) 1. ஏரண (தருக்க) நூல் கருத்துக்கு எதிரான கூற்று. (தண்டி. 120.); illogical statement.

[Skt. niyāya > த. நியாயம்+மலைவு.]

நியாயமுத்தரி - த்தல் 4 செ.கு.வி.(v.i.) niyāyam-uttari, 1. நியாயங்காட்டுதல்; to state arguments, give reasons. 2. எதிர் வழக்குச் சொல்லுதல்; to reply in agrument.

[Skt. niyāya > த. நியாயமுத்தரி - த்தல்.]

நியாயமுரசு niyāya-muracu, பெ.(n.) மும்முரசுகளுள் அரசன் முறை புரிவதற்கு அறிகுறியாக முழங்கும் முரசு. (கலித். 132, உரை)); drum proclaiming the administration of justice by a king, one of mummuracu.

[Skt. niyāya > த. நியாயம்+முரசு.]

நியாயர் niyāyar, பெ. (n.) ஏரண (தருக்க) நூல் வல்லோர். persons versed in nyāya philosophy.

[Skt. niyāya > த. நியாயர்]

நியாயவாதி niyāya - vādi, பெ. (n.) 1. வழக்கறிஞர், pleader, advocate, lawyer. 2. முறை தவறாது சொல்வோன் one who utters nothing but what is just, justice - loving person.

[Skt. niyāya > த. நியாயவாதி]

நியாயவான் niyāyavāṇ பெ. (n.) 1. நேர்மை யாளன் (நீதிமான்); just man. 2. நியாயவாதி பார்க்க; see Niyāyavāthi. 3. நியாயாதிபதி; judge.

[Skt. nyāyavāṇ > த. நியாயவான்]

நியாய விசாரணை niyāyaviśāraṇai பெ. (n.) வழக்கு உசாவல்; judicial trail, enquiry or, examination.

[Skt. nyāya > த. நியாயவிசாரணை]

நியாயவிதாயகன் *niyāyavidāyakaṅ*, பெ. (n.) சட்டம் உருவாக்குபவன் (நிருமானஞ் செய்வோன்); law - giver, legislator.

[Skt. *niyāya+vidhayak* > த. நியாயவிதாயகன்]

நியாயவிரோதம் *niyāya-virōdam*, பெ.(n.) முறைமைத்தவறு; violation of justice.

[Skt. *nyāya+virōdha* > நியாயவிரோதம்]

நியாயத்தலம் *niyāya-ttalam*, பெ.(n.) முறைமன்றம் உசாவல் செய்யுமிடம்; court of justice, tribunal,

[Skt. *nyāya+sthala* > த. நியாயத்தலம்]

நியாயாசனம் *niyāyāśanam*, பெ. (n.) முறை (நீதி) வழங்குவோர் அமரும் அற (தரும) இருக்கை (வின்.); Judgement seat, tribunal.

[Skt. *nyāya+aśana* > த. நியாயாசனம்]

நியாயாசாரன் *niyāyāśāraṅ*, பெ. (n.) ஒழுக்கமுள்ளோன் (யாழ். அக.); a man of righteous conduct.

[Skt. *nyāya+sāraṅ* > த. நியாயாசாரன்]

நியாயாதிபதி *niyāyādipati*, பெ.(n.) நடுவர், நீதிவழங்குபவன்; judge;

[Skt. *nyāya+tatipati* > த. நியாயாதிபதி]

நியாளம் *niyālam*, பெ. (n.) ஒரு வகைப் பாறை a kind of drum. "இடக்கை யடுக்கை நன்னியாளம்" (திருவாலவா. 39.18);

[Skt. *nicālam* > த. நியாளம்]

நியானம் *niyānam*, பெ.(n.) 1. பொதுவான அறிவு; knowledge in general. 2. மெய்யறிவு (அ) மெய்யியல் அறிவு knowledge of a specific and religious kind derived from meditation and study of philosophy. 3. ஆண் அல்லது பெண்ணின் பெயர்; name of male or female especially among christians.

நியுத்தம் *niyuttam*, பெ.(n.) மற்போர் (யாழ். அக.) boxing.

[Skt. *niyuddha* > த. நியுத்தம்]

நியுத்தன் *niyuttaṅ*, பெ.(n.) 1. மனங்கவிந்தவன். (வின்.); one engrossed in any matter. 2. ஒரு குறிப்பிட்ட செயல் செய்தற்கு அமர்த்தப் பெற்றவன். (யாழ். அக.); one engaged for a specific purpose.

[Skt. *ni-yukta* > த. நியுத்தன்]

நியுதம் *niyatam*, பெ.(n.) பத்து இலக்கம் (சுக்கிர நீதி, 106.); a million = 10,00,000.

[த. நெய்தல் > Skt. *ni-yuta* > த. நியுதம்]

நெய்தல் என்பது பழந்தமிழில் (10,00,000) பத்திலக்கத்தைக் குறித்த எண்ணுப் பெயர். குவளை கோடியைக் குறித்த சொல். பத்து நெய்தல் கொண்டது ஒரு குவளை. நெய்தல் ஓரியா மொழியில் நியுத்த எனவும், வடமொழியில் நியுத எனவும் கடன் கொள்ளப்பட்டுள்ளது

நியுப்பிசம் *niyupisam*, பெ.(n.) 1. நோய்; disease. 2. பருமன் இல்லாத தன்மை, ஒல்லி; not stout but thin and slender. 3. வீக்கமின்மை; a absence of swelling. (சா. அக).

நியூனம் *niyūnam*, பெ.(n.) 1. குறைவு. defect, deficiency. "நியூனாதிகங்கருமிம்சைய மசுசியும்" (சி.சி.2,28,சிவாக்). 2. தோல்வித்தான வகை. (சி.சி. அளவை,14. நிரம்ப.); a weak position in disputation

[Skt. *nyūna* > த. நியூனம்]

நியோக்கியம் *niyōkkiyam*, பெ.(n.) தகுதி. (யாழ். அக.); fitness.

[Skt. *niyōgya* > த. நியோக்கியம்]

நியோககுற்றம் *niyōga-kurram*, பெ.(n.) ஏரண (தருக்க)த்தில் எதிரியின் தோல்வி அல்லது அறியாமைத்தன்மை; ignorance of opponent's weakness or defeat in disputation. "எதிரிதன் றோல்வித்தன மறியாமையிசைப்பரு நியோக குற்றந்தான்" (த.நி.போ.304);

[Skt. *niyōkam* > த. நியோக(ம்)+குற்றம்]

அல்லது அறியாமைத்தன்மை; ignorance of opponent's weakness or defeat in disputation. "எதிரிதன் றோல்வித்தன மறியாமையிசைப்பரு நியோக குற்றந்தான்" (த.நி.போ.304);

[Skt. *niyōkam*. > த. நியோக(ம்)+குற்றம்]

நியோகதர்மம் *niyōka-tarmam*, பெ.(n.) ஆரிய மரபின் வண்ணம் மகப்பேறில்லாதவனுடைய மனையாள் மகப்பெறுதற்கு உறவினரு ளொருவனை (ஞாதியொருவனை) அமர்த்தும் முறை; the Aryan system of appointing a kinsman to raise up seed to a childless person by consorting with his wife (R.F).

[Skt. *niyōkam+dharma* > த. நியோகதர்மம்]

நியோகம் *niyōkkam*, பெ.(n.) 1. கட்டளை. (S.I.I.Vi, 13.); command, order, authority. 2. அமர்த்தப்பட்ட தொழில். (யாழ். அக.); appointed task, commission, charge. 3. உறுதி; (யாழ். அக.); certainty. 4. முயற்சி (யாழ். அக.); exertion. 5. நியோக தர்மம் பார்க்க; see *niyogatarmam*.

[Skt. *ni-yōga* > த. நியோகம்]

நியோகி *niyōgi*, பெ.(n.) பெரியோன்; sage, wise man. "போந்திடு நியோகியர்கள் வார்த்தையுசிந்தான் பொருந்தவே வாது வெல்வார்" (திருவேங். சத. 19).

[Skt. *niyōgin* > த. நியோகி]

நியோகி¹-த்தல் *niyōgi*, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) கட்டளையிடுதல்; to command, order, direct.

[Skt. *ni-yōga*. > த. நியோகி - த்தல்]

நியோகி² *niyōkgi*, பெ. (n.) நியோகிப் பிராமணன் பார்க்க; see *iniyōki-p-pirāmanan*. "பிரசண்ட நியோகிகளும்" (விறலிவிடு.)

[Skt. *Perh. niyōgin* > த. நியோகி²]

நியோகிப்பிராமணன் *niyogi-p-pirāmanan*, பெ. (n.) ஒரு தெலுங்குப் பார்ப்பன் வகுப்பு; a

class of secular Andhra Brahmins, as distinguished from Vaidika Brahmins.

[Skt. *niyōgin* > த. நியோகிப்பிராமணன்]

நியோசனம் *niyōśanam*, பெ. (n.) 1. கட்டளை; Order, Command. 2. இசைவு; fastening, joining.

[Skt. *niyōjana*. > த. நியோசனம்]

நியோதூற்றி *niyōtūrri* பெ. (n.) 1. கடம்பு; cadamba free. (சா. அக.)

நிர்க்கதண்டனம் *nirkkadatanḍanam*, பெ. (n.) தயாவிருத்தி பதினான்கனுள் தண்டனையினின்று பிறனை விடுவிக்கை. (வின்.); releasing or saving one from punishment, one of 14 *tayāvirutti*.

[Skt. *nirgata-dandana*. > த. நிர்க்கதண்டனம்]

நிர்க்கதி *nirkkadi*, பெ. (n.) கதியின்மை; complete absence of refuge, utter helplessness.

த.வ. காப்பிலி

[Skt. *nir-gatidana*. > த. நிர்க்கதி]

நிர்க்கந்தவாதி *nirkkanda-vādi*, பெ. (n.) சைனரில் பிரிவினராகிய நிகண்டவாதி. (மணி/27.167, / மே அடிக்குறிப்பு); a jainasect.

[Skt. *ni-grantha*. > த. நிர்க்கந்தவாதி]

நிர்க்கந்தன் *nirkkandan* பெ. (n.) அருகக் கடவுள்; Arhat.

[Skt. *ni-grantha* > த. நிர்க்கந்தன்]

நிர்கதம்பம் *nirkadambam*, பெ.(n.) நெஞ்சாங்குலையின் உட்புறத்து சவ்விற்குக் காணும் அழற்சி, இது ஊதைச்சூலை, மிகு காய்ச்சல் முதலிய நோய்களிற் காணும்; inflammation of the epithelial lining of the heart (endocardium) - Endocarditis. It is generally associated with acute rheumatism nad febrile diseases (சா.அக.).

நிர்க்கிரந்தம் *nirkkrandam*, பெ. (n.) 1. தங்கு தடையில்லாமை; free from all ties and

hindrances. 2. உலகத்தை வெறுத்து துறவறம் பூண்டு அம்மணமாய்த் திரியும் துறவி a saint who has withdrawn from the world, living as a hermit or religious mendicant and wandering about naked. (சா.அக.)

நிர்க்குண்டி¹ *nirkkundi*, பெ. (n.) நொச்சி (திவா.). a species of chaste tree.

[Skt. nirgundi > த. நிர்க்குண்டி]

நிர்க்குண்டி² *nirkkndi* பெ. (n.) 1. வெண் ணொச்சி; white notch. 2. தாமரைக் கிழங்கு; lotus root. 3. கருநொச்சி; black variety of five leaved chaste tree. (சா.அக.).

நிர்க்குணசைவம் *nirrkunaśaivam*, பெ. (n.) சைவம் பதினாறனுள் சிவனைக் குணமற்ற வனாக எண்ணி ஊழ்கம் செய்ய (தியானம்) வேண்டும் என்று கூறும் சமயம்; a śaiva sect which holds that śiva should be contemplated as the attributeless being, one of 16 saivam, i.v.); releasing or saving one from punishment, one of 14 *tayāvirutti*, i.v.

[Skt. nir-guna > த. நிர்க்குணசைவம்]

நிர்க்குணம் *nirrkunam*, பெ. (n.) 1. குண மில்லாமை. "சுத்த நிர்க்குணமான பர தெய்வமே" (தாயு. சுகவாரி. 1); being devoid of qualities, attributes, etc. 2. இழிகுண மில்லாமை; being devoid of evil qualities.

[Skt. nir-guna > த. நிர்க்குணம்]

நிர்க்குணன் *nirrkunan*, பெ. (n.) 1. (குண மற்றவன்) கடவுள்; god, as without attributes. 2. குணமிகவுடையவன் (சி. போ. பா. 9, 2, பக். 195.); one who is beyond all attributes.

[Skt. nir-guna > த. நிர்க்குணன்]

நிர்க்குணி *nirrkuni* பெ. (n.) மணமகள் (பார்வதி) (கூர்மபு. திருக்கலியாண. 23.);

pārvati 2. குணமிகவுடையவன் (சி. போ. பா. 9, 2, பக். 195.); one who is beyond all attributes.

[Skt. nir-guna > த. நிர்க்குணி]

நிர்க்கோத்திரம் *nirkkōttiram*, பெ. (n.) கோத்திரமின்மை. (சிலப், 10, 188, உரை.) the state of belonging to no family.

[Skt. nir-gōtra. > த. நிர்க்கோத்திரம்]

நிர்கூடம் *nirgudam*, பெ.(n.) மரப் பொந்து; hallow of a tree.

நிர்ச்சரம் *nirccaram*, பெ.(n.) கடுபாறையிற் கிடத்தல், தலைமயிர் பறித்தல், முதலிய சமண சமய நோன்பு (சி. போ. பா. அவைய. 12.); (Jaina.) a kind of penance which consists in lying down on a hot rock, uprooting the hair on the head, etc.

[Skt. nir-jarā > த. நிர்ச்சரம்]

நிர்ச்சரை *nirccarai*, பெ.(n.) நவபதார்த்தத்து ளொன்றும் சஞ்சித கர்மத்தை அழிக்க வல்லதுமான சமணதத்துவம். (சீவக, 2814, உரை.); (jaina) the principle which reduces or destroys accumulated karma, one of nava - patarttam.

[Skt. nir-jarā > த. நிர்ச்சரை]

நிர்ச்சலம்¹ *nirccalam*, பெ.(n.) 1. நீரின்மை. "நிர்ச்சலமான பிரதேசம்; being waterless. 2. நீருமுண்ணாப்பட்டிணி; fasting without even drinking water, as in *ēkātaśi* (உவ).

[Skt. nir-jala. > த. நிர்ச்சலம்]

நிர்ச்சலம்² *nirccalam*, பெ.(n.) அசைவின்மை. state of rest or inactivity. "நிர்ச்சல நிஸ்தரங்க போதப்பிராவக சமாதியிலும்" (சி.சி. 8, 22, ஞானப்.).

[Skt. ni ś-cala > த. நிர்ச்சலம்²]

நிர்ச்சலதேசம் *nirccaladasam*, பெ. (n.) நீர் வறட்சியுள்ள நாடு; dry or barren country. (சா.அக.)

நிர்ச்சலயோகி *nirccala-yōki*, பெ. (n.) கருமங்களை விடுத்துச் சலனமற்ற சமாதி நிலையிலுள்ள துறவி (சங். அக); an ascetic in deep meditation, forsaking all karma;

[Skt. *ni ś-cala+yōgin* > த. நிர்ச்சலயோகி]

நிர்ச்சலை *nirccalai*, பெ.(n.) அசைவமற்ற சிவை ஆற்றல் (சிவசக்தி); calm or undisturbed energy of *śivan*. "நிர்ச்சலைகளாயிருக்கின்ற ஈசான்னியாதி மூர்த்தியந்த பஞ்சசக்தி" (சி.சி. 1,47, ஞானப்.)

[Skt. *ni ś-cata.* > த. நிர்ச்சலை]

நிர்ச்சீவனா - தல் *nirccīvanā-*, 6 செ.கு.வி. (v.i.) முற்றும் சத்தியற்றுப் போதல்; to become lifeless, utterly devoid of vitality or strength.

[Skt. *nir-jīva* > த. நிர்ச்சீவனா - தல்]

நிர்ணயம் *nirṇayam*, பெ.(n) நிருணயம் பார்க்க; see determination,

[Skt. *nir-naya.* > த. நிர்ணயம்.]

நிர்ணயி - த்தல் *nirṇayi-*, 4 செ. குன்றாவி (v.t.) முடிவுபடுத்துதல்; to determine, resolve.

[Skt. *nir-naya.* > த. நிர்ணயி-,]

நிர்ணாயகம் *nirṇāyagam*, பெ. (n.) நிருணயிக்க உதவுவது; that which helps to determine; determinant. "இவ்வர்த்தத்திற்கு நிர்ணாயகம் இசையாயிற்று" (ஈடு, 6,16).

[Skt. *nirṇāyaka.* > த. நிர்ணாயகம்]

நிர்த்தகனம் *nirtakanam*, பெ.(n.) 1. சேரான் கொட்டை; marking nut. 2. புதைத்தல்; burying, not burning (சா.அக.).

நிர்த்தத்துவன் *nirtattuvan* பெ. (n.) (தத்துவாதீதன்) கடவுள் (சங்கற்ப. 3); god, as beyond tattuvam.

[Skt. *ni stattva.* > த. நிர்த்தத்துவன்]

நிர்த்தம் *nirttam*, பெ. (n.) 1. நிருத்தம்¹ பார்க்க; see niruttam, "ஆனந்த நிர்த்தமிடு கருணாகரக்கடவுளே" (தாயு. கருணாகர.1)

2.வரிக் கூத்துவகை; a kind of masquerade dance. "தக்கபிடார் நிர்த்தந் தளிப்பாட்டு" (சிலப். 3, பக். 88, உரை)

[Skt. *nrtta.* > த. நிர்த்தம்]

நிர்த்தமாராயன் *nirttamārāyan*, பெ. (n.) நட்டுவர் தலைவன்; dancing master. "மும்முடிச் சோழ நிர்த்தமாராயனுக்குப் பங்கு இரண்டும்" (S.1.1. ii. 274)

[Skt. *nrtta.* > த. நிர்த்தமாராயன்]

நிர்த்தனம் *nirttanam*, பெ. (n.) நிருத்தம்¹ (உ.வ) பார்க்க; see niruttam, (சா.அக)

நிர்த்தனன் *nirttanan*, பெ.(n.) 1.சொத்துரிமையற்றவன்; person disqualified to hold property, as a slave, an idiot (R.f). 2. எளியவன்; poor man.

[Skt. *nir-dhana.* > த. நிர்த்தனன்]

நிர்த்தாட்சினியம் *nirttāṭṭcinīyam*, பெ. (n.) இரக்கமின்மை; unkindness, mercilessness, pitilessness, sternness.

[Skt. *nir-dāksinya.* > த. நிர்த்தாட்சினியம்]

நிர்த்தாரணம் *nirttāraṇam*, பெ. (n.) 1. நிலையிடுகை; setting ascertainment, establishing.

[Skt. *nir-dhāraṇa.* > த. நிர்த்தாரணம்]

நிர்த்தித்தம் *nirttittam*, பெ.(n.) கண்டங்கத்திரி என்னும் முட்செடி வகை; yellow berried night shade (சா. அக).

நிர்த்துகம் *nirttugam*, பெ.(n.) வடிநீர். (தைலவ. தைல.); decoction

[Skt. *niryūṣa.* > த. நிர்த்துகம்]

நிர்த்துகம் *nirttugam*, பெ. (n.) வடிநீர் (கசாயம்); decoction (சா.அக).

நிர்த்தூள் *nir-t-tūl*, பெ.(n.) சிறுதுகள்; atom. "பொருப்பை நிர்த்தூளாக்கி" (சந்திர கலாமாலை, 15)

[Prob. *nis+dhūli* > த. நிர்த்தூள்]

நிர்த்தூளி *nirttūli*, பெ. (n.) முழுச்சேதம்; utter destruction" ஆசை நிகளத்தினை நிர்த்தூளி படவதறி" நிர்த்தமிடு கருணாகரக் கடவுளே" (தாயு.மௌனகுரு.1).

[Skt. *nir-dhūli* > த. நிர்த்தூளி]

நிர்த்தேசம் *nirttēśam*, பெ. (n.) கட்டளை; order, command 2. குறித்துக் காட்டுகை painting out.. "வத்து நிர்த்தேசமென" (வேதா. சூ.8) 3. சூத்திர பீடத்தின் ஒரு பகுதி. (மணி மே.26.66 உரை); a section of *cūttirapitakam*.

[Skt. *nir-dēśa* > த. நிர்த்தேசம்]

நிர்த்தேசி-த்தல் *nirttēśi*, 4 செ.குன்றாவி(v.t) குறித்துக்காட்டுதல்; to point out. rder, command. "நிர்த்தேசித்த வஸ்து" (வேதா. சூ.8, உரை).

[Skt. *nir-dēśa* > த. நிர்த்தேசி-த்தல்]

நிர்த்தேசியம் *nirttēśiyam*, பெ. (n.) கட்டளை; order, command. 2. குறித்துக் காட்டுகை; pointing out - emphasised; point.

[Skt. *nirdēśya* > த. நிர்த்தேசியம்]

நிர்த்தொந்தம் *nirttondam*, பெ. (n.) 1. பற்றின்மை; absence of connection or attachment. 2. தொந்ததுக்கமின்மை; indifference to the opposite pairs of feelings, as pleasure and pain; stoicism. "நிர்த்தொந்தமாய்க்குவிதலுடன் விரிதலற்று" (தாயு சின்மய.8).

[Skt. *nir-dvandva* > த. நிர்த்தொந்தம்]

நிர்த்தோசம் *nirttōsam*, பெ. (n.) குற்ற மின்மை; faultlessness, innocence.

[Skt. *nir-dōsa* > த. நிர்த்தோசம்]

நிர்நாசம் *nirñācam*, பெ. (n.) 1. அழியாமை; indestructibility, imperishableness. 2. முழுச்சேதாரம்; utter destruction

[Skt. *nir-nāśa* > த. நிர்நாசம்]

நிர்நாமம் *nirñāmam*, பெ. (n.) பெயரின்மை (சிலப் 10, 188, உரை.); namelessness.

[Skt. *nir-nāma* > த. நிர்நாமம்]

நிர்நாமன் *nirñāman* பெ. (n.) (பெயரற்றவர்) கடவுள் god, as nameless.

[Skt. *nir-nāma* > த. நிர்நாமன்]

நிர்நிமித்தம் *nirinimittam*, பெ. (n.) காரண மின்மை; absence of cause or reason.

[Skt. *nir-nimitta* > த. நிர்நிமித்தம்]

நிர்நிமித்தியம் *nirnimittiyam*, பெ. (n.) நிர்நிமித்தம். (வின்) பார்க்க; see *nirinimittam*.

நிர்ப்பத்தியம் *nirpattiyam*, பெ. (n); பத்தியமின்மை; no restriction in diet; non-diet (சா.அக.).

நிர்பந்தம் *nirbandam*, பெ. (n) 1. வலக்காரம், வல்லந்தம், வலுவந்தம்; restraint, compulsion. 2. துன்புறுத்துதல்; to afflict.

[Skt. *nir-bandha* > த. நிர்பந்தம்]

நிர்பந்தி - த்தல் *nirbandi*, 4 செ. குன்றாவி (v.t.) 1. கட்டாயப்படுத்துதல்; to force, compel. 2. துன்புறுத்துதல்; to afflict.

[Skt. *nirbandh* > த. நிர்வந்தி - த்தல்]

நிர்பாக்கியம் *nirbākkiyam*, பெ. (n.) போகூழ்; unluckiness, misfortune.

[Skt. *nir-bhāgya* > த. நிர்பாக்கியம்]

நிர்ப்பீசம் *nirppīsam*, பெ. (n.) நிர்ப்பீசதீட்சை பார்க்க; see *nirppicatīṭcai*. "நிர்ப்பீசம் பீசமெனவிரண்டாய் நிகழும்" (சி. சி. 8,3).

[Skt. *nirbija* > த. நிர்ப்பீசம்]

நிர்ப்பீசதீட்சை *nirppīśatīṭcai*, பெ. (n.) சமயானுட்டானங்கள் செய்ய முடியாதவர்களுக்குத் அவற்றைச் செய்வதற்கு மாற்றாகச் செய்யும் ஒளத்திரி தீட்சைவகை. (சைவச. ஆசாரி. 62. உரை); (*śaiva*) a way of initiation in which the guru absolves his disciple from the performance or routine religious duties if he is not able to do them, a kind of *auttiri-tīṭcai*

[Skt. *nir-bija* > த. நிர்ப்பீசதீட்சை]

நிர்ப்பீசை *nirppiīcai*, பெ.(n.) நிர்ப்பீச தீட்சை.
(சங். அக) பார்க்க; see *nirppiśatīcai*.

[Skt. *nirbija*. > த. நிர்ப்பீசை]

நிர்ப்புதம் *nirupputam*, பெ. (n.) நியர்ப்புதம்.
(வின்) பார்க்க see *niyarppudam*.

நிர்மதி *nirmati*, பெ. (n.) மனக்கவலையின்மை;
tranquility, absence of anxiety.

[Skt. *nir-mati* > த. நிர்மதி]

நிர்மலத்துவம் *nirmalduvam*, பெ. (n.)
தூய்மையாயிருத்தல்; the state of being
pure. (சா.அக).

நிர்மலதை *nirmalatai*, பெ. (n.) மலமற்றிருக்குந்
தன்மை. the state of being spotless or
pure. "ஸமலநிர்மலதையினாலே" (சி.சி.2,1,
சிவாக்.)

[Skt. *nirmala-tā*. > த. நிர்மலதை]

நிர்மலம்¹ *nirmalam*, பெ. (n.) அழுக்கின்மை;
free from dirt, freedom from impurity.
2. தூய்மை; தெளிவு; pure. 3. வெந்தயச் செடி;
horse shoe - fenugreek. (சா.அக).

நிர்மலம்² *nirmalam*, பெ. (n.) 1. மாசின்மை;
immaculateness, purity. "நிர்மலசகித
நிஷ்ப்ரபஞ்சப் பொருள்" (தாயு. திருவருள்வி.3)
2. நிர்மதி (மதுரா)பார்க்க; see *nirmadi*.

[Skt. *nir-mala*. > த. நிர்மலம்]

நிர்மலன் *nirmalan*, பெ. (n.); மாசற்றவனான
கடவுள்; the supreme being, as
immaculate.

[Skt. *nir-mala*. > த. நிர்மலன்]

நிர்மலிபாவனம் *nirmalipāvaṇam*, பெ. (n.)
தேற்றாங் கொட்டை; water clearing nut.
(சா.அக.)

நிர்மாணம்¹ *nirmāṇam*, பெ. (n.) 1. இயற்றுமை;
production, manufacture. 2. ஏற்பாடு (வின்);
institution, ordiance. 3. கட்டமைப்பு;
construction.

[Skt. *nir-māna*. > த. நிர்மாணம்]

நிர்மாணம்² *nirmāṇam*, பெ. (n.) நிர்வாணம்,
3 (உ.வ) பார்க்க; see *nirvaṇam*.

நிர்மாலியதரிசனம் *nirmāliyadariśaṇam*,
பெ. (n.) முந்தைய நாள் பூவொப்பனைகளைக்
களைதற்குமுன் காலையிற் செய்யும் இறை
வழிபாடு (நாஞ்சில்); morning worship of a
deity before the removal of the decoration
done on the previous day.

[Skt. *nir mālya + taricana* > த. நிர்மாலிய
தரிசனம்]

நிர்மாலியம் *nirmāliyam*, பெ. (n.) நிர்மலம்;
which see. (சா.அக.)

நிர்மாலியம் *nirmāliyam*, பெ. (n.) பூசித்துக்
கழித்த பொருள்; the remains of an offering
made to a deity. "அர்ச்சித்து வைத்த சிர
புட்பமான நிர்மானிய புட்பம் எடுத்துப்போக
வந்த" (தக்கயாகப் 51, உரை).

[Skt. *nirmālya* > த. நிர்மாலியம்]

நிர்மாலினியம் *nirmāliniyam*, பெ. (n.)
கண்தூய்மை அல்லது துலக்கம்; clear eyes.
(சா.அக)

நிர்மானுசியம் *nirmānusam*, பெ. (n.) மாந்த
நடமாட்டமின்மை; state of being uninhabited
or unfrequented by men.

[Skt. *nir-mānusa*. > த. நிர்மானுஷ்யம்]

நிர்மி - த்தல் *nirmi-*, 4 செ. குன்றாவி. (v.t.)
1. இயற்றுதல், அமைத்தல்; to produce by art,
construct, form. 2. நிறுவுதல் (விதித்தல்)
(வின்); to ordain, to constitute.

[Skt. *nir mā*. > த. நிர்மாலியம்]

நிர்மிதம் *nirmidam*, பெ. (n.) 1. உண்டாக்கப்
பட்டது. that which is created. "ஈச்சர
நிர்மிதமான ஏகாரமும்" (த.நி.போ. பக். 115).
2. படைக்கை; creation, construction,
production. 3. புனைந்து கூறுகை (கற்பிதம்)
(இ.வ); fabrication. 4. அமர்த்துகை
(விதிக்கை) (வின்); destiny; appointment,
allotment.

[Skt. *nir-mita*. > த. நிர்மிதம்]

நிர்மூடன் *nirmūḍan*, பெ. (n.) முழுமூடன்; absolute fool, blockhead. "நீணி திதனைக் கண்டாணவமான நிர்மூடனை" (திருப்ப. 44).

[Skt. *nir-mūdh.* > த. நிர்மூடன்]

நிர்மூடி *nirmūḍi*, பெ. (n.) 1. மூடப்பெண்; stupid woman "வாமும் மனைக்கு வங்காய் வந்தாயே நிர்மூடி" (ஆதியூரவதானி. 9).

[Skt. *nir-mūḍha.* > த. நிர்மூடி]

நிர்மூலம் *nirmūlam*, பெ. (n.) 1. காரணமற்றது; (வின்) that which is baseless. 2. பாழாகை; extirpation, utter destruction.

[Skt. *nir-mūla.* > த. நிர்மூலம்]

நிர்மூலி *nirmūli*, பெ. (n.) ஒரு பூடு; agaia minutiflora. (சா.அக)

நிர்யாணம் *niryāṇam*, பெ. (n.) நிரியாணம் பார்க்க; see *niryāṇam*. appointment, allotment.

[Skt. *niryāṇa* > த. நிரியாணம்]

நிர்வோகம் *nirvōgam*, பெ. (n.) வெள்ளைப் போளம் என்னும் கடைச்சரக்கு myrrh. (சா.அக.).

நிர்வகணம் *nirvakaṇam*, பெ. (n.) துய்த்தல் பார்க்க; see catastrophe of a drama.

[Skt. *nir-vahaṇa* > த. நிர்வகணம்]

நிர்வகி-த்தல் *nirvaki-*, 4 செ. குன்றாவி. (v.t); 1. ஆளுதல், காரியம் நடப்பித்தல்; to manage, carry on one's affairs successfully; to maintain, perform, fulfill. "எப்படி நிர்வகிப்பேன்" (இராமநா. அயோத். 10). 2. பொறுத்தல் (வின்); to bear, endure, sustain. உறுதிப்படுத்துதல் (வின்); to make certain. *cūttirapitakaam*.

[Skt. *nirvah.* > த. நிர்வகி-த்தல்]

நிர்வசனியம் *nirvacanīyam*, பெ. (n.) நிர்வசனம்¹, பார்க்க; see *nirvaśanam*.

[Skt. *nir-vaca-nīya* > த. நிர்வசனியம்]

நிர்வபனம் *nirvapaṇam*, பெ. (n.) சமனப்படுத்தல்; soothing. (சா.அக).

நிர்வமிசியம் *nirvamiśiyam*, பெ. (n.) முதுகுத் தண்டின்மை; absence of spine, absence of back bone or vertebral column; having a body consisting of single cavity enclosing all their vital organs as sponges, corals, starfish, worm, centipede, spider, insect etc., It is opposed to வமிசியம். (சா.அக).

நிர்வாகம் *nirvāgam*, பெ. (n.) 1. ஆளுவம்; administration. 2. புணர்ச்சியில் ஏற்படும் நீண்ட நேர இன்பம்; prolonged intercourse (சா. அக.).

த.வ. ஆளுவம்

நிர்வாகம் பண்ணு-தல் *nirvāgam-pan-ṇu-*, 5 செ. குன்றாவி (v.t.) 1. மேலாண்மை செய்தல் (வின்); to economise. 2. நிர்வாகி 1,2,3. பார்க்க; see *nirvagi*. 3. முடிவு செய்தல் (வின்); to acquit one self creditably. 4. மெச்சும்படி யொன்றைச் செய்து காட்டுதல்; to settle, conclude.

[Skt. *nir-vāha.* > த. நிர்வாகம்பண்ணு - தல்]

நிர்வாகமா-தல் *nirvāgam-ā-*, 6 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நேர்மையாய் நடத்தப்படுதல். (வின்); to be managed properly. 2. இளம் பெண்ணிற்கு முறைப்படி திருமணம் செய்வித்தல்; to be married regularly, as a girl. "குமாரி நிர்வாகமானதா?" (இ.வ.).

[Skt. *nir-vāha.* > த. நிர்வாகமா -]

நிர்வாகவிலக்கை *nirvāga-v-ilakkai*, பெ. (n.) ஆளுவப் பணிக்காக (நிருவாகத்திற்கு) தரப்படும் சம்பளம். (S.I.I.V, 504.); fee for management.

[Skt. *nirvāgam.* > த. நிர்வாகவிலக்கை]

நிர்வாகன் *nirvāgaṇ*, பெ. (n.) நிர்வாகி, பார்க்க; see *nirvāki*. "வசனை நிர்வாக ரென்றபேரும்" (தாயு. பரிபூ.)

[Skt. *nirvāhaka.* > த. நிர்வாகன்]

நிர்வாகி *nirvāgi*, பெ. (n.) 1. திறமைசாலி; person of ability. 2. வாய்மையானவன் (வின்); one faithful to his world; honest man. 3. மேலாளன் (வின்); manager. 4. பொறுப்பாளி; one who is responsible.

த.வ. ஆளுவன், ஆளுவர்

நிர்வமிசம் *nirvamiśam*, பெ. (n.) கொடி வழியின்மை; being heirless.

த.வ. பூண்டறுதல்

[Skt. *nir-vamśa*. > த. நிர்வமிசம்]

நிர்வர்த்தியம் *nirvarttiyam*, பெ. (n.) மூலகைச் செயப்படு பொருள்களுள் ஒன்றான இயற்றப்படுவது; (Gram) that which is newly formed or made, one of three kinds of *ceyappaṭu porul*.

[Skt. *nir-vartya*. > த. நிர்வர்த்தியம்]

நிர்வாக சபை *nirvāgasabai*, பெ. (n.) செயல்களைச் செய்துமுடிக்கும் குழு. (I.M.P. ii, 995.); executive or managing committee.

த.வ. செயற்குழு

[Skt. *nirvāha*. > த. நிர்வாகசபை]

நிர்வாகப்படு-தல் *nirvāga-p-paḍu-*, 20 செ.கு.வி.(v.i.); நிலைப்படுதல்; to become settled, established. "அவன் குடும்பம் நிர்வாகப்பட்டது". (இ.வ)

[Skt. *nir-vāha*. > த. நிர்வாகப்படு-,]

நிர்வாகம் *nirvāgam*, பெ. (n.) 1. நடப்பிக்கை; managing, maintaining, supporting. 2. பொறுப்பு. (வின்); burden, care, responsibility. 3. பேணுதல், பராமரிப்பு. (வின்); husbandry; economy. 4. மேற்பார்வை; supervision, management. 5. பொறுக்கை (வின்) endurance, tolerance. 6. பொருள் கொள்ளுமுறை; method of interpretation. "இது பட்டர் நிர்வாகம்" (ஈடு) 7. முடிவு (வின்); settlement, establishment, conclusion.

8. உறுதி (வின்) certainty, assurance.

9. நிலைமை (வின்); condition, state, circumstances.

[Skt. *nir-vāha*. > த. நிர்வாகம்]

நிர்வாசம் *nirvāśam*, பெ. (n.) குடியற்றது. (வின்); that which is uninhabited.

[Skt. *nirvāsa*. > த. நிர்வாசம்]

நிர்வாணதீட்சை *nirvāṇatīṭcai*, பெ. (n.) தீட்சையில் மூன்றாவதும் செய்து கொண்டவரின் முன் செய்த வினைகளைப் போக்க வல்லதுமான தீட்சை. (சைவச. ஆசாரி. 20, உரை.); (*śaiva*) third or last state in initiation which enables the disciple to free himself from the bonds of existence and attain emancipation, one of three *tīṭcai*.

[Skt. *nirvāṇa* > த. நிர்வாண தீட்சை]

நிர்வாணம் *nirvāṇam*, பெ. (n.) 1. சைன பௌத்தர்களின் முத்தி நிலை. (சூடா.) (Buddh. Jaina.) absolute extinction or annihilation of all desires and passions and attainment of perfect beatitude; nirvana. 2. வீடுபேற்றின்பம் highest bliss or beatitude "நித்தமிப் படி செய்தக்கானிர் வாணம் பெறுவாய்" (கைவல். தத். 92) 3. அம்மணம். (உவ); nakedness, nudity.

[Skt. *nirvāṇa* > த. நிர்வாணம்]

நிர்வாணமார்க்கம் *nirvāṇamārkkam*, பெ. (n.) புத்த சைன மதங்கள்; buddhism or Jainism. "வேதமார்க்க முதலாகிய மகாமார்க்கங்களைத் தவிர்ந்து நிர்வாண மார்க்கமாகிய மிக்க குற்றமேறின . . . அமணர்" (தக்கயாகப். 7, உரை).

[Skt. *nirvāṇa* + த. நிர்வாண மார்க்கம்]

நிர்வாணி¹ *nirvāṇi*, பெ. (n.) தான் நிற்குந் திக்கை நோக்கிப் பயணஞ் செய்வதற்காகாத படி கிழமைதோறும் இடம்மாறி நிற்குந் தேவதை. (பஞ்.); a deity in a particular

direction each day of the week, when it is inauspicious to start on a journey in that direction.

[Skt. *nirvāṇī* > த. நிர்வாணி]

நிர்வாணி² *nirvāṇī*, பெ. (n.) 1. உடையிலாதவன்; naked person. 2. அருகன்; arhat.

[Skt. *nirvāṇīn* > த. நிர்வாணி]

நிர்விக்கினம் *nirvikkiṇam*, பெ. (n.) இடையூறின்மை; absence of obstruction or impediment.

[Skt. *nirvighna* > த. நிர்விக்கினம்]

நிர்விகற்பக்காட்சி *nirvigarṣpa-k-kāṭci*, பெ. (n.) பொருளின் உண்மை மாத்திரம் உணரும் உணர்வு (சி.சி. அளவை, 3. மறை.); (log.) indefinite knowledge in which only the bare existence of a thing is apprehended.

[Skt. *nirvikalpa* > த. நிர்விகற்பக் காட்சி]

நிர்விகற்பசமாதி *nirvigarṣpaśamādi*, பெ. (n.) தான்வேறு கடவுள்வேறென்ற வேறுபாட்டு உணர்வற்ற ஓக (யோக) நிலை. (சி.சி.10, 4, ஞானப்.); (*yōga*.) highest state of concentration, in which the soul loses all consciousness of its being different from the universal soul.

[Skt. *nirvikalpa* > த. நிர்விகற்பம்+ சமாதி]

நிர்விகற்பம் *nirvigarṣpam*, பெ. (n.) 1. வேறுபாடினமை; absence of differentiation or change. 2. ஐயமின்மை; absence of doubt.

[Skt. *nir-vikalpa* > த. நிர்விகற்பம்]

நிர்விகாரம் *nirvigāram*, பெ. (n.) 1. விகாரமின்மை; unchangeableness, immutability. 2. நிர்விகாரி பார்க்க; see *nirvigāri* "சுத்தமான நிர்விகாரத்தை" (தாயு. திருவருள்வி.3.).

[Skt. *nirvikāra* > த. நிர்விகாரம்]

நிர்விகாரி *nirvikāri*, பெ.(n.) கடவுள்; the supreme being, as immutable.

[Skt. *nirvikārin* > த. நிர்விகாரி.]

நிர்விசாரம் *nirviśāram*, பெ.(n.) 1. கவலையின்மை; carelessness, recklessness. 2. துக்கமின்மை; tranquillity, freedom from anxiety.

[Skt. *nirvicāra* > த. நிர்விசாரம்.]

நிர்வியாசம் *nirviyāsam*, பெ.(n.) காரணமாகச் சொல்லக்கூடியது யாதும் இல்லை; that which has no apparent reason or excuse.

[Skt. *nir-vyāja* > த. நிர்வியாசம்.]

நிர்விவாதபோகம் *nirvivādabōgam*, பெ.(n.) வில்லங்கமற்ற தும்பு உரிமை (அனுபவபாத்தியம்); undisturbed or undisputed possession as the basis of, or as conferring a title to, property (R.F.).

[Skt. *nirvivāda+bhōga* > த. நிர்விவாத போகம்]

நிர்விவாதம் *nirvivātam*, பெ.(n.) எதிராடலுக்கு இடமில்லாதது; that which is undisputed or indisputable.

[Skt. *nir-vivāda* > த. நிர்விவாதம்.]

நிர்விசம் *nir-visam*, பெ.(n.) 1. நஞ்சற்றது; that which is poisonless or innocuous. 2. பூடுவகை (வின்.); a plant, curcuma zedoaria. 3. கத்தூரி மஞ்சள்; zedoary. 4. அழிப்பன், கொடியவன் (துன்மார்க்கன்) (வின்.); a wicked person.

[Skt. *nir-visā* > த. நிர்விசம்.]

நிர்விடம் *nirviḍam*, பெ.(n.) நஞ்சை நீக்கும் மருந்து; antidote for poison. "நிர்விடமுவிடமுமொருமுதலாய் நின்றும்" (சிவநெறிப். 65).

[Skt. *nir-visa* > த. நிர்விடம்.]

நிர்விடயம் *nirviḍayam*, பெ.(n.) இல்பொருள்; that which is non-existent. "பிரயத்தினபூர்வகமாய் நிர்விடயம் பண்ணவேண்டும்" (வேதாந்தசா.42).

[Skt. *nir-visaya* > த. நிர்விடயம்.]

நிர்விசயம் *nirviśayam*, பெ.(n.) புலனறிவு கடந்தது; that which is beyond sense - perception. "நிர்விஷய சுத்தமான நிர்விகாரத்தை" (தாயுதிருவருள்வி.3).

[Skt. *nir-visaya* > த. நிர்விஷயம்.]

நிர்விசக்கிழங்கு *nirviśa-k-kilangu*, பெ.(n.) சதாவேரிக் கிழங்கு; water root (சா.அக.).

[Skt. *nirvisha* > த. நிர்விசம்+ கிழங்கு.]

நிர்விசம் *nirviśam*, பெ.(n.) 1. நஞ்சில் லாதது; non-poisonous. 2. நஞ்சில்லாத பாம்பு; non-venomous snake. 3. மான்மணத்தி மஞ்சள்; round zodoary. 4. நஞ்சற்ற ஒருவகைக் கிழங்கு; non-poisonous aconite root (சா.அக.).

[Skt. *nirvishaya* > த. நிர்விசம்.]

நிர்விசம்சுத்தி *nirviśam-sutti*, பெ.(n.) நிருவிடம் (நிர்விஷம்) என்னும் கிழங்கைத் துண்டு துண்டாக நறுக்கி எருமைச் சாணியும், எருமை மூத்திரமும் கலந்து அதிலிட்டு எரித்துக் கழுவி உலர்த்தி யெடுப்பது ஒருவகைத் தூய்மை முறை; cleaning process of non poisonous aconite root. In this the root drug is sliced and soaked in buffalo dung and urine mixture and boiled. The product is then taken out, washed and dried (சா.அக.).

நிர்விவரம் *nirvivaram*, பெ.(n.) பெண்ணின் முலைகள் நெருங்கவிருத்தல்; contiguousness as of female breasts (சா.அக.).

நிர்வீரியம் *nirviriyam*, பெ.(n.) 1. ஆண் தன்மையில்லாமை; impotency. 2. சோர்வு; exhaustion (சா.அக.).

[நிர் + வீரியம்.]

நிரக்கம் *nirakkam*, பெ.(n.) சுட்டறிவின்மை; absence of consciousness or sense-perception, as in ecstasy. "நிரக்கம் பெருகியிரக்க மலிவுற்ற" (கோயிற்பு.நட.46).

[Skt. *nir-aksa* > த. நிரக்கம்.]

நிரக்கரகுக்கி *nirakkara-kukki*, பெ.(n.) நிரட்சரகுட்சி பார்க்க; see *niratca-kutci*. "பிறரெலா நிந்தை செய்யு நிரக்கர குக்கியான்" (குற்றா.தல.மந்தமா.92).

[Skt. *niraksara+kuksi* > த. நிரக்கரகுக்கி.]

நிரக்கு *nirakku*, பெ.(n.) 1. அகவிலை (C.G.); price, rate, tariff, especially as established by authority, price-current. 2. நேர்மை; correctness, precision. "அளவு நிரக்கா யிருந்தது" (உ.வ.).

த.வ. நறுக்கு

[U. *nirakh* > த. நிரக்கு.]

நிரக்குநாமா *nirakku-nāmā*, பெ.(n.) நடப்பு விலைப்பட்டி; current price or market rate.

[U. *nirakh+nāmā* > த. நிரக்குநாமா.]

நிரகங்காரம் *niragaṅkāram*, பெ.(n.) செருக்கின்மை; absence of egotism or pride, humility.

[Skt. *nir-ahakāra* > த. நிரங்காரம்.]

நிரகங்கிருதி *niragaṅgirudi*, பெ.(n.) புற விவகாரம் (வேதா.சூ.148, உரை); (Phil.) objective activity.

[Skt. *nirahaṅ-kṛti* > த. நிரகங்கிருதி.]

நிரகுள்ளி *niraguḷli*, பெ.(n.) நொச்சி; five leaved chaste tree (சா.அக.).

நிரங்கிருதி *niraṅgirudi*, பெ.(n.) நிரகங்கிருதி பார்க்க; see *niragaṅkiruti*. "அகங்கிருதி நிரங்கிருதி யுறாமல்" (வேதா.சூ.148).

[Skt. *nirahaṅ-kṛti* > த. நிரங்கிருதி.]

நிரங்குசம் *niraṅguśam*, பெ.(n.) கட்டுப்படாமை (வின்.); state of being self-willed or uncontrollable.

[Skt. *nir-aṅkuśa* > த. நிரங்குசம்.]

நிரங்குசன் *niraṅgusaṅ*, பெ.(n.) கட்டுப்படாதவன் (யாழ்.அக.); uncontrollable person, self-willed person.

[Skt. *nir-aṅkuśa* > த. நிரங்குசன்.]

நிரசசாத்திரம் *nirasa-sāttiram*, பெ.(n.)

கனிமங்களை (தாதுவை)ப் பற்றிக் கூறும் நூல்; the science which treats of the properties of mineral substances and their classifications (சா.அக.).

நிரசநூல் *nirasa-nūl*, பெ.(n.) நிரசசாத்திரம் பார்க்க; see *nirasa-sāttiram* (சா.அக.).

நிரசம் *nirasam*, பெ.(n.) 1. சாரமின்மை (யாழ்.அக.); lack of juice. 2. சுவையின்மை; tastelessness.

[Skt. *ni-rasa* > த. நிரசம்.]

நிரசவர்க்கம் *nirasavarkkam*, பெ.(n.) தாது வருக்கம்; mineral kingdom (சா.அக.).

[Skt. *nī-rasa+varkka* > த. நிரசவர்க்கம்.]

நிரசவசுது *nirasa-vasutu*, பெ.(n.) 1. சுவையற்ற பொருள் (யாழ்.அக.); tasteless things. 2. இரும்பு முதலிய கனிப்பொருள் (வின்.); mineral substance.

[Skt. *nī-rasa* > த. நிரசவஸ்து.]

நிரசவுப்பு *nirasavuppu*, பெ.(n.) கனிம (தாது)வுப்பு; mineral salt (சா.அக.).

[நிரசம் + உப்பு.]

நிரசனம்¹ *nirasanam*, பெ.(n.) 1. அழிக்கை (யாழ்.அக.); destruction. 2. எதிரிடை; opposition. 3. தள்ளுகை; rejection. 4. கக்கல்; vomiting.

[Skt. *nir-asana* > த. நிரசனம்.]

நிரசனம்² *nirasanam*, பெ.(n.) பட்டினி; fasting.

[Skt. *nir-aśana* > த. நிரசனம்.]

நிரசி-த்தல் *nir-asi-*, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. அழித்தல்; to destroy. "பாண்டவரையும் நிரஸிக்கப் பிராப்தமாயிருக்க" (ஸ்ரீவசன.21). 2. தோல்வியுறச் செய்தல்; to defeat, as in an argument.

[Skt. *nir-as-*, > த. நிரசி-த்தல்]

நிரஞ்சத்திமூலி *nirañjatti-mūli*, பெ.(n.) நிலத்துளசி; ground basil (சா.அக.).

நிரஞ்சனம்¹ *nirañjanam*, பெ.(n.) 1. குற்றமில்லாதது; that which is spotless, pure. "நிரஞ்சன நிராமயித்தை" (தாயு. திருவருள்வி. 3). 2. வெளி (பிங்.); open space. 3. நிறைவு (பிங்.); fulness. 4. வீடுபேறு (பிங்.); final bliss. 5. இரசகருப்பூரம் (சங்.அக.); calomel.

[Skt. *nir-añjana* > த. நிரஞ்சனம்.]

நிரஞ்சனம்² *nirañjanam*, பெ.(n.) 1. அறிவுக்கண்; eye of wisdom. 2. உணவு கொள்ளாமை; abstaining from food (சா.அக.).

நிரஞ்சனன் *nirañcanan*, பெ.(n.) 1. அழகற்ற தூய வடிவினனான கடவுள்; the supreme being, as immaculate. "நிரஞ்சன நிருத்தானந்த" (திருவிளை. தீர்த்தவி.7). 2. அருகன் (சூடா.); Arhat. 3. சிவன் (நாமதீப.16); Śiva.

[Skt. *nir-añjana* > த. நிரஞ்சனன்.]

நிரஞ்சனி *nirañjani*, பெ.(n.) பார்வதி (யாழ்.அக.); *Pārvatī*.

[Skt. *nir-añjana* > த. நிரஞ்சனி.]

நிரட்டிகா *niraṭṭikā*, பெ.(n.) கண்டங்கத்தரி; yellow berried night shade (சா.அக.).

நிரட்சதேசம் *niraṭcadēśam*, பெ.(n.) 1. வெப்ப நாடு (யார்.அக.); equatorial region. 2. இராப்பகல் நாழிகை சரியாயுள்ள நாடு; region where days and nights are of equal duration.

[Skt. *niraksa-* > த. நிரட்ச+தேசம்.]

நிரட்சம் *niraṭcam*, பெ.(n.) நிலநடுக்கோடு (பூமத்திய ரேகை) (வின்.); terrestrial equator.

[Skt. *niraksa* > த. நிரட்சம்.]

நிரட்சரகுட்சி *niraṭcara-kuṭci*, பெ.(n.) எழுத்தறிவற்றவன்; illiterate person.

[Skt. *nirak-sara+kuksi* > த. நிரட்சரகுட்சி.]

நிரட்சரேகை *niraṭca-rēgai*, பெ.(n.) நிரட்சம்¹ (வின்.) பார்க்க; see *niraṭcam*.

[Skt. *niraksa* > த. நிரட்சரேகை.]

நிரத்தகம் *nirattakam*, பெ.(n.) பயனின்மை (யாழ்.அக.); fruitlessness, futility.

[Skt. *nir-arthaka* > த. நிரத்தகம்.]

நிரத்திமாலி *nirattimāli*, பெ.(n.) சிவபிரான் (யாழ்.அக.); *Śiva*.

[Skt. *niratimālin* > த. நிரத்திமாலி.]

நிரத்தியயம் *nirattiyayam*, பெ.(n.) குற்ற மின்மை (யாழ்.அக.); faultlessness.

[Skt. *nir-atyaya* > த. நிரத்தியயம்.]

நிரத்திரியம் *nirattiriyam*, பெ.(n.) 1. பேடித் தனம்; impotency. 2. ஆண்மை இல்லாமை; destitute of manly power (சா.அக.).

நிரதம் *niradam*, பெ.(n.) எப்பொழுதும்; ever, always. "நிரதங் கொடுத்திளைத்த தாதா" (தனிப்பா.1, 92, 7).

[Skt. *nirantara* > த. நிரதம்.]

நிரதன் *niradan*, பெ.(n.) மிக்க பற்றுடையவன்; a man of excessive attachment. "தூய நிரதராயினர் சிலர்" (பிரபோதசந்.7, 37).

[Skt. *nirata* > த. நிரதன்.]

நிரதி *niradi*, பெ.(n.) பற்று (யாழ்.அக.); attachment, connection.

[Skt. *nirati* > த. நிரதி.]

நிரதிகரண தீட்சை *niradikaraṇa-tiṭṭai*, பெ.(n.) சைவதீக்கை வகை; (Saiva) a way of initiation. "சத்திசங்கற்ப மாத்திரமாயிருக்கின்ற நிதிகரண தீக்ஷையினாலே" (சி.சி.பாயி.3, ஞானப்.).

[Skt. *niradhikaraṇa+* > த. நிரதிகரண தீக்ஷை]

நிரதிகாரதீக்கை *niradikāra-tikkai*, பெ.(n.) நிர்ப்பீசதீட்சை பார்க்க (சைவச.ஆசாரி.62, உரை); (Saiva.) see *nirppiṣatiṭṭai*.

[Skt. *niradhikāra+* > த. நிரதிகார தீக்கை.]

நிரதிகாரன் *niradikāraṇ*, பெ.(n.) ஒன்றற் குரிய அதிகாரமற்றவன்; incompetent or unqualified person; an unauthorised person.

[Skt. *niradhi-kāra* > த. நிரதிகாரன்.]

நிரதிகாரி *niradikāri*, பெ.(n.) நிரதிகாரன் பார்க்க; see *niratikāraṇ*.

நிரதிகாரை *niradikārai*, பெ.(n.) நிரதிகார தீக்கை பார்க்க; see *niratikāra-tikkai*. "தானுமொழி னிரதி காரை யெனநின்று" (சி.சி.8, 4).

[Skt. *nir-adhikārā* > த. நிரதிகாரை.]

நிரதிசயம் *niratiśayam*, பெ.(n.) உயர்வற உயர்ந்த நிலைமை (இலக்.அக.); the state of being unsurpassed.

[Skt. *nir-atiśaya* > த. நிரதிசயம்.]

நிரதிசயவின்பம் *niradicaya-v-inpam*, பெ.(n.) (தன்னின் மேம்பட்ட இன்பமில்லாதது) வீடுபேறு; salvation, as unsurpassed bliss. "நிரதிசயவின்பத்துக்குரிய நீ... இன்னையாதல் தகாது" (குறள், 1103, உரை).

[Skt. *nir-atiśaya* > த. நிரதிசயவின்பம்.]

நிரந்தம்¹ *nirandam*, பெ.(n.) முடிவற்றது; that which is endless.

த.வ. நிலைப்பு

[Skt. *nir-anta* > த. நிரந்தம்.]

நிரந்தம்² *nirantam*, பெ.(n.) 1. நிரந்தரம், 5 பார்க்க; see *nirantaram*. "அன்னிரந்த வினங்களங்க ணடைந் திராமனை" (சேதுபு. கவிதீர்.4) (நாமதீப.225). 2. நெருக்கிடை (வின்.); being closely pressed, as by a pursuing enemy.

[Skt. *nir-antara* > த. நிரந்தரம்.]

நிரந்தரகரம் *nirantara-śuram*, பெ.(n.) விடாக்காய்ச்சல் (M.L.); unintermittent fever.

[Skt. *nir-antara* > த. நிரந்தரகரம்.]

நிரந்தரம் *nirantaram*, பெ.(n.) 1. இடைவிடாமை; continuity. "நின்றன் வார்கழற்கன்பெனக்கு நிரந்தரமா யருளாய்" (திருவாச. 5, 6). 2. முடிவற்று எப்போதுமிருக்கை; eternity, endlessness. 3. நெருக்கம்; closeness, nearness. "நிரந்தரந் தோன்றி நின்றார்" (கம்பரா.இந்திரசித்.57). 4. அழிவு; ruin. "தக்கன்றன் பெருவேள்வி நிரந்தரஞ் செய்த நிட்கண்டகனை" (தேவா.1049, 9). 5. குரங்கு (திவா.); monkey. 6. சராசரி; average. "நிரந்தரம் தேங்காயொன்றுக்கு முக்காலணா தருகிறேன்" (நாஞ்சில்.).

[Skt. *nir-antara* > த. நிரந்தரம்.]

நிரந்தரன் *nirandaran*, பெ.(n.) 1. எப்போது முள்ளவனான கடவுள் (இலக்.அக.); the supreme being, as eternal. 2. சிவன் (நாமதீப.16); *Śiva*.

[Skt. *nir-antara* > த. நிரந்தரன்.]

நிரந்தரி¹ *nirantari*, பெ.(n.) மலைமகள் (யாழ்.அக.); *Pārvatī*.

[Skt. *nir-antara* > த. நிரந்தரி.]

நிரந்தரி²-த்தல் *nirandari-*, 11 செ.கு.வி.(v.i.) எப்போதுமிருத்தல்; to live or exist for ever. "எருமைகணிரந்தரித்தன" (விநாயகபு. திருநாட்.76).

[Skt. *nirantara* > த. நிரந்தரி-.]

நிரநுயோச்சியாநுயோகம் *niranuyōcciyā-nuyōgam*, பெ.(n.) தோல்வித்தானத்து ளொன்று (செந்.iii, பக்.13); (Log.) a fallacy in argument.

[Skt. *nir-anu-yōjya* > த. நிரநுயோச்சியாநுயோகம்.]

நிரப்பலா *nirappalā*, பெ.(n.) ஆசினிப்பாலா; the bread fruit tree (சா.அக.).

நிரபம் *nirabam*, பெ.(n.) 1. நீரற்றது; saplessness. 2. சாற்றற்றது; devoid of juice (சா.அக.).

நிரபராதி *niraparāti*, பெ.(n.) குற்றமற்றவன் (மணிமே.26, 28, உரை); innocent, guiltless person.

[Skt. *nir-aparādhin* > த. நிரபராதி.]

நிரபி *nirabi*, பெ.(n.) 1. மரமஞ்சள்; tree turmeric. 2. மஞ்சள்; turmeric (சா.அக.).

நிரபிமானம் *nirabimānam*, பெ.(n.) 1. பற்றின்மை (யாழ்.அக.); absence of bias or attachment. 2. அடக்கம்; self-restraint.

[Skt. *nir-abhimāna* > த. நிரபிமானம்.]

நிரபேட்சம்— *nirabēṭcam*, பெ.(n.) ஒன்றைச் சார்ந்து இல்லாமை; that which is not dependent. "இந்திரியாந்தக்கரண நிரபேட்சம்" (சி.சி.அளவை1, சிவாக்.பக்.109).

[Skt. *nir-apēksa* > த. நிரபேட்சம்.]

நிரபேட்சை *nirabēṭcai*, பெ.(n.) விருப்ப மின்மை (யாழ்.அக.); absence of attachment or desire, unconcernedness, opp. to *cāpēṭcai*.

[Skt. *nir-apēksā* > த. நிரபேட்சை.]

நிரம்சம் *nir-amcam*, பெ.(n.) பகுக்கத் தகாதது; that which is indivisible. "ஏகபிரதேதியாகலின் நிரம்சமாகிய பரமாணுவினுக்கு" (நீலகேசி.397, உரை).

[Skt. *nir-amśa* > த. நிரம்சம்.]

நிரம்பியமரம் *nirambiya-maram*, பெ.(n.) 1. வாழை மரம்; platan tree. 2. தென்னை மரம்; cocoanut tree. 3. ஆலமரம்; banyan tree (சா.அக.).

நிரயப்பாலர் *niraya-p-pālar*, பெ.(n.) நிரயபாலர் பார்க்க; see *niraya-pālar*. "அணங்கென்பன பேயும்... நிரயப்பாலரும்" (தொல்.பொ.256, உரை.)

[Skt. *niraya+pālar* > த. நிரயப்பாலர்.]

நிரயபாலர் *niraya-pālar*, பெ.(n.) நரகத்திலுள்ள தலைவர்; chiefs of the internal

regions. "நிரயபாலர் பலரும்" (சீவக.2771, உரை).

[Skt. *niraya+pāla* > த. நிரயபாலர்.]

நிரயம் *nirayam*, பெ.(n.) நரகம்; hell.

"நிரயங் கொள்பவரொ டொன்றாது" (புறநா.5).

[Skt. *nir-aya* > த. நிரயம்.]

நிரயவட்டம் *nirayavattam*, பெ.(n.) பெரு

களற்று வட்டம், மணல் வட்டம், எரிபரல் வட்டம், அரிபடை வட்டம், புகை வட்டம், இருள் வட்டம், பெருங்கீழ் வட்டமாகிய ஏழு நரகங்கள் (பிங்.); the seven internal regions, viz., *perkalarruvattam*, *manalvattam*, *eriparalvattam*, *aripadai-vattam*, *pugai vattam*, *irulvattam*, *perunkilvattam*.

[Skt. *nir-aya* > த. நிரயவட்டம்.]

நிரயனம் *nirayanam*, பெ.(n.) மேட ராசியின்

தொடக்க இடத்திருந்து கணிக்கப்படும் வான்கதி தொலைவு (செந். viii, 67); celestial longitudinal difference measured from the zero point of the fixed Hindu zodiac.

[Skt. *nirayanam* > த. நிரயனம்.]

நிரயாசிப்பால் *nirayāsi-p-pāl*, பெ.(n.)

நிரியாசப்பால் பார்க்க; see *niriyāsa-p-pāl* (சா.அக.).

நிரர்த்தகம் *nirarttagam*, பெ.(n.) நிரர்த்தம்

பார்க்க (வின்.); see *nirarttam*.

[Skt. *nir-arthaka* > த. நிரர்த்தகம்.]

நிரர்த்தம் *nirarttam*, பெ.(n.) பயனற்றது; that

which is meaningless, worthless, useless.

[Skt. *nir-ārtha* > த. நிரர்த்தம்.]

நிரவ்வியயம் *niravviyayam*, பெ.(n.) நீண்ட

காலம் வாழ்வல்லது; that which is eternal (யாழ்.அக.).

[Skt. *nir-avyaya* > த. நிரவ்வியயம்.]

நிரவகாசவிதி *niravakācaviti*, பெ.(n.) குறித்த

இடந்தவிர வேறு இடத்திற் செல்லக் கூடாத விதி (சிவசமவா.பக்.65); a rule or precept

applicable only to the point in question, opp. to *cāvakāca-viti*.

[Skt. *niravakāśa* > த. நிரவகாசவிதி.]

நிரவகாலிகை *niravakāligai*, பெ.(n.) திறந்த

வெளி (யாழ்.அக.); open space.

[Skt., Perh. *nir-avahālikā* > த. நிரவகாலிகை.]

நிரவதிகம் *niravatikam*, பெ.(n.) நிரவதி

பார்க்க; see *niravati*. "நிரவதிகதேஜோ மயமாய்" (குருபரம்.).

[Skt. *nir-avayava* > த. நிரவதிகம்.]

நிரவயம் *niravayam*, பெ.(n.) உறுப்பற்றது; that

which is without limbs or parts. "நிரவாயவமாயுள்ள வான்மாவை" (மணி.29, 299).

[Skt. *nir-avayava* > த. நிரவயம்.]

நிரவயன் *niravayan*, பெ.(n.) கடவுள் (அழிவில்

லாதவன்) (சங்.அக.); god, as undecaying.

[Skt. *nir-avyaya* > த. நிரவயன்.]

நிரா *nirā*, பெ.(n.) பழம் முதலியவற்றின்

கன்றின நிலை (யாழ்.அக.); hardness in fruit through blight or injury.

[Skt. *narā* > த. நிரா.]

நிராகம் *nirāgam*, பெ.(n.) உடலின்மை

(வின்.); incorporeality.

[Skt. *nir+augam* > த. நிராகம்.]

நிராகரணம் *nirāgaranam*, பெ.(n.) 1. மறுப்பு;

refutation, confutation, repudiation. "நகவர நிராகரணம் பண்ணுமவன்" (தக்கயாகப்.183, உரை). 2. மதிப்பளிக்காமை; disregard.

[Skt. *nirākāra* > த. நிராகரணம்.]

நிராகரன் *nirāgaran*, பெ.(n.) உருவமற்ற

கடவுள் (யாழ்.அக.); god, as formless.

[Skt. *nir-ākāra* > த. நிராகரன்.]

நிராகரி-த்தல் *nirāgari*, பெ.(n.) 1. மறுத்தல்;

to refute, reject, as the terms of an appointment. 2. மதிப்புக் குறைவு செய்தல்; to disregard, treat with disrespect.

[Skt. *nir-ākri* > த. நிராகரி-]

நிராகாரநிலை *nirāgāra-nilai*, பெ.(n.) உண்ணாமலே நிற்கும் ஓக நிலை; a stage of yoga in which the practising yogi remains abstaining from food and drink (சா.அக.).

நிராகாரம்¹ *nirāgāram*, பெ.(n.) 1.நிராகரணம் பார்க்க (வின்.); see *nirāgāraṇam*. 2. உருவின்மை; shapelessness, formlessness. "நிராகார வடிவேயோ" (திருப்ப.970). 3. விண் (யாழ்.அக.); air, ether, as formless. 4. வீடுபேறு (யாழ்.அக.); beatitude.

[Skt. *nirākāra* > த. நிராகாரம்.]

நிராகாரம்² *nirāgāram*, பெ.(n.) உணவின்மை; fasting; lack of food. "நிராகாரத் தொடுவைகி" (விநாயகபு.29, 4).

[Skt. *nir-āhāra* > த. நிராகாரம்.]

நிராகாரம்³ *nirāgāram*, பெ.(n.) 1. உணவின்மை; want of food. 2. உணவு வேண்டாமை; no appetite for food (சா.அக.).

நிராகாரன் *nirākāraṇ*, பெ.(n.) 1. சிவ பெருமான் (பிரான்); *Śiva*. 2. திருமால்; *Viṣṇu* (யாழ்.அக.).

[Skt. *nir-ākāra* > த. நிராகாரன்.]

நிராகிருதம் *nirākīrudam*, பெ.(n.) 1. தள்ளுண்டது; that which is refuted or rejected. 2. உருவமற்றது (யாழ்.அக.); formless thing.

[Skt. *nir-ā-kṛta* > த. நிராகிருதம்.]

நிராகிருதி *nirākīrudi*, பெ.(n.) 1. வடிவின்மை (யாழ்.அக.); formlessness. 2. நிராகரணம் பார்க்க (இலக்.அக.); see *nirākāraṇam*.

[Skt. *nir-ākṛti* > த. நிராகிருதி.]

நிராகுலம் *nirākulam*, பெ.(n.) கலக்கமின்மை; absence of anguish.

[Skt. *nir-ākula* > த. நிராகுலம்.]

நிராசனர் *nirācaṇar*, பெ.(n.) கடவுளர்; gods. "நிராசனர் வருக வென்றான்" (கம்பரா. மிதிலைக்.114).

[Skt. *nir-aśana* > த. நிராசனர்.]

நிராசாரம் *nirācāram*, பெ.(n.) தூய்மையின்மை (யாழ்.அக.); want of ceremonial purity, impurity.

[Skt. *nir-ācāra* > த. நிராசாரம்.]

நிராசிராவம் *nirāsirāvam*, பெ.(n.) மாதவிடாய் அரத்தம் படாமை; absence of discharge of blood (சா.அக.).

நிராசை *nirāśai*, பெ.(n.) 1. ஆசையின்மை; freedom from or absence of desire or attachment. "வருபோகங்களினிராசை" (கைவல்.தத்.84). 2. நம்பிக்கையறுகை; despair, hopelessness (Loc.).

[Skt. *nir-āśā* > த. நிராசை.]

நிராட்சேபனை *nirāṭcēpaṇai*, பெ.(n.) தடையின்மை; being unobjectionable.

[Skt. *nir-āksēpaṇā* > த. நிராட்சேபனை.]

நிராடகோலம் *nirāḍakōlam*, பெ.(n.) வேங்கைப்புலி; man-eater (சா.அக.).

நிராடங்கம் *nirāḍaṅgam*, பெ.(n.) தடையின்மை அற்றது; an unobjectionable thing.

[Skt. *nir+T. ādankamu* > த. நிராடங்கம்.]

நிராடபதி *nirāḍapati*, பெ.(n.) உடும்பின் கொழுப்பு; fat of guana. (சா.அக.).

நிராதபகை *nirātapagai*, பெ.(n.) இரவு (யாழ்.அக.); night.

[Skt. *nir-ātapā* > த. நிராதபகை.]

நிராதாரம்¹ *nirātāram*, பெ.(n.) 1. ஆதாரமின்மை; absence or lack of foundation or support. 2. சார்பு வேண்டாமை; independance, not needing extraneous support, as an attribute of deity. 3. நிராதாரயோகம் பார்க்க; see *nirātārayōgam*. "நிராதாரத்தே சென்று" (திருவந்தி.8).

[Skt. *nir-ādhāra* > த. நிராதாரம்.]

நிராதாரம்² *nirātāram*, பெ.(n.) ஆறாதாரங்களுள் ஒன்றான சுவாதிட்டானம்; which see.

one of the six regions of the body situated in genitals. c.f. ஆறாதாரம் (சா.அக.).

நிராதாரயோகம் *nirātāra-yōgam*, பெ.(n.)

ஆதன் (ஆத்மா) தன்னறிவிழந்து அறிவுருவாகிய (ஞானசொருபமாகிய) சிவனையடைந்து பற்றற நிற்கும் நிலை; the state of the soul in which it loses all self-consciousness, attains *Śivahood* and remains without any attachment.

"ஆதாரயோக நிராதாரயோகமென" (திருக்களிற்றுப்பி.22, உரை).

[Skt. *nir-ādhāra* > த. நிராதாரயோகம்.]

நிராதாரன் *nirātāraṇ*, பெ.(n.) பற்றுக்

கோடற்றவன் ஆகிய கடவுள் (யாழ்.அக.); god, as independent.

[Skt. *nir-ādhāra* > த. நிராதாரன்.]

நிராதேசம் *nirātēcam*, பெ.(n.) 1. கடனி

றுக்கை (யாழ்.அக.); compulsory payment. 2. சார்பின்மை, ஆதாரமின்மை; want of support. 3. இழப்பு; loss.

நிராதேவி *nirā-dēvi*, பெ.(n.) வட்டத்திருப்பி; sickle leaf (சா.அக.).

நிராபாதை *nirāpādai*, பெ.(n.) துன்பம் அல்லது வலியற்றது; not causing any injury or pain (சா.அக.).

நிராமயசெயநீர் *nirāmaśayanīr*, பெ.(n.)

அண்டச் செயநீர்; a pungent liquid extracted from a fowl's egg or from the foetus (சா.அக.).

[நிராமயம் + செயநீர்.]

[Skt. *nir-āmaya* > த. நிராமயம்.]

நிராமயதி *nirāmayadi*, பெ.(n.) கலவியின்

பந்தருகை; giving pleasure by sexual union (சா.அக.).

நிராமயம் *nirāmayam*, பெ.(n.)

1. நோயின்மை; freedom from disease or ailment, as an attribute of deity.

2. நோயற்றது; that which is free from ailment. "நிரஞ்சன நிராமயத்தை" (தாயு. திருவருள்வி.3).

[Skt. *nir-āmaya* > த. நிராமயம்.]

நிராமயம்² *nirāmayam*, பெ.(n.) பன்றி; hog (சா.அக.).

நிராமயன்¹ *nirāmayan*, பெ.(n.) கடவுள்; the Supreme Being. "நிராமய பராபரபுராதன" (தேவா., 148, 6).

[Skt. *nir-āmaya* > த. நிராமயன்.]

நிராமயன்² *nirāmayan*, பெ.(n.) 1. நோயற்றவன்; one who is free from illness, healthy man. 2. மூச்சுக் காற்றை நிறுத்தும் கலைவல்லோன்; one who suppresses respiration. 3. முனிவர்; a yogi (சா.அக.).

நிராமலம் *nirāmalam*, பெ.(n.) விளா; wood apple tree (சா.அக.).

நிராமாதிசாரம் *nirāmātiśāram*, பெ.(n.) வெப்பக் கழிச்சல்; diarrhoea from excessive heat of the body. 2. குளிர்க் கழிச்சல்; dysentery (சா.அக.).

நிராமாலு *nirāmālu*, பெ.(n.) விளாமரம்; *vilā-maram* (சா.அக.).

நிராமிலம் *nirāmilam*, பெ.(n.) எரிமச்சத்தற்றது; non acid (சா.அக.).

நிராயுசியம் *nirāyusyam*, பெ.(n.) அகவையின்மைத் தன்மை (சிலப்.10, 188, அரும்.); agelessness.

[Skt. *nir-āyusya* > த. நிராயுசியம்.]

நிராயுதபாணி *nirāyuta-pāṇi*, பெ.(n.) நிராயுதன், 1 பார்க்க; see *nirāyutaṇ*.

[Skt. *nir-āyudha-pāṇi* > த. நிராயுதபாணி.]

நிராயுதன் *nirāyutaṇ*, பெ.(n.) 1. படைக்கலமில்லாதவன்; unarmed person. "மறைந்து நிராயுதன் மார்பினெய்யவோ" (கம்பரா. வாலிவ.90). 2. அருகன் (சூடா.); arhat.

[Skt. *nir-āyudha* > த. நிராயுதன்.]

நிராலம்பம் *nirālabam*, பெ.(n.) 1. பற்றுக் கோடினமை; absence of support, independence. "நிராலம்ப வாலம்ப சாந்தபத வியோமநிலையை" (தாயு. திருவருள்வி.3). 2. திறந்தவெளி; open space. "நிரயமிசை நிராலம்பத் துச்சிமிசை" (சிவதரு.கோபுர.18). 3. நூற்றெட்டு துணைத் தொன்மங்களுள் ஒன்று; an upanisad one of 108.

[Skt. *nir-lamba* > த. நிராலம்பம்.]

நிராலம்பயோகம் *nirālabā-yōgam*, பெ.(n.) நிட்களத்தைப் பற்றிச் செய்யும் ஓகம் (சி.போ.8, 1); a kind of *yōga* in which the formless God is contemplated.

[Skt. *nir-lamba+yōga* > த. நிராலம்பயோகம்]

நிராலம்பன் *nirālabān*, பெ.(n.) (பற்றுக் கோடற்றவன்) கடவுள்; the supreme being, as independent.

[Skt. *nir-ālabā* > த. நிராலம்பன்.]

நிரிகதாபனரோகம் *nirikatābāṇa-rōgam*, பெ.(n.) முட்டையின் வெள்ளை போன்ற நீர்மம் பிறப்புறுப்பிலிருந்து வெளிப்படும் ஒரு நோய்; a whitish viscid discharge like the white of an egg from the vagina and uterine cavity (சா.அக.).

நிரிகம் *nirigam*, பெ.(n.) தாமரைக் காயின் அல்லது நெஞ்சாங்குலையின் உட்புறத்துச் சவ்வு; the membrane lining the interior of the heart-Endocardium (சா.அக.).

நிரியசம் *niriyāśam*, பெ.(n.) வேம்பு; margosa or neem tree (சா.அக.).

நிரியம் *niriyam*, பெ.(n.) தினை; Italian millet (சா.அக.).

நிரியாசப்பால்¹ *niriyāsa-p-pāl*, பெ.(n.) நிரியாசம், 1 பார்க்க; see *niriyāsam*.

[Skt. *niriyāsa* > த. நிரியாசப்பால்.]

நிரியாசப்பால்² *niriyāsa-p-pāl*, பெ.(n.) எரிகாக; java stora. 2. நெரியாசிப்பால் பார்க்க; see *neriyāsi-p-pāl* (சா.அக.).

நிரியாசம்¹ *niriyāsam*, பெ.(n.) 1. புகை வகை (தூபவர்க்கம்) ஆறனுள் ஒன்று, ஒருவகைப் பிசின் (சிலப்.5, 14); a kind of resin used as incense, one of six *tūpa-varkkam*. 2. வேம்பு; neem.

[Skt. *niriyāsa* > த. நிரியாசம்.]

நிரியாசம்² *niriyāśam*, பெ.(n.) 1. மராமரம்; Indian dammar, black dammar. 2. ஒரு வகைப் பிசின்; gum or resin. 3. மரத்தின்பால்; exudation from tree, as சால நிரியாசம், அகவகரண நிரியாசம், which means shorea resin. 4. பூண்டின் பால் அல்லது சாறு; juice of plants resin, milk any thick fluid substance from plants, நெரியாசிப்பால் பார்க்க; see *neriyāśippāl* (சா.அக.).

நிரியாணசக்கரம் *niriyāṇa-cakkaram*, பெ.(n.) ஒருவன் இறப்புக் காலத்தைக் கணக்கிட உதவும் சக்கர வடிவம் (வின்.); (Astrol.) diagram by which the time of one's death is calculated.

[Skt. *nir-yāṇa+* > த. நிரியாணசக்கரம்.]

நிரியாணதசை *niriyāṇa-taśai*, பெ.(n.) இறப்பைக் குறிக்குங் கோள்நிலை (வின்.); influence of the planet that forebodes death.

[Skt. *nir-yāṇa+* > த. நிரியாணதசை.]

நிரியாணதிசை *niriyāṇa-tiśai*, பெ.(n.) இறக்குங் காலம்; period of death (சா.அக.).

நிரியாணம்¹ *niriyāṇam*, பெ.(n.) 1. யானையின் கடைக்கண் (பிங்.); outer corner of an elephant's eye. 2. இறப்பு (பிங்.); death. 3. வீடுபேறு (வின்.); emancipation from births, final beatitude.

[Skt. *nir-yāṇa* > த. நிரியாணம்.]

நிரியாணம்² *niriyāṇam*, பெ.(n.) 1. இறப்பு; death. 2. பிறவி நீங்கல்; freedom from birth (சா.அக.).

நிரியானக்குறி *niriyāṇa-k-kuri*, பெ.(n.)
இறப்புக்குறி; symptoms of death (சா.அக.).

த.வ. சாக்குறி

நிரீக்கணம் *nirīkkaṇam*, பெ.(n.) 1. பார்வை;
sight. 2. இடக்கண்ணிலே அழுதங்கொண்டு
நனைத்துத் தூய்மை செய்வதாகப் பாவிக்குஞ்
செய்கை (சைவச.பொது.354); (Saiva.) a
ritual in daily ablutions by which
purification is effected by the imagined
flow of nectar from one's left eye.

[Skt. *nir-īksama* > த. நிரீக்கணம்.]

நிரீச்சுரசாங்கியன் *nirīccuracāṅkiyaṇ*,
பெ.(n.) நிரீச்சுவரசாங்கியன் பார்க்க
(தத்துவப்.176); see *nirīccuvara-sāṅgiyaṇ*.

[Skt. *nir-iśvara*+ > த. நிரீச்சுரசாங்கியன்.]

நிரீச்சுரம் *nirīccuram*, பெ.(n.) கடவுளில்லை
யென்று கூறும் மதம்; atheism, atheistic
doctrine.

[Skt. *nir-iśvara* > த. நிரீச்சுரம்.]

நிரீச்சுரவாதி *nirīccura-vādi*, பெ.(n.)
நிரீச்சுவாதி பார்க்க; see *nirīccuravādi*.

[Skt. *nir-iśvara*+ > த. நிரீச்சுரவாதி.]

நிரீச்சுவரசாங்கி *nirīccuvara-cāṅgi*, பெ.(n.)
நிரீச்சுவரசாங்கியன் பார்க்க; see
nirīccuvarasāṅgiyaṇ. "நிரீச்சுவரசாங்கி
புகல்வது தானறியாத பிரகிருதியாவும்"
(தத்துவப்.174).

[Skt. *nir-iśvara+saṅkhya* > த. நிரீச்சுவர
சாங்கி.]

நிரீச்சுவரசாங்கியம் *nirīccuvaraśāṅgiyam*,
பெ.(n.) கடவுளின்மையைக் கூறும் சாங்கிய
மதம் (தக்கயாகப்.246, உரை); atheistic
school of the *Śāṅkhya* system of
philosophy.

[Skt. *nir-iśvara+saṅkhya* > த. நிரீச்சுவர
சாங்கியம்.]

நிரீச்சுவரசாங்கியன் *nirīccuvara-
śāṅgiyam*, பெ.(n.) நிரீச்சுவரசாங்கியக்

கொள்கையைக் கொண்டவன் (சங்.அக.); one
who follows the doctrines of
nirīśvarasāṅkhya.

[Skt. *nir-iśvara+saṅkhya* > த. நிரீச்சுவர
சாங்கியன்.]

நிரீச்சுவரவாதம் *nirīccuvara-vātam*,
பெ.(n.) நிரீச்சுவரசாங்கியம் பார்க்க
(சங்.அக.); see *nirīccuvara-sāṅgiyam*.

[Skt. *nir-iśvara+vāda* > த. நிரீச்சுவர வாதம்.]

நிரீச்சுவரவாதி *nirīccuvara-vāti*, பெ.(n.)
கடவுளில்லையென்போன் (சி.சி.1, 1, சிவாக்.);
atheist.

[Skt. *nirīśvaravādin* > த. நிரீச்சுவரவாதி.]

நிரீட்சணகத்தி *nirīcāṇa-śutti*, பெ.(n.)
கண்ணேறு கழிக்கை (சங்.அக.); purification
to prevent the evil eye.

[Skt. *nirīksaṇa*+ > த. நிரீட்சணகத்தி.]

நிரீட்சணம் *nirīcāṇam*, பெ.(n.) 1. பார்வை
(சங்.அக.); sight. 2. எதிர்பார்த்திருக்கை;
expectation. 3. மதிப்பு; honour.
4. நிரீக்கணம், 2 பார்க்க; see *nirīkkaṇam*.
5. பார்வையின்மை; absence of sight.

[Skt. *nir-īksaṇa* > த. நிரீட்சணம்.]

நிரீட்சமாணம் *nirīcamāṇam*, பெ.(n.)
1. நம்பிக்கை; faith. 2. பார்க்கை; seeing.

[Skt. *nir-īksamāṇa* > த. நிரீட்சமாணம்.]

நிரீட்சணமுத்திரை *nirīcāṇa-muttirai*,
பெ.(n.) கண்முத்திரை என்னும் நாட்டிய குறி;
a hand pose.

[Skt. *nirīksaṇa*+ த. முத்திரை.]

நிரீட்சி-த்தல் *nirīcī-*, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.)
1. பார்த்தல்; to cast a look. 2. பார்வை
பார்த்தல்; to cure a disease by incantation.
3. எதிர்பார்த்தல்; to expect.

[Skt. *nir-īks* > த. நிரீட்சி-த்தல்.]

நிரீட்சிதம் *nirīcītam*, பெ.(n.) பார்க்கப்பட்டது
(சங்.அக.); that which is seen.

[Skt. *nir-īksita* > த. நிரீட்சிதம்.]

நிருக்கிட்டுக்கொடுத்தல் *nirukkittu-koduttal*, தொ.பெ.(vbl.n.) மருந்தை அளவிட்டுக் கொடுத்தல்; giving medicine in pro.portionate doses (சா.அக.).

நிருக்கிரம் *nirukkiram*, பெ.(n.) 1. கொடுமை யின்மை; absence of violence, non-violent. 2. உச்சமற்றது; non-malignant as in fever, tumour etc. (சா.அக.).

[நிர் + உக்கிரம்.]

நிருகம் *nirugam*, பெ.(n.) மானிடருக்கடுத்த நோய்; diseases peculiar to human beings (சா.அக.).

நிருகேசரி *nirukēcarī*, பெ.(n.) நிருசிங்கம் (யாழ்.அக.) பார்க்க; see *nirusiṅgam*.

[Skt. *nir-kēsarīn* > த. நிருகேசரி.]

நிருச்சத்தன் *niruccattan*, பெ.(n.) அரக்கன் (இராக்கதன்) (யாழ்.அக.); *rāksasa*.

[Skt. *nrśamsa* > த. நிருச்சத்தன்.]

நிருச்சவாசம்¹ *niruccuvācam*, பெ.(n.) மூச்சு விடாதிருக்கை (சிவதரு.சுவர்க்கநாக. 147); breathlessness.

[Skt. *nir-ucchvāsa* > த. நிருச்சவாசம்.]

நிருச்சவாசம்² *niruccuvāśam*, பெ.(n.) 1. மூச்சின்மை; absence of breath. 2. மூச்சடக்கம்; suppression of breath. 3. மூச்சொடுக்கம்; suspension of breath (சா.அக.).

நிருச்சவாசவுச்சவாசம் *niruccuvāśa-vuccuvāśam*, பெ.(n.) அரச நிரயம் எட்டனுள் ஒன்று (சி.போ.பா.2, 3 பக்.204); a hell, one of eight *araśa-nirayam*.

[Skt. *nir-ucchvāsa* > த. நிருச்சவாசவுச்சவாசம்.]

நிருசிம்மதாபினி *nirucimmatābini*, பெ.(n.) நூற்றெட்டு துணைத் தொன்மங்களுள் (உபநிடதம்) ஒன்று; an upanisad, one of 108.

[Skt. *nrsma-tāpini* > த. நிருசிம்ம தாபினி]

நிருணயக்கணக்கு *nirṇaya-k-kanakku*, பெ.(n.) குறிக்கணக்கு (பீச்சணிதம்); algebra (Pond.).

[Skt. *nirṇaya* > த. நிருணயம்+கணக்கு.]

நிருணயம் *nirṇayam*, பெ.(n.) 1. உறுதி (யாழ்.அக.); determination, resolution. 2. ஆராய்வு (சங்.அக.); ascertaining.

[Skt. *nir-ṇaya* > த. நிருணயம்.]

நிருணயி-த்தல் *nirṇayi-*, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) உறுதி செய்தல்; to determine.

[Skt. *nir-ṇaya* > த. நிருணயி-.]

நிருணாமன் *nirṇāman*, பெ.(n.) 1. பெயரில் லாதவனாகிய கடவுள் (சங்.அக.); god, as nameless. 2. அருகன்; Arhat

த.வ. பெயரிலி

[Skt. *nir-nāma* > த. நிருணாமன்.]

நிருணி-த்தல் *nirṇi-*, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) நிருணயி- (வின்-) பார்க்க; see *nirṇayi*

நிருத்தக்கண்டம் *nirutta-k-kaṇḍam*, பெ.(n.) 1. மூச்சுவிட முடியாமை; having the breath obstructed; suffocated. 2. தொண்டையடைப்பு; obstruction in the throat (சா.அக.).

நிருத்தக்கை *niruttakkaī*, பெ.(n.) சதுரச்சிரம், உத்துவீதம், தலமுகம், சுவத்திகம், விப்பிரகீர்ணம், அருத்தரேசிதம், அராளகடகாமுகம், ஆவித்தவத்திரம், சூசீமுகம், கிரேசிதம், உத்தானவஞ்சிதம், பல்லவம், நிதம்பம், கசதந்தம், இலதை, கரிக்கை, பக்கவஞ்சிதம், பக்கப்பிரதியோகம், கருடபக்கம், தண்டபக்கம், ஊர்த்துவமண்டலி, பக்கமண்டலி, முட்டிச்சுவத்திகம், நளினீபதுமகோசம், அலபதுமம், உற்பணம், இலளிதை, வலிதை என்னும் முப்பது வகைப்பட்ட அவிநயக்கை (சிலப்.3, 13, உரை, பக்.81); (*Nāṭya*) hand-pose of 30 kinds, viz., *catura-c-ciram*, *uttuvitam*, *talamukam*, *cuvattikam*, *vippirakirnam*, *aruttarēśitam*, *arāḷakaḍa-kāmugam*, *āvittavattiram*, *śūśimugam*,

kirēṣitam, uttāṇavañjītam, pallavam, nitambam, kaśatantam, iladai, karikkai, pakkavañjītam, pakka-p-pirativōgam, karuḍa-pakkam, taṇḍa-pakkam, ūrttuva-maṇḍali, pakka-maṇḍali, muṭṭi-c-cuvattigam, nalinī-patuma-kōśam, alapadumam, urpaṇam, ilalidai, validai

[Skt. *nrtta*+ > த. நிருத்தக்கை.]

நிருத்தகீதவாத்தியம் *nirutta-kīta-vāttiyam*,

பெ.(n.) கூத்தும் பாட்டுங் கொட்டும் (வின்.); dancing, singing and instrumental music.

[Skt. *nrtta-gīta-vādyā* > த. நிருத்தகீத வாத்தியம்.]

நிருத்தகுதம் *niruttakutam*, பெ.(n.) எரு

வாய்ச் சுருக்கம்; constriction of the anus stricture of the rectum; constriction or obstruction the anus. In this catheters should be used or inserted in the same way as in case of urethra (சா.அக.).

நிருத்தசபை *nirutta-śabai*, பெ.(n.) 1. சிவன்

கோயிலில் ஆடல் வல்லானின் நாட்டிய அவை; dancing hall of *naṭarāja* in *Śiva* temples. 2. கூத்து நிகழ்த்தும் இடம்; dancing-hall.

த.வ. ஆடரங்கு

[Skt. *nrtta* > த. நிருத்தசபை.]

நிருத்தப்பிரகாசம் *nirutta-p-pirakāśam*,

பெ.(n.) 1. வாயுவினால் இலிங்க மணிக்கு மேலாக இழுத்த முன் தோல் அம்மலரில் வலுவாக பிடித்து அதனால் கீழுக்குத் தள்ள முடியாமலும்; மூத்திரத்தாரையை நீர் வெளிவராது அழுத்தியும் வலியையுண்டாக்கித் துன்பத்தைக் கொடுக்கும் ஓர் நோய்; the prepuce affected by deranged *vayu* when once drawn quite behind the glans penis cannot be drawn down to its original position owing to its contraction by which the passage of the urethra is obstructed and the emission of urine is completely stopped-paraphimosis. நிருதிமொய்த்தல் பார்க்க. 2. மேக சம்பந்தத்தினால் மூத்திரத்

தாரை அடைப்பட்டு, அதனால் சிறுநீர் வெளிவராது வருத்தத்தையும் வலியையும் உண்டாக்கும் ஒரு நோய்; obstruction to the free passage of urine due to the abnormal narrowing of the urethra either from contraction or from deposit of abnormal tissue. This condition is attributed to venereal or syphilitic causes (சா.அக.).

நிருத்தப்பிரசவம் *nirutta-p-piraśavam*,

பெ.(n.) பெண்ணின் யோனித் தாரையில் கழலையாகத் தடுத்தும் அல்லது மேற்படி தாரைச் சுருக்கம் அடைந்தும் இருப்பதால் கருப்பிண்டம் வெளிவர முடியாது துன்பப்படும் பிள்ளைப்பேறு; child birth which is attended by some mechanical hindrance as from a tumour or a contracted parturient canal (சா.அக.).

நிருத்தம்¹ *niruttam*, பெ.(n.) எந்த தாது நீறாக

(பற்பமாக)ச் செய்யப்படுகிறதோ அந்தத் தாதுவை எவ்வகை வழியினாலும் அந் நீறினின்று பிரித்தெடுக்கக் கூடாமை; the impossibility of eliminating by any contrivance or means, the element from the calcined compound of which it formed a component part (சா.அக.).

நிருத்தம்² *niruttam*, பெ.(n.) அறுபத்து நாலு

கலைகளுள் ஒன்றாகிய நடனம்; dancing, one of *arupattunālu-kalai*. "பாவை நிருத்த நோக்கி மெய்யுருகி" (சீவக.682).

[Skt. *nrtta* > த. நிருத்தம்.]

நிருத்தம்³ *niruttam*, பெ.(n.) வேதாங்கம்

ஆறனுள் வேதங்களிலுள்ள சொற்களை ஆராயும் நூல்; class of works containing etymological explanation of difficult vedic words, one of six *vētān-kam*. "தெற்றெனிருத்தஞ் செவி" (மணி.27, 101).

[Skt. *nir-ukta* > த. நிருத்தம்.]

நிருத்தம்⁴ *niruttam*, பெ.(n.) பற்றின்மை; absence of attachment. "நிருத்த ககசிற்கனத்து நிலையுற்றவன்" (சிவதரு. சன்னமரண.96).

[Skt. *ni-ruddha* > த. நிருத்தம்⁴.]

நிருத்தமண்டபம் *nirutta-maṇḍabam*, பெ.(n.) நிருத்தசபை (l.m.p.ii, 1226, 128) பார்க்க; see *nirutta-śabai*

த.வ. நாட்டியமண்டபம், ஆடரங்கு

[Skt. *nrtta* > த. நிருத்த+மண்டபம்.]

நிருத்தமாது *niruttamātu*, பெ.(n.) நாடகக் கணிகை (சூடா.); dancing-girl.

[Skt. *nrtta* > த. நிருத்த+மாது.]

நிருத்தன் *niruttan*, பெ.(n.) நடனமாடுவோன் (பிங்.); dancer. "உமையொடு மொருபாக மதுவாய நிருத்தன்" (தேவா.194, 5).

[Skt. *nrtta* > த. நிருத்தன்.]

நிருத்தாங்கம் *niruttāṅgam*, பெ.(n.) நிருத்தத்துக்கு வாசிக்கும் மத்தளந் தாளம் முதலியன (சிலப்.3, 14, உரை); musical instruments accompanying dancing.

த.வ. ஆடல் இன்னியம்

[Skt. *nrtta+āṅga* > த. நிருத்தாங்கம்.]

நிருத்தாசனம் *niruttāśanam*, பெ.(n.) தெளிவு (நாமதீப.647); clearness, clarity of vision.

[Skt. *nirdhāraṇa* > த. நிருத்தாசனம்.]

நிருத்தாட்சினியம் *niruttāṭṭcinīyam*, பெ. (n.) கண்ணோட்டமின்மை (யாழ்.அக.); impartiality.

[Skt. *nir-dāksīnya* > த. நிருத்தாட்சினியம்.]

நிருத்தாதனம் *niruttādaṇam*, பெ.(n.) ஒருகாலைத் தூக்கிநிற்கும் நிலை வகை (யாழ்.அக.); a dancing posture in which one of the legs is held aloft.

[Skt. *nrttā-sana* > த. நிருத்தாதனம்.]

நிருத்தானுகம் *niruttānugam*, பெ.(n.) நிருத்தாங்கம் (சிலப்.3, 14, அரும்.) பார்க்க; see *niruttāṅgam*.

[Skt. *nrtta+anu-ga* > த. நிருத்தானுகம்.]

நிருத்தி *nirutti*, பெ.(n.) சொற்கு உறுப்புப் பொருள் கூறுகை; etymological interpretation of a word.

[Skt. *nir-ukti* > த. நிருத்தி.]

நிருத்தியலங்காரம் *niruttiyalaṅgāram*, பெ.(n.) பிரிநிலை நவீர்சியணி (சங்.அக.); a figure of speech.

[Skt. *nir-ukti+alam-kāra* > த. நிருத்தியலங்காரம்.]

நிருதர் *nirutar*, பெ.(n.) பதினெண்கணத்துள் ஒருவராகிய அரக்கர்; *rāksasas*, one of *patinenkanam*. "நிருதாதியர் வேற" (கம்பரா.சடாயுவு.79).

[Skt. *nairrta* > த. நிருதர்.]

நிருதி¹ *niruti*, பெ.(n.) 1. எட்டுத் திக்குப் பாலகருள் தென்மேற்றிசைக்காவலன் (சூடா.); regent of the south-west, one of *astatikku-p-pālakar*. "நிருதி வாயுத்திப்பிய சாந்தனாகி" (தேவா.663, 6). 2. முதல் வள்ளல்கள் எழுவருள் ஒருவன் (சூடா.); a liberal chief, one of seven *mudalvallalkal*, 3. பகல் 15 முழுத்தத்துள் (முகூர்த்தத்துள்) பன்னிரண்டாவது (விதான.குணாகுண.73, உரை); the 12th of 15 divisions of day-time.

[Skt. *nirrti* > த. நிருதி.]

நிருதி² *niruti*, பெ.(n.) அரக்கி; raksasa woman. "நிருதி கூறும்" (கம்பரா. சூர்ப்பணகை.138).

[Skt. *nirrti* > த. நிருதி.]

நிருதிதா *nirutitā*, பெ.(n.) கோடாகூரி என்னும் செய்ந்நஞ்சு; a virulent mineral poison (சா.அக.).

நிருதிரம் *nirutiram*, பெ.(n.) குரத்தம் அதாவது அரத்தமின்மை; bloodless ness-anemia (சா.அக.).

[Skt. *nir-rudhira* > த. நிருதிரம்.]

நிருதூளி *nirutūli*, பெ.(n.) தூசி (யாழ்.அக.); dust.

[Skt. *nir* > த. நிரு+தூளி.]

நிருதிதிசை *nirutitiśai*, பெ.(n.) (நிருதியின் திசை) தென்மேற்றிசை; the s.w.quarter, as that of niruti.

[Skt. *nirrti* > த. நிருதி+திசை.]

நிருதிபாசம் *niruti-pāśam*, பெ.(n.) கடற்பாசி (மலை.); seaweed.

நிருநாசம் *nirunāśam*, பெ.(n.) அழிவின்மை (யாழ்.அக.); indestructibility.

[Skt. *nir-nāśa* > த. நிருநாசம்.]

நிருநாசன் *nirunāśan*, பெ.(n.) (அழிவற்றவன்) கடவுள் (யாழ்.அக.); God, as indestructible.

[Skt. *nir-nāśa* > த. நிருநாசன்.]

நிருநாமன் *niru-nāman*, பெ.(n.) கடவுள் (யாழ்.அக.); the supreme being, as nameless.

[Skt. *nir-nāman* > த. நிருநாமன்.]

நிருபச்சம்படம் *nirupa-c-campaḍam*, பெ.(n.) அரசர் ஆணைகளைக் கொண்டு வருவோனுக்குரிய கூலி (M.E.R.1921-22, P.109); pay of the messenger carrying royal orders.

[Skt. *nirūpam* > த. நிருப+சம்படம்.]

நிருபசரிதம் *nirupasaridam*, பெ.(n.) மதிப்புரவாக (உபசாரமாக) ஏற்றிக் கூறப்படாதது; that which is not complimentary, secondary or figurative. "சிவசத்திகட்குப் பிரிப்பில்லாவந்தரங்கவா நந்தியம் இயற்கை யாகய் நிருபசரிதமாயும்" (சி.சி.1, 68, ஞானப்.).

[Skt. *nir-upacarita* > த. நிருபசரிதம்.]

நிருபத்திரவம் *nirupattiravam*, பெ.(n.) தொல்லையில்லாத தன்மை (யாழ்.அக.); freedom from trouble, calamity or danger.

[Skt. *nir-upodrava* > த. நிருபத்திரவம்.]

நிருபத்திரன் *nirubattiran*, பெ.(n.) நுண்ணுடம்புடன் (சூக்கும சரீரத்துடன்) இருக்கும் ஆதன் (ஆன்மா) (யாழ்.அக.); soul having a subtle body.

[Skt. *nir-upadrava* > த. நிருபத்திரன்.]

நிருபதி *nirupati*, பெ.(n.) 1. அரசன் (வின்.); king, sovereign. 2. குபேரன் (யாழ்.அக.); *Kubēra*.

[Skt. *nr-pati* > த. நிருபதி.]

நிருபதுங்கராகம் *nirupatuṅka-rāgam*, பெ.(n.) பெரும்பண் வகை (பிங்.); (mus.) a primary melody-type.

[Skt. *nrpa-tuṅga-rāga* > த. நிருபதுங்க ராகம்.]

நிருபம் *nirupam*, பெ.(n.) 1. எழுதியனுப்புங் கட்டளை; letter of authority; epistle from a king or other superior; mandate; order. "நாயனார் கோயில் தானத்தார்க்கு நிருபம்" (S.I.I.i, 120, 123). 2. மடல் (யாழ்.அக.); note, letter. 3. தீர்மானம் (வின்.); decree.

[Skt. *nirūpa* > த., ம. நிருபம்.]

நிருபமம் *nirupamam*, பெ.(n.) ஒப்பின்மை; state of being unequalled, incomparableness.

[Skt. *nir-upama* > த. நிருபமம்.]

நிருபமன் *nirupaman*, பெ.(n.) ஒப்பாரும் மிக்காரும் இல்லாதவன்; ஒப்பில்லாதவன்; one who has no equal.

[Skt. *nir-upama* > த. நிருபமன்.]

நிருபவல்லவை *nirupavallavai*, பெ.(n.) அரசி (யாழ்.அக.); queen.

[Skt. *nrpa+vallabhā* > த. நிருபவல்லவை.]

நிருபர் *nirubar*, பெ.(n.) நாளிதழ்களுக்குச் செய்திக் குறிப்பு எழுதுவோன்; correspondent (mod.).

த.வ. செய்தியாளர்

[Skt. *nirūpa* > த. நிருபர்.]

நிருபன் *niruban*, பெ.(n.) 1. அரசன் (திவா.); king, sovereign. 2. ஓர் இலக்கத்திற்கு மேல் மூன்று இலக்கம் வரை வருமானமுடைய அரசன் (சுக்கிரநீதி.25); a king whose revenue is above one lakh and below 3 lakhs.

[Skt. *nr-pa* > த. நிருபன்.]

நிருபாதானம் *nirupādānam*, பெ.(n.) முதற்காரணமின்மை; absence of a material cause. "சகத்து நிருபாதானமோ. சி.சி. (வரலாறு. பக்.7)" (சங்.அக.).

[Skt. *nir-upādāna* > த. நிருபாதானம்.]

நிருபாதானவாதி *nirupādānavādi*, பெ.(n.) முதற்காரணத்தினின்றும் இவ்வுலகம் (பிரபஞ்சம்) தோன்றவில்லை யென்ற கொள்கையுடையோன்; one who holds that the phenomenal world has no material cause.

[Skt. *nirupādāna-vādira* > த. நிருபாதான வாதி]

நிருபாதி¹ *nirupādi*, பெ.(n.) வருத்தம் அல்லது வலியின்மை; absence of pain or suffering (சா.அக.).

நிருபாதி² *nirupādi*, பெ.(n.) 1. தொல்லை (உபாதி)யின்மை; freedom or liberation from passions, from pain. 2. காரண மின்மை; being without a cause, absolute. 3. தடையின்மை (யாழ்.அக.); freedom from limitations or obstacles.

[Skt. *nir-upādhi* > த. நிருபாதி.]

நிருபாதிகம் *nirupādigam*, பெ.(n.) துன்பம், தொல்லை (உபாதி)யில்லாமை; freedom from secularities (சா.அக.).

நிருபாதிகம் *nirupādikam*, பெ.(n.) 1. காரண மற்றது (சங்.அக.); that which is without cause. 2. தடையற்றது; that which is free from limitations.

[Skt. *nir-upādhika* > த. நிருபாதிகம்.]

நிருபி-த்தல் *nirupi-*, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) நிருபி பார்க்க; see *nirūbi*.

நிருமதம் *nirumadam*, பெ.(n.) 1. யானை (பிங்.); elephant. 2. மதமொழிந்த யானை (சது.); rutless elephant.

[Skt. *nir-mada* > த. நிருமதம்.]

நிருமலதானம் *nirumala-tānam*, பெ.(n.) அறிவாளர் (ஞானி)கட்கு உதவுங் கொடை; gifts to the wise.

[Skt. *nirmala* > த. நிருமலதானம்.]

நிருமலம்¹ *nirumalam*, பெ.(n.) பால் துத்தம்; white vitriol (சா.அக.).

நிருமலம்² *nirumalam*, பெ.(n.) மாசின்மை; spotlessness. "நித்த நிருமல சகித" (தாயு.திருவருள்வி.3).

[Skt. *nir-mala* > த. நிருமலம்.]

நிருமலன் *nirumalan*, பெ.(n.) 1. குற்ற மற்றவன்; spotless person, blameless one. "நெறியிலை சாதலலாதெனக் கேட்ட நிருமல னிரங்கி" (திருவாலவா.39, 14). 2. கடவுள்; the supreme being, as immaculate.

[Skt. *nir-mala* > த. நிருமலன்.]

நிருமலி *nirumali*, பெ.(n.) மலைமகள்; *Pārvatī*, as immaculate... "எண்ணான்கு நிகரிலாவற நிருமலி வளர்த்தனள் வருங்கால்" (காஞ்சிப்பு. கழுவா.87).

[Skt. *nir-mala* > த. நிருமலி.]

நிருமாலியம்¹ *nirumāliyam*, பெ.(n.) பெரிய மாலிலிங்கம் (L.); sacred lingam tree.

நிருமாலியம்² *nirumāliyam*, பெ.(n.) கூவிளம்; garlic pear (சா.அக.).

நிருமாலியம்³ *nirumāliyam*, பெ.(n.) 1. இறைக்குப் படைத்து எடுத்தது (நிர்மாலியம்); offering made to an idol and removed. "மதுகேச னருமாலிய மதேற்று" (பிரபுலிங். மாயையூசை.58). 2. வில்வம்; sacred bael.

[Skt. *nir-mālya* > த. நிருமாலியம்.]

நிருமி-த்தல் *nirumi-*, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.)

1. படைத்தல்; to create, produce by art, form. "வானோர் நிருமித்தனபடை" (கம்பரா.இராவணன்வதை.47).
2. உறுதி கொள்ளுதல்; to determine. "அசுரர்களை நிறாகும்படியாக நிருமித்து" (திவ்திருவாய். 4, 7, 1).
3. ஏற்படுத்துதல்; to ordian, constitute.
4. ஆராய்தல் (பிங.); to examine, investigate.
5. பொய்யாகக் கற்பித்தல்; to fabricate, concoct.

[Skt. *nirmā* > த. நிருமி-.]

நிருமிதம் *nirumidam*, பெ.(n.) 1. உண்டாக்

- கப்பட்டது; that which is created or formed. "நினைத்திருந் தியற்றிய நிருமித மகனிவன்" (சீவக.707). 2. பொய்யாகக் கற்பித்தது; that which is fabricated.

[Skt. *nir-mita* > த. நிருமிதம்.]

நிருமிதி¹ *nirumidi*, பெ.(n.) அம்மணம்; nakedness (சா.அக.).

நிருமிதி² *nirumidi*, பெ.(n.) படைப்பு; creation.

- "இலதுகாத்தல் நிருமிதி யிச்சை செய்தி நிழனட மாகுமன்றே" (கோயிற்பு.பதஞ்.66).

[Skt. *nir-mita* > த. நிருமிதி.]

நிருமூடம் *nirumūdam*, பெ.(n.) முழுதும் அறிவின்மை; utter ignorance.

[Skt. *nir-mūḍha* > த. நிருமூடம்.]

நிருமூடன் *niru-mūḍan*, பெ.(n.) முழுதும் அறிவற்றவன்; man of utter ignorance.

[Skt. *nir-mūḍha* > த. நிருமூடன்.]

நிருமூடி *nirumūdi*, பெ.(n.) 1. முழுதும் அறிவற்றவள்; an utterly ignorant woman. 2. உதவுங் குணமில்லாதவன் (இ.வ.); miserly woman.

[Skt. *nir-mūḍha* > த. நிருமூடி.]

நிருமூலம் *nirumūlam*, பெ.(n.) நிர்மூலம் (யாழ்.அக.) பார்க்க; see *nirmūlam*.

நிருமூலி *nirumūli*, பெ.(n.) நிர்மூலி பார்க்க; see *nirmūli* (சா.அக.).

நிருமூளி *nirumūli*, பெ.(n.) நிருமூடி, 2 பார்க்க; see *nirumūdi*.

நிருவகம் *niruvagam*, பெ.(n.) நிருவாகம் (யாழ்.அக.) பார்க்க; see *niruvāgam*.

நிருவகி-த்தல் *niruvagi-*, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) நிர்வகி- (வின்.) பார்க்க; see *nirvagi*.

நிருவசனம் *niruvaśanam*, பெ.(n.) நிருத்தி (பி.வி.50, உரை) பார்க்க; see *nirutti*.

[Skt. *nir-vacana* > த. நிருவசனம்.]

நிருவாககன் *niruvāgagan*, பெ.(n.) நிர்வாகி பார்க்க; see *nirvāki*.

[Skt. *nir-vāhaka* > த. நிருவாககன்.]

நிருவாகசபை *niruvāga-śabai*, பெ.(n.) நிர்வாகசபை பார்க்க; see *nirvāgaśabai*.

[Skt. *nir-vāhaka* > த. நிருவாகம்+சபை.]

நிருவாகம் *niruvāgam*, பெ.(n.) நிர்வாகம் பார்க்க (வின்.); see *nirvāgam*.

நிருவாகன் *niruvāgan*, பெ.(n.) நிர்வாகி பார்க்க; see *nirvāgi*.

[Skt. *nir-vāhaka* > த. நிருவாகன்.]

நிருவாகி *niruvāgi*, பெ.(n.) நிர்வாகி (வின்.) பார்க்க; see *nirvāgi*.

நிருவாசம் *niruvāśam*, பெ.(n.) குடியின்மை (யாழ்.அக.); the state of being uninhabited.

[Skt. *nir-vāsa* > த. நிருவாசம்.]

நிருவாணதீட்சை *nirvāṇa-tiṭcai*, பெ.(n.) சிவதீக்கை மூன்றில் ஒன்று; the last of three introducing rites & ceremony of initiation by a spiritual Guru according to Saiva system (சா.அக.).

நிருவாணதீக்கை *nirvāṇa-tikkaṭ*, பெ.(n.) நிருவாணதீட்சை (சி.போ.பா.சிறப்.) பார்க்க; see *nirvāṇa-tiṭcai*.

[Skt. *nirvāṇa+dikṣa* > த. நிர்வாணதீக்கை.]

நிருவாணம் *nirvāṇam*, பெ.(n.)

1. நிர்வாணம், 1 பார்க்க; see *nirvāṇam*. "நித்திரை தெளியுமாபோல நிருவாண நிலைமெய்யாமே" (கைவல்.தத்வ.56).
2. நிர்வாணதீட்சை பார்க்க; see *nirvāṇa-tīṭcai*. "தரித்துச்சமய விசேட நிருவாணம்" (சைவச.மாணாக்.29).
3. நூற்றெட்டு துணைத் தொன்மங்களுள் ஒன்று; an upanīśad, one of 108.

[Skt. *nirvāṇa* > த. நிருவாணம்.]

நிருவாணி *nirvāṇi*, பெ.(n.) 1. ஆற்றல் (சக்தி); the universal energy represented in the form of a naked woman. 2. பெண் தெய்வ பத்து ஆற்றல்களுள் ஒன்று (தேவிதச வித்தைகளிலொன்று); one of the ten active powers of the female energy or deity (சா.அக.).

நிருவிகற்பசமாதி¹ *niruvigarpasamādi*, பெ.(n.) நிர்விகற்பசமாதி பார்க்க; see *nirvigarpa-śamāti*.

நிருவிகற்பசமாதி² *niruvigarpasamādi*, பெ.(n.) சவ்விகற்ப சமாதி முற்றி அருளம்மையால் அறிவிக்கப்பட்ட அருளாளன் ஆகிய அப்பனை அறிந்த ஞானரே சிவதத்துவங்களும் அவற்றின் செயற்கைகளும் நன்கு விளங்கப் பெற்று, அந்தப் பரம்பொருளைக் கூடி நின்று விட்டுப் பிரியாது மகிழ்வது; a state of ecstasy which one obtains wisdom by the grace of the deity and enjoys the bliss by the union with the almighty (சா.அக.).

நிருவிகற்பசமாதி³ *niruvigarpasamādi*, பெ.(n.) தன்னை மறந்து தூக்கமுறும், மயக்கம் போல பிறர் சத்தம் காதிற் கேளாது ஐம்புலனும் ஒடுங்கி, சித்தமானது பூரணத்தில் இலயித்திருக்கும் ஓர் ஓக நிலை, விவகாரத்தாலே உலகமே பொய்யென்று உணர்ந்து உலக பாசத்தைத் தள்ளி நிற்பதினால் அடையும் மெய்யுணர்வு (சைதன்ய) நிலை; that state of

perfect and spiritual ecstasy experienced by a sitting yogi, in which he remains inaudible to the surrounding disturbances being absorbed in eternal bliss. Saitanyam is a stage where nothing exists but the transformation of mental consciousness in the form of Atman (soul). It is an abstract meditation (சா.அக.).

நிருவிக்கினம் *niruvikkinam*, பெ.(n.) இடையூறின்மை; absence of obstacles.

[Skt. *nir-vighna* > த. நிருவிக்கினம்.]

நிருவிகற்பநிட்டை *niruvigarpa-niṭṭai*, பெ.(n.) நிர்விகற்பசமாதி பார்க்க; see *nirvigarpasamāti*. "நிருவிகற்ப நிட்டை நிலையென்று வருமோ வறியேனே" (தாயு.உடல்பொய்.32).

நிருவிகற்பம் *nirvigarpam*, பெ.(n.) 1. நிர்விகற்பக்காட்சி (சி.சி.11, சிவாக்.) பார்க்க; see *nirvigarpa-k-kāṭci*. 2. நிர்விகற்ப சமாதி பார்க்க; see *nirvigarpasamāti*. "விரைந்தே நிருவிகற்ப மெய்த" (தாயு. உடல்பொய்.39).

[Skt. *nir-vikarpa* > த. நிருவிகற்பம்.]

நிருவிகற்பமாதல் *nirvigarpamādal*, பெ.(n.) விவகாரத்தாலே உலகமே பொய்யென்று தனக்குள் நினைத்து உலக பாசத்தைத் தள்ளி மெய்யுணர்வு (சைதன்ய) நிலையை அடைதல்; that state of insensibility to one's own surroundings, arrived at by a practising yogi by renunciation being appraised of the supreme knowledge that the material world is false. This stage can only be acquired by those who attain supernatural illumination without the aid of physical or mental organs (சா.அக.).

நிருவிகற்பவாழ்க்கை *nirvigarpa-vāḷkkai*, பெ.(n.) பேசாதிருத்தல்; to remain silent (சா.அக.).

நிருவிசாரம் *niruviśāram*, பெ.(n.) கவலையின்மை; absence of anxiety.

[Skt. *nir-vicāra* > த. நிருவிசாரம்.]

நிருவிடம் *niruvīdam*, பெ.(n.) மருந்துவகை (யாழ்.அக.); a kind of medicine.

[Skt. *nir-visa* > த. நிருவிடம்.]

நிருவிடயானந்தம் *niruvīdayānantam*, பெ.(n.) புலனுணர்ச்சிக்கு எட்டாத களிப்பு; supreme bliss, not enjoyed by the sense.

"கூடார் நிருவிடயானந்தகக நீங்காத நோக்கும்" (ஒழிவி.அவத்தை.39).

[Skt. *nir-visaya+ā-nanda* > த. நிருவிடயானந்தம்.]

நிருவேதுகம் *niruvēdugam*, பெ.(n.) நிரேதுகம் (சி.சி.8, 2, சிவாக்.); see *nirētugam*.

[Skt. *nir-hētuka* > த. நிருவேதுகம்.]

நிருகம்¹ *nirūgam*, பெ.(n.) மலங் கழிவதற்காக குதவாயில் உள்ளே வைக்கப்படும் ஒரு பொறி; a purging clyster, an enema not of an oil kind (சா.அக.).

நிருகம்² *nirūgam*, பெ.(n.) 1. உறுதி (யாழ்.அக.); certainty. 2. சொற்போர்; logic, disputation. 3. வெளிப்படைச் சொல்; explicit-term.

[Skt. *nir-ūha* > த. நிருகம்.]

நிருகணம் *nirūganam*, பெ.(n.) எருவாய் வழியாக வழலை நீர் ஏற்றி மலங்கழிக்கும்படிச் செய்தல்; causing to purge with the aid of a clyster (சா.அக.).

நிருகவத்தி *nirūga-vatti*, பெ.(n.) வடிநீர் முதலியவற்றை எருவாய் வழியாய் உள்ளுக்குச் செலுத்திக் குடலைக் கழுவல்; a liquid form of medicine as decoction etc. thrown into the rectum by a clyster (சா.அக.).

நிருடபகபந்தம் *nirūḍapaśubandam*, பெ.(n.) வேள்வி வகையுளொன்று (வின்.); a kind of sacrifice.

[Skt. *nirūḍha-paśu-bandha* > த. நிருடபகபந்தம்.]

நிருடி *nirūḍi*, பெ.(n.) 1. நெட்டுரு; rote. 2. தெளிவு; clearness, certainty.

[Skt. *nirūḍhi* > த. நிருடி.]

நிருபணம்¹ *nirūbaṇam*, பெ.(n.) இசைப்பாட்டு வகையான வரலாற்று நூலின் முதலில் அவ்வரலாற்றைச் சுருக்கிக்கூறும் பகுதி (கோபால கிருஷ்ண பாரதி, 39); section containing the argument of a story, in musical composition.

[Skt. *nirūpaṇa* > த. நிருபணம்.]

நிருபணம்² *nirūbaṇam*, பெ.(n.) மெய்ப்பித்தல்; to prove (சா.அக.).

நிருபணம்³ *nirūbaṇam*, பெ.(n.) 1. ஆராய்ச்சி; investigation. 2. செயல்முறை விளக்கம்; demonstration. "சிவாபாவநா நிருபணம்" (சி.சி.6, 7, சிவாக்.).

[Skt. *ni-rūpaṇa* > த. நிருபணம்.]

நிருபம் *nirūbam*, பெ.(n.) உருவில்லாமை; shapelessness (சா.அக.).

நிருபன் *nirūban*, பெ.(n.) (உருவமற்றவன்) கடவுள் (யாழ்.அக.); god, as formless.

[Skt. *ni-rūpa* > த. நிருபன்.]

நிருபாவர்த்தம் *nirūpāvarttam*, பெ.(n.) உயர் மணி வகை (யாழ்.அக.); a kind of gem.

நிருபி-த்தல் *nirūbi-*, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. மெய்ப்பித்தல்; to prove, demonstrate. 2. ஆராய்தல் (வின்.); to examine, investigate, search.

[Skt. *ni-rūp* > த. நிருபி-]

நிருபிதம் *nirūpidam*, பெ.(n.) உறுதிப்படுத்தப்பட்டது; that which has been ascertained or proved. "நிருபிதமான வஸ்துவை நானறிந்தேன்" (சி.சி.பு., 5, சிவாக்.).

[Skt. *ni-rūpita* > த. நிருபிதம்.]

நிரேகவரசாங்கியம் *nirēśuvaraśāṅgiyam*, பெ.(n.) நிர்ச்சுவரசாங்கியம் (யாழ்.அக.); see *nirīccuvaraśāṅgiyam*.

நிரேதுகம் *nirētuḡam*, பெ.(n.) ஏதுவற்றது; that which is causless. "ஐகத்து நிரேதுகமென்றது தள்ளப்பட்டது" (சி.சி.1, 1, சிவாக்.).

[Skt. *nir-hētuka* > த. நிரேதுகம்.]

நிரோகி *nirōgi*, பெ.(n.) நோயில்லாதவன்; one free from disease, healthy man (சா.அக.).

நிரோசாதம் *nirōśādam*, பெ.(n.) நிரோதி பார்க்க; see *nirōdi*. "விரற்புகை நிரோசாதம்" (தத்துவப்.140).

[Skt. *nirōdhana* > த. நிரோசாதம்.]

நிரோட்டகம் *nirōṭṭagam*, பெ.(n.) இதழி யைந்து பிறவா எழுத்துகளால் ஆகிய செய்யுள் - திருச்செந்தில் நிரோட்டகயமக வந்தாதி; a kind of verse without labial or labiodentals.

த.வ. இதழகல்பா

[Skt. *nir-ōsthyaka* > த. நிரோட்டகம்.]

நிரோட்டம் *nirōṭṭam*, பெ.(n.) நிரோட்டகம் பார்க்க; see *nirōṭṭagam*.

[Skt. *nir-ōsdhya* > த. நிரோட்டம்.]

நிரோட்டி *nirōṭṭi*, பெ.(n.) நிரோட்டகம் (யாப்.வி.510) (pros.); poem composed without using the labials.

[Skt. *nir-ōsdha* > த. நிரோட்டி.]

நிரோட்டியம் *nirōṭṭiyam*, பெ.(n.) நிரோட்டகம் பார்க்க; see *nirōṭṭagam*. "இதழ் குவிந்தியையா தியல்வது நிரோட்டியம்" (மாறனலங்.274).

[Skt. *nir-ōsdhya* > த. நிரோட்டியம்.]

நிரோட்டியவோட்டியம் *nirōṭṭiya-v-ōṭṭiyam*, பெ.(n.) செய்யுளின் முற்பாதி நிரோட்டியம் பிற்பாதி ஒட்டியமுமாகப் பாடும் பா (கவி) (மாறனலங்.276, உரை); a stanza in which the first half is *nirōṭṭiyam* and the second half *ōṭṭiyam*.

[Skt. *nir-ōsdhya* > த. நிரோட்டிய வோட்டியம்.]

நிரோதகரணி *nirōdakaraṇi*, பெ.(n.) மின்சார சத்தியைத் தடுக்கும் பொருள்; a substance

which does not transmit electricity (சா.அக.).

நிரோதம்¹ *nirōdam*, பெ.(n.) 1. தடை; impediment, pediment, hindrance. 2. அடக்கம்; restraint, control.

[Skt. *ni-rōdha* > த. நிரோதம்.]

நிரோதம்² *nirōdam*, பெ.(n.) சுருக்கம்; stricture (சா.அக.).

நிரோதனை *nirōdanai*, பெ.(n.) புலனடக்கம்; (Jaina.) control over the passions. "வீரனிரோதனை யம்பிற் கொன்றான்" (சீவக.3080).

[Skt. *ni-rōdhanā* > த. நிரோதனை.]

நிரோதானமுத்திரை *nirōdāṇa-muttirai*, பெ.(n.) சிறுவிரலை நீக்கி ஏனைய விரல்களை நுனிகள் பொருந்தச் சேர்த்துக் குவிக்கும் முத்திரை வகை (சைவாநுட்.வி.17); (*Śaiva*) a handpose which consists in bringing the thumb and the fingers other than the little finger together.

[Skt. *nirōdāna* > த. நிரோதான+முத்திரை.]

நிரோதி *nirōdi*, பெ.(n.) உடம்பிலுள்ள 16 வகையான மந்திர நிலைகளுள் (சோட கலையுள்) ஒன்று; (Saiva.) one of the 16 mystic centres in the body in which Sakti manifests herself. "சந்திரன்மேல் நிரோதிநாதம்" (செந்., 9, 248).

[Skt. *ni-rōdhin* > த. நிரோதி.]

நிரோதினி *nirōdini*, பெ.(n.) நிரோதி பார்க்க (தத்துவப்.130, உரை); see *nirōti*.

[Skt. *ni-rōdhini* > த. நிரோதினி.]

நிலிகாவியங்கம் *nilikāviyaṅgam*, பெ.(n.) முகத்திற்காணும் ஒருவகைப் பரு; a variety of mole (சா.அக.).

நிலிஞ்சிகை *niliñjigai*, பெ.(n.) ஆன்; cow (சா.அக.).

நிலிநாதியம் *nilinādiyam*, பெ.(n.) பாண்டு நோய்க்குக் கொடுக்கும் ஒருவகை மருந்துப் பொடி; medicinal powder for dropsy (சா.அக.).

நிவகம் *nivagam*, பெ.(n.) கூட்டம் (உரி.நி.); company, multitude, assembly, flock.

[Skt. *ni-vaha* > த. நிவகம்.]

நிவசதி¹ *nivaśati*, பெ.(n.) வீடு (சங்.அக.); house, abode.

[Skt. *ni-vasati* > த. நிவசதி.]

நிவசதி² *nivaśati*, பெ.(n.) ஒருவகைப் பூண்டு; an unknown plant (சா.அக.).

நிவசனம்¹ *nivaśanam*, பெ.(n.) ஆடை (சங்.அக.); clothes.

[Skt. *ni-vasana* > த. நிவசனம்.]

நிவசனம்² *nivaśanam*, பெ.(n.) 1. சீலை; cloth. 2. சீலைத்துண்டு; piece of cloth (சா.அக.).

நிவசி-த்தல் *nivaśi-*, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) குடியிருத்தல் (ஜீவப்பிரம்மைக்.ய. பக்.640); to dwell.

[Skt. *ni-vas* > த. நிவசி-.]

நிவந்தக்காரர் *nivanda-k-kārar*, பெ.(n.) கோயில்தொண்டு செய்வோர்; temple servants. "பலபணி நிவந்தக்காரர்க்கும்" (S.I.I.(iii), 137).

(நிவந்தம் + காரர்.)

[Skt. *ni-bandha* > த. நிவந்தம்+காரர்.]

நிவந்தம் *nivandam*, பெ.(n.) 1. கட்டுப்பாடு (நிபந்தனை); condition, agreement. 2. வேலைத்திட்டம்; allotted duties, as of servants. "பலபணி நிவந்தக்காரர்க்கு

நிவந்தஞ் செய்தபடி" (S.I.I.(iii), 137).

3. கோயிற்செலவு; temple expenses. "மஹா தேவர்க்கு வேண்டும் நிவந்தங்களுக்கு" (S.I.I.(iii), 25). 4. கோயிற்றொண்டு நிவந்தக்காரர்; temple service. 5. கடவுளை வழிபடும் இடம்; place of worship. "புனைமணி நிவந்தம்" (உபதேசகா.திவபிரத.223). 6. தொகுப்பு நூல்; compilation, compendium.

[Skt. *ni-bandha* > த. நிவந்தம்.]

நிவர்த்தாளம் *nivarttālam*, பெ.(n.) ஒன்பான் தாளத்தொன்று (பரத.தாள.6) (Mus.); a variety of time-measure, one of *navatālam*.

[Skt. *nivartta+* > த. நிவர்+தாளம்.]

நிவர்த்தனம் *nivarttanam*, பெ.(n.)

1. திரும்புகை; returning, turning back. 2. போக்குகை; removing curing. 3. 25 கோலேனும் 100 அல்லது 125 முழமேனும் கொண்டதோரளவு (சுக்கிரநீதி, 28); a lineal measure of 25 *kōl*, 100 or 125 cubits.

[Skt. *ni-var-tana* > த. நிவர்த்தனம்.]

நிவர்த்தி¹ *nivartti*, பெ.(n.) நிவிர்த்தி பார்க்க; see *nivirtti*.

[Skt. *ni-vrtti* > த. நிவர்த்தி.]

நிவர்த்தி² *nivartti*, பெ.(n.) 1. விடுதலை; release. "பந்தத்தினின்றும் நிவிர்த்திபெற்ற ஆன்மாக்கள்" (சி.போ.பா.பக்.143, புதுப்.). 2. நிவாரணம், 3 பார்க்க; see *nivāraṇam*. 3. துறவு (பிங்.); renunciation of the world, opp. to *piravirtti*. "பரிபக்குவர் நிட்டை நிவர்த்தியினில்" (திருப்பு.310). 4. நிவர்த்திக் கலை பார்க்க; see *nivartti-k-kalai* (சி.சி.2, 74, ஞானப்.). 5. போக்கு; remedy. அப்படிச் செய்யாமல் வேறு நிவர்த்தி இல்லை.

[Skt. *ni-vrtti* > த. நிவர்த்தி.]

நிவர்த்திகலை *nivartti-kalai*, பெ.(n.) ஐந்து (பஞ்ச) கலையுள் ஆதன்களைப் பாசத்தினின்றும் விடுவிப்பதாகிய கலை (சி.போ. பா.2, 2, பக்.143, புதுப்.); (*śaiva.*) sphere of action for the energy of Śivaṅ which emancipates the soul from bondage, one of *pañca-kalai*.

[*Skt. ni-vrtti* > த. நிவர்த்தி+கலை.]

நிவர்தல் *nivartal*, பெ.(n.) ஓங்குதல்; growing high (சா.அக.).

நிவரை *nivarai*, பெ.(n.) கன்னி (யாழ்.அக.); a maiden.

[*Skt. ni-varā* > த. நிவரை.]

நிவலம் *nivalam*, பெ.(n.) அவுபல பாடாணம் என்னும் ஒருவகைச் செய்ந்நஞ்சு; the 32 kinds of native arsenic (சா.அக.).

நிவாசம் *nivāśam*, பெ.(n.) தெய்வம் அல்லது பெரியோர்கள் வாழிடம் (வின்.); abode, habitation, as a deity or a great person.

[*Skt. ni-vāsa* > த. நிவாசம்.]

நிவாபம் *nivābam*, பெ.(n.) தென்புலத்தார்க்குச் (பிதிர்க்களுக்குச்) செய்யுந்தருப்பணம் (யாழ்.அக.); obalation of water to the manes.

[*Skt. ni-vāpa* > த. நிவாபம்.]

நிவாரணம் *nivāraṇam*, பெ.(n.) 1. தடுக்கை; preventing; hindering. 2. தடை; prohibition; impediment. 3. ஒழிப்பு; abolition; removal; expiation; termination; extinction. 4. (அதிட்ட நிவாரணம், உரோகநிவாரணம், கன்மநிவாரணம், சனிம நிவாரணம், பாவ நிவாரணம், கடனிவாரணம் என்ற) அறுவகைப்பட்ட துன்ப நீக்கம்; extinction of evil, of six kinds, viz., *arista-nivāraṇam*,

urōka-nivāraṇam, *kaṇma-nivāraṇam*, *caṇma-nivāraṇam*, *pāva-nivāraṇam*, *kadanivāraṇam*.

த.வ. தணிப்பு, நீக்கம்

[*Skt. ni-vāraṇa* > த. நிவாரணம்.]

நிவாரணி *nivāraṇi*, பெ.(n.) நோயைக் குணப்படுத்தும் மருந்து; curative agents or medicines (சா.அக.).

நிவாரம்¹ *nivāram*, பெ.(n.) தடை (w.); impediment.

[*Skt. ni-vāra* > த. நிவாரம்.]

நிவாரம்² *nivāram*, பெ.(n.) காட்டுநெல்; wild paddy (சா.அக.).

நிவாரி *nivāri*, பெ.(n.) 1. நிவாரணி பார்க்க; see *nivāraṇi*. 2. காட்டுநெல்; wild paddy. 3. காட்டரிசி; wild rice. 4. மலைநெல்; mountain paddy (சா.அக.).

நிவிசிந்தா *nivisintā*, பெ.(n.) கணக்கு முதலியன பார்க்கும் கணக்காளர் (C.G.); accountant, clerk.

[*U. nawisindah* > த. நிவிசிந்தா.]

நிவிர்த்தன் *nivittan*, பெ.(n.) உலக ஆசைகளை-ஆசைத் தளைகளை அறுத்தவனாகிய துறவி; ascetic free from bondage of life (சா.அக.).

நிவிர்த்தி *nivirtti*, பெ.(n.) 1. துறவு; renunciation. 3. அசையாநிலை; cessation of action or motion (சா.அக.).

நிவிருத்தப்பிரசவம் *nivirutta-p-pirasavam*, பெ.(n.) மகப்பேற்றிற்குப் பிறகு ஐந்து ஆண்டிற்கு மேலாகும் வரையில் மகப்பேறு இல்லாதிருத்தல்; a woman in whom conception does not occur for a period

more than five years after a previous child birth (சா.அக.).

நிவிருத்தி *nivirutti*, பெ.(n.) 1. பிறப்பறல்; release from transmigration. 2. ஆதன் (ஆன்மா) கதி பெறல்; final emancipation of the soul. 3. குணமாதல்; cure. 4. ஒழிவு; extinction or cessation. 5. ஒன்றுதல்; dissolution. (சா.அக.).

நிவிருத்திமார்க்கம் *nivirutti-mārkam*, பெ.(n.) துறவுநெறி; the path of renunciation.

[Skt. *nivrtti* > த. நிவிருத்திமார்க்கம்.]

நிவேசம் *nivēśam*, பெ.(n.) 1. உடம்பில் ஊசியேற்றல், என்னும் நேர்த்திக் கடன் (in Religion) hook swing in satisfaction of a vow. 2. நோய்க் குணமாக வேண்டி உடம்பில் மருந்தை ஊசியால் குத்திச் செலுத்துதல்; the act of throwing of a liquid medicine into the body through a needle injection. 3. உடம்பில் ஊசியைச் செலுத்துதல்; insertion of a needle into the body for any purpose inoculation (சா.அக.).

நிவேசனம் *nivēśanam*, பெ.(n.) 1. இடம்; place; site. 2. வீடு (தைலவ.தைல.); house, dwelling. 3. ஊர் (சூடா.); town, city. 4. 2400 சதுர அடி கொண்ட மனையளவு (வின்.); a ground, a piece of land measuring 2,400 sq.ft.

த.வ. மனை

[Skt. *ni-vēśana* > த. நிவேசனம்.]

நிவேத்தியம் *nivēttiyam*, பெ.(n.) நிவேதனம் பார்க்க (பிங.); see *nivētanam*.

[Skt. *navēdya* > த. நிவேத்தியம்.]

நிவேதனஞ்செய்தல் *nivēdanār-cey-*, பெ.(n.) நிவேதி பார்க்க; see *nivēthi*.

[Skt. *ni-vēdana* > த. நிவேதனஞ்செய்தல்.]

நிவேதனப்பாவாடை *nivēdanā-p-pāvāḍai*, பெ.(n.) கடவுளுக்கு இடும் பெரும்படையல்; food-offerings on a large scale, made to a deity, (Loc.).

[Skt. *nivētanam* > த. நிவேதனம்+ பாவாடை.]

நிவேதனம் *nivēdanam*, பெ.(n.) 1. ஒப்பு விக்மை; offerings, dedicating. 2. கடவுளுக்குப் படைக்கும் அமுது; offering of rice, etc, made to a deity. "நிவேதனஞ் செய்தான்" (சேதுபு.சங்கர.85).

[Skt. *ni-vēdana* > த. நிவேதனம்.]

நிவேதி-த்தல் *nivēdi-*, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) படையல் படைத்தல்; to dedicate, offer to a deity, as food.

[Skt. *ni-vid* > த. நிவேதி-த்தல்.]

நின்மலசாக்கிரம் *nirmala-śākkiram*, பெ.(n.) சிவபெருமானது அருளால் சத்தாதி விசயங்களைச் சிவாகாரமாகவும், விசயசுகங்களைச் சிவானந்தமாகவும் அனுபவிக்கும் சத்தாவத்தைவகை (சி.சி.4, 34, சிவாக்.); (Śaiva) a condition of the soul in its uplifted state when it realises, with the help of the divine grace, Siva's manifestations in all external objects and Siva's Bliss in all the pleasures he enjoys, one of five *cuttāvattai*.

[Skt. *nir-mala* > த. நின்மலசாக்கிரம்.]

நின்மலசுமுத்தி *nirmala-śūṭṭi*, பெ.(n.) ஆன்மா ஞாதுரு, ஞானம், ஞேயம் என்ற வேறு பட்ட அறிவுடன் அருண்மயமாகிச் சுகத்தை யனுபவிக்கும் சத்தாவத்தை வகை (சி.சி.பு.34, சிவாக்.); (Śaiva.) a condition of the soul in its uplifted state when it becomes one with the divine grace, and is conscious of the distinction of *nātura*, *nāgam* and *nēyam*, one of five *cuttāvattai*; q.v.

[Skt. *nir-mala* > த. நின்மலசுமுத்தி.]

நின்மலசொப்பனம் *nirmala-śoppaṇam*, பெ.(n.) ஆதன் (ஆன்மா) அருளிடத்தே நின்று அதனையுணரும் சுத்தாவத்தை வகை (சி.சி.பு.34, சிவாக்.) (*śaiva.*); a condition of the soul in its uplifted state when it gets a vision of the Divine Grace, one of five *cuttāvattai*, q.v.

[Skt. *nir-mala* > த. நின்மலசொப்பனம்.]

நின்மலதுரியம் *nirmala-turiyam*, பெ.(n.) ஆதனின் (ஆன்மாவின்) மலங்கழல அதற்கு ஆனந்தவொளி தோன்றுதலாகிய சுத்தாவத்தை வகை (சி.சி.பு.34, சிவாக்.); (*śaiva.*) a condition of the soul in its uplifted state when its impurities are all gone and there is the appearance of the "Light of Bliss", one of five *śuttāvattai*.

[Skt. *nir-mala* > த. நின்மலதுரியம்.]

நின்மலதுரியாதீதம் *nirmalaturiyāitām*, பெ.(n.) பொருள் - பொருள் நாட்டம் (ஞாதுரு ஞேயம்) என்ற வேறுபாடற்று (ஆன்மா) ஆதன் ஆனந்த மயமாகி விளங்கும் சுத்தாவத்தை வகை (சி.சி.பு.34, சிவாக்.); (*śaiva.*) a condition of the soul in its uplifted state when it is steeped in bliss and when the subject - object relationship vanishes completely, one of five *śuttāvattai*.

[Skt. *nir-mala* > த. நின்மலதுரியாதீதம்.]

நின்மலம் *nirmalam*, பெ.(n.) மாசின்மை; purity.

[Skt. *nir-mala* > த. நின்மலம்.]

நின்மலர்சம் *nirmala-raśam*, பெ.(n.) பத்து வகை சாற்றுச் சத்துக்களில் ஒன்று (இது சாரணைக்குதவும். இதை 201 தரம் சாரணைத் தீர்த்தால் (ககனம்) வான்வழியே பாயலாம்

எனக் கருதப்படுவது; (in Alchemy) one of the ten kinds by which mercury is animated. if this process is continued to 201 times. it will enable one to travel in the aerial regions and round the planets (சா.அக.).

(நின்மலம் + ரசம்.)

நின்மலன் *nirmalan*, பெ.(n.) 1. அழுக்கற்ற வனாகிய கடவுள்; God, as immaculate. "நின்மலா போற்றி போற்றி" (திருவாச.5, 61). 2. அருகன் (சூடா.); arhat.

[Skt. *nir-mala* > த. நின்மலன்.]

நின்மலாவத்தை *nirmalāvattai*, பெ.(n.) சாக்கிர முதலாயுள்ள ஐந்து வகையான உயிர் நிலைத் தொல்லைகளை நீக்குவதற்காக அடையும் நிலைகள்; (in philosophy) the physical and intellectual state attained by a practising yogi in each of the five stages when reaching the respective five stations of the soul with a view to seek deliverance from malam. They are five fold viz. 2. நின்மலசாக்கிரம்; soul coming to a full vision. 3. நின்மலசொற்பனம்; soul being affected by dream. 3. நின்மலசுமுத்தி; insensibility to sinful disires. 4. நின்மலதுரியம்; reaching the regions of happiness. 5. நின்மலதுரியாதீதம்; enjoying transcendental bliss which is the highest state of the soul free from all corporal entanglements (சா.அக.).

(நின்மலம் + அவஸ்தை.)

நின்மலி *nirmali*, பெ.(n.) வில்வம் (நாமதீப.289); sacred bael.

[Perh. *nir-mala* > த. நின்மலி.]

நின்மாலியம் *ninmāliyam*, பெ.(n.)

நிர்மாலியம் பார்க்க; see *nirmāliyam*.

"எந்தை நின்மாலியங் கவர்ந்தனன்"
(காசிக.சிவவாயு.38).

[Skt. *nir-malya* > த. நின்மாலியம்.]

நின்மிதம் *ninmitam*, பெ.(n.) நிருமிதம்

(நாமதீப.691) பார்க்க; see *nirumidam*.

நின்மிதி *ninmidi*, பெ.(n.) 1. உண்டாக்குகை;

formation, creation, making. 2. தொடக்கம்;
beginning. "நின்மிதி யின்றி யூர்பாடின்று"
(மணிமே.30, 37).

[Skt. *nir-miti* > த. நின்மிதி.]

நின்மூடன் *ninmūdan*, பெ.(n.) முழுமூடன்;

absolute fool. "நிலமத்தனை பொன்னை
நின்மூடர்க் கீந்தால்" (திருமந்.501).

[Skt. *nir-mudha* > த. நின்மூடன்.]

நின்னாமன் *ninnāman*, பெ.(n.) 1. பெயரில்

லாதவன், அருகன் (சூடா.); arhat, as
nameless. 2. சிவன் (நாமதீப.16); *Śiva*.

[Skt. *nir-nāmam* > த. நின்னாமன்.]

நினாதம் *ninādam*, பெ.(n.) ஓசை (வின்.);

sound, noise.

[Skt. *ni-nāda* > த. நினாதம்.]

நீகாசம் *nikāsam*, பெ.(n.) உறுதி (நாநார்த்த.);

certainty.

[Skt. *nikāśa* > த. நீகாசம்.]

நீசக்கிரகம் *nīsa-k-kiragam*, பெ.(n.)

1. நட்பு நிலையில் இல்லாதகோள் (நீசத்
தானத்திலிருக்கும் கிரகம்); (Astrol.) planet
situated in *nīca-tānam*. 2. நிழல் கோள்
களான ராகு கேதுகள்; nodes of the moon
(யாழ்.அக.).

[Skt. *nīca+* > த. நீசக்கிரகம்.]

நீசத்தானம் *nīsa-t-tānam*, பெ.(n.) கோளின்

உச்சத்திற்கு ஏழாவதான இடம்; (Astrol.)

position of the planets in the seventh
house from the uccam, considered weak.

[Skt. *nīca+* > த. நீசத்தானம்.]

நீசதை *nīsadaī*, பெ.(n.) நீசம்¹, 1 பார்க்க; see

nīsam. "என்னீசதைக்கு" (திவ்.இராமானுச.
48).

[Skt. *nīcatā* > த. நீசதை.]

நீசப்படு-தல் *nīśa-p-padu-*, 20 செ.கு.வி.

(v.i.) 1. ஈனப்படுதல்; to become base, vile
or degraded, as by mean or improper
actions. 2. நீசத்தானமுறுதல்; (Astrol.) to be
situated in *nīca-t-tām*, as a planet.

[Skt. *nīca* > த. நீசம்+படு-.]

நீசபங்கரசயோகம் *nīsa-baṅga-rāsa-*

yōgam, பெ.(n.) கணிய ஓகவகையுள்
(சோதிட யோகவகையுள்) நன்மை பயப்ப
தொன்று (பெரியவரு.144); (Astrol.) a kind of
auspicious *yōga*.

[Skt. *nīca+baṅgarāsa+yoga* > த. நீச
பங்கராயோகம்.]

நீசம்¹ *nīsam*, பெ.(n.) 1. இழிவு; meanness,

vileness. "நீச முயர்வா நோக்கங்கள்"
(ஞானவா.தேவபூ.52). 2. பள்ளம்; depression.

3. தாழ்ச்சி; lowness. "வடா அதுதிசை
மேனாள் நீசமுற" (கம்பரா.அகத்.40). 4. கிரக

நிலை ஐந்தனுள் அது வலியிழந்து நிற்கும்
நிலை; (Astrol.) debility of a planet, one of

five *kiraka-nilai*. 5. கொடுமை (வின்.); cruelty,
barbarity, savageness. 6. பொருத்த

மில்லாத ஆண் பெண்களின் புணர்ச்சி; sexual
union between ill-matched person.

"அடைவற நீசமென் றிரண்டுமாகுமே"
(கொக்கோ.3, 6).

[Skt. *nīca* > த. நீசம்.]

நீசம்² *nīsam*, பெ.(n.) மஞ்சள் (சங்.அக.);

turmeric.

[Skt. *nīśā* > த. நீசம்.]

நீசராசி *nīca-rāśi*, பெ.(n.) நீசத்தானம் பார்க்க; (C.G.) see *nīsa-t-tānam*.

[Skt. *nīca+rāsi* > த. நீசராசி.]

நீசவாகனம் *nīśa-vāgaṇam*, பெ.(n.) கழுதை (விண்.); ass, as a mean conveyance.

[Skt. *nīca+ vāhana* > த. நீசவாகனம்.]

நீசன் *nīśaṇ*, பெ.(n.) 1. இழிந்தோன்; low, vile person. "நீசர் வெகுளி கெடுங்கால மின்றிப் பரக்கும்" (நாலடி, 68). 2. நீசக்கிரகம், 1 பார்க்க; (Astrol.) see *nīcakkiragam*.

[Skt. *nīca* > த. நீசன்.]

நீதப்பிழை *nīta-p-pilai*, பெ.(n.) நீதிக்கேடு பார்க்க; see *nīti-k-kēḍu*.

[Skt. *nīta+* > த. நீதப்பிழை.]

நீதபரிமளம் *nīta-parimaḷam*, பெ.(n.) சீதாங்க பாடாணம் என்னும் ஒருவகைச் செய்ந்நஞ்சு (யாழ்.அக.); a mineral poison.

நீதம் *nīdam*, பெ.(n.) 1. தகுதியானது; that which is suitable, proper. "அருளாய் நிற்கும்நிலை கற்பதுவே நீதம்" (தாயு.பராபர. 353). 2. முறைமை (நீதி); propriety, justice. "பொல்லாத சேயெனில் தாய்தள்ளனிதமோ" (தாயு.சுகவாரி.3). 3. தவசம் (தானியம்) (யாழ்.அக.); grain. 4. நற்பேறு (பாக்கியம்) (யாழ்.அக.); prosperity.

[Skt. *nīta* > த. நீதம்.]

நீதம்பாதம் *nīdam-pādam*, பெ.(n.) முறைமை (நீதி); justice (Loc.).

[Skt. *nīta+Perh.pāta* > த. நீதம்பாதம்.]

நீதவான் *nīdavāṇ*, பெ.(n.) 1. நீதிமான் பார்க்க; see *nītimāṇ* (colloq.). 2. நியாயாதிபதி (விண்.); judge.

[Skt. *nīta* > த. நீதவான்.]

நீதன்¹ *nīdaṇ*, பெ.(n.) நீதிமான் பார்க்க; see *nītimāṇ*. "நீதன்... துன்மேத னூர்புரக்க வைத்து" (சேதுபு.சீதைகண்ட.9).

[Skt. *nīta* > த. நீதன்¹.]

நீதன்² *nīdaṇ*, பெ.(n.) நீசன்; low, vile person. "நீதரல்லார் தொழுமாமருகல்" (தேவா.660, 10).

[Skt. *nīca* > த. நீதன்².]

நீதாசனம் *nīdāśanam*, பெ.(n.) வழக்குமன்றம் (யாழ்.அக.); court of justice.

[Skt. *nīdam* > த. நீதாசனம்.]

நீதி *nīdi*, பெ.(n.) 1. நயன், நியாயம்; equity, justice. "நீதியாவன யாவையு நினைக்கிலேன்" (திருவாச.26, 2). 2. முறைமை; discipline. "கட்டமை நீதிதன்மேற் காப்பமைந்து" (சீவக.1145). 3. ஒழுக்கநெறி; right conduct, morality. "நீதியா லவர்கடம்மைப் பணிந்து" (பெரியபு. தடுத்தாட்.197). 4. மெய் (பிங்.); truth. 5. உலகத்தோடு பொருந்துவகை (குறள்.97, உரை); conformity with the ways of the world. 6. இயல்பு; nature. "ஊர்தியிற் சேறலு நீதியாகும்" (நம்பியகப்.83). 7. தருமசாத்திரம்; law. "ஊர்ந்தாய் மறைநான்கு மோதினாய் நீதி" (திவ்.இயற்.2, 48). 8. நடத்துவது (சி.போ.பா. பக்.20, சுவாமிநா.); that which guides. 9. வழிவகை (உபாயம்); means, contrivance. "உலகமெல்லா மாண்டிட விளைக்கு நீதி" (சீவக.755). 10. பார்வதி (கூர்மபு.திருக்.21); *pārvati*.

த.வ. முறை, முறைமை

[Skt. *nīti* > த. நீதி.]

நீதிக்கேடு *nīdi-k-kēḍu*, பெ.(n.) 1. நியாயத் தவறு; injustice, illegality. 2. ஒழுக்கத் தவறு; immorality.

த.வ. முறைக்கேடு

[Skt. *nīdi+* > த. நீதிக்கேடு.]

நீதிகர்த்தா *nīti-karttā*, பெ.(n.) முறை மன்றத் தலைவர்; judge (pond.).

[Skt. *nīti+* > த. நீதிகர்த்தா.]

நீதிகர்மம் *nīdi-karmam*, பெ.(n.) பதினோரங்குல நீளமுள்ள நூலை நாசியிற் செலுத்தி வாய் வழியாக வாங்குகை (யோகஞான.பக்.33); inserting a thread 11 inches long through the nostril and drawing it out of the mouth.

[Skt. *nīti+* > த. நீதிகர்மம்.]

நீதிகெட்டவன் *nīdi-keṭṭavan*, பெ.(n.) முறைமை தவறியவன்; unjust man.

[Skt. *nīti* > த. நீதி+கெட்டவன்.]

நீதிகேள்-தல்(நீதிகேட்டல்) *nīdi-kēl-*, 12 செ.கு.வி.(v.i.) வழக்கு விசாரித்தல் (வின்.); to hear or try a case.

த.வ. வழக்கு நேர் கேட்டல்

[Skt. *nīti* > த. நீதி+கேள்-.]

நீதிச்செல்வம் *nīdi-c-celvam*, பெ.(n.) தலை மழிப்பு (சௌளம்); tonsure ceremony of a child. "தலைகுன்றா நீதிச்செல்வம் மேன்மேனிநீதி" (சீவக.366).

[Skt. *nīti* > த. நீதி+செல்வம்.]

நீதிசாத்திரம் *nīdi-śāttiram*, பெ.(n.) அறுபத்து நாலு கலைகளுள் அரசியல் பற்றிய சாத்திரம் (வின்.); science of polity, one of *arupattu-nālu-kalai*.

[Skt. *nīti+śāstra* > த. நீதிசாத்திரம்.]

நீதிசாரம் *nīdi-śāram*, பெ.(n.) நீதி நூல்களில் ஒன்று (யாழ்.அக.); a diactic work.

[Skt. *nīti+śara* > த. நீதி+சாரம்.]

நீதித்தொழில் *nīdi-t-tolil*, பெ.(n.) ஒருவனுக்கு உரிய செய்கை (வின்.); one's proper or professional duty.

[Skt. *nīti* > த. நீதி+தொழில்.]

நீதிநியாயம் *nīdi-niyāyam*, பெ.(n.) 1. நீதி முறை; justice and reason. 2. சட்ட திட்டங்கள்; law, legislative enactments. 3. முறைமன்ற ஒழுங்கு; practice or procedure in the courts of law.

த.வ. முறைமை ஒழுங்கு

[Skt. *nīti+* > த. நீதிநியாயம்.]

நீதிநூல் *nīdi-nūl*, பெ.(n.) 1. அறப் பொருள் களைப் பற்றிக் கூறும் நூல்; science of polity and ethics. "வியாழவெள்ளிகள் துணிபு தொகுத்துப் பன்னீதி நூலுடையார் கூறியவாறு" (குறள், 662, உரை). 2. சட்ட நூல் (வின்.); legal treatise.

த.வ. முறைநூல், அறநூல்

[Skt. *nīti* > த. நீதி+நூல்.]

நீதிநூலன் *nīdi-nūlan*, பெ.(n.) 1. நியாயப் பிரமாணிகள் (வின்.); legislator. 2. அருகன் (சது.); Arhat.

[Skt. *nīti* > த. நீதி+நூலன்.]

நீதிநெறி *nīdi-neri*, பெ.(n.) நல்லொழுக்கம் (வின்.); morality, moral conduct.

த.வ. நன்னெறி

[Skt. *nīti* > த. நீதி+நெறி.]

நீதிமதி *nītimati*, பெ.(n.) மேள கர்த்தாக்களுள் ஒன்று (சங்.சந்.); (mus.) a primary *rāga*.

நீதிமான் *nīdimān*, பெ.(n.) நன்னெறி நிற்போன்; just righteous man. nom. masc. sing. of *nīti-mat*.

[Skt. *nīti-mān* > த. நீதிமான்.]

நீதியதிபதி *nīdi-y-adipadi*, பெ.(n.) முறைமன்ற நடுவர்; judge. "நீதியதிபதி நாமுணர்வீர்" (வேதநாயகம்).

[Skt. *nīti+* > த. நீதி+அதிபதி.]

நீதியறிந்தோன் *nīdi-y-arintōṇ*, பெ.(n.)
அமைச்சர் (வின்.); minister of state.

[Skt. *nīti* > த. நீதி+அறிந்தோன்.]

நீதியொழுங்கு *nīdi-y-olungu*, பெ.(n.)
நீதிநெறி பார்க்க; see *nītineri*.

[Skt. *nīti* > த. நீதி+ஒழுங்கு.]

நீதிராசா *nīdi-rāsā*, பெ.(n.) நீதியதிபதி
பார்க்க (j.); see *nītiyatipati*

[Skt. *nīti+rāja* > த. நீதிராசா.]

நீதிவழு *nīdi-valu*, பெ.(n.) முறைமைத் தவறு;
injustice.

த.வ. முறைகேடு

[Skt. *nīti* > த. நீதி+வழு.]

நீதிவான் *nīdivāṇ*, பெ.(n.) 1. நீதிமான் பார்க்க;
see *nīti-māṇ*. 2. நீதியதிபதி (இ.வ.) பார்க்க;
see *nītiyatipati*

[Skt. *nīti-māṇ* > த. நீதிவான்.]

நீதிவிளக்கம் *nīdi-viḷakkam*, பெ.(n.) முறை
மன்றத்தில் செய்யும் முறை, நேர்கேட்பு
(விசாரணை) (யாழ்.அக.); inquiry or trial of a
suit or case.

[Skt. *nīti* > த. நீதி+விளக்கம்.]

நீதிவிளங்கு-தல் *nīti-viḷaṅgu-*, 5 செ.கு.வி.
(v.i.) நீதிகேள் (யாழ்.அக.) பார்க்க; see
nīdikēl.

[Skt. *nīti* > த. நீதி+விளங்கு-]

நீதினி *nīdini*, பெ.(n.) முறைமை தவறாதவள்
(நன்.146, மயிலை); she who is just.

[Skt. *nīti* > த. நீதினி.]

நீபம்¹ *nībam*, பெ.(n.) 1. நீர்க்கடம்பு (பிங்.)
பார்க்க; see *nīrkkadambu*. 2. வெண்கடம்பு
(மலை.); common Indian oak. 3. செங் கடம்பு;
small Indian Oak. 4. மரவகை. 5. பிற்

கொழுங்கால் என்னும் விண்மீன் (உத்திரட்
டாதி) (பிங்.); the 26th nakṣatra.

[Skt. *nīpa* > த. நீபம்.]

நீபம்² *nīpam*, பெ.(n.) காரணம் (பிங்.); cause,
reason.

[Skt. *nībha* > த. நீபம்.]

நூதனக்காரன் *nūtanakkāraṇ*, பெ.(n.)
நூதனன், 3 (வின்.) பார்க்க; see *nūtanāṇ*.

[Skt. *nūtaṇa* > த. நூதனக்காரன்.]

நூதனம் *nūtaṇam*, பெ.(n.) 1. புதுமை (திவா.);
newness, novelty, strangeness. 2. புதியது;
anything new, uncommon or extra-
ordinary. "நொய்யப் பஃறுகி நூதனஞ்
சாத்தினார்" (கந்தபு.தேவகிரி.26).

[Skt. *nūtaṇa* > த. நூதனம்.]

நூதனம்விடு-த்தல் *nūtaṇam-viḍu-*, 20
செ.கு.வி. (v.i.) ஆர்வமான கதைகள் கூறி
மகிழ்வித்தல் (j.); to amuse with curious
stories.

[Skt. *nūtaṇa* > த. நூதனம்+விடு-]

நூதனன் *nūtaṇaṇ*, பெ.(n.) 1. புதியவன்; new-
comer. 2. புதியனவற்றில் விருப்பமுடையவன்;
person fond of curiosities. 3. புதிய
செய்திகளை உண்டாக்குபவன்; innovator.

[Skt. *nūtaṇa* > த. நூதனன்.]

நூதனி *nūtaṇi*, பெ.(n.) 1. புதிய ஆள்; new
comer, stranger, male or female.
2. நூதனன், 3 பார்க்க; see *nūtaṇaṇ*.

[Skt. *nūtaṇa* > த. நூதனி.]

நூபம்¹ *nūpam*, பெ.(n.) எருது (அக.நி.); bull,
bullock.

[Skt. *anūpa* > த. நூபம்.]

நூபுரம் *nūpuram*, பெ.(n.) 1. பாதகிண்கிணி
(திவா.); anklets formed of little bells.

2. சிலம்பு (சூடா.); tinkling anklets.
"ஆடுவார் பொருவி னூபுரத்தை" (கம்பரா.
நகர.56).

[Skt. *nūpura* > த. நூபுரம்.]

நூனதை *nūnatai*, பெ.(n.) குறைவு; defect.
"சிவனுக்கு... நூனதை ஆரோபித்தலின்
கவாமித் துரோகிகளாய்" (சிவசமவா.பக்.38).

[Skt. *nyūna-tā* > த. நூனதை.]

நூனம்¹ *nūnam*, பெ.(n.) உறுதி (சூடா.);
certainty.

[Skt. *nūnam*.]

நூனம்² *nūnām*, பெ.(n.) குறைபாடு (சூடா.);
defect, fault, blemish.

[Skt. *nyūna* > த. நூனம்.]

நூனாதிக்கம் *nūnātikkam*, பெ.(n.)
நூனாதிகம் (யாழ்.அக.) பார்க்க; see
nūnātigam.

நூனாதிகம் *nūnātigam*, பெ.(n.) குறை
சொல்லுங் குணம் (விண்.); finical criticism.

[Skt. *nyūnādhika* > த. நூனாதிகம்.]

நூனாயம் *nūnāyam*, பெ.(n.) சூது (விண்.);
trick.

நேத்திர அபிசியந்தம் *nēttiraabiśiyantam*,
பெ.(n.) ஒரு கண்ணோய், இதற்கு கற்பூர
சிலாசத்து, கடுக்காய், மரமஞ்சள், காவிக்கல்,
இந்துப்பு, சமனெடையாகத் தண்ணீரில்
கண்களுக்குப் பற்றுப்போட அபிசியந்தம்
குணப்படும்; an eye disease. It is cured by
applying of a paste of the drugs
mentioned above with water (சா.அக.).

[நேத்திரம் + அபிசியந்தம்.]

நேத்திர உபத்திரவாதம் *nēttira-
upattiravādam*, பெ.(n.) கண்மயக்கு வாதம்
பார்க்க; see *kaṇmayakku-vātam* (சா.அக.).

[நேத்திரம் + உபத்திரவாதம்.]

நேத்திரக்கடுப்பு *nēttira-k-kaduppu*, பெ.(n.)
கண்கடுப்பு; irritation of the eyes (சா.அக.).

[நேத்திரம் + கடுப்பு.]

[Skt. *nētra* > த. நேத்திரம்]

நேத்திரக்கழுநீர் *nēttira-k-kalunīr*, பெ.(n.)
கண்ணோயில் கண்ணைக் கழுவ பயன்
படுத்தும் ஒரு மருந்து நீர்; lotion for cleaning
the diseased eyes (சா.அக.).

நேத்திரக்காப்பு *nēttira-k-kāppu*, பெ.(n.)
கோயில் மூர்த்திக்கு ஒப்பனை செய்கை;
adoring an idol in the temple.

[Skt. *nētra* > த. நேத்திரம் + காப்பு.]

நேத்திரக்காப்புச்சாத்து *nēttira-k-kāppu-c-
cāttu*, பெ.(n.) சிலைக்கு அழகு (மூர்த்திக்கு
அலங்கார) செய்யும் பொருட்டுக் கோயிலினுட்
கதவை அடைக்கை (இ.வ.); closing the inner
of a temple at certain times, as for
adorning the deity (Loc.).

[நேத்திரம்+காப்பு+சாத்து.]

[Skt. *nētra* > த. நேத்திரம்.]

நேத்திரக்குத்தல் *nēttira-k-kuttal*, பெ.(n.)
கண்குத்தல்; penetrating or pin prick pain
in the eye (சா.அக.).

[நேத்திரம் + குத்தல்.]

நேத்திரக்குமுதம் *nēttira-k-kumudam*,
பெ.(n.) கண்ணின் கருவிழியில் சதை
வளர்ச்சி; morbid growth of flesh over the
pupil or in the black of the eye (சா.அக.).

[நேத்திரம் + குமுதம்.]

நேத்திரங்காட்டி *nēttiraṅ-kāṭṭi*, பெ.(n.)
நேத்திரநாயகம் பார்க்க; see *nēttira-
nāyagam* (சா.அக.).

[நேத்திரம் + காட்டி.]

நேத்திரகண்டு *nēttiraganḍu*, பெ.(n.)
கண்தினவு; itching of the eye (சா.அக.).

[நேத்திரம் + கண்டு.]

நேத்திரகமலி *nēttirakamali*, பெ.(n.)

1. நேத்திரஞ்சிமிட்டி; a kind of plant.
2. கண்சிமிட்டிப்பூடு பார்க்க; see *kañcimitti-p-pūdu* (சா.அக.).

நேத்திரகாசம் *nēttirakāsam*, பெ.(n.) 1. கண் புரை (கண்காசம்); cataract. 2. கண்பூ; opacity of the cornea. 3. கண்காசம் பார்க்க; see *kañkāśam* (சா.அக.).

[நேத்திரம் + காசம்.]

நேத்திரச்சதம் *nēttira-c-cadam*, பெ.(n.) கண்மடல் (யாழ்.அக.); eye-lid.

[Skt. *nētra+cata* > த. நேத்திரச்சதம்.]

நேத்திரரசம் *nēttira-raśam*, பெ.(n.) கண்ணீர்; tears (சா.அக.).

[நேத்திரம் + ரசம்.]

நேத்திரசிராவம் *nēttira-sirāvam*, பெ.(n.) கண்ணினின்று நீரும் பீளையும் வடிந்து கொண்டிருக்கும் ஒருவகைக் கண்ணோய்; an eye disease marked by slimy secretion and mucopurulent discharge from the eyes (சா.அக.).

[நேத்திரம் + சிராவம்.]

நேத்திரசுக்கிலம் *nēttira-śukkilam*, பெ.(n.) கண்ணினின்று விந்துவைப்போல் வெண்மையான பிசுபிசுப்புள்ள நீர் வடியும் கண்ணோய்; an eye disease attended with white slimy secretion from the eyes (சா.அக.).

[நேத்திரம் + சுக்கிலம்.]

நேத்திரச்சுடர் *nēttira-c-cuḍar*, பெ.(n.) கற்பூரம்; camphor (சா.அக.).

[நேத்திரம் + சுடர்.]

நேத்திரசூலை *nēttira-śūlai*, பெ.(n.) கண்ணிலுண்டாகும் குத்தல் வலி; acute pain in the eyes (சா.அக.).

[நேத்திரம் + சூலை.]

நேத்திரத்தம்பம் *nēttira-t-tambam*, பெ.(n.)

வாதத்தினால் கண்விழி உணர்ச்சியறல்; paralysis of the eye (சா.அக.).

[நேத்திரம் + தம்பம்.]

நேத்திரத்தம்பவாதம்¹ *nēttira-t-*

tambavātam, பெ.(n.) கண்களைக் கையால் தடவிப் பார்க்கில் ஓட்டாங் கிளிஞ்சலைப் போல் தோற்றும்படி தம்பிக்கும் ஒருவகைக் கண்ணோய்; a disease in which the eye ball is so hardered that when touched, it makes one feel as if it is a brivalve shell. It is said to be due to windy humour of the system (சா.அக.).

[நேத்திரம் + தம்பம் + வாதம்.]

நேத்திரத்தம்பவாதம்² *nēttira-t-tamba*

vādam, பெ.(n.) வடமொழியில் திர்க்குத்தம்பவாதம் எனக் குறிப்பிடும் உணவு நடைமுதலிய குற்றங்களினால் விழிகளின் மூலத்தில் வாயு மிகுந்து, கண், புருவம், இமையாகிய இடங்களில் உணர்ச்சியற்று, கண்களைத் தம்பிக்கச் செய்யும் ஒரு வகை ஊதை (வாத) நோய்; ; an eye disease marked by loss of sensation in the eye brows, eye lids and pupil. It is a kind of paralysis of the muscles of the eyes said to be due derangement of windy humour of the system arising from the errors in diet and defects of physical functions (சா.அக.).

[நேத்திரம் + தம்பம் + வாதம்.]

நேத்திரத்தார்ப்பணம் *nēttirattarppanam*,

பெ.(n.) காற்றோட்டம், தும்பு, தூசு இவைகளில்லாவிடத்தில் நோயாளியை படுக்க வைத்து உளுத்த மாவை தண்ணீரில் பிசைந்து இரண்டு கண்களைச் சுற்றிலும் பற்றுப்போட்டு, கண்களை மூடிக்கொண்டு இளஞ்சூடுள்ள நெய்யை இரப்பை அமிழும்வரை ஊற்றியபின்

கண்களை மெள்ள மெள்ளத் திறந்துவிடச் செய்யுமோர் ஆயுர்வேத பண்டுவமுறை; ; a treatment given in general to the diseases of the eye according to the process of Ayurveda. It is as follows. The patient is made to be down in a dustless room where there is no breeze. The flour of black gram mixed water is applied around the eyes and a lukewarm cow's ghee is poured on the eyes till the eye lids get completely immersed or covered with ghee. Then, the eyes are opened frequently so as to allow the ghee enter into the eyes (சா.அக.).

[நேத்திரம் + தர்ப்பணம்.]

நேத்திரத்திமிர் *nēttira-t-timir*, பெ.(n.) கண் திமிரம்; loss of vision or blindness due to the affection or loss of sensation in the optic nerve (சா.அக.).

[நேத்திரம் + திமிர்.]

நேத்திரத்துலக்கம் *nēttira-t-tulakkam*, பெ.(n.) கண்விளக்கம்; clearness of vision (சா.அக.).

[நேத்திரம் + துலக்கம்.]

நேத்திரத்தோசம்¹ *nēttira-t-tōsam*, பெ.(n.)
1. கண்ணுக்குரிய அல்லது வேறு காரணங்களினால் ஏற்படும் குற்றங்கள்; natural or langenital predisposition to diseases of the eye. 2. பார்வை தோஷம்; evil effects of malignant eyes (சா.அக.).

[நேத்திரம் + தோஷம்.]

நேத்திரதோசம்² *nēttira-tōsam*, பெ.(n.) பார்வை மங்கல்; dimness of vision, defective sight.

[நேத்திரம் + தோஷம்.]

[Skt. *nētra+kāsam* > த. நேத்திரதோசம்.]

நேத்திரதாரகா *nēttiratārakā*, பெ.(n.) மண்டலம்; கருவிழி; black of the eye (சா.அக.).

[நேத்திரம் + தாரகா.]

நேத்திரநாயகம் *nēttiranāyagam*, பெ.(n.) கண்கட்டிப்பூடு; a plant used in the abscess of the eye lids (சா.அக.).

நேத்திரநிருமாலி *nēttiranirumāli*, பெ.(n.) சிறு சண்பகம்; cananga flower tree (சா.அக.).

நேத்திரநோக்கம் *nēttiranōkkam*, பெ.(n.) கண் பார்வை; eye sight, vision (சா.அக.).

[நேத்திரம் + நோக்கம்.]

நேத்திரநோய் *nēttiranōy*, பெ.(n.)
1. கண்ணோய்; disease of the eye in general. 2. கண்வலி; pain in the eye (சா.அக.).

[நேத்திரம் + நோய்.]

நேத்திரப்பச்சை *nēttira-p-paccai*, பெ.(n.) கதிர்ப்பச்சை; a fragrant plant used in perfumes (சா.அக.).

[நேத்திரம் + பச்சை.]

நேத்திரப்படலம் *nēttira-p-padalam*, பெ.(n.) வெள்விழியில் மாகபடரும் ஒரு வகைக் கண்ணோய்; coats or films over the sclerotic of the eye (சா.அக.).

[நேத்திரம் + படலம்.]

நேத்திரப்பால் *nēttira-p-pāl*, பெ.(n.) பனங்கள்; palmyra toddy (சா.அக.).

[நேத்திரம் + பால்.]

நேத்திரப்பிடி *nēttira-p-pidi*, பெ.(n.) கோயில் மூர்த்தியின் கண்மடல்களிற்சாத்தும் உயர்ந்த வாசனைச் சந்தனத்தாலாகிய காப்பு the well-ground perfumed sandal paste used in adorning the eyes of an idol (Loc.).

[நேத்திரம் + பிடி.]

[Skt. *nētra* > த. நேத்திரம்.]

நேத்திரப்பிண்டம் *nēttira-p-piṇḍam*, பெ.(n.) கண்விழி; eye ball (சா.அக.).

[நேத்திரம் + பிண்டம்.]

நேத்திரப்புகை *nēttira-p-pugai*, பெ.(n.) கண் புகைச்சல்; smoky affection of the eye (சா.அக.).

[நேத்திரம் + புகை.]

நேத்திரபிரியந்தம் *nēttira-piriyandam*, பெ.(n.) கடைக்கண்; corner of the eye (சா.அக.).

நேத்திரபடலரோகம் *nēttira-paḍala-rōgam*, பெ.(n.) கண்ணோய் வகை (M.L.); cataract.

[நேத்திரம் + படலம் + ரோகம்.]

[Skt. *nētra* > த. நேத்திரம்.]

[Skt. *roha* > த. ரோகம்.]

நேத்திரபாடவம் *nēttira-pāḍavam*, பெ.(n.) கண்ணின் பார்வைத் திறன்; keen eyesight, strong power of vision.

[Skt. *nētra* > த. நேத்திரபாடவம்.]

நேத்திரபிண்டம் *nēttirapiṇḍam*, பெ.(n.) 1. கண்விழி (யாழ்.அக.); eye-ball. 2. பூனை; cat

[Skt. *nētra* > த. நேத்திர+பிண்டம்.]

நேத்திரபிந்து¹ *nēttira-pindu*, பெ.(n.) கண்ணுக்கு விடும் மருந்து (இக்.வ.); medicinal solution for the eye.

[Skt. *nētra* > த. நேத்திரபிந்து.]

நேத்திரபிந்து² *nēttira-pindu*, பெ.(n.) கண் சிவப்பு; inflammation of the eye (சா.அக.)

[நேத்திரம் + பிந்து.]

நேத்திரபுட்டி *nēttira-putti*, பெ.(n.) செங்கத்தாரி; false peacock's foot tree (சா.அக.).

நேத்திரபூளை *nēttira-pūlai*, பெ.(n.) கண் பீளைச் செடி; long leaved trumpet plant (சா.அக.).

[நேத்திரம் + பூளை.]

நேத்திரம்¹ *nēttiram*, பெ.(n.) 1. கண் (திவா.); eye. 2. மயிற்பீலிக்கண்; peacock-eye. "சுருள்பங்கி நேத்திரத்தா லணிந்து" (திவ். பெரியாழ்.3, 4, 5). 3. பட்டாடை (திவா.); silk cloth. "காம்பினொடு நேத்திரங்கள் பணித்தருள வேண்டும்" (தேவா.676, 2). 4. நேத்திரமுத்திரை (சதாசிவ.130, உரை) பார்க்க; see *nēttira-muttirai*(*śaiva*).

[Skt. *nētra* > த. நேத்திரம்.]

நேத்திரம்² *nēttiram*, பெ.(n.) 1. கண்வீர்; nerves and blood vessels of the eye. 2. மருந்துகளை ஆசன வழியாய் உள்ளே புகட்டுவதற்காக அமைத்த ஓர் கருவி; an apparatus for introducing or throwing liquid into the rectum (சா.அக.).

நேத்திரமங்களம் *nēttira-maṅgaḷam*, பெ.(n.) சிலை முதலியவற்றிற்குக் கண் திறந்து விடுகை (நயனமோட்சம்); forming the eyes of an image or picture.

[நேத்திரம் + மங்கலம்.]

[Skt. *nētra* > த. நேத்திரம்.]

நேத்திரமஞ்சம் *nēttira-maṅjam*, பெ.(n.) மிளிறை; an unknown plant (சா.அக.).

நேத்திரமருத்துவம் *nēttira-maruttuvam*, பெ.(n.) கண் மருத்துவம் (வைத்தியம்); ophthalmic treatment (சா.அக.).

நேத்திரமலம் *nēttiramalam*, பெ.(n.) கண் பீளை; gummy secretions from the eye-muco parulence (சா.அக.).

நேத்திரமாலி *nēttiramāli*, பெ.(n.) சிறு சண்பகம்; cananga flower tree (சா.அக.).

நேத்திரமுத்திரை *nēttira-muttirai*, பெ.(n.)

கண்டு விரலையும் பெருவிரலையுங் கூட்டி நடுவணுள்ள மூன்று விரலையும் உயர நிமிர்த்திக் கண்ணுக்கு எதிரிற்காட்டும் முத்திரை வகை (செந். x, 424); (*śaiva*) a hand-pose in which the thumb and the little finger are linked together and the other three fingers are held erect in front of the eyes.

[Skt. *nētra* > த. நேத்திர+முத்திரை.]

நேத்திரபேதி *nēttira-bēdi*, பெ.(n.) கண்களில்

நிற்கும் மாசநீர் கழலும்படி கண்ணுக்குத் தடவுமருந்து; a collyrium to the eyes for purpose of bring out the collection of morbid fluid (சா.அக.).

நேத்திரராசி *nēttirarāśi*, பெ.(n.) இருவாட்சி;

a kind of jasmine (சா.அக.).

நேத்திரரோகம் *nēttira-rōgam*, பெ.(n.)

கண்ணோய்; disease around the eye (colloq.).

[Skt. *nētra*+ > த. நேத்திரரோகம்.]

நேத்திரவர்த்தமம் *nēttiravarttamam*,

பெ.(n.) 1. கண்ணிமை; eye laid. 2. கண்ணிமை நோய் (ரோகம்); diseases of the eye lid. 3. கண்ணின் துளை (துவாரம்) அல்லது புரை; the course of a sinus or cavity occuring in the region of the eyes (சா.அக.).

நேத்திரவலி *nēttiravali*, பெ.(n.) 1. கண்வலி;

eye pain. 2. கண்வலிப்பூஞ்செடி; a flowering plant used in eye disease. 3. கண் சிவத்தல்; inflammation of the eye (சா.அக.).

நேத்திரவாயு¹ *nēttira-vāyu*, பெ.(n.)

1. கண்ணரம்புவலி; neuralgia around the eyes. 2. கண்ணோய் வகை (வின்.); ophthalmia.

[Skt. *nētra*+*vāyu* > த. நேத்திரவாயு.]

நேத்திரவாயு² *nēttiravāyu*, பெ.(n.) வாயுக்

கோளாறினாலேற்படும் கண்ணோய்; a disease of the eye due to the derangement of vayu in the system inflammation of the eyes (சா.அக.).

நேத்திரவாழை *nēttira-vālai*, பெ.(n.)

மேற்றிசைக் கடற்கரைத் தேசங்களில் (மலையாளத்தில்) விளைவதும், நோயணு காதிருக்க வேண்டி சுட்டுக் கறிசமைப்பதுமான வாழையிற் கடைப்பட்ட வகை (சாதி); an inferior special of plantain tree grown in the western coast (Malabar). It is baked and used in curries as a preventive for diseases. Chips prepared out of it are very tasty, ripe fruits are also eaten (சா.அக.).

நேத்திரவிதி *nēttira-vidi*, பெ.(n.) கண்ணோய்

களைப் பற்றிய நூல் (யாழ்.அக.); a treatise on diseases of the eye.

[Skt. *nētra*+*vidhi* > த. நேத்திரவிதி.]

நேத்திரவிரணம் *nēttiraviraṇam*, பெ.(n.)

கண்ணின் விரணம்; ulceration of the eye (சா.அக.).

நேத்திரவிரணம்போக்கி *nēttiraviraṇam-*

pōkki, பெ.(n.) சதகுப்பை சக்களத்தி எனப்படும் காட்டுச் சதகுப்பை; a plantakin to common dill (சா.அக.).

நேத்திரவுபத்திரவாதம் *nēttiravupattira*

vādam, பெ.(n.) கண்மயக்குவாதம் பார்க்க; see *kaṇmayakku-vādam* (சா.அக.).

நேத்திரவைத்தியம் *nēttira-vaittiyam*,

பெ.(n.) கண் மருத்துவம்; ophthalmic treatment (சா.அக.).

நேத்திரவைத்தியன் *nēttiravaittiyaṇ*, பெ.

(n.) கண் மருத்துவன் (வின்.); eye-doctor.

த.வ. கண் மருத்துவன்

[Skt. *nētra*+*vaidya* > த. நேத்திரவைத்தியன்.]

நேத்திராஞ்சனம்¹ *nēttirāñjanam*, பெ.(n.) கண்மருந்து வகை (யாழ்.அக.); a medicine for the eye.

[Skt. *nētra+añjana* > த. நேத்திராஞ்சனம்.]

நேத்திராஞ்சனம்² *nēttirāñjanam*, பெ.(n.)
1. கண்மருந்து; collyrium for the eye salve.
2. இமையைப் பற்றிய ஒருவகைக் கண்ணோய்; a disease of the eye lid. 3. கண்ணிலிடும் ஒரு மந்திரீக மை; a magic paint used for finding hidden treasured by applying it to the eye (சா.அக.).

நேத்திராஞ்சனம்³ *nēttirāñjanam*, பெ.(n.) கருடப் பார்வைக்கு (திருட்டிக்க)ச் சமானமான பார்வை கிடைப்பதாகக் கருதப்படும் நாக சிந்தூரம், இரசகற்பூரம், வெண்காரம், சவ்வீராஞ்சனம், படிகாரம், தாம்பூர பற்பம், அய சிந்தூரம், பச்சைக் கற்பூரம், கடுகுரோகிணி, தேத்தாங்கொட்டை, இந்துப்பு, பால்துத்தம், திரிகடுகு, திரிபலம், அதிமதுரம் சமயிடை கொண்டு புங்கம் பட்டைச் சாற்றிலரைத்து மாத்திரை செய்து கண்ணிற்கிடும் கலிங்கம்; a pill rubbed with water and applied to the eyes to improve its vision. It is prepared with various drugs as mentioned in the text above (சா.அக.).

நேத்திராதி *nēttirādi*, பெ.(n.) நோக்கு நோக்கிச் செடி; an unknown plant probably used to improve the vision (சா.அக.).

[நேத்திர + ஆதி.]

நேத்திரரம்பு *nēttirāmbu*, பெ.(n.) கண்ணீர்; tears (சா.அக.).

நேத்திராமயம் *nēttirāmayam*, பெ.(n.) கண் முழுவதும் பற்றிய நோய்; a disease affecting the whole eye (சா.அக.).

[Skt. *nētra+āma-ya* > த. நேத்திராமயம்.]

நேத்திராமியம் *nēttirāmiyam*, பெ.(n.) நேத்திராமயம்; which see (சா.அக.).

[நேத்திரம் + ஆமியம்.]

நேத்திராரி¹ *nēttirāri*, பெ.(n.) கள்ளி (L.); spurge.

[Skt. *nētrāri* > த. நேத்திராரி.]

நேத்திராரி² *nēttirāri*, பெ.(n.) கள்ளி மரம்; any spurge tree (சா.அக.).

நேத்திராவுடதம் *nēttirāvudadam*, பெ.(n.) கண் மருந்து (நேத்திராவுடதம்); medicines (சா.அக.).

[நேத்திரம் + அவுடதம்.]

[Skt. *nētra+ausadha* > த. நேத்திராவிடதம்.]

நேத்திரானந்தம் *nēttirānandam*, பெ.(n.) நேத்திரோற்சவம் பார்க்க; see *nēttirōṣavam*.

[Skt. *nētra+ā-nanda* > த. நேத்திரானந்தம்.]

நேத்திரோற்சவம் *nēttirōṣavam*, பெ.(n.) கண்ணுக்கு விருப்பமான காட்சி (யாழ்.அக.); sight pleasing to the eyes.

[Skt. *nētra+ut-sava* > த. நேத்திரம் + உற்சவம்.]

நேத்திரௌசதம் *nēttirōṣadam*, பெ.(n.) நேத்திராவுடதம்; medicines applicable to the diseases of the eye (சா.அக.).

[நேத்திரம் + அவுஷதம்.]

நேதா *nētā*, பெ.(n.) தலைவன்; ruler, master, lord. "நினைந்தளித் துயிரளிக்கு நேதாவாகி" (வேதாரணிபிரவா.6).

[Skt. *nētā.nom.sing. of nētr* > த. நேதா.]

நேதி¹ *nēti*, பெ.(n.) முறை; routine duty. "நேதிமதகலை யாரவார" (திருப்பு.394).

[Skt. *niyati* > த. நேதி.]

நேதி² *nēti*, பெ.(n.) 'இன்னபடியன்று' எனப் பொருள்படும் வடமொழித்தொடர் (சங்.அக.); a Sanskrit phrase meaning 'not like this'.

[Skt. *nēti* > த. நேதி.]

நேந்தாடுபாவை *nēndāḍu-pāvai*, பெ.(n.)
சேந்தாடுபாவை; an unknown plant
(சா.அக.).

[நேந்தாடு + பாவை.]

நேந்திரம் *nēndiram*, பெ.(n.) ஒரு வகை
வாழை; a kind of banana (சா.அக.).

நேபத்தியம் *nēpattiyam*, பெ.(n.) 1. அலங்
காரம் (இலக்.அக.); decoration. 2. வேடம்
(இலக்.அக.); guise, dress. 3. நாடகவரங்கில்
வேடம்பூணும் மறைவிடம் (இலக்.அக.); place
behind the stage, tiring-house. 4. நாடக
மேடை (இக்.வ.); stage.

[Skt. *nēpathya* > த. நேபத்தியம்.]

நேபம் *nēbam*, பெ.(n.) 1. கண்ணீர்; tears.
2. தண்ணீர்; ordinary water (சா.அக.).

நேபாலிகை¹ *nēpāligai*, பெ.(n.) செய்ந்நஞ்சு
வகை (மூ.அ.); a kind of poison.

[cf. *nēpālikā* > த. நேபாலிகை.]

நேபாலிகை² *nēpāligai*, பெ.(n.) ஒரு வகைச்
செய்ந்நஞ்சு; a kind of poison perhaps
arsenic found in Nepal (சா.அக.).

நேபாளங்கரும்பு *nēpāḷaṅ-karumbu*, பெ.(n.)
நேப்பாள தேசத்தில் விளையும் கரும்பு;
sugarcane grown in Nepal (சா.அக.).

[நேபாளம்+கரும்பு.]

நேபாளங்கொட்டை *nēpāḷaṅ-kottai*, பெ.(n.)
நேர்வாளங்கொட்டை; croton seed or nut.
(சா.அக.).

[நேபாளம் + கொட்டை.]

நேபாளசம் *nēpāḷaśam*, பெ.(n.)
நேப்பாளத்தில் கிடைக்கும் ஒருவகைக்
கனிம்பேறிய செம்பு; a kind of impure copper
probably found in Nepal (சா.அக.).

நேபாளவேம்பு *nēpāḷa-vēmbu*, பெ.(n.)
நேப்பாளத்தில் விளையும் வேப்பமரம்;
margosa tree of Nepal (சா.அக.).

[நேபாளம் + வேம்பு.]

நேபாளம்¹ *nēpāḷam*, பெ.(n.) தேசம் ஐம்பத்
தாறனுள் ஒன்று (வின்.); the kingdom of
Nepal, one of 56 *tēcam*.

[Skt. *nēpāla* > த. நேபாளம்.]

நேபாளம்² *nēpāḷam*, பெ.(n.) 1. நேர்வாளம்;
purgative plant. 2. சீமையாமணக்கு; Nepal
castrol plant (சா.அக.).

நேபாளி *nēpāḷi*, பெ.(n.) நேத்திரராசி பார்க்க;
see *nēttirarāśi* (சா.அக.).

நேமகம்¹ *nēmagam*, பெ.(n.) 1. அமர்த்தம்;
appointment. 2. தீர்மானம் (வின்.); deter-
mination. 3. திருமண உறுதி (வின்.);
betrothal. 4. காணிக்கை நேர்ந்துவைக்கை
(இ.வ.); dedication to a deity. 5. ஒழுங்கு;
orderliness. "நேமகஞ் சேர் முத்துப்பவளம்"
(கொண்டல்விடு.406).

[Skt. *ni-yāmaka* > த. நேமகம்.]

நேமகம்² *nēmagam*, பெ.(n.) இருப்பிடம்; hall,
residence. "நீதானெழுந்தருளு நேமகத்தின்"
(கொண்டல்விடு.58).

[Skt. *nigama* > த. நேமகம்.]

நேமநாற்ககம் *nēmanār-śugam*, பெ.(n.)
கருப்பு அகரம்; a bazaar drug (சா.அக.).

நேமநிட்டை *nēmanittai*, பெ.(n.) நோன்புகளை
(விரதங்களை) உறுதியோடு செய்கை; rigid
observance of prescribed rites.

[Skt. *niyama-nisdhā* > த. நேமநிட்டை.]

நேமம்¹ *nēmam*, பெ.(n.) 1. பணியமர்த்தம்;
appointment. 2. நாட்கருமங்களும் கடைப்பிடி
(நியமங்)களும்; daily rites and obser-
vances. 3. விதிமுறைமை; regulation.

"நேமக்கலை மகனும்" (கொண்டல்விடு.8).

4. ஊழ் (வின்.); destiny, fate.

[Skt. *niyama* > த. நேமம்.]

நேமம்² *nēmam*, பெ.(n.) 1. நேரம் (யாழ்.அக.); time. 2. சாயங்காலம்; evening. 3. பங்கு; share. 4. பிளப்பு; fissure. 5. வேர்; root. 6. மேலிடம்; upper part. 7. வேலி; hedge, fence. 8. ஏமாற்றுமை; cheating.

[Skt. *nēma* > த. நேமம்.]

நேமம்³ *nēmam*, பெ.(n.) 1. காலம்; period. 2. பாதி; half (சா.அக.).

நேமன் *nēman*, பெ.(n.) சீரிய ஒழுக்க முள்ளவன்; person of exemplary conduct. "செயமொடு கோசலம் வாழு நேமன்" (இராமநா.பாலகா.1).

[Skt. *nēma* > த. நேமன்.]

நேமனம் *nēmanam*, பெ.(n.) நியமனம் (இ.வ.) பார்க்க; see *niyamanam*.

த.வ. அமர்த்தம்

[Skt. *ni-yamana* > த. நேமனம்.]

நேமி-த்தல் *nēmi-*, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. அமர்த்துதல் (நியமி); to appoint. "நேமியாத பாங்கியர்" (தணிப்பா.ி, 327, 26). 2. சிந்தித்தல்; to conceive. "நற்கணி நேமித்தெழுதாச் சித்திர வடிவார்தோள்" (திருப்ப.598).

த.வ. அமர்த்தல்

[Skt. *niyama* > த. நியமி'-த்தல். நியமித்தம் → நியமித்தல்]

நேமி² *nēmi*, பெ.(n.) 1. வட்டம் (திவா.); circle. 2. தேருருளை; wheel of a chariot. "தேர்முடுக... விளங்கு கடர்நேமி" (குறுந்.189). 3. சக்கராயுதம்; discus. "திண்பூஞ் கடர்நுதி நேமியஞ் செல்வர்" (திவ்.இயற்.திருவிருத்.9). 4. ஆளுமைச்சக்கரம்; wheel of sovereignty. "நேமியுய்த்த நேள நெஞ்சின்" (புறநா.3). 5. சக்கரவாளம் பார்க்க; see *sakkara-*

vālam. "நேமி முதல்... நெடுங்குன்றம்" (பரிபா.15, 4). 6. பூமி (திவா.); earth. 7. மோதிரம் (பிங்.); ring. 8. சக்கரவாகம், 1 பார்க்க; see *sakkaravāgam*. "பொலஞ்சூட்டு நேமி வாண்முகந் துமிப்ப" (குறுந்.227). 9. சக்கரப்படையையுடைய திருமால்; Visnu, as wielding the discus. "நேமியோ குலியோ நெடுங் கணிச்சியோ" (கம்பரா. பிணிவீட்.70). 10. தீர்த்தங்கரர் இருபத்து நால்வருள் ஒருவர்; an Arhat, one of 24 *tirttanekarar*. "நிகரி நேமிதண்ணகர்" (சீவக. 912).

நேமி³ *nēmi*, பெ.(n.) 1. கடல்; ocean. 2. உணவுக் கட்டுப்பாடு பத்தியம்; diet. 3. நிலவுலகு; earth. 4. மூங்கில்; bamboo. 5. சக்கரவாகப்புள்; the ruddy goose. 6. எலிச்செவிப்பூடு; rat's ear plant. 7. சந்தனம்; sandal wood. 8. வேங்கை; East Indian kino. 9. பழமுண்ணிப் பாலை; edible palay (சா.அக.).

நேமி⁴ *nēmi*, பெ.(n.) தேர்மரம், தேர்கட்ட பயன்படுவதால் இப்பெயர், இதினின்று சிவப்பு துவர்ப்புப் பிசின் எடுக்கப்படும். இதன் பட்டை குடல் நோய் தீர்க்கும். மரத்திலிருந்து ஒரு வகை அயச்சத்து எடுக்கப்படும்; chariot tree - *Dalbergia oojeinesis* so called from its usefulness for making chariots. Gives astringent red gum, bark is useful in bowel complaints. A crystalline substance like magnesia is sometimes found in the wood (சா.அக.).

நேமிகாதகம் *nēmikādagam*, பெ.(n.) நிரய வகை (சிவதரு.சுவர்க்கநாக.114); a hell.

நேமிச்சந்திரன் *nēmi-c-candiran*, பெ.(n.) நேமி, 11 (த.நி.போ.13) பார்க்க; see *nēmi* [Skt. *nēmi* > த. நேமி+சந்திரன்.]

நேமிசந்தனா *nēmi-sandanā*, பெ.(n.) வேங்கை (மலை.); Indian Kino. [நேமி + சந்தனா.]

நேமிசாரம் *nēmi-sāram*, பெ.(n.) சக்திசாரம்; which see (சா.அக.).

[நேமி + சாரம்.]

நேமிநாதம் *nēmi-nātam*, பெ.(n.) குணவீர பண்டிதர் இயற்றிய ஒரு தமிழிலக்கண நூல்; a treatise on Tamil grammar by *kuna-vīra-pandītar*.

[நேமி + நாதம்.]

நேமிநாதன் *nēmi-nādan*, பெ.(n.) அருகக் கடவுள் (சூடா.); arhat.

[Skt. *nēmi* > த. நேமிநாதன்.]

நேமிப்புள்¹ *nēmi-p-puḷ*, பெ.(n.) நேமி, 9 (திவா.) பார்க்க; see *nēmi*

[Skt. *nēmi* > த. நேமி+புள்.]

நேமிப்புள்² *nēmi-p-puḷ*, பெ.(n.) சக்கிர வாகப்புல்; the ruddy grass (சா.அக.).

நேமியங்கனி *nēmiyaṅgani*, பெ.(n.) கொடி முந்திரி (திராட்சை); grapes (சா.அக.).

[நேமியம் + கனி.]

நேமியஞ்செல்வன் *nēmiyañ-celvan*, பெ.(n.) பேரரசன் சக்கரவர்த்தி; emperor. "வைய நின்னடி நிழலின் வைகி நேமியந் செல்வனாகி" (சீவக.2417).

[Skt. *nēmi+* > த. நேமியஞ்செல்வன்.]

நேமியம் *nēmiyam*, பெ.(n.) நிலப்பனை; ground palm (சா.அக.).

நேமியான் *nēmiyān*, பெ.(n.) (சக்கராயுதன்) திருமால்; *Viṣṇu*, as wielding the discus. "வள்ளுரு ணேமியான் வாய்வைத்த வளைபோல" (கலித்.105).

[Skt. *nēmi* > த. நேமியான்.]

நேமிவலவன் *nēmivalavan*, பெ.(n.) 1. கடவுள் (வின்.); god. 2. திருமால்; *Viṣṇu*. "திருநேமிவலவா" (திவ்.திருவாய்.6, 10, 2). 3. அரசன் (வின்.); king.

[Skt. *nēmi+* > த. நேமிவலவன்.]

நேமுகம் *nēmugam*, பெ.(n.) பணியமர்த்தம் (நியமனம்) (இ.வ.); appointment.

[Skt. *niyāmaka* > த. நேமுகம்.]

நேமுகன் *nēmugan*, பெ.(n.) அலுவலன்; officer. "நிசக்கட்டாகக் கொடுக்கும் நேமுகர்போல்" (சரவண. பணவிடு.139).

நைகமேசக்கிரகம் *naigamēśakkiragam*, பெ.(n.) குழந்தைகளைத் தாக்கும் ஒரு கிரக நோய், இதனால் வாந்தியில் நுரை தள்ளல், முதுகு வளைதல், மிரண்ட பார்வை, இளைப்பு, மூர்ச்சை முதலிய குணங்களுண்டாகும்; a disease in children due to the evil influence of a star. It is characterised by frothy vomits, bending the middle of the trunk, anxious look, constant eructations and unconciousness (சா.அக.).

நைச்சிகம் *naiccigam*, பெ.(n.) நைச்சியம் (இ.வ.) பார்க்க; see *naicciyam*.

நைச்சியம் *naicciyam*, பெ.(n.) 1. தாழ்மை; humility. "செய்கின்ற நைச்சியத்தைச் சிந்தித்து" (திருவாய்.நூற்.16). 2. இழிவு (நீச)த் தன்மை; lowness, meanness, baseness. 3. தன்வயப்படுத்துகை (கொ.வ.); winning over to one's side.

[Skt. *naicya* > த. நைச்சியம்.]

நைச்சியம்பண்ணு-தல் *naicciyam-pannu-*, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) தன் வயப்படுத்துதல் (கொ.வ.); to win over to one's side.

[Skt. *naicya* > த. நைச்சியம்+பண்ணு-]

நைச்சியானுசந்தானம் *naicciyāṅu-candāṅgam*, பெ.(n.) தன்னைத் தாழ்த்திக் கூறுகை (வின்.); profession of humility.

[Skt. *naicya+anu-sandhāna* > த. நைச்சியானுசந்தானம்.]

நைசர்க்கிகம் *naiśarkkikam*, பெ.(n.) 1. இயற்கையாகத் தோன்றியது; that which is

natural or inherent. "நைசர்க்கிக பலன்கள்" (மங்களே.பக்.40). 2. இயல்பு; nature (சா.அக.).

[Skt. naisargika > த. நைசர்க்கிகம்.]

நைசிகம் *naicigam*, பெ.(n.) 1. நாசியிற் புகட்டும் மருந்து; any medicinal powder taken by nose. 2. காக்கை; crow. 3. காக்கைக் கொல்லி; crow killer (சா.அக.).

நைசிகரவேம்பு *naicigara-vēmbu*, பெ.(n.) சூரத்து நிலவேம்பு; surat chiretta (சா.அக.).

நைசியம்¹ *naišiyam*, பெ.(n.) நாசியிற் புகுத்தும் மருந்து (சங்.அக.); medicine inhaled by the nose.

[Skt. nasya > த. நைசியம்'.]

நைசியம்² *naišiyam*, பெ.(n.) 1. நைசியம் பார்க்க; see *naiciyam*. 2. களைக்கொட்டு; a kind of water lily root as கொட்டிக் கிழங்கு.

நைசிரவம் *naiširavam*, பெ.(n.) துவரை; red gram.

நைசுபண்ணு-தல் *naišupannu-*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) புகழ்ச்சியாகப் பேசி இணங்கச் செய்தல்; cajole. 'நீ என்னதான் நைசுபண்ணினாலும் நான் பணம் தரப்போவதில்லை'?

த.வ. சரிக்கட்டல், இனிப்பு காட்டல்

[E. nice > த. நைசு+பண்ணு]

நைட்டிகதீட்சை *naiṭṭiga-tiṭcai*, பெ.(n.) சிவதருமணி (சைவச.ஆசாரி.62.உரை); (*Śaiva*) a way of initiation.

[Skt. nai-sdhika+dikṣa > த. நைட்டிகதீட்சை.]

நைட்டிகப்பிரமசாரி *naiṭṭika-p-pirama-cāri*, பெ.(n.) சூரவர் (ஆசாரியர்)க்கும் பெற்றோருக்கும் பணிவிடை செய்து கொண்டு வாழ்நாள் இறுதி வரை மாணியம் (பிரமசரியம்) பூண்டிருப்பவன் (சிவதரு.பரிகா.2,உரை); religious audent who serves his preceptor and parents in life-long celibacy.

[Skt. nai-sdhika+brahma+cārin > த. நைட்டிகப்பிரமசாரி.]

நைட்டிகம்¹ *naiṭṭigam*, பெ.(n.) வாழ்நாள் முழுவதும் மாணியம் (பிரமசரியம்) பூண்டொழுகும் நிலை (சி.சி.8, 32, சிவாக்.); state of being a life-long celibate religious student.

[Skt. naisthika > த. நைட்டிகம்.]

நைட்டிகம்² *naiṭṭigam*, பெ.(n.) நிட்டை அதாவது மனம் அசைவற்றிருத்தல்; fixedness of mind (சா.அக.).

நைட்டிகன் *naiṭṭigan*, பெ.(n.) நைட்டிகப் பிரமசாரி (கூர்மபு.வருணா.36) பார்க்க; see *naiṭṭiga-p-piramasāri*.

[Skt. naisthika > த. நைட்டிகன்.]

நைட்டிகாசிரியன் *naiṭṭigāśiriyān*, பெ.(n.) வேள்வித்தீ போன்ற செயற்பாடுகள் எதுவுமின்றி (அக்கினிகாரியாதி கருமங்களாலின்றி) யாவையும் ஞானத்தாலே பண்ணும் ஆசிரியன் (சி.சி.8, 5, சிவாக்.); priest who performs initiatory rites mentally.

[Skt. naisthika > த. நைட்டிகாசிரியன்.]

நைட்டுரியம் *naiṭṭūriyam*, பெ.(n.) கொடுமை (யாழ்.அக.); cruelty, inhumanity.

[Skt. naiṭṭhurya > த. நைட்டுரியம்.]

நைடதம் *naiḍadam*, பெ.(n.) வடமொழி நைடதத்தை மூலமாகக் கொண்டு அதிவீரராம பாண்டியன் இயற்றிய தமிழ்க் காப்பியம்; a poem in Tamil by *Adivira-rāmapāṇḍiyan*, adopted from *śrīHarsha's naisadha*.

[Skt. naisadha > த. நைடதம்.]

நைத்திகம் *naiṭṭigam*, பெ.(n.) நைத்தியம் (யாழ்.அக.) பார்க்க; see *naiṭṭiyam*.

நைத்தியம் *naiṭṭiyam*, பெ.(n.) நீடுநிலை (நித்தியத்துவம்) (யாழ்.அக.); perpetuity, eternity.

[Skt. naitya > த. நைத்தியம்.]

நைதிகை *naitikai*, பெ.(n.) 1. ஊசிமல்லிகை (பிங்.); eared jasmine. 2. முல்லைக்கொடி; smooth jasmine (சா.அக.).

[cf. *yūthikā* > த. நைதிகை.]

நைப்பூதிகம் *naippūdigam*, பெ.(n.) சூலி மரம்; toon tree (சா.அக.).

நைப்பூலிகம் *naippūligam*, பெ.(n.) காரை; thorny webera (சா.அக.).

நைபத்தியம் *naipattiyam*, பெ.(n.) நடிப்பவன் கொள்ளும் புனைவு (வேடம்) (இலக்.அக.); costume of an actor.

[Skt. *naipathya* > த. நைபத்தியம்.]

நைபாரிசம் *naipāriśam*, பெ.(n.) செங்கரும்பு; red sugarcane (சா.அக.).

நைபாலி¹ *naipāli*, பெ.(n.) அடுக்குமல்லிகை (மலை.); double jasmine.

[Skt. *naipāli* > த. நைபாலி.]

நைபாலி² *naipāli*, பெ.(n.) 1. சிவந்த பாடாணம்; a prepared poison. 2. நீலம்; blue (சா.அக.).

நைபாலிகம்¹ *naipāligam*, பெ.(n.) 1. செம்பு; copper. 2. பித்தளை (யாழ்.அக.); brass.

[Skt. *naipālika* > த. நைபாலிகம்.]

நைபாலிகம்² *naipāligam*, பெ.(n.) 1. நைபாலி பார்க்க; see *naipāli*. 2. தாமிரம்; copper (சா.அக.).

நைபானி¹ *naipāni*, பெ.(n.) நைபாலி (சங்.அக.) பார்க்க; see *naipāli*.

நைபானி² *naipāni*, பெ.(n.) அடுக்கு மல்லிகை; double jasmine (சா.அக.).

நைமிசம்¹ *naimiśam*, பெ.(n.) நைமிசாரணியம், நைமிசப்படலம் பார்க்க; see *naimiśāraṇiyam*, *naimiśa-ppaḍalam*.

[Skt. *naimiśa* > த. நைமிசம்.]

நைமிசாரணியம் *naimiśāraṇiyam*, பெ.(n.) 1. புகழ் பெற்ற ஒரு தவச்சாலை; a forest in

India famous as the resort of ascetics. "நைமிசாரணியத்தருள்கூர் சூத முனியடைந்தான்" (கூர்மபு.இந்திர.2).

2. நைமிசாரணியத்துள்ள திருமால் திருப்பதி; a *viṣṇu* shrine in *Naimiśāraṇya*. "நைமிசாரணியத்து னெந்தாய்" (திவ். பெரியதி.1,6,1).

[Skt. *naimiśa+araṇya* > த. நைமிசாரணியம்.]

நைமித்தகருமம் *naimitta-karumam*, பெ.(n.) நைமித்திகம் (பிரபோத.39, 13) பார்க்க; see *naimittigam*.

[Skt. *naimittika+karmaṇ* > த. நைமித்தகருமம்.]

நைமித்திகசிராத்தம் *naimittiga-śirāttam*, பெ.(n.) நாள்தோறும் செய்தலன்றித் தென்புலத்தார்க்குச் செய்யும் சிறப்பு வழிபாடு (சேது.மங்கலதீர்த்.43); offerings to the manes on special occasions.

[Skt. *naimittika+śraddha* > த. நைமித்திக+சிராத்தம்.]

நைமித்திகப்பிரளயம் *naimittiga-ppiralayam*, பெ.(n.) நான்முகனது (பிரமனது) பகற்காலம் நீங்கியதும் தோன்றும் ஊழி முடிவு (பிரளயம்) (சங்.அக.); deluge said to occur at the close of a *Brahmā's* day.

[Skt. *naimittika+pra-laya* > த. நைமித்திகப்பிரளயம்.]

நைமித்திகம் *naimittigam*, பெ.(n.) சிறப்பான காலங்களில் நிகழ்வது; that which is occasional or periodical, as rite, ceremony, festival, etc. "நைமித்திகத் தொடு கூடிய நித்தியம்" (குறள், 18, உரை).

[Skt. *naimittika* > த. நைமித்திகம்.]

நைமித்தியம் *naimittiyam*, பெ.(n.) நைமித்திகம் (யாழ்.அக.) பார்க்க; see *naimittigam*.

நைர்மல்லியம் *nairmalliyam*, பெ.(n.) 1. தூய்மை (சுத்தம்); cleanliness; purity.

2. மாசின்மை; free from stain or flaw; free from all defects (சா.அக.).

நெராசியம் *nairāśiyam*, பெ.(n.) நம்பிக்கையின்மை; hopelessness.

[Skt. *nairāśya* > த. நெராசியம்.]

நெராத்தியதர்சனம் *nairātmīya-darśanam*, பெ.(n.) ஆதன் (ஆன்மா) இல்லை என்ற வாதம் (நீலகேசி, 528, உரை); the doctrine of the non-existence of the soul.

[Skt. *nis+ātmya+darśana* > த. நெராத்தியதர்சனம்.]

நெருதம் *nairutam*, பெ.(n.) பகலின் 12ஆம் முழுத்தம் (முகூர்த்தம்) (சங்.அக.); the 12th *mugūrttam* of the day-time.

[Skt. *nairta* > த. நெருதம்.]

நெருதி *nairuti*, பெ.(n.) தென்மேற்கு (சங்.அக.); the south west quarter.

[Skt. *nairti* > த. நெருதி.]

நெவேத்தியம் *naivēttiyam*, பெ.(n.) கடவுளுக்குப் படைக்கும் உணவு; offering made to a deity. "என்னாவி நெவேத்தியம்" (தைலவ. தைல. பாயி. 1).

[Skt. *nai-vēdyā* > த. நெவேத்தியம்]

நெவேதனம் *naivēdanam*, பெ.(n.) 1. ஒப்படைக்கை; dedication. 2. நெவேத்தியம் பார்க்க; see *naivēttiyam*. "மதுவர்க்கமொடே கனித்தொகை மண மிகுந்த நெவேதனம்" (சிவரக. சுகமுனி. 24).

[Skt. *nai-vēdana* > த. நெவேதனம்]

நெவேதி-த்தல் *naivēdi*, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) கடவுளுக்கு உணவு முதலியன படைத்தல்; to offer to a deity, as food. "பொற்கிண்ணத்தூற்றளவி நெவேதித்து" (தைலவ. தைல. 137).

நொகட்டு *noṣuttu*, பெ.(n.) குறை கூறுகை; criticism, fault-finding.

[Skt. *niṣkhura* > த. நொகட்டு]

நொத்தாரிக *nottāriṣu*, பெ.(n.) ஆவணம் எழுதிப் பதிவு செய்பவன்; notary public officer authorized to attest documents.

நொந்தாவிகம் *nondāvigam*, பெ.(n.) சினாசிகா (சூழ்ப்பிராய்); demon tree. (சா.அக.)

நோட்டை *nōṭṭiṣu*, பெ.(n.) அறிவிப்புச்சீட்டு; notice.

த.வ. அறிக்கை

[E. *notice* > த. நோட்டை]

நோட்டு *nōṭṭu*, பெ.(n.) 1. உறுதிச்சீட்டு; promisory note. 2. அரச அறிவிப்பு; king's written announcement. 3. அரசாங்கத்தால் வெளியிடும் பணத்தாள்; currency note. 'ஐந்து உருவா நோட்டுக் கொடுத்தான்?' 4. எழுதுவதற்குரிய குறிப்பேடு; note book. 5. ஆங்கிலப் பண்வகை; an English tune.

[E. *note* > த. நோட்டு]

நொதாங்குசம் *nōdāṅgusam*, பெ.(n.) தருப்பைப் புல்; sacrificila grass. (சா.அக.)

நெளகர் *naugar*, பெ.(n.) வேலைக்காரன்; servant.

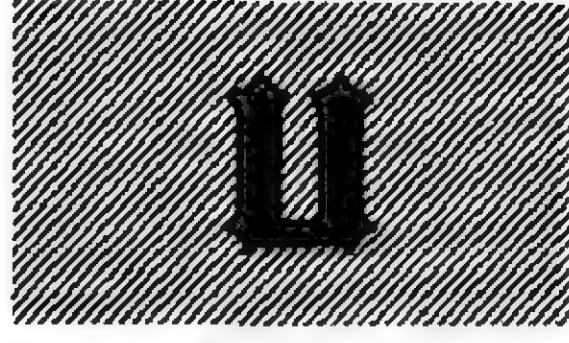
[U. *naukar* > த. நெளகர்]

நெளகரி *naukari*, பெ.(n.) வேலை; service. (C.G.).

[U. *naukari* > த. நெளகரி]

நெளகரிமானியம் *naukari-māṅiyam*, பெ.(n.) ஊழியத்திற்காக விடப்படும் மானியம்; service inam.

நெளகாதானம் *naukā-tanam*, பெ.(n.) இறந்த பதினொன்றாம் நாள் இறந்தவர் பொருட்டு கரும்பால் படகு வடிவமாகச் செய்து பார்ப்பனர்க்குக் கொடுக்கும் தானம்; present of a boat made of sugar-canes given to a brāhmin on behalf of a deceased person on the eleventh day after his death.

பக்கோடா *pakkōdā*, பெ.(n.) கடலை மாவில் நீர் ஊற்றிப் பிசைந்து வெங்காயம், பச்சை மிளகாய், கறிவேப்பிலை, கொத்துமல்லித்தழை முதலியவற்றைச் சேர்த்து சிறு சிறு உருண்டைகளாக எண்ணெயில் போட்டு எடுக்கும் ஒரு வகைத் தின்பண்டம்; a kind of spicy savoury prepared from chickpea paste and fried in oil.

த.வ. முறுவடம்

[*U. pagōra* > த. பக்கோடா]

பக்தவத்சலன் *pakta-vatcalan*, பெ.(n.) அடியவர்களுக்கு அன்பனான கடவுள் (உ.வ.). God, as fond of His devotees.

த.வ. அடியார்க்கருளி

[*Skt. bhakta-vatsala* > த. பக்தவத்சலன்]

பக்தன் *paktan*, பெ.(n.) இறையணர்வாளன், கடவுள் பற்று உள்ளவன்; pious; godly man.

த.வ. பத்தன்

[*Skt. bhakta* > த. பக்தன்]

பக்தாதாயம் *paktādāyam*, பெ.(n.) நெல் வருவாய்; (S.I.I., 81.); revenue in paddy.

[*Skt. bhakta+ādāya* > த. பக்தாதாயம்]

பக்தி *pakti*, பெ.(n.) 1. கடவுள் குரு முதலியோரிடத்தில் காட்டும் அன்பு; piety; faith; devotion, as to a deity, guru, etc. 2. வழிபாடு (வின்.); service, worship.

த.வ. பத்திமை, இறையன்பு

[த. பத்தி > *Skt. bhakti* > த. பக்தி]

பக்திச்சுவாலகர் *pakti-c-cuvālagar*, பெ.(n.) இறைத் (தேவ) தூதர் வகையினர்; an order of angels.

பக்திநூல் *paktinūl*, பெ.(n.) கடவுளிடத் துண்டான அன்பு, போற்றல், இரக்கம் (தயை), இறையணர்வு, பத்தி, ஊழ்கம் (தியானம்) முதலியவற்றால் ஆதன் கரிசி (பாவத்தி)னின்று விடுதலைப் பெற்றுத் தூய (பரிசுத்த) நிலையில் வீடுபேறு (விதேக முத்தி) அடைவதைப் பற்றிக்

கூறும் நூல் (சா.அக.); book of science and Philosophy of piety that liberates the soul from sins and reveals the truths of perfection through devotion, prayer, piety, reverence and meditation.

த.வ. தெய்வப்பனுவல்

[த. பத்தி > *Skt. bhakti* > த. பக்தி]

பக்திமான் *paktimān*, பெ.(n.) இறைப்பற்று (கடவுள் பத்தி) நிறைந்தவர்; devotee. 'அவர் பெரிய பக்திமான்' (இ.வ.).

த.வ. இறைப்பற்றாளன்

[த. பத்தி > *Skt. bhakti* > த. பக்தி]

பக்தியோகம் *pakti-yōgam*, பெ.(n.) பயன் கருதாது கடவுளை வழிபடுதலால் விண்ணுலக வாழ்வை அடைவதற்குரிய வழிவகை; (அட்டாதச. அர்த்தபஞ்.31); piety or devotion without the expectation of any reward, as a means of salvation.

[*Skt. bhakti* > த. பக்தி]

பக்து *pakdu*, பெ.(n.) கு.வி.எ. (adj.) மாத்திரம்; only, merely, simply.

[*U. faqt* > த. பக்து]

பக்தை *paktai*, பெ.(n.) இறைப்பற்றுள்ளவள் (தென்.இந்.சேட்த.பக்.313); woman devotee.

[*Skt. bhaktā* > த. பக்தை]

பகரீத் *pakrit*, பெ.(n.) ஒரு முகம்மதியப் பண்டிகை; a Muhammadan festival.

[*Skt. bagrīd* > த. பகரீத்]

பக்ரு *pakru*, பெ.(n.) செருக்கு; pride.

[*Ar. fakhr* > த. பக்ரு]

பகரு *pagaru*, பெ.(n.) பணிப்பெருமிதம் (இ.வ.); prestige of power.

[*E. power* > த. பகரு]

பகவத்கீதை *pagavat-kīdai*, பெ.(n.) அருச்சுனன் பொருட்டுக் கண்ணன் மொழிந்ததும் பதினெட்டுப் பகுதியுடையதும் மகாபாரதத்தில் அடங்கியதுமான வடமொழி

நூல்; a section of 18 chapters in the Mahābārata, containing the sacred instruction of Kṛṣṇa to Arjuna.

[Skt. Bhagavat-gītā > த. பகவத்கீதை]

பகவத்விசாயம் *pagavat-viśāyam*, பெ.(n.) கடவுள் தொடர்பான திருவாய் மொழி விளக்கவுரை; the commentary of Tiruvāymoḷi, as consisting of discourses relating to the Supreme Being.

[Skt. bhagavat-viśaya > த. பகவத்விசாயம்]

பகவதி *pagavadi*, பெ.(n.) 1. அறக்கடவுள் (பிங்.); the Goddess of Virtue. 2. துர்க்கை (திவா.); Durgā. 3. மலைமகள்; Pārvadi. 4. தாமிரபரணி ஆறு (நாமதீப.526); the river Tāmiraparani.

[Skt. Bhagavati > த. பகவதி]

பகவதிநாள் *pagavadi-nāḷ*, பெ.(n.) கணை (பூர) நாள் (திவா.); the 11th nakṣatra.

[Skt. Bhagavati > த. பகவதி+நாள்]

பகவந்தன் *pagavandan*, பெ.(n.) இறைவன்; Lord. "மூவருள் முதலான பகவ வந்தனீயென்று கண்டும்" (நூற்றெட்டுத் திருப்பு.97).

[பகு > Skt. bhaj. பகவன் > Skt. bhagavan, bhagavanta > த. பகவந்தன்]

பகாங்குரம் *pagāṅkuram*, பெ.(n.) 1. பெண்குறி அரத்தம், அதாவது மாதவிடாய்; menstrual blood. 2. பெண்குறி (நோனி)யின் முனை; clitoris. 3. பெண்குறி மயிர்; pubic hair. (சா.அக.)

[பகு+அங்குரம் - பகாங்குரம்]

பகாசுரன் *pagāśuraṅ*, பெ.(n.) 1. வீமனால் கொல்லப்பட்ட ஓர் அசுரன்; a giant slain by Bīmā. 2. பெருந்தீனிக்காரன் (இ.வ.); a glutton. 3. செய்த வேலைக்குக் கூலி அதிகமாகக் கேட்பவன் (இ.வ.); one who is extravagant in his demand.

[Skt. Bakāsura > த. பகாசுரன்]

பகாப்பிடுகு *pagāpidugu*, பெ.(n.) பல்லவரது பட்டப் பெயர்களுள் ஒன்று; the title of the Pallava kings.

பகாய்பாக்கி *pagāi-pākki*, பெ.(n.) பழைய நிலுவை (C.G.); old balance, arrears.

[U. baqāya-baqi > த. பகாய்பாக்கி]

பகாரிசம் *pagāriśam*, பெ.(n.) பெண்களின் உடம்பில் கோளாறடைந்த காற்றானது (வாயுவானது) பெண்குறி (நோனி)ப் பாதையில் தங்கி அவ்விடத்தில் சதை வளர்ந்து காளானைப் போல் பருத்துத் தீய (துர்) நீர் வழிவதால் தீய நாற்றத்தை வீசும் ஒரு நோய்; a disease of the vagina in which the deranged (vayu) wind humour etc., of the body is lodged in the vaginal region giving rise to crops of soft polypus in the passage which after sometime assumes the shape of a mushroom secreting foul smelling fluid c.f. இலிங்காரிசம். (சா.அக.)

பகிசங்கை *pagiśāṅgai*, பெ.(n.) மலங்கழிக்கை; evacuation of the bowels, dist.fr. arpacaṅkai.

[Skt. bahiś-śāṅka > த. பகிசங்கை]

பகிசுகரி-த்தல் *pagiṣkari-*, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) விலக்குதல்; to expel excommunicate, boycott.

[Skt. bahiś-kr-, > த. பகிசுகரி-,]

பகிசுகாரம் *pagiśu-kāram*, பெ.(n.) விலக்குகை; expulsion, excommunication ostracism, boycott.

[Skt. bahiśkāra > த. பகிசுகாரம்]

பகிரங்கம் *pagiraṅgam*, பெ.(n.) வெளிப்படை; publicity, openness.

[Skt. bahiraṅga > த. பகிரங்கம்]

பகிரண்டம் *pagir-aṅdam*, பெ.(n.) வெளிப்புடவி (அண்டம்); the outer spaces of the universe. "மல்லாண்ட தடக்கையாற் பகிரண்டமகப்படுத்த காலத்து" (திவ்.பெரியதி. 116:2).

த.வ.பேரண்டம்

[Skt. *bahiraṇḍa* > த. பகிரண்டம்]

பகிரதன் *pagiradan*, பெ.(n.) பகீரதன் பார்க்க; see *pagiradan*. "பகிரத னெனும் பார்த்திபன் வந்தனன் பரிவால்" (கம்பரா.அகலி.43).

பகிரந்தரசத்தி *pagirandaraśatti*, பெ.(n.)
1. தாமரை வளையம்; lotus stalk.
2. உண்டாக்கும், காக்கும், அழிக்கும் ஆற்றல் (சத்தி) (சா.அக.); the power of creating, acting and destroying.

பகீரதப்பிரயத்தனம் *pagirada-pirayattanam*, பெ.(n.) கங்கையைக் கொண்டு வருதற்குப் பகீரதன் செய்த முயற்சி, பெரு முயற்சி; super human effort, as that of Bagiratan in bringing down the sacred Gaṅgā.

[Skt. *bhagiratha-prayatna* > த.பகீரதப் பிரயத்தினம்]

பகீரதம் *pagiradam*, பெ.(n.) பனைச் சருக்கரை; palmyra sugar (சா.அக.)

பகீரதன் *pagiradan*, பெ.(n.) சாம்பலாய்ப் போன வரும் தன் மூதாதையருமான சகரர்கள் நற்கதியடைதற் பொருட்டு வானத்தினின்று கங்கையை நிலத்திற்குக் கொணர்ந்து பாதாளத்துச் செலுத்தியதாகச் சொல்லப்படும் ஞாயிற்று (சூரிய)க் குலத்து அரசன்; an ancient king of the solar race who is believed to have brought down the sacred Gaṅgā from the heaven to the earth and conducted her to the nether world in order to purify the ashy remains of his ancestors.

[த. பகிரதம் > Skt. > பகீரதன்]

தென்புலத்தார் வழிபாடு தமிழ் மரபு. பகுப்புண்ட மடல் கொண்ட பனையின் பெயர் பகிரம் - பகிரதம். பகிரதன் எனும் சொல் பனையன் எனப் பொருள்படும். பனையன் என்னும் பெயர் பகிரதன் - பகீரதம் என வடமொழியில் திரிந்தது எனலாம்.

பகீரதி *pagiradi*, பெ.(n.) பகீரதனால் கொண்டு வரப்பட்ட ஆறு, கங்கை; the sacred Gaṅgā, as brought down by Bagiratan. "பகீரதி

மணங்கொளச் சடை வைத்த மறையவன்" (தேவா.497,9).

[Skt. *Bhagirathi* > த. பகீரதி]

பகுசா *paguśā*, கு.வி.எ.(adv.) பெரும் பான்மையாய் (அனேகமாய்); very likely, for the most part.

த.வ.பெரும்பகுதி

[Skt. *bahuśas* > த. பகுசா]

பகுகருதியாகமம் *pagu-śurudī-y-āgamam*, பெ.(n.) சைனாகமம் மூன்றனுள் ஒன்று (சீவக.213,உரை); one of the three śainākamam.

[Skt. *bahu-śruti+yāgama* > த. பகுகருதியாகமம்]

பகுகவாசம் *paguśuvāśam*, பெ.(n.) மேல் மூச்சு (சா.அக.); hard breath; heavy breathing.

பகுத்திரரோகசமனி *paguttira-rōgaśamani*, பெ.(n.) திருநாமப் பாலை (சா.அக.); wild sarsaparilla.

பகுதாகம் *pagudāgam*, பெ.(n.) அதிக நீர் வேட்கை (சா.அக.); indefatigable thirst, unquenchable thirst

[Skt. *bahu* > த. பகு]

பகுதூக்கம் *pagutūkkam*, பெ.(n.) மிகுந்த தூக்கம் (சா.அக.); excessive sleep.

[பகு+தூக்கம்]

[Skt. *bahu* > த. பகு]

பகுநாயகம் *pagunāyagam*, பெ.(n.) செல்வராட்சி (வெகுநாயகம்); plutocracy. "பகுநாயகம் ஐகத்து என்கிறதைத் தவிர்த்துக் குறுகவிட்டு வைத்தார்களிறே சில வேதாந்திகள்" (திவ்திருநெடுந்.2,வ்யா.பக்.19).

[Skt. *bahunāyaka* > த. பகுநாயகம்]

பகுபித்தம் *pagupittam*, பெ.(n.) அதிக பித்தம்; excessive bile. (சா.அக.)

[Skt. *bahu* > த. பகு]

பகுமதி *pagumadi*, பெ.(n.) பகுமானம் பார்க்க; see *pagumānam*. "பகுமதி நிமித்தமாகப் போர்த்தே னென்னில்" (நீலகேசி, 272, உரை).

[*Skt. bahumati* > த. பகுமதி]

பகுமானம் *pagumānam*, பெ.(n.) பெரு மதிப்பு; high esteem, great respect; honour, dignity. "பாட்டொன்றோ வென்ன பகுமானம்" (பஞ்ச.திருமுக.924).

[*Skt. bahu* > த. பகு]

பகுமூத்திரம் *pagu-mūttiram*, பெ.(n.) நீரிழிவு; diabetes.

[*Skt. bahu* > த. பகு]

மோள்+திரம் - (மோட்டிரம்) > மோத்திரம் > மூத்திரம் த. மூத்திரம் > *Skt. mūtra*

பகுவசனம் *pagu-vaśanam*, பெ.(n.) பன்மை (வீரசோ.வேற்.4, உரை); plural number.

[*Skt. bahu+vaśana* > த. பகுவசனம்]

பகுவபஞ்சம் *paguva-pañjam*, பெ.(n.) நூற்றெட்டு உபநிடதங்களுள் ஒன்று; an Upaniṣad, one of 108.

[*Skt. bahva-pañca* > த. பகுவபஞ்சம்]

பகூதகம் *pagūdagam*, பெ.(n.) துறவு (சன்னியாசம்) நான்கனுள் ஏழு வீடுகளில் மட்டும் இரந்துண்டு (பிச்சை - எடுத்து) மரபொழுக்கப் (நியம)படியொழுகும் துறவு (சன்னியாச) வகை (கைவல்.சந்தே.158); a kind of asceticism in which the ascetic lives on alms from seven houses, one of four śāṅṅiyāśam.

த.வ.ஏழுக இரப்புத்துறவு

[*Skt. bahūdaka* > த. பகூதகம்]

பகூதகன் *pagūdagan*, பெ.(n.) துறவி (சன்னியாசி)கள் நால்வருள் ஏழு வீடுகளில் பிச்சையெடுத்துண்டு மரபொழுக்கப் (நியம)ப்படி யொழுகும் துறவி (சூதசங். ஞானயோக 6:3); ascetic who lives on the

alms from seven houses, one of four śāṅṅiyāśi.

த.வ.ஏழுக இரப்புத்துறவன்

[*Skt. bahūdaka* > த. பகூதகன்]

பகேடா *pakēda*, பெ.(n.) 1. சண்டை, தொந்தரவு; wrangling, dispute, quarrel. 2. வம்பு செய்பவ-ன்-ள்; quarrelsome person. 'அவள் பெரிய பகேடா'. (இ.வ.).

த.வ.வம்பாளன், வம்பாடி

[*U. bakhērā* > த. பகேடா]

பகேடாவேலை *pakēdā-vēlai*, பெ.(n.) சிக்கலான வேலை; troublesome or vexatious business.

[*U. bakērā* > த. பகேடா]

பகைர்சரத் *pagair-śarat*, கு.வி.எ.(adv.) கட்டுப்பாடு இல்லாமல்; without any condition, unconditionally.

[*U. baghair+shart* > த. பகைர்சரத்]

பகோடா *pakōdā*, பெ.(n.) பக்கோடா பார்க்க; see *pakkōdā*.

த.வ. முறுவடம்

[*Skt. pagōra* > த. பகோடா]

பங்கசார்த்தம் *pañgaśārttam*, பெ.(n.) இவறன்மை (உலோபத்தனம்) (யாழ்.அக.); miserliness.

பங்கசூரணம் *pañga-śūranam*, பெ.(n.) 1. தாமரை வேர்ச் சூரணம்; powder of lotus root. 2. தாமரை வேர்; lotus root. (சா.அக.)

[பங்கம்+சூரணம்]

பங்கணம் *pañganam*, பெ.(n.) தாழ்த்தப்பட்ட வராகக் கருதப்படுவோர் வாழும் இடம் (யாழ்.அக.); the quarters of the outcastes.

[*Skt. pakkana* > த. பங்கணம்]

பங்கத்தி சூலை *pañgatti-śūlai*, பெ.(n.) விலா பக்கத்தில் ஏற்படும் குத்தல் நோய்; pin prick or shooting pain felt on the side. (சா.அக.).

பங்கதாளம் *paṅga-tālam*, பெ.(n.) தாள வகை (பரத.தாள.4,உரை); a variety of time measure.

[Skt. *bhaṅga* > த. பங்க]

தாள் = கால், அடி. தாள் → தாளம் = ஆடுபவர் காலால் தட்டும் காலக் கணிப்பு. ஆட்டத்திற்கும் பாட்டிற்கும் உரிய காலக் கணிப்பு, காலக் கணிப்பிற்குத் தக்க இசைக் கருவி. த. தாளம் > Skt. *tāla*.

பங்கப்பிரபை *paṅga-p-pirabai*, பெ.(n.) ஏழு நிரய (நரக)த் தொன்று (சீவக.2817,உரை); a hell, one of elu-naragam.

[Skt. *pañka+pirapa* > த. பங்கப்பிரபை]

பங்கயச்செல்வி *paṅgaya-c-celvi*, பெ.(n.) தாமரையிலுள்ள திருமகள் (இலக்குமி); Lakṣmi, as seated on a lotus. "பங்கயச் செல்வி பாண்டிமா தேவி" (தேவா.868,1).

[Skt. *pañkaya* > த. பங்கயம்]

பங்கயப்படு *paṅga-p-paḍu*, பெ.(n.) தாமரை மடு; lotus tank. "பங்கயப்படு வொத்துளை பாவாய்" (சீவக. 898).

Skt. *pañkaya* > த. பங்கயம்.

பங்கயப்பீடிகை *paṅgaya-p-pīḍigai*, பெ.(n.) புத்தரது பாதங்கள் அமைந்த தாமரைப் (பதும) பீடம்; lotus - shaped pedestal of Buddha's feet. "அறவோன் பங்கயப் பீடிகை" (மணிமே, 28:21).

[Skt. *pañkaya* > த. பங்கயம்]

பங்கயம் *paṅgayam*, பெ.(n.) 1. சேற்றில் தோன்றும், தாமரை; Lotus, as mud -born. "பங்கயங் காடு கொண் டலர்ந்த பாங்கெலாம்" (குளா.நாட்டு.2) 2. தாமரை வடிவினதாகிய ஒரு கருவி; a lotus - shaped weapon. "மணிமலர்ப் பங்கயந் தண்டம்" (கந்தபு. விடைபெறு.37). 3. நாரை (இலக்.அக.); heron.

[Skt. *pañka-ja* > த. பங்கயம்]

வடமொழியில் *pañkaja* என்னும் சொல்லிற்குச் சேற்றில் பிறந்தது என்று பொருள். மாலையில் குவியும் மலரினையுடைய ஒரு வகைத் தாமரை போன்ற பயிர் வகைகள் உள்ளன. இது மண், சேறு, சகதி, களிமண் போன்ற பொருள்களுள்ள *pañka*

என்னும் சொல்லிலிருந்து வளர்ந்தது. தமிழில் தாமரை போன்ற பொருள்களுள்ள பங்கயமும், சேறு போன்ற பொருள்களுள்ள பங்கயமும் வழக்கில் இருக்கின்றன. ஆயினும், பங்கயன், பங்கயம் என்பன போல வருவன வடசொல் *pañkaja* விலிருந்து வளர்ந்தனவாக இருக்கின்றன. பங்கம் என்னும் சொல்லிலிருந்து நேரடியாக இவ்வாறான சொற்கள் வளருவதற்கு இடமுண்டு. அவ்வகையைத் தவிர்த்து *pañkaja* விலிருந்து சொற்கள் வளர்ந்து வந்துள்ளமை *pañkaja* என்னும் சொல்லின் பெருவழக்கைக் காட்டுகிறது.

பங்கயன் *paṅgayan*, பெ.(n.) 1. தாமரையில் தோன்றிய நான்முகன்; Brahmā, as lotus-born. 2. பகலவன்; Sun, as Lord of the lotus.

[Skt. *pañka-ja* > த. பங்கயன்.] 'ன்' ஆ.பா. ஈறு

பங்கலா *paṅgalā*, பெ.(n.) பங்களா பார்க்க; see *pangalā*.

[U. *banglā* > த. பங்கலா]

பங்கவாசம் *paṅga-vāśam*, பெ.(n.) சேற்றில் வாழும், நண்டு (யாழ்.அக.); crab, as living in mud.

[Skt. *Pañka-vāśā* > த. பங்கவாசம்]

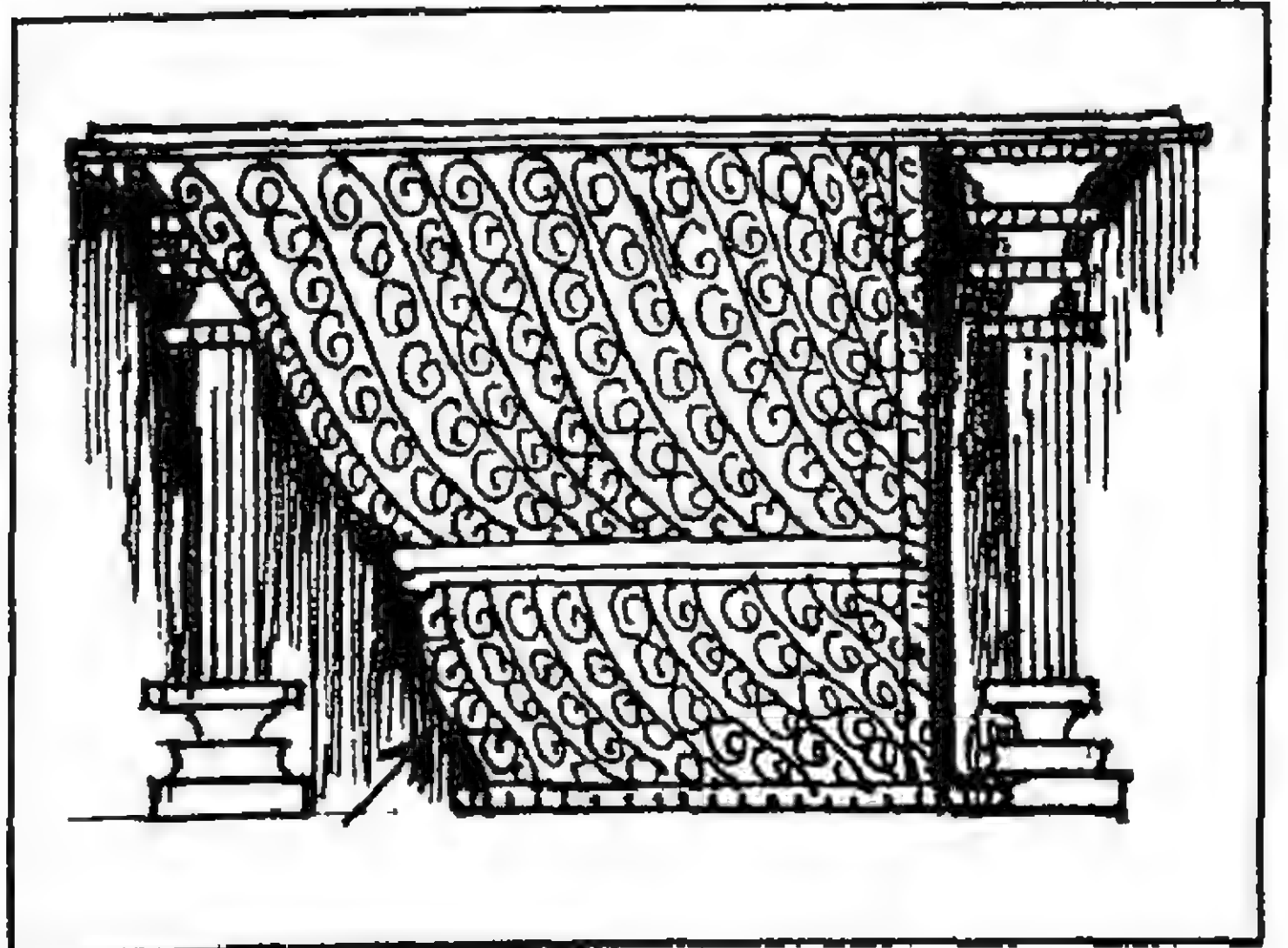
பதி → வதி = தங்குமிடம். வதி → வஸ் → வாஸ் (வ.வ.2.83). வாஸ் → வாஸ > த. வாசம்.

பங்களா *paṅgalā*, பெ.(n.) தோட்ட வீடு, வளமனை; bungalow.

[U. *banglā* > த. பங்களா]

பங்கா *paṅgā*, பெ.(n.) ஆட்டுதற்குரிய தூங்கு விசிறி வகை (வின்.); punkan, a large swinging fan.

[U. *pañkhā* > த. பங்கா]

பங்காரு *paṅgāru*, பெ.(n.) பொன் (இ.வ.); gold.

பங்காளசம்பா *paṅgāḷa-śambā*, பெ.(n.) ஒரு வகை நெல்; a kind of paddy.

[பங்காளம்+சம்பா]

பங்காளபாத்து *paṅgāḷapāttu*, பெ.(n.) தயிரில் செய்த உணவு வகை; rice mixed with curds and seasoned.

பங்காளம் *paṅgāḷam*, பெ.(n.) 1. வங்காள நாடு; Bengal. 2. ஒரு பண் (இராகம்) (பரத. இராக.56.); a specific melody - type.

[Skt. vaṅga > த. பங்காளம்]

பங்காளமுத்து *paṅgāḷa-muttu*, பெ.(n.) போலி முத்து; false or imitation pearl, as from Bengal.

[பங்காளம்+முத்து]

முள் > முட்டு > முத்து = உருண்டை வடிவாயிருக்கும் சிறு பொருள், தொண் (நவ) மணிகளுள் ஒன்று.

பங்காளா *paṅgāḷā*, பெ.(n.) 1. ஒரு வகை வாழை; a kind of plantain. 2. பண் வகை; a kind of melody - type.

[பங்காளம் > பங்காளா]

பங்கியிலை *paṅgiyilai*, பெ.(n.) கஞ்சாயிலை; leaf of cannabis sativa. (சா.அக.)

பங்கில்லம் *paṅgillam*, பெ.(n.) நத்தைச் கண்டி; bristly button weed; shaggy button weed. (சா.அக.)

த.வ.குழிமீட்டான்

பங்கிவித்து *paṅgivittu*, பெ.(n.) கஞ்சாவிதை; seed of cannabis sativa. (சா.அக.)

பங்குவாதம் *paṅguvādam*, பெ.(n.) இடுப்பில் இடைநின்ற காற்று விரைப்பு அடைவதினால் இரண்டு தொடைகளின் நரம்புகளை இழுத்து முடமாக்கும் ஓர் ஊதை (வாத) நோய்; a kind of rheumatic affection in which the nerve trunks of both the legs are drawn up owing

to the deranged vayu lying about the region of the waist, thus rendering the patient completely lame. 2. உடம்பின் கீழ்ப்பாகத்தையாவது இடுப்பினின்று கால் வரை வளியினால் உணர்ச்சி (சுவர்ணை) யற்றதாகவும் அசைக்க முடியாததாகவும் செய்யுமோர் ஊதை நோய்; paralysis of both the legs and lower part of the body with loss of both sensation and movement.

பங்குனன் *paṅgunan*, பெ.(n.) மானேறு (உத்தர) நாளிற் பிறந்த அருச்சுனன்; Arjuna, as having been born in the uttara-phalgunī nakṣatra. "வென்றிப் பங்குனனென்னு நாமம் பகுதியாற் படைத்திட்டானே" (பாரத. சம்பவ.83).

[Skt. phalgunā > Pkt. phagguna > த. பங்குனன்]

பங்குனி *paṅguni*, பெ.(n.) மீன மாதம், பன்னிரண்டாம் மாதம்; the 12th month of the solar year, March - April. "வெய்யோன்... பங்குனிப் பருவஞ் செய்தான்" (சீவக.851).

[Skt. phalgunī > Pkt. phaguni > த. பங்குனி]

பங்குனிக்கதிர் *paṅguni-k-kadir*, பெ.(n.) மீன (பங்குனி) மாதத்தில் உழமண் தரையில் கதிர்போல் வளரும் பூநீறு; a crop like growth of efflorescent, salt said to be found on the soil of fuller's earth in the month of March. (சா.அக.)

[Skt. phalgunī > Pkt. phaguni > த. பங்குனி]

பங்குனியுத்தரம் *paṅguni-y-uttaram*, பெ.(n.) மீன (பங்குனி) மாத வெள்ளுவாவும் மானேறு விண்மீனும் (உத்தரமும்) கூடிய ஒரு சிறப்பு நாள் (இறை.கள.17,உரை); special festival day when the moon is in conjunction with the 12th nakṣatra.

[பங்குனி+உத்தரம்]

பங்கேருகம் *paṅgērugam*, பெ.(n.) சேற்றில் தோன்றும் தாமரை; lotus, as mud - born.

"இராமநாதன் பாதுபங்கேருகங்கள்" (சேதுபு. தோத்.40.)

[Skt.pāṅkē-ruha > த. பங்கேருகம்]

பச்சக்கம் *paccakkam*, பெ.(n.) நேர்ச்சான்று (பிரத்தியட்சப் பிரமாணம்); direct proof. perception. "மற்ற பச்சக்கமாகும்" (மேருமந்.1320).

[Skt.pratyakṣa>Pkt.paccakka> த. பச்சக்கம்]

பச்சகானாம் *paccakāṅām*, பெ.(n.)
1. கூத்தாடிப் பையன்; dancing boy. 2. சிறு துணி; small cloth, as given to boys.

[U.baccekānā > த. பச்சகானா]

பச்சம் *paccam*, பெ.(n.) பட்சம் பார்க்க; see paṭcam "பச்சம் முடையடிகடிருப் பாதம்" (தேவா.166,2).

[Skt.pakṣa > த. பச்சம்]

பச்சவாதம் *pacca-vādam*, பெ.(n.) உடலின் ஒரு பக்கத்தை உணர்ச்சியறச் செய்யும் நோய் வகை. (பைஷஜ.302); paralytic attack on one side of the body, Hemiplegia.

[Skt.pakṣa-vāta >> த. பச்சவாதம்]

பச்சவாயு *paccavāyu*, பெ.(n.) வளி (வாயு)யினால் உடம்பின் ஒரு பக்கத்தில் உணர்ச்சி இல்லாமல் போகை; loss of sensation on either side of the body due to the deranged condition of vayu prevailing on that side. (சா.அக.)

த.வ.பக்கஊதை

[த. பக்கம் > Skt.pakṣa > த. பட்சம் > பச்சம்]

பச்சாத்தாபம் *paccāt-tābam*, பெ.(n.)
1. கழிவிரக்கம் கொள்ளுகை; repentance; regret, contrition 2. இரக்கம்; compassion, pity.

[Skt.paścāt-tāpa > த. பச்சாத்தாபம்]

பச்சாது *paccādu*, கு. பெ.எ. (adv.) பின்பு (யாழ்.அக.); afterwards.

[Skt.paścāt > த. பச்சாது]

பச்சி *pacci*, பெ.(n.) ஒரு வகை மாப்பண்டம்; a kind of cake.

த.வ.மாவேய்ச்சி, வேய்ச்சி

[U.bhūjya > பஜ்ஜி > த. பச்சி]

பச்சிமதோகரன் *paccimatōkaraṅ*, பெ.(n.)
1. தட்டான்; goldsmith. 2. கள்வன்; thief.

[Skt.paśyatō-hara > த. பச்சிமதோகரன்]

பச்சியகுன்மக்கட்டி *pacciya-kuṅma-k-kattī*, பெ.(n.) பருத்த குன்மக்கட்டி; matured and enlarged abdominal tumour (சா.அக.).

[பச்சிய குன்மம்+கட்டி]

பச்சியமானகுன்மம் *pacciyamāṅa-kuṅmam*, பெ.(n.) பச்சியகுன்மக்கட்டி பார்க்க (சா.அக.); see pacciya-kuṅma-k-kattī

பச்சிராசன் *paccirāśaṅ*, பெ.(n.) கருடன்; Brahmini kite (சா.அக.).

Skt.pakshi+ raja]

பச்சினி *paccini*, பெ.(n.) 1. பத்தாம் மாதம்; tenth month. 2. பத்து மாதம் நிறைந்த கருப்பவதி; a woman of full term pregnancy i.e., ten months pregnant woman. (சா.அக.)

பசலி *pasali*, பெ.(n.) நிலவரி வாங்கும் தொடராண்டாக கி.பி.1555 முதல் அக்பரால் அறிவிக்கப்பட்ட வருவாய்த்துறை ஆண்டு; a revenue year meant for tax collection introduced by the emperor Akbar from 1555 A.D.

த.வ. நிலவரி ஆண்டு

[Ar. Pers. fasil - separating > U.fasali > த. பசலி]

அரபி மொழியில் அறுவடையையும் அறுவடைக் காலத்தையும் குறித்த சொல் நாளடைவில் அறுவடைக் காலத்தில் வாங்கும் வரியையும் நிலவரி ஆண்டையும் குறிப்பதாயிற்று. கி.பி.1-7-591 முதல் வழக்கூன்றிய இச்சொல்லாட்சி அரபி பாரசீக மொழிகளின் வாயிலாக உருதுமொழியில் இடம் பெற்றுள்ளது எனவும், கி.பி.1555 முதல் இந்தியாவில் பேரரசர் அக்பரால் இது நிலவரி வாங்கும் தொடராண்டாக மாறியது எனவும் கூறுவர்.

அக்பருக்கு 2000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே தமிழ் மூவேந்தர் காலத்தில் நிலவரித் திட்டம் தமிழகத்தில் நடப்பில் இருந்தது. பசலி என்னும் சொல்லை ஆள்வதால் அக்பர் காலத்திலிருந்துதான் நிலவரி முறை இந்தியாவில் அறிமுக மாயிற்று என்னும் தவறான வரலாற்றுக் குறிப்பு இடம் பெற வழி வகுத்துவிடும். ஆதலின் பசலி என்பதை ஆள வேண்டிய நிலை இருப்பின் நிலவரி ஆண்டு என்பது பொருந்தும்.

பசனம் *paśanam*, பெ.(n.) சமையல்; cooking.

[Skt. *pacana* > த. பசனம்]

பசனை *paśanai*, பெ.(n.) கடவுளைப் போற்றிப் பாடுகை; chanting devotional songs.

[Skt. *bhajana* > த. பசனை]

பசாசம்¹ *paśasam*, பெ.(n.) பெருவிரலுஞ் சுட்டுவிரலும் நீங்க ஒழிந்த மூன்று விரலுந் தம்மிற் பொலிந்து நிற்கும் இணையா வினைக்கை வகை (சிலப்.3,18,உரை); (Nāṭya). a gesture with one hand in which the fingers other than the thumb and the forefinger are joined together and held upright.

[Skt. *piśaca* > த. பசாசம்]

பசாசம்² *paśāsam*, பெ.(n.) இரும்பு; iron. "காந்தங்கண்ட பசாசத் தவையே" (சி.போ.5).

[Skt. *pacana* > த. பசனம்]

பசாசரதம் *paśāsa-ratam*, பெ.(n.) பேய்த்தேர்; mirage, as a goblin's car. "ஒத்தன பசாசரதமே" (அரிச்.பு.விவாக.107).

[Skt. *pacana* > த. பசனம்]

பசாசு *paśāsu*, பெ.(n.) பேய்; devil, vampire, goblin, demon, fiend. நரிபசாசேனம் (திருவாலவா.28,64).

பசாடு *paśādu*, பெ.(n.) மாசு (யாழ்ப்.); film, as in the eye; speck, as in a gem; scum, as on the surface of water.

பசாடுரி-த்தல் *paśāduri*, செ.கு.வி. (v.i.) விழியின் தோட்டை உரித்தல் (யாழ்ப்.); to remove film from the eye.

பஞ்சகசாயம் *pañśa-kaśāyam*, பெ.(n.)

1. ஐந்து வகைச் சரக்குகளான தேன், நெய், பால், வாழை, சருக்கரை, இவைகளைக்

கொண்டு ஆயுள்வேத முறையில் வடிக்கும் ஒரு குடிநீர்; a decoction extracted by boiling a mixture of substances viz, honey, ghee, milk, plantain and sugar. 2. நெல்லி, தும்பை, கடுக்காய், வெள்ளி லோத்திரம், மஞ்சிட்டி ஆகிய இவ்வைந்து சரக்குகளையும் கொண்டு தமிழ் முறைப்படி இறக்கும் கருக்கு நீர் (சா.அக.); a kind of decoction extracted from five drugs viz. goose berry leucas flower, gall nut, wood apple fruit shell, Indian madder. 3. ஐந்து வகை மருந்துகள்; five varieties of decoction 'seperately or as a whole.

[பஞ்சம்+கசாயம்]

பஞ்சகவ்வியம் *pañja-kavviyam*, பெ.(n.) ஆவினின்று கிடைக்கும் பால், தயிர், நெய், மூத்திரம், சாணம் என்ற ஐந்து பொருள் களைக் கொண்டு மந்திரப்படிச் சேர்க்கப் படுவது; the five products of the cow mixed together while reciting mantras, viz., milk, curd, ghee, urine and dung. "பஞ்சகவ்வியம் கொள்ளவோர் பசுவருளென்றான்" (உத்தரரா. அகவ.129).

[Skt. *pañcan+gavya* > த. பஞ்சகவ்வியம்]

பஞ்சகற்பம் *pañja-karpam*, பெ.(n.) கத்தூரி மஞ்சள், மிளகு, வேப்பங் கொட்டை, கடுக்காய்த் தோல், நெல்லிப் பருப்பு என்ற ஐவகைப் பண்டங்களாலாகியதும் தலையிற் பூசப்படுவதுமான மருந்துப் பூச்சு வகை (திருமந்.849); medicinal paint for the head, made of five ingredients, viz., kastūrimañjal, miḷagu, vēpaṅgoṭṭai, kaḍukkāy-t-tōl, nelli-p-paruppu.

[பஞ்ச+கற்பம்]

[Skt. *pañcan* > த. பஞ்ச]

பஞ்சகற்பமாத்திரை *pañja-karpamāttirai*, பெ.(n.) சந்தனம், மஞ்சள், கடுக்காய், நெல்லி, தான்றிக்காய் இவைகளை சமனெடை கொண்டு, ஆடாதோடைச் சாற்றினா லரைத்துத் திரட்டி உலர்த்திய மாத்திரை. இதனால் மலச்சிக்கல், வெள்ளை, அரத்தக்

கொதிப்பு, தாதுத் தளர்ச்சி போகும்; pill or tablet containing sandal, turmeric and the three myrobalans. It is said to cure constipation. White discharge, blood pressure and weakness.

[பஞ்சம்+கற்பம்+மாத்திரை]

பஞ்சகாயம் *pañca-kāyam* பெ.(n.) திரிபலை, வெங்காயம், காயம் என்ற ஐவகை மருந்துச் சரக்கு; the five medicinal substances, viz., tiripalai, veṅgāyam, kāyam, etc.,

[பஞ்சம்+காயம்]

பஞ்சகாரகம் *pañja-kāragam*, பெ.(n.) காயம், வெள்ளுள்ளி, வெங்காயம், கடுகு, வெந்தயம் என்ற ஐவகைச் சரக்கு (சங்.அக.); the five pungent substances, viz., kāyam, veṅ-
palli, veṅgāyam, kaḍugu, vendayam.

[Skt.pañcan+kṣāraka> த. பஞ்சகாரகம்]

பஞ்சகாரம் *pañja-kāram*, பெ.(n.) ஐந்து வகையான காரச் சரக்குகள்; five kinds of alkaline. 'சீனக்காரம் அல்லது படிகாரம், வெண்காரம், பூங்காரம், காடிக்காரம், சவர்காரம்'(சா.அக.).

பஞ்சகாலம்¹ *pañja-kālam*, பெ.(n.) காலை, முற்பகல், நண்பகல், பிற்பகல், மாலை (பிராதக் காலம், சங்கவகாலம், மத்தியான்ன காலம், அபரான்னகாலம், சாயங்காலம்) என முறையே காலை முதல் அவ்வாறு நாழிகை கொண்ட ஐந்து பகற்பகுதிகள்; the five divisions of day-time, viz., pirātakkālam, śaṅgavagālam, mattiyāṅṅakālam, aparāṅṅakālam, śāyaṅkālam. "பஞ்ச கால முறைமை... அனுஷ்டித்து வருகிற... கூரத் தாழ்வான்" (பட்டர்வைபவம், பக்.1).

[பஞ்சம்+காலம்]

[Skt.pañcan> த. பஞ்சம்]

பஞ்சகாலம்² *pañca-kālam*, பெ.(n.) வறுமைக் காலம்; அகவிலை குறைந்த காலம்; time of famine. "கார் தட்டிய பஞ்ச காலத்திலே" (தனிப்பா.1,236:4).

[பஞ்சம்+காலம்]

பஞ்சகாவியம் *pañja-kāviyam*, பெ.(n.) சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, சீவக சிந்தா மணி, வளையாபதி, குண்டலகேசி என்ற ஐம்பெரும் வனப்புகள் (காவியங்கள்); the five great epics in Tamil, viz., Silappadikāram, Maṇimēgalai, Sivagaśindāmaṇi, Valaiyāpadi, Kuṇḍalakēśi.

த.வ.ஐம்பெருங்காப்பியம்

[Skt.pañcan> த. பஞ்ச]

பஞ்சகிருத்தியம்¹ *pañja-kiruttiyam*, பெ.(n.) ஆதன் மும்மலங்களை ஒழித்து வீடு பெறு வதற்குத் துணையாய் இருக்கும் படைக்கை, நிலைபேறு, அழிக்கை, மறைக்கை, அருளுகை (சிருட்டி, திதி, சங்காரம், திரோபாவம், அனுக்கிரகம்) என்ற கடவுளின் ஐந்தொழில் (சி.சி.1,36); the five functions of God, designed by Divine Grace for the deliverance of the souls, viz., śiruttititi, śaṅgāram, tirōpavam, anukkiragam
2. படைக்கலத்தாற் பொரும்பொழுது வீரன் செய்ததற்குரிய தொடை, விலக்கு, செலவு சேமம், தவிர்த்துவினை செயல் என்ற ஐந்தொழில் (சீவக.1676, உரை.); the five acts of a warrior in a fight with weapons, viz., todaḷ, vilakku, śelavu, śēmam.

த.வ. ஐந்தொழில்

[Skt.pañcan+kiruttiya> த. பஞ்சகிருத்தியம்]

பஞ்சகிருத்தியம்² *pañjakiruttiyam*, பெ.(n.) உழுது பயிர் செய்தல், பொருள்களை நிறுத்து விற்றல், நூல் நூற்றல், எழுதுதல், படை கொண்டு காரியம் பயிலுதல் ஆகிய ஐந்து தொழில்கள்; the five occupations, viz., agriculture, trade, weaving, writing and fighting.

[பஞ்சம்+கிருத்தியம்]

பஞ்சகுத்தம் *pañja-kuttam*, பெ.(n.) ஐந்துறுப்பு களையும் அடக்கும் ஆமை (யாழ்.அக.); tortoise, as hiding its five limbs.

[Skt.pañca+gupta> த. பஞ்சகுத்தம்]

பஞ்சகோசம் *pañja-kōśam*, பெ.(n.)

அன்னமய கோசம், பிராணமயகோசம், மனோமயகோசம், விஞ்ஞான மயகோசம், ஆனந்தமயகோசம் என ஆன்மாவை மூடிக் கொண்டுள்ள ஐவகைக் கோசங்கள் (சி.சி.ப்ர.மாயா.8.); the five vestures of the soul, viz., aṅnamaya-kōśam, pirāṇamaya - kōśam, maṇō-mayō-kōśam, viññānamaya -kōśam, āṇandamaya - kōśam.

[Skt.pañjan+kōśa> த. பஞ்சகோசம்]

பஞ்சகோணம் *pañca-kōṇam*, பெ.(n.) ஐந்து நோக்க கோடுகளாற் சூழப்பட்ட வடிவம் (வின்.); pentagon.

[Skt.pañcan> த. பஞ்சம்]

பஞ்சகோலகிருதம் *pañjakōlakirudam*, பெ.(n.) குன்மம், பச்சை நோய், மண்ணீரல், விருத்தி, இருமல், காய்ச்சல் இவைகளைப் போக்க வேதிமுறைப்படி செய்து கொடுக்கும் ஒரு மருந்து; an ayurvedic medicinal ghee phlegm, dyspepsia, chlorosis, enlarged spleen, cough and fevers (சா.அக.)

[பஞ்சம்+கோலம்+கிருதம்]

பஞ்சகோலம் *pañja-kōlam*, பெ.(n.) சுக்கு, திப்பிலி, திப்பிலிமூலம், செவ்வியம், சித்திர மூலம் என்ற ஐவகைப் பண்டங்களின் கூட்டு; mixture of the five drugs, śukku, tippali, tippali-mūlam, cevviyam, cittira-mūlam.

[Skt.pañcan+kōla> த. பஞ்சகோலம்]

பஞ்சகௌடம் *pañca-kauḍam*, பெ.(n.) சுத்தகௌடம், கானகுப்சம், சாரசுவதம், உற்கலம், மிதிலை என்ற ஐம்பகுதி கொண்ட பழைய கௌடப் பகுதி (சது.); the ancient province of gaur, comprising the five districts, śutta-kauḍam, kāṇakupcam. śāraśuvadam, urkalam, mitilai

[Skt.pañcagauda> த. பஞ்சகௌடம்]

பஞ்சகௌவியம் *pañca-kauviyam*, பெ.(n.) பார்க்க பஞ்சகவ்வியம்; see pañca-kavviyam. "பாங்கினாற் பஞ்ச கௌவிய மஞ்செனு மயிர்தம்" (சிவரக.நாரத.4).

பஞ்சசத்தி *pañca-catti*, பெ.(n.) பராசக்தி, திரோதானசத்தி அல்லது ஆதிசக்தி, இச்சா சத்தி, ஞானசத்தி, கிரியா சத்தி என்ற ஐவகைச் சிவ சத்திகள் (சதாசிவ.); the five energies of śiva, viz., parācatti, tirōtāna-catti or ādicatti, iccācatti, nāncatti, kiriyācatti

பஞ்சசமிதி *pañja-śamidi*, பெ.(n.) உணவுத் தூய்மை, நிறைவு, நோன்பு, ஓதல், இறைப்பற்று என்ற ஐந்து ஒழுக்கங்கள் (மேருமந்.145,உரை.); the five kind of discipline, viz., āgāracutti, tirupti, tavam, attiya-yaṇam, deyvapatti.

பஞ்சசயனம் *pañja-śayanam*, பெ.(n.) 1. அன்னத்தூவி, பூ, இலவம் பஞ்ச, கோரை, மயிர் இவற்றால் அமைந்த ஐவகைப் படுக்கை (திவா.); the five kinds of bed stuffed variously with swan-feathers, flowers, silk-cotton, sedge and hair. 2. அழகு, குளிர்ச்சி, மெதுத் தன்மை, மிகுமணம், வெண்மை என்ற ஐவகைத் தன்மை கொண்ட படுக்கை; good bed having the five qualities of being beautiful, cool, soft, fragrant and white; "மெத்தென்ற பஞ்சசயனத்தின் மீதேறி" (திவ்.திருப்பா.19,வ்யா.).

[Skt.pañcan+śayana> த. பஞ்சசயனம்]

பஞ்சசரக்கு *pañca-śarakku*, பெ.(n.) வீரம், சவுரி, இலிங்கம், அரிதாரம், பூரம் ஆகிய இவ்வைந்து வகைச் சரக்குகள்; the five kinds of minerals, corrosive sublimate, yellow arsenic, vermilion, orpiment and subchloride of mercury (சா.அக.).

[Skt.pañcan> த. பஞ்ச]

பஞ்சசரம் *pañja-śaram*, பெ.(n.) ஐந்து சரடுடைய தாழ்வடம்; a necklace of five strings. "த்ரிஸரம் பஞ்சஸரம் ஸப்தஸரம் என்றற் போலே சொல்லுகிற முத்து வடங் களையும்" (திவ்.அமலனாதி.10,வ்யா. பக்.104).

[Skt.pañcan+sara> த. பஞ்சசரம்]

பஞ்சசரன் *pañjaśaraṇ*, பெ.(n.) காமன் (மன்மதன்); the god of love. "கன்னல் விற் பஞ்சசரனாதியோர்" (சிவக்.பிரபந்.பக்.247).

[Skt.pañcan+sara> த. பஞ்சசரன்]

பஞ்சசரி *pañja-śari*, பெ.(n.) ஐந்து சரங்கொண்ட அணி வகை (S.I.I.ii, 181.); ornament of five strings.

பஞ்சசருக்கரை *pañja-śarukkarai*, பெ.(n.) சீந்தில் துண்டு, நீர்வள்ளிக்கிழங்கு, நிலப்பனைக் கிழங்கு, நிலக்குமிழ் வேர், கற்கோவைத் தண்டு; இவைகள் ஒவ்வொன்றிலும் இருந்து காய்ச்சி தனித்தனியே வாங்கிய ஐந்து வகைச் சருக்கரை. இதை வங்க பற்பத்தில் கலந்து கொடுக்க நீரழிவு போகும் (சா.அக.); calcified tin given with the five salts extracted from each of the above drugs separately.

பஞ்சசன்மவாதனம் *pañjaśanma-vādanam*, பெ.(n.) ஓக வகை; a yōgic posture. "பஞ்சசன்ம வாதனத்திடைப் பண்பொடு மிருந்து" (விநாயகபு.80,716).

பஞ்சசனன் *pañjaśanaṇ*, பெ.(n.) கிருட்டிணனால் கொல்லப்பட்ட ஓர் அசுரன்; an asura slain by kṛṣṇa. "பஞ்சசனனுடலில் வளர்ந்து போய்" (திவ்நாய்ச்.7,2).

[Skt.pañcājana> த. பஞ்சசனன்]

பஞ்சசாதனம் *pañja-śādanam*, பெ.(n.) ஓகிகளுக்குரிய இருக்கை, ஓகக் கச்சை, கோல், கமண்டலம், மந்திரமாலை ஆகிய துறவிக்குரிய ஐங்கருவிகள் (சி.சி.ப்ர.மாயா.15); the five requisites of a yōsin, viz., ācanam, yōga-paṭṭam, taṇdam, kamaṇḍalam, cepamālai.

[பஞ்ச+சாதனம்]

[Skt.pañcan> த. பஞ்ச]

பஞ்சசாதாக்கியம் *pañja-śādākki-yam*, பெ.(n.) சிவசாதாக்கியம், அமுர்த்தி

சாதாக்கியம், மூர்த்திசாதாக்கியம், கர்த்திரு சாதாக்கியம், கன்ம சாதாக்கியமென்ற ஐவகைச் சிவபேதங்கள் (தத்துவப்.191,உரை.); the five manifestations of śiva, viz., śiva-śādākkiam, amūrṭti-śādākkiam, mūrṭti-śādākkiam, kartturu, śādākkiam-kaṇma-śādākkiam.

[Skt.pañcan+sādākhya> த. பஞ்சசாதாக்கியம்]

பஞ்சசாரம் *pañja-śāram*, பெ.(n.) 1. ஐந்து வகை சாரங்கள் - நவச்சாரம், சத்திசாரம், சிவசாரம், எவட்சாரம், கதலிச்சாரம்; the five kinds of acid salts viz., salt petre or nitrate of potash, salammonial, sakthi, salt, siva salt and plantin salt 2. ஐந்து வகை சத்துகள்; அவையாவன, காய்ச்சியப் பால், சருக்கரை, தேன், திப்பிலி, நெய் ஆகிய வைகளை நன்றாகக் கலக்கி பயன்படுத்தும் ஒரு ஆயுள் வேத மருந்து. an ayurvedic compound consisting of boiled milk, sugar, honey, piper longum and clarified butter well stirred up (சா.அக.).

பஞ்சசிகை *pañja-śigai*, பெ.(n.) மழிப்பு பண்ணத்தகாத உச்சி, புருவங்கள், முழங்கைகள் என்ற ஐந்திடங்கள் (சங்.அக.); the five parts of the body that must not be shaved, viz., crown of the head, brows and fore-arms.

[Skt.pañcan+sikai> த. பஞ்சசிகை]

பஞ்சசித்தர் *pañjaśittar*, பெ.(n.) ஐந்து சித்தர்கள், அசுவினி தேவர், அகத்தியர், புலத்தியர், இராமதேவர், யுகிமுனி (சா.அக.); the five well siddhars viz., Asavin kumar, Agastyar, Pulastyar, Rama devar or Yacob and Uginumi.

பஞ்சசியம் *pañjaśiyam*, பெ.(n.) (அகன்ற முகமுடையது) அரிமா (சிங்கம்) (யாழ்.அக.); lion, as broad-faced.

[Skt.pañcāsya> த. பஞ்ச சியம்]

பஞ்சசிலேத்துமம் *pañja-śilēttumam*, பெ.(n.) ஐந்து சிலேத்தும வகைகள், அவலம்பகம், கிலேதம், போதகம், தற்பககம், சந்திகம்; the

five phlegms humours viz., avalampagam, kiletham, pothagam, tharpagam and santhigam(சா.அக.).

பஞ்சசீதம் *pañjaśīdam*, பெ.(n.) பொன்னாங்காணி, சிறுகீரை, ஆவாரை, வல்லாரை, சீந்தில் எனும் ஐந்தின் பொதுப் பெயர்; five plants or herbs that cause cold. (சா.அக.).

பஞ்சசீலம் *pañja-śīlam*, பெ.(n.) காமம், கொலை, கள், பொய், களவு என்னும் ஐந்தினையும் முற்றத் துறத்தலாகிய பௌத்த ரொழுக்கம் (மணிமே.21:57,உரை.); the five rules of conduct, viz., abstinence from passion, killing, toddy-drinking, lying and stealing.

[Skt.pañcan-sēla> த. பஞ்சசீலம்]

பஞ்சகண்ணக்குகை *pañjaśuṅga-k-kugai*, பெ.(n.) ஐந்து கண்ணாம்பினால் செய்த மூசை; crucible made out of the five calcioms (சா.அக.).

பஞ்சகண்ணம் *pañja-śuṅgam*, பெ.(n.) ஐந்து வகைச் சுண்ணம், குக்கிடத்தின் சுண்ணம், காரக் கிளிஞ்சில் சுண்ணம், வெள்ளைக்கல் சுண்ணம், கடல் நுரைச் சுண்ணம், வலம்புரிச் சங்கின் சுண்ணம்; the five calcioms or slaked limes viz. fowls excreta, bivalve shell calcium, lime stone calcium, cuttle fish calcium and right twisted conch shell calcium (சா.அக.).

பஞ்சகத்தி¹ *pañja-śutti*, பெ.(n.) 1. மன வழிபாட்டில் அன்றாட கரிசு தூய்மை, ஆதன் தூய்மை, மந்திர நீராற் தூய்மை, மந்திரத் தூய்மை என்ற ஐவகைத் தூய நடப்பு (சி.சி.8,20,நிரம்ப.); the five kinds of purification in mental worship, viz., pūdacutti, āṅmacutti, tiraviyacutti, mantiracutti, ilingacutti 2. பூசைக்கு இன்றியமையாத ஆத்மசுத்தி, தானசுத்தி, மந்திர சுத்தி, திரவியசுத்தி, தேவசுத்தி என்ற ஐவகைச் சுத்திக்கிரியை; the five kinds of purification indispensable for worship, viz., ātmacutti,

stānacutti, mantiracutti, tiraviyacutti, dēvacutti

பஞ்சகத்தி² *pañca-śutti*, பெ.(n.) 1. தமிழ் மருத்துவத்தில் சொல்லியுள்ள ஐந்து வகை சுத்தி முறைகள்; the five kinds of cleaning or purifying process adopted in Tamil medicine.

1. மண்ணிற்குள் புதைத்து வைத்தல் 2. தண்ணீர், கடுக்கு நீர், எரிநீர், செயநீர், புளித்தசாறு முதலியவைகளால் கழுவுதல் 3. அவித்தல், புடமிடல், எரித்தல் முதலியவை 4. காற்றில் உலர வைத்தல் 5. கதிரவன் ஒளியில் இடல்.

2. சைவ சமயத்தைத் தழுவினவர்கள் கைக்கொள்ளும் தூய்மைப்படுத்தும் முறைகள்; the five kinds of purification practised among saivites.

1. குளியல் 2. உள்ளொடுக்கம் 3. ஏனத்தூய்மை 4. இலிங்க தூய்மை, இலிங்க வழிபாடு 5. மந்திர உச்சரிப்பு; ஐந்தெழுத்து ஒதுதல், வணக்கம், ஐவகைத் தூய்மை, ஆதன் தூய்மை, இலிங்கத்தூய்மை, திரவிய தூய்மை, பூதத்தூய்மை, மந்திரத்தூய்மை' (சா.அக.).

பஞ்சசூனை *pañja-śūnai*, பெ.(n.) வீட்டில் உயிர்கட்குத் தற்செயலாய்க் கேடு விளைக்கக் கூடிய அடுப்பு, அம்மி, துடைப்பம், உரலுலக்கை, நீர்க்குடம் என்ற ஐவகைப் பண்டங்கள் (யாழ்.அக.); the five household articles, capable of causing harm to animal life, viz., oven, grinding stone, broom, pestle and mortar, and water-pot.

[Skt.pañcasūna> த. பஞ்சசூனை]

பஞ்சடைப்பு *pañjadaippu*, பெ.(n.) கண் பஞ்சடைந்த நிலை; the state where in the eye looks grim, dim and dark losing its reflex action (சா.அக.).

மறுவ.பூஞ்சகன்

பஞ்சணகுலம் *pañjanakulam*, பெ.(n.) பெருந்திருக்கம்மியன் (விசுவகர்ம குலம்) (மங்களே.சிறப்பு); the caste of viśvakarmas.

[Skt.pañcan> த. பஞ்சண]

பஞ்சணிப்படலம் *pañṇaṇi-p-paḍalam*, பெ.(n.) பீளை சேர்ந்து பார்வை புகைச்சலும் கண் உறுத்தலும் ஒரு புறப் பார்வையும் உண்டாக்கும் கண்ணோய் வகை. (சா.அக.); an eye disease characterised by irritation, discharge from the eye squint eye etc. (சா.அக.).

பஞ்சத்துரோகம் *pañja-t-turōgam*, பெ.(n.) பார்க்க பஞ்சமாபாதகம்; see pañca-mā-pādagam.

பஞ்சதசப்பிரகரணம் *pañca-daśa-p-pirakaranam*, பெ.(n.) ஓர் அத்துவைத நூல்; a treatise on advaita.

பஞ்சதசி *pañja-daśi*, பெ.(n.) காருவா (அமாவாசை) அல்லது வெள்ளுவா (பௌர்ணமி) (சைவச.பொது.12.); the new moon or the fullmoon.

பஞ்சதந்திரம் *pañca-dandiram*, பெ.(n.) மித்திரபேதம், சுகிர்லாபம், சந்திவிக்கிரகம், அர்த்தநாசம், அசம்பிரேட்சியதூரித்துவம் என ஐம்பகுதியுடையதாய்த் தமிழில் மொழி பெயர்க்கப்பட்ட நூல்; the Tamil version of pañca-tantra consisting of five books, viz., mittira-pēdam, śugir-lāpam, candi-vikkiragam, artta-nāśam, aśampirēṭciyan-karittuvam.

[Skt.pañcan+tantira> த. பஞ்சதந்திரம்]

பஞ்சதம் *pañcadam*, பெ.(n.) (பஞ்சபூதங்களும் பிரிந்து தனியாகை) சாவு (யாழ்.அக.); death, as being the dissolution of the five elements.

[Skt.pañca-tā> த. பஞ்சதம்]

பஞ்சதாரை¹ *pañja-tārai*, பெ.(n.) விக்கிதம், வற்சிதம், உபகண்டம், சவம், உபசவம் அல்லது மாசவம் என்ற ஐவகைக் குதிரை நடை; "the five paces of a horse, viz., vikkidam, varkidam, upakandam, śavam or mācavam. "புக்குள பஞ்சதாரையோடு (திருவாலவா,28,47), (பு.வெ.ஒழிபு,வென்றிப். 13,உரை.)

[Skt.pañcan+dhārā> த. பஞ்சதாரை]

பஞ்சதாரை² *pañja-tārai*, பெ.(n.) சருக்கரை; pure cane-sugar, refined sugar. "வீழ்சுவையினும் விரும்பத்தக்கதெனும் பஞ்சதாரையினில்" (மாறனங்.235,உரை.).

க.ம.பஞ்சதாரா

[Skt.pañcan-dhārā> த. பஞ்சதாரை]

பஞ்சதாளப்பிரபந்தம் *pañja-tāla-p-pirapantam*, பெ.(n.) ஐந்து தாளத்தால் அமைந்தது (சிலப்.3:154,உரை.); that which is composed of the five tālam.

பஞ்சதாளம் *pañja-tālam*, பெ.(n.) சிவ பெருமானது ஐந்து முகத்தினின்றும் பிறந்த தாகச் சொல்லப்படும் கச்சற்புடம், சாசற்புடம், சப்பிதாபுத்திரகம், சம்பத்து வேட்டம், உற்கடிதம் என்ற ஐந்து தாளங்கள் (பரத.தாள.2.); time-measures, viz., śaccarpudam, śāśarpudam, śaṭpidā -puttirakam, śampattu vēṭṭam, unkaḍidam said to have originated from the five faces of Siva.

[Skt.pañcan+tāla> த. பஞ்சதாளம்]

பஞ்சதிரவியம்¹ *pañja-tiraviyam*, பெ.(n.) மலைபடு பொருள், காடுபடு பொருள், நாடுபடு பொருள், நகர்படுபொருள், கடல்படு பொருள் என்ற ஐவகைப் பொருள்கள்; the five kinds of products, viz., malaipadu-tiraviyam, kāḍupadu-tiraviyam, nāḍupadu-tiraviyam, nagarpadu-tiraviyam, kaḍalpadu-tiraviyam.

[Skt.pañcan> த. பஞ்ச]

பஞ்சதிரவியம்² *pañjatiraviyam*, பெ.(n.) மஞ்சள், மா, நெல்லி முள்ளி, திரவியப் பட்டை முதலிய முழுக்காட்டுப் பொருள்கள் (S.I.I.V,86.); the five articles used in bathing an idol, viz., mañcal, mā, nellimulli, diraviiya-pattai, etc.

[Skt.pañcan> த. பஞ்ச]

பஞ்சதீக்கிகம் *pañjadikkikam*, பெ.(n.) வயிறு, கண், கை, மார்பு, மூக்கு, ஆகிய உடம்பின் ஐந்து உறுப்புகள்; five parts of the body viz - abdomen, eye, arms, chest and nose (சா.அக.).

பஞ்சதீபாக்கினி *pañjadīpākkini*, பெ.(n.) சுக்கு, மிளகு, திப்பிலி, சீரகம், ஏலம் ஆகிய பசியை எழுப்பும் ஐந்து வகை சரக்குகள்; the five drugs that stimulate hunger, fire in the stomach viz - dried ginger, black pepper, long pepper, cumin seeds and cardomum (சா.அக.).

பஞ்சதீர்க்கம் *pañja-tīrkkam*, பெ.(n.) உடல் இலக்கணப்படி நீண்டிருக்க வேண்டிய புயம், கண், வயிறு, மூக்கு, மார்பு என்ற ஐவகை உடலுறுப்புகள்; the five parts of the body which ought to be long according to the ideal of personal beauty, viz, the arms, eyes, abdomen, nose and breast.

[Skt.pañcan+tērka> த. பஞ்சதீர்க்கம்]

பஞ்சதீர்த்தம் *pañja-tīrttam*, பெ.(n.) தேவர், முன்னோர், இருடிகள், பூதம், மாந்தர் என்ற ஐவர்க்குமாக உள்ளங்கையின் பல பக்கங்களினின்று வெளிவிடப்படும் நீர் (சைவச. பொது.66,உரை.); water poured from the palm of the hand to propitiate Dēvas, pitrs, ṛsis, būtas and human beings.

[Skt.pañcan+tērtta> த. பஞ்சதீர்த்தம்]

பஞ்சதுட்டன் *pañja-tuṭṭan*, பெ.(n.) பஞ்சமாபாதகன் பார்க்க; see pañjamā-pādagan. "பஞ்ச துட்டனைச் சாதுவேயென்று" (தேவா.648,5.).

[Skt.pañcan+tuṭṭa> த. பஞ்சதுட்டன்]

பஞ்சதூபம் *pañja-dūpam*, பெ.(n.) அகில், சாம்பிராணி, குந்துருக்கம், குக்குலு, சூடன் என்ற ஐவகையான புகைத்தற்குரிய நறுமணப் பொருட்கள் (சங்.அக.); the five kinds off

incense, viz, agil, śāmpirāṇi, kundurukkam, kukkulu, śūḍan.

[Skt.pañcan-tūpa> த. பஞ்சதூபம்]

பஞ்சநதம் *pañjā-nadam*, பெ.(n.) தஞ்சாவூர் மாவட்டத்திலுள்ள திருவையாறு என்னும் இடம்; Tiruvaiyāru in tanjour district.

பஞ்சநமசுகாரம் *pañjā-namasukāram*, பெ.(n.) அருகர், சித்தர், சமயத்தலைவர், ஆசிரியர், சாதுக்கள் என்ற ஐவரையும் முறையே வணங்குதற்குரியாகச் சைனமதத்தில் வழங்கும் அ,சி,ஆ,உ,சா என்ற ஐந்தெழுத்துக்களாலாகிய மந்திரம் (சீவக. 951,உரை.); a mantra of five letters, viz., a,ci,ā,u,cā being the initial letters respectively of arukar, cittar, ācariyar, upāttiyāyan, cātukkaḷ.

[Skt.pañcan-namaśkara]

பஞ்சநாடி *pañjanādi*, பெ.(n.) 1. பஞ்சேந்திரியம்; the five senses of the body. 2. உடம்பிலுள்ள ஐந்து வகை நாடிகள்; the five kinds of pulsations in the body. 'அவைகள், வாத நாடி, பித்த நாடி, ஐய நாடி, பூதநாடி, குருநாடி' (சா.அக.).

[பஞ்ச+நாடி]

பஞ்சநாதம் *pañjānādam*, பெ.(n.) ஐந்து வகையான இசைக் கருவிகள் (பஞ்சமாசத்தம்) (பெரியபு.அதிபத்.19.); the five kinds of musical Instruments.

[Skt.pañcan+nādha> த. பஞ்சநாதம்]

பஞ்சநீராஞ்சனம் *pañja-nīrāñcaṇam*, பெ.(n.) விளக்கு, தாமரை, சீலை, தளிர் இவற்றைத் தெய்வத்துக்கு முன் கழற்றியும் அதற்கு முன் தண்டனிட்டுப் புரியும் ஐவகைப் பூசனைச் செயல் (யாழ்.அக.); worship of an idol in five ways, viz., waving of lamp, lotus, cloth and leaf and then falling prostrate before it.

த.வ.ஐம்பூசனை

[Skt.pañcan> த. பஞ்சம்]

பஞ்சப்பிரமம் *pañja-p-piramam*, பெ.(n.)

1. நூற்றெட்டு உபநிடதங்களுள் ஒன்று; an upaniṣad, one of 108. 2. ஈசானம், தற்புருடம், அகோரம், வாமதேவம், சத்தியோசாதம் என்ற சிவனைம் முகங்கள் (அபி.சிந்.); the five faces of Siva, viz., Īcāṇam, tarpuruḍam, agōram, vāmadēvam, cattiyōcādam 3.சிவபெரு மானது ஐந்து திருமுகம் பற்றிய மந்திரங்கள்; the mantras relating to the five faces of Siva" அடைவறு பஞ்சப் பிரம மந்திரத்தால்" (காஞ்சிப்பு.சனற்.14).

த.வ.ஐம்பரம்

[Skt.pañca-brahma> த. பஞ்சப்பிரமம்]

பஞ்சபட்சிக்காதல் *pañja-paṭci-k-kādal*, பெ.(n.) ஐவகைப்பட்டிகளின் ஒலியைக் கொண்டு குறி சொல்லும் நூல்; treatise on sooth saying from the notes of pañja-paṭci

[பஞ்ச(ம்)+பட்சி+காதல்]

பஞ்சபட்சிசாத்திரம் *pañja-paṭci-śattiram*, பெ.(n.) வல்லூறு, ஆந்தை, காகம், கோழி, மயில் ஆகிய பறவைகள் எழுப்பும் ஒலிகளை வைத்துப் பலன் சொல்லும் கணிய முறை; system off divination from the call of certain birds.

[Skt. pañcan-paṭci+śāstra > த.

பஞ்சபட்சிசாத்திரம்]

பஞ்சபட்சிபாடாணம் *pañjapaṭci-pādāṇam*, பெ.(n.) வைப்பு நஞ்சு வகை (வினி.); a prepared arsenic.

[Skt. pañcan+pakṣin+pātana> த. பஞ்ச

பட்சிபாடாணம்]

மச்சமுனி⁸⁰⁰-இல் சொல்லியபடி பூரசம், அப்புரசம், மகாரசம், பச்சை, வெள்ளை, மனோசிலை, வீரம், இலிங்கம் இவைகளைப் பொடித்து குப்பியில் அடைத்து சீலைமண் ஏழு செய்து தாழியில் மணலிட்டு வைத்து குறுகத்தீயிட்டு ஆறு சாமம் எரிந்து தணல் ஆறிய பின் குப்பியை உடைத்துப் பார்க்க நஞ்சாகும் (சா.அக.).

பஞ்சபட்சிவேளை *pañja-paṭci-velai*, பெ.(n.)

1. ஐவகைப்புட்களால் குறியறியும் நேரம்; auspicious hour ascertained by augury. 2. காருவா, வெள்ளுவாக்களின் (அமாவாசை பூர்ணிமைகளின்) இடையே ஐவகைப்புட்களின் உண்டி, துயில், நடை, அரசு, சாவுகளினின்று அறியும் குறி; augury from the eating, sleeping, walking, ruling and dying of pañja-paṭci between the full and the new moon.

[Skt.pañcan-paṭci> த. பஞ்சபட்சி+வேளை]

பஞ்சபடலம் *pañjapaḍalam*, பெ.(n.)

கருவிழியில் ஏற்படும் 'தசை, நீர், அரத்தம், வரி, வெண்சதை' என்னும் ஐந்து வகைப்படலங்கள்; in the black of the eye which is divided into five varieties. (சா.அக.).

பஞ்சபத்திரகசாயம் *pañjapattira-kaśāyam*,

பெ.(n.) பற்பாடகம், கோரைக் கிழங்கு, சீந்தில் கொடி, அதிவிடயம், நிலவேம்பு, இவைகள் சேர்ந்த கருக்கு நீர்; decoction prepared out of fever plant root of Indian papryus, stem moon creeper, Indian atees and ground neem (சா.அக.).

பஞ்சபத்திரம்¹ *pañjapattiram*, பெ.(n.)

கடவுளுக்குப் படைத்தற்குரிய படையலமுது வகை (நைவேத்திய வகை) (S.I.I.iv,141.); offering of food stuffs, made along with cooked rice, to a deity.

[Skt.pañcan+bhadha> த. பஞ்சபத்திரம்]

பஞ்சபத்திரம்² *pañjapattiram*, பெ.(n.) ஐந்து

வகை இலைகள்; ஆடாதோடை, கரிசலை, நொச்சி, அழுவணை, கண்டங்கத்திரி; the herbaceous leaves of Malabar winter cherry, eclipse plant, five leaved notchy and nail dye (சா.அக.).

பஞ்சபர்வம் *pañja-parvam*, பெ.(n.) ஒவ்வொரு

மாதத்திலும் வரும் சங்கரமணம் என்னும் ஐந்து நோன்பு நாள்; அவை கரும்பக்கத்தின் எட்டாவது பதினான்காவது அல்லது பதினோராவது பிறை நிலை (திதி)யும் தெய்வத்துக்குரிய நாண்மீனும் வெள்ளுவா

காருவா நாள்களும் என ஐந்தாகும். (இ.வ.); the five ceremonial days in a month, viz., caṅgiramanaṃ, eighth and the fourteenth titi of the dark half or the 11th titi and the day of a deity, the newmoon and the fullmoon 2. ஒவ்வொரு பக்க (பட்ச)த்திலும் வரும் ஐந்து நோன்பு நாள்கள் (வின்.); the five ceremonial days in each lunar fortnight.

[Skt. pañcan+parvam> த. பஞ்சபர்வம்]

பஞ்சபரமேட்டிகள் *pañja-paramēṭṭika!*, பெ.(n.) அருகர், சித்தர், ஆசாரியர், ஆசிரியர், துறவி என்ற ஐவகை சைன சமயப் பெரியார் (சிலப்.10,18,உரை.); five chief worthies, viz., arugar. śittar, āśāriyar, āśiriyar, śādukkal.

[Skt. pañcan+paramēṣṭhin> த. பஞ்சபரமேட்டிகள்]

பஞ்சபரிவர்த்தனம் *pañja-parivart-taṇam*, பெ.(n.) உயிர் செயற்பாட்டுக்குரிய பொருள் (திரவியம்), இடம் (கேஷத்திரம்), காலம், பவம், கரிசு (பாவம்) ஆகிய ஐவகைப்பட்ட நிலைமைகள் (நீலகேசி,1,உரை.); the five conditions of one's activities, viz., diraviyam, kṣēttiram, kālam, pavam, pāvam.

[Skt. pañcan+parivarttana> த. பஞ்சபரிவர்த்தனம்]

பஞ்சபரிவர்த்தனை *pañja-parivar+ana!*, பெ.(n.) கருமம், அவிச்சை, மணம், சுவை, மாயைத் தொடர்பு (வாசனை,உருசி, மாயா சம்பந்தம்) என ஐவகையாய் மாறி வரும் செய்திகள் (மேருமந்.71,உரை.); the five conditions that come in rotation, viz., karumam, aviccai, vāśana!, uruṣi, māyāśampandam.

[Skt. pañcan+parivar+taṇai> த. பஞ்சபரிவர்த்தனை]

பஞ்சபல்லவம் *pañja-pallavam*, பெ.(n.) பூசனைக்குரிய ஆத்தி, மா, முட்கிளுவை, முல்லை, வில்வம் என்ற ஐந்தன் தளிர்கள் (யாழ்.அக.); springs off ātti, mā, muṭ-kiluvai, mullai, vilvam used for worship.

[Skt. pañcan+pallavam> த. பஞ்சபல்லவம்]

பஞ்சபலோதகம் *pañja-palōdagam*, பெ.(n.) எலுமிச்சை, நாரத்தை, தமரத்தை, கொழுஞ்சி, மாதுளை என்ற ஐவகைப் பழங்களிலிருந்து எடுக்கும் சாறு (தத்துவப்.65,உரை.); juice extracted from elumiccai, nārattai, tamarattai, koḷuñji and mādulai fruits.

[Skt. pañcan+phola+utaka> த. பஞ்சபலோதகம்]

பஞ்சபாடாணம் *pañjapādāṇam*, பெ.(n.) ஐந்து வகை நஞ்சுகள் (சா.அக.); five kinds of poisonous drugs; 1. தாளகம்; yellow orpiment, 2. கௌரி; yellow oxide of arsenic, 3. இலிங்கம்; cinnabar, 4. வெள்ளை; white arsenic, 5. வீரம்; corrosive sublimate

பஞ்சபாண்ட செந்தூரம் *pañjapāṇḍa śendūram*, பெ.(n.) பிரமமுனி மருத்துவ நூலிற் சொல்லியுள்ள ஒரு வகைச் செந்தூரம்; a red oxide prepared by process of calcination according to the principles laid down in Brahmamuni work in medicine (சா.அக.).

பஞ்சபாண்டவர் *pañja-pāṇḍavar*, பெ.(n.) பாண்டுவின் புதல்வர்களான தருமன், வீமன், அருச்சுனன், நகுலன், சகதேவன் என்ற ஐவர்; the five Pāṇḍavabrothers, sons of king Pāṇḍu, viz., Tarumaṇ, Vīmaṇ, Aruccuṇaṇ, Nagulaṇ, Sagadēvaṇ. "பஞ்சபாண்டவர்க்காகி.....தூதுசென்று" (பெரியதி.2,3,5.).

[Skt. pañcan+pāṇḍavar> த. பஞ்சபாண்டவர்]

பஞ்சபாண்டவர்கள் படுக்கை *pañja-pāṇḍavargal-padukkai*, பெ.(n.) மலைக்குகையிலுள்ள கற்படுக்கை; stone-beds in the caves of a hill. "பஞ்சபாண்டவர்கள் படுக்கை பொற்றைக்குக் கிழக்கு" (T.A.S.i.262.).

[Skt. pañcan-pāṇḍava> த. பஞ்சபாண்டவர்]

பஞ்சபாணம் *pañja-pāṇam*, பெ.(n.) தாமரை மலர், அசோக மலர், மாமலர், முல்லை மலர், கருங்குவளை மலர் என்ற ஐவகை காமனுடைய மலரம்புகள் (பாணங்கள்); the five arrows off Kāmā, viz., tāmarai-malar, acōka-malar, mā-malar, mullai-malar, karuṅ-kuvalai-malar.

[Skt.pañcan+pāṇa> த. பஞ்சபாணம்]

பஞ்சபாணன் *pañja-pāṇan*, பெ.(n.) காமன் (ஐங்கணையோன்) (திவா.); Kāma, as armed with five arrows.

[Skt.pañca-bāṇa> த. பஞ்சபாணன்]

பஞ்சபாணாவத்தை *pañja-pāṇavattai*, பெ.(n.) காமநோயால் உண்டாகும் (சுப்பிரயோகம், விப்பிரயோகம், சோகம், மோகம் மரணம் என்ற) ஐவகைத் துன்பநிலை (சூடா.); the five states of love-stricken persons, viz., śuppirayōgam, vippirayōgam, śōgam, mōgam, maraṇam.

[Skt. pañjan+bāṇavastai> த. பஞ்ச பாணாவத்தை]

பஞ்சபாணி *pañja-pāṇi*, பெ.(n.) மலைமகள்; Pārvadi. "பஞ்சபாணி தந்த முருகோனே" (திருப்பு.682).

[Skt.pañcan+pāṇi> த. பஞ்சபாணி]

பஞ்சபாத்திரம்¹ *pañja-pāttiram*, பெ.(n.) வழிபாட்டில் (அர்க்கியம், பாத்தியம், ஆசமனீயம், ஸ்நாநீயம், சுத்தோதகம் என்பவைகளுக்கு) பயன்படுத்தப்படும் ஐந்து நீர்வட்டில்கள் (வின்.); the five cups used in worship to hold water for arkiyam, pāttiyam, āśamaṇīyam, snāṇīyam, śuttōdagam.

[Skt.pañcan+pāttiram> த. பஞ்சபாத்திரம்]

பஞ்சபாத்திரம்² *pañja-pāttiram*, பெ.(n.) அகன்ற வாயுள்ள தண்ணீர் ஏனம் (இ.வ.); water-vessel with a wide mouth.

[Skt.pañca+pāttiram> த. பஞ்சபாத்திரம்]

பஞ்சபாதகம் *pañja-pādagam*, பெ.(n.) பஞ்சமாபாதகம் பார்க்க (திவா.); see pañja-mā-pādagam.

[Skt.pañcan+pādaga> த. பஞ்சபாதகம்]

பஞ்சபாதகன் *pañja-pādakan*, பெ.(n.) பஞ்சமாபாதகன் பார்க்க; see pañja-mā-pādagan. "பாய வெண்டிரை நிலத்துழல் பஞ்சபாதகரே" (உபதேசகா.உருத்திராக்.53).

[Skt.pañcan+pādakan> த. பஞ்சபாதகன்]

பஞ்சபாரதியம் *pañjapāradīyam*, பெ.(n.) நாரத முனிவர் இயற்றியதாகக் கருதப்படும் ஓர் இசைத்தமிழ் நூல் (சிலப்.உரைப்பா.); a Tamil musical work attributed to the sage Nārada.

பஞ்சபிராணாவத்தை *pañja-pirāṇāvattai*, பெ.(n.) மாந்தருக்குக் காமத்தினால் ஏற்படும் ஐந்து வகைத் துன்பங்கள் அவை; effects of love on men and women. 1. நேசிப்பவரைப் பற்றி எப்பொழுதும் நினைப்பதும், பேசுவதும். 2.பெரு மூச்செறிதலும் அழுதலும், 3. அருவருத்தல் 4. அனத்துதல். 5. ஓலமிட்டு அவறல் (சா.அக.)

பஞ்சபீசம் *pañjapiśam*, பெ.(n.) மாழைகளின் தன்மையைப் போக்கித் தங்கச் செம்பாக மாற்றிப் பொன்னின் குணத்தை உண்டாக்கும் ஐந்து வகை செம்புப்பொடி; the alchemical substance known as philosopher's powder used for converting the following metals into alchemical copper before they are transmuted into gold viz., 1. தங்கச் செம்பு gold copper, 2. வெள்ளிச் செம்பு silver copper, 3. அப்பிரகச்செம்பு mica copper, 4. காந்தச் செம்பு magnetic copper, 5. அயச் செம்பு ferrou copper. (சா.அக.)

பஞ்சபுலன் *pañjapulan*, பெ.(n.) ஐம்புலன்கள்; மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி; the five sense organs viz, skin, mouth (tongue), eye, nose and ear (சா.அக.).

பஞ்சபூசாவந்தம் *pañja-pūśāvandam*, பெ.(n.) கொடிறு விண்மீனைப் (பூச நட்சத்திரத்தைப்) போல ஐந்து உருக்களைக் கொண்ட காதணி வகை; ear-ring having small pieces of stones arranged like the five stars of pūśamasterism.

[Skt. pañcan+pūśāvandam> த. பஞ்ச பூசாவந்தம்]

பஞ்சபூடணதைலம் *pañja-pūdana-tailam* பெ.(n.) அதிமதுரம், இலவங்கம் பட்டை, நன்னாரி, கருஞ்சீரகம், முத்தக்காக ஆகிய இவ்வைந்தும் சேர்த்துச் செய்யும் ஒரு தலை முழுக்கெண்ணெய்; a bathing medicated oil prepared with the following drugs. liquorice root or root of honey creeper, cinnamon bark, sarsaparilla, black cumin seeds and coray root (சா.அக.).

[பஞ்சம்+பூடணம்+தைலம்]

பஞ்சபூதக்குகை *pañjapūdakkugai*, பெ.(n.) கடல் நுரை, கற்கண்ணம்,சாரம், கல்லுப்பு, சீனம் ஆகிய ஐந்து சரக்கினால் செய்த மூசை; a crucible made out of the following five drugs viz., cutile fish (see a froth) time stone, salammoniac, sea salt and alum. This is used for alchemic purpose (சா.அக.).

பஞ்சபூதக்கூறு *pañjapūda-k-kuru*, பெ.(n.) உடம்பினுள் அமைந்துள்ள ஐம்பூதத்தின் ஒவ்வொரு பகுதியிலும் பொருந்திய ஐந்து வகைப் பொருள் வகுப்புகள், ஆகவே இவ்வகுப்புகள் முழுவதும் 5 x 5 அல்லது 25 பிரிவுகள் ஆகும்; 25 constitutional parts of the human body which are proportioned as five substances to each of the five elements composing the body viz;- 1. நில (பிருதிவி) வகுப்பு - 5 மயிர், எலும்பு, தோல், சதை, நரம்பு; earth-hair, bone, skin, flesh and nerve. 2. அப்பு வகுப்பு - 5 நீர், இரத்தம், மச்சை, வெண்ணீர், கொழுப்பு; water - lymph, blood, marrow, seimon and fat.

3. தீ (தேயு) வகுப்பு - 5, உணவு, துஞ்சல், அச்சம், சோம்பல், போகம்; fires - food, sleep, fear, laziness and sexuality. 4. காற்று (வாயு) வகுப்பு - 5, உடலோடு கிடத்தல், இருக்கை, நடத்தல், இருத்தல், நின்றல்; air - lying, simply, remaining, walking, sitting and standing. 5. வான் (ஆகாய) வகுப்பு - 5, காமம், பகை (குரோதம்), சினம் (கோபம்), மதம், மாச்சரியம்; sky - evil passions lust, anger, desire infatuations and envy (சா.அக.).

பஞ்சபூதச்சரக்கு *pañja-pūda-c-carakku*, பெ.(n.) தாளகம், வீரம், கௌரி, வெள்ளை, லிங்கம் என்ற ஐவகை மருந்துச் சரக்குகள் (சங்.அக.); the five medicinal substances tālagam, viram, kauri, vellai, lingam.

[பஞ்சம்+பூதம்+சரக்கு]

[Skt. pañcan-pūda> த. பஞ்சபூதம்]

பஞ்சபூததாதுப் பொருள்கள் *pañjapūda-tādu-p-poru/ka!*, பெ.(n.) சட்டை முனி நிகண்டில் சொல்லிய ஐந்து பூதங்களையும் குறிக்கும் தாது சரக்குகள்; five minerals referring the five elements. They are yellow orpiments, corrosive sublimate, yellow arsenic and vermilion. (சா.அக.).

பஞ்சபூதநாடி *pañjapūdanādi*, பெ.(n.) ஊதை (வாத) நாடி, பித்த நாடி, சிலேட்டும நாடி, குரு நாடி, பூத நாடி; vatha pulse; pitha pulse, kapha pulse, guru pulse and bhutha pulse. (சா.அக.).

[பஞ்சபூதம்+நாடி]

பஞ்சபூதநிறம் *pañjapūda-niram*, பெ.(n.) ஐம்பூதங்களின் வண்ணம்; colour of the five elements. 1. நிலம் (பிருதிவி), மண் (earth) - பொன்னிறம்; golden colour. 2. அப்பு (நீர்) water - பளிங்கு நிறம்; crystal colour. 3. தீ (தேயு), நெருப்பு; fire - செம்பு நிறம் copper colour. 4. வளி (வாயு), காற்று; air - கருப்பு

நிறம்; black colour. 5. விண் (ஆகாயம்),
வானம் sky -புகை நிறம்; smoke colour.

பஞ்சபூதம் *pañja-pūdam*, பெ.(n.) ஐந்து
பூதங்கள் - மண், நீர், நெருப்பு, காற்று, விண்;
the five elements viz., earth, water, fire,
air and sky (சா.அக.).

[Skt.pañcan> த. பஞ்சம்+பூதம்]

பஞ்சபூதமூலி *pañjapūda-mūli*, பெ.(n.)
ஐம்பூதங்களையும் குறிக்கும் மருந்து
மூலிகைகள், வெள்ளெருக்கு, மாவிலிங்கம்,
கொடிவேலி, புனல் முருங்கை, பீர்க்கு; the five
kinds of medicinal plants referring to the
five elements viz., white madar, lingam
tree, Ceylon lead wort, wild morunga and
luffa (ribbed ground) (சா.அக.).

[பஞ்சம்+பூதம்+மூலி]

பஞ்சபூதவெழுத்து *pañjapūda-v-ēluttu*,
பெ.(n.) ஐம்பூத வகுப்பின்படி பிரித்த மந்திர
எழுத்துகள்; the five kinds of substances
divided according the mantra words.
1. மண் (பிருதிவி), அ- A ந- Na ஐயும், lyu.
2.அப்பு, இ- I ம- Ma கிலியும், kiliyu 3. தீ
(தேயு), உ- u சி- si சவ்வும், cavvu 4.வளி
(வாயு), எ- E வ- va றீயும், ree 5. விண்
(ஆகாயம்), ஒ- o ய- ya றீயும், sree (சா.அக.)

பஞ்சம் *pañjam*, பெ.(n.) ஐந்து (சூடா.); five.

[Skt.pañcan> த. பஞ்சம்]

பஞ்சமகர் *pañja-magar*, பெ.(n.) கட்டரங்கு
(சதுரங்கம்) ஆட்டத்தில் இரு பக்கங்களின்
காய்களும் சேர்ந்து ஐந்தாவதால் விளையாட்டு
முடிவுறுகை; a way of ending a game in
chess, when the total of pieces on both
sides is five.

[Skt.pañcan+muhra> த. பஞ்சமகர்]

பஞ்சமகா பாவங்கள் *pañja-magā-
pāvaṅgal*, பெ.(n.) கொலை, களவு, காமம்,
கள்ளுண்டல், பொய்; the five capital vices
viz., murder, theft, lust, intoxicating drink
and lie (சா.அக.).

[பஞ்சம்+மகா+பாவங்கள்]

பஞ்சமகாவிரதம் *pañja-magā-viradam*,
பெ.(n.) அகிம்சை, சத்தியம், அத்தேயம்,
பிரம்மசரியம், அபரிக்கிரகம் என்ற துறவி
களுக்கூரிய ஐம்பெரும் நோன்புகள் (மேருமந்,
முக.XV.); agimśai, śattiyam, attēyam,
piramma śariyam, aparikkiragam (non-
killing, truth speaking, non-stealing,
celibacy and not taking gifts.)

த.வ. ஐம்பான் நோன்பு

[Skt.pañcan+mahā-vrata> த. பஞ்ச
மகாவிரதம்]

பஞ்சமகருதி *pañja-śurudī*, பெ.(n.) ஏழிசை
களுள் ஒன்று (பரத.); fifth note of the gamut.

[Skt.pañcama+śruti> த. பஞ்சமகருதி]

பஞ்சமணம் *pañja-maṇam*, பெ.(n.) ஐந்து
வகையான இன்சுவை பொருள்கள் (பஞ்ச
வாசம்) (பொதி.நி.30.); the five aromatics.

[Skt.pañcan> த. பஞ்ச]

பஞ்சமம் *pañjamam*, பெ.(n.) 1. ஐந்தாவது; the
fifth "பஞ்சமத்தையமைக்க" (சிவதரு.சிவ.69).
2. ஏழிசைகளுள் ஐந்தாவது; fifth note of the
gamut, one of śaptaśuram. "பஞ்சமத்தி
யற்றும் வீணை" (பிரமோத்.3,44). 3. குறிஞ்சி
அல்லது பாலைப் பண் வகை (பிங்.); a
secondary melody - type of the kurīñji or
pālai class.4. அழகு (யாழ்.அக.); beauty.
5. திறமை; வல்லமை (சாமர்த்தியம்) (யாழ்.அக.);
cleverness, skill.

[Skt.pañcama> த. பஞ்சமம்]

பஞ்சமர் *pañjamar*, பெ.(n.) ஆரியர் வரவுக்குப்
பின் புகுத்தப்பட்ட நால்வருணப் பிரிவை
ஏற்றுக்கொள்ளாத ஐந்தாம் பிரிவினர்; non-
caste Hindus outside the four - fold caste
system introduced after the advent of
Aryans.

[Skt.pañcama> த. பஞ்சமர்]

பஞ்சமலம் *pañja-malam*, பெ.(n.) ஆணவம்,
கன்மம், மாயை, மாயேயம், திரோதானம் என்ற
ஐவகை மலங்கள் (பிங்.); the five impurities
bringing the soul into bondage, viz.,

ānavam, kaṇmam, māyai, māyēyam, tirōdāṇam.

[Skt.pañcan+malam> த. பஞ்சமலம்]

பஞ்சமவேதம் *pañjama-vēdam*, பெ.(n.) ஐந்தாம் மறையாகக் கருதப்படும் மகாபாரதம்; the Mahābhārata, considered as the fifth Vēda. "பஞ்சவேதமான மகாபாரதத்தில் எழுதக்கூடாதினே" (திவ்.பெரியதி.1,1,வ்யா. பக்.48).

[Skt.pañcama+vēta> த. பஞ்சவேதம்]

பஞ்சமாசத்தக்கருவி *pañja-mā-śatta-k-karuvi*, பெ.(n.) தோற் கருவி, துளைக்கருவி, நரப்புக் கருவி, கஞ்சக் கருவி, மிடற்றுக் கருவி என்ற ஐவகை இசைக் கருவிகள் (திவா.); the five kinds of musical instrument, viz., tōr-karuvi, tuḷai-k-karuvi, narappu-k-karuvi, kañja-k-karuvi, miḍarṟu-k-karuvi

[Skt.pañcan+ma+catta> த. பஞ்சமாசத்தம்]

பஞ்சமாபாதகம் *pañja-mā-pādagam*, பெ.(n.) கொலை, பொய், களவு, கள்ளுண்ண, ஆசிரியரைப் பழித்தல் என்ற ஐவகைக் கொடுஞ்செயல் (வின்.); the five heinous sins of killing, lying, stealing, drinking and abusing one's guru.

த.வ. பாழ்வினை

[Skt.pañcan+mā+pādagam> த. பஞ்சமாபாதகம்]

பஞ்சமாபாதகன் *pañja-mā-pādagan*, பெ.(n.) கொடுஞ்செயல் செய்தோன்; one guilty of heinous sins. "பஞ்சமாபாதக ரெனினும்" (உபதேசகா.வியூதி.12).

த.வ. பாழ்வினையாளன்

[Skt.pañcan+mā+pādagan> த. பஞ்சமாபாதகன்]

பஞ்சமி *pañjami*, பெ.(n.) 1. ஐந்தாம் நாள் (திதி); fifth lunar day. "பஞ்சமிப் பெயர் படைத்துள திதி" (கம்பரா.மீட்சிப்.140) 2. இருபத்து ஏழு விண்மீன்களுள் கடைசி ஐந்து; the last five of the 27 nakṣatras. 3. ஐந்தாம் வேற்றுமை;

the fifth case. "பஞ்சமியாகிய இன் ஐந்தாம் வேற்றுமையாம்" (பி.வி.6,உரை.) 4. மலைமகள் (நாமதீப.23.); Pārvadi.

த.வ. ஐம்மி

[Skt.pañcami> த. பஞ்சமி]

பஞ்சமித்திரம் *pañjamittiram*, பெ.(n.)

1. நல்லெண்ணெய், தேங்காய்ப் பால், இலுப்பைப் பூச்சாறு, ஆவின் நெய், தேன் ஆகிய இவ்வைந்துங் கலந்த கூட்டு; a mixture of five liquid substances viz., gingelly oil, cocoanut milk, juice of mowah flower, cow's ghee and honey. 2. மாழை (உலோகங்)களை உருக்கும்பொழுது அதைப் வேதிக்கச் செய்யும்படி சேர்க்கும் ஐந்து வகை நட்புச் (மித்துரு) சரக்குகள்; (அவை குன்றி, நெய், வெல்லம், காரம், தேன்); the five friendly drugs capable of effecting a change in metals viz., jew - eller's bead, ghee, jaggery, alkaline substance like borax, honey. 3. உயர்ந்த செம்பு கிடைக்க வேண்டி இச்சரக்குகளை இட்டு உருக்க பயன்படும்; to obtain superior or high class copper these are used when melting it (சா.அக.).

பஞ்சமுகச் செப்புச் சலாகை *pañjanmuga-c-ceppu-c-calāgai*, பெ.(n.) அறுவை (சத்திர)க் கருவி இருபத்து ஆறில் ஒன்றான; five faced copper probe, this is one of the 26 surgical instrument. (சா.அக.).

பஞ்சமுகம்¹ *pañja-mugam*, பெ.(n.) அறுவை மருத்துவத்தில் பயன்படுத்தும் கருவி வகை (தஞ்.சா.iii,40.); a kind of surgical instrument.

[Skt.pañcam> த. பஞ்சம்+முகம்]

பஞ்சமுகருத்திரி *pañja-muga-ruttiri*, பெ.(n.) காட்டாமணக்கு; wild castor plant (சா.அக.).

பஞ்சமுகவாசம் *pañja-muga-vāśam*, பெ.(n.) பஞ்சவாசம் பார்க்க; see pañja-vāśam

"அமிழ்தனைய பஞ்சமுக வாசமமைத்து"
(சீவக.2026).

[பஞ்சமுகம்+வாசம்]

பஞ்சமுகன்¹ *pañja-mugan*, பெ.(n.) சிவன்
(சூடா.); Siva.

[Skt.pañcan> த. பஞ்சம்]

பஞ்சமுகன்² *pañca-mugan*, பெ.(n.) அரிமா
(சிங்கம்) (யாழ்.அக.); lion.

[Skt.pañcan> த. பஞ்ச]

பஞ்சமுகாத்திரம் *pañca-mukāttiram*, பெ.(n.)
ஐம்முகங்கொண்ட கருவி வகை; a five
pointed weapon.

[Skt.pañca-mukha+ttiram> த. பஞ்ச
முகாத்திரம்]

பஞ்சமுட்டிக்கஞ்சி *pañjamuṭṭi-k-kañji*, பெ.(n.)
துவரை, கடலை, உளுந்து, சிறு பயறு, பச்சரிசி
இவ்வைந்தும் வகைக்கு ஒரு பிடி எடுத்து,
தனித்தனியே மெல்லிய சீலைகளில் முடிந்து
ஒரு ஏனத்தில் போட்டு அதில் ஆற்று நீர் ஊற்றி
எட்டில் ஒரு பங்காய்க் காய்ச்சும் கஞ்சி; a kind
of conjee -porridge prepared with the
following five substances viz., red gram,
black gram, green gram and raw rice. It
is useful for emaciated patients. It cures
biliousness, phlegm and wind humours.
Tie each substance in a muslin cloth and
put them in a vessel containing river water
which is boiled down to one eight. (சா.அக.).
இக்கஞ்சி நோயாளிக்குக் கொடுப்பது.
இதனால் பித்தம், இளைப்பு, கபம், காற்று தீரும்.

[Skt.pañcan> த. பஞ்ச+முட்டி+கஞ்சி]

பஞ்சமுத்திரை¹ *pañja-muttirai*, பெ.(n.)
1. பாதங்களில் காணப்படும் (பதுமம், சங்கம்,
மகரம், சக்கரம், தண்டம் என்ற) ஐந்து
அடையாளங்கள்; the five marks on a
person's foot, viz., padumam, śaṅgam,
magaram, śakkaram, daṇḍam
"திருவடியிற் றிருப்பஞ்ச முத்திரையுந் திகழ்ந்
திலங்க" (பெரியபு.மானக்.24) 2. திருநீறு,

உருத்திராக்கம், பூணூல், உத்தரீயம்,
உட்டிணீடம் என்று ஆசாரியர்க்கு உரியன
வாகச் சொல்லப்படும் ஐந்து அடையாளங்கள்
(சைவசா.ஆசாரிய.45,உரை.); the five
sacerdotal signs of an ācārya, viz.,
tiruṇīru, uruttirākkam, pūṇūl, uttiriyam,
uṭṭiṇīdam.

[பஞ்சம்+முத்திரை]

[Skt.pañcan> த. பஞ்சம்]

பஞ்சமுத்திரை² *pañja-muttirai*, பெ.(n.) ஐந்து
கருவி வடிவங்களாகச் செய்து சேர்த்த
காலணிகலன் (சீகாழிக்.411.); an ornament
worn on the foot, consisting of pieces
shaped like the five weapons of Viṣṇu.

[பஞ்சம்+முத்திரை]

[Skt.pañcan> த. பஞ்சம்]

பஞ்சமுத்திரை³ *pañjamuttirai*, பெ.(n.) 1. சிவ
தவத்தோருக்குரிய அடையாளங்கள் அல்லது
சின்னங்கள்; உருத்திராக்கம், கமண்டலம்,
காவி வேட்டி, சடைமுடி, ஓகதண்டு; the five
distinguishing marks of the Siva
mendicants viz - holy beads, dried shell
of battle gourd reddish brown cloth,
tursted tuft of hairs of the head and yoga
rod or stick 2. ஓக சாதனைக்காக ஏற்பட்ட
ஐந்து வகை ஓகவிருக்கை; the five different
postures of a practising yogi. (சா.அக.)

[பஞ்சம்+முத்திரை]

பஞ்சமூலிகை *pañjamūligai*, பெ.(n.) கற்பத்
திற்கு உதவும் ஐந்து வகை மூலிகைகளான:
ஏலம், பத்திரி, தக்கோலம், சாதிக்காய்,
கோலவித்து (திருமூ.600); the five drugs
useful in rejuvenation viz., cardamon,
mace, cubeb pepper, nutmeg and root of
long pepper (சா.அக.).

[பஞ்சம்+மூலிகை]

பஞ்சமேளம் *pañja-mēlam*, பெ.(n.) சாவில்
வழங்கும் சங்கு, சாலர், தவல், மத்தளம், பம்பை
என்ற ஐவகை இசைக் கருவிகள் (நெல்லை);

the five kinds of drum, used at funerals, viz., šaṅgu, šālar, tavul, mattalam, pampai.

[Skt. pañcan > த. பஞ்சம்]

பஞ்சயாகம் *pañca-yāgam*, பெ.(n.)

1. பஞ்சமகாயாகம் (பிங்.) பார்க்க; see pañja-magā-yāgam. 2. கன்மயாகம், செயாகம், ஞானயாகம், தவயாகம், ஊழ் (தீயான) யாகம் என்ற ஐவகை வழிபாட்டு முறை (சிவதரு-ஐவகை1,உரை.); five kinds of worship, viz., kaṇma-yāgam, śepa-yāgam, ṇāṇa-yāgam, tapō-yāgam, diyāṇa-yāgam.

[Skt. pañcan+yāga > த. பஞ்சயாகம்]

பஞ்சர் *pañcar*, பெ.(n.) தரிசு நிலம்; waste or fallow land.

[Vandhya > U. bañja > த. பஞ்சர்]

பஞ்சரத்தினம் *pañja-rattinam*, பெ.(n.)

1. செம்மணி, முத்து அல்லது வயிடுரியம், வயிரம், பச்சை, நீலம் என்ற ஐவகை மணிகள்; the five kinds of precious stones, viz., cemmani, muttu or vayidūriyam, vayiram, paccai, nīlam. 2. ஐந்து செய்யுள் கொண்ட நூல் (பிரபந்தம்); a poem of five stanzas.

[Skt. pañcan+rattina > த. பஞ்சரத்திம்]

பஞ்சலட்சணம் *pañja-laṭcaṇam*, பெ.(n.)

எழுத்து, சொல், பொருள், யாப்பு, அணி என்ற ஐவகைத் தமிழ் இலக்கணம்; the five sections of Tamil grammar, viz., eḷuttu, ṣol, poruḷ, yāppu, aṇi.

[Skt. pañcan+laṭcaṇam > த. பஞ்சலட்சணம்]

பஞ்சலத்தார் *pañjalattār*, பெ.(n.) பஞ்ச கம்மாள் (I.M.P.Cg.692.); the five artisan communities.

[Perh. pañcan > த. பஞ்சலத்தார்]

பஞ்சலவணபற்பம் *pañjalavanaparbam*,

பெ.(n.) ஐந்து வகை உப்புகளைக் கொண்டு செய்யும் உப்புப் பற்பம். இது செரியாமைக்குக் கொடுக்கப்படும் மருந்து; the calcified powder prepared out of the five salts. which is given for indigestion (சா.அக.).

பஞ்சலவணம் *pañcanimbam*, பெ.(n.) ஐந்து

வகை உப்புகள் - இந்துப்பு, கல்லுப்பு, கறியுப்பு,

வளையலுப்பு, வெடியுப்பு; sindh salt, rock salt, common salt, glass gall and nitre (சா.அக.).

பஞ்சலாங்கலதானம் *pañja-lāṅgala-tāṇam*,

பெ.(n.) ஐந்து ஏர்களை நிலத்துடன் அந்தணர்க்கு உதவுந்தானம்; a gift of five ploughs with lands to Brahmins. "பஞ்சலாங்கலதானத்தின் பகுதியை" (சூர்மபு. தானமுரை.64).

[Skt. pañcan+laṅkala > த. பஞ்சலாங்கல தானம்]

பஞ்சலிங்கம் *pañjaliṅgam*, பெ.(n.) சிவனைக்

குறிக்கும் ஐந்து வகை இலிங்கங்கள்: நில (பிருதிவி)லிங்கம், அப்புலிங்கம், நெருப்பு (தேயு)லிங்கம், காற்று (வாயு)லிங்கம், விண் (ஆகாய) லிங்கம். ஆகவே, ஐம்பூதங்களையும் கொண்ட இந்த லிங்கங்கள் ஐந்து இடங்களில் நிறுவப்பட்டிருக்கின்றன; the five kinds of lingam (phallus) referring to emblem of śiva and they are: Prithivi lingam, appu lingam, theyu lingam, vayu lingam, aukasa lingam. Representing the five elements the following are the five places in South India where they established.

1. காஞ்சிபுரம் - Conjeevaram where there is the Prithivi lingam made of each.

2. சம்புகேசுவரம் - Jambukeswaram (Thiruvanaikaval) near Trichy where Appulingam is established water excides perpetually under it.

3. திருவண்ணாமலை - Thiruvannamalai where the Tejolingam sparkles with light.

4. காளத்தி - Kallathi where Vayu lingam is established a lamp near the lingam constantly flickers showing that the win and or air is blowing. The other lamps there do not flicker. 5. சிதம்பரம் - Chidambaram where Akasa lingam or ethereal lingam is kept in the temple. (சிதம்பர ரகசியம்) (சா.அக.).

[Skt. pañcan+lingam > த. பஞ்சலிங்கம்]

பஞ்சலோகசிந்தூரம் *pañjalōgaśindūram*,

பெ.(n.) பொன், வெள்ளி, செம்பு, இரும்பு, காந்தம் என்னும் ஐந்து வகை மாழைகளைக்

கொண்டு செய்த சிவப்புப் பொடி; red oxide by calcining the five metals viz-gold, silver, copper, iron, magnet (சா.அக.).

பஞ்சலோகப்புரவி *pañjalōga-p-puravi*, பெ.(n.) ஐந்து வகை மாழைகளைக் கொண்டு சீன நாட்டவரால் உண்டாக்கியதாகக் கருதப்படும் ஒரு வான ஊர்தி; a kind of aeroplane in the shape of horse constructed by the ancient Chinese out of five metals (சா.அக.).

பஞ்சலோகம் *pañja-lōgam*, பெ.(n.) 1. பொன், இரும்பு, செம்பு, ஈயம், வெள்ளி என்னும் ஐவகைத் தாதுக்கள் (பிங்.); the five kinds of metal, pon, irumbu, cembu, iyam, velli 2. ஐவகை மாழை (உலோக)க் கலப்பு; amalgam of the five metals.

[Skt.pañcan+lōga> த. பஞ்சலோகம்]

பஞ்சவர் *pañjavar*, பெ.(n.) பஞ்சபாண்டவர் பார்க்க; see pañja-pāṇḍavar. "பஞ்ச வர்க்குத் தூது நடந்தானை" (சிலப்.17).

பஞ்சவர்க்கம் *pañjavarkkam*, பெ.(n.) ஆல், அரசு, அத்தி, நாவல், இத்தி எனும் ஐந்து வகை துவர்ப்புச் சுவையுள்ள மரங்களின் பட்டை; five peepal tree, fig tree, jmoon tree and rhomboid leaved fig tree (சா.அக.).

[பஞ்சம்+வர்க்கம்]

பஞ்சவர்ணக்கிளி *pañja-varṇa-k-kili*, பெ.(n.) ஐந்து நிறமுடைய கிளி வகை; macaw, a species of parrot, Trichoglossus, as having five colours. "கிள்ளையும் பஞ்சவர்ணக்கிளிக் கூட்டமும்" (குற்றா.குற. 87,3).

[பஞ்சம்+வர்ணம்+கிளி]

பஞ்சவர்ணப்பூ *pañjavarṇappū*, பெ.(n.) பச்சை, மஞ்சள், சிவப்பு, கருப்பு, வெள்ளை ஆகிய ஐந்து நிறமுடைய பூ; flowers with five colours. 2. பஞ்சவர்ணம் பார்க்க (சா.அக.); see pañjavarṇam.

[Skt.பஞ்ச+வர்ண+பூ]

பஞ்சவர்ணம் *pañja-varṇam*, பெ.(n.) வெள்ளை, கறுப்பு, சிவப்பு, மஞ்சள், பச்சை என்ற ஐவகை நிறம்; the five colours, white, black, red, yellow, green.

[Skt.pañcan> த. பஞ்சம்]

[த. வண்ணம் > Skt.வர்ணம்]

பஞ்சவர்ணவுப்பு *pañjavarṇavuppu*, பெ.(n.) கட்டியவுப்புக்கு ஐந்து வண்ணம் ஏற்றி மணியாகச் செய்து தாழ்வடமாய்க் கோத்து ஒதுகைக்குப் பயன்படுத்தும் உப்பு; consolidated salt to which five colours are imparted and beads made. These beads if used in worship (சா.அக.).

[பஞ்சவர்ணம்+உப்பு]

பஞ்சவற்கலம் *pañjavarkalam*, பெ.(n.) அத்தி, அரசு, ஆல், பூவரசு, வேல் என்பவற்றின் பட்டை (மலை.); bark of the five tree satti, araśu, āl, pūvaraśu, vēl.

[Skt.pañcan+varka> த. பஞ்சவற்கலம்]

பஞ்சவறிவு *pañjavarivu*, பெ.(n.) பகுத்தறிவு, மெய்யறிவு, பேரறிவு, ஆதன் அறிவு, தத்துவ அறிவு; reasoning power, senses of the body, wisdom, knowledge of soul and philosophy (சா.அக.).

பஞ்சவாசம் *pañja-vāśam*, பெ.(n.) இலவங்கம், ஏலம், கருப்பூரம், சாதிக்காய், தக்கோலம் என்ற ஐந்து வகை நறுமணப் பொருட்கள் (சிலப். 5,26,உரை.); the five aromatics, viz., ilavaṅgam, ēlam, karppūram, śādikkāy, takkōlam.

[Skt.pañcan+vāśam> த. பஞ்சவாசம்]

பஞ்சவிருத்தி *pañja-virutti*, பெ.(n.) மாபூதம் 5, தன்மாத்திரை 5, கருமவுறுப்புகள் (கன்மேந்திரியம்) 5, உணர்தற்குரிய பொறிகள் (ஞானேந்திரியம்) 5, மனம், அகங்காரம், மகத்து, மூலப்பகுதி, ஆதன் ஆகிய இருபத்தைந்து மூலப் பொருள்கள் (குறள்,27,உரை.); reals, 25 in number, viz., 5 makāpūdam, 5 ṅaṅēndiriyam, maṅam, akaṅkāram, makattu, mūlappirakirudi, āṅma.

[Skt.pañcan+vṛddhi> த. பஞ்சவிருத்தி]

பஞ்சவில்வம் *pañjavilvam*, பெ.(n.) 1. வில்வம், நொச்சி, மாலிலங்கை, முட்கிளுவை, விளா

ஆகிய ஐந்து வகை மரங்கள்; the five kinds of trees viz., bael, notchy, lingam tree, thorny balsam and wood apple. "வில்வ நொச்சி மாவிலங்கை முட்கிளுவை வெள்ளில் பஞ்ச வில்வமென்பார்" (சிவராத்த.பு. சிவமான். 37). 2. சில நூல்களின்படி வில்வம், ஆத்தி, மா, முட்கிளுவை, முல்லை; according to some literature bael, common mountain ebony, lingam tree, thorny balsam and wood apple (சா.அக.).

[Skt.pañcan+vilva> த. பஞ்சவில்வம்]

பஞ்சவேம்பு *pañjavēmbu*, பெ.(n.) ஐந்து வகை வேம்பு - நல்வேம்பு, மலைவேம்பு, நிலவேம்பு, கறிவேம்பு, சிவனார் வேம்பு; the five kinds of neem-margosa, common bead tree, ground neem, curry leaf neem, Shiva's neem. (சா.அக.)

பஞ்சணாவமிர்தம் *pañjanā-v-amirdam*, பெ.(n.) புனல் முருங்கை; three leaved indigo. (சா.அக.)

பஞ்சா *pañja*, பெ.(n.) 1. கைப்பிடி; clutch, grasp of the hand. 2. நீட்டிய விரற் கை; hand with the five fingers extended. 3 மொகரம் விழாக்காலங்களில் சியா முகமதியர் எடுத்துச் செல்லும் கைக்குறி விருது; figure of the hand carried as an emblem by Shiah Muslims in Moharrum festivals.

[U.pañjā> த. பஞ்சா]

பஞ்சாக்கரம் பஃறொடை *pañjākkara-p-palrōdai*, பெ.(n.) பண்டார சாத்திரத்துள் பின் வேலப்பதேசிகர் இயற்றிய நூல்; a Saiva Siddhānta, treatise by Piṅvēlappatēšigar, one of Paṅḍāra-cāttiram.

[பஞ்சாக்கரம்+பஃறொடை]

பஞ்சாக்கரம் *pañjākkaram*, பெ.(n.) பஞ்சாட்சரம் பார்க்க; see pañjāṭcaram. "எந்தைபிரான் பஞ்சாக்கரம் போல்" (திருவாலவா.திருநகரச்.3).

[Skt.pañjaākṣara> த. பஞ்சாக்கரம்]

பஞ்சாக்கினி *pañcākkiṇi*, பெ.(n.) 1. தவஞ்செய்வோன் தன்னைச் சுற்றி நான்கு திசை

களிலும் மூட்டிய நான்கு தீ (அக்கினி)யும் மேலே காய்கிற கதிரவனும் (சூரியனும்) ஆகிய ஐவகைத் தீ (அக்கினி); the five fires amidst which an ascetic practises self-mortification, four fires at the four points of the compass the fifth being the Sun. "பஞ்சாக்கினி முதலியவற்றினின்று அரிய தவசகளைச் செய்தும்" (சி.சி.8,11,மறைஞா.) 2. அராகம், வெகுளி, காமம், சடம், தீபனம் என்ற ஐவகைத் தேகாக்கினி (பிங்.); the five mystic fires of the body, viz., irāgam, veguḷi, kāmam, caḍam, dīpaṇam 3. (உதராக்கினி), சூரியதாபாக்கினி, (தவாக்கினி), நிதாக காலாக்கினி, இரவிகாந்தக்கினி என்ற ஐவகைத் தீ (சங்.அக.); the five kinds of fires, viz., utarākkiṇi, śūriya-tāpākkiṇi, tavākkiṇi, nitāka-kālākkiṇi, iravi-kāndākkiṇi. 4. சுக்கு, திப்பிலி, மிளகு, சீரகம், ஏலம் என வயிற்றுத் தீயைக் கிளரச் செய்யும் ஐவகை மருந்துச் சாக்கு (தைலவ.தைல.16.); the five kinds of stomachics, viz., cukku, tippali, miḷagu, śīragam, ēlam.

[Skt.pañcāgni> த. பஞ்சாக்கினி]

பஞ்சாக்கினிக்கொடி *pañjākkiṇi-k-kōḍi*, பெ.(n.) வேலிப் பருத்தி, காட்டுக் கருணை, மரல், புளி நறளை, நறளைக்கிழங்கு என்ற ஐவகைக் கொடிகள் (சங்.அக.); the five creepers, viz., vēli-p-parutti, kāttu-k-karuṇai, maral, puḷi-naralai, naralai-k-kilaṅgu.

[Skt.pañcāgni> த. பஞ்சாக்கினி]

பஞ்சாக்கினி வித்தை *pañjākkiniṅvittai*, பெ.(n.) ஆதன் வானுலகத்தினின்று பிறந்ததற்காக முறையே செல்லுதற்குரிய துறக்கம், மேக மண்டலம், நிலம், தந்தை, தாய் என்னும் ஐந்திடத்தையும் தீயாகவும் தன்னை ஆகுதியாகவும் வைத்துப் புரியும் ஊழ்கம் (தியானம்) (சி.போ.பா.பக்.200.); meditation in which the five regions, heaven, clouds, earth, father and mother, travelled by a

soul from heaven to earth are considered as five fires and the self as an offering made in it.

[Skt.pañcāgni+vitta> த. பஞ்சாக்கிணிவித்தை]

பஞ்சாக்ரணி-த்தல் *pañjākaśūraṇi-*, 4 செ.கு.வி.(v.i.) மெதுவாகும்படி பொடி செய்தல்; pulverising so as to become soft (சா.அக.).

பஞ்சாங்கக்காரன் *pañjāṅga-k-kāraṇ*, பெ.(n.) 1. கணியன்; one proficient in preparing almanac, astrologer. 2. பார்ப்பனர் அல்லாதவரின் போற்றாளி (புரோகிதன்); a class of Brahmins who officiate as priests to certain castes of non-Brahmins.

த.வ. ஐந்தியன்

[பஞ்சாங்கம்+காரன்]

பஞ்சாங்கவணக்கம் *pañjāṅga-vanakkam*, பெ.(n.) முழங்கால்கள், கைகள், தலையாகிய ஐந்து உறுப்புக்கள் நிலந்தோய வணங்குகை; prostration with the knees, hands and head touching the earth. "அட்டாங்கமுடன் பஞ்சாங்க முடனாதல்... பணிவோர்" (திருவிளை.மூர்த்தி.30).

[Skt.pañcāṅga> த. பஞ்சாங்கம்+வணக்கம்]

பஞ்சாங்கப்புடம் *pañjāṅgappuḍam*, பெ.(n.) ஐந்து வகை அங்கமும் பொருந்திய புடம்; calcination satisfying the five conditions required (சா.அக.).

[பஞ்சாங்கம்+புடம்]

பஞ்சாங்கபலன் *pañjāṅga-palaṇ*, பெ.(n.) அந்தந்த ஆண்டுக்கு ஐந்தியம் (பஞ்சாங்கம்) கூறும் பலன்; astrological forecasts for the year as given in the almanac.

த.வ.ஐயுறுப்புப் பலன்

[Skt.pañcāṅga> த. பஞ்சாங்கம்+பலன்]

பஞ்சாங்கம்¹ *pañjāṅgam*, பெ.(n.) 1. நாள், கிழமை, விண்மீன், ஓகம், காரணம் (திதி, வாரம், நட்சத்திரம், யோகம், காரணம்) என்ற ஐந்து உறுப்புகளுடைய கலைக் குறிப்பு (பிங.);

almanac, as comprising five parts, viz., titi, vāram, naṭcattiram, yōgam, karaṇam 2. பிறப்பியம் (சாதகம்) (இ.வ.); horoscope 3. சடங்காளனுக்கு (புரோகிதத்துக்கு) விடப்படும் நல்கை (மானியம்); inam or grant of land held on favourable terms by the village priest for his service. 4. சடங்காண்மை (புரோகிதத் தொழில்); office of the ceremonial priest of certain non-Brahmin castes. 5. குதிரை (யாழ்.அக.); horse 6. ஆமை (யாழ்.அக.); tortoise.

த.வ.ஐந்தியம்

[Skt.pañcāṅga> த. பஞ்சாங்கம்]

பஞ்சாங்கமவிழ்-த்தல் *pañjāṅgam-aviḥ-*, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. வீண் கதைப் பேசுதல்; to bring in irrelevant matters. 2. பொய்க் கதை புனைதல்; to fabricate false stories.

த.வ. கட்டுக்கதை பேசுதல்

[Skt.pañcāṅga> த. பஞ்சாங்கம்]

பஞ்சாங்கி *pañjāṅgi*, பெ.(n.) முறிவு மருத்துவத்தில் ஒரு வகைக் கட்டு; a kind of bandage in surgery. (சா.அக.)

பஞ்சாச்சரியம் *pañjāccariyam*, பெ.(n.) அருகக் கடவுள் பொருட்டு நிகழும் பொன்பொழிவு (கனகவர்ஷம்), மலர்ப்பொழிவு (புஷ்பவர்ஷம்), ஆலவட்டம் (மந்தமாருதம்), மங்கலவாழ்த்து (சுபகோஷம்), தேவமுரசம் (தேவதுந்துபி) என்ற ஐந்து வியப்புக்குரிய நிகழ்ச்சிகள் (நரிவிருத்.); the five heavenly wonders, viz., kaṇaka-varṣam, puṣpa-varṣam, manda-mārudam, śupa-kōṣam, dēva-tundupi.

த.வ.ஐஞ்சடங்கு

[Skt.pañcān+āccariya> த. பஞ்சாச்சரியம்]

பஞ்சாசத் *pañjāśat*, பெ.(n.) ஐம்பது; fifty "பஞ்சாசத்த்கோடி" (சிவதரு.கோபுர.77.).

[Skt.pañcaśat> த. பஞ்சாசத்]

பஞ்சாசது *pañjāśadu*, பெ.(n.) பஞ்சாசத் (சங்.அக.) பார்க்க; see pañjāśat.

பஞ்சாசாரியர் *pañjāśāriyar*, பெ.(n.) கோயில் பூசகர் (S.I.I.ii,111.); temple priests.

[Skt.pañca+cāriya> த. பஞ்சாசாரியர்]

பஞ்சாட்சரக்காவடி *pañjāṭcara-k-kāvadi*, பெ.(n.) திருநீறு (விபூதி)க் காவடி (நாஞ்.); a kāvadi in which the main offering is the sacred ash.

த.வ. திருநீற்றுக்காவடி

[Skt.pañcāk-ṣara> த. பஞ்சாட்சரம்]

பஞ்சாட்சரக்கோயில் *pañjāṭcara-k-kōyil*, பெ.(n.) திருநீற்று (விபூதி)ப்பை (நாஞ்சி.); bag containing sacred ashes.

த.வ. நற்றுப்பை

[Skt.pañcāk-sara> த. பஞ்சாட்சரம்]

பஞ்சாட்சரப்படி *pañjāṭcara-p-padi*, பெ.(n.) சிதம்பரம் கோயிலுள் சிற்சபையில் ஏறுதற்கமைந்த ஐந்துபடிகள்; the five steps leading to Sitśapai in Chidambarm temple.

த.வ. ஐந்தெழுத்துப்படி

[Skt.pañcākṣara> த. பஞ்சாட்சரம்]

பஞ்சாட்சரம் *pañjāṭcaram*, பெ.(n.) 1. சிவனை அதி தெய்வமாகக் கொண்டதும் 'நமசிவாய' என்று ஐந்து எழுத்துகளாலான துமான மந்திரம்; the five lettered mantra whose presiding deity is Śiva, viz., na ma ci vāya 2. திருநீறு (இ.வ.); sacred ashes.

[Skt.pañcākṣara> த. பஞ்சாட்சரம்]

பஞ்சாட்சரவருணி *pañjāṭcaravaruṇi*, பெ.(n.) நெல்லிக்காய்; Indian goose berry. (சா.அக.)

பஞ்சாணுவிரதம் *pañjāṇu-viradam*, பெ.(n.) சமணருள் இவ்வாழ்வான் மேற்கொள்ளும் ஐந்து நோன்புகள் (மேருமந்.கதை.24.); the five vows practised by laymen.

பஞ்சாதி *pañjādi*, பெ.(n.) 1. தனித்தனி பெரும்பாலும் ஐம்பது சொற்கள் கொண்ட எசர்(வேத)ப் பகுதி; sections of Yājur-Vēda each containing about fifty words 2. வேதப் பகுதி; a Vēdic passage.

[Skt.pañcāśat> த. பஞ்சாதி]

பஞ்சாமியம் *pañjāmiyam*, பெ.(n.) இலந்தை; jujube (சா.அக.).

பஞ்சாமிர்தம் *pañjāmirdam*, பெ.(n.) வாழைப்பழம், தேன், சருக்கரை, நெய், திராட்சை என்ற இனிய பண்டங்களால் செய்வதும் இறை முழுக்காட்டிற்குப் பயன்படுத்துவதுமான பண்டம் (T.A.S.I.,268.); a mixture of five delicious substances, usually, plantain, honey, sugar, ghee, grape used for anointing idols.

த.வ.ஐயமுது, ஐந்தமுதம்

[Skt.pañcān+amṛta> த. பஞ்சாமிர்தம்]

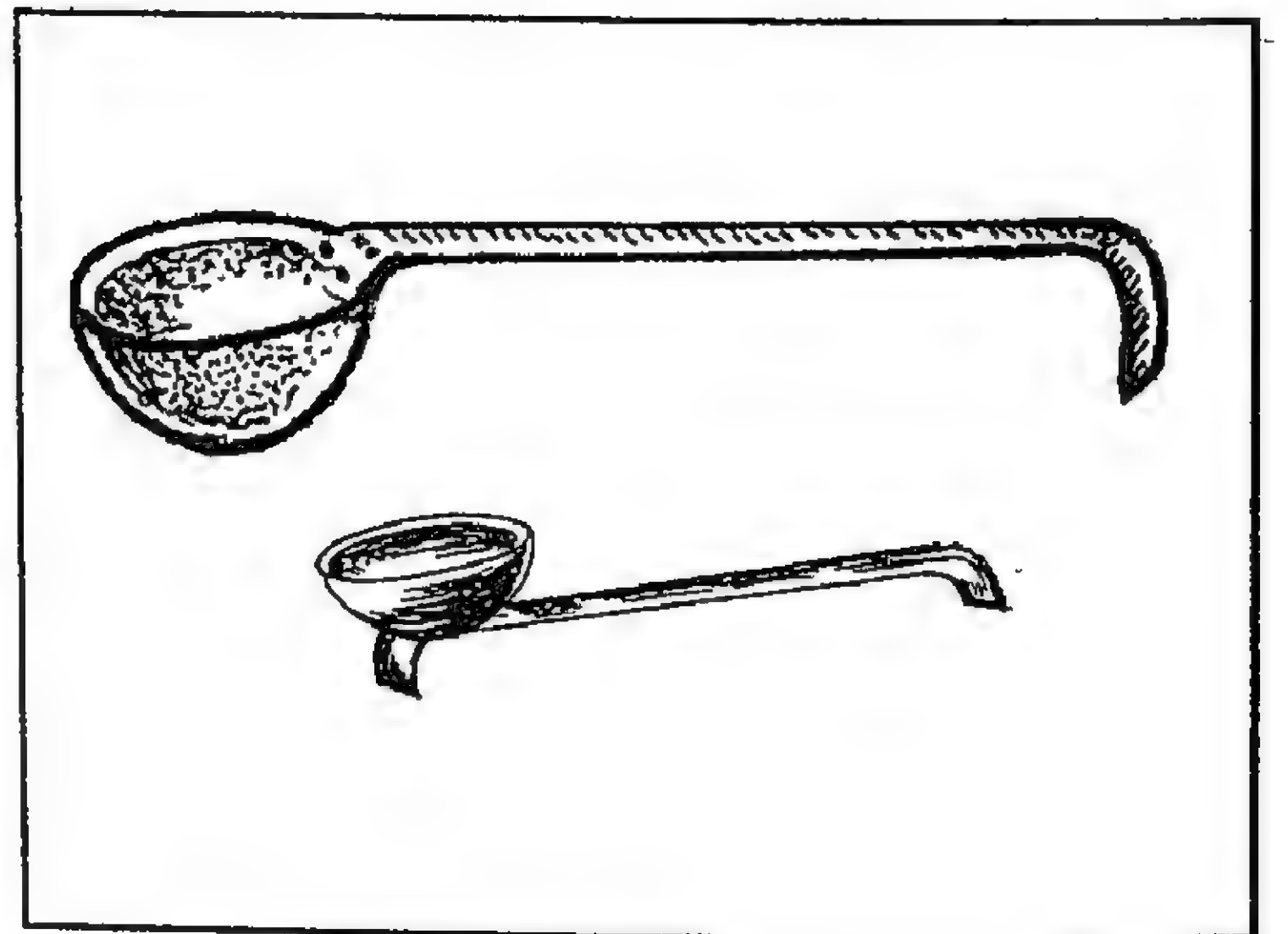
பஞ்சாமிலம் *pañjāmilam*, பெ.(n.) இலந்தை, மாதுளை, புளியாரை, நெல்லி, எலுமிச்சை என்ற புளிப்புச் சுவையுள்ள ஐவகை மரங்கள் (சங்.அக.); the five acid-producing plants, viz., ilandai, mādulai, puḷiyārai, nelli, elumiccai.

த.வ.ஐம்புளிகம்

[Skt.pañca+āmla> த. பஞ்சாமிலம்]

பஞ்சாய் *pañcāy*, பெ.(n.) புகை காட்டும் கருவி (தூபக்கால்) (விண்.); censer.

[U.pañjah> த. பஞ்சாய்]

பஞ்சாயத்தார் *pañjāyattār*, பெ.(n.) வழக்குத் தீர்ப்பாளர்; arbitrators, mediators; assessors, jurors.

த.வ. ஊரவையார்

[U.pañcāyat> த. பஞ்சாயத்து]

பஞ்சாயத்து *pañjāyattu*, பெ.(n.)

1. பெரும்பாலும் தீர்ப்பாளர் ஐவர் கூடி வழக்கை ஆராயும் ஊர்மன்றம் (சபை); a body of persons sitting as a court of arbitration, usually five in number. 2. வழக்குத் தீர்ப்பாளரால் செய்யப்படும் வழக்கு ஆராய்வு; arbitration by disinterested persons chosen by the contending parties.

த.வ. ஊரவை, ஐந்தாயம், பேராயம்

[U.pañcayat> த. பஞ்சாயத்து]

பஞ்சாயத்து நாமா *pañjāyattu-nāmā*, பெ.(n.)

பொது நல முறைமடல் (மனு); general affidavit inquest; report.

[U.pañjāyat+nāmā> த. பஞ்சாயத்துநாமா]

பஞ்சாயத்து யூனியன் *pañjāyattu-ūniyan*,

பெ.(n.) ஊராட்சி ஒன்றியம்; panchayat union.

த.வ. ஊராட்சி ஒன்றியம்

[Skt.pañcāyat+ E.Union> த. பஞ்சாயத்து

யூனியன்]

பஞ்சாயுதபாணி *pañjāyuda-pāṇi*, பெ.(n.)

ஐம்படைக்கையினன், திருமால்; Viṣṇu, as holding five weapons in his hand.

[Skt.pañcā(n)> த. பஞ்சம்+ஆயுதம்+பாணி]

பஞ்சாயுதம் *pañjāyudam*, பெ.(n.) 1. சங்கம்,

சக்கரம், தண்டு (கதை), வில் (சார்ங்கம்), வாள் (கட்கம்) என்ற திருமாலின் ஐவகைக் கருவிகள்; the five weapons of Viṣṇu, viz., śaṅgam, śakkaram, kadai, śārṅgam, kaṭkam. 2. ஐம்படைத்தாலி(விதான.மைந்தர்.1); a gold ornament worn by women and children.

த.வ.ஐம்படை

[Skt.pañcan> த. பஞ்சம்+ஆயுதம்]

பஞ்சாயுதமணி *pañjāyuda-maṇi*, பெ.(n.)

ஐவகை வுருக்களாலான சிறுவர் கழுத்தணி வகை (யாழ்ப்.); a necklace of gold beads with pañjāyudam as pendant, worn by children.

த.வ.ஐம்படைத்தாலி

[Skt.pañcan> த. பஞ்சம்+ஆயுதம்+மணி]

பஞ்சார்க்கம் *pañjārkkam*, பெ.(n.) தூமம்,

விதிபாதம், இந்திரதனு, பரிவேடம், கேது என்ற ஐந்து காரந்துறை கோள்கள் (விதான.குணாகுண.55.); the five celestial phenomena of daily occurrence regarded as exerting evil influence, viz., dūmam, vidipādam, indiradaṇu, parivēdam, kēdu.

[Skt.pañcan+ārkkā> த. பஞ்சார்க்கம்]

பஞ்சாரங்கட்டி *pañjāraṅ-gaṭṭi*, பெ.(n.) பஞ்சார

மாலையணியும் மகளிரைக் கொண்ட இடையர் வகுப்பு; a sub-division of the idaiyarcaste, so named from the pañcāram necklace worn by their women.

[பஞ்ச+ஆரம்+கட்டி]

பஞ்சாருடபத்திரம் *pañjārūḍa-pattiram*,

பெ.(n.) கொடுத்தவன், வாங்கியவன், சான்றாளர்களிருவர், எழுதியவன் ஆகிய இவ்வைவரும் கையொப்பமிட்ட ஆவணம் (சங்.அக.); a document having the signature of the executant, executee, two witnesses and the scribe.

[Skt.pañcārūḍha-patra> த. பஞ்சாருட

பத்திரம்]

பஞ்சாவயவம் *pañjāvayavam*, பெ.(n.) தருக்க

நூலில் (சாத்திரத்தில்) வரும் மேற்கோள், ஏது, எடுத்துக்காட்டு, உபநயம், நிகமம் என்பன (சி.சி.அளவை,11,சிவாக்.); the five elements in a logical statement, viz., mērkōl, ēdu, eḍuttukkaṭṭu, upanayam, nigamam.

[Skt.pañcāvayava> த. பஞ்சாவயவம்]

பஞ்சாவரணம் *pañjāvaraṇam*, பெ.(n.) தளம்,

தளாக்கிரம், பீடத்தின் கண்டம், கீழ்ப்பீடம், ஆதார சிலை என்னும் இலிங்கபீடத்தின் ஐவகை உறுப்பு (சைவச.பொது.59.); the five sections of the pedestal of a liṅga.

[Skt.pañcan+āvaraṇa> த. பஞ்சாவரணம்]

பஞ்சாளத்தார் *pañjālattār*, பெ.(n.)

பஞ்சகம்மாளர் பார்க்க; see pañjakammālar.

தெ.பஞ்சாணுலு

பஞ்சாத்திகாயம் *pañjāttikāyam*, பெ.(n.)
 சீவாத்திகாயம், தர்மாத்திகாயம், அதர்மாத்தி
 காயம், ஆகாசாத்திகாயம், புற்காலாத்திகாயம்
 அல்லது அசீவாத்திகாயம் என்ற ஐந்து சைன
 மத தத்துவங்கள் (திருநூற்.23,உரை.); the five
 ontological categories under which reals
 are distributed, viz., jivāstikāyam,
 darmāstikāyam, adarmāstikāyam,
 āgāśāstikāyam, purkālāstikāyam or
 ajivāstikāyam.

[Skt.pañcāstikāya> த. பஞ்சாத்திகாயம்]

பஞ்சீகரணம் *pañjikaraṇam*, பெ.(n.)
 நுண்ணுடற் கூறு கொண்ட (சூக்கும) பூதங்கள்
 ஒவ்வொன்றையும் இரண்டு சம பாகமாகப்
 பிரித்து ஒரு பாகத்தைத் தன் பருவுடல் (ஸ்தூல)
 பூதத்திலும் மற்றொரு பாகத்தை நான்கு
 சமபாகமாகப் பிரித்து ஒவ்வொரு சிறு
 பாகத்தையும் மற்ற நான்கு பருவுடல் (ஸ்தூல)
 பூதங்களிலும் சேர்க்கை (கைவல்.தத்.10.); the
 process of dividing each of the five subtler
 elements into two equal parts and
 apportioning one part to its corresponding
 grosser element and one-fourth of the
 other part to each of the other grosser
 elements.

[Skt.pañcākarāṇa> த. பஞ்சீகரணம்]

பஞ்சேந்திரியம் *pañjēndiriyam*, பெ.(n.) மெய்,
 வாய், கண், மூக்கு, செவி என்ற ஐம்பொறிகள்
 (பிங்.); the five organs of sense, viz., mey,
 vāy, kaṇ, mūkku, cevi

[Skt.pañcēndriya> த. பஞ்சேந்திரியம்]

பட்சகரம் *paṭcaśuram*, பெ.(n.) பதினைந்து
 நாளைக்கு ஒரு முறை வரும் காய்ச்சல்; a kind
 of fever occuring once in fifteen day.
 (சா.அக.)

[பட்ச(ம்)+கரம்]

பட்சணம் *paṭcaṇam*, பெ.(n.) 1. உண்கை;
 eating, devouring, consuming.
 2. விலங்கின் உணவு (வின்.); food of beasts

and birds; prey. 3. சிற்றுண்டி; cakes, sweet
 - meats.

[Skt.bhakṣaṇa> த. பட்சணம்]

பட்சணம்பண்ணு-தல் *paṭcaṇam-pannu*, 5
 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. உண்ணுதல்; to eat; to
 eat up, to consume, to devour 2. கவர்தல்;
 to misappropriate.

த.வ. உண்ணுதல், தின்னுதல்

[Skt.bhakṣaṇa> த. பட்சணம்]

பட்சணி *paṭcaṇi*, பெ.(n.) 1. உண்போன்; one
 who eats "சருகுசல பட்சணிக ளொரு கோடி"
 (தாய்.மெளனகுரு.8). 2. பெருந்தீனி தின்போன்;
 one who indulges to excess in eating.
 3. அகத்தியர் செய்த ஒரு தமிழ் மருத்துவ நூல்;
 a Tamil treatise on medicine compiled by
 Sage Agastiyar. 4. ஓக அறிவைப் பற்றி,
 குறியீடாக 132 செய்யுட்களால் பாடிய ஒரு நூல்:
 a secret science of yoga practice and
 philosophy compiled in 132 poems or
 verses (சா.அக.).

[Skt.bhakṣaṇm> த. பட்சணி]

பட்சணியம் *paṭcaṇiyam*, பெ.(n.) உண்ணத்
 தகுந்த பொருள்; substance fit or suitable
 to eat. (சா.அக.)

பட்சத்தில் *paṭcattil*, இடை. (Part.) ஆயின்;
 case that, granting that. 'அவன் வரும்
 பட்சத்தில் நான் போவேன்'.

[Skt.pakṣa> த. பட்சத்தில்]

பட்சதாபம் *paṭcatābam*, பெ.(n.) இரக்கம்
 (வின்.); sympathy, compassion.

[Skt.paścāttāpa> த. பட்சதாபம்]

பட்சப்போலி *paṭca-p-pōli*, பெ.(n.) தருக்கத்தில்
 பக்கத்தின் போலி (ஆபாசம்) (மணிமே.29:145.);
 fallacious minor term.

[Skt.pakṣa> த. பட்சம்+போலி]

பட்சபாதகவாதம் *paṭca-pādaga-vādam*,
 பெ.(n.) பட்சபாதவாதம் பார்க்க (சா.அக.); see
 paṭca-pāda-vādam.

பட்சபாதம்¹ *paṭca-pādam*, பெ.(n.) ஒரு தலைச் சார்பு; partisanship partiality.

[Skt.pakṣa+pata> த. பட்சபாதம்]

பட்சபாதம்² *paṭca-pādam*, பெ.(n.) இரக்கம் (விண்.); sympathy, compassion.

[Skt.pakṣa+vāta> த. பட்சபாதம்]

பட்சபாதவாதம் *paṭca-pāda-vādam*, பெ.(n.) ஊதையும், கோழையுங் கூடி அதனால் நோய்கண்டு நாக்கு, கை, கால் இழுத்து அசந்து போகச் செய்யும் ஒரு வகை ஊதை நோய்; a kind of paralysis marked by loss of sensation and function of the tongue, face and the limbs due to the concerted action of wind and phlegm humours (சா.அக.).

பட்சபாதி *paṭca-pādi*, பெ.(n.) ஒருதலைச் சார்பானவன்; biased person, partisan, schismatic.

[Skt.pakṣa-pātin> த. பட்சபாதி]

பட்சம்¹ *paṭcam*, பெ.(n.) 1. கட்சி; side, party. 2. அன்பு; kindness, affection, friendship. "பட்சமுற வைத்தார் பதி" (தனிப்பா. i,363,101). 3. சிறகு; wing 4. 15 நாள் (திதி) கொண்ட காலம்; lunar fortnight 5. நூல்; treatise 6. கோட்பாடு; theory; opinion 7. மீனம்பர் (யாழ்.அக.); ambergris.

[Skt.pakṣa> த. பட்சம்]

பட்சம்² *paṭcam*, பெ.(n.) சார்பு (சைவப்பிரகாசன. 16.); leaning.

[Skt.pakṣa> த. பட்சம்]

பட்சம்போடு-தல் *paṭcam-pōḍu-*, 20 செ.கு.வி.(v.i.) பதினைந்து நாள் வரை வெயிலில் காய வைத்தல்; drying for fifteen days under the sun (சா.அக.).

பட்சம்வை-த்தல் *paṭcam-*, 4 செ.கு.வி.(v.i.) பதினைந்து நாள் வைத்திருத்தல்; to keep for fifteen days. (சா.அக.)

பட்சமமண்டலம் *paṭca-mamaṇḍalam*, பெ.(n.) கண்ணிமை வட்டம்; circles of the eye lashes. (சா.அக.)

[Skt.pakṣa> த. பட்சம்]

பட்சமூலி *paṭcamūli*, பெ.(n.) சித்தர்கள் பசியெடுக்காதிருக்க பதினைந்து நாளைக் கொரு தரம் உட்கொள்ளும் ஒரு மூலிகை; an unknown drug taken by Sidhhars once in a fortnight to keep them off from hunger so that they may not be disturbed in their yoga practice. (சா.அக.)

[பட்சம்+மூலி]

பட்சாந்தரம் *paṭcāndaram*, பெ.(n.) கொள்ளப் பட்ட கொள்கையில் இருந்து மாறுபட்ட கொள்கை; alternative, another side or view of an argument.

[Skt.pakṣāntara> த. பட்சாந்தரம்]

பட்சாபாசம் *paṭcāpāśam*, பெ.(n.) பக்கப் போலி; a fallacious argument.

[Skt.pakṣa+ā-bhāsa> த. பட்சாபாசம்]

பட்சி¹-த்தல் *paṭci-*, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. உண்ணுதல்; to eat, devour, gobble, glut. "தசைகள் பட்சித்து" (திருப்பு.507) 2. கவர்தல்; to misappropriate. அவன் சொத்தை எல்லாம் பட்சித்துவிட்டான் (இ.வ.) 3. அழித்தல்; to mar, destroy.)'இரட்சித்தாலும் சரி பட்சித்தாலும் சரி'.

[Skt.bhaks> த. பட்சி-த்தல்,]

பட்சி² *paṭci*, பெ.(n.) 1. பறவை; bird, winged creature. "கின்னர மிதுன பட்சிகள் (தக்கயாகப்.610,உரை.) 2. குதிரை (அக.நி.); horse.

[Skt.pakṣin> த. பட்சி]

பட்சிக்கப்பு *paṭcikkappu*, பெ.(n.) சங்கு; conch. (சா.அக.)

பட்சிக்கல் *paṭci-k-kal*, பெ.(n.) கருடக்கல் ; a white stone. (சா.அக.)

பட்சிசாத்திரம் *paṭci-śāttiram*, பெ.(n.) பஞ்சபட்சி சாத்திரம் பார்க்க; see pañja-paṭci-śāttiram.

[பட்சி+சாத்திரம்]

பட்சிதோடம் *paṭci-dōḍam*, பெ.(n.) மாலையில் பறவை நிழல்படுதலால் உண்டாவதாகக் கருதப்படும் குழந்தை நோய் வகை; a disease

of children, believed to be caused by the shadow of a bird falling on it in the evening.

[Skt. bhakṣ+tōṣa> த. பட்சிதோடம்]

பட்சியிராசன் *paṭciyirāśaṇ*, பெ.(n.)

1. கருடப்பச்சைக்கல்; beryl 2. பால் கருடக்கல்; a white stone or concretion supposed to be derived from the eye or head of Brahmini kite (சா.அக.).

பட்சியினெச்சம் *paṭciyiṇ-eccam*, பெ.(n.)

பொன்னம்பர் (யாழ்.அக.); resinous amber.

பட்சிராசன் *paṭcirāśaṇ*, பெ.(n.)

மூவுப்பு, மூவகையுப்பு; the quint essence salt derived from the efflorescence found on the fuller's earth (சா.அக.).

பட்டாசாரி *paṭṭā-śāri*, பெ.(n.)

1. புலவன்; learned man, scholar 2. கோயில் பூசகன்; Brahmin priest of a temple.

[Skt. bhaṭṭa+cāri> த. பட்டாசாரி]

பட்டாசாரியன் *paṭṭā-śāriyaṇ*, பெ.(n.)

1. பட்டாசாரி பார்க்க; see paṭṭāśāri 2. மீமாஞ்ச மதத்தினுள் ஒரு பகுதிக்கு ஆசிரியன் (சி.போ.பா.பக்.44.); founder of a sub-sect of Mimāmsakas.

[Skt. bhaṭṭa+cāriya> த. பட்டாசாரி]

'அன்' உடைமைப் பொருள் ஈறு

பட்டாககாய் *paṭṭaśukāy*, பெ.(n.)

சிலந்தி நாயகம் (சா.அக.); ulcer plant.

பட்டாணி¹ *paṭṭāṇi*, பெ.(n.)

1. கடலைக் கொடி வகை; garden pea 2. கொடி வகை; grey or field pea 3. கொண்டலாத்தி; hoopoe.

ம.புட்டானா, ம. பட்டாணி

K., Tu. baṭāṇi; M. பட்டாணி

[Mhr. puṭāṇā> த. பட்டாணி]

பட்டாணி² *paṭṭāṇi*, பெ.(n.)

உருது மொழி பேசும் முகம்மதிய வகையினர்; Indian Muhammadan whose mother tongue is Urdu.

[U. paṭhāṇi> த. பட்டாணி]

பட்டாணிக்கடலை *paṭṭāṇi-k-kadalai*, பெ.(n.)

கடலை வகை; seed of the garden - pea.

பட்டாணித்தைலம் *paṭṭāṇi-t-tailam*, பெ.(n.)

ஒரு சிரங்கெண்ணெய்; a medicated oil used for itch and sores (சா.அக.).

பட்டாணிப்பயறு *paṭṭāṇi-p-payaru*, பெ.(n.)

பட்டாணி விதை; sea seed. (சா.அக.)

பட்டாரிகை *paṭṭārigai*, பெ.(n.)

கொற்றவை (S.I.I.iii, 136, n.); Durgā.

[Skt. bhaṭṭārikā> த. பட்டாரிகை]

பட்டாவியம் *paṭṭāviyam*, பெ.(n.)

பட்டாவியா (ஜாவா) நாட்டில் பயிராகும் ஆரஞ்சு அல்லது கிச்சிலி; orange grown in Batavia (Java) (சா.அக.).

பட்டாளம்¹ *paṭṭālam*, பெ.(n.)

500 முதல் 1000 வரை காலாட்கள் கொண்ட படை வகை; regiment, body of foot soldiers of 500 to 1000 men.

த.வ.காலாட்படை

[E. battalion> த. பட்டாளம்]

பட்டாளம்² *paṭṭālam*, பெ.(n.)

கூட்டம்; a large gang (of persons mentioned) 'மாணவர் பட்டாளம்', 'சிறுவர் பட்டாளம்' (உ.வ.).

[E. battalion> த. பட்டாளம்]

பட்டுவாடா *paṭṭu-vādā*, பெ.(n.)

ஊதியம், மடல் (கடிதம்) பொருள் போன்றவற்றை உரியவர்களுக்கு வழங்குதல், உரியவர்களிடம் கொண்டு சேர்த்தல்; distribution; disbursement of salary; delivery of letters etc.. 'உரிய காலத்தில் ஊதியத்தைப் பட்டுவாடா செய்தால்தான் பணியாளர்களுக்கு மகிழ்ச்சி ஏற்படும்'. 'தபால்காரர் கடிதங்களைப் பட்டுவாடா செய்யக் கிளம்பிவிட்டார்'. (இ.வ.)

த.வ. வழங்கல்

[U. batwārā> த. பட்டுவாடா]

பட்மாக *paṭmāsu*, பெ.(n.)

கயவன் (அயோக்கியன்) (வின்.); rascal.

[U. budmāsh> த. பட்மாக]

பட்வாரி *paṭvāri*, பெ.(n.) பதிவு செய்யும் பதிவாளர்; registrar.

[*Mhr.paṭwāri* > த. பட்வாரி]

படவா *paḍavā*, பெ.(n.) 1. போக்கிரி; rascal, base scoundrel 2. கூட்டிக் கொடுப்போன் (இ.வ.); pimp. ower of creating, acting and destroying 3. விலை மகள் (கூத்தி) (இ.வ.); prostitute. 4. ஒருவரைத் திட்டவும், பாசத்துடன் அழைக்கவும் பயன்படுத்தும் சொல்; பயல்; a term of abuse as well as endearment; chap. 'திருட்டுப் படவாக்கள்', 'படவா! நீ தான் என் பேனாவை எடுத்து ஒளித்து வைத்தாயா?' (இ.வ.)

[*U.bharwā* > த. படவா]

படா *paḍā*, பெ,எ. (adj.) பெரிய; large, great.

[*U.barā* > த. படா]

பண்டார்பீசு *paṇḍāpīśu*, பெ.(n.) கூட்டுறவு நிலை வைப்பகம் (ஐக்கிய நாணய நிதிச்சாலை) (இ.வ.); office of a permanent fund; co-operative.

[*E.fundoffice* < த. பண்டார்பீசு]

பண்டிதசாத்திரம் *paṇḍida-śāttiram*, பெ.(n.) மருத்துவ (வைத்திய) நூல் (வின்.); science of medicine.

[*Skt.paṇḍita+cāttira* > த. பண்டிதசாத்திரம்]

பண்டிதம்பண்ணு—ல் *paṇḍidampannu-*, 12 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மருத்துவம் செய்தல்; according treatment. applying remedies, cure diseases, practising medicine, application of remedies on a patient or a disease. 2. இயற்பியல் (பௌதிக) முடித்தல் (சா.அக.); subjecting to the chemical action of a substance.

பண்டிதரிலக்கணம் *paṇḍidar-ilakkaṇam*, பெ.(n.) நல்ல மருத்துவரின் குணம் முதலிய இலக்கணங்கள் (அ) செப்பம்; the qualities of a good physician. '1. மருத்துவ நூல் கற்றல், அதில் பழக்கமுறல், 2. பொருளாசை அற்று நின்றல், 3. சரக்கு மூலிகை நிறை குணமறிதல்,

4. சினம் கொள்ளாது அடக்கமுறல், 5. மருந்து செய்யும் திறத்தை அறிதல், 6. கடவுளை வழிபடல், 7. அறமியற்றல், 8. குருவையடுத்து முறையைக் கற்றல், 9. நெடுநாள் பழக்கமுறல், 10. கைபாகம் செய்பாகத்தில் தெளிவுறல் 11. இலக்கண இலக்கியம் கல்வித்திறம் கற்றல், 12. பிறர் உயிரைத் தன்னுயிரைப் போல் எண்ணல், 13. அனுபான வேறுபாடு அறிதல், 14. நோய், குறி குணங்கள் அறிதல், 15. சரக்குத் தூய்மையில் தேர்தல், 16. நண்பன் பகைவன் வேறுபாடு அறிதல், 17. மாழைகளைத் துகள் செந்தூரமாக்கும் முறையில் தெளிதல், 18. நாடி நடையறிதல், அதாவது நாடி ஆய்வு, 19. பஞ்சபூத நிலையும் முப்பிணிக்கூறு குற்றமுமறிதல் (சா.அக.).

பத்தாந்து *pattāndu*, பெ.(n.) தான் நுட்பமாக உண்டாக்கிய பொருளைப் போல் பிறர் செய்யாமல் தடுத்து, தானே செய்து பயன் பெறுதற்கு அரசு அளிக்கும் உரிமை (இ.வ.); patent.

த.வ. தன்னுரிமை

பத்திரக்கடன்காரன் *pattira-k-kadaṇ-kāraṇ*, பெ.(n.) ஆவணத்தின் மேல் கடன் கொடுத்தவன் (வின்.); bond-creditor.

[*Skt.patra* > த. பத்திரம்]

பத்திரக்காரன் *pattira-k-kāraṇ*, பெ.(n.) ஆவணம் பதிவு செய்வோன் (இ.வ.); notary public.

த.வ. சான்றுறுதியாளன்

[*Skt.bhadra* > த. பத்திரம்.]

[காரன்' உடைமைப் பொருள் ஈறு.]

பத்திரகடம் *pattira-kadam*, பெ.(n.) நற்காரியங்களுக்காக மாவிடை முதலியவற்றை வைத்துக் கட்டி அழகு செய்து நீர் நிறைக்கப்பட்ட குடம் (பூரணகும்பம்); (T.A.S.V.162.); pot filled with water and sanctified by rites.

[*Skt.bhadra+ghaṭa* > த. பத்திரகடம்]

பத்திரகம் *pattiragam*, பெ.(n.) 1. இலை; leaf, 2. சந்தனம்; sandal, 3. இறகு; feather,

4. விழுதி; a plant, 5. நீர்முள்ளி; a thorny plant. (சா.அக.).

பத்திரகாளி *pattirakāli*, பெ.(n.) கொற்றவை (சிலப்.20:38,உரை.); Durgā.

[Skt. Bhadra-kāli > த. பத்திரகாளி]

பத்திரதீபம் *pattira-dīpam*, பெ.(n.) கோயில் களில் நடைபெறும் விளக்கேற்றும் விழா வகை; an illumination ceremony conducted in temples.

[Skt. bhadra-dīpa > த. பத்திரதீபம்]

பத்திரபாலா *pattirapālā*, பெ.(n.) வலிமை கொடுக்கும் மூலிகை; a kind of rejuvenate medicine (சா.அக.).

பத்திரம்¹ *pattiram*, பெ.(n.) 1. இலை; leaf. பத்திரங்கொண்டருச்சித்தே (வெங்கைக்கோ. 120); 2. புத்தகத்தினேடு எதிர்போயேறும் பத்திரம் வென்றதாக. palm leaf of a book. (திருவாலவா.38,24); 3. இலை போன்ற தகடு; plate in the form of leaf. பைம்பொற் பத்திரம் (பெருங்.மகத.5,51); 4. ஓர் அணிகலன், வெண்கலப் பத்திரங்கட்டி விளையாடி (திவ்.பெரியாழ். 1,9,5); a leaf-like ornament. 5. ஆவணம்; written document, bond, deed, order. 6. திருமுகம். letter, epistle, பத்திரங்கொடுத்தொதுங்கிப் பத்திரன் பணிந்து நின்றான் (திருவாலவா.55,19): note, ola. 7. பூவிதழ் (வின்.); flower petal. 8. இறகு (பிங.); wing, feather, plumage. 9. அம்பு (பிங.); arrow. துன்று பத்திரமாயிரம் வாசவன் றுரப்ப (குற்ற.தல.14,39); arrow. 10. சிறுவாள் (பிங.) small sword. பத்திரம் புரை நாட்டம் (கம்பரா. ஊர்தே.170).

பத்திரம்² *pattiram*, பெ.(n.) 1. அழகு (பிங.); beauty, grace. 2. அழகிய உருவம். பத்திரமணிந்த சித்திரக்கதவின் (பெருங். இலாவாண.2,66); beautiful figures, as carved on a door. 3. கவனம். சாமான்களைப் பத்திரமாய்ப் பார்த்துக்கொள்; caution, carefulness, circumspection. 4. நன்மை (குடா.) பத்திரக்கடிப்பு (சீவக.2276); goodness. 5. பாதுகாப்பு. பத்திரச் சிறைகளை

விரிக்கும் பண்பினான் (கம்பரா.சடாயுவுயிர். 91); safety, security. 6. நலம். ஊரில் எல்லாரும் பத்திரமா? good state of health, welfare. 7. யானை வகை. பத்திரப் பெயர்ப் பருத்தகைச் சிறுத்தகட் பாய்மதப் பருஉப் பக டனையான் (பாரத.பதினெட்டாம்.31); a kind of elephant. 8. மலை (பிங.). பத்திரத் தலையென (கம்பரா. கரன்.80); hill, mountain. 9. பீடத்திலுள்ள எழுதகவகை. நடுவு பத்திரம் உடைத்தாய் நின்ற பீடம் ஒன்று; (S.I.I.ii,222). 10. ஒன்பான் ஆண்டுகளில் ஒன்றாகிய பத்திர ஆண்டு. (சிவதரு.கோபுர.53). 11. ஓக இருக்கை வகை. ஆதன நூற்றெட்டவை பதுமம் பத்திரம் (தத்துவப்.107). 12. பத்திரலிங்கம் என்னும் பெயர் பெறும் சைவாலதுபத்துப் பலிபீடம். (சைவச.பொது.127). 13. குதிரைப் பந்தி (அக.நி.); horse-stable.

பத்திரம்³ *pattiram*, பெ.(n.) 1. சொத்தின் விளக்கமும் அதற்கு உரியவரின் பெயரும் எழுதி அரசிடம் பதிவு செய்யப்பட்ட முத்திரைத் தாள்; registered document of property, etc. 'பத்திரத்தில் குறிப்பிடப்பட் டிருப்பவரின் பிறங்கடைக்கே இந்தச் சொத்தின் மேல் உரிமை உண்டு. 2. முத்திரைத்தாள்; stamp paper for writing legal documents. 'ஆயிரம் ரூபாய் பத்திரம் இரண்டு கொடுங்கள்'. 3. முதலீடாக. சேமிப்பாக அல்லது கடனாகக் கொடுத்த பணத்துக்குத் தரும் அச்சடிக்கப் பட்ட அல்லது எழுதப்பட்ட சான்று; bond for investment, savings or loan. 'ஐந்தாண்டு காலச் சிறுசேமிப்பு ஆவணங்கள் 4. ஒரு விழாவில் ஒருவரை, பாராட்டும் வகையில் அளிக்கப்படும் பாராட்டுச் சொற்கள் அடங்கிய தாள்; citation read in honour of some one at a formal occasion. 'விழாவில் அமைச்சருக்குப் பாராட்டுப் பத்திரம் வாசித்து அளிக்கப்பட்டது'. (உவ)

[Skt. bhadra > த. பத்திரம்]

பத்திரலிங்கம் *pattira-lingam*, பெ.(n.) சிவாலயத்துப் பலிபீடம் (சைவச.பொது. 127,உரை.); altar of sacrifice.

[Skt. bhadra+linka > த. பத்திரலிங்கம்]

பத்திரவீரியகம் *pattira-vīriyakam*, பெ.(n.)
1. மூங்கில் வகை; a kind of bamboo 2. பிரம்பு;
rattan.

[Skt.patra+vīryaka> த. பத்திரவீரியகம்]

பத்திரன் *pattiran*, பெ.(n.) 1. வீரபத்திரன்;
Virabdadraṇ. "மீண்ட பத்திரன் விண்ணுவகை
டைந்தனன்" (உபதேசகா.விபூதி.31). 2. சிவ
பிரான் (வின்.); Siva. 3. பாணபத்திரன்; a
devotee. "சிறந்தானங்கட் பத்திர னென்றோர்
பாணன்" (திருவாலவா.54,1).

[Skt.bhadra> த. பத்திரன்]

பத்திராகாரன் *pattirākāraṇ*, பெ.(n.) அழகிய
வடிவினன்; well built handsome man.
"என்பத்திராகாரன் புறம்புல்குவான்" (திவ்.
பெரியாழ்.1.10:6).

[Skt.bhadra+ākāra> த. பத்திராகாரன்]

பத்திராசனர் *pattirāṣaṇar*, பெ.(n.) ஒரு
வகைத் தேவ கணத்தார்; a class of angels
or heavenly inhabitants.

பத்திராஞ்சனம் *pattirāñjanam*, பெ.(n.) மை;
collyrium, black paint (சா.அக.).

பத்திராட்சி *pattirāṭci*, பெ.(n.) அந்திமந்தாரை
அல்லது அந்தி மல்லிகை; evening Jasmine,
four o' clock plant. (சா.அக.)

பத்திராட்சிமணி *pattirāṭci-maṇi*, பெ.(n.)
உருத்திராக்கம் போல அணிதற்குரிய
கொட்டை மணி வகை; four o' clock seeds
worn by religious mendicants.

[Skt.bhadraṅka> த. பத்திராட்சி]

பத்திராதி *pattirādi*, பெ.(n.) ஆகாய கருடன்;
sky root.

பத்திராதிபர் *pattirādipar*, பெ.(n.) செய்தித்
தாள் நடத்தும் தலைவர் (இக்.வ.); editor of a
journal.

த.வ. இதழாசிரியர்

[Skt.patra+adhīpa> த. பத்திராதிபர்]

பத்திராலாபனம் *pattirālāpaṇam*, பெ.(n.)
நலம் கூறுகை (சீவக.2180,உரை.); telling a
person of one's welfare.

[Skt.bhadralāpaṇa> த. பத்திராலாபனம்]

பத்திரி¹ *pattiri*, பெ.(n.) 1. அம்பு.(திவா.); arrow.
2. பறவை (பிங்.); bird. 3. குதிரை (சூடா.);
horse. 4, சாதிபத்திரி (உ.வ.); mace.
5. காட்டுச்சாதி; Malabar nutmeg.

[Skt.patin> த. பத்திரி]

பத்திரி² *pattiri*, பெ.(n.) இலை; leaf. "இலதை
வல்லிகளினுள்ளாலிருந்த பத்திரிகள்"
(மேருமந்.1163).

[Skt.patra> த. பத்திரி]

பத்திரி³ *pattiri*, பெ.(n.) காளி (பிங்.); Kālī,
consort of Siva.

[Skt.bhadra> த. பத்திரி]

பத்திரிகம் *pattirigam*, பெ.(n.) சீரகம்; cumin
seed (சா.அக.).

பத்திரிகா *pattirigā*, பெ.(n.) 1. வெள்ளை
நாகணம்; white croton plant. 2. இருள் விடு
செடி; an unknown plant.

பத்திரிகை *pattirikai*, பெ.(n.) 1. மடல் (கடிதம்);
letter, ola. 2. இலை; leaf. 3. அச்சடித்த தாள்;
printed paper; news paper; journal;
pamphlet. 4. ஆவணம்; document, deed,
5. விளம்பரத்துண்டு; notice, advertisement.

[Skt.patrikā> த. பத்திரிகை]

பத்திரிகையாளர் *pattirikaiyālar*, பெ.(n.)
செய்தித்தாளருக்குச் செய்தி திரட்டுபவர்
அல்லது செய்தித்தாள் தொடர்பான பணி
யிலிருப்பவர்; journalist.

த.வ. செய்தியாளர், தாளிகையாளர்

பத்திரிகைவை-த்தல் *pattirikai-vai*, 4
செ.குன்றாவி. (v.t.) குடும்பச் சடங்கு
களுக்கான அழைப்பிதழை நேரில் கொடுத்து
நிகழ்ச்சிக்கு வருமாறு அழைத்தல்; invite
formally in person.

[பத்திரிகை+வை-த்தல்]

பத்மகம் *padmagam*, பெ.(n.) ஒரு வகை மரம்;
a kind of tree. (சா.அக.).

பத்மகெந்தஞ்சம் *padmakendañjam*, பெ.(n.)
தாமரைக் கிழங்கு; lotus root. (சா.அக.).

பத்மம் *padmam*, பெ.(n.) பதுமம் (S.I.I.ii,395)
பார்க்க; see padumam.

பத்மயோனி *padma-yōni*, பெ.(n.) நான்முகன்; Brahmā. "மாமுனிகணத்தர் தம்மொடுங் கூடி நின்றனன் பத்மயோனியே" (தக்கயாகப்.472).

[Skt.padma+yōni> த. பத்மயோனி]

பத்மராகம் *padmarāgam*, பெ.(n.) மாணிக்கம்; சிவப்புக் கல்; a species of ruby.

பத்மவரி *padma-vari*, பெ.(n.) தாமரைத் தளங்களையொத்து அமைக்கப்பட்ட கோயிலின் அடிப்பகுதி; the lowermost tier of a temple shaped in the form of the petals of a lotus flower.

[Skt.padma> த. பத்மம்+வரி]

பத்மாசனம் *padmāśanam*, பெ.(n.) ஓர் ஓக நிலை; a posture in yoga practice (சா.அக.).

பத்மாட்சம் *padmāṭcam*, பெ.(n.) தாமரை மணி (சா.அக.); lotus beads or seeds.

பத்மினிகண்டகம் *padminikandagam*, பெ.(n.) தாமரைச் செடியின் முட்களைப் போல் உடம்பின் தோலைப் பற்றி உண்டாகும் ஒரு நோய்; தவளைச் சொறி; a skin disease marked by thickening and keratinisation of the skin. Follicular and popular eruptions and degeneration of sebaceous and sweet glands toad skin (சா.அக.).

பத்மினிசாதிப்பெண் *padminiśādippen*, பெ.(n.) நால்வகை இனப் பெண்களில் முதல் வகை; padmini is the first of the four classes of women classified according to their lust (சா.அக.).

பத்மினி செயநீர் *padminiśeyanir*, பெ.(n.) ஒன்பது அல்லது பத்து மாதக் கருப்பிண்டக் கருவினின்று செய்யும் செயநீர்; a pungent liquid extracted from a foetus of nine or ten months old (சா.அக.).

பத்ரகாளி *padrākāli*, பெ.(n.) கொற்றவை; Durgā. "பத்ரகாளி படை கண்டு" (தக்கயாகப்.592).

[பத்திரகாளி > பத்ரகாளி]

பத்வா *padvā*, பெ.(n.) முகம்மதியச் சட்டப்படிக்கூறும் தீர்ப்பு; judicial sentence or judgement by a Mufti.

[U.fatwa> த. பத்வா]

பதகதார் *padaka-dār*, பெ.(n.) சிற்றூர் தொகுதியாகிய பதகத்தின் தலைவர் (G.Tj.D.I.170.); head of a Patakam.

[Skt.pata-ga> த. பதகதார்]

பதச்சாரியை *pada-c-cāriyai*, பெ.(n.) ஒரேழுத்துக்கு மேற்பட்ட எழுத்துகளாலாகிய சாரியை (வின்.); augment consisting of more than one letter, as இன், வற்று.

த.வ.எழுத்துச்சாரியை

[Skt.pada> த. பதம்]

பதச்சேதம் *pada-c-cēdam*, பெ.(n.) 1. சொற்றொடரைத் தனித் தனிச் சொல்லாகப் பிரிக்கை (வின்.); splitting into component parts, as a sentence. 2. சீர்; metrical foot. "சீரைப் பதச் சேதமென்றும் பகர்வர்" (யாப்.வி.22,பக்.97).

த.வ. சொற்பிரிப்பு

[Skt.pada+cēta> த. பதச்சேதம்]

பதசகம் *padaśagam*, பெ.(n.) அத்தினி இனப் பெண்கள் நால் வகைகளுள் ஒரு பிரிவினராக; one of the four classes of women divided according to their lust (சா.அக.).

பதசாரம் *pada-śāram*, பெ.(n.) பதப் பிரயோசனம் பார்க்க; see pada-p-pirayōśanam.

[Skt.pada+cāra> த. பதசாரம்]

பதஞ்சலி *padañjali*, பெ.(n.) வடமொழியில் ஓக குத்திரமும் வியாகரண மகாபாடியமும் மருத்துவ நூலொன்றும் இயற்றியவரும் ஆதி சேடனவதாரமாகக் கருதப்படுவருமான ஒரு முனிவர்; a sage, author of the yōga śūtraas, Mahābhāsyā and a treatise on medicine in Sanskrit, considered an incarnation of Adīśēṣa.

[Skt.pat-añjali> த. பதஞ்சலி]

பதப்பிரயோசனம் *pada-p-pirayōśanam*, பெ.(n.) சொல்லின் பொருணயம்; the significance of a word.

[Skt.pada+pirayōcana> த. பதப்பிரயோசனம்]

பதப்புணர்ச்சி *pada-p-punarcci*, பெ.(n.) நிலை மொழியும் வருமொழியும் ஒன்றுபடுகை (நன்.242,மயிலை.); sandhi, combination of one word with another.

[Skt.pada> த. பதம்]

பதபாடம் *pada-pādam*, பெ.(n.) மறையின் (வேதத்தின்) சொற்றொடர்களைப் பதம்பதமாக எடுத்தோது முறை; method of reciting Vēda word by word.

[Skt.pada> த. பதம்]

பதர்பேணி *padar-pēni*, பெ.(n.) கோதுமையாற் செய்யப்படும் ஒரு வகைப் பணிகாரம் (இந்துபாக.); a kind of cake prepared from wheat.

[U.padar+phēni> த. பதர்பேணி]

பதரிகாசிரமம் *padarikāśiramam*, பெ.(n.) இமயச் சாரலில் உள்ளதும், நரநாராயணர் தவம் புரிந்ததும், திருமாலுக்குச் சிறந்ததுமான, தலம் (வின்.); a sacred place on the Himālayas said to be the hermitage of Nara and Nārāyaṇa, sacred to Viṣṇu.

[Skt.badarikāśrama> த. பதரிகாசிரமம்]

பதரிர்ட்சம் *padarirīcam*, பெ.(n.) ஒட்டை மரம்; Camel tree (சா.அக.).

பதனகேந்திரம் *padana-kēndiram*, பெ.(n.) கிடைக்கோட்டின் (அட்சரேகையின்) விம்ப நிலை (வின்.); argument of the latitude of planets.

[Skt.patana+kēntira> த. பதனகேந்திரம்]

பதாகினி¹ *padākiṇi*, பெ.(n.) தானை (திவா.); army. "கடாங்கதழ் பதாகினி (ஞானா.26,18).

[Skt.patākiṇi> த. பதாகினி]

பதாகினி² *padākiṇi*, பெ.(n.) கொடிப்படை; army carrying banners. . "கடாங்கதழ் பதாகினி" (ஞானா.26,8). "நாயகி பதாகினிகளே" (தக்கயாகப். 433).

[Skt.patākiṇi> த. பதாகினி]

பதாத்துவா *padāttuvā*, பெ.(n.) அறுவகை அத்து வாக்களூர் பத உருவமானது (சி.சி.8;6-

9, மறைஞா.); the path of words, one of six attuvā.

[Skt.pada+adhvā> த. பதாத்துவா]

பதார்த்தம்¹ *padārttam*, பெ.(n.)

1. சொற்பொருள்; meaning of a word.
2. பொருள்; thing, substance matter, article, commodity, drug; being form of existence, whether spiritual or material. "ஐம்பொறிக்குந் தொடர்பாய் நிற்குமான்ற பதார்த்தங்களெலாம்" (ஞானவா.உற்பத்.68).
3. சோறு ஒழிந்த கறி முதலிய உணவுப் பொருள் (உவ.); curry, any food-stuff except rice.
4. சொத்து (வின்.); wealth; movable property.
5. பத்து கருடம் கொண்ட நிறை (சுக்கிர நீதி,105.); weight of ten karṣa.
6. செல்வம் (திரவியம்), குணம், கருமம், சாமானியம், விசேடம், சமவாயம், அபாவம் என நியாய சாத்திரத்தில் வழங்கும் ஏழுவகைப் பொருள்கள்; category, predicable, of seven kinds, viz., diraviyam, kuṇam, karumam, śāmānīyam, vicēṣam, śamavāyam, apāvam
7. சிவ சமயத்துக் கூறப்படும் பதி, பசு, பாசம் என்ற மூவகை மூலப் பொருள்கள்; eternal, uncreated things in the universe, three in number, viz., padi, paṣu, pāśam.
8. சித்து, அசித்து, ஈகவரன் என்ற மூவகை மூலப் பொருள்கள்; eternal uncreated things, viz., śittu, aśittu, īśuvaraṇ
9. சமண சமயத்துக் கூறப்படும் சீவன், அசீவன் என்ற இரு வகை மூலப்பொருள்கள்; entity, of two kind, viz., śīvaṇ, āśīvaṇ.

[Skt.padārtha> த. பதார்த்தம்]

பதார்த்தம்² *padārttam*, பெ.(n.) 1. சாறப் பொருளினால் செய்யப்பட்ட பொருள்; all substances made up of matter, material substances that which underlies all phenomena. 2. கண்களால் பார்க்கக்கூடிய பொருள்; any visible thing. 3. உடம்பு அல்லது உடல் உறுப்பிற்கு அடிப்படை அல்லது

கரணமான பொருள்; (in anatomy) the material of which an organ or body is made up. 4. கடவுள் ஆற்றல் பொருந்தியுள்ள பொருள்; (in theology) that in which the divine attributes inhere or exist. 5. தின்பண்டம்; eatables. 6. மூலிகை; drug. 7. காய் கறி; vegetable. 8. உணவுப் பொருள்; food stuff. 9. சாறப் பொருள்; substances. 9. மூலகை மூலப்பொருள்கள்; the three elementary substances. 11. உணவோடு கூடிய பொருள்; accompaniments for relish of food (சா.அக.).

பதிகிருத்தியம் *padi-kiruttiyam*, பெ.(n.) சமய சொற்பொருள் (பதார்த்தம்) எட்டனுள் ஒன்றான கடவுள் செயல் (சைவப்.67.); the acts of the Supreme Being, one of eight śamaya-padārttam.

[*Skt.patikriya* > த. பதிகிருத்தியம்]

பதிசேவை *padi-śēvai*, பெ.(n.) கணவனுக்குத் தொண்டு புரிதல்; service of a woman to her husband.

[*Skt.padi+śēva* > த. பதிசேவை]

பதிஞானம் *padi-ñānam*, பெ.(n.)
1. இறைவனைப் பற்றிய அறிவு (சி.சி.9,2,மறை.); knowledge of the Supreme Being.
2. துறவி; hermit.

[*Skt.padi+ñāna* > த. பதிஞானம்]

பதிஞானவாழ்வு *padi-ñāna-vālvu*, பெ.(n.)
பரம் பொருளொடு இரண்டறக் கலத்தலாகிய நுகர்வு (அனுபவம்) (திருப்பு.888.); the spiritual experience in which the individual soul becomes merged in the Supreme Being.

பதிஞை *padiñai*, பெ.(n.) ஆய்வுப் பொருள்; தெரிவு; proposition. "பதிஞை யிடமலை வெவ் வழலுடைத்தென்பது" (வேதா.சூ.21).

[*Skt.prati-ñā* > த. பதிஞை]

பதிட்டி-த்தல் *paditti-*, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.)
நிறுவுதல்; நிலைநாட்டுதல்; to establish, set

up. "பாசம தகற்றி லிங்கம் பதிட்டியும்" (சீகாளத்.பு.கன்னி.149).

[*Skt.prati-ṣṭhā* > த. பதிட்டி-த்தல்,]

பதிட்டிதம் *padittidam*, பெ.(n.) நிலையாக ஆக்கப்பட்டது; that which is made certain. "பதிட்டிதம் பிறந்ததின்று" (பாரத. பன்னிரண்.39).

[*Skt.prati-ṣṭhita* > த. பதிட்டிதம்]

பதிட்டை *padittai*, பெ.(n.) நிறுவுதல்; establishment. "பரணையானாப் பரிவினாற் பதிட்டை செய்து" (திருவிளை.இரச.29).

[*Skt.prati-ṣṭhā* > Pkt. patitṭhā > த. பதிட்டை]

பதிதபாவனன் *padida-pāvaṇaṇ*, பெ.(n.)
ஒழுக்கம் தவறியவரைப் புனிதராக்குபவன் கடவுள்; God, as the redeemer of sinners.

[*Skt.patita-pāvaṇa* > த. பதிதபாவனன்]

பதிதிராப்போசனம் *padidarirā-p-
pōśanam*, பெ.(n.) இயேசுவின் கடைசி இரவு உணவு; the Lord's supper.

[பதிதன்+இரா+போசனம்]

பதிதன் *padidaṇ*, பெ.(n.) வருண வாழ்வொழுக்க அறம் (வருணாசிரம தருமம்) தவறியவன் (சீவக.2783,உரை.); one who has lost caste or religion, apostate.

[*Skt.patita* > த. பதிதன்]

பதிநிச்சயம் *padi-niccayam*, பெ.(n.)
கடவுளுண்மை தெளிகை (வின்.);
ascertainment of the existence of God.

[*Skt.pati+niś-caya* > த. பதிநிச்சயம்]

பதிநிதானம் *padi-nidānam*, பெ.(n.)
பதிநிச்சயம் (வின்.) பார்க்க; see padi-
niccayam.

[*Skt.pati+nitana* > த. பதிநிதானம்]

பதிநிர்ணயம் *padi-nirṇayam*, பெ.(n.) பதி
நிச்சயம் (வின்.) பார்க்க; see padi-niccayam.

[*Skt.pati+nirṇaya* > த. பதிநிர்ணயம்]

பதிநூல் *padi-nūl*, பெ.(n.) பரம் பொருளைப் பற்றிக் கூறும் நூல்; treatise dealing about the Supreme Being.

[Skt.pati> த. பதி]

பதிப்பிரஞ்சுன் *padi-p-piraññan*, பெ.(n.) வழியறிந்தவன் (வின்.); one who knows the ways and means.

[Skt.pathi-prajña> த. பதிப்பிரஞ்சுன்]

பதிபுண்ணியம் *padi-puṇṇiyam*, பெ.(n.) சிவபிரானுக்குச் செய்யும் திருப்பணி (சி.சி. 2,24); service to Siva.

[Skt.pati+puṇṇiya> த. பதிபுண்ணியம்]

பதிபோதம் *padi-pōdam*, பெ.(n.) பரம் பொருளைப் பற்றிய அறிவு (ஞானம்); knowledge and experience of the Supreme Being.

த.வ. இறையறிவு

[Skt.pati+bōdha> த. பதிபோதம்]

பதியிலார் *padi-y-ilār*, பெ.(n.) கணிகையர்; dancing girls. "உருத்திர கணிகைமாராம் பதியிலார் குலத்திற் றோன்றி" (பெரியபு. தடுத்தாட்.132).

பதில் *padil*, பெ.(n.) 1. மாற்றீடு; exchange; substitution. 2. மாற்றம், விடை; reply.

[U.badl> த. பதில்]

பதிலாமை *padilāmai*, பெ.(n.) குற்றச்சாட்டு (இ.வ.); accusation, charge.

[U.badnāmi> த. பதிலாமை]

பதிலாள் *padil-lā*, பெ.(n.) மாற்றாக நியமிக்கும் ஆள்; substitute, deputy, representative, proxy.

மறுவ. நிகராளி, நிகராளர், மாற்றாள்

[U.badl> த. பதில்+ஆள்]

பதிலாளி *padil-āli*, பெ.(n.) பதிலாள் (வின்.) பார்க்க; see padil-āli.

த.வ. மாற்றாள்

பதிலி *padili*, பெ.(n.) மாற்றாக நியமிக்கும் ஆள் அல்லது பொருள்; substitute; person or thing substituted for some other person or thing.

[U.badli> த. பதிலி]

பதிலிப்பத்திரம் *padili-p-pattiram*, பெ.(n.) அதிகார பத்திரம் (இ.வ.); writ of authority or proxy.

[U.badli+Skt.pattira> த. பதிலிப்பத்திரம்]

பதிவதம் *padivadam*, பெ.(n.) பதிவிரதம் பார்க்க; see padi-viradam. "பதிவத மாதர் பரத்தையர்" (பரிபா.10,23).

பதிவிம்பம் *padivimbam*, பெ.(n.) எதிருரு; reflection, reflected image. "தூரிய கடர்ப் பதிவிம்பம்" (வேதா.சூ.106).

மறுவ. எதிர் வடிவு

[Skt.prati-bimba>Pkt.padi-bimba > த. பதிவிம்பம்]

பதிவிரதம் *padi-viradam*, பெ.(n.) பதிவிரதா தர்மம் (தக்கயாகப்.119, உரை.) பார்க்க; see padiviradā-tarmam.

[Skt.pati-vratā> த. பதிவிரதம்]

பதிவிரதமுல்லை *padivirada-mullai*, பெ.(n.) கற்புக்கு அறிகுறியாக அணியும் முல்லை; (தக்கயாகப்.119,உரை.); mullai flower worn by a woman to indicate her chastity.

[Skt.pativratā> த. பதிவிரதம்]

பதிவிரதாதர்மம் *padiviradā-darmam*, பெ.(n.) கற்பு நெறி; the law of chastity.

[Skt.pativratā+tarma> த. பதிவிரதாதர்மம்]

பதிவிரதாபுண்ணியம் *padiviradā-puṇṇiyam*, பெ.(n.) பதிவிரதாதர்மம் (வின்.) பார்க்க; see padiviradā-darmam.

[Skt.pativratā+puṇṇiya> த. பதிவிரதா புண்ணியம்]

பதிவிரதை *padiviradai*, பெ.(n.) கற்புடை மனைவி; chaste and virtuous wife. "அன்பு கூறும் பதிவிரதை" (திருப்ப.126).

த.வ. கற்புக்கரசி

[*Skt.pati-vratā*> த. பதிவிரதை]

பதுமகாட்டம் *padumakāṣṭam*, பெ.(n.) தென்னிந்தியா மாளவம் முதலிய இடங்களில் கிடைக்கின்ற தூணி மரத்தைப் போன்ற ஒரு நறுமணக் கட்டை; a fragrant wood resembling toon grown in South India and Malwa (சா.அக.).

பதுமகுல்கந்து *paduma-gulkandu*, பெ.(n.) வெண்டாமரைப் பூவினிதழ் உலர்ந்ததைக் கொண்டு தயாரிக்கும் ஒரு சேணியச் (யுனானி) சருக்கரைப் பாகு மருந்து; a confection of dried white lotus petals prepared in sugar or honey, candied white lotus prepared by Unani physicians (சா.அக.).

பதுமகூடம் *paduma-kūdam*, பெ.(n.) 154 கோபுரங்களையும் 19 மேனிலைக் கட்டினை யுமுடைய கோயில் (சுக்கிரநீதி,230.); temple with 154 towers 19 storeys.

த.வ. தாமரைக்கூடம்

[*Skt.patuma*> த. பதுமம்]

பதுமகேசரம் *paduma-kēśaram*, பெ.(n.) புன்னை (சங்.அக.); mastwood.

[*Skt.padma-kēśara*> த. பதுமகேசரம்]

பதுமகோசம் *paduma-kośam*, பெ.(n.) 301 கோபுரங்களையும், 36 மேனிலைக் கட்டினையு முடைய கோயில் (சுக்கிரநீதி,230); temple with 301 towers and 36 storeys.

பதுமகோசிகம் *paduma-kośigam*, பெ.(n.) தாமரைக்காய் உருவமாகக் கை குவித்து ஐந்து விரலையும் அகல விரித்துக் காட்டும் இணையாவிணைக்கை வகை (சிலப்.3:18, உரை.); a gesture with one hand in which the fingers are so held as to appear like the calyx of a lotus.

[*Skt.padma+kauśika*> த. பதுமகோசிகம்]

பதுமசாரினி *paduma-śāriṇi*, பெ.(n.) 1. ஒரு வகைத் தாமரை; a kind of lotus. 2. வெளித்தாமரை; sky lotus (சா.அக.).

பதுமதந்து *paduma-dandu*, பெ.(n.) தாமரை நாளம்; the hallow stalk of lotus plant (சா.அக.).

பதுமநாபன் *paduma-nāpaṇ*, பெ.(n.) உந்தித் தாமரையோன், திருமால்; Viṣṇu, as lotus-navelled.

[*Skt.padma-nābha*> த. பதுமநாபன்]

பதுமநாளம் *paduma-nālam*, பெ.(n.) 1. தாமரைக்கொடி; lotus creeper. 2. தாமரைத் தண்டு அல்லது தாமரை வளையம் (சா.அக.); lotus stalk.

பதுமநிதி¹ *paduma-nidi*, பெ.(n.) குபேரனது ஒன்பான் செல்வங்களு(நவநிதியி)லொன்று; one of the nine treasures of Kubēra. "சங்கநிதி பதுமநிதி யிரண்டுந்தந்து" (தேவா.1230,10).

[*Skt.padma+niti*> த. பதுமநிதி]

பதுமநிதி² *paduma-nidi*, பெ.(n.) தாமரை யுருவாய்க் கிடக்கும் பொன் கனிமம்; gold ores found in oval masses (சா.அக.).

பதுமபீடத்தன் *paduma-pīḍattan*, பெ.(n.) நான்முகன்; Brahma. "பதுமபீடத்தன் ன கரும்" (கம்பரா.கையடைப்.7).

[*Skt.padma+pīḍatta*> த. பதுமபீடத்தன்]

பதுமபீடம் *paduma-pīḍam*, பெ.(n.) தாமரை வடிவாகச் செய்யப்பட்ட பீடம் (மணிமே.3:66, அரும்.); seat in the shape of a lotus.

[*Skt.padma+pīḍa*> த. பதுமபீடம்]

பதுமபுராணம் *paduma-purāṇam*, பெ.(n.) பதினெண் தொன்மத்தொன்று; one of padinen-purāṇam.

[*Skt.padma-purāṇa*> த. பதுமபுராணம்]

பதுமம்¹ *padumam*, பெ.(n.) 1. தாமரை; lotus, "அறுவர் மற்றையோரும்.... பயந்தோ ரென்ப பதுமத்துப் பாயல்" (பரிபா 5: 49) 2. பதுமரேகை (சங்.அக.) பார்க்க; see paduma-rēgai.

3. பதுமபுராணம் பார்க்க; see paduma-purāṇam. "பதுமமேலவன் புராணமாம் பிரமமே பதுமம்" (கந்தபு.பாயி.54). 4. பதுமபீடம் பார்க்க see paduma-pīḍam. "இவர் எழுந்தருளி நின்ற... பதுமம் நன்று" (S.I.I.ii-135). 5. பதுமாசனம் பார்க்க; see padumā śaṇam. "ஆதன நூற்றெட்டவை பதுமம்" (தத்துவப்.107). 6. முடியுறுப்பு ஐந்தனுள் தாமரை வடிவமானது (பிங்.); lotus - shaped section of a crown, one of five muḍi-y-uruppu; 7. நளிநயத்துக்குரிய ஆண் கைகளுளொன்று (சிலப்.பக்.92, கீழ்க்குறிப்பு); a hand - pose 8. கோடா கோடி (பிங்.); ten million crores. "கொடிப்படைப் பதுமத்தின் தலைவன்" (கம்பரா.இலங்கை கேள்வி.45) 9. பதுமநிதி பார்க்க; see paduma-nidi. 10. பதுமராகம் பார்க்க; see paduma - rāgam. "பதுமமு நீலமும் விந்தமும் படிதமும்" (சிலப்.14:186) 11. பதினைந்தாம் விண்மீனாகிய விளக்கு (சுவாதி) விண்மீன்; the 15th nakṣatra. 12. நிரய வகை (சி.போ. பா.2,3,பக். 203); a hell. 13. குதிரையின் இரண்டு முன் கால் சப்பைப் பக்கங்களிலும் காணப்படும் சுழி வகை (சுக்கிரநீதி,314); curls of hair on the shoulders of a horse.

[Skt.padma> த. பதுமம்]

பதுமம்² padumam, பெ.(n.) 1. ஈயம்; lead 2. ஒரு குளிகை; lotus pill 3. ஒரு வகை மாணிக்கம்; a kind of ruby 4. கண்ணிமை நோயின் ஒரு வகை மாறுபாடு; an eye disease of eye lid 5. ஒரு வகை ஓக நிலை; (in yoga philosophy) a posture in the practice of yoga (சா.அக.).

பதுமமணி paduma-maṇi, பெ.(n.) பதும வீசம் (சங்.அக.) பார்க்க; see paduma -viśam.

[Skt.padma> த. பதுமம்+மணி]

பதுமமூலம் paduma-mūlam, பெ.(n.) தாமரைக் கிழங்கு; bulbous root of lotus (சா.அக.).

[பதுமம்)+மூலம்]

[Skt.padma> த. பதுமம்]

பதுமர் padumar, பெ.(n.) பழைய புத்தருள் ஒருவர் (மணிமேபக்.369); one of the Buddhas that preceded Gautama Buddha.

[Skt.padma> த. பதுமர்]

பதுமரசாதி padumara-śādi, பெ.(n.) காம வகைப்பாட்டில் நான்காம்பிரிவு (அத்தினி) மகளிர் நால் வகைகளில் ஒன்றான; one of the four class i.e. last class of women divided according to their lust (சா.அக.).

பதுமராகம் paduma-rāgam, பெ.(n.) மாணிக்க வகை (திவா.) (திருவாலவா.25,12.); jacinth, a species of ruby, hyacinth.

[Skt.padma-rāga> த. பதுமராகம்]

பதுமரேகை paduma-rēgai, பெ.(n.) ஒருவனது நல்வாய்ப்பை (அதிட்டத்தை)க் குறிப்பதாகக் கருதப்படும் தாமரை வடிவமான கைவரிகை; lotus - mark on the palm of the hand, believed to indicate one's good fortune.

[Skt.padma+rēga> த. பதுமரேகை]

பதுமரோகம் paduma-rōgam, பெ.(n.) கண்ணிமையில் செஞ்சதை வளர்ந்திருக்கும் நோய் வகை (சங்.அக.); red fleshy excrescence with in the eyelid causing redness of the eye.

[Skt.padma+rōka> த. பதுமரோகம்]

பதுமவியூகம் paduma-viyūgam, பெ.(n.) தாமரை வடிவமாக வகுக்கப்பட்ட படையணி (சீவக.2311,உரை.); order of an army in the form of a lotus.

[Skt.padma+viyūka> த. பதுமவியூகம்]

பதுமாசனம் padumāśaṇam, பெ.(n.) இருக்கை (ஆசனம்) ஒன்பதனுள் இடக்காலை வலத்தொடையிலும் வலக்காலை இடத் தொடையிலும் வைத்து உட்கார்ந்து வலக் கையால் வலது பெரு விரலையும், இடக்கையால் இடது பெருவிரலையும் முதுகில் கை மாற்றிப் பிடித்துக் கொண்டு மோவாய்க் கட்டையை மார்பின் மேலூன்றி நாசி நுனியில் நாட்டம்

வைத்திருக்கும் இருக்கை (ஆசன) வகை (சீவக.656,உரை.); lotus - posture, a yōgic posture which consists in placing the right foot on the left thigh and the left foot on the right thigh and grasping the toes with the hands crossed over the back, while the chin presses on the chest and the gaze is fixed on the tip of the nose, one of nine āśanam.

[Skt.padmā-sana> த. பதுமாசனம்]

பதுமாசனன் *padumāśanaṅ*, பெ.(n.) தாமரையில் வீற்றிருப்பவன், பிரமன்; Brahmā, as seated on a lotus. "பழியாது மில்லாத பதுமாசனற்கும்" (பிரபோத.3:6).

[Skt.padmāsana> த. பதுமாசனன்]

பதுமாசனி *padumāśaṅi*, பெ.(n.) தாமரையில் வீற்றிருப்பவள், திருமகள்; Laksmi, as seated on a lotus.

[Skt.padmāsanā> த. பதுமாசனி]

பதுமாஞ்சலி *padumāñjali*, பெ.(n.) இரு கையையும் பதும கோசிகமாகக் கூட்டும் இணைக்கை வகை (சிலப்.3,18,உரை.); a gesture with both hands in which they are joined in paduma - kōśigam pose.

[Skt.padma+añjali> த. பதுமாஞ்சலி]

பதுமாதனம் *padumādaṅam*, பெ.(n.) பதுமாசனம் (தத்துவப்.108, உரை.) பார்க்க; see padumāśanam.

பதுமாதீதம் *padumātīdam*, பெ.(n.) மூன்றெழுத்தில் ஒன்றாகிய சவ்வ; one of the three mystic letters 'cawvic' (சா.அக.).

பதுமாந்தரம் *padumāndaram*, பெ.(n.) தாமரையிதழ்; petals of lotus flower (சா.அக.).

பதுமாலயம் *padumālayam*, பெ.(n.) 1. சீதேவி செங்கழுநீர்; purple fleabane 2. பொன்னாங்கண்ணி; sessile plane (சா.அக.).

பதுமினி *padumini*, பெ.(n.) நால்வகைப் பெண்டிருள் மேன்மைமிக்க இலக்கண முடையவள்; woman of the superior order, one of four pen.

[Skt.padmini> த. பதுமினி]

பதுமுகம் *padumugam*, பெ.(n.) 1. பதுமாசனம் (சிலப்.8,26,உரை.) பார்க்க; see padumāśanam 2. ஓமாலிகை முப்பத்திரண்டனுள் மஞ்சன நீரிற் கலக்கும் நறும் பண்ட வகை (சிலப்.6,77,உரை.); a fragrant substance used in bathing, one of 32 ōmāligai.

பதேசம் *padēśam*, பெ.(n.) நாடு; country. "நரகமேழும் நிகோதமும் பதேசமும்" (மேருமந்.110).

[Skt.pra-dēśa> த. பதேசம்]

பந்த் *pandh*, பெ.(n.) (கட்சி, சங்கம் போன்ற அமைப்பு ஒரு கோரிக்கைக்காக அல்லது ஒன்றிற்கு எதிர்ப்பைத் தெரிவிக்கும் வகையில்) போக்குவரத்து, தொழில் போன்றவற்றை நடைபெறாவிடாமல் தடுத்தல்; முழு அடைப்பு; total stoppage (of business activities in a town, etc., (in India) bandh. 'பொது மக்கள் பாதிக்காத வகையில் பந்த் நடத்த வேண்டும்' (உ.வ.).

த.வ. அடைப்பு

[U.bandh> த. பந்த்]

பந்தர் *pandar*, பெ.(n.) முற்பிறப்பில் செய்த தீவினையால் அறிவு பெறாது பாசத்துக்கு உள்ளானவர் (வின்.); persons subject to the influence of karma and not yet eligible for divine illumination.

[Skt.bandha> த. பந்தர்]

பந்தனம் *pandaṅam*, பெ.(n.) 1. கட்டு; tie. 2. தடை; obstruction. 3. மறியல்; suppression as urine or stool. 4. விசி; ligature. 5. வளையக்கூடிய இழுவற்ற தடிப்பான சவ்வக் கயிறு; any flexible in elastic tough fibrous band. 6. எலும்புகளை

பிணைக்கும் கடினமான கயிறு போன்ற பொருள்; a strong compact substance serving to bind one bone to another. 7. அரைஞாண்; waist string. 8. கட்டு; fastening binding. 9. சிறைப்படுத்துகை; restricting or restraining the actions or movements as of devils spirits, dieties etc. 10. திணை; millet (சா.அக.).

[Skt.bandhana > த. பந்தனம்]

பந்தனாலயம் *pandanālayam*, பெ.(n.) சிறைச் சாலை (யாழ்.அக.); prison.

[Skt.bandhanā+lāya > த. பந்தனாலயம்]

பந்தனை *pandanai*, பெ.(n.) 1. பந்தனம், 1,2 பார்க்க; see pandanam. "ஐம்புலப் பந்தனை வாளர விரிய" (திருவாச.3,70) 2. பற்று; attachment. "பந்தனையிலா தான்" (பாரத.வாகதேவனைப்.8) 3. ஆணவாதி குற்றங்கள் (சி.சி.9,12); bondage of soul. 4. குழந்தைக் கான நோய்; disease of children. "பந்தனை தீரப் பல்லாண்டு... பாடுதுமே" (திவ்.திருப்பல்.6). 5. மகள் (பிங்.); daughter.

[Skt.bandhana > த. பந்தனை]

பந்தா *pandā*, பெ.(n.) தன் பதவி, மேனிலை முதலியவற்றை வெளிப்படுத்தக் கூடிய மிடுக்கு; over bearing attitude. அவர் தான் ஒரு பெரிய நடிகர் என்ற பந்தாவே இல்லாமல் எல்லோரிடமும் இயல்பாகப் பழகுவார்.

த.வ. மிடுக்கு

[Skt.Panthah > த. பந்தா]

பந்தாதிகாரி *pandādikāri*, பெ.(n.) சிறைச்சாலையின் அதிகாரி (திருவாலவா. அரும்.); superintendent of a jail.

த.வ. சிறைச்சாலை மேற்காணி

[Skt.bhandādhikārin > த. பந்தாதி]

பந்தூரம் *panduram*, பெ.(n.) அழகு (வின்.); line of beauty, beauty.

[Skt.bandhura > த. பந்தூரம்]

பந்தேகானா *pandēkāṇā* பெ.(n.) சிறைக் கூடம்; prison, jail.

[U.bandēkhāna > த. பந்தேகானா]

பந்தோக்கு *pandōkku*, பெ.(n.) கூட்டம் (இ.வ.); gang.

[U.bandēq > த. பந்தோக்கு]

பந்தோபத்து *pandōpattu*, பெ.(n.) 1. திட்டப் படுத்தப்பட்ட ஒழுங்கு; agreement, settlement, bargain, adjustment, arrangement, any system or mode of regulation, revenue settlement. 2. காவல்; care, safety, safe custody. முதலமைச்சரின் வருகையை முன்னிட்டுப் பலத்த பந்தோபத்து ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டுள்ளன.

த.வ. முறைக்காவல், பாதுகாவல்

[U.bandōbast > த. பந்தோபத்து]

பப்பரப்பெண்டு *pappara-p-pendu*, பெ.(n.) வரிக் கூத்து வகை (சிலப்.3,13,உரை,பக்.88); a kind of masquerade dance.

[பப்பரம்+பெண்டு]

பப்பரம் *papparam*, பெ.(n.) ஐம்பத்தாறு நாடுகளுள் ஒன்று (திருவேங்.சத.96.); an ancient country of India, one of 56 dēśam. 2. பதினெண்மொழிகளுள் ஒன்று (திவா.); a language, one of 18.

[Skt.barbara > த. பப்பரம்]

பப்பரர் *papparar*, பெ.(n.) பப்பர (குச்சர) நாட்டார்; people of Papparam. "பப்பர ரெயினர் சீனகர்" (கம்பரா.மிதிலை,99).

பப்பளி¹ *pappali*, பெ.(n.) பப்பாளி (வின்.) பார்க்க; see pappāli.

பப்பளி² *pappali*, பெ.(n.) கிச்சிலி வகை; pomelo, the largest of the orange species.

பப்பளிச்சேலை *pappali-c-cēlai*, பெ.(n.) சேலைவகை (இ.வ.); a kind of saree.

[பப்பளி+சேலை]

[K.pappali > த. பப்பளி]

பப்பளிமாக¹ *pappalimāśu*, பெ.(n.) பப்பளி² பார்க்க; see pappali.

பப்பளிமாக² *papalimāśu*, பெ.(n.) பெரு நாரத்தை; batavian orange (சா.அக.).

[டச்ச > pampelmoes > த. பப்பளிமாக]

பப்பாயி *pappāyi*, பெ.(n.) பப்பாளி பார்க்க; see *pappāli*.

பப்பாளி *pappāli*, பெ.(n.) ஒரு வகைச் சிறுமரம்; Papaya Papaw.

[*Malay. Papaya* > த. பப்பாளி]

பப்பாளிப்பால் *pappālippāl*, பெ.(n.) பப்பாளி பார்க்க; see *pappāli* (சா.அக.).

பப்புருவாகனன் *pappuru-vākanan*, பெ.(n.) மணலூர்ப் புரத்துப் பாண்டிபன் மகளான சித்திராங்கதையிடம் அருச்சுனற்குப் பிறந்த மகன் (பாரத.); son of Arjuna by the Pāṇḍya princess Citrāṅgatā of maṇalūrpuram.

[*Skt. Babhruvāhana* > த. பப்புருவாகனன்]

பப்பரம் எனப்படும் குச்சர நாட்டின் ஒரு பகுதியில் மணலூரைத் தலைநகராகக் கொண்டு ஆண்டு வந்த பாண்டியக் கிளை மரபினரைக் குறித்த கதையாகலாம்.

பம் *pam*, பெ.(n.) விண்மீன் (பிங்.); Star.

[*Skt. bha* > த. பம்]

பம்பாய் *pampāy*, பெ.(n.) இந்தியாவின் மேல் கடற்றுறைமுகமான ஒரு பெரு நகரம்; Bombay.

[*Port. bombain* > த. பம்பாய்]

தற்போது மும்பை என வழங்கப்படுகிறது.

பம்மகத்தி *pammakatti*, பெ.(n.) பார்ப்பனக் கொலை (பிரமகத்தி); the sin of killing a Brahmin. "காளையர்க ளெல்லா மடிந்த பம்மகத்தி வரலும்". (திருக்காள.உலா,19).

[*Pkt. bammahatti* > த. பம்மகத்தி]

பம்மன் *pamman*, பெ.(n.) 1. சமணமாணி (சைன பிரமசாரி) (அருங்கலச்.168.); Jain bachelor. 2. பார்ப்பான் (இ.வ.); Brahmin.

[*Skt. brahman* < த. பம்மன்]

பமம் *pamam*, பெ.(n.) பமாதம் பார்க்க; see *pamādam*. "பமத்தினைப் பறித்தெறிந்திப்பான்" (மேருமந்.162).

பமரம் *pamaram*, பெ.(n.) வண்டு; bee. "பமர மடுப்பக் கடா மெடுத்து" (குமர.பிர.மீனாட். பிள்.4).

[*Skt. bhramara* > *Pkt. bhamara* > த. பமரம்]

பமாதம் *pamādam*, பெ.(n.) விழிப்பின்மை, எச்சரிக்கையின்மை; want of care; negligence. "பமாத சரிதம்" (அருங்கலச்.93).

[*Skt. pra-māda* > *Pkt. pamōda* > த. பமாதம்]

பயகம்பனம் *paya-kampanam*, பெ.(n.) அச்சத்தால் நடுங்குகை; trembling on account of fears. "பயகம்பனாதி மருவுதல் போல்" (வேதா.சூ.160).

[*பயம்+கம்பனம்*]

பயகர்ப்பதம் *paya-karppadam*, பெ.(n.) ஒரு கருத்தரிப்பின் மேல் மற்றொரு கருதரிக்கை; a pregnant lady conceiving again super imposed pregnancy (சா.அக.).

பயங்கரம் *payaṅgaram*, பெ.(n.) 1. அச்சம்; fear, terror. 2. அச்சந்தருவது; that which causes fright or terror; alarming thing. "கமலத்தவளைப் பயங்கரமாக நின்றாண்ட வவயத்தின்" (திருக்கோ.33).

[*Skt. bhaya+kara* > த. பயங்கரம்]

பயங்கரவாதம் *payaṅgara-vādam*, பெ.(n.) அரசியல் நோக்கத்திற்காக மக்களிடையே அச்சத்தைக் கிளப்பும் வகையில் வன் முறையை மேற்கொள்ளும் போக்கு; terrorism. பயங்கரவாதத்தை அறவே ஒழிக்க எல்லோரும் முன் வர வேண்டும்.

த.வ. வன்கொடுமை

[*பயங்கரம்+வாதம்*]

பயங்கரவாதி *payaṅgara-vādi*, பெ.(n.) பேரச்ச முறைகளை மேற்கொண்டவர்; terrorist. பயங்கரவாதிகளை அரசு ஒடுக்க வேண்டும் அல்லது அவர்களாகவே திருந்த முற்பட வேண்டும்.

த.வ. வன்கொடியன்

பயங்காட்டு-தல் *payan-gāṭṭu*, 5
செ.கு.வி.(v.i.) அச்சமடையத்தக்க தோற்றங்
காட்டுதல்; to assume a threatening
appearance.

[Skt.bhaya > த. பயம்]

பயங்காட்டு-தல் *payan-gāṭṭu*-, செ.குன்றாவி.
(v.t.) அச்சமுறச் செய்தல்; to frighten,
threaten, menace.

[பயம்+காட்டு-,]

[Skt.bhaya > த. பயம்]

பயங்காளி *payan-gāli*, பெ.(n.) பயங்கொள்ளி
பார்க்க; see *payan-golli*. "இந்தப் பயங்காளிப்
பயல்" (அருட்பா. vi, வேண்டுகோள், 5, பக்.748).

[பயம்+(கொள்ளி)காளி]

பயங்கொள்ளி *payan-golli*, பெ.(n.)
அச்சமுள்ளோன் (இ.வ.); coward.

[பயம்+கொள்ளி]

பயச்சுரம் *paya-c-curam*, பெ.(n.) நடுக்கம்
முதலிய அச்சக் குறிகளை உண்டாக்கும்
காய்ச்சல் நோய் (சீவரட்.); fever in which the
patient shows symptoms of fear.

[Skt.bhaya > த. பயம்]

பயசம் *payaśam*, பெ.(n.) 1. திருநாமப் பாலை;
wild sarsa-parilla. 2. தண்ணீர்; water. 3.பால்;
milk. 4. முலைப் பால்; breast milk. 5. அச்சம்;
fright (சா.அக.).

பயணஉத்தரவுச் சீட்டு *payana-uttaravu-c-
cittu*, பெ.(n.) கப்பல் துறைமுகத்தை விட்டு
போகும் முன் கொடுக்கப்படும் அனுமதிச் சீட்டு;
port clearance.

[பயணம்+உத்தரவு+சீட்டு]

பயணங்கட்டு-தல் *payanaṅ-kāṭṭu*-, 5
செ.கு.வி. (v.i.) பயணத்திற்கு ஆயத்தமாதல்; to
prepare for a journey.

[Skt.pra-yāna > Pkt.payana > த. பயணம்]

பயணச்சீட்டு *payana-c-cittu*-, பெ. (n.)
பொதுப்போக்குவரத்து ஊர்திகளில் செல்வதற்

காகத் தரப்படும் கட்டண நறுக்குச் சீட்டு; a
piece of paper or card giving the holder a
right to admission to travel on public
transport.

[பயணம்+சீட்டு]

[Skt.Pra-yāna > Pkt.payana > த. பயணம்]

பயணச்சீட்டுப்பரிசோதகர் *payana-c-cittu-
p-pariśōdagar*, பெ. (n.) பேருந்து, இரயில்
முதலியவற்றில் செல்பவர்களின் செலவுச்சீட்டு,
சுமைக்கான கட்டணச் சீட்டு முதலியவற்றைக்
கேட்டு வாங்கிச் சரி பார்க்கும் பணியைச்
செய்பவர்; ticket examiner (in a bus, train,
etc., while travelling).

த.வ. நோட்டகர்

பயணசன்னாகம் *payana-śannakam*, பெ. (n.)
பயண அணியம்; preparation for a journey.

பயணநூல் *payana-nūl*, பெ. (n.) ஒருவர் தான்
சென்று வந்த நாட்டைப் பற்றியும் சந்தித்த
மக்களைப் பற்றியும் எழுதும் நூல்; literature of
travel. 'ஒரு நாட்டின் பண்பாடு, அவர்களின்
பழக்கவழக்கங்களைப் பயண நூலில் அறிந்து
கொள்ளலாம்'.

[பயணம்+நூல்]

[Skt.pra-yāna > Pkt.payana > த. பயணம்]

பயணப்படி *payana-p-padi*, பெ. (n.) அலுவலக
வேலையின் பொருட்டு வெளி இடங்களுக்குச்
செல்பவர்களின் செலவை ஈடுகட்டக்
குறிப்பிட்ட விழுக்காட்டில் வழங்கப்படும்
தொகை; travelling allowance (T.A.).

த.வ. ஏகல் செலவு

[Skt.pra-yāna > Skt.payana > த. பயணம்]

பயணப்படு-தல் *payana-p-padu*-, 20
செ.கு.வி. (v.i.) பயணங்கட்டு-தல் பார்க்க; see
payanaṅ-gattu-,

[பயணம்+படு-தல்,]

பயணப்படுத்து-தல் *payana-p-paduttu*-, 5
செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. செலவுக்கு ஆயத்தப்

படுத்துதல்; to prepare one for a journey.

2. செலவுக்கு (பயணத்திற்கு) அழைத்துச் செல்லுதல் (வின்.); to take one on a journey.

3. சிதறுவித்தல்; to squander, put out of the way. "உள்ளதையெல்லாம் பயணப் படுத்தி விட்டான்" (வின்.).

[பயணம்+படுத்து-தல்,]

பயணம் *payanam*, பெ. (n.) 1. செலவு (பயணம்); journey, travel, voyage. "பயணமுடன்... ஆரூர்தொழுது" (பெரியபு.சேரமான்.129). 2. இறப்பு (மரணம்) (உ.வ.); death, as a journey.

[Skt. pra-yāna > Pkt. payana > த. பயணம்]

பயணம் வைத்தல் *payanam-vaittal*, பெ. (n.) சாதல்; death (சா.அக.).

[பயணம்+வைத்தல்]

பயணவிரோதி *payanavirōdi*, பெ. (n.) பூனை; cat (சா.அக.).

பயணி¹-த்தல் *payani-*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) பயணப்படு-தல் பார்க்க; see payana-p-paadu-,

பயணி² *payani*, பெ. (n.) செலவு மேற்கொள்பவர்; செலவு செல்பவர்; one who undertakes a journey; traveller; passenger. 'பயணிகள் தங்கும் இடம்', 'வெளிநாட்டுப் பயணிகள் தமிழ்நாட்டின் முக்கிய சுற்றுலாத் தலங்களைக் கண்டு களித்தனர்' (உ.வ.).

பயத்தம் *paya-tattam*, பெ. (n.) அச்சத்தால் அரசன் முதலியோர்க்குக் கொடுக்கும் பொருள் (சக்கிரநீதி, 145.); gift made to the king, etc., through fear.

[Skt. bhaya+datta > த. பயத்தம்]

பயந்தாரி *payandāri*, பெ. (n.) பயங்கொள்ளி (திருநெல்.) பார்க்க; see payan-kolli.

[பயம்+தாரி-,]

[Skt. bhaya > த. பயந்தாரி]

பயந்தான்கொள்ளி *payandān-kolli*, பெ. (n.) துணிவு இல்லாதவர்; (பயங்கொள்ளி) (இ.வ.); coward.

[பயந்தான்+கொள்ளி]

பயப்படல் *payappadal*, பெ. (n.) 1. அஞ்சுகை; fearing, being afraid. 2. பயன்படல் (சா.அக.); useful.

பயப்படு-தல் *paya-p-padu-*, 18 செ.கு.வி. (v.i.) தீங்கு, துன்பம் முதலியவை வந்துவிடுமோ என்று எண்ணி அச்சம் கொள்ளுதல்; அஞ்சி நின்றல்; be afraid of. 'தவறு செய்கிறவர் பயப்பட வேண்டும், தவறு செய்யாதவர்கள் எதைக் கண்டும் பயப்படத் தேவையில்லை' (உ.வ.).

[பயம்+படு-,]

பயபக்தி *paya-pakti*, பெ. (n.) அச்சத்தோடு கூடிய பணிவு அல்லது மதிப்புரவு (மரியாதை); reverential attitude. 'புத்தகத்தை பயபக்தியோடு அவர் கையில் கொடுத்தான்' (உ.வ.).

பயம்காட்டு-தல் *payam-kāṭṭu-*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) பயமுறுத்து-தல் பார்க்க; see payamuruttu-, 'பூதம், பேய் என்று சொல்லிக் குழந்தையைப் பயம் காட்டுதல் கூடாது'.

[பயம்+காட்டு-,]

பயமுறுத்து-தல் *payam-uruttu-*, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. அச்சமுண்டாக்குதல்; to threaten, intimidate, frighten. 2. கண்டித்தல் (வின்.); to upbraid, rebuke.

பயா *payā*, பெ. (n.) தக்கா என்னும் முழவு (கலைமகள், XII, 402.); a kind of drum.

பயாம்வார் *payāmvār*, பெ. (n.) விளக்கக் குறிப்பு; detail.

[U. bayānwār > த. பயம்வார்]

பயானகக்கண் *payāṇaka-k-kaṇ*, பெ. (n.) அச்சத்தைத் தோற்றுவிக்கும் ஒரு வகைக்

கண்ணவிநயம் (பரத.பாவ.69.); a glance of the eyes intended to convey fear.

[பயானகம்+கண்]

பயானகம் *payānagam*, பெ. (n.) 1. அச்சக் கவை, sentiment of terror, one of nava-raśam, q.v., 2. நிரய வகை (சிவதரு.கவர்க்க நரக.107); a hell.

[Skt. bhayānaka > த. பயானகம்]

பயிண்டு¹ *payiṇḍu*, பெ. (n.) சுமார் 2 1/2 ஆழாக்களவு (இ.வ.); about 2 1/2 ālāṅku.

[E. pint=1/2 quant < த. பயிண்டு]

பயிண்டு² *payiṇḍu*, பெ. (n.) புத்தகக் கட்டடம்; binding, as of books.

த.வ. கட்டாப்பு

[E. bind > த. பயிண்டு]

பயித்தியக்கரப்பான் *payittaya-k-karappān*, பெ. (n.) பித்தத்தை உண்டாக்கும் ஒரு வகைக் கரப்பான்; a variety of skin eruption causing in sanity or unsoundness of mind (சா.அக.).

பயித்தியக்காரன் *payittiya-k-kāraṇ*, பெ. (n.) 1. பித்துப் பிடித்தவன் (சிவசமவா.58.); madman; lunatic. 2. மூடன்; foolish person.

[Skt. paitya > த. பயித்தியம்]

"காரன்" உடைமைப் பெயர் ஈறு

பயித்தியகாசம் *payittiya-kāśam*, பெ. (n.) மனத் தடுமாற்றத்தை உண்டு பண்ணும் ஈளை நோய்; asthma causing depression of mental faculties (சா.அக.).

[பயித்தியம்+காசம்]

பயித்தியதோசம் *payittiya-dōśam*, பெ. (n.) காலையில் எழுந்தவுடன் தூய்மையான நீர் குடிப்பதால் நீங்கும் நோய்; a disease which is cured by taking pure water as soon as getting from well (சா.அக.).

[பயித்தியம்+தோசம்]

பயித்தியம் *payittiyam*, பெ. (n.) 1. பித்து; madness, insanity. " பயித்தியங் கொண்டலை கிறாய்" (இராமநா.உயுத்.31.) 2. மதிக்கேடு; folly, foolishness, absurdity, stupidity. 3. தீராமோகம்; infatuation. 'பணப்பயித்தியம்'. 4. பயித்தியக்காரன் பார்க்க; see payittiya-k-kāraṇ.

[Skt. paitya > த. பயித்தியம்]

பயித்தியம்கொள்ளல் *payittiyam-kollal*, பெ. (n.) பித்துப் பிடித்தல்; growing mad, becoming insane (சா.அக.).

பயிரபதிசாதி *payira-padi-śādi*, பெ. (n.) ஆண் இனம் நால் வகைகளில் ஒன்று; one of the four classes of men divided according to their lust (சா.அக.).

பயிராகி *payirāgi*, பெ. (n.) பிச்சை எடுத்து செலவு மேற்கொள்ளும் வடநாட்டார்; religious mendicant from north india.

[U. bairāgi > த. பயிராகி]

பயில்வான் *payilvān*, பெ. (n.) மற்போர் புரிவோன்; wrestler, boxer. 'பயில்வான்கள் இருவரும் மேடைக்கு வந்தார்கள்' (உ.வ.).

த.வ. மல்லன்

[U. pahlvān > த. பயில்வான்]

பர்க்கன் *parkkan*, பெ. (n.) 1. கதிரவன் (பிங்.); the Sun. 2. சிவன் (பிங்.); Sivan. 3. நான்முகன் (யாழ்.அக.); Brahmān 4. திருமால் (யாழ்.அக.); Vṣṇu.

[Skt. bharga(ஒளி) > த. பர்க்கன்]

பர்க்கா *parkkā*, பெ. (n.) விதையிற் பாதியையும் வரியையும் நிலக்கிழார் கொடுக்க குடிவாரத்துக் குரியவன் நிலக்கிழாருக்கு விளைவிற் பாதியைக் கொடுப்பதாகச் செய்துகொள்ளும் உடன் படிக்கை (R.F.); agreement by which a cultivator engages to pay his landlord half the produce, the

latter providing half the seed and paying the whole revenue.

[U. bargā> த. பார்க்கா]

பார்க்காகது *parkkāśudu*, பெ.(n.) 1. இசை நிகழ்ச்சி முதலியன வேலை முடிந்து கலைகை; closing or rising of a court, an office or a business (R.F.). 2. திருப்பி வாங்கிக் கொள்கை; withdrawal. 3. பறிமுதல் மீட்கை (C.G.); raising an attachment.

[U. barkhāst> த. பார்க்காகது]

பார்கத்து *parkattu*, பெ.(n.) செழிப்பு; prosperity, thriving. 'இந்த வீடு பார்கத்து இல்லை' (C.G.).

[U. barakat> த. பார்கத்து]

பார்காணா *parkāṇā*, பெ.(n.) மாவட்டப் பகுதி; sub-division of a district (C.G.).

[U. pargaṇā> த. பார்காணா]

பார்காவணி *parkāvaṇi*, பெ.(n.) காசாய்வு; shroffing, assaying money.

[U. parkhaṇi> த. பார்காவணி]

பார்க்சனியன் *parccaniyan*, பெ.(n.) விண்ணுலக தலைவன் (இந்திரன்); Indra. (திவ்.திருப்பா.4,வ்யா.). 2. பன்னிரு இனத்தி னொருவர்; a deity representing the Sun, one of tuvātacātittar(q.v.).

[Skt. parjanya> த. பார்க்சனியன்]

பார்காசாலை *parṇa-śālai*, பெ.(n.) 1. இலை வேய்ந்த குடி; leafy hut, hermitage. 2. முனிவர் குடி; abode or hermits.

[Skt. parṇa> த. பார்கா]

பார்காமம் *parṇam*, பெ.(n.) இலை; leaf.

[Skt. parṇa> த. பார்காமம்]

பார்க்தா *parttā*, பெ.(n.) கணவன்; husband.

[Skt. bhartā> த. பார்க்தா]

பார்க்தி *partti*, பெ.(n.) 1. படி (பிரதி); substitute; return. 2. பணக்குறை நிரப்புகை;

reimbursement. 'எடுத்த பணத்துக்குப் பார்க்தி செய்ய வேண்டும்' (C.G.).

[U. bharti> த. பார்க்தி]

பார்க்துருதத்தம் *partturu-tattam*, பெ.(n.)

1. மனைவிக்குச் சொந்தமாகக் கணவனாற் கொடுக்கப்பட்ட பரிசுப் (சீதனம்) பொருள் (W.G.) property bequeathed to a woman by her husband which becomes her separate property, a variety of stri-dhana.

[Skt. bhartṛ+datta> த. பார்க்துருதத்தம்]

பார்க்தா *partā*, பெ.(n.) பிற ஆடவர் தம்மை பார்க்காத வகையில் இசுலாமியப் பெண்கள் தங்கள் உடலையும் முகத்தையும் மறைத்துக் கொள்ள அணியும் மேல் அங்கி; purdah.

த.வ. மேலங்கி

[U. bartar> த. பார்க்தா]

பார்க்பட்டிரகம் *parppaṭṭiraśam*, பெ.(n.)

இதளியம், கெந்தி முதலியவைகளை மந்தாக்கினியில் வேகவைத்து, சாணி மீது வாழையிலையை மூடி சாணியிட்டு ஆறிய பின் எடுத்த இரசம் அல்லது கெந்தி, இது ஆயுள் வேத மருந்து (சா.அக.); an Ayurvedic preparation of containing mercury, sulphur etc., in which the said drugs are heated in moderate heat and then thrown on a plantain leaf spread for the purpose over the surface of cowdung then it is covered with another plantain leaf and preserved till the heat subsides.

பார்க்பயூன் *parppayūn*, பெ.(n.) கொத்துக்

கொத்தாய் இலைகளுடன் முட்களும் நிறைந்த ஒரு வகைச் செடியில் சுரக்கக்கூடியதும்; உறைவதும் சாம்பல் நிறத்தோடு விறுவிறுக்கும் காரமுள்ளதும் பொதுவாக, திருகுகள்ளிப் பாலுக்கு மாற்றாகப் பயன்படுத்தக்கூடியது மான பால். (சா.அக.); milk extracted from a thorny shrub filled with bunches of leaves.

It is grey in colour title acrid to taste and pungent. It is generally substituted for milk of fursted spurge.

பர்பி *parpi*, பெ.(n.) கோதுமைக் குறுணை, (சருக்கரை) தேங்காய் முதலியன சேர்த்துச் செய்யப்படும் பணியார வகை (உ.வ.); a kind of sweet prepared with wheat-flour, sugar, coconut, etc.,

த.வ. இனிப்பம்

[U.bar-fi> த. பர்பி]

பர்லாங்கு *parlāṅku*, பெ.(n.) 220 படைச்சால் நீட்டலளவை; 220 yards, furlong.

த.வ.படைச்சால்

[E.Furlong> த. பர்லாங்கு]

பர்வதம் *parvatam*, பெ.(n.) மலை; mountain.

[Skt.parvata> த. பர்வதம்]

பர்வானா *parvāṅā*, பெ.(n.) 1. ஆணையிடல்; order, written command. 2. இலவயம் (இனாம்); grant.

[U.farmānā> த. பர்வானா]

பரக்கு *parakku*, பெ.(n.) 1. ஆய்கை; examination. 2. காசாய்கை; assaying of coins.

[U.parkhāi> த. பரக்கு]

பரகாயசரிதர் *para-kāya-caritar*, பெ.(n.) கூடுவிட்டுக் கூடு பாயும் வல்லமையுள்ளோர் (பரகாயப் பிரவேசம் செய்பவர்); those who are adept in parakāya-p-piravēcam. 'தகவுடைய பாண்டவரும்... பரகாய சரிதர் போல்' (பாரத.நிரைமீட்சி.141).

[Skt.parakāya+caritar> த. பரகாயசரிதர்]

பரகாயப்பிரவேசம் *para-kāya-p-piravēśam*, பெ.(n.) உடலை விட்டு வேறு உடல் புகும் வித்தை கற்றவர்; art of leaving one's own body and entering another body at pleasure, metempsychosis.

[Skt.parakāya+pravēśa> த. பரகாயப்

பிரவேசம்]

பரகிதம் *parakitam*, பெ.(n.) 1. பிறர்க்கு நன்மையானது; that which is good for others. 2. பண்டைக் கணியவகை; (Astrol.) a kind of calculation in the ancient Hindu astronomy.

[Skt.para-hita> த. பரகிதம்]

பரகிதமூலச்சா *parakita-mūla-c-cā*, பெ.(n.) கணிதவாய்பாடு வகை (வின்.); (Astrol.) table of sines in the parakitam mode of astronomical calculation.

[Skt.para-hita+mūla-c-cā> த. பரகிதமூலச்சா]

பரகேசரி *para-kēśari*, பெ.(n.) 1. பகைவர்க்கு அரிமா போன்றவன்; one who is a lion to his enemies. 2. சோழரிற் சிலர்க்கு வழங்கிய பட்டப் பெயர்; title of certain cōḷa kings. 'மதுரை கொண்ட கோப்பர கேசரி வன்மார்க்கு' (S.I.I.V,214).

[Skt.para-kēśarin> த. பரகேசரி]

பரகேசரிக்கல் *para-kēśari-k-kal*, பெ.(n.) பொன் நிறுத்தற்குச் சோழர் காலத்தில் பயன்படுத்தப்பட்ட எடைக்கல் வகை. (S.I.I.V.85); a kind of weight used in the days of cōḷa kings for weighing gold.

[Skt.para-kēśarin> த. பரகேசரி-

பகைவர்க்கு அரிமாபோன்றவன்]

பரசமயகோளரி *para-śamaya-kōḷari*, பெ.(n.) திருஞானசம்பந்தருக்குரிய ஒரு பட்டப்பெயர் (புறச்சமயிகளுக்குச் சிங்கம் போன்றவர்); a title of Tiruñāṅa-śampandar, meaning a lion to heretice. 'பரசமய கோளரிக்கு நிகரா' (பதினொ.ஆளுடை.திருவந்.54).

[Skt.para-samaya+kōḷari> த. பரசமய

கோளரி]

பரசுபரம் *paraśuparam*, பெ.(n.) (வி.ஆ.) adv. ஒருவர்க்கொருவர் (அல்லது) ஒன்றுக் கொன்று; mutually, reciprocally.

[Skt.paras-param> த. பரசுபரம்]

பரதநாட்டியம் *parata-nāṭṭiyam*, பெ.(n.) தென்னகப் பழந்தமிழர் நடனம்; dancing and acting according to ancient Tamil works.

த.வ. அநிநயம்

[Skt. *bharata*+*nāṭṭiyam*> த. பரதநாட்டியம்]

பரதம்¹ *paradam*, பெ.(n.) கடல் சூழ்ந்த தென்னிந்தியப் பகுதி; Southern India surrounded by sea.

[த. பரவை > பரதம் > Skt. *Bharata*> த. பரதம்]

பரதம்² *paradam*, பெ.(n.) 1. கூத்து; the art of dancing and acting. 'பாவமொடராகந்தாளமும் மூன்றும் பகர்வதாற் பரதமென்றுரைப்பர். (பரத.பாவ.14). 2. ஒரு நாடகத்தமிழ் நூல் (சிலப்.உரைப்பா.); a treatise on dancing and acting. 3. பரதகண்டம் பார்க்க; see *paratakandam*. 'பரதத் தோங்கிய கோடாச் செங்கோற் சோழர்தங் குலக்கொடி' (மணிமே.பதி.22).

[த. பரவை > பரதம் > Skt. *bharata*> த. பரதம்]

பரதன் *paradan*, பெ.(n.) 1. சகுந்தலைக்கும் துசியந்தனுக்கும் பிறந்தவனும், பரதகண்டம் என்று இந்திய நாட்டுக்குப் பெயர் வழங்கு தற்குக் காரணமானவனெனக் கூறப்படும் ஓர் அரசன்; a sovereign, son of Dusyanta and Sakuntalā, after whom India is called *Bharata-khanda*. 2. இராமன் தம்பியருள் ஒருவனான கைகேயி மகன்; a younger brother of Rama and son of Kaikeyi.

[Skt. *Bharata*> த. பரதன்]

பரதாரம் *para-tāram*, பெ.(n.) பிறன் மனைவி; another's wife.

[Skt. *para-dāra*> த. பரதாரம்]

பரதேசி *paratēśi*, பெ.(n.) 1. அயல் நாட்டான்; foreigner, stranger. (சிலப்.5,11,உரை). 2. அயல்நாடு செல்வோன்; (விண்.); sojourner, pilgrim, traveller. 3. ஆண்டி; beggar, religious mendicant. 4. கதியற்றவன்;

miserable, destitute person. 'பரதேசி காவலர்' (திருவிளை.அங்கம்.27).

த.வ. இரவலன், நாடோடி

[Skt. *para-dēśin*> த. பரதேசி]

பரந்தபன் *paran-tapan*, பெ.(n.) பகைவரை வருத்துவோன்; he who distresses his enemy.

[Skt. *paran-tapa*> த. பரந்தபன்]

பரந்தாமம் *parantāmam*, பெ.(n.) மேலுலகம்; heaven, as resplendent 'பரந்தாம மென்னுந்திவந்தரும்' (திவ்.இராமாநுச.94).

[Skt. *paran-dhāman*> த. பரந்தாமன்]

பரந்தாமன் *parantāman*, பெ.(n.) திருமால்; Viṣṇu, as Lord heaven.

[Skt. *paran-dhāman*> த. பரந்தாமன்]

பரப்பைபதம் *parappai-patam*, பெ.(n.) வடமொழிச் செய்வினைச் சொற்களுள் சிலவற்றின் ஈறுகள்; terminations of certain verbs in active voice. 'பன்னிய போதறி லாதேச மென்னும் பரப்பைபதம்' (பி.வி.36).

[Skt. *parasmaipada*> த. பரப்பைபதம்]

பரம்¹ *param*, பெ.(n.) 1. சுமை (பிங்.); burden, weight, heaviness. 'மிசைப்பரந் தோண்டாது' (புறநா.30). 2. உடல்; body. 'இப்பரந் துடைத்தவர்' (கம்பரா.கடிமண.69). 3. கவசம் (சூடா.); armour for the body. 4. கேடக வகை; a kind off shield. 'புளகத்தோற்பரம்' (சீவக.2218). 5. குதிரைக் கலனை (பிங்.); saddle of a horse.

[Skt. *bhara*> த. பரம்]

பரம்² *param*, பெ.(n.) பரதேசி; mendicant. 'நீ கிருத்திகை தோறும் பத்துப் பரங்கட்குத் தவறாது அன்னம் போட்டுவா' (மதி.க.1,180).

[Skt. *para*> த. பரம்]

பரம்பரம் *paramparam*, பெ.(n.) 1. வழிவழியாக வருகின்ற மரபரிமை (விண்.); hereditary

succession. 2. குலமுறை (வமிசம்); lineage, race. 3. பரம்பரை பார்க்க; see paramparai. 4. முத்தி; final bliss. 'பத்தி செய் யடியரைப் பரம்பரத்துய்ப்பவன்' (திருவாச.2,119). 5. பரம்பரன் பார்க்க; see param-paran, 'நீயாதி பரம்பரமும்' (கம்பரா.விராதன்.4). 6. ஒன்றுக்கொன்று மேலானது; that which goes higher and higher. 'சென்று சென்று பரம்பரமாய்' (திவ்.திருவாய்.8,8,5).

[Skt. paramparā > த. பரம்பரம்]

பரம்பரை *paramparai*, பெ.(n.) 1. இடையறாத தொடர்பு; uninterrupted series or succession, as of waves. 2. தலைமுறைத் தொடர்பு; hereditary succession proceeding from father to son, from guru to disciple, from generation to generation. 'பயில்யோகம் பரம்பரையின் விரும்பினார்'. (பெரியடி. தடுத்தாட்.181).

[Skt. paramparā > த. பரம்பரை]

பரமகாரணன் *parama-kāraṇaṇ*, பெ.(n.) கடவுள்; God, as the first cause. (ஆதிகாரணமானவன்). 'பரமகாரணன்றிரு வருள தனால்' (திருக்கோ.1, அகவல்).

[Skt. parama+kāraṇaṇ > த. பரமகாரணன்]

பரமகுரு *parama-kuru*, பெ.(n.) 1. சிறந்த ஆசான்; great guru. 'பரமகுருவாய்ப் போதிக்கு முக்கணிறை' (தாயு.சுகவாரி.9). 2. பரமாசாரியன், 1. பார்க்க; see paramāśāriyaṇ.

[Skt. parama-kuru > த. பரமகுரு]

பரதசண்டாளன் *parama-śaṇḍālaṇ*, பெ.(n.) கொடும்பாவி; highly wicked person.

[Skt. parama-śaṇḍālaṇ > த. பரதசண்டாளன்]

பரமசிவன் *parama-śivaṇ*, பெ.(n.) சிவபிரான்; śiva.

[Skt. parama+śivaṇ > த. பரமசிவன்]

பரமநாழிகை *parama-nāḷigai*, பெ.(n.) பிறை நிலை (திதி) கிழமை (வாரம்), ஓகம், காரணம், நாண்மீன் ஆகியவற்றின் முழு நாழிகை; full duration, as of a titi, vāram, yōkam, karaṇamornaṭcattiram.

[Skt. parama-nāḷigai > த. பரமநாழிகை]

பரமபத்தி *parama-patti*, பெ.(n.) பரம் பொருளை விட்டுப் பிரிதற்கு ஆற்றாத பத்தியின் முதிர்ந்த நிலை; the third and highest stage of devotion in which a devotee does not brook the slightest separation from the supreme being. 'நனியாம் பரமபத்தியானைந்து' (திவ். இராமாநுச.100).

[Skt. parama+bhakti > த. பரமபத்தி]

பரமபதவாசல் *parama-pata-vāśal*, பெ.(n.) விண்ணுலக வாயில்; a gateway in a Viṣṇu temple.

[Skt. paramapada-vāśal > த. பரமபதவாசல்]

பரமபிதா *parama-pitā*, பெ.(n.) கடவுள் (Chr.); god, as the father of all beings.

[Skt. parama-pitā > த. பரமபிதா]

பரமரகசியம் *parama-rakaśiyam*, பெ.(n.) மிகை மறைபொருள்; profound secret, great mystery. 2. மறைவான தத்துவக் கொள்கை; secret doctrine.

[Skt. parama+rakaśiyam > த. பரமரகசியம்]

பரமலோபி *parama-lōpi*, பெ.(n.) இவறன், ஈயாதவன்; great niggard. 'பரமலோபி கண்டாய், (திருவேங்.சத.45).

த.வ. ஈயாமாரி

[Skt. parama+lōpi > த. பரமலோபி]

பரமஅம்சன் *parama-amśaṇ*, பெ.(n.) துறவிகள் நால்வகையினரில் கடவுள் நிலை யிலுள்ளவன்; ascetic of the highest order, one of four saṇṇiyāci.

த.வ. இறைமையன்

[Skt. parama-hansaṇ > த. பரமஅம்சன்]

பரமேசுவரன் *paramēśuvaran*, பெ.(n.)

1. கடவுள்; God. 2. சிவபிரான்; Śiva.

[Skt.parama+iśvara> த. பரமேசுவரன்]

பரமேசுவரி *paramēśuvari*, பெ.(n.)

1. மலைமகள்; Pārvatī (S.I.I.ii,170,24).

பரர் *parar*, பெ.(n.) 1. பகைஞர் (சூடா.); foes,

2. பிறர்; others, strangers.

[Skt.para> த. பரர்]

பரராசசிங்கம் *para-rāca-śiṅgam*, பெ.(n.)

1. பகையரசர்க்கு அரிமா (சிங்கம்) போல்வான்; one who is a lion to his foes. 2. அரசர் சிலருடைய பட்டப்பெயர்; title of certain kings. 'பரராசசிங்கம் பொற்பந்த மின்றளித்தபோது' (குமிழ்நா.243).

[Skt.para+rājan+śiṅgam> த. பரராசசிங்கம்]

பரராசசேகரன் *para-rāsa-śēgaran*, பெ.(n.)

தமிழை ஆதரித்த யாழ்ப்பாணத்தரசருள் ஒருவன்; a Jaffna king, patron of Tamil literature. 'பரராசசேகர மன்னனின் பமனங்கொள்' (இரகு.பாயி.9).

பரவசம் *paravaśam*, பெ.(n.) 1. பிறனுக்கு

வயப்படல்; subjection to another.

2. மிகுகளிப்பு; ecstasy, transport of joy,

rapture. 3. தன்வசமிழக்கை; loss of the

senses, unconsciousness. 'மயலெலா

மொழிந்து பரவசமாங் காலம்' (சிவப்.பிரபந்

.சிவஞா.கலம்.26). 4. நெறி (வின்.); oath.

5. பராக்கு; inattention. heedlessness.

'பரவசத்தை விட்டு... கேண்மினோ'

(திருவாலவா.8,1).

[Skt.para+vaśa> த. பரவசம்]

பரவசமாதல் *paravasamādal*, பெ.(n.) கடந்த

நிலையடைதல், அதாவது ஆறாம் துன்ப

நிலையை உயிர் கடந்து செல்லுதல்; (in

Vedantha philosophy) a state in which the

soul rapt in vain seemed to have passed

out of the body.

பரவா *paravā*, பெ.(n.) 1. கவலை; care,

concern. 2. குற்றம்; harm. (பரவா இல்லை).

த.வ. பரவாயில்லை, தாழ்வில்லை, தேவலாம்

[U.parvā> த. பரவா]

பராக்க *parāk*, இ.சொ.(அ.வ.); அரசர் போன்றோர்

வருவதை அறிவித்துக் கவனமாக இருக்கும்

படி வேண்டும் சொல்; a term used in the

sense of 'attention' when announcing

the arrival of king etc. 'ராஜாதிராஜ

வீரமார்த்தாண்டர் வருகிறார்' பராக்க, பராக்க'

(நாடக.).

[Skt.parāk> த. பராக்க]

பராக்கிரம பாண்டியன் *parākkirama*

pāṇḍiyan, பெ.(n.) வடமொழிச் செல்வாக்கால்

பாண்டியவரசர் சிலர் கொண்ட பெயர் (Insc.);

name of certain later Pāṇḍiya kings.

[Skt.parākrama+pāṇḍiyan> த. பராக்கிரம

பாண்டியன்]

பராக்கிரமம் *parākkiramam*, பெ.(n.) 1. வீரம்;

valour, bravery, prowess, martial courage.

2. வல்லமை; vigour, strength, power, might,

force, as of a wild beast.

[Skt.parā-krama> த. பராக்கிரமம்]

பராக்கிரமி-த்தல் *parākkirami-*, 4 செ.கு.வி.

(1. v.i.) வீரச்செயல் காட்டுதல்; to display

bravery. 'பல்லாயிர வண்டமும் பயமெய்தப்

பராக்கிரமித்து' (அருட்பா,ii,திருவருள்.8).

[Skt.parākrama> த. பராக்கிரமித்தில்]

பராகம் *parāgam*, பெ.(n.) பன்னிரண்டு நாள்

இரவும் பகலும் உண்ணாதிருக்கும் நோன்பு

வகை. (பிரபோத.39,17.); a religious fast for

twelve days and nights.

[Skt.parāka> த. பராகம்]

பராங்குசன் *parāṅkuśan*, பெ.(n.)

1. எதிரிகளாகிய யானைகளை அடக்கும்

அங்குசம் போன்றவன் (இறை.கள.10,77.); one

who is like an elephant's goad to his enemies. 2. நம்மாழ்வார்; Nammālvār. 'வகுளத் தொங்கற் பராங்குசன்' (அஷ்டப். அழகரந்.காப்பு).

[Skt.parāṅ-kuśa> த. பராங்குசன்]

பராசத்தி *parā-śatti*, பெ.(n.) 1. மெய்யுணர்வு வடிவான உமையம்மை (ஞானமயமான சிவசத்தி) (சி.சி.1,61,சிவஞா.); (śaiva.) Siva's supreme energy which is all intelligence. 2. பஞ்சசத்திகளுள் இரத்தை, கக்கிலை, அசிதை, கிருட்ணை என்ற நார்பிரிவுள்ள சிவசத்தி (சைவச.பொது.74, உரை.); (śaiva.) Siva's supreme energy which manifests itself in four forms, viz., irattai, cakkilai, acitai, kiraṣṇai, one of pañcacatti.

[Skt.parā+śatti > த. பராசத்தி]

பராசரபட்டர் *parāśara-paṭṭar*, பெ.(n.) இராமானுசாசாரியர்க்குப் பின் வைணவாசாரியத்தலைமை வகித்த பெரியார் (குருபரம்); a Vaiṣṇava Ācārya, successor of Rāmāṇuja.

[Skt.parā-śara-bhaṭṭa> த. பராசரபட்டர்]

பராசரன் *parāśaraṇ*, பெ.(n.) வியாசர்க்குத் தந்தையும் பராசரகமிருதியாசிரியருமான முனிவர்; a Rṣi, author of a smṛti and father of Vyāsa. 'பராசரன் குலமாயினும்' (பாரத.சஞ்சயன்று.9).

[Skt.parāśara> த. பராசரன்]

பராதீனம் பண்ணு-தல் *parāṭinam-pannu-*, 11 செ.கு.வி. (v.tr.) தன் சொத்தைப் பிறர் வயப்படுத்துதல்; to alienate one's property.

[Skt.parādhīna> த. பராதீனம்-பண்ணுதல்]

பராபர் *parāpar*, பெ.எ. (adj.) சரியான, correct, exact, straight forward, full. 'அவன் பராபர் ஆள்' (C.G.).

த.வ. பொருத்தமான

[U.barābar> த. பராபர்]

பராபரம் *parāparam*, பெ.(n.) பராபரன் (தாயு.பராபரக்.1.) பார்க்க; see parāparaṇ.

பராபவம் *parāpavam*, பெ.(n.) 1. தோல்வி; discomfiture, defeat 'பராபவத் தீச்சுட' (குமர.பிர.மீனாட்.பிள்ளைத்.5). 2. ஒவ்வாத செயல்; disrespect.

[Skt.parā-bhava> த. பராபவம்]

பராமரி-த்தல் *parāmarī-*, 14 செ.கு.வி. (v.i.) கலந்தாய்தல் (ஆலோசித்தல்); to inquire, examine, investigate, consider. 'சிந்தை பராமரியாத் தென்றிருவாரூர்புக்கு' (தேவா. 744,1).

[Skt.parā-mrī> த. பராமரி-த்தல்]

பராமுகம் *parā-mugam*, பெ.(n.) புறக்கணிப்பு (அலட்சியம்); neglect, disregard, as purposely turning the face away. 'பராமுகந்தவிர்தி' (கந்தபு.வள்ளியம்.72).

[Skt.parāṅ-mukha> த. பராமுகம்]

பரார்த்தம்¹ *parārttam*, பெ.(n.) பிறர் பொருட்டானது; that which is intended for the benefit of others. 'தன்னைப் பரார்த்தமாக்கி' (திவ்.திருக்குறுந்.3,வ்யா. பக்.15).

[Skt.parārtha> த. பரார்த்தம்]

பரார்த்தம்² *parārttam*, பெ.(n.) 1. பேரெண் (பிங்.); a large number = 100,000 billion. 2. பிரமகற்பத்திற் பாதி (காஞ்சிப்பு.வீராட்.2); the number of human days corresponding to 50 years of Brahma's life.

[Skt.parārdha(வின்.) > த. பரார்த்தம்]

பரிக்கிரயம் *parikkirayam*, பெ.(n.) விற்பனை; sale. 'ஒற்றிப் பரிக்கிரயத்துக்கு உரித்தாவதாகக் கொடுத்தோம்' (S.I.I.i,105).

[Skt.parikraya> த. பரிக்கிரயம்]

பரிகரி'-த்தல் *parikarī-*, 4 செ.கு.வி. (11 v.i.) நீக்குதல்; to do away with, remove, expel,

dispel. 'தலைவிக்கு வந்த வருத்தத்தைப் பரிகரித்தல் தனக்குக் கடனாதலின்' (தொல். பொருள்.239,உரை.). 2. நோயைக் குணமாக்குதல்; to remedy, redress. 3. முன் கூறியதை மறுத்தல்; to avoid, retract, recant, amend or correct one's erroneous statement, revoke. 4. நீக்கம் செய்தல்; to expiate, atone for. 5. அடக்குதல்; to control, suppress. 'சித்தந்தன்னைப் பரிகரியாது விட்டால்' (ஞானவா.வைராக்க.129). 6. கஞ்சத் தனம் செய்தல்; to hold back with a miserly spirit, stint. 'வறியவர்க்குப் பரிகரியாராய்க் கொடுப்பின்' (பு.வெ.10,1). 7. கடத்தல்; to pass beyond, cross over

[Skt.parihr> த. பரிகரி'-த்தல்]

பரிகரி²-த்தல் *parikari*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. போற்றுதல் (பு.வெ.8,20, உரை.); to safeguard, take care of. 2. பத்திய முதலியன உதவி நோயாளியைக் கவனித்தல்; to nurse, tend, as a sick person, a lying - in - woman.

[Skt.parikr> த. பரிகரி'-த்தல்]

பரிகாசம் *parikāśam*, பெ.(n.) 1. பகடி; jest, joke, burlesque. 2. இகழ்ச்சி; mockery, raillery, jeer, derision, ridicule. 3. விளையாட்டு; sport, play.

[Skt.pari-hāsa> த. பரிகாசம்]

பரிகார நூல் *parigāra-nūl*, பெ.(n.) மருத்துவ நூல்; a book on treatment of diseases (சா.அக.).

பரிகாரம்¹ *parikāram*, பெ.(n.) 1. நீக்குகை; entire destruction, abolition, cancelling removal. 2. கழுவாய்; expiation, atonement. 'மனு முதலான நூல் கற்றுச் செய் பரிகாரங்களின்றியே' (சேதுபு.தனுக்.66). 3. மாற்று வழிவகை; remedy, antidote. 'என்னாற்றாமைக்குப் பரிகாரமாவ தியாதுஞ் சிந்தியாது' (திருக்கோ.189,உரை). 4. மருத்துவம்; art of healing, curing. 5. பராமரிப்பு (j), nursing, rearing. 6. கேடு நீங்கக் கூறும்

வாழ்த்து (சீவக.264,உரை.); benediction uttered with the intention of averting evil. 7. வழுவமைதி; deviations from grammatical rules, sanctioned by usage. 'இன்னும் இப்பரிகாரத் தாலே கோழியை வாரண மென்றலும் வெருகினை விடையென்றலும் போல்வன பலவுங்கொள்க' (தொல்.பொருள்.624,உரை.). 8. விலக்கு; exemption, immunity (S.I.I.ii,98,51.).

[Skt.pari-hāra> த. பரிகாரம்]

பரிகாரம்² *parikāram*, பெ.(n.) 1. பொருள்; store, provisions. 'நடைப்பரிகார முட்டாது கொடுத்த' (சிறுபாண்.104.). 2. கப்பம் (Insc.); tribute.

[Skt.pari-kāra> த. பரிகாரம்²]

பரிகாரி *parikāri*, பெ.(n.) 1. மருத்துவன்; doctor, medical practitioner. 'சோலை மலைப் பரிகாரி வந்தால்' (தனிப்பா.ii,253,1). 2. முடிமழிப்பாளன் (கொ.வ.); barber, as being also a physician.

[Skt.pari-hārin> த. பரிகாரி]

பரிச்சேதம்¹ *pariccēdam*, பெ.(n.) 1. துண்டிப்பு; cutting off, dissection, division. 2. எல்லை; limit, boundary. 3. அளவுக்குட்படுகை; limitation. 'காலபரிச்சேதம், தேசபரிச்சேதம், வசத்துபரிச்சேதம்'. 4. பிரிவு (அத்தியாயம்) (பிங்.); section, chapter. 5. பகுத்தறிவு; discrimination, positive ascertainment. 6. முழுமை (விண்.); entireness, absolute-ness. 'பரிச்சேதம் அப்படிச் சொல்லவில்லை'.

[Skt.pari-c-chēda> த. பரிச்சேதம்]

பரிச்சேதம்² *pariccētam*, பெ.(n.) சிறு பகுதி (poud); small portion, part.

[Skt.paricchēda> த. பரிச்சேதம்]

பரிசம் *pariśam*, பெ.(n.) 1. தொடு உணர்ச்சி; sense of touch. 2. உணர்ச்சி (சா.அக.); feeling.

பரிசனம் *pariśanam*, பெ.(n.) 1. சேனைகள் (பரிவாரம்); train, retinue. 'சேவித் தணையும்

பரிசனங்கள்' (பெரியபு.சேரமான்.84). 2. ஏவல் செய்வோர் (திவா.); dependants, servants. 'பரிசனர் கணங்கள் யாரும்' (கந்தபு. திருக்கல்.80). 3. சுற்றம் (சூடா.); relationship, affinity.

[Skt.pari-jana> த. பரிசனம்]

பரிசாரகன் *pariśāraṅ*, பெ.(n.) பணியாளர்; servant. 2. சமையற்காரன்; cook.

[Skt.pari-cāraka> த. பரிசாரகன்]

பரிசீலனை *pariśilanai*, பெ.(n.) ஆய்வு (சோதனை); examination, investigation, enquiry.

த.வ. நோட்டம்

[Skt.pari-śilanā> த. பரிசீலனை]

பரிசுத்தம் *pariśuttam*, பெ.(n.) 1. தூய்மை; holiness, sanctity, purity, immaculateness. 2. துப்புரவு; cleanliness, as of dress, clearness, as of water.

[Skt.pari-śuddha> த. பரிசுத்தம்]

பரிசோதி-த்தல் *pariśōti*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) நன்கு ஆராய்தல்; to examine carefully, test thoroughly.

த.வ. நிறை நோட்டம் செய்தல்

[Skt.pari-śōdhi> த. பரிசோதி-த்தல்]

பரிணாமம் *pariṇāmam*, பெ.(n.) ஒன்று பிறிதொன்றாக மாறுகை; transformation, evolution, modification, as the turning of milk into curd. 'அவன் பரிணாமத்தோடு சிவணும்' (ஞானா.11,30).

த.வ.படிமுறை வளர்ச்சி

[Skt.pari-ṇāma> த. பரிணாமம்]

பரித்தியாகம் *parittiyāgam*, பெ.(n.) முற்றும் துறக்கை; complete renunciation.

[Skt.parityāga> த. பரித்தியாகம்]

பரிதாபம் *paritāpam*, பெ.(n.) 1. துயரம்; pain, anguish, sorrow. 2. கழிவிரக்கம்; pity,

sympathy, solicitude. 3. தான் செய்த குற்றத்துக்கு இரங்குகை; repentance. 4. பெருந்தாகம்; burning thirst. 'நடந்தினைத்து முன்னையினும் பரிதாபமுதிர்ந்து, (பாரத. வசந்த.1).

[Skt.pari-tāpa> த. பரிதாபம்]

பரிநிர்வாணம்¹ *parinirvāṇam*, பெ.(n.) ஐந்து வகை நற்பேறுகளுள் ஒன்று (சீவக.3116.உரை.); (Jaina.) absolute extinction or annihilation of individual extinction one of pañcakalyāṇam.

[Skt.pari-nirvāṇa> த. பரிநிர்வாணம்]

பரிபக்குவம் *paripakkuvam*, பெ.(n.) 1. செம்பாகம், அறிவு முதிர்ச்சி; maturity of wisdom. 2. தகுதி; fitness.

[Skt.pari-pakva> த. பரிபக்குவம்]

பரிபவம் *paripavam*, பெ.(n.) 1. மானக்கேடு, அவமானம்; contempt, scorn. 'பாலனென்று பரிபவஞ் செய்யேல்' (திவ.பெரியாழ்.1,4,7). 2. எளிமை (சூடா.); degradation.

[Skt.pari-bhava> த. பரிபவம்]

பரிபாசை *paripāśai*, பெ.(n.) 1. மறைவான சொல்; code word. 2. நூற்சொல்; scientific word. 3. தொழிற்சொல் (சா.அக.); technical or code word Nomenclature. It is used in medical literature to avoid long names.

பரிபாலனம் *paripālanam*, பெ.(n.) பாதுகாவல்; protection, preservation; fostering. 'வரங்கொடுத்துப் பரிபாலனங்கள் செய்தாய்' (சிவரக.கணபதியு.4).

[Skt.pari-pālanā> த. பரிபாலனம்]

பரிபாலி-த்தல் *paripāli*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. பாதுகாத்தல்; to protect maintain in prosperity. 2. அருள்பரிதல் (கடாட்சித்தல்) (வின்.); to show benign compassion.

[Skt.pari-pāli> த. பரிபாலி]

பரிமளம் *parimalam*, பெ.(n.) 1. நறுமணம்; fragrance, perfume. 'பரிமளங் கமழ்வன பாராய்' (கம்பரா.சித்தி.25).

[Skt.pari-mala> த. பரிமளம்]

பரிமாணம் *parimāṇam*, பெ.(n.) அளவு (சூடா.); size, measure, dimension.

[Skt.pari-māṇa> த. பரிமாணம்]

பரியந்தம் *pariyandam*, பெ.(n.) (அ.வ.) (முடிவான) எல்லை; (end) limit. 'ஆயுள் வரையில் இந்தக் (பரியந்தம்) கொடுமை தீராதோ!' (உ.வ.).

பரியாசம் *pariyāśam*, பெ.(n.) பரிகாசம் பார்க்க; see parikāśam. 'யார் சொலும் பரியாசமே' (குமர.பிர.மீனாட்குறம்.8).

[Skt.pari-hāsa> த. பரியாசம்]

பரியாயப் பெயர் *pariyāya-p-peyar*, பெ.(n.) ஒரு பொருட் பல் பெயர் (சூடா.); synonymous noun. 'ஆணையென்னும் பரியாயப் பெயருடைய' (சி.போ.பா.2,பக்.54).

[பரியாயம்+பெயர்]

பரியாயம் *pariyāyam*, பெ.(n.) 1. நேர் சொற்பொருள்; synonym. 2. பன்னோக்கு (நானாவிதம்) (தி.வா.); diverse methods or ways. 3. பொருளை வெளிப்படையாய்க் கூறாது குறிப்பாற் கூறும் அணி (தண்டி.71); (Rhet.) a figure of speech in which one's idea is not expressed in words, but is cleverly suggested. 4. படிமுறைத் திரிவு (பரிணாமம்); transformation, change. 'பால் தயிர் முதலாயின புற்கலத்தினது பரியாய மென்பேன்' (நீல.). 5. தடவை; turn, times. பலபரியாயம் வந்தேன்.

[Skt.paryāya> த. பரியாயம்]

பரிவத்தனம் *parivattanam*, பெ.(n.) 1. சுற்றுக்கை; circumambulation, going around. 'வலமிடம் பரிவத்தனம் செய்து' (திருவாலவா. 28,34). 2. பரிவருத்தனை, 1 பார்க்க; see parivaruttanai.

[Skt.pari-variana> த. பரிவத்தனம்]

பரிட்சி-த்தல் *pariṭṣi*, 4 செ.கு.வி. (v.i.)

1. நோட்டம் செய்தல், சோதித்தல்; to examine, to try; to experiment. 2. ஆராய்தல்; to search, investigate.

[Skt.pariṭṣ> த. பரிட்சி]

பருசை *parusaṭ*, பெ.(n.) ஊர் அவை; assembly of villagers. 'பெரும் பற்றப் புலியூர் மூல பருசையாநில்' (S.I.I.iii,214).

[Skt.pari-ṣad> த. பருசை]

பருவதம் *paruvadam*, பெ.(n.) 1. மலை; hill, mountain. 'பாவபருவதங்க ளெல்லாம்' (சிவரக.அபுத்தியூருவ.4). 2. மீன் வகை (சங்.அக.); a kind of fish.

[Skt.parvata> த. பருவதம்]

பரோட்டா *parōṭṭā*, பெ.(n.) மைதாமாவில் செய்யப்படும் ஒரு வகை அடை வகை; unleavened bread of maize flour, thick in size and round in shape.

த.வ. சூட்டடை

பரோபகாரம் *parōpakāram*, பெ.(n.) பிறர்க்குச் செய்யும் உதவி; philanthropy.

[Skt.parō-pakāra> த. பரோபகாரம்]

பரோல் விடுப்பு *parōl-vituppu*, பெ.(n.) தண்டனைக் காலத்தில் நன்னடத்தை கருதி குறிப்பிட்ட காலத்துக்கு வெளியில் செல்ல வழங்கப்படும் இசைவு; parole.

பல்டி *palti*, பெ.(n.) தலை குப்புற எம்பிக் குதித்தல்; உடற்பயிற்சியில் ஒரு வகை; a gymnastic feat.

த.வ. கவிழ்ந்தடி

[U.palti> த. பல்டி]

பல்டி அடி-த்தல் *palti-ati*, செ.கு.வி. (v.i.)

1. குட்டிக்காரணம் போடுதல்; somersault. 2. ஒப்புக்கொண்டதைச் செய்யாமல் பின் வாங்குதல்; make a retreat; go back on one's word. 3. தோல்வியடைதல்; fail.

‘இந்தத் தடவையும் தேர்வில் பல்டி அடித்துவிட்டாயா?’ (உவ.).

பல்லவம் *pallavam*, பெ.(n.) 1. தளிர்; sprout, shoot. ‘பல்லவ சயனங்கள் பாராய்’ (கம்பரா. சித்தி.23). 2. பல்லவதேயம் (யாழ்.அக.); பார்க்க; see pallava-tēyam.

[Skt.pallava > த. பல்லவம்]

பலசாலி *pala-śāli*, பெ.(n.) உடல்வலியுள்ளோன்; strong person.

த.வ. மல்லன்

[Skt.bala-śālin > த. பலசாலி]

பலசித்தி *pala-śitti*, பெ.(n.) பயனடைகை; reaching fruition; achieving success.

[Skt.phala+śitti > த. பலசித்தி]

பலதேவன்¹ *palatēvan*, பெ.(n.) பலராமன் பார்க்க; see palarāman.

[Skt.bala-dēva > த. பலதேவன்]

பலராமன் *pala-rāman*, பெ.(n.) கண்ணனுக்கு மூத்தவன் (பிங்.); elder brother of Kṛṣṇa, one of tacāvatāram.

[Skt.Bala-rāma > த. பலராமன்]

பலவந்தப் புணர்ச்சி *palavanta-p-puṇarcci*, பெ.(n.) கட்டாயப்படுத்தி ஒரு பெண்ணைப் புணர்கை; rape.

[Skt.bala-vant > த. பலவந்தம்]

பலவந்தம் *palavandam*, பெ.(n.) வலக்காரம், கட்டாயப் படுத்தல்; force, violence, compulsion.

[Skt.bala-vat > த. பலவந்தம்]

பலவான் *palavān*, பெ.(n.) வலிமையானவன்; (உவ.); strong, powerful man.

த.வ. மல்லன், வல்லாளன்

[Skt.bala-vān > bala-vat > த. பலவந்தம்]

பலவீரம் *palavīram*, பெ.(n.) சவ்வீரம்; a sublimated compound of mercury, sulphur, alum and sal ammonia (சா.அக.).

பலவீனம் *pala-v-īṇam*, பெ.(n.) 1. வலியின்மை (உவ.); weakness. 2. அசதிநோய் (இ.வ.); debility, neurasthenia.

த.வ. நலிவு

[Skt.bala+hīna > த. பலவீனம்]

பலாங் *palāṅ*, பெ.(n.) கப்பற் சதுரப்பாய்க்களைச் சுருட்டும்பொழுது அவற்றின் கீழ் மூலைகளைப் பறுவானுக்கு இழுக்க உதவுங் கயிறு; (M.Navi); clew-garnets.

பலாஞ்சீப்பு *palāñ-śippu*, பெ.(n.) கப்பலின் பலாஞ்சீப்பும் என்ற உத்தரத்தில் விரிக்கப்படும் பாய் (M.Navi.) sail tied to the flying-jib.

[E.flying + E.jib > த. பலாஞ்சீப்பு]

பலாத்தாரம் *palātkāram*, பெ.(n.) கட்டாயப் படுத்துதல் (இ.வ.); force, violence, compulsion.

த.வ. வலக்காரம்

[Skt.balāt-kāra > த. பலாத்தாரம்]

பலாபலம் *palāpalam*, பெ.(n.) இலாபநட்டம்; profit and loss.

த.வ. ஆகுபோகு

[Skt.phala+a-phala > த. பலாபலம்]

பலான் *palān*, பெ.(n.) அப்பேர்ப்பட்டவன் (C.G.); such a one.

[U.falān > த. பலான்]

பலானது *palānadu*, பெ.(n.) குறிப்பிட்டது; the particular.

பலானவன் *palānavan*, பெ.(n.) இன்னான்; certain or such and such a person. ‘அவன் பலானவனென்று தெரியுமா?’

[U.fulān > த. பலானவன்]

பலி¹-த்தல் *pali*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நேர்தல்; to happen, 'அசனியேற்றின் வீழ்வெனப் பலித்தது பாவியேற்கென்க' (இரகு.சீதைவ. 116). 2. பயன் விளைத்தல்; to take effect, yield results, produce good or evil. 'வயலிடுந் தழையும்... பின்பலிக்குமாபோல்' (சி.சி.2,17). 3. செழித்தல்; to thrive, as a crop. 'பலிப்பறிந்து... வித்தினார்' (அரிசீ.பு.நாட்டுப். 38). 4. மிகுதல்; to increase, swell. 'நீர்பலிப் வான்றிரை யெறிந்து' (இரகு.நாட்டுப்.38.); 5. கொடுத்தல். to give 'பூசையின் பலத்தினைப் பலிப்பாய்' (செவ்வந்திப்பு. அகத்தியச்.41).

[*Skt. phala* > த. பலி-]

பலி² *pali*, பெ.(n.) 1. நிறைவேறல்; that which takes effect (பிங்.). 2. காய்கனிகளுள்ள மரம் (யாழ்.அக.); tree laden with fruit.

[*Skt. phalin* > த. பலி]

பலி³ *pali*, பெ.(n.) 1. தீக் குண்டத்தில் (யாகத்தில்) தேவர், முன்னோர் ஆகியோர்க்கு இடும் உணவுப்பொருள்; offering given to gods, ancestors, etc., in sacrifice. 'பலிகண் மாறிய பாழ்படு பொதியில்' (புறநா.52). 2. பலியிடுவதற்குரிய விலங்குகள் முதலியன; sacrificial animal or offering. 3. காக்கை முதலிய பறவைக்கு உண்ண இடுஞ்சோறு; boiled rice thrown as an offering to crows. 'காக்கையது பலியே' (குறுந்.210). 4. பிச்சை; boiled rice given to mendicants, alms. 'பலிகொண்டுண்பவர்' (தேவா.47,5). 5. சோறு; rice (திவா.). 6. பூசைக்கு வைக்கப்படும் பூ முதலியன; offering of flowers, etc., in worship. 'மலர்சில கொண்டு... தேம்பலி செய்த வீர்நறுங் கையள்' (ஐங்குறு.259). 7. சாம்பல் (குடா.); ashes. 8. திருநீறு (அக.நி.); sacred ashes. 9. கப்பம் (யாழ்.அக.); tribute. 10. சிற்றூர்களில் தேவதைகளுக்குப் பலியிடுவதன் பொருட்டு விடப்பெற்ற மானியம்

(R.T.); inam granted for the service of making sacrifices to village deities. 11. பலி சக்கரவர்த்தி பார்க்க; see *pali-šakkaravartti*.

[*Skt. bali* > த. பலி]

பலிகொடு-த்தல் *pali-kodu*-, செ.கு.வி. (v.i.) 1. தெய்வத்திற்குப் பலியிடுதல்; to sacrifice a victim; to present offerings to a deity. 'வளநகர் சிலம்பப் பாடிப் பலிகொடுத்து' (அகநா.22). 2. கொல்லுதல் (உ.வ.); to kill.

த.வ. காவு கொடுத்தல்

[*Skt. bali* > த. பலி]

பலிசை *pališai*, பெ.(n.) 1. ஆதாயம் (இலாபம்); profit. 'பலிசையாற் பண்டம் பகர்வான்' (பு.வெ.12,வென்றிப்.2). 2. வட்டி; interest. 'இப்பொன் பதினெண் கழஞ்சே மூன்று மஞ்சாடி குன்றிக்கும் பலிசையாற் சந்திராதித்தவல்... அட்டுவோமானோம்' (S.I.I.i,116).

[*Skt. phala* > த. பலம்]

பலிதேர்-தல் *pali-tēr*-, 3 செ.கு.வி. (v.i.) பிச்சையெடுத்தல்; to beg alms. 'வற்றலோடு கலனாப்பலி தேர்த்து' (தேவா.61,2).

த.வ. இரத்தல்

[*Skt. bali* > த. பலி-]

பலிப்பு *palippu*, பெ.(n.) 1. சித்தி; success. 2. பயன்; fruit, result. 'செய்தவப் பலிப்பை நோக்கி' (இரகு.யாகப்.2). 3. நன்றாய் விளையுந் தன்மை; productivity. 'பெரும்பூமி பலிப் பெய்தும்' (குற்றா.தல.நூற்ப.13). 4. வினைப் பயன்; result of karma.

[*Skt. bali* > த. பலிப்பு]

பலிபீடம் *pali-piṭam*, பெ.(n.) பலியிடும் இடம்; altar. 'நீண்ட பலி பீடத்தி லறுத்துவைத்த சிரத்தை' (கலிங்.98).

த.வ. காவு முற்றம்

[*Skt. bali* > த. பலி]

பலிபீடிகை *pali-piṭikai*, பெ.(n.) பலிபீடம் பார்க்க; see *pali-piṭam*. 'வில்லைப்பலி யண்ணு மலர்ப்பலி பீடிகை' (சிலப்.12,43).

[Skt. *bali* > த. பலி]

பலிவாங்கு-தல் *pali-vāṅku-*, 9 செ.கு.வி. (v.i.)

1. தொந்தரவு செய்தல்; to torment. 2. நீரில் அடிக்கடி மூழ்க வைத்து இறக்கச் செய்தல்; to make victims of, as by drowning frequently. 'குளம் பலி வாங்கும்'.

[Skt. *bali* > த. பலி]

பலிவெட்டு *pali-vettu*, பெ.(n.) பூசை முதலியவற்றின் பொருட்டுக் கோயிலுக்கு விடப்பட்ட சிற்றூர்; village given to a temple to meet the expenses of worship and festivals.

[Skt. *bali* > த. பலி]

பலே *palē*, பெ.(n.) 'நன்று' என்ற பொருளைக் குறிக்குஞ்சொல்; a term of approbation denoting 'excellent!'

த.வ. வல்லே, வலே

[U. *bhalā* > த. பலே]

பவ¹-த்தல் *pava-*, 2 செ.கு.வி. (v.t.) தோன்றுதல்; to appear; to be born. 'ஊழியுழி பவந் திட்ட பரமனார்' (தேவா.952,2).

[Skt. *bhava* > த. பவ-,]

பவகாரணி *pava-kāraṇi*, பெ.(n.) அழகர் மலையில் உள்ள ஒரு பழம் பொய்கை; an ancient pool in Alakar-malai. 'புண்ணிய சரவணம் பவகாரணியொடு' (சிலப்.11,94).

[Skt. *bhava+kāraṇi* > த. பவகாரணி]

பவந்தா-தல் (பவந்தருதல்) *pavan-tā-*, 15 செ.கு.வி. (v.i.) தோன்றுதல்; to appear. 'நன்றினொன்றாய்ப் பவந்தரும்' (சி.சி.2,74).

[Skt. *bhava* > த. பவ]

பவம்¹ *pavam*, பெ.(n.) 1. பிறப்பு; birth, origin (பிங்.); 'பவத்திற மறுகெனப் பாவை நோற்ற காதை' (மணிமே.30). 2. உலக வாழ்க்கை; earthly life. 'சரியாப் பிறவிப் பவந்தரும்' (திவ்.இராமாநுச.94). 3. உலகம்; world. 'பேரின்ப வீட்டுப்பவம்' (சிவப்.பிர.வெங்கைக்க. 75). 4. காரணம் பதினொன்றனுள் ஒன்று; (Astrol.) a division of time, one of eleven *karanam*, q.v. 5. உண்மை; existence. 'கொள்பவத்தின் வீடென்' (சி.போ.8,2, வெண்பா.2.).

[Skt. *bhava* > த. பவம்]

பவித்திரம் *pavittiram*, பெ.(n.) மிகு தூய்மை; sacredness, purity.

[Skt. *pavitra* > த. பவித்திரம்]

பவுண்டு¹ *pavunṭu*, பெ.(n.) பதினாறு அவுன்சு அளவு கொண்ட ஒரு நிறை; a standard weight = 16 ounces a *voirdupois*.

[Lat. *pond* > த. பவுண்டு]

பவுண்டு² *pavunṭu*, பெ.(n.) கொண்டித் தொழு; enclosure for detention of stray cattle.

[E. *pound* > த. பவுண்டு]

பவத்தர் *pavuttar*, பெ.(n.) புத்தமதத்தோர்; Buddhists. 'அயர்த்தார் பவத்தர்' (திவ்.இயற். நான்முகன்.6).

[Skt. *bauddha* > த. பவத்தர்]

பவதிகீர்த்சை *pavutiki-tiṭṣai*, பெ.(n.) குரு அருளிப்பு (தீட்சை) வகை; (சி.சி.8,4,ஞானப்.); a religious initiation.

[Skt. *bhautiki+tikṣā*]

பவுன் *pavun*, பெ.(n.) 1. இங்கிலாந்து நாட்டுப் பொன்னாணயம்; pound, sterling, sovereign.

பனியன் *paniyar*, பெ.(n.) ஆண்களின் மெய்யாப்பு, உள்ளொட்டி; vest; undershirt. (in India) banian.

த.வ.உள்ளொட்டி

பாக்கி *bākki*, பெ.(n.) 1. நிலுவை; balance, outstandings, arrears. 2. மிச்சம்; remainder. வங்கி, பாக்கிப் பணத்தைச் செலுத்துவோருக்கு மூன்று மாதம் காலக்கெடு விதித்துள்ளது. (உ.வ.).

[U.bāqī> த. பாக்கி]

பாக்கிகைபீது *bākki-kaipītu*, பெ.(n.) நிலுவைக் கணக்கு; statement or account of outstanding balances (R.F.).

[U.bāqī-kaifiyat> த. பாக்கிகைபீது]

பாக்கிசாக்கி *bākki-śākki*, பெ.(n.) 1. பாக்கி பார்க்க; see pākki. 2. குறைவு (கொசுறு) (இ.வ.); extra quantity obtained into the bargain.

த.வ.மிச்சமீதி

[U.bāqī+śākki > த. பாக்கிசாக்கி]

பாக்கிதார் *bākki-tār*, பெ.(n.) வரி முதலியன செலுத்தாதிருப்பவன்; revenue defaulter; one who is in arrears.

[U.bāqī> த. பாக்கி → பக்திதார்]

பாகதச்சிதைவு *pāgata-c-citaivu*, பெ.(n.) பிராகிருத மொழியிலிருந்து தமிழிற் சிதைந்து வழங்கிய சொல். (திருக்கோ.53,உரை); Prakṛt words used in Tamil in a modified form.

[பாகதம்+சிதைவு]

பாகதம் *pāgadam*, பெ.(n.) பிராகிருதம் பார்க்க; see prakṛt.

[Skt.Prākṛta> Pkt.pākata> த. பாகதம்]

பாகவத நடனம் *pāgavada-nadaṇam*, பெ.(n.) மாலிய மத அடியார்கள் ஆடும் நடனம் (வின்.); a religious dance performed by Vaiṣṇavadevotees.

த.வ.ஆழ்வார் ஆட்டம்

[Skt.bhāgavata> த. பாகவதம் + த. நடனம்]

பாகவதபுராணம் *bāgavada-purāṇam*, பெ.(n.) 1. வடமொழியிலுள்ள பதினெட்டு

தொன்மங்களுள் தலையாயது; a chief Purāṇa in Sanskrit. one of patinen-purāṇam. 2. செவ்வைச் சூடுவாரால் தமிழ்ச் செய்யுளில் இயற்றப்பட்ட மொழி பெயர்ப்பு நூல்; a metrical translation of sanskrit Bhāgavata in Tamil by Sevvai - c-cūduvār. 3. கி.பி.1543ல் நெல்லிநகர் வரதராச ஐயங்கார் வடமொழி யினின்று தமிழ்மொழியிற் செய்யுளாக இயற்றிய நூல்; a Tamil-version of the Sanskrit Bhāgavatam by Varadaraja Aiyangār of Nellinagar, 1543 A.D.

[Skt.bhāgavata+purāṇa> த. பாகவதபுராணம்]

பாகவதர் *bāgavadar*, பெ.(n.) 1. திருமாலை முதற்கடவுளாகக் கொண்டு வழிபடுஞ் சமயத்தோர் (பிங.); Vaiṣṇavas, worshippers of Viṣṇu. "பாகவதப் பிரமசாரி" (திருவாலவா. 31,2). 2. இசைப்பாட்டுடன் சமயச் சார்பான பழங்கால வரலாறுகளை எடுத்துரைப்போர்; those who expound religious stories to the accompaniment of music. 3. பாடகர் (இ.வ.); masters of music, music teachers.

த.வ.மாலியர்

[Skt.bhāgavata> த. பாகவதர்]

பாகியம் *pāgiyam*, பெ.(n.) 1. புறம்பானது; that which is external. "பூசை பாகிய மாப்பியந்தரமென விரண்டாகும்" (சூதசங்.சிவமா.5,2). 2. மலங்கழிக்கை (இ.வ.); evacuation.

த.வ.வெளிப்புறம்

[Skt.bāhya> த. பாகியம்]

பாகியாங்கம் *bāgiyāṅgam*, பெ.(n.) புறவழி; the outer path. "பிரமத்தை யடைகிறதற்கு பாகியாங்க மென்றும் அந்தராங்கமென்று மிரண்டங்கங்களுண்டு" (வேதாந்தசா.26).

த.வ.வெளிப்பாதை

[Skt.bāhya+āṅka> த. பாகியாங்கம்]

பாகீரதி *pākīrati*, பெ.(n.) கங்கை; the Ganges, the daughter of Bhagiratha.

"பாகீரதி கிருபா சமுத்திர" (திருப்பு.மூன்றாம் பாகம், 996).

[Skt.bhāgīrathi> த. பாகீரதி]

பாகு *pāgu*, பெ.(n.) தலைப்பாகை; turban.

"பத்துவராகன் பெறவோர் பாகீந்தான்" (விறலிவிடு.1008).

[U.pāga> த. பாகு]

பாகுடக்கவி *pāguḍa-k-kavi*, பெ.(n.)

காணிக்கையாகக் கொடுக்கும் பாட்டு (செந்.vi,335); dedicatory poem.

[Skt.prābhṛta> Pkt.pāhuḍa> த. பாகுடக்கவி]

பாகுபதம் *pāgu-padam*, பெ.(n.) பாகுபக்குவம்

(சா.அக.); gummy states; a stage of thick consistence.

பாங்கா *pāṅgā*, பெ.(n.) வாங்கா என்ற

ஊதுகொம்பு (அபி.சிந்.); a kind of bugle-horn.

[U.bāṅkā> த. பாங்கா]

பாசண்டச்சாத்தன் *bāśaṅḍa-c-cāttan*,

பெ.(n.) சமய நூல்களில் வல்லவரான ஐயனார். (சிலப்.9,15.); Aiyāṅār, a deity versed in treatises on heretical religions.

த.வ. ஐயனார்

[Skt.Pāśaṅḍa> த. பாசண்டம்+சாத்தன்]

பாசண்டம் *pāśaṅḍam*, பெ.(n.) 1. புறச்சமயக்

கொள்கை; heresy, non-conformity to the orthodox doctrines of religion. 2. தொண்ணூற்றாறு வகைச் சமய நூற் கோவை. (சிலப்.9,15.); doctrines relating to 96 heretic sects.

[Skt.pāśaṅḍa> த. பாசண்டம்]

பாசண்டமூடம் *pāśaṅḍa-mūḍam*, பெ.(n.)

பாசண்டமூடம் (வின்.) பார்க்க; see pāśaṅḍi-mūḍam.

[Skt.pāśaṅḍa> த. பாசண்டம்]

பாசண்டன் *pāśaṅḍan*, பெ.(n.) 1. புறச்சமயி;

heretic. "பாசண்டர் நவிறு வாக்கியத்தில்"

(விநாயகபு.83,77). 2. சமய ஒழுக்கங்களைக் கெடுப்பவன் (இ.வ.); *person of heterodox conduct*

[Skt.pāśaṅḍa> த. பாசண்டம்]

பாசண்டி *pāśaṅḍi*, பெ.(n.) பாசண்டன் பார்க்க;

pāśaṅḍan. "பழுதாகும் பாசண்டியார்க்கு" (அறநெறி.17).

[Skt.pāśaṅḍa> த. பாசண்டம்]

பாசண்டிமூடம் *pāśaṅḍi-mūḍam*, பெ.(n.)

புறச்சமயத்தினரைப் போற்றும் மடமை; (Jaina) folly of reverencing heretical teachers.

"பாசண்டி மூடமாய்... நாட்டப்படும்" (அறநெறி.16).

[Skt.pāśaṅḍa> த. பாசண்டி]

பாசந்தி *pāśanti*, பெ.(n.) சுண்டக் காய்ச்சிய

பாலில் படியும் பாலாயுடன், சருக்கரை சேர்த்துக் குளிரவைத்து உண்ணும் இனிப்பு வகை; thick cream of milk with sugar (served cold).

த.வ.பாலாடை இனிகம்

பாசனம் *pāśanam*, பெ.(n.) ஏனம்; vessel.

"தந்திவர்ம மகாராசர் கொடுத்த பொன் பாசனம் ஒன்றினால் (S.S.I.IV,8).

த.வ.கலம்

[Skt.bhājana> த. பாசனம்]

பாசாணக்கல் *pāśāṅga-k-kal*, பெ.(n.) 1. பாம்புக்

கல்; snake stone. 2. நஞ்சை முறிக்கும் கல் வகை; a kind of stone applied to poison-bites as antidote.

[Skt.pāśāṅga> த. பாசனம்+கல்]

பாசாந்தரப்படுத்து-தல் *pāśāntara-p-*

paḍutt, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) மொழி பெயர்த்தல்; to translate.

[Skt.bhāśāntara> த. பாசாந்தரம்+படுத்து-தல்]

பாசாந்தரம் *pāśāntaram*, பெ.(n.) அயல்மொழி;

foreign language.

த.வ.வேற்றுமொழி

[Skt. bhāṣāntara > த. பாசாந்தரம்]

பாசி-த்தல் *pāśi-*, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) பேசுதல்; to speak "பாசிக்கத்தகாது" (திருப்ப.1088).

[Skt. bhāṣ > த. பாசி]

பாசிசம் *pāśiśam*, பெ.(n.) அனைத்து முதன்மைத் தொழில்களையும் தன் முழுமையான கட்டுப்பாட்டில் வைத்துக் கொண்டு, அரசியல் எதிர்ப்பே எழாத வகையில் அடக்கு முறையைப் பயன்படுத்தி நடத்தும் ஆட்சி முறை; fascism.

பாசிபாப்பு *pāśipāppu*, பெ.(n.) சில்லறை வரி வகை (G.N.A.D.II,278); miscellaneous items of revenue derived from small farms, license, etc.

[U. bājī-bāb > த. பாசிபாப்பு]

பாசியகாரர் *pāśiya-kārar*, பெ.(n.) பிரம்ம சூத்திரத்திற்கு விரிவுரை (பாஷ்யம்) இயற்றிய இராமானுசாசாரியர்; Ramānuja, a commen-tator on Brahma sūtras.

[Skt. bhāṣya > த. பாசிய+காரர்]

பாசியம் *bāśiyam*, பெ.(n.) ஒரு வகை விரிவுரை; an elaborate commentary.

த.வ.விளக்கவுரை

[Skt. bhāṣya > த. பாசியம்]

பாகு *pāśu*, பெ.(n.) 1. தேர்வு முதலியவற்றில் தேர்ச்சி (பிரதாப.விலா.13.); success, as in examinations pass. 2. வெளியில் அல்லது உள்ளே செல்வதற்கோ பொருட்களைக் கொண்டு போவதற்கோ கொடுக்கும் நுழைவுச் சீட்டு (இ.வ.); gate-pass, permit. destroying.

த.வ. இசைவுச்சீட்டு

[Skt. pass > த. பாகு]

பாகுகுத்திருநாள் *paśukittirunāḥ*, பெ.(n.) ஒரு கிறித்துவப் பண்டிகை; Easter festival.

[F. paque த. பாகு+திருநாள்]

பாகுதிகருமம் *paśudikarmam*, பெ.(n.) சிறுநீர் விடுமுன் மலங்கழிக்கை (யோகஞானா.33); passing stools before passing urine.

பாகுபதம் *paśupadam*, பெ.(n.) ஆணவ மலம் இல்லையென்றும் இறைவன் (ஈசன்) பக்குவ மடைந்த ஆதன்களிடம் தன் பண்புகளைப் பற்றுவித்துத் தான் அதிகாரத்தினொழிவு பெற்றிருப்பெனென்று கூறும் அகப்புறச் சமய வகை (சி.போ.பா.அவை.); a Saivasect which does not recognise the existence of ānavamala and holds that Sivaṇ entrusts the perfected soul with His function, one of aka-p-pura-c-camayam. 2. நூற்றெட்டு மறைநூல்களில் ஒன்று; an Upaniṣad, one of 108. 3. பாகுபதாத்திரம் பார்க்க; see *pāśupadāttiram*. "பாகுபதம் பார்த்தர்க் களித்தார் போலும்" (தேவா.720,2). 4. சிவமல்லி (நாநார்த்த.152); taper - pointed mountain ebony.

[Skt. pāśupata > த. பாகுபதம்]

பாகுபதன் *paśupadan*, பெ.(n.) 1. சிவபெருமான்; Sivaṇ. "பார்த்தனுக் கருள்கள் செய்த பாகுபதன்" (தேவா.389,6). 2. பாகுபத முறையை மேற்கொள்ளும் சிவனியர்; (திவா.); follower of the system of pāsupadam among the śaivaites. 3. சிவனை வழிபடுவோன் (சூடா.); worshipper of śivaṇ.

[Skt. pāśupata > த. பாகுபதன்]

பாகுபதாத்திரம் *pāśupadāttiram*, பெ.(n.) சிவபெருமானையே தெய்வமாகக் கொண்ட அம்பு; arrow which has Siva as its presiding deity.

[Skt. pāśupata+astra > த. பாகுபதாத்திரம்]

பாகுபதிரம் *paśupatiraśam*, பெ.(n.) செரிமானத்திற்காகத் தன்வந்திரி முறைப்படி அணியம் செய்த ஓர் ஆயுள்வேத மருந்து (சா.அக.); an Āyurvedic medicine

prepared for indigestion according to the process laid by Danvantari.

த.வ.செரிமருந்து

பாசை *bāśai*, பெ.(n.) 1. மொழி; language, speech. 2. குழுஉக்குறி (உ.வ.); secret language, expressive signs or signals, serving as a mode of communicating ideas. 3. சூளுறவு (இ.வ.); a vow in which a person binds himself by oath to wreak vengeance on his foe.

[Skt. *bhāṣā* > த. பாசை]

பாசைக்கருத்து *bāśai-k-karuttu*, பெ.(n.) சொல்லின் உட்பொருள் (தாதுமாலை, பக்.132); implied meaning of a word.

[Skt. *bhāṣā* > த. பாசை+கருத்து]

பாசைபங்கம் *bāśai-baṅgam*, பெ.(n.) பழிவாங்குவதாகச் சூளுரைத்து அச்சுறுத்துகை (வின்.); threat of vengeance by oath.

த.வ.சூளுறவு, வெகுண்டுரை

[Skt. *bhāṣā* > த. பாசை+பங்கம்]

பாஞ்சத்திகம் *pāñja-śattigam*, பெ.(n.) இசைக் கருவி பொது. (யாழ்.அக.); musical instrument.

[Skt. *pañca-sabdika* > த. பாஞ்சத்திகம்]

பாஞ்சசன்னியம் *pāñja-śanniyam*, பெ.(n.) 1. திருமாலின் சங்கு; conch of Viṣṇu. "மதுசூதன் வாயமுதம் பன்னாளு முண்கின்றாய் பாஞ்ச சன்னியமே" (திவ்.நாயச்.7,5). 2. தீ (நாநார்த்த.179); fire. 3. நாணல் (நாநார்த்த.179); reed.

[Skt. *pāñcajanya* > த. பாஞ்சசன்னியம்]

பாஞ்சராத்திரம் *pāñja-rāttiram*, பெ.(n.) மாலியத் தோன்றியங்களுள் ஒன்று (சி.போ.பா.); a Vaiṣṇava Āgama.

[Skt. *pāñcarātra* > த. பாஞ்சராத்திரம்]

பாஞ்சராத்திரி *pāñja-rāttiri*, பெ.(n.) மாலிய சமயத்திற் பாஞ்சராத்திரத்தை பின்பற்றுபவன்

(சி.போ.பா.அவை.4,சாமிநா.); a follower of *pāñjarāttiram*.

[Skt. *pāñcarātrin* > த. பாஞ்சராத்திரி]

பாஞ்சராத்திரிகள் *pāñja-rāttirigan*, பெ.(n.) பாஞ்சராத்திரி (வின்.) பார்க்க; see *pāñja-rāttiri*

[Skt. *pāñca-rātrika* > த. பாஞ்சராத்திரிகள்]

பாஞ்சலம் *pāñjalam*, பெ.(n.) 1. காற்று; wind. 2. கனல்; fire. 3. மிகு (இலாபம்) ஆதாயம்; gain.

[Skt. *pācala* > த. பாஞ்சலம்]

பாஞ்சாலம்¹ *pāñjālam*, பெ.(n.) 1. நாடுகள் ஐம்பத்தாறனுள் ஒன்று; an ancient country, one of 56 *tēśam*. "துளங்கில் பாஞ்சால மிக்கன வட்டம்" (திருவிளை.நரிபரி.104). 2. எழில் (யாழ்.அக.); beauty, noble appearance.

[Skt. *pāñcala* > த. பாஞ்சாலம்]

பாஞ்சாலம்² *pāñjālam*, பெ.(n.) இலக்கிய நடை மூன்றனுள்ள கௌடத்திற்கும் வைதருப்பத திற்கும் இடைப்பட்ட நடை. one of the three literary styles, midway between *kautam* and *vaitaruppam*.

[Skt. *pāñcala* > த. பாஞ்சாலம்]

பாஞ்சாலமட்டியம் *pāñjala-maṭṭiyam*, பெ.(n.) தாள வகை (யாழ்.அக.); a special mode of marking time.

[Skt. *pāñcāla+madhya* > த. பாஞ்சாலம்+ அட்டியம்]

பாஞ்சாலன் *pāñjālan*, பெ.(n.) 1. பாஞ்சால நாட்டினன் (யாழ்.அக.); inhabitant of *Pāñjālan*. 2. பாஞ்சால நாட்டரசன்; King of *Pāñjālan*. 3. அழகிய தோற்றமுள்ளவன்; a person of noble appearance.

[Skt. *pāñcala* > த. பாஞ்சாலன்]

பாஞ்சாலி *pāñjāli*, பெ.(n.) 1. பாஞ்சால இளவரசி பாஞ்சாலி (துரோபதை); Draupadi, the princess of *Pāñjālan*. "பந்தார் விரலாள்

பாஞ்சாலி கூந்தன் முடிக்க" (திவ்.பெரியதி. 6,7,8) 2. மரப்பாவை, மரப்பொம்மை (உ.வ.); wooden doll.

[Skt. Pāñcāli> த. பாஞ்சாலி]

பாஞ்சாலிகம் *pāñjāligam*, பெ.(n.) மரப்பாவை விளையாட்டு; play with wooden doll. "பாஞ்சாலிக முன்னான நல்ல விளையாட்டின்" (திருவாலவா.62,26).

த.வ.பொம்மை விளையாட்டு

[Skt. pāñcālika> த. பாஞ்சாலிகம்]

பாட்கா *pāṭkā*, பெ.(n.) கூட்டிக் கொடுப்போன்; pimp, go-between.

[U. bhāḍwa> த. பாட்கா]

பாட்சா *pāṭcā*, பெ.(n.) முகம்மதிய அரசன் (வின்.); Muhammadan king or governor.

[U. bādshāh> த. பாட்சா]

பாட்சிகள் *pāṭcīgan*, பெ.(n.) பறவைபிடிப்பவன் (வின்.); bird catcher, fowler.

த.வ.குருவிக்காரன், குறவன்

[Skt. pākṣika> த. பாட்சிகள்]

பாட்டலாக்குக்கம்மல் *pāṭṭalākku-k-kammaḥ*, பெ.(n.) மாட்டியணிதற்குரிய கம்மல் வகை; women's ear - ornament, resembling a padlock, fastened behind the ear-lobe with a screw.

த.வ. திருகுக்கம்மல்

[E. padlock> த. பாட்டலாக்கு+கம்மல்]

பாட்டியமி *pāṭṭiyami*, பெ.(n.) வெள்ளுவா, காருவாவிற்கு அடுத்து வரும் நாள் (பிரதமை திதி); the day after the full or new moon.

மறுவ. முதலுவா

[Skt. prathama> Te. pādīyami> த. பாட்டியமி]

பாட்டில்¹ *pāṭṭil*, பெ.(n.) ஒரு வகைக் கையணி (வின்.); a kind of flat bracelet, worn by women or children.

த.வ. தட்டை வளையல்

[Mhr. pāṭali> த. பாட்டில்]

பாட்டில்² *pāṭṭil*, பெ.(n.) குப்பி (இக்.வ.); bottle.

[E. bottle> த. பாட்டில்]

பாட்வாக்கு *pāṭṭākkū*, பெ.(n.) பூட்டு, தாழ்ப்பாள், சங்கிலி இவை மாட்டவதவும் கதவின் நிலையறுப்பு; hasp of a lock, staple, clincher of a chain.

த.வ.கொண்டி

[E. padlock> த. பாட்வாக்கு]

பாடாணக்கட்டு *pādāṇakkattu*, பெ.(n.) வெள்ளை நஞ்சு (வின்.); white arsenic.

[Skt. pāṣāṇa> த. பாடாணம்+ கட்டு]

பாடாணக்கல் *pādāṇakkal*, பெ.(n.) 1. பாம்புக் கல்; snake-stone. 2. நஞ்சை மாற்றுங் கல் வகை; a kind of stone applied to poison-bites as antidote.

த.வ.நஞ்சுமுறிக்கல்

[Skt. pāṣāṇa> த. பாடாணம்+கல்]

பாடாணச்செடி *pādāṇa-c-cedi*, பெ.(n.) திருநீற்றுப் பச்சை; sweet basil.

[Skt. pāṣāṇa> த. பாடாணம்+செடி]

பாடாணத்தாபனம் *pādāṇa-t-tābaṇam*, பெ.(n.) இறந்தவர்களுக்கு நினைவுக்கல் (நடுகல்) நடும் விழா (உ.வ.); the rite of setting up a stone to represent the deceased in a funeral ceremony.

த.வ.நடுகல்விழா

[Skt. pāṣāṇa+sthāpana> த. பாடாணத் தாபனம்]

பாடாணம் *pādāṇam*, பெ.(n.) 1. கல்; stone. 2. பிறவி நஞ்சு, வைப்பு நஞ்சு என்ற மருந்து சரக்குகள்; mineral poison, especially arsenic, of which there are two kinds, viz., pīravi-p-pāṣāṇam, vaippu-p-pāṣāṇam. 3. எண் வகைத் துய்ப்புகளுள் பாறை நிலமும் அவற்றிலுண்டாகும் பொருள்களும் (C.G.); rocky soil and its products, one of aṣṭa-pōkam.

த.வ. நச்சுக்கல்

[Skt. pāṣāṇa> த. பாடாணம்]

பாடாணமாரி *pādāṇa-māri*, பெ.(n.) கல்மழை (சா.அக.); hail stone rain.

த.வ.ஆலங்கட்டி மழை

பாடாணமுத்தி¹ *pādāṇa-mutti*, பெ.(n.) ஆதன் கற்போலக் கிடப்பதாகக் கருதப்படும் முத்தி நிலை; the state of salvation in which the soul is supposed to lie still like a piece of stone.

[Skt. *pāṣāṇa*+Pkt. *mukti*>பாஷாணமுத்தி>

த. பாடாணமுத்தி]

பாடாணமுத்தி² *pādāṇa-mutti*, பெ.(n.)

உடலும், ஆதனும் அழியும் பௌத்தர்களின் வீடுபேறு (சா.அக.); annihilation of the body and soul by Buddhists.

[Skt. *pāṣāṇa*+Pkt. *mukti*>பாஷாணமுத்தி>

த. பாடாணமுத்தி]

பாடானோத்துவாசனம் *pādāṇōttu-*

vāśanam, பெ.(n.) சாச்சடங்கில் இறந்தவர் பொருட்டு நாட்டிய கல்லை நீரிலிட்டுச் செய்கை (உ.வ.); the rite of removing the stone representing the deceased and casting it into water at the close of a funeral ceremony.

த.வ.கல் நீராட்டு

[Skt. *pāṣāṇa*+*ud-vāśana* > த.

பாடானோத்து - வாசனம்]

பாடி-த்தல் *pādi-*, 4 செ.குன்றாவி (v.t.); 1. பேசுதல்; to speak. "காழிவேந்தர்... சமணரோடும் பாடித்த தோடந் தீர" (திருவாலவா.38,67). 2. பலுக்குதல்; to pronounce, utter, as mantra. "சிவனுக்கு மூலத்தைப் பாடித்தே" (சைவச.பொது.295).

[Skt. *bhāṣ*>த. பாடித்தல்]

பாடிதம் *pādidam*, பெ.(n.) பலுக்கப்படுவது; speech, anything pronounced. "பாடித வசன மென்றா" (சிவதரு.சிவஞானயோ.81).

[Skt. *bhāṣita*>த. பாடிதம்]

பாடியகாரர் *pādiya-kārar*, பெ.(n.) 1. பேருரை காரர்; author of an elaborate commentary.

2. பாணினீயத்தின் பேருரையாளரான பதஞ்சலி (பி.வி.1,உரை.); Patañjali, the commentator on the Grammar of Pāṇini.

3. நான்முகனின் நூற்பாவிற்கு விரிவுரை (பாஷ்யம்) இயற்றிய இராமானுசாச்சாரியர்; Rāmānuja, a commentator on Brahma sūtras.

த.வ.உரையாசிரியர்

[Skt. *bhāṣya-kāra*>த. பாடியகாரர்]

பாடியம் *pādiyam*, பெ.(n.) பேருரை (வின்.); an elaborate commentary on sūtras.

த.வ.விளக்கவுரை

[Skt. *bhāṣya*>த. பாடிய]

பாடை *pādai*, பெ.(n.) 1. மொழி; language.

"பரந்தொருங் கீண்டிய பாடை மாக்களும்" (மணிமே.1,16).

[Skt. *bhāṣā*>த. பாடை]

பாடைபேசு-தல் *pādai-peṣu-*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) வேற்றுமொழி பேசுதல்; to speak a foreign language. 2. ஆங்கிலம் பேசுதல்; to speak English. 3. வெகுண்டுரைத்தல்; to bind oneself with oath.

பாண்டாகாரம் *pāṇḍākāram*, பெ.(n.) 1. பண்ட சாலை (யாழ்.அக.); storehouse. 2. கருவூலச் சாலை (மேருமந்.56, உரை.); treasury.

த.வ.இருப்புக் கிடங்கு

[Skt. *bhāṇ-ḍāgāra*>த. பாண்டாகாரம்]

பாண்டாகாரி *pāṇḍākāri*, பெ.(n.) கருவூலக் காரன்; treasurer.

[Skt. *bhāṇḍāgārin*>த. பாண்டாகாரி]

பாணக்கல் *pāṇakkal*, பெ.(n.) ஒன்பான் மணிகளுள் ஒன்றான விடரியம் (வைடூரியம்). (சா.அக.); one of the nine gems-Cat's eye.

பாணிவாதன் *pāṇivādan*, பெ.(n.) வாணிகன் (யாழ்.அக.); merchant.

[Skt. *panya-vat*>த. பாணிவாதன்]

பாணினியம் *pāṇinīyam*, பெ.(n.) பாணினி இயற்றிய வடமொழி இலக்கணம் (வியாகரணம்); Pāṇini's śanskrit grammar.

[Skt. pāṇinīya > த. பாணினியம்]

பாத்தம் *pāttam*, பெ.(n.) 1. செய்தி (விஷயம்); subject or matter dealt with. "ஒரு சொல்லுக்குப் பாத்தமில்லாத ஐசுவரியமுமாய்" (ஈடு,3,9,2). 2. தரம்; fitness. "சங்கல்பத்துக்கும் பாத்தம் போராத பூமிக்காக" (ஈடு,1,9,2).

[Skt. pātra > த. பாத்தம்]

பாத்தியன் *pāttiyan*, பெ.(n.) கடவுளின் அடியான்; saint devoted to the feet of God. "பகையறு பாத்தியன் பாதம் பணிந்து" (மணிமே.10:35). "திருவாதவூர்ச் சிவ பாத்தியன்" (பதினொ.கோயிற்றிருப்பண்.58).

த.வ.தொண்டன், இறையடியார்

[Skt. pādya > த. பாத்தியன்]

பாத்தியா *pāttiya*, பெ.(n.) முகம்மதிய மதத்தார் திருமணம் அல்லது இறப்பு (மரண) காலத்தில் குரான் ஒதுகை. (உ.வ.); the rite of reading the first chapter of the Quran, at a Muhammadan wedding or funeral. பாத்தியா ஒதினான்.

[U. fatiha > த. பாத்தியா]

பாத்திரப்பிரவேசம் *pāttira-p-piravēśam*, பெ.(n.) நடிகர் மேடையில் தோன்றும் முதற் காட்சி (இக்.வ.); entrance of actors on the stage.

[Skt. pātra+pra-vēśa > த. பாத்திரப்பிரவேசம்]

பாத்திரபதம் *pāttirapaḍam*, பெ.(n.) 1. ஆறாவது நிலா மாதம் (வின்.); sixth lunar month. 2. முற்கொழுங்கால் (பூரட்டாதி) பிற்கொழுங்கால் (உத்திரட்டாதி) எனும் விண்மீன்கள்; the name common to 25th and 26th nakṣatra. 3. தொழுபஃறி (இரேவதி); the 27th nakṣatra.

[Skt. bhādra-pada > த. பாத்திரபதம்]

பாத்திரபாகம் *pāttira-pāgam*, பெ.(n.) ஏனத்தில் (பாத்திரம்) எண்ணெய் கெடாதபடி யிருக்க இடும் மணப்பொருள் (நாஞ்.); preservative used to prevent oil from becoming rancid.

த.வ.கசடுநீக்கி

[Skt. pātra > த. பாத்திர+பாகம்]

பாத்திரம் *pāttiram*, பெ.(n.) 1. கொள்கலம் (பிங்.); vessel, utensil. 2. இரப்போர் கலம் (சூடா.); mendicant's bowl. 3. பாத்திரன் பார்க்க; see pāttiran. "பாத்திரஞ் சிவமென்று பணிதிரேல்" (தேவா.1070.3). 4. நாடகத்தில் அரிதாரம் பூசி நடப்பவ-ன்-ள்; (Drama) character in a play; actor. "நட்டுவக்குறையோ... பாத்திரக் குறையோ" (மதுரைப்பதிற்றுப்.25). 5. இலை (யாழ்.அக.); leaf. 6. உடல் (யாழ்.அக.); body. 7. எட்டுச் சேர் கொண்ட ஓர் அளவு (யாழ்.அக.); a standard of measure equal to eight śēr. 8. கட்டளை (யாழ்.அக.); mould. 9. அமைச்சர் (யாழ்.அக.); counsellor. 10. வாய்க்கால் (யாழ்.அக.); canal.

[Skt. pātra > த. பாத்திரம்]

பாத்திரவேதிகை *pāttira-vēdigai*, பெ.(n.) வழிபாட்டு ஏனங்கள் முதலியன வைக்கும் மேடை (பீடம்) (இ.வ.); a platform or support for the utensils and cups used in divine worship.

[Skt. pātra+bhēdikā > த. பாத்திரவேதிகை]

பாத்திரன் *pāttiran*, பெ.(n.) தக்கோன்; competent, worthy person. "உயர்ந்த பாத்திரன்" (சேதுபு.சேதுபல.67).

த.வ.தகுதியானவன், உயர்ந்தவன்

[Skt. pātra > த. பாத்திரன்]

பாத்திலார் *pāttilār*, பெ.(n.) விலைமகள்; prostitutes. "பாத்திலார் தாம்விழையும் நாடகஞ் சாராமை" (ஏலாதி,25).

த.வ.பரத்தை, கணிகையர்

பாதகம்¹ *pādagam*, பெ.(n.) பெருந்தீமை, பெருங்கரிசு; grievous sin, heinous crime

"நாரினிற் பாலன் செய்த பாதக நன்மை யாய்த்தே" (சி.சி.2,29).

த.வ.வங்கொடுமை, பெருங்கொடுமை

[Skt.pātaka > த. பாதகம்]

பாதகம்² *pādagam*, பெ.(n.) தடை; hindrance, objection. "அதனாற் பாதகமில்லை" (உ.வ.).

த.வ.முட்டுக்கட்டை, இடையூறு

[Skt.bādhaka > த. பாதகம்]

பாதகன் *pādagan*, பெ.(n.) பெருங்குற்றஞ் செய்தோன்; man guilty of a heinous crime. "ஐம்பெரும் பாதகர்காள்" (திவ்.நாய்ச்.9,4).

த.வ.கயவன்

[Skt.pātaka > த. பாதகன்]

பாதகி¹ *pādagi*, பெ.(n.) பெருங்கொடுமை செய்தவள்; woman guilty of a heinous crime. "பாரியா யிருந்து கொன்ற பாதகி பெற்ற பேற்றால்" (உபதேசகா.சிவபுண்.202).

த.வ.கொடுமைக்காரி

[பாதகன் → பாதகி]

பாதகி² *pādagi*, பெ.(n.) பெருங்கேடன் (பாதகன்); criminal. "பக்திமான்களும் பாதகிகளும் ஒக்கவாழ்ந்து போய்த்து" (திவ்.அமலனாதி.2, வியா.பக்.33).

த.வ.கொலைகாரன், கயவன்

[Skt.patakin > த. பாதகி]

பாதங்கம் *pādaṅgam*, பெ.(n.) பொடி; ash. "பாதங்க நீறேற்றார்" (தேவா.225,1).

த.வ.தூள், துகள், சாம்பல்

[படி > பதி > பதிகம் > பதகம் > பதங்கம் >

Skt.Pātān-ga > த. பாதங்கம்]

பாதர் *pādar*, பெ.(n.) பகதூர்; Bahadur. "பாதர் வெள்ளை யென்று கூப்பிடுவேன்" (கட்ட பொம்மு.பக்.26).

[Persn.bahādur > த. பாதர்]

பாதரசம் *pādaraśam*, பெ.(n.) இதனியம்; mercury, quicksilver. "பாதரசமாய் மனது சஞ்சலப்படுமலால்" (தாயு.பரிபூரண.6).

[Skt.pārada-rasa > த. பாதரசம்]

பாதராயணன் *pādarāyaṇan*, பெ.(n.) பிரம்ம நூல், மகாபாரதம் முதலியவற்றின் ஆசிரிய

ராகிய வியாசமுனிவர் (வின்.); the sage Vyāsa, author of Brhama sūtras, Mahābhārata, etc.

[Skt.Bāda-rāyaṇa > த. பாதராயணன்]

பாதவம்¹ *pādavam*, பெ.(n.) மரம்; tree. "பாதவக் கண்ணிழல்" (ஞானா.18,11). 2. தோப்பு (பிங்.); garden, grove.

த.வ. பூங்கா

[Skt.Pāda-pa > த. பாதவம்]

பாதவம் *pādavam*, பெ.(n.) மலை (பிங்.); hill, mountain.

[Skt.parvata > த. பாதவம்]

பாதன் *pādan*, பெ.(n.) 1. கதிரவன் (சா.அக.); the sun. 2. நெருப்பு; fire.

த.வ. எரிகதிர், ஞாயிறு

பாதனம்¹ *pādanam*, பெ.(n.) 1. வணக்கம்; homage, reverence, prostration in worship. "பாதனஞ் செய்தார்" (பாரத. சூது.139). 2. கீழ்முகமாகச் செய்கை; causing to turn downwards. "பாதனமாகப் பரிந்தது பார்த்தே" (திருமந்.1041).

[Skt.pātana > த. பாதனம்]

பாதனம்² *pādan*, பெ.(n.) குத்தியெடுக்கை அல்லது கத்தியால் பிளக்கை (சா.அக.); opening by, lancet or incision.

பாதாங்கொட்டை *pādāṅgotṭai*, பெ.(n.) வாதாங்கொட்டை (இ.வ.); almond.

த.வ. முற்பழக் கொட்டை

[U.bādam > த. பாதாம்+கொட்டை]

பாதாமல்வா *pādāmalvā*, பெ.(n.) பாதுமல்வா (இ.வ.) பார்க்க; see bādumalvā.

பாதாலத்தாம்பி *pādālattāmbi*, பெ.(n.) நிலக்காளான் (தைலவ.தைல.); mushroom, fungi.

பாதாலம் *pātālam*, பெ.(n.) 1. பாதாளம் பார்க்க; see bātālam. 2. வடவைத் தீ; submarine fire. "மொய்கொள் பாதால முத்தீ" (சீவக. 2462).

த.வ. கீழுலகம்

[Skt.pātāla > த. பாதாலம்]

பாதாளக்கரண்டி *pātāla-k-karaṇḍi*, பெ.(n.)

கிணற்றில் விழுந்த பொருளை எடுக்குங் கருவி (உ.வ.); grapnel, hook to lift things fallen into a well.

த.வ. முள்குறடு

[Skt.pātāla> த. பாதாளக் கரண்டி]

பாதாளகங்கை *pādāla-kaṅgai*, பெ.(n.)

நிலத்தின் கீழ் ஓடும் நீரோட்டம் (வின்.); subterranean stream.

த.வ.நிலத்தடி நீர்

[Skt.pātāla> த. பாதாளம்+கங்கை]

பாதாளகிரகணம் *pātāla-kiragaṇam*, பெ.(n.)

1. கண்ணுக்குப் புலப்படாத கோள்பற்று (கிரகணம்) (C.G.); eclipse below the horizon. 2. அரைகுறையாய்ப் புலப்படும் கோள் பற்றுகை; eclipse which is only partly visible.

[Skt.pātāla+grahaṇa> த. பாதாளகிரகணம்]

பாதாளகொலுசு *pātāla-koluśu*, பெ.(n.)

பாதாளக்கரண்டி பார்க்க; see bātāla-k-karaṇḍi

[Skt.pātāla> Te.golusu> த. பாதாளகொலுசு]

பாதாளத்தார் *pātālattār*, பெ.(n.) பாதாள

வாசிகள் பார்க்க; see pātālā-vāśikaḷ.

"பாரார் விசும்புள்ளார் பாதாளத்தார் புறத்தார்" (திருவாச.8,2).

[Skt.pātāla> த. பாதாளத்தார்]

பாதாளம் *pātālam*, பெ.(n.) 1. கீழுலகம் ஏழுனுள்

அடியில் உள்ளது; the lowest subterranean region, one of kiḷ-ēḷ-ulakam. 2. கீழுலகம்; any of the nether worlds. "பாதாள மேழினுங் கீழ் சொற்கழிவு பாதமலர்" (திருவாச. 7,10).

3. குகை, பள்ளம் (வின்.); deep cavern, pit, chasm, gulf, abyss, cleft. 4. அளறு (நரகம்.) (சூடா.); hell. 5. கணியத்தில் கதிரவனுக்கு நான்காமிடம் (வின்.); (Astrol.) the fourth house from that of the sun. 6. மறைவிடம் (வின்.); secret place.

[Skt.pātāla> த. பாதாளம்]

பாதாளயோகம் *pātāla-yōgam*, பெ.(n.)

கணிய நூல் வகையுளொன்று (சங்.அக.);

(Astrol.) a kind of yōkam.

[Skt.pātāla+yōga> த. பாதாளயோகம்]

பாதாளலிங்கம் *pātāla-liṅgam*, பெ.(n.)

நிலத்தில் ஆழப்பதிந்த சிவலிங்கம் (உ.வ.); Siva-liṅgam, which is deeply rooted in the earth.

[Skt.pātāla+liṅga> த. பாதாளலிங்கம்]

பாதாளலோகம் *pātāla-lōgam*, பெ.(n.)

பாதாளம், 1, 2 (வின்.) பார்க்க; see pātālam, 1,2.

[Skt.pātāla+lōka> த. பாதாளலோகம்]

பாதாளவயிரவன் *pātāla-vayiravaṇ*, பெ.(n.)

1. கிணறு வெட்டவும் புதைபொருளை வெளியிடவும் காணிக்கை கொள்ளும் வைரவக் கடவுள் (வின்.); Bhairava of the nether world, to whom sacrifice is offered when digging wells or discovering treasure hidden under ground.

[Skt.pātāla+bhairava> த. பாதாளவயிரவன்]

பாதாளாஞ்சனம் *pātālañjanam*, பெ.(n.)

கருநிற மை முதலிய மூன்றனுள் மறை பொருளைக் காண உதவுவதும் மை; magical black pigment or collyrium used in discovering treasures buried underground, one of the three añjanam.

[Skt.pātāla+añjana> த. பாதாளாஞ்சனம்]

பாதாளி *pātāli*, பெ.(n.) 1. மிகச் சிக்கலானது;

anything very difficult to unravel. 'இழுவும் பாதாளியுமாகவிருக்கிறது' (தஞ்.) 2. தொல்லை செய்பவள் (இ.வ.); a worrying or troublesome woman.

த.வ.நச்சரிப்பவள்

[Skt.pātāla> த. பாதாளி]

பாதி-த்தல் *pāti-*, 4 செ.குன்றாவி. (v.t)

1. வருந்துதல்; to trouble, disturb. 2. தடை செய்தல்; to hinder, obstruct.

[Skt.bādh> த. பாதி → பாதி-த்தல்]

பாதித்தியம் *pātittiyam*, பெ.(n.) தூக்குறைவு

(பதித்தன்மை) (யாழ்.அக.); apostasy, degradation.

[Skt.pātitya> த. பாதித்தியம்]

பாதிரியார் *pātiriyār*, பெ.(n.) கிறித்தவத் தேவாலயத்தில் வழிபாடு நடத்திவைப்பவர்; (Christian) clergyman, priest, pastor.

[E.Father > த. பாதிரியார்]

பாதிவிரத்தியம் *pātivirattiyam*, பெ.(n.) கற்பொழுக்கம்; chastity, fidelity, conjugal virtues.

த.வ.இல்லற ஒழுக்கம்

[Skt.pātivratya > த. பாதிவிரத்தியம்]

பாதுகாகாரன் *pādukā-kāraṇ*, பெ.(n.) மிதியடி, செருப்பு செய்பவர் (யாழ்.அக.); cobbler, shoe-maker.

த.வ.தோல்வினைஞன்

[Skt.pādukā-kāra > த. பாதுகாகாரன்]

பாதுசா¹ *pāduśa*, பெ.(n.) முகம்மதிய அரசன்; sultan, Muhammadan ruler.

[U.bādshāh > த. பாதுசா]

பாதுசா² *pāduśa*, பெ.(n.) இனிப்புப் பணியார வகை (இ.வ.); a kind of sweet cake.

பாதுமல்வா *pādumalvā*, பெ.(n.) கற்பழவிதை (வாதாம்)யாலான இன்களி (அல்வா); a kind of confection prepared with almond. "பாதுமல்வா நெய்யுருண்டை" (பஞ்ச.திருமுக. 1837).

[Persn.bādām + Ar.halwā > த. பாதுமல்வா]

பாதூனசந்திரன் *pādūṇa-śandiraṇ*, பெ.(n.) நிலவுக்கும் கருங்கோள் செங் கோளுக்கும் இடையே உள்ள தொலைவு (விண்.); (Astron.) nodal distance of the moon.

[Skt.pādūna+candra > த. பாதூனசந்திரன்]

பாதேயம் *patēyam*, பெ.(n.) கட்டுச்சோற்று; food carried for use on a journey, viaticum. "பரலோக பாதேயம்" (விண்.).

த.வ.கட்டுணவு

[Skt.pāthēya > த. பாதேயம்]

பாதோசம் *pātōśam*, பெ.(n.) தாமரை (மலை); lotus, as water-born.

த.வ.கமலம்

[Skt.pāthō-ja > த. பாதோசம்]

பாநியாமலகம் *pāniyāmalagam*, பெ.(n.) ஒரு வகை நெல்லி (நீர் வேட்கையைத் தடுப்பது); a kind of gooseberry. which prevents and arrests thirst (சா.அக.).

பாப்பரி *pāppari*, பெ.(n.) 1. செந்நாகம்; red cobra. 2. நாகம்; cobra. (சா.அக.)

த.வ.நல்லபாம்பு, அரச நாகம்

பாப்பாச்சி *pāppacci*, பெ.(n.) ஒரு வகை மிதியடி; slippers.

த.வ.செருப்பு, காலணி

[U.pāpōsh > த. பாப்பாச்சி]

பாப்பு *pāppu*, பெ.(n.) ரோமன் கத்தோலிக சமயத்தாருடைய தலைமைத் தலைவர் (கிறித்து.); Pope, head of the Roman Catholic church.

[L.pāpa > த. பாப்பு]

பாப்பை *pāppai*, பெ.(n.) களியிட்டுக்கட்டல்; bandaging after applying poultice. (சா.அக.)

த.வ.மாவுகட்டு

பாபக்கிரகம் *pāba-k-kiragam*, பெ.(n.) நன்மை செய்யாக்கோள் (விதான.மரபி.2,உரை.); unfavourable or malevolent planet.

த.வ.தீயகோள்

[Skt.pāpa+graha > த. பாபக்கிரகம்]

பாபக்கினம் *pābakkinam*, பெ.(n.) எள் (சங்.அக.); sesame.

[Skt.pāpa-ghna > த. பாபக்கினம்]

பாபசங்கீர்த்தனம் *pāba-śaṅ-gīrtanam*, பெ.(n.) பாழ்வினை அல்லது கரிக நீங்க அவற்றைச் சமயக் குருவிடம் தெரிவிக்கை (கிறித்து.); confession of sin.

த.வ.குற்றம் ஏற்பு

[Skt.pāpa+saṅ-kīrtana > த. பாபசங்கீர்த்தனம்]

பாபசமனம் *pāpa-śamanam*, பெ.(n.) கரிகக் கழுவாய்; removal or expiation of sin.

[Skt. Pāpa+śamana > த. பாபசமனம்]

பாபத்தி *pāpatti*, பெ.(n.) வேட்டை (சூடா.); hunting, fishing.

[Skt. Pāpar-ddhi > த. பாபத்தி]

பாபத்து *pāpattu*, பெ.(n.) 1. செய்தி; item, article, matter, business, affair. 2. கணக்கு; account, head in accounts. 'அவன் பாபத்திலே செல்லும் ரூபாய் ஐந்து'. (இ.வ.).

[U. babat > த. பாபத்து]

பாபதண்டி *pāpa-taṇḍi*, பெ.(n.) கரிசக்காகத் தண்டனைக்கு உரியவன் (தக்கயாகப், 505); sinner who deserves punishment.

[Skt. pāpa-daṇḍin > த. பாபதண்டி]

பாபதத்தம் *pāpa-tattam*, பெ.(n.) 1. தீவினை களிற் செலவழிக்கப்படும் பொருள்; property or money lost in evil pursuits. 2. கள்வர் முதலியோராற் கவர்ப்படும் பொருள்; property lost in theft.

[Skt. pāpa+datta > த. பாபதத்தம்]

பாபது *pāpadu*, பெ.(n.) பாபத்து பார்க்க; see pāpattu.

பாபம் *pāpam*, பெ.(n.) தீவினைப் பயன்; accumulated result of sinful action.

[Skt. pāpa > த. பாபம்]

பாபமூர்த்தி *pāpa-mūrtti*, பெ.(n.) வேடன் (யாழ்.அக.); hunter.

[Skt. pāpa+murti > த. பாபமூர்த்தி]

பாபவிக்கியானம் *pāpa-vikkiyāṇam*, பெ.(n.) பாபசங்கீர்த்தனம் பார்க்க; see pāpa saṅgīrttaṇam.

[Skt. pāpa+vijgrāpana > த. பாபவிக்கியானம்]

பாபவிமோசனம் *pāpa-vimōśaṇam*, பெ.(n.) பாழ்வினை (குற்றம்) அல்லது கரிச நீங்குகை; liberation from sins. 'நீ செய்த இந்தக் கொடுஞ்செயலுக்கு பாபவிமோசனம் உண்டா?' (இ.வ.).

த.வ.தீவினைக்கழுவாய்

[Skt. pāpa+vimōśaṇa > த. பாபவிமோசனம்]

பாபிட்டன் *pāpittan*, பெ.(n.) தீச்செயல் புரிந்தவன்; sinful man.

[Skt. pāpiṣṭha > த. பாபிட்டன்]

பாபிட்டை *pāpittai*, பெ.(n.) கொடுந்தீமை செய்தவள்; sinful woman.

[Skt. pāpiṣṭha > த. பாபிட்டை]

பாபு¹ *pāpu*, பெ.(n.) முதலாளி; hord, master.

[H. bābu > த. பாபு]

பாபு² *pāpu*, பெ.(n.) 1. கதவு; door; 2. பகுதி; section. 3. கணக்கின் தலைப்பு; title, head of accounts.

[U. pāb > த. பாபு]

பாபுவார் *pāpuvār*, பெ.(n.) கரணியங் கூறி பிரித்தெழுதிய கணக்கு; head or items of account, arranged or classified.

[U. bābwār > த. பாபுவார்]

பாமம்¹ *pāmam*, பெ.(n.) 1. சிரங்கு; itch, eczema. 2. புண்; sore. "பாமக்குருதிப் படிகின்ற... சேடகம்" (கம்பரா.மூலபல.203).

[Skt. pāman > த. பாமம்]

பாமம்² *pāmam*, பெ.(n.) 1. சினம் (யாழ்.அக.); anger. 2. ஒளி; brilliance. "பாமமா கடல் கிடங்களாக" (கம்பரா.அரசி.7).

[Skt. bhāma > த. பாமம்]

பாமரம் *pāmaram*, பெ.(n.) 1. முட்டாள்தனம்; ignorance, stupidity. "பாமரத் திமிரபானு" (பிரபோத.6,20) 2. மூடன்; dullard. "பாமரமே யுனக்கென்ன" (இராமநா.அயோத்தி 5).

[Skt. pāmara > த. பாமரம்]

பாமரன் *pāmaraṇ*, பெ.(n.) 1. அறிவிலான்; ignorant, stupid person. "பாமரரெனக் காண்பிப்பார் பண்டிதத் திறமை காட்டார்". (கைவல். தத்து.96) 2. இழிந்தோன்; vile, low, base person. 3. அரசற்குத் துணைவன் (யாழ்.அக.); king's companion.

[Skt. pāmara > த. பாமரன்]

பாமன் *pāman*, பெ.(n.) 1. ஞாயிறு; Sun. 2. உடன் பிறந்தாள் கணவன்; sister's husband.

[Skt. *bhāma* > த. பாமன்]

பாமாரி *pāmāri*, பெ.(n.) கந்தகம் (சங்.அக.); sulphur.

[Skt. *pāmāri* > த. பாமாரி]

பாமாரோகம் *pāmā-rōgam*, பெ.(n.) பேய்ச் சொறி (பைஷஜ.); scabies, itch.

[Skt. *pāmā-rōgam* > த. பாமாரோகம்]

பாமினி *pāmini*, பெ.(n.) பெண் (சங்.அக.); woman.

[Skt. *bhāmini* > த. பாமினி]

பாமை¹ *pāmai*, பெ.(n.) சிரங்கு (தைலவ.தைல. 140); itch.

[Skt. *pāmā* > த. பாமை]

பாமை² *pāmai*, பெ.(n.) கண்ணனுக்குகந்த தேவியருள் ஒருத்தி (பாகவத.10,25,1); a favourite wife of Kṛṣṇa.

[Skt. *Bhāmā* > த. பாமை]

பாயகாரி *pāya-kāri*, பெ.(n.) குறிப்பிட்ட காலம் வரை குடிவாரத்துக்கு உழுபவன்; temporary cultivator, one who cultivates the land of another for a stipulated term, obtaining a certain share of the crop.

[U. *pā-a-kāri* > த. பாயகாரி]

பாயசம்¹ *pāyaśam*, பெ.(n.) பால், அரிசி, சர்க்கரை அல்லது வெல்லம் முதலியவற்றோடு சேர்த்துச் செய்யும் நெகிழ்ச்சியான இன்னமுது; a semi-liquid food prepared out of milk, rice, sago, etc mixed with sugar or jaggery.

பாயசம்² *pāyaśam*, பெ.(n.) பாற் சொற்றி, ஒரு செடி வகை; a plant, *Ruellia secunda*.

[Skt. *pāyasa* > த. பாயசம்]

பாயதானம் *pāyataṇam*, பெ.(n.) பாற்சோறு; rice boiled in milk. "பொற்புறு பாயதானம் புளிப்புறு ததியின் போனம்" (சிவதரு.பரம.37).

[Skt. *pāyasāna* > த. பாதானம்]

பாயுரு *pāyuru*, பெ.(n.) எருவாய் (குதம்); anus, fundament.

[Skt. *pāyu* > த. பாயுரு]

பார்க்கவம் *pārkkavam*, பெ.(n.) துணைத் தொன்மங்கள் பதினெட்டனுள் ஒன்று; a secondary Purāṇa one of 18 upapurāṇam.

[Skt. *bhārgava* > த. பார்க்கவம்]

பார்க்கவி¹ *pār-k-kavi*, பெ.(n.) திருமகள்; Lakshmi. "பார்க்கவியும் யார்க்கிது போல் வாய்க்குமென்" (மனோன்.3,சிவகாமி.49). 2. மலைமகள் (யாழ்.அக.); Parvati. 3. வெள்ளறுகு; small chiretta.

[Skt. *Bhārgavi* > த. பார்க்கவி]

பார்க்கவி² *pārkkavi*, பெ.(n.) தேக்கு மரவகை (மலை.); beetle killer.

[Skt. *bhārgi* > த. பார்க்கவி]

பார்க்கவசபத்தியம் *pārkkavaśupattiyam*, பெ.(n.) இரவின் 15 முழுத்தங்களுள் பதினொன்றாவது (விதான்.குணாகுண.73, உரை); the 11th of the 15 divisions of night.

[Skt. *bārhaspatya* > த. பார்க்கவசபத்தியம்]

பார்க்குச்சு *pārkkuccu*, பெ.(n.) காவல் படையினர் குடியிருக்கக் கட்டிய சிறு வீட்டு வரிசை; barracks a line of houses built for soldiers.

[E. *barracks* > த. பார்க்குச்சு]

பார்சி *pārśi*, பெ.(n.) 1. பாரசிக இனத்தான்; Parsee. 2. பாரசீகப்பண்; a Persian tune. 3. பாரசிக நாடு (வின்.); Persia.

[U. *pārśi* > த. பார்சி]

பார்சிக்கஞ்சாங்கோரை *pārśi-kañjāṅgōrai*, பெ.(n.) செடி வகை; Persian tulsi.

[பார்சி+கஞ்சாங்கோரை]

பார்க்கவகிரகணம் *pārśuva-girakaṇam*, பெ.(n.) குறை கோள்பற்று (பஞ்.); partial eclipse.

[Skt. *pārśva+grahaṇa* > த. பார்க்கவகிரகணம்]

பார்க்கவம் *pārśuvam*, பெ.(n.) 1. விலாப்பக்கம்; (யாழ்.அக.); side of the body. 2. பக்கம்; side. 3. உதவி; support 4. வட்டம்; circle.

[Skt. *pārśva* > த. பார்க்கவம்]

பார்கவர் *pārśuvar*, பெ.(n.) 1. சமணத்துறவியர் இருபத்து நால்வருள் ஒருவர் (திருக்கலம், காப்பு, உரை.); a Jaina Arhat, one of 24 tīrttaṅgarar.

[Skt. Pārśva > த. பார்க்கவர்]

பார்கவவாயு *pārśuva-vāyu*, பெ.(n.) பக்க ஊதை நோய்; paralysis.

[Skt. pārśva+vāyu > த. பார்கவவாயு]

பார்த்தசாரதி *pārtha-śāradi*, பெ.(n.) கண்ணபெருமான்; Kṛṣṇa, Arjuna's charioteer.

[Skt. Pārtha-sārathi > த. பார்த்தசாரதி]

பார்த்தன் *pārttan*, பெ.(n.) அருச்சுனன் (பாரத. அருச்சுனன்றீர்.44); Arjuna.

[Skt. Pārtha > த. பார்த்தன்]

பார்த்திபன் *pārttiban*, பெ.(n.) அரசன், king. "பார்த்திபகுமரன் சேர்ந்தான் (சீவக.1683).

[Skt. pārthiva > த. பார்த்திபன்]

பார்த்திவ *pārttiva*, பெ.(n.) ஆண்டு அறுபதனுள் பத்தொன்பாவது; the 19th year of the jupiter cycle.

[Skt. pārthiva > த. பார்த்திவ]

பார்த்திவம் *pārttivam*, பெ.(n.) 1. நிலவுலகத் தொடர்பானது; that which pertains to the earth. 2. நிலங்களிலிருந்து பெறும் ஊதியம் (சுக்கிரநீதி,97); income derived from lands. 3. நிலம் (சூடா.); earth.

[Skt. pārthiva > த. பார்த்திவம்]

பார்த்திவலிங்கம் *pārttiva-liṅgam*, பெ.(n.) ஈரமண்ணாலான சிவலிங்கம் (சங்.அக.); Sivaliṅgam made of wet earth.

[Skt. pārthiva+த. இலங்கம் > த. பார்த்திவலிங்கம்]

பார்ப்பதி *pārppadi*, பெ.(n.) பார்வதி பார்க்க; see Pārvati.

[Skt. pārvati > த. பார்வதி → பார்ப்பதி]

பார்ப்பதிகொழுநன் *pārppati-kolunan*, பெ.(n.) சிவபெருமான் (பிங்.); Sivan the consort of Pārvadi.

[Skt. pārvati+ த. கொழுநன்]

பார்ப்பதிபுதல்வன் *pārppadi-pudalvan*, பெ.(n.) பிள்ளையார் (பிங்.); Gaṇēśan son of Pārvadi.

[Skt. pārvati+ த. புதல்வன்]

பார்வணசிராத்தம் *pārvaṇaśirāttam*, பெ.(n.) 1. பருவ காலங்களில் முன்னோர்க்குச் செய்யுஞ் சடங்கு; ceremony performed in honour of the manes at the paruvam. 2. காலை மாலை நேரங்களில் இல்லறத்தான், முன்னோர்களுக்கு (வேள்வித் தீ வளர்த்து) நடத்தும் காரியம்; ceremony to the manes accompanied with oblation in aupāsanāgni.

[Skt. pārvaṇa+śrāddha > த. பார்வணசிராத்தம்]

பார்வணவோமம் *pārvaṇa-v-ōmam*, பெ.(n.) ஈமக்கடனுக்காகச் செய்யும் வேள்வித் தீ (சேதுபு.சேதுபல.98); fire oblation in the ceremonies to the manes.

[Skt. pārvaṇa > த. பார்வணம்+ஓமம்]

பார்வதி *pārvadi*, பெ.(n.) 1. உமை (திவா.); மலை அரசி; Parvati, daughter of Parvata - rāśan. 2. திரௌபதி (யாழ்.அக.); Draupadi. 3. இடைச்சி (யாழ்.அக.); shepherdess. 4. காவி மண் (யாழ்.அக.); red ochre. 5. ஆனை நெருஞ்சில் (சங்.அக.); a small plant.

[Skt. pārvati > த. பார்வதி]

பார்வதிலோசனம் *pārvadi-lōśanam*, பெ.(n.) 16 மாத்திரைகள் கொண்ட துணைத்தாள வகை (பரத.தாள.3.); a variety of time-measure consisting of 16 māttirai, one of five upa-tālam.

[Skt. pārvati-lōcana > த. பார்வதிலோசனம்]

பாரகன்¹ *pāragan*, பெ.(n.) சுமப்போன்; carrier, bearer. "பாரகர்பரிக்க (சி.சி.2,95).

2. தாங்குபவன்; supporter, sustainer.
"பாரகன் றனையும் (சிவதரு.பாவ.8).

[Skt.bhārika> த. பாரகன்]

பாரகன்² *pāraṅgaṇ*, பெ.(n.) கல்வித்துறையில் கரை கண்டவன்; a learned person, one who has reached the further shore or utmost limit of an art.

[Skt.pāra-ga> த. பாரகன்]

பாரகாவியம் *pāra-kāviyam*, பெ.(n.) பெருங்காப்பியம்; great epic. "பாரகாவியமெலா மீரிரு தினத்தினிற் பகர" (தமிழ்நா.221).

[Skt.bhāra+kāvya> த. பாரகாவியம்]

பாரங்கதன் *pāraṅgadaṇ*, பெ.(n.) கல்வித்துறையிற் கரை கண்டவன்; a learned person, one who has reached the further shore or utmost limit of an art.

[Skt.pāraṅ-gata> த. பாரங்கதன்]

பாரங்கு *pāraṅgu*, பெ.(n.) 1. சிறுதேக்கு (சங்.அக.); beetle killer. 2. காட்டிலவு (சங்.அக.); false tragacanth. 3. நரி வாழை (மலை.); tube flower.

[Skt.bhāraṅgi> த. பாரங்கு]

பாரசி *pāraśi*, பெ.(n.) 1. பன்னிரண்டாம் நாள் பிறைநிலா (துவாதசி); the 12th day of the lunar fortnight. "வாட் கண்ணார் பாரசிநாள் பைம்பூந் தொடையலோடேந்திய தூபம் (திவ்.இயற்.1:82).

[Skt.dvādaśi>Pkt.bāraśi>த. பாரசி]

பாரசீகம் *pāraśigam*, பெ.(n.) ஒரு நாடு; Persia one of 56 tesam. "பாரசீகத்திற் புக்கான் (இரகு.திக்கு.226).

[Skt.pārasika> த. பாரசீகம்]

பாரணம்¹ *pāraṇam*, பெ.(n.) 1. உண்ணுகை; eating, taking food. "தேவர் பாரணம் பண்ண

விட்ட பைம்பொன் வேதிகையில் (பாரத. இராசகு.90). 2. நோன்பு இருந்து உண்ணுகை; breaking a fast. "வந்தமாதவர்களோடும் பாரண மகிழ்ந்து செய்தான் (கந்தபு.கந்தவி. 14). 3. நிறைவு (யாழ்.அக.); satisfaction.

[Skt.pāraṇa> த. பாரணம்]

பாரணை *pāraṇai*, பெ.(n.) பாரணம்¹ 2 பார்க்க; seepāraṇam¹ 2."துவாதசிப் பாரணையருந்த (வரத.பாகவத.அம்பீட.8)

[Skt.pāraṇā> த. பாரணை]

பாரத்துவாசம் *pārattuvāśam*, பெ.(n.) 1. கரிக்குருவி (திவ.); king crow. 2. காடை; quail. 3. வாழ்நாளை நீடிக்கச் செய்யும் மருந்து பற்றிக் கூறும் ஒரு நூல் (தொல்.பொருள். 75.உரை); a treatise on kalpa. 4. எலும்பு; bone.

[Skt.bhārad-vāja> த. பாரத்துவாசம்]

பாரத்துவாசன் *pārattuvāśan*, பெ.(n.) 1. துரோணாச்சாரியன் (பிங்.); Drōṇa. 2. அகத்திய முனிவர் (யாழ்.அக.); sage Agastya. 3. ஒரு துறவி; a Rṣi believed to be nursed by a bird.

[Skt.bhārad-vāja> த. பாரத்துவாசன்]

பாரதகண்டம் *pārada-kaṇḍam*, பெ.(n.) இந்திய நாடு; India. இமயகிரிக்கும் தென் கடற்குமிடைப் பாகம் பாரதமே (சிவதரு. கோபுர.51).

[Skt.bhārada> த. பாரதம்+கண்டம்]

பாரதப்போர் *pārada-p-pōr*, பெ.(n.) பாண்டவ கௌரவப்போர் (திவ்.பெரியதி.4,6,6); the Mahabharata war. 2. பெருஞ்சச்சரவு; a big fight or quarrel.

[Skt.bhārata+ த. போர்]

பாரதம் *pāradam*, பெ.(n.) 1. பாரதப்போர்; the great war of Kurukṣētra "நீயன்றி மாபாரதமகற்ற மற்றார் கொல் வல்லாரே (பாரத.கிருட்டிண.34). 2. மாபாரதம்; the Mahabharata.

[Skt.bhārata> த. பாரதம்]

பாரதாயன் *pārādāyaṇ*, பெ.(n.) பாரத்துவாச குலத்தைச் சேர்ந்தவன்; one belonging to Bhāradvāja gōtra. "பாரதாயன் கேசவன்" (S.I.I.iii, 150, 1).

[Skt.bhārad-vāja> த. பாரதாயன்]

பாரதாரிகம் *pāradārigam*, பெ.(n.) பிறர்மனை விழைகை (யாழ்.அக.); sexual intercourse with the wife of another, adultery.

[Skt.pāradārya> த. பாரதாரிகம்]

பாரதி *pāradi*, பெ.(n.) 1. கலைமகள் (பிங்.); Sarasvati. 2. பைரவி; goddess Bhairavi. "பாரதியாடிய பாரதி யரங்கத்து (சிலப்.6,39). 3. புலமையாளன்; learned person. 4. சொல் (யாழ்.அக.); word.

[Skt.bhārati> த. பாரதி]

பாரதிகொழுநன் *pāradikolunan*, பெ.(n.) நான்முகன் (பிங்.); Brahma, the consort of Sarasvati.

[Skt.bharati> த. பாரதி+கொழுநன்]

பாரதியினாம் *pāradi-y-inām*, பெ.(n.) கோயில்களில் பாரதம் படித்தற்கு ஏற்படுத்தப் பட்ட மானியம்; endowment for reading the Mahābhāradam in temples.

[Skt.bhārata+inām> த. பாரதியினாம்]

பாரபட்சம் *pārapatcam*, பெ.(n.) ஒரு பாற்கோடல்; partiality bias.

[Skt.pāra-pakṣa> த. பாரபட்சம்]

பாரபத்தியக்காரன் *pārapattiya-k-kāraṇ*, பெ.(n.) 1. மேல் உசாவல் (விசாரணை) செய்யும் அதிகாரி; overseer. 2. வரி ஈட்டும் (வசூல்) அதிகாரி முதலியோர் (யாழ்.அக.); bailiff, collector of village revenue. 3. அலுவலன் (உத்தியோகத்தன்) (யாழ்.அக.); Officer. 4. பொறுப்பான வேலையுள்ளவன் (நெல்லை.); a person saddled with responsible duties.

[பாரபத்தியம்+காரன் - பாரபத்தியக்காரன்]

பாரபத்தியம் *pārapattiyam*, பெ.(n.) 1. மேல் உசாவல் (விசாரணை) (வின்.); inspection;

stewardship. 2. வாய்மையாளனின் (நியாயம்) ஆளுமை (வின்.); judicial cognisance. 3. பொறுப்புமிக்க வேலை (இ.வ.); a work of great responsibility. 4. கொடுக்கல் வாங்கல் (வின்.); money - dealings.

த.வ.முறை உசாவல், நயன் உசாவல், நேர் கேட்பு

[Te.pārupattemu> த. பாரபத்தியம்]

பாரம்பரம் *pāramparam*, பெ.(n.) பாரம்பரியம் (யாப்.வி.பாயி.பக்.5.) பார்க்க; see *pārampariyam*.

[Skt.pāram-para> த. பாரம்பரம்]

பாரம்பரிய நியாயம் *pārampariya-niyāyam*, பெ.(n.) மரபாக (பரம்பரையாக) வரும் வழக்கம் (வின்.); rights or usages handed down from generation to generation.

த.வ.குலவழக்கம், குடும்ப மரபு

[Skt.pārampariya+nyāya> த. பாரம்பரிய நியாயம்]

பாரம்பரியம் *pārampariyam*, பெ.(n.) 1. மரபு (பரம்பரை.); series, unbroken succession, hereditary line. "பாரம்பரிய மதிமந்திரி" (இராமநா.உயுத்.1.). 2. முறைமை (சூடா.); regular order. 3. உலக முறை (ஐதிகம்) (வின்.); tradition.

த.வ.தலைமுறை, கால்மரபு, குலவழக்கம்

[Skt.pārampariya> த. பாரம்பரியம்]

பாரம்பரியரோகம் *pārampariya-rōgam*, பெ.(n.) குல (வம்சம்) வழியாய் வரும் நோய் (M.L.); hereditary disease.

த.வ.குடும்பநோய், தலைமுறை நோய்

[Skt.pāram-pariya+rōga> த. பாரம்பரியரோகம்]

பாரமார்த்திகம் *pāramārttigam*, பெ.(n.) 1. முடிவில் உண்மையானது; ultimate reality. 2. மெய் அறிவிற (ஞானத்து)குரியது; that which relates to highest truth or spiritual knowledge, opp. to viyāvākārikam.

3. ஏய்க்கும் எண்ணம் இல்லா தன்மை (இ.வ.); good faith; guilelessness. 4. ஈடுபாடு (C.G.); devotedness, loyalty.

[Skt.pāramārthika > த. பாரமார்த்திகம்]

பாரமிதை *pāramidai*, பெ.(n.) புத்தப் பதவிக் குரிய பத்து நன்னடத்தைகள் (விசேடம்); (Buddh.) the ten transcendental virtues necessary for Buddhahood. "அளப்பரும் பாரமிதை யளவின்று நிறைத்து" (மணிமே.26, 45.).

[Skt.pāram-itā > த. பாரமிதை]

பாரமேட்டி *pāramētti*, பெ.(n.) ஒரு வகைத் துறவி (சந்நியாசி); a superior order of ascetics. "சந்நியாசிரியரிற் பாரமேட்டி யோகியென விருவருளர்" (கூர்மபு.வரு.40).

[Skt.pāramēsthin > த. பாரமேட்டி]

பாரவதம் *pāravadam*, பெ.(n.) பாராவதம்¹; 1. (சூடா.) பார்க்க; see *pārāvadam*¹, 1.

[Skt.pāravata > த. பாராவதம்]

பாரவம் *pāravam*, பெ.(n.) வில்லின் நாண் (யாழ்.அக.); bow-string.

த.வ.வில்நரம்பு

[Skt.bhārava > த. பாரவம்]

பாரவிருதம் *pāravirudam*, பெ.(n.) 1. உதவி (உபகாரம்); help, benefit. 2. வேள்வி முதலிய வற்றில் தேவர், முன்னோர் முதலியோரை எண்ணி இடும் உணவுப்பொருள்; anything offered in sacrifice.

த.வ.கைம்மாறு, உயிர்க்காணிக்கை

பாரா¹ *pārā*, பெ.(n.) இதளியம் (பாதரசம்) (இ.வ.); mercury, quick-silver.

பாரா² *pārā*, பெ.(n.) 1. காவல்; watch, custody. 2. பாராக்காரன் பார்க்க; see *pārā-k-kāran*.

[U.pahra > த. பாரா²]

பாரா³ *pārā*, பெ.(n.) கட்டானாட்டத்தில் எட்டினையும், பன்னிரண்டினையும் குறிக்குந் தாய வகை; count of 8 or 12 in the game of draught.

[U.bārā > த. பாரா³]

பாரா⁴ *pārā*, பெ.(n.) பகுதி (இ.வ.); bit, fragment.

த.வ.துண்டு

[U.pārā > த. பாரா⁴]

பாரா⁵ *pārā*, பெ.(n.) புத்தகம் முதலியவற்றிற் பிரிவுபிரிவாகக் காட்டி எழுதப்படும், கட்டுரைப் பகுதி; paragraph.

த.வ.பத்தி

[E.para > த. பாரா⁵]

பாராக்காரன் *pārā-k-kāran*, பெ.(n.) காவலாள் (உ.வ.); guard, sentry.

[U.pahra > த. பாரா+காரன்]

பாராசாரி *pārāśāri*, பெ.(n.) பெரும் உடல் கொண்ட குதிரை (வின்.); big-sized horse.

[U.bhārisawāri > த. பாராசாரி]

பாராபசலி *pārā-paśāli*, பெ.(n.) ஆங்கிலேயரிடம் கருநாடக மாநிலம் முடிவாக ஒப்புவிக்கப்பட்ட கி.பி.1801 ஆகிய 1212ஆம் பசலியாண்டு (R.T.); fasli 1212 or the year 1801 when the Carnatic country was finally ceded to the English.

[U.bārā > த. பாரா+பசலி]

பாராவதம்¹ *pārāvadam*, பெ.(n.) 1. புறா (திவா.); dove, pigeon. 2. கரும்புறா (பிங்.); blue rock pigeon, *Columba intermedia*. 3. குரங்கு (யாழ்.அக.); monkey. 4. மலை (யாழ்.அக.); mountain.

[Skt.pārāvata > த. பாராவதம்]

பாராவதம்² *pārāvadam*, பெ.(n.) கருங்காலி மரம் (மூ.அ.); ebony.

பாராவபாத் *pārāvapāt*, பெ.(n.) முகமது நபி இறந்த (மரண) நாளைக் (தினம்) கொண்டாடுந் திருவிழா (W.G.); the day of Muhammad's death, observed by the Muhammadans as a religious festival.

[U.bārāh-wafāt > த. பாராவபாத்]

பாராவளையம் *pārāvalaiyam*, பெ.(n.)

வளைதடி (பிங்.); a kind of boomerang. சதங்கை மாலையைப் பாராவளையமாக எறிந்தும் (சீவக.2656, உரை).

பாரி¹ *pāri*, பெ.(n.) 1. பூந்தாது; pollen. 2. கட்பாத்திரம்; liquor jug. 3. யானை கட்டுங்கயிறு; rope for tying an elephant. 4. சிறங்கை நீர்; handful of water.

த.வ.1. மலர்த்துகள் 2. மதுகலயம் 3. கையளவு நீர்

[Skt.pāri> த. பாரி]

பாரி² *pāri*, பெ.(n.) கடல் (சூடா.); sea, ocean.

த.வ.முந்நீர்

[Skt.vāriśa> த. பாரி]

பாரி³ *pāri*, பெ.(n.) மனைவி; wife. "பொற்பூ மடந்தை நற்பாரி" (மாறனலங்.664).

த.வ.இல்லாள், வாழ்க்கைத்துணை

[Skt.bhāryā> த. பாரி]

பாரி⁴ *pāri*, பெ.(n.) அரிமா (சிங்கம்) (யாழ்.அக.); lion.

[Skt.bhāri> த. பாரி]

பாரி⁵ *pāri*, பெ.(n.) கள் (பிங்.); toddy.

த.வ.தேறல்

[Skt.vāruṇi> த. பாரி]

பாரி⁶ *pāri*, பெ.(n.) 1. பருத்தது; that which is heavy or big. 2. முதன்மையானது; that which is important "பாரிவிசயம்". 3. குழுகாய செல்வாக்கு உடையவன், மதிப்பிற்குரியவன்; man of consequence, weight or importance.

[U.bhāri> த. பாரி]

பாரி⁷ *pāri*, பெ.(n.) 1. கொட்டு முழக்குடன் புரியும் இராக்காவல்; night-watch with the beat of drum. "விளம்பும் பாரியு மடங்கினது" (கம்பரா.ஊர்தே.158). 2. இராக்காவலாளர் பாடல்; night - watchman's song. சங்கீதப் பாரி, பாறைப்பாரி, மணிப்பாரி (இ.வ.).

த.வ.இராப்பாடகன், இராப்பாடி

[U.pahra> த. பாரி]

பாரிகத்து *pārikattu*, பெ.(n.) நுண்மை (இ.வ.); minuteness.

[U.farāqat> த. பாரிகத்து]

பாரிகன் *pāriḡan*, பெ.(n.) தோட்சமைக்காரன். (யாழ்.அக.); carrier, porter.

த.வ.சமைதூக்கி

[Skt.bhārika> த. பாரிகன்]

பாரிகாரிகன் *pāri-kāriḡan*, பெ.(n.) மாலை தொடுப்போன் (யாழ்.அக.); one who makes garlands.

[Skt.pāri-hārika> த. பாரிகாரிகன்]

பாரிகாரியம் *pāri-kariyam*, பெ.(n.) முதன்மை யான பணி (யாழ்.அக.); important business.

[U.bhāri> த. பாரி+காரியம்]

பாரிசச்சூலை *pāriśa-c-cūlai*, பெ.(n.) பக்க ஊதை (இராசவைத்.160.); paralytic attack on one side of the body.

த.வ.கை கால் விழுதல்

[Skt.pāśva+śūlā> த. பாரிசச்சூலை]

பாரிசஞ்செய்-தல் *pāriśaṅjey-*, 1செ.குன்றாவி. (v.t.) பொறுப்பாக்குதல்; to entrust. "திருவாவடுதுறை மடத்துப் பாரிசஞ் செய்திருப்பதால்" (T.A.S.i,150).

[Skt.pāśva> த. பாரிசம்+செய்-தல்]

பாரிசம் *pāriśam*, பெ.(n.) 1. பக்கம்; side. "காவிரிக்கு வடபாரிசத்தில்" (திருப்பு.183). 2. உடலின் ஒரு பக்கம்; side of a body. "இரு பாரிசத்திலும் பணிசெயுந் தொழிலாளர் போல்" (தாயு.சித்தர்கணம்.2). 3. வயம் (உ.வ.); care, custody. 4. திசை (வின்.); quarter, region.

[Skt.pāśva> த. பாரிசம்]

பாரிசம்விழு-தல் *pāriśam-viḡu*, 3 செ.கு.வி. (v.i.) 1. பக்க வலிப்பு (பக்கவாதம்) அடைதல்;

to become paralised. 2. சாதல் (மரித்தல்); to die, said of a benefactor.

[Skt. *pārśva* > த. பாரிசம்+விழு-தல்]

பாரிசவாதம் *pāriśa-vādam*, பெ.(n.)

1. உடலின் ஒரு பக்கத்தை உணர்ச்சியற்றச் செய்யும் நோய் வகை (பைஷஜ.302); paralytic attack on one side of the body, Hemiplegia. 2. குடலிறக்கம் (இ.வ.); hernia.

த.வ.கை கால் விழுதல், பக்கவலிப்பு

[Skt. *pārśva+vāta* > த. பாரிசவாதம்]

பாரிசவாயு *pāriśa-vāyu*, பெ.(n.) பாரிசவாதம் பார்க்க (உ.வ.); see *pāriśa-vādam*.

[Skt. *pārśva+vāyu* > த. பாரிசவாயு]

பாரிசாதம் *pāriśādam*, பெ.(n.) ஐவகை (பஞ்ச) மரங் (தரு)களுள் ஒன்று; a tree of svarga, one of pañja-taru. "பாரிசாத நேர்பூக்கவினிமிர்புயம்" (இரகு.திருவவ.9). 2. முண்முருக்கு (மலை.); night - flowering jasmine. 3. பவள மல்லிகை மர வகை (மலை.); Indian coral tree.

[Skt. *pārijāta* > த. பாரிசாதம்]

பாரிக *pāriśu*, பெ.(n.) மழை (R. T.); rain.

[U. *bariṣ* > த. பாரிக]

பாரிகபட்டி *pāriśu-patti*, பெ.(n.) மழை பெய்த அளவைக்குறிக்கும் கணக்கு; account of rainfall.

[பாரிக+பட்டி]

பாரிசேடப்பிரமாணம் *pāriśēḍa-p-piramāṇam*, பெ.(n.) எஞ்சுவதைக் கொள்ளுகை ஆகிய ஆணை (பிரமாணம்) (சி.போ.பா.110,புதுப்); (Log.) law of elimination.

[Skt. *pāriśēḍa+pra-māna* > த. பாரிசேடப் பிரமாணம்]

பாரிசேடம் *pāriśēḍam*, பெ.(n.) பாரிசேடப் பிரமாணம் பார்க்க; see *pāriśēḍa-p-piramāṇam*. "பாரிசேட மதனிற் பரனுக்கு" (ஞானா.5.).

[Skt. *pāriśēḍa* > த. பாரிசேடம்]

பாரியாத்திரம் *pāriyāttiram*, பெ.(n.) 449 கோபுரங்களையும் (சிகரம்) 57 மேனிலைக் கட்டுகளையுமுடைய கோயில் (சக்கிரநீதி, 230); temple having 449 towers and 57 storeys.

[Skt. *pāri-yātra* > த. பாரியாத்திரம்]

பாரியாள்¹ *pāri-y-āḷ*, பெ.(n.) பெருத்தவன் (வின்.); stout, robust man.

த.வ.எருத்தன், கொழுத்தவன்

[U. *bhāri* > த. பாரி+ஆள்]

பாரியாள்² *pāriyāḷ*, பெ.(n.) பாரியை பார்க்க; see *pāriyai*.

த.வ. அகமுடையாள், வாழ்வரசி

[Skt. *bhārya* > த. பாரி+ஆள்]

பாரியை *pāriyai*, பெ.(n.) மனைவி; wife.

த.வ. இல்லாள், வாழ்க்கைத்துணை, மனையாள், அகமுடையாள்

[Skt. *bhāryā* > த. பாரியை]

பாரீகத்து *pārikattu*, பெ.(n.) 1. விடுதலை ஆவணம் (பத்திரம்) (வின்.); release deed. 2. பிரிவினை; partition, division 3. பிரிவினை ஆவணம் (பத்திரம்); partition deed.

[U. *farighkhatti* > த. பாரீகத்து]

பாலக்கண்ணாடி *bāla-k-kaṇṇāḍi*, பெ.(n.) சிறுவர்க்கு அமைந்த மூக்குக் கண்ணாடி (வின்.); spectacles adapted to young eyes.

[Skt. *bāla* > த. பாலன்+ கண்ணாடி > பாலக் கண்ணாடி]

பாலக்கிரகாரிட்டம் *bāla-k-kirakāriṭṭam*, பெ.(n.) 1. கோள்களின் தீய பார்வையால் குழந்தைகட்கு உண்டாகும் பீடை (சீவக.306, உரை.); frequent sickness of children believed to be due to the malign influence of planets. 2. குழந்தைகளுக்கே உண்டாகும் வயிற்றுப்போக்கு (இ.வ.); inflammatory diarrhoea of infants.

த.வ.கோள் குற்றக் கழிச்சல்

[Skt. *bāla+graha+āṣa*> த. பாலக்கிரகாரிபம்]

பாலக்கிராணி *bāla-k-kirāṇi*, பெ.(n.) நோய் வகை (இராசவைத்.159); a kind of disease.

[Skt. *pāla-k-grahaṇi*> த. பாலக்கிராணி]

பாலகரை *bāla-karai*, பெ.(n.) குழந்தையிசிவு (M.L.); infantile convulsions.

த.வ.குழந்தை இழுப்பு

[Skt. *bāla+hara*> த. பாலகரை]

பாலகன்¹ *bālagan*, பெ.(n.) காப்போன் (வின்.); protector, guardian.

[Skt. *bālaka*> த. பாலகன்¹]

பாலகன்² *bālagan*, பெ.(n.) 1. குழந்தை; infant. "பாலகனென்று பரிபவஞ் செய்யேல்" (திவ். பெரியாழ்.1,5,7). 2. புதல்வன் (புத்திரன்); son. "இந்தப் பாலக னிறந்தானென்னா" (அரிச். பு.மயான.8).

[Skt. *bālaka*> த. பாலகன்²]

பாலசிட்சை *bāla-ṣiṭṣai*, பெ.(n.) 1. குழந்தை களுக்குக் கற்பித்தல் (உ.வ.); teaching of children. 2. சிறுவர்களுக்கான (தொடக்கப் பாடப்) புத்தகம்; a primer for infants.

[Skt. *bāla+ṣikṣā*> த. பாலசிட்சை]

பாலம்¹ *bālam*, பெ.(n.) நெற்றி (பிங்.); forehead. "தீவிழிப் பாலமும்" (விநாயகபு.11,11).

த.வ.நுதல்

[Skt. *bhāla*> த. பாலம்]

பாலம்² *bālam*, பெ.(n.) மழு (திவா.); a weapon.

த.வ.கோடரி

[Skt. *bhiṇḍi-pāla*> த. பாலம்]

பாலமை *bālamai*, பெ.(n.) அறியாமை; childish innocence. "பாலமை யுடையராகிப் படருறப் படுவதென்னே" (உபதேசகா.சிவபுண்ணிய.339).

த.வ.சிறுபிள்ளைத்தனம், வெகுளித்தனம்

[Skt. *bāla*> த. பாலமை]

பாலலீலை *bāla-līlai*, பெ.(n.) 1. குழந்தை விளையாட்டு; play of children. 2. இளைஞரின் இன்ப விளையாட்டு; youthful sport. "பொய்யொன்றுண் மெய்யிற் புகும்பால லீலைதனை" (அருட்பா, i, நெஞ்சறி.533).

[Skt. *bāla+līla*> த. பாலலீலை]

பாலலோசனன் *bāla-lōśanan*, பெ.(n.) நெற்றிக்கண்ணுடைய சிவன்; Siva, having an eye on His forehead. "பாலலோசனற் கெனத் திருவிழாவுறப் பணிப்பார்" (உபதேசகா. சிவபுண்ணி.5).

த.வ.நெற்றிக்கண்ணோன், முக்கண்ணன்

[Skt. *bāla+lōcana*> த. பாலலோசனன்]

பாலவிலோசனன் *pāla-vilōśanan*, பெ.(n.) பாலலோசனன் பார்க்க; see *pāla-lōśanan*. "பால விலோசனர் பாதம்" (உபதேசகா. சிவநாம்.133).

[Skt. *bhālā+vilōcana*> த. பால விலோசனன்]

பாலன்¹ *bhālan*, பெ.(n.) பாலகன்² பார்க்க; see *bālagan*². "பாலனாய் விருத்தனாகி" (தேவா.8,10).

[Skt. *bāla*> த. பாலன்¹]

பாலன்² *bālan*, பெ.(n.) காப்போன்; protector, guardian, used in compounds. "பூபாலன், கோபாலன்".

த.வ. பேணுபவன்

[Skt. *pāla*> த. பாலன்²]

பாலனம் *bālanam*, பெ.(n.) பாதுகாப்பு; protection, defence. "என் பாலனத்துக்குள் பாலனம் வேண்டுங்காண்" (தனிப்பா. i, 344,61).

[Skt. *pālana*> த. பாலனம்]

பாலனைக்காத்தான் *bālanai-k-kāttan*, பெ.(n.) மணத்தக்காளி (மூ.அ.) (பதார்த்த.690); black nightshade.

[Skt. *bāla*> த. பாலன்+ஐ+காத்தான்]

பாலாசிரியன் *bālāśiryaṅ*, பெ.(n.) சிறுவர்க்குக் (பாலர்) கற்பிக்கும் ஆசிரியன்; teacher of children. "மதுரைப் பாலாசிரியர் நற்றாமனார்" (அகநா.92). (S.I.I.iii, 154,26).

[Skt. *bāla* > த. பாலன்+ஆசிரியன்]

பாலாலயம் *bālālayam*, பெ.(n.) கருவறையைப் பழுதுபார்த்துப் புதுப்பிக்குங் காலத்தில் சிறிது காலம் கடவுளை வேறிடத்தில் எழுந்தருளச் செய்திருக்குஞ் சிறிய ஆலயம்; temporary structure to accommodate a deity when its inner shrine is under repair.

த.வ.மாற்றுஆலயம், பிள்ளைக்கோயில்

[Skt. *bālālaya* > த. பாலாலயம்]

பாலிசம் *bāliśam*, பெ.(n.) அறியாமை (ஈடு, 6.2:6, ஜீ); ignorance.

த.வ. மடமை

[Skt. *bāliśa* > த. பாலிசம்]

பாலிசன் *bāliśaṅ*, பெ.(n.) மூடன் (ஈடு, 6,2,6, ஜீ); ignorant person.

த.வ. மூட்டான், மடையன், அறிவிலி

[Skt. *bāliśa* > த. பாலிசன்]

பாலியம் *bāliyam*, பெ.(n.) 1. இளமை; youth. 2. குழந்தைப் பருவம்; childhood.

த.வ. 1. விடலை, 2. மழலைப்பருவம்

[Skt. *bāliya* > த. பாலியம்]

பாலியன் *bāliyaṅ*, பெ.(n.) 1. இளைஞன்; lad, boy, youth. 2. ஆண் குழந்தை (வின்.) male infant.

த.வ. விடலை

[Skt. *bāliya* > த. பாலியன்]

பாலை *pālai*, பெ.(n.) 1. பெண்; girl. 2. குழந்தை (வின்.); child. 3. பதினாறாண்டுக்குட்பட்ட பெண்; a young woman under 16 years of age. 4. ஒன்று முதல் பதினாறு ஆண்டு வரையுள்ள மகளிர் பருவம் (கொக்கோ.4,2); the period up to the 16th year in the life of

a woman, one of mūṅru-paruvam.5. சிவசக்தி; Siva-sakti.

த.வ.1. மகளிர், 2. மடந்தை

[Skt. *bāla* > த. பாலை]

பாவகம்¹ *pāvagam*, பெ.(n.) 1. கருத்து; meaning, purpose, intention. "பாவக மின்னதென்று தெரிகிலர்" (கம்பரா.கும்ப.9). 2. ஊழ்கம்; contemplation, meditation. "பாவகமாயிருந்து" (திருப்ப.608). 3. இயல்பு (வின்.); natural state, innate propensity or disposition, nature. 4. உருவம்; appearance, form. "வேடனாம் பாவகங் கொடு நின்றது" (தேவா.533,1). 5. காதலை வெளியிடும் குறிப்பு (வின்.); external expression of amatory feelings. 6. நடிப்பு; pretence. "பாவகம் பலவுஞ் செய்து" (பெரியடி.திருநீலகண்ட.26).

[Skt. *bhāvaka* > த. பாவகம்]

பாவகம்² *pāvagam*, பெ.(n.) 1. தீ; fire. "பாவகப் பகுவாய் நாகம் (திருவாலவா.36,5). 2. சேங்கொட்டை (யாழ்.அக.); marking nut.

[Skt. *pāvaka* > த. பாவகம்]

பாவகாரி *pāva-kāri*, பெ.(n.) கரிக (பாவம்) செய்தவன்; sinner. "பாவகாரிகள் பார்ப்பரிதென்பரால் தேவதேவன் சிவன் பெருந்தன்மையே (தேவா.1218,5).

[Skt. *pāpa-kārin* > த. பாவகாரி]

பாவச்சடம் *pāva-c-caḍam*, பெ.(n.) பழவினைக்கீடாக எடுத்த உடல் (வின்.); bodies assumed by a soul as the effect of its former deeds.

த.வ.முன்வினை பிறப்பு

[Skt. *pāpa+jaḍa* > த. பாவச்சடம்]

பாவச்சுமை *pāva-c-cumai*, பெ.(n.) துய்த்துக் கழித்தற்குரிய அறங்கடை (வின்.); burden of sin, accumulated evil, to be expiated by suffering.

த.வ. கழுவாய்த் துன்பம்

[Skt. *pāpa* > த. பாவம்+சுமை]

பாவசங்கீர்த்தனம் *pāva-śaṅgīrtanam*, பெ.(n.) தன் அறங்கடைகளைக் குருவிடத்தில் சொல்லுகை (கிறித்து.) (வின்.); confession of sin.

த.வ.குற்றம் ஒப்புவித்தல்

[Skt.pāpa+saṅ-kīrtana> த. பாவசங்கீர்த்தனம்]

பாவசன்மம் *pāvaśanmam*, பெ.(n.) அறங்கடையுள்ள பிறவி (வின்.); sinful birth.

த.வ.முன்வினை பிறப்பு

[Skt.pāpa+janman> த. பாவசன்மம்]

பாவசுத்தி¹ *pāva-śutti*, பெ.(n.) அறங்கடை நீங்குகை; removal of sin.

த.வ.குற்ற நீக்கம்

[Skt.pāpa+śuddhi> த. பாவசுத்தி]

பாவசுத்தி² *pāva-śutti*, பெ.(n.) மனத்தூய்மை (கோயிலொ.44); purity of heart.

த.வ.தூய உள்ளம்

[Skt.bhāva+śuddhi> த. பாவசுத்தி²]

பாவசேடம் *pāvaśēdam*, பெ.(n.) 1. தூய்மையான (பரிசுத்தம்) ஆடவனிடத்து (புருசன்) எஞ்சியிருக்குந் தீவினை; remains of sin attaching to holy persons. 2. துய்த்துக் கழிக்க வேண்டிய கரும பலன்; demerit of soul remaining at the close of a term of existence to be exhausted in future births.

[Skt.pāpa+śēṣa> த. பாவசேடம்]

பாவதி *pāvadi*, பெ.(n.) பற்றுச்சீட்டு (ரசீது) (C.G.); receipt for money paid, acknowledgment.

[U.pāoti> த. பாவதி]

பாவநாசம் *pāva-nāśam*, பெ.(n.) 1. அறங்கடையை நீக்குகை; removal of sin, absolution. "பாவநாச மாக்கிய பரிசு" (திருவாச.257). 2. அறங்கடை (பாவம்) போக்கும் இடம் அல்லது நீர் (தீர்த்தம்) (சேதுபு.பாவ.9.); sacred place or water which removes or absolves from sin.

[Skt.pāpa+nāśa> த. பாவநாசம்]

பாவப்படு-தல் *pāva-p-padu-*, 20 செ.கு.வி. (v.i.) இரக்கம் காட்டுதல்; take pity on; sympathize. அவனுக்குப் பாவப்பட்டு உதவி செய்தேன் (உ.வ.). புயலில் பெற்றோரைப் பறிகொடுத்த பாவப்பட்ட குழந்தைகள். (உ.வ.).

த.வ.கரிசனம் காட்டுதல், அருள்கொள்ளல்

[Skt.pāpa> த. பாவம்+படு-தல்]

பாவப்பிரகாசம் *pāva-p-piragāśam*, பெ.(n.) ஒரு வடமொழி ஆயுள்வேத நூல்; a Sanskrit Āyurvēdic book (சா.அக.).

[Skt.pāpa+pra-kāśa> த. பாவப்பிரகாசம்]

பாவபரிகாரம் *pāva-parikāram*, பெ.(n.) கழுவாய் (பிராயச்சித்தம்); expiation of sin.

[Skt.pāpa+pari-hāra> த. பாவபரிகாரம்]

பாவபாணம் *pāva-bāṇam*, பெ.(n.) இச்சையைத் தூண்டி, மனதை மெய் மறக்கச் செய்யும், காமனின் வில்லிலிருந்து வரும் அம்புகள் (சீவக.706, உரை); excited state of mind, considered as Cupid's arrows inducing sexual love, dist.fr.tiraviya pāṇam.

த.வ.காதல் அம்பு

[Skt.bhāva+bāṇa> த. பாவபாணம்]

பாவபுண்ணியம் *pāva-puṇṇiyam*, பெ.(n.) நல்வினை தீவினைகள்; demerits and merits.

த.வ.நன்மை தீமைகள்

[Skt.pāpa+puṇya> த. பாவபுண்ணியம்]

பாவம்¹ *pāvam*, பெ.(n.) 1. தீவினைப் பயன்; accumulated result of sinful actions. "பகைபாவ மச்சம் பழி" (குறள்,146). 2. தீச்செயல் (சூடா.); sinful act, crime. 3. அளறு (பிங.); hell.

த.வ. 1. அறங்கடைத்துன்பம் 2. குற்றச் செயல் 3. நிரயம்

[Skt.pāpa> த. பாவம்]

பாவம்² *pāvam*, இடை (int.) இரக்கக்குறிப்பு; an exclamation of pity. அவள் மிக ஏழை. பாவம்.

[Skt.pāpa > த. பாவம்]

பாவம்³ *pāvam*, பெ.(n.) 1. ஊழ்கம் (தியானம்) (சூடா.); contemplation, meditations. 2. எண்ணம் (யாழ்.அக.); idea, opinion, conception. 3. உளதாந்தன்மை (பிரபஞ்சவி. 156); state or condition of existence. 4. உணர்வு மெய்ப்பாட்டு நளிநயம் (அபிநயம்); (Nāṭya.) gesture expressive of emotions. "பாவமோடராகம்" (திருவிளை. காண்மா.8). 5. முறைமை (பிங்.); established order 6. விளையாட்டு (இலக்.அக.); sport.

த.வ.1. உள்ளொடுக்கம் 2. கருத்து
3. இருக்கும் நிலை 4. நடனக் குறிப்புச் செய்கை
5. நிலையான முறை

[Skt.bhāva > த. பாவம்²]

பாவம்⁴ *pāvam*, பெ.(n.) மனம், மெய், வாக்கு இவற்றின் நடவடிக்கைகளால் ஏற்படும் ஆதனின் நிலை (நீலகேசி,427,உரை.); (Jaina) the change in the soul, due to the activities of the mind, body and speech.

[Skt.bhāva > த. பாவம்]

பாவம்பழி *pāvam-pali*, பெ.(n.) கொடுந் தீச்செயல்; heinous sin.

த.வ.கொடுங்குற்றம்

[Skt.pāpa > த. பாவம்+பழி]

பாவமன்னிப்பு *pāva-maṅṅippu*, பெ.(n.) அறங்கடையைப் (பாவம்) பொறுத்து மன்னித்தல் (கிறித்து.); forgiveness of sins.

த.வ.குற்ற மன்னிப்பு

[Skt.pāpa > த. பாவம்+மன்னிப்பு]

பாவமூர்க்கத்தனம் *pāva-mūrkka-t-taṅam*, பெ.(n.) தான் செய்த அறங்கடைக்கு (பாவம்) இரங்காமை (கிறித்து.); impenitence.

[Skt. bhāva+mūrkha+tva > த. பாவ மூர்க்கத்தனம்]

பாவர் *pāvar*, பெ.(n.) தீவினையாளர்; sinners. "பாவர் சென்றல்கு நரகம்" (திருக்கோ.337).

த.வ.அறங்கடையாளர்

[Skt.pāpa > த. பாவர்]

பாவரசம் *pāva-raśam*, பெ.(n.) 1. கருத்து நயம்; beauty of an idea. 2. மெய்ப்பாட்டுச் சுவை (பணவிடு.187); (Nāṭya) aesthetic excellence of gestures.

[Skt.bhāva+rasa > த. பாவரசம்]

பாவலா *pāvalā*, பெ.(n.) சுற்றித்திரிகை (இ.வ.); loitering.

த.வ.சோம்பித்திரிகை

[U. āwāra > த. பாவலா]

பாவனசம் *pāvanaśam*, பெ.(n.) உள்ளிழுத்த மூச்சை வயிற்றில் நிறுத்தும் மூச்சுப் பயிற்சிக்கலை (பிராணாயாம வகை); suppression of breath retention of vital air which is breathed in. (சா.அக)

பாவனத்துவனி *pāvana-t-tuvaṅi*, பெ.(n.) சங்கு (சிந்தாமணி நிகண்டு, 102); conch.

[Skt.pāvana-dhvani > த. பாவனத்துவனி]

பாவனன் *pāvanaṅ*, பெ.(n.) 1. தூய்மை செய்பவன்; one who purifies. 2. ஆஞ்சநேயர்; Hanumāṅ, the son of Wind-God. 3. வீமன் (பாரதபத்தாம்.142); Bhīma the son of Wind God.

[Skt.pāvana > த. பாவனன்]

பாவனாதீதம் *bāvaṅātīdam*, பெ.(n.) எண்ணுதற்கரியது; that which transcends thought.

த.வ.கருத்தக்கது

[Skt.bhāvaṅā+atīta > த. பாவனாதீதம்]

பாவனை *pāvanaṅ*, பெ.(n.) 1. நினைப்பு (மணிமே,30:258); imagination, fancy. 2. தெளிகை (நன்.விருத்தபாயிரவுரை); clear understanding. 3. உருவம், வேதனை, குறிப்பு, பாவனை, உண்மையறிவு எனும் ஐவகை மன

வெளிப்பாடுகளுள் ஒன்று (மணிமே.30:189); (Buddh.) a kind of mental effort or reflecton, one of pañja-kandam. 4. ஊழ்கம் (தியானம்); religious meditation. "எம்பாவனை தீர்த்த" (திருநூற்.88). 5. ஊழ்கிக்கப்படுவது (தியானம்) (வின்.); subject of contemplation. 6. ஒப்பு; likeness, similitude. பிள்ளை பாவனையாகச் செய்தான். 7. அடையாளம் (வின்.); repr - sentation, symbol. 8. போலி (வின்.); dissimulation, 9. நடத்தை; manners, deportment, carriage. வடிவழகும் பாவனையும் (இ.வ.). 10. நூற்றெட்டு துணை மறைமங்களுள் (உபநிடதம்) ஒன்று; an Upaniṣad, one of 108.

[Skt.bhāvanā > த. பாவனை]

பாவனைக்கு நட-த்தல் *pāvaṇaikku-nada-*, 3 செ.கு.வி.(v.i.) நடப்புக் காட்டுதல் (யாழ்ப்ப.); to keep up appearances.

[Skt.bhāvanā > த. பாவனை+க்கு+ நட+த்தல்]

பாவனைகாட்டு-தல் *pāvaṇai-kāttu-*, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. போலச் செய்தல்; imitate. 2. மெய்ப்பாடு, நயநெளிவு காட்டுதல் (அபிநயம்); (Nāṭya) to express by gesturess in dancing or acting. 3. மாற்றுரு கொள்ளுதல்; to assume an appearance, to counterfeit, dissemble. 4. வரைந்து காட்டுதல்; to show by figures or diagrams, to portray.

[Skt.bhāvanā > த. பாவனை+காட்டு-தல்]

பாவாபாவம் *pāvāpāvam*, பெ.(n.) உண்மையும் இன்மையும்; existence and non-existence.

த.வ.உளவும் இலவும்

[Skt.bhāvā-bhāva > த. பாவாபாவம்]

பாவி¹-த்தல் *pāvi-*, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. எண்ணுதல்; to think, conceive. 2. ஆழ்ந்து எண்ணுதல்; to contemplate, meditate. "பாவியேனுன் னையல்லால்" (திவ்.திருமாலை,35). 3. அழகுறு ஒப்பனை செய்தல்; to imagine fancy. "தானுமதுவாகப் பாவித்து" (வாக்குண்.14).

த.வ.1. கருதுதல் 2. உள்ளொடுக்கம் 3. மினுக்குதல்

[Skt.bhāvi > த. பாவி-த்தல்]

பாவி² *pāvi*, பெ.(n.) தீமையாளன்; sinner. "அழுக்கா நெனவொரு பாவி" (குறள், 168).

த.வ. கொடுமைக்காரன்

[Skt.pāpin > த. பாவி]

பாவி³ *pāvi*, பெ.(n.) வரக்கூடியது; that which must happen. "பாவியை வெல்லும் பரிசில்லை" (திருக்கோ.349).

த.வ.எதிர் வரல்

[Skt.bhāvin > த. பாவி]

பாவி⁴ *pāvi*, பெ.(n.) 1. கெடுதல் செய்யாதவன், அமைதியானவன்; inoffensive, harmless, good-natured person. 2. பேதை; person of weak intellect.

த.வ. கள்ளமிலாதவன்

பாவிசம் *pāvigam*, பெ.(n.) தொடக்கம் முதல் முடிவு வரை அழகுடையதாக அமையும் பாவியப் (காவியம்) பண்பு (தண்டி.89); (Rhet.) the basic idea running through a poem.

த.வ.பாவிய நடை

[Skt.bhāvika > த. பாவிசம்]

பாவிட்டன் *pāvittaṇ*, பெ.(n.) கொடுந்தீமை செய்தவன்; sinful man. "பாவிட்டன் மேலோர் கோபம் பணித்திலா மணத்தினார்" (மேருமந். 745).

[Skt.pāpiṣṭha > த. பாவிட்டன்]

பாவேப்பிரயோகம் *pāvē-p-irayōgam*, பெ.(n.) "மக்களாற் (சனம்) இன்பப்படுதல் என்பது போன்ற வடமொழி வினைவழக்கு (பி.வி.36,உரை.); impersonal voice in sanskrit, as janēna gamyatē.

[Skt.bhāvē-prayōga > த. பாவேப்பிரயோகம்]

பாற்கரன் *pārkarāṇ*, பெ.(n.) ஞாயிறு; sun.

த.வ.எரிகதிர்

[Skt.bhās-kara > த. பாற்கரன்]

பாற்கரியம் *pārkarīyam*, பெ.(n.) முழுமுதற் பொருளில் இருந்து உலகம் தோன்றிற்று என்னும் மதம் (சி.சி.பர.பாற்கரி.1,உரை.); the

doctrine which holds that the world is evolved from the supreme being.

[Skt. Bhāskariya > த. பாற்கரியம்]

பாற்குனம் *pārkunam*, பெ.(n.) மீனம் (பங்குனி); the month of the Tamil year, March-April.

[Skt. phalguna > த. பாற்குனம்]

பாற்குனி *pārkuni*, பெ.(n.) 1. பன்னிரண்டாம் விண்மீனாகிய மாளேறு (சூடா.); the 12th nakṣatra. 2. பாற்குனம், 1 (யாழ்.அக.) பார்க்க; see *pārkunam*, 1.

[Skt. bhaḷguni > த. பாற்குனி]

பானகம் *pānagam*, பெ.(n.) 1. சர்க்கரை ஏலம் முதலியன கலந்த குடிநீர்; sweet drink, especially prepared with jaggery and spices. "முப்பழம் பானகம்" (சேதுபு.சேதுபல. 137). 2. நீர்மோர் (யாழ்.அக.); a preparation of butter - milk. 3. பருகும் குடிப்பு, அருந்துதல் (பிங்.); drinking.

த.வ. பருகம்

[Skt. panaka > த. பானகம்]

பானம் *pānam*, பெ.(n.) 1. குடிக்கை; drinking சலபானங்கூட இல்லை. 2. அருளொடு செய்யும் செயல்கள் பதினான்கனுள் குடித்தற்கு நீரளிக்கை (நீர்க்கத் தண்டனம்); giving drinking water, one of 14 tayā-virutt. 3. மது அல்லது புளித்த பிற நீரகங்கள்; toddy or other fermented liquor. "பானந்தனையொத்து" (அரிச். பு.நாட்.4). 4. பருகுமுணவு (பிங்.); liquid food.

த.வ. பானம்

[Skt. pāna > த. பானம்]

பானியம் *pāniyam*, பெ.(n.) 1. நீர் (பிங்.); water. "பானியத்துக் கைவரு மெய்பதையா நிற்பர்" (பாரத.நச்சுப்.21). 2. பருகுமுணவு drink. "பானிய நிவேதனம்" (திருவிளை. இந்திரன் முடி. 16).

த.வ. அருந்துணவு

[Skt. pāniya > த. பானியம்]

பானு *pānu*, பெ.(n.) 1. கதிரவன் (பிங்.); Sun. 2. ஒளி (பிங்.); brightness 3. அழகு (யாழ்.அக.); beauty. 4. சிற்ப நூல் வகை (இருசமய. சிற்பசாத்.2); a treatise on architecture. 5. தலைவன் (யாழ்.அக.); master 6. அரசன் (யாழ்.அக.); king.

த.வ. எரியோன்

[Skt. bhānu > த. பானு]

பானுகம்பன் *pānu-kamban*, பெ.(n.) சிவனிய கூட்டத்தாருள் ஒருவன் (கோயிற்பு.நடராச.6.); a member of Siva's hosts.

[Skt. Bhānu-kampa > த. பானுகம்பன்]

பானுகோபன் *pānu-gōban*, பெ.(n.) சூரபதுமன் மகன் (கந்தபு.புதல்வ.15.); an Asura, son of Sūrapadman.

[Skt. Bhānu-kōpa > த. பானுகோபன்]

பானுவாரம் *pānu-vāram*, பெ.(n.) ஞாயிற்றுக் கிழமை; Sunday.

[Skt. bhānu+vāra > த. பானுவாரம்]

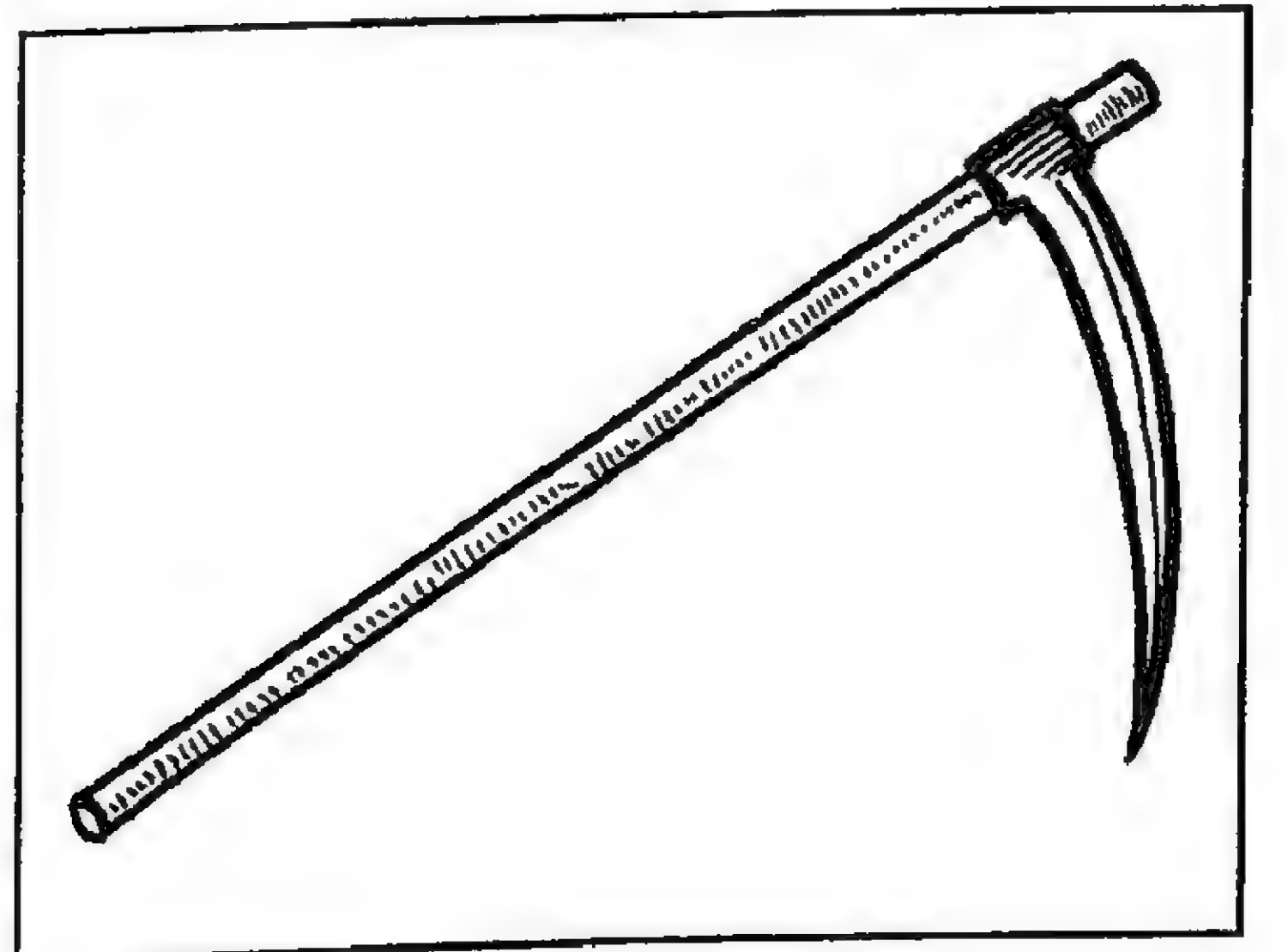
பிக்கலம் *pikkalam*, பெ.(n.) இன்னாரால் எழுதப்பட்டது என்று பொருள்படுவதும் ஆவணம் எழுதினோன் கையெழுத்துக்கு முன் வரையப்படுவதுமான சொல்; term signifying 'written by' and prefixed to the signature of the writer of a document.

[U. baqalami > த. பிக்கலம்]

பிக்காக *pikkāśu*, பெ.(n.) குந்தாலி; pick-axe.

த.வ.கொத்துகுறடு

[E. pick-axe > த. பிக்காக]

பிக்காரி *pikkāri*, பெ.(n.) வறியவன்; poor, miserable, wretched fellow. "பெரிய குடி பெயர்ந்து பிக்காரி யானேனே" (ஆதியூரவதானி,9).

த.வ.ஏழை, ஏதிலி

[U. bhikāri > த. பிக்காரி]

பிங்கலிகை *piṅgalikai*, பெ.(n.) ஒண்பான் செல்வங்களுள் ஒன்று (சீவசம். Ms); one of the nine treasures.

[Skt. piṅgalikā > த. பிங்கலிகை]

பிங்கலை *pingalai*, பெ.(n.) 1. பத்து வகை நாடித் துடிப்புகளுள் ஒன்று (சிலப்.3,26.உரை); a principal tubular vessel of the human body. 2. வலது மூக்கு வழியாக வரும் மூச்சு (யாழ்.அக.); breath through the right nostril. 3. ஆந்தை வகை (சூடா.); a kind of owl. 4. எண் திசைகளுள் தென்றிசையிலுள்ள பெண் யானை: the female elephant mate of Vāmanam guarding the Southern directions. 5. மலைமகள்; Parvathi.

[Skt. piṅgala > த. பிங்கலை]

பிங்கான் *piṅgāṇ*, பெ.(n.) உணவு உண்பதற்கு உரிய தட்டு; plate. அலுமினியப் பிங்கான்/ பிங்கானில் சாப்பாடு வை!

[Persn. piṅgān > த. பிங்கான் > பிங்கான்]

பிங்கி *pingi*, பெ.(n.) ஒரு முனிவன்; a sage. "தண்டி குண்டோதரன் பிங்கிருடி" (தேவா. 1225,7.).

[Skt. bhr̥ṅgin > த. பிங்கி]

பிச்சடம் *piccaḍam*, பெ.(n.) 1. ஈயம்; lead. 2. துத்தநாகம்; zinc. 3. ஒரு வகைக் கண்ணோய்; an eye disease. (சா.அக.)

பிச்சல் *piccal*, பெ.(n.) கப்பலின் பின்னணியம் (M.Navi); back-part of a ship.

[Skt. piccha > த. பிச்சல்]

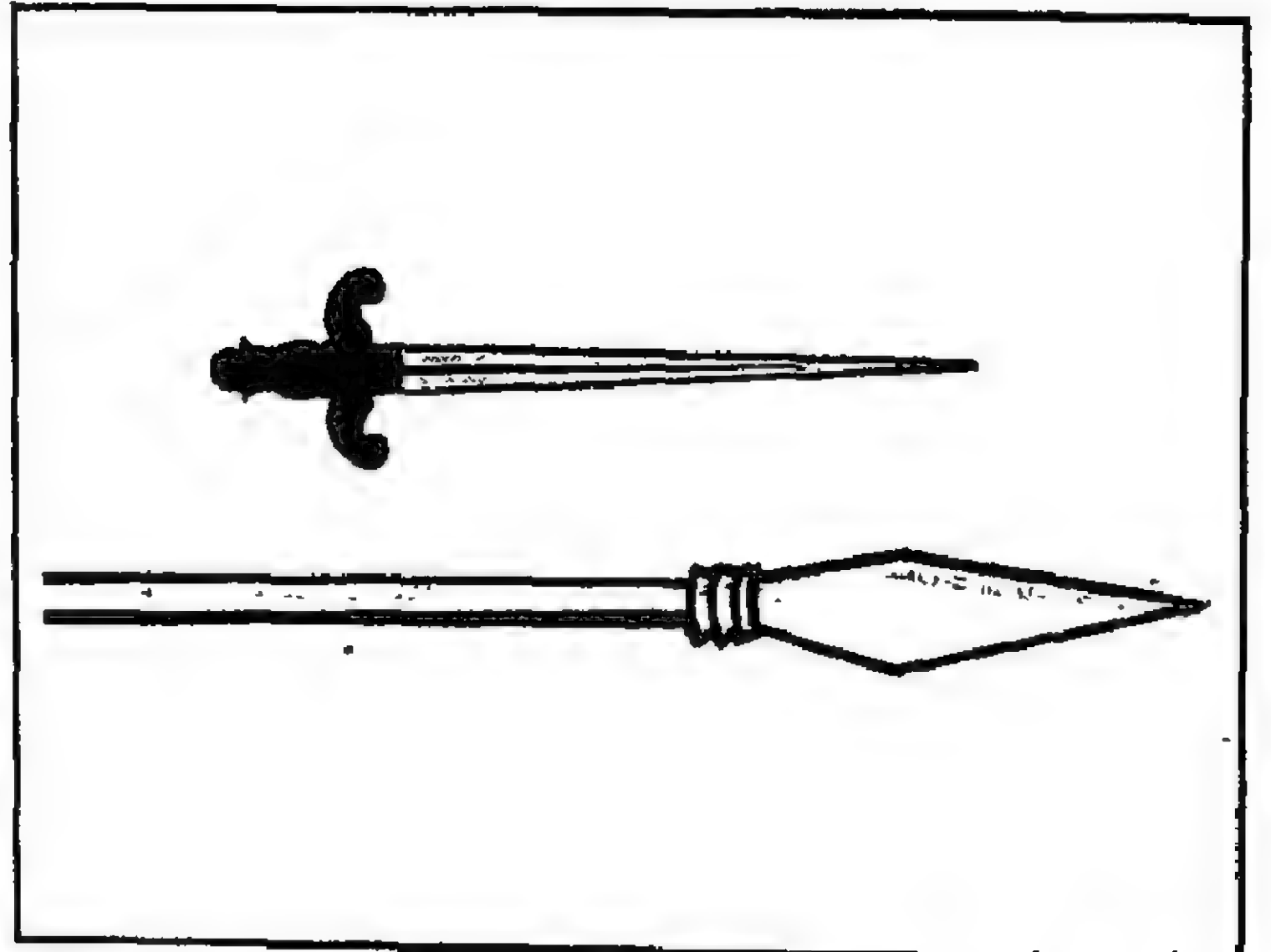
பிச்சாணா *piccāṇā*, பெ.(n.) படுக்கை (உ.வ.); bed.

[U. bichānā > த. பிச்சாணா]

பிச்சவா *piccuvā*, பெ.(n.) 1. கையீட்டி (விண்.); dagger. 2. நுனியிற் கூருடைய கத்தி (உ.வ.); a kind of knife.

த.வ. குத்தீட்டி

[U. bichwā > த. பிச்சவா]

பிசாத்து *piśāttu*, பெ.(n.) சிறுமை, இழிவு, நொய்மம்; trifle. அதென்ன பிசாத்து (C.G.).

[U. bisāt > த. பிசாத்து]

பிசாகாரம் *piśākaram*, பெ.(n.) பிச்சையுணவு (விண்.); alms.

[Skt. bhikṣā+āhāra > த. பிசாகாரம்]

பிகக்கோத்து *piśukkōttu*, பெ.(n.) கோதுமை முதலியவற்றின் மாவிற செய்த ஈரட்டி (இக்.வ.); a kind of biscuit.

த.வ. ஈரட்டி

[E. biscuit > த. பிகக்கோத்து]

பிஞ்சரம்¹ *piñjaram*, பெ.(n.) பூச்சுப் பொந்துகள் (அரிதாரம்); yellow orpiment. (சா.அக.)

[Skt. piñjara > த. பிஞ்சரம்]

பிஞ்சரம்² *piñjaram*, பெ.(n.) தருப்பை; sacrificial grass.

[Skt. piñjala > த. பிஞ்சலம் > பிஞ்சரம்]

பிஞ்சரம்³ *piñjaram*, பெ.(n.) நெஞ்சறை; thorax (சா.அக.).

பிஞ்சானம் *piñjāṇam*, பெ.(n.) பொன்; gold. (சா.அக.)

[Skt. piñjara > த. பிஞ்சரம் > பிஞ்சானம்]

பிட்டன் *pittan*, பெ.(n.) 1. மதத்துக்குப் புறம்பானவன்; excommunicated person, heretic. "பிட்டர்தம் மறவுரை" (தேவா.266,10). 2. புழுக்கொல்லிப்பூடு (மலை.); worm-killer.

த.வ. நம்பாமதத்தோன்

[Skt. *bhraṣṭa* > த. பிட்டன்]

பிதிருபந்து *pidiru-bandu*, பெ.(n.) தந்தை வழி நெருங்கிய உறவு; close relative of the father.

[Skt. *pitṛ+bandhu* > த. பிதிருபந்து]

பிதிவி *pidivi*, பெ.(n.) ஊழியன் (C.G.); slave, servant, used in official correspondence.

த.வ. பணியாள்

[U. *fidwī* > த. பிதிவி]

பிதூரி *pidūri*, பெ.(n.) சூழ்ச்சி (C.G.); intrigue, plot, conspiracy.

த.வ. ஏய்ப்பு

[U. *fitūrī* > த. பிதூரி]

பிந்து *pindu*, பெ.(n.) 1. துளி; drop of water. 2. விந்து; semen. 3. ஆற்றல் மெய்மை (சி.சி.2,50,சிவாக்.); sakti the embodiment of energy. 4. புள்ளி (வின்.); dot over a letter, speck, spot, mark.

த.வ. உயிரணு

[Skt. *bindu* > த. பிந்து]

பிந்துசாரம் *pindu-śāram*, பெ.(n.) நஞ்சு மருத்துவத் தொடர்பான வடமொழி நூல்; a Sanskrit treatise regarding poisons (சா.அக.).

பிபாசை *pipāśā*, பெ.(n.) வேட்கை; thirst. "கஷுத் பிபாசைகளாலே நலிவுபட்டவன்" (அட்டச.அர்த்தபஞ்ச.26).

த.வ.வேட்கை

[Skt. *pipāśā* > த. பிபாசை]

பிபீலிகாசந்தானம் *pipīlikā-śandānam*, பெ.(n.) ஏறும்புகள் தொடர்ந்தூர்வது போன்ற

தொடர்ச்சி (மணிமே.30,38,கீழ்க்குறிப்பு); continuity, as of a line of ants.

[Skt. *pipīlikā+san-tāna* > த. பிபீலிகாசந்தானம்]

பிபீலிகை *pipīligai*, பெ.(n.) ஏறும்பு (சூடா.); ant, emmet, pismire.

[Skt. *pipīlikā* > த. பிபீலிகை]

பிம்பப்பிரதிபிம்பபாவம் *pimba-p-piradi-pimba-pāvam*, பெ.(n.) உருவமும் நிழலுருவமுமாய் அமைந்திருக்குந் தன்மை; the condition of original and its counterfeit.

[Skt. *bimba-prati-bimba-bhāva* > த. பிம்பப்பிரதிபிம்பபாவம்]

பிம்பம் *bimbam*, பெ.(n.) 1. உருவம்; form, shape, image. 2. நிழலுருவிற்கு (பிரதிபிம்பம்) மூலப்பொருள்; original. 3. படிமை (பிரதிமை); statue. 4. கொடிவகை; common creeper of the hedges.

த.வ. வடிவம்

[Skt. *bimba* > த. பிம்பம்]

பிம்பமுத்திரை *pimba-muttirai*, பெ.(n.) வழிபாட்டு முத்திரை வகை (சைவா.வி.19); a hand-pose in worship.

த.வ. வணக்க மெய்ப்பாடு

[Skt. *bimba* > த. பிம்பம்+முத்திரை]

பியாக்கு *piyākkū*, பெ.(n.) பண் வகை (Mus.); a musical mode.

[U. *bihāg* > த. பியாக்கு]

பியாகடம் *piyākadam*, பெ.(n.) பண் வகை (பரத.ராக.பக்.102.); a specific melody - type.

[U. *bēgadā* > த. பியாகடம்]

பியானா *piyāṅā*, பெ.(n.) ஐரோப்பிய இசைக்கருவி; a musical instrument, piano.

[E. *piano* > த. பியானா]

பிர்க்கா¹ *pirkkā*, பெ.(n.) வட்டாட்சியர் பகுதி; division, portion of a taluk, group of villages in charge of a revenue inspector.

[U. *firqā* > த. பிர்க்கா¹]

பிர்க்கா² *pirkkā*, பெ.(n.) 1. உடம்பு முழுவதையும் மறைக்கும் நெட்டுடை (அங்கி.); a kind of veil covering the entire body. 2. வண்டி முதலிய ஊர்திகளின் உறை (இ.வ.); cover for vehicles.

த.வ.மூடாப்பு

[*U. burqah* > த. பிர்க்கா²]

பிரக்கியாதன் *pirakkiyādan*, பெ.(n.) பேர் பெற்றவன், புகழ் பெற்றவன் (சர்வசமய.பக்.39); one who is well-known or famous.

[*Skt. prakhyāta* > த. பிரக்கியாதன்]

பிரக்கியாதி *pirakkiyādi*, பெ.(n.) 1. பரப்புரை (பிரசித்தம்.) (வின்.); publicity. 2. புகழ்; fame, celebrity.

[*Skt. pra-khyāti* > த. பிரக்கியாதி]

பிரக்கினை *pirakkinai*, பெ.(n.) உணர்ச்சி (உவ.); consciousness.

த.வ.நினைவோட்டம்

[*Skt. prajñā* > த. பிரக்கினை]

பிரகச்சாதகம் *piraga-c-cādagam*, பெ.(n.) வராகமிகிரர் வடமொழியில் இயற்றிய ஒரு கணிய (சோதிடம்) நூல்; an astrological work in Sanskrit by Varāhamihira.

[*Skt. brhat+jātaka* > த. பிரகச்சாதகம்]

பிரகசனன் *piragaśanam*, பெ.(n.) 1. சிரிப்பு (யாழ்.அக.); laughter. 2. நையாண்டி (யாழ்.அக.); satire. 3. உருவகங்கள் (ரூபகங்கள்) பத்தனுள் ஒன்று; fance, one of ten rūpakam.

[*Skt. pra-hasana* > த. பிரகசனம்]

பிரகசுபதி *piragaśupadi*, பெ.(n.) 1. வியாழன்; the planet Jupiter. 2. தேவகுரு; priest of the Gods. 3. நடப்புக் (சடங்கு) காரியங்கள் செய்யும் சமய ஆசிரியன். (புரோகிதன்) (இ.வ.); priest.

[*Skt. Brha-s-pati* > த. பிரகசுபதி]

பிரகசுபதிசக்கரம் *piragaśupadi-śakkaram*, பெ.(n.) சக ஆண்டின் (கி.பி.78)போது தோன்றிய வியாழவட்டமான அறுபது ஆண்டுகள் (வின்.); the Jupiter cycle of 60 years.

[*Skt. Brha-s-pati* > த. பிரகசுபதி+சக்கரம்]

பிரகசுபதிசம்பாவனை *piragaśupadi-śambāvanai*, பெ.(n.) நடப்புக் காரியங்கள் (சடங்கு) செய்யும் சமய மறையோது வோனுக்குக் கொடுக்கும் பரிசில் (சம்மானம்); gift made at the end of a ceremony to the priest who conducts the rites.

[*Skt. Brha-s-pati+sam-bhāvanā* > த. பிரகசுபதி சம்பாவனை]

பிரகசுபதிமதம் *piragaśupadi-madam*, பெ.(n.) உலகிய மதம் (சார்வாகமதம்) (தக்கயாகப்.183,உரை.); śārvāka school of philosophy.

[*Skt. Brha-s-pati* > த. பிரகசுபதி+மதம்]

பிரகண்டம் *piraganḍam*, பெ.(n.) தோட்பட்டை எலும்பின் (புயம்) முற்பகுதி (யாழ்.அக.); upper arm. 2. தோள் பட்டை எலும்பு (வின்.); bone of the upper arm.

[*Skt. praganḍa* > த. பிரகண்டம்]

பிரகத்தம் *piragattam*, பெ.(n.) விரிந்த கை (யாழ்.அக.); the open hand with the fingers extended.

[*Skt. pra-hasta* > த. பிரகத்தம்]

பிரகத்வாதம் *piragat-vādam*, பெ.(n.) வயிற்றுப் பொருமலால் உண்டாகும் நோய் (வின்.); a disease caused by flatulence.

த.வ.வயிற்றுப்புசம்

[*Skt. brhat+vatā* > த. பிரகத்வாதம்]

பிரகதாரணியம் *piragatāraṇiyam*, பெ.(n.) பத்து மெய்ம்மறை நூல்களுள் (உபநிடதம்) ஒன்று; an Upaniṣad, one of *ta śōpaniṣattu*.

[*Skt. Brhad-āraṇya* > த. பிரகதாரணியம்]

பிரகதி *piragati*, பெ.(n.) தும்புருவினுடைய வீணை (பாரத.ஒழிபி.15); a stringed musical instrument of Tumpuru.

[Skt. *brhati* > த. பிரகதி]

பிரகம்பனம் *pirakambanam*, பெ.(n.) 1. காற்று; air. 2. நிரய (நரகம்) வகை; a hell.

[Skt. *pra-kampana* > த. பிரகம்பனம்]

பிரகரணம் *piragaranam*, பெ.(n.) 1. சமயம்; opportunity, occasion. 2. நூற்பிரிவு (அத்தியாயம்); chapter, section. 3. வாய்ப்பு (இ.வ.); context. 4. பத்துவகை நாடகங்களுள் (ரூபகம்) ஒன்று (சிலப்.3,13,உரை,பக்,84, கீழ்க்குறிப்பு.); a species of love-drama, one of ten rūpakam. 5. அறம், பொருள் இவற்றைப் பொருளாகக் கொண்ட நாடக வகை. (சிலப்.3,13, உரை.); a drama dealing with aram and porul.

[Skt. *pra-karana* > த. பிரகரணம்]

பிரகரம் *piragaram*, பெ.(n.) 1. அடி; blow; beating. "பிரகரத் துயர்தீர" (திருப்ப.310). 2. மாணிக்கக் குற்றத்துள் ஒன்று. (S.I.I.ii/78); a flaw in gem.

[Skt. *pra-hara* > த. பிரகரம்]

பிரகலாதன் *piragaladan*, பெ.(n.) இரணிய கசிபுவின் மகன்; a Daitya of great piety, son of Hiraṇyakaśipu. "பிரகலாதனாஞ் சீர்தழைந்தவன்" (பாகவத.7, இரணிய.29).

[Skt. *Prahlāda* > த. பிரகலாதன்]

பிரகலை *pirakalai*, பெ.(n.) இசைவுறுப்புகள் நான்கனுள் ஒன்று (சிலப்.3,150,உரை.); a component of a musical piece, one of four *kīta-v-uruppu*.

[Skt. *pra-kalā* > த. பிரகலை]

பிரகன்னளை *pirakannalai*, பெ.(n.) அருச்சுனன் கரந்துறைவு (அஞ்ஞாதவாசம்) காலத்தில் பேடியருக்கொண்டு விராட நகரத்தில் வாழ்ந்து வந்தபோது புனைந்து கொண்ட பெயர் (பாரத.நாடுக.19.); name

assumed by Arjuna while he lived *incognito* as a hermaphrodite in Virāṭa city.

[Skt. *Brhannalā* > த. பிரகன்னளை]

பிரகாசம் *pirakāśam*, பெ.(n.) 1. ஒளி; brightness, splendour, radiance, reflected light, lustre. "எங்கும் பிரகாசமாய்" (தாயு.திருவருள்விலா.1.). 2. வெயில் (வின்.); sunshine. 3. புகழ் (வின்.); illustriousness, conspicuousness. 4. பண்பு (வின்.); nature, characteristic.

த.வ.வெளிச்சம்

[Skt. *pra-kāśa* > த. பிரகாசம்]

பிரகாசன் *pirakāśan*, பெ.(n.) 1. ஒளி (காந்தி) யுடையோன்; one full of light, mental or spiritual, illustrious person. 2. கடவுளோடு கலந்த முத்தாதன்; soul, liberated from births, illumined by and identified with the Supreme Being.

[Skt. *pra-kāśa* > த. பிரகாசன்]

பிரகாசனம் *pirakāśanam*, பெ.(n.) 1. பிரகாசம், 1. பார்க்க; see *pirakāśam*, 1. 2. விரித்து விளக்குகை; exposition. சைவப் பிரகாசனம். 3. வெளிப்படுத்துகை (சங்.அக.); publishing.

[Skt. *pra-kāśana* > த. பிரகாசனம்]

பிரகாரணம் *pirakāraṇam*, பெ.(n.) நன்கொடை (யாழ்.அக.); gift.

[Skt. *pra-hāraṇa* > த. பிரகாரணம்]

பிரகாரம் *pirakāram*, பெ.(n.) 1. வழிவகை; manner, mode, way, means. 2. ஒப்பு; likeness, similarity. 3. வகுப்பு (வின்.); kind, species, sort. 4. தன்மை (வின்.); quality, property, nature, essence.

[Skt. *pra-kāra* > த. பிரகாரம்]

பிரகிருதம் *pirakirudam*, பெ.(n.) 1. தற்காலம்; present time. 2. வாய்ப்பு (சந்தர்ப்பம்); occasion.

த.வ.நிகழ்காலம்

[Skt. pra-kṛta > த. பிரகிருதம்]

பிரகிருதி *pirakīrudī*, பெ.(n.) 1. மூலம்; cause, original source. 2. மூலப்பகுதி; original producer or passive creative power of the material world. "பிரகிருதிக்குக் குணத்தை நல்கியதார்" (தூய.பராபர.166). 3. பண்பு (சுபாவம்); nature, character. "உங்கள் பிரகிருதிக்குச் சேர்ந்தோ" (ஈடு,5,9,2). 4. பகுதி (நன்.133,விருத்.); root or uninflected part of a word. 5. குடி (யாழ்.அக.); subject.

[Skt. pra-kṛti > த. பிரகிருதி]

பிரகிருதிகள் *pirakīrudigal*, பெ.(n.) அரசனிடத்து ஊதியம் (வேதனம்) பெற்று அரசியல்தொழில் செய்வோருள் தலைவர் (சக்கிரநீதி,64.); chief officials of a king; ministers.

[Skt. pra-kṛti > த. பிரகிருதிகள்]

பிரகிருதிதத்துவசாத்திரம் *pirakīrutita-ttuva-śāttiram*, பெ.(n.) இயற்கைப் பொருணூல், இயற்பியல். (இக்.வ.); physics.

[Skt. pra-kṛti + tattva + śāstra > த. பிரகிருதிதத்துவசாத்திரம்]

பிரகிருதிநியாயப்பிரமாணம் *pirakīrutinīyāya-p-piramāṇam*, பெ.(n.) இயற்கையாயமைந்த நெறி (வின்.); the law of nature.

[Skt. pra-kṛti + nyāya + pramāṇa > த. பிரகிருதி நியாயப்பிரமாணம்]

பிரகீரணம் *pirakīraṇam*, பெ.(n.) கரிக (பாவம்) வகை (வேதாரணி.சேதுசி.10.); a sin.

த.வ. கரிக, பாழ்வினை

[Skt. pra-kīṛṇa > த. பிரகீரணம்]

பிரகுஞ்சம் *pirakuñjam*, பெ.(n.) ஒரு பலங்கொண்ட நிறுத்தலளவை வகை (நாமதீப. 805); a measure of weight = 1 palam.

[Skt. pra-kuñca > த. பிரகுஞ்சம்]

பிரகுத்தம் *pirakuttam*, பெ.(n.) மான் கொம்பு (சங்.அக.); stag's horn.

பிரகேலிகை *pirakēligai*, பெ.(n.) பிதிர்ச் செய்யுள் (இலக்.அக.); stanza in the form of a riddle.

த.வ.பிசி

[Skt. pra-hēlikā > த. பிரகேலிகை]

பிரகோவம் *pirakōvam*, பெ.(n.) கடுமை; vehemence, severity. அம்மை பிரகோவமாயிருக்கிறது. (இ.வ.).

த.வ.தீவிரம்

[Skt. pra-kōpa > த. பிரகோவம்]

பிரச்சாரகர் *pira-c-cāragar*, பெ.(n.) பரப்புரை (பிரச்சாரம்) செய்பவர்; propagandist. மதப் பிரச்சாரகர் / குடும்பக் கட்டுப்பாட்டுப் பிரச்சாரகர். (உ.வ.).

த.வ. பரப்புரையாளர்

[Skt. pra-cāra > த. பிரச்சாரகர்]

பிரச்சாரம் *pira-c-cāram*, பெ.(n.) ஆதரவு தேடி அல்லது மனமாற்றம் ஏற்படுத்த ஒரு கருத்தை அல்லது கொள்கையைப் பரப்புகை; propaganda, campaign, (religious) preaching. "குடும்பக் கட்டுப்பாட்டுப் பிரச்சாரம்/தேர்தல் நாள் அறிவிக்கப்பட்டவுடன் கட்சிகள் முழுமூச்சாகப் பிரச்சாரத்தில் இறங்கின/மதப் பிரச்சாரம்".

த.வ. பரப்புரை

[Skt. pra-cāra > த. பிரச்சாரம்]

பிரசக்தி *piraśakti*, பெ.(n.) உரிய நேரம்; occasion, opportunity.

த.வ.நல்வாய்ப்பு

[Skt. pra-sakti > த. பிரசக்தி]

பிரசங்கம் *piraśaṅgam*, பெ.(n.) 1. சொற் பொழிவு (உபநியாசம்); discourse, lecture, speech, oration, sermon. 2. வெளிப்படுத்துகை (பகிரங்கம்) (வின்.); proclamation, public declaration.

த.வ.1. விளக்கவுரை, 2. அறிவுறுத்துகை, 3. பரப்புரை

பிரசங்கமேடை *piraśaṅga-mēḍai*, பெ.(n.) சொற்பொழிவு (உபநியாசம்) செய்தற்கு அமைந்த உயர்ந்த இடம் (இக்.வ.); platform for speakers.

[Skt. pra-saṅga > த. பிரசங்கம்+மேடை]

பிரசங்கயானம் *piraśaṅga-yānam*, பெ.(n.) செல்லுமிடம் பிறர்க்குத் தெரியாதபடி இடம் மாறுதலாகக் குறிப்பிட்டு அரசன் செய்யும் செலவு (யாத்திரை) (சக்கிரநீதி,337); the march of a king who misleads others about his destination.

த.வ.மறை செலவு, தெரியாப் பயணம்

[Skt. pra-śaṅga > த. பிரசங்க]

பிரசங்கி¹-த்தல் *piraśaṅgi-*, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. சமய அறிவுரை; to discourse, expound, preach. 2. விளம்பரப்படுத்துதல் (வின்.); to publish, proclaim.

[Skt.pra-śaṅga>த. பிரசங்கம் > பிரசங்கி-த்தல்]

பிரசங்கி²-த்தல் *piraśaṅgi-*, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) குறிப்பிட்டுச் சொல்லுதல் (சிவநெறிப். நூல்வர.பக்.2.); to refer to.

[Skt.pra-śaṅga>த.பிரசங்கம்>பிரசங்கி-த்தல்]

பிரசங்கி³ *piraśaṅgi*, பெ.(n.) சொற்பொழி வாற்றுபவன் (உபநியாசகன்); preacher, lecture.

த.வ. சொற்பொழிவாளர்

[Skt. pra-śaṅga > த. பிரசங்கம் > பிரசங்கி³]

பிரசண்டம் *piraśaṅdam*, பெ.(n.) கடுமை, வலிமை; violence, force, strength. "பிரசண்டகோதண்டமும்" (இராமநா.உயத்.8).

[Skt. pra-caṅḍa > த. பிரசண்டம்]

பிரசண்டமாருதம் *piraśaṅda-mārudam*, பெ.(n.) வலுத்த காற்று; a dreadful tempest. (சா.அக.)

த.வ.சூறைக்காற்று, புயற்காற்று

[Skt.pra-caṅḍa+māruta>த. பிரசண்டமாருதம்]

பிரசண்டன் *piraśaṅḍan*, பெ.(n.) கடுமை யானவன்; powerful, formidable man.

த.வ. முரடன்

[Skt. pra-caṅḍa > த. பிரசண்டன்]

பிரசத்தி¹ *piraśatti*, பெ.(n.) தக்க சமயம்; suitable opportunity.

த.வ.நல்வாய்ப்பு, தக்க வேளை

[Skt. pra-śakti > த. பிரசத்தி¹]

பிரசத்தி² *piraśatti*, பெ.(n.) ஆவணம் (சாசனம்) (T.A.S.iv,46.); publication.

[Skt. prasiddhi > த. பிரசத்தி²]

பிரசம்சை *piraśamśai*, பெ.(n.) புகழ்ச்சி; fame, praise.

த.வ.பாராட்டு, புகழரை

[Skt. pra-samsā > த. பிரசம்சை]

பிரசயம் *piraśayam* பெ.(n.) நலிவொலியை (சுவரிதம்) அடுத்து எடுத்தலோசையைச் (அநுத்தாத்தம்) சேர்த்துக் கூறும்போது உள்ள இசை (ஸ்வரம்.) (பி.வி.40,உரை.); the one occurring in a series of unaccented syllables following a svarita.

[Skt. pra-caya > த. பிரசயம்]

பிரசரணம் *piraśaraṇam*, பெ.(n.) 1. கொள்ளையிடுகை; dacoity. 2. பகைவரைச் சூழ்ந்து கொள்ளுகை; surrounding the enemy.

த.வ.முற்றுகை

[Skt. pra-saraṇa > த. பிரசரணம்]

பிரசலை *pira-śalai*, பெ.(n.) மனக்கலக்கம் (சீவக.3076,உரை.); agitation, excitement, mental disturbance.

த.வ.அறிவுப்பிறழ்வு

[Skt. pra-calā > த. பிரசலை]

பிரசவகாரி *piraśava-kāri*, பெ.(n.) ஈற்றுளையைப் (பிரசவவேதனை) பெருக்கிக் குழந்தையை (சிக) விரைவில் வெளிப்படுத்தும் மருந்து (பைஷஜ.13.); parturifacient.

[பிரசவம்+காரி]

பிரசவசன்னி *piraśava-śaṅṅi*, பெ.(n.) மகப்பேற்றிற்குப் (பிரசவம்) பின் வரும் நளிர்நோய் (சன்னி.) (பைஷஜ.); puerperal

convulsions, eclampsia. 2. ஈன்றபிறகு ஆவுக்கு உண்டாகும் நோய் வகை (இ.வ.); dropping after calving.

த.வ. இழுப்பு நோய்

[Skt. pra-sava+sani> த. பிரசவசன்னி]

பிரசவகரம் *piraśava-śuram*, பெ.(n.) மகப்பேற்றுக்குப் (பிரசவம்) பின்னர் உண்டாகும் காய்ச்சல் (இங்.வை.); puerperal fever.

[Skt. pra-sava+juara> த. பிரசவகரம்]

பிரசவப்பெரும்பாடு *piraśava-p-perumpādu*, பெ.(n.) மகப்பேற்றிற்குப் (பிரசவம்) பின்னர் குருதிப்பெருக்கு (சூதகம்.) மிகுதியாய் வெளிப்படுகை (இங்.வை.); uterine haemorrhage after parturition.

[பிரசவம்+பெரும்பாடு]

பிரசவப்பைத்தியம் *piraśava-paittiyam*, பெ.(n.) மகப்பேற்றிற்குப் (பிரசவம்) பின்னர் உண்டாகும் மனத்தடுமாற்றம் (இங்.வை.); puerperal mania.

த.வ.பேறுகால வருத்தம்

[Skt.pra-sava+paittiya> த. பிரசவப்பைத்தியம்]

பிரசவம் *piraśavam*, பெ.(n.) மகப்பேறு; child birth, parturition.

த.வ. பாயம், பயப்பு, ஈனல்

[Skt. pra-sava> த. பிரசவம்]

பிரசவவிடுதி *piraśava-vidudi*, பெ.(n.) தாய்சேய் நலவிடுதி; maternity hospital.

த.வ.மகப்பேற்று இல்லம், குழந்தை நலக் காப்பகம்

பிரசவவேதனை *piraśava-vētanai*, பெ.(n.) மகப்பேறு (பிரசவம்) நிகழ்வதற்காக உண்டாகும் நோவு (உ.வ.); pains of childbirth, labour, labour pain.

த.வ. பேறுகாலத்துன்பம்

[Skt.pra-sava+vēdanā> த. பிரசவவேதனை]

பிரசவவைராக்கியம் *piraśava-vairākiyam*, பெ.(n.) வெறுப்பு (வைராக்கியம்) மூன்றனுள்

மகப்பேற்றுத் துன்பம் (பிரசவவேதனை) படுபவள் அத்துன்பத்தால் பின்னர்க் காம நுகர்ச்சியை வெறுத்துவிடுவதாக அப்போது கருதும் எண்ணம்; determination of a woman at the time of confinement to abstain in future from intercourse, one of the three kinds of vairākiyam.

த.வ.பேறுகால உறுதி

[Skt. pra-sava+vairāgya> த. பிரசவ வைராக்கியம்]

பிரசவி-த்தல் *piraśavi-*, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) ஈனுதல்; to bring forth, as a child.

த.வ. பிள்ளைபெறுதல், பயத்தல், ஈனுதல்

[Skt. pra-sava> த. பிரசவி-த்தல்]

பிரசவீகம் *piraśavigam*, பெ.(n.) மகப்பேறு மருத்துவம்; midwifery. (சா.அக.)

பிரசன்னம் *piraśannam*, பெ.(n.) 1. தெளிவு; clearness, brightness. "முகம் பிரசன்னமாக இருக்கின்றது" (வின்.). 2. கடவுள் பெரியோர் முதலியோரின் காட்சி; gracious appearance or presence of a deity or sacred person.

த.வ.அருட்காட்சி, கலக்கமின்மை

[Skt. pra-sanna> த. பிரசன்னம்]

பிரசன்னமா-தல் *piraśannam-ā*, 6 செ.கு.வி.(v.i.) காட்சி தருதல்; to appear graciously, to become visible, as a deity or sacred person.

[Skt. pra-sanna> த. பிரசன்னம்+ஆ-தல்]

பிரசன்னமுகம் *piraśanna-mugam*, பெ.(n.) மலர்ந்த முகம் (வின்.); smiling countenance, benign or gracious look.

த.வ.சிரித்த முகம்

[Skt. pra-sanna> த. பிரசன்னம்+முகம்]

பிரசன்னமுத்திரை *piraśanna-muttirai*, பெ.(n.) முத்திரை வகை (சைவாநு.வி.17.); a hand-pose in worship.

த.வ.வணக்க மெய்ப்பாடு

[Skt. prasanna > த. பிரசன்னம்+முத்திரை]

பிரசன்னன் *piraśannaṇ*, பெ.(n.) காட்சி யருளுபவன் (வின்.); one manifesting himself as an act of grace or kindness.

[Skt. pra-sanna > த. பிரசன்னன்]

பிரசாதஞ்செய்தல் *piraśadañ-jey-*, 1 செ.குன்றாவி. (v.t.) அருள் செய்தல்; to bestow, grant, as a favour. "ஸ்ரீமுகம் பிரசாதஞ்செய்தருளி (S.I.I.iii, 157,7).

த.வ.இரக்கங்காட்டல்

[Skt. pra-sāda > த. பிரசாதம்+செய்தல்]

பிரசாதப்படுதல் *piraśada-p-paḍu-*, 18 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. உண்ணுதல்; to eat. "ஊரடங்கலும் பிரசாதப்பட்டு மகிழலாயிற்று" (குருபரம்.513). 2. திருவாணையேற்றல்; to receive the favour or order, as of a king. "முகம்... தலைமேற்கொண்டு பிரசாதப்பட்டு" (S.I.I.iii, 157,7).

த.வ. 1.சாப்பிடுதல், 2. அரசாணை ஏற்றல்

[Skt. pra-sāda > த. பிரசாதம்+படுதல்]

பிரசாதபத்திரம் *piraśāda-p-pattiram*, பெ.(n.) வீரச்செயல் முதலியவற்றிற்கு மகிழ்ந்து அரசன் கொடுக்கும் நிலம் முதலியவற்றைக் குறிக்கும் ஆவணம். (சுக்கிரநீதி,93); royal grant of land, etc., in appreciation of one's bravery.

த.வ.வீரக்கொடை ஆவணம்

[Skt. prasāda+patra > த. பிரசாதபத்திரம்]

பிரசாதம்¹ *piraśādam*, பெ.(n.) 1. தெளிவு; clearness. "தெளிவு பிரசாதமென்ன" (வாயுசங்.ஞானயோ.57). 2. அருள், இரக்கச் செயல்; favour, kindness, grace. 3. கடவுளுக்கு ஒப்புவிக்கும் சோறு முதலிய படையல் (S.I.I.iii,248,4.); boiled rice, etc., offered to an idol. 4. சோறு; boiled rice.

[Skt. pra-sāda > த. பிரசாதம்]

பிரசாதம்² *piraśādam*, பெ.(n.) 1. கருப்ப முண்டாக்கு மருந்து; medicine for conception. 2. பிள்ளைப் பேறு; delivery of the child. (சா.அக.)

த.வ. 2. மகப்பேறு, குழந்தைப்பேறு

பிரசாதருமம் *piraśā-darumam*, பெ.(n.) 1. குடிக்கடமைகள் (இ.வ.); rules regulating the conduct of citizens. 2. மகவின் கடமை (யாழ்.அக.); duty of a son or daughter.

[Skt. praja+dharma > த. பிரசாதருமம்]

பிரசாதலிங்கம் *piraśada-liṅgam*, பெ.(n.) ஆறு வகை இலங்கங்களுளொன்று. (சித்.சிகா.201); a liṅga, one of saṭvita-liṅgam. 2. சிவ பெருமானுக்குப் படையிலிடப்பட்ட பண்டம் (வின்.); offerings that which is dedicated to śiva.

த.வ.சிவபடையலமுது

[Skt. prasāda+liṅga > த. பிரசாதலிங்கம்]

பிரசாதனம் *piraśādanam*, பெ.(n.) 1. வெள்ளி (யாழ்.அக.); silver. 2. கொக்கு (சங்.அக.); crane.

[Skt. prajā-dāna > த. பிரசாதனம்]

பிரசாதிபத்தியம் *piraśādipattiyam*, பெ.(n.) மக்கள் ஆட்சி (இக்.வ.); democracy.

த.வ.குடியாட்சி

[Skt. prajādhipatya > த. பிரசாதிபத்தியம்]

பிரசாந்தி *piraśāndi*, பெ.(n.) உள்ளும் புறமுமுள்ள அறியாமையை ஒழிக்கை (வாயுசங். ஞானயோ.57); removing ignorance, both internal and external.

[Skt. praśāndi > த. பிரசாந்தி]

பிரசாபத்தியம் *piraśabattiyam*, பெ.(n.) 1. மணப்பெண்ணிற்குப் பணம் பெறாது மகட்கொடை நேரும் மணவகை; a form of marriage which consists in the gift of a girl by her father to the bridegroom without

receiving bride price from him. 2. பகல் 15 முழுத்தத்துள் ஒன்பதாவதும், இரவு 15 முழுத்தத்துள் எட்டாவதும் ஆன காலம். (விதான.குணாகுண.73,உரை.); the ninth of the 15 divisions of day, and eighth of those of night.

[Skt. prajāpatya > த. பிரசாதபத்தியம்]

பிரசாபதி¹ *pirāśapadi*, பெ.(n.) 1. நான்முகன் (பிங்.); Brahmā. 2. துணை நான்முகன்; upa-Brahmā as Dakṣa. etc., 3. அரசன்; king. 4. ஆண்டு அறுபதனுள் ஐந்தாவது; the fifth year of the Jupiter cycle. 6. மக்கட் பெருக்கம்; increase of population.

த.வ. படைப்புக் கடவுள்

[Skt. prajā-pati > த. பிரசாபதி]

பிரசாபதி² *pirāśāpadi*, பெ.(n.) 1. ஆண் குறி; penis. 2. நெருப்பு; fire. 3. தந்தை (பிதா); father. (சா.அ.).

பிரசாமம் *pirāśāmam*, பெ.(n.) மனவமைதி (சங்.அக.); tranquillity of mind.

த.வ. உள்ளத்தெளிவு

[Skt. pra-śama > த. பிரசாமம்]

பிரசாரம் *pirāśāram*, பெ.(n.) 1. பரவுகை; extension. 2. பரவச் செய்கை; promulgation, propaganda.

த.வ. பரப்புரை

[Skt. pra-cāra > த. பிரசாரம்]

பிரசாவிருத்தி *pirāśā-virutti*, பெ.(n.) 1. மக்கட் பெருக்கம்; increase of population. 2. கால்வழி பெருக்கம்; increase of progeny.

[Skt. prajā-vṛddhi > த. பிரசாவிருத்தி]

பிரசிசியன் *pirāśiśyan*, பெ.(n.) மாணாக்கனுக்கு மாணாக்கன்; pupil's pupil. "இவ்வுடையார் சிஷ்யரும் பிரசிஷ்யருமாய்" (S.I.I.ii,107).

[Skt. pra-śiśya > த. பிரசிசியன்]

பிரசித்த கடுதாசி *pirāśitta-kaḍudāśi*, பெ.(n.) அறிக்கை ஆவணம்; advertisement, notice, notification proclamation.

[Skt. pra-siddha > த. பிரசித்தம்+கடுதாசி]

பிரசித்தப்படுத்து-தல் *pirāśitta-p-paduttu-*, 18 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. வெளியாக்குதல்; to publish, divulge. 2. விளம்பரஞ் செய்தல்; to promulgate, advertise, proclaim. 3. புகழ் முதலியவற்றைப் பரப்புதல்; to spread, as one's fame.

[Skt. pra-siddha > த. பிரசித்தம்+படுத்து-தல்]

பிரசித்தபத்திரம் *pirāśitta-pattiram*, பெ.(n.) பிரசித்தகடுதாசி பார்க்க (வின்.); see *pirāśitta-kaḍudāśi*.

[Skt. pra-siddha+patra > த. பிரசித்தபத்திரம்]

பிரசித்தபத்திரிகை *pirāśitta-pattirikai*, பெ.(n.) பிரசித்த கடுதாசி பார்க்க; see *pirāśitta-kaḍudāśi*.

த.வ.விளம்பரம், வெளிப்படுத்துகை

[Skt. pra-siddha+patrikā > த. பிரசித்தபத்திரிகை]

பிரசித்தம் *pirāśittam*, பெ.(n.) 1. வெளிப்படை; publicity. 2. அறிவிப்பு; promulgation, proclamation, publication, announcement, advertisement. 3. புகழ் (வின்.); fame, celebrity. 4. நன்கு அறியப்பட்ட நிலை; state of being well known. "சிலபதம் பிரசித்தமாகியும்" (பி.வி.18,உரை.).

த.வ.பெயர் பெற்றது, பெயர் போனது, புகழ் பெற்றது, பெருமையுடையது

[Skt. pra-siddha > த. பிரசித்தம்]

பிரசித்தி *pirāśitta*, பெ.(n.) புகழ் (கொ.வ.); fame.

[Skt. pra-siddhi > த. பிரசித்தி]

பிரசினம் *pirāśinam*, பெ.(n.) 1. வினா; question, enquiry. 2. பத்து வகையான மெய்ம்மறை நூல்களுள் ஒன்று; an upaniṣad, one of taśōpaniṣattu.

[Skt. pra-śna > த. பிரசினம்]

பிரசுரம்¹ *pirāśuram*, பெ.(n.) 1. அறிவிப்பு; publishing, notification. 2. நூல் வெளியீடு; publication, edition.

[Skt. pra-cara > த. பிரசுரம்]

பிரசுரம்² *piraśuram*, பெ.(n.) மிகுதி (இலக்.அக.); immonseness; plenty.

[Skt. pra-cura > த. பிரசுரம்]

பிரசுரன்¹ *piraśuraṇ*, பெ.(n.) வெள்ளிக்கோள் (சாதகசிந்.7.); the planet Venus.

த.வ.விடிவெள்ளி, விடி மீன்

பிரசுரன்² *piraśuraṇ*, பெ.(n.) மிக்கவன்; one who excels. "திணிகடர்ப் பிரசுர னிராசி சேர்வுற (அரிசமய.குலசே.32).

[Skt. pra-cura > த. பிரசுரம்]

பிரசுராலயம் *piraśurālayam*, பெ.(n.) புத்தக வெளியீட்டு நிறுவனம்; publishing house.

த.வ. பதிப்பகம், வெளியீட்டகம்

[Skt. pra-cara > த. பிரசுர+ஆலயம்]

பிரசுரி *piraśuri*, பெ.(n.) செய்தித்தாள் போன்ற வற்றில் கட்டுரை, கதை முதலியவற்றை வெளியிடுகை, புத்தகம் போன்றவை வெளியிடுகை, பதிப்பிக்கை; publish (an article, a book, etc.). "பிரசுரிக்கத் தகுதி இல்லை எனக் கதையைத் திருப்பி அனுப்பிவிட்டார்" (உ.வ.).

[Skt. pra-cāra > த. பிரசுரி]

பிரசுரிகா வாயு *piraśūdikāvāyu*, பெ.(n.) கருவளி (கர்ப்பவாயு); a vital air which assists in parturition.

[Skt. pra-sūtika+vāyu > த. பிரசுரிகாவாயு]

பிரசுரிகை *piraśūdigai*, பெ.(n.) மகப்பேற்று அறையிலிருப்பவள் (வின்.); woman recently confined.

[Skt. prasūtikā > த. பிரசுரிகை]

பிரசுதி வைராக்கியம் *piraśūdī-vairākkīyam*. மகப்பேற்று வேதனையால் பின்னர் இச்சையை வெறுத்து விடுவதாக அப்போது கருதும் எண்ணம், உறுதி; determination of a woman at the time of confinement to attain in future from intercourse, one of the three kinds of vairakkiyam.

[Skt. pra-sava+vairagya > த. பிரசவ

வைராக்கியம்]

பிரசுனம் *piraśūṇam*, பெ.(n.) பூ (நாமதீப.367.); flower.

த.வ.மலர்

[Skt. pra-sūna > த. பிரசுனம்]

பிரசை *piraśai*, பெ.(n.) 1. குடி; citizen, subject. 2. வழித்தோன்றல்; child, progeny. "உத்தரப் பிரசைப் பலத்தோடு" (சிவதரு.கோபு.162).

த.வ. 1. மக்கள், 2. கால்வழி, மரபு வழி

[Skt. pra-jā > த. பிரசை]

பிரஞ்சாணி *pirañjāṇi*, பெ.(n.) ஆணி வகை; french nail, wire nail.

[E. French > த. பிரஞ்சு+ஆணி]

பிரஞ்சிலாகா *pirañj-ilākā*, பெ.(n.) பிரஞ்சுக்காரர் ஆட்சிக்குட்பட்ட இந்திய நாட்டுப் பகுதி; French territory.

[Skt. French+Arab. ilaga > த. பிரஞ்சிலாகா]

பிரஞ்சுன் *piraññan*, பெ.(n.) அறிஞன்; intelligent, wiseman.

த.வ.புலமையாளன்

[Skt. prajñā > த. பிரஞ்சுன்]

பிரஞ்சூபங்கம் *piraññābaṅgam*, பெ.(n.) அறிவுகேடு; unconsciousness.

த.வ.நினைவு தவறல், நினைவிழப்பு

[Skt. prāññā+bhaṅga > த. பிரஞ்சூபங்கம்]

பிரஞ்சூபனபத்திரம் *piraññābaṅgapattiram*, பெ.(n.) ஆசிரியர் முதலான பெரியோர்க்கு வணக்கத்தோடு வரையப்படும் மடல் (சுக்கிரநீதி,93); letter submitted respectfully to a greatman, such as one's guru.

த.வ.திருமடல்

[Skt. prajñāpana+patra > த. பிரஞ்சூபனபத்திரம்]

பிரஞ்சூபாரமிதை *piraññābāramidai*, பெ.(n.) பிரஞ்சை, 2 பார்க்க; see *piraññai*, 2.

[Skt. prajñā+pāram-ita > த. பிரஞ்சூபாரமிதை]

பிரஞ்சை *piraññai*, பெ.(n.) 1. அறிவு; consciousness, knowledge, intelligence.

2. முழு மெய் அறிவு; (Buddh.) perfection in wisdom, one of taca-pāramitai.
3. முன்னிகழ்ந்ததை யறிவுமறிவு (சி.சி.4,28, மறைஞா.); knowledge of past events.

த.வ. உள்ளுணர்வு

[Skt.prajñā > த. பிரஞ்ஞை]

பிரட்சாளனம் *piratśāḷanam*, பெ.(n.) நீராற் கழுவுகை; washing, cleaning or ceremonially purifying with water, ablution.

த.வ. தூயநீராட்டு

[Skt.praśālana > த. பிரட்சாளனம்]

பிரணயம் *piranayam*, பெ.(n.) அன்பு (ஈடு); love.

த.வ.காதல்

[Skt.pra-ṇaya > த. பிரணயம்]

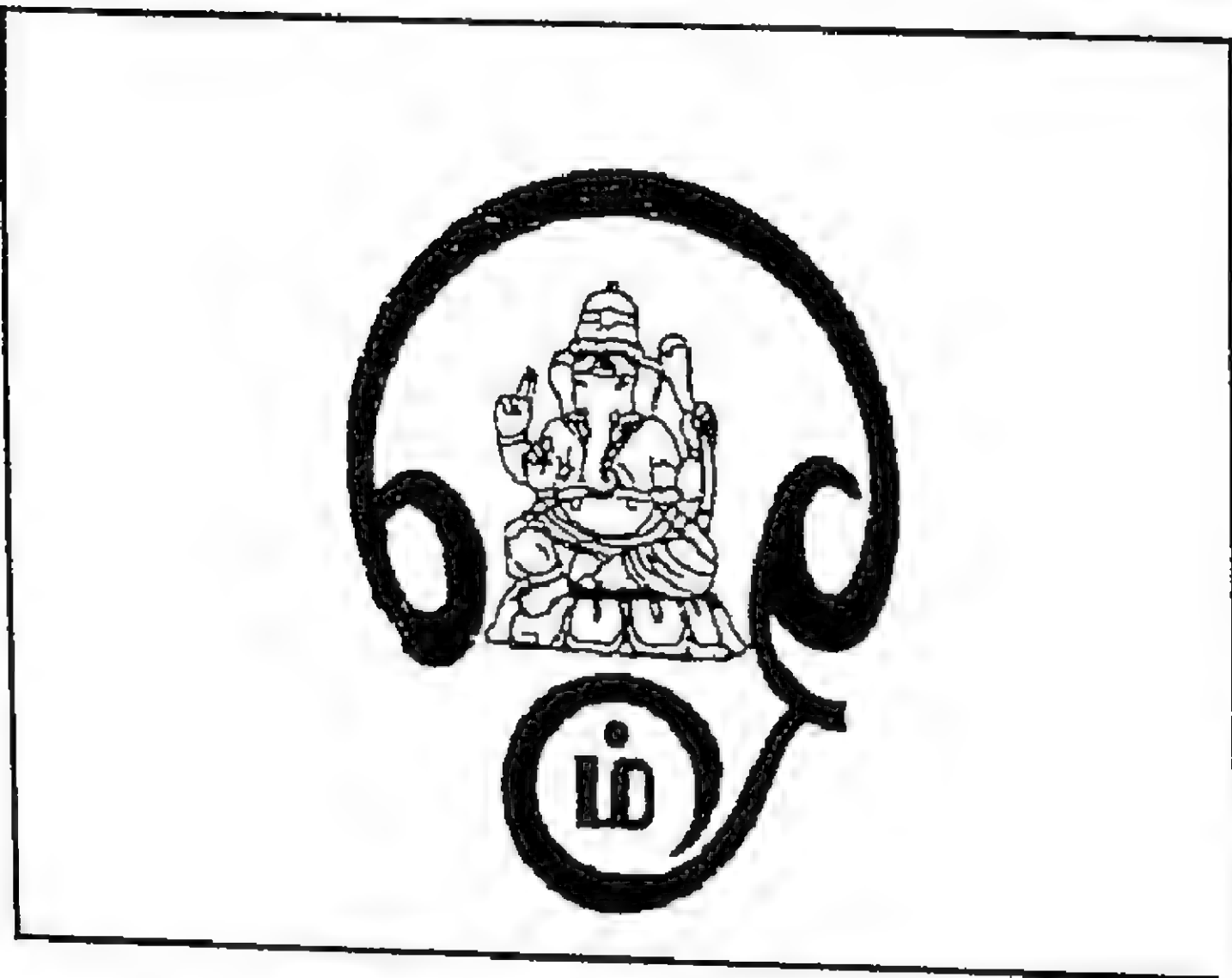
பிரணயரோசம் *piranayarōśam*, பெ.(n.) ஊடல்; sulks, bouderie.

[Skt.pra-ṇaya+rōśa > த. பிரணயரோசம்]

பிரணவம் *piranavam*, பெ.(n.) ஓங்கார மந்திரம்; ōm, the principal mantra of Hindus.

த.வ. ஓம், ஓங்காரம்

[Skt.pra-ṇava > த. பிரணவம்]

பிரணவரூபி *piranavarūbi*, பெ.(n.) ஓங்கார வடிவாயுள்ள இறைவன்; the supreme being, the embodiment of ōm.

[Skt.pra-ṇava+rūp(a) > த. பிரணவரூபி]

பிரணாமம் *piranāmam*, பெ.(n.) கடவுள் அல்லது பெரியோர் முன்பு செய்யும் வணக்கம்;

prostration or respectful salutation before a deity or superior.

த.வ.கும்பிடல், வணக்கம்

[Skt.pra-ṇāma > த. பிரணாமம்]

பிரணீதபாத்திரம் *pirañīda-pāttiram*, பெ.(n.)

வேள்வி போன்ற நடப்புக் காரியத்திற்கு உரிய ஏனம் (சீவக.2463, உரை.); a cup used in sacrificial ceremonies.

[Skt.prañīta+pātra > த. பிரணீதபாத்திரம்]

பிரத்தாரம் *pirattāram*, பெ.(n.) 1. கட்டளை

யடியிற் பல்வேறு வகையாக வரக்கூடும் அசைகளையெல்லாம் மொத்தக் கணக்கிடுகை. (யாப்.வி.பக்.471.); enumeration of all the possible combinations of metrical syllables in a given versemode. 2. தாளக் கூறுகளுள் ஒன்று; (Mus.) an element of time-measure, one of ten tāla-p-pirāṇam.

[Skt.pra-stāra > த. பிரத்தாரம்]

பிரத்தியக்கம் *pirattiyakkam*, பெ.(n.)

பிரத்தியட்சம் பார்க்க; see pirattiyatśam. "கட்டுணர்வைப் பிரத்தியக்க மெனச்சொலி" (மணிமே.29:49).

பிரத்தியக்கவிருத்தம் *pirattiyakkaviruttam*,

பெ.(n.) காட்சிக்கு மாறுபட்டது; that which is contrary to direct perception. "பிரத்தியக்கவிருத்தங் கண்ணிய காட்சி மாறுகொளலாகும்" (மணிமே.29:148).

[Skt.pratyakṣa+vr̥tta > த. பிரத்தியக்கவிருத்தம்]

பிரத்தியகான்மா *pirattiyakāṇmā*, பெ.(n.)

உயிராதன்; individual soul. "பிரத்தியகான்மாவின் சோதியாம்" (வேதா.சூ.106).

[Skt.pratyag-ātmā > த. பிரத்தியகான்மா]

பிரத்தியட்சக்கிரகணம் *pirattiyatśa-*

kiraganam, பெ.(n.) கண்ணுக்குப் புலப்படும் கோள் பற்றுக்கை; visible eclipse.

[Skt.pratyakṣa+grahana > த. பிரத்தியட்சக்கிரகணம்]

பிரத்தியட்சதரிசனம் *pirattiyatṣatariśanam*, பெ.(n.) கண்களாற்கண்ட காட்சி (விண்.); ocular vision.

[Skt. *pratyakṣa+darśana* > த. பிரத்தியட்சதரிசனம்]

பிரத்தியட்சப்பிரமாணம் *pirattiyatṣa-piramāṇam*, பெ.(n.) அளவை (பிரமாணம்) கள் ஆறனுள் காண்டலளவை.

[Skt. *pratyakṣa+pra-māṇa* > த. பிரத்தியட்சப்பிரமாணம்]

பிரத்தியட்சம் *pirattiyatṣam*, பெ.(n.) 1. காட்சி; perception. 2. அளவை (பிரமாணம்) ஆறனுள் காண்டலளவை; (Log.) perception, as a mode of proof, one of six Piramāṇam.

[Skt. *prat-yakṣa* > த. பிரத்தியட்சம்]

பிரத்தியபகாரம் *pirattiyapagāram*, பெ.(n.) தீமைக்கு மாறாக செய்யுந் தீமை (சங்.அக.); retaliation.

த.வ.பழிக்குப் பழி

[Skt. *pratyapakāra* > த. பிரத்தியபகாரம்]

பிரத்தியபிஞ்ஞானம் *pirattiyapiññanam*, பெ.(n.) வேற்றுமையின்மை ஒப்பு (சாதிருசியம்) முதலியவை பற்றிப் பிறக்கும் மீட்டுணர்ச்சி (நீலகேசி,119,உரை.); recognition of identity or similarity.

[Skt. *pratyabhijñāna* > த. பிரத்தியபிஞ்ஞானம்]

பிரத்தியம் *pirattiyam*, பெ.(n.) பிரத்தியட்சம் 2 பார்க்க; see *pirattiyatṣam*. "மெய்ப்பிரத்திய மனுமானஞ் சாத்தம்" (மணிமே.27:83).

பிரத்தியயம் *pirattiyayam*, பெ.(n.) ஈறு (விகுதி) முதலிய இடைச்சொல்; affix or suffix. "மன்னும் பிரத்தியயமே தத்திதாந்தம்" (பி.வி.29).

[Skt. *pratyaya* > த. பிரத்தியயம்]

பிரத்தியருத்தம் *pirattiyaruttam*, பெ.(n.) 1. எதிருரை; rejoinder. 2. மறுமொழி; answer.

த.வ.1. எதிர்விளக்கம், 2. விடைமொழி

[Skt. *pratyartha* > த. பிரத்தியருத்தம்]

பிரத்தியவற்கந்தனம் *pirattiyavarṅkandanam*, பெ.(n.) எடுத்துரைப்போனால் எழுதிக் கொடுக்கப்பட்ட செய்திகளை முற்றும் ஒப்புக்கொண்டு வழக்கெதிராளி கூறும் உடன்பாடு (சக்கிரந்தி, 270.); statement by a defendant explaining his position after admitting the plaintiff's allegations.

[Skt. *pratyava-skandana* > த. பிரத்தியவற்கந்தனம்]

பிரத்தியவாயம் *pirattiyavāyam*, பெ.(n.) குற்றம் (யாழ்.அக.); harm.

[Skt. *pratyavāya* > த. பிரத்தியவாயம்]

பிரத்தியனீகவலங்காரம் *pirattiyāṅkāraṃ*, பெ.(n.) வெல்லக்கூடாத உவமேயத்தையொத்த பிறிதொரு பொருள் மேல் உவமைப் பொருள் பகைமை சாதிப்பதாகக் கூறும் அணி வகை (மாறன.135); a figure of speech in which one is described as trying to injure a person or thing resembling one's enemy when the enemy himself can't be injured.

[Skt. *pratyāṅkāra* > த. பிரத்தியனீகவலங்காரம்]

பிரத்தியாகதம் *pirattiyākatam*, பெ.(n.) உள்ளாளம் (கமகம்) பத்தனுள் ஒன்று (பரத.இராக.24.); (Mus.) a succession of staccato notes, one of ten kamakam.

[Skt. *pratyā-hata* > த. பிரத்தியாகதம்]

பிரத்தியாகாரம் *pirattiyākāram*, பெ.(n.) எண்வகை ஒகத்துள் புலனுறுப்புகளை வெளிநிகழ்வுகளிலிருந்து திருப்புகை; withdrawal of the senses from external objects, one of aṣṭāṅka-yōkam. 2. வடமொழி நூல்களின் முதல் கடைகளில் நின்றவெழுத்துகளைக் கூட்டி இடை நின்றவெழுத்துகளை நீக்கி அனைத்தையுமுணர்த்துங் குறியீடாக வமைக்கை (பி.வி.4.); comprehension of a series of letters of a sūtrā in one syllable by combining its first letter with the last

and omitting the intermediate letters, as ac in sanskrit grammar.

[Skt. *pratyā-hāra* > த. பிரத்தியாகாரம்]

பிரத்தியாப்திகம் *pirattyāpdigam*, பெ.(n.)

இறந்தவர் பொருட்டு அவர் இறந்த இரண்டாம் ஆண்டு முதல் ஒவ்வொரு ஆண்டும் நடக்கும் நீர்பிண்டப் படையல்; annual ceremony other than the first, for the manes.

த.வ.ஆண்டு ஈமக்கடன்

[Skt. *pratyābdika* > த. பிரத்தியாப்திகம்]

பிரத்தியால்டம் *pirattiyalīdam*, பெ.(n.)

1. வில்லோர் நிலை நான்கனுள் இடக்கால் முந்துற வலக்கால் பின்னுற வைக்கும் நிலை (பிங்.); an attitude in shooting in which the left foot is advanced and the right is drawn back, one of *villor-nilai*. 2. பன்னிரண்டு விரலகத்துக்குள்ளே இரண்டு காலும் அடங்க நிற்கை (தத்துவப்.109,உரை.); a standing posture in which the two legs are within 12 inches of each other.

[Skt. *pratyā-līdha* > த. பிரத்தியால்டம்]

பிரத்தியும்னன் *pirattiyumnan*, பெ.(n.)

1. கண்ணபெருமானுக்கும் உருக்குமினிக்கும் பிறந்த மகன்; son of Kṛṣṇa and Rukmiṇī. 2. திருமாலின் நிலை ஐந்தனுள் சங்கருடணன், பிரத்தியும்னன், அதிருத்தன் என்ற மூவகையாகவும், வாசுதேவனைச் சேர்த்து நால்வகையாகவும் வகைப்படுத்தப்பட்டவருள் ஒருவர் (பரிபா.3,82,உரை.); a manifestation of Viṣṇu, one of four *viyūkam*.

[Skt. *Pradyumna* > த. பிரத்தியும்னன்]

பிரத்தியேகம் *pirattiyēgam*, பெ.(n.) 1 தனிமை;

separateness; singleness. 2. சிறப்பியல்பு; peculiarity, singularity.

த.வ.தனித்தன்மை

[Skt. *pratyēka* > த. பிரத்தியேகம்]

பிரத்துவஞ்சாபாவம் *pirattuvañjābāvam*,

பெ.(n.) அழிந்ததனால் அஃதில்லை யென்னும்

நிலை (அபாவம்) (சி.சி.அளவை,1.மறைஞா.); non-existence caused by destruction.

[Skt. *pradhvaṃsābhāva* > த. பிரத்துவஞ்சாபாவம்]

பிரதட்சிணம் *pirataṣṣinam*, பெ.(n.) வலம் வருகை; circumambulation from left to right.

த.வ. வலச்சுற்று, வலனேர்பு

[Skt. *pradakṣiṇa* > த. பிரதட்சிணம்]

பிரதம் *piradam*, பெ.(n.) கொடுப்பது; that which gives, used at the end of compounds. ஞானப்பிரதமான நூல். (உ.வ.).

த.வ.தருவது, அளிக்கும்

[Skt. *pra-da* > த. பிரதம்]

பிரதமகாலம் *piradama-kālam*, பெ.(n.) விடியற்காலம் (யாழ்.அக.); morning.

த.வ. புலர்காலை

[Skt. *prathama* > த. பிரதமம்+காலம்]

பிரதமசாகர் *piradama-śāgar*, பெ.(n.) முதலில் சுக்கில யசூர் (யஜூர்) மறையைப் படித்து மனனம் செய்ய உரிமைப் பெற்ற பார்ப்பன வகையினர்; a class of Brahmins who are enjoined to study the Sukla-yajur-vēda first.

[Skt. *prathama* > த. பிரதமம்+சாகர்]

பிரதமசிருட்டி *piradamaśirutti*, பெ.(n.)

1. முதலில் நிகழ்ந்த படைப்பு; first creation. 2. தொடக்கத்திற் படைக்கப்பட்ட பொருள் (வின்.); that which is first created.

[Skt. *prathama+sṛṣṭi* > த. பிரதமசிருட்டி]

பிரதமபுருடன் *piradama-puruḍan*, பெ.(n.)

படர்க்கை (பி.வி.44,உரை.); third person.

த.வ.அயலிடம், வேறிடம்

[Skt. *pirathama+puruṣa* > த. பிரதமபுருடன்]

பிரதமம் *piradamam*, பெ.(n.) 1. முதன்மை; priority. 2. தொடக்கம்; beginning, commencement.

த.வ. முன்னுரிமை

[Skt. *prathama* > த. பிரதமம்]

பிரதமமந்திரி *piradama-mantiri*, பெ.(n.) ஒரு நாட்டை ஆளும் அமைச்சரவையில் முதன்மைப் பொறுப்பு வகிப்பவர்; Prime Minister, premier.

த.வ. முதன்மை அமைச்சர்

[Skt. *prathama+mantrin* > த. பிரதமமந்திரி]

பிரதமர் *piradamar*, பெ.(n.) பிரதம மந்திரி பார்க்க; see *piratama-mandiri*.

த.வ. முதன்மை அமைச்சர்

[Skt. *prathama+mantrin* > த. பிரதமமந்திரி]

பிரதமவாக்கியம் *piradma-vākkiyam*, பெ.(n.) கருதலளவை உறுப்புகளுள்ளொன்று; major premise.

[Skt. *prathama+vākya* > த. பிரதமவாக்கியம்]

பிரதமவிசாரணை *piradamaviśāraṇai*, பெ.(n.) தொடக்கத்திற் செய்யும் உசாவுகை; preliminary investigation or enquiry.

த.வ. முதல் உசாவல்

[Skt. *prathama+vi-cāraṇā* > த. பிரதம விசாரணை]

பிரதமன்¹ *piradaman*, பெ.(n.) பாற்கன்னல் வகை; a kind of sweet milk-porridge.

[M. *prathamān* > த. பிரதமன்]

பிரதமன்² *piradaman*, பெ.(n.) தலைவன்; head, chief. "மூடர்க்கெலாம் பிரதமன்" (பாடு.92,8).

[Skt. *prathama* > த. பிரதமன்]

பிரதமானுயோகம் *piradamānyōgam*, பெ.(n.) சமணர்களுக்குரிய நான்கு மறைகளில் முதலாவது (நீலகேசி,1,உரை,பக்.9); the first of the four Vēdas of the Jains.

[Skt. *prathama+anuyōga* > த. பிரதமானுயோகம்]

பிரதமிகர் *piradamikar*, பெ.(n.) தேவதூதர் வகை (R.C.); archangels.

த.வ.இறைத்தூதர்

[Skt. *prāthamika* > த. பிரதமிகர்]

பிரதமை *piradamai*, பெ.(n.) 1. காருவாவிற்குப் பின்னும், வெள்ளுவாவிற்குப் பின்னும் வரும் முதல் நாள் (நிலாமான நாள்) (முதல்திதி); first *titi* after new moon or full moon in a lunar fortnight. 2. கடுக்காய் (விண்.); chebulic myrobalan, being the first of *tiripalai*.

த.வ.ஒரி

[Skt. *prathamā* > த. பிரதமை]

பிரதரம் *piradaram*, பெ.(n.) பெரும்பாடு (பைஷஜ.); menorrhagia.

[Skt. *pra-dara* > த. பிரதரம்]

பிரதரிசிப்பி-த்தல் *piradaricippi-*, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) விளக்குதல் (சங்.அக.); to explain, illuminate.

[Skt. *pra-darśi* > த. பிரதரிசிப்பி-த்தல்]

பிரதன் *piradan*, பெ.(n.) கொடையாளன்; bestower, giver, used at the end of compounds, munificent. "வரப்பிரதன்".

த.வ.வள்ளல்

[Skt. *pra-da* > த. பிரதன்]

பிரதனை *piradanai*, பெ.(n.) 243 தேரும், 243 யானையும், 729 குதிரையும், 1215 காலாளுங் கொண்ட ஒரு படைவகுப்பு (விண்.); division of an army, consisting of 243 chariots, 243 elephants, 729 horses and 1215 foot.

[Skt. *prathanā* > த. பிரதனை]

பிரதாபம் *piradābam*, பெ.(n.) 1. வீரம்; bravery, heroism. "காமற்றெறு பிரதாபமும்" (சிவப்.பிர. சிவஞா.கலம்.39). 2. பெருமை; greatness, magnificence. 3. புகழ்; fame, glory, celebrity. 4. ஒளி; splendour.

த.வ.1. மறம் 2. செருக்கு 3. பெயர் பெற்ற

4. மிகுவெளிச்சம்

[Skt. *pra-tāpa* > த. பிரதாபம்]

பிரதாபலங்கேசுரம் *piradābalaṅgēccuram*, பெ.(n.) இதனியம், கந்தகம் முதலியவற்றாற் செய்த கூட்டு மருந்து வகை (பதார்த்த,1224.) (பைஷஜ.153); a medicine, compounded of mercury, sulphur and other ingredients.

[Skt. pra-tāpa+laṅkēś-vara > த. பிரதாபலங்கேசுரம்]

பிரதாபி-த்தல் *piradābi-*, 4 செ.கு.வி.(v.i.) பெருமைப்படுதல் (வின்.); to become glorious, famous or exalted.

த.வ.புகழடைதல், சிறப்படைதல்

[Skt. pratāpa > த. பிரதாபி-த்தல்]

பிரதானகோயில் *piradanakōyil*, பெ.(n.) 1. மூல தெய்வம் உள்ள கோயில்; the shrine of the chief deity in a temple. 2. கிறித்தவர்களின் தலைமைக்கோயில் (கட்டட.நாமா.4.); cathedral.

த.வ.1. கருவறைக்கோயில் 2. தேவாலயம்

[Skt. pradhāna > த. பிரதானம்+கோயில்]

பிரதான நீதிக்காரன் *piradāna-nīdi-k-kāran*, பெ.(n.) தலைமை நடுவர்; (நீதிபதி.) (பாண்டி.); chief judge.

[Skt. pradhāna > த. பிரதான+நீதிக்காரன்]

பிரதானபுருடச்சுரி *piradāna-puruḍaccuri*, பெ.(n.) மலைமகள் (கூர்மபு.திருக்கலியாண, 23); the Goddess Pārvati.

த.வ.உமையாள்

[Skt. pradhāna-puruḣēśvari > த. பிரதானபுருடேச்சுரி]

பிரதானபுருடன் *piradāna-puruḍan*, பெ.(n.) முதன்மையானவன்; chief of prominent person.

த.வ.தலைவன், சிறந்தவன்

[Skt. pradhāna+puruḣa > த. பிரதானபுருடன்]

பிரதானபூதம் *piradāna-būdam*, பெ.(n.) முதன்மையானது; that which is chief or important.

[Skt. pra-dāna > த. பிரதானம்+பூதம்]

பிரதானம் *piradānam*, பெ.(n.) 1. இயற்கையின் உட்பொருள்; படைப்பின் மெய்ம்மை; material cause of creation, matter. "இரும்பிரதானத் தெழுமன தத்துவம்" (ஞான.64,1). 2. மிகத் தேவையானது; importance, eminence, essence. 3. தலைமைப்பொருள்; that which is important. "பிரதானத்தோ டப்பிரதானம்" (பி.வி.16,உரை.).

த.வ.1.முதன்மைமெய்ப்பொருள் 2. இன்றியமையாதது

[Skt. pradhāna > த. பிரதானம்]

பிரதானமடி-த்தல் *piradānam-adi-*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) தற்பெருமை கொண்டாடுதல்; to boast, make much of oneself; blow one's own triumph.

த.வ.தம்பட்டம் அடித்தல்

[Skt. pradhāna > த. பிரதானம்+அடித்தல்]

பிரதானன் *piradānan*, பெ.(n.) 1. தலைமையானவன்; chief man. 2. அரசியற்காரியங்கள் எல்லாவற்றையும் நடத்தும் அமைச்சன் (சுக்கிரநீதி,66.); a minister who attends to all the functions of a state.

த.வ. முதன்மையானவன்

[Skt. pradhāna > த. பிரதானன்]

பிரதானி *piradāni*, பெ.(n.) அமைச்சர்; minister. "திகழ்வடுக நாததுரை மெச்சும் பிரதானி" (தனிப்பா.1.260,1).

[Skt. pradhāna > த. பிரதானி]

பிரதானிக்கம் *piradānikkam*, பெ.(n.) 1. கருவூல அதிகாரியின் அலுவலகம் (வின்.); office of a treasurer. 2. அமைச்சகம்; ministerial office.

[Skt. pradhāna > த. பிரதானிக்கம்]

பிரதானிசோடி *piradāniśōdi*, பெ.(n.) அமைச்சர் பயன்படுத்தும் இலவய நிலம் (S.I.I.); iṅām held on a fixed quit-rent by a minister.

த.வ.இலவய நிலம்

[Skt. pradhāna > த. பிரதானி+சோடி]

பிரதானை *piradānai*, பெ.(n.) மலைமகள் (சுடர்மபு.திரு.20.); Pārvati.

த.வ.இறையரசி, உமையவள்

[Skt. pradhānā > த. பிரதானை]

பிரதி¹ *piradi*, பெ.(n.) 1. ஒத்த தன்மை; likeness. "பிரதிபிம்பம்". 2. மாற்று, நிகரி, பதிலி; substitute. "வயிரத்துக்குப் பிரதி புட்பராகம் வைக்கப்பட்டது". 3. விடை; answer, response. 4. படி; copy, transcript, duplicate. "இது கையெழுத்துப் பிரதியா? 5. நூல்படி; manuscript 6. மாறு, எதிர்ச்சொல்; opposition. நான் சொல்லுவதற் கெல்லாம் பிரதி சொல்லுகிறான். 7. போட்டி; competition. அவன் கடைக்கு இது பிரதியாக வைத்தது. 8. எதிர்வழக்காளி; defendant. அவன் இந்த வழக்கிலே பிரதி (இ.வ.).

[Skt. prati > த. பிரதி]

பிரதி² *piradi*, பெ.எ. (adj.) ஒவ்வொரு; each, every. பிரதி நாளும் வர வேண்டும்.

[Skt. prati > த. பிரதி]

பிரதிக்கடமை *piradi-k-kadamai*, பெ.(n.) செய்ந்நன்றி (கல்வி.வி.1,1,7.); gratitude.

த.வ.நன்றிக்கடன்

[Skt. prati > த. பிரதி+கடமை]

பிரதிக்கிரகம் *piradikkiragam*, பெ.(n.) 1. கொடை பெறுகை; acceptance of gifts. 2. படையின் பின்புறம், பின்பக்கம் (குறள், 767, அடிக்குறிப்பு.); rear of an army.

த.வ.ஈகை பெறல்

[Skt. prati-graha > த. பிரதிக்கிரகம்]

பிரதிக்கிரகி-த்தல் *piradikkiragi*, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) கொடை கொள்ளுதல்; to accept a gift.

த.வ. ஏற்றல், ஈகை கொள்ளல்

[Skt. pratigraha > த. பிரதிக்கிரகி-த்தல்]

பிரதிக்கிரமணம் *piradi-k-kiramanam*, பெ.(n.) மன்னிப்பு; pardon. "அப்பாவங்கெடப் பிரதிக்கிரமனஞ் சொல்லி" (நீலகேசி, 315, உரை).

த.வ.குற்ற ஒப்புக்கை, குற்ற வருத்தம்

[Skt. prati-kramana > த. பிரதிக்கிரமணம்]

பிரதிக்கிரியை *piradi-k-kiriyai*, பெ.(n.) 1. பிரதி கருமம் பார்க்க; see *piradikarumam*. 2. கழுவாயாக செய்யுஞ் செய்கை; redress, remedy.

த.வ. கழுவாய், குற்ற ஈடு செயல்

[Skt. prati+kriya > த. பிரதிக்கிரியை]

பிரதிக்கினை *piradikkina*, பெ.(n.) 1. கருதிய செய்தி (பி.வி.2, உரை.); that which is proposed or resolved upon. 2. ஊக உறுப்புகளில் நிறைவேற்ற (சாதிக்க) வேண்டிய பொருள் (தருக்க.சங்.49); major premise. 3. சூளுறவு; vow, solemn declaration. 4. தீர்மானம்; pledge, resolve. 5. உடன்பாடு (யாழ்.அக.); assent. 6. பாபசங்கீர்த்தனம் (கிறித்து.) (வின்.) பார்க்க; see *pabaśaṅgirttanam*.

த.வ. 1. கருத்தாகம், 3. வெகுண்டுரை, 4. எண்ண முடிவு, 5. ஒத்த முடிவு ஒப்பளிப்பு

[Skt. prati-jñā > த. பிரதிக்கினை]

பிரதிகருமம் *piradi-karumam*, பெ.(n.) 1. செய்ததற்கு மாறு செய்கை; retaliation, requital. 2. புனைகை (யாழ்.அக.); adornment, decoration.

த.வ.1. பழிவாங்குகை, 2. அழகுபடுத்துகை, ஒப்பனை செய்கை

[Skt. prati-karman > த. பிரதிகருமம்]

பிரதிகுலம் *piradi-kulam*, பெ.(n.) பிரதிகுலம் பார்க்க; see *piratikulam*. "பிரதிகுலமேற் றீதாம்" (சினேந்.443).

[Skt. prati-kūla > த. பிரதிகுலம் > பிரதிகுலம்]

பிரதிகை *piradigai*, பெ.(n.) தும்புருவுக்குரிய வீணை (பரத.ஒழிபு.15.); a lute of Tumburu.

[Skt.cf. *bṛhatika* > த. பிரதிகை]

பிரதிச்சீட்டு *piradi-c-cittu*, பெ.(n.) 1. எதிர் குறிப்புத்தாள்; bond given in return, counter-part. 2. நகல்; copy of a bond.

[Skt. *prati* > த. பிரதி+சீட்டு]

பிரதிசருக்கம் *piradi-śarukkam*, பெ.(n.) தட்சன் முதலிய துணை படைப்புக் கடவுளரால் படைக்கப்படும் படைப்பு (மச்சபு.நைமிச.37); secondary creation by the upa-p-piramar.

[Skt. *prati-sarga* > த. பிரதிசருக்கம்]

பிரதிட்டாகலை *piratittākalai*, பெ.(n.) சிவஆற்றலின் ஐந்து கலைகளுள் உயிராதனை வீடுபேற்றில் உய்க்குங் கலை (சி.போ.பா.5,2, பக்.143,புதுப்.); sphere of action of the energy of Siva, which lead the soul to the liberated state, one of pañja-kalai.

[Skt. *prati-ṣṭhā* > த. பிரதிட்டா+கலை]

பிரதிட்டி-த்தல் *piraditi-*, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கோயில் முதலியவற்றில் தெய்வத்தை நிறுவுதல்; to establish a deity, as in a temple. "அக்கினியைப் பிரதிட்டிப்பதற்கு முன்பே" (சீவக.2464,உரை). 2. நிலை நாட்டுதல்; to settle, as a family.

த.வ.நிலைக்கச் செய்தல், நிலைகோள் செய்தல்

[Skt. *prati-ṣṭhā* > த. பிரதிட்டி-த்தல்]

பிரதிட்டை¹ *piradittai*, பெ.(n.) 1. தெய்வத்தைப் புதுக்கோயில் முதலியவற்றில் நிறுவுகை; establishing a deity, as in a newly built temple. 2. நிலை பெறுகை; founding as of a family establishing setting in security. "பிராண பிரதிட்டை (இராமநா.உயுத்.5). 3. உயிராதனை வீடுபேற்றில் உய்க்குங் கலை (சி.போ.பா.5,2,பக்.143.புதுப்.); sphere of action of the energy of śiva, which lead

the soul, to the liberated state, one of pañca-kalai.

[Skt. *prati-ṣṭhā* > த. பிரதிட்டை]

பிரதிட்டைப்பண்டிகை *piradittai-p-pandigai*, பெ.(n.) முதற்பேறுகளைக் கடவுட்குக் கொடுக்கும் காணிக்கைத் திருவிழா (கிறித்து.); feast of dedication.

த.வ.முதற்காணிக்கை, நேர்த்திக்கடன் விழா

[Skt. *prati-ṣṭhā* > த. பிரதிட்டை+பண்டிகை]

பிரதிதானம் *piradidānam*, பெ.(n.) 1. கைம்மாறு; remuneration, gift in return. 2. பிற்பயன் கருதி உதவுங் கொடை; gift made in expectation of a return. 3. சரக்குகளுக்கு விலையாகக் கொடுக்கப்பட்ட பொருள் (சுக்கிரநீதி, 98); price.

த.வ. 1. சிறுகடன் 2. எதிர்நோக்கு உதவி 3. மாறுகொள்ளல் 4. பண்டமாற்று

[Skt. *prati-dāna* > த. பிரதிதானம்]

பிரதிதுரை *piraditurai*, பெ.(n.) உதவியதிகாரி (வின்.); a deputy governor.

த.வ.துணை ஆளுநர்

[Skt. *prati+dhurya* > த. பிரதிதுரை]

பிரதிதொனி *piradi-toni*, பெ.(n.) எதிரொலி (யாழ்.அக.); echo, reverberation.

த.வ.எதிரொலி, மாறுஒலி

[Skt. *prati-dhvani* > த. பிரதிதொனி]

பிரதிநாதம் *piradi-nādam*, பெ.(n.) பிரதிதொனி (யாழ்.அக.) பார்க்க; see *piradi-toni*.

[Skt. *prati+nāda* > த. பிரதிநாதம்]

பிரதிநாயகன் *piradināyagan*, பெ.(n.) பாட்டுடைத் தலைவனின் பகைவன்; the chief adversary of the hero of any poetic composition.

த.வ. கொடும்பன்

[Skt. *prati+nāyaka* > த. பிரதிநாயகன்]

பிரதிநிதி *piradinidi*, பெ.(n.) 1. மாற்று ஆள்; deputy, representative. 2. காலத்தின் தகுதி

நோக்கி ஒரு செயலைச் செய்தற்கும் ஒழிதற்கும் உரிமையுள்ள அமைச்சன் (சுக்கிரநீதி,66.); a minister who does or forbears from doing an act, good or evil, as occasion demands.

த.வ.நிகராளி, நிகராளர், நிகரர்

[Skt. prati-nidhi > த. பிரதிநிதி]

பிரதிப்பிரயோசனம் *piradi-p-pirayōśanam*, பெ.(n.) கைம்மாறு (உ.வ.); benefit in return, consideration, remuneration.

த.வ.எதிர்நோக்கு உதவி

[Skt. prati+pra-yōjana > த. பிரதிப்பிரயோசனம்]

பிரதிபடன் *piradipadan*, பெ.(n.) எதிராளி; opponent, competitor. "ஹேயப்ரதிபடனாய்" (திவ்.திருவாய்.4,1,10,பன்னீ.).

த.வ.போட்டியாளர்

[Skt. prati-bhaṭa > த. பிரதிபடன்]

பிரதிபத்தி *piradipatti*, பெ.(n.) 1. மதிப்பு; regard, respect. ஆசாரியனிடத்தில் பிரதிபத்தியுள்ளவன். 2. நம்பிக்கை; confidence, faith. மந்திரத்தில் பிரதிபத்தியிருந்தால் பலன் கைகூடும்.

த.வ.மதிப்புரவு

[Skt. prati-patti > த. பிரதிபத்தி]

பிரதிபதம் *piradipadam*, பெ.(n.) 1. ஒரு பொருட்பன்மொழி (பி.வி.42); synonym. 2. சொற்பொருளுரை; explanation or interpretation, word by word.

த.வ. பொழிப்புரை

[Skt. prati+pada > த. பிரதிபதம்]

பிரதிபந்தகம் *piradipandagam*, பெ.(n.) தடை (உ.வ.); obstacle, impediment.

த.வ.இடையூறு, தடங்கல், முட்டுக்கட்டை

[Skt. prati-bandha-ka > த. பிரதிபந்தகம்]

பிரதிபந்தம் *piradibandam*, பெ.(n.)

பிரதிபந்தகம் (வேதா.சூ.141,உரை) பார்க்க; see *piradipandagam*.

[Skt. prati bandha > த. பிரதிபந்தம்]

பிரதிபலம் *piradipalam*, பெ.(n.) பிரதிப்பிரயோசனம் பார்க்க; see *piradi-p-pirayōśanam*.

[Skt. prati-phala > த. பிரதிபலம்]

பிரதிபலனம் *piradipalanam*, பெ.(n.) 1. எதிருரு; reflection, shadow, mirrored image. "பிரதிபலனச் சாயையாகிய சீவேசுர சகத்திற்கு" (வேதா.சூ.56,உரை).

த.வ.எதிர்நிலை, எதிர்சாயை

[Skt. pratiphalana > த. பிரதிபலனம்]

பிரதிபலி-த்தல் *piradipali-*, 4 செ.சூ.வி. (v.i.) கண்ணாடியில் எதிருரு தோன்றுதல் (கைவல். தத்துவ.32,உரை.); to be reflected, as an image in a mirror.

த.வ.எதிரொலித்தல்

[Skt. prati-phal > த. பிரதிபலி-த்தல்]

பிரதிபாத்தியம் *piradipāttiyam*, பெ.(n.) எடுத்து விளக்கப்படுவது (வேதா.சூ.9,உரை.); that which is explained or propounded.

த.வ.விளக்கவுரை, விரிவுரை

[Skt. pratipādya > த. பிரதிபாத்தியம்]

பிரதிபாதகம் *piradipādagam*, பெ.(n.) எடுத்து விளக்குவது (வேதா.சூ.9,உரை.); that which explains.

த.வ.விரிவுரை

[Skt. pratipādaka > த. பிரதிபாதகம்]

பிரதிபாதி-த்தல் *piratipāti-*, 4 செ.சூ.வி. (v.t.) எடுத்து விளக்குதல்; to explain, illustrate. "இவ்வருத்தந்தனையே பிரதிபாதிக்கும்" (சூத.எக்.உத்.தைத்தரீக.16).

த.வ.விரிவுரையாற்றுதல்

[Skt. prati-pad > த. பிரதிபாதி-த்தல்]

பிரதிபிம்பம் *piradibimbam*, பெ.(n.) கண்ணாடி போன்ற பொருளில் தோன்றும் படிவுருவின் தோற்றம்; counterpart of an original, mirrored image.

த.வ.எதிருரு, நிழலுரு

[Skt. prati+bimba > த. பிரதிபிம்பம்]

பிரதிபுண்ணியவராகன் *piradipunṇiya-varāgan*, பெ.(n.) பழைய காசு வகை (பணவிடு.116.); an ancient coin.

[Skt. prati+punya+varāha > த. பிரதிபுண்ணியவராகன்]

பிரதிமத்தியமம் *piradimattiyamam*, பெ.(n.) எழுவகைப் பண்களுள் நான்காவதாகிய "ம" என்ற பண் (சிலப்.3,23,உரை); (Mus.) highest variety of the fourth note of the gamut, one of śōḍaśa-śuram.

[Skt. prati+madhyana > த. பிரதிமத்தியமம்]

பிரதிமாலை *piradi-mālai*, பெ.(n.) ஈற்றெழுத்து கவி (யாழ்.அக.); a stanza which begins with the last word or syllable of another stanza a capping verse.

[Skt. prati > த. பிரதி+மாலை]

பிரதிமானம் *piradi-mānam*, பெ.(n.) யானைக் கொம்புகளுக்கு இடையிலுள்ள முகப்பகுதி (பிங்.); the part of an elephant's head between its tusks.

த.வ. நுதல்

[Skt. pratimāna > த. பிரதிமானம்]

பிரதிமுகம் *piradimugam*, பெ.(n.) ஐவகை நாடக சந்தியுள் முளைத்து இலை தோன்றி நாற்றாய் முடிவதுபோல நாடகப்பொருள் நிற்பது (சிலப்.3,13,உரை.); that part of a drama which embraces the main action of the play and leads on to the catastrophe, epitasis, one of five kinds of nāḍaka-c-candi.

[Skt. prati > த. பிரதி+முகம்]

பிரதிமூர்த்தி *piradi-mūrtti*, பெ.(n.) 1. ஒத்த வடிவம்; likeness, image, representation. 2. பெயர்த்தெழுதுகை; transcript.

த.வ. ஒத்தபடி, ஒத்த உரு

[Skt. prati > த. பிரதி+மூர்த்தி]

பிரதிமை *piradimai*, பெ.(n.) உருவம்; puppet, figure, effigy, statue, portrait.

த.வ.உருவம், பொம்மை, கொடும்பாவி, சிலை, உருத்தோற்றம்

[Skt. pratimā > த. பிரதிமை]

பிரதியத்தனம் *piradiyattanam*, பெ.(n.) 1. எதிரிடை; opposition. 2. சிறைப்படுத்துகை; imprisonment. 3. பழிவாங்குகை; avenging. 4. விருப்பம்; liking.

த.வ.1. நேர் எதிர், 4. ஆசை

[Skt. prati-yatna > த. பிரதியத்தனம்]

பிரதியாதனை *piradiyādanai*, பெ.(n.) ஒத்த வடிவம் (யாழ்.அக.); representation, image.

த.வ.சார்பு வடிவம்

[Skt. prati-yātanā > த. பிரதியாதனை]

பிரதியுத்தரம் *piradiyuttaram*, பெ.(n.) மறுமொழி; answer.

த.வ.விடை

[Skt. pratyuttara > த. பிரதியுத்தரம்]

பிரதியுபகாரம் *piradi-y-ubagāram*, பெ.(n.) கைம்மாறு; favour in return, recompense.

த.வ.எதிர்நோக்கு உதவி

[Skt. pratyupakāra > த. பிரதியுபகாரம்]

பிரதியோகம் *piradi-yōgam*, பெ.(n.) 1. எதிரிடை; opposition, contrariety. 2. கூட்டம்; union.

[Skt. prati-yōga > த. பிரதியோகம்]

பிரதியோகி¹ *piradiyōgi*, பெ.(n.) 1. எதிர் மறைவினை; verb implying negation. "விதியனுயோகி மறைபிரதியோகி" (பி.வி. 16,உரை). 2. எதற்கு இன்மை கூறப்படுகிறதோ அது; (Log.) a thing whose non-existence is predicated.

த.வ. எதிர்வினை

[Skt. prati-yōgin > த. பிரதியோகி]

பிரதியோகி² *piradiyōgi*, பெ.(n.) எதிராளி (சி.சி.3,4,சிவாக்.); opponent.

[Skt. prati-yōgin > த. பிரதியோகி]

பிரதிருபம் *piradi-rūbam*, பெ.(n.) பிரதிமூர்த்தி (யாழ்.அக.) பார்க்க; see *piradi-mūrtti*.

[Skt. prati-rūpa > த. பிரதிருபம்]

பிரதிலோமசன் *piradilōmaśan*, பெ.(n.) உயர்குலப் பெண்ணுக்கும் இழிகுல ஆணுக்கும் பிறந்த மகன் (பிங.); one born of a union between a man of inferior caste and a woman of a superior caste.

[Skt. prati-lōma-ja> த. பிரதிலோமசன்]

பிரதிவசனம் *piradi-vaśanam*, பெ.(n.) 1. மறுமொழி; answer, reply. 2. எதிரொலி (யாழ்.அக.); echo.

த.வ.1. விடை, 2. மறு ஒலி

[Skt. prati-vacana> த. பிரதிவசனம்]

பிரதிவத்தூபமை *piradivattūbamaḥ*, பெ.(n.) மறுபொருளுவமை (தண்டி.30,6.); a kind of simile.

[Skt. prati-vastūpamā> த. பிரதிவத்தூபமை]

பிரதிவாதம் *piradi-vādam*, பெ.(n.) எதிர்உரை (வாதம்.); defence, replication, answer in law.

[Skt. prati+vāda> த. பிரதிவாதம்]

பிரதிவாதி¹ *piradi-vādi*, பெ.(n.) 1. எதிர் வழக்கன்; defendant, respondent, the accused. 2. எடுத்துரைப்பில் எதிராளி; opponent in a controversy.

[Skt. prati+vādin> த. பிரதிவாதி]

பிரதிவாதி²-த்தல் *piradi-vātd*, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) எதிராடல்; to reply, present a defence.

த.வ.சொற்போர், சொல்லாடல்

[Skt. prati+vāda> த. பிரதிவாதி-த்தல்]

பிரதிவாபம் *piradivābam*, பெ.(n.) மருந்து ஊர்தியில் மருந்தோடு எடுத்துச் செல்லப்படும் துணைப் பொருள் (யாழ்.அக.); any substance taken along with a medicine vehicle.

[Skt. prati-vāpa> த. பிரதிவாபம்]

பிரதிவிம்பம் *piradivimbam*, பெ.(n.) எதிர் நிழல்; reflection, image, counterpart of an original. "தோன்றிடும் பிரதிவிம்பம்" (இரகு.குசன.27).

த.வ.எதிருரு, நிழலுரு

[Skt. pratibimba> த. பிரதிவிம்பம்]

பிரதிவிம்பீகரி-த்தல் *piradivimpīkari*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) பிரதியிருவந் தோன்றுதல்; to take shape again. "நடராஜ மூர்த்தமே பிரதிவிம்பீகரித்துப் பெரியோனெனச் சொல்ல வந்ததால்" (சந்திரகலாமாலை,15).

[Skt. prati-bimba+kr> த. பிரதிவிம்பீகரி-த்தல்]

பிரதீகாரம்¹ *piradīkāram*, பெ.(n.) 1. மருத்துவம்; remedy. 2. சினமாறுகை; conciliation. 3. சீர்திருந்துகை; reforming. 4. பழி வாங்குகை; avenging.

த.வ.1. தீர்வு, 2. அமைதிப்படுகை, 3. நல்வழிப்படுத்துகை, 4. எதிர்பழி தீர்க்கை

[Skt. prati-kāra> த. பிரதீகாரம்]

பிரதீகாரம்² *piradīkāram* பெ.(n.) 1. கதவு; door. 2. ஏமாற்றுகை; deception.

த.வ.1. கபாடம் 2. கரவடம்

[Skt. prati-hāra> த. பிரதீகாரம்]

பிரதீகாரம்³ *piradīkāram*, பெ.(n.) எதிரிடை; opposition. "பெண்ணு மாணும் மன்மையிற் பிரதீகாரமில்லை" (நீலகேசி,96,உரை).

[Skt. prati-kāra> த. பிரதீகாரம்]

பிரதீதி *piradīdi*, பெ.(n.) 1. அறிவு (சி.சி.2, 54,சிவாக்.); clear apprehension or insight. 2. புகழ் (யாழ்.அக.); fame. 3. மகிழ்ச்சி; delight. 4. விருப்பம் (யாழ்.அக.); desire. 5. தோன்றுகை; perception.

த.வ.1. மூளை 2. பெருமை 3. பெருங்களிப்பு, பெருவகை 4. ஆசை 5. உதிக்கை

[Skt. pratiti> த. பிரதீதி]

பிரதீபம் *piradībam*, பெ.(n.) 1. எதிர் நிலை; contrariness, opposition. 2. உவமேயங்களை மாற்றிச் சொல்லும் எதிர் நிலை அணி (அணியி.4.); a figure of speech.

த.வ. மாறுநிலை

[Skt. pratipa> த. பிரதீபம்]

பிரதீரம் *piradīram*, பெ.(n.) கரை (யாழ்.அக.); bank, shore.

த.வ.ஓரம்

[Skt. pra-tīra> த. பிரதீரம்]

பிரதேசம் *piradēśam*, பெ.(n.) இடம்; place, locality. "ஆன்மா சரீரத்திலே ஒரு பிரதேசத்திலே இருப்பன்" (சி.சி.4,16,மறைஞா.).

த.வ.பகுதி

[Skt. pra-dēśa> த. பிரதேசம்]

பிரதை *piradai*, பெ.(n.) பாண்டுவின் மனைவியான குந்தி தேவி (பாரத.சம்பவ.25.); Kundī, wife of Pāṇḍu.

[Skt. prthā> த. பிரதை]

பிரதோடம் *piradōdam*, பெ.(n.) 1. ஞாயிறு மறைவிற்கு முன்னும் பின்னுமுள்ள மூன்றே முக்கால் நாழிகை; evening, 3 3/4 nāḷigai before and after sunset. 2. சிவபெருமானை வழிபடுதற்குரியதான கரும்பக்கத்தின் பதின் மூன்றாம் உவா நாள் (கிருஷ்ணத் திரயோதசி) கூடிய மாலைக்காலம்; evening of the 13th tithi of dark fortnight, considered auspicious for worshipping Siva.

த.வ.பதின்மும்மி

[Skt. pra-dōṣa> த. பிரதோடம்]

பிரபஞ்சக்கட்டு *pirabañja-k-kattu*, பெ.(n.) உலகப் பற்று; worldly attachment.

த.வ.அன்புத்தளை, உறவுக்கட்டு

[Skt. pra-pañca> த. பிரபஞ்சம்+கட்டு]

பிரபஞ்சகாரியம் *pirapañja-kāriyam*, பெ.(n.) உலகியல் பற்று, தொடர்பு; secular matter, worldly affair.

த.வ.இம்மை ஆசை, உறவுத்தளை, உலகத்தொடர்பு

[Skt. pra-pañca+kārya> த. பிரபஞ்சகாரியம்]

பிரபஞ்சசாகரம் *pirabañjaśāgaram*, பெ.(n.) கடல்போல் பரந்துள்ள உலகியல் பற்று (வின்.); the ocean of worldly attachment.

த.வ.இம்மைப் பற்று, வாழ்க்கைப் பற்று, உலக ஆசை

[Skt. pra-pañca+śāgara> த. பிரபஞ்சசாகரம்]

பிரபஞ்சம் *pirabañjam*, பெ.(n.) 1. உலகம்; universe, phenomenal world. "பிரபஞ்ச வைராக்கியம்" (திருவாச.). 2. உலக வாழ்வு; mundane existence. 3. உலகியல்; worldliness.

த.வ.1. அண்டம் 2. இம்மை வாழ்க்கை 3. வாழ்நியல்

[Skt. pra-pañca> த. பிரபஞ்சம்]

பிரபஞ்சமயக்கம் *pirabañja-mayakkam*, பெ.(n.) உலக நிகழ்ச்சிகளிலுள்ள மனமயக்கம்; delusion caused by worldly attachment.

த.வ.அண்டமயக்கம், உலகியல் தடுமாற்றம்

[Skt. pra-pañca> த. பிரபஞ்சம்+மயக்கம்]

பிரபஞ்சமாயை *pirabañja-māyai*, பெ.(n.) 1. உலகமாயை; illusion of the phenomenon of the world. 2. மூலம்; matter. 3. உலகப் பொருள்களின் போலித் தோற்றரவு; vanity of earthly things.

த.வ. அடிப்படை

[Skt. pra-pañca> த. பிரபஞ்சம்]

பிரபஞ்சவாசனை *pirabañja-vāśanai*, பெ.(n.) உலகத்தின் இன்பதுன்ப நுகர்வு; experience of the joys and sorrows of the world.

[Skt. pra-pañca+vāśanā> த. பிரபஞ்சவாசனை]

பிரபஞ்சவாழ்வு *pirabañja-vālvu*, பெ.(n.) உலக வாழ்க்கை (வின்.); worldly prosperity, temporal enjoyment.

த.வ.இம்மை மகிழ்வு, உலகியல் நுகர்வு

[Skt. pra-pañca> த. பிரபஞ்சம்+வாழ்வு]

பிரபஞ்சவியாபாரம் *pirabañja-viyābāram*, பெ.(n.) உலகியல் செயல் (வின்.); worldly dealings, earthly concern.

த.வ.நடைமுறை வாழ்க்கை, உலக நடவடிக்கை

[Skt. pra-pañca+vyāpāra> த. பிரபஞ்ச வியாபாரம்]

பிரபஞ்சவிருத்தி *pirabañja-virutti*, பெ.(n.)

1. உலகச் செயல்கள்; worldly actions, work or trade. 2. போலித் தோற்றரவு (மாயா) செயல்; exhibition or development of Māyā in the production of the universe.

த.வ.1. அண்ட நிகழ்வுகள் 2. பொய்மைத் தோற்றம்

[Skt. pra-pañca+vr̥tti> த. பிரபஞ்சவிருத்தி]

பிரபஞ்சவிலாசம் *pirabañja-vilāśam*, பெ.(n.)

இன்மைத் தோற்றத்தின் விந்தையூட்டும் பல வகையான அழகு வெளிப்பாடுகள் (வின்.); exhibition of Māyā in creation, displaying variety, order and beauty.

த.வ.பொய்மை வெளிப்பாடு

[Skt. pra-pañca+vi-lāśa> த. பிரபஞ்சவிலாசம்]

பிரபஞ்சவைராக்கியம் *pirabañja-vairāk*

kiyam, பெ.(n.) உலக வாழ்க்கையி லுண்டாகும் வெறுப்பு; disgust in worldly affairs.

த.வ. பற்றுநீக்கம்

[Skt. pra-pañca+vairāgya> த. பிரபஞ்ச வைராக்கியம்]

பிரபஞ்சனன் *pirabañjanan*, பெ.(n.) காற்று

(பிங.); wind.

த.வ.வளி

[Skt. prabhañjana> த. பிரபஞ்சனன்]

பிரபஞ்சானுக்கிரகம் *pirabañjanukkiragam*,

பெ.(n.) உயிர்களிடத்துக் கடவுள் காட்டும் திருவருள்; grace of deity towards souls of the world.

த.வ.இறையருள், கடவுள் கருணை, தெய்வ இரக்கம்

[Skt. pra-pañca+anu-graha> த. பிரபஞ்சானுக்கிரகம்]

பிரபஞ்சி *pirabañji*, பெ.(n.) உலகை

உள்ளடக்கியது (சி.சி.2,50,ஞானப்.); that which constitutes the universe.

த.வ.விரிந்த அண்டம்

[Skt. prapañcin> த. பிரபஞ்சி]

பிரபத்தி *pira-patti*, பெ.(n.) இறைவனிடம்

அடைக்கலம் புகுகை; taking refuge, as in

God. "பிரபத்தியென்னும் பேருடை நெறியால்" (பிரபோத.45,10).

த.வ.திருவடிப் பற்றுகை

[Skt. pra-patti> த. பிரபத்தி]

பிரபதனம் *pirabadanam*, பெ.(n.) இறப்பு

(சா.அக.); death.

த.வ.சாவு, மாள்வு

பிரபந்தகற்பனை *pirabandakarpanai*, பெ.(n.)

கட்டுக்கதை (வின்.); fable, fiction, fictitious language, allegorical expression.

த.வ.கற்பனைக் கதை, புனை கதை

[Skt. pra-bandha> த. பிரபந்தம்+கற்பனை]

பிரபந்தம் *pirabandam*, பெ. (n.) சிற்றிலக்கியம்;

fable, fiction.

[Skt. pra-bandha> த. பிரபந்தம்]

பிரபந்தீகரி-த்தல் *pirabandīkari-*, 4

செ.குன்றாவி. (v.t.) நூலாக இயற்றுதல் (ஈடு,அவ,ஜீ.); to produce in a literary form.

த.வ.இலக்கியமாக்குதல்

[Skt. prabandhīkr> த. பிரபந்தீகரி]

பிரபலம் *pirabalam*, பெ.(n.) 1. புகழ்; fame,

celebrity. 2. வல்லமை; strength, power.

"பிரபலச்சூரர்" (திருப்பு.613). 3. வலிமை யுள்ளது; that which is powerful or authoritative.

"கருதிகட்குத் தம்முட் பிரபல துர்ப்பலங்கள் அறிய மாட்டாது" (சித். மரபுகண்.பக்.7).

த.வ.1. பெயர் பெற்றது 2. வலிமை 3. ஆற்றல்

[Skt. pra-bala> த. பிரபலம்]

பிரபலன் *pirabalan*, பெ.(n.) புகழ் பெற்றவன்

(யாழ்.அக.); famous, renowned or powerful person.

த.வ.பெயர் பெற்றவன், பெருமை பெற்றவன்

[Skt. pra-bala> த. பிரபலன்]

பிரபவ *pirabava*, பெ.(n.) சக ஆண்டு (கி.பி.78)

தொடக்கத்தில் வடமொழியாளரின் ஆண்டு

கள் அறுபதனுள் முதலாம் ஆண்டு; the first

year of the Jupiter cycle of 60 years.

[Skt. Prabhava> த. பிரபவ]

பிரபவாதிச்சுவடி *pirabavādi-c-cuvadī*, பெ.(n.)

சிறுவர்களுக்கான இந்துக்களின் ஐந்திய (பஞ்சாங்க) நூல்; a primer explaining the Hindu calender.

பிரபன்னன் *pirabannan*, பெ.(n.) தன்னுடைய

ஒரே அடைக்கலம் இறைவனே என்று சரணடைந்தவன்; he who accepts God as his sole refuge.

[Skt. pra-panna> த. பிரபன்னன்]

பிரபாகரம் *pirabākaram*, பெ.(n.) பிரபாகர னென்பவனாற் பரப்புரை செய்யப்பெற்ற (பிரச்சாரம்) மீமாஞ்சமதவகை; a system of Mīmāṣā Philosophy expounded by Prabhākaran.

[Skt. prabhākara> த. பிரபாகரம்]

பிரபாகீடம் *pirabā-kīḍam*, பெ.(n.) மின்மினி (சங்.அக.); fire - fly, glow-worm.

த.வ.மின்னாம்பூச்சி

[Skt. prabhā-kīṭa> த. பிரபாகீடம்]

பிரபாணி *pirabāṇi*, பெ.(n.) உள்ளங்கை (யாழ்.அக.); hollow of the hand, palm.

த.வ.அங்கை

[Skt. pra-pāṇi> த. பிரபாணி]

பிரபாதம்¹ *pirapādam*, பெ.(n.) 1. செங்குத்து; precipice. 2. மலைவீழ்ருவி; cascade, waterfall. 3. கரை; bank, shore.

த.வ.1. நெட்டுவாக்கு 2. நீர் வீழ்ச்சி 3. ஓரம்

[Skt. pra-pāta> த. பிரபாதம்]

பிரபாதம்² *pirapādam*, பெ.(n.) விடியற்காலை (யாழ்.அக.); break of day.

த.வ.வைகறை, விடியற்பொழுது

[Skt. pra-bhāta> த. பிரபாதம்]

பிரபாதம்³ *pirapādam*, பெ.(n.) தெரு (யாழ்.அக.); street.

த.வ.வீதி, பொதுப்பாதை, பொதுவழி

[Skt. pra-pātha> த. பிரபாதம்³]

பிரபாதிகம் *pirapādigam*, பெ.(n.) மயில் (யாழ்.அக.); peacock.

[Skt. prapādika> த. பிரபாதிகம்]

பிரபாலன் *pirabālan*, பெ.(n.) மாணாக்கன் (யாழ்.அக.); disciple, pupil.

த.வ.கற்பவன், பயில்பவன்

[Skt. pra-bāla> த. பிரபாலன்]

பிரபாவம் *pirabāvam*, பெ.(n.) 1. மேன்மை; dignity, majesty, pre-eminence, grandeur. 2. புகழ்; glory, renown. 3. ஒளி; light, splendour, lustre. 4. வலிமை; strength, valour.

த.வ.1. உயர்வு, மதிப்பு 2. பெருமை, 3. வெளிச்சம், 4. ஆற்றல்

[Skt. pra-bhāva> த. பிரபாவம்]

பிரபாவளி *pirabāvali*, பெ.(n.) திருவாசி (M.E.R.151 of 1924); ornamental arch over the figure of a deity.

த.வ.இறை ஒளிவட்டம்

[Skt. prabhāvali> த. பிரபாவளி]

பிரபாவனம் *pirabāvanam*, பெ.(n.) குளிர் சோலை (யாழ்.அக.); cool grove.

த.வ.பூங்காவனம்

[Skt. prapāvana> த. பிரபாவனம்]

பிரபிதாமகன் *pirapidāmagan*, பெ.(n.) கொட்பாட்டன்; great - grandfather. "பிதாபிதமகர்... பிரபிதாமகரா மருவு மூவர்" (சேதுபு.துராசா.55).

த.வ.பூட்டன்

[Skt. prapitāmaha> த. பிரபிதாமகன்]

பிரபிதாமகி *pirapidāmagi*, பெ.(n.) கொட்பாட்டி; great-grandmother.

த.வ.பூட்டி

[Skt. pra-pitāmahi> த. பிரபிதாமகி]

பிரபு *pirabu*, பெ.(n.) 1. பெருமையிற் சிறந்தோன்; lord, noble. 2. செல்வன்; a man of wealth.

3. அதிகாரி; a man in power.
4. கொடையாளி (உ.வ.); benefactor.
5. இதளியம் (பாதரசம்) (யாழ்.அக.); quick silver, mercury.

த.வ. 1. மேன்மையானவன், உயர்ந்தோன்
2. பணக்காரன் 3. மேல் அலுவலர் 4. வள்ளல்

[Skt. pra-bhu > த. பிரபு]

பிரபுசத்தி *pirabu-śatti*, பெ.(n.) மூன்று ஆற்றல்களுள் பொருள் படைகளால் அரசார்க்கு அமையும் ஆற்றல் (இரகு.திக்கு.25.); the power of a king derived from his resources in men and money, one of mu-c-catti.

[Skt. pra-bhu+śakti > த. பிரபுசத்தி]

பிரபுத்தன் *pirabuttan*, பெ.(n.) 1. விழிப்புள்ளவன்; wakeful person. 2. இளமைப் பருவமடைந்தவன்; one who has attained majority. "குமாரன் பிரபுத்தனானவாறே கொடுக்கச் சொல்லுமா போலே" (குருபரம். 319).

த.வ.1. கவனமுள்ளவன், 2. விடலை, காளையன்

[Skt. pra-buddha > த. பிரபுத்தன்]

பிரபுத்துவம் *pirabuttuvam*, பெ.(n.) 1. மீப்பெருமையாளன் தன்மை; rank or status of a nobleman. "பிரபுத்துவகுமார" (திருப்பு.870). 2. ஆட்சி; power, sovereignty.

த.வ.பெருந்தகைமை, பெரும்புகழுடைமை

[Skt. pra-bhu-tva > த. பிரபுத்துவம்]

பிரபுமோடி *pirabu-mōḍi*, பெ.(n.) பெருமிதம்; lordly style.

த.வ.செறுக்கு, உள்ளக்களிப்பு

[Skt. pra-bhu > த. பிரபு+மோடி]

பிரபுலிங்கலீலை *pirabu-liṅga-līlai*, பெ.(n.) சிவப்பிரகாசரால் கி.பி.1652இல் இயற்றப்பட்ட சிவ எழிலுருவோனான அல்லமாய் பிரபுவின் வரலாறு; a poem on the exploits of Allamā-p-pirapu, a manifestation of śiva, by śiva-p-pirakāśar, composed in A.D.1652.

[Skt. pra-bhu+liṅga+līla > த. பிரபுலிங்கலீலை]

பிரபூதபலி *pirabhūdabali*, பெ.(n.) இறந்தவர் பொருட்டுப் பத்தாம் நாளில் அடை முதலிய வற்றோடு இடும் சோற்றுப்படையல்; boiled rice and cakes offered to the spirit of the deceased on the tenth day of his death.

த.வ.பிண்டச்சோறு

[Skt. prabhūbali > த. பிரபூதபலி]

பிரபேதம் *pirabēdam*, பெ.(n.) வகை; kind, variety.

த.வ.பகுப்பு, பிரிவு

[Skt. pra-bhēda > த. பிரபேதம்]

பிரபை¹ *pirabai*, பெ.(n.) 1. ஒளி; light, radiance, brightness, lustre. "தமனியப் பிரபை" (திருப்பு.319). 2. திருவாசி (S.I.I.ii,136,96); nimbus, halo, aureole over the head of a deity. 3. கொற்றவை (யாழ்.அக.); Durgā.

த.வ.1. வெளிச்சம், 2. ஒளிவட்டம், 3. அம்மன், காடுகள், காளி, மோடி

[Skt. pra-bhā > த. பிரபை]

பிரபோதசந்திரோதயம் *pirabōda-śandirō dayam*, பெ.(n.) பிரபோத சந்த ரோதயமென்ற வடமொழி நாடகத்தைப் பின்பற்றித் தமிழ் மொழியில் மாதைத் திருவேங்கடநாதர் இயற்றிய வேதாந்தம் தொடர்பான பாவியம்; a metaphysical poem adapted by Mātai-t-tiruvēṅkaṭanādar from a Sanskrit drama of the same name.

[Skt. prabōdha-candrōdaya > த. பிரபோத சந்திரோதயம்]

பிரபோதம் *pirabōdam*, பெ.(n.) பேரறிவு; wisdom, knowledge.

த.வ.முழு அறிவு, பெரும்புலமை

[Skt. pra-bōdha > த. பிரபோதம்]

பிரபோதனம் *pirabōdanam*, பெ.(n.) 1. எழுப்புகை; waking. 2. கற்பிக்கை; teaching.

த.வ.1. விழிப்படைகை, 2. சொல்லிக் கொடுக்கை

[Skt. prabōdhana > த. பிரபோதனம்]

பிரபோதிகை *pirabōdigai*, பெ.(n.) கற்பிப்பது; that which instructs or illuminates. "விதிநிஷேதப் பிரபோதிகையா யிருக்கின்ற" (சி.சி.2,1,ஞானப்.).

த.வ.விளக்குகை

[Skt. *prabōdhikā* > த. பிரபோதிகை]

பிரமக்கிரந்தி *birama-k-kirandi*, பெ.(n.) 1. பூணூல் முடிச்ச வகை; a kind of knot tied in the sacred thread. 2. சிவமும் சத்தியும் கூடுதற்கு அறிகுறியாக இடும் தருப்பை முடி வகை (வின்.); tying together two bunches of sacrificial graṣs in representation of the union of śiva and śakti.

[Skt. *brahman+granthi* > த. பிரமக்கிரந்தி]

பிரமகத்தி *biramakatti*, பெ.(n.) 1. பார்ப்பனக் கொலை; murder of a Brahmin. 2. கொன்றானைத் தொடர்ந்து பற்றும் பார்ப்பனக் கொலைப் பாவம்; sin of Brahminicide, haunting and pursuing the murderer. "பிரமகத்தியினீங்கிப்பிறங்குவான்" (சேதுபு.தனுக்.57). 3. பார்ப்பனைக் கொலை செய்தோனைத் தொடர்ந்து வரும் இறந்தவனுருவம்; ghost of a murdered Brahmin, believed to haunt the murderer.

த.வ. பார்ப்பனப் பேய்

[Skt. *brahma-hatyā* > த. பிரமகத்தி]

பிரமகபாலம் *birama-kabālam*, பெ.(n.) 1. நான்முகனின் ஐந்தாந்தலையைக் கிள்ளி இரப்பு ஓடாகச் சிவன் கைக்கொண்ட தலையோடு; skull of the fifth head of Brahmā, plucked off by Siva and carried in his hand as a begging bowl. 2. இமய மலையிலுள்ள ஒரு தெய்வத்தன்மை வாய்ந்த இடம்; a sacred place of pilgrimage in Badarinath.

த.வ.1. இரப்பு மண்டையோடு, 2. நற்பேறு இடம், தூய இடம்

[Skt. *brahman+kapāla* > த. பிரமகபாலம்]

பிரமகலை *birama-kalai*, பெ.(n.) வலது நாசியின் வழியாக வரும் மூச்சுக் காற்று (சா.அ.); vital air passing through the right nostril.

[Skt. *bhrama+kalā* > த. பிரமகலை]

பிரமகற்பம் *birama-karpam*, பெ.(n.) 1. நான்முகனது வாழ்நாள்; the age or cosmic period of Brahmā. "முன்னமோர் பிரமகற்ப முடிவினில்" (திருவாலவா.47,1). 2. ஒரு பேரெண் (திவா.); a very large number.

[Skt. *brahman* > த. பிரமன்]

பிரமகன்னிகை *birama-kannigai*, பெ.(n.) கலைமகள் (யாழ்.அக.); Sarasvati, the Goddess of learning.

த.வ.நான்முகன் தலைவி, புலமகள்

[Skt. *Brahma-kanyakā* > த. பிரமகன்னிகை]

பிரமகாதகன் *birama-kādagan*, பெ.(n.) பார்ப்பனனைக் கொலை செய்தோன் (சங்.அக.); murderer of a Brahmin.

[Skt. *brahman+ghātaka* > த. பிரமகாதகன்]

பிரமகாயத்திரி *birama-gāyattiri*, பெ.(n.) பார்ப்பனர் நாள்தோறும் வழிபடும் மந்திரவகை; a sacred mantra repeated by the Brahmins in their daily worship.

[Skt. *brahman+gāyatri* > த. பிரமகாயத்திரி]

பிரமகீதை *birama-gīdai*, பெ.(n.) தத்துவ ராயசுவாமிகள் இயற்றிய ஒரு வேதாந்த நூல்; a treatise on Vēdānda by Tattuva-rāyar.

[Skt. *brahman+gita* > த. பிரமகீதை]

பிரமகுலம் *birama-kulam*, பெ.(n.) பார்ப்பனக்குலம்; the Brahmin caste.

[Skt. *brahman* > த. பிரம்மன்]

பிரமகூர்ச்சம் *birama-kūrccam*, பெ.(n.) 1. தருப்பை முடிச்சு; a knot of darbha graff. "பிரமகூர்ச்சந் தோயுநீர்" (கூர்மபு.தான முரைத்.17). 2. ஆனைந்தை மட்டும்

உட்கொள்ளும் நோன்புச் சிறப்பு; a religious fast in which *pañca-kavviyam* alone is taken. 3. ஆனைந்து; the five products of the cow.

[Skt. *brahman* > த. பிரம்மன்]

பிரமகைவர்த்தம் *birama-kaivarttam*, பெ.(n.)

பதினெண் தொன்மத்து (புராணம்) ளொன்று; a chief Purāṇa, as of *padīṇeṇ-purāṇam*.

[Skt. *brahma-vaivartta* > த. பிரமகைவர்த்தம்]

பிரமசடங்கம் *pirama-śaḍaṅgam*, பெ.(n.)

உடலின் ஆறுறுப்புகளைத் தொட்டுப் பலுக்கும் ஆறு மந்திரங்கள் (வின்.1); a group of six mantras recited while touching the six members of the body in consecration.

[Skt. *brahman+ṣaḍ-aṅga* > த. பிரமசடங்கம்]

பிரமசமாசம் *pirama-śamāśam*, பெ.(n.)

புத்தாக்கம் பெற்ற இந்து சமயங்களுள் ஒன்று; the Brahma Samāj, a reformed sect of the Hinduism.

[Skt. *brahman+samāśa* > த. பிரமசமாசம்]

பிரமசரியம் *pirama-śariyam*, பெ.(n.)

1. தவமனை நான்கனுள் குருவிடமிருந்து, ஒதுதலும் நோன்பு காத்தலுமாகிய நிலை (சீவக.712); student life, life of one devoted to the study of the Vēdas, one of four ācciramam. 2. திருமணம் இல்லாத வாழ்வு (இ.வ.); celibate life. 3. தவம் (அக.நி.); penance. 4. பார்ப்பனர் (அக.நி.); Brahmins.

[Skt. *brahmacarya* > த. பிரமசரியம்]

பிரமசாத்தன் *pirama-śāttan*, பெ.(n.) முருகக்

கடவுளது பதினெண்ணுருவங்களுள் ஒன்று (தணிகைப்பு.அகத்தியன்.75); a manifestation of lord Murugan.

[Skt. *brahma-sāstr* > த. பிரமசாத்தன்]

பிரமசாரி *piramaśāri*, பெ.(n.) 1. குழுவிடமிருந்து

ஒதுதலும், நோன்பு காத்தலுமாகிய செய் கடன்களை மேற்கொண்டொழுகும் முதலாம் குருகுலத்திலுள்ளவன்; a religious student

who prosecutes the study of the Vēdas under a preceptor and leads a life of celibacy, one in the first ācciramam. "குறட்பிரமசாரி" (திவ்.பெரியாழ்.4,9,7). 2. திருமணமாகாதவன் (உ.வ.); celibate. 3. வீடுமன் (பீஷ்மர்) (சூடா.); Bhīṣma.

த.வ.மணமிலி

[Skt. *brahma-cārin* > த. பிரமசாரி]

பிரமசூத்திரம் *pirama-śūttiram*, பெ.(n.)

1. முப்புரிநூல் (யாழ்.அக.); sacred thread consisting of three strands, worn by Brahmins. 2. வியாசர் செய்த உத்தரமீ மாஞ்சை நூல்; a treatise on Vēdānda philosophy, by the sage Vyāsā.

[Skt. *brahman+sūtra* > த. பிரமசூத்திரம்]

பிரமஞானம் *pirama-ñānam*, பெ.(n.)

1. கடவுளைப் பற்றிய அறிவு; knowledge of the Supreme Being. 2. எல்லாவற்றையும் முழுமுதற்பொருளாகக் காணும் அறிவு; pantheism, wisdom which regards everything as God. 3. சமய நல்லிணக்கம் அமைந்த ஒரு புத்தாக்க மதம் (இக்.வ.); theosophy.

த.வ.பேரறிவு

[Skt. *brahma-jñāna* > த. பிரமஞானம்]

பிரமதண்டம் *pirama-taṇḍam*, பெ.(n.)

1. மந்திராயுத வகை; a magical weapon. "வசிட்டனாங் கேந்துமோர் பிரமதண்டம்" (சேதுபு.கவிதீர்த்த.19). 2. ஓசுதண்டம் (வின்.); a staff to support the chin, used by yōgis during meditation. 3. நற்செயல்களுக்கு உதவாததாகக் கருதப்படுவதும் கதிரவன் நின்ற விண்மீனுக்குப் பதினைந்தாவதுமான விண்மீன்; the fifteenth *nakṣatra* from that occupied by the sun, considered in auspicious. "பிரமதண்டங் கொடியென்று பொல்லா யோகங்கள்" (விதான. குணாகுண.34).

[Skt. *brahman* > த. பிரமன்+தண்டம்]

பிரமதாயம் *pirama-tāyam*, பெ.(n.) பார்ப்பனர்க்கு விடப்படும் இறையிலி நிலம்; land granted to Brahmins free of assessment. "ஐஞ்ஞாறுர் பிரதமதாயங் கொடுத்து" (பதிற்றுப்.இரண்டாம்பத்து, பதிகம்).

த.வ.பார்ப்புத்தாயம்

[Skt. brahman > த. பிரமன்+தாயம்]

பிரமதானம் *pirama-tānam*, பெ.(n.) 1. பார்ப்பனர்க்குச் செய்யும் கொடை; gift to Brahmins. 2. வேதத்தைக் கற்பிக்கை; teaching the vēdas.

[Skt. brahman > த. பிரமன்+தானம்]

பிரமதேயம் *pirama-tēyam*, பெ.(n.) பார்ப்பனர்க்குக் கொடையாகக் கொடுக்கப்பட்ட ஊர்; village granted to Brahmins and inhabited by them.

[Skt. brahma > த. பிரமன்+தேயம்]

பிரமப்பொழுது *pirama-p-pozudū*, பெ.(n.) கதிரவன் எழுவதற்கு இரண்டு நாழிகைக்கு முன்னுள்ள (இரண்டு நாழிகை) நேரம்; the period of time between the fourth and the second nāligai before sunrise. "பிரமப்பொழுதத்திலெழுந்து" (சேதுப. அமுததீர்த்.11).

த.வ.பிரமமுகூர்த்தம், பிரமமுழுத்தம், பிராமமுழுத்தம்

[Skt. brahman > த. பிரமன்+பொழுது]

பிரமமாராயன் *pirama-mā-rāyaṇ*, பெ.(n.) பார்ப்பனவமைச்சரின் பட்டப்பெயர்; title of Brahmin ministers in ancient times. "மும்மடிச்சோழ பிரமமாராயன்".

[Skt. brahman+mahārāja > த. பிரமமாராயன்]

பிரமரகசியம் *pirama-rakaśiyam*, பெ.(n.) கடுங்கமுக்கம்; profound secret. "பிரமரகசியம் பேசி யென்னுள்ளத்தே" (அருட்பா, vi, அருட்பெருஞ்.1046).

[Skt. brahman+ragashya > த. பிரமரகசியம்]

பிரமரி *piramari*, பெ.(n.) 1. ஒரு வகைக் கூத்து; a kind of dance. 2. ஒரு அருக (சைன) மந்திரம் (மேருமந்.994.); a Jaina mandram.

[Skt. bhramarī > த. பிரமரி]

பிரமவாதி *pirama-vādi*, பெ.(n.) உலகம் நான்முக (பிரம)னிட்ட முட்டை என்று சொற்போரிடுபவன்; one who holds the tenet that the universe is an egg of Brahmā. "பிரமவாதியோர் தேவனிட்ட முட்டையென்றனன்" (மணிமே.27:96).

[Skt. brahma-vādin > த. பிரமவாதி]

பிரமன் *piraman*, பெ.(n.) 1. மும்மூர்த்திகளுள் ஒருவரும் படைப்பவனாகக் கருதப்படுபவனுமான நான்முகன்; Brahmā, the creator, one of tiri-mūrthi. 2. மூல (பிரகிருதி) மாயை; primordial Matter. 3. பார்ப்பனன்; Brahmin. "பிரமன் முதல் நால்வருணத்து" (திருவாணைக். கோச்செங்.69.). 4. வறட்சுண்டி (சங்.அக.); a sensitive plant.

[Skt. brahman > த. பிரமன்]

பிரமன்படை *piraman-padai*, பெ.(n.) 1. சுருக்குக் கயிறு (பாசம்); noose, a Brahmā's weapon. 2. தண்டம்; club, a Brahma's weapon.

[Skt. brahman > த. படை > பிரமன்படை]

பிரமனூர்தி *piraman-ūrdi*, பெ.(n.) ஓதிமம் (அன்னம்) (பிங்.); swan, the vehicle of Brahmā.

த.வ.நான்முகனூர்தி

[Skt. பிரமன் > த. பிரமன்+ஊர்தி]

பிரமாஞ்சலி *piramāñjali*, பெ.(n.) மறை சொல்லும்போது இரண்டு கைகளையுஞ்சேர்த்து அபிமுகமாக ஏந்துகை; joining the hollowed hands in respectful salutation, while reciting the vēdas.

[Skt. brahmāñjali > த. பிரமாஞ்சலி]

பிரமாண்டம் *piramāṇdam*, பெ.(n.) 1. உலகம்; the Universe, considered as an egg of Brahmā. 2. மிகப்பெரியது; that which is large, gigantic, huge or colossal.

"பிரமாண்டமாகச் செய்யும்" (தாயு.தந்தை தாய்.6). 3. பதினெண் தொன்மங்களுள் ஒன்று; a chief Purāṇa one of Padinen-purāṇam. 4. பதினெட்டுத் துணைத் தொன்மத் (துணைபுராணத்) தொன்று (பிங்.); a secondary Purāṇa, one of 18 upa-purāṇam.

[Skt. brahmāṇḍa > த. பிரமாண்டம்]

பிரமாணம் *piramāṇam*, பெ.(n.) 1. அளவு (பிங்.); measure, degree, quantity. 2. சான்று; criterion, ground of inference or belief. 3. நெறி; rule, method, order, law. 4. (பிரத்தியட்சம், அனுமானம், ஆகமம், உவமானம், அருத்தாபத்தி, அபாவம் (குறள்.252.உரை.) என) அறுவகையாகவும் (பிரத்தியட்சம், அனுமானம், ஆகமம், உவமானம், அருத்தாபத்தி, அனுபலத்தி, சம்பவம், ஐதிகம் (வேதா.சூ.20.) என) எண் வகையாகவும்) உண்மை அறிவை அறிதற்கு உதவும் கருவி; means of acquiring certain knowledge according to Kūṛaḷ or eight according to Vēdānda śūḍāmaṇi. 5. கரி, சான்று (சாட்சியம்); proof, testimony, evidence. 6. ஆணை (பிங்.); oath, solemn declaration. 7. ஆவணம்; document. "இந்நிலம் விலை கொண்ட பிரமாணங்கள் கோயிலிலே ஒடுக்கவும்" (S.i.i.iii,215). 8. அரசனாணை (இராசாக் கிணை); royal authority, sovereign command. 9. மறை; the Vēdas.

த.வ. சான்று

பிரமாணவாக்குமூலம் *piramāṇavakku-mūlam*, பெ.(n.) சூளுரை செய்து அறமன்றத்திற் சொல்லுஞ் செய்தி; deposition, sworn statement, affidavit.

[Skt. pirahmāṇa+ த. வாக்குமூலம்]

பிரமாணன் *piramāṇaṇ*, பெ.(n.) 1. மெய்யன்; truthful person. 2. திருமால்; Viṣṇu.

[Skt. piramāṇam > piramaṇaṇ > த. பிரமாணன்]

பிரமாத் *piramādi*, பெ.(n.) சக (கி.பி.78) ஆண்டின்போது தொடங்கிய வடமொழியாளரின் ஆண்டு அறுபதனுள் பதின்மூன்றாவது; the 13th year of the Jupiter cycle of sixty years.

[Skt. pramāthin > த. பிரமாத்]

பிரமி¹-த்தல் *birami-*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மயங்குதல்; to be bewildered, confused, perplexed. "மனமே யேன்பிரமிக்கின்றாய்" (ஞானவா.உத்தா.24) 2. திகைத்தல் (உ.வ.); to be astonished or surprised, to wonder, to be amazed.

[Skt. bhrama > த. பிரமி¹-த்தல்]

பிரமிப்பு *piramippu*, பெ.(n.) 1. மயக்கம்; be wilderment, confusion, perplexity. 2. திகைப்பு; amazement, astonishment, surprise.

[Skt. bhrami > த. பிரமிப்பு]

பிரமிருதம் *piramirudam*, பெ.(n.) 1. உழவுத் தொழில்; tillage, cultivation. 2. உழவால் வரும் பொருள்; cultivated produce. "உழவின் வந்துறல் பிரமிருதம்" (காஞ்சிப்பு. ஒழுக்.36).

[Skt. pra-mṛta > த. பிரமிருதம்]

பிரமுகர் *piramugar*, பெ.(n.) பலராலும் அறியப்பட்டு மதிக்கப்படுபவர், குறிப்பிடத்தக்க பெருமகன்; eminent person, prominent citizen.

த.வ. பெருமகன், பெரும்புள்ளி, பெருந்தகையர்

பிரமுகன் *piramgan*, பெ.(n.) சிறந்தோன்; chief, prominent man.

[Skt. pra-mukha > த. பிரமுகன்]

பிரமை *piramai*, பெ.(n.) 1. மயக்கம்; wondering, bewilderment perplexity, confusion, stupor. "மனக்கவலைப் பிரமையுற்று" (திருப்பு.310). 2. பித்தியம் (பயித்தியம்); insanity, madness. 3. பெருமோகம்; infatuation. "நிமலமூர்த்தி பேரிலே பிரமை கொண்ட பெண்" (குற்றா.குற.38). 4. அறியாமை (யாழ்.அக.); ignorance.

[Skt. bhrama > த. பிரமை]

பிரமோத்தரகாண்டம் *piramōttara-kāṇḍam*, பெ.(n.) பதினாறாம் நூற்றாண்டில் வரதுங்கராம பாண்டியனியற்றிய ஒரு சிவனியத்தொன்மம்; a Saiva Purāṇa by Varaduṅga-rāma-Pāṇḍiyan, 16th C.A.D.

[Skt. Brahmōttara-kāṇḍa > த. பிரமோத்தர காண்டம்]

பிரமோதூத *piramōdūda*, பெ.(n.) ஆண்டு அறுபதனுள் நான்காவது; the 4th year of the Jupiter cycle of sixty years.

[Skt. Pramōdōtha > த. பிரமோதூத]

பிரமோற்சவம் *piramōrśavam*, பெ.(n.) கோயிலில் ஆண்டுக்கொருமுறை நடக்கும் தலைமைத் திருவிழா; principal annual festival in a temple.

த.வ.பெருவிழா, பெருந்திருவிழா

[Skt. brahmōtsava > த. பிரமோற்சவம்]

பிரயத்தனம் *pirayattanam*, பெ.(n.) முயற்சி; effort, exertion, endeavour.

[Skt. prayatna > த. பிரயத்தனம்]

பிரயாசப்படு-தல் *pirayāśappadu-*, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. முயற்சியெடுத்தல்; to try, exert oneself, endeavour. 2. வருந்தியுழைத்தல்; to take pains.

த.வ.பெருமுயற்சியெடுத்தல்

[Skt. pra-yāsa > த. பிரயாசப்படுதல்]

பிரயாசம் *pirayāśam*, பெ.(n.) 1. முயற்சி; endeavour, effort. 2. உழைப்பு; pains, labour, struggle. 3. தொல்லை, கடினம் (கஷ்டம்); trouble, difficulty, hardship.

[Skt. pra-yāsa > த. பிரயாசம்]

பிரயாணம் *pirayāṇam*, பெ.(n.) 1. செலவு (பயணம்); travel, journey, tour. 2. இறப்பு (மரணம்); death.

[Skt. pra-yāṇa > த. பிரயாணம்]

பிரயோகம் *pirayōgam*, பெ.(n.) 1. செலுத்துகை; discharge, as of weapons. 2. பயன்படுத்துகை; use, application to a purpose,

use of means. 3. மந்திர ஏவல்; practice of magic. 4. மருந்து; medicine. 5. மேற்கோள்; authority, quotation. 6. உவமை, உவமானம் (யாழ்.அக.); example, illustration. 7. குதிரை (யாழ்.அக.); horse.

[Skt. pra-yōga > த. பிரயோகம்]

பிரயோகவிவேகம் *pirayōga-vivēgam*, பெ.(n.) வடமொழி இலக்கணவமைதியைத் தழுவிச் சுப்பிரமணிய தீட்சிதர் இயற்றிய தமிழ் இலக்கண நூல்; a treatise on Tamil grammar based on the principles of Sanskrit grammar by śuppira-maṇiya-tiṭcitar.

[Skt. pra-yōga+vivēka > த. பிரயோகவிவேகம்]

பிரயோசனம் *pirayōśanam*, பெ.(n.) 1. பயன்படுகை; usefulness. 2. வரவு (ஆதாயம்); profit, advantage. 3. பயன் (நன்.விருத். சிறப்புப்பாயி.); result of actions, good or bad, reward. 4. சடங்கு; ceremonial rites, as in a wedding.

[Skt. prayōjana > த. பிரயோசனம்]

பிரவகி-த்தல் *piravagi-*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) நீர்ப்பெருக்கெடுத்தல்; to flood, to be in spate.

[Skt. pravah > த. பிரவகி-த்தல்]

பிரவஞ்சன் *piravañjan*, பெ.(n.) வளி (வாயு) (சங்.அக.); wind.

[Skt. pra-bhañjana > த. பிரவஞ்சன்]

பிரவாகம் *piravāgam*, பெ.(n.) 1. வெள்ளம்; flood, inundation. "நின்கருணைப் பிரவாக வருளை" (தாயு.எங்குநிறை.6). 2. குளம் (யாழ்.அக.); tank. 3. தொழில் (யாழ்.அக.); action.

[Skt. pra-vāha > த. பிரவாகம்]

பிரவேசம் *piravēśam*, பெ.(n.) 1. நடிகர் முதலியோர் உள்நுழைதல் (பிரவேசம்); entry, entrance, as of actors. 2. வேலை முதலியவற்றின் தொடக்கம்; entrance in a

work or study, commencement, initiation.
3. வாயில்; place of entry, gateway.

[Skt. pra-vēśa> த. பிரவேசம்]

பிரளயகாலம் *piralaya-kālam*, பெ.(n.)
உலகத்தின் முடிவு காலம்; cosmic deluge or
dissolution.

த.வ.ஊழிப்பேரழிவு

[Skt. pralaya> த. பிரளயம்]

பிரளயம் *piralayam*, பெ.(n.) 1. கற்ப முடிவு
(கூர்மபு.பிராகிருத.1.); end of a Kalpa when
the destruction of the world occurs.
2. அழிவு; dissolution, destruction,
annihilation. 3. வெள்ளம் (பிங்.); flood,
inundation. 4. ஒரு பேரெண்; a large
number. "பிரளயத்தினிற் றிரளவே" (கலிங்.
330,புதுப்.) 5. 243 யானைகளும், 243 தேர்
களும், 729 குதிரைகளும், 1215 காலாட்களுங்
கொண்ட படை (பிங்.); division of an army
consisting of 243 elephants, 243 chariots,
729 horses and 1215 foot - soldiers.

த.வ.ஊழிக்காலம்

[Skt. pra-laya> த. பிரளயம்]

பிராகாரம் *pirākāram*, பெ.(n.) 1. கோயிலைச்
சுற்றியுள்ள வெளி; court or arcade
surrounding a shrine in a temple. 2. மதில்
(பிங்.); fort wall.

த.வ.சுற்றாலை, மதில்

[Skt. prākāra> த. பிராகாரம்]

பிராகிருதம் *pirākirudam*, பெ.(n.) 1. வடதமிழ்
(பாகதம்) என்னும் வடமொழித் திரிபாயுள்ள
மொழி; Prākṛit, applied to dialects derived
from Sanskrit, which show more or less
phonetic, decay. "எகர ஓகரம் பிராகிருதத்
திற்கும் உரிய" (நன்.73. விருத்.). 2. மூலம்
தொடர்பானது; that which is of material
world. "பிராகிருத லோகமே அநித்தியம்"
(சி.சி.6.3, சிவாக்.). 3. இயற்கை யானது; that

which is natural. 4. அழியத் தக்கது (வின்.);
mortality, perishableness.

[Skt. prakṛta> த. பிராகிருதம்]

பிராசாதம் *pirāśadam*, பெ.(n.) 1. கோயில்;
temple. 2. மேன்மாதம்; top story of a lofty
building. 3. கருவறை (கர்ப்பக்கிருகம்)
(சுக்கிரநீதி,239); the sanctum sanctorum
of a temple. 4. ஒரு மந்திரம்; a mantra.
"முலைப்பால் பிராசாதஞ் சொல்லி யருத்தி"
(திருவாணைக்.கோச்செங்.73).

[Skt. prāsāda> த. பிரசாதம்]

பிராணசேதம் *pirāṇaśēdam*, பெ.(n.)
உயிர்ச்சிதைவு (சேதம்) (சா.அக.); loss of life.

[Skt. prāṇa+sētam> த. பிராணசேதம்]

பிராணலிங்கம் *pirāṇa-liṅgam*, பெ.(n.)
வீரசைவர்கள் உடலில் அணிந்து வழிபடும்
இலிங்கம் (வின்.); the liṅgam worshipped
by a Liṅgāyat and worn on his person

[Skt. prāṇa> த. பிராணன்+இலங்கம்]

பிராணவாயு *pirāṇa-vāyu*, பெ.(n.) 1. பிராணன்,
3 பார்க்க; see *pirāṇaṇ*. "அறிந்திடும்
பிராணவாயு" (சி.சி.3,4). 2. உயிர்வளி; oxygen.
3. நோய் வகை; angina pectoris.

பிராணன் *pirāṇaṇ*, பெ.(n.) 1. உயிர் (திவா.); life,
vitality. 2. மூச்சு; breath, breathing. 3. பத்து
வகை வளி (காற்று)களுள் மூச்சை நிகழ்விப்பது
(பிங்.); the vital air of the body which causes
respiration, one of *taśa-vāyu*.
4. வலிமை (உ.வ.); strength. 5. ஞாயிறு
நடுவில் உள்ள சொற் (வாக்கியப்) பிழை
தீர்க்கை (வின்.); correction applied to the
Sun's mean position.

[Skt. prāṇa> த. பிராணன்]

பிராணி¹-த்தல் *pirāṇi-*, 4 செ.கு.வி. (v.i.)
மூச்சுவிடுதல் (திவ்.பெரியதி.1,2,8,வ்யா.); to
breathe, respire.

[Skt. prāṇa> த. பிராணி-]

பிராதானியம் *pirādāṇiyam*, பெ.(n.) முதன்மை
(இ.வ.); importance.

[Skt. prādhānya> த. பிராதானியம்]

பிராதிபதிகம் *pirā dipadigam*, பெ.(n.) பெயர்ப்பகாப்பதம்; base of a noun. "பன்னும் பகாப்பதப்பேரே பிராதிபதிகம்" (பி.வி.7.).

[Skt. *prāti-padika* > த. பிராதிபதிகம்]

பிராது *pirādu*, பெ.(n.) முறையீட்டு விண்ணப்பம்; a complaint, suit.

[U. *faryād* > த. பிராது]

பிராதுபண்ணு-தல் *pirādu-panṇu-*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) வழக்கிடுதல் (உ.வ.); to lodge or file a plaint or complaint.

பிராந்தி *pirāndi*, பெ.(n.) மது; brandy.

[E. *Brandy* > த. பிராந்தி]

பிராமணபோசனம் *pirāmaṇa-pōśaṇam*, பெ.(n.) பிராமணர்க்குச் செய்யும் விருந்து (சமாராதனை); a feast for Brahmins.

[Skt. *Brāhmaṇa+bhōjana* > த. பிராமண போசனம்]

பிராமணம் *pirāmaṇam*, பெ.(n.) 1. பிராமணர் தொடர்பானது (கூர்மடி.பிருகி.4.); that which relates to or befits a Brahmin. 2. மந்திரப்பகுதியல்லாத மறையின் பகுதி; *Brāhmaṇas*, a portion of the *Vēdas* other than the mantras.

[Skt. *brāhmaṇa* > த. பிராமணம்]

பிராமணன் *pirāmaṇan*, பெ.(n.) பார்ப்பனன்; Brahmin.

[Skt. *Brāhmaṇa* > த. பிராமணன்]

பிராமணி¹ *pirāmaṇi*, பெ.(n.) ஏழு கன்னியருள் ஒருத்தி; *Brahmāṇi*, consort of *Brahmā*, one of *śattamādar*.

[Skt. *Brahmāṇi* > த. பிராமணி]

பிராமணி² *pirāmaṇi*, பெ.(n.) 1. பார்ப்பனப் பெண்; Brahmin woman. 2. பார்ப்பனன் மனைவி; wife of a Brahmin. "பிராமணிக்குப் பிழைப்பரிது" (உத்தரரா.சம்யு.22). 3. பாம்பரணை; a species of streaked lizard.

[Skt. *Brāhmāṇi* > த. பிராமணி]

பிராமிசரிநோட்டு *pirāmiśari-nōṭṭu*, பெ.(n.) வேண்டும்போது திரும்பப் பணங்கொடுப்பதாக எழுதித்தரும் கடன் ஆவணம்; promissory note, note of hand.

த.வ. கடன்சீட்டு

[E. *promissary note* > த. பிராமிசரி நோட்டு]

பிராயச்சித்தம் *pirāyaccittam*, பெ.(n.)

1. அறங்கடை தணிவிப்புச் சடங்கு (சீவக.910, உரை.); expiatory ceremony for past sins.

2. மரணகாலத்தில் எல்லா அறங்கடைகளுக்கும் விலக்காகச் செய்யப்படும் தணிவிப்புச் சடங்கு; a ceremony performed on the eve of death, in expiation of all sins. 3. தணிவிப்புச் சடங்கு; remedy, counteraction; redress.

4. அறநூல் பிரிவு மூன்றனுள் அறங்கடை போக்குந் தண்டனைகளைக் கூறும் பகுதி (குறள்,பரி.அவகீழ்க்குறிப்பு.); a section of *Dharma - śāstra* dealing with punishments as atonement for sins, one of three *tarma - nūr - pirivu*. 5. தண்டனை (சங்.அக.); punishment.

[Skt. *praya-s-citta* > த. பிராயச்சித்தம்]

பிராயம் *pirāyam*, பெ.(n.) 1. அகவை; age. "பிராய மிருவது" (திருமந்.863). 2. நிலை; condition, stage. "வியூகம் முக்தப் பிராயர்க்கு" (ஈடு,7,3,3). 3. சமானம்; like, used in compounds. அவனுக்குக் கள் சலப்பிராயம் (இக்.வ.).

[Skt. *prāya* > த. பிராயம்]

பிரார்த்தனை *pirārtṇai*, பெ.(n.)

1. வேண்டுகோள்; prayer, supplication.

2. நேர்த்திக் கடன்; vow. 3. வழிபாடு; worship, prayer, rite. 4. கிறித்தவர்கள் குருமார் மூலம் செய்யும் விண்ணப்ப வகை (R.C.); litany.

[Skt. *prārthanā* > த. பிரார்த்தனை]

பிரான் *pirāṇ*, பெ.(n.) 1. தலைவன்; lord, king, chief, master. "கோவணம் பூணுமேனும் பிரானென்பர்" (தேவா.640,7.); 3. கடவுள்; god.

"பிரான் பெருநிலங் கீண்டவன்" (திவ். திருவாய்.1,7,6). 3. சிவன் (சது.); Sivan.

[Skt. brhan> த. பிரான்]

பிரான்மலை *pirāṅ-malai*, பெ.(n.) பாண்டி நாட்டிலுள்ள சிவன் கோயில்களுள் ஒன்று; an ancient śiva shrine in Pāṇḍya country.

[பிரான்+மலை]

பிருகற்பதி *pirugarpadi*, பெ.(n.) 1. வியாழன் (திவா.); the planet Jupiter, Guru of the gods. 2. சடங்காளன் (புரோகிதன்); family priest. 3. அறநூலாசிரியருள் ஒருவர்; author of a Smṛti (R.F.). 4. அறநூல் பதினெட்டனுள் பிருகற்பதியால் இயற்றப்பட்ட நூல்; a Sanskrit text-book on Hindu law, ascribed to Bṛhaspati, one of 18 *taruma-nūl*.

[Skt. Bṛhas-pati> த. பிருகற்பதி]

பிருகா *pirukā*, பெ.(n.) ஒன்றியம்; division of a taluk or district.

[U. firkā> த. பிருகா]

பிருந்தாவனம் *pirundāvanam*, பெ.(n.) 1. யமுனைக்கரையில் கோகுலத்துக்குப் பக்கத்திலுள்ளதும் கண்ணபிரான் இளமையில் விளையாடியதுமான காடு (ஈடு, அவ.ஜீ); forest near the town of Gökula on the Jumna, where Kṛṣṇa played in His child hood. 2. திருந்துழாய்க்காடு (துளசிவனம்); basil garden. 3. கல்லறைக்கட்டடம் (Brāh.); sepulchre of an ascetic.

[Skt. brndā-vana> த. பிருந்தாவனம்]

பிரும்மமுத்திரை *pirumma-muttirai*, பெ.(n.) கையை விரித்துப் பெருவிரலினை நடுப் பணித்திடப் பிடிப்பதாகிய முத்திரை வகை (செந். x, 425); (śaiva.) a kind of hand-pose.

[Skt. brahma> த. பிரம்ம+முத்திரை]

பிரேதக்குழி *pirēdakkuli*, பெ.(n.) கல்லறை; grave.

[பிரேதம்+குழி]

பிரேதகும்பம் *pirēdakumbam*, பெ.(n.) பிணத்துக்கு உடைக்கும் மட்குடம் (வின்.); earthen pot broken after a corpse is laid on the pyre.

[பிரேதம்+கும்பம்]

பிரேதபரிசோதனை *pirēda-pariśōdanai*, பெ.(n.) இறப்பு (மரணம்) நேர்ந்த காரணத்தை அறியப் பிணத்தை அறுத்து ஆய்கை (C.G.); post-mortem examination.

த.வ. பிண அறுவை

[Skt. prēta+pari-śōdhanā> த. பிரேத பரிசோதனை]

பிரேதம் *pirēdam*, பெ.(n.) 1. பிணம்; dead body, corpse. நின்று பேதுறிற் பிரேதம் (இரகு. இந்தும.84). 2. பேய் (சூடா.); ghose. 3. தெற்கு; south. 4. முன்னோர்; manes. 5. பின்; back.

[Skt. prēta> த. பிரேதம்]

பிரேதவனம் *pirēda-vanam*, பெ.(n.) இடுகாடு; cremation ground.

[Skt. prēta+vana> த. பிரேதவனம்]

பிரேதவிசாரணை *pirēda-viśāraṇai*, பெ.(n.) ஐயப்பட்ட இறப்புக் காரணத்தைப் பற்றிய ஆராய்ச்சி (விசாரணை) (C.G.); coroner's inquest.

[Skt. prēta+vi-cāraṇā> த. பிரேதவிசாரணை]

பிரேமம் *pirēmam*, பெ.(n.) காதல், அன்பு, மோகம்; love; passion. அவள் மீது அவனுக்கு உள்ள பிரேமத்தின் வெளிப்பாடு இது (இ.வ.).

[Skt. prēmā> த. பிரேமம்]

பிரேரணை *pirēraṇai*, பெ.(n.) 1. தூண்டுகை; direction, instigation, inducement. 2. அவையோர் முடிவறிய ஒரு செய்தியை (விடயம்) முதலில் எடுத்துக் கூறுகை; resolution, motion in a meeting.

[Skt. prēraṇa> த. பிரேரணை]

பில்லு *pillu*, பெ.(n.) விலைச்சீட்டு; bill.

[E. bill> த. பில்லு]

பிலவகம் *pīlavagam*, பெ.(n.) 1. குரங்கு; monkey. 2. தவளை; toad.

[Skt. *plavaka* > த. பிலவகம்]

பினாகினி *pinākinī*, பெ.(n.) தென் பெண்ணையாறு (யாழ்.அக.); the river Pennār.

[Skt. *Pinākinī* > த. பினாகினி]

பினாமி *pīnāmi*, பெ.(n.) ஆள் மாற்று சொத்துரிமை; transaction entered into by one person in the name of another.

த.வ. ஆள்மாற்று

[U. *benāmi* > த. பினாமி]

பீங்கான் *pīnkān*, பெ.(n.) ஒரு வகை மண்ணாற் செய்து சுடப்பட்ட பாண்டம்; porcelain, China-ware.

[Persn. *pingān* > த. பீங்கான்]

பீட்டி *pīṭṭi*, பெ.(n.) உடுப்பில் இரட்டையாக இணைக்கப்பட்ட மார்புத்துணி (வின்.); breast of a garment, stitched in two folds.

[U. *pīṭṭi* > த. பீட்டி]

பீடா *pīḍā*, பெ.(n.) பாக்குத் தூளுடன் பிற மணப் பொருள்களும் வைத்துச் சுருட்டப் பட்ட வெற்றிலை; roll of betel leaf with pieces of arecanut and aromatic stuff (in India) paan.

த.வ. சுருள்

பீடி¹ *pīḍi*, பெ.(n.) சரவளி, பிறங்கடை தலைமுறை (C.G.); generation, lineage.

[U. *pīḍi* > த. பீடி]

பீடி² *pīḍi*, பெ.(n.) ஒருவகைப் புகைச்சுருட்டு (உ.வ.); a kind of cigarette.

த.வ. இலைச்சுருட்டு

[U. *bīḍi* > த. பீடி]

பீடை *pīḍai*, பெ.(n.) 1. துன்பம்; affliction, sorrow, distress, misery. "பீடை தீர வடியாருக் கருளும் பெருமான்" (தேவா.531,10). 2. காலம், கோள் முதலியவற்றால் நிகழுந் தீமை; in

auspiciousness, as of a season, evil influence, as of a planet.

[Skt. *pīḍā* > த. பீடை]

பீதலம் *pīḍalam*, பெ.(n.) பித்தளை (மூ.அ.); brass.

[Skt. *pīḍala* > த. பீதலம்]

பீதன் *pīḍan*, பெ.(n.) குடிசாரன், குடிப்பவன்; one who drinks. "மதுவைப் பீதர்க் கிணையும் பேசுவமே" (சிவதரு.பாவ.28).

[Skt. *pīḍa* > த. பீதன்]

பீதாம்பரம் *pīḍāmbaram*, பெ.(n.) 1. பொன்னாலான ஆடை; gold cloth. 2. பொற்கரையுள்ள ஆடை (வின்.); gold bordered silk cloth.

த.வ. பொன்னாடை

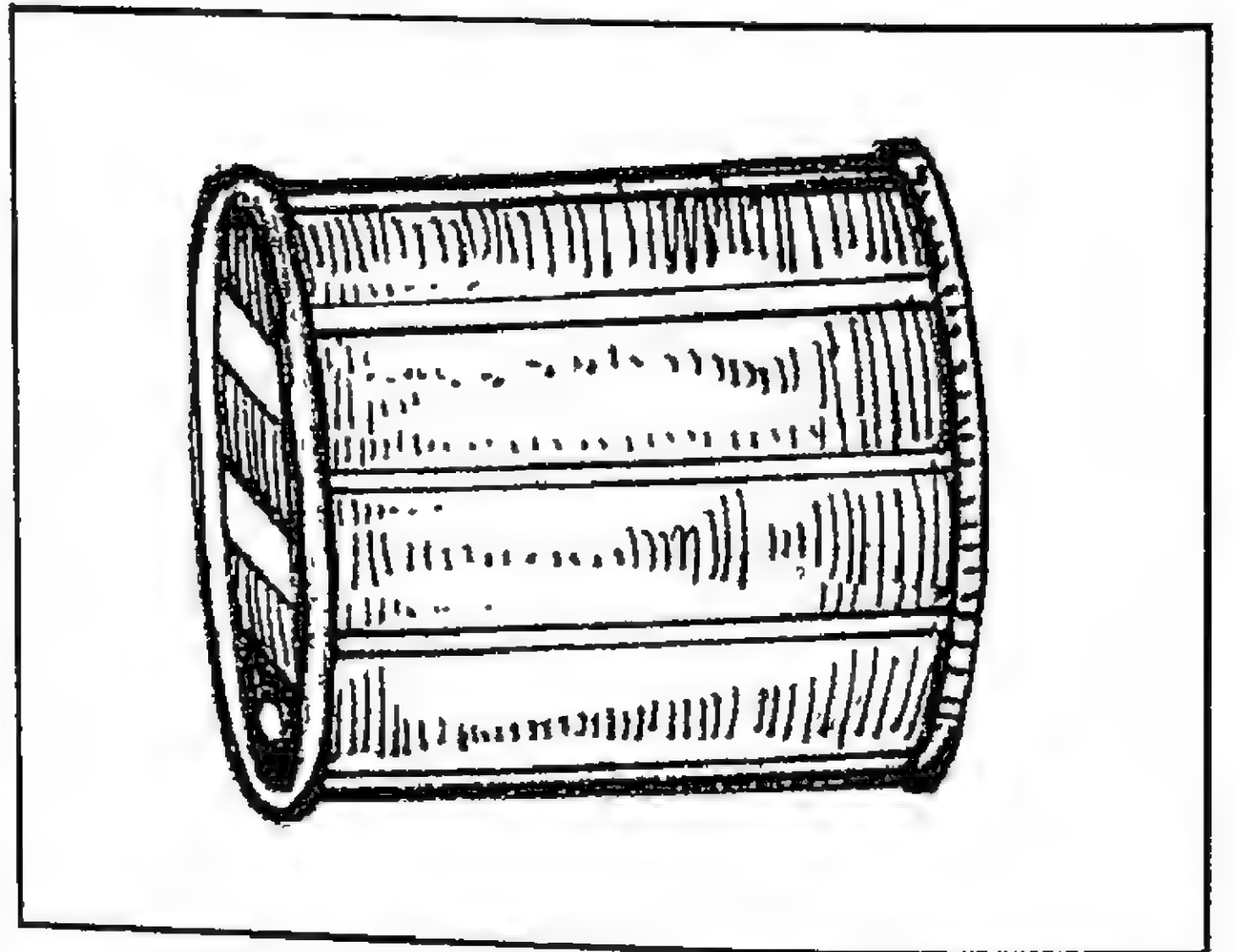
[Skt. *pīḍāmbara* > த. பீதாம்பரம்]

பீதாம்பரன் *pīḍāmbaran*, பெ.(n.) பொன்னாடை அணிந்த திருமால் (பிங்.); Tirumāl, as wearing a cloth of gold.

[Skt. *pīḍāmbara* > த. பீதாம்பரன்]

பீப்பா *pīppā*, பெ.(n.) எண்ணெய் முதலியன அடைக்கும் மரப்பெட்டி வகை (உ.வ.); barrel, cask.

[Port. *pipa* > த. பீப்பா]

பீபி *bībi*, பெ.(n.) முகம்மதிய பெண்ணின் மதிப்புரவுப் பெயர்; title of a Muhammadan lady.

[U. *bībi* > த. பீபி]

பீமபாகம் *pīma-pāgam*, பெ.(n.) சிறந்த சமையல்; excellent cooking, as that of Bhīma.

[Skt. bhīma > த. பீம+பாகம்]

பீமன் *pīman*, பெ.(n.) 1. பாண்டுவின் மகன் களுள் இரண்டாமவன்; Bhīma, second of the son of Pāṇḍu, renowned for super human courage and strength. 2. தமயந்தியின் தந்தை; father of Damayandi. 3. உருத்திரன்; Rudra.

[Skt. Bhīma > த. பீமன்]

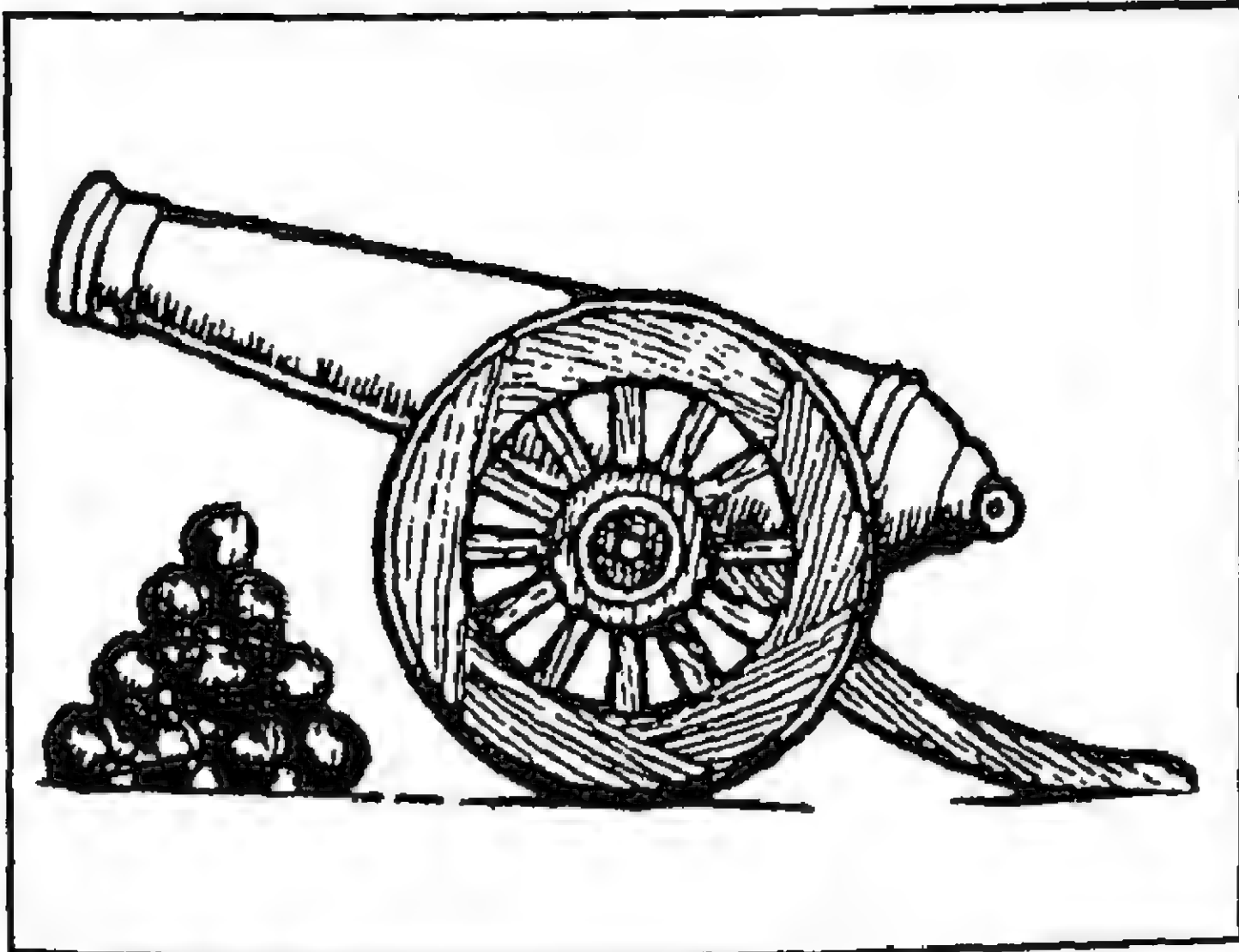
பீர் *pīr*, பெ.(n.) 1. முகம்மதியப் பெரியார்; Muhammadan saint. 2. முகம்மதியர் ஊர் வலத்தில் எடுத்துச் செல்லும் அரைத்தேர்; shrine carried in procession by Muhammadans.

[U. pīr > த. பீர்]

பீரங்கி *pīraṅgi*, பெ.(n.) பெருங்குழாயுள்ள வெடிகருவி; cannon, gun.

த.வ.வேட்டெஃகம், தகரி

[Port. firangi > த. பீரங்கி]

பீரோ *pīrō*, பெ.(n.) நிலைப்பேழை; book-case, shelf.

[F. bureau > த. பீரோ]

புசபலம் *pusa-balam*, பெ.(n.) தோள்வலிமை; strength of arm. "உன்னையறியாதே தன் வரபல புசபலங்களை விசுவசித்திருக்கும் மதிகேடன்" (திவ். திருச்சந். 25, வியா.).

[புசம்+பலம்]

புசம் *puśam*, பெ.(n.) 1. தோள்பட்டை; arm, shoulder. 2. கோணத்தின் புறக்கோடு; side of a geometrical figure.

[Skt. bhujā > த. புசம்]

புட்கரணி *puṭkarani*, பெ.(n.) கோவிலைச் சேர்ந்த திருக்குளம்; sacred tank belonging to a temple.

[Skt. puṣkarani > புட்கரணி]

புட்கரம் *puṭkaram*, பெ.(n.) 1. வடநாட்டில் பொகார் என இக்காலத்தார் வழங்கும் ஒரு தலம்; a celebrated place of pilgrimage, now called Pokhar in Ajmir. 2. வானம் (பிங்.); sky, heaven.

புட்பகவிமானம் *puṭpaga-vimānam*, பெ.(n.) குபேரனார்தி; aerial car of Kubēra. புட்பக விமானம்வந் தவனியை யணுக (கம்பரா. மீட்சி.146).

புட்பம் *puṭpam*, பெ.(n.) 1. மலர்; flower. புட்பவிதி மாலைப்படியே (புட்ப.54). நட்ட கல்லைத் தெய்வம் என்று நாலு புட்பம் சாத்தியே சுற்றி வந்து மொண மொணென்று சொல்லும் மந்திரம் ஏதடா (சிவ.வா.494). 2. வாழை (மலை); plantain. 3. கண்ணோய் வகை (யாழ்.அக.); an eye disease. 4. மகளிர் சூதகம் (யாழ்.அக.); menstruation.

[Skt. puṣpa > த. புட்பம்]

புட்பவதி *puṭpavadi*, பெ.(n.) பூப்பெய்தியவள்; girl who has attained puberty. "புட்பவதியாம் வாரகால பலன்" (அறப்.சத.69).

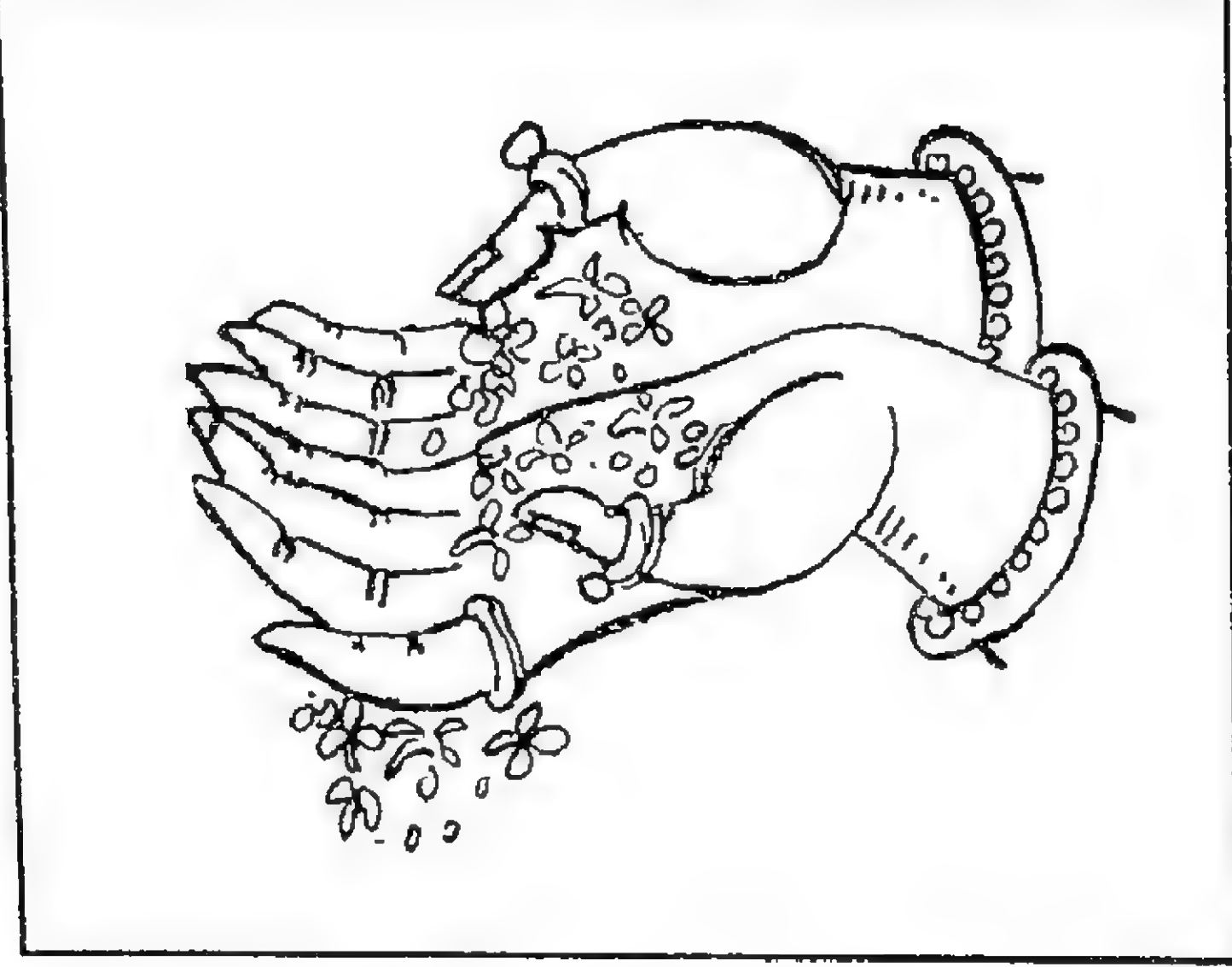
[Skt. puṣpā-vati > த. புட்பவதி]

புட்பாஞ்சலி *puṭpāñjali*, பெ.(n.) 1. கை நிறையக் கொண்ட பூ; a handful of flowers. "சாரத்தொடு புட்பாஞ்சலி தாண் மீது சொரிந்தார்" (சிவரக.நைமிச.50). 2. கைக் கொண்ட பூவையிட்டு வழிபடுகை; offering of handful of flowers in worship. 3. இரண்டு கையுங் தடங்கையாக வந்து ஒன்றும் இணைக்கை வகை (சிலப்.3,18.உரை.) (Nāṭya)

a gesture with both hands in which they are joined in kuḍaṅgai pose.

த.வ. பூப்படையல்

[Skt. puṣpa > த. புட்பம்+அஞ்சலி]

புடம் *puḍam*, பெ.(n.) 1. கோள்களின் உண்மையான நிலை; true daily motion of a heavenly body. 2. ஒரு வகை வானவளவை; celestial longitude. 3. தூய்மை; purity. "புடமாக விளங்குதலால்" (ஞானவா.கற்க.30).

[Skt. sphuṭa > த. புடம்]

புத்தம் *puttam*, பெ.(n.) புத்த மதம்; Buddhism.

[Skt. Buddha > த. புத்தம்]

புத்தமதம் *putta-madam*, பெ.(n.) பெளத்த சமயம்; the Buddhist religion.

[Skt. Buddha > த. புத்த+மதம்]

புத்தமித்திரன் *puttamittiran*, பெ.(n.) 11ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்த வீரசோழிய நூலாசிரியர்; śēndan, the author of Virśōliyam, 11th century.

புத்தர் *puttar*, பெ.(n.) 1. புத்தப்பதவி பெற்ற பெரியோர்கள்; Buddhas, of whom there are several. "எண்ணில் புத்தர்களும்" (மணிமே. 30:14). 3. புத்தமதத்தவர்; Buddhists. "புந்தியில் சமணர் புத்தரென்றிவர்கள்" (திவ்.பெரியதி.9,8,9).

[Skt. Buddha > த. புத்தர்]

புதவாரம் *puda-vāram*, பெ.(n.) அறிவன் கிழமை; wednesday.

[Skt. budha+vara > த. புதவாரம்]

புதன் *pudan*, பெ.(n.) 1. கோள் ஒன்பதனுள் ஒன்று (சாதகா.பொது.17); the planet Mercury. one of nine kiragam. 2. அறிவன்கிழமை; wednesday. 3. புலவன் (அக.நி.); wise or learned man, poet. 4. வானவன்; Celestial Being. "புதர்க்கடு வேள்விச்சாலை" (திருவிளை. மாணிக்.31).

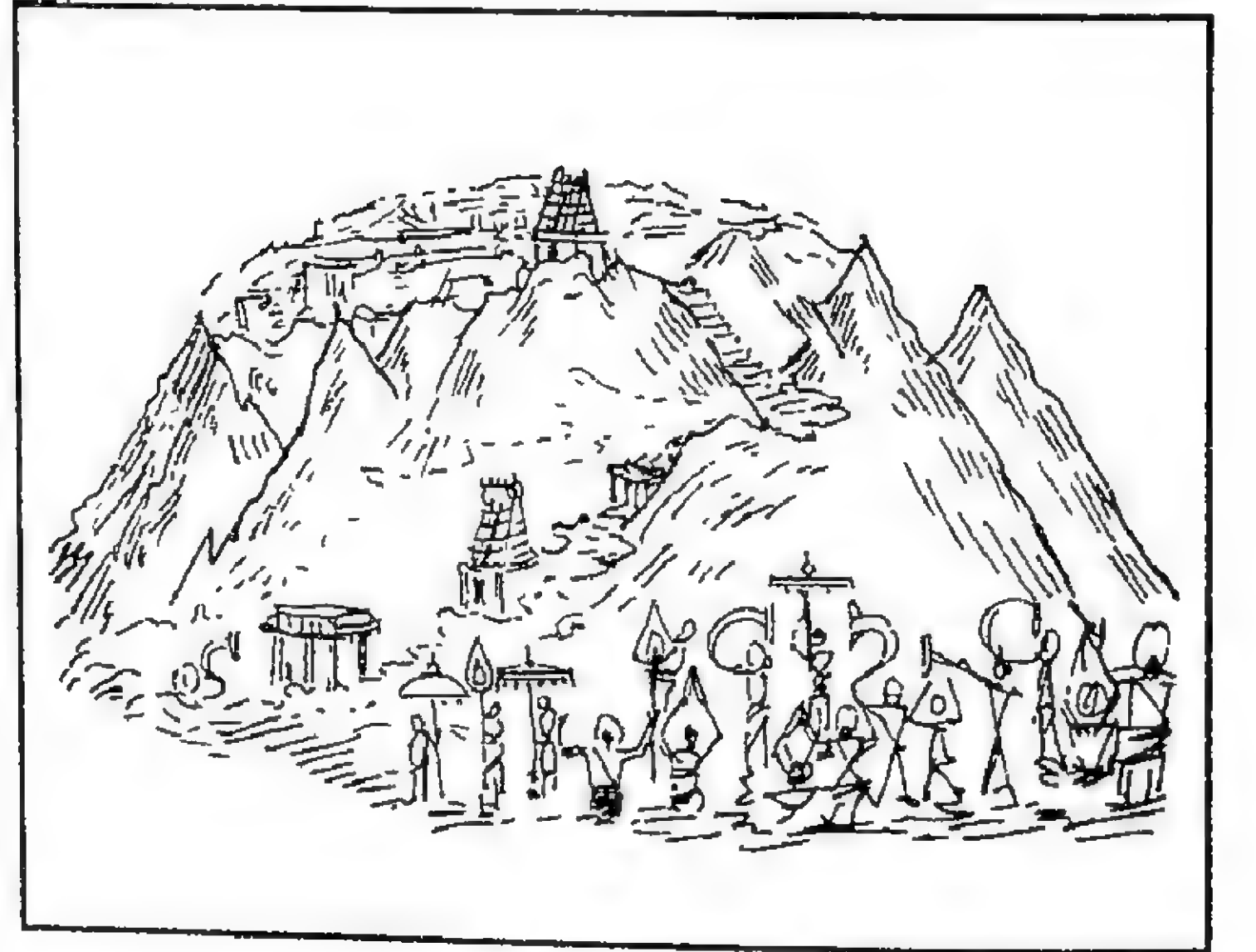
[Skt. Budha > த. புதன்]

புதினா *pudinā*, பெ.(n.) கீரை வகை (மு.அ.); mint.

த.வ. மணக்கீரை

[U. pudinā > த. புதினா]

புயங்கமலை *puyāṅga-malai*, பெ.(n.) ஆதிசேடனது வடிவாகக் கருதப்படும் திருவேங்கடமலை; Tirupati, considered a form of Ādiśeṣa. "இடபமலைக்கும் புயங்கமலைக்கும்" (அட்டப்.திருவரங்கத்தந்.35).

புராதன காண்டம் *purāḍana-kāṇḍam*, பெ.(n.) விவிலிய நூலின் பழைய ஏற்பாடு (வின்.); the Old Testament.

[Skt. purāṭana > த. புராதனம்+காண்டம்]

புராதனம் *purāḍanam*, பெ.(n.) 1. பழமையானது; that which is ancient. "புராதன மறைக்கும்" (அஷ்டப்.திருவரங்கக். 32). 2. பழமை; antiquity. 3. கிழத்தனம்; old age. "புராதனத் தாலல்லா திந்தப் புத்திர சோகத்தாலே புலம்பும்" (உத்தரரா.சம்புவ.22).

4. பழையசோறு (உ.வ.); boiled rice preserved in water.

[Skt. purātana > த. புராதனம்]

புராதனர் *purāṇar*, பெ.(n.) முன்னோர் (வீரசோ.அலங்.4.); ancients.

[Skt. purātana > த. புராதனர்]

புருசு *puruṣu*, பெ.(n.) அழுக்கெடுக்குங் கருவி வகை (இ.வ.); brush.

த.வ. தூரி

[E. brush > த. புருசு]

புருடன் *puruḍan*, பெ.(n.) 1. ஆடவன்; man (காஞ்சிப்பு.சன.22). 2. பரமான்மா (வின்.); God, as the Supreme Soul. 3. ஆதன்; soul.

[Skt. puruṣa > த. புருடன்]

புருடோத்தமநம்பி *puruḍōttama-nambi*, பெ.(n.) திருவிசைப்பா பாடிய சிவனடியாருள் ஒருவர்; the author of a *padigam* in Tiru-v-iṣaippā.

[Skt. puruṣōttama > த. புருடோத்தமன் + நம்பி]

புருடோத்தமன் *puruḍōttaman*, பெ.(n.) 1. சிறந்தவன்; most excellent man. பிறர் பொருட்காசையில்லாத செய்கையோன் புருஷோத்தமன் (திருவேங்.சத.53). 2. திருமால்; Tirumāl, as the Supreme Being புருடோத்தமன் தெய்வமென்பதும் (திருவேங். சத.1.) 2. புருடோத்தமநம்பி பார்க்க; see *puruḍōttama-nambi*.

[Skt. puruṣōttama > த. புருடோத்தமன்]

புரோகிதன் *purōgidaṇ*, பெ.(n.) 1. சடங்கு செய்விக்குங் குரு; family priest. தூய புரோகிதனும் போந்து (பாரதவெண்.66.புதுப்). 2. ஊர் கணியன்; prognosticator, village astrologer (R.F.). 3. இந்திரன் (சூடா.); Indran.

த.வ. பூசகன்

[Skt. purō-hita > த. புரோகிதன்]

புரோசை *purōśai*, பெ.(n.) யானைக் கழுத்திலிடும் கயிறு; halter or head-stall of an elephant. "புரோசையிற் பயின்ற கழற்கொள் சேவடி" (சூளா.சீய.139).

புல்லிங்கம் *pulliṅgam*, பெ.(n.) வடமொழியில் ஆண்பால் (பி.வி.44.); (Gram.) masculine gender, in Sanskrit.

[Skt. pulliṅga > த. புல்லிங்கம்]

புல்லின் *pulliṅ*, பெ.(n.) கப்பலின் முன் பக்கத்தில் அதன் பாயை இணைக்கும் கயிறு (Naut.); bowline.

[E. bowline > த. புல்லின்]

புலாக்கு *pulākkū*, பெ.(n.) மூக்கில் தொங்கவிடும் அணி வகை; nosependant set with precious stones.

த.வ. மூக்குத் தொங்கட்டான்

[U. bulāq > த. புலாக்கு]

புலின் *puliṅ*, பெ.(n.) கப்பலின் சதுரப்பாய்களை இழுத்துக் கட்டுங் கயிறு (M.navi); bowline.

[E. bowline > த. புலின்]

புலுதசந்தி *puluda-śandi*, பெ.(n.) உயிரள பெடை தோன்றும் புணர்ச்சி (பி.வி.5, உரை); lengthening of a vowel in the combination of two words, as *irāa-p-pakal*.

[Skt. pluta > த. புலுதம் + சந்தி]

புலுதம் *puludam*, பெ.(n.) 1. உயிரளபெடை (பி.வி.5, உரை); lengthening a vowel, in poetry. 2. மெய்யெழுத்து (திவா.); consonant. 3. குதிரை நடை வகை ஐந்தனுள் ஒன்று; caper of a horse, one of five *aśuva-kati*. 4. இசையில் 49,152 கணங்கள் கொண்ட காலவகை (பரத. தாள. 27); one of the ten varieties of *kālam*, which consists of 49,152 *kaṇam*. 5. 12 தாள அளவை உறுப்பு கொண்ட அங்கவகை (பரத. தாள. 35); a variety of *aṅgam*, which consists of 12 *akṣara-kālam*.

[Skt. pluta > த. புலுதம்]

புலொள *pulau*, பெ.(n.) 1. ஊனொடு கலந்து பக்குவப்படுத்திய உணவு; a kind of dish prepared of cooked meat and boiled rice. 2. அரிசிக் கூழ்வகை; a kind of rice-gruel.

[U. *pulāo* > த. புலொள]

புவ்வம் *puvva*, பெ.(n.) 1. பழையமையானது; that which is ancient. 2. ஒரு சமண தோன்றியம்; a Jaina Agama. "அங்க புவ்வமாதியாய வாதிநூல்" (காரிகை, உறுப். 13, மேற்.).

[Skt. *pūrva* > pkt. *puvva* > த. புவ்வம்]

புவசம்படு *puvaśampadu*, பெ.(n.) மூன்றெழுத்தில் ஒன்றாகிய 'கிலி'; one of the three mystic letter 'kili'. (சா.அக.)

புவம் *puvam*, பெ.(n.) விண்வெளி (ஆகாயம்); space. "புவம்வளிகனல் புனல்புவி" (தேவா.615,1).

[Skt. *bhuva* > த. புவம்]

புவன் *puvan*, பெ.(n.) தான் தோன்றிக் கடவுள்; God, as self - existent. "புவனெம்பிரான்" (திருவாச. 5:9).

[Skt. *bhuva* > த. புவன்]

புவனசாத்திரம் *puvaṇa-śāttiram*, பெ.(n.) நிலவியல் நூல் (வின்.); geography.

[Skt. *bhuvana* + *śāstra* > த. புவனசாத்திரம்]

புவனநாயகன் *puvaṇa-nāyagan*, பெ.(n.) உலகிற்கு இறைவன்; lord of universe. புவனநாயகனே யகவுயிர்க்கமுதே (திரு விசைப். கருவூர். திருமுகத். 1).

[Skt. *bhuvana* > த. புவனம்+நாயகன்]

புவனம் *pūvaṇam*, பெ.(n.) 1. உலகம் (பிங்.); world. புவன மூன்றன் பயனாகி (காஞ்சிப்பு. திருவேகம். 55). 2. நிலவுலகு (பிங்.); earth. 3. இடம் (வின்.); place, locality. 4. நீர் (பிங்.); water. 5. மாந்த இனம் (வின்.); mankind.

[Skt. *bhuvana* > த. புவனம்]

புவனமெண்வச்சிரம் *puvaṇam-en-vacciram*, பெ.(n.) பளிங்குப் படிகம் (யாழ். அக.); crystal glass.

[புவனம் + எண் + வச்சிரம்]

புவனாத்துவா *puvaṇā-t-tuvā*, பெ.(n.) வீடுபேறடையும் வழிகள் ஆறனுள் ஒன்று (சி.சி.8: 6-9, மறைஞா.); a path to salvation in the form of bhuvanas, worlds one of six *attuvā*.

[Skt. *bhuvana* + *tadhvan* > த. புவனாத்துவா]

புவனி *puvani*, பெ.(n.) நிலவுலகம்; earth. புவனியிற் சேவடி தீண்டினன் காண்க (திருவாச. 3:61).

[Skt. *bhuvana* > த. புவனி]

புவனை *puvanai*, பெ.(n.) மலைமகள்; Pārvati. புவனை காதலமணியே (திருப்போ. சந். மட்டு. 5).

புனர்ச்சனனம் *punar-c-canaṇam*, பெ.(n.) 1. மறுபிறவி (வின்.); transmigration of souls, rebirth. 2. கடுந்தொல்லை, கடுநோய் முதலிய நோர்ச்சியினின்று தப்பிப் பிழைக்கை; recovery from serious illness or accident, considered as a rebirth. அவன் பிழைத்தது புனர்ச்சனனம்.

[Skt. *punar-janana* > த. புனர்ச்சனனம்]

புனர்கரம் *punar-suram*, பெ.(n.) இடைவிட்டு வருங் காய்ச்சல் நோய் (M.L.); relapsing fever.

[Skt. *punara jvara* > த. புனர்கரம்]

புனர்செனனம் *punar-senaṇam*, பெ.(n.) புனர்ப்பவம் பார்க்க; see *punar-p-pavam*.

புனர்நவம் *punarnavam*, பெ.(n.) 1. நகம்; finger or toe nail. 2. வெள்ளைச் சாட்டறணை; trian-thema decandra. 3. மூக்கிரட்டை; spreading hog weed - *Boerhaavia diffusa*. (சா.அக.)

புனர்நவவாதி *punarnavavādi*, பெ.(n.) (ஐந்து) பஞ்சமூலம், சாறடை, நரிப்பயற்றங் கொடி, உளுந்துக் கொடி, சித்தாமூட்டி, ஆமணக்கு; the five drugs - castor root, pavonia zeylanica, black gram plant, dew gram plant; *trianthema decandra*. (சா.அக.)

புனர்ப்பவம் *punar-p-pavam*, பெ.(n.) மறுமுறை பிறத்தல்; second birth - regeneration. (சா.அக.)

[Skt. punar > த. புனர்+பவம்]

புனர்ப்பாகம் *punar-p-pāgam*, பெ.(n.) குழைத்த கஞ்சி (உணவு); rice cooked second time.

[Skt. punar+pāka > த. புனர்ப்பாகம்]

புனர்பூசம் *punar-pūśam*, பெ.(n.) கழை, ஏழாவது நாண்மீன்; the seventh nakṣatra. புனர்பூசத்துக் கடையின் வெள்ளி எல்லையாக (புறநா. 229, உரை).

த.வ. கழை

[Skt. punarvasu > த. புனர்பூசம்]

புனர்வசு *punarvaśu*, பெ.(n.) புனர்பூசம் பார்க்க; see *punar-pūśam*.

புனர்விசாரணை *punar-viśāraṇai*, பெ.(n.) மறுவுசாவல்; re-trial.

[Skt. punar-vicāraṇa > த. புனர்விசாரணை]

புனர்விவாகம் *punar-vivāgam*, பெ.(n.) மறுமணம்; re-marriage, as of widows.

[Skt. punar-vivāha > த. புனர்விவாகம்]

புனராவர்த்தகசுரம் *punar-āvarttaga-śuram*, பெ.(n.) புனர்சுரம் பார்க்க; see *punar-śuram*.

புனராவர்த்தம் *punar-āvarttam*, பெ.(n.) மறுதரம் (வின்.); second time, that succeeding the first, as of an occurrence.

[Skt. punar-āvartta > த. புனராவர்த்தம்]

புனர்வாழ்வு *punar-vālvu*, பெ.(n.) நலிந்தோருக்கு மீண்டும் தரப்படும் நல்வாழ்வு, மறுவாழ்வு; rehabilitation.

[புனர்+வாழ்வு]

புனரமை-த்தல் *punaramai-*, 4 செ.கு.வி.(v.i.)

1. திருத்தியமைத்தல், சீரமைத்தல்; renovate, rejuvenate. பாழடைந்த கோயில்களைப் புனரமைக்க அரசு உதவ வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டார். 2. திரும்ப இயல்பான வாழ்க்கையை மேற்கொள்ள உரிய பயிற்சி அளித்தல்; rehabilitate.

[புனர்+அமை]

புனரமைப்பு *punaramaiippu*, பெ.(n.) 1. கோயில் புதுப்பிப்புப் பணி; renovation. 2. இயல்பான வாழ்க்கையை மேற்கொள்ளப் பயிற்சி அல்லது உதவி; rehabilitation.

[புனர்+அமைப்பு]

புனருத்தம் *punaruttam*, பெ.(n.) புனருத்தி பார்க்க; see *punarutti*.

புனருத்தி *punarutti*, பெ.(n.) கூறியது கூறல் (சூடா.); repetition.

[Skt. punar-ukti > த. புனருத்தி]

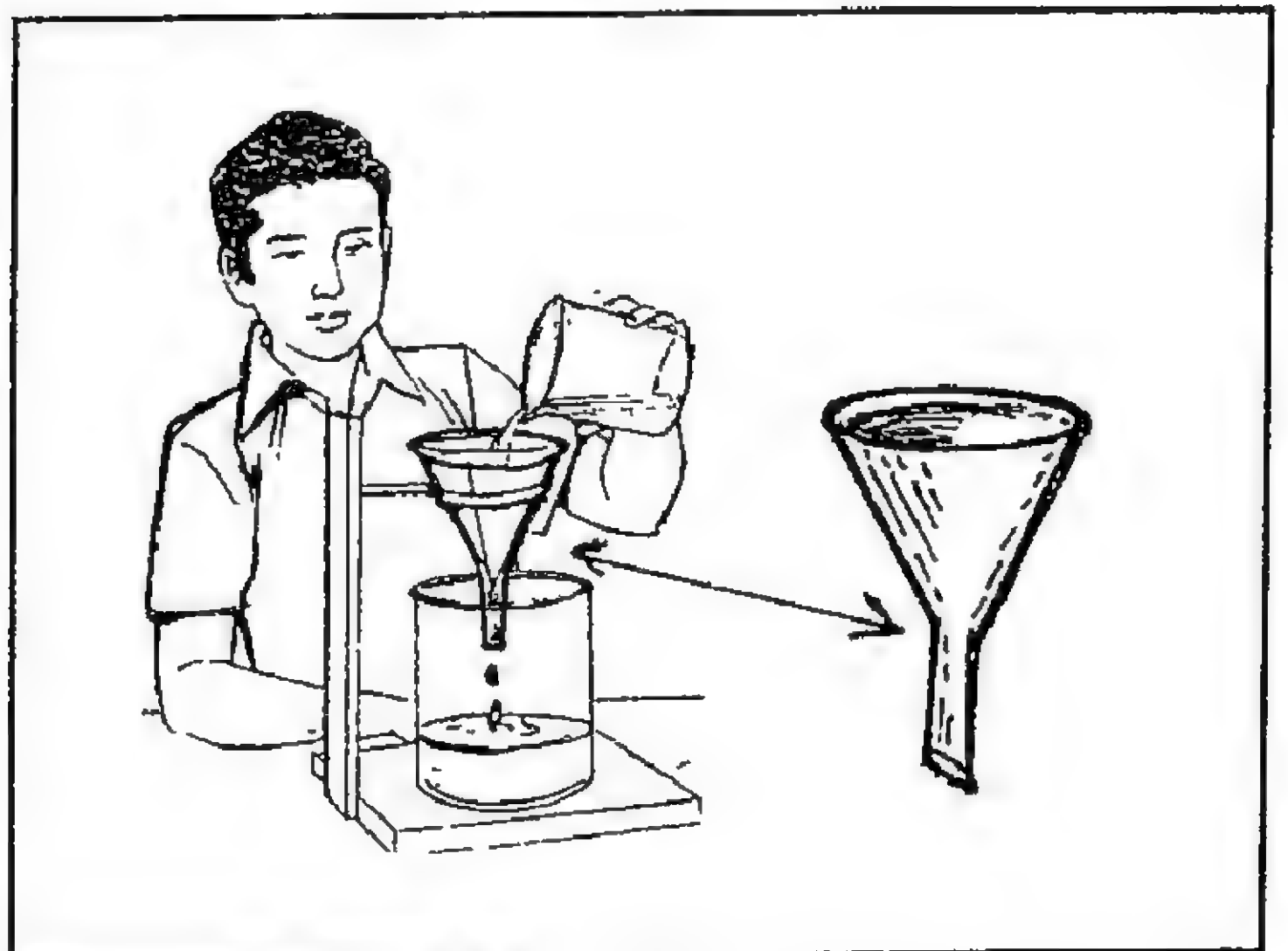
புனருத்தாரணம் *punar--uttāraṇam*, பெ.(n.) மீண்டும் நிலை நிறுத்துகை; redemption.

[Skt. punar-uddhāraṇa > த. புனருத்தாரணம்]

புனல் *punal*, பெ.(n.) ஒடுக்கமான வாயுள்ள ஏனத்தில் நீர்மப் பொருளை ஊற்றுதற்கு உதவுங் கருவி; funnel.

த.வ. வைத்தூற்றி

[E. funnel > த. புனல்]

புனாநவி *punānavi*, பெ.(n.) புனார்நவம் பார்க்க; see *punarnavam*.

புனிதம் *punīdam*, பெ.(n.) தூய்மம், நனிதூய்மை, தூய்யம் (திவ். திருமாலை); purity, holiness, sanctity.

[Skt. *punita* > த. புனிதம்]

புனிதவெள்ளி *punīda-veḷḷi*, பெ.(n.) இயேசு குறுக்கையில் (சிலுவையில்) அறையப்பட்டு இறந்த நாளான வெள்ளிக் கிழமை; Good friday.

[புனிதம் + வெள்ளி]

புனிதன் *punīdan*, பெ.(n.) 1. தூய்மையானவன்; pure, holy person. "வேதம் விரித்துரைத்த புனிதன்" (திவ். பெரியதி. 2.1:4). 2. சிவன் (அரு.நி.); Sivan. "பற்றில் வாளரவு மாமையும் பூண்ட புனிதனார்" (தேவா. 136, 6). 3. இந்திரன் (திவா.); Indran. 4. அருகன் (திவா.); Arhat. 5. புத்தன் (திவா.); Buddha.

[Skt. *punida* > த. புனிதன்]

புனியாத்து *puniyāttu*, பெ.(n.) கடைகால் (C.G.); foundation.

[U. *bunyād* > த. புனியாத்து]

புகந்தகம் *pūkandagam*, பெ.(n.) பதங்கித்த கந்தகம்; sublimed sulphur. 2. கந்தகபற்பம்; calcined sulphur. (சா.அக.).

புகம்பம் *būgambam*, பெ.(n.) 1. நிலவதிர்ச்சி; earthquake. "புகம்பம் பிறந்துடுவ மரும்பகலே விழுந்து" (பாரத. சூதுபோர். 259). 2. ஞாயிறு (ஆதித்தன்) நின்ற நாளுக்கு ஏழாம் நாள் (விதான. குணாகுண. 34); (astrol.) the seventh nakṣatra from that occupied by the sun.

பூகோளசாத்திரம் *pūkoḷa-śāttiram*, பெ.(n.) மலை, ஆறு தட்ப வெப்பம் முதலிய நிலவலகின் இயல்புகளை விளக்கிக் கூறும் நூல்; geography.

த.வ. நிலநூல்

[Skt. *bhū-gōla+śāttiram* > த. பூகோளசாத்திரம்]

பூகோளம் *pūgōlam*, பெ.(n.) நிலவுலக வருண்டை; the terrestrial globe, the earth.

[பூ + கோளம்]

பூச்சக்கரம் *pū-c-cakkaram*, பெ.(n.) 1. பூ மண்டலம்; the earth. 2. நில நடுக்கோடு; equator. 3. சக்கரவாணம்; a kind of whirling rocket.

[Skt. *bhū-cakra* > த. பூச்சக்கரம்]

பூச்சக்கரவாளக்குடை *pū-c-cakkaravāḷa-kudai*, பெ.(n.) கோயில் திருவருவங்களுக்குப் பிடிக்கும் பெரிய வெண்குடை; huge, white temple umbrella. "மதி கொண்ட பூச்சக்கரவாளக் குடையின்" (திருப்போ. சந்நிதி. அலங்கா. 49).

[பூ + சக்கரவாளம் + குடை]

பூசாவிதி *pūśāvidi*, பெ.(n.) அகத்தியர் கருவூரார் முதலியோர் சிதம்பரச் சக்கர முறையும் வாசிதாரணையும் அட்டகர்ம மந்திரமுங் கூறியுள்ள நூல்கள்; text by Agastiar and Karurar on the practice of yoga etc. (சா.அக.)

பூசாவிருத்தி *pūśā-virutti*, பெ.(n.) கோயிற் பூசைக்கு விட்ட இறையிலி நிலம்; inam land granted for performing worship in a temple. (I.M.P.N.A.240).

[Skt. *pūjā+vruddhi* > த. பூசாவிருத்தி]

பூதங்குசம் *pūdaṅguśam*, பெ.(n.) சீழ்ப் புண்ணைக் கரையச் செய்யும் ஒரு மருந்து; a mineral capable of dissolving over growth of flesh in ulcers. (சா.அக.)

பூதரகிதம் *pūdaragidam*, பெ.(n.) சிலந்தி; an insect. (சா.அக.).

பூதிகந்தம் *pūdi-kandam*, பெ.(n.) 1. கந்தகம்; sulphur. 2. தூர்க்கந்தம்; stench. (சா.அக.).

பூதேவர் *pūdēvar*, பெ.(n.) பார்ப்பனர்; Brahmans, considered as gods on earth. "ஒரு கோடி பூதேவரும்" (பாரத. தற்சிறப். 2).

[Skt. *bhū-dēva* > த. பூதேவர்]

பூதேவி *pūdēvi*, பெ.(n.) நிலமகள்; the goddess of earth.

[பூ + தேவி]

[Skt. *bhū-dēvi* > த. பூதேவி]

பூந்தி *pūndi*, பெ.(n.) பணியாரவகை, பொலந்தி (பூந்தி); a kind of confection made of Bengal-gram flour.

த.வ. பொலந்தி

[U. *būndi* > த. பூந்தி]

பூபதி *pūpadi*, பெ.(n.) 1. அரசன்; king, ruler, as lord of the earth. "புரந்தரனா மெனப் பூபதியாகி" (அட்டப். அழகரந். 5). 2. பூபதி மாத்திரை (பதார்த்த. 1226) பார்க்க; see *pūpadimāttirai*. 3. பாம்பணை (ஆதிசேடன்) (அரு.நி. 312); *Adiśēṣan*.

த.வ. மன்னன்

[Skt. *bhū+pati* > த. பூபதி]

பூபதிமாத்திரை *pūpadimāttirai*, பெ.(n.) ஒரு வகைக் குளிகை (பதார்த்த. 1226); a kind of pill.

த.வ. நிலக்குளிகை

[Skt. *bhū+pati* > த. பூபதி+மாத்திரை]

பூபதிரசம் *pūpadiraśam*, பெ.(n.) இதளிய மருந்து வகை (பதார்த்த. 1228); a preparation of mercury.

[Skt. *bhū+pati+raśam* > த. பூபதிரசம்]

பூபன் *pūban*, பெ.(n.) அரசன்; sovereign, as protecting the earth. "பொறையினாற் பெரியன் பூபன்" (சூளா. தூது. 99).

[Skt. *bhū+pa* > த. பூபன்]

பூபாகம் *pūbāgam*, பெ.(n.) நிலப்பரப்பு (இக்.வ.); land.

[Skt. *bhū-bhāga* > த. பூபாகம்]

பூபாலன்¹ *pūpālan*, பெ.(n.) 1. அரசன் (திவா.); king, sovereign. 2. வேளாளன் (பிங.); *vēlālan*, agriculturist. 3. மூக்கினடுவில் ஒன்று அல்லது மூன்று சுழிகள் கொண்ட உயர்வகைக் குதிரை (சுக்கிரநீதி, 314); horse

with one or three marks at the centre of its nose, as the prince of horses.

[Skt. *bhū+bāla* > த. பூபாலன்]

பூபாலன்² *pūpālan*, பெ.(n.) செவ்வாய் (திவா.); Mars as son of the Earth.

[Skt. *bhū+bāla* > த. பூபாலன்]

பூபாலாசனம் *pūpālāśanam*, பெ.(n.) ஓக வகை; a kind of yogic posture.

த.வ. அரசஓகம்

[Skt. *bhū-pāla+śanam* > த. பூபாலாசனம்]

பூபாளம் *pūpālam*, பெ.(n.) காலையிற் பாடும் ஒரு பண்வகை (பிங.); a specific melody-type appropriate to early dawn.

[Skt. *bhū-pāli* > த. பூபாளம்]

பூமம் *pūmam*, பெ.(n.) மிகுதி; abundance, plenty. "பூமச் சோதியருளால்" (பாடு. 100, சாற்றுபறை).

[Skt. *bhūman* > த. பூமம்]

பூமாதேவி *pūmādēvi*, பெ.(n.) நிலமகள்; Goddess of earth. ஆகாசவாணி பூமாதேவி அறிய. (உ.வ.).

[Skt. *bhū* > த. பூ+மாதேவி]

பூமி *pūmi*, பெ.(n.) 1. நிலவுலகு; earth. "இந்தப் பூமி சிவனுய்யக் கொள்கின்றவாறு" (திருவாச. 20: 10). 2. நிலமகள்; Goddess of earth. "பூமி கொழுநன்" (சூடா.). 3. நிலப்பகுதி; land, soil, ground, plot of land. 4. நிலச் சொத்து; landed property. 5. தேயம்; country, district. 6. இடம்; place. 7. கோணங்களின் கீழ் வரி (யாழ். அக.); base of geometrical figure. 8. நிலை; a stage or condition in life. "அஞ்ஞான பூமி, ஞானபூமி" (ஞானவா. உற்ப. 39; 49). 9. பொறியால் கணித்துக் கொள்வதற்குரிய பொருள்; object of sense-perception. "ஒருவர்க்கு அறிகைக்குப் பூமியோ என்கிறார்" (நடு.). 10. நாக்கு (இலக். அக.); tongue.

[Skt. *bhūmi* > த. பூமி]

பூமிசக்கரம் *pūmi-cakkaram*, பெ.(n.) சித்திரக் கவி வகை (யாப். வி. 497); a kind of metrical composition.

[பூமி + சக்கரம்]

பூமிசருக்கரை *pūmi-śarukkarai*, பெ.(n.) சீந்தில் சருக்கரை; a bitter substance prepared from the stalk of 'śīndil' moon creeper - *Tinosphora Cordifolia* alias *cocculus cordifolia*. (சா.அக.)

பூமிசாத்திரம் *pūmi-śāttiram*, பெ.(n.) 1. நிலத்தின் பகுதிகளை விளக்கும் நூல் (நில இயல்); geography. 2. நிலத்தின் அமைப்பைப் பற்றிய நூல் (மண்ணூல்); geology.

[Skt. *bhūmi-śāstra* > த. பூமிசாத்திரம்]

பூமிதானம் *pūmi-dānam*, பெ.(n.) நிலக் கொடை; gift of land, one of *taśa-tānam*. தசதானங்களுள் நிலத்தைத் தானம் பண்ணுகை.

த.வ. நிலக்கொடை

[பூமி+தானம்]

பூமிதேவி *pūmi-dēvi*, பெ.(n.) நிலமகள்; Goddess of earth. "பூமிதேவி தான் காண்கலேன் கடியன கண்ணி னாலெனா" (சீவக. 2233).

[பூமி+தேவி]

பூமிநடுக்கம் *pūmi-naḍukkam*, பெ.(n.) பூமியதிர்ச்சி (யாழ்.அக.) பார்க்க; see *pūmi-y-atircci*.

த.வ. நிலநடுக்கம்

பூமிப்பரீட்சை *pūmi-p-parīṭcai*, பெ.(n.) 64 கலைகளுள்ளொன்றாகிய நிலத்தியல்பு பற்றியறியும் கலை; one of 64 sciences - Geology. (சா.அக.)

பூமிபாரம் *pūmi-pāram*, பெ.(n.) 1. இறை யாண்மை (வின்.); responsibilities of sovereignty. 2. தீயோர் (நிலத்திற்குச் சுமையாயிருப்பவர்); wicked people, as being a burden to the earth. "பூமிபாரங்

களுண்ணுஞ் சோற்றினை வாங்கி" (திவ். பெரியாழ். 4. 4: 5).

[பூமி + பாரம்]

பூமிபாலன் *pūmi-bālan*, பெ.(n.) பூபாலன் பார்க்க; see *pū-bālan*.

[பூமி + பாலன்]

பூமிபூசை *pūmi-pūśai*, பெ.(n.) மனையில் கட்டடம் கட்டும் வேலை துவங்குவதற்கு நல்ல நாளைத் தேர்ந்தெடுத்து அந்நாளில் இறைவனை வேண்டிச் செய்யும் பூசை (வீடு கட்டுவதற்கு முன் செய்யும் பூசை); inaugurating the construction work of a building with a puja invoking the blessings of god for successful completion.

[பூமி + பூசை]

பூமிமுனை *pūmi-munai*, பெ.(n.) மூன்று புறங்களிலும் கடல் சூழ்ந்திருக்கும் நிலக்கோடி; cape, promontory.

[பூமி + முனை]

பூமியதிர்ச்சி *pūmiyatircci*, பெ.(n.) நில நடுக்கம் (பூகம்பம்); earthquake.

[பூமி+அதிர்ச்சி]

பூயம் *pūyam*, பெ.(n.) 1. புண்சீழ்; purulent matter, pus, suppuration, discharge from an ulcer or wound. 2. வெறுக்கத்தக்க பொருள்; that which is disgusting. "பூயத்தான் மிக்கதொரு பூதத்தா லாகாதோ" (தனிச் செய்யுட். சி. 29:3).

[Skt. *pūya* > த. பூயம்]

பூர் *pūr*, பெ.(n.) வெள்ளம்; flood. "பூரம்புராசி" (பாரத. இராச. 116).

[Skt. *pūra* > த. பூர்]

பூர்ச்சம் *pūrccam*, பெ.(n.) மரவகை; Indian birch tree.

[Skt. *bhūrja* > த. பூர்ச்சம்]

பூர்த்தம்¹ *pūrttam*, பெ.(n.) குளம் வெட்டல் முதலிய அறச் செயல் (அறப்பணி) (யாழ்.அக.); meritorious work, act of pious liberality; as digging a well.

[Skt. *pūrta* > த. பூர்த்தம்]

பூர்த்தம்² *pūrttam*, பெ.(n.) நிறைவு; saturation. (சா.அக.)

பூர்த்தி *pūrthi*, பெ.(n.) 1. நிறைவு; wholeness, fulness, completeness. 2. நிறைவெய்துகை; satisfaction. 3. தெய்வத்துடன் ஒன்றுதல், கலத்தல் (கடவுளிடத்து ஐக்கியம்) (வின்.); absorption into the deity.

[Skt. *pūrthi* > த. பூர்த்தி]

பூர்த்திபண்ணு-தல் *pūrthi-panṇu-*, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. செய்து முடித்தல்; to complete, finish. 2. நிரப்புதல்; to fill up.

[Skt. *pūrthi* > த. பூர்த்தி+பண்ணு-தல்]

பூர்வ *pūrva*, பெ.எ. (adj.) 1. முந்திய; former, bygone. 2. பழங்கால, ஆதி; ancient. "பூர்வக் குடிகள்".

பூர்வக்காட்சியனுமானம் *pūrva-k-kāṭci-y-anumānam*, பெ.(n.) பட்டறிவை அடிப்படையாகக் கொண்டு அறுதியிடும் உன்னிப்பு (அனுமானம்); a kind of inference which is based on previous experience. "போது நாற்றத்தாலறிதல் பூர்வக் காட்சியனுமானம்" (சி.சி.அளவை. 12).

பூர்வகதை *pūrva-kadai*, பெ.(n.) 1. பண்டைக் காலக் கதை (பழங்கதை); ancient story. 2. கதையின் முன் தொடர்ச்சி; resume of the narrative.

[பூர்வம்+கதை]

பூர்வகம் *pūrvagam*, வி.எ. (adv.) முன்னிட்டு; along with. ஞானபூர்வகம்.

[Skt. *pūrvaka* > த. பூர்வகம்]

பூர்வகருமம் *pūrva-karumam*, பெ.(n.) முன்னை வினை; result of actions of former births.

[Skt. *pūrva+karumam* > த. பூர்வகருமம்]

பூர்வகாலம் *pūrva-kālam*, பெ.(n.) சென்ற காலம்; the past. "பூர்வ காலத்துப் புண்யவசத்தினால்" (தனிப்பா. i. 266: 3).

[பூர்வம்+காலம்]

பூர்வகுணம் *pūrva-kuṇam*, பெ.(n.) மருந்துகளுக்கு இயற்கையாகவே உள்ள குணம்; the natural properties of drug or medicine. (சா.அக.)

[பூர்வம்+குணம்]

பூர்வகுளம் *pūrvakuḷam*, பெ.(n.) 1. பனி நீர்; dew water. 2. தூய நீர்; crystal or pure water. 3. பனிக்குடத்து நீர்; liquor amni. (சா.அக.)

[பூர்வம்+குளம்]

பூர்வகௌளம் *pūrva-kaḷam*, பெ.(n.) பண்வகை (பரத. ராக. பக். 103); a specific melody-type.

[Skt. *pūrva+kaḷam* > த. பூர்வகௌளம்]

பூர்வசன் *pūrvaśan*, பெ.(n.) 1. மூத்த மகன்; eldest son. 2. தமையன்; elder brother. 3. முதல் மனைவிக்குப் பிறந்த புதல்வருள் மூத்தவன்; eldest son by the first married wife, although born subsequent to sons by other wives (R.F.).

[Skt. *pūrva+ja* > த. பூர்வசன்]

பூர்வசன்மம் *pūrva-śanmam*, பெ.(n.) முற்பிறப்பு; previous or past birth.

[Skt. *pūrva+janmam* > த. பூர்வசன்மம்]

பூர்வசன்மவாசனை *pūrvaśanma-vāśanai*, பெ.(n.) முந்திய பிறவியின் தொடர்பு; the propensities of a person in his previous birth which continue to exist in his present life.

[பூர்வம்+சன்மம்+வாசனை]

பூர்வசென்மவாசனை *pūrvaśeṇma-vāśanai*, பெ.(n.) பூர்வசென்மவாசனை பார்க்க; see *pūrvaśanma-vāśanai*.

[பூர்வ+சென்மம் + வாசனை]

பூர்வதனம் *pūrva-danam*, பெ.(n.) முன்பே அமைந்துள்ளது (சி.சி.2:33, சிவாக்.); that which exists already.

[Skt. *pūrva+tana* > த. பூர்வதனம்]

பூர்வதிக்கு *pūrvatikku*, பெ.(n.) கிழக்கு; east. "பூர்வதிக்கில் வாழ்வார்க்கு" (சைவச. பொது. 227).

[பூர்வம்+திக்கு]

பூர்வதிசை *pūrva-tisai*, பெ.(n.) பூர்வதிக்கு பார்க்க; see *pūrva-tikku*.

பூர்வதுவந்தம் *pūrva-duvandam*, பெ.(n.) ஊழ்வினைப் பயன் (வின்.); result of past karma.

[Skt. *pūrva+dvand* > த. பூர்வதுவந்தம்]

பூர்வதொந்தம் *pūrva-tondam*, பெ.(n.) பூர்வதுவந்தம் பார்க்க (வின்.); see *pūrva-duvandam*.

பூர்வபக்கம் *pūrva-pakkam*, பெ.(n.) பூர்வபட்சம் பார்க்க; see *pūrvapaṭcam*.

பூர்வபட்சம் *pūrva-paṭcam*, பெ.(n.) 1. வளர்பிறை; bright fortnight. 2. எதிரியின் சொற்போர் (வாதம்); first part of an argument, containing the views of an opponent, opp. to *śittāntam*; prima facie view or argument on any question.

[Skt. *pūrva+paṭcam* > த. பூர்வபட்சம்]

பூர்வபட்சி-த்தல் *pūrva-paṭci*, 4 செ.கு றாவி. (v.t.) எதிரி கூறிய மறுப்புரையை எடுத்துக்காட்டி விடையளித்தல்; to state the opponent's views and arguments for the purpose of answering them. "ஓரர்த்தத்தைத் தாயார் வார்த்தையாலே

பூர்வபட்சித்து மகள் வார்த்தையாலே சித்தாந்திக்கிறது" (திவ். திருநெடுந். 18, வியா).

[Skt. *pūrva+paṭsa* > த. பூர்வபட்சி-த்தல்]

பூர்வபதம் *pūrva-padam*, பெ.(n.) தொகை மொழியுள் முதலிலுள்ள சொல் (பி.வி.22, உரை); first member of a compound word.

[Skt. *pūrva+pata* > த. பூர்வபதம்]

பூர்வபற்குனி *pūrva-parkuni*, பெ.(n.) கணை விண்மீன் (பூரம்) (வின்.); the 11th nakṣatra.

[Skt. *pūrva+phalguni* > த. பூர்வபற்குனி]

பூர்வபுண்ணியத்தானம் *pūrva-puṇṇiya-tānam*, பெ.(n.) பிறப்பியத்தில் (சாதகம்) முன்னை நல்வினையைத் தெரிவிக்கும் ஐந்தாம் வீடு (C.G.); fifth house in a horoscope, showing past meritorious deeds.

[Skt. *pūrva+puṇya+sthāna* > த. பூர்வ புண்ணியத்தானம்]

பூர்வபுண்ணியம் *pūrva-puṇṇiyam*, பெ.(n.) முன்னை நல்வினை (வின்.); meritorious deeds of past births.

[Skt. *pūrva+puṇya* > த. பூர்வபுண்ணியம்]

பூர்வம்¹ *pūrvam*, பெ.(n.) குறிப்பிடும் ஒன்றின் நிறைந்த தன்மை (அல்லது) அடிப்படை என்ற பொருளில் பெயர்ச் சொற்களோடு இணைந்து வரும் சொல்; combining with nouns to give the sense of the nature of being full (with the thing mentioned) basis (of).

பூர்வம்² *pūrvam*, பெ.(n.) 1. தொடக்கம் (ஆதி); first, beginning. 2. பழைமை; antiquity, oldness. 3. கிழக்கு; east. 4. முதன்மை (வின்.); periority, precedence. 5. முற்காலம்; former time.

[Skt. *pūrva* > த. பூர்வம்]

பூர்வம்³ *pūrvam*, வி.எ.(adv.) பூர்வகம் பார்க்க; see *pūrvāgam*.

பூர்வமாய் *pūrvam-āy*, வி..எ.(adv.) பூர்வகம் (வாயுசங். பலவ. 3) பார்க்க; see *pūrvagam*.

பூர்வமீமாஞ்சை *pūrva-mīmāṅjai*, பெ.(n.) மறையில் கூறப்படும், வினை, ஓகம், சமயவழிபாடு முதலியவற்றை விளக்கிக் கூறும் சைமினி முனிவர் எழுதிய கலைநூல்; system of Indian philosophy, founded by Jaimini, investigating and determining the nature of dharma or the duties, rites, and rituals enjoined by the Vēdic law and also incidentally enunciating the correct principles of Vēdic exegesis, dist. fr. *uttaramīmāṅjai*.

[பூர்வம்+மீமாஞ்சை]

பூர்வவேதம் *pūrva-vēdam*, பெ.(n.) தொடக்கக் (ஆதி) காலத்து மறைகள். இவை 4 வகை தைத்திரியம், பௌடிகம், தலவகாரம், சாம வேதம் என்பன; the preancient Vedam which consists of four parts - Thaitirium poudikam, Thalavakāram and Sāmam. (சா.அக.)

1. தைத்திரியம் - அற ஒழுக்கமாகிய ஐந்து பெரிய வேள்விகளைப் பற்றிச் சொல்வது.

2. பௌடிகம் - பொருள் பற்றிய ஒழுக்கமாகிய அரச நீதியைப் பற்றியது.

3. தலவகாரம் - முல்லை நிலத்துச் செய்கையாகிய சுற்பொழுக்கத்தை அறிவிப்பது.

4. சாமவேதம் - அறம், பொருள், இன்பம் ஆக இம்முன்றின் நிலையாமை பற்றியும் அதற்கு மேலுள்ள வீடு பேறாகிய அழிவற்ற பேரின்பப் பொருளைப் பற்றியும் நன்கு விளக்குவது.

பூர்வாங்கம்¹ *pūrvāṅgam*, பெ.(n.) திருமணம் முதலியவற்றுக்குறுப்பாய் அவற்றின் முன்னிகழ்த்தப்படுவது; anything preliminary, the preliminary rites forming part of a ceremony, as marriage.

[Skt. *pūrva+āṅga* > த. பூர்வாங்கம்]

பூர்வாங்கம்² *pūrvāṅgam*, பெ.(n.) மேல் நிலையில் பாடும் இசை ஓசைகளுள் முதல்

நான்கு (Mus.of.Ind.63); lower tetrachord of the octave.

[Skt. *pūrvāṅga* > த. பூர்வாங்கம்]

பூர்வாசாரம் *pūrvāśāram*, பெ.(n.) பழைய வழக்கம்; ancient custom. "பூர்வாசாரங் கொண்டு இறையிலியாக" (S.I.I.vi, 145).

[Skt. *pūrva+ācāra* > த. பூர்வாசாரம்]

பூர்வாசிரமம் *pūrvāśiramam*, பெ.(n.) துறவியின் முந்திய நிலை; previous stage of life, as of an ascetic.

[Skt. *pūrva+āśrama* > த. பூர்வாசிரமம்]

பூர்வாப்பியாசம் *pūrvā-p-piyāśam*, பெ.(n.) தொன்று தொட்ட வழக்கம் (வின்.); ancient usage or custom; manners and customs of former times.

[Skt. *pūrva+abhyāsa* > த. பூர்வாப்பியாசம்]

பூர்வாபரம் *pūrvābaram*, பெ.(n.) மணவினை பிணவினைக்குரிய மந்திரங்கள்; collection of mantras, used in marriages and funerals.

[Skt. *pūrva+param* > த. பூர்வாபரம்]

பூர்வார்சிதம் *pūrvārśidam*, பெ.(n.) முன்னோர் ஈட்டிய பொருள்; ancestral property.

[Skt. *pūrva+arjita* > த. பூர்வார்சிதம்]

பூர்விகன் *pūrvigaṇ*, பெ.(n.) அகவை (வயது) முதிர்ந்தவன் (கோயிலொ. 29); old man.

[Skt. *pūrvika* > த. பூர்விகன்]

பூர்வீகசரித்திரம் *pūrvīka-sarittiram*, பெ.(n.) பழைய வரலாறு (வின்.); ancient history.

[Skt. *pūrvīka+caritra* > த. பூர்வீகசரித்திரம்]

பூர்வீகம் *pūrvīgam*, பெ.(n.) 1. முற்காலம்; antiquity, old times. 2. மூலம் (வின்.); origin.

[Skt. *pūrvika* > த. பூர்வீகம்]

பூர்வோத்தரம் *pūrvōttaram*, பெ.(n.) 1. முழு விளக்கம்; முழுச்செய்தி (விருத்தாந்தம்); all

the circumstances, antecedent and subsequent. "அவனைப் பூர்வோத்தரங்களைக் கேட்குமளவில்" (கோயிலொ. 30).
2. வடகிழக்கு; north east.

த.வ. தொய்வரவு

[Skt. pūrvōt-tara > த. பூர்வோத்தரம்]

பூர்வோத்தரவிருத்தம் pūrvōttara-viruttam, பெ.(n.) முன்னொடு பின் மாறுபடுகை; self-contradiction, inconsistency.

[Skt. pūrvōttara+viruddha > த. பூர்வோத்தரவிருத்தம்]

பூர்னீசு pūrṇīśu, பெ.(n.) கம்பளிப் போர்வை (C.G.); flannel or woollen covering.

[U. būrnīs > த. பூர்னீசு]

பூர்ட்டாதி pūrattādi, பெ.(n.) முற்கொழுங்கால் என்னும் இருபத்தைந்தாம் நாண்மீன்; the 25th nakṣatra.

[Skt. prōṣṭhapada > த. பூர்ட்டாதி]

பூரணகருப்பம் pūraṇa-karuppam, பெ.(n.) எல்லா உறுப்புகளும் வெளித்தோன்றி அமையப் பெற்று உடம்பும் நன்னிலை எய்திகாணும் நிலைமை; நிறைந்த கருப்பம்; full term or period of pregnancy. (சா.அக.).

பூரணகருப்பிணி pūraṇa-karuppiṇi, பெ.(n.) நிறைமாத பிள்ளைத்தாய்ச்சி; நிறைசூலி; woman in advanced state of pregnancy.

[Skt. pūrṇa+garbhini > த. பூரணகருப்பிணி]

பூரணகலசம் pūraṇa-kalaśam, பெ.(n.) பூரணகும்பம் பார்க்க; see pūraṇakumbam.

பூரணகிரகணம் pūraṇa-kirakaṇam, பெ.(n.) முழுக்கோள் பற்றுக்கை; total eclipse.

த.வ. நிறைகோள்பற்று

[Skt. pūrṇa+grahaṇa > த. பூரணகிரகணம்]

பூரணகுணம் pūraṇa-kuṇam, பெ.(n.) முழுமையாக நலமடைதல்; complete cure. (சா.அக.)

பூரணகும்பம் pūraṇa-kumbam, பெ.(n.) மாவிலை தருப்பை முதலியவற்றால் ஒப்பனை செய்து நீர் நிறைக்கப்பட்ட குடம்; pot full of water and decorated, used on auspicious occasions. "பூரண கும்பமும் பொலம்பாலிகைகளும்". (மணிமே. 1:44)

த.வ. நிறைகுடம்

[Skt. pūrṇa > த. பூரணம்+கும்பம்]

பூரணகும்பமரியாதை pūraṇa-kumbamariyātai, பெ.(n.) நற்காரியங்களுக்காக முகாமையா (முக்கியமா)னவர்களுக்குத் தரப்படும் மதிப்புரவு; welcome accorded to dignitaries with - pūraṇakumba (usually in a temple).

[பூரணம்+கும்பம்+மரியாதை]

பூரணத்திற்புக்கியாடல் pūraṇattirpukkiyādal, பெ.(n.) உடலினின்று உயிரை தன்னிச்சைப்படி பிரித்தலும் மறுபடி உடலிற்கொண்டு வந்து சேர்த்தலும் ஆகிய கூடு விட்டு கூடு பாய்கை; soul passing from one body to the other. (சா.அக.)

பூரணத்துவம் pūraṇattuvam, பெ.(n.) நிறைவான நிலை; perfection, wholeness.

பூரணபாத்திரம் pūraṇa-pāttiram, பெ.(n.) 1. 256 சிறங்கையரிசி கொள்ளும் ஏனம் (பாத்திரம்); a vessel of the capacity of 256 handful of rice. 2. பூரண கும்பம் பார்க்க; see pūraṇa-kumbam.

[Skt. pūrṇa+pāttiram > த. பூரணபாத்திரம்]

பூரணபிண்டம் pūraṇa-piṇḍam, பெ.(n.) முழுவளர்ச்சி பெற்ற கரு; full grown foetus. (சா.அக.).

[பூரணம்+பிண்டம்]

பூரணம்¹ pūraṇam, பெ.(n.) 1. நிறைவு (பிங்.); fullness, plenitude, perfection. 2. முழுமை; entireness, whole. 3. மிகுதி (யாழ்.அக.); plenty. 4. முடிவு; consummation,

accomplishment. "அக்காரியம் பூரணமாயிற்று". 5. பொந்திகை (திருப்தி); satisfaction, gratification. அவனுக்கு இப்போதுதான் மனம் பூரணமாயிற்று. 6. ஐந்து விரல்களையும் விலக வைத்து நீட்டிக்காட்டும் அவிநயக்கை வகை (வின்.); gesture in which the five fingers are held out straight and apart from one another.

[Skt. *pūrṇa* > த. பூரணம்]

பூரணம்² *pūraṇam*, பெ.(n.) 1. இரண்டாவது முன்றாவது (எண் வரிசைமுறைப் பெயர்) என எண்கள் நிறுத்த முறையைக் குறிக்கும் எண்; ordinal. "எண்கள் நான்கும் ஈண்டுப் பூரணப் பொருளவாய் நின்றன". (பரிபா. 3, 78, உரை); 2. பணியாரத்தினுள்ளீடு; pie inside a pastry or confection. 3. பிதிர்ப்பிண்டம் (யாழ்.அக.); cake offered to the manes. 4. ஆடையின் குறுக்கிழை (யாழ்.அக.); woof. 5. மழை (யாழ்.அக.); rain.

[Skt. *pūraṇa* > த. பூரணம்]

பூரணம்³ *pūraṇam*, பெ.(n.) 1. உடம்பின் அறிவுக்கண்; eye of wisdom. 2. குழிப் புண்ணில் ஆற்றக் கூடிய மருந்தை நிரப்பதல்; to fill the perforating ulcer with medicine. 3. முழுமையான ஆயுள்வேத மருந்து; a medicine containing gold, mercury and sulphur. 4. இலவங்கப் பட்டை; cinnamam bark. 5. பெண்குறி; female private part. (சா.அக.)

பூரணமதுமேகம் *pūraṇa-madumēgam*, பெ.(n.) முக்கோள் வேறுபாட்டினால் நோயாளியை நெடு நாளைக்கு உயிருடன் வைத்திருக்கும் ஒரு வகை நீரழிவு நோய்; diabetes which does not end the life. (சா.அக.)

[பூரணம்+மதுமேகம்]

பூரணன் *pūraṇaṇ*, பெ.(n.) 1. குணங்கள் நிரம்பினவன்; perfect being; one perfect in

all attributes. 2. கடவுள்; God, as the most perfect. "பூரணன் நிருமுன்னர்" (சிவரக. மேரு. 20). 3. மூர்த்த பாடாணம் (சங்.அக.); a kind of prepared arsenic.

[Skt. *pūrṇa* > த. பூரணன்]

பூரணை¹ *pūraṇai*, பெ.(n.) 1. நிறைவு; fullness, perfection. "பூரணையாற் பதினாற் கயிற்றோக் கப்புவன மெல்லாம்" (திருநூற். 91). 2. வெள்ளுவா, நிறையுவா; the tank to the north of a full moon. 3. ஐம்மி, பதினமி, உவா என்ற நிலவு நாள்கள் (திவா.); the 5th, 10th and 15th *titi* in a lunar fortnight. 4. நிலவுலகிற்கு மேல் தேவர்களால் உருவாக்கப்பட்ட சிவனாலயத்தின் (சமவ சரணத்தின்) வடப்புறமுள்ள வாவி (மேருமந். 1086, உரை).

[Skt. *pūrṇā* > த. பூரணை]

பூரணை² *pūraṇai*, பெ.(n.) ஐயனார் தேவி (பிங்.); the consort of Aiyaṇār.

[Skt. *pūraṇai* > த. பூரணை]

பூரணகேள்வன் *pūraṇai-kēlvan*, பெ.(n.) ஐயனார் (பிங்.); Aiyaṇār, as husband of *Pūraṇai*.

[Skt. *pūraṇi* > த. பூரணை+கேள்வன்]

பூரத்திரயம் *pūra-t-tirayam*, பெ.(n.) கணை (பூரம்), முற்குளம் (பூராடம்), முற்கொழுங்கால் (பூரட்டாதி) என்ற விண்மீன்கள் (விதான. குணாகுண. 13, உரை); the 11th, 20th and 25th *nakṣatras*.

[Skt. *pūra+traya* > த. பூரத்திரயம்]

பூரா¹ *pūrā*, கு.பெ.எ.(adj.) 1. முழுவதுமான; complete, full, whole. 2. முழுவதும்; fully, completely.

[U. *pūrā* > த. பூரா]

பூரா² *pūrā*, பெ.(n.) பூராசருக்கரை (C.G.) பார்க்க; see *pūrāśarukkarai*.

[U. *būrā* > த. பூரா]

பூராக்கை *pūrākkai*, பெ.(n.) கைதேர்ந்தவன் (வின்.); expert.

[U. *pūra* > த. பூரா+கை]

பூராக்கைகாரன் *pūrā-k-kaikāraṅ*, பெ.(n.) பூராக்கை பார்க்க; see *pūrākkai*.

[U. *pūra* > த. பூரா+கைகாரன்]

பூராசர்க்கரை *pūrā-śarkkarai*, பெ.(n.) பூரா சருக்கரை பார்க்க; see *pūrā-śaru-k-karai*.

[U. *būrā* > த. பூரா+சர்க்கரை]

பூராசருக்கரை *pūrāśaru-k-karai*, பெ.(n.) பழுப்புச் சருக்கரை; fine brown sugar. (சா.அக.)

[பூரா+சருக்கரை]

பூராடம் *pūrādam*, பெ.(n.) முற்குளம் என்னும் இருபதாம் நாளின்; the 20th nakshatra.

[Skt. *pūrvāśādhā* > த. பூராடம்]

பூராடமாக *pūrāda-māśu*, பெ.(n.) பால்வெளி மண்டலம் (வின்.); galaxy, the milky way.

[Skt. *pūrvāśādhā* > த. பூராட+மாக]

பூருவம் *pūruvam*, பெ.(n.) 1. பழமை; antiquity, oldness. "பூருவ வயிரநாடிப் போர் விளைத்து" (சேதுபு. கத்து. 37). 2. கிழக்கு; east.

[Skt. *pūrva* > த. பூருவம்]

பூருவாசாரியர் *pūruvāśāriyar*, பெ.(n.) 1. பழைய சமயாசாரியர்; religious preceptors of ancient times. "பூருவாசாரியர்கள் போத மனுட்டானங்கள்" (உபதேசரத். 72). 2. பண்டைய நூலாசிரியர் (பி.வி.8); ancient authors.

[Skt. *pūrva* > த. பூருவ+ஆசாரியர்]

பூரை *pūrai*, பெ.(n.) 1. நிறைவு (யாழ்.அக.); fullness. 2. போதியது; sufficiency. "மாதர்க டோதகப் பொய்யிலாமும் புலையினிப் பூரைகாண்" (தாயு. பொன்னைமாத. 40). 3. முடிவு; end, finish. "கூத்தினிப் பூரையிட வமையாதோ" (திருப்பு. 879). 4. இன்மை

(வின்.); nothingness, naught. 5. உதவாக்கரை; worthless person or thing. "அமரரிதுபூரை யதிசயமெ னருள்பாட" (திருப்பு. 593).

[U. *pūrā* > த. பூரை]

பெகுலம் *pekulam*, பெ. (n.) மிகுதி; a large number or quantity. "அம்பு பெகுலந் தொடுத்து" (பாரத.பதினேழாம்.73).

[Skt. *bahula* > த. பெகுலம்]

பெட்டில் *peṭṭil*, பெ.(n.) நரம்புக் கருவி வகை; fiddle.

[E. *fiddle* > த. பெட்டில்]

பேசரா *pējarā*, பெ.(n.) குடியற்ற சிற்றூர்; uninhabited village.

[U. *bē-ciradh* > த. பேசரா]

பேசரி *pēsari*, பெ.(n.) வைரக்கற்கள் பதித்த பகுதியும் அதனுள் இணைந்த சிறு வளையமும் கொண்ட ஒரு வகை மூக்குத்தி; a kind of nose jewel studded with (eight) diamonds and a ring attached to it.

[U. *bēsari* > த. பேசரி]

பேசன்லாடு *pēsana-lādu*, பெ.(n.) 1. பிசிறுலாடு; a kind of confection-ball of green pulse. 2. கடலைமாவாற் செய்த பணியார வருண்டை (இந்துபாக.308); a kind of confection-ball of bengalgram.

[Mhr.*pēsan*+ த. லாடு]

பேசா *pējā*, பெ.(n.) மட்டமான தரமுடையது; low quality.

[U. *bējā* > த. பேசா]

பேசார் *pējār*, பெ.(n.) 1. சோர்வு; fatigue, weakness. 2. தொந்தரவு; annoyance, disgust.

[U. *bēzār* > த. பேசார்]

பேசாவியாச்சியம் *pējā-viyācciyam*, பெ. (n.) அடிப்படையில்லாத வழக்கு; groundless or vexatious suit.

[Skt. *bējā* > த. பேசாவியாச்சியம்]

பேசாறு-தல் ~ *pējāru-*, 5 செ.கு.வி.(v.i.) இளைப்புறுதல் (இ.வ.); to become wearied.

[Skt. *bēzār* > த. பேசாறு-,]

பேசிராக்கிராமம் *pēširā-k-kirāmam*, பெ.(n.) குடியிருப்பில்லாத ஊர் (C.G.); uninhabited village.

[U. *bēcarāg+grāmā* > த. பேசிராக்கிராமம்]

பேசு¹ *pēsh*, செ.கு.வி.(v.i.) மிக நன்று என்னும் பொருள் குறிக்கும் சொல்; exclamation meaning very good, excellent.

த.வ. வலே

[U. *bēṣ* > த. பேசு]

பேசு² *pēsh*, பெ.(n.) முதல்; foremost front.

[U. *pēs.* > த. பேசு]

பேசு³ *pēs*, பெ.(n.) கட்டடத்தின் தரைமட்டம் (இ.வ.); basement.

[E. *base* > த. பேசு.]

பேசுகிசுதி *pēshkisti*, பெ.(n.) 1. வரி; tax, tribute. 2. பெருநிலக்கிழார் கட்டும் வரி; rent payable to government by the owners of permanently settled estates.

[U. *pēs-kist* > த. பேசுகிசுதி.]

பேட்டா *pēṭṭā*, பெ.(n.) 1. தலைப்பாகை; turban. 2. பட்டும் பருத்தியும் கலந்து நெய்த தலைக் குட்டைத் துணி (G.Sm.D.I.i: 266); turban cloth woven of silk and cotton.

[H. *phēṭa* > த. பேட்டா]

பேட்டி *pēṭṭi*, பெ.(n.) நேர்காணல்; interview, audience.

[U. *bhēṭi* > த. பேட்டி]

பேட்டு¹ *pēṭṭu*, பெ.(n.) 1. பட்டைக்கரை; stripe, broad border. 2. சரடு (இ.வ.); string, as of a necklace. waist - cord containing more than one strand.

[Te. *pētu* > த. பேட்டு]

பேட்டு² *pēṭṭu*, பெ.(n.) கூடுதல் இழைகளைக் கொண்டு நெய்யப்படும் வடிவமைப்பு; pattern or design woven with extra warp threads.

பேட்டை¹ *pēṭṭai*, பெ.(n.) 1. நகர்ப்புறங்களில் ஏழை மக்கள் வசிக்கும் வசதி குறைந்த பகுதி; area or locality (of a town). 'எங்கள் பேட்டைக்கே வந்து தகராறு செய்கிறாயா'. 2. நகரத்திற்கருகே கூடும் சந்தை (யாழ்.அக.); market-place near a town. 3. பயண (பிரயாண) வண்டி தங்குமிடம்; caravanserai.

[Skt. *pēṭaka* > Mhr. *pēṭh* > த. பேட்டை]

பேட்டை² *pēṭṭai*, பெ.(n.) 1. குறிப்பிட்ட ஊர்தி அல்லது தொழில் நிறைந்து காணப்படும் பகுதி; locality where a particular kind of vehicle or work is found in large numbers. 'வண்டிப் பேட்டை'.

[பேட்டை¹ > பேட்டை]

பேடகம் *pēḍagam*, பெ.(n.) 1. பெட்டி; box. "பேடகத்திடை யொழுகிய தினபதி பெருங் குமரனை" (பாரத. சம்பவ. 41). 2. கூடை (யாழ்.அக.); basket. 3. திரள் (யாழ்.அக.); mass, heap.

[Skt. *pēṭaka* > த. பேடகம்]

பேடம் *pēḍam*, பெ.(n.) 1. வெள்ளாடு (யாழ்.அக.); goat.

[Skt. *bhēḍa* > த. பேடம்]

பேத்வரி *pēṭ-vari*, பெ.(n.) நகரையடுத்த ஊருக்கு வாங்கும் வரி (R.T.); a tax on a suburban village.

[Mar. *pēṭh* > த. பேத்+வரி]

பேதகம் *pēḍagam*, பெ.(n.) 1. மனவேறுபாடு; difference, disagreement, variance, discord. 2. தன்மை வேறுபாடு; change; transformation. "உயிரை மாய்த்தோ பேதகம் புரிவீர்" (குற்றா. தல. தருமசா. 118). 3. கபடம் (வஞ்சனை) (இ.வ.); deceit.

[Skt. *bhēḍaka* > த. பேதகம்]

பேதகன் *pēdagan*, பெ.(n.) 1. கருத்து வேறுபட்டவன்; one who is disaffected. "பேதகனான பிதாமரு ளெய்தா" (பாரத. வாரணா. 103). 2. மூன்று வகைக் கலப்பு இனத்தைச் சார்ந்தவன்; one belonging to any of the three mixed castes. "பின்னாகிய மும்மை கொள்பேதகரை" (கந்தபு. காமதக. 18).

[Skt. *bhēdaka* > த. பேதகன்]

பேதசித்தாந்தம் *pēda-cittāndam*, பெ.(n.) இருளும் ஒளியும் போல ஆதனும் சிவமும் இரண்டாயிருக்குமென்ற கொண்முடிபு (சங்.அக.); the doctrine that the Supreme Being and the individual soul exist as two different entities, as light and darkness.

[Skt. *bhēda+siddhaata* > த. பேதசித்தாந்தம்]

பேதசைவம் *pēda-śaivam*, பெ.(n.) சிவனியம் (சைவம்) பதினாறனுள் குருலிங்க சங்கமபத்தி பூண்டு சிவனை உருவமாகவும் அருவமாகவும் அருவருவமாகவும் ஊழ்கித்தால் வீடுபேறு கிட்டுமெனக் கூறும் சமயம்; a śaiva sect which holds that the path of salvation lies through worship of Śivaliṅga, guru and devoties, and meditation and Śiva in His triple aspect of uruvam, aruvam and aru-v-uruvam one of 16 śaivam.

[Skt. *bhēda+śaiva* > த. பேதசைவம்]

பேதப்படு-தல் *pēda-p-padu-*, 20 செ.கு.வி.(v.i.) 1. வேற்றுமைப்படுதல்; to disagree, to be discordant. 2. மயங்குதல்; to be bewildered. "பேதப் படுகின்ற பேதைமீர்காள்" (தேவா. 30, 7).

[பேதம்+படு-தல்]

பேதம் *pēdam*, பெ.(n.) 1. வேறுபாடு (திவா.); difference, dissimilarity. 2. மனமாறுகை; disagreement, variance, disaffection. 3. முரண்பாடு; diversity, variety. "கீத நின்ற பேதங்கள்" (கம்பரா. கடறாவு. 74). 4. திரிபு (வின்.); modification, alteration.

5. இணக்கமின்மை (வின்.); incongruity, inconsistency. 6. பிறிதொன்றற்கு இல்லாத ஏற்றம்; distinctive merit. 'சமயிகள் பேதங்கள் சொல்லிப் பிதற்றும் பிரான்' (திவ். திருவாய். 4.2:4). 7. பகுப்பு; subdivision, sect. division. 8. நால்வகை வழிகளுள் ஒருவர்க் கொருவர் பகையுண்டாக்கும் நெறி (சீவக. 747, உரை); policy of division or sowing discord among confederates, one of four kinds of upāyam. 9. (சுகதபேதம், சசாதிபேதம், லிசாதிபேதம் என்ற) மூன்று வகை வேறுபாடு (வேதா. சூ. 27, உரை); difference, of three kinds, viz. *śukata-pēdam*, *śuśādi-pēdam*, *viśādi-pēdam*.

பேதலி-த்தல் *pēdali-*, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. மாறுதல்; to vary, alter, change in form, appearance or nature; to be estranged. 2. வேற்றுமைப்படுதல் (வின்.); to be different; to differ. நிறம் பேதலிக்கிறது. 3. மனம் குழம்புதல்; to be discouraged, agitated or dismayed. பிணியினி லுடைந்து வாடிப் பேதலித் திரங்கு வார்கள் (சங்.அக.).

[Skt. *bhēda* > த. பேதலி-த்தல்]

பேதவாதசைவம் *pēda-vāda-śaivam*, பெ.(n.) அகச் சமயமாறனுள் இறைவனருளால் மலம் நீங்குமென்றும் முத்த நிலையில் இறைவனும் ஆதனும் (ஆதன்) தலைவன் தலைவி போல் வரென்றுங் கூறும் சமயம் (சி.சி. 11, 5, சிவஞா.); a Saiva sect which holds that the soul gets rid of corruption by the grace of God and that even in the state of emancipation it bears to God the relation of the beloved to the lover, one of six *aka-c-camayam*.

[Skt. *bhēda+vāda+śaiva* > த. பேதவாதசைவம்]

பேதவாதம் *pēda-vādam*, பெ.(n.) ஆதனின் தலைவனுக்கு (ஜீவேசுரார்க்கு) வேற்றுமை கூறுங் கொள்கை; doctrine of the quality of the universe and the Supreme Soul opp. to *apēta-vātam*.

[Skt. *bhēda+vāta* > த. பேதவாதம்]

பேதனம் *pēdanam*, பெ.(n.) 1. எட்டு கருமத் தொன்றும் மக்களுள் வேற்றுமை விளைப்பது மான கலை; magic art of causing discord between persons, one of aṣṭa-karumam. 2. மாழையை பிறிதொன்றாக மாற்றும் கலை; the art of transmutation. 3. பன்றி (சங்.அக.); hog.

[Skt. *bhēdara* > த. பேதனம்]

பேதாபேதம் *pēdāpēdam*, பெ.(n.) 1. வேற்றுமையும் ஒற்றுமையும்; similarity and dissimilarity, agreement and disagreement.

[Skt. *bhēdā-bhēda* > த. பேதாபேதம்]

பேதாபேதி *pēdāpēdi*, பெ.(n.) பேதாபேத சித்தாந்தமுடையோன் (திவ். திருச்சந். 1, வ்யா. பக். 9); follower of the Bhāskara school of philosophy.

[Skt. *bhēdābhēdin* > த. பேதாபேதி]

பேதானா *pēdānā*, பெ.(n.) 1. சீமை மாதுளை; quince. 2. சீமை மாதுளை விதை; quince seed.

[U. *bihidāna* > த. பேதானா]

பேதி¹ *pēdi*, பெ.(n.) 1. பிரிப்பது; that which divides, detaches or separates. 2. பிரிந்தவன் (பேதமானவன்) (யாழ்.அக.); one who is estranged. 3. இதளியம் (அக.நி); mercury, quicksilver. 4. கழிச்சல்; diarrhoea, purging. 5. கக்கல் கழிச்சல்; cholera. 6. குடலைத் துப்புரவு செய்யும் கழிச்சல் மருந்து (பேதிமருந்து) (வின்.); purgative, cathartic.

[Skt. *bhēdin* > த. பேதி]

பேதி²-த்தல் *pēdi-*, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. மாறுபடுதல்; to change, vary, differ. "பேதியா விற்ப வெள்ளத்தை" (திவ். பெரியதி. 4.3:2). 2. கெடுதல் (யாழ்.அக.); to degenerate, deteriorate. 3. உடைதல்; to be broken, interrupted, frustrated. 4. கழிச்சலாகுதல் (வின்.); to purge. 5. குழம்புதல் (சங்.அக.); to

become confused. 6. மனம் மாறுபடுதல் (யாழ்.அக.); to become changed in mind.

[Skt. *bhēda* > த. பேதி-த்தல்]

பேதி³-த்தல் *pēdi-*, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. பிரித்தல்; to divide, separate. 2. மனமலையச் செய்தல் (வின்.); to excite, disgust, alienate. 3. மாற்றுதல்; to change, diversity. 4. வெட்டுதல் (உரி.நி.); to cut, split.

[Skt. *bhēda* > த. பேதி-த்தல்]

பேதிக்குக்கொடு-த்தல் *pēdikku-k-kodu-*, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. கழிச்சல் மருந்து கொடுத்தல் (வின்.); to administer a cathartic. 2. அச்சமுண்டாக்குதல்; to terrify, cause fear.

[Skt. *bhēdin* > த. பேதி > பேதிக்கு+கொடு-த்தல்]

பேதிகட்டல் *pēdi-kattal*, பெ.(n.) பேதியாதலை நிறுத்தல்; to stop motion. (சா.அக.)

பேதித்துநட-த்தல் *pēditu-naḍa-*, 3 செ. குன்றாவி.(v.t.) நாடி மாறுபட்டு ஓடுதல்; variation or deviation in the beating of pulse. (சா.அக.)

[பேதி+அத்துநட-த்தல்]

பேதிபண்ணு-தல் *pēdi-pannu-*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) துப்புரவு செய்தல்; to cause purging. (சா.அக.)

[பேதி+பண்ணு-தல்]

பேதிமருந்து *pēdi-marundu*, பெ.(n.) கழிச்சலுக்குக் கொடுக்கும் மருந்து; a medicine given for cleansing the bowels cathartic purgative. (சா.அக.)

[பேதி+மருந்து]

பேதிமாத்திரை *pēdi-māttirai*, பெ.(n.) கழிச்சல் மாத்திரை; pills causing motions. (சா.அக.)

[பேதி+மாத்திரை]

பேதியாகுமூலி *pēdiyāgumūli*, பெ.(n.) கழிச்சலையுண்டாகும் சரக்கு; anything that

causes motions such as. சிவதை, நேர்வாளம், நிலாவரை போன்றவை. (சா.அக.)

பேதுரு *pēduru*, பெ.(n.) இராயப்பர் என்ற கிறித்தவப் பெரியார்; St. Peter.

பேப்பர் *pēpper*, பெ.(n.) 1. தாள்; paper. 2. செய்தித்தாள் (இக்.வ.); news paper.

[E. paper > த. பேப்பர்]

பேபந்து *pēpandu*, பெ.(n.) 1. ஒழுங்கின்மை; being without order confusion, irregular. 2. கட்டுக் காவலின்மை; insecurity.

[U. bēband > த. பேபந்து]

பேபர்வா *pēparvā*, கு.பெ.எ.(adj.) கவனக் குறைவான (C.G.); careless, headless, negligent.

[U. bēparwā > த. பேபர்வா]

பேபாக்கி *pēpākki*, பெ.(n.) மீதியின்மை (C.G.); out right settlement, payment in full.

[U. bēbaqi > த. பேபாக்கி]

பேமாலம் *pēmālam*, பெ.(n.) மூடன்; simpleton, foolish, fellow.

[U. bēmālum > த. பேமாலம்]

பேயூடம் *pēyūdam*, பெ.(n.) 1. அமிர்தம்; nectar. 2. சீம்பால்; beestings. 3. வெண்ணெய்; butter.

[Skt. pēyūsa > த. பேயூடம்.]

பேரி *pēri*, பெ.(n.) மரவகை; communis.

[E. pear > த. பேரி.]

பேரீசு *pērij*, பெ.(n.) 1. கணக்கின் மொத்தத் தொகை; total or aggregate of an account. 2. பட்டாதார் அல்லது ஊரார் கட்டும் மொத்தவரி; total amount of a revenue assessment.

[U. bēriḥ > த. பேரீசு.]

பேலகம் *pēlagam*, பெ.(n.) தெப்பம் (யாழ்.அக.); boat.

த.வ. மிதவை

[Skt. bhēlaka > த. பேலகம்.]

பேலம் *pēlam*, பெ.(n.) 1. விதை; testicle. 2. சிறுபங்கு; small portion or share. 3. போகுதல்; going.

[Skt. pela > த. பேலம்.]

பேலவம் *pēlavam*, பெ.(n.) மென்மைத் தன்மை; softness.

[Skt. pēlava > த. பேலவம்.]

பேலா *pēlā*, பெ.(n.) கிண்ணவகை; a kind of cup. சந்தனப் பேலா.

[U. piyāla > த. பேலா.]

பேலி *pēli*, பெ.(n.) குதிரை (சங்.அக.); horse.

[Skt. pēlin > த. பேலி.]

பேவார்க *pēvārśu*, பெ.(n.) 1. பிறங்கடையற்றவன்; one who is without an heir or representative, one who has no one to claim as his relation or to inherit his property. 2. கேட்பாரற்ற பொருள்; unclaimed property. 3. பயனற்ற தன்மை; worthlessness. "அவ்வேலை பேவார்கா யிருக்கிறது".

[U. wāris > த. பேவார்க.]

பேனம்¹ *pēnam*, பெ.(n.) அனுவல்லிப் பூடு; (நாமதீப.393); opium.

பேனம்² *pēnam*, பெ.(n.) நுரை; froth, foam. "பேன வெண்குடையவாய" (கம்பரா. பிரமாத்.145).

[Skt. phēna > த. பேனம்.]

பேனா *pēnā*, பெ.(n.) மைதோய்த்து எழுதுங்கருவி; pen, quill.

த.வ. தூவல்

[E. pen > த. பேனா.]

பேனாகத்தி *pēnā-katti*, பெ.(n.) சிறுகத்தி வகை; pen knife (pond.).

[E. pen > த. பேனாகத்தி.]

பைக்கே *paikkē*, பெ.(n.) பணம் (P.T.L.); money.

[T. paikam > த. பைக்கே.]

பைசந்தி *paicandi*, பெ.(n.) 1. நுரையீரலிலிருந்து எழும்பும் ஒருவித சத்தம்; sound from lungs. 2. கருப்பந்தரிக்குமிடம்; womb; uterus (சா.அக.).

பைசல் *paīśal*, பெ.(n.) 1. வழக்கு முதலிய வற்றின் தீர்மானம்; decree, judgment, decision, settlement of a quarrel, settlement of a debt. 2. 1801ஆம் ஆண்டு சென்னைத் துரைத்தனத்தாராற் செய்யப்பட்ட நிலவரித் திட்டம்; original settlement, assessment fixed at the time of the original settlement, assessment fixed at the time of the original survey in Madras, generally about the year 1801. 3. இறத்தல்; die. "ஆள் பைசல்" (உ.வ.).

த.வ. தீர்வு

[U. *faisal* > த. பைசல்.]

பைசல்கம்மி *paical-kammi*, பெ.(n.) விளைவுக் குறைவால் ஏற்படும் வரிக்குறைப்பு; partial remission of revenue on account of scanty crop.

[U. *faisal+* > த. பைசல்கம்மி.]

பைசல்தீர்வை *paical-tīrvai*, பெ.(n.) தீர்வை திட்டப்படுத்திய காலத்தில் ஏற்பட்ட நிலவரி; rate of assessment fixed on each field at the time of the first settlement.

[U. *faisal+* > த. பைசல்தீர்வை.]

பைசல்நாமா *paisal-nāmā*, பெ.(n.) எழுத்து மூலமான தீர்ப்பு; written order or award.

[U. *faisal+* > த. பைசல்நாமா.]

பைசல்புல்வரி *paisal-pul-vari*, பெ.(n.) மேய்ச்சற் புல்லுக்கு இடும் தீர்வை; fixed grazing tax or cess

[U. *faisal+* > த. பைசல்புல்வரி.]

பைசல்சாஸ்தி *paisal-cāsti*, பெ.(n.) கணக்குத் தீர்வைக்கு அதிகமாக தண்டப்படும் வரி; any payment levied over and above the paicaltīrvai.

[U. *faisal+rāsti* > த. பைசல்சாஸ்தி]

பைசா¹ *paīśā*, பெ.(n.) 1. பை பார்க்க; see *paīśā*. 2. காலணா; quarter anna. 3. சில்லறை; copper change.

[U. *paīśā* > த. பைசா.]

பைசா² *paīśā*, பெ.(n.) பைதா பார்க்க; see *paitā*.

[U. *paīyā* > த. பைசா.]

பைசாசசத்துவம் *paīśāśa-śattuvam*, பெ.(n.) பெண்டிரது பத்துசத்துவங்களுள் ஒன்று (கொக்கோ.4, 24); a quality of woman, one of pattu-cattuvam.

[U. *paīśāśa* > த. பைசாசசத்துவம்.]

பைசாசகரம் *paīśāśa-curam*, பெ.(n.) ஒருவகைக் காய்ச்சல் நோய்; a kind of fever.

[U. *paīśāśa* > த. பைசாச+கரம்.]

பைசாசத்துத்தி *paicācatutti*, பெ.(n.) பேய்த்துத்தி; a kind of abutilon (சா.அக.).

த.வ. காட்டுத்துத்தி

பைசாசத்தும்புலா *paicācattumpulā*, பெ.(n.) பேய்த்தும்புலா; a plant (சா.அக.).

த.வ. காட்டுத்தும்புலா

[பைசாசம்+தும்புலா.]

பைசாசத்தும்பை *paicācattumpai*, பெ.(n.) பேய்த்தும்பை; wild tumbai plant (சா.அக.).

த.வ. காட்டுத் தும்பை

பைசாசத்தூரிதம் *paicācattūritam*, பெ.(n.) பேயுமத்தை பார்க்க; see *pēyūmattai* (சா.அக.).

த.வ. காட்டுமத்தை

பைசாசநிலை *paisasanilai*, பெ.(n.) பைசாசம்¹⁻² பார்க்க; see *paisasam*¹⁻².

பைசாசநெல் *paīśāśa-nel*, பெ.(n.) மலைநெல்; paddy grown in mountains (சா.அக.).

த.வ. காட்டுநெல்

[பைசாசம் + நெல்.]

பைசாசப்புணர்ச்சி *paicāc-p-puṇarcci*,

பெ.(n.) 1. பெண் தூங்கும்போது அல்லது மயங்கிக் கிடக்கும்போது புணர்தல்; having sexual connection with a woman while she is sleeping or unconsciousness. 2. வலக்காரமாய் அல்லது ஒப்புதலில்லாது கலவி செய்தல்; seducing a woman by force or without her consent. 3. கொக்கோக 64 விளையாட்டுகளில் ஒன்று; one of the 64 postures of sexual intercourse with a woman as described in erectic science called kokkogam compiled by kokkogamuni (சா.அக.).

த.வ. இயல்பலாத புணர்ச்சி, பெருந்திணை

[Skt. paisasa > த. பைசாசம்+புணர்ச்சி.]

பைசாசபூமி *paicāca-pūmi*, பெ.(n.)

தொன்மங்கள் கூறும் நிலங்களுளொன்று (அபி.சிந்.); one of the mythological divisions of the world.

[Skt. paicācam+ > த. பைசாசபூமி.]

பைசாசம்¹ *paśācam*, பெ.(n.) 1. பேய்; devil, goblin. 2. வில்லோர் நிலை நால் வகையுள் ஒரு காலை நிலையாக ஊன்றி ஒருகாலை மடக்கி நிற்கும் நிலை (பிங்.); position of an archer in which one leg is held straight and the other bent, one of four *villōr-nilai*. 3. எண் வகை மணங்களுள் துயின்றாள், களித்தாள், மூத்தாள், இழிந்தவள் முதலிய மகளிரைச் சேரும் மணம்; a form of sexual dealing in which a man embraces a sleeping or intoxicated woman or a woman older than himself or of a lower caste as prevailing among the *piśācas*.

த.வ. பூதம்

[U. paśāca > த. பைசாசம்.]

பைசாசம்² *paśācam*, பெ.(n.) 1. இரும்பு (சங்.அக.); iron. 2. பேய்; devil. (சா.அக.).

[U. paśāca > த. பைசாசம்.]

பைசாசமுள்ளி *paśāśamulli*, பெ.(n.)

காட்டுமுள்ளி; solanum lacquini (சா.அக.).

[பைசாசம் + முள்ளி.]

பைசாசி¹ *paśāci*, பெ.(n.) 1. வடதமிழ் எனப்பட்ட பிராகிருத மொழியின் கிளை மொழி (சி.சி.பாயி.2, மறைஞா.); *paśāśi* a prakrit dialect. 2. சடாமாஞ்சி; spikenard. 3. பெண் பிசாசு; she-goblin.

[U. paśāci > த. பைசாசி.]

பைசாசி² *paicāci*, பெ.(n.) சடாமாஞ்சி; a kind of medicinal grass valerian or Indian spinard (சா.அக.).

பைசாத்தும்புலி *paicāttum-puli*, பெ.(n.) தூம்பரவாலி; a plant (சா.அக.).

பைசார் *paśār*, பெ.(n.) காலில் அணியும் சோடு (வின்.); slippers, Indian shoes.

த.வ. அடிபதை அரணம்

[U. paśār > த. பைசார்.]

பைசாரம் *paicāram*, பெ.(n.) நாட்டுப் பகுதி; locality or neighbourhood. "கச்சிப் பேட்டுக் கீழைப் பைசாரத்து" (S.I.I.ii, 517).

பைசு *paśu*, பெ.(n.) பால் (சங்.அக.); milk.

[U. payas > த. பைசு.]

பைசுன்யம் *paśunya*, பெ.(n.) இவறன்மை (உலோபம்); miserliness. "பைசுன்ய பண்பினர்" (பாடு.28, அடியவர்).

த.வ. இவறற்றன்மை

[Skt. paśuna > த. பைசுன்யம்.]

பைசுனம் *paicunam*, பெ.(n.) 1. இவறற்றன்மை; miserliness, niggardliness. 2. புறங்கூறுகை; back biting.

த.வ. ஈயாக்குணம்

[U. paśuna > த. பைசுனம்.]

பைத்தியக்காரத்தனம் *paittiya-k-kāraṭṭanam*, பெ.(n.) மூடத்தனம்; the state of being imbecile (சா.அக.).

பைத்தியக்காரன் *paittiyakkāraṇ*, பெ.(n.) பித்தம் பிடித்தவன்; a mad or insane man (சா.அக.).

த.வ. கோட்டி

kinds viz. *mādu, nilam, el, pon, ney, āḍai, vellam, nel, velli, uppu.*

[Skt. *daśa* > த. தச]

தசதிக்கு *tasadikku*, பெ.(n.) நான்கு பெரிய திசைகளும், நான்கு கோணத் திசைகளும், மேலுங் கீழும் ஆகிய பத்துத் திக்குகள்; the ten regions of the earth, comprising the eight directions and the upper and the lower regions.

[Skt. *daśa* > த. தச+திக்கு]

தசதீட்சை *taśadīṭṭai*, பெ.(n.) 1. மந்திர (மாந்திரிக) நூலிற் சொல்லியுள்ள சத்தி குருவம் (தீட்சை), சிவக்குருவம் (தீட்சை) இது இயல்பாக (சாதாரணமாக) மூச்சுப்பயிற்சி (பிராணாயாமம்) செய்வதற்கு முன்னதாகவே உடம்பைப் வலுப்படுத்த வேண்டி ஒதப்பட்ட மந்திர வெழுத்துகள்; (in mantric philosophy) the mystic letters chanted for purposes of invigorating the ten parts of the human system before sitting up for practising pranayama. 2. பூநீருப்பை, பத்துத் தடவை கறைத்தும், காயவைத்தும் அல்லது காய்ச்சியும் தெளிவுறுத்தும் உப்பைத் தூய்மை (சுத்தி) செய்தல்; purifying or cleaning the fuller's earth. It is dissolved in pure rain water filtered and kept in the hot sun for evaporation the resulting salt is again dissolved in rain water filtered and evaporated as before thus it is repeated ten times, this salt is used in Alchemy. (சா.அக.)

தசநரம்பு *taśanarambu*, பெ.(n.) தசநாடி பார்க்க; see *taśanādi*. (சா.அக.)

[Skt. *dasa* > த. தச+நரம்பு]

தசநவம் *taśanavam*, பெ.(n.) ஒருநாடு; a country. "தசநவப் பெயர் அகணிநாடு" (கம்பரா. ஆறுசெல். 16).

தசநாடி *taśanāḍi*, பெ.(n.) இடை, பிங்கலை, சுழுமுனை, காந்தாரி, அத்திசிங்குவை, சங்கினி, பூடா, குகு, கன்னி, அலம்புடை யெனப் பத்துவகைப்பட்டு உயிர் (சுவாச)க் காற்று இயங்குதற்குரிய வழியாகிய நாடிகள் (சிலப். 3, 26, உரை, பக். 84); the ten tubular vessels of the human body, believed to be the principal channels of the vital spirit viz. *iḍai, piṅgalai, sulumunai, kāndāri, atticinṅkuvai, caṅkiṇi, pūḍā, kuku, kanni, alampudai.*

[Skt. *daśa* > த. தசம்+நாடி]

தசநாதம்² *taśanādam*, பெ.(n.) மனித உடம்பில் உள் (அந்தர்)முக நோக்குடையவர் களுக்கு விளங்கும் பத்து வகை ஓசைகள்; the ten sounds heard by those who have the in sight. (சா.அக.)

[Skt. *dasanāda* > த. தசநாதம்]

1. மணி - bell, 2. கடல் - sea, 3. யானை - elephant, 4. குழல் - fruit, 5. மேகம் - clouds thunder, 6. வண்டு - bees, 7. தும்பி - dragonfly, 8. வளை - conch, 9. பேரிகை - big drum, 10. யாழ் - veena like instrument.

தசப்பிரசாபதி *tasa-p-piraśāpadi*, பெ.(n.) மரீசி, அத்திரி, அங்கிரசு, புலத்தியர், புலகர், கிரது, வசிட்டர், தசர், பிருகு, நாரதர் என்ற பத்து துணைப் பிரமர்கள் (சி.சி.2, 29, சிவாக்.); lords of created beings, numbering ten, viz. *marīci, attiri, aṅkiresu, pulastiyar, pulakar, kiratu, vasiṣṭar, tak sar, piruku, nāratar.*

[Skt. *daśan-piraśāpata* > த. தசப்பிரசாபதி]

தசப்பிராதுற்பவம் *tasa-p-pirāturpavam*, பெ.(n.) திருமாலின் பத்து பிறப்புகளைப் பற்றிக் கூறும் நூல்; (யாழ்ப்.) poem celebrating the ten avatars of *Viṣṇu*.

[Skt. *dasa+prādurbhāva* > த. தசப்பிராதுற்பவம்]

தசப்பொருத்தம் *tasa-p-poruttam*, பெ.(n.) பத்துவகைத் திருமணப் பொருத்தங்கள்; the ten kinds of marriage fitnesses.

[Skt. *daśa* > த. தசம்+பொருத்தம்]

பைத்தியங்காரி *paittiyankāri*, பெ.(n.)
புகையிலை; tobacco (சா.அக.).

பைத்தியச்சாலை *paittiya-c-cālai*, பெ.(n.)
பித்தர்சாலை; dark house (சா.அக.).

[பைத்தியம் + சாலை.]

பைத்தியச்சுரம் *paittiya-c-curam*, பெ.(n.)
பித்தத்தினால் வெறியையுண்டாக்குமோர்
வகைக் காய்ச்சல்; a kind of fever brought
about by excess of bile humour causing
perplexity of mind or madness which is
due to the bilious affection (சா.அக.).

[பைத்தியம் + சுரம்.]

பைத்தியநாடி *paittiyāḍi*, பெ.(n.)
1. பித்தநாடி; pulse indicating the bile
humour; bilious condition indicated by
pulsation. 2. கோட்டிக்காரரின் நாடி நடை; the
pulsation indicating insanity (சா.அக.).

[பைத்தியம் + நாடி.]

பைத்தியநீக்கி *paittiya-nikki*, பெ.(n.)
கோட்டியை நீக்கு மூலிகைகள், மிளகு,
சித்திரத்தை, கோட்டம், அதிமதுரம்,
கிரந்திநாகம், விலாமிச்ச வேர், சீரகம், காட்டுச்
சீரகம், பிளப்புச் சீரகம், கொத்துமல்லி,
செங்கடுகு, வெண் சிவதை வேர், குங்குமப்பூ,
அட்டுப்பு, கல்லுப்பு; drug that alleviate
insanity (சா.அக.).

[பைத்தியம் + நீக்கி.]

பைத்தியப்புலப்பம் *paittiya-p-pulappam*,
பெ.(n.) வெறிப்பிதற்றலான மூளைக்
கோளாறு; delirium (சா.அக.).

த.வ. வெறிப்புலம்பல்

[பைத்தியம் + புலப்பம்.]

பைத்தியப்புலம்பல் *paittiya-p-pulambal*,
பெ.(n.) பிதற்றல்; raving (சா.அக.).

[பைத்தியம் + புலம்பல்.]

பைத்தியம் *paittiyam*, பெ.(n.) பித்தமானது
தலையின் மேலேறி செருக்கை (அகங்
காரத்தை) எழுப்பு வதினால் அறிவுமயக்கம்
(பிரமை) தோன்றி மனம்விட்டுக் கூத்தாடி

வெளிவந்து பிசாசு கொண்டவன்போல் திரியும்
ஒரு வகை நோய்; a mental affection
causing a disordered intellect and
furiousness due to action of bile entering
the brain (சா.அக.).

த.வ. மனநோய், தெரள்

[Skt. paittiya > த. பைத்தியம்.]

பைத்தியமான *paittiyamāna*, பெ.எ. (adj.)
1. பித்துக்கொண்ட; rabid. 2. பைத்தியங்
கொண்ட; mad (சா.அக.).

பைத்தியமிறக்குவோன் *paittiyam-
irakkuvōṇ*, பெ.(n.) பைத்திய நோயைத்
தீர்ப்போன்; a specialist in the treatment of
insanity - Alienist (சா.அக.).

[பைத்தியம் + இறக்குவோன்.]

பைத்தியமிறங்கல் *paittiyam-iraṅgal*, பெ.(n.)
பித்தம் குறைதல்; reduction of bile humour;
reduction of madness (சா.அக.).

[பைத்தியம் + இறங்கல்.]

பைத்தியமேகம் *paittiya-mēgam*, பெ.(n.)
பித்தமேகம்; mega disease due to vitiation
of bile humour (சா.அக.).

[பைத்தியம் + மேகம்.]

பைத்தியரோகம் *paitya-rōgam*, பெ.(n.)
1. மனநோய், கோட்டி; a disease, lunacy,
insanity and other mental disorders are
due to want of mental equilibrium. 2. பித்த
மயக்கம்; giddiness. 3. தலைசுற்றல்; vertigo
(சா.அக.).

த.வ. மனநோய், தெரள்

பைத்தியவிகாரம் *paittiya-vigāram*, பெ.(n.)
பித்தத்தால் அடையும் மாறுதல்; change in
attitude and character due to insanity
(சா.அக.).

த.வ. வெறிமாற்றம்

பைத்தியன் *paittiyān*, பெ.(n.) கோட்டிக்காரன்;
madman.

த.வ. கோட்டி

[Skt. paittiyam > த. பைத்தியன்.]

பைதா *paitā*, பெ.(n.) வண்டிச்சக்கரம் (இ.வ.);
wheel of a cart.

[U. *paiyā* > த. பைதா.]

பைதிருதி *paitirudi*, பெ.(n.) கொடிச் சம்பங்கி;
sampac creeper (சா.அக.).

பைபிள் *paipiḷ*, பெ.(n.) கிறித்தவர் வேதாகமம்;
bible.

[E. bible > த. பைபிள்.]

பைபீலம்¹ *paipīlam*, பெ.(n.) எறும்பு (யாழ்.அக.);
ant.

[Skt. *pipīla* > த. பைபீலம்.]

பைபீலம்² *paipīlam*, பெ.(n.) இரும்பு; iron
(சா.அக.).

பைபீலவாதம்¹ *paipīla-vādam*, பெ.(n.)
அறுபத்து நாலு கலையுள் எறும்பு முதலிய
உயிரிகளின் மொழிகளை அறியும் கலை
(யாழ்.அக.); the art of upwards one of
arupattunālu-kalai.

[Skt. *paipīla-vāda* > த. பைபீலவாதம்.]

பைபீலவாதம்² *paipīla-vādam*, பெ.(n.)
பீலவாதம்; a system of meta physics.

[Skt. *pīlu+vāda* > த. பைபீலவாதம்.]

பைபீலிகாவாதம் *paipīlikā-vādam*, பெ.(n.)
பைபீலவாதம்¹ பார்க்க; see *paipīla-vādam*.

[Skt. *paipīlikā-vāda* > த. பைபீலிகாவாதம்.]

பைபீலிகை *paipīligai*, பெ.(n.) எறும்பு
(யாழ்.அக.); ant.

[Skt. *pipīlikā* > த. பைபீலிகை.]

பைமாகு *paimāśu*, பெ.(n.) 19ஆம் நூற்
றாண்டில் ஆங்கிலேயர்களால் இந்தியா விற
செய்யப்பட்ட நிலவளவு; land measure-ment
made early in the nineteenth century by
the British in India.

[U. *paimāyas* > த. பைமாகு.]

பைமாகுதார் *paimāsu-tār*, பெ.(n.) நிலவளவு
செய்யும் அலுவலர்; surveyor.

[U. *paimāyas+* > த. பைமாகுதார்.]

பைமூலவாதம் *paimūlavātam*, பெ.(n.)

1. எறும்புகளின் பேச்சறிதல்; a science
studying the language of ants.

2. பிபீலவாதம்; a system of philosophy
amongst ancients (similar to Epicurean
philosophy) about the theory of atoms
and atomic nature (சா.அக.).

பைரவம் *pairavam*, பெ.(n.) 1. கொடுமைத்
தன்மை (வின்.); terribleness. 2. அச்சம்
(வின்.); dread, awe, fear. 3. சிவசமய வகை;
a subdivision of Saiva religion.
4. செவ்வழியாழ்த் திறங்களுள் ஒன்று (பிங.);
an ancient secondary melody-type of
śevvali class.

[Skt. *bhairava* > த. பைரவம்.]

பைரவன் *pairavan*, பெ.(n.) 1. சிவத்
திருமேனிகளுள் ஒருவரான வைரவக் கடவுள்;
a manifestation of Siva. 2. நிசாதனக்கும்
இழிகுலப் (சூத்திரப்) பெண்ணுக்கும் பிறந்
தவன்; man born of a *Nisāda* and a *Sūdra*
woman. "பின்னவர்மாது நிடாதனைப் புணரப்
பிறந்தவன் பைரவனென்பான்" (சூத.சிவமான்.
12, 31).

[Skt. *bhairava* > த. பைரவன்.]

பைரவி *pairavi*, பெ.(n.) 1. கொற்றவை; *durgā*.
"பைரவி யகம்படியரே" (தக்கயாகப். 431).
2. ஒரு வகைப்பண்; a specific melody type
(பரத. இராக.56).

த.வ. காளி

[Skt. *bhairavi* > த. பைரவி.]

பைராகி *pairāgi*, பெ.(n.) வடநாட்டுத் துறவி;
asceticpilgrim from North India.

த.வ. துறவி

[U. *bairāgi* > த. பைராகி.]

பைரி *pairi*, பெ.(n.) இராசாளி வகை; peregrine
falcon, *falco peregrinus*.

[U. *bhairij* > த. பைரி.]

பைல்வான் *pailvāṇ*, பெ.(n.) மற்போர்
செய்வோன்; athlete, wrestler, pugilist.

த.வ. மற்போராளன்

[U. pahlwān > த. பைல்வான்.]

பொக்கிசக்காரன் *pokkiśa-k-kāraṇ*, பெ. (n.)

1. கருவூலத்தின் பொறுப்பாளி; treasurer.
2. பெருந்தனக்காரன் (யாழ்.அக.); rich man.

த.வ. காகக்கடைக்காரன்

[Skt. pokkisam > த. பொக்கிசம்+காரன்.]

பொக்கிசம் *pokkiśam*, பெ.(n.) 1. அரசுக் கருவூலம்; treasury. 2. கருவூலவேலை பார்க்கும் பணி; office of a treasurer.

"பொக்கிசம் முத்திருளப்ப பிள்ளை" (I.M.P.Rd.).

பொக்கிசசாலை *pokkiśa-śālai*, பெ.(n.)

பொருட்களின் சேமவிடம்; treasury.

[Skt. pokkisam.]

பொக்கிசதார் *pokkiśa-tār*, பெ.(n.)

பொக்கிசக்காரன் (இக்.வ.) பார்க்க; see *pokkiśakkāraṇ*.

த.வ. பெருந்தனக்காரர்

[Skt. pokkisam.]

பொக்கிசப்பெட்டி *pokkiśa-p-petṭi*, பெ.(n.)

பணம் முதலியன வைக்கும் பேழை (வின்.); chest for money and other valuables.

த.வ. பணப்பெட்டி

[Skt. pokkisam > த. பெட்டி.]

பொக்கிசவீடு *pokkiśa-vīḍu*, பெ.(n.)

பொக்கிசசாலை பார்க்க; see *pokkiśa-śālai*.

த.வ. கருவூலம்

[Skt. pokksam + த. வீடு.]

பொடிமாக *poḍimāśu*, பெ.(n.) 1. வெஞ்சன

வகை; a kind of relish. 2. சிற்றுண்டி வகை (மதி. க. ii, 15); a confection.

த.வ. உசிலி

பொத்தல் *pottal*, பெ.(n.) போத்தல்; bottle (Pond.).

த.வ. புட்டி, புட்டில்

[F. bouteille > த. பொத்தல்.]

பொதீலகம் *potilagam*, பெ.(n.) பூனைப்புல்; a kind of grass (சா.அக.).

பொம்மக்காதேவி *pommakkā-dēvi*, பெ.(n.)

தொட்டியருடைய குல தெய்வமும் மாயக் கலையில் வல்லவரானவர் (சால வித்தைக்காரர்) வணங்குவதுமாகிய ஒரு சிறுதெய்வம்; patron deity of the *tōṭṭiya* caste, worshipped also by jugglers (E.T. vi, 189).

பொம்மல் *pommāl*, பெ.(n.) பொம்மை; puppet, ettigy. "பொம்ம லாட்டுவிக்கும் தோலுருப்போல" (விறலிவிடு).

த.வ. தோற்பாவை

[Skt. pratima - Pkt. bommā->த.பொம்மல்.]

பொலீசு *poliśu*, பெ.(n.) 1. காவல்துறை; police. 2. காவலர்; constable.

த.வ. காவல்

[E. police > த. பொலீசு.]

போக்கியதார் *pōkkiyadār*, பெ.(n.) பயனீட்டு (அனுபோக) ஒற்றிக்காரன்; usufructuary mortgage.

[Skt. bhōgya+U. dār > த. போக்கியதார்.]

போக்கியதாரன் *pōkkiyatāraṇ*, பெ.(n.) போக்கியதார் பார்க்க; see *pōkkiyadār*.

[Skt. bhōgya+U. dar > த. போக்கியதாரன்.]

போக்கியப்பொருள் *pōkkiya-p-poru*, பெ.(n.) நுகர்ச்சிக்குரிய பண்டம் (சங்.அக.); object of enjoyment

த.வ. நுகர்பொருள்

[Skt. bhōgya > த. போக்கியம்+பொருள்.]

போக்கியபத்திரம் *pōkkiya-pattiram*, பெ.(n.) பயனீட்டு (அனுபோக) ஒற்றிச்சீட்டு; usufructuary mortgage deed.

த.வ. ஒற்றியாவணம்

[போக்கியம் + பத்திரம்.]

[Skt. bhōgya+ > த. போக்கியம்+பத்திரம்.]

போக்கியம்¹ *pōkkiyam*, பெ.(n.) 1. நுகர் பொருள்; object of enjoyment. "தாரகபோசக போக்கியங்கள் எல்லாம்" (ஈடு, 6, 7, 1). 2. கருமாவின் நுகர்ச்சி (வின்.); experience of good or evil karma. 3. செல்வம் (வின்.); felicity, wealth. 4. ஒற்றியுரிமையின் வருவாய் (உ.வ.); use, usufruct. 5. ஒற்றியுரிமை (இ.வ.); mortgage with possession. 6. பொருளுக்காகவும் நால்வகைச் சேனைக்காகவும், சிற்பம் நாட்டியம் முதலியவற்றிற்காகவும் செலவு செய்யும் பொருள் (சுக்கிரநீதி, 98); royal revenue spent on coinage, jewels, army, artisans.

[Skt. *bhōgya* > த. போக்கியம்.]

போக்கியம்² *pōkkiyam*, பெ.(n.) சித்திரக் கவி வகை (யாப்.வி.497); a kind of metrical composition.

த.வ. ஓவியச் செய்யுள்

[Skt. *bhōgya* > த. போக்கியம்.]

போகக்கலப்பை *pōga-k-kalappai*, பெ.(n.) நுகர்ச்சிக்குரிய பல்வகைப் பண்டம்; object of enjoyment. "அரும்பெறன் மரபிற்போகக் கலப்பையும் பொறுத்தனர் மயக்கி" (பெருங்.உஞ்சைக்.38, 177).

த.வ. நுகர்வுப் பண்டங்கள்

[Skt. *bhōga* > த. போகம்+கலப்பை.]

போகக்கலவை *pōga-k-kalavai*, பெ.(n.) உயர்ந்த கலவைச் சாந்து; perfumed paste. "போகக்கலவை யாகத்தப்பி" (பெருங். இலாவாண.18, 108).

த.வ. சந்தனக்களபம்

[Skt. *bhōga* > த. போகம்+கலவை.]

போகக்களஞ்சி *pōga-k-kalañji*, பெ.(n.) 1. பாலை; lady. 2. பெண்; girl (சா.அக.)

[போகம் + களஞ்சி.]

போககாண்டம் *pōga-kāṇḍam*, பெ.(n.) சுத்தாகத்தத்துவம் (சி.சி.2, 70) பார்க்க; see *śuddāśuttatattuvam*.

[Skt. *bhōga* > த. போககாண்டம்.]

போகக்குளிகை *pōga-k-kuligai*, பெ.(n.) கலவி மாத்திரை; a pill to increase the virility or power of sexual intercourse (சா.அக.).

[போகம் + குளிகை.]

போககாமி *pōga-kāmi*, பெ.(n.) உலக வின்பத்தை விரும்புவன்-ள் (ஞானபூசா.10, உரை); worldly person.

[Skt. *bhōga+kāma* > த. போககாமி.]

போககாரகன் *pōga-kāraṅgan*, பெ.(n.) பிறப்பியக்காரனின் மகிழ்நுகர்ச்சிகளைக் குறிக்கும் வெள்ளிக்கோள் (சுக்கிரன்); the planet venus, as indicative of marital happiness, enjoyment of pleasures.

த.வ. வெள்ளிக்கோள்

[Skt. *bhōga* > த. போககாரகன்.]

போககாரிகை *pōga-kārigai*, பெ.(n.) சிவனியக் கொண்முடிபு நூல்; treatise on saiva *siddhānta* philosophy.

[Skt. *bhōga* > த. போககாரிகை.]

போகசக்தி¹ *pōga-śakti*, பெ.(n.) கலவிக்குரிய ஆண்மை; power of sexual intercourse; vital power (சா.அக.).

த.வ. பேராண்மை

[போகம் + சக்தி.]

போகசக்தி² *pōga-śatti*, பெ.(n.) போகசிவனது ஆற்றல்; the Sakti of Siva in his *śadāśiva* aspect (சி.சி.2, 75, மறைஞா.).

[Skt. *bhōga* > த. போகசக்தி.]

போகண்டன் *pōgaṇḍan*, பெ.(n.) ஐந்து அகவை (வயது)க்குமேல் பதினைந்து அகவை (வயது)க்குட்பட்ட ஆண்மகவு (யாழ்.அக.); a male child between five and fifteen years.

[Skt. *pōganda* > த. போகண்டன்.]

போகணம் *pōgaṇam*, பெ.(n.) பெருமருந்து எனும் செடி; a turning plant, Indian birth wort (சா.அக.).

போகத்தானம் *pōga-t-tānam*, பெ.(n.)

1. உடல் (சங்.அக.); body. 2. நுகர்ச்சிக் குறிய இடம் (ஆனந்தமய கோசம்) (யாழ்.அக.); the sheath of bliss. 3. கணியத்தில் செல்வம், மகிழ்ச்சி போன்றவற்றைக் (போகங்களைக்) குறிக்கும் ஏழாமிடம்; the seventh house from the ascendant as indicating marital happiness.

[Skt. *bhōga* > த. போகம்+தானம்.]

போகதத்துவம் *pōga-tattuvam*, பெ.(n.)

சாதாக்கிய தத்துவம் (சி.போ.பா.பக்.40); the stage in which both knowledge and action are balanced.

[Skt. *bhōga* > த. போகம்+தத்துவம்.]

போகநட்டி *pōga-naṭṭi*, பெ.(n.) இரு

விளைச்சல் (போக) நிலங்களுக்கு இரண்டாம் விளைச்சலில் (போகத்தில்) நீரின்மை பற்றிச் செய்யும் வரிவிலக்கு (இ.வ.); remission on double-crop land when there is no water for a second crop.

த.வ. தீர்வைவிலக்கு

[Skt. *bhōga* > த. போகநட்டி.]

போகநாதர் *pōga-nādar*, பெ.(n.) மருத்துவ

நூல்கள் பலவற்றின் ஆசிரியரும் பதினெண் சித்தர்களுள் ஒருவருமான முனிவர்; a mystic, author of several works on medicine, one of *patinen-cittar*.

[Skt. *bhōga* > த. போகநாதர்.]

போகநிதானம் *pōga-nidānam*, பெ.(n.)

புணர்ச்சிக்குரிய காலம்; time suitable for copulation (சா.அக.).

[போகம் + நிதானம்.]

போகநீர் *pōga-nīr*, பெ.(n.) கருநீர் (விந்து);

seminal fluid, sperm. "போகநீர் பன்னீராற் போக்கியே" (விறலிவிடு.576).

[Skt. *bhōga* > த. போகம்+நீர்.]

போகப்பவிந்திரி *pōgappa-vindiri*, பெ.(n.)

1. ஏகம்பச்சாரம்; a kind of salt mineral. 2. (போகம்) புணர்ச்சி; intercourse, enjoyment (in philosophy) it is the perception of objects upon which enjoyment (சா.அக.).

போகபத்திரம் *pōga-pattiram*, பெ.(n.) ஒரு

பொருளைப் பயன்கொள்ள எழுதிக் கொடுக்கும் ஆவணம் (சக்கிரநீதி, 93); document granting the use of specific property.

[Skt. *bhōga* > த. பத்திரம்.]

போகபந்தம் *pōga-pandam*, பெ.(n.)

ஆதனைக் (ஆன்மாவைக்) கட்டுப்படுத்தும் உலகவின்பம் (வின்.); worldly pleasures, as ensnaring the soul.

த.வ. உலகப்பற்று

[Skt. *bhōga* > த. போகபந்தம்.]

போகபிசாசிகை *pōga-piśāśigai*, பெ.(n.)

பசி; hunger (சா.அக.).

[போகம் + பிசாசிகை.]

போகபுவனம் *pōga-buṇam*, பெ.(n.)

வினைப்பயனை நுகருமிடமாகிய துறக்க நிரயங்கள்; heavens and hells, as the regions where the fruits of one's actions in this world are experienced.

"போகபுவன முண்டென" (மணிமே.27: 44).

[போகம் + புவனம்.]

[Skt. *bhōga* > த. போகபுவனம்.]

போகபூமி¹ *pōga-būmi*, பெ.(n.)

1. துறக்கம் (சொர்க்கம்); svarga, as a place of enjoyment. 2. விளைநிலம் (சது.); fruitful field. 3. ஆதியரிவஞ்சம், நல்லரி வஞ்சம், ஏமதவஞ்சம், ஏமவஞ்சம், தேவகுருவம், உத்தரகுருவம் என அறுவகைப்பட்ட போக நுகர்ச்சியிடங்கள்; blissful regions where the fruits of good karma are enjoyed, six

in number, viz., *ātiyarivañcam, nallari-vañcam, ēmata-vañcam, ēma-vañcam, tēva-kuruvam, uddara-kuruvam*, dist. fr. *karma-pūmi*. 4. மாக்கள் புசித்தற்கு இடமாக வள்ள முப்பத்தாறு தத்துவங்கள் (சதாசிவ.85); categories, 36 in number, as the regions for enjoyment of karma by souls.

த.வ. நுகர்புலம்

[Skt. *bhōga* > த. போகபூமி.]

போகபூமி² *pōga-būmi*, பெ.(n.) கரும பலத்தை நுகர்தற்குரிய இடப்பகுதி; place for enjoyment of the fruits of karma, dist. *karuma-pūmi*. "இதுதான் நவகண்டமாய் அதில் எட்டுக்கண்டமும் போகபூமியாய் ஒன்பதாம் கண்டமான பரதகண்டம் கருமபூமியா யிருக்குமென்றபடி" (திவ். திருச்சந்.8, வ்யா, பக்.27).

த.வ. நுகர்வு நிலம்

[Skt. *bhōga+pūmi* > த. போகபூமி².]

போகபூமியர் *pōga-būmiyar*, பெ.(n.) பதினெண்கணத்துள் ஒருசாரார் (பிங்.); a class of demigods, one of *patinen-kaṇam* (பிங்.).

[Skt. *pōga-pūmi* > த. போகபூமியர்.]

போகபோக்கியம் *pōga-pōkkiyam*, பெ.(n.) 1. நுகர்ச்சிப் பொருள் (சங்.அக.); object of enjoyment. 2. செல்வநுகர்வு (விண்.); prosperity, enjoyment of wealth.

[Skt. *bhōga* > த. போகபோக்கியம்.]

போகம்¹ *pōgam*, பெ.(n.) 1. எண்வகைப் போகம் பார்க்க; see *envagai-p-pōgam*. 2. இன்பம்; pleasure, happiness. "போகம் வைத்த பொழில்" (தேவா.639, 9). 3. புணர்ச்சி; sexual enjoyment. "புணர்முலையார் போகத்தே மையலுற" (திருவாச.51, 3). 4. உண்ணுகை; eating. "உயிரின் போகம்

வெறுத்தனமைனும்" (கம்பரா.முத்தற்போ.148).

5. பழவினைப்பட்டறிவு (அனுபவம்); experience, as a result of past karma, whether painful or pleasant. 6. செல்வம்; perity, wealth. 7. விளைவு; crop, produce of a season. "போகந்தரு சீர்வயல்" (தேவா.70). 8. கூலி (யாழ்.அக.); wages. 9. பாம்பினுடல் (சூடா.); body of a snake. "அனந்தன் மோகத்தில்" (உத்தரரா. தோத்திர.17). 10. பாம்பின் படம் (யாழ்.அக.); hood of cobra. 11. பாம்பு (யாழ்.அக.); snake. 12. சதுரங்கச் சேனையை ஒன்றுக்குப்பின் ஒன்றாக நிறுத்தும் போர்முறை (குறள், 767, கீழ்க்குறிப்பு); a kind of array of the four sections of an army one behind the other. 13. நில நுகர்வு (நிலவனுபவம்); use possession, as of land. 14. கடவுளின் அருளாற்றல் (அவத்தை) மூன்றனுள் அறிவும் செயலும் (ஞானமும் கிரியையும்) சமமாகவுள்ள நிலை (சி.போ.பா.2, 2, பக்.134, புதுப்.); aspect of god in which knowledge and action are well balanced, one of three *avattai*. 15. கீழ்வாயிலக்கத்தின் மேலெண்; numerator of a fraction.

[Skt. *bhōga* > த. போகம்.]

போகம்² *pōgam*, பெ.(n.) 1. கண்பூ; cataract of the eye. 2. இதளியம்; mercury. 3. செய்நஞ்சு வகை (சாலாங்க பாடாணம்); a kind of arsenic (சா.அக.).

போகமகள் *pōga-maga*, பெ.(n.) 1. இன்ப நுகர்ச்சிக்குரியவளாகக் கருதப்படும் பெண்; woman, considered an object of enjoyment. "போகமகள் புகழ்த் தந்தை" (திவ்.திருவாய்.4, 8, 9). 2. மனைவி; wife. "போகமகளிர் வலக்கண் குடித்த" (சீவக.2173). 3. போகத்திரீ பார்க்க (இ.வ.); see *pōgasdrī*.

[Skt. *bhōga+* > த. போகம்+மகள்.]

போகமிகவாசி *pōgamigavāsi*, பெ.(n.) முட்பலாக என்னும் மரம்; tree *muṭ-palāśu* (சா.அக.).

போகமுண்டாக்கி *pōgamundākki*, பெ.(n.) காமத்தை மூட்டுப் பொருள்; drug that increases the sexual power; following are a few such drugs, நறுந்தாளி, நன் முருங்கை, தூதுளம், பசளை, அறுகீரை.

இதிலொன்றைப் புளிநீக்கி நெய்யிட்டு உண்ண நிருவாகம் உண்டாம். (சா.அக.).

[போகம் + உண்டாக்கி.]

போகரோகணி *pōgarōgani*, பெ.(n.) புல்லூரி; a parasitic plant (சா.அக.).

[போகம் + ரோகணி.]

போகவதி *pōgavati*, பெ.(n.) 1. நாக லோகத்துத் தலைநகரம் (பிங்.); the city of the serpent race in the other world. 2. நல்ல பெண் (சங்.அக.); prosperous, happy woman.

[Skt. bhōga-vatī > த. போகவதி.]

போகவதிக்கிறை *pōgavatikkirai*, பெ.(n.) போகவதிநகர்க்கு அரசனான அனந்தன் (பிங்.); *Anandan*, the serpent lord of *pōkavadi*.

[Skt. bhōga-vathi > த. போகவதிக்கிறை.]

போகவரிசி *pōgavarici*, பெ.(n.) கார்போக வரிசி, போகி பார்க்க; see *kārpōgavarici*, *pōgi* (சா.அக.).

[போகம்+அரிசி.]

போகவலிமை *pōga-valimai*, பெ.(n.) பெண்ணிடம் புணர்ச்சி செய்யும் திறன்; the power of sexual intercourse (சா.அக.).

[போகம் + வலிமை.]

போகவிச்சை *pōgaviccaī*, பெ.(n.) புணர்ச்சியில் ஆசை; liking to have intercourse (சா.அக.).

த.வ. புணர்விருப்பு

[போகம் + இச்சை.]

போகவிடயம் *pōga-vidayam*, பெ.(n.) இன்பத்தைத் துய்த்தல்; enjoyment. "போகவிடயங்களுண் மையால்" (வேதா. சூ.165).

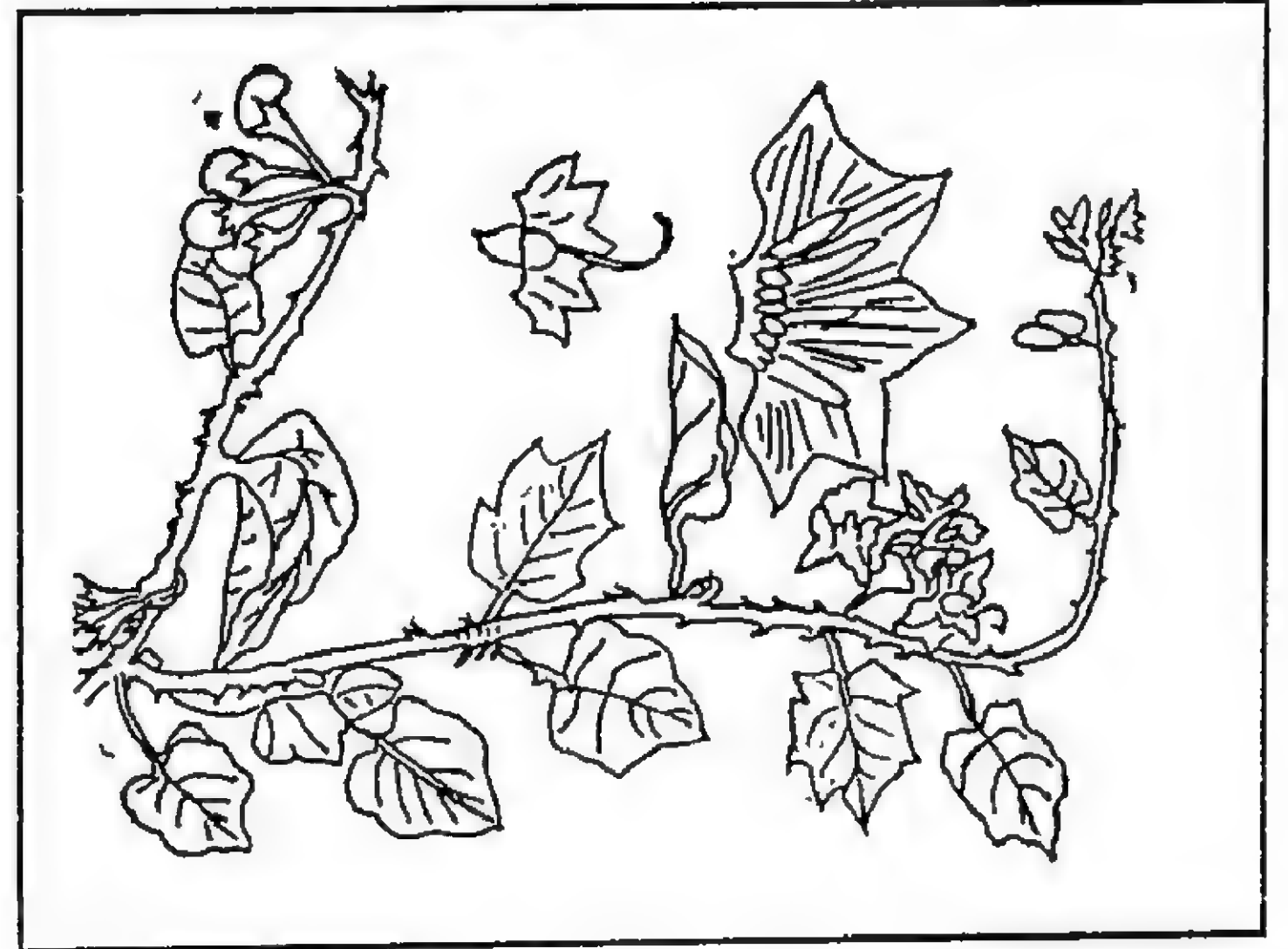
த.வ. பெண்ணின்பம் பெறல்

[Skt. bhōga > த. போகவிடயம்.]

போகவிர்த்தி *pōgavirtti*, பெ.(n.) நல்லரிசி; increase of harvest (சா.அக.).

போகவிருத்திக்கீரைகள் *pōgavirutti-kiraigaī*, பெ.(n.) நறுந்தாளி, நன்முருங்கை, தூதுவளை, பசளை, அறுகீரை; the greens that increase the power of virility; they are given above (சா.அக.).

[போகம்+விருத்தி+கீரைகள்.]

போகவிருப்பம் *pōgaviruppam*, பெ.(n.) போகவிச்சை பார்க்க; see *pōga-viccaī* (சா.அக.).

த.வ. புணர்விருப்பு

[போகம் + விருப்பம்.]

போகப்பெண் *pōga-ppen*, பெ.(n.) 1. வைப்பாட்டி; concubine. 2. வானுலகக் கணிகை (வின்.); courtesan of svarga (w.). 3. கணிகை; courtesan (யாழ்.அக.).

[Skt. bhōga.]

போகன் *pōgan*, பெ.(n.) சிவத்திருமேனிகளுள் ஒன்று; an aspect of Siva. "சதாசிவ னென்றும் போகனென்றும்... பன்னிரண்டு பெயரும் பெற்று நிற்பன்" (சி.சி.1, 65, ஞானப்.).

[Skt. bhōga > த. போகன்.]

போகாங்கம் *pōgāṅgam*, பெ.(n.) சிவகணாதிபர் (வின்.); *Bhūtas* and other chief attendants of Siva, as subserving his enjoyment (w.).

[Skt. *bhōga* > த. போகாங்கம்.]

போகாந்தராயம் *pōgāṅdarāyam*, பெ.(n.) துய்த்தற்குரிய போகங்களை விலக்குகை (சீவக. 3081, உரை); renunciation of worldly enjoyments.

[Skt. *bhōga+andarāya* > த. போகாந்த ராயம்]

போகாநிழலி *pōgā-niḷali*, பெ.(n.) சாயாமரம் (சாயாவிருட்சம்); a kind of tree which does not cast its shadow (சா.அக.).

போகாவத்தை *pōgāvattai*, பெ.(n.) உலகத்தைப் படைத்துக் காக்கும் சிவனது நிலை (சி.போ.பா. அருந்தொடர், பக்.21, கவாமிநா.); the state of Siva, as the creator and protector of the world.

[Skt. *bhōga+ava-stha* > த. போகாவத்தை.]

போகாவாசம் *pōgāvāśam*, பெ.(n.) அந்தப் புரம் (யாழ்.அக.); woman's apartments in Palace.

த.வ. உவளகம்

[Skt. *bhōgā* > த. போகா+வாசம்.]

போகி¹-த்தல் *pōgi-*, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. கலவி இன்பம் நுகர்தல்; to enjoy sexual pleasure. 2. வினையின் பயனுகர்தல்; to experience pleasure or pain, as a result of karma. 3. புணர்தல்; to copulate.

த.வ. உடலுறவு கொள்ளல்

[Skt. *bhōga* > த. போகி-த்தல்.]

போகி² *pōgi*, பெ.(n.) 1. இந்திரன் (பிங்.); Indran. "போகிதரு காளி"(கந்தபு.அமரர்சிறை. 31). 2. வெள்ளிக் கோள் (நாமதீப.101); venus. 3. பாம்பு (பிங்.); snake. 4. செல்வந்தன்;

wealthy man, man of good fortune and prosperity, epicure. "இருபோது போகியே" (நீதிவெண்.9). 5. தலைமைக்காரன் (யாழ்.அக.); headman.

[Skt. *bhōgin* > த. போகி.]

போகி³ *pōgi*, பெ.(n.) பல்லக்குச் சுமப்போன்; palanquin-bearer.

த.வ. பல்லக்குத் தூக்கி

[Mhr. *bhoi* > த. போகி.]

போகி⁴ *pōgi*, பெ.(n.) 1. வணிகன் (நாநார்த்த.); trader. 2. பரிகாரி (நாவிதன்); barber.

[Skt. *bhōgin* > த. போகி.]

போகி⁵ *pōgi*, பெ.(n.) 1. கார்போகி விதை; seeds of a plant. 2. பாம்பு; snake. 3. பூவரும்பு; flower. 4. இரண்டு தரம் தீர்த்த கவுனக் குளிகை; a mercurial pill animated by a special process of calcination described in the Tamil medical science. 5. பெண் இன்பத்தில் அமிழ்ந்தவன்; one immersed in sexual intercourse. 6. புணர்ந்தின்புறுதல்; enjoying sexual pleasure; copulating. 7. கோரக்கர் கையிலுள்ள கவுன குளிகை; a ball processed by Korakar a siddhar which enables him to travel in air (சா.அக.).

போகிகாந்தம் *pōgi-kāndam*, பெ.(n.) காற்று;
wind (சா.அக.).

[போகி+காந்தம்.]

போகித்தூரிதம் *pōgi-t-tūridam*, பெ.(n.)
மணித்தக்காளி; a plant (சா.அக.).

த.வ. சிறுமணித்தக்காளி

[போகி+தூரிதம்.]

போகிதேரம் *pōgi-dēram*, பெ.(n.) புளி
நறளைக் கிழங்கு; the root of a creeper
(சா.அக.).

த.வ. புளியம்பிரண்டைக் கிழங்கு

[போகி + தேரம்.]

போகிவல்லபம் *pōgi-vallabam*, பெ.(n.)
சந்தனம் (மலை.); sandal wood.

[Skt. bhōgi-vallabha > த. போகி வல்லபம்.]

போசகம்¹ *pōśagam*, பெ.(n.) எட்டி மரம்; a
tree nuxvomica (சா.அக.).

போசகம்² *pōsagam*, பெ.(n.) ஊட்டமாய்
வளர்க்கை; that which nourishes. "தாரக
போஷக போக்கியங்களும்" (ஈடு, 6, 7, 1).

[Skt. pōsaka > த. போசகம்.]

போசகன் *pōsagan*, பெ.(n.) 1. வளர்ப்பவன்;
one who cherishes or nourishes.
2. ஆதரிப்பவன்; patron. 3. ஒருவனை
இளமையிற் காப்பாற்றுபவன் (இக்.வ.);
guardian.

[Skt. pōsaka > த. போசகன்.]

போசகி *pōśaki*, பெ.(n.) அகத்திக் கீரைமரம்;
a tree-sesbania grandiflora alias coronilla
grandiflora (சா.அக.).

போசணக்கோளாறு *pōśanakkōlāru*,
பெ.(n.) உணவு வகையிலேற்பட்ட குழப்பம்;
derangement of the nutrition (சா.அக.).

[போசணம்+கோளாறு.]

போசணசாலை *pōśaṇaśālai*, பெ.(n.)
குழந்தைகளைப் பால் கொடுத்து வளர்க்கு
மிடம்; nursing home (சா.அக.).

[Skt. poshana > த. போசணம்+சாலை.]

போசணத்தந்துகி *pōśaṇa-t-tandugi*,
பெ.(n.) ஊட்டச் சத்தை எடுத்துச் செல்லும்
தந்துகி; lacteal, the primary lymphatic
vessel that remains in the centre of
intestinal villies is known as lacteal
(சா.அக.).

[போசணம்+தந்துகி.]

போசணநாடி *pōśaṇa-nādi*, பெ.(n.) உயிர்
நாடி என்னும் குருதிக்குழாய் ; arteries
contributing to the assimilation of food
nutrient (சா.அக.).

[போசணம்+நாடி.]

போசணம் *pōśaṇam*, பெ.(n.) 1. உடம்பை
வளர்த்து வலுவைக் கொடுக்குந் தொழில்;
nutriment. 2. கொழுப்பிக்குழுணவு;
nourishing food (சா.அக.).

த.வ. நல்லுணா, வல்சி

போசணரோகம் *pōśaṇa-rōgam*, பெ.(n.)
ஊட்டச்சத்துக் குறைவினால் உண்டாகும்
நோய் அல்லது உடற்குறைபாடு; any disease
or disorder to nutritional cause (சா.அக.).

[போசணம்+ரோகம்.]

போசணை *pōśaṇai*, பெ.(n.) நன்கு
வளர்க்கை; fasting, nourishing,
cherishing.

[Skt. pōśaṇā > த. போசணை.]

போசம் *pōśam*, பெ.(n.) போசகி பார்க்க; see
pōcaki (சா.அக.).

போசரோகணி *pōśarōkaṇi*, பெ.(n.)
கடுகுரோகிணி; root of a plant (சா.அக.).

போசலம் *pōśalam*, பெ.(n.) தஞ்சாவூர்
மராட்டிய அரசரின் குலப்பெயர் (சரபேந்திர

பூபாலக் குறவஞ்சி); the family name of the Tanjore Maharatta rulers.

[Mhr. bhōnsala > த. போசலம்.]

போசன் *pōcaṇ*, பெ.(n.) 1. வடமொழிக் கவிஞரைப் போற்றிய அரசன்; a king, famous as a patron of Sanskrit poets.

"போசன் கவிஞருக்கே மோதப் பரிந்தளித்து" (சோ-மே. முதுமொழி.24). 2. கள்ளத்தொடர்பில் அரசி பெற்ற பிள்ளை (சங்.அக.); son born of a lady of royal family in liaison.

[Skt. bhōja > த. போசன்.]

போசனக்குழல் *pōśaṇakuḷal*, பெ.(n.) உணவுக் குழாய்; alimentary canal (சா.அக.).

த.வ. உணவுக் குழல்

[போசனம் + குழல்.]

போசனக்குறடா *pōśaṇa-k-kuraḍā*, பெ.(n.) 1. மிளகாய்; chilly; fruit of a plant. 2. ஊறுகாய்; fruit such as limes, mango, etc. preserved in salt (சா.அக.).

[போசனம் + குறடா.]

போசனகத்தூரி *pōcaṇa-kattūri*, பெ.(n.) நாரத்தங்காய் அல்லது கச்சல்; fruit of a variety of citrus tree (சா.அக.).

[போசனம் + கத்தூரி]

போசனகுடாரி *pōśaṇa-kuḍāri*, பெ.(n.) சீரகம்; cumin seeds of the plant (சா.அக.).

[போசனம் + குடாரி.]

போசனசஞ்சீவி *pōcaṇa-cañcivi*, பெ.(n.) எட்டுவகைக் குன்மத்திற்குக் கொடுக்கப்படும் மருந்து; a medicine given for the eight kind of gunmum (சா.அக.).

போசனசாலை *pōśaṇa-śālai*, பெ.(n.) 1. அன்னம் படைக்குமிடம் (மணிமே.20, 7, அடிக்குறிப்பு); dining hall. 2. விலைக்கு உணவு பெறுமிடம்; hotel.

[Skt. bhōjana+saukhya > த. போசனசாலை]

போசனசௌக்கியம் *pōcaṇa-caukkiyam*, பெ.(n.) 1. நல்லுணவு; wholesomeness or pleasantness of food. 2. நல்வாழ்க்கை; good living.

[Skt. bhōjana+ > த.போசனசௌக்கியம்.]

போசனப்பதார்த்தம் *pōśaṇa-p-padārttam*, பெ.(n.) தின்பண்டம்; eatables (சா.அக.).

த.வ. உண்பண்டம்

[போசனம்+பதார்த்தம்.]

போசனப்பரிகாரம் *pōśaṇa-p-parigāram*, பெ.(n.) பேருண்டிவிழைவு (போசனப்பிரியம்); gastronome (சா.அக.).

த.வ. சாப்பாட்டுக்காரன்

[போசனம்+பரிகாரம்.]

போசனப்பிரியன்¹ *pōśaṇa-p-piriyāṇ*, பெ.(n.) பேருணவு கொள்வோன்; வயிறுதாரி; a glutton (சா.அக.).

த.வ. பேருண்டியாளன்; பெருவயிற்றன்

போசனப்பிரியன்² *pōśaṇa-p-piriyāṇ*, பெ.(n.) பிள்ளையார் (வின்.) (நாமதீப.28); God *Ganēsan*.

[Skt. bhōja+priya > த. போசனப்பிரியன்.]

போசனப்பெருக்கம் *pōśaṇa-p-perukkam*, பெ.(n.) வயிற்றுத்தீ மிகுவதால் அதிகமாகச் சாப்பிடுகை; eating more due to excessive hunger (சா.அக.).

த.வ. ஆனைத்தீ

[போசனம்+பெருக்கம்.]

போசனம் *pōśaṇam*, பெ.(n.) 1. உணவு food.
2. உண்ணுகை (சூடா.); eating, feeding.

[Skt. *bhōjana* > த. போசனம்.]

போசனவிதி *pōjana-vidi*, பெ.(n.) உணவு கொள்ளும்போது கவனித்தற்குரிய நெறிகள் (வேதா. சூ.184, உரை); rules about taking food.

[Skt. *bhōjana* > த. போசனம்+விதி.]

போசனாங்கம் *pōśaṇāṅgam*, பெ.(n.) நால்வகை யுண்டிகளையும் உதவும் கற்பகம் (தக்கயாகப்.757, உரை, அடிக்குறிப்பு); a celestial tree, a besto wing all kinds of food.

[Skt. *bhōjana+āṅga* > த. போசனாங்கம்.]

போசனாசயம் *pōśaṇāśayam*, பெ.(n.) இரைப்பை; stomach (சா.அக.).

[போசனம்+ஆசயம்.]

போசனாந்தம் *pōśaṇāṅdam*, பெ.(n.) சாப்பிட்ட பிறகு, உண்ட பிறகு; at the end of meals (சா.அக.).

போசிவல்லபம் *pōśi-vallabam*, பெ.(n.) போகிவல்லபம் (சங்.அக.) பார்க்க; see *pōgi-vallapam*.

[Skt. *bhōjana+* > த. போசிவல்லபம்.]

போசாக்கு *pōśākkū*, பெ.(n.)

1. போசனை பார்க்க; see *pōśaṇai*.
2. விழிப்புணர்வு (ஐக்கிரதை); care. உனக்கு போசாக்குப் போராது?

போசி-த்தல் *pōśi-*, 4 செ.கு.வி.(v.i.) போற்றிக் காத்தல், ஆதரித்தல்; to foster, nourish, cherish, feed.

[Skt. *pus* > த. போசி-த்தல்.]

போசிக்கத்தக்கன *pōśikkattakkana*, பெ.(n.) உடலிற்கு ஊட்டத்தைக் கொடுப்பன; nutritions (சா.அக.).

[போசிக்க+தக்க.]

போசிக்குமுணவு *pōśikkumuṇavu*, பெ.(n.) உடம்பிற்கு வலுவைக் கொடுக்கும் உணவு; nourishing food (சா.அக.).

[போசிக்கும் + உணவு.]

போசிப்பு *pōśippu*, பெ.(n.) போசனை பார்க்க (இ.வ.); see *pōśaṇai*.

[Skt. *pus* > த. போசிப்பு.]

போசியபுத்திரன் *pōśiya-puttiran*, பெ.(n.) வளர்ப்புப் பிள்ளை; adopted child.

த.வ. ஏற்புப்பிள்ளை

[Skt. *pōśya+put-tra* > த. போசியபுத்திரன்.]

போசியன் *pōśiyan*, பெ.(n.) 1. பிறரால் வளர்க்கப்படுபவன்-ன் (வின்.); one who is brought up by a stranger. 2. வளர்ப்புப் பிள்ளை (யாழ்.அக.); foster-son.

போகதக்காய் *pōsta-k-kāy*, பெ.(n.) கசகசா நெற்று (வின்.); dried poppy heads.

[U. *post* > த. போகதக்காய்.]

போகதக்காய்ச்செடி *pōśutakkāy-c-cedi*, பெ.(n.) கசகசாச் செடி; poppy plant-garden poppy (சா.அக.).

த.வ. கசகசாச்செடி

[Skt. *postukkai* > த. போகதக்காய்.]

போககதாது *pōśaka-tādu*, பெ.(n.) மூவகைத் தாதுக்கள்; three dhathus (சா.அக.).

[Skt. *poshaka* +தாது.]

போடககரம் *pōḍagaśuram*, பெ.(n.) பயற்றளவு சிறு கொப்புளங்கள் உடம்பு முழுவதிலும் காணும் ஒருவகைக் காய்ச்சல்; fever due to the rising of blebs on the body (சா.அக.).

மறுவ. அம்மைச்சுரம்.

[போடகம்+கரம்.]

போடகநாறி *pōḍaga-nāri*, பெ.(n.) போதக நாறி பார்க்க; see *pōtaka-nāri* (சா.அக.).

[போடகம்+நாறி.]

போடகம் *pōdagam*, பெ.(n.) 1. புண் (வின்.); boil, tumour. 2. அம்மைக் கொப்புளம் (சங்.அக.); pock in small pox. 3. கொப்புளிப்பான் (சங்.அக.); measles. 4. அம்மை (இ.வ.); small pox.

[Skt. *sphōṭaka* > த. போடகம்.]

போடசெமிக்கி *pōdaśemikki*, பெ.(n.) வயிறு; stomach (சா.அக.).

போடம்¹ *pōdam*, பெ.(n.) 1. தகர்க்கை (சேதுபு. வேதா.34, கீழ்க்குறிப்பு); slapping. 2. சொல்லுக்கு அடிப்படையாய் முதற்காலந்தொட்டு உள்ள பொருளை உணர்த்த வல்ல நாதம் (பி.வி.181); eternal and imperceptible element of sounds and words and the real vehicle of the idea which flashes on the mind when a sound is uttered.

த.வ. ஓசை

[Skt. *sphōṭa* > த. போடம்.]

போடம்² *pōdam*, பெ.(n.) தேசம் ஐம்பத் தாறனுள் ஒன்று (திருவேங்.சத.97); a country one of 56 *tēśam*.

[Skt. *bhōṭa* > த. போடம்.]

போடோபில்லி *pōdōpilli*, பெ.(n.) சீன நாட்டுச் செடி; a chinese plant (சா.அக.).

போத்தல் *pōttal*, பெ.(n.) கண்ணாடிக் குப்பி (இ.வ.); bottle.

[E. *bottle* > த. போத்தல்.]

போத்தா *pōttā*, பெ.(n.) 1. போக்தா பார்க்க; see *bōktā*. "நானே போத்தா" (விநாயகபு.83, 85). 2. உண்போன்; one who eats.

[Skt. *bhōktā* > த. போத்தா.]

போத்தி *pōtti*, பெ.(n.) இறந்துபோனவன்-ள்; deceased person. "ஆஜரிருக்கும் குடிபோத்தி யென்னவும்" (தாசீல்தார்நா.69).

[Skt., Arab. *fauti* > த. போத்தி.]

போத்திராயுதம் *pōttirāyudam*, பெ.(n.) போத்திரி பார்க்க (சங்.அக.); see *pōddiri*.

[Skt. *pōtr-āyudha* > த. போத்திராயுதம்.]

போத்திரி *pōttiri*, பெ.(n.) பன்றி (சூடா.); hog, pig.

[Skt. *pōtrin* > த. போத்திரி.]

போத்திருத்துவம் *pōttiruttuvam*, பெ.(n.)

1. நுகர்ச்சிக்கு வினைமுதலாதற்றன்மை (சி.சி.2, 80, சிவஞா.); condition of being the enjoyer. 2. நுகரும் தன்மை (சி.சி.2, 80); capacity or desire for enjoyment.

[Skt. *bhōktr-tva* > த. போத்திருத்துவம்.]

போதக்கிரியை *pōdakkiriyai*, பெ.(n.) குளிர்க் காய்ச்சலால் தானே புலம்பிக் கொண்டே உடுத்திருக்கும் துணியைக் கிழித்தும், உண்ணாமல் மயக்கத்தோடு கிடக்கும் ஒரு செய்கை; a delirious condition marked by crying, fainting, tearing of the cloth worn by him, etc. (சா.அக.).

போதகசிலேட்டுமம் *pōdakaślēṭṭumam*, பெ.(n.) 1. நாவிலிருக்கும் ஒரு வகை நீர்ப்பசை; a variety of kapham named போதகம், which is said to be at the tongue (சா.அக.).

போதககுரு *pōdaka-kuru*, பெ.(n.) சாத்திரப் பொருளை அறிவிக்கும் குரு (விவேகசிந்.பக். 28); preceptor who explains the purport of the *śāstras*.

[Skt. *bōdhaka* > த. போதககுரு.]

போதகப்புல் *pōdaga-p-pul*, பெ.(n.) ஒரு வகைப் புல்; a kind of grass (சா.அக.).

போதகநாறி *pōdaganāri*, பெ.(n.) கொள்ளிக் கட்டைத் தேக்கு; a kind of tree (சா.அக.).

த.வ. கருந்தேக்கு

போதகம்¹ *pōdagam*, பெ.(n.) 1. இளமை (பிங்.); youthfulness, infancy, furenility.

2. யானைக்கன்று (பிங்.); elephant calf. "வேழப் போதகமன்னவன் தாலோ" (திவ். பெருமாள்.7,1). 3. யானை; elephant. "போதகமொன்று கன்றி" (கம்பரா.விபீடண. 113). 4. விலங்கின் பிள்ளை (சூடா.); young of animals. 5. ஓரறிவுயிரின் இளமை; (தொல். பொ.580); sapling.

[Skt. pōtaka > த. போதகம்.]

போதகம்² pōdagam, பெ.(n.) பசளை என்னும் கீரை வகை; malabar night shade.

[Skt. pōtaka > த. போதகம்.]

போதகம்³ pōdagam, பெ.(n.) 1. அறிவுரை; spiritual teaching, as by a guru to his disciple. 2. சொல்லிக் கொடுத்த அறிவு; instruction, tutoring. அவனுக்கு அப்படிப் போதகம்.

[Skt. bōdhaka > த. போதகம்.]

போதகம்⁴ pōdagam, பெ.(n.) 1. காஞ்சிரை; nuxvomica tree. 2. குழந்தைப் பருவம்; infancy. 3. புலி, சிங்கம் இவைகளின் குட்டி; the young of tiger, lion etc. 4. திப்பிலி; long pepper. 5. நாக்கிலுள்ள ஒரு வகை நீர்ப்பசை; a variety of kapham. 6. வாலைப்பூநீர்; dew. (சா.அக.).

போதகம்⁵ pōdagam, பெ.(n.) போதகா, பேரண்டம், தலையோடு; cranium (சா.அக.).

போதகன் pōdagana, பெ.(n.) 1. போதகா சிரியன் பார்க்க; see pōdagāśiriyana. "நியதிபுரிந் தருளுவான் போதகன்" (சைவச. ஆசார.30). 2. நாட்டையர்; pastor, ordained minister. 3. ஒற்றன் (யாழ்.அக.); spy.

[Skt. bōdhaka > த. போதகன்.]

போதகாசிகம் pōdakāśikam, பெ.(n.) மட்டிச் சாம்பிராணி; benzoin (சா.அக.).

போதகாசிரியன் pōtagāśiriyana, பெ.(n.) 1. கல்வி கற்றுக்கொடுப்போன்; teacher.

"நாலுரை போதகாசிரியர்" (இலக்.கொத். பாயி.6). 2. குருவம் (சைவச.ஆசார.28, உரை); a religious preceptor, one who initiates into religious mysteries.

[Skt. bōdhaka+āśārya > த. போதகா சிரியன்.]

போதகிவர்த்தமம் pōdagi-varttamam, பெ.(n.) கண் இமைகளினுட் பாகத்தில் செந்நிறமான கட்டிகளுண்டாகி அரத்தம் வடிந்து கொண்டு நமைச்சலுடன் கூடிய மிக்க வலியை யுண்டாக்குமோர் கண்ணோய்; a number of red boils or pustules resembling red mustard seeds attended with pain, itching and exudation of blood (சா.அக.).

போதகி pōdagi, பெ.(n.) 1. சளியின் மேலீட்டினாலேற்படும் கண்களில் கடுகள வள்ள கட்டிகள்; small mustard size blabs in the eye due to excess of phlegm humour. 2. பெண் ஊர்க்குருவி; a female species of sparrow. 3. பசளைக் கொடி; spinach climber. 4. வேங்கை மரம்; a tree pterocarpus marsupium. 5. சீரகம்; cumin seed. 6. ஒரு வகைக் கண்ணோய்; a kind of eye disease. 7. போதகிவர்த்தமம் பார்க்க; see pōtagivarttamam (சா.அக.).

போதச்சயம் pōdaccayam, பெ.(n.) ஒரு வகை மயக்கம், அதிகழுத்தி; a long or prolonged sleep (சா.அக.).

த.வ. நீள்துயில்

போதக pōdaśu, பெ.(n.) ஒரு வகைப்பூடு; an herb (சா.அக.).

போதத்தம் pōdattam, பெ.(n.) சிவப்பு மந்தாரை; a tree (சா.அக.).

போதநாசினி pōdanācini, பெ.(n.) கோவைக்கொடி; a creeper-Bryonia grandis (சா.அக.).

போதப்பிரகாரம் *pōda-p-iragāram*, பெ.(n.) இலக்கணம், பரீக்கை எண்ணம் என்ற தருக்கவாதப் பிரிவு (வின்.); terms, in three divisions, viz., *uttēcam, ilakkaṇam, parikkai*

[Skt. *bōdha+pra-kāra* > த. போதப்பிரகாரம்]

போதம்¹ *pōdam*, பெ.(n.) 1. மெய்யறிவு (ஞானம்) (சூடா.); wisdom. "போத மொத்தனன் மாருதி" (கம்பரா.முதற்போர்.222). 2. அறிவு; knowledge, understanding, intelligent. "போதத்தி னகன்று" (பெருங். உஞ்சைக்.43, 61).

[Skt. *bōdha* > த. போதம்.]

போதம்² *pōdam*, பெ.(n.) 1. மாக்கலம் (திவா.); vessel, ship, boat. "போதங்கொ ணெடுந் தனிப் பொருவில் கூம்பொடு" (கம்பரா. பள்ளிபடை.68). 2. தூழி (பரணி) விண்மீன் நாள் (பிங்.); the second nakshatra. 3. மனைக்கட்டு (யாழ்.அக.); house site

[Skt. *pōta* > த. போதம்.]

போதம்³ *pōdam*, பெ.(n.) யானைக்கன்று; young of an elephant (சா.அக.).

போதயத்தம் *pōdayattam*, பெ.(n.) பட்டாணி; pea pulse (சா.அக.).

போதயந்தரத்தான் *pōdayandarattān*, பெ.(n.) சிறுகாடை; a bird; quail (சா.அக.).

போதவாகன் *pōda-vāgan*, பெ.(n.) தோணி யோட்டுபவன் (சங்.அக.); boatman.

த.வ. ஓடக்காரன்

[Skt. *pōta-vāha* > த. போதவாகன்.]

போதனம்¹ *pōdanam*, பெ.(n.) 1. போதனை (யாழ்.அக.) பார்க்க; see *pōdanai*. 2. தூபங்காட்டுகை; waving incense.

[Skt. *bōdhana* > த. போதனம்.]

போதனம்² *pōdanam*, பெ.(n.) 1. புகை காட்டல்; funigating, exposing. 2. அறிவு; knowledge. 3. பாதாளமூலி; a creeper.

போதனமரம் *pōdana-maram*, பெ.(n.) காசக்கட்டி உண்டாகு மரம்; catchu nigrum (சா.அக.).

போதனாசக்தி *pōdanā-śakti*, பெ.(n.) கற்பிக்குந் திறமை (வின்.); ability to teacher.

[Skt. *bōdhanā-śakti* > த. போதனாசக்தி.]

போதனாமுறை *pōdanā-murai*, பெ.(n.) கல்வி கற்பிக்கும் நெறி; mod. method in teaching.

[Skt. *bhō-dhanā* > த. போதனா+முறை.]

போதனாவாக்கி *pōdanā-vākki*, பெ.(n.) செம்முள்ளி; a red species of the Indian shade (சா.அக.).

போதனை¹ *pōdanāi*, பெ.(n.) 1. கற்பிக்கை; teaching, instruction, advice, inculcation. "போதனை செய்ய வல்லார்" (தாயு.கற்புறு.3). 2. அறிவு; knowledge, wisdom. 3. தூண்டுகை; instigation, counsel, tutoring, used ironically. "தூண்மார்க்க போதனை செய்தனன்றோ" (தாயு.கற்புறு.4).

த.வ. அறிவுறுத்தம்

[Skt. *bōdhanā* > த. போதனை.]

போதனை² *pōdanai*, பெ.(n.) போதனமரம் பார்க்க; see *pōdana-maram* (சா.அக.).

போதாயனர் *pōdāyanar*, பெ.(n.) 1. அற (தரும) நூலும் கற்ப நூலுமியற்றிய ஒரு முனிவர்; a writer of Dharmasāstra and Kalpa. 2. போதாயனீயத்தில் கூறப்பட்ட முறை (விதி)களைப் பின்பற்றுபவர்; follower of the kalpa or the manual of rites of *bōdhāyana*.

[Skt. *bōdhāyana* > த. போதாயனர்.]

போதாயனீயம் *pōdāyanīyam*, பெ.(n.) வைதிகச் சடங்குகளைச் செய்யுமுறை கூறும் (கற்ப) நூல்வகை (தொல்.பொ.75, உரை); a kalpa or ceremonial guide containing short aphoristic rules for the performance of *vēdicsacrifices*.

[Skt. *bōd-hāyaniya* > த. போதாயனீயம்.]

போதாலயம் *pōdālayam*, பெ.(n.) அறிவுக் கிருப்பிடம்; temple of wisdom. "போதா லயத்துட்பலன்" (திருமந்.1707).

த.வ. அறிவாலயம்

[Skt. *bōdhālaya* > த. போதாலயம்.]

போதி¹-த்தல் *pōdi*, 4 செ.கு.வி.(v.i.) விருப்ப முண்டாதல்; to have inclination. "போதித்த போது வருவேன்" (நாஞ்.).

[Skt. *bōdha* > த. போதி-த்தல்.]

போதி² *pōdi*, பெ.(n.) 1. அறிவு; wisdom, knowledge. "போதிச் செல்வம் பூண்டவார்" (சீவக.366). 2. அரசமரம்; pipal, as the tree of wisdom. "போதிமன்றத்து" (சிலப்.23, 76).

[Skt. *bōdhi* > த. போதி.]

போதிகைப்பலகை *pōdikai-p-palagai*, பெ.(n.) தூணின் தலையில் வைக்கும் பலகை; (pond.) entablature.

த.வ. அரசாணிப் பலகை

[Skt. *bodhagai* > த. போதிகை+பலகை.]

போதிசத்துவன் *pōdi-śattuvav*, பெ.(n.) 1. அறிவு முதிர்ந்து அடுத்தபிறவியில் புத்தனாக ஆவதற்குரியான் (மணிமே.பக். 506, அரும்.); buddhist ascetic who has arrived at the stage when there is only one more birth before attaining buddhahood. 2. புத்தன்; Gautama, the Buddha.

[Skt. *bōdhi-sattva* > த. போதிசத்துவன்.]

போதியல் *pōdiyal*, பெ.(n.) போதிகைப் பலகை (இ.வ.); see *pōdikai-palagai*

த.வ. அரசாணிப் பலகை

[Skt. *bodhagai* > த. போதியல்.]

போல்சாவி *pōlśāvi*, பெ.(n.) உட்டுளையுள்ள திறவுகோல் (இ.வ.); tubular key.

த.வ. பெண் சாவி

[T. *bōlu* > த. போல்சாவி.]

போல்மரம் *pōlmaram*, பெ.(n.) வண்டியின் முன்புறத்துள்ள நீண்ட மரக்கட்டை (இ.வ.); wooden shaft fitted to the fore-part of a vehicle.

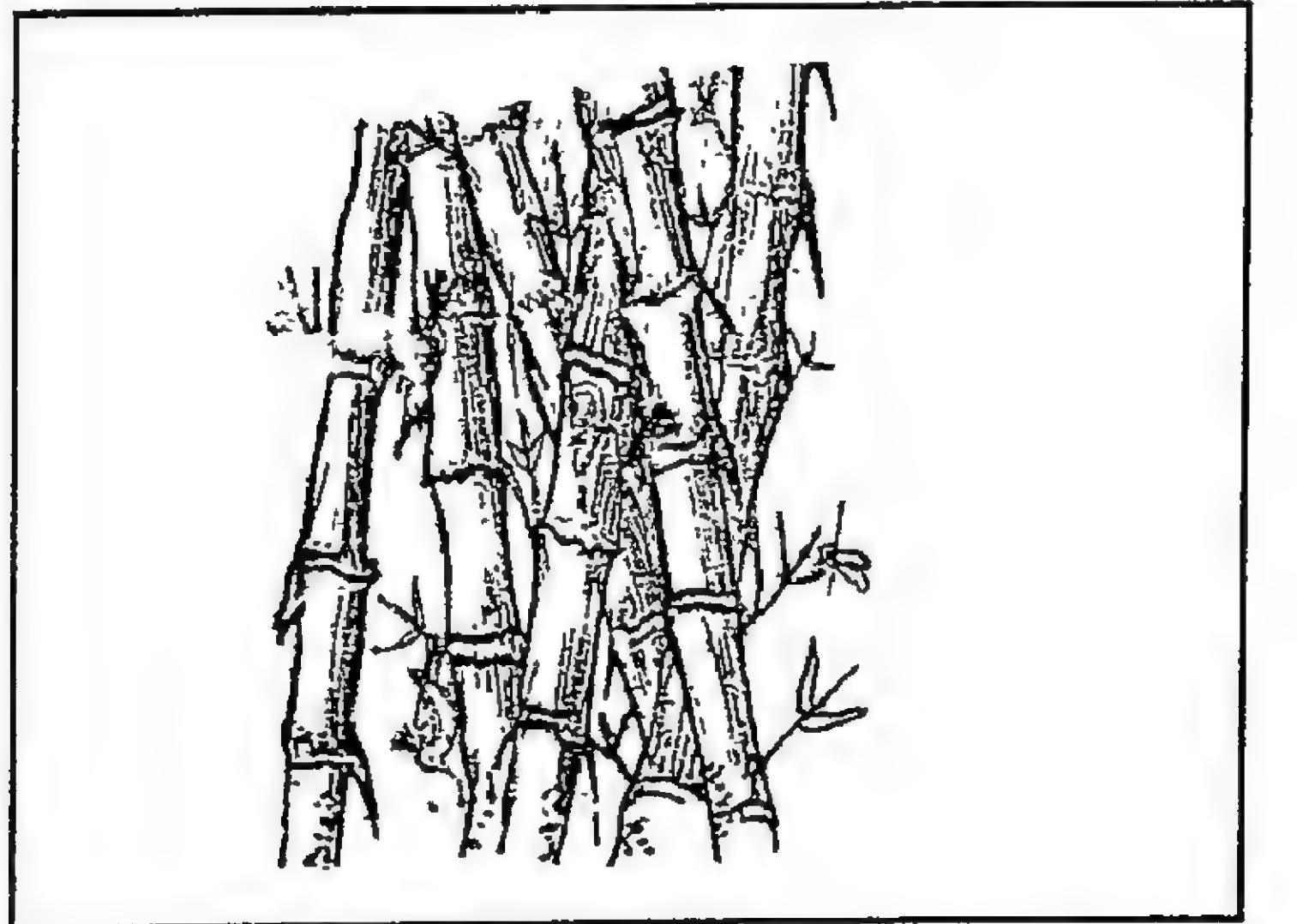
த.வ. மூக்கணைமரம்

[E. *pole* > த. போல்+மரம்.]

போல்மூங்கில் *pōle-mūngil*, பெ.(n.) மூங்கில் வகை; hollow bamboo bambusa arundinaca typica.

த.வ. துளைமூங்கில்

[T. *bōlu* > த. போல்+மூங்கில்.]

போனகம் *pōṇagam*, பெ.(n.) 1. உணவு food. "நால்வகைப் போனகமேந்தி" (மணிமே.28, 242). 2. அன்னம் (சைவச. பொது.454); boiled rice. 3. அப்பவருக்கம் (பிங்.); a kind of cake. 4. உண்ணுகை (பிங்.); eating.

த.வ. ஆகமுணவு

பெளகண்டம் *paukaṇḍam*, பெ.(n.) ஆறு முதல் பத்து அகவை (வயது) வரையுள்ள குழந்தைப் பருவம் (விசாரசந்.பக்.343); period in the life of a child, between the ages of six and ten.

[Skt. *pauganḍa* > த. பெளகண்டம்.]

பெளசம் *pauśam*, பெ.(n.) சுறவ (தை) மாதம் (வின்.); the lunar month of Tai.

[Skt. *pausa* > த. பெளசம்.]

பெளசிகம்¹ *pauśigam*, பெ.(n.) பெளடியம்¹ பார்க்க; see *pauḍiyam*.

பெளசிகம்² *pauśigam*, பெ.(n.) பெளடியம்² பார்க்க; see *pauḍiyam*.

பெளசியம்¹ *pauśiyam*, பெ.(n.) பெளடியம் (வின்.); a Purana.

பெளசியம்² *pauśiyam*, பெ.(n.) வருங்காலம்; the future. "பெளசியப் பிரதிபந்தம்" (பஞ்சதசம்.பக்.84).

[Skt. *bhavsya* > த. பெளசியம்.]

பெளசுதாரி *pauśutāri*, பெ.(n.) குற்ற நேர் கேட்புக்குரிய (விசாரணைக்குரிய)வன் (C.G.); magisterial, criminal.

[U. *faujddri* > த. பெளசுதாரி.]

பெளசுதாரிக்கட்டளை *pauśutāri-k-kattalai*, பெ.(n.) குற்றச்சாட்டு நடவடிக்கை (C.G.); criminal proceedings.

[U. *fajddāri* > த. பெளசுதாரி+கட்டளை.]

பெளஞ்சு *pauñju*, பெ.(n.) பவுஞ்சு பார்க்க (வின்.); see *pauñju*.

[U. *fauz* > த. பெளஞ்சு.]

பெளட்கரம் *pauṭkaram*, பெ.(n.) 1. சிவனிய துணைத் தொன்மங்களுள் ஒன்று; a secondary Saiva Agama. 2. பாஞ்சராத்திர சங்கிதைகளு ளொன்று; a *Pāñjarātra Samhita*

[Skt. *pauskara* > த. பெளட்கரம்.]

பெளட்டிகம் *pauṭṭigam*, பெ.(n.) 1. பவுட்டிகம் பார்க்க (சங்.அக.); see *pavuṭṭigam*, a ceremony. 2. நிலத்தில் விழுமுன் தாமரை யிலையில் ஏந்திய பசுஞ்சாணம் (சைவச. பொது.169, உரை); cow dung gathered on a lotus-leaf before it falls to the ground.

[Skt. *paustika* > த. பெளட்டிகம்.]

பெளடிகம்¹ *pauḍigam*, பெ.(n.) பெளடியம்¹ பார்க்க (திவா.); see *pauḍiyam*.

பெளடிகம்² *pauḍigam*, பெ.(n.) பெளடியம்² பார்க்க (திவா.); see *pauḍiyam*.

பெளடியம்¹ *pauḍiyam*, பெ.(n.) இருக்கு மறை (வேதம்) (கலித்.கடவுள்.உரை); *rig vēda*.

[Skt. *bahvrc* > த. பெளடியம்.]

பெளடியம்² *pauḍiyam*, பெ.(n.) பவிடிய புராணம் (திவா.) பார்க்க; see *paviḍiya-purāṇam*.

[Skt. *bhavisyat* > த. பெளடியம்.]

பெளண்டரிகம் *pauṇḍarigam*, பெ.(n.) ஈகம் (பவுண்டரிகம்); a sacrifice.

[Skt. *pauṇḍarika* > த. பெளண்டரிகம்.]

பெளண்டிரம் *pauṇḍiram*, பெ.(n.) 1. ஒரு நாடு (வின்.); a country, said to include part of South Bihar and Bengal. 2. பவுண்டம் பார்க்க; see *pavunḍam*.

[Skt. *pauṇḍra* > த. பெளண்டிரம்.]

பெளண்டிரவம் *pauṇḍiravam*, பெ.(n.) பாஞ்சாலிக் கொடி எனும் ஒரு வகைக் கொடி; a kind of climber. (சா.அக.).

பெளண்டு¹ *pauṇḍu*, பெ.(n.) 1. பவுண்டு¹ பார்க்க; see *pavunḍu*. 2. பவுன், 1 பார்க்க; see *pouṇ*, 1.

[E. *pound* > த. பெளண்டு.]

பெளண்டு² *pauṇḍu*, பெ.(n.) பவுண்டு² பார்க்க; see *pavunḍu*.

[E. *pound* > த. பெளண்டு.]

பௌத்தம் *pauttam*, பெ.(n.) புத்தமதம் (சூடா.); Buddhism.

[Skt. *Bauddha* > த. *பௌத்தம்*.]

பௌத்தரதாமரை *pauttara-tāmarai*, பெ.(n.) குளிர்தாமரை; lotus (சா.அக.).

பௌத்தரன் *pauttaran*, பெ.(n.) **பௌத்திரன்**¹ (யாழ்.அக.) பார்க்க; see *pauttiran*.

பௌத்தன் *pauttan*, பெ.(n.) 1. புத்த சமயத்தான் (திவா.); Buddhist. 2. **பௌத்தாவதாரம்** (பிங்.) பார்க்க; see *pauttāvatāram*.

[Skt. *Bauddha* > த. *பௌத்தன்*.]

பௌத்தாவதாரம் *pauttāvatāram*, பெ.(n.) திருமாலின் தோற்றரவுகளில் ஒன்று (பிங்.); Buddha an incarnation of Visṇu.

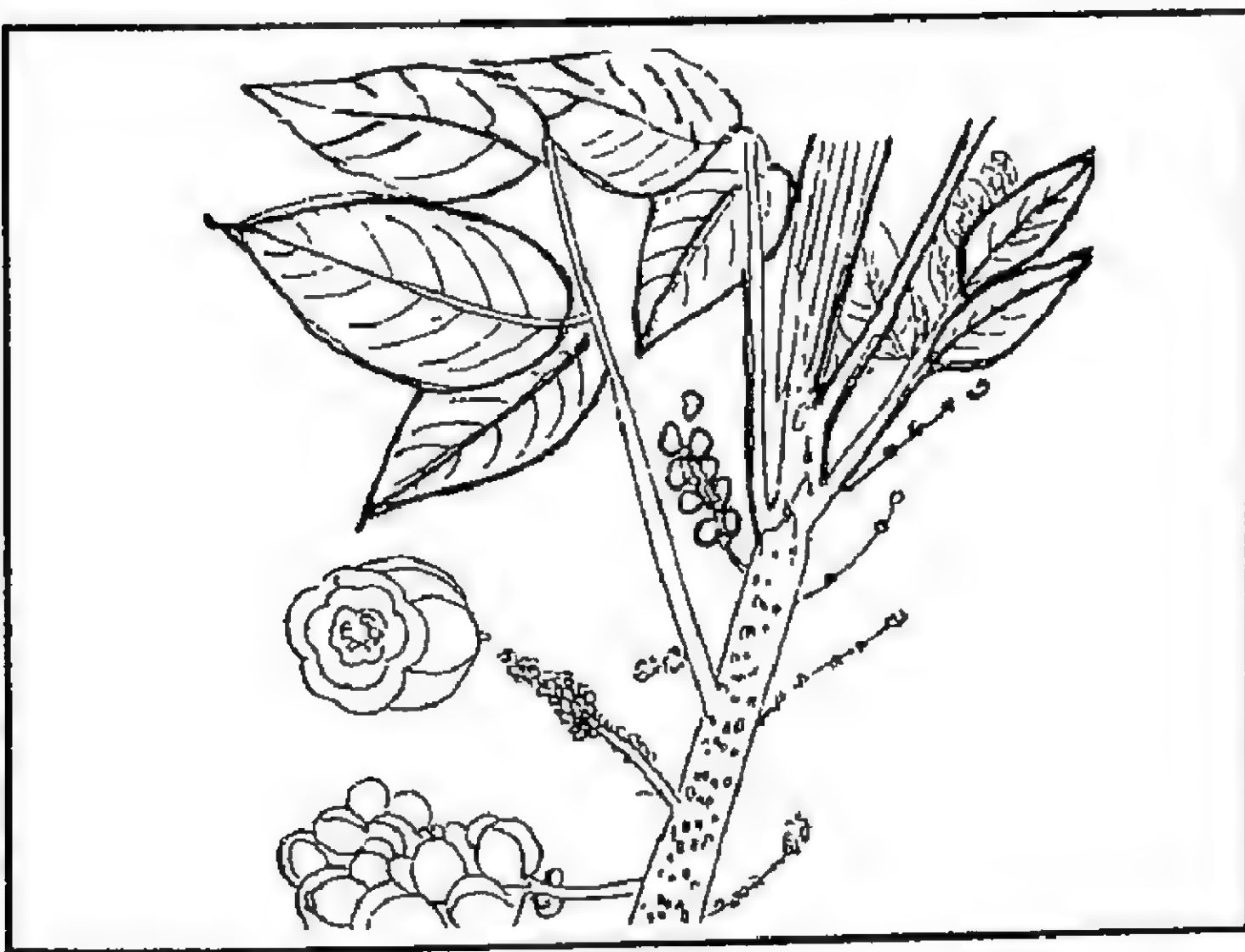
[Skt. *buddha+avatara* > த. *பௌத்தாவதாரம்*.]

பௌத்தி *pautti*, பெ.(n.) இறப்பு (வின்.); death.

[U. *faut* > த. *பௌத்தி*.]

பௌத்திரத்தினை *pauttirattinai*, பெ.(n.) மஞ்சள் தினை; yellow Italian millet (சா.அக.).

பௌத்திரநெல்லி *pauttiranelli*, பெ.(n.) அரிநெல்லி; joose-berry. (சா.அக.);

பௌத்திரப்புல் *pauttirappul*, பெ.(n.) தருப்பைப் புல்; sacrificial or sacred grass.

பௌத்திரபோளம் *pauttirapōlam*, பெ.(n.) கரியபோளம் பார்க்க; see *kariya-pōlam* (சா.அக.).

பௌத்திரம்¹ *pauttiram*, பெ.(n.) சிறுநீரக (பவுத்திர) நோய்; urinary fistula.

[Skt. *bhagandara* > த. *பௌத்திரம்*.]

பௌத்திரம்² *pauttiram*, பெ.(n.) பவித்திரம்¹,¹ (யாழ்.அக.); sacredness; purity.

[Skt. *pavitra* > த. *பௌத்திரம்*.]

பௌத்திரம்³ *pauttiram*, பெ.(n.) 1. **பௌத்திரரோகம்** பார்க்க; see *pauttira-rōgam*. 2. மூலத்தில் (வாயு) கண்டு மேகநீர் உண்டாகிப் புரையோடிச் சீழ்ப் பாய்ச்சல் கண்டு முளைவிழும் ஒருவகை நோய்; fistula in anus due to other causes than venereal (சா.அக.).

பௌத்திரமுருங்கை *pauttira-muruṅgai*, பெ.(n.) புனல் முருங்கை; a kind of drumstick (சா.அக.).

பௌத்திராயம் *pauttirāyam*, பெ.(n.) செந்திராய் பார்க்க; see *śendirāy* (சா.அக.).

பௌத்திராவம் *pauttirāvam*, பெ.(n.) ஊதளை; physic nut plant (சா.அக.).

பௌத்திரரோகம் *pauttira-rōgam*, பெ.(n.) சிற்றின்பத்தினால் கனல் மிகுதியாகிப் படையுண்டாகிப் புணர்உறுப்பிற்கும் எருவாய்க்கும் இடையில் கொடியில் அடிநரம்பின் மேலாவது அதன் இரு பக்கத்திலாவது, அண்டம், அபானவாயு ஆகிய இவைகளிலாவது நமைச்சலெடுத்து வீங்கி நொந்து கொப்புளித்து சீழும் சலமும் வடிந்து பிறகு புரையோடி நரம்பழுகி, கண்கள் உண்டாகி அதன் வழியே சிறுநீரும் மலமும் இறங்கி அதனால் உடம்பு மெலிந்து சாப்பாடு செல்லாது களைப்பையுண்டாக்கும் ஒரு வகை மூலநோய்; a deep narrow sinuous ulcer extending between the surface of the body and internal an

cavity near the anus said to have been caused by accumulation of venereal secretions due to excess of heat caused by sexual intercourse (சா.அக.).

[பெளத்திரம்+ரோகம்.]

பெளத்திரவிரல் *pauṭṭira-viral*, பெ.(n.) மோதிர விரல்; ring finger (சா.அக.).

[பெளத்திரம்+விரல்.]

பெளத்திரன்¹ *pauṭṭiran*, பெ.(n.) மகன் வழிப் பேரன்; grandson who is a son's son. "உம்பத்திர பெளத்திரர் தங்களுக்கும்... அருந்துயரில்லையே" (உத்தாரா. திருவோலக் 20)

[Skt. *pauṭra* > த. பெளத்திரன்.]

பெளத்திரன்² *pauṭṭiran*, பெ.(n.) தூய்மை யானவன் (யாழ்.அக.); holy person.

[Skt. *பவித்ரம்* → *பவித்ரன்* → பெளத்திரன்.]

பெளத்திரி *pauṭṭiri*, பெ.(n.) மகன் வயிற்று மகள்; grand daughter who is a son's daughter.

[Skt. *pauṭri* > த. பெளத்திரி.]

பெளத்துவம் *pauṭṭuvam*, பெ.(n.) பச்சை மணிக்கல் (மரகதம்); a precious gem; emerald (சா.அக.).

பெளதிகக்கவர்ச்சி *pauḍiga-k-kavarcci*, பெ.(n.) வேதியியல் கவர்ச்சி; chemical attraction of atoms of the element of others resulting in chemical compound (சா.அக.).

[பெளதிகம்+கவர்ச்சி.]

பெளதிகக்கிரணம் *pauḍiga-k-kiraṇam*, பெ.(n.) வேதியல் கதிர்; chemical ray (சா.அக.).

[பெளதிகம்+கிரணம்.]

பெளதிகக்கூட்டு *pauḍiga-k-kūṭṭu*, பெ.(n.) வேதியியற் கலவை; chemical composition (சா.அக.).

[பெளதிகம்+கூட்டு.]

பெளதிகக்கூட்டுப்பாடு *pauḍiga-k-kūṭṭupāḍu*, பெ.(n.) வேதியியல் கலவை; chemical composition (சா.அக.).

[பெளதிகம்+கூட்டுப்பாடு.]

பெளதிகக்கூறுபாடு *pauḍiga-k-kūrupāḍu*, பெ.(n.) வேதியியல் கூர்ந்தாய்வு; chemical analysis (சா.அக.).

[பெளதிகம்+கூறுபாடு.]

பெளதிகசந்தி *pauḍiga-sandi*, பெ.(n.) வேதியியல் இணைவு; chemical union (சா.அக.).

[பெளதிகம்+சந்தி.]

பெளதிகசரக்கு *pauḍiga-śarakku*, பெ.(n.) வேதியியல் மருந்துவகை; chemical drug as delirium. (சா.அக.).

[பெளதிகம்+சரக்கு.]

பெளதிகசரீரம் *pauḍiga-śarīram*, பெ.(n.) 1. பூதவுடம்பு; physical body. 2. ஐம்பூதத்திற் குரிய வுடம்பு; body consisting of elements (சா.அக.).

[பெளதிகம்+சரீரம்.]

பெளதிகசாத்திரம் *pauḍiga-śāttiram*, பெ.(n.) இயற்கைத் தத்துவநூல்; physical science.

த.வ. இயற்பியல்

[Skt. *bhautika+śāstra* > த. பெளதிகசாத்திரம்]

பெளதிகஞானம் *pauḍiga-ñāṇam*, பெ.(n.) 1. ஐம்பூதத் தொடர்பான வுடம்பிற்குரிய அறிவு; wisdom of man in his physical body. 2. புத்த மதத்திற் கூறிய அறிவு; the eminence of wisdom related to Buddhist philosophy.

[பெளதிகம்+ஞானம்.]

பெளதிகப்பிரமசாரி *pauḍika-p-piramaśāri*, பெ.(n.) மாணிய நோன்பு முடித்து மணம் புரிவோன் (சிவதரு.பரி.2, உரை); Brahmin

youth who marries upon the completion of his duties as a Brahmacharin.

[பௌதிகம்+பிரமசாரி.]

பௌதிகபரீட்சைசாலை *paudiga-parīṭcai śālai*, பெ.(n.) வேதியியல் ஆராய்ச்சி செய்யுமிடம்; chemical laboratory (சா.அக.).

[பௌதிகம்+பரீட்சைசாலை.]

பௌதிகபாவனை *paudiga-pāvanai*, பெ.(n.) கடவுளை உருவனாக ஊழ்கம் செய்கை (சங்.அக.); meditation of God, as having form.

[Skt. bhautika > த. பௌதிகபாவனை.]

பௌதிகபிரிவினை *paudiga-pirivinaṭi*, பெ.(n.) வேதியியல் விதிப்படி ஒரு பொருளி லிருந்து பிரிதல்; chemical decomposition (சா.அக.).

பௌதிகபுலன் *paudiga-pulaṇ*, பெ.(n.) ஐம்புலனிலொன்று; one of the five physical senses (சா.அக.).

பௌதிகம் *paudigam*, பெ.(n.) 1. ஐம்பூதத் தொடர்பானது; that which pertains to the five elements; that which is physical. "தேகங்களத்தனையு மோகங்கொள் பௌதிகம்" (தாயு.பரிபூ.2). 2. உலகம் (வின்.); the world.

பௌதிகமங்கை *paudiga-maṅgai*, பெ.(n.) பொன்னாங்கண்ணி என்னும் மூலிகை; sessile plant (சா.அக.).

[பௌதிகம்+மங்கை.]

பௌதிகயோகசந்நியாசி *paudiga-yōgaśanniyāśi*, பெ.(n.) பௌதிக பாவனைச் செய்வோன் (சங்.அக.); ascetic practising *pautika-pāvanai*.

[பௌதிகம்+ஓகம்+சந்நியாசி.]

பௌதிகவாதம்¹ *paudiga-vādam*, பெ.(n.) உலோகாயதமதம் (பிரபஞ்சவி); materialism.

[Skt. bhautika+vāta > த. பௌதிகவாதம்.]

பௌதிகவாதம்² *paudiga-vādam*, பெ.(n.) வேதியியல் நூல்; chemistry (சா.அக.).

[பௌதிகம்+வாதம்.]

பௌதிகவாதி *paudiga-vādi*, பெ.(n.) வேதியியல் வல்லுநர்; chemist (சா.அக.).

[பௌதிகம்+வாதி.]

பௌதிகன் *paudigaṇ*, பெ.(n.) சிவபிரான் (யாழ்.அக.); *Sivaṇ*.

[Skt. bhautika > த. பௌதிகன்.]

பௌதிகாசாரியன் *paudikāśāriyaṇ*, பெ.(n.) மூத்த குருக்களின் உதவியாளன்; assistant to the head priest.

[பௌதிகம்+ஆசாரியன்.]

பௌந்திரம் *paundiram*, பெ.(n.) மூலநோய்; piles.

[Skt. bhagandara > த. பௌந்திரம்.]

பௌமம்¹ *paumam*, பெ.(n.) நிலம் தொடர் பானது (வின்.); that which is produced in or related to the earth.

[Skt. bhauma > த. பௌமம்.]

பௌமம்² *paumam*, பெ.(n.) நிலத்திற் பிறப்பன; physical bodies (சா.அக.).

பௌமன் *paumaṇ*, பெ.(n.) 1. செவ்வாய்; the planet Mars, as the son of Earth. "பௌமனுக்கான செழுமண்" (அறப்.சத.50). 2. நரகாசுரன் (யாழ்.அக.); Narahasura.

[Skt. bhauma > த. பௌமன்.]

பௌமசுநானம் *pauma-śunāṇam*, பெ.(n.) தூய்மையான அரசு துளசி முதலிய மரஞ் செடிகளின் அடிமண்ணை உடல்மீது தூவிக் கொள்ளுவதான குளியல் (வின்.); purification by sprinkling with dust taken from the vicinity of sacred trees, shrubs, etc.

[Skt. bhauma+snāna > த. பௌமசுநானம்.]

பெளமி *paumi*, பெ.(n.) நிலமகளின் புதல்வி யாகிய சீதை (சங்.அக.); Sita, as daughter of the Earth.

[Skt. *bhaumi* > த. பெளமி.]

பெளர்ணசந்திரன் *paurṇa-śandiraṇ*, பெ.(n.) நிறைமதி; full moon.

[Skt. *pūrṇa+śandra* > த. பெளர்ணசந்திரன்.]

பெளர்ணமாசம் *paurṇa-māśam*, பெ.(n.) நிறை நிலா நாளில் (பெளர்ணமி) செய்யும் வேள்வி; sacrifice on a full moon day.

[Skt. *paurṇamāsa* > த. பெளர்ணமாசம்.]

பெளர்ணமி *paurṇami*, பெ.(n.) நிறைமதி நாள்; full moon day.

த.வ. முழு நிலவு

[Skt. *paurṇami* > த. பெளர்ணமி.]

பெளர்ணமிச்சந்துக்கட்டு *paurṇami-śandu-k-kattu*, பெ.(n.) நோயாளிக்கு ஆகாததாகக் கருதப்படும் நிறைமதி நாளும் அதற்கு முன்னும் பின்னுமுள்ளனவுமான நாள்கள்; the full moon day and the days just before and after the full moon, as unfavourable to patients.

[Skt. *paurṇami* > த. பெளர்ணமி+சந்துக் கட்டு]

பெளர்ணிமை *paurṇimai*, பெ.(n.) பெளர்ணமி (சங்.அக.) பார்க்க; see *paurṇami*.

பெளரகம்¹ *pauragam*, பெ.(n.) நகரையடுத்தப் புறச்சோலை (யாழ்.அக.); grove adjoining a city.

[Skt. *pauraka* > த. பெளரகம்.]

பெளரகம்² *pauragam*, பெ.(n.) நொச்சி; a garden plant, chastity plant (சா.அக.).

பெளரம் *pauram*, பெ.(n.) நகரத் தொடர்பானது (சங்.அக.); that which pertains to a city.

[Skt. *paura* > த. பெளரம்.]

பெளரவர் *pauravar*, பெ.(n.) புரு மன்னனின் குலத்தார்; descendants of Puru.

[Skt. *paurava* > த. பெளரவர்.]

பெளரன் *pauraṇ*, பெ.(n.) நகரத்தில் வாழ்பவன்; urban man.

[Skt. *paura* > த. பெளரன்.]

பெளராணிகம் *paurāṇigam*, பெ.(n.) பெளராணிகச்சமயம் (வின்.) பார்க்க; see *paurāṇiga-c-camayam*.

[Skt. *paurā-ṇika* > த. பெளராணிகம்+சமயம்]

பெளராணிகமதம் *paurāṇiga-matam*, பெ.(n.) தொன்மத்தைப் பின்பற்றும் சமயம்; a system of doctrines founded on the *purāṇas*.

[Skt. *paurā-ṇika* > த. பெளராணிகம்+மதம்.]

பெளராணிகமந்திரம் *paurāṇiga-mandiram*, பெ.(n.) ஓங்காரம் சேராத மந்திரம் (யாழ்.அக.); mantra without pranava.

[Skt. *paurā-ṇika* > த. பெளராணிகம்+மந்திரம்.]

பெளராணிகன் *paurāṇigaṇ*, பெ.(n.)
1. தொன்மக் கொள்கையுடையவன் (சி.சி.1, 1 மறைஞா.7); one who follows the *purāṇas*.
2. தொன்மக்கதைகளை எடுத்துரைப்பவன்; one who expounds the *purāṇa* stories.

[Skt. *pauranika* > த. பெளராணிகன்.]

பெளரி *pauri*, பெ.(n.) பெரும்பண்வகை (பிங்.); a musical, mode, one of *perum-paṇ*.

பெளரிக்காய் *paurikkāy*, பெ.(n.) சவுரிக்காய்; fruit of climber (சா.அக.).

பெளரிகன் *paurigaṇ*, பெ.(n.) குபேரன் (யாழ்.அக.); Kubera.

[Skt. *bhaurika* > த. பெளரிகன்.]

பெளருசம் *pauruśam*, பெ.(n.) ஆண்டகைமை (வின்.); manliness, nobleness.

[Skt. *paurusa* > த. பெளருசம்.]

பௌருசத்துவம் *pauruṣattuvam*, பெ.(n.) ஆண் தன்மை; manly power.

பௌருசேயம் *pauruṣēyam*, பெ.(n.) மாந்தனாற் செய்யப்பட்டது (சி.சி.அளவை.13, சிவாக்.); that which is man made.

[Skt. *paurusēya* > த. பௌருசேயம்.]

பௌரைக்கல் *pauraikkal*, பெ.(n.) கற்சிட்டம்; over burnt brick (சா.அக.).

பௌரோகித்தியம் *paurōgittiyam*, பெ.(n.) போற்றாளித்துவம் (வின்.); priesthood.

[Skt. *paurōhitya* > த. பௌரோகித்தியம்.]

பௌலசுதியன் *paulaśudiyān*, பெ.(n.) 1. இராவணன்; *Rāvaṇa*. 2. குபேரன்; *Kubēra*.

[Skt. *paulastya* > த. பௌலசுதியன்.]

பௌலுருவி *pauluruvī*, பெ.(n.) புல்லுருவி; honey suckle mistletoe.

பௌவம்¹ *pauvam*, பெ.(n.) பவ்வம்¹ (சூடா.) பார்க்க; see *pavvam*.

[Skt. *parvan* > த. பௌவம்¹.]

பௌவம்² *pauvam*, பெ.(n.) 1. பவ்வம்² பார்க்க; see *pavvam*. "திறை பிறழிய விரும்பௌவத்து" (பொருந.178). 2. ஆழம்; deep. "பௌமார் கடல்" (தேவா.556, 8). 3. உப்பு (யாழ்.அக.); salt.

பௌவம்³ *pauvam*, பெ.(n.) 1. கடல்; sea; ocean. 2. உப்பு; salt. 3. நுரை; forth. 4. நீர்க்குமிழ்; water bubble (சா.அக.).

பௌழியசரணத்தார் *pauliya-śaraṇattār*, பெ.(n.) இருக்குவேதிகள்; *Rg Vēdins*.

[Skt. *bahurc* > த. பௌழியசரணத்தார்.]

பௌழியசரணம் *pauliya-śaraṇam*, பெ.(n.) பௌடியம்¹ பார்க்க; see *pauḍiyam*.

[Skt. *bahurc* > த. பௌழியசரணம்.]

பௌழியம் *pauliyam*, பெ.(n.) பௌடியம்¹ பார்க்க; see *pauḍiyam*. "சந்தோகா பௌழியா" (திவ்.பெரியதி.7, 7, 2).

பௌழியன்¹ *pauliyān*, பெ.(n.) சேர மன்னனான பூழியன்; *Chēra king*.

[Skt. *bahura* > த. பௌழியன்.]

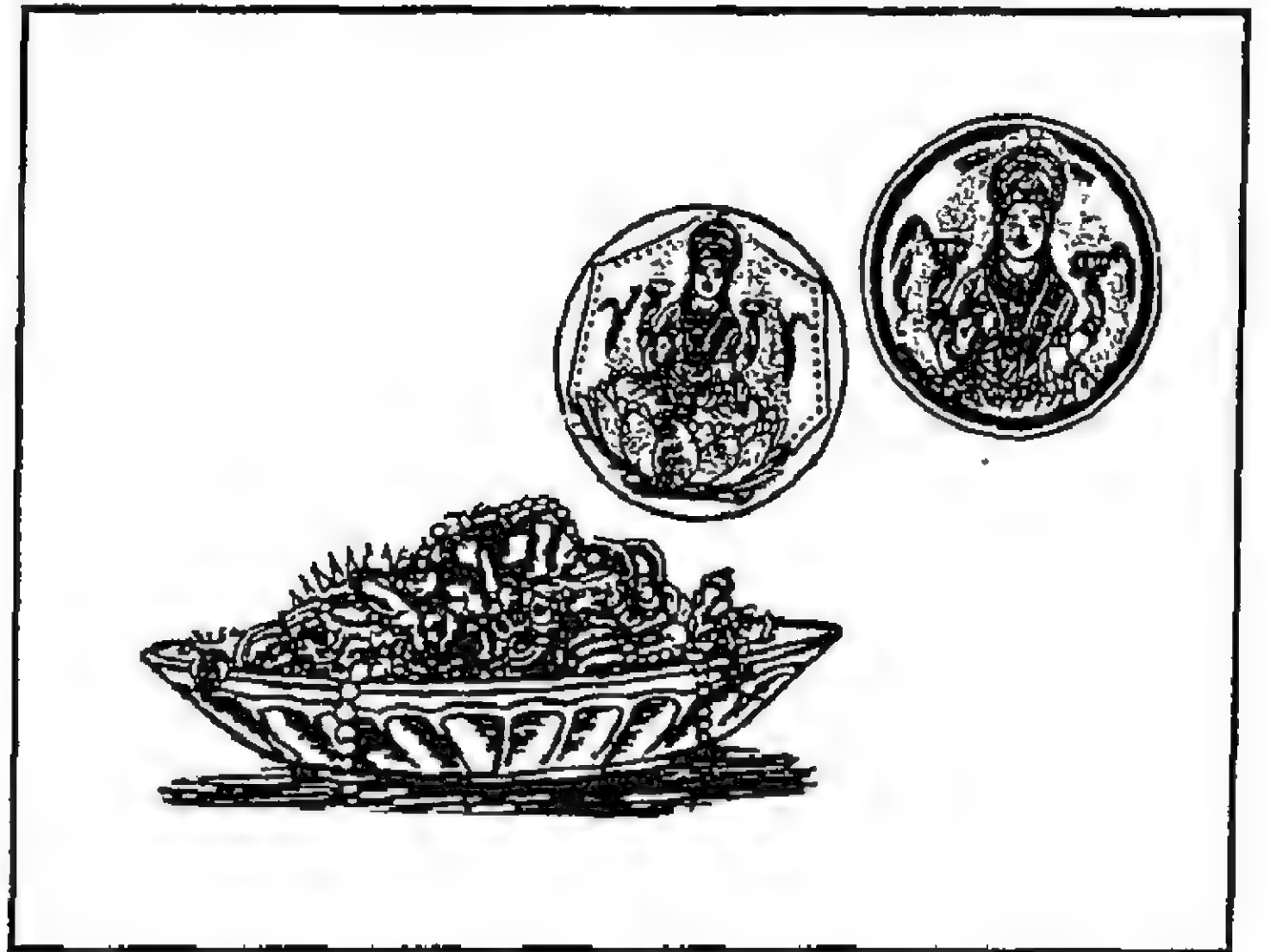
பௌழியன்² *pauliyān*, பெ.(n.) இருக்கு மறையில் வேதத்தால் விவரிக்கப்படுபவனான கடவுள்; God as described in the *Rig vēda*. "சந்தோகன் பௌழியன்" (திவ்.பெரியதி.5, 5, 9).

[Skt. *bahurc* > த. பௌழியன்.]

பௌளி *pauli*, பெ.(n.) பண் (இராக) வகை (பாத. இராக.56); a specific melody-type.

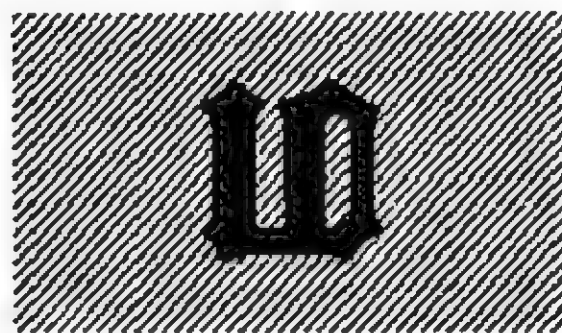
பௌன் *pauṇ*, பெ.(n.) பொற்காசு, பவுன்; pound sterling.

[E. *pound* > த. பௌன்.]

பௌனர்ப்பவன் *paunarppavan*, பெ.(n.) புத்திரர் பன்னிரு வகையினருள் ஒருத்தியிடம் முதற்கணவனுக்குப் பிறந்தவனும் கைம்பெண்ணானபின் அவளை மணந்த இரண்டாங்கணவனால் மகனாகக் கருதப்படுபவனுமான மகன் (ஏலாதி.31); son born to a woman by her first husband considered as a son of the husband who marries her on her widowhood one of 12 *puttiraṇ*.

[Skt. *paunarbhava* > த. பௌனர்ப்பவன்.]

மக்கனம் *makkanam*, பெ.(n.) 1. மூழ்குகை; immersion. 2. அவமானம்; disgrace.

[Skt. *magna* > த. மக்கனம்.]

மக்கா *makkā*, பெ.(n.) அரேபியாவிலுள்ளதும் முகம்மது பிறந்ததால் பேர் பெற்றதுமான இடம்; Mecca, one of the two chief cities of Arabia, celebrated as the birth-place of Muhammad. "வேரியம் பணைகுழ் மக்க மிக்கொக்கு" (திருவிளை.நரியார்.105).

[Ar. *makkah* > த. மக்கா.]

மக்கி¹ *makkī*, பெ.(n.) ஈ (C.G.); fly.

[Skt. *maksikā* > த. மக்கி.]

மக்கி² *makkī*, பெ.(n.) வெண்பார்க்கல் (J.); marl, calcareous earth.

[Skt. *makkōla* > த. மக்கி.]

மக்கினம் *makkīnam*, பெ.(n.) 1. அழுந்துகை; immersion. "மக்கினம் பட்டுள்ளே மருவியிருந்தாண்டி" (பட்டினத்துப்.பக்.235). 2. அவமானம்; disgrace. "அந்தச் சபையில் அவன் மக்கினப்பட்டான்".

[Skt. *magna* > த. மக்கினம்.]

மக்பி *makpi*, பெ.(n.) கழுக்கமான (C.G.); secret, confidential.

[Ar. *mahfī* > த. மக்பி.]

மக்பூல் *makpūl*, பெ.(n.) ஒப்பளிப்புச் செய்யப் பட்டது (C.G.); that which is approved.

[Ar. *maqbul* > த. மக்பூல்.]

மகம்ல் *makmal*, பெ.(n.) கனமாய் மெத்தென் றிருக்கும் பட்டுவகை (வின்.); velvet.

[H. *magmul* > த. மகம்ல்.]

மகரிபு *makribu*, பெ.(n.) மாலைத் தொழுகை; prayer at sunset (muham.).

[Skt., Ar. *maghrib* > த. மகரிபு.]

மகத்து *magattu*, பெ.(n.) 1. பெரியது; that which is great, large or huge. "மகத்தாகி நின்றனை நீ" (தாயு. பராபர.226). 2. அதிகம் (வின்.); greatness, intensity. 3. பெருமை

யானது; that which is magnificent, exalted, majestic. "மகத்தான பன்னிரு வெய்யவர்" (குலோத். கோ.18). 4. பேராதன்(யாழ்.அக.); great person, in a religious or moral sense; saint. 5. நாடு (இலக்.அக.); country. 6. நூற்றெட்டுபநிடதங்களுள் ஒன்று; an Upanisad, one of 108.

[Skt. *mahat* > த. மகத்து.]

மகத்துவம் *magattuvam*, பெ.(n.) பெருமை; greatness, magnificence, majesty, excellence. "மகத்துவமாப் பிரமாண்டமாகச் செய்யும்" (தாயு.தந்தைதாய்.6).

[Skt. *mahat-tva* > த. மகத்துவம்.]

மகதம் *magadam*, பெ.(n.) 1. தேசம் ஐம்பத் தாறனுள் இராசகிருகத்தைத் தலைநகராகக் கொண்ட ஒரு தேசம்; country of South Bihar with Rājagraha as its capital, one of 56 *tēśam*. 2. நடுநாட்டில் திருக் கோவலூரைச் சார்ந்த ஒரு பகுதி; country about *Tiru-k-kovalūr* in South Arcot Dt. 3. பதினெண்மொழியுள் ஒன்று (நன்.272, உரை); the language of Magadha, one of *patinenmoli*.

[Skt. *magadha* > த. மகதம்.]

மகதேசன் *magadēśan*, பெ.(n.) 1. மகத தேசத்தரசன் (பாரத.இரா.17); king of Magadha. 2. நடுநாட்டைச் சார்ந்த மகத நாட்டுச் சிற்றரசன்; king of a part of the country in *Nadu-nāḍu*. "மகதேச னாரைநகர் காவலன்" (பெருந்தொ.1192).

[Skt. *magadhaīśa* > த. மகதேசன்.]

மகதை¹ *magadai*, பெ.(n.) திப்பிலி (சங்.அக.); long pepper.

[Skt. *māgadhi* > த. மகதை.]

மகதை² *magadai*, பெ.(n.) மகதம், 2 பார்க்க; see *magadai*.

மகதைசுவரியம் *magadai-śuvariyam*, பெ.(n.) பெருஞ்செல்வம்; great opulence.

[Skt. *mahat+aiśvarya* > த. மகதைசுவரியம்.]

மகரத்துவசம் *magarattuvaśam*, பெ.(n.)

ஒரு மருந்து; a kind of medicine (சா.அக.).

மகரதோரணம் *magara-tōraṇam*, பெ.(n.)

சுறவ (மகர)வடிவமைந்த ஒப்பனைத் தொங்கல்; ornamental hangings representing makara fishes. "மதிதொட நிவந்தன மகரதோரணம்" (கம்பரா.மந்தரை.31).

[Skt. makara-tōraṇa > த. மகரதோரணம்.]

மகரந்தம் *magarandam*, பெ.(n.) 1. மலர்த்

துகள் (திவா.); filament of the lotus; pollen and anther of flowers. 2. பூந்தேன் (பிங்.); nectar or honey of flowers. 3. கள் (பிங்.); toddy. 4. வண்டு; honey-bee. 5. குயில் (மூ.அ.); Indian cuckoo.

[Skt. makaranda > த. மகரந்தம்.]

மகரராசி *magara-rāśi*, பெ.(n.) சுறவம்,

பத்தாம் ஓரை; capricorn of the zodiac.

[Skt. makara+rāci > த. மகரராசி.]

மகரரேகை *magara-rēgai*, பெ.(n.) செல்வந்த

னென்பதைக் காட்டுங் குறியாக உள்ளங் கையில் அமையும் கைவரி வகை (இரேகை வகை) (சங்.அக.); line on the palm of hand, believed to indicate wealth.

த.வ. மீனக்கைவரி

[Skt. makara > த. மகரரேகை.]

மகரவலயம் *magara-valayam*, பெ.(n.)

மகரப்பகுவாய் பார்க்க; see *magara-p-paguvāy*. "மகரவலய மணிதிகழ் நுதலியர்" (பரிபா.10, 77).

[Skt. makara > த. மகரம்+வலயம்.]

மகரவாகனன் *makara-vāgaṇaṇ*, பெ.(n.)

வருணன் (சங்.அக.); Varuṇaṇ

[Skt. makara+vāhana > த. மகரவாகனன்.]

மகரவியூகம் *magara-viyūgam*, பெ.(n.)

மகரமீனின் வடிவான படைவகுப்பு; array of army in the shape of a magaram.

"வருபடை தன்னை நிறுத்தி விதம்பட மகரவியூகம் வகுத்து" (பாரத. பதின் மூன்றாம்.7).

[Skt. magara+vyūha > த. மகரவியூகம்.]

மகரவீணை *magara-vīṇai*, பெ.(n.) மகரயாழ்

பார்க்க; see *magara-yāḷ*. "தீந்தொடை மகரவீணைத் தெள்விளி" (சீவக.608).

த.வ. சுறவ யாழ்

[Skt. makara > த. மகரம் + வீணை.]

மகராகரம் *magarāgaram*, பெ.(n.) கடல்

(யாழ்.அக.); sea.

[Skt. makarā-kara > த. மகராகரம்.]

மகராங்கம் *magarāṅgam*, பெ.(n.) கடல்

(யாழ்.அக.); sea.

[Skt. makarāṅka > த. மகராங்கம்.]

மகராங்கன் *magarāṅgaṇ*, பெ.(n.) மகரக்

கொடியோன் பார்க்க (சங்.அக.); see *magara-k-kōḍiyōṇ*.

[Skt. makarāṅka > த. மகராங்கன்.]

மகராசன் *maga-rāśaṇ*, பெ.(n.) மகாராசன்

பார்க்க; see *magārāśaṇ*. "வருராம தேவ மகராசன்" (நம்பியுலா.).

[Skt. mahā-rāja > த. மகராசன்.]

மகராசா *maga-rāśā*, பெ.(n.) மகாராசன்

பார்க்க; see *magārāśaṇ*.

[Skt. mahā-rāja > த. மகராசா.]

மகராசி *maga-rāśi*, பெ.(n.) 1. இராணி;

queen. 2. பெருஞ்சொத்துள்ளவள்; wealthy blessed woman. "மகராசியாக விருப்பாயே" (திருவா.ந.குற.).

[Skt. maha-rājī > த. மகராசி.]

மகராசுவன் *magarāśuvaṇ*, பெ.(n.)

மகரவாகனன் (யாழ்.அக.) பார்க்க; see *magārāgaṇaṇ*.

[Skt. makarāśva > த. மகராசுவன்.]

மகராட்டிரம் *magarāṭṭiram*, பெ.(n.)
மகாராட்டிரம் (யாழ்.அக.) பார்க்க; see
magārāṭṭiram.

மகராயனம் *magarāyanam*, பெ.(n.)
கதிரவன் வடக்கு நோக்கித் திரும்புங்காலம்
(பஞ்.); winter solstice.

[Skt. *makarāyana* > த. மகராயனம்.]

மகராலயம் *magarālayam*, பெ.(n.) கடல்
(திவா.); sea, as the abode of fish.
"வானுமின்றி மகராலயமு மின்றி"
(தக்கயாகப்.408).

[Skt. *maka-rālaya* > த. மகராலயம்.]

மகரி *magari*, பெ.(n.) கடல் (சங்.அக.); sea.

[Skt. *makarin* > த. மகரி.]

மகரிகை *magarigai*, பெ.(n.) 1. அணி முதலிய
வற்றிலமைந்த சுறாமீன் வடிவு; the figure of
shark, as in ornaments. "மகரிகை வயிர
குண்டலமலம்புந்... தோள்புடை வயங்க"
(கம்பரா.நித்தனை.17). 2. மகரம்¹, 4 பார்க்க;
see *magaram*. "மாதின் மகரிகை வயங்கு
பொற்பூண் சூழறு கவானே" (கந்தபு.
மாயை.56). 3. தோரணம் (சது.); ornamental
hangings. 4. மகரவடிவாய்ச் செய்த பெட்டி; a
shark-shaped box. "மகரிகை நிறைய"
(பெருங்.மகத.17, 161).

[Skt. *makarika* > த. மகரிகை.]

மகரிசி *magariśi*, பெ.(n.) தவமுனிவர்; great
sage.

[Skt. *maharsi* > த. மகரிசி.]

மகரூர் *magarūr*, பெ.(n.) உறுதியாக்கப்
பட்டது (P.T.L.); that which is fixed or
established.

[Ar. *muqarrar* > த. மகரூர்.]

மகலோகம் *magalōgam*, பெ.(n.)
மேலேழுலகத் தொன்று (திவா.); an upper
world, fourth of *mēl-ēl-ulagam*.

"கோவுலோக மகலோக மடையக் குமுறவே"
(தக்கயாகப்.704).

[Skt. *maharlōka* > த. மகலோகம்.]

மகவான்¹ *magavāṇ*, பெ.(n.) 1. இந்திரன்
(திவா.); Indra. "மகவான்மக ளிரங்கின
னரற்ற" (பாரத.பதினமூன்.168). 2. சிவன்
(சங்.அக.); Sivan.

[Skt. *magha-vāṇ* > த. மகவான்.]

மகவான்² *magavāṇ*, பெ.(n.) வேள்வி செய்
பவன்; sacrificer. "வேதாவை மிக்க
மகவானாகக் கூட்டி" (தேவை.15).

[Skt. *makha-vān* > த. மகவான்².]

மகற்பலம் *magar-palam*, பெ.(n.) பெரும்
பலன்; great, important result.
"மகற்பல வாஞ்சையாலே" (சிவதரு.பாம.47).

[Skt. *mahat+phala* > த. மகற்பலம்.]

மகா *magā*, பெ.(n.) 1. பெருமையான; great,
high, exalted, dignified, noble,
honourable. "மகாசபையோம்" (S.I.I.i, 68).
2. அளவற்ற; immense, prodigious,
stupendous, monstrous, extreme.
3. உயர்ந்த; superior, paramount. 4. மிகுந்த;
intense.

[Skt. *mahat* > த. மகா.]

மகாஅகதம் *magā-agadam*, பெ.(n.) நஞ்சு
முறிக்கும் செய்முறையைக் குறிக்கும் பெயர்;
the name of an antitoxic preparation
(சா.அக.).

மகாஅவிழ்தம் *magā-avildam*, பெ.(n.)
கக்கு; dried ginger (சா.அக.).

மகாஅவுசதநாசனி *magā-avudata-nāśani*,
பெ.(n.) பூசணிக்காய்; pumpkin (சா.அக.).

மகாக்கினி¹ *magākkini*, பெ.(n.) வேள்வித்தீ
(ஓமாக்கினி) (யாழ்.அக.); sacrificial fire.

[Skt. *makhāgni* > த. மகாக்கினி.]

மகாக்கினி² magākkini, பெ.(n.) 1. காட்டுத்தீ (காடாக்கினி); great fire which see. 2. அழல்விரி தீச்சுடர் (தீபாக்கினி); moderate fire spreading flames (சா.அக.).

மகாகச்சம்¹ magā-kaccam, பெ.(n.) கடல் (யாழ்.அக.); sea.

த.வ. மாக்கடல்

[Skt. mahā-kacha > த. மகாகச்சம்.]

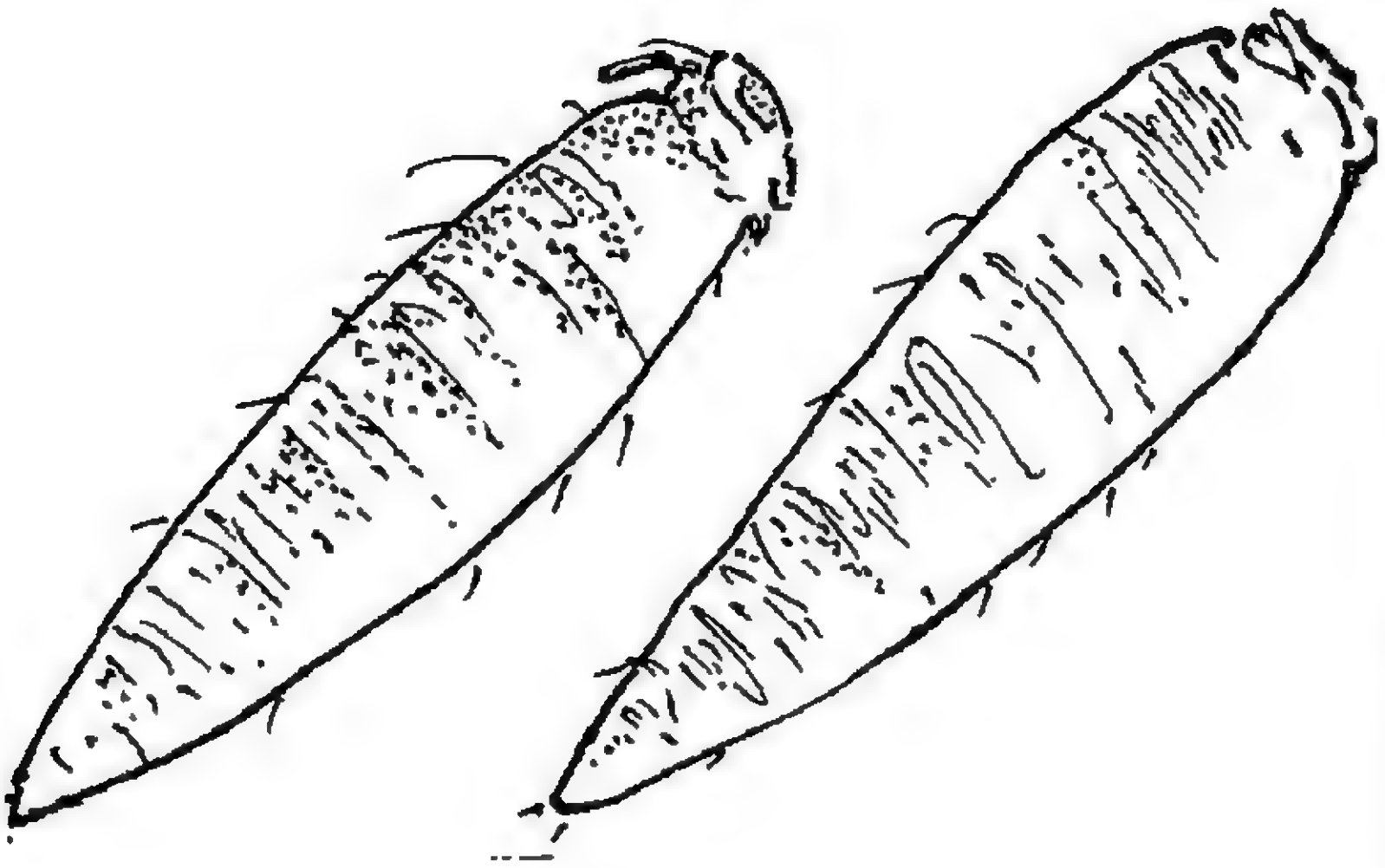
மகாகச்சம்² magākaccam, பெ.(n.) 1. பெருங்கடல்; ocean. 2. மலை; mountain (சா.அக.).

மகாகண்டம்¹ magā-gaṇḍam, பெ.(n.) பாலி மொழியிலுள்ள ஒரு புத்தமத நூல் (மணிமே. பக்.366); a Buddhistic work in *pāli* language.

த.வ. மாகண்டம்

மகாகண்டம்² magā-gaṇḍam, பெ.(n.) பெரிய முள்ளங்கி; large raddish (சா.அக.).

த.வ. மாகண்டம்

மகாகண்ணி magā-kanni, பெ.(n.) இந்திர பாடாணம் என்னும் செய்ந்நஞ்சு; a variety of arsenic (சா.அக.).

த.வ. மாகண்ணி

மகாகணம் magākaṇam, பெ.(n.) குழந்தை கட்டு நாக்கு, உதடு புண்ணாகி, கண்

வெளுத்து, உடல் வெதும்பிக் காணும் ஒரு வகைக் கணை நோய்; a congenital disease of the children marked by anemia, ulcerated tongue and lips (சா.அக.).

த.வ. மாக்கணம்

மகாகணரோகம் magākaṇa-rōgam, பெ.(n.) குழந்தை நோய் வகை (சீவரட்.); a disease of children.

த.வ. மாக்கண நோய்

[மகாகணம் + ரோகம்.]

மகாகதம் magā-kadam, பெ.(n.) 1. காய்ச்சல்; fever. 2. மிகுந்த வெப்பம்; intense heat. 3. மிகுந்த சினம்; great anger (சா.அக.).

த.வ. மாகதம்

மகாகதி magā-gadi, பெ.(n.) மேற்கதி (யாழ்.அக.); upward progress.

த.வ. மாக்கதி

[Skt. mahā-gati > த. மகாகதி.]

மகாகந்தம்¹ magā-kandam, பெ.(n.) பூண்டு, உள்ளி (யாழ்.அக.); garlic.

த.வ. மாக்கந்தம்

[Skt. mahā-kanda > த. மகாகந்தம்.]

மகாகந்தம்² magā-kandam, பெ.(n.) 1. வெண்காயம் அல்லது உள்ளி; onion or garlic. 2. அரிசந்தனம்; red sandal (சா.அக.).

த.வ. மாக்கந்தம்

மகாகபித்தம் magākapittam, பெ.(n.) வில்வம் (மூ.அ.); bael.

[Skt. mahā-kapittha > த. மகாகபித்தம்.]

மகாகபெலம் magāgapelam, பெ.(n.) கொம்மட்டி; a creeping plant-water melon (சா.அக.).

மகாகர்வம் magā-karvam, பெ.(n.) பத்திலக் கங்கோடி (பிங்.); ten billions.

[Skt. mahā-kharva > த. மகாகர்வம்]

மகாகல்யாணகம் *magākalyāṇagam*, பெ.(n.) உடலை தூய்மையாக்குவதும் நினைவை வலுப்படுத்துவதுமான ஒருவகை நெய்; a medicinal ghee in ayurveda for insanity and for strengthening memory (சா.அக.).

மகாகவம் *magā-kavam*, பெ.(n.) பெரும்போர் (யாழ்.அக.); great war.

[Skt. mahā+āhava > த. மகாகவம்.]

மகாகவி *magā-kavi*, பெ.(n.) பெரும்புலவர் (பெருங்கவி); great poet. "மகாகவிய யொருவர் ஒரு காவியத்தில் இட்டனர்" (தக்கயாகப்.8, உரை).

த.வ. பெரும்பாவலர்

[Skt. mahā-kavi > த. மகாகவி.]

மகாகற்பம்¹ *magā-karpam*, பெ.(n.) கற்பம் பல கொண்ட முடிவுகாலம் (வின்.); a great cycle of time consisting of many a *karpam*.

[Skt. mahā-kalpa > த. மகாகற்பம்.]

மகாகற்பம்² *magā-karpam*, பெ.(n.)
1. சிறந்த கற்பமூலிகை; a superior drug to prolong life; drug of all healing potency.
2. சித்தர்கள் பயன்படுத்தும் ஒரு சிறந்த மருந்து; a superior medicinal preparation used by siddhars to secure immortal youth (சா.அக.).

மகாகற்பம்³ *magākarpam*, பெ.(n.) மகாகர்வம் பார்க்க (நாமதீப.801); see *magā-karvam*.

மகாகாசம்¹ *magā-kāśam*, பெ.(n.) பெருஞ்சிரிப்பு (யாழ்.அக.); loud laughter.

[Skt. mahā-hāsa > த. மகாகாசம்.]

மகாகாசம்² *magā-kācam*, பெ.(n.) மகாகாயம்² பார்க்க (வின்.); see *makā-kāyam*.

[Skt. mahākāśa > த. மகாகாசம்.]

மகாகாசம்³ *magā-kāśam*, பெ.(n.) 1. ஒரு வகைக் காசநோய்; a kind of virulent asthma or bronchitis. 2. பரவெளி; atmosphere or ether (சா.அக.).

மகாகாமி *magā-kāmi*, பெ.(n.) 1. மிக்க காமங் கொண்டவன்; a lascivious person. 2. முத்திருக்கஞ்செவி என்னும் மூலிகை; a plant, which see (சா.அக.).

த.வ. மாகாமி

மகாகாயம்¹ *magā-kāyam*, பெ.(n.) 1. பெரிய உருவம் அல்லது யானை; elephant. 2. பருத்தவுடம்பு; a stout body (சா.அக.).

த.வ. மாகாயம்

மகாகாயம்² *magā-kāyam*, பெ.(n.) பெரு வெளி (இலக்.அக.); (Phil:) expanse of space, as unlimited, opp. to *kuṭākāyam*.

த.வ. மாகாயம்

[Skt. mahā-kāśa > த. மகாகாயம்.]

மகாகாயன் *magā-kāyan*, பெ.(n.) பனி மலையின் தெற்கு வாயில் காப்போன் (சங்.அக.); the guard at the Southern gate of mt. *kailāsa*.

த.வ. மாகாயன்

[Skt. mahā-kāya > த. மகாகாயன்.]

மகாகாலங்கம் *magā-kālaṅgam*, பெ.(n.) ஆதொண்டை என்னும் மூலிகை; a thronng shrub (சா.அக.).

மகாகாலம் *magā-kālam*, பெ.(n.) 1. நெடுங் காலம்; a long time. 2. மாமரம்; mango tree. 3. குறட்டை என்னும் மூலிகை; korattay (சா.அக.).

த.வ. மாக்காலம்

மகாகாலன் *magā-kālan*, பெ.(n.) உருத்திரன் (அபி.சிந்.); rudra, as the final destroyer.

[Skt. mahā- > த. மகா+காலன்.]

மகாகாளமூர்த்தி *magā-kālamūrtti*, பெ.(n.)
மகாகாலன் பார்க்க (தக்கயாகப்.271,
விசேடக்.); see *magākālan*.

[Skt. *mahā-kāla* > த. மகாகாளம்+மூர்த்தி.]

மகாகாளர் *magā-kālar*, பெ.(n.)
1. மகாகாலன் (சங்.அக.) பார்க்க; see *magā-
kālan*. 2. மகாசாத்தாவின் வீரருள் தலைமை
பெற்றவன்; a servant of *makā-cāttā*.
"மகாகாளர் வருபடலம்" (கந்தபு.).

த.வ. மாகாளர்

[Skt. *mahā-* > த. மகா+(காலன்) > காளர்.]

மகாகாளி¹ *magākāli*, பெ.(n.) சத்திகளி
லொருத்தி (தக்கயாகப்.107, உரை); a *śakti*.

த.வ. மாகாளி

[Skt. *mahā-* > த. மகா+காளி.]

மகாகாளி² *magā-kāli*, பெ.(n.) ஆட்டுச்செவி
அல்லது ஆடு தின்னாப்பாலை என்னும்
மூலிகை; a bitter prostate plant (சா.அக.).

[Skt. *mahā* > த. காளி.]

மகாகாளிசரண் *magākāli-śaran*, பெ.(n.)
களாவிழுது (தைலவ.தைல.119); the aerial
root of *kalā* plant.

மகாகாளை *makā-kālai*, பெ.(n.) ஒன்பான்
செவ்வங் (நிதி) களிலொன்று (அபி.சிந்.940);
one of *nava-niti*.

[Skt. *mahā-kālā* > த. மகாகாளை.]

மகாகிதி *magā-kidi*, பெ.(n.) கோடிகோடா
கோடி (த.நி.போ.பக்.25); a great number,
one thousand trillions.

மகாகிரிவம் *magā-kirivam*, பெ.(n.) ஒட்டகம்
(யாழ்.அக.); camel.

[Skt. *mahā-grīva* > த. மகாகிரிவம்.]

மகாகிருதம் *magā-girudam*, பெ.(n.)
தூய்மை செய்த வெண்ணெய்; fresh clarified
butter (சா.அக.).

மகாகிரிவம் *magā-kirivam*, பெ.(n.)
1. ஒட்டகம்; camel. 2. நீண்ட கழுத்து; long
neck (சா.அக.).

த.வ. ஒட்டகம்

மகாகுட்டம் *magā-kuṭṭam*, பெ.(n.)
பெருநோய்; leprosy (சா.அக.).

த.வ. பெருங்குட்டம்

மகாகுண்டலினி *magā-kuṇḍalini*, பெ.(n.);
மூலாதாரத்திலுள்ள பாம்பின் வடிவமைந்த ஒரு
ஆற்றல் (பிரபோத.44,20); the cosmic energy
in the form of serpent, abiding in the
mūlādhāra.

மகாகுணபாடம் *magā-guṇapāḍam*, பெ.(n.)
தேரையர் செய்த ஒரு தமிழ் மருத்துவ நூல்; a
Tamil medical science (சா.அக.).

த.வ. மாகுணபாடம்

மகாகும்பம் *magā-kumbam*, பெ.(n.)
நூறாயிரங் கோடி (திவா.); a great number,
billion.

த.வ. மாகும்பம்

[Skt. *mahā-kumbha* > த. மகாகும்பம்.]

மகாகும்பாவம் *magā-kumbāvam*, பெ.(n.)
1. குமிள் அல்லது குமிழ்; Kashmere tree.
2. மேகாதிவாதம், கபம், கிரகணி, பாண்டு
இவற்றை நீக்கும் ஒரு மூலிகை; it is useful for
anaemia, diarrhoea (chronic) rheumatism
etc. (சா.அக.).

மகாகும்பி *magā-kumbi*, பெ.(n.) சாம்பற்
பூசணி (மலை.); ash-gourd.

மறுவ. பெரும்பூசணி, மாகும்பி

மகாகுமரி *magā-kumari*, பெ.(n.) குங்குமச்
செவ்வந்தி; a big variety of red chamomile
(சா.அக.).

த.வ. மாகுமரி

மகாகுழம்பு *magā-kulambu*, பெ.(n.)
அகத்தியர் பெருங்குழம்பு என்னும் மெழுகு

வடிவிலான மருந்து வகை; a wax like medicine (சா.அக.).

த.வ. மாக்குழம்பு

மகாகேசம் *magā-keśam*, பெ.(n.) மாந்தர் கைக்கு நூறுமுழங்கொண்ட அளவு (த.நி. போ.); hundred cubits.

[Skt. mahā-gaja > த. மகாகேசம்.]

மகாகேந்தம் *magā-kendam*, பெ.(n.) சீதேவி செங்கழுநீர் என்னும் மூலிகை; a kind of herb (சா.அக.).

[மகா+கந்தம்→கெந்தம்.]

மகாகெந்தா *magā-kendā*, பெ.(n.) கறுப்புக் கடலை; a black gram (சா.அக.).

[மகா + கெந்தா.]

மகாகைலாயம் *magā-kailāyam*, பெ.(n.) சிவபெருமான்(பிரான்) வீற்றிருக்கும் மலை; the great *kailāsa*, abode of Sivaṇ.

[Skt. mahā-kailāsa > த. மகாகைலாயம்.]

மகாகோடாகழிமாத்திரை *magākōḍā-śulimāttirai*, பெ.(n.) மாலைக்கண் காமாலை, சோகை, நச்சுக் குற்றம், விப்புருதி, பீலிகை, காசம், புண் முதலியவற்றைக் குணமாக்கும். தாளகம், வீரம், கவுரி, லிங்கம், பாடாணம், சூதம், கெந்தி, தூரிசு, வெண்காரம், அன்ன பேதி, பால்துத்தம், மனோசிலை, செப்புத் தொட்டி, படிகாரம், வாளம், இவற்றைத் தூய்மை செய்து கடைச் சரக்குகளுடன் சேர்த்து அணியம் செய்து சித்த நூலிற் கண்ட அளவுப்படி கொடுக்கும் மாத்திரை; a pill containing the above drugs which is used for jaundice, dropsy, bronchitis diseases of spleen, night blindness etc. (சா.அக.).

[Skt. mahā > த. கோடாகழி+மாத்திரை]

மகாகோடி *magā-kōḍi*, பெ.(n.) ஒரு பேரெண் (நாமதீப.80, உரை.); a great number.

த.வ. மாகோடி

[மகா+கோடி.]

[Skt. mahā-kōḍi > த. மகாகோடி.]

மகாகோணி *magā-kōṇi*, பெ.(n.) இலக்கங் கோடா கோடி (யாழ்.அக.); a great number, ten trillions.

த.வ. மாகோணி

[Skt. mahā-kṣōṇi > த. மகாகோணி.]

மகாகோரம் *magā-kōram*, பெ.(n.) 1. நிரய (நரக) வகை (வின்.); a hell. 2. கண்ணால் பார்க்க முடியாத வன்கொடுமை (உ.வ.); atrociousness, awfulness.

[Skt. mahā-ghōra > த. மகாகோரம்.]

மகாகோளி¹ *magākōḷi*, பெ.(n.) கற்க மருந்து வகை; a medicinal drug. வாலுகம் மகாகோளி மகிழம்" (தைலவதைல.77).

மகாகோளி² *magākōḷi*, பெ.(n.) அறியப்படாத ஒருவகை மூலிகை; unidentified plant (சா.அக.).

த.வ. மாகோளி

மகாகோசம் *magā-kōsam*, பெ.(n.) பேரொலி (சங்.அக.); great tumult or noise.

த.வ. பெருங்கூச்சல், பெருங்கூவல்

[Skt. mahā-ghōsa > த. மகாகோசம்.]

மகாகோசா *magā-kōśā*, பெ.(n.) மாமரக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த பிசிடேசியா இண்டகிரி மாமரத்தில் தோன்றும் கொம்பு போன்ற புது வளர்ச்சியான கற்கடகசிங்கி; a growth like the claws of crab seen on the leaves. petioles of pistacia integerrima; galls of pistacia integerrima (சா.அக.).

த.வ. மாகோசா

மகாங்கம் *magāṅgam*, பெ.(n.) ஒட்டகம் (யாழ்.அக.); camel.

[Skt. mahāṅga > த. மகாங்கம்.]

மகாச்சாயம் *magā-c-cāyam*, பெ.(n.) ஆல்; banyan.

[Skt. mahā-chāya > த. மகாச்சாயம்.]

மகாச்சுவாலம் *magā-c-cuvālam*, பெ.(n.) வேள்வித் தீ வகை (யாழ்.அக.); a sacrificial fire.

த.வ. பேரொளிப்பிழம்பு

[Skt. *mahā-jvāla* > த. மகாச்சுவாலம்.]

மகாசக்தி *magā-śakti*, பெ.(n.) 1. சிவசக்தி; *śakti*, the female energy of God *Śivaṇ*. 2. குமாரக் கடவுள் (யாழ்.அக.); Skanda.

த.வ. மாசக்தி, பெருஞ்சக்தி.

[Skt. *mahā-śakti* > த. மகாசக்தி.]

மகாசகா¹ *magā-śakā*, பெ.(n.) 1. வாடா மல்லிகை (மலை.); bachelor's buttons. 2. மறு தோன்றிமரம்; a tree yielding unfading flowers.

[Skt. *mahā-sahā* > த. மகாசகா.]

மகாசகை *magāśagai*, பெ.(n.) மகாசகா (வின்.) பார்க்க; see *magā-cagā*.

மகாசங்கம்¹ *magā-śaṅgam*, பெ.(n.) மாநாடு (வின்.); great council of a nation.

த.வ. பெருமன்றம், மாநாடு

[Skt. *mahā-saṅgha* > த. மகாசங்கம்.]

மகாசங்கம்² *magā-śaṅgam*, பெ.(n.) 1. ஆயிரம் கோடாகோடி (பிங்.) (த.நி.போ.25); a great number, hundred thousand billions. 2. குபேரன் செல்வத்துளொன்று (பிங்.); a treasure of *kubēra*. 3. நெற்றி (யாழ்.அக.); forehead. 4. மாந்தவெலும்பு வகை (யாழ்.அக.); a human bone.

[Skt. *mahā-śaṅga* > த.மகாசங்கம்.]

மகாசங்கம்³ *magāśaṅgam*, பெ.(n.) 1. எலும்பு; bone. 2. நெற்றி; fore head (சா.அக.).

மகாசங்காரம் *magāsaṅgāram*, பெ.(n.) ஊழி முடிவு; the final dissolution of the universe.

த.வ. ஊழிமுடிவு

[Skt. *mahā-samhāra* > த. மகாசங்காரம்.]

மகாசங்கை *magā-saṅgai*, பெ.(n.) சங்கை பதின்மடங்கு கொண்டது (சங்.அக.); a great number, consisting of ten *śaṅgai*.

த.வ. மாசங்கை

[Skt. *mahā-caṅḍa* > த. மகாசங்கை.]

மகாசண்டம் *magā-śaṅdam*, பெ.(n.) நிரய (நரக) வகை (சிவதரு. சுவர்க்கநரக.708); a hell.

[Skt. *mahā-caṅḍa* > த. மகாசண்டம்.]

மகாசண்டன் *magā-śaṅḍan*, பெ.(n.) எமனது ஏவலாளரில் ஒருவன்; a servant of Yama. "ஓத நமனுற்ற மகாசண்டன்" (சிவதரு. சுவர்க்கநரக.101).

[Skt. *mahā-caṅḍa* > த. மகாசண்டன்.]

மகாசதாசிவன் *magāśatāśivaṇ*, பெ.(n.) இருபத்தைந்து திருமுகத்தையுடையவனாயும் சதாசிவமூர்த்திக்கு மேற்பட்டவனாயுமுள்ள சிவத்திருமேனி(அபி.சிந.); (śaiva) manifestation of śivaṇ.

த.வ. மாசதாசிவன்

[Skt. *mahā-satā-śiva* > த. மகாசதா சிவன்.]

மகாசதிக்கல் *magā-satikkal*, பெ.(n.) உடன் கட்டையேறிய கற்புடையாட்டியின் நினைவாக அவளுடைய வடிவம் பொறித்த சிலை; stone in memory of a chaste woman who immolates herself on the funeral pyre of her deceased husband.

[Skt. *mahā-satī* > த. மகாசதி+கல்.]

சதி என்னும் வடசொல் மனைவி எனப் பொருள்படும். உடன்கட்டை ஏறியதால் வணங்கத் தக்க பெருமையுடையவளாகக் கருதப்பட்டதால் மகாசதிக்கல் எனும் கற்சிலை நாட்டப்பட்டது.

மகாசப்தமி *maha-śaptami*, பெ.(n.) இரத சப்தமி (பஞ்.); the seventh day in the bright fortnight of the lunar month of *mākam*.

[Skt. *mahā* > த. மகாசப்தமி.]

மகாசபை *magā-śabai*, பெ.(n.) ஊர்ப் பொதுக் காரியங்களை ஆளுவம் செய்யும் அதிகார அவை (S.I.I.i, 60, 69); great assembly for the administration of public affairs.

த.வ. மாமன்றம்

[Skt. mahat +> த. மகாசபை.]

மகாசம்பு *magā-śambu*, பெ.(n.) பெருநாவல்; a tree yielding a large variety of jambo fruits (சா.அக.).

[மகா+சம்பு.]

மகாசம்மோகனம் *magā-cammōgaṇam*, பெ.(n.) விழித்திருப்பவர்களை மெய்ம்மறந்து உறக்கம் கொள்ளச் செய்யும் மந்திர வகை (சங்.அக.); a mantra used to induce sound sleep in others.

[Skt. mahā-sam-mōhana > த. மகாசம்மோகனம்.]

மகாசமுத்திரம் *magā-śamuttiram*, பெ.(n.)

1. பெருங்கடல் (தக்கயாகப்.140, உரை); ocean. 2. ஒரு பேரெண் (நாமதீப.800, உரை); a great number, as a hundred.

[மகா+சமுத்திரம்.]

[Skt. mahat > த. மகா+சமுத்திரம்.]

மகாசயம்¹ *magāśayam*, பெ.(n.) பெருங்கடல் (யாழ்.அக.); ocean.

[Skt. mahā-śaya > த. மகாசயம்.]

மகாசயம்² *magā-śayam*, பெ.(n.) கொடிய ஈளைநோய்; advanced consumption.

மகாசயன் *magā-śayaṇ*, பெ.(n.) பெருமகன் (யாழ்.அக.); lord, noble.

த.வ. பெருமான்.

[Skt. mahāśaya > த. மகாசயன்.]

மகாசலம் *magā-śalam*, பெ.(n.) புண்ணிய நீர் (தக்கயாகப்.247, உரை); sacred water.

த.வ. மாசலம்.

[Skt. mahā-jala > த. மகாசலம்.]

மகாசனகரோத்திரியம் *magācāṇa-curōttiriyam*, பெ.(n.) சிற்றூரில் பொது மக்களுக்காகத் தள்ளுபடி செய்த வரி (G.Tn.D.I.311); a partial remission of assessment in a village on account of occupation.

[Skt. mahā-jana > த. மகாசனகரோத்திரியம்.]

மகாசனி *magā-śaṇi*, பெ.(n.) வாலுளுவை யரிசி; seed of intellect tree -Celastrus paniculata (சா.அக.).

மகாசாகரம் *magā-śāgaram*, பெ.(n.) சாகரம் பதினெட்டுக்கொண்ட பேரெண் (த.நி.போ.பக்.25); a great number consisting of 18 *sākaram*.

[Skt. mahā-sāgara > த. மகாசாகரம்.]

மகாசாகை *magā-śāgai*, பெ.(n.) மரத்தின் பெருங்கிளை (S.I.I.ii, 201); main branch of a tree.

[Skt. mahā-śākhā > த. மகாசாகை.]

மகாசாத்தா *magā-śāttā*, பெ.(n.) ஐயனார் (கந்தபு.மகாசாத்த.); *Aiyaṇār*, nom. sing. of *mahā-śāstr*.

[Skt. mahā-śāsta > த. மகாசாத்தா.]

மகாசாத்திரன் *magā-śāttiraṇ*, பெ.(n.)

1. சமயங்களின் மூலநூல்களைப் பயின்றவன்; one who is versed in the basic texts of the various systems of religion. 2. ஐயனார் (சிலப்.9, 15, உரை) பார்க்க; see *aiyaṇār*.

[Skt. mahā-śāstra > த. மகாசாத்திரன்.]

மகாசாந்தபனம் *magā-śāntapaṇam*, பெ.(n.) முதனாள் கோசலமும், இரண்டாம் நாள் கோமயமும், மூன்றாம் நாள் பாலும், நாலாம் நாள் தயிரும், ஐந்தாம் நாள் நெய்யும், ஆறாம் நாள் தருப்பை நீரும் உண்டு நோற்கும் ஒரு நோன்பு (சங்.அக.); a fast in which the

six articles, viz., cow's urine, cow-dung, milk, curds, ghee and water consecrated with quitch grass, are taken, one on each of six consecutive days.

[Skt. mahā-sāntapana > த. மகா சாந்தபனம்]

மகாசாமந்தன் *magā-śāmandan*, பெ.(n.) பெரும்படைத்தலைவன்; generalissimo; vassel chief. "மகா சாமந்தாதிபதி சிக்க வீரபத்திர நாயகர்" (I.M.P.Sm.103).

த.வ. மாசாமந்தன்.

[Skt. mahā-sāmanta > த. மகாசாமந்தன்.]

மகாசாயம் *magā-śāyam*, பெ.(n.) ஆலமரம்; banyan tree (சா.அக.).

மகாசாரக்கந்தம் *magāśārakkandam*, பெ.(n.) போச்சு; date wild variety (சா.அக.).

மகாசாரம் *magāśāram*, பெ.(n.) சிறு விடுகொள்; horseggram, a shrub. (சா.அக.).

மகாசாலி¹ *magā-cāli*, பெ.(n.) பெரும்பீர்க்கு (சங்.அக.); a kind of spongegourd.

த.வ. மாசாலி.

மகாசாலி² *magā-śāli*, பெ.(n.) 1. சிவப்பு நெல்; red paddy. 2. வெள்ளையரிசி; white rice. 3. கோதுமை; wheat (சா.அக.).

த.வ. மாசாலி.

மகாசாலினி *magāśālini*, பெ.(n.) தின்பீர்க்கு; a climber (சா.அக.).

த.வ. மாசாலினி.

மகாசிங்கி *magā-ciṅgi*, பெ.(n.) கருஉயிர்நீர் (சங்.அக.); semen virile.

த.வ. மாசிங்கி.

மகாசிங்கிச் சுண்ணம் *magā-śiṅgi-c-cuṅṅam*, பெ.(n.) துருகச் சுண்ணம்; calcined white powder of copper sulphate (சா.அக.).

மகாசித்தன் *magā-śittan*, பெ.(n.) பனி மலையின் (கைலாசத்தின்) கீழ்வாயில் காப்போன் (அபி.சிங்.); guard at the eastern gate of *Kailāsa*.

[Skt. mahā-siddha > த. மகாசித்தன்.]

மகாசித்திரசயானம் *magā-śittira-śayānam*, பெ.(n.) தாளிப்பனை; talipot palm (சா.அக.).

மகாசிந்தாதிவேகியம் *magā-śindādi-lēgiyam*, பெ.(n.) (அகத்தியர்வல்லாதி-600-ல்) கூறப்பட்டுள்ள தீராத பாண்டு காமாலை, சோகை ஆகியவற்றிற்குக் கொடுக்கும் ஒரு வகை இளகியம்; an electuary preparation as in Agastiar Vallathi 600. It is useful in jaundice, dropsy, anaemia etc. (சா.அக.).

மகாசிராவி *magā-śirāvi*, பெ.(n.) கோவைக் கொடி; a climbing plant (சா.அக.).

மகாசிரோட்டம் *magā-śirōṭṭam*, பெ.(n.) கடுங்கழிச்சல்; chronic diarrhoea (சா.அக.).

மகாசிவராத்திரி *magā-śivarāttiri*, பெ.(n.) கும்ப (மாசி) மாதத்துக் கரும்பக்கத்துப் (கிருட்ணபட்சத்து) பதினானமியும் முக்கோல் (திருவோணம்) நாண்மீனும் கூடிய இரவு; the night of the dark fortnight in the month of *māci*, sacred to Siva, when the 14th tithi and *śravana*-are current.

த.வ. மாசிவனிரவு.

[Skt. mahat > த. மகா+சிவராத்திரி.]

மகாசீனம் *magā-śīnam*, பெ.(n.) சீனதேசம் (வின்.); China proper.

[Skt. mahat > த. மகா+சீனம்.]

மகாகக்கம் *magāśukkam*, பெ.(n.) மகாகசா பார்க்க; see *magākaśa* (சா.அக.).

மகாகந்தரசம் *magā-śugandaraśam*, பெ.(n.) இருகவசற்பாட்சி பார்க்க; see *iruśuvaśarpāṭci* (சா.அக.).

த.வ. மாகந்தரசம்.

மகாசுகம் *magā-cugam*, பெ.(n.) புணர்ச்சி, மகிழ்வு (யாழ்.அக.); sexual intercourse.

[Skt. mahā-sukha > த. மகாசுகம்.]

மகாசுகராங்கிசக்குளிகை *magāpurāṅgiśa-kuligai*, பெ.(n.) நாட்காய்ச்சல் இருமுறைக் காய்ச்சல், மும்முறைக் காய்ச்சல், நால்முறைக் காய்ச்சல் மற்றும் அனைத்துக் காய்ச்சலுக்குக் கொடுக்கும் ரசம், கெந்தி, ஊமத்தம் விதை, திரிகடுகு சமன்கொண்டு எலுமிச்சம் பழச் சாற்றினால் அரைத்துருட்டிய மாத்திரை; ; a mediated pill prepared with mercury, sulphur, etc. for fevers (சா.அக.).

மகாசுகவாசரோகம் *magā-śuvāśa-rōgam*, பெ.(n.) மூச்சு நோய் வகையுள் ஒன்று (சீவரட்.58); a disease affecting respiration.

[Skt. mahā-śvāsa-rōga > த. மகாசுகவாசரோகம்.]

மகாசுகவாசம் *magā-śuvāśam*, பெ.(n.) கண்டத்தில் கலகல வென்ற ஓசையுடன் விடும் பெரும் மூச்சு; a disease in which the patient breaths heavily lying unconcious, and a low rattling sound in the throat, eyes fixed in gaze and with cramps at his sides (சா.அக.).

மகாசுகவாலை *magā-śuvālai*, பெ.(n.) விலைமகளிர் அடையும் நிரயவகை (அபி.சிந்.); a hell for unchaste women.

[Skt. mahā-jvālā > த. மகாசுகவாலை.]

மகாசுகவேதம்¹ *magā-śuvēdam*, பெ.(n.) வாலுளுவை (மலை.); climbing staff plant.

[Skt. mahā-śvētā > த. மகாசுகவேதம்.]

மகாசுகவேதம்² *magāśuvēdam*, பெ.(n.) சிறு வாலுளுவை; intellect plant (சா.அக.).

மகாசுகவேதை *magāśuvēdai*, பெ.(n.) கலைமகள் (யாழ்.அக.); goddess of learning.

[Skt. mahā-śvētā > த. மகாசுகவேதை.]

மகாசுகசிகை *magā-śūśigai*, பெ.(n.) பெரியம்மை (தஞ்சர.iii, 68); small-pox.

[Skt. mahā+ > த. மகாசுகசிகை.]

மகாசுகத்திரன் *magā-śūttiran*, பெ.(n.) இடையன் (யாழ்.அக.); cow-herd.

[Skt. mahā-śūdra > த. மகாசுகத்திரன்.]

மகாசுகதம் *magā-cūdam*, பெ.(n.) போர்ப்பறை (யாழ்.அக.); war-drum.

[Skt. mahā-sūta > த. மகாசுகதம்.]

மகாசுகரன் *magā-śūran*, பெ.(n.) 1. பெரு வீரன்; a great warrior. 2. திறமை மிகுந்தவன்; very able man.

[Skt. mahā-śūra > த. மகாசுகரன்.]

மகாசுகலை *magāśūlai*, பெ.(n.) மூட்டு வலி நோய் வகை; rheumatism (சா.அக.).

மகாசுகேனன் *magā-cēnan*, பெ.(n.) 1. படைத் தலைவன் (யாழ்.அக.); generalissimo, commander of a large force. 2. படைத் தளபதியான குமாரக் கடவுள்; skandha, as the general of celestial forces. 3. அருகன்; arhat. 4. புத்தன்; the Buddha.

[Skt. mahā-sēna > த. மகாசுகேனன்.]

மகாசைவம் *magā-caivam*, பெ.(n.) சிவனியம் பதினாறனுள் திருநீறு, அக்கமணி பூண்டு சடைவளர்த்துச் சிவனைச் சமகுணனாகவும் குணமில்லியாகவும் எண்ணி வழிபாடு செய்ய வேண்டுமெனக் கூறுஞ் சமயம்; (*śaiva*) a *śaiva* sect which holds that the initiate should wear holy ashes, rudrak beads and matted hair, and meditate on *śiva*, in his conditioned and unconditioned forms one 16 Saivam, q.v.

த.வ. ஸாசிவனியம்.

[Skt. mahā-śaiva > த. மகாசைவம்.]

மகாசைவன் *magā-caivan*, பெ.(n.) சிவ தீக்கை பெற்ற பார்ப்பனன் (சைவச.பொது. 475); (*śaiva*) brahmin who has been initiated.

[Skt. mahā-śaiva > த. மகாசைவன்.]

மகாசோபம் *magā-cōpam*, பெ.(n.) நூறு கோடி, கோடாகோடி (த.நி.பேர்.பக்.25); a great number, hundred thousand trillions.

[Skt. *mahā-ksōbhya* > த. மகாசோபம்.]

மகாத்திரம் *magāttiram*, பெ.(n.) தேக்கு; teak - *Tectona grandis* (சா.அக.).

மகாத்தியாகம் *magāttiyāgam*, பெ.(n.) பெருந்துறவு; complete renunciation of the world.

[Skt. *mahā-tyāga* > த. மகாத்தியாகம்.]

மகாத்துமா *magāttumā*, பெ.(n.) பேராதன் (மிசு முது முனிவர்); highly spiritual person; exceedingly wise man; lofty soul.

[Skt. *mahātmā* > த. மகாத்துமா.]

மகாத்மியம் *magātmīyam*, பெ.(n.) மாகாத்மியம் (த.நி.பேர்.பக்.247) பார்க்க; see *māgātmīyam*.

[Skt. *māhāt-mya* > த. மகாத்மியம்.]

மகாதசம் *magātaśam*, பெ.(n.) மாவிலிங்கம்; a tree - *crataeva religiosa* (சா.அக.).

மகாதசை *magā-daśai*, பெ.(n.) பிறப்பியக் காரருக்கு ஒரு கோளின் நடப்புக்காலம்; (Astrol.) period of influence of a planet with reference to the natal house in a horoscope.

[Skt. *mahā+daśa* > த. மகாதசை.]

மகாதண்பனை *magādanpanai*, பெ.(n.) ஒரு பேரெண் (நாமதீப.801); a great number.

[Skt. *mahat* > த. மகா+தண்பனை.]

மகாதந்தம் *magātandam*, பெ.(n.) 1. யானை (யாழ்.அக.); elephant. 2. யானைக் கொம்பு; tusk of an elephant

[Skt. *mahā-danta* > த. மகாதந்தம்.]

மகாதமனி *magātamanī*, பெ.(n.) நெஞ்சாங்குலையின் இடது பக்கத்தினின்று கிளம்பும்

ஒரு பெரிய செவ்விரத்தக் குழல்; a large artery starting from the left ventricle of the heart-Aorta (சா.அக.).

மகாதலம்¹ *magā-talam*, பெ.(n.) 1. நிலவுலகம் (பிங்.); the earth. 2. அரிதாரம் (சங்.அக.); yellow orpiment

[Skt. *mahā-sthalī* > த. மகாதலம்.]

மகாதலம்² *magā-talam*, பெ.(n.) கீழேழுலகத் தொன்று (சூடா.); a nether world, fifth of *kīl-ēl-ulagam*.

த.வ. பேரிடம்.

[Skt. *mahātala* > த. மகாதலம்.]

மகாதலம்³ *magā-talam*, பெ.(n.) 1. புண்ணியத் தலம்; sacred place. 2. முதன்மைத் தலம் (வின்.); head quarters; chief place; court.

[Skt. *mahā-sthala* > த. மகாதலம்.]

மகாதலம்⁴ *magā-talam*, பெ.(n.) அரிதாரம்; yellow orpiment (சா.அக.).

மகாதனம் *magā-danam*, பெ.(n.) 1. பொன்; gold. 2. வேளாண்மை; agriculture. 3. நறுமணப்புகை; incense.

[Skt. *mahā-dhana* > த. மகாதனம்.]

மகாதாது *magā-tādu*, பெ.(n.) பொன் (யாழ்.அக.); gold.

[Skt. *mahā-dhātu* > த. மகாதாது.]

மகாதானம்¹ *magātānam*, பெ.(n.) மன்ன வராற் செய்யப்படும் கொடை வகை (த.நி.பேர்.பக்.25); a kind of gift made by kings.

த.வ. பெருங்கொடை.

[Skt. *mahā* > த. மகா+தானம்.]

மகாதானம்² *magātānam*, பெ.(n.) பெரிய கொட்டை; a big seed (சா.அக.).

மகாதித்தம் *magātikdam*, பெ.(n.) மருந்தூட்டப்பட்ட கசப்புச் சுவையுடைய நெய்; a bitter medicated ghee given for skin

diseases. It is a Ayurvedic preparation (சா.அக.).

மகாதி *magāti*, பெ.(n.) திப்பிலி; long pepper plant (சா.அக.).

மகாதிசை¹ *magā-diśai*, பெ.(n.) நாற்பெருந்திசை; the four cardinal points.

த.வ. மாத்திசை.

[Skt. mahat > த. மகா+திசை¹.]

மகாதிசை² *magā-tiśai*, பெ.(n.) மகாதசை பார்க்க; see *magā-tasai*.

[Skt. mahā+daśā > த. மகாதிசை².]

மகாதிம்பம்¹ *magā-timbam*, பெ.(n.) மகாநிம்பம்², 1 (சங்.அக.) பார்க்க; see *magānimbam*.

மகாதிம்பம்² *magā-timbam*, பெ.(n.) பெருமரம்; a tree (சா.அக.).

மகாதிரகிருதம் *magādirakirudam*, பெ.(n.) குட்ட நோய் வகைகள் எல்லாவற்றிற்கும் தரப்படும் ஒரு வகை மருந்து நெய்மம்; a medicinal ghee used for all kinds of leprosy (சா.அக.).

மகாதிராவகம் *magātirāvagam*, பெ.(n.) ஆயுள்வேத முறைப்படி சித்திர மூலவேர், நாயுருவி, புளியம்பட்டை, இலைக்கள்ளி, பிரம்பு, மூக்கிரட்டை, முதலியவற்றைச் சுட்டுச் சாம்பலாக்கி மற்ற கடைச் சரக்குகளுடன் சேர்த்து வாலையிலிட்டு வடிக்கும் எரிநீர்; an ayurvedic preparation obtained by distilling the ashes of some plants along with some bazaar drugs (சா.அக.).

மகாதிவதம் *magātiladam*, பெ.(n.) சாரிபாதி; கோட்டியை(பைத்தியத்தை) ப் போக்கும் ஒரு மூலிகை; an unidentified plant said to cure madness or insanity. (சா.அக.).

மகாதிவ்விய *magādivviya*, பெ.(n.) மருந்து கலக்கப்பட்ட மெழுகு வகை; a wax like medicinal preparation (சா.அக.).

மகாதீவு *magā-tīvu*, பெ.(n.) மாலத் தீவுகள் (வின்.); the maldives.

[Skt. mahat > த. மகா+தீவு.]

மகாதுந்துமி *magā-tundumi*, பெ.(n.) போர்ப்பறை (யாழ்.அக.); war-drum.

த.வ. பெருந்துந்துமி.

[Skt. mahat > த. மகா+துந்துமி.]

மகாதுருவம் *magāturuvam*, பெ.(n.) வெண்கடம்பு; white cadamba (சா.அக.).

மகாதேசம் *magā-tēśam*, பெ.(n.) இதளியம் (பாதரசம்) (மூ.அ.); mercury.

[Skt. mahā-tējas > த. மகாதேசம்.]

மகாதேவர்திருமஞ்சனம் *magātēvar-tirumañjanam*, பெ.(n.) வடமுனைத்தீ (வடவாமுகாக்கினி) (தக்கயாகப்.379, உரை); the submarine fire.

[Skt. mahādavar > த. மகாதேவர் + திருமஞ்சனம்.]

மகாதேவன் *magā-dēvan*, பெ.(n.) 1. கடவுள்; god. 2. சிவபெருமான் (பிரான்); *Śivan*, as the great God. 3. வருணன் (வின்.); *Varuṇa*.

த.வ. மாதேவன், பெருவுடையார்.

[Skt. mahā-dēva > த. மகாதேவன்.]

மகாதேவி¹ *magā-dēvi*, பெ.(n.) 1. மலைமகள் (பார்வதி) (தக்கயாகப்.80, உரை); *pārvati*, as the consort of *Śiva*. 2. தலைமையரசி; chief queen. "வாணாதி ராசர் மகாதேவியார்" (S.I.I.iii, 399).

[Skt. mahā-dēvi > த. மகாதேவி.]

மகாதேவி² *magādēvi*, பெ.(n.) வையங்காப்பவளாகிய மலைமகள்; the geat mother (சா.அக.).

மகாதோசக்குறி *magā-dōśakkuri*, பெ.(n.) உந்தியில் ஒரு விரல் பொருந்தும் அளவு எக்கி உயர எழும்பினால் இத்தோசமாம்; a symptom or morid condition- தோஷம்.

மகாதோசநீக்கி *magātōśanikki*, பெ.(n.)

1. சித்தா மல்லி, சிற்றாமல்லி பார்க்க; see *sittāmalli, sirrāmalli*. 2. பாவட்டை; a small tree - *Pavata indica* (சா.அக.).

மகாதோசம் *magā-dōsam*, பெ.(n.)

பாழ்வினை, பெரும்பாவம் (கொ.வ.); great sin.

[*Skt. mahā-dōsa* > த. மகாதோசம்.]

மகாதோரணம் *magā-tōraṇam*, பெ.(n.)

கோயில் விளகு வகை (M.E.R., 608 of 1916); a kind of temple lamp.

[*Skt. mahāt* > த. மகா+தோரணம்.]

மகாதோரை *magā-tōrai*, பெ.(n.) ஒரு

பேரெண் (யாழ்.அக.); a great number.

[*Skt. mahat* > த. மகா+தோரை.]

மகாந்தம் *magāndam*, பெ.(n.) மலர்த்துகள்

(மகரந்தம்); pollen (சா.அக.).

மகாநங்கை *magā-naṅgai*, பெ.(n.) மிளகாய்;

chilly (சா.அக.).

மகாநட்சத்திரம் *magānaṭcattiram*, பெ.(n.)

குறித்த நாளில் நிலவொடு (சந்திரனுடன்) கூடியிருக்கும் விண்மீன் (நட்சத்திரம்) (இ.வ.); lunar asterism occupied by the moon on a particular day.

த.வ. பெருவிண்மீன்

[*Skt. mahat* > த. மகாநட்சத்திரம்.]

மகாநடன் *magā-naḍaṇ*, பெ.(n.) சிவ

பெருமான் (பிரான்) (யாழ்.அக.); *Śivaṇ*, as the great dancer.

த.வ. மாநடன்

[*Skt. mahā-naṭa* > த. மகாநடன்.]

மகாநடனன் *magā-naḍaṇaṇ*, பெ.(n.)

மகாநடன் (சங்.அக.) பார்க்க; see *magā-naḍaṇ*.

[*Skt. mahā-naṭana* > த. மகாநடனன்.]

மகாநதி *magā-nadī*, பெ.(n.) 1. பேராறு; great

river. 2. கங்கை (சங்.அக.); the Ganges.

3. மகாநதியென்னும் ஆறு (இக்.வ.); the river *mahānadī*.

[*Skt. mahā-nadī* > த. மகாநதி.]

மகாநந்தை *magānandai*, பெ.(n.) கள்; toddy

(சா.அக.).

த.வ. மாநந்தை

மகாநரகம் *magā-naragam*, பெ.(n.) நிரய

(நரக) வகை (யாழ்.அக.); a hell.

[*Skt. mahā-naraka* > த. மகாநரகம்.]

மகாநவமி *magā-navami*, பெ.(n.) கலைமகள்

விழா நிகழும் ஒன்பான் இரவின் இறுதி நாள்; the last day of *navarāttiri*, as a day sacred for the worship of *Sarasvatī*.

த.வ. மாத்தொண்டி

[*Skt. mahā+* > த. மகாநவமி.]

மகாநாகம் *magā-nāgam*, பெ.(n.) 1. கர

புன்னை; long leaved two sepalled gamboge. 2. பெரும்பாம்பு; great cobra.

[*Skt. mahā-nāga* > த. மகாநாகம்.]

மகாநாடு *magā-nāḍu*, பெ.(n.) பொது

மக்களின் கூட்டம்; great assembly or council held by headmen; general meeting of all the members of a society; conference.

த.வ. மாநாடு

[*Skt. mahat* > த. மகா+நாடு.]

மகாநாதம்¹ *maga-nādam*, பெ.(n.) 1. சங்கு

(யாழ்.அக.); conch. 2. பேரொலி; great noise.

3. இசைக் கருவி; a wind instrument.

4. அரிமா (சிங்கம்); lion. 5. யானை; elephant.

6. மேகம்; cloud.

த.வ. மாநாதம்

[*Skt. mahā-nāda* > த. மகாநாதம்.]

மகாநாதம்² *magānādam*, பெ.(n.) 1. பொன்;

gold. 2. பொன்னிமிளை; a kind of yellow bismuth (சா.அக.).

[மகா+நாதம்.]

மகாநாமியம் *magā-nāmiyam*, பெ.(n.) மதத் தொடர்பான செயல் வகை (த.நி.போ.பக்.24); a religious observance.

[Skt. *mahā-nāmnika* > த. மகாநாமியம்.]

மகாநாராயணம் *magā-nārāyaṇam*, பெ.(n.) நூற்றெட்டு (உபநிடதங்கள்) துணைத் தொன்மங்களுள் ஒன்று; an upanīsad, one of 108.

[Skt. *maha-nārāyaṇa* > த. மகாநாராயணம்.]

மகாநாரி *magānāri*, பெ.(n.) மகாநாகம் பார்க்க; see *magā-nāgam* (சா.அக.).

மகாநாளிகம் *magā-nāligam*, பெ.(n.) போரில் பயன்படும் இயந்திர வகை (சுக்கிரநீதி, 80); a kind of war-machine.

[Skt. *mahā-nālika* > த. மகாநாளிகம்.]

மகாநிகற்பம் *magā-nigarpam*, பெ.(n.) ஒரு பேரெண் (வின்.); a great number.

[Skt. *mahā-nikharva* > த. மகாநிகற்பம்.]

மகாநிசி *magā-niśi*, பெ.(n.) நள்ளிரவு (யாழ்.அக.); midnight.

[Skt. *mahā-niśi* > த. மகாநிசி.]

மகாநித்திரை *magā-nittirai*, பெ.(n.) பெருந்துயில் (மரணம்) (யாழ்.அக.); death, as the long sleep.

த.வ. மீளாத்துயில்

[Skt. *mahā-nidrā* > த. மகாநித்திரை.]

மகாநிதி *maga-nidi*, பெ.(n.) குபேரன் நிதிகளிலோன்று (யாழ்.அக.); a treasure of *Kubēra*.

[Skt. *mahā-nidhi* > த. மகாநிதி.]

மகாநிம்பம்¹ *magā-nimbam*, பெ.(n.) மலைவேம்பு (மூ.அ.); Persian lilac.

த.வ. மாநிம்பம்

[Skt. *mahā-nimba* > த. மகாநிம்பம்.]

மகாநிம்பம்² *magā-nimbam*, பெ.(n.)

1. பூவரசு மரம்; portia tree. 2. பெரிய வேம்பு; big species of neem tree. 3. நூறாண்டு அகவையுடைய வேப்ப மரம்; a margosa tree of 100 years old. 4. சர்க்கரை வேம்பு; neem whose bark is sweet to taste (சா.அக.).

மகாநிம்பம்³ *magā-nimbam*, பெ.(n.) பெருமரம் (மலை.); toothed-leaved tree of Heaven.

மகாநியோகம் *maga-niyōgam*, பெ.(n.) அரசனது ஆணை; royal command. "மகா நியோகமும் புறப்பட்டு" (S.I.I.iv, 152).

த.வ. அரசகட்டளை

[Skt. *mahā+ yōga* > த. மகாநியோகம்.]

மகாநிர்குண்டிதைலம் *magānirkunḍi-tailam*, பெ.(n.) கண்ணோய், தலைநோய் ஆகியவற்றுக்குத் தலை முழுகும் நெய்மம்; a bathing oil prepared out of nocci vitex negundo (சா.அக.).

மகாநிரயம் *magā-nirayam*, பெ.(n.) நிரய வகை (மணிமே.6, 181, அரும்.); a hell.

த.வ. மாவளறு.

[Skt. *mahā-niraya* > த. மகாநிரயம்.]

மகாநீலம் *magā-nīlam*, பெ.(n.) 1. கையாந்தகரை, என்னும் மூலிகை (மலை.); a plant growing in wet places. 2. மரகதம் (யாழ்.அக.); emerald.

த.வ. மாநீலம்.

[Skt. *mahā-nīla* > த. மகாநீலம்.]

மகாநேமி *magānēmi*, பெ.(n.) காக்கை; crow (சா.அக.).

மகாநைவேத்தியம் *magā-naivēttiyam*, பெ.(n.) கடவுட்குப் படைக்கும் அன்னம்; main offerings made to a deity, as cooked rice.

[Skt. *mahā+naivēdya* > த. மகாநைவேத்தியம்.]

மகாநோன்பு *magā-nōṅbu*, பெ.(n.)
ஒன்பானிராத் திருவிழா (இ.வ.); festival of
nava-rāttiri

த.வ. மாநோன்பு

[Skt. mahat > த. மகா+நோன்பு.]

மகாப்பிரகாசத்தி *magā-p-piragā-śatti*,
பெ.(n.) காக்கைப்பொன் (அப்பிரகம்)
(சங்.அக.); mica.

த.வ. தகட்டிழை

[Skt. mahā+pra-kāśa > த. மகாப்பிரகாசத்தி]

மகாப்பிரசாதம் *magā-p-piracādam*,
பெ.(n.) கோயில்களில் கடவுளுக்குப் படைத்து
அடியவர்களுக்கு கொடுக்கும் பொங்கல்
முதலியன (இ.வ.); food, sweet meats, etc.,
which are offered to an idol and
distributed afterwards to devotees.

த.வ. அருட்படையல்

[Skt. mahā+pra-sāda > த. மகாப்பிரசாதம்]

மகாப்பிரதோசம் *magā-p-piratōśam*,
பெ.(n.) இரண்டு பக்கங்களிலும் வரும்
பதின்மும்மியொடு (திரயோதசியோடு) கூடிய
கதிரவன் மறையும் வேளை; evening twilight
of the 13th titi of the bright and dark
fortnights.

[Skt. mahā-pradōsa > த. மகாப்பிரதோசம்]

மகாப்பிரபு *magā-p-pirabu*, பெ.(n.) 1. பெருஞ்
செல்வன்; great, lord; wealthy person.
2. பெருங்கொடையாளி; a person of great
liberality.

[Skt. mahatprabu > த. மகாப்பிரபு.]

மகாப்பிரளயம் *magā-p-pirālayam*, பெ.(n.)
1. உலகம் முடிகின்ற ஊழியிறுதி; final
dissolution of the world at the end of a
kalpa or the period of Brahma's lifetime,
dist. fr. *avāntara-p-pirālayam*. 2. ஒரு
பேரெண் (வின்.); a great number.

த.வ. பேரூழி

[Skt. mahā-pralaya > த. மகாப்பிரளயம்.]

மகாப்பிரத்தானம் *magā-pirattāṅam*,
பெ.(n.) 1. வடதிசை நோக்கிச் செல்லும் மீளாப்
பெரும்பயணம்; the great journey
northward, made with the intention of
ending one's days. 'மகாப்பிரத்தான பருவம்.'
2. அருகக் கடவுளின் பஞ்ச கல்யாணத்
தொன்றாகிய பெருந்துறவு (திருநூற்.பு.உரை);
(Jaina.) the great renunciation of Arhat,
one of *pañca-kalyāṅam*.

த.வ. பெரும்பிரிவு.

[Skt. mahā-prasthāna > த. மகாப்பிரத்தானம்]

மகாப்பிராசத்தி *magā-prāśatti*, பெ.(n.) ஒரு
வகை அப்பிரகம்; a kind of mica (சா.அக.).

மகாப்பிராணம் *magā-p-pirāṅam*, பெ.(n.)
காக்கை (சங்.அக.); crow.

[Skt. mahā-prāṅa > த. மகாப்பிராணம்.]

மகாப்பிரியபாணி *magā-p-piriyapāṅṅi*,
பெ.(n.) சிறுவிடு கொள்; which see
(சா.அக.).

மகாப்பிராணன் *magā-p-pirāṅaṅ*, பெ.(n.)
வலிந்து பலுக்கப்படும் மெய்யெழுத்து (பி.வி.4,
உரை); aspirate.

த.வ. மூச்சொலி.

[Skt. mahā-prāṅa > த. மகாப்பிராணன்.]

மகாபஞ்சகாவியகிருதம் *magāpañśa-
kaviya-kirudam*, பெ.(n.) மருந்தூட்டப்
பெற்ற ஒரு வகை நெய்; a medicated ghee
used for epilepsy, insanity dropsy,
abdominal tumour, piles, chlorosis and
jaundice (சா.அக.).

மகாபஞ்சமூலம் *magā-pañja-mūlam*,
பெ.(n.) ஐந்து வகையான மரத்தின் வேர்ப்
பட்டைகள் சேர்ந்த கூட்டு (வில்வம், முன்னை,
ஈசுரமூலி, பாதிரி, பெருமரம்); the roots of the
five trees or plants which see (சா.அக.).

மகாபட்சி *magā-paṭci*, பெ.(n.) ஆந்தை (சங்.அக.); owl.

த.வ. பெரும் பறவை.

[Skt. mahā-paksin > த. மகாபட்சி.]

மகாபத்திர *magāpattira*, பெ.(n.) பூசபத்திரி; a plant to help pooja (சா.அக.).

மகாபத்திரம்¹ *magā-pattiram*, பெ.(n.) பனைமரம் (சங்.அக.); palmyra tree.

[Skt. mahā-patra > த. மகாபத்திரம்.]

மகாபத்திரம்² *magā-pattiram*, பெ.(n.) 1. வில்வ இலை; leaf of bael tree.

மகாபத்திரி *magā-pattiri*, பெ.(n.) சிவப்பு ஆமணக்கு; red castor plant (சா.அக.).

மகாபதுமபெந்தம் *magāpatuma-pentam*, பெ.(n.) சித்திரக் கவி வகை (மாறனலங்.283, உரை); a kind of cittirakavi of great complexity.

[Skt. mahā-padma > த. மகாபதும பெந்தம்.]

மகாபதுமம் *magāpadumam*, பெ.(n.)

1. குபேரன் ஒன்பான் குவைகளுள் ஒன்று; one of nine treasures of Kubēra.
2. ஒரு பேரெண் (பிங்.); a great number.
3. வெண்டாமரை (யாழ்.அக.); white lotus.
4. 176 கொடுமுடிகளையும் 22 மேனிலைக்

கட்டுகளையுமுடைய கோயில் (சுக்கிரநீதி: 230); a temple of 176 towards and 22 storeys. 5. மகாபதுமபெந்தம் பார்க்க; see *magāpadupendam*.

த.வ. பெருந்தாமரை.

[Skt. mahā-pandma > த. மகாபதுமம்.]

மகாபதுமன் *magā-paduman*, பெ.(n.) எட்டு மாநாகங்களுள் நிலத்தை வடப்பக்கத்தில் தாங்கும் நாகம் (பிங்.); the divine serpent which supports the earth in the north one of *aṣṭamā-nākam*.

[Skt. mahā-padma > த. மகாபதுமன்.]

மகாபதுமவிசர்ப்பி *magāpaduma-viśarpi*, பெ.(n.) சிறுவர்களுக்குத் தலையிலும் கீழ் வயிற்றிலுமுண்டாகி இறப்பையுண்டாக்கும் புண்; a kind of scabis (சா.அக.).

த.வ. பெரும்புண். (முதலில் நரம்பின் வழியாக நெற்றியில் கண்டு, பிறகு மார்பிலிறங்கி கடைசியாகக் குதத்திலிறங்கும்)

மறுவ. பாலவிசர்ப்பி

மகாபரணி *magā-parani*, பெ.(n.) தென் புலத்தார்க்குச் (பிதிரர்களுக்கு) சிறப்பானதும் மகாளயபக்கத்தில் வருவதுமான பரணி (விண்மீன்) (பஞ்.); the day of the second nakshatra, in *makālaya-paṭcam*, auspicious for worshipping the manes.

த.வ. பெரும்பரணி.

[Skt. mahā-bharanī > த. மகாபரணி.]

மகாபலம்¹ *magā-palam*, பெ.(n.) வில்வம்; bael.

[Skt. mahā-phala > த. மகாபலம்.]

மகாபலம்² *magā-palam*, பெ.(n.) மயிர் மாணிக்கம் என்னும் கொடி வகை; cypress-vine. (சா.அக.);

[Skt. mahā+phala]

மகாபலம்³ *magā-palam*, பெ.(n.)

1. கொழிஞ்சி; orange tree. 2. பேராமுட்டி; pavonia odorata. 3. தென்னை; coconut tree. 4. கொம்மட்டி மாதுளை; a kind of citron. 5. தூதுவளை; a thorny shrub. 6. கொழுமிச்சை, ஒரு வகை நார்மரம்; இதன் பட்டியினின்று சணலைப் போன்ற நார் எடுக்கப்படும்; flax tree-sida rhomboides the bark yields a flax like fibre (சா.அக.).

[Skt. mahā+phala]

மகாபலன் *magā-palan*, பெ.(n.) 1. வலுமிக்கவன்; strong person. 2. காற்று (வின்.); air, wind.

[Skt. mahā-bala > த. மகாபலன்.]

மகாபலா *magā-palā*, பெ.(n.) 1. பேராமுட்டி என்னும் மூலிகை; a plant-pavonia odorata. 2. வரித்தும்மட்டி என்னும் படர்கொடி; a creeper.

மகாபலி *magā-pali*, பெ.(n.) மாவலி என்னும் அரசன்; an Asura sovereign.

த.வ. மாவலி.

[Skt. mahā-bali > த. மகாபலி.]

மகாபலிகம் *magā-paligam*, பெ.(n.) வெள்ளைப் பூசணி; ash gourd (சா.அக.).

மகாபலை *magā-palai*, பெ.(n.) வில்வம் (தைலவ.தைல.); bael tree.

[Skt. mahā-phala > த. மகாபலை.]

மகாபவன் *magā-pavan*, பெ.(n.) வெள்ளி (யாழ்.அக.); *cukkiran*

[Skt. maghā-bhava > த. மகாபவன்.]

மகாபற்பம் *magā-parpam*, பெ.(n.) மகாபதுமம், (திவா.) பார்க்க; see *magā-padumam*.

மகாபற்பன் *magā-parpan*, பெ.(n.) மகாபதுமன் பார்க்க; see *magā-paduman*.

மகாபாகவதம் *magā-pāgavadam*, பெ.(n.)

கி.பி. 1543-ல் நெல்லி நகர் வரதராச ஐயங்கார் வடமொழியினின்று தமிழ் மொழியிற் செய்யுளாக இயற்றிய பாகவத நூல்; a Tamil version of the Sanskrit Bhagavatam by Varadaraja Aiyanga of Nellinakar, 1543 A.D.

[Skt. mahat+bhāgavata > த. மகாபாகவதம்.]

மகாபாகன் *magā-pāgan*, பெ.(n.) நற்பேறுள்ளவன்; blessed person. "பண்டிதனும் மகாபாகனும் கிருதார்த்தனும்" (சி.சி.பு.84, சிவாக்.).

[Skt. mahā-bhāga > த. மகாபாகன்.]

மகாபாசகன் *magā-pācakan*, பெ.(n.) புத்தபிக்கு (யாழ்.அக.); a Bauddha mendicant.

த.வ. மாபாசகன்.

[Skt. mahā-pāsaka > த. மகாபாசகன்.]

மகாபாதகம் *magā-pādagam*, பெ.(n.) ஐம்பெருங்கேடு (பஞ்சமா பாதகம்); the five heinous crimes. "மகாபாதகந் தீர்த்த திருவிளையாடல்" (திருவாலவா.).

[Skt. mahā-pātaka > த. மகாபாதகம்.]

மகாபாபத்தழகி *magā-pāpattalagi*, பெ.(n.) சீவகமூலி; which see (சா.அக.).

மகாபாரதம் *magā-pāratam*, பெ.(n.)

1. வடமொழியில் பாண்டவர் வரலாற்றைக் கூறும் வியாசபாரதம்; the great sanskrit epic, dealing with the story of the *pāṇḍavas*, by the sage *vyāsa*. 2. பெருந்தேவனார், வில்லிபுத்தூரர், நல்லாப்பிள்ளை போன்றோர் தமிழில் இயற்றிய பாரத நூல்கள்; the tamil renderings of the *Mahābhārata*, by *peruntēvanār*, *villiputtūrar* and *Nallāppillai*.

த.வ. மாபாரதம்.

[Skt. mahā-bhārata > த. மகாபாரதம்.]

மகாபாரதவிருத்தி *magā-pārada-virutti*, பெ.(n.) கோயிலில் மகாபாரதம் படித்துச் சொற்பொழிவு செய்வதற்கு விடப்படும் மானியம் (I.m.p.Tn.91); allowance for expounding the *Mahābhārata* in a temple.

[Skt. *mahā-bhārata+virutti* > த. மகாபாரத விருத்தி]

மகாபாரிசவாதம் *magāpāriśa-vatham*, பெ.(n.) கையுங் காலும் ஒரு பக்கங்கனத்து, திமிர்த்து, உடல் வீழ்ந்து, நாவு தடுமாறிப் பிழைக்கும் வழியில்லாத தீராத வலிப்பை (சன்னியை) யுண்டாக்குமோர் ஊதை நோய் (யூகி.1200); para plegia (சா.அக.).

த.வ. பெருமுடக்குநோய்.

மகாபிண்டம் *magā-piṇḍam*, பெ.(n.) இயல், இசை, நாடகம் போலப் பல பிண்டங்களை உறுப்பாகக் கொண்ட பெருநூல் (மாறனலங். 20); a big treatise consisting of several *piṇḍam*.

த.வ. மாபிண்டம்

[Skt. *mahat* > த. மகா+பிண்டம்.]

மகாபித்தம்¹ *magā-pittam*, பெ.(n.) மகாகபித்தம் (சங்.அக.) பார்க்க; see *magā-kapittam*.

த.வ. பெரும்பித்தம்.

மகாபித்தம்² *magā-pittam*, பெ.(n.) வில்வ மரம்; bael tree (சா.அக.).

மகாப்பிரதானன் *magā-p-piratāṇaṇ*, பெ.(n.) தலைமைப் படைத் தளபதி (M.E.R. 497 of 1926); commandar in chief.

த.வ. முதன்மையன்.

[Skt. *mahā t+pradhāna* > த.

மகாப்பிரதானன்.]

மகாபிரதானி *magāpiratāṇi*, பெ.(n.) தலைமைமைச்சர்; prime minister.

[Skt. *mahāt* > த. மகாபிரதானி.]

மகாபிரளயம் *magā-piraḷayam*, பெ.(n.) உலகம் முடிகின்ற ஊழியிறுதி; dissolution of universe; deluge (வின.). 2. ஒரு பேரென்; a great number.

த.வ. பேருழி.

மகாபிராணம் *magā-prāṇam*, பெ.(n.) காக்கை; crow (சா.அக.).

த.வ. பெருங்காக்கை.

மகாபுடம்¹ *magā-puḍam*, பெ.(n.) நிலத்தில் ஒன்றரை முழச் சதுரமும், இரண்டு முழ ஆழமுள்ள பள்ளத்தில் காட்டெருவையிட்டுப் போடும் புடம் (உ.வ.); calcination of metals by placing them in a heap of burning *kāṭṭerce* in a pit one cubit and a cialf square and two cubits deep.

[Skt. *mahat* > த. மகா+புடம்.]

மகாபுடம்² *magāpuḍam*, பெ.(n.) நான்கு முழ அகலம், நீளம், ஆழமுள்ள சதுரப் பள்ளத்தில் அல்லது குழியில் 1000, வரட்டியில் போடும் மருந்துப் புடம்; a process of calcining medicines in a pit measuring 2yds x 2yds x 2yds or 2 cubic yards with 1000, cowdung cakes. The luted crucible with the medicine is placed in the centre of the pile or above 750 cakes and set fire with camphor when all the cakes are completely burnt into ashes and cooled the crucible is taken out and opened (சா.அக.).

த.வ. மாப்புடம்.

மகாபுராணம் *magāpurāṇam*, பெ.(n.) 1. முதன்மையான பதினெண் தொன்மங்கள் (தக்கயாகப். 113, உரை). ; the 18 chief *purāṇas*. 2. ஒரு சமண சமயத் தொன்மம்; a *jaina purāṇa*.

[Skt. *mahā-purāṇa* > த. மகாபுராணம்.]

மகாபுருடன் *magā-puruḍan*, பெ.(n.) நற்குணம் வாய்ந்தவன்; a man distinguished for great personal qualities.

"அடைக்கலமெனத் தேடிவருவோர்தனமக்
காக்குமவனே மகாபுருடனாம்" (அற்ப.சத. 17).

[Skt. mahā-purusa > த. மகாபுருடன்.]

மகாபூ *magā-pū*, பெ.(n.) பெருஞ்சீரகம்
அல்லது சோம்பு; anise-Aniseed-Anetham
foeniculum (சா.அக.).

மகாபூசிதம் *magā-pūśidam*, பெ.(n.)
பெருஞ்சீரகம், மகாபூ பார்க்க; see
peruñcīragam, magāpū (சா.அக.).

மகாபூசுரபி *magā-pū-śurabi*, பெ.(n.)
புன்னை; a tree (சா.அக.).

த.வ. பெரும்புன்னை.

மகாபூதகடிதானம் *magāpūtakaditānam*,
பெ.(n.) கொடை வகை (S.I.I.vii, 21); a kind
of gift.

மகாபூதம் *magā-pūdam*, பெ.(n.)
ஐம்பெரும்பூதங்கள்; gross elements opp.
to *tanmāttirai*. "பூமி முதலான மகாபூதங்க
ளைந்தும்" (பு.வெ.8, 33, உரை).

த.வ. பெரும்பூதம்.

[Skt. mahā-bhūta > த. மகாபூதம்.]

மகாபூரணசந்திரோதயம் *magā-pūraṇa-
cantirōtayam*, பெ.(n.) மருந்து வகை
(தஞ்ச.சர.iii, 68); a kind of medicine.

[Skt. mahā+pūranam+candra+udaya >

த. மகாபூரண சந்திரோதயம்.]

மகாபூரி *magā-pūri*, பெ.(n.) ஒரு பேரெண்
(பிங்.); a great number, ten quintillions.

[Skt. mahat > த. மகா+பூரி.]

மகாபெலா *magā-pelā*, பெ.(n.) பேராழுட்டி
(மலை) பார்க்க; see fragrant sticky mallow.

[Skt. mahā-balā > த. மகாபெலா.]

மகாபேகன் *magā-bēgaṇ*, பெ.(n.) தவளை;
frog (சா.அக.).

த.வ. மாப்பேகன்

மகாபைசாசிகம் *magāpaiśāśigam*, பெ.(n.)

மனநோயைக் குணமாக்கும் மருந்தூட்டப்பட்ட
நெய்; a medicated ghee for insanity
(சா.அக.).

மகாபோதி *magā-pōti*, பெ.(n.) கௌதமர்
தங்கியிருந்து அறிவு எழுச்சி பெற்றுப்
புத்தரான அரசமரம் (மணிமே.11, 43, உரை); the
Bo-tree in Gayā under which the Buddha
received enlightenment.

த.வ. பெரும்போதி.

[Skt. mahā-bōdhi > த. மகாபோதி.]

மகாம் *magām*, பெ.(n.) முகாம் (இ.வ.)
பார்க்க; see halting place, camp.

[Ar. mugām > த. மகாம்.]

மகாமகம் *magā-magam*, பெ.(n.) பன்னி
ரண்டு ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை வருவதும்
கும்ப (மாசி) மாதத்தில் வியாழன் முழு
நிலாவொடு கொடுநுகம் விண்மீன் (மகம்)
சேரப்பெறுவதுமான நன்னாளில் கும்ப
கோணத்தில் நிகழும் முழுக்கு விழா; the
great luni-solar festival at kumbakonam,
held once in 12 years in *māci* when
jupiter is in leo and the full moon is in or
about makam.

[மகா+மகம்.]

த.வ. மாமாங்கம்.

[Skt. mahā-maghā > த. மகாமகம்.]

மகாமகரப்பூ *magā-magarappū*, பெ.(n.)
வழலை; which see (சா.அக.).

மகாமகரம் *magā-magaram*, பெ.(n.) ஒரு
பேரெண் (நாமதீப.801); a great number.

[மகா+மகரம்.]

[Skt. mahā-makara > த. மகாமகரம்.]

மகாமகவிருட்சம் *magā-maga-viṛuṣam*,
பெ.(n.) கற்பக மரம்; a celestial tree which
gives whatever is wished for (சா.அக.).

[மகாமக + விருட்சம்.]

மகாமகோபாத்தியாய *magā-makōpātti-yāya*, பெ.(n.) அரசினரால் பெரும் புலவர் களுக்கு அளிக்கப்படும் பட்டம்; a title conferred by the Government on scholars.

[Skt. *mahā-mahōpādhyāya* > த. மகாமகோபாத்தியாய.]

மகாமசானம் *magā-macāṇam*, பெ.(n.) காசி நகரம் (யாழ்.அக.); Benares city.

த.வ. பெருஞ்சுடலை.

[Skt. *mahā-śmaṣṇa* > த. மகாமசானம்.]

மகாமண்டபம் *magā-maṇḍabam*, பெ.(n.) கோயிலில் அர்த்த மண்டபத்தை அடுத்துள்ள பெரிய மண்டபம் (I.m.p.Tn.270); large pillared-hall next to the *artta-maṇḍapam* in a temple.

த.வ. பெருமண்டபம்.

[Skt. *mahat* > த. மகா+மண்டபம்.]

மகாமண்டலிகள் *magā-maṇḍaligan*, பெ.(n.) மகாமண்டலேசுவரன் பார்க்க; see *magāmaṇḍalēśuvaraṇ*.

[Skt. *mahā-maṇḍalika* > த. மகாமண்டலிகள்.]

மகாமண்டலேசுவரன் *magā-maṇḍalēśuvaraṇ*, பெ.(n.) மண்டலத்தை யாளும் தலைவன் (அதிபதி); Governor. "மகாமண்டலேசுவர ராமராஜ திம்மராஜ விட்டல மகாராஜா" (I.m.p.Tn.275).

[Skt. *mahā-maṇḍalēśvara* > த. மகாமண்டலேசுவரன்.]

மகாமண்டூரம் *magā-maṇḍūram*, பெ.(n.) பாண்டு நோயைத் தீர்க்கும் மருந்து (பதார்த்த.1210); a medicine for a anemia.

[Skt. *mahā-maṇḍūra* > த. மகா மண்டூரம்.]

மகாமதம் *magā-madam*, பெ.(n.) 1. மத யானை (யாழ்.அக.); elephant in rut. 2. வெறி; blinding excitement.

த.வ. மிகுமதம்.

[Skt. *mahā-mada* > த. மகாமதம்.]

மகாமந்திரம் *magā-mandiram*, பெ.(n.) மூலமந்திரம்; chief mantra.

த.வ. மாமந்திரம்.

[Skt. *mahā-mantra* > த. மகாமந்திரம்.]

மகாமந்திரமூர்த்திகள் *magā-mandira-mūrttigal*, பெ.(n.) ஏழரைக்கோடியினரான உயர்தர ஆன்மாக்கள் (விண்.); a class of souls of superior order, numbering seventy five millions.

[Skt. *mahat+mantra* > த. மகாமந்திரம்+மூர்த்திகள்.]

மகாமந்திரி *magā-mandiri*, பெ.(n.) முதன்மை மந்திரி (யாழ்.அக.); prime minister.

த.வ. முதன்மை அமைச்சர்.

[Skt. *mahat* > த. மகா+மந்திரி.]

மகாமரு *magā-maru*, பெ.(n.) கருப்பு வாகை; black speices of sirissa (சா.அக.).

மகாமாத்திரன் *magā-māttiraṇ*, பெ.(n.) 1. மந்திரி; minister. 2. செல்வன்; wealthy man. 3. யானைப்பாகன்; mahout

[Skt. *mahā-mātra* > த. மகாமாத்திரன்.]

மகாமாத்திரி *magā-māttiri*, பெ.(n.) 1. குருவின் மனைவி (யாழ்.அக.); preceptor's wife. 2. செல்வி; wealthy woman.

[Skt. *mahā-mātri* > த. மகாமாத்திரி.]

மகாமாயாசக்தி *magā-māyā-cakti*, பெ.(n.) 1. மகாமாயை, 1 (தக்கயாகப்.104, உரை) பார்க்க; see *magā-māyai*.

[Skt. *mahā-māyā+śakti* > த. மகாமாயாசக்தி]

மகாமாயி *magā-māyi*, பெ.(n.) கொற்றவை (விண்.); durgā.

த.வ. மாமாயி, மகமாயி.

[Skt. mahā-māyī > த. மகாமாயி.]

மகாமாயை *magā-māyai*, பெ.(n.) 1. மலை மகள் (யாழ்.அக.); *pārvatī*. 2. தூய மாயை (சங்.அக.); (*Śaiva*) pure *māyā*

[Skt. mahā-māyā > த. மகாமாயை.]

மகாமார்க்கம் *magā-mārkkam*, பெ.(n.) சிறந்த சமயநெறி; great religion, as a path to salvation. "வேதமார்க்கம் முதலிய மகாமார்க்கங்களை" (தக்கயாகப்.7, உரை).

த.வ. பெருநெறி.

[Skt. mahā-mārga > த. மகாமார்க்கம்.]

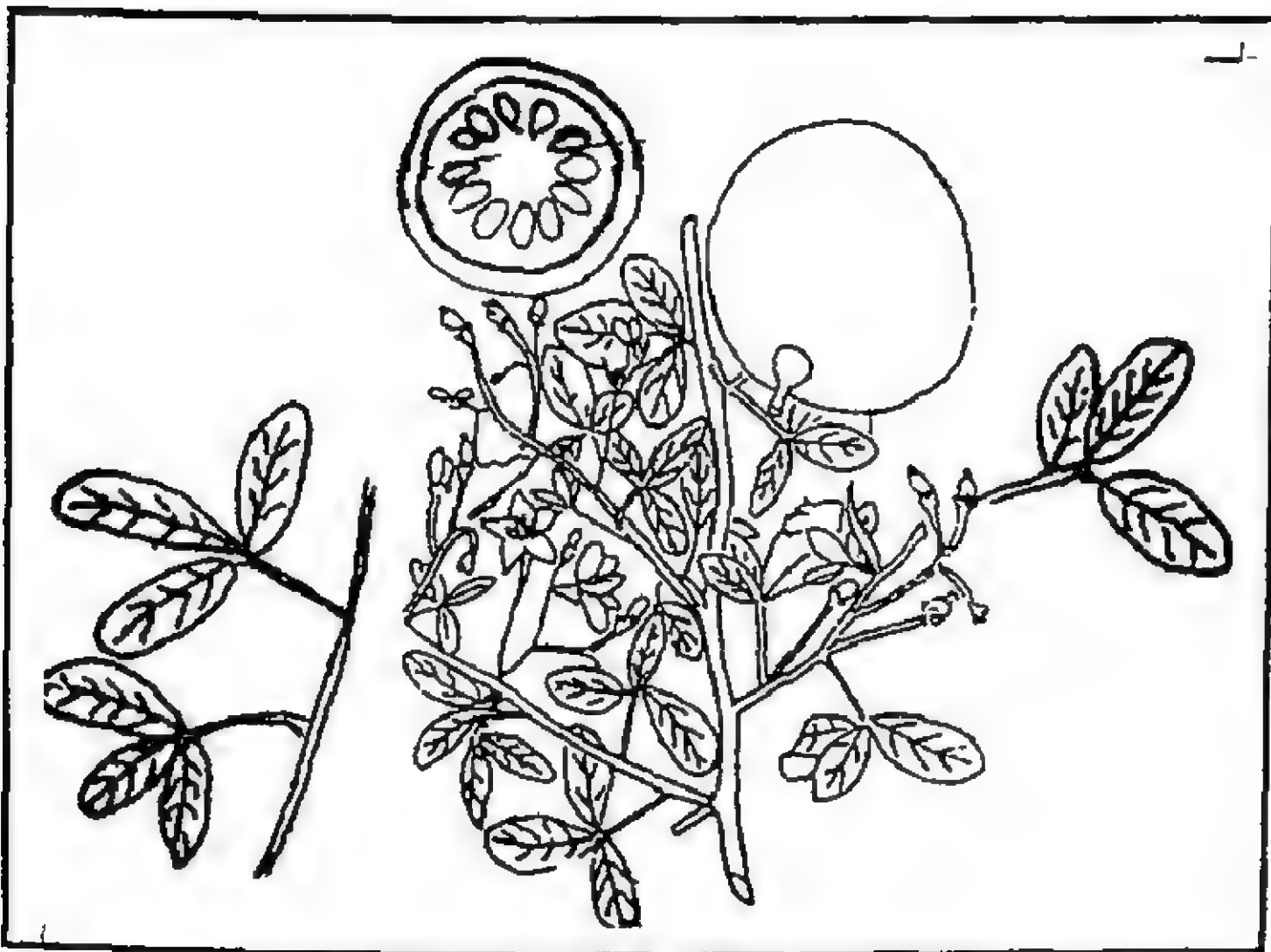
மகாமாரி *magā-māri*, பெ.(n.) 1. கொற்றவை (துர்க்கை); *durgā*. 2. கொள்ளைநோய்; plague, epidemic disease.

த.வ. மாமாரி.

[Skt. mahā-mārī > த. மகாமாரி.]

மகாமால் *magā-māi*, பெ.(n.) வில்வ இலை; leaf of bael tree (சா.அக.).

மறுவ. மகாபத்திரம்.

மகாமிருகம் *magā-mirugam*, பெ.(n.) யானை (யாழ்.அக.); elephant.

[Skt. mahā-mrga > த. மகாமிருகம்.]

மகாமிருத்து *magā-miruttu*, பெ.(n.) சிவபிரான் (யாழ்.அக.); *śivan*.

[Skt. mahā-mrtyu > த. மகாமிருத்து.]

மகாமிருத்துயஞ்சயம் *magā-miruttu yañcayam*, பெ.(n.) ஒரு மந்திரம்; a mantra.

[Skt. mahā+purnam > த. மகாமிருத்து யஞ்சயம்.]

மகாமுகம் *magā-mugam*, பெ.(n.) முதலை (யாழ்.அக.); crocodile.

[Skt. mahā-mukha > த. மகாமுகம்.]

மகாமுத்திரை *magā-muttirai*, பெ.(n.) திரிகூல முத்திரையில் தர்ச்சனியை அநாபிகை வளைப்பதாகக் காட்டும் முத்திரை (செங்.10); (*śaiva*.) a hand-pose in which the ring-finger in *tiricūla-muttirai* close round the forefinger.

[Skt. mahā-mudrā > த. மகாமுத்திரை.]

மகாமுனி *magā-muni*, பெ.(n.) 1. பெருந்தவ முனிவன்; eminent sage. 2. அகத்தியர் (வின்.); agastya. 3. புத்தன் (யாழ்.அக.); the Buddha.

த.வ. மாமுனி.

[Skt. mahā+muni > த. மகாமுனி.]

மகாமூர்க்கம் *magā-mūrkkam*, பெ.(n.) நாரத்தை; bitter orange tree (சா.அக.).

த.வ. பெருங்கொழிஞ்சி.

மகாமூலி *magā-mūli*, பெ.(n.) 1. ஆகா சகருடன் கிழங்கு; sky root-climbing shrub. 2. கற்பத்துக்கு உதவும் சட்டமுனியின் ஊதை (வாத) நூல் 1000த்தில் சொல்லியுள்ள 23 சிறந்த மூலிகைகள்; the 23 superior drugs related in the Tamil alchemical science 1000 of the siddhar named satta muni- All healing drugs of high potency (சா.அக.).

த.வ. மாமூலி.

மகாமெலம் *magā-melam*, பெ.(n.) கொம்மட்டி (சங்.அக.); country cucumber.

மகாமேகராசாங்கதைலம் *magā-mēga-rāśāṅga-tailam*, பெ.(n.) மருந்தெண்ணெய் வகை (தைலவ.தைல.135, வரி, 3, உரை); a medicinal oil.

[Skt. mahat+mēka+rājāṅga+taila > த. மகாமேக ராசாங்கதைலம்.]

மகாமேகரோகம் *magā-mēga-rōgam*, பெ.(n.) பிரமேகம், வெட்டை நோய்; gonorrhoea. (சா.அக.).

மகாமேதை *magā-mēdai*, பெ.(n.) 1. பேரறிவு; great intellect. 2. பேரறிவாளன்; man of great intellect. 3. மருளுமத்தை என்னும் மூலிகை (மலை.); cockle-bur.

த.வ. மாமேதை.

[Skt. mahat+mēdhā > த. மகாமேதை.]

மகாமேதோ *magā-mētō*, பெ.(n.) மகாமேதை பார்க்க; see *magā-mēdai* (சா.அக.).

மகாமேரு *magā-mēru*, பெ.(n.) மேருமலை (பிங்.) mt. *mēru*. "சாற்று மகாமேருவரைச் சிகரத் துற்றால்" (சிவரக.சிவதன்மா.21).

த.வ. மாமேரு

[Skt. mahā-mēru > த. மகாமேரு.]

மகாமேருதானம் *magā-mēru-dānam*, பெ.(n.) மன்னவர் புரியும் கொடை வகை (த.நி.போ.பக்.25); a kind of gift made by kings.

[Skt. mahā-mēru+ > த. மகாமேருதானம்.]

மகாமேருப்பிரசம்சை *magā-mēru-p-piraśamśai*, பெ.(n.) அளவு கடந்த புகழ்ச்சி; immoderate praise. "தெரிந்தவர் போலக் காட்டி மகாமேருப்பிரசம்சை பண்ணினீர்" (சிவசம. பக்.36).

[Skt. mahā-mēru > த. மகாமேருப் பிரசம்சை.]

மகாயக்கியம் *magā-yakkiyam*, பெ.(n.) மகாயஞ்சும் பார்க்க; see *magāyaññam*.

த.வ. மாவேள்வி.

மகாயஞ்சும் *magā-yaññam*, பெ.(n.) மகாயாகம் பார்க்க; see *magā-yāgam*.

த.வ. மாவேள்வி.

[Skt. mahā-yajña > த. மகாயஞ்சும்.]

மகாயாகம் *magā-yāgam*, பெ.(n.) பஞ்சமகாயாகம் (யாழ்.அக.); the five sacrifices.

த.வ. ஜம்மாவேள்வி.

[Skt. mahā-yāga > த. மகாயாகம்.]

மகாயானம் *magā-yānam*, பெ.(n.) பௌத்தசமய வகை (நீலகேசி, 342, உரை); a school of Buddhism.

[Skt. mahā-yāna > த. மகாயானம்.]

மகாயுகம் *magā-yugam*, பெ.(n.) நான்கு யுகங் கூடியதும் 43,20,000 வருடங்கள் கொண்டதுமான காலம் (வின்.); colossal cycle of time, comprising the four yugas, reckoned as 43,20,000 solar years.

த.வ. மாலுழி.

[Skt. mahā-yuga > த. மகாயுகம்.]

மகாயோசனை *magā-yōśanai*, பெ.(n.) கோடி யோசனை (நாமதீப.800, உரை); a crore of *yōcanai*.

[Skt. mahat+yōjanā > த. மகாயோசனை.]

மகாயோனி *magā-yōni*, பெ.(n.) காற்றா (வாயுவா)னது அல்குல் (யோனி) கருப்பம் இவ்விடங்களில் புகும்போது அல்குலில் சதை வளர்ந்து பருமனாக பருக்கும் ஒரு வகையான, பெண்களுக்குண்டாகும் நோய்; a disease of the vagina wherein it is extremely dilated (சா.அக.).

த.வ. மாயோனி.

மகாரசகுதம் *magā-raśa-śūdam*, பெ.(n.) ஓர் உயர் வகை தேமா (மூ.அ.); a superior kind of mango tree.

[Skt. mahā-rāja-cūta > த. மகாரசகுதம்.]

மகாரசதம் *magā-śacadam*, பெ.(n.) பொன் (யாழ்.அக.); gold.

[Skt. mahā-rajana > த. மகாரசதம்.]

மகாரசம் *magā-raśam*, பெ.(n.) 1. மரவகை (சங்.அக.); a tree. 2. கஞ்சி (யாழ்.அக.); gruel.

[Skt. mahā-rasa > த. மகாரசம்.]

மகாரசனம் *magā-raśaṇam*, பெ.(n.)
மகாரசதம் (யாழ்.அக.) பார்க்க; see *magā-
raśadam*.

[Skt. *mahā-rajana* > த. மகாரசனம்.]

மகாரசிங்கி *magāra-śiṅgi*, பெ.(n.) நாதம்;
ovum (சா.அக.).

மகாரசிதம் *magāraśidam*, பெ.(n.) மாமரம்;
mango tree (சா.அக.).

மகாரசிதகாரம் *magāra-śidakāram*,
பெ.(n.) மிளகு; pepper (சா.அக.).

[மகா+ரசிதகாரம்.]

மகாரணியம் *magāraṇiyam*, பெ.(n.)
பெருங்காடு (வின்.); great forest.

த.வ. பெருங்காடு.

[Skt. *mahā-ṛanya* > த. மகாரணியம்.]

மகாரதம் *magā-radam*, பெ.(n.) 1. மகா
ரதனுடைய தேர் (பொருட்.நி.); the chariot of
a *makāratan*. 2. பேராசை; great desire.

த.வ. பெருந்தேர்.

[Skt. *mahā-ratha* > த. மகாரதம்.]

மகாரதன் *magā-radan*, பெ.(n.) தான்
ஒருவனாகிப் பதினாயிரம் வீரரை எதிர்த்துப்
பொரவல்ல தேர்வீரன் (பாரத.அணிவ.1); a
warrior on a chariot, capable of fighting
single-handed against 10,000 warriors,
one of four *tēr-vīrar*, q.v.

த.வ. பெருந்தேரன்.

[Skt. *mahā-ratan* > த. மகாரதன்.]

மகாரபஞ்சகம் *magārapañjagam*, பெ.(n.)
மகாவெழுத்தில் தொடங்கும் மது, மச்சம்,
புலால் (மாமிசம்) முத்திரை, மைதுனம் என்ற
ஐந்து வகைகள் (தக்கயாகப்.51, விசேடக்
குறிப்பு.); the five objects whose names
begin with the consonant ma, viz., *matu*,
maccam, *mānicam*, *muttirai*, *maituṇam*.

த.வ. ஐம்மகரம்,

[மகா+பஞ்சகம்.]

மகாரம் *magāram*, பெ.(n.) 1. கல்லுப்பு; rock
salt. 2. மகாவெழுத்து; the mystic letter 'ம'
(சா.அக.).

மகாரவி *magāravi*, பெ.(n.) கறுப்பரிசி; black
rice (சா.அக.).

மகாரவுப்பு *magāra-v-uppu*, பெ.(n.) கல்லுப்பு
(மூ.அ.); rock-salt (சா.அக.).

மகாராசமிருகாங்கம் *magārāśa-miru-
kāṅgam*, பெ.(n.) ஈளைநோய் தீர்க்குங் வடி
நீர் வகை (பதார்த்த.219); a decoction for the
cure of asthma.

[Skt. *mahārāj-mrgāṅka* > த. மகாரச
மிருகாங்கம்.]

மகாராசன் *magārācan*, பெ.(n.) 1. மகா ராசா,
1, 2, 3 பார்க்க; see *magārāśā*. 2. கவலை
யற்றவன் (யாழ்.அக.); person free from cure.
3. சமண குரு (யாழ்.அக.); Jaina priest.

[Skt. *mahā-rāja* > த. மகாராசன்.]

மகாராசா *magā-rācā*, பெ.(n.) 1. பேரரசன்;
paramount king, monarch. 2. குபேரன் (வின்.);
kubēra. 3. பெருஞ்செல்வன்; very wealthy man.
4. அரசு அளித்து வரும் ஒரு பட்டம் (இக்.வ.); a title
conferred by the Government.

த.வ. பேரரசன்.

[Skt. *mahā-rāja* > த. மகாராசா.]

மகாராசி *magā-rāśi*, பெ.(n.) மகராசி, 2
(உ.வ.) பார்க்க; see *magā-rāśi*.

[Skt. *mahā-rājñi* > த. மகாராசி.]

மகாராட்டிரம் *magārāṭṭiram*, பெ.(n.) 1. ஒரு
நாடு (யாழ்.அக.); the mahratta country.
2. ஒரு மொழி; the mahratta language.

[Skt. *mahā-rāṣṭra* > த. மகாராட்டிரம்.]

மகாராணி *magā-rāṇi*, பெ.(n.) பேரரசி;
empress. "மகாராணி மங்கம்மா"(உ.வ.)

[Skt. *mahā-rājñi* > த. மகாராணி.]

மகாராசமிருகாங்கம் *magā-rāśa-mirugāṅgam*, பெ.(n.) சளி, ஈளைநோய், வீக்கம் முதலிய நோய்களைப் போக்கும் ஓர் ஆயுள் வேத மாத்திரை; an Ayurvedic medicine used for consumption, bronchitis, anaemia etc (சா.அக.).

மகாராசயோகி *magārāśayōgi*, பெ.(n.) பச்சைக் கருப்பூரம்; crude comphor (சா.அக.).

மகாராசன் *magā-rāśan*, பெ.(n.) 1. பேரரசன்; monarch. 2. குபேரன்; *kubēra*. 3. பெருஞ்செல்வன்; very wealthy man. 4. கவலையற்றவன் (யாழ்.அக.); person free from care. 5. சமணகுரு (யாழ்.அக.); Jaina priest.

[Skt. mahā-rājā > த. மகாராசா.]

மகாராசாதுறவு *magārāśā-duravu*, பெ.(n.) குமார தேவரியற்றிய ஒரு நூல்; a work by *kumāra-tevar*.

[மகாராசா+துறவு.]

மகாராட்டிரம் *magā-rāṭṭiram*, பெ.(n.) 1. ஒரு மாநிலம்; the mahratta country. 2. மராட்டிய மொழி; the Maharatta language.

மகாராத்திரம் *magā-rāttiram*, பெ.(n.) நள்ளிரவு (யாழ்.அக.); mid night.

[Skt. mahā-rātra > த. மகாராத்திரம்.]

மகாரிட்டம் *magāriṭṭam*, பெ.(n.) மலைவேம்பு; mountain neem (சா.அக.).

மகாருத்திரர் *magā-ruttirar*, பெ.(n.) சிவபெருமான் (சி.போ.பா.1, பக்.54); lord *Śiva*.

த.வ. உருத்திரன்.

[Skt. mahā-rudra > த. மகாருத்திரர்.]

மகாருபகம் *magā-rūpagam*, பெ.(n.) ஒரு நாடகத் தமிழ் நூல் (யாழ்.அக.); a work probably written in *nāṭaka-t-tamil*.

[Skt. mahā-rūpaka > த. மகாருபகம்.]

மகாருபை *magā-rūpai*, பெ.(n.) 1. நல்லரு வள்ளவள்; woman of beautiful form. 2. பார்வதி (கூர்மபு.திருக்கல்.21); *pārvati*.

[Skt. mahā-rūpā > த. மகாருபை.]

மகாரேவதம் *magārēvadam*, பெ.(n.) முட்பலாக என்னும் முள்முருக்கு மரம்; a tree *erythrina indica* (சா.அக.).

[Skt. mahā+revadam]

மகாரோகம் *magā-rōgam*, பெ.(n.) குட்டம் முதலிய பெருநோய் (சங்.அக.); leprosy and other serious diseases.

த.வ. பெருநோய்.

[Skt. mahā-rōga > த. மகாரோகம்.]

மகாரௌரவம் *magā-rauravam*, பெ.(n.) நிரய வகை (சங்.அக.); a hell.

[Skt. mahā-raurava > த. மகாரௌரவம்.]

மகால் *magāl*, பெ.(n.) அரண்மனை; palace. "திருமலைநாயக்கர் மகால்".(உ.வ.).

[U. mahal > த. மகால்.]

மகாலக்குமி *magā-lakkumi*, பெ.(n.) திருமகள்; *Laksmī*.

[Skt. mahā-laksmī > த. மகாலக்குமி.]

மகாவாதம் *magā-vādam*, பெ. (n.) 1. பெருங்காற்று; tempestuous wind. 'மகாவாதம் சென்று தாக்கிய பொழுது' (தக்கயாகப். 144. உரை) 2. மகாவாதரோகம் பார்க்க; see *magāvādarōgam*.

[Skt. mahā-vāda > த. மகாவாதம்.]

மகாவாதரோகம் *magā-vādarōgam*, பெ. (n.) வாதக் குடைச்சல் நோய் (பைஷஜ); nervous disease, palsy.

மகாவித்துவான் *makā-vittūvān*, பெ. (n.) பெரும்புலவன் என்னும் பட்டம்; a title meaning 'great scholar'

த.வ. பெரும்புலவன்

[Skt. mahā-vidvān > த. மகாவித்துவான்.]

மகாவிரதம் *magā-viradam*, பெ. (n.) 1. சைவ சமயத்தின் உட்சமய மாற்றனுளொன்றான மாவிரதம். (யாழ். அக.); a section of *Saivaisam*. 2. சைன விரத வகை. (சீவக. 2818, உரை.); (Jaina.) a kind of vow.

[Skt. *mahā-virata* > த. மகாவிரதம்.]

மகாளயம் *magālayam*, பெ. (n.) 1. கன்னி (புரட்டாசி) மாதத்துக் கரும்பக்கம்; the dark fortnight in the lunar month of *Bhādrapada*. 2. தென்புலத்தார்க்குக் கன்னித் (புரட்டாசி) திங்களில் வரும் கரும்பக்கத்தில் செய்யும் நினைவேந்தல் நிகழ்ச்சி; offerings to diseased ancestors made during *magālayam*.

[Skt. *mahālaya* > த. மகாளயம்.]

மகான் *magāṇ*, பெ. (n.) பெருந் தன்மையுள்ள பெருமகன்; a respectable the man. 'மூலப்பகுதியான மகானுண்டாகும்' (பாகவ. சுக முன் 2.5.).

[Skt. *mahān* > த. மகான்.]

மகிடமர்த்தனி *magida-marttani*, பெ. (n.) மலைமகள் (துர்கை) (சங். அக.). *Durgā*.

[Skt. *mahisa-mardani* > த. மகிடமர்த்தனி
மகிசம் - எருமை. மர்த்தனி - கொன்றவள்]

மகிபாலன் *magi-pālaṇ*, பெ. (n.) அரசன் (பிங்.); king, monarch.

[Skt. *mahī-pāla* > த. மகிபாலன்]

மகிமா *magimā*, பெ. (n.) எண் வகை ஆற்றலுள் (அட்டமாசித்திகளுள்) விருப்பம் போல உருவத்தைப் பருக்கச் செய்யும் பேராற்றல்; the supernatural power of increasing size of will one of *aṣṭamāṣitti*. "உள்ளும்புறனு நிறையும் பெருமைதனை யன்றோ மகிமா வென்னும்" (திருவிளை. அட்டமா. 23.);

[Skt. *mahimā* > த. மகிமா.]

மகிமை *magimāi*, பெ. (n.) 1. பெருமை. greatness, grandeur, glory, majesty. "மங்கல மகிமை மாநகர்" (திருப்ப. 16); 2. மதிப்புரவு (வின்.); Honour, dignity; respectability.

மகிமைப்படுத்து-தல் *magimāi-p-paḍuttu-5* செ.கு.வி. (v.i.) 1. மதிப்புரவு செய்தல்; to magnify, glorify, dignify. 2. புகழ்தல் (வின்.); to extol, praise.

த.வ. பெருமைப்படுத்துதல்

[Skt. *mahimāi* > த. மகிமை+படுத்து-]

மகேச்சரர் *makēccurar*, பெ. (n.) சிவனடியார். (சிலப்பிர. 48, உரை.); devotees as Siva.

[Skt. *māhēśvara* > த. மகேச்சரர்.]

மகேசன் *makēśaṇ*, பெ. (n.) சிவபிரான்; Siva. மேலவர்க் கல்லா லின்றே விழுமிய மகேச நாமம் (இரகு. யாக. 58).

[Skt. *māhēśa* > த. மகேசன்.]

மகேந்திரம் *makēntiram*, பெ. (n.) 1. ஒரு மலைத் தொடர்; a range of mountains. 2. கஞ்சம் மாவட்டத்திலுள்ள ஒரு மலை; a mountain 32 miles south - west of Berhampore, in Ganjam of with ancient Siva shrine. மந்திர மாமலை மகேந்திர வெற்பன் (திருவாச. 2, 100).

த.வ. மாவிந்தம்

[Skt. *māhendra* > த. மகேந்திரம்.]

மகோதரம் *magōdram*, பெ. (n.) பெருவயிற்று நோய்; dropsy of the abdomen, ascitis.

த.வ. பெருவயிற்றுநோய்

[Skt. மகா + உதரம்.]

மகோந்நதம் *magōnnadam*, பெ. (n.) பனைமரம் palmyra tree - *Borassus flabellifer*. (சா. அக.)

[Skt. மகா + உன்னதம்.]

மகோற்சவம் *makōrcavam*, பெ. (n.) பெரிய திருநாள்; great festival.

த.வ. பெருவிழா

[Skt. *māhōt-sava* > த. மகோற்சவம்.]

மகோன்மதம் *makōṇmadam*, பெ. (n.) மிகு மயக்க வெறி. (யாழ். அக.); extreme intoxication.

[Skt. *māhōnmada* > த. மகோன்மதம்.]

மகோன்னதம் *makōṇnadam*, பெ. (n.) 1. மிக்க உயரம்; height, loftiness. 2. உயர்ந்த நிலை; high rank, high position. 3. பனை. (மூ.அ); palmyra, palm.

[Skt. *māhōn-nata* > த. மகோன்னதம்.]

மங்களாசாசனம் *maṅgalāśāśanam*, பெ. (n.) 1. நன்மையை வேண்டுகை; invocation of blessings by great persons. மங்களா சாசனத்தின் மற்றுள்ள வாழ்வார்கள் தங்களார் வத்தளவு (உபதேசரத். 18); 2. ஆழ்வாராதி யாரால் துதிக்கப் பெறுகை; benediction on a sacred place, as by Alvars, etc. 3. பெரியோர்களின் வழிபாடு; worship by great men. பெருமாளை மங்களாசாசனம் செய்தாயிற்றா?

[Skt. *maṅgalāśāśana* > த. மங்களாசானம்.]

மங்களாரத்தி *maṅgalāratti*, பெ. (n.) 1. கடவுளுக்குச் சுழற்றியெடுக்கும் கருப்பூர ஆரத்தி; waving of camphor before a deity. 2. மங்கலகாலங்களில் மஞ்சணீர் சுற்றுக்கை; ceremony of waving turmeric water in a dish on auspicious occasions.

[Skt. *maṅgalam+arathi* > த. மங்களாரத்தி]

மச்சக்காவடி *macca-k-kāvadi*, பெ.(n.) மீன் கலயங்கள் கொண்ட காவடி; a *kāvadi* with vessels containing fish.

[Skt. *matsya+காவடி*]

[மச்சம் + காவடி]

மச்சக்கொடி *macca-k-kodi*, பெ.(n.) காமனுக்கும் பாண்டியனுக்கும் உரியதான மீன்கொடி (வின்); banner of *Kāma* and the *Pāṇdyas* bearing fishen sign

[மச்சம் + கொடி]

மச்சகந்தி *maccakandi*, பெ.(n.) பரிமளகந்தி (பாரத); *Vyāsa's* mother.

[Skt. *matsyagandhi* > த. மச்சகந்தி]

மச்சத்தில்செனித்தமலக்கல் *maccattil-śenitta-malakkal*, பெ.(n.) பொன்னம்பர்; amber of a gold colour a mineral describes in the Tamil siddha medical science.

மச்சதேசம் *macc-dēśam*, பெ. (n.) ஐம்பத்தாறு நாடுகளுள் ஒன்று; a country in Central, India one of 56 *dēśam*.

[Skt. *matsya+tēsa* > த. மச்சதேசம்]

மச்சபுராணம் *macca-purāṇam*, பெ.(n.) 1. பதினெண் தொன்ம (புராண)த்துள் மீன்தோற்றரவு எடுத்த திருமாலால் சிவனுடைய பெருமை விளங்க அறிவுரைப் பெற்ற தொன்மம் (பிங்); a chief *Purāṇa* in honour of *Siva*, narrated by *Viṣṇu* in His fish in carnation, one of *patineripurāṇam*. 2. திருநெல்வேலி வடமலையப்ப பிள்ளையினால் கி.பி. 1706-இல் தமிழில் மொழி பெயர்த்துப் பாடப்பெற்ற நூல்; a metrical rendering of *matsya-purāṇa* in Tamil by *Vaṭamalaiyappa Piḷaiyan* of Thirunelveli, 1706 A.D.

[Skt. *matsya+purāṇa* > த. மச்சபுராணம்]

மச்சம்¹ *maccam*, பெ.(n.) 1. மீன்; fish. 2. திருமாலின் முதலாம் தோற்றரவு; fish-incarnation of *Viṣṇu*, one of *taśāvatāram*. 3. மீன் ஓரை; pisces of the zodiac. 4. மீன் (பங்குனி) மாதம்; month of *paṅguṇi*. "பயமார் கடமச்சத்திற்குந் திரிக்குள்" (தைலவ. பா.யி. 55). 5. மச்ச புராணம், 1 பார்க்க; see *macca-dēśam*. 6. மச்சதேசம் பார்க்க; see "மச்சநாடன்" (பாரத. நிரை. 65).

[Skt. *matsya* > த. மச்சம்]

மச்சம்² *maccam*, பெ.(n.) மாற்றறிய வைத்திருக்கும் பார்வைப் பொன்; piece of gold kept for a sample. "வன்றொண்டர் மச்சம் வெட்டிக் கைக் கொண்டு" (பெரியபு. ஏயர்கோன். 109.).

[I. *matstu*, K. *macca* > த. மச்சம்]

மச்சம்பி *maccambi*, பெ.(n.) 1. தமக்கை கணவன்; elder sister's husband. 2. அம்மான் மகன்; maternal uncle's son. 3. அத்தை மகன்; paternal aunt's son. 4. கணவனுடைய தமையன்; husband's elder brother.

மச்சமுனி *maccamuni*, பெ.(n.) பதினெண் சித்தருள் ஒருவரும் மருத்துவ நூலியற்றிய வருமான ஒரு சித்தர்; a reputed mystic, author of treatises on medicine, one of Patinen-Cittar.

மச்சயந்திரம் *macca-yandiram*, பெ.(n.) அம்பெய்வதற்கு மீன் வடிவாயமைத்த குறி (அபி. சிந்.); mark for archers in the shape of a fish.

[மச்ச + யந்திரம்]

மச்சரம் *maccaram*, பெ.(n.) 1. பொறாமை (வின்); envy; jealousy at another's success or prosperity. 2. போட்டி; competition, rivalry.

[Pkt. *maccara* > Skt. *mātsara* > த. மச்சரம்]

மச்சராசன் *macca-rāśan*, பெ.(n.) 1. மீன் களின் தலைவன்; king of fishes. "மச்சராசன் மேல் வரவே" (தக்கயாகப். 469). 2. மச்ச தேசத்தரசன்; king of Matsya country.

[Skt. *matsyarāja* > த. மச்சராசன்]

மச்சரூபன் *macca-rūban*, பெ.(n.) காய்ச்சு நஞ்சு; a kind of arsenic. (சா.அக.)

மச்சவிளக்கம் *macca-vilakkam*, பெ.(n.) மீன்களைப் பற்றிய நூல் (பாண்டி.); treatise on marine zoology.

[மச்சம் + விளக்கம்]

மச்சனா *maccana*, பெ.(n.) முள்ளங்கி; raddish (சா.அக.).

மச்சாமேகம் *maccā-mēgam*, பெ.(n.) இது நாவல் வேரினால் தீரும் நோய் வகை; a variety of mega disease it is cured by the infusion of the root of jambolana.

மச்சாழ்வி *maccā/vi*, பெ.(n.) மச்சாவி (M.E.R. 479 of 1917 - B) பார்க்க; see *maccāvi*.

மச்சிகம் *maccigam*, பெ.(n.) முடிதிருத்தத் தொழில் (நீலகேசி, 280.); barber's work.

மச்சிகன் *maccigan*, பெ.(n.) வணிகன்; trader. "மச்சிகனெழுந்து கம்பவாணரை மகிழ்ந்து போற்றி" (திருவிரிஞ்சைப். வழித்துணை - 42).

மச்சிபம் *maccibam*, பெ.(n.) கடுகுரோகிணி (மலை); christmas rose.

மச்சியம்¹ *macciyam*, பெ.(n.) மச்சம்¹ பார்க்க; see *maccam*.

மச்சியம்² *macciyam*, பெ.(n.) கடுகுரோகிணி; a root uses as purgative. (சா.அக.)

மச்சியராசன் *macciya-rāśan*, பெ.(n.) மச்சராசன் (தக்கயாகப் 469, உரை, பார்க்க; see *maccarāśan*).

மச்சியாச்சி *macciyācci*, பெ.(n.) மச்சியாத்தி பார்க்க; see *macciyātti*.

மச்சியாத்தி *macciyātti*, பெ.(n.) பொன்னாங்கண்ணி; sessile plant. (சா.அக.)

மச்சேந்திரநாதர் *maccēndira-nādar*, பெ.(n.) நவநாத சித்தருளொருவர் (சது.); a mystic, one of *navanāda-śittar*.

[Skt. *masyēndra-nātha* > த. மச்சேந்திரநாதர்]

மச்சேந்திரநாதன் *maccēndira-nādan*, பெ.(n.) நவநாத சித்தரில் ஒருவர்; one of the *Siddhars*. (சா.அக.)

மச்சேந்திரன் *maccēndiran*, பெ.(n.) மச்ச முனி நாயனார்; a Siddhar. (சா.அக.)

மச்சைசமுற்பவம் *maccai-śamurbavam*, பெ.(n.) மாதப்போக்கின் போது வெளியாகும் கெட்ட அரத்தம் (சுரோணித நீர்); menstrual blood. (சா.அக.)

மச்சைதாதுக்கிருமி *maccaitādu-k-kirumi*, பெ.(n.) எலும்புச் சோற்றை உண்ணும் நுண்ணுயிரி; parasite or germ that eats the bone marrow. (சா.அக.)

மச்சைதாதுகதகரம் *maccatādukada-śuram*, பெ.(n.) எலும்புச் சோற்றைத் தாக்கும் காய்ச்சல்; a fever affecting the marrow of the bone. (சா.அக.)

மச்சைவித்திரதி *maccaivittiradi*, பெ.(n.) எலும்புச் சோற்றைத் தாக்கும் ஒரு கட்டி; abscess affecting the marrow. (சா.அக.)

மசக்கல் *maśakkal*, பெ.(n.) தன்வசமாக்கல்; to bewitch; to enchant; to charm. (சா.அக.)

மசமசப்பு *maśamaśappu*, பெ.(n.) சொறிவு; itching sensation. (சா.அக.)

மசரசமலர் *maśaraśa-malar*, பெ.(n.) 1. குழந்தைகளுக்குக் கருப்பாக நுரைத்து கழியும் ஒரு வகை நோய்; a disease in children accompanies by black mucus clots. 2. செறி புழு; a kind of worm in the intestine. (சா.அக.)

மசரா *maśarā*, பெ.(n.) உட்கிடைக் கிராமம்; hamlet.

மசரைப்புழு *maśarai-p-puḷu*, பெ. (n.) மசரசமலர் பார்க்க; see *maśaraśa-malar*. (சா.அக.)

[மசரை+புழு]

மசனம் *maśanam*, பெ. (n.) வருத்துகை (சங். அக.); trouble someness.

[Skt. masana > த. மசனம்]

மசாகம் *maśāgam*, பெ.(n.) குருவி (சங். அக.); small bird.

[Skt. maśāka > த. மசாகம்]

மசாரம் *maśāram*, பெ.(n.) 1. பைம்மணி; a precious gem. 2. நீல அரத்தினம்; a blue gem. (சா.அக.)

மசால்சி *maśālsī*, பெ.(n.) 1. தீவட்டி பிடிப்பவன் (வின்.); torch - bearer. 2. விளக்குத் துடைத் தேற்றுபவன் (இ.வ.); servant who trims the lamps.

[U. mashalci > த. மசால்சி]

மசால்தோசை *maśaldōśai*, பெ.(n.) உருளைக் கிழங்கு உசிலையை உள்ளே மடித்துத் தரப்படும் தோசை; a dosai with a filling of fried potato and onion. "உணவு விடுதிக்கு வருபவர்கள் அதிகம் விரும்பிச் சாப்பிடுவது மசால்தோசை".

த.வ. உசிலைத் தோசை

[U. mashal > த. மசால்]

மசால்வடை *maśāl-vaḍai*, பெ.(n.) வெங்காயமும் பிறவும் கலந்த வடைப் பணிகார வகை; a kind of vaḍai made with onions and condiments.

த.வ. உசிலை வடை

[U. masāla > த. மசால்]

மசாலா *maśālā*, பெ.(n.) பொதுவாக புலால் உணவில் பயன்படுத்தப்படும் கசகசா, இலவங்கப்பட்டை, பூண்டு முதலியவை சேர்த்து அரைக்கப்பட்ட கலவை; mixed condiments and spices (for meat dishes); curry stuff. 'மசாலா இல்லாமல் கறிக்குழம்பு சுவை இருக்காது'. 2. மரக்கறி சமையலில் துவையல் போல் அரைக்கப்பட்ட தேங்காய் அல்லது மிளகாய்; mashed coconut or chilli in vegetarian preparations. 3. உருளைக் கிழங்குத் துண்டுகளோ, மிளகாய், வெங்காயம் முதலியவற்றைக் கலந்து தாளித்துச் செய்யப்பட்ட கலவை; boiled potato mixed

with chilli and onion. 'பூரிக்கு இன்னும் கொஞ்சம் மசாலா போட்டுக் கொள்!' (பே.வ.).
4. திரைப்படம், நாடகம் முதலியவற்றில் மக்கள் விரும்பி பார்க்கக் கூடிய பொழுதுபோக்குப் பகுதிகளான சண்டை, பாட்டு, காதல் காட்சி முதலியவை குறிப்பிட்ட அளவில் நிறைந்த கலவை; (of film, play) a mix of stereotype box-office elements. 'சரியான மசாலாப் படம், இதற்கு எப்படி பரிசு கிடைத்தது?' (உ.வ.).

த.வ. உசிலை

மசிகாந்தசாதி *maṣigānda-śādi*, பெ.(n.) சைதன்னிய பிரகாசி சாதியாகிய ஆண் சாதிவகையில் ஒன்று; one of the four classification of men. (சா.அக.).

மசிகூபி *maṣi-kūpi*, பெ.(n.) எழுதுமை வைக்குங்குப்பி; ink-bottle, ink-stand.

த.வ. மைக்குப்பி

[Skt. maṣi-kūpi > த. மசிகூபி]

மசிதானி *maṣi-dāni*, பெ.(n.) மைக்கூடு (யாழ். அக.); ink-bottle.

த.வ. மைக்கூடு

[Skt. maṣi-dhāna > த. மசிதானி]

மசிமை *maṣimai*, பெ.(n.) பெருமை; greatness. "மசிமையில் கூறைதாராய்" (திவ். நாய்ச். 3,9).

[Skt. mahimā > த. மசிமை]

மசியகிரி *maṣiyagiri*, பெ.(n.) மேற்கூரை, மேற்கவிகை; canopy. "திருத்திரை கட்டுகிறதும் மசியகிரி கட்டுகிறதும்" (கோயிலொ. 96).

[மசிய + கிரி]

[Skt. masaka-hari > த. மசியகிரி]

மசியம் *maṣiyam*, பெ.(n.) 1. கருஞ்சீரகம்; black cumin seeds. 2. மிளகு; pepper. (சா.அக.)

மசிலி¹ *maṣili*, பெ.(n.) மசியகிரி (இ.வ.) பார்க்க; see maṣiyagiri.

மசிலி² *maṣili*, பெ.(n.) பாதையில் தங்கிச் செல்லும் இடம் (P.T.L.); stage in a journey.

[U. mazil > த. மசிலி]

மசிலிக்கால் *maṣili-k-kāl*, பெ.(n.) மேற்கவிகை கட்டுங் கட்டிலின் மேற்கால் (இ.வ.); the four posts of a cot.

[மசிலி + கால்]

மசுமாஞ்சரி *maṣumāñjari*, பெ.(n.) உத்தாமணி; a creeper (சா.அக.).

மசூதி *maṣūdi*, பெ.(n.) பள்ளிவாசல்; mosque.

[U. masjid > த. மசூதி]

மசூரம் *maṣūram*, பெ.(n.) 1. தவச வகையுள் ஒன்று (சக்கிர-நீதி, 321); a kind of pulse. 2. மூட்டுப்பூச்சி (சங். அக.); bug.

[Skt. masūra > த. மசூரம்]

மசூரி¹ *maṣūri*, பெ.(n.) மசூரிகை (வின்.) பார்க்க; see *maṣūrigai*

[Skt. masūrika > த. மசூரி]

மசூரி² *maṣūri*, பெ.(n.) மசூதி (சங். அக.) பார்க்க; see *maṣūdi*

[Skt. masjid > த. மசூதி]

மசூரிகம்¹ *maṣūrigam*, பெ.(n.) மசூரிகை (வின்.) பார்க்க; see *maṣūrigai*

மசூரிகம்² *maṣūrigam*, பெ.(n.) மசூரி¹ பார்க்க; see *maṣūri* (சா.அக.).

மசூரிகாரோகம் *maṣūrigārōgam*, பெ. (n.) கரத்தினால் உடம்பு முழுதும் குருவெழும்பும் நோய்; a disease -eruptive fevers. (சா.அக.)

மசூரிகை *maṣūrigai*, பெ. (n.) பெரியம்மை நோய் (வைசூரி) (இ.வ.); small-pox.

[Skt. masūrikā > த. மசூரிகை]

மசோதா *maṣōdā*, பெ.(n.) 1. மூல ஆவணத்துக்கு முன் படி; rough draft, as of a document. 2. சட்டமாவதற்கு முன் சட்டமன்றத்தில் கொண்டு வரப்படும் சட்ட முன்வரைவு (இக். வ.); draft bill of an act.

த.வ. முன் வரைவு

[U. musau-wada > த. மசோதா]

மஞ்சக்கல் *mañjakkal*, பெ.(n.) நூற்றிருபது இயற்கைச் சரக்குகளுள் ஒன்று; one of the 120 natural drugs. (சக. அக.).

மஞ்சகணை *mañjakanai*, பெ.(n.) சுரம், வேட்கை இவற்றிற்குப் பயன்படும் ஒரு சரக்கு; a drug used for fever and thirst. (சா. அக.).

மஞ்சகம் *mañjagam*, பெ.(n.) கொக்கு; a bird-stork. (சா. அக.).

மஞ்சகாசிரயம் *mañjakāśirayam*, பெ.(n.) மூட்டுப் பூச்சி; bug. (சா. அக.).

மஞ்சரி¹ *mañjari*, பெ.(n.) 1. பூங்கொத்து (பிங்.); cluster of flowers. "மாணிக்க மஞ்சரியின்.....ஒளிசேர்" (திவ். இயற். பெரிய. 26). 2. பூமாலை (பிங்.); flower garland. 3. தளிர் (பிங்.); shoot, sprout. 4. மலர்க் காம்பு (விண்.); flower stalk. 5. ஒழுக்கம் (சூடா.); rectitude; conformity to rules of conduct. 6. மஞ்சரிப்பா (யாழ். அக.) பார்க்க; see mañjari-p-pā. 7. மருந்து வகை (யாழ். அக.); a kind of medicine. 8. முத்து (சங். அக.); pearl.

[Skt. mañjari > த. மஞ்சரி]

மஞ்சரி² *mañjari*, பெ.(n.) நாயுருவி (மலை); plant growing in hedges and thickets.

[Skt. khara-mañjari > த. மஞ்சரி]

மஞ்சரி³ *mañjari*, பெ.(n.) பண் வகை (பரத. ராக-பக்.102.); a specific melody-type.

மஞ்சரி⁴ *mañjari*, பெ.(n.) தொகுப்பு; collection. 'சிறுகதை, மஞ்சரி'. (உ.வ.).

மஞ்சரிப்பா *mañjari-p-pā*, பெ.(n.) பனுவல் வகை; a kind of poetic composition.

"கிருஷ்ணராயற்கு மஞ்சரிப்பா.....செய் ஞானப்ர காச குருராயன்" (தொண்டை. சத. 95.)

[Skt. mañjari > த. மஞ்சரி]

மஞ்சரிப்புட்பம் *mañjari-p-putpam*, பெ.(n.) புங்கு; a tree.(சா.அக.).

மஞ்சரீகம் *mañjarīgam*, பெ.(n.) மருக் கொழுந்து (மூ.அ.); southern wood.

மஞ்சல் *mañjāl*, பெ.(n.) மஞ்சூர் (இ.வ.) பார்க்க; see mañjūr.

மஞ்சலி *mañjali*, பெ.(n.) உருத்திர சடை; sweet basil. (சா.அக.).

மஞ்சலோகயம் *mañjalōgayam*, பெ.(n.) தூக்கணாங்குருவி; a bird which see the loxia bird that builds hanging nests on the top of tree. (சா.அக.).

மஞ்சிட்டிமேகம் *mañjiṭṭimēgam*, பெ.(n.) சிறுநீரில் காணப்படும் ஒருவகைக் கார்ப் பொருள்; an alkaloid substance found in the urine. (சா.அக.).

[மஞ்சிட்டி + மேகம்]

மஞ்சிடாலிகம் *mañjiḍāligam*, பெ.(n.) மலை நொச்சி; hill nocci. (சா.அக.).

மஞ்சிடாலை *mañjiḍālai*, பெ.(n.) வாழை; plantain. (சா.அக.).

மஞ்சிடாவிகம் *mañjiḍāvigam*, பெ.(n.) கண் சிவந்து கண்ணீர் வடிகை; an eye disease marked by redness of the eye and watering. (சா.அக.).

மஞ்சிபத்திரி *mañji-pattiri*, பெ.(n.) 1. ஒரு நறுமணப்பூண்டு; a fragrant leaf. 2. காட்டு மல்லிகை; jasminum Angustifolium. 3. மகர வாழை; a kind of plantain. (சா.அக.).

மஞ்சிலை *mañjilai*, பெ.(n.) செங்கல்; brick. (சா.அக.).

மஞ்சினி *mañjini*, பெ.(n.) புழுங்கலரிசி; boiled rice. (சா.அக.).

மஞ்சீரம் *mañjīram*, பெ.(n.) காற்சிலம்பு; tinkling anklet. "மஞ்சீர மாறாவனகிரி" (அழகர்கல. 8)

[Skt. mañjira > த. மஞ்சீரம்]

மஞ்சுகம் *mañjugam*, பெ.(n.) சொக்கு; stork.
(சா.அக.).

மஞ்சூர் *mañjūr*, பெ.(n.) ஏற்றுக்கொள்ளப்
பட்டது; that which is accepted or
approved.

[U. marzūr > த. மஞ்சூர்]

மஞ்சூரம்¹ *mañjūram*, பெ.(n.) கடலை (பிங்);
bengal gram.

[Skt. masūra > த. மஞ்சூரம்]

மஞ்சூரம்² *mañjūram*, பெ.(n.) மஞ்சாடி மரம்;
barbadoes. "மஞ்சூர் மிலக்கங்கொண்டு"
(வீரவன. உமையாண். 20)

மஞ்சூருத்திரவு *mañjūr-uttiravu*, பெ.(n.)
உறுதி செய்யப்பட்டதைக் குறிக்குங் கட்டளை
(இ.வ.); order of confirmation.

[மஞ்சூர் + உத்திரவு]

மஞ்சொட்டி *mañjōṭṭi*, பெ.(n.) பூடுவகை; a kind
of herb.

மட்சத்திரியம் *maṭṣattiriyam*, பெ.(n.) பேய்ச்
கரை; a wild and bitter gourd. (சா.அக.).

மட்சிகம் *maṭṣigam*, பெ.(n.) ஈ (சங்.அக.); fly.

[Skt. makṣika > த. மட்சிகம்]

மட்சிகை *maṭṣigai*, பெ.(n.) மட்சிகம் (சங். அக.)
பார்க்க; see maṭṣigam.

[Skt. makṣikā > த. மட்சிகை]

மட்சிமயம் *maṭṣimayam*, பெ.(n.) அதிமதுரம்;
liquorice. (சக. அக.)

மணிலா *maṇilā*, பெ.(n.) நிலக்கடலை; peanut,
groundnut.

மணிலா தேயத்திலிருந்து கொண்டு வந்து பயிர்
செய்யப்பட்டமையால் இதற்கு இப்பெயர்
உண்டாயிற்று.

மணிலாக்கடலை *maṇilākkadalai*, பெ.(n.)
வேர்க்கடலை; ground nut exported from
Manilla. (சா.அக.).

மணிலாக்கயிறு *maṇilā-k-kayiru*, பெ.(n.)
பேயன் வாழை நாராற் செய்த கயிறு; manilla
rope.

[மணிலா + கயிறு]

[E. manilla + karyiru > த. மணிலாக்கயிறு]

மணிலாக்கிச்சிலி *maṇilā-k-kiccili*, பெ.(n.)
கத்தூரி எலுமிச்சை; lime berry - tree of
manila.

[மணிலா + கிச்சிலி]

மணிலாக்கொட்டை *maṇilā-k-kōṭṭai*, பெ. (n.)
நிலக்கடலை; peanut; ground-nut.

[மணிலா + கொட்டை]

மணிலாச்சுருட்டு *maṇilā-c-curuṭṭu*, பெ.(n.)
ஒரு வகைப் புகைச் சுருட்டு; Manila cheroot.

[மணிலா + சுருட்டு]

மணிலாத்தா *maṇilāttā*, பெ.(n.) மணிலா
சீத்தாப்பழம்; manilla custard apple.
(சா.அக.).

மணிலாப்பயறு *maṇilappayaru*, பெ.(n.)
வேர்க்கடலை; groundnut. (சா.அக.).

மத்திபகந்தம் *mattibakandam*, பெ.(n.) மாமரம்;
mango tree. (சா.அக.).

மத்திபம் *mattibam*, பெ.(n.) மத்திமம் பார்க்க;
see mattimam. (சா.அக.).

மத்திம *mattima*, பெ.(n.) நடு; sub acute.
(சா.அக.).

மத்திமக்கிராமம் *mattima-k-kirāmam*,
பெ.(n.) பண்வகை (பரத. இராக. 80); a melody
type.

[Skt. modhyama + kirāma > த. மத்திமக்கிராமம்]

மத்திமக்கூர்மை *mattima-k-kūrmai*, பெ.(n.)
நிலச்சாரம் (யாழ். அக.); salt extracted from
sesame seeds.

[Skt. madhyam > த. மத்திம+கூர்மை]

மத்திமகண்டம் *mattima-kaṇḍam*, பெ.(n.) ஒன்பான் (நவ) கண்டத்தில் ஒன்று (பிங்); a continent, one of navakaṇḍam.

[Skt. *madhyama* > த. மத்திம]

மத்திமகாலம் *mattima-kālam*, பெ.(n.) விரைவு இல்லாமல் நடுத்தரமாகப் பாடும் முறை; medium speed in singing, moderato.

த.வ. நடுவண் காலம்

[Skt. *madhyama* > த. மத்திம]

மத்திமச்சம் *mattimaccam*, பெ.(n.) வாலுமுலை (சங்.அக.); black oil tree.

மத்திமசங்காரம் *mattima-śaṅgāram*, பெ.(n.) மாயை வரை அழிக்கப்படும் சங்காரம் (சி.சி. 1, 35; மறைஞா.); partial dissolution of the universe.

[Skt. *madhyama* + *sam-hāra* > த. மத்திமசங்காரம்]

மத்திமசாகசம் *mattima-śāgaśam*, பெ. (n.) ஐந்நூறு பணம் அளவுள்ள தண்டத்தொகை (சுக்கிரநீதி, 172.); fine of 500 fanams.

[Skt. *madhyama* + *sāhasa* > த. மத்திமசாகசம்]

மத்திமதீபம் *mattima-dīpam*, பெ. (n.) இடைநிலைத் தீவகம் (சீவக. 27, உரை.); a figure of speech.

[Skt. *madhyama* + *dvīpa* > த. மத்திமதீபம்]

மத்திமதேசம் *mattima-dēśam*, பெ.(n.) இமயமலைக்குத் தெற்கும், விந்தியத்திற்கு வடக்கும். வினசனத்துக்குக் கிழக்கும், பிரயாகைக்கு மேற்குமுள்ள நாட்டுப்பகுதி; midland country lying between the *Himālayas* on the north, the *Vindhayas* on the south, *Vinasana* on the west and *Prayaga* on the east.

[Skt. *madhyama* + *tēja* > த. மத்திமதேசம்]

மத்திமப்பிரகிருதி *mattima-p-pirakirudi*, பெ.(n.) உடம்பில் பித்தத்தின் தன்மை அதிகமாகப்

பெற்றிருத்தல்; billous temperament of the body. (சா.அக.)

மத்திமபதலோபன் *mattimapada-lōpan*, பெ.(n.) நடுச்சொல் தொக்க தொகை (பி.வி.21, உரை.); compound word which omits the middle member.

[Skt. *madhyama* + *pada* + *lopa* > த. மத்திமபதலோபன்]

மத்திமபரிசம் *mattima-pariśam*, பெ.(n.) கோள்மறைப்புத் தொடக்கத்தின் நடுவேளை (வின்.); mean time of the beginning of an eclipse.

[Skt. *madhyama* + *sparśa* > த. மத்திமபரிசம்]

மத்திமபுடம் *mattima-puḍam*, பெ.(n.) கோள் அளவை வகை (வின்.); mean longitude of a planet.

[Skt. *madhyama* + *sphuḍā* > த. மத்திமபுடம்]

மத்திமபுத்தி *mattima-putti*, பெ.(n.) கோளின் நாலும் இயங்கு வகை (வின்.); (Astron) mean daily motion of a planet.

மத்திமபுருடன் *mattima-puruḍan*, பெ.(n.) முன்னிலை இடம் (பி.வி. 44.); second person.

த.வ. முன்னிலை

[Skt. *madhyama* + *purusa* > த. மத்திமபுருடன்]

மத்திமபூமி *mattima-būmi*, பெ.(n.) 1. உலகத்தின் நடுப்பாகம் (இக்.வ.); torrid zone. 2. குளிர்ச்சியும் வெப்பமும் சமமான நிலம் (வின்.); temperate zone.

மத்திமம்¹ *mattimam*, பெ.(n.) 1. நடு (சூடா.); middle position. 2. நடுத்தரம்; mediocrity; what is middling or ordinary. 3. மட்டமானது; anything interior or dull. "அவனுக்குக் காது மத்திமம்". 4. சமனிசை (பரத. இராக. 13.) (சூடா.); middle sound. 5. ஏழிசைகளில் நான்காவதாகிய 'ம' என்ற பண் (சிலப். 3,23,

உரை); fourth note of the gamut: 6. இலயை வகை (பரத. தாள. 51.); a variety of *ilayai* of moderate speed. 7. இடையறுப்பு (பிங்.); the waist. 8. மத்திமதேசம் பார்க்க; see *mattima-dēśam* "மத்திம நன்னாட்டு" (சிலப். 15, 178) 9. சராசரியளவை (விண்.); mean average. 10. அசுவகதி ஐந்தனுள் ஒன்று (குறள், 814, உரைக்குறிப்பு); a pace of horse, one of five *aśva-kadi*.

மத்திமம்² *mattimam*, பெ.(n.) நடுவு நிலைமை என்னுஞ் சுவை (தொல். பொ. 245, இளம்பூ.); *śānta rasa*, the sentiment of tranquility.

[*Skt. madhyama* > த. மத்திமம்]

மத்திமம்³ *mattimam*, பெ.(n.) குறைந்த பார்வை; short sightedness. (சா.அக.)

மத்திமவிம்சதி *mattima-vimśadi*, பெ.(n.) அறுபது ஆண்டுக் கணக்கில் சர்வசித்து முதல் பிராபவ ஆண்டு வரையுள்ள இடையிருபது ஆண்டுகள் (பஞ்.); the second period of 20 years from *śarvaśittu* to *parāpava* in the jupiter cycle.

[மத்திமம் + விம்சதி]

[*Skt. madhyama+vimcati* > த. மத்திமவிம்சதி]

மத்திமன் *mattiman*, பெ.(n.) 1. எளிமையாக இருப்பவன்; man of ordinary abilities. 2. நடுநிற்போன்; impartial person; umpire. 3. நடுத்தரமானவன் (யாழ். அக.); person of middling status or position.

[*Skt. madhyama* > த. மத்திமன்]

மத்தியமாவதி *mattiyamāvadi*, பெ.(n.) பண் வகை; (Mus.) a melody type.

[*Skt. madhyamāvati* > த. மத்தியமாவதி]

மத்தியரேகை *mattiya-rēgai*, பெ.(n.) நிலநடுக்கோடு (பூமத்திய ரேகை) (இக்.வ.); equator.

[*Skt. madhya-rēkhā* > த. மத்தியரேகை]

மத்தியத்தம் *mattiyattam*, பெ.(n.) அமைவு செய்தல், இணக்கம் செய்தல் (பஞ்சாயத்து); mediation, arbitrators.

த.வ. இணக்கம்

[*Skt. madhyastiba* > த. மத்தியத்தம்]

மத்தியத்தர் *mattiyattar*, பெ.(n.) இணக்கம் செய்வோர்(பஞ்சாயத்தார்); *panchāytdārs*, arbitrators, umpires.

த.வ. இணக்கர், நடுவர்

[*Skt. madhyastha* > த. மத்தியத்தர்]

மத்தியானசுரம் *mattiyānaśuram*, பெ.(n.) நடுப்பகலில் காணும் ஒரு வகைக் காய்ச்சல்; a fever appearing at noon.(சா. அக.)

[*Skt. madhyana* > த. மத்தியான]

மத்தியானம் *mattiyānam*, பெ.(n.) நடுப்பகல் (பிங்.); noon, mid-day. "மத்தியானமு மானயு மகன்ற பின்" (பிரபோத. 10, 12).

த.வ. நண்பகல்

[*Skt. madhyāhna* > த. மத்தியானம்]

மத்தோன்மத்தன் *mattōnmattan*, பெ.(n.) 1. முழுப் பித்தன்; person who has gone utterly mad. "எனை மத்தோன் மத்தனாக்கி" (திருவாச. 34, 3). 2. மிகச் செருக்கு உடையோன்; person eaten up with pride.

[*Skt. mattōnmatta* > த. மத்தோன்மத்து]

மதனி *madani*, பெ.(n.) 1. மதினி பார்க்க; see *madini*. "இச்சீதையும் உன் மதனி" (இராமநா. அயோத். 21).

மதினி *madini*, பெ.(n.) 1. அண்ணன் மனைவி; elder brother's wife. 2. மைத்துனி (இ.வ.); wife's sister. 3. மாமன் மகளிருள் தனக்கு மூத்தவள்; daughter of one's maternal uncle, older than oneself. 4. தமையன் மகள்; elder brother's daughter.

மதியம் *madiyam*, பெ.(n.) 1. நடு; centre. "ஓரினன் மதியத்தினை யோதுமே" (மேருமந். 1127). 2. நடுப்பகல் (இ.வ.); noon, midday.

[*Skt. madhya* > த. மதியம்]

மதுகுதனன் *maduśūdanan*, பெ.(n.) திருமால் (மதுவென்னும் அகரனைக் கொன்றவன்); Viṣṇu, as the slayer of madhu.

[Skt. madhu+śūdana > த. மதுகுதனன்]

மதுகுதன் *maduśūdan*, பெ. (n.) மதுகுதனன் பார்க்க; see *maduśūdanan* "மதுகுதனையயன்றி மற்றிலே னென்று" (திவ். திருவாய். 2,7,6.)

மதுரகவி *madura-kavi*, பெ. (n.) 1. நாற்கவிகளுள் இனிமை பெருகப் பாடும் பாவலன் (கவி) (பிங்.); poem specially characterised by mellifluous language, one of *nār-kavi*. 2. இன்கவி பாடும் புலவன்; poet who composes poems in mellifluous language. 3. நம்மாழ்வாரின் மாணாக்கரும் நாலாயிரம் தெய்வப் பனுவலில் (திவ்யப் பிரபந்தத்தில்) 'கண்ணி நுண் சிறுத்தாம்பு' என்ற பனுவல் பாடிய வருமான ஆழ்வார்; (திவ். கண்ணிநுண். 10.) a Vaiṣṇava saint an disciple of *Nammālvār*, the author of *Kaṇṇinun-śiruttāmbu* in *Divya-p-pirapandam*.

[Skt. madura-kavi > த. மதுரகவி]

மம்மதுகான் வராகன் *mammadukān-varāgan*, பெ. (n.) காசு வகை (பணவிடு. 116.); a coin

[Ar. மகமதுகான் + வராகன்]

மம *mama*, பெ.அ. (adj.) என்னுடைய; mine. "மமவி நாயகன்" (திருப்ப. 16.).

[Skt. mama > த. மம]

மமதை *mamada*, பெ. (n.) செருக்கு; conceit, vanity. "பரகராமனுக்கு மமதையைப் பிரித்து" (இராமநா. பாயி. 5).

[Skt. mama-tā > த. மமதை]

மய்யம் *mayyam*, பெ. (n.) நடு, இடை (இ.வ.); middle, centre.

[Skt. madhya > த. மய்யம்]

மயூராசன் *mayūrāśan*, பெ. (n.) குபேரன் (யாழ்.); *kubēra*, as lord of *kinnaras*.

மயூரகதி *mayūragati*, பெ. (n.) குதிரை நடை ஐந்தனுள் மயில் போன்ற நடை; a pace of horse, remembling that of a Peacock.

மயூரம் *mayūram*, பெ.(n.) 1. மயில் (சூடா.); peacock. "வழிக்குத் துணை வடிவேலும் மயூர முமே" (கந்தரலங். 70.) 2. மயூராசனம் பார்க்க; see *mayūrāśanam*. "மயூர முழங்கை யிரண்டு முந்திப் புறத்தழுந்தப் புவிகை யூன்றி யகமொருமித் தடிநீட்டித் தலைநிமிர்த்து வைகல்" (பிரபோத. 44,10.). 3. மயூரகதி பார்க்க; see *mayūra-kadi*. 4. செடி வகை; peacock's crest. 5. வாத நாராயணம்; flamboyant. 6. ஒருவகை சிறு மரம்; false peacock's foot tree. 7. நாயுருவி; a plant growing in hedges and thickets. 8. குராசானி என்னும் ஒமமுண்டாகும் ஒருவகைப் பூடு; black henbane.

[Skt. mayūra > த. மயூரம்]

மயூராசனம் *mayūrāśanam*, பெ. (n.) ஓசை வகையிலொன்று; a kind of posture.

மயேச்சரன் *mayēccuran*, பெ. (n.) 1. சிவன்; Siva. 2. யாப்பிலக்கண நூலாசிரியருள் ஒருவர்; the author of a treatise on prosody. "மயேச்சரர் முதலாகிய ஒரு சார் ஆசிரியர்." (காரிகை, உறுப்பு. 14. உரை.).

த.வ. பெருவுடையார்

[Skt. mahēśvara > த. மயேச்சரன்]

மாகதர் *māgadar*, பெ. (n.) 1. வடநாட்டிலுள்ள மகதநாட்டார். (யாழ்.அக.); inhabitants of Magadha, in North India. 2. தென்னாட்டுள்ள நடுநாடாகிய மகதநாட்டினர்; (msc); inhabitants of *naṭunātu*. 3. அரசர் திருமுன் இருந்து அவர் புகழ்பாடும் தொழிலினர் (சிலப் 5, 48.); professional Minister's who assuming a sitting posture in the presence of sovereigns sing their praises and exploits.

[Skt. māgadha > த. மாகதர்.]

மாகதி *māgadi*, பெ. (n.) 1. பிராகிருத மொழி வகை; Māgadhi, a secondary prakṛt language. 2. திப்பிலி (மலை); long pepper. 3. முல்லைவகை (நாமதீப. 346.); trichotomus - flowering smooth jasmine. 4. ஊசிமுல்லை (பிங்.); eared jasmine 5. சீனிச்சருக்கரை (சங். அக.); sugar.

[Skt. māgadhi > த. மாகதி.]

மாகம்¹ *māgam*, பெ. (n.) கொடுநுகம் (மகம்) (விண்மீன்) (பிங்.); the 10th nakṣatra.

[Skt. maghā > த. மாகம்.]

மாகம்² *māgam*, பெ. (n.) 1. மேலிடம்; upper space. 'மாக மாடத்து' (கம்பரா. மிதிலைக் 83.) 2. வானம்; sky, air, atmosphere. 'மாக விசும்பின்' (புறநா. 35). 3. மேல் உலகம்; *svarga* 'மாகந் தொட நனி நிவந்த கொடி' (ஞானா. 34,15). 4. திக்கு point of the compass. 'மாகநீள் விசும் பிடை' (சீவக. 569.). 5. மேகம் cloud. (சீவக. 569. உரை.); cloud.

[Skt. maghā-kha > த. மாகம்.]

மாகாணம் *māgāṇam*, பெ. (n.) 1. நாட்டுப் பகுதி; district, province. 2. ஒரு வரியதி காரியின் (கர்ணத்தின்) ஆய்கையின் கீழ் உள்ள பல சிற்றூர்கள் அடங்கிய நாடு; division of a taluk, consisting of several villages, under the management of one *karnam* (R.F.). 3. மக்கள் கூட்டம்; group of dependants gathered for a common purpose. 'ஆள் மாகாணம்'

[U. makān > த. மாகாணம்.]

மாகாத்மியம் *māgātmiyam*, பெ. (n.) மகிமை, greatness.

[Skt. māhāt-mya > த. மாகாத்மியம்.]

மாகாளன் *māgāḷan*, பெ. (n.) 1. மகாசாத் தனுடைய தலைமைக் கணக்கன்; the chief attendant of *makāśāta*. 'வீர மாகாள னென்போன்' (கந்தபு. மாகாளர் வரு. 3) 2. சிவகணத்தலைவரில் ஒருவன் (அபி. சிந்), a commander of Siva's hosts.

[Skt. mahā-kāla > த. மாகாளன்.]

மாங்கலியகுத்திரம் *māṅgāliya-śūttiram*, பெ. (n.) 1. தாலிச்சரடு (சிலப். 1, 47, அரும்.); the cord of the marriage-badage.

[Skt. māṅgalya+sūtra > த. மாங்கலியகுத்திரம்]

மாங்கலியப்பிச்சை *māṅgāliya-p-piccai*, பெ. (n.) தான் தாலியுடன் வாழும் வகையில் தன் கணவனுயிரைக் காக்குமாறு ஒருத்தி வேண்டுகை; intercession of a wife for the life of her husband, as pleading for the retention of her tali.

[Skt. māṅgalya > த. மாங்கலியப்பிச்சை.]

மாங்கலியம் *māṅgāliyam*, பெ. (n.) தாலி (சிலப். 2, 63 உரை.); marriage badge.

[Skt. māṅgalya > த. மாங்கலியம்.]

மாங்கிசம் *māṅgiśam*, பெ. (n.) இறைச்சி (மாமிசம்); flesh; meat. 'மாங்கிசத்துடனே விரவின சோறு' (சிலப் 5, 68, அரும்.)

[Skt. māṅsa > த. மாங்கிசம்.]

மாச்சரியம் *māccariyam*, பெ. (n.) 1. பொறாமை; envy. 'மாச்சரியத் தாலிகழின் வந்த தென்' (உபதேசரத். 2). 2. பகைமை; *malice; hostility*. 'மாச்சரியங் கொண்டரக்கர் அட்ட திசை மேலும் மேவினார்' (இராமநா. யுத். 88.).

[Skt. mātsarya > த. மாச்சரியம்.]

மாகூல் *māśūl*, பெ. (n.) பயிரின் விளைச்சல்; product of a field, produce of grain.

[U. māhsul > த. மாகூல்.]

மாகூன் *māśūṇ*, பெ. (n.) சுவையும் நறுமணமும் ஊட்டிய மயக்கவுணவு வகை (C.G.); an inebriating preparation, sweetened and spiced.

[U. mājūṇ > த. மாகூன்.]

மாஞ்சா *māñjā*, பெ. (n.) காற்றாடிக் கயிற்றில் தடவுதற்குக் கண்ணாடிப் பொடியோடு கலந்த பிசின் வகை; a kind of glue, prepared with glass - dust and used to rub the kite-string.

[U. māñjā > த. மாஞ்சா.]

மாத்துவம் *māttuvam*, பெ. (n.) மாத்துவரின்¹ (துவைதம்) இருமைக் கோட்பாடு; dualist or Dvaita school of Madhva.

[Skt. *mādhva* > த. மாத்துவம்.]

மாத்துவர் *māttuvar*, பெ. (n.) மாத்துவர் மதத்தினரான துவைதிகள்; followers of Madhva's Dvaita philosophy.

[Skt. *mādhva* > த. மாத்துவர்.]

மாதா *mādā*, பெ. (n.) 1. தாய் (பிங்.); mother 'மாதாபிதாவாகி' (தேவா. 1227,7). 2. மலைமகள் (பிங்.); Pārvatī. 3. கலைமகள் (பிங்.); Saraswati. 4. அறிபவன் (சங். அக.); the knower.

[Skt. *mātā* > த. மாதா]

மாதுலன் *mādulan*, பெ. (n.) 1. தாயுடன் பிறந்த ஆண், மாமன்; maternal uncle. 'ஒரு சாரவன் மாதுலனென (கல்லா. 43, 24) 2. பெண் கொடுத்த மாமன்; father-in-law. 3. 'நம்பன் மாதுலன் வெம்மையை நண்ணினான்' (கம்பரா. ஆற்றுப். 3.)

[Skt. *mātula* > த. மாதுலன்.]

மாந்திரீகன் *māntirīgan*, பெ. (n.) மந்திர ஆற்றலால் சிறந்த ஆற்றலைச் செலுத்துபவன் (இ.வ.); one who exercises supernatural powers by means of mantras.

[Skt. *māntrika* > த. மாந்திரீகன்.]

மாபாடியம் *mā-pāṭiyam*, பெ. (n.) 1. பேருரை; elaborate commentary. 'சிவஞானபோத மாபாடியம்' 2. பாணினி சூத்திரங்களுக்குப் பதஞ்சலியார் செய்த பேருரை. (நன். 373, விருத்.); Patañjali's commentary on the Sūtras of pāṇini.

[Skt. *mahā-bhāṣya* > த. மாபாடியம்.]

மாமிசபட்சணம் *māmisa-paṭcanam*, பெ. (n.) ஊனுணவு; flesh eating.

[Skt. *māmsa+paṭcana* > த. மாமிசபட்சணம்.]

மாமிசபட்சணி *māmiśa-paṭcaṇi*, பெ. (n.) 1. ஊனுண்போன் (வின்.); flesh eater.

2. புலாலுண்ணும் விலங்கு (இக்.வ.); flesh eating animal, dist. fr. śāka-paṭcaṇi.

[Skt. *māmsa+paṭcana* > த. மாமிசபட்சணி.]

மாமிசம் *māmiśam*, பெ. (n.) 1. தசை; flesh muscle. 2. இறைச்சி; meat.

[Skt. *māmsa* > த. மாமிசம்.]

மாமூல் *māmūl*, பெ. (n.) பழைய வழக்கம்; that which is established, customary or usual, established usage, immemorial custom.

[Skt. *māmūl* > த. மாமூல்.]

மாமூல்கடமை *māmūl-kaḍamai*, பெ. (n.) குலவழக்கப்படி ஏற்பட்ட வரித்திட்டம் (உ.வ.); revenue rate fixed by longstanding custom.

[Skt. *māmūl* > த. மாமூல்+கடமை.]

மாயாவாதம் *māyā-vādam*, பெ. (n.) உலகம் யாவும் மாயையே என்று பௌத்தம் அத்துவைத மதங்களில் கூறப்படும் கொள்கை; the doctrine that regards the material universe as an illusion, applied to the doctrines of the Advaita and Buddhism. 'மிண்டிய மாயாவாத மென்னுஞ் சண்ட மாருதம்' (திருவாச. 4, 54.)

[Skt. *māyā+vāta* > த. மாயாவாதம்.]

மாயூரம் *māyūram*, பெ. (n.) 1. மயில்; Peacock; (திருவாணைக்வுலா. 233.) (வின்.) 2. தஞ்சாவூர் மாவட்டத்திலுள்ள ஒரு சிவன் கோயில்; māyavaram, a siva shrine in the Tanjore District.

[Skt. *māyūra+vāta* > த. மாயூரம் > த. மயில்]

மார்க்கம் *mārkkam*, பெ. (n.) 1. வழி (பிங்.); road, path, way, orbit. 2. நெடுந்தெரு (பிங்.); street, long street, 3. ஒழுங்கு (.உ.வ.); regularity, order. 4. முறை; manner. 'இன்னுயிர் போமார்க்கம்' (நாலடி, 323). 5. ஒழுக்கம் (வின்.); conduct, behaviour, course of duty. 6. சமயம் (பிங்.); religion. 7. மூலம்; first principle, cause. 8. குலம்;

lineage, line of family. 'அவன் வேரற மார்க்க முடித்த விலாளிகள் நாயகன்' (திருப்ப. 266.). 9. மறுதலை. (அக.நி.); alternative. 10. ஆராய்ச்சி (யாழ்.அக.); investigation. 11. வழி; ways, means. 'மார்க்கமொன்றறிய மாட்டா மனிசரிற் றுரிசனாய மூர்க்கனேன்' (திவ். திருமாலை, 32.) 12. மார்கழி. பார்க்க; see *margali*. 13. மான்மணத்தி. (யாழ். அக.); musk. 14. அகப்பொருட்டுறை. (இலக். வி. 583. உரை.); theme of love poetry. 15. கூத்து வகை. (பிங்.); a kind of dance. 16. தாள வகையுள் ஒன்று (சது); an element of time-measure, one of ten *tāla-p-pirāṇam*. 17. குதிரையடி நிலை; pace of horse. 'பரிப்புரவி மார்க்கம் வருவார்.' (பரிபா. 9, 51) உலகம் (யாழ். அக.); world.

[Skt. *mārga*>த. மார்க்கம்.]

மார்கழி *mārgali*, பெ. (n.) சிலைத் திங்கள் சூரிய மாதம் பன்னிரண்டுள் ஒன்பதாவது; the ninth solar month = December - January. 'மார்கழித் திங்கள் மதிநிறைந்த நன்னாளால்' (திவ். திருப்பா..1)

[Skt. *mārgaśīsa*>த. மார்கழி.]

மார்வாரி *mārvāri*, பெ. (n.) வடஇந்தியா விலுள்ள மார்வார் நாட்டிலிருந்து வந்து கொடுக்கல் வாங்கல் வணிகம் முதலிய தொழில் புரியும் ஓர் இனத்தவர்; a caste of traders and money lenders, from *Mārwār* in North India.

[Skt. *mārvāri*>த. மார்வாரி.]

மார்வாடி *mārvāṭi*, பெ. (n.) மார்வாரி பார்க்க; see *mārvāri*.

மார்த்தாண்டன் *mārttāṇḍan*, பெ. (n.) கதிரவன் (பிங்.); the sun. 'மார்த்தாண்டர் பன்னிருவ ருலாவல் போலும்' (திருப்போ. சந்த ஊசல்.2.)

[Skt. *mārtāṇḍa*>த. மார்த்தாண்டன்.]

மார்ச்சாலநியாயம் *mārccalanīyāyam*, பெ. (n.) ஒரு தலை சார்பான முடிவு (வின்.); biassed judgment, as that of a cat.

[Skt. *mārjāla+nyāya*>த. மார்ச்சாலநியாயம்]

மார்ச்சாலம் *mārccālam*, பெ. (n.) 1. பூனை; cat. 2. கோமேதகம்; a gem, cat's eye - cinnamon stone 3. மரநாய்; pole, cat or palmyra dog. (சா.அக.).

[Skt. *mārjāla*>த. மார்ச்சாலம்.]

மாரணஞ்செய்தல் *māraṇaṅ-jēy*, தொ.பெ. (vbl.n.) இறக்கும்படியாக மந்திரத்தால் அல்லது செய்வினையால் செய்கை; causing death by magic or witch craft.

மாரணம் *māraṇam*, பெ. (n.) 1. இறப்பு; death. "மாரணஞ் செயலன்றி வதிவனோ" (சேதுபு. இராமனருச். 188). 2. அழிவு (இலக். அக.); destruction. 3. எட்டுவகை கருமத்துள் ஒருவனை மந்திரத்தாலிறக்கச் செய்யும் கலை; the art of causing one's death by incantation, one of *aṣṭa-karumam*. 'நெஞ்சமாகிய பாதரச மாரணமாய் விடும்' (தாயு. பாயப்புலி. 25.). manthiram causing death. (சா.அக.).

[Skt. *māraṇa*>த. மாரணம்.]

மாரணமந்திரம் *māraṇamandiram*, பெ. (n.) இறப்பை உண்டாக்கும் மந்திரம்; *mandiram* causing death. (சா.அக.).

மாரணவேதர் *māraṇa-vēdar*, பெ. (n.) பொன்னாக்கும் முறைகளை இயற்றிய சித்தர்களிலொருவர்; one of the siddhars who is an alchemist. (சா.அக.).

மாரீசம் *mārīśam*, பெ. (n.) 1. ஏய்ப்பு, வஞ்சகம் (வின்.); hypocrisy, dissimulation. 2. மூர்ச்சை. (இராசவைத். 103); swoon.

[Skt. *mārīca*>த. மாரீசம்.]

மாரீசன் *mārīśan*, பெ. (n.) இராமாயணத்தில் இராவணன் ஏவலாற் பொன்மானுருக் கொண்ட அரக்கன்; a *Rākṣasa*, who, in the guise of a golden deer and at *Rāvaṇa's* instigation, enticed *Rāma* away from his

hermitage. 'இந்திய மடக்கி நின்ற மாரீசு
னிருக்கை சேர்ந்தான்' (கம்பரா. மாரீச. 169.).

[Skt. *Māricā* > த. மாரீசன்.]

மாருதம் *mārudam*, பெ. (n.) காற்று (பிங்.);
wind. 'மறிகடலு மாருதமும்' (திவ். இயற். 1, 10).

[Skt. *māruta* > த. மாருதம்.]

மாருதகணம் *māruda-kaṇam*, பெ. (n.)
தேமாங்கனி என்னும் வாய்பாடு பற்றி வருவதும்
நூன்முதற் செய்யுளின் முதலில் அமையத்
தகாததும் அமங்கலமுமான செய்யுட்கணம்.
(திவா.); metrical foot of *nēr* and one *nirai*
(two), as *tēmāṅgaṇi*, considered
inauspicious at the commencement of a
poem.

மாருதன் *mārudan*, பெ. (n.) காற்றுக்கடவுள்;
Vāyu, the God of wind. "மாருத னிசைந்து
...தேரின் மீமிசைப் பாய்ந்து" (கந்தபு.
படைபெ.2)

[Skt. *māruta* > த. மாருதன்.]

மாருதி *māruṭi*, பெ. (n.) 1. அனுமான்;
Hanuman, as a son of the wind-god.
'மாருதியல்ல னாகி னீயெனு மாற்றம்
பெற்றேன்' (கம்பரா. அங்கத.13). 2. வீமன் (பிங்);
Bhīmasēna, as a son of the wind-god.

[Skt. *māruti* > த. மாருதி.]

மால்¹ *māl*, பெ. (n.) 1. எழுதகக்கருவி (விண்.);
wooden mould for forming the mouldings
of a pillar or cornice of wall. 2. செங்கற்
கட்டளை. (இ.வ.); mould for making bricks.
3. காளவாய். (இ.வ.); brick - kiln. 4. முன்
வடிவு (மாதிரி) (விண்.); form, plan, fashion.
5. எல்லை. (விண்.); demarcation, limit.
6. வலை வகை (விண்.); a kind of net.
7. கொட்டில், இலாயம் (விண்.); stable, stall.
8. அரசிறை வகை. (விண்.); quit - rent.
9. சொத்து; property.

[Ar. *māl* > த. மால்.]

மால்² *māl*, பெ. (n.) ஆரண்மனை; Palace.
'திருமலைநாயக்கர்மால்'

[Ar. *mahāll* > த. மால்.]

மால்குசாரி *māl-kuśārī*, பெ. (n.) வரிசெலுத்து
தற்குரிய நிலம் (C.G.); land liable to pay
revenue to government, opp. to *lākīraj*.

[U. *māl-guzārī* > த. மால்-குசாரி.]

[Skt. *māruta* > த. மாருதகணம்.]

மால்சாமீன் *māl-śāmiṅ*, பெ. (n.) பிணைய
சொத்து (C.G.); property security.

[Ar. *māl + zāmin* > த. மால்சாமீன்.]

மால்தார் *māltār*, பெ. (n.) உரிமையன் (இ.வ.);
proprietor.

[Ar. *māl* > த. மால்தார்.]

மால்பண்டாரி *māl-paṇḍārī*, பெ. (n.) 1. வீட்டுப்
பொருள்களைப் பாதுகாக்கும் மேலாள்;
steward, store keeper. 2. கப்ப
லுரிமையாளனுடைய கீழாள் (Naut.); clerk of
a ship owner.

[Ar. *māl + paṇḍārī* > த. மால்பண்டாரி.]

மால்போடு-தல் *māl-pōṭu*, 20 செ.கு.வி. (v.i.)
எல்லை வரைதல் (இ.வ.); to draw a plan; to
demarcate.

[Ar. *māl* > த. மால்+போடு-தல்.]

மால்முடி-தல் *māl-muḍi*, 4 செ.கு.வி. (v. i.)
வலை பின்னுதல் (இ.வ.); to make a net.

[Ar. *māl* > த. மால்முடி-தல்.]

மால்வெட்டு-தல் *māl-veṭṭu*, 5 செ.கு.வி.
(v. i.) முன்வடிவு (மாதிரி) செய்தல். (விண்.); to
out a form or pattern, make a plan or
diagram. 2. பாத்தியமைத்தல் (யாழ். அக.); to
form plots bounded by ridges. 3. கையூட்டு
தருதல்; to bribe (இ.வ.).

[Ar. *māl* > த. மால்+வெட்டு-தல்.]

மாலதி *mālati*, பெ. (n.) 1. மல்லிகை (சூடா.);
arabian jasmine. 2. சிறு செண்பகம் (சூடா.);
cenpaka flower tree. 3. சந்திரிகை. (இலக்.
அக.); moon light. 4. விளக்குத் தண்டு (பிங்.);
lamp-stand. 5. நிருவாணம்; salvation.

[Skt. *mālatī* > த. மாலதி.]

மாலாதீபகம் *mālāa-tipagam*, பெ. (n.) 1. ஒரு
சொல் மாலைபோலத் தொடர்ந்து எல்லா
வாக்கியங்களோடும் சென்று பொருள்

தருவதாகிய அணிவகை; (rhet.) a figure of speech in which a word is taken with several successive sentences and construed.

[Skt. *mālā-dipaka* > த. மாலாதீபகம்.]

மாலிக் *mālik*, பெ. (n.) 1. சொத்துக்கு உரியவன்; (C.G.) proprietor, owner, master. 2. இறைவன்; lord, king.

[Ar. *mālik* > த. மாலிக்.]

மாலிக *mālišu*, பெ. (n.) குதிரை முதலிய வற்றைத் தேய்த்துத் தூய்மைப் படுத்துகை (இ.வ.); rubbing, as a horse; scrubbing, polishing, as a floor.

[Persn. *mālish* > த. மாலிக்.]

மாலியவான் *māliyavān*, பெ. (n.) 1. இராவணன் பாட்டனாகிய தலைமை யமைச்சன். (கம்பரா. இலங்கைகா. 6.); a *Rāksasa*, grandfather and chief counsellor of *Rāvana*. 2. ஒரு மலை. (கந்தபு. அண்டகோ. 34.) a mount. 3. 513 சிகரங்களையும் 65 மேனிலைக் கட்டுகளை யுமுடைய கோயில் (சக்கிரநீதி, 230); temple with 513 towers and 65 floors.

[Skt. *Mālyavān* > த. மாலியவான்.]

மாலின்யம் *mālinyam*, பெ. (n.) 1. கேடுறுகை; being spoiled. 2. அழுக்கு (இலக். அக.); dirt.

[Skt. *mālinya* > த. மாலின்யம்.]

மாலினி *mālini*, பெ. (n.) 1. காளி (பிங்.); *durgā*. 2. மலைமகள் (நாமதீப. 20.); *Pārvati*.

[Skt. *mālini* > த. மாலினி.]

மாலுதானம் *māludānam*, பெ. (n.) பச்சைப் பாம்பு. (சூடா.); whipsnake.

[Skt. *māludhāna* > த. மாலுதானம்.]

மாலுமி *mālumī*, பெ. (n.) கப்பலோட்டி (பிங்.); captain of a vessel, pilot, navigator.

[U. *muallin* > த. மாலுமி.]

மாவுத்தன் *māvuttan*, பெ. (n.) யானைப்பாகன்; elephant-driver. 'மாவுத்தர் நெய்ய வேலெடுத்து' (பணவிடு. 261).

[H. *māhaut* > த. மாவுத்தன்.]

மாளயம் *mālayam*, பெ. (n.) 1. மாளயபட்சம்; the dark fortnight in the lunar month of *Bhādrapada*. 'கன்னி வியன்றிங்கள் வெண்டிங்கள் மெலியும் பக்க மாளயத்தை' (சேதுபு. தூராசா. 13). 2. முன்னோற்குக் கன்னி (பாத்திரபத) மாதத்துக் கரும்பக்கத்து கிருட்டிணபட்சம்)ச் செய்யும் சடங்கு; offerings to deceased ancestors made during *Makālayam*.

[Skt. *māhālaya* > த. மாளயம்.]

மாளவகவுளம் *mālava-kavulam*, பெ. (n.) ஓர் பண் வகை; a musical mode.

[Skt. *mālavī-gauda* > த. மாளவகவுளம்.]

மாளவம் *mālavam*, பெ. (n.) ஐம்பத்தாறு நாடு களுள் ஒன்று; country of Malwa, one of 56 *tēcam*. 'வான்குளம் புடையன மாளவத் தகத்த' (சீவக. 2159).

[Skt. *Mālava* > த. மாளவம்.]

மானசதீட்சை *mānaśa-tiṭcai*, பெ. (n.) நோன்புவகை ஏழனுள் சீடனது மனத்துள் ஓகசித்தியால் ஆசிரியன் நுழைந்து அவனுக்கு மன, மொழி, மெய் ஆகியவற்றால் தூய தாக்கும் நோன்பு வகை (சைவச. ஆசாரி. 65, உரை); (*śaiva*) a mode of initiation in which a guru spiritually enters his disciple's mind by *yōga* and purifies him, one of seven *tiṭcai*.

[Skt. *mānasa+tiṭca* > த. மானசதீட்சை.]

மானசாரம் *mānaśāram*, பெ. (n.) சிற்பநூல் முப்பத்திரண்டனுள் ஒன்று; a treatise on architecture, one of 32 *śirpa-nūl*. 'மானகற் பாரியஞ் சிருட்ட மாணசாரம்' (இருசமய. சிற்பசாத். 2).

[Skt. *māna-sāra* > த. மாணசாரம்.]

மானசீகம் *mānasīgam*, பெ. (n.) மனத்தில் மட்டும் இருப்பது, உள்ளத்தில் நினைப்பது; that which is or which is done in the mind.

‘அவர் பிழைக்க வேண்டும் என்று மானசீகமாக வணங்கினாள். என்னுடைய மானசீக குரு.’ (உ.வ.)

மானிடசென்மம் *māṇiḍa-śenmam*, பெ. (n.)

1. மக்கட் பிறப்பு; birth as a human being.
2. மானிடம் (வின்.); mankind, in general.

த.வ. மாந்தப்பிறப்பு

[Skt. mānusa+janma > த. மானிடசென்மம்.]

மானியம் *māṇiyam*, பெ. (n.) 1. சிற்றூர் மேம்பாட்டுக்காகச் செய்த நன்மைக்குப் பலனாக விடப்பெற்ற இறையிலி நிலம்; land held either rent free or at a low rate of rent in consideration of services rendered to a village community (R.F.) 2. நிலத்தின் தீர்வையை மானமாகப் பெறும் கற்கழுவனீர்; grant of revenue of a certain extent of land. 3. அளவிடுகை. (யாழ். அக.); computation

[Pkt. mānya > த. மானியம்.]

மானுடதீர்த்தம் *mānuḍa-tīrttam*, பெ. (n.) ஐவகை தெய்விய நீர்த்துறைகளுள் சிறு விரல் மூலம் விடும் மந்திர நீர் (சைவச பொது. 66, உரை); sanctified water ceremoniously poured down through the little finger one of pañca-tīrttam.

[Skt. mānusa+tīrtha > த. மானுடதீர்த்தம்.]

மானுடம் *mānuḍam*, பெ. (n.) மானிடசென்மம் பார்க்க; see māṇiḍa - senmam. ‘கிலுத்த மானுட மலான மற்றை மானுடமில்லை’ (காஞ்சிப்பு. நகரேற். 106.) ‘ஊர்வபதி னொன்றா மொன்பது மானுடம்’ (குறள்/, 62, உரை). 2. மானிடவேள்வி. (வின்.); māṇiḍa-vēlvi.

[Skt. mānusa > த. மானுடம்.]

மிசல்கர்ணம் *miśal-karṇam*, பெ. (n.) தலைமைக் கணக்கன் (அ) சரியாய் நியமனம் பெற்ற கணக்கன்; (C.G.) principal or regularly appointed a ccountant of a village

[Skt. karṇa+ U. miśl > த. மிசல் கர்ணம்.]

மிசல்தீர்வை *miśal-tīrvai*, பெ. (n.) பக்க நிலங்கட்கு அமைந்த தீர்வையை ஒட்டி ஏற்படுத்தப்பட்ட தீர்வை; (C.G.) assessment on a field made of the same rate as that of adjacent lands.

[U. miśl > த. மிசல்தீர்வை.]

மிசல்பந்தி *miśalpanṭi*, பெ. (n.) ஒவ்வொரு சிற்றூரிலும் சிற்றூர் வேலைக்காரரின் பெயர்களைப் பதிவு செய்திருக்கும் நூல்; (C.G.) register of the names of persons holding the village offices in each village.

[U. miśl > த. மிசல்பந்தி.]

மிசிர்தேசம் *miśir-tēśam*, பெ. (n.) எகிப்து தேசம்; egypt.

[Ar. miśr-tēśal > த. மிசிர்தேசம்.]

மிசிரவர்ணம் *miśira-varṇam*, பெ. (n.)

1. சாதிக்கலப்பு (வின்.); mixed class or tribe.
2. கலப்பு நிறம்; mixed colour.

[Skt. miśra+rarṇa > த. மிசிரவர்ணம்.]

மிசிரன் *miśiran*, பெ. (n.) கல்வி முதலிய வற்றால் உயர்ந்தவருக்கு வழங்கும் பட்டப்பெயர் ‘பட்டபாண மிசிரன் (வின்.); a honorific title affixed to names of great man and scholars.

[Skt. miśra > த. மிசிரன்.]

மிட்டாய் *miṭṭāy*, பெ. (n.) பண்ணிகார வகை; sweetmeat.

[Ar. miṭṭāy > த. மிட்டாய்.]

மிட்டாய்க்காரன் *miṭṭāy-k-karan*, பெ. (n.) மிட்டாய் விற்பவன்; confectioner, dealer in sweetmeats.

[Ar. miṭṭāy > த. மிட்டாய்க்காரன்.]

மித்தாச்சமயம் *mittā-c-camayam*, பெ. (n.) பொய்ச்சமயம்; false religion ‘மித்தாச்சமயத் தனை வரும்’ (திருநூற். 90.)

[Skt. mithya > த. மித்தாச்சமயம்.]

மித்தியம் *mittiyam*, பெ. (n.) பொய்; (யாழ். அக.) lic, falsehood.

[Skt. mithya > த. மித்தியம்.]

மித்தியாநயம் *mittiyā-nayam*, பெ. (n.) ஏழிசை நயங்களைப் பிழைபடப் பயன்படுத்தும் முறை. (மேரு மந் 704 உரை.); (jaina.) false application of the seven fold formula of the doctrine of qualified predication.

[Skt. mithyā-naya > த. மித்தியாநயம்.]

மித்தியாவாதி *mittiyā-vādi*, பெ. (n.) பொய்யன் (ஈச்சுரநிச்சயம், 179.); liar.

[Skt. mithyā-vādin > த. மித்தியாவாதி.]

மித்திரத்துரோகி *mittira-t-turōgi*, பெ. (n.) நண்பன் போல் நடத்துத் தீங்கு புரிவோன் (வின்.); traitor, asbetrayingfriendship.

[Skt. mitra+drōhin > த. மித்திரத் துரோகி.]

மித்திரபேதம் *mittira-pēdam*, பெ. (n.) நட்பினரைப் பிரிக்கை (பஞ்சதந். கதைவா. 9.); sowing discord among friends.

[Skt. mitra + bhēda > த. மித்திரபேதம்.]

மித்திரம் *mittiram*, பெ. (n.) நட்பு; friendship, affection. 'மித்திர வச்சிரவ ணற்கு விருப்பர் போலும்' (தேவா. 598,9)மூ

[Skt. mitra > த. மித்திரம்]

மித்திரன் *mittiran*, பெ. (n.) 1. நண்பன்; friend, ally, adherent. 'மித்திரர் வதன நோக்கான்' (கம்பரா. மாயாசீ. 60). 2. உறவினன். (நாமதீப. 188); relative. 3. பன்னிருஆதித்தரு ளொருவன். (நாமதீப. 66.); a deity representing the sun, one of tuvātacātit̥tar. 4. கதிரவன்; sun

[Skt. miśtra > த. மித்திரன்.]

மிதாசனம் *mitāsanam*, பெ. (n.) அற்பவுணவு (யாழ். அக.); scanty food.

[Skt. mitāśana > த. மிதாசனம்.]

மிதுனராசி *midunarāśi*, பெ. (n.) ஆண்-பெண் இரட்டை ஓரை; twin sign of the zodiac - gemini.

த.வ. ஆடவை

[Skt. mituna+rasi > த. மிதுனராசி.]

மிராசு *mirāśu*, பெ. (n.) 1. நிலவரிமை, அது தொடர்பாக குலமுறையாய் வரும் முழு உரிமை (W.G.); absolute hereditary right or claim to lands or office. 2. குல வழியாய் வந்த சொத்து (வின்.); heritage, patrimony.

[U. mirāśia > த. மிராசு.]

மிராசுதாரன் *mirāśu-tāran*, பெ. (n.) நில வரிமைக்காரன் (வின்.); hereditary proprietor or any right to office or property.

த.வ. நிலக்கிழான்

[U. mirāśi > த. மிராசுதாரன்.]

மிராண்டி *mirāṅṭi*, பெ. (n.) மிருகாண்டி பார்க்க; see mirukāṅṭi.

மிருகசிரம் *miruga-śiram*, பெ. (n.) 1. ஆட் காட்டி விரலையும் சுண்டு விரலையும் நிமிர்த்தி மற்ற விரல்களை ஒரு சேர வைக்கும் முத்திரை வகை. (பரத. பாவ. 18.) (Nāṭya) a hand - pose in which the index finger and the little finger are stretched out and the rest are kept closed. 2. மிருக சீருடம் பார்க்க; see miruga-śiridam.

[Skt. mrga-śiras > த. மிருகசிரம்.]

மிருகசீருடம் *miruga-śirudam*, பெ. (n.) மாழ்கு, ஐந்தாம் விண்மீன்; the fifth nakṣatra.

[Skt. mrga-śirsa > த. மிருகசீருடம்.]

மிருகத்தனம் *miruga-t-tanam*, பெ. (n.) விலங்கின் தன்மை; beastly nature - brutishness.

மிருகம்¹ *mirugam*, பெ. (n.) 1. மான் (சூடா.); deer, an telope. 2. விலங்கின் பொது (சூடா.); animal in general. 3. பன்றி (வின்.); pig, hog. 4. யானைவகை (யாழ். அக.); a kind of elephant. 5. கத்தூரிமான் (யாழ். அக.); musk deer. 6. மிருகசீருடம் (யாழ். அக.) பார்க்க; see miruga-śirudam. 7. பாம்பு; snake. (நாமதீப. 258.).

மிருகாண்டி *mirugāṅṭi*, பெ. (n.) விலங்காண்டி (வின்.); rustic; ill - bred person.

[Skt. mrga > த. மிருகாண்டி.]

மிருணாலி *miruṇāli*, பெ. (n.) தாமரை (மூ.அ.); lotus.

[Skt. *mrṇāli* > த. மிருணாலி.]

மிருத்தியு *miruttiyu*, பெ. (n.) 1. இறப்பு; death. 'மிருத்தியுவை வெல்வான்' (சேதுபு. துரா. 27). 2. இயமன். (யாழ். அக.); yama. 3. தீராப்பகைவன்; inveterate enemy. 'அவன் எனக்கு மிருத்தியுவாய்த் தலைப்பட்டான்.' 4. ஆணவமலம். (சி.போ. 4,2, சிற். பக். 96.); (śaiva.) matter which is eternally encasing the soul.

[Skt. *mṛtyu* > த. மிருத்தியு.]

மிருத்து¹ *miruttu*, பெ. (n.) மண்; earth. 'இரு நில மிருத்திட்டு' (மதுரைப்பதின. 62.).

[Skt. *mṛt* > த. மிருத்து¹.]

மிருத்து² *miruttu*, பெ. (n.) 1. இறப்பு; death. 2. எமன்; yama.

[Skt. *mṛtya* > த. மிருத்து².]

மிருதங்கம் *mirudaṅgam*, பெ. (n.) 1. மத்தளம் (உ.வ.); a kind of drum. 2. ஒலி; (யாழ். அக.) noise. 3. மூங்கில் (யாழ். அக.); bamboo. யதிகளில் ஒன்று. (பரத. தாள. 53.); a kind of yati.

[Skt. *mṛdaṅga* > த. மிருதங்கம்.]

மிருதாரசிங்கி *mirudāraśiṅgi*, பெ. (n.) 1. தூய்மை செய்யப்படாத ஈயம்.; (m.m. 472); impure oxide of lead, plumbi oxidum. 2. ஈயம் (யாழ். அக.); lead. 3. வைப்பு நஞ்சு வகை. (பதார்த்த 1159, தலைப்பு.); a plant. பூடுவகை. (யாழ். அக.)

[U. *murdāsing* > த. மிருதாரசிங்கி.]

மிருதி *mirudī*, பெ. (n.) 1. நினைவு; remembrance. 'யதார்த்த மிருதிஞானத் திற்கு விடயமாய்' (சிவசம. பக். 41.) 2. அறநூல்; smṛti, Hindu Law treatise. 3. அறநூல் வல்லோன்; one learned in smṛti. 'மெய்யா மிருதிகள்' (திருவிளை. உலவாக். 19). 4. மலை மகள்; Pārvatī. (கூர்மபு. தருக் கலியாண. 22.)

[Skt. *smṛdī* > த. மிருதி.]

மிருது¹ *mirudī*, பெ. (n.) 1. மென்மை (சூடா.); softness. 2. சாந்தம் (சங். அக.); gentleness, mildness, benignancy. 3. மந்தம் (யாழ். அக.); slowness. 4. மழுங்கல். (யாழ். அக.); bluntness. 5. நொய்ம்மை (யாழ். அக.); low quality. 6. இசைவகையுள் ஒன்று (பரத. இராக 47.); a kind of musical note. 7. மிருதுபலா. (சங். அக.) பார்க்க; see *mirudupalā*. 8. சமுத்திரப் பாலை. (மலை.); elephant creeper. 9. வெள்ளரி (நாமதீப. 336.); cucumber.

[Skt. *mṛdu* > த. மிருது.]

மிருது² *mirudu*, பெ. (n.) மிருதி¹ (அரு. நி) பார்க்க; see *miruti*¹

[Skt. *mṛti* > த. மிருது.]

மிருதுளம் *mirudulam*, பெ. (n.) மென்மை யானது; that which is soft, tender. 'மிருதுள மிருதுள நவமணி' (திருப்பு. 319.).

[Skt. *mṛdula* > த. மிருதுளம்.]

மிலாகத்து *milākattu*, பெ. (n.) சந்திப்பு (P.T.L.); meeting, interview.

[H. *milāp* > த. மிலாகத்து.]

மிலேச்சத்தனம் *milēcca-t-taṇam*, பெ. (n.) அநாகரிகம்; barbarism.

[Skt. *mlēccha* > த. மிலேச்சத்தனம்.]

மிலேச்சம் *milēccam*, பெ. (n.) 1. சரசுவதி ஆற்றின் வடகரையில் பழந்திரவிடர் வாழ்ந்த நாடு (சது.); Non-Aryan country situated on the northern bank of river Sarasvati.

[Skt. *mlēccha* > த. மிலேச்சம்.]

மிலேச்சன் *milēccan*, பெ. (n.) 1. நாகரிகமற்ற புறநாட்டான்; barbarian, uncivilised foreigner. 'மிலேச்ச ரேறலின்' (சீவக. 216). 2. திருத்தமற்ற மொழியைப் பேசுவோர். (சீவக. 93 உரை); person speaking barbarous language. 3. அறிவீனன் (யாழ். அக.); ignorant person. 5. வேடன் (யாழ். அக.); hunter. 6. தாழ்ந்தோன் (யாழ். அக.); low person. 7. ஆரியன்; aryan. (அக.நி.)

[Skt. *mlēccha* > த. மிலேச்சன்.]

மிலேச்சாசம் *milēccāśam*, பெ. (n.)
கோதுமை. (மலை); wheat.

[Skt. *mlēcchāśa*>த. மிலேச்சாசம்]

மீமாஞ்சை *mimāñjai*, பெ. (n.) 1. பூர்வ
மீமாஞ்சை உத்தரமீமாஞ்சை என்ற இரு
பிரிவினையுடையதாய் வேதவேதாந்தப்
பொருள்களை விவரித்தற்குக் கருவியாயுள்ள
சாத்திரம்; the twin systems of *Pūrva*
Mīmāṃsā and *Uttara Mīmāṃsā*, being
the means of understanding the *Vēda*
and *Vēdānta*. 2. பூர்வ மீமாஞ்சை எனும்
இந்துமதக் கொண்முடிபு; a system of Hindu
Philosophy. 'புவனியுற்ற தருக்கமும்
பொருந்திய மீமாஞ்சையும்' (மச்சபு. பிரமமு. 4).

[Skt. *mīmāṃsā*>த. மீமாஞ்சை]

முக்கியத்தர் *mukkiyattar*, பெ. (n.) 1. செல்
வாக்கும் சிறப்பும் உடையவர் முதன்மை
யானவர்; person of importance. "உயர்
முக்கியஸ்தர்கள் கூடிப் பேசி என்ன முடிவு
செய்தார்கள்"

மறுவ. முதன்மையாளர், முந்தாளி,
முகத்தாளி, பெருமகன்.

[Skt. *mukyasta*>த. முக்கியத்தர்]

முக்கியத்துவம் *mukkiyattuvam*, பெ. (n.)
சிறப்பு பொருந்திய தன்மை; importance.
"இராணுவ முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நகரமிது".

மறுவ. முதன்மை, முகாமை

[Skt. *mukhya+tva*>த. முக்கியத்துவம்]

முக்கியம் *mukkiyam*, பெ. (n.) 1. சிறப்புடையது;
that which is primary, principal or
important. "முடித்துக் கொண்ட முக்கியமும்"
(திவ். திருவாய். 5, 10, 9) 2. தலைமை;
greatness, eminence, superiority.
"பிண்டியா ரடியாரென்னு முக்கியமே"
(திருநூற். 73.)

மறுவ. முகாமை, முதன்மை

[Skt. *mukhya*>த. முக்கியம்]

முக்தசர்¹ *muktaśar*, பெ. (n.) உட்கருத்து
(சராம்சம்); gist, abstract. "அவன் பிராதின
முக்தசர் என்ன?"

மறுவ. உட்கருத்து

[U. *mukhtasar*>த. முக்தசர்]

முக்தசர்² *muktaśar*, பெ.அ. (adj.)
கருக்கமான; abbreviated, brief, short.

[U. *mukhtasar*>த. முக்தசர்]

முக்தா *muktā*, பெ. (n.) ஒரு சிற்றூரின் வரை
யறுத்த மொத்தத் தீர்வை; (C.G.)rent fixed
for a village as a whole

[U. *maqta*>த. முக்தா]

முக்தியார் *muktiyār*, பெ. (n.) பிறருக்காக
வழக்கை வாதிப்போன்; aattorney, pleader.

[U. *mukhtar*>த. முக்தியார்]

முக்தியார்நாமா *muktiyār-nāmā*, பெ. (n.)
அதிகார ஆவணம் (பத்திரம்)(C.G.); power of
attorney.

[U. *mukhtār+nāmā*>த. முக்தியார்நாமா]

முகத்தமா *mugattamā*, பெ. (n.) செய்தி
(இ.வ.); case; affair.

[U. *muqadama*>த. முகத்தமா]

முகமல் *mugamal*, பெ. (n.) மிகுதியான எடை
கொண்டிருக்கும் பட்டு வகை (விண்.); velvet.

[Ar. *makhmal*>த. முகமல்]

முகரிர் *mugarir*, பெ. (n.) எழுத்தன் (குமாஸ்தா);
clerk, writer, scribe.

[Ar. *muharrir*>த. முகரிர்]

முகாசா *mugāśā*, பெ. (n.) வேலையின்
பொருட்டு வரியில்லாமலும் வரி குறைத்தேனும்
கொடுக்கப்படும் இறையிலிச் சிற்றூர் (M.M
506); village or land assigned to an
individual, either rent free or at a low quit-
rent, on condition of service.

[H. *mukhāsā*>த. முகாசா]

முகாந்தரம் *mugāndaram*, பெ. (n.)
1. காரணியம்; cause, reason 2. மூலம்; means.
"யார் முகாந்தரம் போனால் இது கைகூடும்?"
(இ.வ.). 3. வேறு செய்தி (விஷயம்); another
matter. "இதுவும் முகாந்தராமாய்ச் செல்லு
கிறதோ" (ஈடு 9,8,3.)

[Skt. *mukha + antara*>த. முகாந்தரம்]

முகாபிலா *mugāpilā*, பெ. (n.) படி முதலிய வற்றை மூலத்துடன் ஒத்துப் பார்க்கை (வின்); examination, comparison, as of a copy with the original.

[Ar. muqabila > த. முகாபிலா]

முகாம் *mugām*, பெ. (n.) சுற்றுப்பயணத்தில் கூடாரமடித்துக் குறுகிய காலம் தங்கும் இடம்; a camp.

த.வ. தாவளம்

[Ar. muqām > த. முகாம்]

முகூர்த்தக்கால் *mugūrtakkāl*, பெ. (n.) திருமணப் பந்தார்க்கு நல்வேளையில் முதலாக நாட்டும் கம்பம் (தம்பம்) (வின்); first post fixed at an auspicious moment for a marriage.

த.வ. முழுத்தக்கால்

[Skt. muhūrta > த. முகூர்த்தம்+கால்]

முகூர்த்தம் *mugūrttam*, பெ. (n.) 1. நேரம்; moment, time. 2. ஒன்றரை மணி நேரங் கொண்ட ஒரு காலவளவை; a division of time = 3 3/4 nalikai = 1 1/2 hours. "படுங்கலை முகூர்த்தங் காட்டைகளென்றா". (காஞ்சிப்பு. காயாரோகண. 2) 3. இரண்டு நாழிகை கொண்ட காலப்பகுதி (மேருமந் 94, உரை); (Jaina.) a division of time of 2 nālikai. 4. நல்லோரை; auspicious time. "ஒப்பகன்றிடு முகூர்த்தமில் வெல்லை" (கந்தபு. தெய்வயா. 187) 5. திருமணம்; marriage, wedding.

த.வ. முழுத்தம்

[த. முழுத்தம் > Skt. muhūrta > த. முகூர்த்தம்]

முச்சலிக்கா *muccalikkā*, பெ. (n.) 1. உடன் படிக்கை; note of hand, written obligation, agreement, bond; deed; counter part of lease, as by a tenant to his landlord. 2. பிணை ஆவணம்; recognisance, bail, penalty bond.

த.வ. ஒப்பந்தம்

[Skt. mucalka > த. முச்சலிக்கா]

முச்சி *mucci*, பெ. (n.) 1. அலுவலர்களுக்கு எழுது பொருள் முதலியன அணியம் செய்து

கொடுக்கும் வேலையாள் (C.G.); stationer, one who serves out stationery in a public office. 2. தோல் வினைஞன் (C.G.); one who works in leather. 3. உறைகாரன் (அக.நி.); sheath maker. 4. தச்சன்; carpenter, cabinet-maker. 5. வண்ணம் பூசுவன்; painter.

[H. mūci > த. முச்சி]

முசரப்பு *muśarappu*, பெ. (n.) கணக்கு ஆய்வாளன் (P.T.L.); accountant, examiner of accounts.

[Ar. mishrif > த. முசரப்]

முசரா *muśarā*, பெ. (n.) திசை (திக்கு) (M. Navi.); direction.

[Ar. miarā > த. முசரா]

முசல்மான் *muśalmān*, பெ. (n.) முகமதியன்; muhammad.

[Arab. muslimūn > த. முசல்மான்]

முசாபர்கானா *muśabarkānā*, பெ. (n.) பயணிகள் விடுதி (இ.வ.); traveller's bungalow.

த.வ. பயணியர் மாளிகை

[Ar. muslāfir-khāna > த. முசாபர்கானா]

முசீபத்து *muśipattu*, பெ. (n.) துன்பம்; distress, misfortune. "முசீபத்தைப் போக்கிப் பாக்கத்து உண்டாக்கும்" (மகி. க. ii, 94.)

[Ar. musībad > த. முசீபத்து]

முகலீம் *muśulīm*, பெ. (n.) முகமதியன்; muhammadan.

[Ar. muslim > த. முகலீம்]

முட்டிவாங்கி *muṭṭivāṅgi*, பெ. (n.) பிடியரிசி வாங்கும் பிச்சைக்காரன்; recipient of doles, mean beggar. "முஷ்டிவாங்கிப் பயலோ மோப்பாச்ச" (விறலிவிடு. 772).

[Skt. musti > த. முட்டி + வாங்கி]

முண்டா *mundā*, பெ. (n.) தோள்; shoulder, upper arm "முண்டாத்தட்டிச் சண்டைக்கு அழைக்கிறான்".

[U. mōndhā > த. முண்டா]

முண்டாக *muṇḍāśu*, பெ. (n.) தலைப் பாகைவகை; a kind of headdress, small looseturban. "கொடுத்தானோர் முண்டாக" (விறலிவிடு. 1116).

த.வ. தலைக்கட்டு

[H. muṇḍāsā <muṇḍa+vāsās>த. முண்டாக]

முண்டாபனியன் *muṇḍābaniyaṇ*, பெ. (n.) தோள் (முண்டா) தெரியும்படியான உள்ளொட்டி; sleeveless vest.

த.வ. உள்ளொட்டி

[Skt. mōṇḍha >த. முண்டாபனியன்]

முத்தாய் *muttāy*, பெ. (n.) வழக்காளி (C.G.); the complainant, the plaintiff.

[Ar. muddaā >த. முத்தாய்]

முத்தாயலே *muttāyalē*, பெ. (n.) எதிர் வழக்காளி (C.G.); the accused the defendant.

[Ar. muddaā-alayh >த. முத்தாயலே]

முத்தீது *muttitu*, பெ. (n.) முன்னேற்பாடு (பாண்டி); preparedness.

த.வ. முன் அணியம்

[Ar. mustaid >த. முத்தீது]

முபலகு *mupalagu*, பெ. (n.) எண்ணினாலன்றி எழுத்தினாற் காட்டும் மொத்தத் தொகை (C.G.); total, especially written in words instead of figures.

[U. mublas >த. முபலகு]

முரப்பா *murappā*, பெ. (n.) பாகில் ஊறவைத்த தின்பண்டம்; preserved jam.

[H. murabbā >த. முரப்பா]

முலகாத்து *mulakattu*, பெ. (n.) சந்திப்பு (இ.வ.); interview, meeting.

த.வ. நேர்காணல், செவ்வி.

[Ar. mulāqāt >த. முலகாத்து]

முலாம் *mulām*, பெ. (n.) பொன் வெள்ளிப்பூச்சு; gilding, electro-plating.

த.வ. மேற்பூச்சு

[Ar. mulammā >த. முலாம்]

முன்சி *muṇṣi*, பெ. (n.) மொழி கற்பிக்கும் ஆசிரியன்; languageteacher.

[Ar. muṇṣī >த. முன்சி]

முனிசீப்பு *muṇiśīppu*, பெ. (n.) 1. சிற்றூர்த்தலைவன் (வின்.); village headman. 2. நயன் (நீதி) வழங்கும் ஒரு வகை அலுவலன்; district munsif, presiding officer in certain subordinate court of justice.

[Ar. munsif >த. முனிசீப்பு]

மூசிகவாகனன் *mūśiga-vāganaṇ*, பெ. (n.) பெருச்சாளியை ஊர்தியாக உடையவனாகக் கருதப்படும்) பிள்ளையார்; Gaṇēśaṇasriding thebondicoot. "முப்பழநுகரும் மூசிக வாகன" (விநாயகர் அகவல்).

[Skt. mūsika+vāhana >த. மூசிகவாகனன்.]

மூர்க்கத்தனம் *mūrkkattanaṇ*, பெ. (n.) விலங்கியல்பு; கடுங்கொடுமை; wild behaviour.

த.வ. விலங்கியல்பு, வன்கொடுமை

[Skt. mūrka >த. மூர்க்கம்.]

மூர்க்கநாயனார் *mūrkanāyaṇār*, பெ. (n.) நாயன்மார் அறுபத்து மூவருள் ஒருவர். (பெரியபு.); a canonized śaiva saint, one of 63.

மூர்க்கம் *mūrkkam*, பெ. (n.) 1. மூடத்தன்மை (வின்.); foolishness, stupidity. 2. கடுஞ்சினம்; rage, fury, wrath. "மூர்க்கத்தவனை நரங்கலந்த சிங்கமாய்க் கீண்ட" (திவ். இயற். 2, 84.) 3. ஒட்டாரம், பிடிவாதம் (வின்.); obstinacy. 4. பகை. (வின்.); opposition, hatred. 5. முரட்டுத்தனம் (இ.வ.); violence, force. 6. நாகப்பாம்பு (யாழ். அக.); cobra. 7. மலப்பைச் சிறுபுழு (சங். அக.); thread worm.

[Skt. mūrka >த. மூர்க்கம்.]

மூர்த்தம் *mūrttam*, பெ. (n.) 1. வடிவுடைப் பொருள்; that which has form, figure, shape or body. "அன்மையின் மூர்த்தம்" (ஞான. 55,2) 2. உடல் (சூடா.); body. 3. உறுப்பு (பிங்.); limb.

[Skt. mūrta >த. மூர்த்தம்]

மூர்த்தன்னியம் *mūrttsnniyam*, பெ. (n.)

1. முதன்மைச்சிறப்பு; prominence. 2. மீறுகை; high handedness.

[Skt. *mūrdhanya* > த. மூர்த்தன்னியம்]

மூர்த்தன்னியன் *mūrttannian*, பெ. (n.)

1. முகாமையானவன்; chieftaincy, pre-eminence. மும்மதமால்யானை மூர்த்தன்னியனை (விறலிவிடு.24). 2. ஊக்கமிகுதியுடையவன்; person of great energy.

மூர்த்தி *mūrtti*, பெ. (n.) 1. உடல்; body.

"ஓத்தொளிசூ மூர்த்தியார்" (சூளா.குமார.1)
2. வடிவம்; form, figure. "அன்பெனு மூர்த்தியார்" (பெரியபு. மூர்த்தி.9). 3. கடவுள்; God. "திரிமூர்த்தி". 4. அருகன் (திவா.); arhat. 5. புத்தன் (திவா.); the Buddha. 6. சிவன். (யாழ். அக.); śiva. 7. சத்தியோசாதத்தின் ஆற்றல் (சத்தி) (சதாசிவ); the śakti of cattiyōcātam. 8. துறவுக்கோலம்பூண்டவன் (சீவக. 3071); ascetic, one who performs penance. 9. பெரியார்; saint, sage, great personage, a term of reverence. "ஓதுவார்மூர்த்தி". 10. தலைவன் (யாழ். அக.); lord. 11. பொருள் (யாழ். அக.); matter, substance. 12. நடை, நாகரிகம் (யாழ். அக.); style, fashion.

[Skt. *mūrti* > த. மூர்த்தி.]

மூர்த்திகரம் *mūrttikaram*, பெ. (n.) 1. தெய்வச் செயல்; divine act. 2. தெய்வத் தன்மை (வின்.); divinity, divine nature.

[Skt. *mūrti kara* > த. மூர்த்திகரம்.]

மெக்கா *mekkā*, பெ. (n.) முகம்மதியர்க்கு முதன்மையான வழிபாட்டிடமான அரேபியா விலுள்ள ஒரு நகரம்; a city in Arabia, being the chief place of pilgrimage for the muhammadans.

[Ar. *makka* > த. மெக்கா.]

மேகக்கரப்பன் *megakkarappan*, பெ. (n.) மேக நோயினால் குழந்தைகளின் உடம்பின் காணும் சொறி சிரங்கு; skin affections of the

children caused by congenital heat.

மைக்கா *maikkā*, பெ. (n.) காக்கைப் பொன்; mica.

[E. *mica* > த. மைக்கா.]

மைசூர் *maiśūr*, பெ. (n.) கருநாடக மாநிலத்தின் ஒரு நகரம், எருமையூர்; Mysore, a city of Karnataka State.

[Skt. *mahisa-pura* > த. மைசூர்.]

மைசூர்க்கட்டு *maiśūr-k-kattu*, பெ. (n.)

தலைப்பாகை வகை; a mode of tying turban, as peculiar to the Mysoreans.

மைசூர்ப்பாகு *maiśūr-p-pāku*, பெ. (n.) ஒரு

வகை இனிப்புப் பணிகாரம்; a kind of sweet confection.

த.வ. பாகடை

[Skt. *masura* > த. மைசூர்ப்பாகு.]

மைத்திரம் *maittiram*, பெ. (n.) 1. நட்பு; love,

friendship. 2. பகல் முழுத்தங்களுள் மூன்றாவது; (விதான. குணா. 73, உரை) the third of the 15 divisions of the day.

[Skt. *maitra* > த. மைத்திரம்.]

மைத்திரி *maittiri*, பெ. (n.) 1. நட்பு; friendship.

2. மைத்திரீபாவனை பார்க்க; see maittirī-pāvanai. "மைத்திரி கருணா முதிதை" (மணிமே. 30:256.)

[Skt. *maitrī* > த. மைத்திரி.]

மைத்திரியாழ்வார் *maittiriyālvār*, பெ. (n.) the

Buddha of the future. மயித்திரியாழ்வார் (மணிமே. புத்தசரித். பக். 30 கீழ்க் குறிப்பு.) பார்க்க; see mayittiriyālvār.

மைத்திரீபாவனை *maittirīpāvanai*, பெ. (n.)

எல்லாவுயிர்களிடத்தும் அன்பு பாராட்டி அவற்றின் நல்வாழ்வைக் கருதி பௌத்த துறவி புரியும் ஊழ்க (தியான) வகை; (மணிமே. பக். 387) a form of meditation which develops a feeling of fellowship with all beings, practised by monks.

மைதானம் *maitānam*, பெ. (n.) திறந்த வெளியிடம் (இ.வ.); a plain, open field, maidan.

த.வ. வெள்ளிடை

[U. *maidān*>த. மைதானம்.]

மைதிலி *maithilī*, பெ. (n.) சீதை (மிதிலை யரசன் மகள்); as daughter of the king of Mithilā. "இலக்குமனோடு மைதிலியும்துதி செய்ய நின்ற. (திவ். பெரியதி. 2,3,7)

[U. *maithilī*>த. மைதிலி.]

மைதுனம் *maithunam*, பெ. (n.) 1. புணர்ச்சி (பிங்.); copulation, sexual union. "வதுவைச் சடங்கதனை மைதுனமாக் கொண்ட" (ஒழிவி. கிரியை. 16) 2. திருமணம்; marriage.

[Skt. *maithuna*>த. மைதுனம்.]

மையத்து *maiyyattu*, பெ. (n.) பிணம்; corpse.

[Ar. *mayyit*>த. மையத்து.]

மைல் *mail*, பெ. (n.) 5280 அடி அல்லது 1760 கசங்கொண்ட நீட்டலளவு (இக்.வ.); 1760 yards.

[E. *mile*>த. மைல்.]

மைனர் *mainar*, பெ. (n.) சட்டப்படி சொத் தாளாதல் முதலியவற்றிற்குரிய பருவம் எய்தாதவன்; minor, person under age.

த.வ. இளந்தை, இளந்தாரி

[E. *minor*>த. மைனர்.]

மைனர் விளையாட்டு *mainar-vilaiyāṭṭu*, பெ. (n.) சிறு வயதில் கண்டபடி செலவு செய்கை; lavish expenditure by a person in his nonage.

த.வ. வீணடிப்பு

[Skt. *minor*>த. மைனர் விளையாட்டு.]

மொகரம் *mogaram*, பெ. (n.) முகமதியப் பண்டிகை; a Muhammadan festival in the Arabic month.

[Ar. *muharram*> த. மொகரம்.]

மோகரம் *mūgaram*, பெ. (n.) 1. பேராரவாரம்; roar. "பன்றி பெரு மோகரத் தோடு" (பாரத.

அருச்சுனன்றவ. 95) 2. உக்கிரம் (யாழ். அக.); vehemence; rage.

[Skt. *mukhar*>த. மோகரம்.]

மோகரா *mōgara*, பெ. (n.) பத்து அல்லது பதினைந்து ரூபாய் மதிப்புள்ள பொற்காசு (நாணய) வகை; gold coin, varying in value from 10 to 15 rupees.

[Persn. *mohar*>த. மோகரா.]

மோகனச்சுண்ணம் *mōhanā-c-cunṇam*, பெ. (n.) மயக்கப்பொடி; magic powder used for fascinating a person. "சிலைவேள் விட்ட மோகனச்சுண்ணம்" (பாரத. சம்பவ. 94).

[Skt. *mōhana+cūṇṇa*>த. மோகனச்சுண்ணம்.]

மோகனநாட்டியம் *mōgaṇa-nattiyam*, பெ. (n.) மகளிர் கூத்து; (யாழ். அக.) dancing by women.

[Skt. *mōhana*>த. மோகனம்+நாட்டியம்.]

மோகனம் *mōgaṇam*, பெ. (n.) 1. மயக்க முண்டாக்குகை; bewildering, confusing. 2. மனமயக்கம்; confusion of mind mental perturbation. "மோகனமின் முனி" (சேதுப. வேதா.11) 3. எண்வகைக் கடமைகளுள் (அஷ்டகருமத்துள்) ஒன்றும் அறுபத்து நான்குகலையுள் ஒன்றுமான பிறரை மயங்கச் செய்யும் வித்தை; magic are of facinating a person, one of *aṣṭa-karumam*, also one of *arupattu-nālu-kalai*. 4. காமன் ஐங்கணை களுள் மோகமுண்டாக்கும் அம்பு; (யாழ். அக.). one of the five arrows of Kāma that makes a person infatnated. 5. பஞ்சபாணச் செயல்களுள் ஒன்றான ஆசைமிகுகை; (பிங்.) infatuation as the effect of *mōkaṇam*, one of *pañca-pāṇa-ccyal*. 6. ஓர் இராகம்; (mus) a specific melody-type. 7. ஏமாற்றுகை; (யாழ். அக.). deceiving, cheating.

மோகாதி *mōkāti*, பெ. (n.) காமம், வெகுளி, மயக்கம் என்ற முக்குற்றங்கள்; (யாழ். அக.) the three defects or infirmities, viz., *kāmam*, *veguḷi*, *mayakkam*.

[Skt. *mōha*>த. மோகாதி.]

மோகி-த்தல் *mōki-*, 4 செ.கு.வி. (v.i) 1. மணந்திகைத்தல்; to be confused, bewildered. (வினாயகபு. 74. 218) 2. காமத்தால் மயங்குதல்; to be infatuated with love.

[*Skt.mōha*>த. மோகித்தல்.]

மோகினி¹ *mōgini*, பெ. (n.) மயக்கும் அணங்கு; enchanting woman. "அடைய மோகினிகளாயினர் கொல்" (தக்கயாகப். 87.) 2. கண்டோரை மயங்கச் செய்யும் பெண் வடிவான திருமாலின் தோற்றரவு (அவதாரம்) "மோகினியாகிய நின்வடிவினைக் கண்டு" (பரிபா. 3.33.உரை) in carnation of Visṇu as a fascinating woman. 3. அசுத்தமாயை (śaiva) impure māyā. "பிரியா மோகினிப் பெரும்போகத்தை" (ஞானா. 1,29) 4. பெண்பேய் வகை; a class of demoness. "மோகமோகினிகள் யோக யோகினிகள்" (தக்கயாகப். 593)

[*Skt.mōhini*>த. மோகினி.]

மோகினி² *mōkkinī*, பெ. (n.) கோயில் நிலங்களைக் கைக்கொண்டதற்கு மாற்றாக அரசாங்கத்தார் ஆண்டுதோறும் அக்கோயிற்குச் செலுத்தும் தொகை; compensation in money given annually by the government to temples for resuming heir lands.

[*U.muyin*>த. மோகினி.]

மோகூப் *mōkup*, பெ. (n.) வேலையினின்றும் நீக்கி விடுகை (C.G); suspension, dismissal.

[*Arab.mauqūf*>த. மோகூப்.]

மோசகன் *mōsagan*, பெ. (n.) 1. விடுவிப்போன்; deliverer. 2. வெளிவிடுவோன்; one who passes or lets out. "நந்தனவனத்து மோசகனை மலமதனை" (சிவதரு. சுவர்க்க நகர. 175) 3. துறவி. (யாழ். அக.); ascetic.

[*Skt.mōcaka*>த. மோசகன்.]

மோசனம்² *mōśanam*, பெ. (n.) விடுபடுகை; liberation, deliverance. "பாசமோசனந்தான் பண்ணும்படி". (சி.சி.8,3) (சூடா.)

[*Skt.mōcana*>த. மோசனம்.]

மோசு *mōśu*, பெ. (n.) மிக்க விருப்பம்; ardent desire, longing. "அதன் மேல் எனக்கு மோசு".

[*Ar.mauj*>த. மோசு.]

மோசூல் *mōcūl*, பெ. (n.) 1. காவற்காரன்; guard. (w) 2. வரி செலுத்தாதவன் அல்லது கடன்காரன் மீது வைக்கும் அரசாங்கக்காவல்; (C.G) guard placed over a revenue defaulter or a civil debtor. 3. ஒருவன் வீட்டுவாயிலிலிருந்து கடன் தொகை தண்டுகை; compelling payment of a debt by sitting at the debtor's door.

[*Ar.mohassil*>த. மோசூல்.]

மோட்சகாலம் *mōṭca-kālam*, பெ. (n.) கோள் மறைப்பின் (கிரகண) முடிவு வேளை; (w) (Astron.) the time of the last contact emersion of an eclipse.

[*Skt.mōksa*>த. மோட்சகாலம்.]

மோட்சதீபம் *mōṭca-tīpam*, பெ. (n.) 1. இறந்தவர் பொருட்டுக் கோயிற் கோபுரத்தில் ஏற்றும் விளக்கு; lamp lighted in temple-towers in commemoration of dead persons. 2. மோட்ச விளக்கு பார்க்க 1,2. (w.)

[*Skt.mōksa*>த. மோட்சதீபம்.]

மோட்சம் *mōṭcam*, பெ. (n.) 1. விடுபடுகை; liberation, release, escape. 2. முத்திநிலை; final emancipation, release from transmigration, solvation. 3. பதமுத்தி; heaven. 4. நவபதார்த்தங்களுள் வினைத் தொடர்பினின்றும் முற்றும் நீங்கு நிலை. (சீவக. 2814. உரை) (Jaina.) complete deliverance, state of the soul in which it is freed - from all bondage of karma, and has passed for ever beyond the possibility of rebirth, one of nava-patārttam.

த.வ. வீடுபேறு

[*Skt.mūksa*>த. மோட்சம்.]

மோட்சவிளக்கு *mōṭca-vilakku*, பெ. (n.) வீரசைவரது பிணத்தின் முன்பு கொண்டு போகப்படுவதும் மயானத்தில் புதை குழியில்

வைக்கப்படுவதுமான விளக்கு; lamp lighted and carried before the corpse or placed at the burial place, among lingayats. 2. உரோமன் கத்தோலிக்க கிறித்தவருள் இறந்தவர் பொருட்டு ஏற்றப்படும் விளக்கு; lamp lighted for the dead, among Roman Catholics.

[Skt.moksa>த. மோட்சவிளக்கு.]

மோட்டா *mōṭṭā*, பெ.அ. (adj.) 1. பெரிய; large, great, big. 2. கீழ்த்தரமான; shoddy, trashy. 3. முருடான; coarse, rough, unrefined. "மோட்டாத்துணி"

[Hind.mōta>த. மோட்டா.]

மோட்டாக்குறுவை *mōṭṭā-k-kuruvai*, பெ. (n.) மூன்று மாதத்தில் விளையக்கூடிய குறுவை நெல்வகை; (loc) a coarse paddy which matures in 3 months.

[H. mōta>த. மோட்டா+குறுவை.]

மோதகம் *mōtakam*, பெ. (n.) 1. அப்பவகை; cake of rice flour made into a ball and boiled or steamed. "வகையமை மோதகம்" (மதுரைக். 626) 2. கொழுக்கட்டை; (கந்தபு. காவிரி.25) a bolus - like preparation of rice - flour. 3. பிட்டு; a kind of pudding made of flour. "காழியர் மோதகத் தூமுறு விளக்கமும்" (சிலப். 6, 137.) 4. தோசை; a kind of flour-cake 5. மகிழ்ச்சி; (W) delight, mirth. 6. இணக்கம்; (யாழ். அக.) agreement, suitability.

[H.mōdaka>த. மோதகம்]

மோதபர் *mōtapar*, பெ.அ. (adj.) நம்பிக்கையான; (C.G.) respectable, trustworthy.

[Ar.mutabar>த. மோதபர்]

மோதம் *mōdam*, பெ. (n.) 1. மகிழ்ச்சி; joy, rejoicing, gladness. "முன்புற்றது கண்டெழு மோதமுறா (வேதாரணி. பிரமோப.16). 2. களிப்பு; intoxication. 3. வாசனை; smell, scent, perfume. 4. ஓமம்¹ (மலை); aja-mōdā, bishop's weed.

[Skt.mōda>த. மோதம்]

மோதரிபா *mōdaripā*, பெ. (n.) தொழில்வரி; (W) professional tax formerly levied on the manufacturing and trading communities.

[U.mutarifa>த. மோதரிபா]

மோய் *mōy*, பெ. (n.) தாய்; mother, "உன் மோயின் வருந்தமும்" (திவ். பெருமாள் 9.9.)

[H.mai>த. மோய்]

மோயன் *mōyan*, பெ. (n.) 1. பணியாளர் (W) establishment. 2. கோயிற் படித்தரக்காரர்; loc. members of a temple establishment.

[U.muyin>த. மோயன்]

மோரா¹ *mōrā*, பெ. (n.) மோகராநாணயம் (சங். அக.); a gold coin, mohur.

[Persn.mohar>த. மோரா]

மோரா² *mōrā*, பெ. (n.) மயிற்பீலி; peacock's feather.

[Palc.mōrō>த. மோரா]

மோரா³ *mōrā*, பெ. (n.) எலும்பின் உள்ளீடு; marrow.

[E.marrow>த. மோரா]

மோரி *mōri*, பெ. (n.) சிறுவடிகால்; small water course, channel gutter. "தன் வயலுக்கு மோரி ஒன்று வெட்டினான்." Loc.

[U. mūrī>த. மோரி]

மோரியர் *mōriyar*, பெ. (n.) 1. மௌரிய வமிசத்தவர்; the Mauryas. "மோரியர் தென்திசை மாதிரம் முன்னிய வரவிற்கு." (அகநா. 281). 2. வித்தியாதரர் (புறநா. 175. உரை); Vittiyaṭarar, a class of semi - divine beings. 3. நாகர் (புறநா. 175. உரை) Nāgas.

[Skt. maurya>த. மோரியர்]

மோலி *mōli*, பெ. (n.) 1. மௌலி பார்க்க; crown. "இளையவற் கவிந்த மோலி யென்னையுங் கவித்தி யென்றான்" (கம்பரா. விபீடண. 145)

[Skt. mauli>த. மோலி]

மோனம் *mōṇam*, பெ. (n.) 1. மௌனம் பார்க்க; crown. "வேள்வியின் மோனமும் பாழ்பட" (கம்பரா. நிகும் பலை. 59)

[Skt. mauna>த. மோனம்]

மோனமுத்திரை *mōna-muttirai*, பெ. (n.) அமைதி (மோன) நிலையைக் காட்டும் முத்திரை வகை; hand pose assumed in an attitude of silence in religious contemplation. இறைவன் மோன முத்திரையத்தனாய் (திருமுருகு-112,உரை).

[Skt. mauna>த. முத்திரை]

மோனி *mōṇi*, பெ. (n.) 1. மௌனி பார்க்க; person who has taken a vow of silence.

[Skt. maunin>த. மோனி]

மௌசு *maucu*, பெ. (n.) 1. மிகுந்த ஆசை; ardent, desire, longing. "அதின் பேரில் எனக்கு மௌசு" 2. சரக்கின் பிரியம்; being in great demand, as an article. 3. கவர்ச்சி; (Loc.) attractiveness. 4. ஆடம்பரம்; pomp "கலியாணம் மௌசாக நடந்தது." Loc.

[U. mouz>த. மௌசு]

மௌட்டியம் *mauttiyam*, பெ. (n.) அறியாமை; (W) ignorance, folly.

[Skt. maudhya>த. மௌட்டியம்]

மௌராசு *maurāsu*, பெ. (n.) பரம்பரை யுரிமையாற் பெற்றது; (C.G) that which is hereditary or inherited, inheritance.

[Ar. maurāss>த. மௌராஸ்]

மௌரியர் *mauriyar*, பெ. (n.) மோரியர் பார்க்க;

[Skt. maurya>த. மௌரியர்]

மௌல்வி *maulvi*, பெ. (n.) முகம்மதிய மத அறிஞன்; muhammadan lawyer, expounder of mohammadan law, learned, religious muslim. (R.F.)

[Ar. Maulawi>த. மௌல்வி]

மௌலன் *maulan*, பெ. (n.) நற்குலத்தான் (யாழ். அக.); born of a good family.

[Skt. maula>த. மௌலன்]

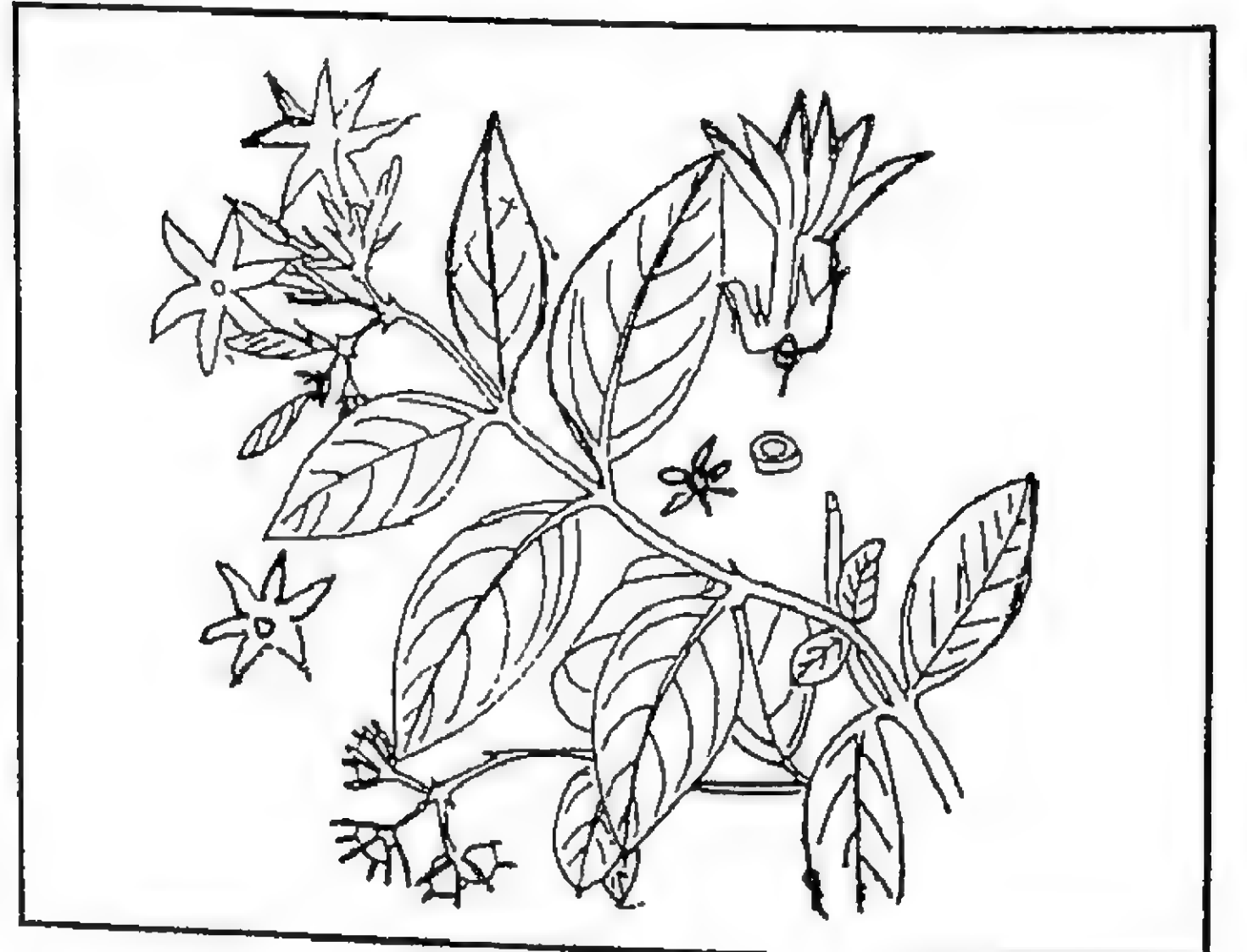
மௌலானா *maulāna*, பெ. (n.) மௌல்வி பார்க்க;

[Arab. Maulānā> த. மௌலானா]

மௌலி *mauli*, பெ. (n.) 1. மயிர் முடி; (திவா.) tuft or lock of hair left unshaven on the crown of the head. 2. கடை முடி (அக.நி.) matted locks, as of an ascetic. 3. சடை முடி; crown diadem. "தாரணி மௌலி பத்தும்" (கம்பரா. கும்பகர்ண 1.) (பிங்.). 4. தலை; head. (அக.நி.). 5. தார்; (அக.நி.) wreath of flowers. 6. கோபுர முதலியவற்றின் சிகரம்; Loc. ornamental head or top, as of a tower. 7. கள்; (யாழ். அக.) toddy.

[Skt. mauli>த. மௌலி]

மௌவல் *mauval*, பெ. (n.) 1. காட்டு மல்லிகை; wild jasmine. ஞாழன் மௌவல் (குறிஞ்சிப்.81). 2. முல்லை (சூடா.); Arabian jasmine. 3. தாமரை; lotus. மௌவ னீண்மலர் மேலுறை வானொடு (தேவா.1213,13).

மௌனம் *maṇam*, பெ. (n.) அமைதி, பேசாமை; silence, muteness, taciturnity. (திருக்களிற்றுப். 28. உரை.)

த.வ. முன்னம், ஒடுக்கம்

[Skt. mauna>த. மௌனம்]

ய

யக்கராசன் *yakka-rāśan*, பெ.(n.) குபேரன் (இயக்கர்களுக்கு அரசன்); Kubēran as the lord of the Yaksas.

[Skt. *Yakṣa-rāja* > த. யக்கராசன்]

யக்கராத்திரி *yakka-rāttiri*, பெ.(n.) நளி (கார்த்தி கை) மாதத்து முழு நிலவு (யாழ். அக.); the full moon in the month of Kārthikai.

[Skt. *Yakṣa* + த. யக்கராத்திரி]

யக்கன் *yakkan*, பெ.(n.) 1. இயக்கன் பார்க்க; see *iyakkan*. 2. குபேரன்; Kuberan as the lord of the Yaksas.

[Skt. *Yakṣa* > த. யக்கன்]

யக்கினும் *yakkaiṇam*, பெ.(n.) யக்கியம் (தக்கயாகப். 344. உரை) பார்க்க : see *yakkiyam*

யக்கினுமூர்த்தி *yakkiṇa-mūrṭti*, பெ.(n.) 1. தீக் கடவுள் (தக்கயாகப்.344.உரை); the God of fire. 2. யாக்கியபுருடன் பார்க்க; see *yakkiya puruḍan*.

[Skt. *Yajña* + மூர்த்தி]

யக்கியகுத்திரம் *yakkiya-śūttiram* பெ. (n.) யக்கியோபவீதம் பார்க்க; see *Yakkiyōpavitam*.

[Skt. *Yajña* + śūtram + த. யக்கியகுத்திரம்]

யக்கியபசு *yakkiya-paśu*, பெ.(n.) வேள்வியில் காவு கொடுப்பதற்குரிய விலங்கு (யாழ். அக.); the animal offered in sacrifice.

[Skt. *Yajña* + த. யக்கியபசு]

யக்கியபுருடன் *yakkiya-puruḍan*, பெ.(n.) திருமால் (யாகத்தின் உருவினன்) (சங். அக.); Tirumāl as assuming the form of sacrifice.

யக்கியம் *yakkiyam*, பெ. (n.) 1. யஞ்சும் பார்க்க; see *yañnam*. 2. துவாபர யுகம் (யாழ். அக.); *dvāpara*, the third yuga.

[Skt. *Yajña* > த. யக்கியம்]

யக்கியயோக்கியம் *yakkiya-yōkkiyam*, பெ.(n.) அத்தி (சங். அக) country fig.

[Skt. *Yajña-Yōgya* > த. யக்கிய யோக்கியம்]

யக்கியாரி *yakkiyāri*, பெ.(n.) தக்கன் யாகத்தையழித்தவனாகிய சிவன்; Śiva, as the destroyer of Daksa's sacrifice.

[Skt. *Yajñāri* > யக்கியாரி]

யக்கியோபவீதம் *yakkiyōpaveedam*, பெ.(n.) இருபிறப்பாளர் இடத்தோளின் மீதிருந்து மார்பின் குறுக்கே அணியும் பூணூல்; the sacred thread, worn by the members of the first three castes, across the chest and over the left shoulder.

[Skt. *Yajñōpavita* > யக்கியோபவீதம்]

யக்கேசன் *yakkēśan*, பெ.(n.) குபேரன்; Kubēran.

[Skt. *Yakṣēśa* > யக்கேசன்]

யக்கினும் *yakñam*, பெ.(n.) யஞ்சும் பார்க்க; see *yañnam*.

த.வி. வேள்வி

[Skt. *Yakñam* > யக்கினும்]

யக்கோபவீதம் *yakñōpavidam*, பெ. (n.) யக்கியோபவீதம் பார்க்க; see *yakkiyōpavitam*.

[Skt. *Yajñōpavita* > த. யக்கோபவீதம்]

யகிர்த்துச்சூலை *yakirttu-c-cūlai*, பெ.(n.) கல்லீரல் வீங்கும் நோய் ; hepatitis.

[Skt. *Yakṛt* + சூலை > யகிர்த்துச்சூலை]

யசக *yasasu*, பெ.(n.) புகழ்; honour, glory, fame, renown.

[Skt. *Yaśas* > யசக]

யசகவி *yasasuvi*, பெ.(n.) புகழாளன் (சங். அக.); illustrious person, renowned man.

[Skt. *Yaśasuvī* > யசகவி]

யசமான் *yaśamān*, பெ. (n.) யசமானன், 2. பார்க்க; see *yaśamānan*. (கொ.வ.)

[Skt. *Yajamāna* > த. யசமானன் - யசமான்]

யசமானன் *yasamānan*, பெ. (n.) 1. ஓகத் தலைவன்; sacrificer. 2. தலைவன் (கொ.வ.); master, lord, patron. 3. வீட்டுத்தலைவன்; head of a family.

[Skt. *Yajamāna* > த. யசமானன்]

யசனம் *yaśanam*, பெ. (n.) வேள்வி செய்கை (சூடா); the act of sacrificing.

[Skt. *Yajana* > யசனம்]

யசு *yaśu*, பெ. (n.) வேதம்நான்கனுள் இரண்டாவது (சிலப்.பக்.339); Yajur-vēda, the second of the four Vēdas.

[Skt. *Yajus* > த. யசு]

யசுகு *yacucu*, பெ. (n.) யசு பார்க்க; see *yaśu*.

[Skt. *Yajus* > த. யசுகு]

யசுர் *yaśur*, பெ. (n.) யசு பார்க்க; see *yaśu*.

[Skt. *Yajus* > த. யசு]

யசுர்வேதம் *yaśur-vētam*, பெ. (n.) யசு பார்க்க; see *yaśu*

[Skt. *Yajus* > *veda*]

யசுரு *yaśuru*, பெ. (n.) யசு பார்க்க; see *yaśu*.

யசோதரகாவியம் *yaśōtharakāviyam*, பெ. (n.) உச்சயினி நகரத்து அரசனாகிய யசோதரனைப் பற்றிக் கூறும் ஒரு சைனகாப்பியம்; a Jaina poem on Yasōdhara, a king of Ujjain.

[Skt. *Yaśōdhara* + > யசோதர காவியம்.]

யசோதை *yaśōthai*, பெ. (n.) கண்ணபிரானை வளர்த்த தாய்; foster - mother of Krishna.

[Skt. *Yajśōdā* > யசோதை]

யசோவதி *yaśōvati*, பெ. (n.) மேருவுக்கு வடகீழ்பால் ஈசானனுக்குரிய நகரம் (சங்.அக.); the city of īśāna, situated to the north-east of mount, Mēru.

[Skt. *Yajśōvathi* > யசோவதி]

யஞ்சும் *yaññam*, பெ. (n.) ஓகம்; sacrifice, sacrificial worship, offering of an oblation.

[Skt. *Yajna* > யஞ்சும்]

யஞ்சுமூர்த்தி *yañña-mūrtti*, பெ. (n.) 1. யக்கிய புருடன் பார்க்க; see *yakkiyapurudan*. 2. யக்கிஞ்சுமூர்த்தி, 1. பார்க்க; see *yakkiña mūrtti*.

யஞ்சுவராகம் *yaññavarākam*, பெ. (n.) திருமால் பன்றியாக உருவெடுத்தத் தோற்றரவு; the boar-incarnation of Viṣṇu.

யஞ்சுன் *yaññan*, பெ. (n.) நெருப்புக் கடவுள்; the god of fire "இரை யாசையால் வந்த யஞ்சுன்" (தக்கயாகப்.302)

[Skt. *Yajna* > யஞ்சுன்]

யஞ்சோபவீதம் *yaññōpavitam*, பெ. (n.) யக்கி யோபவீதம் பார்க்க; see *yakkiyōpavitam*.

யட்சம் *yaśsam*, பெ. (n.) 1. நாய் - dog 2. மந்திரம் - mantra

[Skt. *Yakṣam* > யட்சம்]

யட்சவாசம் *yaśsavāśam*, பெ. (n.) ஆலமரம்; (தக்கயாகப்.534.உரை.) banyan tree.

[Skt. *Yakṣavāsa* > த. யட்சவாசம்]

யட்சன் *yaśsan*, பெ. (n.) 1. இயக்கன்; yakṣa 2. குபேரன்; Kubera, the lord and wealth 3. இயக்கன், 2. பார்க்க; see *iyakkan*.

[Skt. *Yakṣa* > த. யட்சன்]

யட்சிணி *yaśṣini*, பெ. (n.) 1. இயக்கி; female yakṣa 2. குபேரனுடைய மனைவி; wife of Kubēra, 3. கொற்றவைக்குப் பணி செய்யும் பெண் கடவுள் a goddess in the service of Durgā.

[Skt. *Yakṣini* > யட்சிணி]

யட்டி1 *yaṭṭi*, பெ. (n.) அதிமதுரச்செடி; liquorice plant.

யட்டி2 *yaṭṭi*, பெ. (n.) தண்டாயுதம். (அக.நி); club.

யட்டி3 *yaṭṭi*, பெ. (n.) ஊன்று கோல் (யாழ்.அக.) staff, walking stick.

யட்டி *yatti*, பெ.(n.) முத்தாரம் (யாழ்.அக.); pearl necklace.

[Skt. *Yakṣti* > த. யட்டி]

யத்தனம் *yattanam*, பெ.(n.) முயற்சி; effort, exertion. எத்தனம் பார்க்க; see *ettanam*.

[Skt. *Yatna* > த. யத்தனம்]

யத்தினம் *yattinam*, பெ.(n.) 1. முயற்சி; effort, exertion. 2. எத்தனம் பார்க்க; see *ettanam*.

யதா *yathā*, கு.வி.எ.(adv) எவ்வாறு (வின்); according as, in the same manner as.

[Skt. *Yathā* > யதா]

யதாசக்தி *yatā-śakti*, கு.வி.எ. (adv.) இயன்றளவு (கொ.வ); to the best of one's ability as far as possible.

[Skt. *Yatha-śakti* > த. யதாசக்தி]

யதாநகல் *yatā-nagal*, பெ.(n) சரியானபடி (நகல்); நேர்ப்படி; true copy.

[Skt. *Yata*+ப.நகல்]

யதாப்பிரகாரம் *yatā-p-piragāram*, கு.வி.எ. (adv.) 1. அதுவேபோல; (வின்) in like manner. 2. வழக்கப்படி; (உ.வ.) as usual.

யதாப்பிரதி *yātā-p-pirati*, பெ.(n) யதாநகல் பார்க்க; see *yatānakal*.

யதார்த்தம் *yadārttam*, பெ.(n) உண்மை; (உ.வ) truth; reality.

[Skt. *Yathārtham* + த. யதார்த்தம்]

யதார்த்தவாதி *yadārttavāti*, பெ.(n) உண்மை பேசுவோன்; truth-speaker.

[Skt. *Yathārtha-vādin* > யதார்த்தவாதி]

யதா-தானம் *yatā-tānam*, பெ.(n) முன்னிருந்த இடம்; (உ.வ.) former place, status quo ante.

[Skt. *Yathā-sthāna* > யதாதானம்]

யதாத்திதம் *yatā-titam*, கு.வி.எ. (adv.) உள்ளபடி, just as it is; in fact, actually.

[Skt. *Yathā-sthita* > யதாத்திதம்]

யதி *yati*, பெ.(n) 1. துறவி; ascetic. "யதியாகி யவணிருந்த தோழன்றன்னை" (பாரத. அருச்

சுன்னீர்.53). 2. சீரோசை முடியுமிடம் (தண்டி.110.உரை.); (pros.) caesura.

3. சொற்றொடரில் நிறுத்திப் படிக்கும் இடம் (யாழ். அக.); pause in read. 4. தாளப் பிராணம் பத்தனுள் அங்கம் பலவற்றையும் ஒழுங்கு செய்வது (பரத.தாள.25); (mus.) the element of time measure which specified the different modes of arranging āṅkams, one of tāla-p-pirāṇam. 5. அடக்கம் (யாழ்.அக.); restraint. 6. இளைப்பாற்றி (யாழ்.அக.); that which relieves fatigue.

7. ஒன்றிப்பு (யாழ்.அக.); concentration.

8. மோனை (வின்); alliteration.

9. கைம்பெண் (யாழ்.அக.); widow.

[Skt. *Yati* > த. யதி]

யதிதியதி *yaditimadi*, பெ. (n) அசையும் மற்றும் அசையா சொத்துகள்; movable and immovable property.

[Skt. *Yati* > த. யதி]

யதிப்பிரட்டம் *yadi-p-pirattam*, பெ.(n) யதிவழு (தண்டி.111, குமாரக. உரை) பார்க்க; see *yativalu*.

[Skt. *Yati*+ப.நகல்]

யதிபங்கம் *yati-painkam*, பெ. (n.) யதிவழு பார்க்க; see *yativalu*.

[Skt. *Yati*+bhrasṭa > த. யதிப்பிரட்டம்.]

யதிபதி *yati-pati*, பெ.(n) யதிராசன்; பார்க்க; see *yatirāsan*.

[Skt. *Yati*+bhaṅga > த. யதிபங்கம்.]

யதிபதி *yati-pati*, பெ.(n) யதிராசன்; பார்க்க; see *yatirāsan*.

[Skt. *Yati*+pati > யதிபதி.]

யதிபாத்திரம் *yati-pāttiram*, பெ.(n) இரவலர் கை ஏனம்; (பிச்சைப் பாத்திரம்) begging bowl. (யாழ்.அக.);

[Skt. *Yati*+pattiram > யதிபாத்திரம்.]

யதிபாரா *yatipārā*, பெ.(n.) இதிபாரா பார்க்க; see *Idipārā*. (C.G.)

[Skt. *Yati*+para > யதிபாரா]

யதியாசாரம் *yati-y-āśāram*, பெ.(n.) சமண (சைன) முனிவர்கள் ஒழுக்குதற்குரிய நெறி(விதி)களைக் கூறும் நூல்; (மேருமந்.424, உரை.); a treatise on the conduct of jaina ascetics.

யதிவழு *yati-valurāṣaṇ*, பெ.(n.) ஓசையறும்வழி நெறிப்படவராமல் நிற்பது. (தண்டி.110); (pros) misplaced caesura.

யதீந்திரசரணர் *yatintira-śaraṇar*, பெ.(n.) கூரத்தாழ்வார். (சங்.அக.); *Kūrattālvār*, a disciple of Rāmānjar.

[*Skt. Yaiṅdra-carana* > த. யதீந்திரசரணர்.]

யதீந்திரப்பிரவணப்பிரபாவம் *yatintira-p-piravaṇa-pirapāvam*.பெ.(n.) பிள்ளைலோகாரிய சீயர் இயற்றியதும் மணவாளமாமுனி களின் வரலாற்றைக் கூறுவதுமாகிய நூல்; a biography of Maṇavāla-mā-muṇi by Pillaiōkāriyajiyar.

யதீந்திரப்பிரவணர் *yatintira-p-piravaṇar*, பெ.(n.) மணவாளமாமுனி a vaiṣṇava ācāryar.

[*Skt. Yaiṅdra-pravaṇa* > த. யதீந்திரப்பிரவணர்.]

யதீந்திரன் *yatindiraṇ*, பெ.(n.) யதிராசன் பார்க்க; see *yadirāṣan*.

[*Skt. Yaiṅdra* > த. யதீந்திரன்.]

யது *yatu*, பெ.(n.) நிலவு குலத்து(சந்திர வம்சத்து) யாதவ இனத்து மூல புருடனாகிய அரசன்; (பாரத); an ancient king of the lunar race, the founder of the yādava dynasty.

[*Skt. Yadu* > த. யது]

யதுநாதன் *yatu-nātāṇ*, பெ. (n.) கண்ணன்; lord Kṛṣṇa.

[*Skt. Yadu-nātha* > த. யதுநாதன்.]

யதேச்சம் *yatēccam* (adv.) யதேச்சையாய் பார்க்க; see *yatēccaiyāy*.

[*Skt. Yathēccan* > த. யதேச்சம்.]

யதேச்சாதிகாரம் *yatēccadikāram* பெ. (n.) விருப்பப்படி ஆணை செலுத்துகை; uncontrolled exercise of power; autocracy.

த.வ. தன்னெடுப்பு, அதிகாரம்

[*Skt. Yathēccādhikāra* > த. யதேச்சாதிகாரம்.]

யதேச்சை *yatēccai* கு.வி.எ. (adv) யதேச்சையாய் பார்க்க; see *yatēccaiyāy*.

த.வ. தன்போக்கு

[*Skt. Yathēccanm* > த. யதேச்சை.]

யதேச்சையாய் *yatēccai-y-āy*, கு.வி.எ. (adv.) விருப்பப்படி (கோயிலொ.25); to one's satisfaction; according to one's wish or inclination or pleasure.

த.வ. தன்போக்காக

யதேந்திரியம் *yadēndiriyam*, பெ. (n.) கற்புடைமை; (சங்.அக) chastity.

[*Skt. Yatēndriya* > த. யதேந்திரியம்.]

யதோத்தேசபக்கம் *yatōttēśa-pakkam*, பெ.(n.) ஒரு சொல் நின்றுழி நின்று பலச்சூத்திரங்களும் பலவோத்துக்களும் தன் பொருளே நுதலிவரச் செய்வது (நன். எழுத்து.விருத்.பக்.29.); (gram) method of interpretation in a treatise, by which the sense of the sūtras and the subsections of a chapter is controlled by its heading .

[*Skt. Yathōddēśa-pakṣa* > த. யதோத்தேசபக்கம்.]

யந்திரக்கல் *yandira-k-kal*, பெ. (n.) இயந்திரத்தால் இறுக்கியாக்கப்பட்ட செங்கல். (C.E.M.); pressed brick, as machine-made.

[*Skt. Yantra* > த. யந்திரக்கல்]

யந்திரகிரகம் *yantira-kirakam*, பெ.(n.) 1.பொறி (சூத்திரம்); machine 2. செக்கு; oil-mill.

யந்திரசாபம் *yantira-śāpam*, பெ. (n.) கொற்றவில் (தக்கயாகப்.643); victorious bow.

[*Skt. Yantra+cāpa* > த. யந்திரசாபம்]

யந்திரசாத்திரம் *yantira-śattiram*, பெ.(n.) 1. எந்திரப் பொறிகளைப் பற்றிய நூல்; treatise on mechanics. 2. மந்திரச்சக்கரம் அமைப்பதைத் தெரிவிக்கும் நூல் (யாழ்.அக.) treatise on the art of constructing diagrams for magical incantations.

[*Skt. Yantra* > த. யந்திரம்]

யந்திரம் *yantiram*, பெ.(n.) 1. சூத்திரப்பொறி; machine, mechanical contrivance. "இக்கரை யந்திரத்துட் பட்டதென்ன" (அஷ்டப், திருவேங்கடத்தத். தனியன்) 2. மந்திரச்சக்கரம்; diagrams for magical incantations. "யந்திரங்கள் வரைந்து கட்டி" (தக்கயாகப்.175). 3.தேர் (பிங்); chariot, car. 4. திரிகை. (யாழ்.அக.); grinding-mill. 5.செக்கு. (யாழ்.அக.); oil-mill. 6. தீக்கடைகோல் (யாழ்.அக.); fire-drill.

[Skt. Yantra > த. யந்திரம்]

யந்திரலோகம் *yantira-lōgam*, பெ. (n.) பயறு; pulse.

[Skt. Yantra > த. யந்திரம் + லோகம்]

யந்திரவாவி *yantira-vāvi*, பெ. (n.) எந்திரயுதவியால் நீரை நிறைத்தற்கும் போக்குதற்குரிய நீர்நிலை (சிலப்.3.45 அரும்); tank or reservoir filled or emptied by mechanical means.

[Skt. Yantra > த. யந்திரம்]

யந்திரவூர்தி *yantira-vūrdi*, பெ. (n.) யந்திரவுதவியாற் செல்லுதற்குரிய ஊர்தி (வாகனம்) (வின்); conveyance moved by mechanism.

[Skt. Yantra > த.யந்திரம்+ ஊர்தி]

யந்திரதாபனம் *yantira-tāpanam*, பெ.(n.) தகடு முதலியவற்றில் விரும்பிய பயனை விளைக்கும் மந்திரச்சக்கரம்(ஸ்தாபிக்குஞ் சடங்கு) உருவாக்கும் செயல்; ceremonial fixing of a plate or palm leaf engraved with magical diagrams.

[Skt. Yantra + stapa > த. யந்திரதாபனம்]

யந்திரு *yantiru*, பெ. (n.) 1. ஆளுவோன்; ruler. 2 குதிரைப்பாகன்; horse-groom. 3. தேர்ப்பாகன்; charioteer.

[Skt. Yantr > யந்திரு]

யமகண்டம் *yama-kandam*, பெ. (n.) 1. ஒவ்வொரு நாளிலும் காலனுக்கு (எமனுக்கு) உரியதாகக் கருதப்பட்ட மூன்றே முக்கால் நாழிகைப் பொழுது; (Astrol.) the period of 1.5 hours of a day, presided over by yama and hence considered in-auspicious. 2. ஒருவன் வாணாளில் (ஆயுளில்) உயிருக்கு பேரிடைஞ்சலான (அபாயமான) காலம்; the

period of danger to one's life.

[Skt. Yama > த. யம + கண்டம்]

யமகண்டம்பாடு-தல் *yamakandam-pādu*, (செ.கு.வி) (v.i). உயிருக்கு பேரிடைஞ்சலான கட்டுப்பாட்டுக் (அபாயமான நிபந்தனைக்) குட்பட்டு பாடுதல்; to compose verses under stringent conditions, the penalty for the breach of which is death.

[Skt. Yama > த.யம+ கண்டம் + பாடு]

யமகண்டவேளை *yamakand-a-vēlai*, பெ.(n.) யமகண்டம் பார்க்க; see yama-kandam.

[Skt. Yama > த. யம + கண்டவேளை]

யமகண்டன் *yamakandan*, பெ.(n.) 1. வலியோன்; strong, powerful person. "அந்த யமகண்டனை யார் வெல்லுகிறது" (குருபரம்.190) 2. ஒரு காணாக் கோள்; an invisible planet. 3. யமகண்டம் பார்க்க; see yamakandam.

[Skt. Yama > த. யம கண்டன்]

யமகம் *yamagam*, பெ.(n.) வந்த எழுத்துகளே பொருள் வேறுபடச் செய்யுளின் சீர் அல்லது அடிகளிற் பின்னும் வருவதாகிய மடக்கு என்னும் அணி.(தண்டி.90 வரை) repetition, in a stanza, with changes of meaning sometimes effected by changes in the division of words, dist. fr. tiripu.

[Skt. Yamaka > த. யமகம்]

யமகவந்தாதி *yamaga-v-andādi*, பெ.(n.) யமகத்தோடு வரும் அந்தாதி; a kind of antāti poem with yamakam in each verse. "யமக வந்தாதியை வாசிமினே" (அஷ்டப். திருவரங்கத் தந். தனியன்).

[Skt. Yamaka > த. யமகவந்தாதி]

யமகாதன் *yama-gādagan*, பெ. (n.) 1. பேராற்ற லுள்ளவன் (உ.வ); man of great ability. 2. மிகச் சமர்த்தன்; man of great intelligence. 3. மிகவும் பொல்லாதவன்; wicked man.

[Skt. Yama + த. யமகாதன்]

யமகாளிந்தி *yama-kālinḍi*, பெ. (n.) சராயுந்தி; the river Sarayū. (யாழ்.அக.)

[Skt. Yamakālinḍi + யமகாளிந்தி]

யமகிங்கரன் *yama-kingaran*, பெ. (n.)

1. யமதூதன்¹ பார்க்க; see *yama-dūdan*.
2. யமபடன் பார்க்க; see *yamapaḍan*.

யமகீடம் *yama-kēḍam*, பெ. (n.) புழுவகை; wood-louse. (சங்.அக.).

[Skt. *Yama-kiṭa* > த.யமகீடம்]

யமசபம் *yamaśapam*, பெ. (n.) காலனது அவை (இயமனது சபை) (யாழ்.அக.); *yama's court*.

[Skt. *Yama-sabha* + த.யமசபம்]

யமதக்கினி *yamatakkini*, பெ.(n.) a sage சமதக்கினி எனும் முனிவன்; பார்க்க; see *samtakkinī*.

[Skt. *Jamadagni* > த.யமதக்கினி]

யமதங்கி *yamataṅki*, பெ.(n.) a sage சமதக்கினி; பார்க்க;(தொல்.டாமி.உரை); see *samtakkinī*.

[Skt. *Yamadagni* > த.யமதங்கி]

யமதங்கிமைந்தன் *yamatdaṅgi-main-iaṅ*, பெ.(n.)பரசுராமன்; *paraśurāma* யமதங்கி-மைந்தனைச் சாரவே (பாரத.குருகுல.134);

[யமதங்கி+மைந்தன்]

[Skt. *Jamadagni* > த.யமதங்கி]

யமதர்மராசன் *yama-tarma-rāsaṅ*, பெ.(n.)1. காலன்; *yaman* 2. நடுவு நிலை குன்றாதவன்; just, upright man.

[Skt. *Yama + tarama+rājan* > த.யமதர்மராஜன்]

யமதூதன் *yama-dūdan*, பெ.(n.)1. காலனது தூதன்; messenger of *yama*. 2. யமதூதி; பார்க்க; see *yama-dūdi*.(யாழ்.அக.)

[யமன் + தூதன்]

[Skt. *Yama* > த.யம]

யமதூதி *yama-dūdi*, பெ.(n.) நாகத்தின் நச்சுப்பல் நான்கனுள்ளொன்று (சீவக.1288.உரை); a fang of the serpent, one of four *naccu-p-pal*, q.

[Skt. *Yama+dūti* > த.யமதூதி]

யமப்பிரியம் *yama-p-piriyam*, பெ.(n.) 1. அத்தி country fig 2. ஆலமரம் banyan.

[Skt. *Yama+priya* > த.யமப்பிரியம்]

யமபகினி *yamapagini*, பெ. (n.) யமுனை நதி; the river *yamunai*. (யாழ்.அக.)

[Skt. *Yama+bhagini* > த.யமபகினி]

யமபடம் *yama-patam*, பெ.(n.) யமஉலகத்தின் விவரங்களையும் அங்கே பாவிசுள் நுகரும் துன்பங்களையும் காட்டும் சித்திரப்படம்; map or picture of *yama's world*, showing in detail the tortures inticted on sinners.

[Skt. *Yama* > த.யமபடம்]

யமபடன் *yama-paṭan*, பெ. (n.) இயமனது ஏவலாள்; servant of *yama* "யமபட ரெனுந்திமிர மணுகாக் கதி" (தாயு.மலைவளர்.1)

[Skt. *Yama* > த.யம]

யமபுரம் *yama-puram*, வெ.(n.)எமனுடைய பட்டணம்(சங்.அக.); *yaman's city*.

[Skt. *Yama* > த.யமபுரம்]

யமபுரி *yama-puri*, யமபுரம் பார்க்க; see *yama-puram* "யமபுரியேறுவர்" (பெருந்தொ.1176).

யமயாதனை *yama-yātanai*, பெ.(n.)இயம வேதனை பார்க்க; see *yama-vētanai*.

[Skt. *Yama+ yātanai* > த.யமயாதனை]

யமரதம் *yama-ratam*, பெ.(n.) யமவாகனம் பார்க்க; see *yama-vāgaṅam*.

[Skt. *Yama+ratha* > த.யமரதம்]

யமராசன் *yama-rāśaṅ*, பெ.(n.) இயமன் பார்க்க; see *yaman*. "அடைமொரு தண்டி லெற்றும் யமராசன்" (குக்கயாகப். 444)

[Skt. *Yama-rāja* > த.யமராசன்]

யமலோகம் *yama-lōgam*, பெ. (n.) 1. எமனுடைய உலகம்; *yaman's world*. 2. நரகம்; hell; place of torture.

[Skt. *Yama* > த.யமலோகம்]

யமவாதை *yama-vātai*, பெ.(n.) யமவேதனை பார்க்க; see *yama-vēdanai*.

[Skt. *Yama+vātai* > த.யமவாதை]

யமவிரதம் *yama-viratam*, பெ. (n.)1. இயமத்தைக் கடைபிடிக்கை; practice of *iyamam*; (யாழ்.அக.) 2. ஒருபாற்கோடாது (பாரபட்சமின்றி) அரசமுறை நடத்துகை;

impartial adminis- tration of government.

[Skt. Yama > த. யம + விரதம்]

யமவேதனை *yama-vēdanai*, (n.) பெருந்துன்பம் (கொ.வ) excruciating pain.

[Skt. Yama+vēdanai > த. யமவேதனை]

யமளம் *yamaḷam*, பெ. (n.) இணை; இரட்டை (யாழ்.அக.) couple; pair; twins.

[Skt. Yamaḷa > த. யமளம்]

யமற்கேளம் *yamarkōḷam*, பெ. (n.) கடுக்காய் chebulic myrobalan.

யமன் *yaman*, பெ. (n.) 1. எண்திசைக் காவலருலொருவனும் தென்திசைக்கு உரியவனுமான கடவுள் (திவா.); yaman, the God of death, regent of the South, one of aṣṭa-tikku-p-pālakan. q.v. "எருமைப்பகட்டின் மிசை யமனேறவே" (தக்கயாகப். 463.); 2. நாகத்தின் நச்சுப்பல் நான்கனுளொன்று (சீவக. 1288, உரை); a fang of the serpent, one at four naccu-p-pal. q.v.

[Skt. Yama > யமன்]

யமனி *yamani*, பெ.(n.) யமபுரம் பார்க்க; see yamapuram. "யமனி சாரும்" (சிவதரு. சுவர்க்க நரக.41)

[Skt. Sam-yamani > த.யமனி]

யமனிகை *yamanigai*, பெ.(n.) யவனிகை பார்க்க; see yavanigai.

[Skt. Yavanikā > யமனிகை]

யமுனை *yamunai*, பெ.(n.) பிரயாகையிற் கங்கை யாற்றுடன் கலக்கும் ஓர் ஆறு; Jamuna which joins the Ganges at Prayāga. யமுனைக் கரைக்கென்னை யுய்த்திடுமின் (திவ்.நாய்ச்.12,4)

[Skt. Yamuna > த. யமுனை]

யமுனைத் துறைவன் *yamunai-t-turaivan*, பெ.(n.)1. கண்ணன்; Kannan, as lord of the region of the Jamuna. "தூய பெருநீர் யமுனைத் துறைவனை" (திவ்.திருப்பா.5). 2. மாலியச்சான்றோரான ஆளவந்தார்; a Vaishnava accaryar. எதிகட்கிறைவன்

யமுனைத்துறைவன் (திவ்.இராமாநாசநூற்.21).

யாகத்தம்பம் *yāga-t-tamapam*, பெ. (n.) வேள்வித் தூண், யூபம். (தக்கயாகப்.505.உரை); sacrificial post.

[யாகம் + தம்பம்]

[Skt. Yāga > த. யாக + தம்பம்]

யாகத் திரவியம் *yāga-t-tiraviyam*, பெ.(n.) வேள்விப் பொருள் ; articles of sacrifice.

[Skt. Yāga + tiraviyam > யாகதிரவியம்]

யாக நிலை *yāga-nilai*, பெ.(n.)யாகசாலை பார்க்க; see yāga-śālai. "வான்றருஞ் சுரபி யாக நிலைபுக" (இரகு. தேனுவ.52.)

[Skt. Yama+ > த. யாகம் + நிலை]

யாகப்பிறையான் *yāga-p-piraiyān*, பெ.(n.) தக்கனது ஓகத்தினால் தோன்றிய நிலவு; the moon arising our of Daksa's sacrificial fire. "யாகப்பிறையா னினியென்னகம் புகுந்து (தக்கயாகப்.63, விசேடக் குறிப்பு)

[Skt. Yāga > யாகம் + பிறையான்]

யாகபத்தினி *yāga-pattini*, பெ.(n.)1. யாகபதியின் மனைவி; wife of yāga pati or sacrificer, as taking part in the sacrificial ceremonies. "இவர் தமக்குரியாளகிய யாகபத்தினியுமான (பாரத. சூ.து.199)" 2. திரௌபதி; (யாழ்.அக.) Draupadi.

[Skt. Yāga + pattini > த. யாகபத்தினி]

யாகபதி *yāga-pati*, பெ.(n.)1. வேள்வியியற்றுபவன்; one who performs a sacrifice; 2. இந்திரன்; (இலக்.அக.) Indraṇ.

[Skt. Yāga+ > யாகபதி]

யாகபன்னி *yāga-panni*, பெ.(n.)1. யாகபத்தினி பார்க்க; see yāga-pattini மாமியென் றியாக பன்னியை (தக்கயாகப்.504)

[Skt. Yāga+ panṇi > த. யாகபன்னி]

யாகபாகம் *yāga-pāgam*, பெ.(n.)1. அவிர்ப்பாகம்; (யாழ்.அக.) libentions or oblations offered in sacrifices.

[Skt. Yāga > த. யாகம் + பாகம்]

யாகபாரி *yāga-pāri*, பெ.(n.) யாகதட்சிணை (யாக புருடன் மனைவி) "தக்கணை யாக பாரியென" (இரகு. அரசி.20); fees given at a sacrifice, considered as the wife of sacrifice personified.

[Skt. *Yāga+bhāryā* > த. யாகபாரி]

யாகபேரம் *yāka-pēram*, பெ.(n.) கோயிலுள் ஓகச் சாலைக்குரிய மூர்த்தி (Loc); the idol that presides over the sacrificial hall of a temple.

[Skt. *Yāga+bēra* > யாகபேரம்]

யாகபோசனர் *yāga-pōsanar*, பெ.(n.) வானோர்; (யாழ்.அக.) Gods.

[Skt. *Yāga+pōsanar* > த. யாகபோசனர்]

யாகம் *yāgam*, பெ.(n.) 1. பதினெட்டு வகைப்பட்ட வேள்வி; (திவா) sacrifice, of eighteen kinds. 2. ஐவகை(ஓகம்); sacrifice of five kinds. 3. ஐவகையாகம்; venetics of siritual discipline. 4. திருவாராதனம்; worship.

[Skt. *Yāga* > த. யாகம்]

யாகமண்டபம் *yāga-maṇḍapam*, பெ.(n.) யாகசாலை பார்க்க; see *yāga-sālai*.

[Skt. *Yāga* > த. யாகம் + மண்டபம்]

யாகவிபாகம் *yāka-vipāgam*, பெ.(n.) ஓகத்திற்கிடைக்கும் அவிர்ப்பாகம்; oblations at a sacrifice. "இழைத்த யாகவிபாக முற்பட வுண்ணலாம்" (தக்கயாகப்.248)

[Skt. *Yāga+vib* > த. யாகவி]

யாகவுப்பு *yāga-v-uppu*, பெ.(n.) பூரணாதியுப்பு (மூ.அ.) பார்க்க; see *pūraṇātiuppu*.

[Skt. *Yāga* > யாக + உப்பு]

யாகுவம் *yākuvam*, பெ.(n.) சாவகத்தீவு (யாழ்.அக.) the island of Java.

[Perh. *Yāvaka* > த. யாகுவம்]

யாங்கர் *yāṅkar*, பெ.(n.) அரக்கர்; *rākṣasas* (அக.நி.).

யாசகத்திருநாள் *yāśaka-t-tiruñal*, பெ.(n.) பலரிடத்தும் இரந்து பெற்று நடத்துந்

திருவிழா(இ.வ.); festival performed by raising donations to meet the expenses.

[Skt. *Yācaka* > த. யாசகம்]

யாசகம்¹ *yāśagam*, பெ.(n.) இரப்பு; begging "யாசகத்தினிழி வரவு" (சேது.சேதுசருக்.மே)

[Skt. *Yācaka* > த. யாசகம்]

யாசகம்² *yāśagam*, பெ.(n.) 1. அரசயானை; Royal elpehant. 2. மதயானை; rutting elephant.

[Skt. *Yājaka* > த. யாசகம்]

யாசகன்¹ *yāśakan*, பெ.(n.) இரப்போன்;(திவா) beggar menddicant.

[Skt. *Yācaka* > த. யாசகன்]

யாசகன்² *yāśakan*, பெ.(n.) வேள்வி செய்விப்பவன்; priest officiating at a sacrifice.

[Skt. *Yājaka* > த. யாசகன்]

யாசனம் *yāśanam*, பெ.(n.) வேதியனாக இருந்து யாகஞ்செய்விக்கை; enabling one to perform a sacrifice by officiating as priest.

[Skt. *Yājana* > த. யாசனம்]

யாசனை *yāśanai*, பெ.(n.) 1. வேண்டுகல்; request. 2. பிச்சை (சங்.அக) alms.

[Skt. *Yācanā* > த. யாசனை]

யாசி-த்தல் *yāci*, (செ.கு.வி) இரத்தல் beg; to ask alms. "எத்தகையோர்களும் யாசிக்கப்படும் அத்தகை வித்தக" (விநாயகபு. 4.73.36)

[Skt. *Yāci* > த. யாசி]

யாசிதகம் *yāsitagam*, பெ.(n.) 1. வட்டி முதலியன இன்றித் திருப்பிக் கொடுப்பதாகப் பெற்ற பொருள்; (சக்கிரந்தி,96) that which is lent without interest. 2. வாடகையின்றி பயன்படுத்தித் திருப்பிக் கொடுப்பதாகப் பெற்ற பொருள்; thing borrowed for use without rent.

[Skt. *Yācitaka* > த. யாசிதகம்]

யாசிதம் *yāsi-dam*, பெ.(n.) யாசிதகம் பார்க்க; see *Yāsi-tagam* (சக்கிரந்தி,141)

[Skt. Yācita > த. யாசிதம்]

யாஞ்ஞவல்கியம் *yāññavalkiyam*, பெ (n.)
1. நூற்றெட்டு மறைமங்களுள்(உபநிடதம்) ஒன்று;
an upanisad, one of 108. 2. அற(தரும) நூல்
பதினெட்டினொன்று; a sanskrit text book of
Hindu law, ascribed to yājñavalkya, one
of 18 tarumanūl, q.v. n opanisad, one of
108.

[Skt. Yājñavalkya > த. யாஞ்ஞவல்கியம்]

யாத்திராகமம் *yāttirāgamam*, பெ (n.)
விவிலியநூலுட் பழைய ஏற்பாட்டின் உட்பிரிவு
(கிறித்து); the book of exodus, in the Old
Testament.

[Skt. Yātrā+āgama > யாத்திராகமம்]

யாத்திராகரணம் *yāttirākaranam*, பெ (n.)
1. வழிச்செலவு செய்கை (பயணம் பண்ணுகை);
travelling, make expedition. 2. பொழுது
போக்கு; hobby.

[Skt. Yātrā+karana > த. யாத்திராகரணம்]

யாத்திராதானம் *yāttirā-tānam*, பெ (n.)
1. விழா (யாத்திரை), திருவிழா (உற்சவம்) இவற்றின்
தொடக்கத்தில் அவை இடையூறின்றி முற்றுப்
பெறுமாறு கொடுக்கும் கொடை (தானம்);
propitiatory gift made at the beginning of
a journey or of a festival to insure its
successful termination. 2. சாகுந்தறுவாயிற்
கொடுக்கும் கொடை (தானம்); propitiatory gift
made in-death-bed.

[Skt. Yātrā+sthāna > த. யாத்திராதானம்]

யாத்திராப்பிரசங்கம் *yāttirāpīraśaṅgam*, பெ
(n.) செலவில் (யாத்திரை) இருக்கை (யாழ்.அக.);
being on tour.

[Skt. yātrā+pra-saṅga > த. யாத்திராப்பிரசங்கம்]

யாத்திரிகர்விடுதி *yāttirigar-vidudī*, பெ.(n.)
செலவு(பிரயாணஞ்) செய்வோர் தங்குதற்குரிய
கட்டடம்; travellers bungalow.

[Skt. Yātrika > த. யாத்திரிகர்+ விடுதி]

யாத்திரிகள் *yāttirigaṇ*, பெ.(n.) கோயில்களுக்குச்
செலவு (தலயாத்திரை) செய்வோன்; traveller,
pilgrim.

[Skt. Yātrika > த. யாத்திரிகள்]

யாதசாம்பதி *yātaśāmpadī*, பெ. (n.) மழைக்
கடவுள் (வருணன்) (யாழ்.அக.) Varunan.

[Skt. Yādasāmpat > த. யாதசாம்பதி]

யாதபதி *yādapatī*, பெ. (n.) 1. கடல்; sea.
2. மழைக்கடவுள் (வருணன்); varunan.

[Skt. Yādaḥ-patī > த. யாதபதி]

யாதம்¹ *yātam*, பெ.(n.) யானைத் தோட்டி (வின்);
elephant goad.

[Skt. Yāta > த. யாதம்]

யாதம்² *yātam*, பெ.(n.) யாதவம் (யாழ்.அக.) பார்க்க;
see yadavam.

யாதவம் *yādavam*, பெ.(n.) மாட்டுமந்தை
(யாழ்.அக.); stock of cattle.

[Skt. Yādava > த. யாதவம்]

யாதவர் *yādavar*, பெ.(n.) 1. யதுவமிசத்தவர்;
yādavas as descendants of yadu. "சேதிபர்
யாதவரே" (கலிங்.316,புதுப்.) 2. இடையர்(பொ.வ);
persons of the cowherd caste.

[Skt. Yādava > த. யாதவர்]

யாதவன் *yādavan*, பெ.(n.) கண்ணபிரான்;
kṛṣṇa. "யாதவன் துவரைக்கிறையாகிய மாதவன்"
(பெரியபு.திருமலை.14)

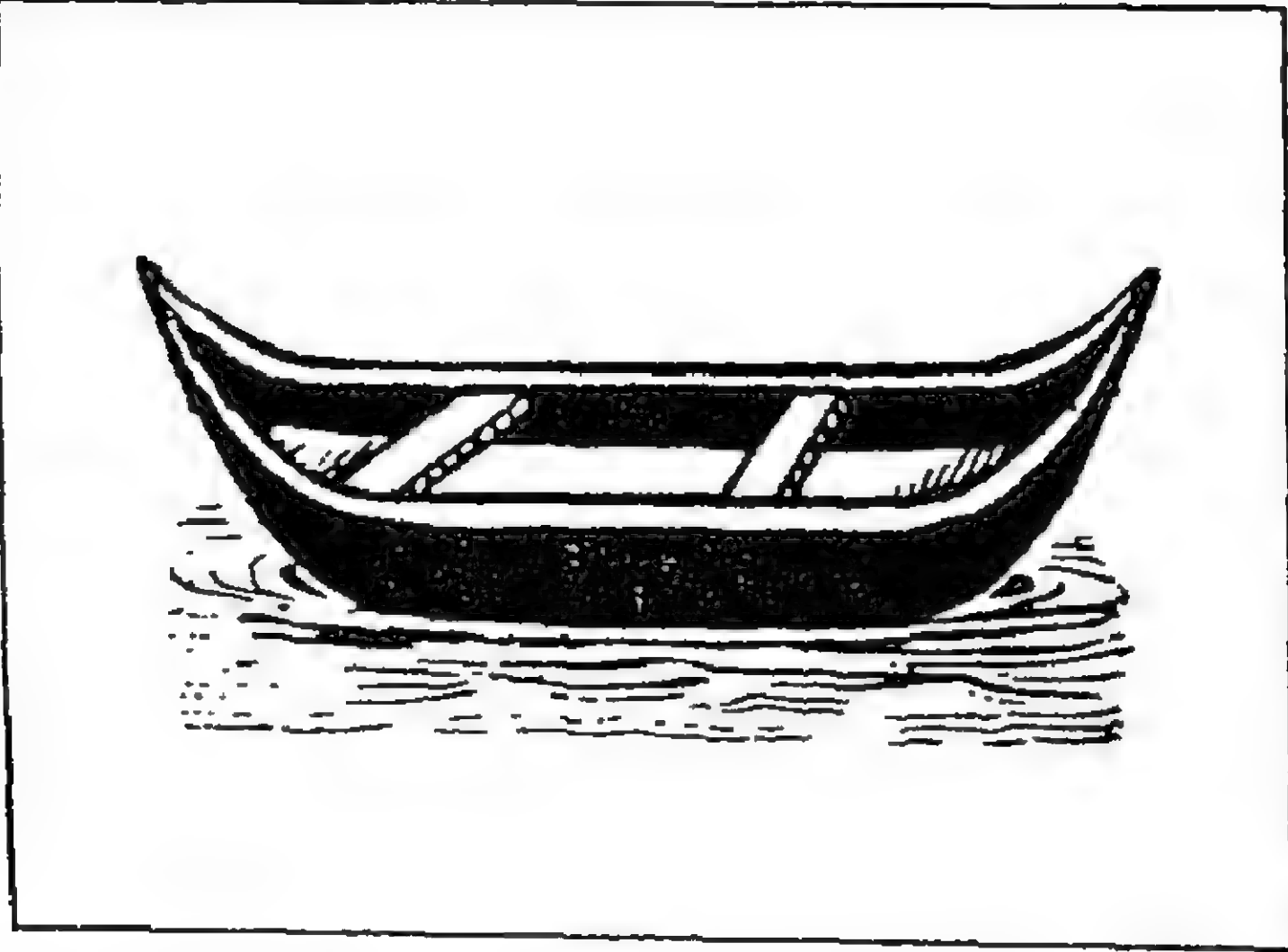
[Skt. Yādava > த. யாதவன்]

யாதவி *yādavi*, பெ.(n.) 1. குந்தி; Kunti, as a
female descendant of yadu. "இறைவனு
மகிழ்ந்து பின்னும் யாதவிக்குரைப்ப" (பாரத
சம்பவ.85) 2. சிவை(உமை) (யாழ்.அக.); the
Goddess Umā, as the sister of kṛṣṇa.

[Skt. Yādavi > த. யாதவி]

யாதனம்¹ *yatanam*, பெ.(n.) 1. யாதனை, 1,3 பார்க்க; see *yātanai*, 1, 3.

யாதனம்² *yātanam*, பெ.(n.) 1. மரக்கலம் (சது.) boat. 2. தெப்பம் (யாழ்.அக.); raft.

யாதனாசரீரம் *yātanāśarīram*, பெ.(n.) அளறு (நரகம்) நுகர்தற்குரிய உடல் (தேகம்); the body created to undergo the experiences of hell "பாவம் யாதனாசரீர நல்குமாறு" (ஞானவா.சித்.18)

[Skt. Yātana + śarirā > த. யாதனாசரீரம்]

யாதனை *yatanai*, பெ.(n.) 1. நோவு (வேதனை); pain, agony, torment, suffering. "அடைந்தடைந்த திங்கி யாதனையா வழிந்ததல்லால்" (தாய்.ஆகார.30) 2. அளறு (நரக)த் துன்பம் வேதனை (சூடா); the tortures of hell. "யாதனையுண்டு கொல்" (சிவதரு. சுவர்க்க நரக.188). 3. துக்கம் (பிங்) anguish

[Skt. Yādava > த. யாதவர்]

யாதவர் *yādavar*, பெ.(n.) 1. யதுவமிசத்தவர்; yādavas as descendants of yadu "சேதிபர் யாதவரே" (கலிங்.316,புதுப்.) 2. இடையர் (பொ.வ); persons of the cowherd caste. "யாதனையுண்டு கொல்" (சிவதரு. சுவர்க்க நரக.188) 3. வருத்தம் (பிங்.); anguish, distress.

[Skt. Yātanā > த. யாதனை]

யாதாத்மியம் *yādādmīyam*, பெ.(n.) உண்மை-யான நிலை; exact condition, true state.

[Skt. Yāthātmya > த. யாதாத்மியம்]

யாதாயாதமாயலை-தல் *yātāyātamāyalai*, செ.கு.வி (V.i.) போவதும் வருவதுமாய் அலைதல் (பார்ப்); to be wandering to and fro.

யாதார்த்தியம் *yātārttiyam*, பெ.(n.) உண்மை (சத்தியம்) (இலக்.அக.); truth.

[Skt. Yāthārthya > த. யாதார்த்தியம்]

யாதாத்து *yātāttu*, பெ.(n.) 1. நினைவுக்குறிப்பு; written memorandum. 2. ஒத்த வேலை செய்வோர் அவ்வேலை பற்றித் தம்முள் எழுதும் நினைவுக்குறிப்பு; official memorandum addressed by one official to another of equal status. 3. ஆவணங்களில் (பத்திரம்) வரிப் பிளப்பு முதலியவற்றைக் குறிக்குங் குறிப்பு. (இ.வ.); memorandum of interlineation, etc., in a document.

த.வ. இடைக்குறிப்பு

[Skt. Yāddāṣṭ > த. யாதாத்து]

யாதி *yadi*, பெ.(n.) 1. நினைவு; memory. "எனக்கு யாதி இல்லை". 2. ஆழ்ந்த கருத்து; deep thought.

[U. Yād > த. யாதி]

யாதிகள் *yadigan* பெ.(n.) வழிச்செல்வோன் (சங்.அக.) traveller.

[Skt. Yātika > த. யாதிகள்]

யாபனம் *yābanam*, பெ.(n.) 1. பொழுது போக்குகை; whiling away one's time. 2. தாமதிக்கை; delaying. 3. இகழுகை; despising.

[Skt. Yāpana > த. யாபனம்]

யாமியோத்தராந்தம் *yāmmiyōttarāntam*, பெ.(n.) (வானியல்) வான அளவில் தெற்கு வடக்காகவுள்ள தொலைவு (C.G.); (Astron) azimuth, as the distance from north to south.

[Skt. Yāmya+uttara+antara > த. யாமி-யோத்தராந்தம்]

யாமளருபதேசம் *yāmaḷarubadēśam*, பெ.(n.) ஒரு நுண்ணுத்தி (தாந்திரிகம்) நூல் (தக்கயாகப் 168, உரை); a tantric treatise.

[Skt. Yāmala+upadēśa > த. யாமள(ருபதேசம்)]

யாமளாக்கினி *yāmaḷākkini*, பெ. (n.) பெருங் கொற்றவையாகிய காளியின் தீ (தக்கயாகப். 666. உரை); the fire of Mahākāli.

யாமளாசாரியர் *yāmaḷāśāriyar*, பெ.(n.) யாமளாகமத்தின் வழியொழுகும் பெரியோர். (தக்கயாகப். 51, உரை.); the principal followers of yāmaḷākamam.

[Skt. Yāmala+ācārya > த.யாமளாசாரியர்]

யாமளேந்திரர் *yāmalēndirar*, பெ.(n.) இசைத் தமிழ் நூலாசிரியருளொருவர்; (சிலப். உரைப்பாயி); author of a treatise on icai-t-tamil.

யாவத்தீவு *yāvattīvu*, பெ.(n.) யவத்தீவு (வின்); the Island of Java.

த.வ. யாவம், யாவா

[Skt. Yava-dvīpa > த. யாவத்தீவு]

யுக்தம் *yuktam*, பெ. (n.) 1. தகுதி (கொ.வ.); fitness, suitability, propriety. 2. தொடர் மொழியினிறுதியில் கூடினது என்ற பொருளில் வருஞ்சொல்; the second member of a compound word meaning that which is combined 'with'.

[Skt. Yukta > த. யுக்தம்]

யுக்தி *yukti*, பெ.(n.) 1. பொருத்தம்; fitness. 2. கருதுகோள் (அனுமானம்); inference. 3. காரணம் (நியாயம்) (வின்); reason, argument. 4. கூரியவறிவு; keen understanding, acute intellect. 5. சூழ்ச்சி (கொ.வ.); plan, scheme, device. 6. அறிவுரை புத்திமதி (வின்); counsel, advice. 7. பகுத்தறிவு (விவேகம்) (வின்); discrimination. 8. ஆராய்வு (வின்); deliberation. 9. சூழ்ச்சி(உபாயம்) (வின்); expedient, artifice.

[Skt. Yukti > த. யுக்தி]

யுகம் *yukmam*, பெ.(n.) இணை, இரட்டை; pair, couple, brace.

[Skt. Yugma > த. யுகம்]

யுகசந்தி *yugaśandi*, பெ.(n.) (வானியல்) ஒரு

ஊழியின் (யுகம்) முடிவினின்றும் அடுத்த ஊழியின் (யுகம்) தொடக்கத்தினின்றும் சேர்த்ததும் முன் ஊழியின் ஆறிலொருபங்குமான காலப்பகுதி; (Astron.) period comprising the end of the next equivalent to one-sixth of the duration of the earlier yuga.

[Skt. Yuga+sandhi > த. யுகசந்தி]

யுகதருமம் *yuga-tarumam*, பெ.(n.) நூலின்படி (சாத்திரம்) அந்த அந்த ஊழியில் (யுகம்) நடக்கவேண்டிய நடைமுறை (வின்); the characteristics of a particular yuga as detailed in the śāstras.

த.வ. ஊழிநடப்பு

[Skt. Yuga > த. யுகம் + தருமம்]

யுகந்தரம் *yugandaram*, பெ.(n.) 1. ளர்க்கால்; pole of a carriage to which the yoke is fixed. 2. ஒரு நாடு; a countrysy.

[Skt. Yugan-dhara > த. யுகந்தரம்]

யுகப்பிரளயம் *yuga-p-pralāyam*, பெ.(n.) நான்கு ஊழியின்(யுகம்)முடிவில் நிகழும் அழிவு (பிரளயம்) (வின்); cosmic deluge at the end of a cycle of yugas.

[Skt. Yuga+pra-laya > த. யுகப்பிரளயம்]

யுகபத்திரிகை *yugapattirigai*, பெ.(n.) மரவகை; aśokatree.

[Skt. Yugapatitikā > த. யுகபத்திரிகை]

யுகபேதம் *yuga-bēdam*, பெ.(n.) ஊழிகளுக்கும் (யுகம்) உண்டாகும் நடைமுறையின் வேறுபாடு (வின்); the difference in characteristics between one yuga and another.

[Skt. Yuga+bhēda > த. யுகபேதம்]

யுகம்¹ *yugam*, பெ.(n.) 1. கிருதயுகம், திரேதாயுகம், துவாபரயுகம், கலியுகம், என்ற நால்வகையிட்ட நீடிய காலம்.(பிங்); age, aeon, a long period of time, of which there are four, viz., kiruta-yukam, tirētā-yukam, tunāpara-yukam, kali-yukam. 2. இரட்டை; pair, couple, brace" பதுகத் தொழில் கொடு" (கம்.ரா.நகர.149) 3. யுகம் (யாழ்.அக.) yoke. 4. நான்கு முழங்கொண்ட அளவு.

(யாழ்.அக.); a measure of four cubits.

[Skt. Yuga > த. யுகம்¹]

யுகம்² *yugam*, பெ.(n.) உலகம் (பூமி) (பிங்); earth.

யுகமுடிவு *yugamuḍivu*, பெ.(n.) ஊழியின்(யுகம்) முடிவு (யாழ்.அக.); the end of a yuga.

[Skt. Yuga > த. யுகம்]

யுகவத்திரகம் *yugavattiragam*, பெ.(n.) திருவாத்தி (தைலவ.தைல.51.); holy mountain ebony.

[Skt. Yugapatraka > த. யுகவத்திரகம்]

யுகளம் *yugalam*, பெ.(n.) இரட்டை; pair, brace.

"சேவடி யுகள மல்லது (பதினொ. மூத்தபிள்ளையாக)"

த.வ. இணை

[Skt. Yuga la > த. யுகளம்]

யுகளி *yugali*, பெ.(n.) யுகளம் (வின்) பார்க்க; see yugalam.

[Skt. Yugali > த. யுகளி]

யுகாதி *yugāti*, பெ.(n.) 1. ஊழியின் (யுகம்) தொடக்கம் (சங்.அக.); beginning of the year. 2. தெலுங்கர், கன்னடர் முதலியோரின் ஆண்டுப் பிறப்பு; the new year day of the Telugus and the Kanarese. 3. அருகன்; Arhat. 4. கடவுள் (யாழ்.அக.); god.

[Skt. Yugādi > த. யுகாதி]

யுகாந்தப்பிரளயம் *yugānta-p-pirālayam*, பெ.(n.) யுகப்பிரளயம் (வின்) பார்க்க; see yuga-p-pirālayam.

[Skt. Yugānta+Pra-laya > த. யுகாந்தப் பிரளயம்]

யுகாந்தம் *yugāndam*, பெ.(n.) 1. ஊழியின் (யுகம்) முடிவு(வின்); the end of yuga. 2. யுகப்பிரளயம் (யாழ்.அக.) பார்க்க; see yuga-p-pirālayam.

[Skt. Yugānta > த. யுகாந்தம்]

யுகாந்தாக்கினி *yugāntākkini*, பெ.(n.) ஊழித்தீ (தக்கயாகப். 67, உரை); the all consuming fire at the end of a cycle of yugas.

[Skt. Yugantāgni > த. யுகாந்தாக்கினி]

யஞ்சானன் *yuñśānaṇ*, பெ.(n.) ஓகப் பயிற்சி (யோகாப்பியாசம்) செய்வோன் (கங்.அக.); one

who practises yōga, yogi.

[Skt. Yuñjāna > த. யஞ்சானன்]

யுத்தகளம் *yuttakalam*, பெ.(n.) போர்க்களம் (பிங்); battle-field.

[Skt. Yuddha > த. யுத்தம்+களம்]

யுத்தசன்னத்தன் *yuttaśannattan*, பெ.(n.) போர்க்கோலங் கொண்டவன் (வின்); one armed or equipped for battle.

[Skt. Yuddha+san-naddha > த. யுத்த சன்னத்தன்]

யுத்தசன்னாகம் *yutta-śannāgam*, பெ.(n.) போருக்கு முன்னேற்பாடு (ஆயத்தம்) (வின்); preparation for battle, preparedness for war.

[Skt. Yuddha+san-nāha > த. யுத்த சன்னாகம்]

யுத்தசன்னியாசம் *yuttaśanniyāśam*, பெ.(n.) சூளுறவு(சபதம்) செய்து போர்த் தொழிலினின்று நீங்குகை(வின்); renunciation of military life, under a vow.

[Skt. Yuddha+san-nyāsa > த. யுத்த சன்னியாசம்]

யுத்தநாதி *yuttanādi*, பெ.(n.) (வானியல்) குறித்தகாலத்திலுள்ள கோள் இயக்கப் (அயனசலன) பாகை (வின்); (Astron.) precession of the equinoxes at a given time.

[Skt. Yukta+nāti > த. யுத்தநாதி]

யுத்தநாதிவாக்கியம் *yuttanādivākkiyam*, பெ.(n.) கோள் இயக்க (அயனசலன) வாய்பாடு (வின்); (Astron.) table of the precession of the equinoxes for a given time.

யுத்தம்¹ *yuttam*, பெ.(n.) போர்(பிங்); battle, fight, war.

[Skt. Yuddha > த. யுத்தம்¹]

யுத்தம்² *yuttam*, பெ.(n.) 1. பொருத்தம்(வின்); fitness, propriety. 2. யுத்தம், 2 (வின்) பார்க்க; see yuktam, 2. 3. நான்கு முழங்கொண்ட அளவு. (யாழ்.அக.); a measurement.

[Skt. Yukta > த. யுத்தம், 2]

யுத்தமுகம் *yuttamugam*, பெ.(n.)
போர்முனை(வின்); battle front.

[Skt. Yuddha+ > த.யுத்தம் + முகம்]

யுத்தரங்கம் *yuttarangam*, பெ.(n.) போர்க்களம்;
theatre of war, field of battle.

[Skt. Yuddha > த. யுத்தம் + அரங்கம்]

யுத்தவீரன் *yuttavīraṅ*, பெ.(n.) போர் வீரன்;
warrior.

[Skt. Yuddha > த. யுத்தம் + வீரன்]

யுத்தவேது *yuttavēdu*, பெ.(n.) பொருத்தமான
ஏதுவைக் கொண்ட அணிபுனைவு (அலங்காரம்)
(யாழ்.அக.); (Rhet.) a figure of speech in
which an appropriate reason is
suggested.

[Skt. Yuddha+ த. யுத்தம் + வேது]

யுத்தாயுத்தம் *yuttāyuttam*, பெ.(n.) தக்கதுந்
தகாததும்; what is proper and what is
improper, propriety and impropriety.

[Skt. Yuktāyukta > த. யுத்தாயுத்தம்]

யுத்தி *yutti*, பெ.(n.) யுக்தி பார்க்க; see yukti.

[Skt. Yukti > த. யுத்தி]

யுத்திக்காரன் *yuttikkāraṅ*, பெ.(n.) கூரிய
அறிவுள்ளவன் (வின்); man of keen,
resourceful intellect.

[Skt. Yukti > த. யுத்தி + காரன்]

யுத்திசித்தி *yutticitti*, பெ.(n.) ஏரணதருக்கத்
தால்(தருக்கரீதியால்) ஏற்படும் முடிவு (வின்);
logical or rational conclusion.

யுத்திநியாயம் *yuttiniyāyam*, பெ.(n.) யுத்திவாதம்
பார்க்க; yuttivātam.

[Skt. Yukti+nyāya > த. யுத்திநியாயம்]

யுத்தி யுத்தர் *yuttiyuttar*, பெ.(n.) ஏரணவல்லான்
(தார்க்கிகர்) (வின்); logicians.

[Skt. Yukti+yukta > த. யுத்தியுத்தர்]

யுத்திவாதம் *yuttivādam*, பெ.(n.) நூல் (சாத்திரம்)
ஆதாரங்களைக் கொள்ளாமல் அறிவு (யுத்தி)

வன்மையைக் கொண்டு தருக்கம் செய்கை
(வாதிடுகை) (கொ.வ); argument founded on
pure reason and not on scriptural
authority.

[Skt. Yukti+vāda > த. யுத்திவாதம்]

யுத்தோன்முகன் *yuttomugaṅ*, பெ.(n.)
போருக்கு அணியமாய்(ஆயத்தம்) இருப்பவன்.
(தக்கயாகப். 228, உரை); one who is prepared
and ready for war.

[Skt. Yuddhōn > த. யுத்தோன் + முகன்]

யுதிட்டிரன் *yuttiṭṭiraṅ*, பெ.(n.) பாண்டவருள்
மூத்தவனான தருமபுத்திரன்(பாரத.); Dharma-
putra, the eldest of the Pāṇḍavas.

[Skt. Yudhi-ṣṭhira > த. யுதிட்டிரன்]

யுவ *yuva*, பெ.(n.) வியாழன் வட்ட ஆண்டு
அறுபதனுள் ஒன்பதாவது (பெரியவரு); the 9th
year of the Jupiter cycle.

[Skt. Yuvan > த. யுவ]

யுவதி *yuvatit*, பெ.(n.) 1. இளம் பெண்; young
woman. 2. பதினாறு அகவையுடைய பெண்.
(சூடா); girl of 16 years.

[Skt. Yuvati > த. யுவதி]

யுவராசன் *yuvarāśaṅ*, பெ.(n.) இளவரசன் (வின்);
heir-apparent to the throne, crown-prince.

[Skt. Yuva-rāja > த. யுவராசன்]

யுவன் *yuvan*, பெ.(n.) இளைஞன்(வின்); young
man.

[Skt. Yuvan > த. யுவன்]

யுவா *yuvā*, பெ.(n.) யுவன் பார்க்க; see yuvan.

யுனானி *yunāni*, பெ.(n.) முகம்மதிய மருத்துவர்
கையாளும் கிரேக்க மருத்துவ முறை; Greek
school of medicine, practised by Indian
muhammadans.

[Skt. Yunāni > த. யுனானி]

யுகசாலி *yugaśāli*, பெ.(n.) அறிவுக்கூர்மை
யுள்ளவன்; quick witted person.

[Skt. ūha > த. யுகம் + சாலி]

யுகம்¹ *yūgam*, பெ.(n.) 1. கருங்குரங்கு; black monkey "யுகமொடு மாமுக முசுக்கலை" (திருமுரு.302.) (பி.ங்.) 2. பெண்குரங்கு (திவா.); female monkey.

யுகம்² *yūgam*, பெ.(n.) ஒருவகைப்புல் (அக.நி.); broomstick grass.

[Skt. *ūhani* > த. யுகம்²]

யுகம்³ *yūgam*, பெ.(n.) பேன்(யாழ்.அக.); louse.

[Skt. *yuka* > த. யுகம்³]

யுகம்⁴ *yūgam*, பெ.(n.) 1. உன்னிப்பு, கருதுகை (உத்தேசம்); guess, conjecture. 2. பகுத்தறிவு (விவேகம்) (யாழ்.அக.); discrimination, keen preception, understanding. 3. கருத்து; intent, import. 4. காந்தி (யாழ்.அக.); brilliance. 5. ஏரணம், தருக்கம்; reason, logic.

[Skt. *ūha* > த. யுகம்⁴]

யுகம்⁵ *yūgam*, பெ.(n.) 1. படையின் அணிவகுப்பு; arrangement or disposition of the forces for fighting military array. "சக்கரயுகம் பிக்கு" (கம்பரா. நிகும்பலை.69). 2. படை (சூடா); army, host 3. உடற்குறை (பிங்); headless trunk of a body.

[Skt. *vyūha* > த. யுகம்⁵]

யுகம்⁶ *yūgam*, பெ.(n.) கோட்டான் (பிங்); rock horned owl

யுகவான் *yūgavān*, பெ.(n.) யுகி¹ (யாழ்.அக.) பார்க்க; see yūgil

[Skt. *ūhavān* > த. யுகவான்.]

யுகி¹ *yūgi*, பெ.(n.) அறிவாளி(புத்திசாலி)(வின்); wise man, ingenious person, man of keen understanding

[Skt. *ūhin* > த. யுகி.]

யுகி²-த்தல் *vūgi*- 4 செ.குன்றா.வி. (v.i.) 1. கருதுதல் (உத்தேசம்); guess conjecture. 2. கருதுதல் (அனுமானித்தல்)(கொ.வ.); to infer conclude. 3. ஆராய்தல் (யாழ்.அக.); to examine scrutinise

[Skt. *ūha* > த. யுகி²]

யுகி³ *yūgi*, பெ.(n.) வஞ்சனான உதயணனிடம் அரசு நுண்ணுத்தியில் (இராச்சியதந்திரம்) வல்லவனாக இருந்த(நிபுணன்) மந்திரி; a minister of udayana, king of vasta, famous for his political wisdom. "யுகிபோதரவு" (பெருங்.இலாவாண. 8, தலைப்பு.)

[Skt. *yaugandarāyaṇa* > த. யுகி³.]

யுகிப்பயில் *yūgi-p-payil*, பெ. (n.) குழு உக்குறிகளாலான மொழி. (வின்.); a kind of secret language.

[Skt. *yuki*+த.யுகி.]

யுகிபாசை *yūgibāśai*, பெ.(n.) யுகிப்பயில்(வின்) பார்க்க; see yūgipayil.

[Skt. *ūhin* + *bhāśā* > த. யுகிபாசை.]

யுகை¹ *yūgai*, பெ.(n.) யுகம்³ பார்க்க; see yūgam.

[Skt. *yūkā* > த. யுகை¹.]

யுகை² *yūgai*, பெ.(n.) துவரையின்(யவை) எட்டிலொரு பங்கான அளவு (கந்தபு. அண்ட கோ.5.); a linear measure = 1/8 of yavai.

யுகை³ *yūgai*, பெ.(n.) 1. யுகம்⁴, 2 (யாழ்.அக.) பார்க்க; see yūgam⁴, 2. 2. மூலத்திலிருந்து உரைகாரர் கருதும் (அனுமான) கருத்து; inference from a text, drawn by its commentator. 3. கல்வி(வின்); learning, erudition. 4. அறிவாளி(வின்); erudite person.

[Skt. *ūha* > த. யுகை³.]

யூதநாதன் *yūdanādan*, பெ.(n.) யூதபம் (சூடா) பார்க்க; see yudabam.

[Skt. *yūtha*+*nātha* > த. யூதநாதன்.]

யூதநாயகன் *yūda nāyagan*, பெ.(n.) படைத்தலைவன்; commander. "யூதநாயகரோடு ரகேசரை" (தக்கயாகப்.609)

[Skt. *yūktha*+*nayaga* > த. யூதநாயகன்]

யூதப்பிரட்டன் *yūdapiraṭṭan*, பெ.(n.) தன்னினத்தைவிட்டுப் பிரிந்த யானை. (யாழ்.அக.); elephant which has strayed away from its herd.

[Skt. *yūtha* > த. யூதப்பிரட்டன்]

யூதபதி *yūdāpati*, பெ.(n.) 1. யூதபம் பார்க்க ; see *yūdabam*. 2. யூத்நாயகன் (தக்கயாகப்.609, உரை, பார்க்க ; see *yūdanāyagan*).

[*Skt.yūtha+pati* > த. யூதபதி.]

யூதபம் *yūdabam*, பெ.(n.) தன் கூட்டத்தைக் காக்கும் தலைவன் யானை(பிங்); chief elephant, leader of a herd of elephants.

[*Skt.yūtha-pa* > த. யூதபம்.]

யூதம் *yūdam*, பெ.(n.) 1. விலங்கின் கூட்டம்(சூடா); herd, as of elephants, flock. 2. பெரும்படை ; battalion troop. "புக்க யூதவேதாள யூதமே" (தக்கயாகப்.509.).

[*Skt.yūtha* > த. யூதம்.]

யூதமதம் *yūdamadam*, பெ.(n.) எபிரேயரின் மதம்; judaism.

யூதர் *yūdar*, பெ.(n.) யூதப்பிரிவினர்; the jews.

[*Heb.yaudi* > த. யூதர்.]

யூபத்தம்பம் *yūba-t-tambam*, பெ.(n.) வேள்வித்தூண் (தக்கயாகப்.505, உரை); post or stake to which the sacrificial animal is fastened, sacrificial post.

[*Skt.yūpa+stambha* > த. யூபத்தம்பம்.]

யூபதண்டு *yūba-taṇḍu*, பெ.(n.) 1. யூபத்தம்பம் பார்க்க ; see *yūbattambam* "யூபதண்டு கொண்டோட வெற்றியே" (தக்கயாகப்.505)

[*Skt.yūpa+daṇḍa* > த. யூபதண்டு.]

யூபம்¹ *yūbam*, பெ.(n.) 1. யூபத்தம்பம் பார்க்க; see *yūba-t-tambam* "யூபநட்ட வியன்களம் பலகொல்" (புறநா.15) 2. வேள்வி (சூடா.); sacrifice.

[*Skt.yūpa* > த. யூபம்¹.]

யூபம்² *yūbam*, பெ.(n.) 1. படையின் அணிவகுப்பு (பிங்); battle array. 2. உடற்குறை(பிங்) ; headless trunk of a body." பிணையூபமெழுந்தாட" (மதுரைக்.27)

யூமியா *yūmiyā*, பெ.(n.) படிச் செலவுக்காகக் கொடுக்குந் தொகை (வின்); allowance or pension, calculated originally by the day.

த.வ. நிழைப்பூதிய' முன்பணம்

[*Ar.yaumia* > த. யூமியா.]

யோக்கியத்துக்குக் கொடுத்தல் *yōkkiya ttuuku-k-kodu-,ūmiyā*, செ.கு.வி (V.i.) ஒருவனது நேர்மையின்மேல் பற்றுக் கோடாக கடன் கொடுத்தல்; to lend money to a person without security depending on his honesty. 2. பணத்தைக் கப்பல் வணிகம் முதலியவற்றில் போடுதல்; to risk one's money in trade, etc.

த.வ. நம்பிக்கைக் கடன்.

[*Skt.yōgya* > த. யோக்கியம் அத்து + கொடுத்தல்.]

யோக்கியதாபட்சம் *yōkkiyatāpaṭcam*, பெ.(n.) தகுதி பற்றிய மதிப்பு; consideration of appropriateness or fitness regard of qualification or merits.

[*Skt.yōgya -ta+paṭsa* > த. யோக்கியதா பட்சம்]

யோக்கியதாபத்திரம் *yōkkiyatā-pattiram*, பெ.(n.) கல்வித் தேர்ச்சியைக் குறிக்கும் நற்சான்று ஆவணம்; Diploma of educational attainments 2. நல்லொழுக்கத்தைக் குறிக்கும் ஆவணம்; certificate of good character, conduct certificate.

த.வ. 1. கல்விச் சான்றிதழ். 2. நல்லொழுக்கச் சான்றிதழ், நன்னடத்தைச் சான்றிதழ்.

[*Skt.yōgya -ta+patra* > த. யோக்கியதா பத்திரம்.]

யோக்கியதா பத்திரிகை *yōkkiyata-pattirikai*, பெ.(n.) யோக்கியதா பத்திரம் பார்க்க; see *yokkiyata - pattiram*

[*Skt.yōgya -ta-parikā* > த. யோக்கியதா பத்திரிகை.]

யோக்கியதைச் சீட்டு *yōkkiyatai-c-ciṭṭu*, பெ.(n.) யோக்கியதா பத்திரிகை பார்க்க; see *yokkiyata pattirikai*.

[*Skt.yōgya -tā+ū.ciṭṭhi* > த. யோக்கியதைச் சீட்டு]

யோக்கியபாத்திரம் *yōkkiya-pāttiram*, பெ(n.) நன்னடத்தை உடையவன் (யாழ்.அக.); person of respectability.

த.வ. ஒழுக்கமுள்ளவன்.

[Skt.yōgya +pātra> த. யோக்கியபாத்திரம்]

யோக்கியம் *yōkkiam*, பெ(n.) 1. யோக்கியதை 1,4,6 பார்க்க; see yōkkiyatai. 2. ஒழுக்கம்; worthy conduct, decorum, conformity to rules.3. தூய்மை; goodness, purity, holiness

த.வ. 1. தகுதி 2. நற்பண்பு 3. நல்லெண்ணம்.

[Skt.yōgya > த. யோக்கியம்]

யோக்கியவான் *yōkkivān*, பெ(n.) நன்னடத்தை உள்ளவன்(யாழ்.அக.); person of respectability.

த.வ. பண்பாளன்.

[Skt.yōgya > த. யோக்கிய+ஆன்]

யோக்கியன் *yōkkiyan*, பெ(n.) 1. தகுதியானவன்; worthy, honourable man. 2. தக்கவன்; suitable. 3. உதவி செய்யக்கூடியவன், பயனுள்ளவன்; useful, serviceable, capable man.

த.வ. 1.மதிப்புள்ளவன். 2. பொருத்தமானவன்.

[Skt.yōgya> த. யோக்கியன்]

யோக்கியாசனம் *yōkkiya-āśanam*, பெ(n.) தகுதிக்குத்தக்கவாறு அமைந்த இடம்; seat or place suited to one's dignity.

த.வ. மதிப்புரவு இடம், தகவிரூக்கை

[Skt.yōgya +āsana> த. யோக்கியாசனம்]

யோக்கியாதி *yōkkiyati*, ஓர் ஆண்டில் கதிரவனது அன்றாட இயக்கத்தைக் கணிக்கும் கணித வாய்ப்பாடு; equation table of the sun's true motion for every day in the year.

[Skt.yōgya > த. யோக்கியா+ ஆதி]

யோக்கியாயோக்கியம் *yōkkiyāyōkkiam*,

பெ (n.) தகுதிப்பாடும், தகுதிப்பாடின்மையும்; worthiness and unworthiness.

த.வ. தகவு இகவு

[Skt.yōgyā+yōgyan > த. யோக்கியா யோக்கியம்]

யோகக்கட்டு *yōgak-kattu*, பெ (n.) இருகால் களையும் மாறி மடக்கி அக்கால்களை முதுகோடு சேர்த்து வாரினாற் கட்டுகை (சங்.அக.); setting cross-legged on the hams and binding the folded legs with the body by means of a strap.

[Skt.yōga > த. யோகம் + கட்டு]

யோகக்காட்சி *yōga-k-kāṭci*, பெ(n.)கால நேரங்களுக்கு ஆட்படாத ஆதனின் புலனறிவு (சி.சி.அளவை,4); yogic perception of the soul, transcending the limitation of time and place.

[Skt.yōga> த. யோகம் + காட்சி]

யோகக்காரன் *yōgakkāran*, பெ(n.)ஆகூழ் பெற்றவன்; fortunate man.

த.வ. மச்சக்காரன், நற்பேறுள்ளவன்.

[Skt.yōga-vān > த. யோகக்காரன்]

யோகக்குண்டலினி *yōga-kkuṇḍalini*, பெ(n.)நூற்றெட்டுஉபநிடதங்களுள் ஒன்று; an Upaniṣad one of 108.

[Skt.yōga-kuṇḍalini> த.யோகக்குண்டலினி]

யோகசம் *yōgaśam*, பெ(n.)பழைய வடமொழி சிவனியமறை இருபத்தெட்டனுள் ஒன்று (சைவச.பொது.331, உரை) ; an ancient Saiva scripture in Sanskrit, one of 28 Civakamam.

[Skt.yōga-ja> த. யோகசம்]

யோகசமாதி *yōga-śamāti*, பெ(n.)ஆதன் உடலையும், மனத்தையும் விட்டுப் பிரிந்து இருக்கும் ஓகநிலை (திருப்பு.341); a yogic cotemplation in which the soul becomes detached from the body and mind.

த.வ. ஓக ஒன்றுதல்.

[Skt.yōga+samadhi> த. யோகசமாதி]

யோகசரன் *yōka-śaraṇ*, பெ(n.) அனுமான் (யாழ்.அக.); Hanuman.

[*Skt.yōga-cara*> த. யோகசரன்]

யோகசாத்திரம் *yōka-śattiram*, பெ(n.) அறுபத்து நான்கு கலைகளுள் ஓகத்தைப்பற்றிக் கூறும் கலை; yoga philosophy, one of arupattunālu-kalai.

[*Skt.yōga+śāstra*> த. யோகசாத்திரம்]

யோகசாதனம் *yōka-śātanam*, பெ(n.) ஓகப்பயிற்சி; the practice of yoga.

[*Skt.yōga+sādhana*> த. யோகசாதனம்]

யோகசாதனை *yōka-śādanaḥ*, பெ(n.) ஓகப்பயிற்சி; the practice of yoga.

[*Skt.yōga+sādhana*> த. யோகசாதனை]

யோகசாரணம் *yōkaśāraṇam*, பெ(n.) அறிவியல் ஒன்றே என்றைக்கும் உள்ளது எனக் கூறும் புத்தமதப் பிரிவு; Buddhist school which maintain that the intelligence or vyñāna alone eternally exists.

[*Skt.yōga+cāraṇa*> த. யோகசாரணம்]

யோகசாரன் *yōkaśāraṇ*, பெ(n.) யோகசார மதத்தைப் பின்பற்றுபவன் (சி.சி.பர.யோகா.1); follower of the yōgācāra school of Buddhism.

[*Skt.yōga cāra*> த. யோகசாரன்]

யோகசிகை *yōkacigai*, பெ(n.) நூற்றெட்டு உபநிடதங்களுள் ஒன்று; an upaniṣad, one of 108.

[*Skt.yōga śikha*> த. யோகசிகை]

யோகசித்தன் *yōka-śittan*, பெ(n.) ஓகத்தில் தேறியவன்; one of the best siddharas

[யோகம்+சித்தன்]

[*Skt.yōga*> த. யோகம்]

யோகசித்தி *yōka-sitti*, பெ(n.) ஓகம் செய்து பெற்ற ஆற்றல்; over attained by the practice of yoga.

[*Skt.yōga+siddhi*> த. யோகசித்தி]

யோகசூடாமணி *yōka-śūḍāmaṇi*, பெ(n.) நூற்றெட்டு துணை விளக்க நூல்களுள்

(உபநிடதங்களுள்) ஒன்று; an upaniṣad one of 108.

[*Skt.yōga-cūḍāmaṇi*> த.யோகசூடாமணி]

யோகசேமம் *yōka-sēmam*, பெ (n.) 1. ஆக்கம் (வின்); welfare, prosperity. 2. வாழ்க்கைத் தொழில், பிழைப்பு வழி; livelihood. 3. நலமானநிலை; state of health. 4. பெற்ற பொருளின் நிலைபேறும் மேன்மெல் வருவாயும்; secure possession of what has been acquired, and increasing prosperity.

த.வ. செழிப்பு, வாழ்க்கை, பிழைப்பு, நன்னிலை, மேல்வருமானம்

[*Skt.yōga+kṣēma*> த. யோகசேமம்]

யோகதண்டம் *yōka-taṇḍam*, பெ(n.) ஓகிகள் கைக்கொள்ளுங் கோல்(வின்); staff of a yogi

த.வ. ஓகிதடி

[*Skt.yōga+danda*> த. யோகதண்டம்]

யோகதத்துவம் *yōkatattuvam*, பெ(n.) நூற்றெட்டு துணை விளக்க நூல்களுள் (உபநிடதங்களுள்) ஒன்று; an upaniṣad, one of 108.

[*Skt.yōga-tattva*> த. யோகதத்துவம்]

யோகதட்சிணாமூர்த்தம் *yōka-ṭcināmūrṭtam*, பெ (n.) தென்முக நம்பியின் வடிவங்களுள் ஒன்று; a form of Dakṣiṇāmūrti.

[*Skt.yōga+dakṣiṇa+mūrta*> த. யோக தட்சிணாமூர்த்தம்]

யோகதீக்கை *yōka-dikkai*, பெ(n.) ஓகவழியால் குரு மாணாக்கனது உடலுள் புகுந்து அவனது ஆதனை உட்கொண்டு சிவனது திருவடியிற் சேர்க்கும் தீக்கை வகை; a mode of initiation in which the teacher, by yogic power enters the body of his disciple, takes hold of his soul and joins it to the feet of Siva.

[*Skt.yōga+dikṣā*> த. யோகதீக்கை]

யோகதீட்சை *yōka-tiṭcai*, பெ(n.) யோக தீக்கை பார்க்க; see yōka-tikkai.

[*Skt.yōga+dikṣa*> த. யோகதீட்சை]

யோகநானம் *yōganānam*, பெ(ந.) ஏழு குளியல்களுள் ஊழ்கத்தினால் உண்டாகும் தூய்மை (வின்) ; purification by yōgic contemplation, one of seven snānam.

[Skt.yōga+snānam> த. யோகநிடை]

யோகநிடை *yōga-nittai*, பெ(ந.) ஓக முறையில் உள்ளொடுங்குதல்; absorbed yogic contemplation.

[Skt.yōga-niṣṭha> த. யோகநிடை]

யோகநித்திரை *yōga-nittirai*, பெ(ந.) உறங்குவது போன்றிருந்தும் அறிவுற்றிருக்கும் ஓகநிலை (தக்கயாகப்.148, உரை); a state of meditation which admits of the full exercise of one's mental powers, the body remaining inactive as in sleep.

த.வ. ஓகத்துயில்

[Skt.yōga+nidra> த. யோகநித்திரை]

யோகநிலை *yōga-nilai*, பெ(ந.) ஓகநிலையில் உள்ளொடுங்கி அமர்ந்திருத்தல்; absorbed yogic contemplation.

த.வ. ஓக ஒடுக்கம்.

(யோகம்+நிலை)

[Skt.yōga> த. யோகம்]

யோகநூல் *yōga-nūl*, பெ(ந.) அறுபத்து நான்கு கலைகளுள் ஓகத்தைப் பற்றிக் கூறும் கலை (வின்); yoga philosophy, one of arupattunālu kali.

[Skt.yōga> த. யோகம்+நூல்]

யோகப்பட்டம் *yōgap-p-paṭṭam*, பெ(ந.) ஓகத்தில் அமர்ந்திருக்கும் பொழுது முதுகையும் முழங்கால்களையும் சேர்த்துக் கட்டவதவும் கச்சை; strap used by a jogi sitting on his hams, to bind his folded legs with the body.

"யோகப் பட்டம் விளங்க" (திருவாலவா. 13,5)

த.வ. ஓக நாண்.

[Skt.yōga> த. யோக+பட்டம்]

யோகப்பிரத்தியட்சம் *yōgap-p-pirattiyatcam*, பெ(ந.) ஆதன் உடலையும், மனத்தையும் விட்டுப் பிரிந்து நிற்கும் நிலையில், காலநேரங்கட்கு உட்படாத ஆதனின் புலனறிவு (சி.சி. அளவை.4); yogic perception of the soul, transcending the limitation of time and peace.

[Skt.yōga+pratyakṣa> த. யோகப்பிரத்தியட்சம்]

யோகப்பிரமாணம் *yōga-p-piramāṇam*, பெ(ந.) யோகநிலை பார்க்க; see yōga-nilai.

[Skt.yōga+pra-māṇa> த.

யோகப்பிரமாணம்]

யோகபதம் *yōga-patam*, பெ(ந.) கரணியச் சொல்(வின்); derivative word.

[Skt.yōga+pada> த. யோகபதம்]

யோகபரன் *yōga-paran*, பெ(ந.) ஓகநினைவுடையவன் (இலக்.அக); one who has completely given himself up to yogic practices.

[Skt.yōga-para> த. யோகபரன்]

யோகபரிட்சை *yōga-pariṭcai*, பெ(ந.) ஓகப்பயிற்சி; practice of yoga.

[Skt.yōga+parikṣā> த. யோகப் பரிட்சை]

யோகபாதம் *yōga-pātam*, பெ(ந.)1. யோகம் பார்க்க; see yōga. வடிவினையுடைய கடவுளை அகத்தான் வழிபடுகை யாகிய வழி (சி.போ.பா.8,1,பக்,359.புதுப்) 2. ஒவ்வொரு சிவத்தோன்றியத்திலும் ஓகத்தைப் பற்றிக் கூறுவதாயுள்ள இரண்டாம் பகுதி (பெரியபு.தில்லைவா. சூச); second of the four parts of each sivāgamam, a dealing with yoga practices. 3. ஓகத்தைப் பற்றிக் கூறும் மாலியத்தோன்றியப் பகுதி; the section of pāñcarātti rāgamam dealing with yoga.

[Skt.yōga+pata> த. யோகபாதம்]

யோகபீடம் *yōga-pīdam*, பெ(n.) ஓகிகளுக்குரிய இருக்கை; seat on posture peculiarly suitable to a yogi.

[Skt.yōga+pītha > த. யோகபீடம்]

யோகம் *yogam*, பெ(n.) 1. சேர்க்கை junction, union, combination . "பொறிபுனையோக வியோக முடைத்தோன்(ஞானா.61,9) 2. கோள்கள் முதலியவற்றின் நற்சேர்க்கை; lucky conjunction, as of planets. 3. கூடல்; sexual union, "பன்னாளும் பயில்யோகம் பரம்பரையின் விரும்பினார் (பெரியபு.தடுத்த.181) 4. கூட்டல் (யாழ்.அக.); addition 5. ஆகூழ்; luck, fortune." யோகநாள் வந்த தென்று (இராமநா. பாலகா.10). 6. உயர்ச்சி (செந்.1v 257); excellence. 7. ஊக்கம். (யாழ்.அக.) enthusiasm, zeal 8. தகுதி (யாழ்.அக.) 9. சொற்பிறப்பியலுக்குத் தொடர்பான சொல் தோற்றம்; etymological connection of a word. 10. கரணியப் பெயர்; (நன். 62, விருத்) derivative name. 11. நூற்பா (யாழ்.அக.) aphorism. 12. வழி (உபாயம்); means, expedient, device. "கைகண்ட யோகம் (திவ்.நாய்ச்.12,5,வ்யா) 13. மருந்து remedy, cure, medicine. "ஆழ்துயரவித்தற் கொத்த வரும்பெறல் யோகநாடி" (சீவக.1800) 14. ஏமாற்று (யாழ்.அக.) fraud. 15. அரைப்பட்டிகை; waist band, girdle " அரியர் யோகமும்" (சிலப்.14.170) 16. நற்குழி; auspicious mark, as on horse, cattle etc., " யோகப்புரவி" (பெரியபு.தடுத்த.19) 17. ஆழ்நிலை ஊழ்கம்; deep and abstract meditation, concentration of the mind in the contemlation of the supreme spirit. "யோக நல்லுறக்க நல்கினான்" (இரகு, திருவவ.5). 18. உணர்ச்சி; consciousness " தாக்குதன் முன்னே யோகம் வந்தது மாண்டார்க்கு (கம்பரா.வேலேற்ற.42) 19. மிகுநுண்ணிய வடிவினையுடைய கடவுளை அகத்தான் வழிபடுகையாகிய வழி (சி.போ.பா.8,1,பக்359, புதுப்); Śaiva path of yōga which consists in the mental worship of śiva in his subtler form. ஒவ்வொரு சிவதோன்றியத்திலும் ஓகத்தைப் பற்றிக்

கூறுவதாயுள்ள --= இரண்டாம் பகுதி (பெரியபு.தில்லைவா.சூச.); second of the four parts of each sivaianam, as dealing with yoga practices.

யோகயாமளம் *yōgayāmalam*, பெ(n.) கொற்றவை வழிபாட்டின் தந்திரங்களைப் பற்றிய நூல்; (சாக்தேய தந்திரம்) a tantric work dealing with the worship of Śakti. "யோகயாமளத்தினாள்" (தக்கயாகப்.136)

[Skt.yōga-yāmalā > த. யோகயாமளம்]

யோகமார்க்கம் *yōga-mārkkam*, பெ(n.) ஓகமுறை; yogic system.

த.வ. ஓகவழி.

[Skt.yōga+mārga > த. யோகமார்க்கம்]

யோகர் *yōgar*, பெ(n.) ஓகியர்; yogis, followers of the yoga system." எண்ணிலா முனிவர்....யோகர்" (திருகாளத். சூடா.) 2. முனிவர், (சூடா)sages ascetics. 3. சமண முனிவர்(சூடா); Jaina saints.

[Skt.yōga > த. யோகர்]

யோகருடி *yōgarūdi*, பெ(n.) காரண விடுகுறி (நன்.62 விருத்); word having at etymoloyogical as well as a special or conventional meaning as paṅkaja

[Skt.yōga+rūḍhi > த. யோகருடி]

யோகவான் *yōkavān*, பெ(n.) ஆகூழ் உள்ளவன் (வி); fortunate man.

த.வ. நற்பேறுள்ளவன்.

[Skt.yōga-vān > த. யோகவான்]

யோகவிபாகம் *yōgavipākam*, பெ(n.) ஒரு நூற்பாவில் ஒரு பகுதியைத் தனியே பகுத்து வேறு நூற்பாவாக்கி பொருள் கோடலாகிய நூற் புணர்ப்பு (தொல். சொல்.11, சேனா.); separation of that which is usually combined together, especially the seperation of the words of a sutra splitting one rule into two or more.

[Skt.yōga+vibhāga > த. யோகவிபாகம்]

யோகவுறக்கம் *yōga-urakkam*, பெ(n.) யோகநித்திரை பார்க்க; see yōga-nittirai.

த.வ. ஓகத்துயில்.

[Skt.yōga > த. யோகம்+உறக்கம்]

யோகவேட்டி *yōga-vētti*, பெ(n.) இடது தோள் மேலிருந்து குறுக்காக அணியும் மேலாடை (வி); upper cloth worn across the chest, passing over the left shoulder, and under the right.

[Skt.yōga +vēṣṭa> த. யோகவேட்டி]

யோகாக்கினி *yōgā-k-kinī*, பெ (n.) 1. ஓகத்தாலடையும் ஒளி; lustre attained through yogic practice. 2. நெருப்புத் திரள் (வி); blaze of fire . 3. விடாத ஓகமுறைக் கடைப்பிடிப்பால் ஓகியின் கண்ணில் ஒளிருந் தீ(வின்); excessive heat of fire glowing in the eyes of a yogi because of continued meditation.

த.வ. ஓகப் பொலிவு, தீப் பிறம்பு, ஓக ஒளி

[Skt.yōga+agni> த. யோகாக்கினி]

யோகாசனம் *yōgāśanam*, பெ (n.) 1. ஓகத்துக்குரிய இருக்கை (வின்); mode of sitting, suited to profound and abstract meditation. 2. ஐவகை முழங்காலிட்டுக் குந்தியிருக்கும் இருப்பு (சங்.அக.); sitting on the hams, one of pañcha-v-atanam.

த.வ. ஓகஇருக்கை

[Skt.yōga+ā-sana> த. யோகாசனம்]

யோகாசாரம் *yōgāśāram*, பெ (n.) 1. ஓகமுறைகளை அறிந்து ஒழுக்கும் முறை; practice and observance of yoga. 2. அறிவியல் ஒன்றே என்றைக்கும் உள்ளது என்று கூறும் பௌத்த மதப் பிரிவு; a buddhist school which maintains that the intelligence or viyñāna alone externally exists.

[Skt.yōgacāra> த. யோகாசாரம்]

யோகாசாரியன் *yōgā-sāriyan*, பெ (n.) ஓகத்தின் உட்பொருளைக் கற்பிக்கும் ஆசிரியன் (வின்); teacher of the yoga system of philosophy.

யோகாதிகாரம் *yōgātikāram*,பெ(n.)ஓகநிலையில் நிற்குந் திறமை(வின்); ability or fitness to undertake the practice of yoga.

[Skt.yōga+adhikara> த. யோகாதிகாரம்]

யோகாதிசயம் *yōgātiśayam*, பெ(n.)நன்னிலை; condition, state of health."என் யோகாதிசயங்களுரைக்க (அருட்பா, VI, வேண்டுகோ).

த.வ. உடல்நலம்

[Skt.yōga+atiśaya> த. யோகாதிசயம்]

யோகாப்பியாசம் *yōgāppiyāśam*, பெ(n.)ஓகப் பயிற்சி; practice of yoga.

[Skt.yōga bhyāsa> த. யோகாப்பியாசம்]

யோகார்த்தம் *yōgārttam*, பெ(n.) சொற்பிறப்பியல் கூறும் கரணியப் பொருள் (வி) ; etymological meaning.

[Skt.yōga+artha> த. யோகார்த்தம்]

யோகி *yōgi*, பெ(n.) 1. ஓக முறையின் மெய்மைகளைப் பின்பற்றி அப்பயிற்சியில் தேர்ச்சி பெற்றவன்; follower of the yoga system of philosophy, adopt in yogic practices."ஒண்டிறல் யோகிகளே (திருவாச.46,2). 2. துறவி (வின்)ascetic 3. சிவபெருமான் (பிங்); Lord Siva.4. ஐயனார்(பிங்); Aiyānār. 5. அருகன் (பிங்); Arhat 6. உடலை வளைக்க உதவும் தசை (வி) ; abductor muscle.

த.வ. ஓகி

[Skt.yōgīn> த. யோகி]

யோகி-த்தல் *yōgi-*, 4. செ. குன்றாவி (V.t.) ஊழ்கம் செய்தல்(வி) ; to contemplate, to meditate upon.

த.வ. உள்ளொடுங்குதல்

[Skt.yōgin> த. யோகி-]

யோகிப்பரதேசி *yōgi-p-paradēśi*, பெ(n.) வடநாட்டுத் துறவி; ascetic pilgrim from North India mendicants, as practicing yoga.

[Skt.yōgīn+pāra-dēśi> த. யோகிப்பரதேசி]

யோகிப்பு *yōgippu*, பெ(n.) ஊழ்கம்(வின்) ; meditation, contemplation.

த.வ. உடல்நலம்

[Skt.yōginī> த. யோகிப்பி]

யோகினி *yōginī*, பெ(n.) 1. மந்திரக்காரி (வின்); female magician, witch sorcesess. 2. கொற்றவைக்கு ஏவல்செய்யும் மகளிர்வகை; a class of female attendants on Durga "வீரயோகினி வெள்ளமோடு (பிரபுலிங்.கைலாச.42) 3. தெய்வப்பெண்; fairy " நிலையெனும் யோகினி மடவரலும் (திருக்காளத்.பு.விசிட்டத்.28) 4. கொற்றவை; Kāli. "இத்திறம் யோகினியிசைத்து (கந்தபு.அக்கினி முகா.132) 5. ஒவ்வொரு நாளிலும் ஒவ்வொரு திசையில் நின்று கொண்டு அத்திசை நோக்கிப் பயணமாவோர்க்குத் தீங்கு விளைவிப்பவளாகக் கருதப்படும் பெண் தெய்வம் (சோதிடகிரக.89.); Durga who, on earth titi of the waring and waxing moon appears in a particular direction and causes harm to those who start their journey in that direction.

[Skt.yōginī> த. யோகினி]

யோகினிச்சி *yōginicci*, பெ(n.) வரிக் கூத்துவகை (சிலப்.3,13, உரை, பக்.89); a kind of dance.

யோகினிதிசை *yōginī-tiśai*, பெ(n.) யோகினி என்ற பெண் தெய்வம் இருக்கின்ற திசை (பஞ்); direction of the yōginī.

[Skt.yōginī+dīśā> த. யோகினிதிசை]

யோகீசுவரன் *yōgīśūvaraṇ*, பெ(n.) ஓகத்தில் வல்லவன்; adept in yoga .

த.வ. ஓகஅறிஞன்

[Skt.yōgīśvara> த. யோகீசுவரன்]

யோகு *yōgu*, பெ(n.) ஊழ்கத்தில் ஆழ்ந்து ஓடுங்குகை; deep and abstract meditation; concentration of the mind in the contemplation of the supreme spirit." யோக நல்லுறக்க நல்கினான் (இரகு. திருவவ.5)

த.வ. ஓக ஓடுக்கம்.

[Skt.yōga> த. யோகு]

யோசனம் *yōśanam*, பெ(n.) 1. எண்ணம்; thought reflection, consideration. 2. கருத்து; opinion, sentiment. 3. அறிவுரை; counsel, advice.4. கருவி; device, scheme,

contrevance. 5. பகுத்தறிவு; discretion, prudence, wisdom. 6. 2 1/4 மைல் கொண்ட தொலைவு (கந்தபு. அண்ட கோ.6). நாக நன்னாட்டு நானூறி யோசனை (மணிமே.9,21) 7. ஓசை (சது); sound.

[Skt.yōjanā> த. யோசனம்]

யோசனவல்லி *yōśana-valli*, பெ (n.) 1. நீர்ப்பூடுவகை; Indian madder 2. வல்லாரை; Indian penny wort.

[Skt.yōjana+valli> த. யோசனவல்லி]

யோசனன் *yōśanaṇ*, பெ(n.) கடவுள்(யாழ்.அக.); God.

[Skt.yōjana> த. யோசனன்]

யோசனை *yōśanai*, பெ(n.) 1. எண்ணம்; thought, reflection, consideration. 2. கருத்து; opinion, sentiment. 3. அறிவுரை; counsel, advice. 4. வழி; device, scheme, contrivance. 5. அறிவு; disoretion, prudence wisdom. 6. நான்கு குரோசங் கொண்ட நீட்டலளவை; a linear measure four kurōcam" நாக நன்னாட்டு நானூறு யோசனை. (மணிமே 9:21.) 7. ஓசை; sound.

[Skt.yōjanā> த. யோசனை]

யோசனைக்காரன் *yōśanai-k-kāraṇ*, பெ(n.) முன்னறிவுடையவன்(வி) ; prudent, thoughtful man.

த.வ. விழிப்புள்ளவன்

[Skt.yōjanā> த. யோசனை+காரன்]

யோசனைசாலி *yōśanaiśāli*, பெ(n.) அறிவு உள்ளவன்(வி) ; wise, polite man.

[Skt.yōjanā> த. யோசனை+சாலி]

யோசனைவான் *yōśanaivāṇ*, பெ(n.) யோசனைக்காரன் பார்க்க; see yōśanai-k-kāraṇ.

த.வ. விழிப்புள்ளவன்

[Skt.yōjanā> த. யோசனை+காரன்]

யோசி-த்தல் *yōśi-*, 4. செ. குன்றாவி (v.t.) 1. சேர்த்தல்; to bring together."வாயுப் பிராணனொன்று மடைமாறி யோசித்து" (திருப்பு341) 2. எண்ணுதல் (சிந்தித்தல்); to

consider, ponder. "எல்லாம் யேரசிக்கும் வேளையில்" (தாயு.பரிபூரண.10) 3. அறிவுரை கேட்டல்; to consult.

த.வ.இணைத்தல், எண்ணுதல், நல்லுரை கேட்டல்

[Skt.yoj> த. யோசி-,]

யோசியம் *yōśiyam*, பெ(n) கணியம்; astrology prognostication, divination.

த.வ. கணியம்

[Skt.jyōtiṣa> த. யோசியம்]

யோத்திரம் *yōttiram*, பெ(n.) நுகக்கயிறு (யாழ்.அக.); cord used to yoke cattle.

த.வ. கட்டுகயிறு, பூட்டாங்கயிறு

[Skt.yoktra> த. யோத்திரம்]

யோதனம் *yōtanam*, பெ(n.) போர்; act of fighting battle, war. "யோதனத்தி லிவன்" (பாரத.பதினான்.78)

[Skt.yōdhana > த. யோதனம்]

யோமிய *yōmiya*, பெ(n.) முகம்மதியர் செய்த உதவிகளுக்காக பிரிட்டன் அரசு அவர்க்கு அரசு வாயிலாகக் கொடுத்துவந்த அன்றாடப்படி; daily allowance or pension granted to Muhammadans, in the earlier years of British rule for having rendered special services. (M.N.A.D.I,287)

த.வ. பிழைப்புப்படி

[Arab.yaumia > த. யோமிய]

யோமியதார் *yōmiyatār*, அன்றாட படி பெறுவோர் (M.N.A.D.I,287); grantee of daily allowance.

த.வ. நாட்படி

[Skt.yāumia > த. யோமிய+தார்]

யோனி *yōni*, 1. நோனி, பெண்குறி; pudendum muliebre. "விரிந்தது யோனியும் (திருமந்.455). 2. இனப்பெருக்க உறுப்பு; place of birth, source, origin. "உலக வைபுரக்கும் யோனி (ஞானா-14,4)." 3. கருப்பைப் பை; womb, matrix. 4. காரணம்(சது); cause. 5. பிறவி; form of life. எந்நின்ற யோனியுமாய்ப் பிறந்தாய்

(திவ்இயற்.திருவிருத்.1) 6. ஆவுடையாள்; pedestal of a lingam. 7. ஒரு நாடக உறுப்பு (சிலப்.3,13 உரை); a necessary adjunct or part of a drama. 8. பதினொன்றாவது விண்மீனாகிய கணை; the 11th asterisma 9. நீர் (இலக்.அக.); water.

[Skt.yōni > த. யோனி]

யோனிக்கலப்பு *yōni-k-kalappu*, கலப்பு இனம் (யாழ்.அக.); mixed origin or caste.

[Skt.yōni > த. யோனி+கலப்பு]

யோனிசங்கரம் *yōni-śaṅkaram*, பெ(n) யோனிக்கலப்பு பார்க்க; see *yōni-k-kalappu*.

[Skt.yōni+saṅ-kara > த. யோனிசங்கரம்]

யோனிசங்கரன் *yōni-śaṅkaran*, பெ(n) கலப்பு இனப்பிறப்பால் இழிந்தவனாகக் கருதப்படுபவன் (யாழ்.அக.); person of mixed caste, offspring of mixed parentage considered low born.

[Skt.yōni+saṅ-kara > த. யோனிசங்கரன்]

யோனிசிராவம் *yōniśirāvam*, பெ(n) வெள்ளை நோய் (பைஷஜ); whites, leucorrhoea.

[Skt.yōni+srāva > த. யோனிசிராவம்]

யோனிப்பொருத்தம் *yōni-p-poruttam*, பெ(n) திருமணப் பொருத்தம் பத்தனுள் ஒன்று(வி); a coressondence between the horoscopes of the prospective bride and bride grooms, one of ten kaliyāṇa-p-poruttam.

[Skt.yōni > த. யோனி+பொருத்தம்]

யோனிபேதம் *yōni-bētam*, பெ(n.) 84 இலட்சமாகக் கூறப்படும் பிறப்பு வகை; species of living beings, said to number 84 lakhs" உரை செரு மெண்பத்து நான்கு நூறாயிரமாம் யோனிபேத நிரை சேர" (தேவப.575,3).(பிங்)

[Skt.yōni+bhēda > த. யோனிபேதம்]

யோனிமுத்திரை *yōni-muttirai*, பெ(n.) முக்கோணமாகக் காட்டும் 84 கைமுத்திரை வகை (சங்.அக.); a hand pose with a triangular opening between the fingers.

[யோனி + முத்திரை]

[Skt.yōni > த. யோனி+ முத்திரை]

யோனிமேகம் *yōni-mēgam*, பெ (n.)
யோனிசிராவம் பார்க்க; see *yōniśiravam*.

[*Skt.yōni+mēha* > த. யோனிமேகம்]

யோனிவாய்ப்படு-தல் *yōnivāy-p-paḍu-*,
செ.கு.வி (V.i.) பிறத்தல் (யாழ். அக.); to be born.

(யோனி+வாய்ப்படுதல்)

[*Skt.yōni* > த. யோனி]

யௌகிகம் *yaugigam*, பெ(n.) பகுபதம்(வின்);
divisible word, derivative.

[*Skt.yaugika* > த. யௌகிகம்]

யௌதகம் *yautagam*, பெ (n.)
திருமணத்தின்போது மணமகனோடு
மணையிலிருக்கும் பொழுது மணப்பெண்ணுக்குக்
கொடுக்கப்படும் சீர்; gift paid to a bride while
sitting beside the bridegroom, a variety
of stridhana.

[*Skt.yautaka* > த. யௌதகம்]

யௌதம்¹ *yaudam*, பெ(n.) ஒரு நீட்டலளவை
(யாழ்.அக.); a linear measure.

[*Skt.yautava* > த. யௌதம்]

யௌதம்² *yaudam*, பெ(n.) மகளிர் கூட்டம்
(யாழ்.அக.); assembly of women.

[*Skt.yaudhika* > த. யௌதம்]

யௌவனகண்டகம் *yauvana-kaṇḍagam*,
பெ(n.) முகப்பரு(யாழ்.அக.); pimple on the face.

[*Skt.yauvana+kaṇḍaka* > த. யௌவன
கண்டகம்]

யௌவனதசை *yauvanatasai*, பெ(n.)
விடலைப்பருவம் (சங்.அக.); youth.

[*Skt.yauvana+daśā* > த. யௌவனதசை]

யௌவனம் *yauvanam*, பெ(n.) 1. இளமை(குடா);
adolescence. 2. அழகு(அக.நி); beauty.
3. களிப்பு (சது); joy. 4. மகளிர்கூட்டம்(யாழ்.அக.);
assembly of women.

[*Skt.yauvana* > த. யௌவனம்]

யௌவனலக்கணம் *yauvana-lakkaṇam*, பெ
(n.) 1. அழகு; beauty. 2. கொங்கை; breast.

[*Skt.yauvana-lakṣaṇa* > த. யௌவன
லக்கணம்]

யௌவனிகை *yauvanigai*, பெ(n.)
பதினாறுக்குமேல் ஐம்பதுக்கு உட்பட்ட பெண்;
(சங்.அக.) women between the age of 16
and 50.

[*Skt.yauvanikā* > த. யௌவனிகை]

ர

ரக்கை *rakkai*, பெ (n.) இறக்கை; wing.

ரக்தா *raktā*, பெ(n.) ஐஞ் (பஞ்சம) சுரத்தின்
வகையுள்ளொன்று; a division of the five notes
of the gamut.

[*Skt.raktā* > த. ரக்தா]

ரகசியம் *ragaśiyam*, பெ(n.) இரகசியம் பார்க்க;
see *eragasiyam*. 2. பெண்குறி; pudendum
muliebre.

[*Skt.rahasya* > த. ரகசியம்]

ரகம் *ragam*, பெ (n.) வகை; class, sort.

[*U.ragam* > த. ரகம்]

ரகளை *ragaḷai*, பெ(n.) 1. குழப்பம்; confusion.
2. கன்னடப்பாட்டு வகை; a kind of metre in
Kanarese. 3. கலவரம்; row.

[*K.ragale* > த. ரகளை]

ரகளைப்படு-தல் *rakaḷai-p-paḍu*, செ.கு.வி.
(V.i.) ரணகளைப்படு பார்க்க; see *ranagappadu-*,

ரகாபு *rakāp*, பெ(n.) அங்கவடி; stirrup.

[*Arab.rikāb* > த. ரகாப்]

ரகிதம் *rakidam*, பெ(n.) நீக்கம்; desertion,
destitution, separation.

[*Skt.rahita* > த. ரகிதம்]

ரகீம் *rakīm*, பெ(n.) கடவுள்; God the all-
merciful.

[*Ar.rahim* > த. ரகீம்]

ரகுமான் *ragumān*, பெ. (n.) கடவுள்; God, the
all-beneficient.

[Ar.rahmān > த. ரகுமான்]

ரங்கம் *raṅgam*, பெ (n.) பார்க்க அரங்கம்; see arāṅkam.

ரங்கமண்டபம் *raṅga-maṇḍabam*, பெ (n.) கோயிலின் உள் மண்டபம்; inner hall of a temple.

[Skt.raṅga+maṇḍapa > த. ரங்கமண்டபம்]

ரங்கவல்லி *raṅga-valli*, பெ(n.) கோலப்பொடி; flour used in drawing decorative figures on the floor.

[Skt.raṅga-ralli > த. ரங்கவல்லி]

ரங்கு *raṅgu*, பெ(n.) 1. நிறம்; colour. 2. சாயம்; dye. 3. வண்ணந்தரும் பொருள்; pigment. 4. சீட்டைக் கொண்டு ஆடும் சூதாட்டவகை; a game of chance played with cards. 5. காதலிக்கப்படுபவள்; woman that is loved. 6. வேசை; prostitute.

[Skt.raṅga > த.ரங்கு]

ரங்கூன் மல்லிகை *raṅgūn-malligai*, பெ(n.) மல்லிகை வகை; a kind of jasmine.

ரச்சீத்கவுல் *raccit-kavul*, பெ (n.) குத்தகைத் தொகையைப் படிப்படியாக அதிகப்படுத்தும் கட்டுப்பாட்டு நிலக்குத்தகை; grant of land on cowle, providing progressive rates of assessment.

[Persn.rasid+kavul > த. ரச்சீத்கவுல்]

ரச்சு *raccu*, பெ(n.) 1. கயிறு; cord, rope, string. 2. மயிற்பின்னல்; lock of braided hair. 3. தூலிச்சரடு; cord of the marriage badge.

[Skt.raju > த. ரச்சு]

ரச்சுப் பொருத்தம் *raccu-p-poruttam*, பெ. (n.) திருமணப் பொருத்தம்; a felicitous correspondence between the horoscopes of the bride and bridegroom.

[Skt.raju > த. பொருத்தம்]

ரசக்கார்ப்பூரம் *raśa-karpūram*, பெ (n.) இரசக்கார்ப்பூரம் பார்க்க; see era-k-karpūram.

[Skt.rasa+karpūra > த. ரசகார்ப்பூரம்]

ரசகுல்லா *raśa-gullā*, பெ (n.) தித்திப்பான சிற்றுண்டி வகை; a kind of sweet confection.

[Skt.rasa+gōla > த. ரசகுல்லா]

ரசத்தலைம் *raśa-t-tailam*, பெ (n.) இதளியத்தை (பாதரசத்தை) முதன்மைச்சரக்காகக் கொண்டு செய்த மருந்தெண்ணெய் வகை; a medicinal oil prepared with mercury as the chief ingredient.

[Skt.rasa+taila > த. ரசத்தலைம்]

ரசதகுன்றம் *racata-kunram*, பெ (n.) வெள்ளிமலை; (கயிலை) Mt. Kailas as of silver.

[Skt.rajata+ > த. ரசதகுன்றம்]

ரசதம் *rasadam*, பெ (n.) வெள்ளி; silver.

[Skt.rajata > த. ரசதம்]

ரசதாளி *raśatāli*, பெ (n.) வாழைவகை; a species of plantain.

த.வ. மென்வாழை

[Skt.rasa-dālikā > த. ரசதாளி]

ரசதாளிக்கரும்பு *raśatāli-k-karumpu*, பெ (n.) கரும்புவகை; a species of sugar-cane.

[ரசதாளி + கரும்பு]

[Skt.rasa-dālikā > ரசதாளி]

ரசப் *raśap*, பெ(n.) அராபியர்களுடைய ஆண்டின் ஏழாவது மாதம்; the seventh Arabic month.

[Ar.rajab > ரசப்]

ரசப்பிடிப்பு *raśa-p-piḍippu*, பெ (n.) இதளியத்தை (பாதரச) உட்கொண்டதாலுண்டாகும் முடக்குவாதம்; rheumatism due to mercurial poisoning.

[Skt.rasa+piḍippu > ரசப்பிடிப்பு]

ரசப்புக்கை *raca-p-pugai*, பெ(n.) இதளியத்தின் (பாதரசத்தின்) ஆவி; mercurial vapour.

[Skt.rasa+puka > ரசப்புக்கை]

ரசமெழுகு *raśa-melugu*, பெ (n.) இதளிய (பாதரச)ஞ் சேர்த்துச் செய்த மெழுகு மருந்து வகை; blue pill, pilula hydrargyri.

ரசனை¹ *raśanai*, பெ(n.) கவையுணரும் பொறியாகிய நாக்கு; tongue, the organ of taste.

[Skt. rasanā > ரசனை]

ரசனை² *raśanaī*, பெ (n.) அமைப்பு ; arrangement, style.

[Skt. racanā > ரசனை]

ரசாஞ்சனம் *raśāñjanam*, பெ(n.) துத்தம் சேர்த்த மைவகை ; an unguent prepared with vitriol of copper.

[Skt. rasañjana > ரசாஞ்சனம்]

ரசா *raśā*, பெ.(n.) 1. அனுமதி; permission, leave. 2. விடுமுறை; cessation from work, recess, holiday, vacation.

த. வ. விடுப்பு இசைவு

[Arab. razā > த. ரசா]

ரசிதம் *raśidam*, பெ(n.) வெள்ளி; silver.

[Skt. rajata > ரசிதம்]

ரஞ்சனி *rañjanī*, பெ(n.) இராக வகை; a specific melody type.

ரஞ்சான்¹ *rañjāñ*, பெ(n.) அராபியர்களுடைய ஆண்டின் ஒன்பதாவது மாதம்; the ninth Arabic month.

[Skt. ramazāñ > ரம்சான் > ரஞ்சான்]

ரஞ்சான்² *rañā-kāli*, பெ(n.) ஊதுகொம்பு வகை; bugle.

ரட்சி-த்தல் *raṭci*, பெ.(v.) பார்க்க இரட்சி-த்தல்.

[Skt. rakṣ > த. ரட்சி-]

ரட்சை *raṭcai*, பெ.(n.) பார்க்க இரட்சை; see eraksai.

[Skt. rakṣā > த. ரட்சை]

ரணவீரி *raṇa-vīri*, பெ(n.) ஒரு சிற்றூர்க் கடவுள்; a village goddess.

ரத்தபலவீனம் *ratta-pala-v-inam*, பெ(n.) anemia, சோகை¹ பார்க்க; see sōgai.

[Skt. rakta+ > த. ரத்தபலவீனம்]

ரத்தபித்த ரோகம் *ratta-pitta-rōgam*, பெ(n.) அரத்தம் வெளிப்படும் நோய்; haemorrhage.

[Skt. rakta+pitta+rōga > த. ரத்தபித்தரோகம்]

ரத்தபேதி *ratta-pēti*, பெ(n.) வயிற்றளைச்சல்; dysentery.

[Skt. rakta + pēti > த. ரத்தபேதி]

ரத்தம் *rattam*, பெ (n.) குருதி; blood. "சிந்து ரத்தந் துதைந்தெழுஞ்செச்சையான்" (கம்பரா. அங்கத. 42)

[த. அரத்தம் > Skt. rakta > த. ரத்தம்]

ரத்தவண்டம் *ratta-v-aṇḍam*, பெ(n.) வயிற்றிலுண்டாகும் குருதிக் கட்டி; haematocele, accumulation of blood in the testicle.

ரத்திகை *rattigai*, பெ (n.) பண்வகை மூன்றனுள் ஒன்று; a division of the second note of the gamut, one of three kinds of riṣapam.

[Skt. raktikā > த. ரத்திகை]

ரத்தினகண்டி *ratna-kanti*, பெ(n.) மணி (இரத்தின)க் கற்கள் இழைத்த கழுத்தணி வகை; ruby necklace. "ரங்கையனீந் தானங்கோர் ரத்னகண்டி" (விறலிவிடு.1130).

[Skt. ratna > த. ரத்தினகண்டி]

ரத்து *rattu*, பெ(n.) தள்ளுபடி, நீக்கம் செய்கை, நீக்குகை; rejection, repulsion, retutation, repeal, abrogation, making null and void.

[Arab. radd > த. ரத்து]

ரத்னம் *ratnam*, பெ(n.) 1. இரத்தினம் பார்க்க; gem, precious stone. see irattinam. 2. வைரம்; diamond.

[Skt. ratna > த. ரத்னம்]

ரத்னாங்கி *ratnāñki*, பெ(n.) மேளகர்த்தாக் களுளொன்று; a primary rāga.

ரதகாரன் *rada-kārañ*, பெ(n.) தச்சன்; carpenter, coach-builder.

[ரதம் + காரன்]

[Skt. ratha > த. ரத + காரன்]

ரதிதேவி *radidēvi*, பெ(n.) மன்மதன் மனைவி; manmathan's wife.

ரதோற்சவம் *radōrcavam*, பெ(n.) தேர்த்திருவிழா; car-festival.

[Skt. rathō+sava > த. ரதோற்சவம்]

ராதை *rādai*, பெ(n.) திருமால் மனைவியருள் ஒருத்தியான ராதா; one of the wife of Tirumāl.

[Skt.rādhā > த. ராதை]

ராமர் *rāmar*, பெ.(n.) திருமால் தோற்றரவுகளுள் ஒன்று; an appearance of Tirumāl.

[Skt.rāmā > த. ராமர்]

ரப் *rap*, பெ.(n.) கடவுள்; god, the all nourishing.

[Ar.rab > த.ரப்]

ரப்பிசானி *rappicāni*, பெ.(n.) அராபியர்களின் ஆண்டில் நான்காவது மாதம்; the fourth Arabic month.

[Ar.rabiathzāni > ரப்பிசானி]

ரப்பிலவ்வல் *rappilavval*, பெ.(n.) அராபியர்களுடைய ஆண்டின் மூன்றாவது மாதம்; the third Arabic month.

[Arab.rabiulawwal > ரப்பிலவ்வல்]

ரப்பு¹ *rappu*, பெ.அ.(adj.) கரடுமுரடான; rough.

[E.rough > த.ரப்பு]

ரப்பு² *rappu*, பெ.(n.) இழையோட்டுகை; darning.

[E.rafū > த.ரப்பு]

ரப்பை *rappai*, பெ.(n.) கண்ணிமை; eyelid.

ரம்சான் *ramśān*, பெ.(n.) பகல் முழுவதும் பட்டினி இருந்து கொண்டாடப்படுவதும் முகமதியர் வழங்கும் மாதங்களுள் ஒன்பதாவதுமான மாதம்; the ninth month of the Muhamadan year, each day of which is observed as a fast from dawn till sunset.

[Ar.ramzān > த.ரம்சான்]

ரம்டோல் *ramṭōl*, பெ.(n.) பெரிய பறை (நகரா); big drum.

த. வ. பெரும்பறை

[Hind.dhōl > த.ரம்டோல்]

ரம்பை *rambai*, பெ.(n.) வானுலகத்து (தேவலோகம்) நாடகமகளிரிலொருத்தி (திவ்.பெரியாழ். 3,6,4.); a courtesan of the Gods.

[Skt.rambhā > த. ரம்பை]

ரமணன் *iramanan*, பெ.(n.) 1. கணவன்;

husband "ராதாரமணன்" 2. தலைவன்; lord. "வேங்கடரமணன்".

[Skt.ramaṇa > த. ரமணன்]

ரமாரமி *ramārami*, வி.அ. (adv.) 1. ஏறக்குறைய; more or less 2. சராசரி; on an average.

[T.ramā-rami > த. ரமாரமி]

ரமா *ramā*, பெ.(n.) இலக்குமி; Lakshmi.

[Skt.ramā > ரமா]

ரமை *ramai*, பெ.(n.) இலக்குமி; Lakṣmi.

[Skt.ramā > ramai]

ரயத் *irayat*, பெ.(n.) குடியானவன்; (C.G.) ryot, peasant, cultivator, tenant.

[U.raiyat > த. ரயத்]

ரயத்வாரி *irayat-vāri*, பெ.(n.) தனித்தனியாகக் குடிகளுக்கு விதிக்குந் தீர்வையொழுங்கு (C.G.); settlement of land revenue directly with individuals.

[U.raiyatwāri > த. ரயத்வாரி]

ரயாதி *rayādi*, பெ.(n.) 1. நிலவரித்தள்ளுபடி (வரிவஜா); remission of government claim. 2. ஆதாயம் (இலாபம்); benefit, profit.

[U.riayat > த. ரயாதி]

ரயில் *rayil*, பெ.(n.) நீராவினால் அல்லது மின்சாரத்தாற் செல்லும் வண்டித் தொடர்; train propelled by steam or electricity.

[E.rail > த. ரயில்]

ரயிலடுக்கு *rayil-aḍukku*, பெ.(n.) பயணஞ்செய்வோர் சென்றவிடங்களிற் சமைக்க உதவும் அடுக்குப்பாத்திரம்; a compact set of cooking utensils used by travellers.

[E.rail > த. ரயில்]

ரவாணா *ravāṇā*, பெ.(n.) 1. அனுப்புகை(C.G.); sending, despatch. 2. அனுமதிச்சீட்டு(வின்.); pass, permit. 3. தம்பட்டவகை (madr) labour.

த. வ. செலுத்து

[Persn.rawāna > த. ரவாணா]

ரவாலாடு *ravā-lāḍu*, பெ.(n.) கோதுமையின் குறுநொய்யி (ரவாவி) னால் செய்த இன்னுருண்டை; a kind of confection made of wheat-flour.

[Hind.ravā+lāḍu > த. ரவாலாடு]

ரவி *ravi*, பெ.(n.) 1. கதிரவன்; sun. 2. ஞாயிறு இருக்கும் ஓரை (இராசி)யைக் குறிக்குஞ் சொல்லோடு சேர்ந்து மாதத்தைக் குறிக்குஞ் சொல்; a term meaning 'month' occurring as the second member of compound words the first being the name of the section of the zodiac in which the sun remains during that month.

[Skt.ravi > த. ரவி]

ரவிக்கை *ravikkai*, பெ.(n.) பெண்கள் மார்பிலணியும் சட்டை; tight fitting bodice, jacket, corset.

த. வ. இறுவி, இறுக்கை

[T.ravika, K.ravake > த. ரவிக்கை]

ரவிசு *raviṣu*, பெ.(n.) இரைச்சல்; noise.

ரவை *ravai*, பெ.(n.) 1. நுண்ணிய பொருள்; small particle. 2. கோதுமையின் குறு நொய்; wheat flour. 3. வைரம்; diamond. 4. சுடுவதற்கு உதவும் சிறிய ஈயக்குண்டு; small lead shot. 5. கோலி; marble. 6. சிறிது; a little.

த. வ. குறுணை

[Hind.ravā > த. ரவை]

ரா *rā*, பெ.(n.) இரவு (இராத்திரி) (நாம தீப. 553); night.

ராக்கடி *rākkadi*, பெ.(n.) உச்சந்தலையணிவகை; an ornament worn by women on the crown of the head.

த. வ. சூளாமணி

[U.rākkadi > த. ராக்கடி]

ராக்கடை *rākkadai*, பெ.(n.) ராக்கடி பார்க்க; see *rākkadi*.

[ராக்கடி > த. ராக்கடை]

ராகம் *rāgam*, பெ.(n.) 1. ஆசை; desire. 2. நிறம்; colour. "மாக ராக நிறைவா ளொளியோனை"

(கம்பரா. இராவணன் தானை.19) 3. சிவப்பு (பிங்); redness. 4. பாட்டு (பிங்.); music, musical measure. "உதயராகத்தோடு" (பாரத.இந்.5). 5. பண்; (mus.) specific melody types. 6. சுந்தா சுத்த தத்துவங்களுள் ஒன்று; (saiva.) the principle which excites desire in souls.

[Skt.raga > த. ராகம்]

ராகமாலிகை *rāga-māligai*, பெ.(n.) ஒரு பாடலிற்பல பண் (ராகங்)களும் தொடர்ந்துவரப் பாடும் பண் (ராகத்)தொடர்; head ornament worn by women. series of rākam in which the successive parts of a song or sung.

த.வ. கூட்டுப்பண்

[Skt.rāga-mālikā > த. ராகமாலிகை]

ராகவர்த்தனி *rāga-varttani*, பெ.(n.) மேளகர்த்தாக்களுளொன்று; a primary rāga.

[Skt.rāga >]

ராகவன் *rāgavan*, இராகவன் பார்க்க; see *iragavan*.

[Skt.rāghava > த. ராகவன்]

ராகி *rāgi*, பெ.(n.) இராகி² (வின்) பார்க்க; see *irāgi*.

த.வ. இறகி

[Skt.rāgin > த. ராகி]

ராகுத்தராயன் *rāgutta-rāyan*, பெ.(n.) பார்க்க இராவுத்தன்¹; trooper, cavalier. "இராகுத்தராயன் என்று" (திருவாலவா. 28, 83, பிம்).

[K.rāhutarāya > த. ராகுத்தராயன்]

ராங்கி *rāngi*, பெ.(n.) செருக்கு (கொ.வ.); affectation, vanity, haughtiness.

[E.rank > த. ராங்கி]

ராச அம்சம் *rāśa-amśam*, பெ.(n.) அன்னப்பறவை வகை; flamingo, phoenicopter, roseus.

ராசக்காணம் *rāśa-k-kāṇam*, பெ.(n.) அரசனுக்குரிய வரி முதலியன; revenue, king's share of the produce.

[Skt.rājan+M.kanam > த. ராசக்காணம்]

ராசக்கிரீடை *rāśakkiriḍai*, பெ. (n.)

1. அரசர்களின் புனல் விளையாட்டு; sportive play of the royal family in a water pool.
2. கண்ணபிரான் ஆயமகளிரொடு ஆடிய கூத்துவகை; a sportive dance of Kṛṣṇa with the Gōpikās.

[Skt. rāsa+ த. ராசக்கிரீடை]

ராசசம்மானம் *rāsasa-m-mānam*, பெ.(n.)

அரசன் அளிக்கும் பரிசு; present made by a king.

[Skt.rājan > த. ராசசம்மானம்]

ராசசூயம் *rāśa-śūyam*, பெ. (n.) ஒரு வகை வேள்வி; a kind of sacrifice.

[Skt.rāja+sūya > த. ராஜசூயம்]

ராசசேகரி *rājasēgari*, பெ(n.) இடைக்காலச் சோழரின் பட்டப் பெயர்; a title of later cholas.

[Skt.rājan+kēsari> *rājakēsari*]

ராசசேவை *rāsa-sēvai*, பெ.(n.) அரச வேலை; service under a king, state service.

[Skt.rājan+sēvā > த. ராசசேவை]

ராசன் *rāśan*, பெ (n.) அரசன்; king.

[த. அரசன் > Skt.rajan> த. ராசன்]

ராசராசநரேந்திரன் *rāśarāśanarēndiran*, பெ (n.) வேங்கி நாட்டரசன்; a king name of vēnkinādu

[Skt. rajan+raja+narētra>த. ராசராச நரேந்திரன்]

ராசதானி *irāśadāni*, பெ. (n.) 1. தலைநகர்; capital city. 2. மாநிலம்; province, presidency.

[Skt.rāja-dhānī > த. ராசதானி]

ராசமண்டலம் *irāca-maṇḍalam*, பெ.(n.) அரசர் கூட்டம்; assembly of kings. "அன்றிருந்த ராசமண்டலம்" (பாரத.வாரணா.63)

[Skt.rāja+maṇḍala > த. ராசமண்டலம்]

ராசமுதலிகள் *rāja-mudalika*, பெ(n.) தலைமையதிகாரிகள்; ministers and chieftains.

ராசராசன்காசு *rāsarāsaṅ-kāśu*, நாணய வகை; a coin.

ராசாங்கம் *rāśāṅgam*, பெ(n.) அரசு; kingship.

[Ar.rājāṅga> ராசாங்கம்]

ராசிபானையன் பணம் *rāśipālaiyaṅpanam*, பெ (n.) நாணய வகை; a coin.

ராசிபொன் *rāśi-pon*, பெ(n.) நாணய வகை; a coin.

ராசி¹ *rāci*, பெ.(n.) வரிசை; row.

ராசி² *rāci*, பெ.(n.) 1. கூட்டம் (வின்.); collection.

2. குவியல் (பிங்.); heap "கூட்டன துரக ராசி" (கம்பரா.நாகபாசம்.94). 3. இனம்; kind, sort.

4. மொத்தம்; aggregate. 5. மேடம், இடபம், மிதுனம், கார்க்கடகம்,சிங்கம், கன்னி, துலாம்,

விருச்சிகம், தனசு, மகரம், சும்பம், மீனம்.(சூடா.); sign of the zodiac. "ஏக ராசியினினெய்த"

(கம்பரா. இராவணன் தாளை19). 6. நல்லூழ் (கொ.வ); lack. 7. சபாவம்(கொ.வ.); agreement,

harmony. 9. வட்டி முதலியன கணக்கிடும் பொழுது கொள்ளும் கணித எண்; (Arith.) product of terms, used in the calculation

of interest, etc. 10. பணம்(இ.வ.); coin.

[Skt.rāśi > த. ராசி²]

ராசி³ *rāci*, பெ.(n.) இணக்கம் (சமாதானம்); amicable settlement between litigants, reconciliation.

[Skt.rāzi > த. ராசி³]

ராசிபோகம் *irāsi-bōgam*, பெ.(n.) கோள் ஒன்று ஓர் இராசியைக் கடந்து செல்லுகை; the passage of a planet through a sign of the zodiac.

[Skt.rāśi+bhōga > த. ராசிபோகம்]

ராசிமானம் *rāsi-mānam*, பெ.(n.) கோள்களின் நிலையைக் கணிக்கும் முறை; calculation of the position of a planet in the zodiac. 2. குறித்த இராசி முற்றும் தோன்று(உதயமா) வதற்காகும் காலம்; time taken for a particular sign of the zodiac to pass the horizon.

[Skt.rāśi+māna > த. ராசிமானம்]

ராட்சதன் *rāṭcadaṇ*, பெ.(n.) அரக்கன் (இராக்கதன்) (வின்); giant, demon, goblin.

[Skt.rākṣasa > த. ராட்சதன்]

ராட்டிரகூடம் *rāṭṭirakūdam*, பெ.(n.) இரட்டர் களுடைய நாடு; country of the irattar.

[Skt. rāṣṭra-kūṭa > த. ராட்டிரகூடம்]

ராட்டிரம் *raṭṭram*, பெ.(n.) அரசாங்கம்; kingdom.

[Skt. rāṣṭra > த. ராட்டிரம்]

ராட்டினம் *rāṭṭinam*, பெ.(n.) 1. கழலும் சக்கரம்; spinning wheel. 2. நீரிறைக்க உதவும் சக்கரம்; pulley for drawing water, reel ginning machine whirligig.

த. வ. உருளி

[U.rāhaṭā > த. ராட்டினம்]

ராட்டு *rāṭṭu*, பெ.(n.) இராட்டினம் (கொ.வ) பார்க்க; see irāṭṭnam.

ராட்டை¹ *rāṭṭai*, பெ.(n.) இராட்டினம் (கொ.வ) பார்க்க; see irāṭṭnam.

[Hind.rāhaṭā > த. ராட்டை]

ராட்டை² *rāṭṭai*, பெ.(n.) நூல் நூற்க உதவும் சக்கரம்; ambar carṅkar.

[Hind.rāhaṭā > த. ராட்டை]

ராணி *rāni*, பெ.(n.) அரசி; queen. 2. இளவரசி; princess.

[Pkt.rāṇī < rājñī > த. ராணி]

ராணு *rāṇu*, பெ.(n.) காலாட்படை; infantry." வாரிட்ட. ராணு வரிசையாய் நிற்க "(விறலிவிடு. 1049)

ராணுவப்பேர் *rāṇuva-p-pēr*, பெ.(n.) சேனைத் தலைவர்; persons in command of armies. "அச்சமில்லை ராணுவப்பேர்" (கூளப்ப.53).

[T.rāṇuva > த. ராணுவம்]

ராணுவம் *rāṇuvam*, பெ.(n.) பட்டாளம்; army.

[T.rāṇuva > த. ராணுவம்]

ராத்தல் *rāttal*, பெ.(n.) எடையளவு; a measure of weight.

ராத்தல் தராக *rāttal-tarāṣu*, பெ.(n.) தோல்

முதலியன நிறுக்கும் நிறைகோல் வகை; the spring balance, used chiefly in weighing hides, wool, palmyra-fibre, yarn, etc.

ராத்திரி *rāṭṭiri*, பெ.(n.) இரவு (இராத்திரி); night."ராத்திரி மேனியம்மான்" (அஷ்டப். திருவேங்கடத்.24)

[Skt.rātri > த. ராத்திரி]

ராதா மனோகரம் *rādā-manogaram*, பெ.(n.) பூங்கொடி வகை (இ.வ.); a flowering creeper.

ராப்தா *rāpdā*, பெ.(n.) 1. இணைப்பு; bond, that which binds one thing with another. 2. நட்பு; friendliness. 3. வழக்கம்; habit, custom. 4. மாமூல்; mamool, precedent. 5. அரசவீதி (ராஜபாட்டை); thorough fare.

[Arab.rabitā > த. ராப்தா]

ராப்பாடி *rā-p-pādi*, பெ.(n.) இரவில்பாடி இரந்துண்போர்; washerman of the low castes, who begs his food at night, singing along the streets.

ராப்புச் சர்க்கரை *rāppu-c-carkk-arai*, பெ.(n.) தூய்மை செய்யாத சருக்கரை (இ.வ.); unrefined sugar.

[U.rāb > த. ராப்பு]

ராப்பொடி *rā-p-podi*, பெ.(n.) அராப்பொடி(வின்.); filings.

ராம்பாடி *rāmbādi*, பெ.(n.) (லம்பாடி) இடம் பெயர் மக்கட் பிரிவினர்; a wandering caste.

[Mhr.rāmbād > த. ராம்பாடி]

ராமக்கோழி *rāma-k-kōḷi*, பெ.(n.) நீர்க்கோழி வகை (இ.வ.); water hen, as having a mark resembling vaiṣṇava mark.

ராசத்துரோகம் *rāṣa-t-turōgam*, பெ.(n.) அரசனுக்குக் கேடு சூழ்கை; treason.

மறுவ. அரசஇரண்டகம்

[Skt.rājya+drōha > த. ராசத்துரோகம்]

ராசத்துரோகி *rāśa-t-turōgi*, பெ.(n.)
அரசனுக்குக் கேடு சூழ்பவன்; traitor.

மறுவ. அரசஇரண்டகன்

[Skt.rājya+drōha > த. ராசத்துரோகி]

ராசதண்டனை *rāśa-taṇḍanai*, பெ.(n.) முறை
(நீதி)மன்றத்தால் குற்றத்திற்கேற்றவாறு
வழங்கப்படும் தண்டனை; punishment
awarded by a court of law.

மறுவ. அரச தண்டனை.

[Skt.rājya+த. தண்டனை > த. ராசதண்டனை]

ராசதோரணை *rāśa-tōraṇai*, பெ.(n.)
பெருஞ்சிறப்பு; splendour, pomp, as befitting
a king.

மறுவ. அரச தோரணை.

[Skt.rājya+tōraṇa > த. ராசதோரணை]

ராசநடை *rāśa-naḍai*, பெ.(n.) மிடுக்கான
(கம்பீரமான) நடை; stately gait, as of a king.

[Skt.rājya+த. நடை > த.ராசநடை]

ராசநிந்தனை *rāśa-nindaṇai*, பெ.(n.)
அரசினைப் பழிக்கை; sedition.

[Skt.rājya > த.ராச+நிந்தனை]

ராசநோய் *rāśa-nōy*, பெ.(n.) எலும்புருக்கி நோய்;
tuberculosis.

[Skt.rājya > த.ராச+நோய்]

ராசபக்தி *rāśa-pakti*, பெ.(n.) அரசனிடம்
குடிகளுக்குள்ள பற்று; loyalty to the king.

[Skt.rājya+pakti > த. ராசபக்தி]

ராசபத்திரம் *rāśa-pattiram*, பெ.(n.)
அரசனளிக்கும் ஆவணம் முதலியன; royal edict
or grant.

[Skt.rājya+ patra > த. ராசபத்திரம்]

ராசபாகம் *rāśa-pāgam*, பெ.(n.) 1.
அரசலுக் குரிய பங்கு; royal share. 2.
அரசாங்கத்துக்குரியதான விளைச்சல்
முதலியவற்றின் பகுதி; share of produce due
as revenue to the government.

[Skt.rājya+bhāga > த. ராசபாகம்]

ராசபாட்டை *rāśa-pāṭṭai*, பெ. (n.) 1. பெருவழி;
royal road, king's highway. 2. நேர்முறையான
வழி; straight path.

[Skt.rājya+த. பாட்டை > த. ராசபாட்டை]

ராசபிளவை *rāśa-piḷavai*, பெ.(n.) பிளவை
நோய் வகை; a disease.

[Skt.rājya+த. பிளவை > த. ராசபிளவை]

ராசபுத்திரன் *rāśa-puttiran*, பெ.(n.) அரசன்
மகன்; prince.

[Skt.rājya+putra > த. ராசபுத்திரன்]

ராசபோகம் *rāśa-pōgam*, பெ.(n.) 1. இன்ப
வாழ்க்கை; life of great ease and
enjoyment, as of a king. இராசபாகம் பார்க்க;
see rājapākam.

[Skt.rājya > த. ராச+போகம்]

ராசமான்ய *rāśa-māṇya*, பெ. (adj.) 1.
அரசனால் மதிக்கத்தக்க; most excellent as
worthy of the king's regard.

[Skt.rājya > த. ராசமான்ய]

ராசயோகம் *rāśa-yōgam*, பெ.(n.) இராசயோகம்
1,2,3, பார்க்க; see irāśayōgam.

மறுவ. அரசவோகம்.

ராசராசேசுவரி *rāśa-rāśēśuvari*, பெ.(n.)
கொற்றவை; Durgā.

[Skt.rāja-rājēśvari > த. ராசராசேசுவரி]

ராசரிகம் *rāśarigam*, பெ.(n.) ஆட்சி; rule,
government.

[T.rājarikamu > rājan > த. ராசரிகம்]

ராசரிசி *rāśa-riśi*, பெ.(n.) துறவுநிலையிலுள்ள
அரசன்; royal sage.

[Skt.rāja-ṛṣi > த. ராசரிசி]

ராசவிசுவாசம் *rāśa-viśuvāśam*, பெ.(n.)
இராசபக்தி பார்க்க; see irājapakti.

[Skt.rājan > த. ராசவிசுவாசம்]

ராசவிழி *irāśa-viḷi*, பெ.(n.) மிடுக்கான நோக்கு; royal or majestic look.

[Skt. *rāja* > த. ராசவிழி]

ராசா *rāśā*, பெ.(n.) 1. அரசன்; king, ruler. 2. மிகச்சிறந்தவன்; that which is most excellent of its kind. 3. அரசு அளிக்கும் பட்டப் பெயர்; a title of honour conferred by the government.

[Skt. *rājā* > த. ராசா]

ராசாகுடுமிபண்ணு-தல் *rāśākkudumi-pannu*, செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. மறைவாகப் போய் ஒருத்தன் குடுமியை அவிழ்த்து விளையாட்டுச் செய்தல்; to make sport of one by stealthily untying his hairtuft. 2. இருதிறத்தாரில் ஒருவர்க்கும் நன்மையாகாதபடி செய்தல் (இ.வ); to be beneficial to neither party.

ராசாத்தி *rāsātti*, பெ.(n.) இராசாத்தி பார்க்க; see *irāśātti*.

ராசாமந்திரி *rāśāmandiri*, பெ.(n.) ஒருவனை அரசனாகவும் மற்றவர்களை மந்திரி முதலானவர்களாகவும் கொண்டு சிறுவர் விளையாடும் விளையாட்டு வகை; a sport among children in which the players act the parts of a king, his ministers, etc.

ராசாளி *rāsāli*, பெ.(n.) இராசாளி பார்க்க; see *irāśāli*.

ராசிநாமா *rāśināmā*, பெ.(n.) 1. வழக்காளிகள் இருவரும் தம்முள் ஒத்துப் போவதாக எழுதித்தரும் ஆவணம்; Document in writing where by the parties to a suit agree to adjust their differences. 2. இராசிநாமா பார்க்க; see *irāśināmā*. 3. பட்டாவிலக்குப் பத்திரம் deed of relinquishment executed by the cultivator when he gives up his paṭṭā lands.

ராசு *rāśu*, பெ.(n.) ஒரு தெலுங்கப் பிரிவினர்; a telugu caste.

[T. *rāzu* > *rājan* த. ராசு]

ராசோபசாரம் *rāśōpaśāram*, பெ.(n.) 1. அரசர்க்குரிய விருந்தோம்பல்; honours

pertaining to a king. 2. பெரும் மதிப்புரவு; great civility, as be fitting a king.

[Skt. *rājō-pacāra* > த. ராசோபசாரம்]

ராமகேளி *rāmakēli*, பெ.(n.) பண் வகை; a musical mode.

[Skt. *rāma-kēli* > த. ராமகேளி]

ராமசேகரலு *rāmaśēgaralu*, பெ.(n.) நெல் வகை; a kind of paddy.

ராமப்பிரியை *rāma-p-piriyai*, பெ.(n.) பண் வகை; a musical mode.

[Skt. *rāmapriyā* > த. ராமப்பிரியை]

ராமபாணம் *rāma-pāṇam*, பெ.(n.) இராமபாணம் பார்க்க; see *irāmapāṇam*.

[Skt. *rāmabāṇa* > த. ராமபாணம்]

ராமராச்சியம் *rāma-rājyam*, பெ.(n.) மிகு பயனுள்ள அரசு; most beneficent government, as the rule of *rāma*.

[Skt. *rāmarājya* > த. ராமராஜ்யம்]

ராமாயணம் *rāmāyaṇam*, பெ. (n.) 1. இராமாயணம் பார்க்க; the epic *Rāmāyaṇa*. 2. இராமராவணயுத்தம்; the war between *Rāma* and *Rāvaṇa*.

[Skt. *Ramāyaṇa* > த. ராமாயணம்]

ராமானுசம் *rāmāṇuśam*, பெ.(n.) 1. தீபக் கால் வகை; a kind of standard for a light. 2. செம்பினாலியன்ற ஒரு வகைக் குடிநீர்; a copper cup. 3. தென்கலைத் திருமண்காப்பிடு கின்ற பாதம்; the pedestal of the y mark of the Ten-Kalai vaiṣṇavaitees.

[Skt. *Ramānuja* > த. ராமானுசம்]

ராய்சாகிப் *rāy-śāgib*, பெ. (n.) முகமதியரல்லாத இந்தியருக்கு அரசு அளிக்கும் பட்டவகை; a title of honour conferred by the Government on Indians other than Muhammadans.

[U. *rai+sāheb* > த. ராய்சாகிப்]

ராய்த்தா *rāyatta*, பெ.(n.) பழம் முதலியவற்றை மோரில் ஊறவைத்துச் செய்த உணவு வகை.

[U. *rāyata* > த. ராய்த்தா]

ராயசக்காரன் *rāyaca-k-kāraṇ*, பெ.(n.) எழுத்தர்; clerk, secretary.

[T. *rāyasamu.k. rāyasa* > த. ராயசக்காரன்]

ராயசம் *rāyaśam*, பெ.(n.) 1. கட்டளை; order. 2. இராயசம் (பார்க்க); business of a writer. 3. கருவம்; if *rājasa* hangting.

[T. *rayacame*, K. *rāyasa* > த. ராயசம்]

ராயசீமரக்கால் *rāyasī-marakkāl*, பெ.(n.) பட்டணம்படி 21/4 முதல் 23/4 வரை கொள்ளும் ஒரு முகத்தலளவை; measure of capacity = 2 1/4 to 2 3/4 Madras measure.

[Mhr. *rājāji* > த. ராயசீ]

ராயப்பர் *rāyappar*, பெ.(n.) பேதுரு என்ற கிறித்துவப் பெரியார்; St. Peter.

[Skt. *rāyi* > த. ராயப்பர்]

ராயர் *rāyar*, பெ.(n.) சில சாதியாரின் பட்டப்பெயர்; title of certain kallar and other castes.

[K. *rāyaru*, T. *rāyalu* > த. ராயர்]

ராயன் *rāyaṇ*, பெ.(n.) 1. அரசன்; king. 2. இராயன்; caesan. 3. மாத்துவப்பிராமணர் முதலானோர் பட்டப்பெயர்; title of certain castes like Mādhva Brahmins.

[Skt. *rājan* > த. ராயன்]

ராவ் *rāv*, பெ.(n.) மகாராட்டிரர், மாத்துவப்பிராமணர் முதலிய சில சாதியாரின் பட்டப்பெயர்; title of Maharattas. Mādhva Brahmins.

[U. *rāo* > ராவ்]

ராவ்சாகிப் *rāv-śāgib*, பெ.(n.) முகமதியரல்லாத இந்தியருக்கு அரசாங்கத்தார் அளிக்கும் பட்டவகை; a title of honour conferred by the government on Indians other than muhammadans.

[U. *rāo* + U. *Sāheb* > ராவ்சாகிப்]

ராவ்பகதூர் *rāv-bagadūr*, பெ.(n.) முகமதியரல்லாத இந்தியருக்கு அரசாங்கத்தார் அளிக்கும் பட்டவகை; a title of honour conferred by the government on Indians other than Muhammadans.

[U. *rāo* + *bahādūr* > ராவ்பகதூர்]

ராவடம் *rāvadam*, பெ.(n.) அராவ தொழில்; filing.

[T. *rāpadamu* > ராவடம்]

ராவணன் *rāvaṇaṇ*, பெ.(n.) பார்க்க இராவணன்; Ravana.

[Skt. *Ravana* > ராவணன்]

ராவணன் விழி *rāvaṇaṇ-vilī*, பெ.(n.) 1. நீரில் வாழும் உயிரி; a mollusc. 2. நீரில் வாழும் ஒரு வகை உயிரியின் ஓடு; shell of a mollusc.

ராவு-தல் *rāvū*, வி.(V.) அராவதல்; to file.

[Skt. *அராவ-ராவ*]

ராவுத்தன் *rāvuttan*, பெ.(n.) குதிரைவீரன்; horseman. சூர்க்கொன்ற ராவுத்தனே (கந்தரலங். 37) 2. ஒரு பட்டப் பெயர்; a title.

[U. *raut* > ராவுத்தன்]

ராவூராப்பலகை *rāvurā-p-palagai*, பெ.(n.) 1. வாத்தாட்டுப்பலகை; eaves. 2. மச்சத்தளத்தின் கீழ்க் கைமரங்களின் மீது பரப்பப்படும் பலகை; ceiling.

ராசாத்தி *rāśātti*, பெ.(n.) ராணி பார்க்க; see *rāṇi*

ரிக் *rik*, பெ.(n.) இருக்கு பார்க்க; see *irukku*.

[Skt. *rk* > த. ரிக்]

ரிக்சா *riksā*, பெ.(n.) ஆள் இழுத்துச் செல்லும் பயண வண்டி வகை; rickshaw.

த.வ. ஆள்வண்டி

[Japanese *jinrikisa* > rickshaw > ரிக்சா]

ரிகாமி *rikāmi*, பெ.(n.) வேலையற்றவன்; unemployed person. "கச்சேரியில் வேலை காலியாயிருக்கிறது; ஆனால் ரிகாமி ஒருவனுமில்லை." (இ.வ.)

[U. *riktakarman* > rikāmi > ரிகாமி]

ரிங்கின்கயிறு *ringin-kayiru*, பெ.(n.) கப்பல்களின் பாய்களை விரிக்கவுஞ் சுருக்கவும் உதவுங்கயிறு; rigging.

[E. *rigging* > த. ரிங்கின் + கயிறு]

ரிசபதேவர் *riṣapa-tēvar*, பெ.(n.) நந்திதேவர்; the holy bull nanti.

[Skt. *ṛṣabha* + த. தேவர்]

ரிசி *riṣi*, பெ.(n.) முனிவன்; sage, saint.

[Skt. *ṛṣi* > ரிசி]

ரித்ததிதி *rittatiti*, பெ.(n.) நான்காவது, ஒன்பதாவது, பதினான்காவது ஆகிய பிறைநாட்களைக் குறிக்கும் பொதுச்சொல்; a common term for the fourth, ninth and fourteenth titi of the lunar fortnight.

த.வ. ஐந்திடைபிட்டிறைநாள்

[Skt. *rikta-tithi* > ரித்ததிதி]

ரிபு *ripu*, பெ.(n.) பகைவன்; enemy.

[Skt. *ripu* > ரிபு]

ரியாயத் *riyāyat*, பெ.(n.) வரியின் தள்ளுபடி; abatement of assessment.

ரிவாசா *riwāśā*, பெ.(n.) வழக்கம்; custom, practice, usage.

[Arab. *riwāj* > ரிவாசா]

ரிவாசு *riwāśu*, பெ.(n.) ரிவாசா பார்க்க; see *riwājā*.

ரீகர் *riḡar*, பெ.(n.) கரிசல்தரை; black cotton soil.

[U. *rēgar* > ரீகர்]

ரீங்காரம் *riṅgāram*, பெ.(n.) வண்டு முதலியவற்றின் நீள்மென் ஒலி; humming as of bees.

ரீதி *riḍi*, பெ.(n.) 1. நிலைமை; "காலரீதி" state, condition. 2. முறை; mode, method, model, system.

[Skt. *ṛiti* > ரீதி]

ரீதிகொளளை *ritikaḷai*, பெ.(n.) ஒரு பண்வகை; a melody type.

[Skt. *ṛiti-gauḍa* > ரீதிகொளளை]

ரீப்தாங்கல் *riḡ-tāṅgal*, பெ.(n.) கப்பற்பாயின் உறுப்புகளுள் ஒன்று; reef-band.

|| [E. *reef* > ரீப்தாங்கல்]

ரீப்பர் *riḡpar*, பெ.(n.) வரிச்சல் பட்டை; reeper, long strip or lath of palmyra or other timber.

[Mhr. *rip* > E. *reeper* > ரீப்பர்]

ரீப்பா *riḡpā*, பெ.(n.) ரீப்பர் பார்க்க; see *rēppar*.

ருக் *ruk*, பெ.(n.) இருக்கு மறை(வேதம்); Rg-*vēda*. 2. வேதமந்திரம்; *vēdic* hymn.

[Skt. *ṛk* > ருக்]

ருக்கா *rukkā*, பெ.(n.) சீட்டு; note, chit, memorandum.

[U. *ruqqā* > ருக்கா]

ருக்மினி *rukmini*, பெ.(n.) திருமாலின் மூத்த மனைவி; śri Krishna's first wife.

[Skt. *rukmanimā* > ருக்மினி]

ருசி *ruśi*, பெ.(n.) உருசி பார்க்க; see *uruśi*.

[Skt. *ruṣi* > ருசி]

ருசு *ruśu*, பெ.(n.) 1. சான்று; proof. 2. கையெழுத்து; signature.

[U. *rujū* > ருசு]

ருசுச்செய்தல் *ruśu-c-cey*, செ.கு.வி. (V.i.) மெய்ப்பித்தல்; to prove or establish by evidence; to bring home, as a charge or accusation.

[U. *rujū* > த. ருசுச்செய்தல்]

ருசுப்படுத்து-தல் *ruśu-p-paḍuttu-*, செ.கு.வி. (V.i.) ருசுச்செய்தல், பார்க்க; see *rucuccey-*.

ருசுப்பண்ணு-தல் *ruśu-p-paṇṇu-*, செ.கு.வி. (V.i.) ருசுச்செய்தல், பார்க்க; see *rucuccey-*.

ருசுப்பொறுப்பு *ruśu-p-poṟuppu*, பெ. (n.) உண்மையெனக் காட்ட வேண்டிய பொறுப்பு; burden of proof.

ருசுப்போடு-தல் *ruśu-p-pōḍu-*, செ.கு.வி. (V.i.) கையெழுத்துப்போடுதல்; to affix one's signature.

ருசும் *ruśum*, பெ.(n.) சில பணியாளர் வழக்கமாகப் பெறும் உரிமைப்பணம்; fees, money, payments received by public officers, as perquisites attached to their office.

[U. *rūsūm* > ருசும்]

ருசுவ *ruśuvu*, பெ.(n.) ருசு பார்க்க; see ruśu.

ருத்திரகணப்பெருமக்கள் *ruttira-kaṇa-perumakkaḷ*, பெ.(n.) ஒரு சார் சிவனடியார்; the a class of śaiva devotees.

[Skt. *rudra* + த. ருத்திர + கணம் + பெருமக்கள்]

ருத்திரவீணை *ruttira-vīṇai*, பெ.(n.) உருத்திரவீணை பார்க்க; see uruttiravīṇai.

[Skt. *rudra* + *vīṇa* > ருத்திரவீணை]

ருத்திரன் *ruttiraṇ*, பெ.(n.) உருத்திரன் பார்க்க; see uruttiraṇ.

[Skt. *rudra* > ருத்திரன்]

ருத்ராட்சம் *rutrāṭcam*, பெ.(n.) உருத்திராட்சமணி; rudrak bead.

த.வ. அக்கமணி

[Skt. *rudrākṣa* > ருத்ராட்சம்]

ருத்திராபிடேகம் *ruttirāpiḍsegam*, பெ.(n.) உருத்திரகுத்தத்தைச் சொல்லி துய்மையான நீரால் நீராட்டுதல்; a ceremonial bath in water sanctioned with the recital of uruttiracū-ttam.

[Skt. *rudre* + *abhiṣēka* > ருத்திராபிடேகம்]

ரூப்பு-தல் *ruppu*, செ.கு.வி.(v.i.) தோசை மாவ முதலியன அரைத்தல்; to grind.

[T.K. *rubbu* > ரூப்பு]

ரூப்புக்கல் *ruppu-k-kal*, பெ.(n.) ஆட்டுக்கல்; stone mortar.

ரூப்புக்குழவி *ruppu-k-kuḷavi*, பெ.(n.) மாவரைக்குங் குழவி; stone roller for grinding.

ரூப்புரல் *ruppural*, பெ.(n.) ரூப்புக்கல் பார்க்க; see ruppukkal.

ரூப்புலக்கை *ruppulakkai*, பெ.(n.) மாவிடிக்கும் உலக்கை; pestle for grinding flour.

ரூமாலை *rumālai*, பெ.(n.) தலைப்பாகை; a head dress.

[Persn. *rūmāl* > ரூமாலை]

ரூமானி *rumāni*, பெ.(n.) மாதுளம் வித்தைப் போன்ற சிவந்த நிறமுள்ள மாம்பழவகை; a round reddish mango fruit as resembling in colour the pips of pomegranate.

த.வ. செம்மாங்கனி

[U. *rummāni* > ரூமானி]

ரூட்டி *rūṭṭi*, பெ.(n.) தொந்தரை; annoyance; trouble. "ரூட்டி செய்தல் தேதென்று" (விறலிவிடு.855)

[Skt. *ruṣṭi* > ரூட்டி]

ரூட்டியடி-த்தல் *rūṭṭi-y-adi-*, செ.குன்றாவி.(v.t.) தொந்தரை செய்தல்; to cause annoyance.

[Skt. *ruṣṭi* > ரூட்டியடி]

ரூடி *rūḍi*, பெ.(n.) இடுகுறிப் பெயர்; term used in its conventional sense.

[Skt. *rūḍhi* > ரூடி]

ரூப்காரி *rūp-kāri*, பெ.(n.) வழக்கு நடவடிக்கை; judicial proceeding.

[Persn. *rupkāri* > ரூப்காரி]

ரூப்பூப் *rūprūp*, து.வி.(adv.) முன்னிலையில்; in person, in one's presence, personally, face to face.

[Persn. *rūbrū* > ரூப்பூப்]

ரூபகதாளம் *rūpaga-tālam*, பெ.(n.) ஏழு தாளத்தொன்று; a variety of time measure, one of catta-tālam.

த.வ. உருவகத்தாளம்

[Skt. *rūpaka* > ரூபகதாளம்]

ரூபகம் *rūpagam*, பெ.(n.) 1. உருவகம்; metaphor. 2. ரூபகதாளம் பார்க்க; see rūpakatālam 3. பத்துவகைப்பட்ட நாடகம்; drama of which there are ten species.

[Skt. *rūpaka* > ரூபகம்]

ரூபம் *rūpam*, பெ.(n.) 1. உருவம்; form, appearance, figure likeness. 2. ஒளியாகிய புலன்; sense of sight. 3. அழகு; beauty.

[Skt. rūpa > ரூபம்]

ரூபலாவண்ணியம் *rūpa-lāva-ṇṇiyam*, பெ.(n.) வடிவழகு; beauty of form, loveliness.

[Skt. rūpa+lāvanya > ரூபலாவண்ணியம்]

ரூபவதி *rūpavadi*, பெ.(n.) வடிவழகுள்ளவள்; beautiful, handsome woman.

த.வ. வடிவழகி

[Skt. rūpa-vatī > ரூபவதி]

ரூபா *rūpā*, பெ.(n.) ரூபாய் பார்க்க; see rūpāy.

[Skt. rūpya > ரூபா]

ரூபாய் *rūpāy*, பெ.(n.) ஒரு தோலா எடையுள்ள வெள்ளி நாணயவகை; a current silver coin of 180 gr, composed of 165 parts pure silver and 15 parts alloy=1 tola in weight.

த.வ. வெண்பொன்

[Skt. rūpya > ரூபாய்]

ரூபாவதி *rūpāvadi*, பெ.(n.) மேளகர்த்தாக்களு ளொன்று; a primary rāga.

ரூபாவரி *rūpā-vari*, பெ.(n.) தோட்டக்கால்களுக்கு விதிக்கும் வரிவகை; a special tax on garden lands.

ரூபி¹-த்தல் *rūpi*, செ.கு.வி. (V.i.) மெய்ப்பித்தல்; to prove, demonstrate.

[Skt. rūpa > ரூபி]

ரூபி² *rūpi*, பெ.(n.) 1. உருவமுடையது; that which has shape, visible object, as having form. 2. அழகுடையவன்/ள்; handsome, well-shaped person.

[Skt. rūpin > ரூபி]

ரூல்கட்டை *rūl-kattai*, பெ.(n.) ரூலர்(இக்.வ) பார்க்க; see rūlar.

[E. rule > ரூல்+கட்டை]

ரூல்கம்பு *rūl-kambu*, பெ.(n.) ரூலர் பார்க்க; see rūlar.

[E. rule+கம்பு > ரூல்+கம்பு]

ரூல்கழி *rūl-kaji*, பெ.(n.) ரூலர்(சிக்.வ.) பார்க்க; see rūlar.

[E. rule+கழி > ரூல்+கழி]

ரூல்தடி *rūl-tadi*, பெ.(n.) ரூலர் பார்க்க; see rūlar.

[E. rule+தடி > ரூல்+தடி]

ரூலர் *rūlar*, பெ.(n.) கோடு இடுதற்குதவுங் கோல்; ruler.

த.வ. கோட்டுக்கோல்

[E. ruler > ரூலர்]

ரெட்டநாடி *reṭṭa-nādi*, பெ.(n.) இரட்டை நாடி பார்க்க; see irattai nādi. "அவன் ரெட்ட நாடி"

ரெட்டி *reṭṭi*, பெ.(n.) தெலுங்கு நாட்டினின்று குடியேறிய உழுதுண்ணுந் தொழிலினர்; an immigrant caste of telugu cultivators.

[T.K. reṭṭi > த. ரெட்டி]

ரெட்டு *reṭṭu*, பெ.(n.) இரட்டு 2 (வின்.) பார்க்க; see irattū.

[T.K. reṭṭu > த. ரெட்டு]

ரெப்பை *reppai*, பெ.(n.) கண்இமை; eyelid.

[T. reppa, k. reppe > த. ரெப்பை]

ரெம்மி-த்தல் *remmi*, செ.கு.வி. (V.i.) பொருத்துதல்; to join as boards or planks.

[E. ram > த. ரெம்மி]

ரேக்கு *rēkku*, பெ.(n.) 1. பூவிதழ்; petal of flowers. 2. தங்கம் முதலியவற்றின் மெல்லிய தகடு; toil of metal. "தங்கரேக்காற் சமைத்திட்டபாரக் கொங்ககைக் குறியும்" (தனிப்பா.1-378,21)

[U. rēk > த. ரேக்கு]

ரேக்ளா *rēkḷā*, பெ.(n.) ரேக்ளாவண்டி பார்க்க; see rēkḷa-vaṇḍi

[U. rēkḷa > த. ரேக்ளா]

ரேக்ளாவண்டி *rēkḷa-vaṇḍi*, பெ.(n.) ஒருவன் மாத்திரம் உட்கார இடமுள்ள ஒற்றை மாட்டுவண்டி வகை; a kind of single bullock-cart with only one seat.

த.வ. ஒற்றை வண்டி

[U. rēkḷa+ > த. ரேக்ளா+வண்டி]

ரேகடி *rēkaḍi*, பெ.(n.) கரிசல் நிலம்; black cotton soil.

[U. rēgar > T. rēgadi > த. ரேகாடி]

ரேகாம்சம் *rēgāmsam*, பெ.(n.) குறிப்பிட்ட வரிசை (ரேகை)க்குந் துவக்கமாகக் கொண்ட வரிசை (ரேகை)க்கும் இடைப்பட்ட கோணத்தின் நடுஅளவு; longitude.

த.வ. வரிசைக் கோணம்

[Skt. rēkhā+amśa > த. ரேகாம்சம்]

ரேகாமூலம் *rēkā-mūlam*, பெ. (n.) அடிப்படை ஆவணத்தின் மூலச்சான்று; documentary evidence.

[Skt. rēkha+ > ரேகா+மூலம்]

ரேகை¹ *rēgai*, பெ.(n.) நாணயவகை; a coin.

ரேகை² *rēgāi*, பெ.(n.) 1. (வரிசை) இரேகை பார்க்க; see irēkai. 2. கோளங்களில் துருவத்தின் வழியே செல்வதாகக் கருதப்படுங்கோடு; meridian.

த.வ. வரிசை

[Skt. rēkhā > த. ரேகை]

ரேங்கு-தல் *rēngu-*, செ.குன்றாவி(v.t.) சினமூளுதல்; to rage, to be angry.

[T.K. rēgu > த. ரேங்கு]

ரேணு *rēnu*, பெ.(n.) பொடி; dust.

[Skt. rēnu > ரேணு]

ரேந்தா *rēndā*, பெ.(n.) சித்திரப்பின்னற்குரிய ஊசி வகை; a needle used in embroidery work.

ரேந்தாத்தையல் *rēndā-t-taiyal*, பெ.(n.) பூவேலைத் தையல்; lace-work.

ரேந்தை *rēndai*, பெ.(n.) ரேந்தாத்தையல் பார்க்க; see rēntā-ttaiyal.

ரேவதி *rēvadi*, பெ. (n.) இருபத்தேழாம் நாளின்; the 27th nakṣatra.

[Skt. rēvatī > த. ரேவதி]

ரேவு *rēvu*, பெ.(n.) 1. இறங்கு துறை; landing place, ford, port, harbour. 2. ஆயத்துறை; custom-house.

[T.K. rēvu > ரேவு]

ரேழி *rēli*, பெ.(n.) இரேழி பார்க்க; see irēli.

[இடைகழி-டேகழி-ரேழி]

ரொக்கக்காரன் *rokka-k-kāran*, பெ. (n.)

1. முதலாளி; capitalist. 2. பணக்காரன்; rich man as having cash.

ரொக்கசாமின் *rokka-śāmin*, பெ.(n.) பணமாகக் கொடுக்கும் பிணை; security in money, cash security.

ரொக்கப்பட்டா *rokka-p-paṭṭā*, பெ.(n.) பணத்துக்குக் குத்தகையாக விடப்படும் நிலத்திற்குக் கொடுக்கப்படும் பட்டா; a patta for land leased for cash rent.

ரொக்கம் *rokkam*, பெ.(n.) அணியமாக இருக்கும் பணம்; cash, ready money.

த.வ. கைப்பணம்.

[K. rokka > Skt. rōka > த. ரொக்கம்]

ரொக்க வியாபாரம் *rokka-viyābāram*, பெ.(n.) பணத்திற்குப் பண்டங்களை விற்கும் வியாபாரம்; cash transactions.

த.வ. கைப்பணவணிகம்.

[Skt. rōka+viyāpāra > த. ரொக்கவியாபாரம்]

ரொக்காதாயம் *rokkātāyam*, பெ.(n.) 1. பணமாக வரும் வரும்படி; cash receipts or income. 2. செலவு நீங்கிய மிச்சவரும்படி; net profit.

த.வ. கைப்பணவருவாய்.

[Skt. rōka+ > த. ரொக்காதாயம்]

ரொச்டு *roṣṭu*, பெ.(n.) 1. தொந்தரவு; trouble, annoyance. 2. சீர்குலைகை; confusion, disorder.

[T.K. roṣṭu > ரொச்டு]

ரொட்டி *roṭṭi*, பெ.(n.) கோதுமை மாவாற் செய்த உணவு வகை; bread, wheaten cake.

த.வ. உருட்டி, அடை

[U. rōṭī(k.roṭṭi) > த. ரொட்டி]

ரொக்கா *rōkkā*, பெ.(n.) 1. ரோகா பார்க்க; see rōkā. 2. கடன் தொகையைக் குறிக்கும் உறுதிச்சீட்டு; a written acknowledgment of a debt. 3. பணம் அல்லது பண்டங்களை யனுப்புமாறு கூறும் அரசு ஆணை (அப.பா); an order issued by the government authorising specific payments or supplies.

[U. ruqqā > ரோக்கா]

ரோகசாந்தி *rōga-śāndi*, பெ.(n.) நோய் குணமாகை; alleviation or cure of disease. 2. நோய் நீங்கும் பொருட்டுச் செய்யுஞ் சடங்கு வகை; a purificatory ceremony for the cure of diseases.

த.வ. நோய்தணுப்பு

[Skt. rōga > த. ரோக+சாந்தி]

ரோகநிதானம் *rōga-nidānam*, பெ.(n.) நோயை இன்னதென்று கண்டறிகை; diagnosis of disease.

த.வ. நோய்நோட்டம்

[Skt. rōga+ > த. ரோக+நிதானம்]

ரோகநிவாரணம் *rōka-nivāraṇam*, பெ.(n.) நோய் நீங்குகை; cure of disease.

[Skt. rōga+ > த. ரோக+நிவாரணம்]

ரோகா *rōga*, பெ. (n.) 1. துண்டு; bit, piece. 2. சீட்டு; note, chit.

[U. ruqqā > ரோகா]

ரோகி *rōgi*, பெ.(n.) நோயாளி; diseased person.

[Skt. rōgin > ரோகி]

ரோச *rōc*, பெ.(n.) 1. நாள் வழிக்கணக்கு; journal, day-book. 2. நாள்; day.

[Skt. rōz > த. ரோச]

ரோச்கார் *rōckār*, பெ.(n.) தொழில்; service, employment.

[Persn. rōzgār > த. ரோச்கார்]

ரோசனபிளாகதிரி *rōsana-p-pilāsuṭiri*, பெ.(n.) ஒட்டுத்துணி; sticking plaster, resinplaster, emplastrum resinae.

த.வ. ஒட்டொட்டி

ரோசனம் *rōśaṇam*, பெ.(n.) காய்ச்சியபிசின்; resin.

[E. Rosin > த. ரோசனம்]

ரோசம் *rōśam*, பெ.(n.) 1. மானம் ; keen sensibility, high sense of honour. 2. கோபம்; anger.

[Skt. rōsa > த. ரோசம்]

ரோசனா *rōśana*, பெ.(n.) பார்ப்பார், பக்கிரி, ஏழை போன்றவர்க்குக் கொடுக்கும் நாட்படி; a daily allowance granted to Brahmins, fakirs and poor persons.

[Hind. rōzinā > த. ரோசீனா]

ரோசா *rōśa*, பெ.(n.) பூச்செடி வகை ; rose.

[Lat. rosa > த. ரோசா]

ரோசாம்பரம் *rōcāmbaram*, பெ (n.) பூச்செடிவகை; a flowering plant.

ரோதம்¹ *rōdam*, பெ.(n.) 1. நீர்க்கரை; bank, shore. " சீத ரோதக் குருதித் திரையொரீஇ" (கம்பரா. இராவணன்கோ.2). 2. அணை; dam.

[Skt. rōdha > ரோதம்]

ரோதம்² *rōdam*, பெ.(n.) ரோதனம்² பார்க்க; see rōtanam.

[Skt. rōda > ரோதம்]

ரோதனம்³ *rōdanam*, பெ.(n.) தடை; obstruction.

[Skt. rōdhana > ரோதனம்]

ரோந்தடி-த்தல் *rōndadi*, செ.கு.வி.(V.i.)

1. இரவில் ஊரைச் சுற்றிச் சென்று காத்தல்; to keep watch at night. 2. அலைந்து திரிதல்; to roam, wander about. " உத்தியோகத்துக்கு ரோந்தடிக்கிறான்"

ரோந்து *rōndu*, பெ.(n.) இராக்காவல்; night patrol.

[Fr. ronde > ரோந்து]

ரோந்தை *rōndai*, பெ.(n.) 1. சீத்தை (அசங்கியம்); filthiness.

ரோம்புவாசல் *rōmbuvāśal*, பெ. (n.) கப்பலில் பெரிய பாய்மரத்தின் கீழுள்ள அடித்தளத்துக்குச் செல்லும் வழி; main hatch way.

ரோமம் *rōmam*, பெ.(n.) மயிர்; hair.

[Skt. rōma > த. ரோமம்]

ரோமாபுரி *rōmā-puri*, பெ.(n.) இத்தாலிய தேசத்துத் தலைநகர்; rome.

[Lat. Roma+ > த. ரோமா+புரி]

ரோமான் கத்தோலிக்கன் *rōmāṇ-kattōlikkan*, பெ.(n.) கிறித்தவரில் ஒரு பிரிவினன்; Roman Catholic.

[E. romancatholic > த. ரோமான் கத்தோலிக்கன்]

ரௌத்திராகாரம் *rauttirākāram*, பெ.(n.) வன் கொடுமையின் (பயங்கரத்தின்) வடிவு; embodiment of ferocity.

[Skt. raudra +ākāra > த. ரௌத்திராகாரம்]

ல

லக்கடியடி-த்தல் *lakkadiyadi*, செ.கு.வி. (v.i.) மிகவும் துன்பப்படுதல்; to be in great difficulties. "அவன் சோற்றுக்கு லக்கடியடிக்கிறான்" (இ.வ.).

[Skt.lakdi > த. லக்கடி]

லக்கம் *lakkam*, பெ.(n.) 1. குறியிலக்கு; target, butt, aim. 2. நூறாயிரம்; one lakh, 100,000. "இலக்கத்தொன்பதின்மர்" (கந்தபு.திருவவதார.127). 3. எண்; number, digit. "அந்தமென்று சொல்வதே... கணைக்கிலக்கம்" (கந்தபு.சிங்கமு.386). 4. எண் குறி; numerical figure. "குறியிலக்கமெழுதே" (தைலவ.பாயி.15).

[Skt.lakṣa > த. லக்கம்]

லக்காடி *lakkādi*, பெ.(n.) தீயவன், கொடும்பன்; (சோதா.) (இ.வ.); rowdy, rascal.

[Ar. laṅgar > த. லக்காடி]

லக்காளி *lakkāli*, பெ.(n.) ஒருவசைச் சொல் (இ.வ.); a term of abuse.

லக்கி *lucky*, பெ.(n.) நற்பேறு, ஆகூழ், நல்வாய்ப்பு; good luck.

[E. lucky > த. லக்கி]

லக்கிடி *lakkidi*, பெ.(n.) விறகு; fire wood.

[Hind.lakdi > த. லக்கிடி]

லக்கினம் *lakkinam*, பெ.(n.) 1. பிறக்கும்போது தோற்றமாயுள்ள (உதயம்) ஓரை (ராசி.); (Astrol.) sign rising at the moment of one's birth. "ஓடை மாகளிநனானுதயராசி" (கம்பரா. திருவவ.110). 2. தற்காலத்துத் தோன்றும் ஓரை (உதிக்குமிராசி.) (வின்.); sign rising at the time. 3. நன்முழுத்தம் (சுபமுகூர்த்தம்) (இரகு.முடிசு.63); hour fixed for auspicious ceremonies.

த. வ. பிறப்போரை

[Skt.lagna > த. லக்கினம்]

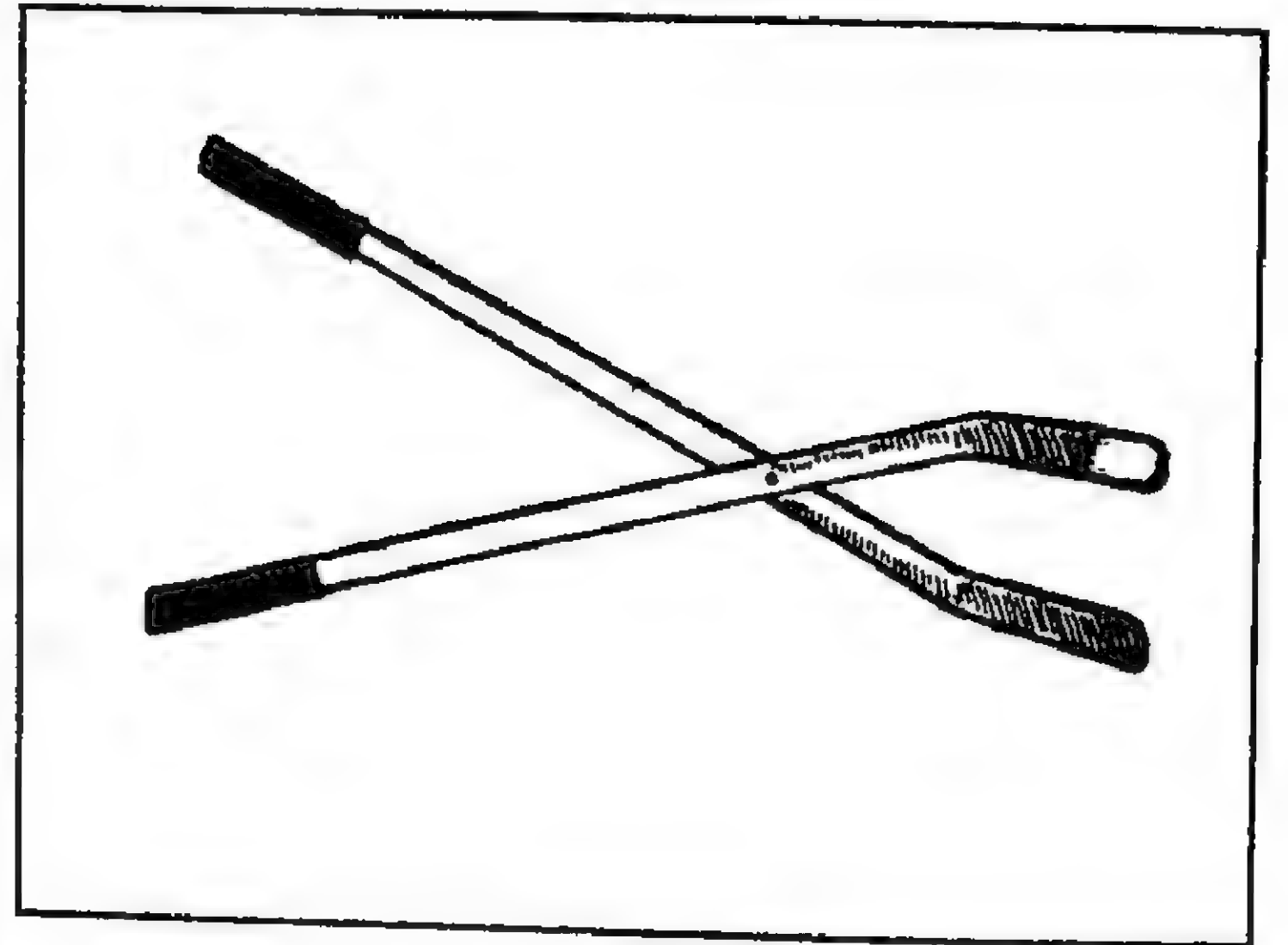
லக்குவா *lakkuvā*, பெ.(n.) பக்கவலிப்பு நோய் (பட்சவாதம்.); paralysis.

[U.laqwa > த. லக்குவா]

லக்குறடு *lakkuradu*, பெ.(n.) பழுக்கக் காய்ந்தவற்றைப் பற்றவுதவுங் குறடு; fire-tongs, pincers for handling heated articles.

த.வ. பற்றுக்குறடு

[U.lag > த. லக்+குறடு]

லக்கோடா *lakkōḍā*, பெ.(n.) லகோடா பார்க்க; see *lagōḍā*.

லக்திக்காரன் *lakti-k-kāran*, பெ.(n.) லக்திதாரன் பார்க்க; see *laktitāran*.

[U.lagtē > த. லக்தி]

லக்திதாரன் *laktitāran*, பெ.(n.) அண்டை நிலக்காரன் (C.G.); owner of an adjoining land.

[U.lagtē+dār > த. லக்திதாரன்]

லகம் *lagam*, பெ.(n.) லகான் பார்க்க; see *lagān*. "முதுகிற் கலணையிட்டு லகமிட்டு" (கொண்டல் விடு).

[U.lagan > த. லகான்]

லகரம் *lagaram*, பெ.(n.) லகாரம் (இ.வ.) பார்க்க; see *lagāram*.

லகரி¹ *lagari*, பெ.(n.) பேரலை; great wave. "பொங்கு லகரிச் சாமர மிரட்ட" (பிரபோத.30,42).

[Skt.lahari > த. லகரி¹]

லகரி² *lagari*, பெ.(n.) 1. கசமத்தப்பிசின் (அபின்.); opium. 2. மயக்கம் உண்டுபண்ணும் பொருள்; intoxicant. 3. மது முதலியவற்றால் உண்டாகும் மயக்கம்; intoxication.

லகாம் *lagām*, பெ.(n.) லகான் பார்க்க; see *lagāṅ*.

[*Skt.lagām* > த. லகாம்]

லகாய்¹-த்தல் *lagāy-*, செ.கு.வி. (v.i.) செயல் வெற்றி பெறுதல் (காரியசித்தி); to prosper in an eminent degree, to be successful.

[*Hind.lagānā* (K. *logāysu*) > த. லகாய்-த்தல்]

லகாய்²-த்தல் *lagāy-*, செ.கு.வி. (v.i.)
1. தண்டித்தல்; to deal severely, to chastise.
2. நிரம்ப உண்ணுதல்; to eat to satiety.

[*Hind.lagānā* (K. *lagāysu*) > த. லகாய்-த்தல்]

லகாரம் *lagāram*, பெ.(n.) இலட்சத்தைக் குறிக்கும் ஒரு சொல்; a term denoting a lakh. "அவருக்கு ஒரு லகாரம் இருக்கும்". (இ.வ.).

லகாவ் *lagāv*, வி.எ. (v.imp.) அடி என்னேவல்; to beat. "லகாவ், லகாவ் இந்த லண்டனைப் பாவிச் சண்டாளனை" (பிரதாப.விலா.102).

[*Hind.lagav* > த. லகாவ்]

லகான் *lagāṅ*, பெ.(n.) கடிவாள வார்; rein.

[*Hind.lagām* > த. லகான்]

லகிமா *lagimā*, பெ.(n.) ஒரு பொருளை கனமற்றதாக்கும் ஆற்றல்; the supernatural power of levitation, one of *aṣṭamā-citti*, q.v.

[*Skt.laghiman-*

லகு *laghu*, பெ.(n.) த. . relief.

[*Skt.laghu* > த. லகு]

லகுத்வம் *lagutvam*, பெ.(n.) எளிது (இலேசு); lightness, ease.

[*Skt.laghu-tva* > த. லகுத்வம்]

லகுபசணம் *lagupaśaṅam*, பெ.(n.) சிற்றுண்டி

(இக்.வ.); light refreshments.

லகுலாட்சி *lagulāṭci*, பெ.(n.) வீணை வகை (பரத. ஒழிபி.16); a kind of lute.

லகுவுபிகுவாய் *laguvupiguvāy*, வி.அ. (adv.) ஏற்றதோர் முறையில்; by some means or other; in anyway possible.

லகோடா *lagōḍā*, பெ.(n.) 1. மெழுகாற் பூசப்பட்டது (இ.வ.); that which is besmeared with lac. 2. தாளுறை, காகிதவுறை (வின்.); envelope of paper, as sealed or wafered.

[*Hind.lakhōḍā* > த. லகோடா]

லகோடாப்பற்று *lagōḍā-p-parru*, பெ.(n.) மிகச்சிறியவளவு (இ.வ.); lit. small particles of cooked rice for gumming envelopes.

[*Hind.lakhōḍā* > த. லகோடா]

லங்கடா *laṅgadā*, பெ.(n.) நொண்டி (இ.வ.); lame person.

[*Persn.laṅgdā* > த. லங்கடா]

லங்கணம் *laṅgaṅam*, பெ.(n.) பட்டினி (இ.வ.); fasting.

[*Skt.laṅghana* > த. லங்கணம்]

லங்கர் *laṅgar*, பெ.(n.) நங்கூரம்; anchor.

[*Persn.laṅgar* > த. லங்கர்]

லங்கர்கானா *laṅgarkāṅā*, பெ.(n.) அன்னசாலை (வின்.); alms-house.

[*Persn.laṅgar-khānā* > த. லங்கர்கானா]

லங்கர்பாய்-தல் *laṅgarpāy-*, செ.கு.வி. (v.i.) நங்கூரம் பற்றுதல்; to be moored, to be at anchor.

[*Persn.laṅgar* > த. லங்கர்]

லங்கரடி-த்தல் *laṅgaradi-*, செ.கு.வி. (v.i.)

1. நங்கூரம் போடுதல்; to cast anchor.

2. அந்தரடித்தல்; to turn a somersault.

லங்கனம் *laṅgaṅam*, பெ.(n.) 1. கடல் முதலியன வற்றைக் கடக்கை; crossing, as of the sea.

2. நெறி (நியமம்) தவறுகை; violation of

prescribed rules. "சமயலங்கனமுந் தெய்வ நிந்தையுஞ் செய்தனர்" (பெரியபு. திருநாவுக்.83). 3. லங்கணம் பார்க்க; see langanam.

[Skt. langhana > த. லங்கணம்]

லங்குனி languni, பெ.(n.) குதிரையின் பற்களுக்கு உண்டாகும் அசைவு (அகவசா.7.); looseness of tooth of a horse.

லங்கேச்சுரம் langēccuram, பெ.(n.) ஒரு வகை மாத்திரை (பதார்த்த.1224); a kind of medicinal pill.

[Skt. langēśvara > த. லங்கேச்சுரம்]

லங்கேச்சுரசம் langēccuraraśam, பெ.(n.) மருந்து வகை (பைஷஜ.154); a kind of medicinal preparation.

[Skt. langēśvara+rasa > த. லங்கேச்சுரசம்]

லங்கோடா langōdā, பெ.(n.) லங்கோடு பார்க்க; see langōdu.

லங்கோடி langōdī, பெ.(n.) லங்கோடு (இ.வ.) பார்க்க; see langōdu.

[Hind langitī > த. லங்கோடி]

லங்கோடு langōdu, பெ.(n.) சல்லடம் (இ.வ.); strip of cloth fitted to the loin, as of a wrestler.

[Hind langōṭa > த. லங்கோடு]

லச்சாதத்தம் laccātattam, பெ.(n.) நன்னாளில் தரப்படும் நன்கொடை; customary presents made to relations or friends on auspicious occasions.

[Skt. lajja+ > த. லச்சாதத்தம்]

லச்சி¹ lacci, பெ.(n.) குப்பைக்காரி (இ.வ.); scavenger woman.

[T. lacci > த. லச்சி]

லச்சி²-த்தல் lacci-ttal, செ.கு.வி. (v.i.) கூச்சமடைதல் (தக்கயாகப்.326,உரை.); to be shy.

[Skt. laj > த. லச்சி-த்தல்]

லச்சை¹ laccaī, பெ.(n.) 1. கூச்சம் (பிங்.); bashfulness, coyness, shyness. 2. வெட்கம்; shame.

[Skt. lajjā > த. லச்சை¹]

லச்சை² laccaī, பெ.(n.) லச்சி¹ பார்க்க; see lacci¹.

லச்சை³ laccaī, பெ.(n.) தொந்தரவு; trouble, annoyance. "என்னை லச்சை பண்ணாதே".

லசுகர்¹ laśukar, பெ.(n.) 1. மாலுமி; lascar, sailor. 2. உதவியாளர் முதலியோர்; labourer, tent-pitcher.

[E. lascar > த. லசுகர்]

லசுகர்² laśukar, பெ.(n.) படை; army.

[Persn. laṣkar > த. லசுகர்]

லசுகர்³ laśutar, பெ.(n.) ஒப்பனைத் தொங்கல்; prismatic glass pendants of a chandelier.

[E. lustre > த. லசுகர்]

லசுனி laśuni, பெ.(n.) மாணிக்க குணத்தொன்று; a property of rubies. "குழியும் லசுனிய முடையது" (S.I.I.ii,81).

லஞ்ச் lunch, பெ.(n.) நண்பகலுணவு; meal taken in the middle of the day.

த. வ. நள்ளுணா.

[E. lunch > த. லஞ்ச்]

லஞ்சம் lañjam, பெ.(n.) கையூட்டு (பரிதானம்); bribe.

[Skt. laṃcā > த. லஞ்சம்]

லஞ்சாக்கொடுக்கு lañja-k-koḍukku, பெ.(n.) பரத்தையின் (அவிசாரி) மகன்; whoreson.

லஞ்சாகோர்¹ lañjakōr, பெ.(n.) கையூட்டு (பரிதானம்) வாங்குவோன்; one who habitually receives bribes.

[Skt. laṃcā+U. khōr > த. லஞ்சாகோர்¹]

லஞ்சாகோர்² lañjakōr, பெ.(n.) தீயொழுக்கமுள்ள பெண்; loose woman.

லட்சகம் *laṭcakam*, பெ.(n.) இலக்கணப் பொருளில் வருஞ்சொல்; word in its secondary signification.

[Skt.lakṣaka > த. லட்சகம்]

லட்சணம் *laṭcaṇam*, பெ.(n.) இலக்கணம் பார்க்க; see *ilakkaṇam*. "சைதன்யம் சலட்சணமாயினும் விலட்சணம்" (கைவல். தத்துவ.1.உரை).

[Skt.lakṣaṇa > த. லட்சணம்]

லட்சணை *laṭcaṇai*, பெ.(n.) இலக்கணை பார்க்க; see *ilakkaṇai*. secondary significant capacity of a word.

[Skt.lakṣaṇa > த. லட்சணை]

லட்சதீபம் *laṭcatīpam*, பெ.(n.) கோயிலில் நூறாயிரம் (இலட்சம்) விளக்குகள் ஏற்றும் திருவிழா; festival of illuminating a temple, by burning 1,00,000 lights.

[Skt.lakṣaṇa > த. லட்ச + தீபம்]

லட்சம் *laṭṣam*, பெ.(n.) நூறாயிரம் (வின்.); lakh.

[Skt.lakṣa > த. லட்சம்]

லட்சாதிபதி *laṭṣādibadi*, பெ.(n.) நூறாயிரம் உருவாய்க்கு (ரூபாய்) மேற் பெறுமானமுள்ள சொத்து (ஆஸ்தி) யுடையவன்.

[Skt.lakṣa+adhipati > த. லட்சாதிபதி]

லட்சியம் *lakṣyam*, பெ.(n.) குறிக்கோள்; aim.

[Skt.lakṣya > த. லட்சியம்]

லட்சுமி *laṭṣumi*, பெ.(n.) இலக்குமி பார்க்க; see *ilakkumi*.

[Skt.lakṣmi > த. லட்சுமி]

லட்சுமிகடாட்சம் *laṭcumi-kaṭāṭcam*, பெ.(n.) திருமகளின் கடைக்கண்; prosperity, as due to the grace of Lakṣmi.

லட்சுமி நரசிம்மன் *laṭcuminaraśimmaṇ*, பெ.(n.) திருமகளைத் தழுவிய கோலத்துடன் உள்ள நரசிம்ம வடிவம்; Narasiṃha in his pose of embracing Lakṣmi.

லட்சுமி நாராயணன் *laṭṣumi-nārāyaṇaṇ*, பெ.(n.) திருமகளைத் தழுவிய நிலையில் காணப்படுந் திருமாலின் வடிவம்; Viṣṇu in his pose of embracing Lakṣmi.

லட்சுமிபஞ்சுமி *laṭcumi-pañcami*, பெ.(n.) திருமகளுக்குரிய (சித்திர)மாதத்து முழுநிலா நாளுக்கு அடுத்த ஐந்தாம் நாள்; the fifth titi of the bright fortnight in the lunar month of caittiram, as sacred to Lakṣmi.

லட்டு *laṭṭu*, பெ.(n.) இன்னுருண்டை; ball-shaped sweet meat.

[Skt.laḍḍu > த. லட்டு]

லடாய் *laḍāy*, பெ.(n.) 1. சண்டை; fight, fighting. 2. வாய்க்கலகம்; bickering, abusive quarrel.

[Hind.laḍāī > த. லடாய்]

லடி *laṭi*, பெ.(n.) சுமார் 440 கசவளவுள்ள சரிசைக் கண்டு; skein of lace, nearly 440 yards.

[Hind.laḍī > த. லடி]

லடு *laṭu*, பெ.(n.) 1. கப்பலில் கயிறு ஒழுங்காகச் செல்லுதற் பொருட்டு அமைத்த சுருவி வகை; fairlead; thimble or cringle to guide a rope. 2. கடலின் ஆழமளப்பதற்கு விடப்படுங் கயிற்றில் கட்டியிருக்கும் ஈயக்குண்டு; plummet.

[Hind.lāṭṭa > த. லடு]

லண்டன்¹ *lanḍaṇ*, பெ.(n.) 1. கல்லுளிமங்கன் பார்க்க; see *kalluḷimaṅkaṇ*. 2. சண்டி; stubborn man. 3. நெறி கெட்டவன்; man of loose conduct. "இந்த லண்டனை... நன்றாய் லகாவ்" (பிரதாப.விலா.102).

[K.lambani > த. லண்டன்]

லண்டன்² *lanṭaṇ*, பெ.(n.) ஆண்குறி; membrum virile.

[Hind.lanḍ > த. லண்டன்]

லண்டன்சீனி *lanṭaṇ-śīni*, பெ.(n.) வெள்ளைச் சர்க்கரை; white sugar.

[E.london > த. லண்டன்+சீனி]

லண்டி *lanṭi*, பெ.(n.) 1. சண்டி; stubborn. intractable woman. 2. தீயநடத்தையுடைய பெண்; woman of loose conduct.

லண்டு *lanḍu*, பெ.(n.) சண்டித்தனம் (இ.வ.); stubbornness.

[Hind.launda > த. லண்டு]

லத்தா *lattā*, பெ.(n.) உதை; blow, kick. "நான் உனக்கு ஒரு லத்தா கொடுப்பேன்" (இ.வ.).

[Hind.lat > த. லத்தா]

லத்தாடு *latāḍu*, பெ.(n.) நோய்; vexation, agitation.

[K.latāḍu > த. லத்தாடு]

லத்தி¹ *latti*, பெ.(n.) குதிரை, யானை, கழுதை, ஓட்டகம் இவற்றின் சாணி; dung of horses, asses, elephants, camels.

த.வ. புட்டை, விட்டை

[T.K.laddi > த. லத்தி]

லத்தி² *latti*, பெ.(n.) லதி பார்க்க; see lati.

லத்தி போடு-தல் *latti-pōḍu-*, செ.கு.வி. (v.i.) மிகவும் அஞ்சுதல்; பயப்படுதல்; to be afraid.

லத்தை¹ *lattai*, பெ.(n.) குறித்த விண்மீன்களில் நிலவோடு தீயகோள் கூடுவதாலுண்டாம் தீப்பயன் (பஞ்.); evil effect due to the conjunction of a malefic planet and the moon in particular nakṣatras.

லத்தை² *iṭṭai*, பெ.(n.) அருள்; mercy, compassion "லத்தையுற் றருள்வாய்" (கந்தாந்.6).

[Perh.labdhā > த. லத்தை]

லத்தீன் *latin*, பெ.(n.) இத்தாலிய தேசத்தில் முற்காலத்தில் வழங்கின மொழி;

[E.latin > த. லத்தீன்]

லதாக்கிருகம் *latā-k-kirugam*, பெ.(n.) கொடியால் அமைந்த வீடு; creeper - bower.

[Skt.latāgrha > த. லதாக்கிருகம்]

லதாங்கி *latāngi*, பெ.(n.) 1. கொடி போன்ற உடலுள்ள பெண்; woman of slender,

creeper like form. 2. ஒருவகைப்பண்; a specific melody type.

[Skt.latāngī > த. தொங்கி]

லதாவேட்டிதம் *latā-vēṭṭitam*, பெ.(n.) கொடி போலச் சுற்றித் தழுவும் (ஆலிங்கன) வகை; a mode of sexual embrace, likened to a creeper clinging round a tree.

[Skt.latā+vēṣṭita > த. லதாவேட்டிதம்]

லதி *lati*, பெ.(n.) கழி; staff cane, cudgel.

[U.lāṭhi > த. லதி]

லதை *latai*, பெ.(n.) இலதை¹, பார்க்க; see ilatai,

[Skt.latā > த. லதை]

லப்தம் *laptam*, பெ.(n.) அடையப் பெற்றது; gain, acquisition, that which is obtained.

[Skt.labdha > த. லப்தம்]

லப்தகாணி *lapta-kāni*, பெ.(n.)

பஞ்சதந்திரத்துள் பேரிழத்தலைப்பற்றிக் கூறுவதான நான்காம் பகுதி; artta-nācam, the fourth section of pañcatantiram, treating of the loss of what was gained.

[Skt.labdha+kāni > த. லப்தகாணி]

லப்பக்கத்தி *lappa-k-katti*, பெ.(n) மக்கு வைக்குங் கருவி; putty-knife.

லப்பம் *lappam*, பெ.(n.) பலகை முதலியவற்றில் இடைவெளியின்றி இசைத்தற்குரிய மக்கு; putty, a kind of cement used to fill up cracks in wood, etc.

த. வ. மக்கு

[Prob.lēpya > த. லப்பம்]

லப்பை *lappai*, பெ.(n.) தென்னிந்தியக் கடற்கரைப் பகுதிகளில் வாழும் தமிழ்ப்பேசும் முகம்மதியர்; a class of Tamil speaking Muhammadans found chiefly on the coasts of south India.

லபக்கெனல் *lapakkenal*, பெ.(n.) 1. விரைவுக் குறிப்பு; suddenness. 2. விழுங்குதற்குறிப்பு; gulping.

[U.lapak > த. லபக்கெனல்]

லபி-த்தல் *lapi*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) பெறுதல், வெற்றியடைதல்; to be gained, obtained, to accure, to succeed, come to a successful issue. "காணரிய பெரியோர்க டெரிசனம் லபிப்பதே கண்ணிணைகள் செய்புண்ணியம்" (அறப்.சத.76). பெறுதல்; to obtain. "ஆதிப்பிரம்மா ஸ்ரீரங்க விமானத்தை லபித்து" (கோயிலொ. 2.).

[Skt.labh> த. லபி]

லபோலபோவெனல் *lapō-lapō-v-enaḷ*, பெ. (n.) திறந்துள்ளவாயால் துக்கங் காரணமாகக் கையால் அடித்துக் கொள்ளுதற்குறிப்பு; expression of beating the open mouth with the palm of the hand on account of sorrow.

லபோலபோபண்டிகை *lapō-lapō-panṭikai*, பெ.(n.) காமன் பண்டிகை (அகங்கையால் வாயிலடித்துக் கொள்ளும் திருவிழா); the spring festival in honour of kāma, as the occasion in which the beating of the open mouth with the palm is a marked feature.

லம்பாடி *lampāḍi*, பெ.(n.) 1. அலைந்து திரியும் ஒரு சாதி; a wandering caste. 2. ஊர் ஊராய்த் திரிவோன்; vagrant. 3. மாட்டுச்சாதி வகை; a breed of cattle.

[T.iambāḍi> த. லம்பாடி]

[K.lambāṇi> த. லம்பாடி]

லம்பு¹ *lampu*, பெ.(n.) தொந்தரவு; trouble.

லம்பு²-தல் *lampu*, பெ.(n.) அசைதல்; to be unsteady to shake.

லயம் *layam*, பெ.(n.) இலயம் பார்க்க; see ilayam. "ஒன்றோடொன்றாகவே பற்றிலயமாம் போதினில்" (தாயு.சித்தர்.3).

[Skt.laya> த. லயம்]

லயாவத்தை *layāvattai*, பெ.(n.) உலகத்தை ஒடுக்கு நிலை; stage of involuion of the universe; stage of absorption of the universe by the supreme being.

[Skt.laya+avasthā> த. லயாவத்தை]

லயி-த்தல் *layi*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) ஒன்றுதல்; chose intimacy.

[Skt.lay > த. இலயி]

லலனாமணி *lalanā-maṇi*, பெ.(n.) லலனை பார்க்க; see *lalanai*.

[Skt.lalanā> த. லலனாமணி]

லலனை *lalanai*, பெ.(n.) பெண்; woman.

[Skt.lalanā> த. லலனை]

லலாடம் *lalāṭam*, பெ.(n.) 1. நெற்றி; forehead. 2. மணி முடி (கிரீட)வறுப்பு வகை; a part of the crown.

[Skt.lalāṭa> த. லலாடம்]

லலாடலிபி *lalāṭa-lipi*, பெ.(n.) தலையெழுத்து; hand writing of fate.

[Skt.lalāṭa+lipi> த. லலாடலிபி]

லலிதாசககரநாமம் *lalitāśakaśuranāmam*, பெ.(n.) உமா தேவியின் ஆயிரந்திருநாமக் கோவை. (தக்கயாகப்.76, விசேடக்.); the thousand holy names of the Goddess Pārvatī.

[Skt.lalitā+sahasranāma> த. லலிதாசககரநாமம்]

லலிதை *lalitai*, பெ.(n.) 1. உமை; Pārvatī. 2. பண் வகை; a specific melody-type.

[Skt.lalitā> த. லலிதை]

லவ்வாலவ்வா *lavvā-lavvā*, பெ.(n.) லவாலவா (இ.வ.) பார்க்க; see *lavālavā*.

லவக்குலவக்கெனல் *lavakku-lavakkenal*, பெ.(n.) 1. ஒட்டக்குறிப்பு; a galloping sound. 2. விரைந்து விழுங்குதற்குறிப்பு; gobbling in eating.

லவங்கம் *lavaṅgam*, பெ.(n.) இலவங்கம் பார்க்க; see *ilavaṅgam*.

[Skt.lavaṅga> த. லவங்கம்]

லவடா *lavadā*, பெ.(n.) ஆண்குறி; membrum virile.

[*Hind laurā* > த. லவடா]

லவண்டி *lavandi*, பெ.(n.) லண்டி பார்க்க; see landi.

[*Hind laundi* > த. லவண்டி]

லவணசமுத்திரம் *lavanaśamuttiram*, பெ.(n.)

உப்புக்கடல் பார்க்க; see uppukkadai.

"அமிர்து கடைந்து லவண சமுத்திரத்தென உணர்க" (துக்கயாகப்.248.உரை).

[*Skt.lavana+* > த. லவண + சமுத்திரம்]

லவம் *lavam*, பெ.(n.) 1. பசுவின் வால் மயிர்; hair

of cow's tail. "குசலவங்களாற் றுடைத்துக் குறிக்கொண்டார்கள்" (உத்தரரா.இலவ.75).

2. காலவகை; a variety of kālam.

"கணமோரெட்டும் லவ மெனப்படுமே" (பரத.தாள.27).

3. மிகச் சிறுபகுதி; little, small particle.

[*Skt.lava* > த. லவம்]

லவணம் *lavanam*, பெ.(n.) உப்பு; salt.

[*Skt lavana* > த. லவணம்]

லவலேசம் *lava-lēcam*, பெ.(n.) சிற்றளவு;

smallest degree "நிலைகாணோம்

லவலேசம்" (இராமநா.ஆரணிய.3).

[*Skt lava+lēśa* > த. லவலேசம்]

லவாடி *lavāṭi*, பெ.(n.) வேசி; prostitute.

லவாலவா *lavā-lavā*, பெ.(n.) லவாலவா என்று

பாடிக் கொண்டு பந்தடிக்கும் சிறுவர்

விளையாட்டு; children's game of ball,

accompanied by singing lavā-lavā.

லவுக்கார் *lavukkār*, பெ.(n.) சன்னமாய்ப் பூசாத

கண்ணாம்புப் பூச்சு; rough plastering with

chunam

[*U lēva* > *lēpa* > த. லவுக்கார்]

லவுண்டி *lavunti*, பெ.(n.) லண்டி பார்க்க; see

landi.

லளிதம் *lalitam*, பெ.(n.) 1. திருவிளையாட்டு;

wantonness, dalliance, sport. "சிட்டர்

பரிபால லளிதக்கார" (திருப்பு.55).

2. கருணை; grace, charm.

3. இனிமையான; sweetness.

4. எளிமை; case, facility.

5. சிவாகமத்துள் ஒன்று (சைவச.பொது.335,உரை.); one of 28

civākamam.

[*Skt.lalita* > த. லளிதம்]

லளிதை *lalitai*, பெ.(n.) லலிதை, 1. (நாமதீப.24)

பார்க்க; see lalitai.

[*Skt.lalitā* > த. லளிதை]

லாக்அப் *lock-up*, பெ.(n.) சிறைவைப்பு; put into

a prison.

[*E. lock-up* > த. லாக்அப்]

லாக்குப் போடுதல் *lāku-p-pōdu*, செ.கு.வி.

(v.i.) மிகவும் துன்பப்படுதல் (செ.அ.); to be in

great straits, to be hard put to it.

லாகவம் *lākavam*, பெ.(n.) லகுத்துவம் பார்க்க;

see laguttuyam.

[*Skt lāghava* > த. லாகவம்]

லாகிரி *lākiri*, பெ.(n.) லகரி² பார்க்க; see lakari.

லாகினி *lākini*, பெ.(n.) தந்திர சாத்திரங்களிற்

கூறப்பட்ட ஒரு சார் பெண் கடவுள் (செ.அ.); a

class of goddesses mentioned in Tāntric

lore.

[*Skt. lākinī* > த. லாகினி]

லாகு *lāku*, பெ.(n.) லகுத்துவம் (வின்.) பார்க்க; see

lakutvam.

லாகுலுக்கான் *lāku-lukcān*, பெ.(n.)

லாபநட்டம் (செ.அ.); profit and loss.

[*Hind. lāha* > த. லாகுலுக்கான்]

லாகை¹ *lākai*, பெ.(n.) பாங்கு; ஓயில்; manner,

style.

[*I. Lāgu* > த. லாகை]

லாகை² *lākai*, பெ.(n.) அந்தரடிக்கை (உ.வ.)

(செ.அ.); somersault.

[Skt. *lāga* > த. லாகை]

லாசார்படு-தல் *lacār-padu*, செ.கு.வி. (v.i.) உதவியற்று வருந்துதல்; to be helpless, forlorn.

[Hind. *lāchar* > த. லாசார்படு-தல்]

லாசுபறுவான் *lācuparuvān*, பெ.(n.) கப்பற்பாய்தாங்குங்கட்டை (செ.அ.); yard arm.

லாட்டரி *lottery*, பெ.(n.) ஏலச்சீட்டு; lottery.

[E. *lottery* > த. லாட்டரி]

லாடக்காரன் *lāṭa-k-kāraṇ*, பெ.(n.) லாடங்கட்டுபவன் (செ.அ.); farrier.

லாடங்கட்டு-தல் *lāṭaṅ-kaṭṭu*-, 5 செ.குன்றாவி (v.t.) குதிரை முதலியவற்றின் கால்கட்கு இரும்புத் தகடு தைத்தல் (செ.அ.); to shoe as a horse.

லாடசங்கிலி *lāṭa-śaṅkili*, பெ.(n.) லாடர் சங்கிலி (இ.வ.) பார்க்க (செ.அ.); see *lāḍarśaṅkili*.

லாடம்¹ *lāṭam*, பெ.(n.) ஒரு தேசம்; a country.

[Skt. *Lāṭa* > த. லாடம்]

லாடம்² *lāṭam*, பெ.(n.) a country. இலாடம்² பார்க்க (செ.அ.); see *lāḍam*.

[Skt. *lāḍha* > த. லாடம்]

லாடம்³ *lāṭam*, பெ.(n.) forehead. இலாடம்³ பார்க்க (செ.அ.); see *ilāḍam*.

[Skt. *Lalāṭa* > த. லாடம்]

லாடம்⁴ *lāṭam*, பெ.(n.) குதிரை முதலியவற்றின் குளம்புகளுக்கு அடிக்கும் இரும்புத்தகடு; horse shoe.

[U. *lāḍa* > த. லாடம்]

லாடர்சங்கிலி *lāḍar-saṅkili*, பெ.(n.) இலாடசங்கிலி பார்க்க (செ.அ.); see *ilāḍasaṅkili*.

[Skt. *lāṭa* > த. லாடர்சங்கிலி]

லாடன் *lāṭaṇ*, பெ.(n.) இலாடன் பார்க்க (செ.அ.); see *ilāḍaṇ*.

[Skt. *lāṭa* > த. லாடன்]

லாடு *lāṭu*, பெ.(n.) a ball shaped sweet meat. இலட்டு பார்க்க; see *ilāṭṭu*.

[Skt. *Lāḍḍu* > த. லாடு]

லாடுலகாடு *lāṭulakāṭu*, பெ.(n.) தொந்தரவு; trouble scrape, difficulty. "லாடுலகாடு யார்படுகிறது?" (செ.அ.).

லாண்டரி *laundry*, பெ.(n.) வெளுப்பகம்; laundry.

[E. *laundry* > த. லாண்டரி]

லாத்தித்தள்ளு-தல் *lāṭṭi-t-taḷḷu*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) கிறுகிறுத்து விழச்செய்தல் (செ.அ.); to make dizzy or giddy.

லாத்து¹ *lāṭṭu*, பெ.(n.) லத்தா பார்க்க (செ.அ.); see *lāṭṭā*.

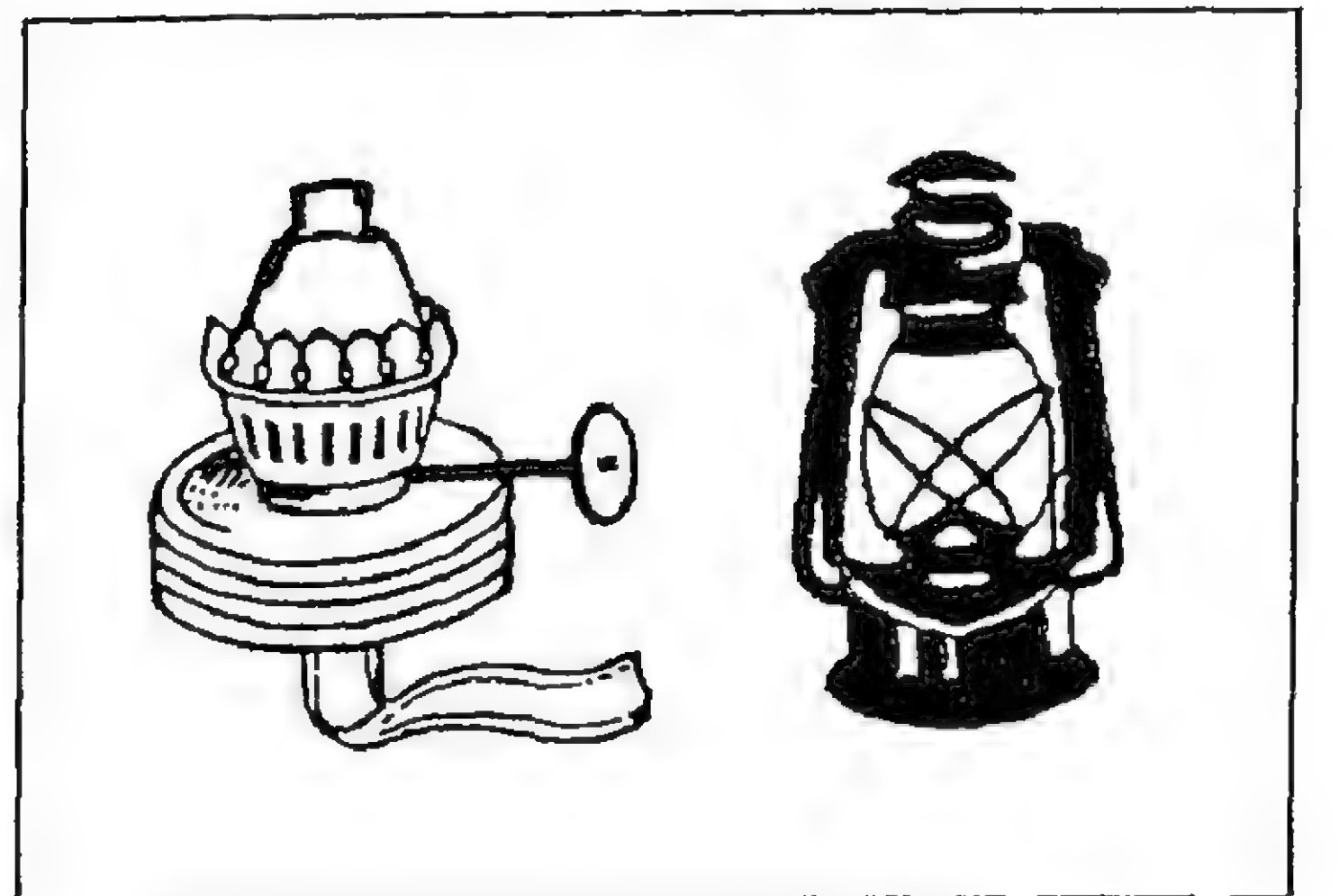
லாத்து²-தல் *lāṭṭu*-, செ.கு.வி. (v.i.) 1. புடைத்தல்; (செ.அ.); to belabour, beat heavily. 2. பிடித்தலைத்தல்; to seize and jerk to and fro. 3. நடை தடுமாறுதல் (செ.அ.); to tumble, to be shaky in gait.

லாத்து³-தல் *lāṭṭu*-, செ.கு.வி. (v.i.) to walk about, to ride about. உலாத்து¹ பார்க்க; see *ulāṭṭu*.

லாந்தர் *lāṅtar*, பெ.(n.) ஒரு வகைக் கண்ணாடி விளக்கு (செ.அ.); lantern.

த. வ. கைவிளக்கு

[Fr. *Lanterne* > த. லாந்தர்]

லாந்தல் *lāntal*, பெ.(n.) லாந்தர் பார்க்க (செ.அ.); see *lāntar*.

லாந்து¹ *lāntu*, பெ.(n.) 1. பரவுகை; spreading out. 2. பாய்ச்சல்; pounce. "ஒரே லாந்தாக லாந்திப்பிடி" (செ.அ.).

லாந்து² *lāntu*, பெ.(n.) கல்லைக் குத்து நிலையில் அடுக்குதல் (செ.அ.); terracing, setting bricks on edge

[Hind. *Ladāo* > த. லாந்து]

லாந்து³-தல் *lāndu*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) மேற்றளம் போடுதல் (செ.அ.); to put up a terrace.

லாபநட்டம் *lāpa-nattam*, பெ.(n.) வரவும் இழப்பும் (செ.அ.); profit and loss.

த. வ. ஆகுபோகு

[Skt. *Lābha+naṣṭa* > த. லாபநட்டம்]

லாபம் *lapam*, பெ.(n.) இலாபம் பார்க்க; see *lāpam*.

[Skt. *lābha* > த. லாபம்]

லாபலோபம் *lāpa-lōpam*, பெ.(n.) லாபநட்டம் பார்க்க; see *lāpanattam*.

[Skt. *lābha+lōpa* > த. லாபலோபம்]

லாயக்கு *lāyakku*, பெ.(n.) 1. தகுதி; fitness, suitability. 2. செருக்கு; haughtiness.

[Arab *Lāiaq* > த. லாயக்கு]

லாயம் *lāyam*, பெ.(n.) குதிரைகட்டுமிடம் (செ.அ.); stable for horse.

[I *lāyamu* > K. *lāya* > த. லாயம்]

லாயர் *lāwyer*, பெ.(n.) வழக்குரைஞர்; lawyer

[E. *lawyer* > த. லாயர்]

லாரி *lorry*, பெ.(n.) சாக்குந்து; lorry.

[E. *lorry* > த. லாரி]

லாலனம் *lālanam*, பெ.(n.) லாலனை பார்க்க; see *lālanai*.

[Skt. *lālanā* > த. லாலனம்]

லாலனை *lālanai*, பெ.(n.) 1. கொஞ்சுகை; fondling, cuessing, coaxing. 2. தாங்குகை (செ.அ.); support

[Skt. *lālanā* > த. லாலனை]

லாலா *lālā*, பெ.(n.) 1. வட நாட்டிலிருந்து தமிழ்நாட்டிற்கு குடியேறிய இந்து வணிகன்; a caste of Hindu merchants who migrated into the Tamil country from Northern India. 2. ஒரு சிறப்புப் பெயர்; a term of respect. 3. ஒரு செல்லப்பெயர்; a term of endearment. "நந்தலாலா" (செ.அ.).

[Hind. *lālā* > த. லாலா]

லாலாடிகம் *lālāṭikam*, பெ.(n.) தழுவுகை, ஆலிங்கன வகை (செ.அ.); a mode of sexual embrace.

[Skt. *Lālāṭika* > த. லாலாடிகம்]

லாலி¹ *lāli*, பெ.(n.) கந்தை (செ.அ.); rag.

[Prob. *lāṭa* > த. லாலி]

லாலி² *lāli*, பெ.(n.) திருமணம் முதலியவற்றிற் பாடப்படுவதும் அடிதோறும் லாலி என்று முடிவதுமான மங்களப் பாட்டு வகை; song consisting of eulogies, compliments, congratulations, etc. sung at weddings and other auspicious occasions, every line; ending in *lāli*. 2. இச்சகவார்த்தை; flattery, adulation. 3. தாலாட்டு (செ.அ.); lullaby.

[T.K. *lāli* > த. லாலி]

லாவண்யம் *lāvanyam*, பெ.(n.) எழில், ஒளிரும் அழகு (செ.அ.); beauty; grace; loveliness; charm.

[Skt. *Lāvanya* > த. லாவண்யம்]

லாவண்யார்ச்சிதம் *lāvanyā-rccitam*, பெ.(n.) இலாவண்ணியார்ச்சிதம் பார்க்க; see *ilāvanyārccitam*.

[Skt. *lāvanya+ārjita* > த. லாவண்யார்ச்சிதம்]

லாவணம் *lāvaṇam*, பெ.(n.) இலாவணம் பார்க்க; see *ilāvaṇam*.

[I *lāvaṇamu*, K. *Lavaṇa* > த. லாவணம்]

லாவணி *lāva-ṇi*, பெ.(n.) மராட்டிய மொழியிலுள்ள இசைப்பாட்டு வகை (செ.அ.); a Maharatta melody.

[Mhr. *lāvaṇi* > த. லாவணி]

லாவாதேவி *lāvā-tēvi*, பெ.(n.) லேவாதேவி பார்க்க; see *lēvādevi*.

த. வ. கொள்கொடை, கொடுக்கல் வாங்கல்
[U. *Lāvāḍēvi* > த. லாவாதேவி]

லாவு-தல் *lāvū-*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. பரவுதல்; to spread around. 2. இறாஞ்சுதல் (செ.அ.); to pounce or dart upon.

லாவுபண்ணு-தல் *lāvū-panṇu-*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வழக்காடுதல்; to be constantly questioning and disputing. 2. செருக்குறுதல் (செ.அ.); to be have in a haughty manner.

[E *lāv* > த. லாவு+பண்ணுதல்]

லாளிதம் *lāḷidam*, பெ.(n.) அழகு; beauty, grace, charm. "மதகும்பலாளிதக் கரியென" (திருப்ப.194).

[Skt. *Lāḷitya* > த. லாளிதம்]

லிகிதம் *likidam*, பெ.(n.) இலிகிதம் பார்க்க; see *iligitam*.

[Skt. *likhita* > த. லிகிதம்]

லிங்கம் *lingam*, பெ.(n.) இலிங்கம் பார்க்க; see *ilingam*. "விழுந்தது லிங்கம்" (திருமந்.455).

[Skt. *linga* > த. லிங்கம்]

லிங்காபட்டியம் *lingā-paṭṭiyam*, பெ.(n.) அமரகோசம் என்ற வடமொழி நிகண்டுக்கு லிங்காபட்டர் எழுதிய உரை (செ.அ.); a commentary on *Amarakōṣa* by *Lingābhaṭṭa*.

[Skt. *Lingā-bhaṭṭiya* > த. லிங்காபட்டியம்]

லிங்கபுராணம் *linga-purāṇam*, பெ.(n.) A *purāṇa*. இலிங்கபுராணம் (தக்கயாகப். 340.உரை) பார்க்க; see *ilinga-purāṇam*.

லிங்காயத்து *lingāyattu*, பெ.(n.) 'வீரசைவர்; one who wears a miniature lingam suspended from the neck. இலிங்கங்கட்டி பார்க்க; see *ilingaṅ-katti*.

[Skt. *lingāyat* > த. லிங்காயத்து]

லிடாலிடநியாயம் *liḷāliḷa-niyāyam*, பெ.(n.) நக்கினதையே திரும்ப நக்குவதுபோல் ஒரு முறையிலேயே பலகாலும் பார்க்கும் நியாய வகை; a *Nyāya* in illustration of repeatedly addressing oneself to one aspect of a matter, as licking what is already licked. "லிடாலிட நியாயமாக அவ்விட மாத்திரையே நோக்குவார்க்கு" (சிவசமவா.பக்.42).

[Skt. *liḷhāliḷha* > த. லிடாலிடநியாயம்]

லிபாபா *lipāpā*, பெ.(n.) கடிதவுறை (செ.அ.); envelope, cover, wrapper.

[Arab. *Lifāfa* > த. லிபாபா]

லிபி *lipi*, பெ.(n.) 1. எழுத்து; letter of alphabet. 2. விதி (செ.அ.); destiny, fate.

[Skt. *lipi* > த. லிபி]

லீலாவதி *līlāvati*, பெ.(n.) 1. அழகிய பெண்; charming or beautiful woman. 2. பாசகராசாரியரால் இயற்றப்பெற்ற ஒரு கணித நூல் (செ.அ.); a mathematical treatise by *Bhāskarācārya*.

[Skt. *līlāvati* > த. லீலாவதி]

லீலாவிபூதி *līlā-vipūti*, பெ.(n.) பிராகிருதவுலகங்கள்; the material worlds, as exhibiting the divine sportiveness in their creation, preservation and destruction.

[Skt. *līlā-vibhūti* > த. லீலாவிபூதி]

லீலாவினோதம் *līlā-vinōtam*, பெ.(n.) உல்லாச விளையாட்டு (செ.அ.); diversion, pastime, sport.

[Skt. *līlā+vinōta* > த. லீலாவினோதம்]

லீலை *līlai*, பெ.(n.) 1. விளையாட்டு; play.
2. கடவுள் முதலியவற்றின் விளையாடல்;
sport, as of a deity. 3. கரதல் விளையாட்டு
(செ.அ.); a morous sport, sexual
intercourse.

[Skt. *Līlā* > த. லீலை]

லீவு *leave*, பெ.(n.) விடுப்பு; leave.

[Eng. *leave* > த. லீவு]

லுக்கான் *luccāṇ*, பெ.(n.) லுச்சாண் பார்க்க;
see *luccāṇ*.

லுங்கி *luṅki*, பெ.(n.) முகம்மதியரணியும் ஆடை
வகை; a coloured cloth worn by
Muhammadans.

[Persn *luṅgī* > த. லுங்கி]

லுச்சா *luccā*, பெ.(n.) தூர்த்தன்; vagabond,
rake, profligate.

[U *luccā* > த. லுச்சா]

லுச்சான் *luccāṇ*, பெ.(n.) இழப்பு (செ.அ.); loss.

[Arab *nuqsān* > த. லுச்சான்]

லுத்தன் *luttan*, பெ.(n.) ஈயாமாரி; (உலோபி);
miser. "லுத்தனுக்கு இரட்டிச் செலவு".

[Skt. *lubdha* > த. லுத்தன்]

லுப்தம்¹ *luptam*, பெ.(n.) 1. எழுத்துக் கேடு;
elision 2. அழிவு; injury, destruction,
3. இழப்பு (செ.அ.); loss, deprivation.

[Skt *lupta* > த. லுப்தம்]

லுப்தம்² *luptam*, பெ.(n.) இவறன்மை, ஈயாமை,
(உலோபம்); covetousness, miserliness.

[Skt *lubdha* > த. லுப்தம்]

லுப்தன் *luptan*, பெ.(n.) இவறன் (உலோபி)
(செ.அ.); miser

[Skt *lubdha* > த. லுப்தன்]

லுப்தோபமை *luptōpamai*, பெ.(n.)
தொகையுபம் பார்க்க; see *tokaiyuvamam*.

[Skt *luptōpamā* > த. லுப்தோபமை]

லூட்டி *lūṭṭi*, பெ.(n.) 1. கொள்ளை; plunder,
pillage, loot. 2. தொந்தரவு (செ.அ.); trouble
annoyance.

[Hind. *lūṭ* > த. லூட்டி]

[K. *Lūṭi*]

லூடி *lūṭi*, பெ.(n.) 1. லூட்டி, 1 பார்க்க; see *lūṭṭi*.
2. லூட்டி, 2 பார்க்க; see *lūṭṭi*

லூதாந்து நியாயம் *lūtāntu-niyāyam*, பெ.
(n.) சிலந்தி தன் வாயாலிழைத்த நூலைத்
தானே யுட்கொள்வது போல் தான்
செய்ததைத்தானேயழிப்பதாகக் கூறும் நெறி
(செ.அ.); a *nyāya*, in illustration of the
principle of an author destroying his own
creation even as a spider eats up the
thread which it throws out.

[Skt. *lūtā-tantu+niyāya* > த. லூதாந்து
நியாயம்]

லெக்கு *lekku*, பெ.(n.) இலக்கு; aim.

லெகு *leku*, பெ.(n.) இலகு பார்க்க; see *ilaku*.

லெச்சி *lecci*, பெ.(n.) லச்சி பார்க்க; see *lacci*.

லெச்சை *leccai*, பெ.(n.) இலச்சை பார்க்க; see
ilaccai.

லெட்டர் *letter*, பெ.(n.) மடல்; letter.

[E. *letter* > த. லெட்டர்]

லெப்பை *leppai*, பெ.(n.) லப்பை (வின்) பார்க்க;
see *lappai*.

லெவலேசம் *levalēcam*, பெ.(n.) லவலேசம்
பார்க்க; see *lavalēcam*.

லெவை *levai*, பெ.(n.) பள்ளிவாசல் வழிபாடு
செய்வோன் (செ.அ.); priest in a mosque.

[Heb *Levi* > த. லெவை]

லேககன் *lēkakan*, பெ.(n.) எழுத்து வேலை
செய்பவன் (செ.அ.); writer.

[Skt *lēkhaka* > த. லேககன்]

லேகணி *lēkaṇi*, பெ.(n.) லேகணி பார்க்க; see
lēkaṇi.

லேகம்¹ *lēgam*, பெ.(n.) லேகியம் பார்க்க; see *lēkiyam*.

[Skt. *lēha* > த. லேகம்]

லேகம்² *lēgam*, பெ.(n.) எழுத்து (செ.அ.); writing, letter.

[Skt. *lēkha* > த. லேகம்]

லேகனி *lēgani*, பெ.(n.) எழுதுகோல் (செ.அ.); pen, style.

[Skt. *lēkhanī* > த. லேகனி]

லேகா *lēka*, பெ.(n.) லேகாவுண்டை பார்க்க; see *lēgavundai*.

[Prob. *lēhya* > த. லேகா]

லேகாவுண்டை *lēga-v-undai*, பெ.(n.) கஞ்சாவுண்டை (செ.அ.); ball of ganja.

லேகியம் *lēkiyam*, பெ.(n.) 1. இளகியம் (நக்கியுண்ணு வதற்கு உரியது); food that is eaten by licking. 2. நக்கியுண்ணும் மருந்து வகை (செ.அ.); electuary, in medicine. 3. லேகாவுண்டை பார்க்க; see *lēkāvundai*.

[Skt. *lēhya* > த. லேகியம்]

லேகை *lēkai*, பெ.(n.) இரேகை பார்க்க; see *irēkai*. "சங்கலேகையும் சக்கிரலேகையும்" (சூளா.குமார.45).

லேசம் *lēcam*, பெ.(n.) 1. அற்பம்; small bit particle. 2. இரண்டு கலை கொண்ட காலவளவு; a measure of time equal to two kalai. 3. இலேசவணி (செ.அ.); a figure of speech.

[Skt. *lēśa* > த. லேசம்]

லேசு¹ *lēcu*, பெ.(n.) இலேசு பார்க்க; see *ilēśu*.

லேசு² *lēcu*, பெ.(n.) 1. ஒரு வகை ஒப்பனைப் பின்னற்றுணி; lace. 2. சரிகை (செ.அ.); silver or gold lace.

[E. *lace* > த. லேசு]

லேஞ்சி *lēñci*, பெ.(n.) கைக்குட்டை kerchief, scarf.

[Port. *Lengo* > த. லேஞ்சி]

லேஞ்சு *lēñcu*, பெ.(n.) லேஞ்சி பார்க்க; see *lēñci*.

லேட் *late*, பெ.(n.) காலத்தாழ்வு; late.

[E. *late* > த. லேட்]

லேணி *lēni*, பெ.(n.) கடன் வாங்குகை (செ.அ.); borrowing.

[Hind. *lēnā* > த. லேணி]

லேணிதாரன் *lēnitāran*, பெ.(n.) கடன் கொடுத்தவன் (செ.அ.); creditor.

[Hind. *lēnādār* > த. லேணிதாரன்]

லேபனம் *lēpanam*, பெ.(n.) 1. பூச்சு; anointing, smearing. "ம்ருகமத பஹர லேபன" (திருப்ப.43). 2. பூசும் பொருள்; plaster, ointment, unguent, salve. 3. தூதுவன்மை (செ.அ.); virility, erection of penis.

[Skt. *lēpana* > த. லேபனம்]

லேலம் *lēlam*, பெ.(n.) ஏலம் (செ.அ.); auction.

[Port. *leilao* > த. லேலம்]

லேவாதேவி *lēvātēvi*, பெ.(n.) கொடுக்கல் வாங்கல் (செ.அ.); money - dealings.

[Hind. *lēwādēī* > த. லேவாதேவி]

லேவாலேவி *lēvālēvi*, பெ.(n.) லேவாதேவி பார்க்க; see *lēvātēvi*.

லேனாதேனா *lēnātēnā*, பெ.(n.) லேவாதேவி பார்க்க; see *lēvātēvi*.

[Hind. *lēnādēnā* > த. லேனாதேனா]

லொங்காரி *loñkāri*, பெ.(n.) அடங்காப்பிடாரி (செ.அ.); termagant.

[Arab. *lañgar* > த. லொங்காரி]

லொங்கு-தல் *loñku-*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) பணிந்து நடத்தல் (செ.அ.); to be humble, submissive, to be servile.

[l. *loñgu* > த. லொங்கு]

லொங்குலொங்கெனல் *loñku-loñkenal*, பெ.(n.) உடலின் தளர்ச்சிக்குறிப்பு (செ.அ.); signifying physical exhaustion.

லொசுக்கு *losuku*, பெ.(n.) ஒன்றுமின்மை (செ.அ.); almost nothing, nothingness.

லொட்டி¹ *lotṭi*, பெ.(n.) 1. கள்; toddy. "அவன் பணமெல்லாம் லொட்டியிற் போடுகிறான்", 2. கள் இறக்கும் குடுவை (செ.அ.); small earthen pot for drawing toddy.

[I *lotṭi* > த. லொட்டி]

லொட்டி² *lotṭi*, பெ.(n.) லொட்டி பார்க்க; see *rotṭi*.

லொட்டி மூஞ்சி *lotṭi-mūñci*, பெ.(n.) கட்டுடியன் (செ.அ.); drunkard.

[I *lotṭi* > த. லொட்டிமூஞ்சி]

லொட்டுலொடுக்கு *lotṭulodukku*, பெ.(n.) லொட்டு லொசுகு பார்க்க; see *lotṭu losuku*

லொட்டுலொசுகு *lotṭulosuku*, பெ.(n.) சில்லறைப் பொருள்கள் (செ.அ.); odds and ends, stray articles

லொட்டை *lotṭai*, பெ.(n.) தாழ்ந்தது; anything inferior 2. லொட்டையாட்டம் பார்க்க; see *lotṭai-y-āṭṭam*. 3. ஒரு வகைப் பணிகாரம் (செ.அ.); a kind of cake

[Skt *lōṣṭa* > த. லொட்டை]

லொட்டைதாளி-த்தல் *lotṭai-tāli-*, 4 செ.கு.வி. (v.i) ஏழையாதல் (செ.அ.); to become a pauper, to be impoverished.

[Skt *lōṣṭa* > த. லொட்டைதாளி]

லொட்டையாட்டம் *lotṭai-y-āṭṭam*, பெ.(n.) கோலி விளையாட்டு வகை (செ.அ.); a game of marbles.

[Skt. *lōṣṭa* > த. லொட்டையாட்டம்]

லொடலொட்டை *loḍalotṭai*, பெ.(n.) 1. கட்டுக்குலைந்தது; anything rickety. 2. உள்ளீடன்றிக் கூடானது; anything hollow or empty. 3. பயனற்றது (செ.அ.); anything useless

லொடலொட-த்தல் *loḍa-loḍa-*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கட்டுக்குலைதல்; to become rickety;

to be dismembered, to become loose 2. உள்ளீடன்றிக் கூடாயிருத்தல்; to be hollow or empty. 3. பயனற்றுப் போதல் (செ.அ.); to become useless.

லொடலொடவெனல் *loḍa-loḍa-v-enal*, பெ.(n.) 1. ஓர் ஒலிக்குறிப்பு; rattling or rumbling. 2. கட்டுக்குலைவின் குறிப்பு (செ.அ.); ricketiness.

லொடுக்கு *loḍukku*, பெ.(n.) உள்ளே வெற்றிடமாகை; emptiness, hollowness, want of solidity. "லொடுக்கு விழுந்து போயிற்று" (செ.அ.).

லொடுக்கு லொடுக்கெனல் *loḍukku-loḍukkenal*, பெ.(n.) 1. குதிரை வண்டி முதலியன ஓடும்போது ஆட்டங்கொடுத்தற் குறிப்பு (செ.அ.); signifying shakiness, as of a running carriage. 2. லொடலொடவெனல் பார்க்க; see *loḍalodavenal*. 3. லொங்கு லொங்கெனல் பார்க்க; see *lōṅguloṅgenal*.

லொத்து-தல் *lottu-*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) நையப்புடைத்தல் (செ.அ.); to beat or strike hard, to belabour.

[U. *lāt* > த. லொத்து]

லொத்துகத்தோல் *lottuka-t-tōl*, பெ.(n.) வெள்ளிலத்தியின் பட்டை (செ.அ.); bark of lodhra tree.

லொத்து லொத்தெனல் *lottu-lottenal*, பெ.(n.) 1. நையப்புடைத்தற்குறிப்பு; beating hard, giving repeated blows. 2. உள்ளீடற்ற பொருளைத் தட்டுங்கால் எழும் ஒலிக்குறிப்பு (செ.அ.); hollow sound.

லொள்ளெனல் *loḷḷenal*, பெ.(n.) நாய் குரைத்தற்குறிப்பு (செ.அ.); expr. of dog's bark.

லோக்கியம் *lōkkiyam*, பெ.(n.) லௌகீகம், 1, பார்க்க; see *laukikam*. "சகல லோக்கியமே தானாளுறு மகர பார்த்திபனோடே" (திருப்ப.1080).

[Skt. *lōkya* > த. லோக்கியம்]

லோககண்டகன் *lōga-kanṭagan*, பெ.(n.) மிகக்கொடியோன் (உலகத்துக்கு முட்போன்றவன்) (செ.அ.); very troublesome or wicked man, as a thorn afflicting the world.

[Skt. *lōka+kanṭaka* > த. லோககண்டகன்]

லோககதி *lōga-kati*, பெ.(n.) உலக நடைமுறை (செ.அ.); way of the world.

[Skt. *lōka+kati* > த. லோககதி]

லோககர்த்தா *lōga-kartta*, பெ.(n.) உலகத்துக்கு முதல்வன் (செ.அ.); Lord of the world.

[Skt. *lōka* > த. லோககர்த்தா]

லோகசஞ்சாரம் *lōka-cañcāram*, பெ.(n.) பல நாடுகளில் பயணம் செய்கை; travelling in different countries of the world. 2. வெளி முயற்சி (செ.அ.); business outside one's house, outwork.

லோகசஞ்சாரி *lōga-cañcāri*, பெ.(n.) பல நாடுகளில் பயணம் செய்வோன் (செ.அ.); traveller in many lands.

[Skt. *lōka* > த. லோகசஞ்சாரி]

லோகசாட்சி *lōga-cāktṣi*, பெ.(n.) கடவுள் (செ.அ.); god, as the universal witness.

[Skt. *lōka* > த. லோகசாட்சி]

லோகசிந்தூரம் *lōka-cintūram*, பெ.(n.) அயச்சிந்தூரம் (செ.அ.); hydrated peroxide of iron-Ferrugo.

[Skt. *lōha* > த. லோகசிந்தூரம்]

லோகத்திரயம் *lōka-t-tirayam*, பெ.(n.) மூவுலகு (செ.அ.); the three worlds.

[Skt. *lōka* > த. லோகத்திரயம்]

லோகதருமணி *lōka-tarmani*, பெ.(n.) a mode of initiation. உலோகதருமிணி பார்க்க; ulōkatarumini.

[Skt. *lōka* > த. லோகதன்மணி]

லோகப்பிரசித்தம் *lōga-p-piraśittan*, பெ.(n.) உலகத்தாரால் நன்கறியப்பட்டது (செ.அ.); that which is universally known.

லோகபத்ததி *lōgapattati*, பெ.(n.) லோககதி பார்க்க; see lōgakati.

லோகபாலகர் *lōga-pālagar*, பெ.(n.) 1. லோகபாலர், 1 பார்க்க; see lōkapālar. "அட்ட லோக பாலகரே" (தக்கயாகப்.468). 2. லோகபாலர், 2 பார்க்க; see lōgapālar.

[Skt. *lōka-pālaka* > த. லோகபாலகர்]

லோகபாலர் *lōka-pālar*, பெ.(n.) 1. எண்டிசைக் காவலர்; regents of the eight directions 2. அரசர்; kings. "லோகபால ரெயில் காவல் கூர்" (தக்கயாகப்.17).

[Skt. *lōka-pāla* > த. லோகபாலர்]

லோகம்¹ *lōgam*, பெ.(n.) உலகம்; world. "எல்லா லோகங்களும் இவருடைய" (தக்கயாகப். 38. உரை).

[Skt. *lōka* > த. லோகம்]

லோகம்² *lōkam*, பெ.(n.) மாழை; metal.

[Skt. *lōha* > த. லோகம்]

லோகமரியாதை *lōgamariyātai*, பெ.(n.) உலகவழக்கம் (செ.அ.); customs and manners of a country

த.வ. உலகநடை

[Skt. *lōka* > த. லோகமரியாதை]

லோகமாதா *lōga-mātā*, பெ.(n.) 1. உலக மாதா பார்க்க; see *ulakamātā* 2. இலட்சுமி (செ.அ.); Lakṣmī.

[Skt. *lōka+mātr* > த. லோகமாதா]

லோகயாத்திரை *lōga-yāttirai*, பெ.(n.) லோககதி பார்க்க; see lōgakati. "இது ஒரு லோகயாத்திரை". (ஈடு,4,9,6).

லோகரஞ்சனம் *lōga-rañcanam*, பெ.(n.) உலகிற்கு மகிழ்ச்சி தருவது (செ.அ.); that which is popular or pleasing to the world.

லோகரட்சை *lōga-raṭcai*, பெ.(n.) உலகத்தைக் காக்கை (செ.அ.); protection of the world. "லோகரட்சையுந் தனுர்வேத வில்வலியும்" (தக்கயாகப்.468, உரை).

லோகரட்சகன் *lōgaraṭcakan*, பெ.(n.) உலகத்தைக் காப்போன் (செ.அ.); saviour of the world.

லோகரூடம் *lōga-rūṭam*, பெ.(n.) 1. தேசமெங்கும் பெரும்புகழ் பெற்றது (செ.அ.); that which is famous throughout the land. 2. லோக மரியாதை பார்க்க; see *lōgamariyātai*.

[Skt *lōha+rūḍha* > த. லோகரூடம்]

லோகவிருத்தாந்தம் *lōgaviruttāntam*, பெ.(n) 1. லோகாசாரம் பார்க்க; see *lōgāśāram*. 2. ஊர்ப்பேச்சு (செ.அ.); rumour.

லோகவேடணை *lōgavēḍanai*, பெ.(n.) உலகவேடணை (நாமதீப.576) பார்க்க; see *ulakavēḍanai*.

லோகாக்கிரசித்தர் *lōgākkira-śittar*, பெ.(n.) தேவருட் சிறந்த ஒரு சாரார் (தக்கயாகப். 352.உரை); a superior class of celestials.

[Skt *lōha+agra+siddha* > த. லோகாக்கிரசித்தர்]

லோகாசாரம் *lōgaśāram*, பெ.(n.) உலகத்தாரொழுக்கம் (செ.அ.); customs of the people, ways of the world, common practice.

[Skt *lōha+ācāra* > த. லோகாசாரம்]

லோகாசாரியர் *lōgāśāriyar*, பெ.(n.) பிள்ளைலோகாசாரியர் பார்க்க; see *pillai-lōgāśāriyar*.

[Skt *Lōkācārya* > த. லோகாசாரியர்]

லோகாதிபதி *lōgātipati*, பெ.(n.) உலகமுதல்வன்; lord of the Universe. 2. மாமன்னன் (செ.அ.); Emperor.

[Skt *lōkādhpati* > த. லோகாதிபதி]

லோகாதீதம் *lōgātitam*, பெ.(n.) உலகத்துக்கு அப்பாற்பட்டது (செ.அ.); the supernatural; the ultra-mundane.

[Skt. *lōkātitā* > த. லோகாதீதம்]

லோகாந்தரம் *lōgāntaram*, பெ.(n.) வேறுலகம் (செ.அ.); the world beyond.

[Skt. *lōkāntara* > த. லோகாந்தரம்]

லோகாந்தரமடை-தல் *lōgāntaramaḍai*, 2 செ.கு.வி. (v.i.) இறத்தல், மரணமடைதல் (செ.அ.); to die.

லோகாபவாதம் *lōkāpavātam*, பெ.(n.) பெரும்பழி (செ.அ.); censure of the world, public scandal.

[Skt *lōkā-pavāda* > த. லோகாபவாதம்]

லோகாபிராமம் *lōkāpirāmam*, பெ.(n.) 1. உலகத்திற்கு மகிழ்ச்சி தருவது; that which is pleasing to the world. 2. ஊர்ப்பேச்சு (செ.அ.); general talk, rumour. "லோகாபிராமமாகப் பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள்".

[Skt *lōkā-bhirāma* > த. லோகாபிராமம்]

லோகாயதம் *lōgāyatam*, பெ. (n.) உலோகாயதம் பார்க்க; see *ulōkāyatam*.

[Skt. *lōkāyata* > த. லோகாயதம்]

லோகாயதன் *lōgāyatan*, பெ. (n.) உலோகாயதன் பார்க்க; see *ulōkāyatan*. "லோகாயதன் சமயநடை சாராமல்" (தாயு.மெளன.4.).

[Skt *lōkāyata* > த. லோகாயதன்]

லோகாலோகம் *lōkālōkam*, பெ.(n.) சக்கரவாளம்; a mythical range of mountains.

[Skt *lōkā-lōka* > த. லோகாலோகம்]

லோகிதம் *lōkitam*, பெ.(n.) செந்நிறமானது (செ.அ.); redness, that which is red. "லோகிதமலரோடும்" (இரகு.திக்குவி.264).

[Skt. *lōhita* > த. லோகிதம்]

லோகோத்தமரசம் *lōkōttamaraśam*, பெ.(n.) ஒரு வகைப் பேதி மருந்து (செ.அ.); a purgative.

[Skt. *lōkōttama-rasa* > த. லோகோத்தமரசம்]

லோகோத்தரம் *lōkōttaram*, பெ.(n.) மிகச் சிறந்தது (செ.அ.); that which is excellent in every way.

[Skt. *lōkōttara* > த. லோகோத்தரம்]

லோகோபகாரம் *lōkōpakāram*, பெ.(n.) உலக நன்மை (செ.அ.); public good, general good.

[Skt. *lōkōpakāra* > த. லோகோபகாரம்]

லோட்டா *lōṭṭā*, பெ.(n.) 1. நீர் குடிக்கப் பயன்படும் ஏனம்; pipkin, a small metal pot, generally of brass. 2. கழுத்தணி வகை (செ.அ.); a necklace of gold beads.

[U. *lōṭā* > த. லோட்டா]

லோடா *lōṭā*, பெ.(n.) லோட்டா, 1 (வின்.) பார்க்க; see *lōṭṭā*.

லோடு *lōḍu*, பெ.(n.) குறைவு (செ.அ.); loss, deficiency.

[Hind. *luṭ* > த. லோடு]

லோத்திரம் *lōttiram*, பெ.(n.) வெள்ளி லோத்திரம் (செ.அ.); lodhra tree.

[Skt. *lōdhra* > த. லோத்திரம்]

லோத்துகம் *lōttukam*, பெ.(n.) லோத்திரம் பார்க்க; see *lōttiram*.

லோந்து *lōntu*, பெ.(n.) இராவுக்காவல் (செ.அ.); night patrol.

[Fr. *ronde* > த. லோத்து]

லோபம்¹ *lōpam*, பெ.(n.) 1. கெடுதல் (விகாரம்); elision. "ஆதேசலோபம்" (பி.வி.26). 2. குறைவு (செ.அ.); defect, deficiency. "மந்திர கிரியாலோப மின்றியே" (அறப்.சத.81).

[Skt. *lōpa* > த. லோபம்]

லோபம்² *lōpam*, பெ.(n.) 1. உலோபம்¹ பார்க்க; *ulōpam*. "லோப மருளின்மை கூடக்

கலந்துள்ளிருக்க" (தாயு.சின்மயா.3). 2. கடுஞ்செட்டு (உ.வ.); stinginess.

[Skt. *lōbha* > த. லோபம்]

லோபன் *lōpan*, பெ.(n.) miser. உலோபன் பார்க்க; see *ulōpan*. "லோபன் மகன் டம்பன்" (செ.அ.).

[Skt. *lōbha* > த. லோபன்]

லோபி¹ *lōpi*, பெ.(n.) உலோபி பார்க்க; see *ulōpi*.

[Skt. *lōbhin* > த. லோபி]

லோபி²-த்தல் *lōpi*, செ.கு.வி.(v.i.) உலோபி² பார்க்க; see *ulōpi*.

[Skt. *lōbha* > த. லோபி]

லோபி³-த்தல் *lōpi*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) உலோபி³ பார்க்க; see *ulōpi*.

[Skt. *lōpa* > த. லோபித்தல்]

லோபு-தல் *lōpu*, 5 செ.குன்றாவி. (v.i.) உலோபு பார்க்க; see *ulōpu*. "லோபியுண்ணார்" (தேவா.55.7).

[Skt. *lōpa* > த. லோபு]

லோபை *lōpai*, பெ.(n.) பார்வதி (கூர்மபு. திருக்கலி.22); *Pārvatī*.

[Prob. *lōbhā* > த. லோபை]

லோம்பர் *lōmpar*, பெ.(n.) இரும்பு வகை (இ.வ.); a kind of iron.

லோல்படு-தல் *lōl-paṭu-*, 20 செ.கு.வி. (v.t.) 1. திண்டாடுதல்; to wander about restlessly, to be tossed about. "அவன் அங்குமிங்கும் லோல்படுகிறான்". 2. மலிந்து கிடத்தல் (உ.வ.) (செ.அ.); to be over plentiful, as a commodity.

[Skt. *lōla* > த. லோல்படு-தல்]

லோலக்கம் *lōlakkam*, பெ.(n.) திண்டாட்டம்; restless wandering. "அவன் அங்குமிங்கும் லோலக்கமாடுகிறான்" (செ.அ.).

[Skt. *lōla* > த. லோலக்கம்]

லோலக்கு *lōlaku*, பெ.(n.) லோலாக்கு பார்க்க; see *lōlāku*.

லோலம் *lōlam*, பெ.(n.) 1. அலைவு; unsteadiness, restlessness. 2. ஆசைப் பெருக்கம் (செ.அ.); greediness, lustfulness.

[Skt *lōla* > த. லோலம்]

லோலயப்படு-தல் *lōlaya-p-paṭu*, 20 செ.கு.வி. (v.i) லோல்படு (உ.வ.) பார்க்க; see *lōlpaṭu*.

லோலன் *lōlan*, பெ.(n.) 1. விளையாடித் திரிபவன்; one who is sportive or playful. "முத்தலைச் சூலனே லோலனே" (அறப்.சத.17). 2. பெண்டிரை நாடித் திரிபவன் (செ.அ.); one who dallies with woman.

[Skt. *lōp* > த. லோலன்]

லோலாக்கு *lōlāku*, பெ.(n.) காதில் தொங்கவிடும் அணி வகை (செ.அ.); a pendant suspended from the lobe of the ear.

[Skt. *lōlak* > த. லோலாக்கு]

லோலாயப்படு-தல் *lōlāya-p-paṭu*, 20 செ.கு.வி. (v.i.) லோல்படு (உ.வ.) பார்க்க; see *lōlpaṭu*.(செ.அ.).

லோலாயம் *lōlāyam*, பெ.(n.) லோலக்கம் பார்க்க; see *lōlakkam*.

[Skt. *dōlāyamāna* > த. லோலாயம்]

லோலோவென்றலை-தல் *lōlōveṇṇalai*, 2 செ.கு.வி. (v.t.) திண்டாடித் திரிதல்; to wander restlessly (செ.அ.).

லோன் *loan*, பெ.(n.) கடன்; loan.

[E. *loan* > த. லோன்]

லௌகிகதந்திரம் *laukika-tantiram*, பெ.(n.) உலக செய்திகளில் திறமை (செ.அ.); skill or tact in worldly affairs.

[Skt. *laukika* > த. லோ]

லௌகிகதருமம் *laukika-tarumam*, பெ.(n.) உலகியல் (செ.அ.); ways of the world.

லௌகிகப்பிரக்கிரியை *laukika-p-pirakkiriyai*, பெ.(n.) உலகவழக்கு (பி.வி.18,உரை.) (செ.அ.); usage in common speech.

லௌகிகம் *laukikam*, பெ.(n.) லௌகீகம் பார்க்க; see *laukīkam*.

லௌகிகன் *laukikan*, பெ.(n.) லௌகீகன் பார்க்க; see *laukikan*.

லௌகீகம் *laukīkam*, பெ.(n.) 1. உலகிற்குரியது; worldly affairs, that which is of the world. 2. உலகப்பற்றுடைமை (வின்.); worldliness. 3. அலுவல் (செ.அ.); office.

[Skt. *laukika* > த. லௌகீகம்]

லௌகீகவிருத்தி *laukika-virutti*, பெ.(n.) வைதீகவிருத்தியை விடுத்து உலக நடைக்குரிய தொழில்களில் முயலுகை (செ.அ.); secular pursuits, opp. to *vaitika virutti*.

லௌகீகன் *laukikan*, பெ.(n.) 1. உலகப்பற்றுடையவன்; one who is worldly-minded. 2. சமயவொழுக்க விதிகளைச் சரிவரப் பின்பற்றாதவன்; one who does not strictly adhere to the prescribed rites and observances, dist. fr. *vaitikan*. 3. உலகியலில் (லௌகீகவிருத்தியில்) ஒழுக்குபவன்; one who follows secular pursuits. 4. உலகியலறிந்தவன் (செ.அ.); one who is worldly - wise.

[Skt. *laukika* > த. லௌகீகன்]

வ

வக்காலத்து *vakkālatu*, பெ. (n.) முறைமன்ற வழக்கு நடத்துவதற்கு வழக்கறிஞருக்குக் கொடுக்கும் அதிகார ஆவணம் (பத்திரம்) (வின்.); (legal) Power of attorney given to a lawyer for conducting a case.

[U. wakālat>த. வக்காலத்து]

வக்கிரம் *vakkiram*, பெ. (n.) 1. வளைவு; curve, bend, winding. "வக்கிர சாபமழைபொழிந்து" (பாரத. இரண்டா. 12) 2. வட்டம்; (பிங்.) circle. 3. சென்ற வழி மீளுகை; (பிங்.) retracing one's steps. 4. நேர்மையற்ற செலவு; (அக.நி.) irregular course. 5.கொடுமை; (பிங்.) cruelty, malignancy, as of a planet. 6. பொய்; (திவா.), lie. 7. வஞ்சனை; (வின்.). fraud, dishonesty. 8. கோணல் வழி; perversity. 9. பொறாமை; envy 10. கலக்கம்; confusion.

[Skt. vakra>த. வக்கிரம்]

வக்கிரன் *vakkiran*, பெ. (n.) 1. மாறுபாடுள்ளவன்; perverse, cross-grained person. 2. குரூரன்; (வின்.) cruel man. 3. சனி; (இலக். அக.) saturn. 4. செவ்வாய்; (பிங்.) mars. 5. உருத்திரன்; (யாழ். அக.). Rudra. 6. திருமாலால் அழிக்கப்பட்ட ஓர் அசுரன்; an asura slain by Viṣṇu. "வக்கிரனை வடிவழித்த மாயவனா" (பெருந்தொ. 865.)

[Skt. vakra>த. வக்கிரன்]

வக்கீல் *vakkil*, பெ. (n.) முறைமன்றத்தில் பிறருக்காக வழக்கை எடுத்து வாதிப்போர்; authorized attorney, counsel at law, pleader. 2. மணவுடன் படிக்கையில் மணப்பெண் சார்பான செயல் புரிபவன்; one who represents the bride in a contract of marriage.

[U. wakīl>த. வக்கீல்]

வக்தா *vaktā*, பெ. (n.) எடுத்துச் சொல்லுவோன்; one who speaks or expounds. 2. பேச்சாளி; orator.

[Skt. vaktā>த. வக்தா]

வக்து *vaktu*, பெ. (n.) காலம், வாய்ப்பு (இ.வ.); time, season opportunity.

[Arab. vaqt>த. வக்து]

வகி-த்தல் *vaki-*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) தாங்குதல்; to bear, carry, as a load, to undertake, as a responsible work, to maintain, support, as a family, to endure, as fatigue, etc. 'குடும்ப பாரத்தை வகிக்கிறான்.'

[Skt. vah>த. வகி]

வச்சணத்தி *vaccaṇatti*, பெ. (n.) அன்பு, வாற்சல்லியம் (அருங்கலச். 23); tenderness, affection, fondness, love.

[Skt. vatsala >த. வச்சணத்தி]

வச்சணந்திமாலை *vaccaṇandimālai*, பெ. (n.) தம் ஆசிரியரான வச்சணந்தி முனிவர் பெயரால் குணவீரபண்டிதரென்பவர் வெண்பா யாப்பில் இயற்றிய பாட்டியல் நூல்; a treatise on poetics, in venpā verse, by Guṇavīrapāṇḍidar, named after his preceptor Vaccaṇaandi.

வச்சத்தொள்ளாயிரம் *vacca-t-tōllāyiram*, பெ. (n.) வச்சதேயத்தரசனைப் பற்றித் தொள்ளாயிரம் வெண்பாக்களால் அமைந்த ஒரு நூல்; (வீரசோ. அலங். 11, உரை). a poem of 900 venpā verses on the king of Vatsa, not extant.

வச்சம் *vaccam*, பெ. (n.) 1. இந்தியாவின் வடபாகத்துள்ள நாடு; an ancient province in North India. 'வச்சத்திளங்கோவை' (வீரசோ. அலங். 11, உரை.)

[Skt. *vatsa* > த. வச்சம்]

வச்சயம் *vaccayam*, பெ. (n.) 1. கலைமான் (பிங்.); stag. 2. கருநிறமுள்ள மான் வகை; black stag.

[Skt. *vatsaka* > த. வச்சயம்]

வச்சிரக்கட்டு *vaccira-k-kattu*, பெ. (n.) வலுவான அமைப்பு; strong - build.

[வச்சிரம் + கட்டு]

[Skt. *vajra* > த. வச்சிரம்]

வச்சிரக்கோட்டம் *vaccira-k-kōttam*, பெ. (n.) காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் இந்திரனது வச்சிராயுதம் நிற்க அமைந்த கோயில்; an ancient temples at Kāviri-p-pūmpattinam, where Indra's thunderbolt was installed. 'வச்சிரக் கோட்டது மணங்கெழுமுரசம்' (சிலப். 5, 141.)

வச்சிரகங்கடம் *vaccira-kaṅgam*, பெ. (n.) மிக்க உறுதியுள்ள சட்டை வகை (யாழ். அக.); a cloth of great durability.

[Skt. *vajra + kaṅkata* > த. வச்சிரகங்கடம்]

வச்சிரகங்கடன் *vaccira-kaṅgan*, பெ. (n.) அனுமான் (யாழ். அக.); Hanumān

[Skt. *vajra + kaṅkata* > த. வச்சிரகங்கடன்]

வச்சிரசாரம் *vaccira-cariram*, பெ. (n.) உறுதியான உடம்பு (பிங்.); robust, strong body. 'அத்தயிரைக் குடித்துத் தடித்து வச்சிர சாரம் பெற்றார்' (தக்கயாகப் 54, உரை.)

[Skt. *vajra + sarira* > த. வச்சிரசாரம்]

வச்சிரப்படையோன் *vaccira-p-padayōn*, பெ. (n.) இந்திரன்; Indra, as armed with the thunderbolt.

வச்சிரம் *vacciram*, பெ. (n.) 1. இருதலைச் சூலமாய் நடுவழியாயுள்ள ஓராயுதம். (சிலப் 2, 46 - 8 உரை); thunderbolt, a weapon sharp-edged at both ends and held in the middle. 'கூர்கெழு வச்சிரங்கொண்டு'

(பெருங். மகத. 27, 167) 2. மிகவும் உறுதியானது; that which is exceedingly strong, hard or adamant. 'வள்ளிதழ் மாலை மார்பன் வச்சிர மனத்தனானான்' (சீவக. 2732). 3. வைரமலை (சூடா.); diamond, as very hard. 4. மரத்தின் காழ். core of a tree. "வெளிறுமுன் வித்திப் பின்னை வச்சிரம் விளைத்தலாமோ" (சீவக. 2613.); 5. சதுரக்கள்ளி (சூடா.); square sparge. 6. மல்லர் கருவி வகை (விண்.); a weapon used by boxers. 7. ஒரு வகைப் பசை; a kind of glue. 8. சிற்பநூல் முப்பத்திரண்டனுள் ஒன்று; a treatise on architecture, one of 32 cirpanul, q.v. 9. ஓக மிருபத்தேனுள் ஒன்று (சோதிட சிந்); (Astron.) a division of time, one of 27 yokam, (q.v.).

[Skt. *vajra* > த. வச்சிரம்]

வச்சிரயாப்பு *vaccira-yāppu*, பெ. (n.) 1. மரங்களை வச்சிரப் பசையினாற் சேர்க்கை; gluing, in woodwork. 'அச்ச மாணியும் வச்சிரயாப்பும்' (பெருங். உஞ்சைக் 58, 47) 2. வச்சிராயுதத்தால் எழுதியது போன்று என்றும் அழியா எழுத்து; indelible writing, as the marks made by the *vaccirā-yutam* 'நின்றது கிழமை நீங்கா வச்சிர யாப்பின்' (சீவக. 544.)

[வச்சிரம் + யாப்பு]

[Skt. *vajra* > த. வச்சிரம்]

வச்சிரரேகை *vaccira-rēgai*, பெ. (n.) பெண் மகப்பேறடைவதைக் குறிப்பதாகக் கருதப்படும் உள்ளங்கை வரி வகை (சிவக். பிரபந். சரபேந்திர குற. 51,1.); (palmistry.) a kind of distinctive mark in the palm of the hand, believed to indicate female issue.

[Skt. vajra+rēkha >த. வச்சிரரேகை.]

வச்சிரவண்ணன் *vaccira-vannaṇ*, பெ. (n.) செல்வக் கடவுள்; Kubera, the god of wealth. "வச்சிரவண்ணன் காப்ப வாழிய ஞாழி" (சீவக. 2494.)

[Skt. vaiśravaṇa >த. வச்சிரவண்ணன்.]

வச்சிராப்பியாசம் *vaccirāppiyāśam*, பெ. (n.) (கணிதம்) பெருக்கல் வகை. (வின்.); (Arith.) cross multiplication.

[Skt. vajrābhyāsa >த. வச்சிராப்பியாசம்.]

வச்சை *vaccaḥ*, பெ. (n.) 1. வாஞ்சை (இலக். அக.); kindness. 2. இவறன்மை (உலோபம்); avarice, stinginess. 'நலிவுசெயுநற் குதவும் வச்சைமாக்கள்' (இராகு. இந். 25.).

[Skt. vāñch >த. வச்சை.]

வசந்தபஞ்சமி *vasanta-pañśami*, பெ. (n.) காமனுக்குரியதாய் மாகமாதத்து வெண்பக்க (சுக்கிலபட்ச)த்து வரும் ஐந்தாம் நாள் (பஞ்.); the 5th titi of the bright fortnight in the lunar month of makam, as sacred to kāma.

[Skt. vasanta+pañjami >த. வசந்தபஞ்சமி.]

வசந்தபயிரவி *vaśanta-payiravi*, பெ. (n.) ஒரு பண் வகை. (வின்.); a specific melody type.

த.வ. வேனிற் பண்.

[Skt. vasanta+bhairavi >த. வசந்தபயிரவி]

வசந்தம் *vaśantam*, பெ. (n.) 1. இளவேனில் (பிங்.); the spring season. 2. மேழம் (சித்திரை) மாதம் (பிங்.); the month of cittirai. 3. நறுமணம் (சூடா.); scent fragrance. 4. கந்தப்பொடி (சது.); scented powder. 5. ஓர் இசைப் பண். (பரத. இராக. 56) a specific melody type. 6. மகிழ்வான உரையாடல் (சல்லாபம்) (பிங்.). pleasant conversation. 7. சிறிய முத்து (யாழ். அக.); small pearl.

த.வ. இளவேனில்

[Skt. vasanta >த. வசந்தம்]

வசந்தமாலை *vaśantamālai*, பெ. (n.) தென்றலைச் சிறப்பித்துக் கூறும் சிற்றிலக்கிய (பிரபந்த) வகை. (இலக். வி. 836.); an antāti verse describing the south-wind one of 96 pirapantam. (q.v.)

[Skt. vasanta >த. வசந்தமாலை.]

வசந்தருது *vaśanta-rutu*, பெ. (n.) இளவேனில் (பிங்.); spring season.

[Skt. vasanta+rutu >த. வசந்தருது.]

வசந்தன் *vaśantaṇ*, பெ. (n.) 1. காமன் (பிங்.); Kāman the god of love. 2. காமனுக்குத் தோழனும் இளவேனில் காலத்துக்குரியவனுமான ஒரு தேவன்; Vasanta the god of spring and friend of Kāman 'சித்திரை வசந்தன் வருசெவ்வியுடன் மகிழார்' (பாரத சம்பவ. 101.). 3. தென்றல்; the south-wind. 'வஞ்ச வசந்தனைநீ வாவென்று' (காளத். உலா, 479) 4. கூத்து வகை; a kind of dance.

[Skt. vasanta >த. வசந்தன்.]

வசந்தனடி - த்தல் *vaśantaṇ-adi-*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கும்மியடித்தல் (வின்.); to perform the kummi dance. 2. வசந்தன் கூத்து ஆடுதல் (யாழ். அக.); to dance the vacantaṇ dance.

[Skt. vasanta >த. வசந்தனடி - த்தல்.]

வசநாபி *vasanāpi*, பெ. (n.) வசம்பு (அ) தான்றி வேரிலிருந்து எடுக்கப்படுங் கொடிய நஞ்சுவகை; a strong poison said to be prepared from vasampu or according to some, from tāṇṇiroot.

வசியம் *vacyyam*, பெ. (n.) 1. வயப்படுகை; being docile or subjugated. 2. காதல்; great attachment, devoted love "ஓய்வறு வசிய முண்டாய்" (கொக்கோ. 1, 28) 3. கைவயம் (வின்.); actual possession.

[Skt. vaśya > த. வசியம்]

வசீகரசக்தி *vacikara-sakti*, பெ. (n.)

1. மனத்தைக் கவரும் ஆற்றல்; power of attraction.
2. வசியஞ் செய்யும் ஆற்றல்; magic spell, hypnotic power.

த.வ. வயக்காற்றல்

[Skt. vaśi-kara > த. வசீகரம்]

வசீகரணம் *vacikaraṇam*, பெ. (n.)

1. வயப்படுத்துகை; subjugation, attraction.
2. காமன் கணைகளுள் வசீகரத்தைச் செய்யும் அம்பு; the arrow of Kāma that subjugation a person.
3. அறுபத்து நாலு கலையுள் பிறரை வயஞ் செய்வதாகிய வித்தை (வின்.); art of subjugation by magic one of arupattunālu-kalai

த.வ. வயப்பாடு

[Skt. vaśi-karaṇa > த. வசீகரணம்]

வசீகரம் *vacikaram*, பெ. (n.) ஈர்ப்பு; attract.

வசீகரன் *vacikaraṇ*, பெ. (n.)
வசியப்படுத்துவோன் (யாழ். அக.); one who fascinates and charms

[Skt. vaśi-kara > த. வசீகரன்.]

வசூல் *vacūl*, பெ. (n.) 1. சேகரிப்பு; collection. 2. சேகரிக்கும் வரி முதலியன; (C G) collections, as of revenue.

[U. wasūl > த. வசூல்.]

வசூல்பாக்கி *vacūl-pākki*, பெ. (n.)
நிலுவைத் தொகை (வின்.); uncollected balance

[U. wasūl > த. வசூல்.]

வசூலி-த்தல் *vacūli-*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) வரி முதலியவற்றைத் தண்டுதல்; to collect, as revenue. இந்த ஆண்டு இன்னும் வரி வசூலிக்கவில்லை. (உ.வ.)

[U. wasūl > த. வசூல்.]

வமிசம் *vamicam*, பெ. (n.) 1. குலம்; race, imeage, descent, family. 2. மூங்கில்; bamboo. 3. வேயங்குழல்; flute pipe.

[Skt. vamiśa > த. வமிசம்]

வமிசாவளி *vamicāvali*, பெ. (n.) கொடி வழி உறவின் முறையைத் தெரிவிக்கும் அட்டவணை; genealogical tree.

[Skt. vamiśāvali > த. வமிசாவளி]

வயசு *vayacu*, பெ. (n.) 1. பருவம் (பிராயம்); period of lifetime from birth. 2. இளமை (யௌவனம்); yourth, juvenility.

வயோதிகள் *vāyōtikan*, பெ. (n.) கிழவன்; old man.

[Skt. vayōdhika > த. வயோதிகள்]

வயோதிகம் *vāyōtigam*, பெ. (n.) முதுமை; old age.

[Skt. vayōdhika > த. வயோதிகம்]

வரம் *varam*, பெ. (n.) 1. தெய்வம் முதலியவற்றாற் பெறும் பேறு; boon gift blessing by a deity or a great person. "காதலி னுவந்து வரங் கொடுத்தன்றே (திருமுரு. 94) 2. உதவி (அனுக்கிரகம்); grace, favour, help. 3. அருள் (ஆசீர்வாதம்) (யாழ். அக.); blessing. 4. வேண்டுகோள்; supplication, solicitation, entreaty, request. "வசையிலாள் வரத்தின் வந்தாள்" (சீவக. 201.) 5. விருப்பம்; desire. 6. மேன்மை; excellence, eminence. 7. ஒரு நிதி; a treasure. 8. சூழல் (யாழ். அக.); enclosed space. 9. எறும்பு; ant.

[Skt. vara > த. வரம்]

வருடப்பிறப்பு *varuḍa-p-pirappu*, பெ. (n.)

1. புது ஆண்டுத் தொடக்கம்; beginning or commencement of a new year.
2. ஆண்டின் முதல் நாள்; new year day.

வருடபலன் *varuḍa-palan*, பெ. (n.)

ஐந்திரத்தின் (பஞ்சாங்கம்) படி அவ்வவ்வாண்டுக்குக் கோள் (கிரக) நிலையில் உண்டாகும் பலன்; the predictions for the year calculated from the position of the planets at the commencement of the new year.

வருடம் *vārutam*, பெ. (n.) 1. ஆண்டு (பிங்.); year. 2. மழை (பிங்.) rain. "தேனென்னுங்கால வருடம் வருடிக்க வல்ல" (தக்கயாகப். 68. உரை.)

[Skt. *vāṛṣa* > த. வருடம்]

வனம் *vanam*, பெ. (n.) 1. காடு (சூடா.); forest. "வனமே மேவி எவ்வாறு நடந்தனை" (திவ். பெருமாள் தி. 9,2) 2. ஊர்குழ்சோலை (சூடா.); pleasure grove, grotto about a town. 3. சுடுகாடு; cremation ground. 4. நீர் (திவா.); water. 5. மலையருவி (யாழ். அக.); water fall. 6. உறைவிடம்; abode residence. "வாவியமலருமாகத் துஞ்சுவ வனங்கனெல்லாம்" (இரகு. நகர. 38). 7. வழி; (பிங்.) way. 8. துளசி (சூடா.); holybasil. 9. புற்று (சங். அக.); ant hill.

[Skt. *vana* > த. வனம்]

வனவாசம் *vana-vācam*, பெ. (n.) காட்டில் வாழ்க்கை; dwelling or residing in a forest. "பஞ்சபாண்டவர் வனவாசம்"

த.வ. காடுறைவு

[Skt. *vana-vāsa* > த. வனவாசம்]

வாக்கியக்கட்டளை *vākkīya-k-kaṭṭalai*, பெ. (n.) நன்கு யாத்த சொற்றொடர்; clause or sentence of literary finish. "எழுத்தானே கட்டப்பட்ட வாக்கியக் கட்டகைக் கூறுபாடுகளும்" (சிலப். 3, 45 உரை. பக். 108.)

த. வ. தொடரக்கச் செப்பம்

[Skt. *vākya* > த. வாக்கியக்கட்டளை]

வாக்கியம் *vākkīyam*, பெ. (n.) 1. சொல்; speech, saying, assertion, statement, command, words. பிதுர்வாக்கியம்; 2. எழுவாய் பயனிலை முதலியவற்றால் பொருள் நிரம்பிய சொற்றொடர்; sentence; proposition containing the subject, object and predicate. "வல்லோர் வகுத்த வாசனை வாக்கியம்" (பெருங். உஞ்சைக் 34, 27.) 3. பழமொழி; aphorism, proverb. 4. கதிரவக் கொண்முடிபினின்று வேறுபட்டதும் தென் இந்தியாவில் நடை

பெறுவதுமான பிறப்பியக்கணக்கு முறை; (Astron.) mode of reckoning followed in southern India, as distinguished from that followed in the *sūrya siddhānta*. 5. பிறப்பியக் கணித வாய்பாடுவகை; (வின்.) astronomical table. 6. மேற்கோள்; authoritative quotation. "வாக்கியஞ் சொல்லி யாரொடும் வகையலாவகை செய்யன்மின்" (தேவா. 999.10.).

த.வ. முற்றுத்தொடர், கிளவியம்

[Skt. *vākya* > த. வாக்கியம்]

வாக்கியார்த்தம் *vākkīyārttam*, பெ. (n.) 1. சொற்றொடர்ப் பொருள்; meaning of a passage. 2. ஒரு பொருண்மேல் நேர்க்கூற்று அயற்கூற்றாக நிகழ்த்தும் உரை; (log.) argumentative exposition of a text.

த.வ. தொடர்ப்பொருண்மை

[Skt. *vākya ārtha* > த. வாக்கியார்த்தம்]

வாக்கு¹ *vākkū*, பெ. (n.) 1. திருத்தம்; perfection, correctness. "வாக்கணங்கார் மணிவீனை" (சீவக. 1473). 2. திருந்திய வடிவு; refined form, shape. "வாக்கமை கடு விசைவில்" (கலித். 137.)

த.வ. செப்பம், செப்பமான வடிவம்

[Skt. *bhiga* > த. வாக்கு]

வாக்கு² *vākkū*, பெ. (n.) 1. புலன்கள் ஐந்தனுள் பேசற் கருவியான வாய். (பிங்.); mouth, the organ of speech, one of five *karumēntiriyam*, q.v. 2. சொல். (திவா.); word, speech. "வாக்கினாற்றெருட்டுவாரி ல்லை" (கம்பரா. பிரமா. 201.) 3. காணாவொலி (அசரீரி); voice from heaven. 4. சொல்லாணை (வாக்குத்தத்தம்); promise. "அவனுக்கு அப்படி வாக்குக் கொடாதே" 5. புகழ்ச்சிச் சொல்; word of praise, encomium "வாக்கமையுருவின் மிக்கான்" (சீவக. 1258). 6. எளிதிற் கவிபாடுந் திறம்; capacity to compose poems with felicity. "அந்த புலவர் வாக்குள்ளவர்" 7. நூலின் நடை; style. "அந்த நூலின் வாக்குச் சிறந்தது."

8. சூக்குமை, பைசந்தி, மத்திமை, வைகரி என்ற நால் வகைப்பட்ட ஒலி; speech form, of four kinds, viz, cūkkumai, paicanti, mattimai, vaikari. "நிகழ்த்திடும் வாக்கு நான்கும்" (சி.சி. 1,24). 9. ஓரிடத்திற்கு உரியவனாக ஒருவனைத் தேர்ந்தெடுப்பது முதலியவற்றில் தன் எண்ணத்தைத் தெரிவிக்கும் உரிமை; right to vote.

[Skt. vāc > த. வாக்கு]

வாக்குரிமை *vākkurimai*, பெ. (n.) பொதுச்சபையின் உறுப்பினராகப் பிறனைத் தேர்ந்தெடுத்தல் முதலியவற்றின் அனுமதியுரிமை (இக்.வ.); franchise, right of voting.

த.வ. ஒட்டுரிமை

[Skt. vāc > த. வாக்கு]

வாகடம் *vākaṭam*, பெ. (n.) மருத்துவ நூல் (தக்கயாகப். 553, உரை.); medical science, medical treatise.

த.வ. மருத்துவநூல், (வழக்கு - மாட்டு வாகடம், குதிரை வாகடம்)

[Skt. vāgbhaṭa > த. வாகடம்]

வாகன் *vākaṇ*, பெ. (n.) ஊர்தியுடையவன்; one who possesses a conveyance. "கொண்டல் வாகனும் குபேரனும்." (பாரத. குருகுல. 29).

[Skt. vāha > த. வாகன்]

வாகனம் *vākaṇam*, பெ. (n.) 1. ஊர்தி; vehicle, conveyance, animal to ride on, a horse, elephant, etc. carriage, wagon, van "உயர்ந்த வாகனயானங்கள்" (பெரியபு. தடுத்தாட். 20.) 2. சீலை (யாழ். அக.); cloth 3. புடைவை முதலியவற்றை வைத்துக் கட்டும் முரட்டுத் துணி (யாழ். அக.); rough cloth, used in packing. 4. விடாமுயற்சி (யாழ். அக.); perseverance.

த.வ. ஊர்தி

[Skt. vāhana > த. வாகனம்]

வாகினி *vākiṇi*, பெ. (n.) 1. படை (பிங்); army, host. 2. 81 யானைகளும் 81 தேர்களும் 243 குதிரைகளும் 405 காலாட்களும் உள்ள

படையின் வகுப்பு; a division of an army consisting of 81 elephants, 81 chariots, 243 horse and 405 foot. "வண்மை தலைவருமோ வாகினிக ளாவோமோ" (ஆதியூரவதானி. 45.) 4. ஒரு பேரெண். (பிங்.); a great number.

[Skt. vāhini > த. வாகினி¹]

வாச்சியம் *vācciyam*, பெ. (n.) 1. சொல்லின் பொருள்; meaning of a word, signification of a term. "வாதவூரன்.....வாசக முதற்கு வாச்சியம்" (சிவப். பிரபந். நால்வர்.) 2. சொல்லக்கூடியது; that which can be stated in words. 3. வெளிப்படையானது; that which is manifest or clear. 4. நிந்தை (வின்.); blame, censure, reproch. 5. இசைக்கருவி வகை; musical instrument. "கூத்து விகற்பங்களுக்கு அமைந்த வாச்சியக் கூறுகளும்" (சிலப். 3,14, உரை.)

[Skt. vādya > த. வாச்சியம்]

வாத்தவம் *vāctavam*, பெ. (n.) மெய்மை; reality, truth.. "தர்ப்பணத்திற் களிம்பு வாத்தவம்" (கைவல். சந். 69.).

[Skt. vāstava > த. வாத்தவம்]

வாசகம்¹ *vācakam*, பெ. (n.) 1 சொல்; speech, word of mouth. "சிறியோர்க்கருளிய வயர்மொழி வாசகம்" (பெருங். வத்தவ. 13, 116.) 2. செய்தி; message. "மல்குநீர்க் கண்ணேற்கோர் வாசகங்கொண்டருளாயே" (திவ். திருவாய். 1,4,5). 3. சொற்றொடர்; sentence, composition. "வடமொழி வாசகஞ்செய்த நல்லேடு" (சிலப். 15,58). 4. செய்யுள்; (சிலப். 13,93 உரை) poetical composition, verse. 5. பிறர் கேட்க உருச் செய்கை; (சைவச. பொது. 152. உரை.) audible muttering of a mantra. 6. உரைநடை (இக்.வ.); prose. 7. வாய்பாடு; form of speech; grammatical. "முராரிகள் என்பது பன்மை வாசகம்" (தக்கயாகப். 79, உரை.). 8. கடிதம் (வின்.); letter, epistle. 9. போற்றிப் பாடல்கள்; words of praise. "வாசகஞ்

செய்ய நின்ற திருமாலை" (திவ். பெரியாழ். 4,1,5,).

[Skt. *vācaka* > த. வாசகம்]

[த. வாள் > Skt. *vāc-vācaka*]

வாசஞ்செய்-தல் *vāśāñ-cey-*, செ.கு.வி. (v.i.) வசித்தல்; to dwell, inhabit, lodge.

[Skt. *vāsa* > த. வாசம்]

வாசம் *vāśam*, பெ. (n.) 1. வாசனை; scent. 2. இலா மிச்சை; a grass with fragrant roots. 3. நெய்; ghee. 4. நீர்; water. 5. சாதிலிங்கம்; vermilion. 6. சண்பகம்; a fragrant flower. 7. அரிசி; rice. 8. காற்று; wind. (சா.அக.).

வாசி¹ *vāci*, பெ. (n.) 1. வேறுபாடு; difference.

"ஈசனிலைமைக்கு மேனையிமையோர் நிலைக்கும் வாசியுரை" (ஏகாம். உலா. 483).

2. இயல்பு; causality, nature, characteristic.

"அரக்கனவன் குலத்துவாசி" (இராமநா. ஆரணி. 25.). 3. தகுதி; fitness, propriety.

"ஏறினா னவ்வாசியை வாசியாக" (திருவாலவா. 28, 45).

4. நல்ல நிலைமை; good, improved condition. அவனுக்குடம்பு

வாசிதான். 5. நிமித்தம்; ground, cause. நீ

வாராதவாசி காரியங்கெட்டது. (விண்.) 6.

வீதம்; rate, as of interest, portion.

"செலவளவுமாகாணிவாசியும் நாலுமாவாசியும் கழித்து" (S.I.I. (iii), 123.). 7. நாணயவட்டம்;

discount, in changing money. "வாசி தீர்வே காசு நல்குவீர்" (தேவா. 572,1).

[Skt. *perh. bhāj. தெ.க. vāsi* > த. வாசி¹]

வாசி² *vāśi*, பெ. (n.) 1. குதிரை (பிங்.); horse.

"ஏறினானவ்வாசியை (திருவாலவா. 28, 45).

2. இரலை (அகவதி). (சூடா.) the first nakṣatra " 3. அம்பு (யாழ். அக.); arrow. 4.

மூச்சு (யாழ். அக.); breath. 5. முறைமை

(நியாயம்) (யாழ். அக.); justice.

[Skt. *vājin* > த. வாசி²]

வாசி³ *vāśi*, பெ. (n.) வாழ்பவன் (வசிப்பவன்); dweller, inhabitant. காசிவாசி

[Skt. *vāsin* > த. வாசி³]

வாசிகை *vāśigai*, பெ. (n.) 1. தலைமாலை (பிங்.); wreath, as of flowers, pearls, etc. worn on the head. 2. மாலை; garland.

"வெண்முத்த வாசிகைத்தாய்" (திவ். இயற். திருவிருத். 50.). (திவா.); 3. செறியக்கோத்த

மாலை (பிங்.); garland of flower strung thickly together.

[Skt. *vāsa* > த. வாசிகை¹]

வாசிட்டம் *vāśiṭṭam*, பெ. (n.) 1. அறநூல் பதினெட்டனுள் ஒன்று (பிங்.); a Sanskrit text - book on Hindu law ascribed to

Vasiṣṭha, one of 18 tarama - nūl, q.v.

[Skt. *vāsiṣṭha* > த. வாசிட்டம்]

வாசிட்டலைங்கம் *vāśiṭṭalaiṅkam*, பெ. (n.)

1 துணைத்தொன்மங்கள் பதினெட்டனுள் ஒன்று (பிங்.); a secondary purāna, one of 18 upa-purāṇam. q.v. "வாசிட்டலைங்கத்தேதமின்றிய

சிலதெரிந்து" (திருக்காளத். 4. நூல்வர. 2)

[Skt. *vāsiṣṭha-laiṅga* > த. வாசிட்டலைங்கம்]

வாதம்¹ *vādam*, பெ. (n.) 1. சொல்;

utterance. "எஞ்சலின் மந்திரவாதமன்றி" (பெரியபு. திருஞான. 911).

2. வாதம் முதலியவற்றில் ஒரு பக்கத்தை யெடுத்துக் கூறுகை; argument. 3. எதிர்வாதம் (சூடா.);

disputation, contention. "வாதமா றொன்றின்றித் தோற்றான் புத்தன்" (பெரியபு. திருஞான. 924).

4. உரையாடல் (யாழ். அக.); conversation. 5. பொன்னாக்க வித்தை (இரசவாதவித்தை); alchemy.

"வகரமாதி மூன்றாகிய வசியமே வாதம்" (திருவிளை. எல்லாம் வல்ல. 17.). 6. உச்சி

வாதம்; 7. எரிவாதம்; 8. தானாத்திரம் வாதம்; 9. ஈரல் வாதம்; 10. கடுப்பு வாதம்;

11. முடங்கினி வாதம்; 12. திமிர் வாதம்;

13. முழங்கால் வாதம்; 14. கழல் வாதம்; 15. தண்டு வாதம்; 16. சுரோணித வாதம்; 17. குடல் வாதம்; 18. கிளிகை வாதம்; 19. குளிச வாதம்; 20. சூசிகா வாதம் இதன்றியும் வாதம் மேலும் 80 வகையாம் vatha disease are 80, names of some are given above. (சா.அக.).

[Skt. vāda > த. வாதம்]

வாதம்² *vādam*, பெ. (n.) 1. காற்று (பிங்.); wind, air. மாவாதஞ் சாய்த்த மராமரமே போல்கின்றார் (கம்பரா. நகர்நீங்கு. 99). 2. உடலில் வளி மிகுதலாகிய பிணிக்கூறு (பிங்.); windy humour of the body. "வாதபித்த கபமென மூவரும் நலித்தனர்" (உத்தரரா. அரக்கர் பிறப். 31.).

த.வ. வளி, ஊதை

[Skt. vāda > த. வாதம்]

வாதம்³ *vādam*, பெ. (n.) வில்வம் (மலை); பார்க்க; see bael.

[Skt. puti-vāta > த. வாதம்]

வாதப்பிடிப்பு *vāda-p-pidippu*, பெ. (n.) ஊதையினால் ஏற்படும் எலும்புப் பொருத்துப் பிடிப்பு; contraction due to rheumatism. (சா.அக.)

[வாதம் + பிடிப்பு]

வாதாவி¹ *vādāvi*, பெ. (n.) 1. வாதாவி¹ பார்க்க; see vādāpi. "இளவல் வாதாவி யென்போன்" (கந்தபு. வில். வாதா. வதைப். 2.). 2. மேலைச்சாளுக்கியரின் தலைநகர்; Bādāmi, the capital of the Western Calukyas "வடபுலத்து வாதாவித் தொன்னகரந் துகளாக" (பெரியபு. சிறுத்தொண். 6.).

[Skt. vādāpi > த. வாதாவி]

வாதி¹-த்தல் *vādi-*, 4 செ. குன்றாவி. (v.t.) 1. வருத்துதல்; to torment, afflict, trouble.

"மாவலி வாதிக்க வாதிப்புண்டு" (திவ். திருவாய். 7,5,6). 2. தடுத்தல்; to hinder, obstruct. "தத்தங் குடிமையான் வாதிப்பட்டு" (நாலடி. 66.).

த.வ. நலிதல்

[Skt. bādha > த. வாதித்தல்]

வாதி²-த்தல் *vādi*, 4 செ. குன்றாவி. (v.t.) வாதாடுதல்; to argue, dispute, to asseverate.

த.வ. எதிராடல்

[Skt. vāda-, > த. வாதித்தல்]

வாதி³ *vādi*, பெ. (n.) 1. எடுத்துப்பேசுபவன்; one who advocates. "சோற்றுத் துறையர்க்கே வாதியாய்ப் பணி செய்" (தேவா. 391,4). 2. சொற்போரிடுபவன்; disputant, debater. "வாதிகையன்ன கனவக்கதி ரிறைஞ்சி" (மலைபடு. 112.) 3. வழக்குத் தொடுப்போன்; complainant, plaintiff; opp. to pirati-vāti. 4. புலமையோர் நால்வருள், வாதில் ஏதுவும் மேற்கோளும் எடுத்துக்காட்டிப் பிறர்கோள் மறுத்துத் தன்கொள்கையை நிலைநிறுத்துவோன்; (யாப். வி. பக். 514.) (பிங்.); scholar who by adducing reasons and quoting authorities confutes the statements of his opponent and establishes his own, one of four pulamaiyōr, q.v. 5. பொன்னாக்கம் செய்பவன்; alchemist. "தோன்றினன் மனமருள் செய்வதோர் வாதி" (கந்தபு. பார்க்க. 116.).

[Skt. vādin > த. வாதி]

வாதுமை *vādumai*, பெ. (n.) 1. மரவகை; common almond, m, tr., prunus amygdalus. 2. நீண்ட மரவகை; Indian almond, 1, tr., termin-alia ctappa.

[Skt. vādāma > த. வாதுமை]

வா துவன் *vāduvan*, பெ. (n.)

1. குதிரைப்பாகன்; groom. "காழோர் வாதுவர்" (சிலப். 22, 12). 2. யானைப்பாகன் (பிங்.); mahout.

[Skt. *bādh* > த. வாதுவன்]

வா துளம் *vādulam*, பெ. (n.)

சிவத்தோன்றியங்கள் (சிவாகமம்) இருபத்தெட்டனுளொன்று; an ancient Śaivascripture in Sanskrit, one of 28 śivākamam, q.v. "வாதுள முதலிய தந்திரத் தொகுதி" (கந்தபு. சூரனமைச். 129).

[Skt. *vādula* > த. வாதுளம்]

வா தை *vāдай*, பெ. (n.) 1. துன்பம்; affliction, torment, distress. "வாதைப் படுகின்ற வானோர்" (தேவா. 570, 2.). 2. துன்பம் (வேதனை) செய்யும் நோய். (பிங்.); painful disease.

[Skt. *bādhā* > த. வாதை]

வாந்தி *vāndi*, பெ. (n.) கக்கல்; (நாமதீப. 600.); vomiting, ejecting from the mouth.

த.வ. வாயாலெடுத்தல், உமிழ்தல்

[Skt. *vānti* > த. வாந்தி]

வாந்திபேதி *vāndi-pedi*, பெ. (n.) நச்சுக் கழிச்சல் நோய் (இக்.வ.); cholera, as attended with vomiting and purging.

த.வ. கக்கல் கழிச்சல்

[Skt. *vāndi+peti* > த. வாந்திபேதி]

வாந்தியுப்பு *vāndi-y-uppu*, பெ. (n.) கக்கலுண்டாக்கும் உப்பு. (இங். வை.); tartar emetic, potassio tartras.

த.வ. கக்கல் உப்பு

[Skt. *vāndi* > த. வாந்தி]

வாந்தியெடு-த்தல் *vāndi-y-edu-*, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) கக்கல் செய்தல்; to vomit.

த.வ. கக்கு

[Skt. *vāndi* > த. வாந்தியெடு-த்தல்]

வாபசுபெறு-தல் *vāpasuperu-*, 4 செ.கு.வி.

(v.i.) 1. போட்டி முதலியவற்றிலிருந்து விலகுதல்; முறைப்படி அறிவித்த ஒன்றை திரும்பப்பெறுதல்; withdraw from a competition, etc. withdraw an application, a notice, etc. கடைசி நேரத்தில் அந்த வீரர் இருநூறு மீட்டர் பந்தயத்திலிருந்து வாபசு பெற்றுக் கொண்டார்./ வேட்பு மனுக்களை வாபசு பெற நாளை தான் கடைசி நாள்/ தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தத்தை வாபசு பெற்றாலொழிய பேச்சுவார்த்தை இல்லை என்கிறார்கள். 2. பொருளையோ பணத்தையோ திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளுதல்; take back. அந்தக் கடையில் எந்த ஒரு பொருளையும் வாபசு பெற மாட்டார்கள்/ தைலம் வலியைப் போக்காவிட்டால் உங்கள் பணத்தை வாபசு பெற்றுக் கொள்ளலாம். 3. அனுப்பிய படைகளை திரும்ப வருமாறு செய்தல்; withdraw, recall the army. ஆக்கிரமித்த இடங்களிலிருந்து படைகளை அந்த நாடு வாபசு பெற வேண்டும்/ போர் முனையில் தன் நிலைகளை இழந்த படைகளை அதிக சேதம் இல்லாமல் வாபசு பெற்றுக் கொண்டது. (கிரியா.).

வாமம் *vāmam*, பெ. (n.) 1. அழகு. (பிங்.); beauty. "வாமச் சொரூப முடையோய்" (இரகு. திக்குவி. 140.) 2. ஒளி. (சூடா.); light, brightness, splendour. "வாம மேகலை மங்கையோடு" (கம்பரா. கைகேசி. 49.) 3. இடப்பக்கம்; left side. "வாமத்தாண் மேல் வர வலத்தாண் மேனின்று" (திருவாலவா. 32, 8). 4. நேர்மையின்மை; unrighteousness, injustice. "வாமப்போர் வயப்பிசாசனும்" (கம்பரா. படைத்தலை. 49.) 5. எதிரிடை (வின்.); opposition. 6. தீமை; evil, baseness. "வாமக்கள்ளைக் குடித்தவர் போல" (குற்றா. குற. 105). 7. அகப்புறச்சமயம்

ஆறனுள் அனைத்துலகும் சத்தியின் பரிணாமமே என்றும் சத்தியுடன் இலயித்தலே முத்தியென்றும் கூறும் மதம் (சி.போ.பா அவையடக். பக். 50.); (Śaiva) a śaiva sect which declares that the whole universe is a manifestation of śakti, and that salvation consists in absorption in her, one of six aka-p-pura-camayam. q.v. 8. பாம்பு வகை (வின்.); a kind of snake. 9. முலை (வின்.); woman's breast. 10. செல்வம் (வின்.); riches.

[Skt. *vāma* > த. வாமம்]

வாமன் *vāman*, பெ. (n.) 1. அருகன்; Arhat. "வார்தளிர்ப்பிண்டி வாம" (சீவக. 3018). 2. புத்தன்; Buddha. "காமற் கடந்த வாமன் பாதம்" (மணிமே. 5, 77). 3. சிவபிரான்; Śiva. "கங்கை சூடும் வாமனை" (தேவா. 1050, 4).

[Skt. *vāma* > த. வாமன்']

வாமனக்கல் *vāmana-k-kal*, பெ. (n.) இறையிலி நிலங்களின் எல்லை குறிக்க நாட்டப்படும் வாமனாவதாவுருவமைந்த கல் (in sc); boundary stone of lands granted for religious purpose, as carved with the figure of Vāmana.

[வாமனன் + கல்]

[Skt. *vāmana* > த. வாமனன்]

வாமனன் *vāmanaṇ*, பெ. (n.) பத்து தோற்றரவத்து (தசாவதாரத்து)ள் குறள் வடிவாய் அவதரித்த திருமால். (பிங்.); Tirumal his dwarf incarnation, one of *tacāvatāram*, q.v. "வாமனன் மண்ணிது வென்னும்" (திவ். திருவாய். 4, 41.)

[Skt. *vāmana* > த. வாமனன்]

வாயசி *vāyasi*, பெ. (n.) பெண் காக்கை. (இலக். அக.); hen-crow.

[Skt. *vāyasi* > த. வாயசி]

வாயு *vāyu*, பெ. (n.) 1. காற்று (பிங்.); wind, air. 2. ஐம்பூதத்துள் ஒன்று; an element,

one of *pañca-pūdam*. "அதன் கண் வாயு வெளிப்பட்டு" (மணிமே. 27, 209).

3. எண்டிசைத் தேவருள் வடமேற்கு மூலைக்குத் தலைவனான தேவன்; Vāyu, the wind-god, regent of the north-west, one of the *aṣṭa-tikku-p-pālakar*.

4. வயிற்றுப் பொருமல்; flatulence.

த.வ. வளி

[Skt. *vāyu* > த. வாயு]

வார்த்திகம்¹ *vārttigam*, பெ. (n.) நூற்பாவின் (சூத்திரம்) கருத்தை விளக்கும் ஒரு வகையரை (சி. போ. 1, பக் 41.); supplementary rule added to a sūtra critical gloss or annotation.

[Skt. *vārttika* > த. வார்த்திகம்']

வார்த்தை¹ *vārttai*, பெ. (n.) 1. சொல்; word, phrase. 2. மறுமொழி (பிங்.); reply. 3. உறுதிமொழி; promise 4. செய்தி; news, intelligence, tidings. ஒரு வாணிகனை யாட்கொண்ட வார்த்தை (தேவா. 414, 7.).

வார்னீசு *vārnīcu*, பெ. (n.) மரப்பொருள் முதலியவற்றிற் பூசப்படும்மினுக்கெண்ணெய்; varnish.

த.வ. மினுக்கெண்ணெய்

[E. *varnish* > த. வார்னீசு]

வாரண்டு *vāraṇṭu*, பெ. (n.) 1. ஆளைக் கட்டுப்படுத்திப் பிடிக்க அரசால் விடுக்கப்படும் கட்டளை; warrant for arrest. 2. பிணை (இ.வ.); security.

த.வ. பிடி

[E. *warrant* > த. வாரண்டு]

வாரம் *vāram*, பெ. (n.) 1. ஞாயிறு, திங்கள், செவ்வாய், அறிவன் (புதன்), வியாழன், வெள்ளி, காரி (சனி) என்ற ஏழு கிழமைகள்; days of the week, numbering seven, vz., *āti-vāram*, *cōma-vāram*, *maṅkala-vāram*, *caumiya -vāram*, *kuru-vāram*, *cukkira-vāram*, *cani-vāram*. 2. ஏழு கிழமைகள் கொண்ட காலப்பகுதி. (பிங்.); week.

[Skt. *vāra* > த. வாரம்']

வால்மீகி *vālmiki*, பெ. (n.) வடமொழியில் இராமாயணமியற்றிய முனிவர் (வின்.); a sage, the author of the Rāmāyana.

[Skt. *vālmiki* > த. வால்மீகி]

வாலிபம் *vālipam*, பெ. (n.) இளமை; youth, juvenility. "வாலிப மங்கை" (திருப்ப. 1141).

த.வ. இளந்தை, வாலை

[Skt. *bālya* > த. வாலிபம்]

வான்மீகி *vānmiki*, பெ. (n.) வால்மீகி பார்க்க; see *vālmiki*. "வாங்கரும் பாத நான்கும் வகுத்த வான்மீகி யென்பான்" (கம்பரா. நாட்டுப். 1.)

[Skt. *vālmiki* > த. வான்மீகி]

வானப்பிரஸ்தம் *vāṅappirastam*, பெ. (n.) 1. ஒழுகலாறு (ஆச்சிரமம்) நான்கனுள் மனைவியுடன் காட்டிற்குச் சென்று தவஞ் செய்யும் நிலை. (சி.சி. 8, 11, மறைஞா.) life of a *vāṅappirastan* one of four *ācciramam*. 2. காட்டிருப்பை. (மலை); wild mahwa.

[Skt. *vānaprastha* > த. வானப்பிரஸ்தம்]

வானி *vāṇi*, பெ. (n.) படை (பிங.); army. "பாண்டவர் வானி குலைந்தவே" (சேதுப. இராமதீ. 34.)

[Skt. *vāhini* > த. வானி]

விசக்கடி *viśā-k-kaṭi*, பெ. (n.) 1. நஞ்சு விலங்குகளால் தீண்டப்படுகை; poisonous bite, bite of venomous reptiles or animals. 2. பெருந்துன்பம்; serious trouble. "எனக்கு ஒருபெரிய விஷக்கடியாயிற்றே"

த.வ. நச்சக்கடி

விசக்கண் *viśā-k-kan*, பெ. (n.) தீமை பயக்கும் பார்வையுள்ள கண்; evil eye.

த.வ. நச்சக்கண்

[Skt. *viśa* > த. விசம்]

விசக்கல் *visā-k-kal*, பெ. (n.)

1. விசத்தையெடுப்பதாகக் கருதப்படுங்கல் (வின்.); a stone supposed to absorb poison. 2. காலில் பட்டால் பட்ட இடத்தில் விசமுண்டாக்கும் கல்; poisonous stone that causes pain when it priks the foot

த.வ. நச்சக்கல்

[Skt. *viśa* > த. விசம்]

விசக்காய்ச்சல் *visā-k-kāyccal*, பெ. (n.)

1. இசிவு சுரம்; enteric fever, typhoid. 2. சுரநோய்வகை (வின்.); pestilential fever.

த.வ. நச்சக்காய்ச்சல்

[Skt. *visa* > த. விசம்]

விசக்காற்று *visā-k-kārru*, பெ. (n.)

1. நச்சத்தன்மையுள்ள காற்று; poisonous wind. 2. வாடைக் காற்று; northerly wind.

த.வ. நச்சக்காற்று

விசகடிகை *visakaḍigai*, பெ. (n.)

விண்மீன்களால் ஏற்படும் தீய காலம் (சோதிடம்) (விதான. குணகல. 25, உரை.); inauspicious period in the duration of a *naksatra*.

விசகிருமிநியாயம் *visakiruminiyāyam*, பெ.

(n.) நஞ்சி(விசத்தி)லுண்டாகும் புழுப்போல் தீயதிற் பழகுவோர்க்கு அது தீங்காகத் தோன்றாமை குறிக்கும் நெறி; *nyāya* of the worm bred in poison, illustrating the principle that an evil to which a person in accustomed will not appear to him as an evil.

வியாக்கியானம் *viyākkīyānam*, பெ.

(n.) உரை; exposition, explanation, comment, commentary. "தத்தமக்குத் தோன்றியவாறெல்லாம்.....வியாக்கியானஞ் செய்து" (சிவ.சம.33).

த.வ. விளக்கவுரை

[Skt. vyākhyāna > த. வியாக்கியானம்]

வியாகரணம் *viyākaraṇam*, பெ. (n.)

1. அறுபத்து நான்கு கலைகளுள் ஒன்றான இலக்கணம்; grammar, one of aṣṭapattunālukaai, q.v.; 2. வேதாங்கம் ஆறனுள் ஒன்றான வடமொழியிலக்கணம்; Sanskrit grammar, one of six vētāṅkam.

"ஐந்திரத் தொடக்கத்து வியாகரணமும்"
(கலித். கடவுள்வா. உரை.)

த.வ. இலக்கணம்

[Skt. vyākaraṇa > த. வியாகரணம்]

வியாகரி-த்தல் *viyākari-*, 4 செ.கு.வி. (v.i.)

விரித்துரைத்தல்; to propound, explain.

"வாக்கிய முப்பதினால் வகை செய்து வியாகரித்தோம்"

[Skt. vyā-kr > த. வியாகரி-த்தல்]

வியாகுலம் *viyākulam*, பெ. (n.) 1. துக்கம்; sorrow, trouble. 2. கவலை; anxiety.

"ஏழைகள் வியாகுலமி தேதென வினாவி"
(திருப்பு. 176.), 3. மயக்கம் (இ.வ.); perplexity, bewilderment.

த.வ. துயரம்

[Skt. vyākula > த. வியாகுலம்]

வியாச்சியம் *viyācciyam*, பெ. (n.) 1. வழக்கு; dispute. 2. முறைமன்ற (நியாய) வழக்கு (இக்.வ.); law-suit.

[Skt. vyāja > த. வியாச்சியம்]

வியாசபாரதம் *viyāśa-bāradam*, பெ. (n.)

வியாசர் இயற்றிய வடமொழி மகாபாரதம்; the Maga Bhārada composed by Vyāsain Sanskrit.

[Skt. vyāsa+bhārata > த. வியாசபாரதம்]

வியாசம் *viyāśam*, பெ. (n.) 1. பிரிவு, பகுக்கை; separation, division, classification. 2. ஒரு செயலைப் பற்றி எழுதும் கட்டுரை (இக்.வ.); written paper, essay. 3. அற (தரும) நூல் பதினெட்டனுள்

வியாசர் இயற்றியதாகக் கூறப்படும் சுமிருதி; a Sanskrit text-book on Hindu law, ascribed to vyāsa, one of 18 tarumanūl, q.v.

[Skt. vyāsa > த. வியாசம்]

வியாசன் *viyāśan*, பெ. (n.) வேதங்களை வகுத்தவனும் பிரம்மசூத்திரம் பாரதம் பதினெண்புராணம் முதலிய நூல்களை இயற்றியவனுமான முனிவன்; an ancient sage, the original compiler of the four vēdas and author of the brahma sutras, the mahābhārata, the 18 chief purāṇas, etc.,

[Skt. vyāsa > த. வியாசன்]

வியாதன்¹ *viyādan*, பெ. (n.) 1. வியாசன்; the sage vyāsa. "வியாதனாய்.....மாமறை நான்கென வகுத்து.....உரைத்தான்"
(பாகவத.1, மாயவனமி. 33). 2. வேடன்; hunter.

[Skt. vyāsa > த. வியாதன்]

வியாதி *viyādi*, பெ. (n.) 1. நோய்; disease, ailment, sickness, malady. "ஆதியும் வியாதியுமின்றி" (ஞானவா. மாவலி. 28.). 2. தொழுநோய்; leprosy.

[Skt. vyādhi > த. வியாதி]

வியாதிக்காரன் *viyādi-k-karan*, பெ. (n.) நோயாளி; (வின்.) sickman.

த.வ. நோயாளி

[Skt. vyādhi > த. வியாதி]

வியாதிசாந்தி *viyādi-sāndi*, பெ. (n.) நோய்நீங்கச் செய்யும் சடங்குவகை; a propitiatory ceremony for the cure of disease.

[Skt. vyādhiśānti > த. வியாதிசாந்தி]

வியாதிபரீட்சை *viyādi-pariṭcai*, பெ. (n.) நாடி முகம் மலம் மூத்திரம் கண் நா உடல் தொனி என்ற எட்டினால் நோயைச் சோதிக்கை; diagnosis of a disease by an examination

of nāṭi, mukam, malam, mūttiram, kañ, nācariram, toñi.

வியா துதம் *viyātutam*, பெ. (n.) இயங்கியற்பொருள்; movable thing.

[*Skt. vyādhūta*>த. வியாதுதம்]

வியாப்தம் *viyāptam*, பெ. (n.) பரப்பப்பட்டது; that which is pervaded.

[*Skt. vyāpta*>த. வியாப்தம்]

வியாப்தி *viyāpti*, பெ. (n.) 1. எங்குமிருக்கை; omni presence. 2. பரந்திருக்கை; pervasion.

வியாப்பியம் *viyāppiyam*, பெ. (n.) 1. பரப்பப்படுவது that which is pervaded. "அரனவற்கு வியாப்பியமே விமலை" (சிவதரு. சிவஞான. 22).

வியாபகம் *viyāpagam*, பெ. (n.) 1. பரவியிருக்குந் தன்மை; pervasion, diffusion. 2. எங்குமிருக்குந்தன்மை; omnipresence. 3. எங்கும் அறியப்படுந்தன்மை; being widely known. "அவன் வியாபகமுள்ளவன்".

[*Skt. vyāpaka*>த. வியாபகம்]

வியாபகன் *viyāpagan*, பெ. (n.) 1. கடவுள் (எங்குமிருப்பவன்); god as omnipresent. 2. எங்கும் அறியப்படுத்தன்மை படைத்தவன்; widely known person.

வியாபகி *viyāpagi*, பெ. (n.) எங்கும் வியாபிக்குஞ் சிவசத்தி. energy of Siva, a all - pervasive. "விமலை வியாபகி" (சிவதரு சிவஞானயோ. 22.);

வியாபரி¹-த்தல் *viyāpari-*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தொழிற்படுதல்; to operate, act. to be worked. 2. நன்கொடை சேகரித்தல்; to collect funds, as for a festival. "இந்த உற்சவத்தை அவர் வியாபரித்துப் பண்ணுகிறார்."

வியாபரி²-த்தல் *viyāpari-*, 11 செ.கு.வி. (v.i.) சொல்லுதல்; to tell.

வியாபாதம் *viyāpātam*, பெ. (n.) வஞ்சகம்; evil design.

வியாபாதனம் *viyāpātaṇam*, பெ. (n.) கொலை; murder, killing.

[*Skt. vyāpādana*>த. வியாபாதனம்]

வியாபாரச்சரக்கு *viyāpāra-c-carakku*, பெ. (n.) விலைபடுதற்கான பண்டம்; articles of merchandise

வியாபாரம் *viyāpāram*, பெ. (n.) 1. தொழில் ; action, operation, function. மண் முதலைந்திற்கும் வியாபாரம் 2. வாணிகம்; trade, commerce transaction.

வியாபாரி *viyāpāri*, பெ. (n.) வாணிகன்; merchant, dealer, trader

[*Skt. vyāpārin*>த. வியாபாரி]

வியாபி¹ *viyāpi*, பெ. (n.) எங்கும் நிறைந்திருப்பது. that which is all - pervasive, as air. "சித்தன் மெய்த்தகு குணமிலி வியாபி" (ஞானா. 1,7);

வியாபி-த்தல் *viyābi-*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) எங்கும் பரந்து நிறைந்திருத்தல்; to pervade. "எங்கும் வியாபித்துணர்வா முனக்கு" (தாயு. பாயப்புலி. 52.).

[*Skt. vyāp*> த. வியாபி]

வியாபிருதி *viyāpiruti*, பெ. (n.) மறைக்கப்படாதிருக்கை being uncovered or open. "லகுதை வியாபிருதி" (சிவப்பிர. 30.).

வியாபினி *viyāpiṇi*, பெ. (n.) 1. சோடசகலைகளுள் ஒன்று. a mystic centre in the body, one of coṭacakalai, q.v. இதன் மேனாலின் வியாபினி (தத்துவப் 141.); 2. எங்கும் நிறைந்திருப்பது (யாழ். அக.); that which is all - pervasive.

வியாமம் *viyāmam*, பெ. (n.) நான்குமுழம்; fathom, the length of the extended arms.

[*Skt. vyāma*>த. வியாமம்]

வியாமோகம் *viyāmōgam*, பெ. (n.) பெருமோகம் (திவ். திருவாய். 6,1 பன்னீ.பர.); excessive attachment.

[*Skt. vyāmoha*>த. வியாமோகம்]

வியாயாமம் *viyāyāmam*, பெ. (n.) உடற்பயிற்சி (சுகசந்.71.); bodily exercise.

[*Skt. vyāyāma*>த. வியாயாமம்]

வியாயோகம் *viyāyōgam*, பெ. (n.) ரூபகம் பத்தனூள் காமமும் ஆசியமும் நீங்கி தலைவனது வீரச்செயலைக் கூறும் ஓரங்கமுடைய நாடக வகை. (சிலப். பக். 84, கீழ்க்குறிப்பு.); a species of drama in one act, describing a military or heroic exploit and excluding the sentiments of love and mirth, one of ten rūpakam. q.v

வியார்த்தி *viyārtti*, பெ. (n.) பொருள்; meaning, exposition.

வியாவகாரிகம் *viyāvakārigam*, பெ. (n.) வழக்கத்தில் இருப்பது (வேதா. சூ. 32.); that which relates to everyday life or practice

வியாவர்த்திதம் *viyāvarttitam*, பெ. (n.) இணையாவினை (அபிநய)க்கைவகை. (சீவக. 1257, உரை.); a hand-pose.

வியாவிருத்தி *viyāvīruttī*, பெ. (n.) தள்ளுகை; exclusion; rejection.

வியாளக்கிராகி *viyāḷa-k-kirāgi*, பெ. (n.) பிடாரன் பார்க்க; see pidāraṇ

வியாளம் *viyāḷam*, பெ. (n.) 1. பாம்பு (சூடா); snake. 2. புலி; tiger. 3. யாளி; a mythological animal. 4. கெட்ட குணமுள்ள யானை; vicious elephant. (w).

வியாளவரி *viyāḷa-vari*, பெ. (n.) கோயிற் கருவறை (கர்ப்பக்கிரக) மதிலின் உச்சியில் யாளியுருவிலமைந்த ஒப்பனை (அலங்கார) வரி; a line of carbel stones having yāḷi images, in the inner shrine of a temple.

வியாளவியூகம் *viyāḷa-viyūgam*, பெ. (n.) பாம்பு வடிவான படையமைப்பு (சுக்கிரநீதி, 338.); serpent-like array of an army.

வியானபூமி *viyāṇa-pūmi*, பெ. (n.) சுடுகாடு (யாழ்.அக.); burial and burning ground.

வியானன் *viyāṇaṇ*, பெ. (n.) பத்துவளி (தசவாயு)யுள் ஒன்றானதும் அரத்த வோட்டத்தை யுண்டாக்குவதுமான வளி; the vital air of the body, which causes circulation of blood, one of taca-vāyu, q.v.

[*Skt. vyāṇa*>த. வியானன்]

வியுற்பத்தி *viyurpatti*, பெ. (n.) 1. மொழிப் பொருட்காரணம் (யாழ்.அக.); (gram) etymological origin, derivatrion. 2. கல்வியறிவு; proficiency in language, literature, etc.

வியுற்பத்திபண்ணு-தல் *viyurpatti-panṇu-*, 11 செ.குன்றாவி (v.t.) புதிதாயுண்டாக்குதல்; to create a new.

வியுற்பன்னன் *viyurpanṇan*, பெ. (n.) கல்வியறிவுள்ளவன்; erudite scholar, one who is proficient in language, literature, etc.

வியூககாரன் *viyūkakāraṇ*, பெ. (n.) தையற்காரன் (யாழ். அக.). tailor.

வியூகபேதம் *viyūka-pētam*, பெ. (n.) படையணி முறிகை (யாழ். அக.); breaking of the serried ranks of an army.

வியூகம் *viyūkam*, பெ. (n.) 1. படை வகுப்பு (குறள். 767, உரை.); military array. 2. திருமால் நிலை ஐந்தனுள் சங்கருஷணன் பிரத்தியும்நன் அநிருத்தன் என்று மூவகையாகவும் வாசுதேவனைச் சேர்த்து நால்வகையாகவுமுள்ள நிலை. (அஷ்டாதச. தத்வத். 3,43.) (பரிபா. 3, 81, உரை.); manifestation of viṣṇu as three divinities, viz , caṅkarusaṇaṇ or as four

divinities, including vācutēvan, one of five Tirumāl-nilai, q.v. 3. திரள்; multitude, collection. 4. விலங்கின் கூட்டம். (சூடா.); herd, flock.

வியுகாவதாரம் *viyūgāvatāram*, பெ. (n.)

1. வியுகம் பார்க்க; see viyugam. "சங்கருடணர் அநிருத்தரென்னு நால்வியுகாவதாரம்" (பிரபோத. 45,4).

வியோகம் *viyogam*, பெ. (n.) 1. சாவு; death.

2. பிரிவு; separation. "யோக வியோக முடைத்தோன்" (ஞானா 61, 9.); 3. பிறவி நீக்கம்; (வின்.) release from births.

வியோமம் *viyomam*, பெ. (n.) வானம்

(ஆகாசம்) (பிங.); sky atmosphere. "நாமமும் வடிவுங் கிளைத்திடு வியோம வடிவமாய்த் தோன்றும்" (திருக்காளத். 4. சிவமான்.22.).

வியோமமஞ்சரம் *viyoma-mañcaram*, பெ.

(n.) கொடி (சங்.அக.); flag.

[Skt. vyoma+manjara]

வியோமமண்டலம் *viyoma-maṇḍalam*, பெ.

(n.) வியோமமஞ்சரம் பார்க்க (சங்.அக.); see *viyoma-mañcaram*.

[Skt. vyoma+mandala]

வியோமரூபிணி *viyoma-rūpiṇi*, பெ. (n.)

சோடசகலையுளொன்று; a mystic centre in the body, one of coṭaca-kalai. "நிற்கின்ற வியோம ரூபிணி நீலாகாயம்" (தத்துவப். 142.).

வியோமாட்சரேகை *viyomāṭcarēkai*, பெ.

(n.) கோள் (கிரகங்)களின் அட்சாம்ச நிலை; (வின்.) (āstron.) celestial latitude, as of planets.

விர்த்தாந்தம் *virttāntam*, பெ. (n.)

விருத்தாந்தம் பார்க்க; see viruttāntam.

விர்த்தி¹ *virtti*, பெ. (n.) விருத்தி¹ பார்க்க;

see virutti.

விர்த்தி² *virtti*, பெ. (n.) விருத்தி² பார்க்க; see virutti.

விரக்தம் *viraktam*, பெ. (n.) விரத்தம் பார்க்க; see viratam.

விரக்தி *virakti*, பெ. (n.) விரத்தி பார்க்க; see viratti.

விரகசன்னதம் *viraga-cannatam*, பெ. (n.) விரகநோய் பார்க்க; see virakanōi. "விரக சன்னதமேற்ற" (தாயு. எங்கு நிறை. 10.)

விரகதாபம் *viraga-tāpam*, பெ. (n.) விரகநோய் பார்க்க ; see virakanoy

விரகநோய் *viraga-nōy*, பெ. (n.) காதலர்க்குப் பிரிவாலுண்டாகும் துன்பம்; distress or sorrow of lovers due to separation from each other.

[Skt. viraha+த. நோய்]

விரகம் *viragam*, பெ. (n.) 1. பிரிவு; separation, especially of lovers. 2. விரக நோய் பார்க்க; see *viraga nōy*. 3. உலர்த்துகை; drying up. மண் முதலைந்திற்கும் வியாபாரம் பொறை பிண்டகரணம் பாகமொடு விரக மிடங்கொடையாகும் (வேதா. சூ. 77); 4. காமம்; lasciviousness, lust. (w).

விரகவேதனை *viraga-vētanai*, பெ. (n.) விரக நோய் பார்க்க; see *viraga nōy*

விரகறம் *virakarām*, பெ. (n.) வெள்ளைச்சாரணை; horse purslane.

விரகறியாளன் *virakarī-y-ālan*, பெ. (n.) அறிவுடையோன் wise man நறும் பூங்கரந்தை விரகறியாளர் மரபிற் சூட்ட (புறாநா. 289).

விரகாவத்தை *virakavattai*, பெ. (n.) பிரிந்த காதலர் துன்புறும் நிலை; love-lorn condition of sparated lovers.

விரகி *viraki*, பெ. (n.) பிரிவாற் காமநோயுற்றவ-ள்-ன்; one pining from the separation one's beloved. 2. காமி; (வின்.) lascivious person.

விரகிணி *virakini*, பெ. (n.) 1. காதலனை பிரிந்தவள்; woman separated from her lover. 2. சம்பளம்; salary, wages.

விரகிதன் *virakitan*, பெ. (n.) தனியே விடப்பட்டவன்; lonely man.(இலக்.அக.).

விரசம் *virasam*, பெ. (n.) 1. வெறுப்பு; dislike a version 2. நிந்தை; (யாழ். அக.) censure.

[*Skt.vi-rasa* > த. விரசம்]

விரசமாக்கு-தல் *viracam-ākku-*, செ. குன்றாவி (v.t.) கெடுத்து விடுதல் to spoil mismanage. காரியத்தை விரசமாக்கி விடாதே.

விரசாநதி *virasā-nadi*, பெ. (n.) பரமபதத்தின் புறத்ததோர் யாறு; a river the borders on Viṣṇu's heaven

விரணகாசம் *virāṇa-kāśam*, பெ. (n.) கருவிழியிற் படரும் கண்ணோய் வகை (சீவரட். 261.); a disease of the eye causing film over the pupil of the eye.

[*Skt.vraṇa+kāca* > த. விரணகாசம்]

விரணகாரி *virāṇakāri*, பெ. (n.) 1. புண்ணைச் சுடும் மருந்து (பைஷஜ.); caustic. 2. தோலினை (சருமத்தை)ப் புண்ணாக்கும் மருந்து (இங். வை. 31.); escharotic.

விரணகிரந்தி *virāṇa-kiranti*, பெ. (n.) புற்று நோய் (இங். வை. 307.); cancer.

விரணசன்னி *virāṇa-canni*, பெ. (n.) இசிவு நோய்வகை; (பைஷஜ.) tetanus.

விரணப்பரு *virāṇa-p-paru*, பெ. (n.) கடைக்கண் விளிம்பில் உண்டாகுஞ் சிறுபரு; (சீவரட்.269.) pimple in the eye.

விரணம்¹ *virāṇam*, பெ. (n.) 1. காயம்; wound, sore, bruise. 2. சிலந்திப்புண்; boil. 3. புண்கட்டி (விண்.); ulcer. 4. முறிவு;

fracture 5. பகைமை; enmity, hatred. "தங்கண் மேல் விரணமதாகி" (கந்தபு. இரணியன்யுத்.3)

[*Skt.vraṇa* > த. விரணம்]

விரணம்போக்கி *virāṇam-pōkki*, பெ. (n.) ஆடு தின்னாப்பாளை; (விண்.) worm - killer.

விரணவாதம் *virāṇa-vātam*, பெ. (n.) நோய் வகை (கடம்ப. பு. இலீலா. 123.); a disease.

விரணவைத்தியன் *virāṇa-vāittiyan*, பெ. (n.) புண்ணுக்கு பண்டுவம் செய்வோன்; surgeon.

விரத்தம் *virattam*, பெ. (n.) 1. உலகப் பற்றுவிடுகை; (விண்.) renunciation. 2. வெறுப்பு; (சங். அக.) dislike.

விரத்தன் *virattan*, பெ. (n.) 1. உலகப் பற்றில்லாதவன் man free from worldly attachments. "விரத்தரிற் றலைவனாகி" (கந்தபு. கயமுகனுற் 31.); 2. தவசி; male ascetic. 3. மணமின்றி இருப்பதாக உறுதி செய்து கொண்டவன். (விண்.) man who has taken a vow of celibacy.

[*Skt.vi-rakta* > த. விரத்தன்]

விரத்தி¹ *viratti*, பெ. (n.) 1. உலகப் பற்றில்லாதவள்; woman free from worldly attachments. 2. தவத்தி; female ascetic. 3.மணமின்றி இருப்பதாக உறுதி செய்து கொண்டவள்;(விண்.) woman who has taken a vow of celibacy.

விரத்தி² *viratti*, பெ. (n.) 1. பற்றின்மை (சூடா.); freedom from worldly attachments; renunciation of worldly pleasures. 2. வெறுப்பு; dislike.

[*Skt.vi-rakti* > த. விரத்தி]

விரதங்கா-த்தல் *viratan-kā-*, செ.கு.வி. (v.i.) நோன்பு மேற்கொண்டொழுதல்; (விண்.) to observe a vow.

விரதத்துவம் *viratattuvam*, பெ. (n.) பட்டினி நோன்பு முதலியவற்றால் உடலை ஒறுக்கும் நிலை; (வின்.) state of self-inflicted austerity.

விரதநியமம் *virata-niyamam*, பெ. (n.) 1. நோன்போடு ஒழுகுகை; observing austerities. 2. தீட்சை செய்விக்மை; (வின்.) act of religious initiation.

விரதம்¹ *viradam*, பெ. (n.) 1. நோன்பு; religious vow act of austerity, holy practice as fasting, continence etc. "ஊக்கித்தாங் கொண்ட விரதங்கள் (நாலடி. 51.) 2. கொள்கையில் கொண்ட மனவுறுதி (சங்கற்பம்) (பிங்.); solemn vow, oath. "தன்னுடன் பிறந்த முன்னவர் விரத முடித்து" (S.I.I.iv. 94) 3. நல்வினைப் பயன் (புண்ணியம்) ஏழுனுள் ஒன்றான தவம் (சூடா.); penance, one of seven punniyam. 4. நடப்பு நிகழ்வினை (சுமாவர்த்தனம்); a ceremony.

த.வ. நோன்பு

[Skt.vrata > த. விரதம்]

விரதம்பிடி-த்தல் *viratam-pidi-*, செ.கு.வி. (v.i.) பட்டினி கிடத்தல்; (வின்.) to fast.

விரதமிறக்கு-தல் *viratam-irakku-*, செ.கு.வி. (v.i.) மனவுறுதி (சங்கற்பித்து) கொண்டு நடத்தும் நோன்பை (விரதத்தை) அமைதி (சாந்தி) செய்து முடித்தல்; to celebrate the conclusion of a religious vow or fast with appropriate ceremonies.

விரதவுத்தியாபனம் *virata-v-uttīyāpanam*, பெ. (n.) நோன்பு (விரத) முடிக்கும் அமைதி (சாந்திச்) நிகழ்வு (சடங்கு) (யாழ். அக.); ceremonies at the conclusion of a viratam.

விரதி *virati*, பெ. (n.) 1. நோன்பு மேற்கொண்டோன்; one who has taken a religious vow "விரிகடை விரதிகள்"

(தேவா. 700, 3). 2. துறவி (சது.); one who has renounces the world. 3. ஒதல் திருவாழ்வன் (பிரமசாரி); celibate student. "அருத்திகுக வன்னாதி 4. சுமாவர்த்தனம்; a ceremony.

த.வ. நோன்பு

[Skt.vrata > த. விரதம்]

விரயம் *virayam*, பெ. (n.) 1. பயனில்லாச் செலவு; expenditure without utility. 2. மிகுசெலவு (வின்.); extravagance, waste, prodigality. 3. பேதியாகை (வின்.) கழிச்சல்; purging.

[Skt.vyaya > த. விரயம்]

விராகம் *virāgam*, பெ. (n.) பற்றின்மை, in difference to worldly pleasures, absence of passion or attachment. "விராகத்தை சனி முயன்று" (ஞானவா. வீதக. 31)

விராணி *virāṇi*, பெ. (n.) யானை; (சங். அக.) elephant.

விராத்தக்காரன் *virāta-k-kāran*, பெ. (n.) வரி தாண்டுவோன்; (w) collector of revenue.

விராத்தம் *virāttam*, பெ. (n.) வரி வாங்குதல்; (வின்.); collection of revenue.

[U.barāt > த. விராத்தம்]

விராத்தியன் *virāttiyān*, பெ. (n.) குல நெறியை விட்டதால் குலத்திற்குப் புறம்பானவன்; (w) one who has lost caste through non-observance of caste-rules. 2. வேளாப்பார்ப்பான் சாதிக் கலப்பு காரணமாக ஒதுதல் மறுக்கப்பட்ட பார்ப்பனப் பிரிவினன்; mixed caste Brahmins banned from reciting vedas.

விராதம் *virātam*, பெ. (n.) 1. கைவேலை; manual labour. 2. நாட்கூலி வேலை; day-labour.

விராதன் *virāṭṭan*, பெ. (n.) இராமபிரானாற் கொல்லப்பட்ட ஓர் அரக்கன். (கம்பரா. விராத.); a rāksasa slain by Rāman.

விராதனன் *virāṭṭanan*, பெ. (n.) கொலைஞன் (நிகண்டு. 196.); murderer.

விராதீனன் *virāṭṭīnan*, பெ. (n.)
1. நாட்கூலிக்காரன்; day-labourer.
2. வேலையில்லாதவன்; unemployed person.

விராமம் *virāmam*, பெ. (n.) 1. முடிவு; (யாழ். அக.) cessation, termination, end.
2. ஒற்றெழுத்து (பிங்.); consonant.
3. இளைப்பாறுகை; rest.

விராய் *virāy*, பெ. (n.) 1. விறகு; fuel fire wood. வல்லிராய் மாய வெரிதழல் (நீதிநெறி. 64.) 2. பூச்செடிவகை; a flowering plant. விராய்மலர்க்கோதை (பெருங். வத்தவ. 12, 38, அரும்.).

விராயம் *virāyam*, பெ. (n.) தளவாடம்; (யாழ். அக.) materials, as for a piece of work.

விராலம் *virālam*, பெ. (n.) பூனை; (சங். அக.) cat.

விரீகி *virīki*, பெ. (n.) 1. நெல்; (திவா.) (சீவக. 89, உரை). paddy 2. அரிசி; (சங். அக.). rice.
3. காரேலம்; (யாழ். அக.). a kind of cardamom

விரீடம் *virīṭam*, பெ. (n.) வெட்கம்; (இலக். அக.). shame.

[*Skt. vridā* > த. விரீடம்]

விருக்கம் *virukkam*, பெ. (n.) மரம்; (சூடா.). tree.

விருக்கவீடு *virukka-viḍu*, பெ. (n.) மரப்பொந்து; (சங். அக.). hollow in a tree.

விருக்கத்திரணம் *viruka-t-tirapam*, பெ. (n.) மூங்கில் (மலை); bamboo.

விருகதூமம் *virugatūmam*, பெ. (n.) நீர்மேற்படக் கொடி வகை; (மூ.அ.). a water-plant.

[*Skt. vrkadhūmaka* > த. விருகதூமம்]

விருகம் *virugam*, பெ. (n.) விலங்கு; animal beast. "பல்விருக மாகி" (திருவாச. 1, 27);

[*Skt. mruha* > த. மிருகம் - விருகம்]

விருகற்பதி *virukarṭpadi*, பெ. (n.) வியாழன்; (யாழ்.அக.) jupiter.

[*Skt. brhaspati* > த. விருகற்பதி]

விருகு *virugu*, பெ. (n.) வெருகு; (மலை.) long-rooted arum.

விருகோதரன் *virugotaran*, பெ. (n.) பீமன்; (பிங்.) (செந்நாயது போன்ற வயிற்றையுடையவன்) Bhīma, the second son of Pāṇḍu, as having a belly like that of a wild dog.

[*Skt. vikōdara* > த. விருகோதரன்]

விருச்சிகம்¹ *viruccigam*, பெ. (n.) 1. தேள் (திவா.); scorpion. 2. ஓரை (ராசி) மண்டலத்தின் எட்டாம் பகுதி (திவா.); scorpio of the zodiac. 3. நளி (கார்த்திகை)த் திங்கள்; the eighth solar month. "விருச்சிகத்துறு மாறனாள்" (தணிகைப்பு. இந்திர. 18.) 4. நண்டு (இலக். அக.); crab.

த.வ. நளி

[*Skt. vrścika* > த. விருச்சிகம்]

விருட்சம் *viruṭcam*, பெ. (n.) மரம்; tree. "விருட்சத்துக்கும் வல்லிசாதி சசிபங்களுக்கும் பிராணனு முள" (தக்கயாகப் 38, உரை.)

[*Skt. vrksa* > த. விருட்சம்].

விருட்சராசன் *viruṭca-rāśan*, பெ. (n.) அரசமரம் (மூ.அ.); pipal.

[*Skt. vrksa-rāja* > த. விருட்சராசன்].

விருட்டி *viruṭṭi*, பெ. (n.) மழை; rain. அதிவிருட்டி (குற்றா. தல. சிவபூசை. 46.).

[*Skt. vrṣṭi* > த. விருட்டி].

விருட்டிணி *viruṭṭini*, பெ. (n.) கண்ணபிரான் (இலக். அக.); Lord Krishnan.

விருடகம்¹ *virudagam*, பெ. (n.) எலி (அரு.நி.); rat.

விருடகம்² *virudagam*, பெ. (n.) பூனை (அரு.நி.); cat.

விருடபம் *virudapam*, பெ. (n.) எருது (யாழ். அக.); bull.

விருடம் *virudam*, பெ. (n.) 1. விருடபம் பார்க்க; see *virudapam* 2. எலி; rat. 3. தருமம்; virtue, justice. 4. மேன்மை; excellence.

விருடலம் *viruḍalam*, பெ. (n.) 1. குதிரை (யாழ். அக.); horse. 2. உள்ளி; garlic.

விருடலோசனன் *viruda-locanaṅ*, பெ. (n.) எலி (யாழ். அக.); rat.

விருடாங்கம் *virudāṅkam*, பெ. (n.) தாமிரபரணிப் பகுதி (பிரதேசம்) (நாமதீப. 503.); the region of the river Tāmiraparni.

விருடியம் *virudiyam*, பெ. (n.) பருத்திருக்கை; (நாமதீப. 769.) becoming fat or bulky.

[*Skt. vr̥ṣya* > த. விருடியம்]

விருத்தக்கலித்துறை *viruṭṭa-k-kalitturai*, பெ. (n.) கலித்துறைப்பா வகை; (சீவக.1, உரை.) a kind of kalitturai verse.

விருத்தகங்கை *viruṭṭa-kaṅkai*, பெ. (n.) கோதாவரி (சூடா.); the river Godāvari.

[*Skt. vr̥ddha-gaṅgā* > த. விருத்தகங்கை]

விருத்தகந்தி *viruṭṭa-kaṅṭi*, பெ. (n.) செய்யுட்கதியிற் பெரும்பாலும் பயின்று வரும் சொல் (வசனம்) (இலக். அக.); prose with rhymes and rhythms peculiarly appropriate to verse, poetic prose.

விருத்தகிரி *viruṭṭa-kiri*, பெ. (n.) விருத்தாசலம் பார்க்க; see

விருத்தசங்கம் *viruṭṭa-caṅkam*, பெ. (n.) கிளிஞ்சல் (சங்.அக.); mussel shell.

விருத்தசம்பந்தம் *viruṭṭa-campantam*, பெ. (n.) தகாததென்று விலக்கப்பட்ட முறையினரை மணம்புரிகை; marriage with in the prohibited degrees of consanguinity, as invalid and condemned by law (R.F.).

விருத்தசேதனம் *viruṭṭa-cētaṅam*, பெ. (n.) ஆண்குறியின் முன்தோலை எடுத்துவிடுஞ் சடங்கு; circumcision.

விருத்தபோசனம் *viruṭṭa-pocanaṅam*, பெ. (n.) பழைய சோறு (யாழ். அக.); cooked rice preserved in cold water.

விருத்தம்¹ *viruṭṭam*, பெ. (n.) வட்டம் (சூடா.); circle, anything circular. கருவிருத்தக் குழி நீத்த பின் (திவ். இயற். திருவிருத். தனியன்); 2. சொக்கட்டானாட்டத்தில் விழும் தாயவகை; a fall of dice which entitles the player to another throw. 3. பாவினம் மூன்றனுள் ஒன்று (யாப்.வி.56.); a kind of verse, one of three pāvinam q.v. 4. ஒழுக்கம்; conduct "விருத்தமாதவரை நோக்கி முறுவலன் விளம்ப லுற்றான்" (கம்பரா. கங்கை. 41.); 5. செய்தி (யாழ். அக.); news. 6. தொழில்; (யாழ். அக.); work, employment. 7. ஒரு சிற்பநூல் (பொ.நி.); a treatise on architecture. 8. ஆமை (யாழ். அக.); tortoise. 9. வெள்ளெருக்கு (மலை.); white madar.

விருத்தம்² *viruṭṭam*, பெ. (n.) 1. மக்கட்பருவம் ஆறனுள் ஒன்றான மூப்பு. (சூடா.) old age, one of the six makkaṭ-paruvam. ஒரு விருத்தம்புக் குழலுறவீர் (திவ். இயற். திருவிருத். தனியன்); q.v. 2. பழமை; (வின்.) antiquity. 3. அறிவு (யாழ். அக.); knowledge, wisdom.

[*Skt. vr̥ddha* > த. விருத்தம்]

விருத்தம்³ *viruttam*, பெ. (n.) 1. முரண்; contrariety, opposition. "விருத்தம தணையும்" (ஞான. 63,7); 2. முன்பகை (விரோதம்); hostility, enmity, hatred. 3. குற்றம்; fault. பேரறிவினார்கண்ணும்பட்ட விருத்தம் பலவானால் (பழமொ. 228); 4. பொல்லா வெழுக்கம் (திவ். இயற். திருவிருத். தனி. வியா.); wicked conduct. 5. இடையூறு; obstacle, hindrance. "அந்தக் காரியத்துக்கு விருத்தம் பண்ணுகிறான்" 6. ஏதுப் போலிகளு ளொன்று (மணிமே. 29, 192.); (Log.) a fallacy.

விருத்தம்⁴ *viruttam*, பெ. (n.) கூட்டம்; multitude, host. "விருத்தம் பெரிதாய் வருவானை" (திவ். நாய்ச். 14, 7);

விருத்தமல்லிகை *virutta-malligai*, பெ. (n.) குட மல்லிகை; (மூ.அ.) Arabian jasmine.

விருத்தவிலக்கணம் *virutta-v-illakkanam*, பெ. (n.) பனுவல் (பிரபந்தம்) தொண்ணுற்றாறனுள் அரசனது வில், வாள், வேல், செங்கோல், யானை, குதிரை, நாடு, ஊர், கொடை இவ்வொன்பதனையும் பப்பத்து விருத்தத்தால் ஒன்பது வகையுறப் புகழ்ந்து பாடும் பனுவல் (பிரபந்தம்) (சது.); a poem dealing with the bow, sword, spear, sceptre, elephant, horse, country, capital city and liberality of a king, each being praised in a decade of stanzas of a particular rhythm, one of 96 pirapantam, q.v.

விருத்தன் *viruttan*, பெ. (n.) 1. முதுமையோன்; aged person. 2. மேலோன்; great man. "வானவிருத்தனே போற்றி" (திருவாச. 5, 61).

விருத்தாசலம் *viruttacalam*, பெ. (n) கடலூர் மாவட்டத்திலுள்ள ஒரு சிவதலம்; a Śiva shrine in the Cuddalore District.

த.வ. முதுகுன்றம், பழமலை

விருத்தாசாரம் *viruttācāram*, பெ. (n.) பழந்தொடர்பு (பூர்வாசாரம்); (C.G.) ancient custom followed by one's ancestors for generations.

விருத்தாந்தம் *viruttāntam*, பெ. (n.) 1. நிகழ்ச்சி (சம்பவம்); occurrence, incident, event. 2. வரலாறு; account, history. 3. செய்தி; tidings, news, rumour, report. 4. பொருள்; subject, topic. 5. கதை; (w.) fable, story. 6. இயல்பு (சுபாவம்); (யாழ். அக.) nature. 7. வகை; kind, sort. 8. விதம் (யாழ். அக.); manner. 9. முழுமை; (யாழ். அக.) fullness. entirety. 10. இளைப்பாறுகை; (யாழ். அக.) rest, leisure.

விருத்தாப்பியம் *viruttāppiyam*, பெ. (n.) முதுமை; (w.) old age.

விருத்தான்னம் *viruttāṅgam*, பெ. (n.) விருத்தபோசனம் பார்க்க; (சங். அக.). see.

விருத்தி¹ *virutti*, பெ. (n.) 1. ஒழுக்கம்; conduct, behaviour. "விருத்தி, வேதியரோ, டெதிர்மேயினான்" (கம்பரா. குகப். 73). 2. இயல்பு (சுபாவம்) (யாழ். அக.); nature. 3. தொழில்; employment, business. விருத்தி மாதர் விலக்க (சீவக. 1374.); 4. தொண்டு; devoted service. "கடிமலர்வாளெடுத்தோச்சி..... ருத்திகுழக்க வல்லோர்கட்கு" (தேவா. 292, 8); devoted service. 5. வாழ்வு வழி (சீவனம்) means of livelihood. என் விருத்தி உஞ்சவிருத்தி; 6. வாழ்நிலைக்காக (சீவிதமாக) விடப்பட்ட நிலம்; grand of land for one's livelihood or maintenance, inam land. "சைவனாகி நம் விருத்தியும் தவிர்க்கும்" (பெரியபு. திருநாவுக். 82.); 7. அடிமை; (வின்.) slavery. 8. விரிவுரை (நன். 22); gloss, elaborate commentary. 9. உரியபொருள்; (அக.நி.)

proper meaning. 10. உரியசொல்; (அக.நி.) proper word. 11. சாத்துவரி, ஆரபடி, கைசிகி, பாரதி என நான்கு வகைப்பட்ட நாடகநூலின் நடை; (drama.) style of dramatic composition, of four kinds, viz, cāttuvati, ārapaṭi, kaiciki, pāraṭi. சாத்துவதி, ஆரபடி, கைசிகி, பாரதி யென விருத்தி நான்கு வகைப்படும் (சிலப். 3, 13 உரை, பக். 82); 12. ஆசனம்; posture. "ஒன்பான் விருத்தியுட் டலைக்கண் விருத்தி" (சிலப். 8,25); 13. தூய்மை; neatness, cleanliness, (Nāñ). 14. வட்டம்; (யாழ். அக.) circumference, circle. 15. சொக்கட்டான் ஆட்டத்தில் தொடர்ச்சியாக விழுந் தாயம்; (வின்.) a series of throws in one's turn in dice play.

[Skt. *virṭti* > த. விருத்தி]

விருத்திக்கடன் *viruṭṭi-k-kaṭan*, பெ. (n.) வட்டிக்கு வாங்குங் கடன்; Interest-bearing debt. "குன்றாவிருத்திக் கடன்கொண்டு" (திருவிளை. உலவாக்கோட்டை 7).

விருத்திசந்திரன் *viruṭṭi-cantiran*, பெ. (n.) வளர்பிறை; waxing moon. (C.G.).

விருத்திகுதகம் *viruṭṭi-cūtakam*, பெ. (n.) குடும்பத்தில் குழந்தை பிறந்ததாலுண்டாந் தீட்டு; pollution on account of birth of a child in a family.

விருத்தியன் *viruṭṭiyan*, பெ. (n.) வேலையாள்; servant, slave. (w.).

விருத்தியுபாயம் *viruṭṭi-y-upāyam*, பெ. (n.) உயிர் வாழ்க்கைக்குச் (சீவனஞ்) செய்யும் வழி; means of livelihood.

விருத்தியுரை *viruṭṭi-y-urai*, பெ. (n.) விருத்தி, 8 பார்க்க; see *viruṭṭi*.

விருத்திரன் *viruṭṭiran*, பெ. (n.) விருத்திராகரன் பார்க்க; see *viruṭṭirāśuran*. "ஈங்குவன் விருத்திரனென்ப" (திருவிளை. இந்திரன். 17)

விருத்திராகரன் *viruṭṭiracuran*, பெ. (n.) இந்திரனால் (வதை) கொலையுண்ட ஓர் அசுரன்; an asura slain by Indra. "வீரமிக்க விருத்திராகரனைக் கொன்ற வோதரும் பழியாலஞ்சி" (திருவாலவா. 1, 2).

விருத்திராரி *viruṭṭirāri*, பெ. (n.) விருத்திராகரனைக் கொன்றவனான இந்திரன் (திவா.); Indira, as the slayer of *Virittirācuran*.

விருத்துப்பட்டிகை *viruṭṭi-p-paṭṭikai*, பெ. (n.) பழைய வரி வகை; an ancient tax.

விருத்தூண் *viruṭṭūn*, பெ. (n.) புத்துணவு (இலக். அக.); fresh food.

விருத்தை *viruṭṭai*, பெ. (n.) 1. அதிக வயதானவள் (பிங்.); aged woman. 2. ஐம்பத்தைந்து அகவையைக் கடந்தவள்; a woman past her 55th year. "முதியளாம் விருத்தை தன்னை" (கொக்கோ. 4,4) (Erot.)

விருதம் *viruṭam*, பெ. (n.) வெள்ளெருக்கு (சங். அக.); white madar

விருதர் *viruṭar*, பெ. (n.) வீரர்; warriors. "வாளிகொண்ட விருதர்" (பாரத. வாரணா. 76.).

விருதா *viruṭā*, பெ. (n.) வீண், வீணாய்; uselessness, fruitlessness; that which is vain or profitless; uselessly. "விருதாவலைந் துழலு மடியேன்" (திருப்பு. 102.).

விருதாவளி *viruṭāvali*, பெ. (n.) அரசர் முதலியோர் பெறும் பட்ட வரிசை; detailed statement of titles.

விருதாவன் *viruṭāvan*, பெ. (n.) பயனற்றவன்; good for-nothing fellow. "போக்கிடமற்ற விருதாவனை ஞானிகள் போற்றுத லற்றது" (திருப்பு. 266)

விருந்தாவனம் *viruṅṭāvaṇam*, பெ. (n.) கண்ணபிரான் விளையாடியதும் யமுனைக்கரையிலுள்ளதுமான ஒரு தலம்; Brndāvaṇam, the scene of Kṛṣṇa's sports, near Gokula on the banks of the Jumna. "விருந்தாவனத்தே கண்டோமே" (திவ். நாய்ச். 14).

விரேசனம் *virēcaṇam*, பெ. (n.) 1. மலங்கழிகை purging, evacuation of bowels. "கடுக்காய்கள் விரேசனத்தைப் பண்ணும்" (ஞானவா. சிகித். 49) 2. பேதிமருந்து; purgative.

விரேசி-த்தல் *virēci-*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) கழிச்சல்; to purge, have evacuations.

விரோசனம் *virosanam*, பெ. (n.) 1. கழிச்சல் (பேதி) மருந்து: purgative. "மறுவறுவிரோசனந்தான் வருஷத்திரண்டு முறை" (குரே. சத. 19); 2. பேதியாகை; purging. "வசம்பைச் சுட்டருந்த ஒதிய விரோசன மொழியுமே" (பாலவா. 1078.).

விரோசனன் *virosanaṅ*, பெ. (n.) 1. சூரியன்; (பிங்.) sun. "விரோசனன் சுதனை" (பாரத. வாகதே. 2); 2. சந்திரன் (யாழ். அக.); moon. 3. தீ அக்கினி (யாழ். அக.); agni. 4. மகாபலியின் தந்தையும் பிரகலாதனுடைய மகனுமான ஓரசுரன் (அபி. சிந்.); an asura son of Prahlāda and father of Bali.

விரோதக்காரன் *virota-k-kāraṅ*, பெ. (n.) பகைவன்; enemy.

விரோதகிருது *virotakirutu*, பெ. (n.) விரோதிகிருது பார்க்க; see virodhikirtu.

விரோதசிலேடை *virōta-śilētai*, பெ. (n.) முன்னர் சிலேடிக்கப்பட்ட பொருள்களுள் ஒன்று பின்னர் வரும் பொருள்களோடு விரோதிப்பத் தொடுக்கப்படுஞ் சிலேடை (தண்டி. 75, 6); verbal antithesis following a verbal similitude.

விரோதம்¹ *virōtam*, பெ. (n.) 1. பகை;

hatred, animosity, enmity. 2. மாறுபாடு; contrariety, diversity. 3. விரோதவணி பார்க்க; (Rhet.) see virōdavani; 4. இருள்; (அக.நி.) darkness.

விரோதம்² *virōtam*, பெ. (n.) மயிர்; (அக.நி.) hair.

விரோதம்பேசு-தல் *virotam-pēcu-*, செ.கு.வி. (v.i.) 1. பொறாமை கொண்டு சொல்லுதல்; to speak enviously or spitefully. 2. எதிரிடையாகப் பேசுதல்; to speak against or in opposition.

விரோதவணி *virōta-v-ani*, பெ. (n.) சொல்லாலாவது பொருளாலாவது மாறுபாட்டுத் தன்மை தோன்ற உரைக்கும் அணி (தண்டி. 80); a figure of speech in which antithesis or opposition in words or in sense occurs.

விரோதவுவமை *virōta-v-uvamaī*, பெ. (n.) உவமான வுவமேயங்கள் தம்முள் எதிர்மாறான (விரோத) குணமுடையனவாகச் சொல்லும் உவமை வகை; (தண்டி. 31,4); a kind of simile in which the objects compared with each other are described as having opposite characteristics.

விரோதார்த்தம் *virotārttam*, பெ. (n.) 1. எதிர்மாறான பொருள்; contrary meaning. 2. விடாப்பிடியாய் எதிர்க்கை; intentional opposition.

விரோதி¹ *viroti*, பெ. (n.) 1. பகைவன் (சத்துரு); enemy. 2. ஆண்டறுபதனுள் இருபத்து மூன்றாவது (பெரியவரு.); the 23rd year of the Juiter cycle.

விரோதி²-த்தல் *viroti*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. பகைத்தல்; to hate. "விரோதித்துவிரலிற் சுட்டி" (சீவக. 3080); 2. முரண்படுதல்; to be contrary, inconsistent. "நீ முன் சொல்லியதோடு பின் சொல்வது விரோதிக்கும்". 3. எதிர்த்து நின்றல்; to oppose to with stand resist. (w)

விரோதிகிருது *vīrotikirutu*, பெ. (n.)

ஆண்டறுபதனுள் நாற்பத்தைந்தாவது; (பெரியவரு.); the 45th year of the Jupiter cycle.

விரோதிகவரூபம் *vīroti-svarūpam*, பெ. (n.)

மாலியத்தின் ஐந்து உண்மை (அர்த்தபஞ்சங்)களுள் வீடடைதற்கு இடையூறுயுள்ளதன் தன்மை; (அஷ்டாதச. பக். 25.) obstacle to final bliss, one of artta pañcakam. q.v.

விவசாயம் *vivaśayam*, பெ. (n.) 1. தொழில்;

active occupation. 2. முயற்சி; effort. 3. வேளாண்மை; agriculture, cultivation. 4. வணிகம்; buying and selling, trade.

[*Skt. vyavasāya* > த. விவசாயம்]

விவத்தை¹ *vivāttai*, பெ. (n.) 1. முடிவு;

settlement. 2. ஒழுங்குமுறை; settled principle.

[*Skt. vyava-sthā* > த. விவத்தை].

விவரம் *vivāram*, பெ. (n.) 1. தொளை (துவாரம்);

fissure hole, cavity hollow. 2. மலைக்குகை; cave. 3. இடைவெளி; intervening space. 4. வரலாற்றுக் குறிப்பு; particulars, details.

விவாகத்திரி *vivāgattri*, பெ. (n.) முறைப்படி

திருமணம் செய்து கொண்ட மனைவி; lawfully wedded.

விவாகம் *vivāgam*, பெ. (n.) திருமணம்;

marriage. "விவாகமும் காருகத்தமும் கூறினமையும்" (சிலப். 9, 28. உரை).

[*Skt. vivāha* > த. விவாகம்].

விவாதம் *vivādam*, பெ. (n.) 1. தருக்கம்;

dispute, wordy warfare. "இருவரும் விவாதம் பண்ணி" (உத்தரா. இலவண. 6)

2. அறமன்றத்தில் நடைபெறும் வழக்கு; legal dispute lawsuit.

[*Skt. vivāda* > த. விவாதம்].

விவிலியமதம் *viviliya-matam*, பெ. (n.)

கிறித்தவ மதம்; christianity.

[*Gr. biblia+mata* > த. விவிலியமதம்].

விவேகசிந்தாமணி *vivēka-cintāmaṇi*, பெ.

(n.) ஒரு வேதாந்த நூல்; (w) vēdānta philosophy.

விவேகபருவம் *vivēka-paruvam*, பெ. (n.)

பகுத்தறியும் பருவம் (பிராயம்); (வின்.) age of discretion.

விவேகம் *vivēkam*, பெ. (n.) 1. பகுத்தறிவு;

discrimination, the capacity to reason and distinguish. "நித்திய வநித்தியங்க ணிண்ணையந் தெரிவிவேகம்" (கைவல். தத். 8); 2. அறிவு (புத்தி)க் கூர்மை; ingenuity, penetration, right judgment. (w.) 3. பாயிரம்; preface of book.

விவேகி²-த்தல் *vivēki-*, 4 செ.கு.வி. (v.i.)

பகுத்தறிதல்; to discriminate, to understand with discrimination.

விவேசனம் *vivēcanam*, பெ. (n.) பகுத்தறிவு;

discrimination, distinguishing truth from falsehood, reality from semblance.

வினோத்தி *vinoddi*, பெ. (n.) ஒரு முக்கியப்

பொருள் பிறிதொரு முக்கியப் பொருளோடு பொருந்தாதாயின் முக்கியத் தன்மையைப் பெறாதெனக் கூறும் அணிவகை; (மாறனலங். 236, பக். 355.). a figure of speech in which a thing or fact is said to lose its importance if it is not accompanied by another thing or fact.

வினோதக்கூத்து *vinota-k-kūttu*, பெ. (n.)

அரசர் முன்பு நடக்கும் வெற்றிக் கொண்டாட்டக் கூத்து; (சிலப். 3, 13, உரை, பக். 81). dance performed in the presence of kings in celebration of their victories.

வினோதபைரவம் *vinotapairavam*, பெ.

(n.) மருந்துக்குளிகை வகை; (பதார்த்த. 1209.) a medicinal pill.

வினோதம் *vinōtam*, பெ. (n.) 1. அவா (யாழ். அக.); desire. 2. இயற்கைக்கு மாறானது; (யாழ். அக.) quaintness, quixotism.

வினோதன் *vinōtan*, பெ. (n.) 1. ஒன்றில் ஈடுபட்டு அதிலேயே பொழுது போக்குபவன் (யாழ். அக.); votary, devotee. 2. அகமகிழ்வோன் (உற்சாகி); jolly person.

வினோதி¹-த்தல் *vinōti-*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) விளையாடுதல்; to be playful. "மெல்ல நடந்து வினோதித்து" (திருக்காளத். பு. தாருகா. 17.).

வினோதி² *vinōti*, பெ. (n.) வினோதன் பார்க்க (யாழ். அக.); see *vinōdan*

வேசியாசாரியன் *vēciyācāriyan*, பெ. (n.) நட்புவன் (யாழ். அக.); dancing master.

[*Skt. vēśyācārya* > த. வேசியாசாரியன்]

வேணுகானம் *vēṇu-kānam*, பெ. (n.) புல்லாங்குழலிசை; music of the reed-pipe.

வேணுகோபாலன் *vēṇu-kopālan*, பெ. (n.) புல்லாங்குழல் வாசிக்குங் கண்ணபிரான்; *kṛṣṇa*, as a cowherd playing the reed-pipe.

வேணுசம் *vēṇucam*, பெ. (n.) மூங்கிலரிசி; (இலக். அக.) bamboo seed.

வேணுநாதன் *vēṇu-nātan*, பெ. (n.) குழல் வாசிப்போன்; (யாழ். அக.) flute-player.

வேணுபலம் *vēṇu-palam*, பெ. (n.) வேணுசம் பார்க்க; (மூ. அ.) see *vēṇucam*

வேத்திரப்படை *vēttira-p-patai*, பெ. (n.) பிரம்பாகிய ஆயுதம்; cane as a weapon. "வேத்திரப்படையாற் றாக்கி" (திருவிளை. பாயி. 17.,

வேத்திராசனம் *vēttirācanam*, பெ. (n.) பிரப்பம்பாய் (இலக். அக.); rattan mat.

[*Skt. vētra + āsana* > த. வேத்திராசனம்]

வேதக்கட்டி *vēta-k-katti*, பெ. (n.) வேதத்தை நன்கு ஓதியவன்; one who has learned the Vēdas by heart.

வேதக்காரன் *vēta-k-kāran*, பெ. (n.) கிறித்தவன்; christian.

வேதக்கொடியோன் *vēta-k-kōṭiyon*, பெ. (n.) துரோணாசாரியன்; (பிங்.) *Droṇācārya*.

வேதகம்¹ *vētakm*, பெ. (n.) 1. வேறுபடுத்துகை; distinguishing. "உயிரு மாயா வுடலையும் வேதகஞ்செய் தாண்டவங்கணனே" (கோயிற்பு. இரணிய. 56); 2. வேறுபாடு; differentiating, change, modification.

"விண்களி கூர்வதோர் வேதகம் வந்து வெளிப்படு மாகாதே" (திருவாச. 49, 1);

3. பகைமை (விரோதம்); dissension, disunion. "அவனால் இவ்வளவு வேதகமு முண்டாயிற்று" 4. இரண்டகம் (துரோகம்);

treachery treason. வேதகமுண்டானால் இராச்சியம் சளைக்கும். 5. புடமிடுகை;

refining, as of gold. 6. புடமிட்ட பொன்; refined gold. "விளக்காகின்ற வேதகமே"

(தாயு. பெற்றவட் 10.); 7. இரும்பு முதலிய உலோகங்களைப் பொன்னாக்கும் பண்டம்;

agent to transmute baser metals into gold. "இன்புறு வேதகத் திரும்பு பொன்னானாற் போல" (பெரியபு கண்ணப். 154); 8. சிறுதுகில் (பிங்.); small fine cloth.

த.வ. வேறாக்கம்

[*Skt. bhēdaka* > த. வேதகம்]

வேதகம்² *vētakam*, பெ. (n.) 1. கர்ப்பூரம் (இலக். அக.); camphor 2. தவசம், (தானியம்) (யாழ். அக.) grain.

வேதகம்³ *vētagam*, பெ. (n.) வெளிப்படுத்துகை; disclosure. "இரகசியத்தை வேதகம் பண்ணலாகாது"

த.வ. வெளிப்பாடு

வேதகருப்பன் *vēta-k-karuppan*, பெ. (n.)

1. பிரமன் (யாழ். க.); Brahma. 2. பார்ப்பான்; Brahmin.

[வேதம் + கருப்பன்]

[Skt. *vēda* > த. வேதம்]

வேதகலாயம் *vētakalāpam*, பெ. (n.)

மதப்பற்றுக் காரணமாக விளைக்கும் துன்பம் (இம்சை); (வின்.) religious persecution.

வேதகன்¹ *vētakan*, பெ. (n.) ஒன்றின்

தன்மையை வேறுபடுத்துவோன் one who transmutes or changes the nature of things. "போதகன் வேதகன் பொருவிலன்" (சிவதரு. கோபுர. 104.).

வேதகன்² *vētagan*, பெ. (n.) அறிவிப்பவன்;

one who reveals. "வித்தகன் வேதக னாதி விளம்பிய வாய்மொழி" (சிவதரு. சிவஞானதான. 21).

[Skt. *vēda-ka* > த. வேதகன்]

வேதகிரி *vēta-kiri*, பெ. (n.)

திருக்கழுக்குன்றம்; the hill of Tiru-k-kalu-k-kunram.

வேதகீதன் *vēta-kītan*, பெ. (n.)

(வேதத்தினாற் புகழ்ந்து பாடப்படுவோன்) கடவுள்; god as praised in the *vēdas*.

"வேதியா வேதகீதா (தேவா. 870, 1) நச்சநா கணைக்கிடந்த நாதன் வேத கீதனே" (திவ். திருச்சந். 117);

வேதகோட்டி *vēta-koṣṭi*, பெ. (n.) கோயில்

முதலியவற்றில் வேதம் ஒதும் பார்ப்பனர் தொகுதி; band of brahmins chanting *vēdas*, in temple, etc.

வேதங்கம் *vētaṅkam*, பெ. (n.) ஒருவகைத்

துகில் (சிலப். 14, 108, உரை.); a kind of fine cloth.

வேதசங்கிதை *vēta-caṅkitai*, பெ. (n.)

சிறுசிறுவாக்கியமாகவன்றித் தொடர்ச்சியாக ஒதப்படும் வேதப்பகுதி; portions of the

vedas recited in long sections.

[Skt. *vēda-samhita* > த. வேதசங்கிதை]

வேதசம்¹ *vētacam*, பெ. (n.) 1. பிரம்புவகை

(இலக். அக.); rattan palm. 2. நாணற்புல் (ஈடு.); sacred grass.

வேதசம்² *vētacam*, பெ. (n.) பெருவிரலடி

(யாழ். அக.); part of the hand under the root of the thumb.

[Skt. *vēdhasa* > த. வேதசம்]

வேதசாட்சி *vēta-caṭci*, பெ. (n.) மதத்தை

நிலைநாட்டுவதற்காக உயிர்கொடுத்தவன்; martyr for religion. R.C.

வேதசாத்திரம் *vēta-sāttiram*, பெ. (n.)

1. வேதமாகிய நூல்; the *vēdas*.

2. வேதங்களும் அதன் அங்கங்களாகிய சாத்திரங்களையும் நன்கு ஓதியவன்; the *vedas* and the *sastras*. 3. சமயஞானம்; theology. (chr).

வேதசாத்திரி *vēta-sāttiri*, பெ. (n.)

1. வேதங்களையும் சாத்திரங்களையும் நன்கு ஓதியவன்; (வின்.) one learned in the *vedas* and *sastras*.

வேதசாரம்¹ *vēta-cāram*, பெ. (n.) 1. வேதத்தின்

சாரமானது; the essence of the *vedas*.

"ஆகையால் இது சகல வேதசாரம்" (அஷ்டாதச. முழுட்கப் திருமந்திர. 34). 2. வேதசிரசு பார்க்க; (சங். அக.) see *vētaciracu*.

வேதசாரம்² *vētacāram*, பெ. (n.) வேதசம்¹

பார்க்க; (சங். அக.) see *vēdacam*¹

வேதசிரசு *vēta-ciracu*, பெ. (n.) உபநிடதம்

(சி.போ.வ.தீ. 32.); the *upanisads*.

[Skt. *vēda-śiras* > த. வேதசிரசு]

வேதஞ்ஞன் *vētaññan*, பெ. (n.)

வேதமறிந்தவன் (இலக். அக.); vedic scholar.

[Skt. *vēda-jñā* > த. வேதஞ்ஞன்]

வேதத்தன் *vētattan*, பெ. (n.) பிரமன்; Brahmā. "வெங்கா தராவுக்குச் செய்தானிலைமலர் வேதத்தனே" (தனிப்பா. 1, 225, 16.).

வேதத்திரயம் *vēta-t-tirayam*, பெ. (n.) இருக்கு யசு சாமம் என்ற மூன்று வேதங்கள்; the three Vēdas rukku, yacu, cāmam.

வேதத்துவம் *vēta-tattuvam*, பெ. (n.) வேதத்தின் மெய்ப்பொருள்; (யாழ். அக.) the Vēdic truth.

வேதநாதன் *vēta-nātan*, பெ. (n.) வேதநாயகன் பார்க்க; see *vēda-nāyagan*. "வேதநாதனைப் பாடலே கடன்" (திருவிளை. விறகு. 69);

வேதநாயகன் *vēta-nāyagan*, பெ. (n.) (வேதங்களுக்குத் தலைவன்) கடவுள்; god, as the lord of the *vēdas*. "வேதநாயகன் மார்பகத் தினிது வீற்றிருக்கும் ஆதிநாயகி" (கம்பரா. அகலிகைப் 16.).

வேதநாயகி *vēta-nāyagi*, பெ. (n.) 1. பார்வதி; Pārvati. "வேதநாயகி தோகை விழுங்கவே" (தக்கயாகப் 609). 2. இலக்குமி; Laksmi.

வேதநாவர் *vēta-nāvar*, பெ. (n.) பிராமணர்; Brahmins "வேதநாவர் விரும்புந் திருக் கண்ணபுரத் தாதியானை" (திவ். திருவாய். 9, 10, 9).

வேதநீயம் *vētaniyam*, பெ. (n.) எண்குற்றங்களுள் ஒன்றாய் இன்ப துன்பங்களை நுகர்விக்கும் கருமம் (பிங்.) (சிலப். 29, 277 உரை.); the karma which causes one of experience pleasure and pain, one of *eṅkuṛram*.

வேதநூல் *vēta-nūl*, பெ. (n.) வேதசாத்திரம் பார்க்க; see *vedacāstiram*. "வேதநூற் பிராய நூறு" (திவ். திருமாலை. 3)

வேதப்பிரமாணம் *vēta-p-pirāmaṇam*, பெ. (n.) வேதமாகிய அளவை; the Vēdas,

considered as a source of right knowledge.

வேதப்பிரமாணியம் *vēta-p-pirāmaṇiyam*, பெ. (n.) வேதம் பிரமாணமாயிருக்குந் தன்மை; the authority or evidence of the Vēdas. "பொளத்தர் வேதப்பிரமாணியம் கொள்வதில்லை"

வேதப்பிரான் *vēta-p-pirāṇ*, பெ. (n.) வேதநாயகன் பார்க்க; see *vēda-nāyagan*. மெய்க்கொண்டு வந்து புகுந்து வேதப்பிரானார் கிடந்தார் (திவ். பெரியதி. 5,2,1).

வேதப்புரட்டு *vēta-p-puraṭṭu*, பெ. (n.) 1. வேதவாக்கியங்களைப் புரட்டிக் கூறுகை; tampering with the Vēdas. 2. புறமதம்; Heresy.

வேதபாகியம் *vēta-pākiyam*, பெ. (n.) வேதத்துக்குப் புறம்பானது; that which is outside the authority of the Vēdas.

[Skt. *vēda+bāhya* > த. வேதபாகியம்]

வேதபாகியன் *vēta-pākiyan*, பெ. (n.) வேதத்துக்குப் புறம்பானவன்; one who does not believe in the authority of the Vēdas.

வேதபாடசாலை *vēta-pādasālai*, பெ. (n.) வேதங்கள் கற்பிக்கப்படும் பள்ளிக்கூடம்; school where the Vēdas are taught.

வேதபாடம் *vēta-pādam*, பெ. (n.) 1. வேதமோதுகை; study of the Vēdas. 2. வேத மோதும் முறை; the mode of reciting the Vēdas.

வேதபாரகன் *vēta-pāraṇ*, பெ. (n.) 1. (வேதங் கரைகண்டவன்) பிராமணன்; brahmin, as well versed in the Vēdas. மணிமுத்தின் சிவிகை நின்றும் வேதபாரக ரிழிந்து; (பெரியபு. திருஞான. 1019). (பிங்.) 2. யூதவேதத்தை விளக்குபவன்; study of the Vēdas. 2. வேத மோதும் முறை; scribe, expounder of the jewish law.

வேதபாராயணம் *vēta-pārāyaṇam*, பெ. (n.) கோயில் முதலிய இடங்களிற் பிராமணர் வேதத்தை ஒதுகை; chanting of the Vēdas, in temple, etc., by Brahmins.

வேதபாராயணன் *vēta-pārāyaṇan*, பெ. (n.) வேதத்தை ஒதுபவன் (அஷ்டப். திருவேங்கடமா. காப்பு); reciter of the Vēdas.

வேதபீசம் *vēta-pīcam*, பெ. (n.) வேதமூலமான பிரணவ மந்திரம்; the mystic letter om or pranava, as the source or origin of the Vēdas.

வேதம்¹ *vētam*, பெ. (n.) 1. இந்து சமயங்களுக்குரிய சுருதி (பிங்.); the Vēdas, the sacred books of the Hindus. 2. விவிலியநூல்; the bible. 3. சாத்திரம்; art of science. "ஆயுர்வேதம், தனுர்வேதம்" 4. சமயமுதனூல்; religious code of any sect. 5. அறிவு (யாழ். அக.); knowledge. 6. விவரிக்கை (யாழ். அக.); exposition.

வேதம்² *vētam*, பெ. (n.) 1. துளையிடுகை; boring, drilling. "வேத நன்மணி" (கம்பரா. மீட்சிப். 29). 2. ஆழம் (யாழ். அக.); depth.

வேதமத்தியம் *vēta-mattiyam*, பெ. (n.) தாளத்துக்குரிய யதியுள் ஒன்று (பரத. தாள. 52.); a yati in time-measure.

வேதமந்திரம் *vēta-mantiram*, பெ. (n.) வேதத்திலுள்ள மந்திரம்; Vēdic mantra.

வேதமாதா *vēta-mātā*, பெ. (n.) (வேதங்களின் தாய்) காயத்திரி மந்திரம்; Gāyatri mantra, as the mother of the Vēdas. "வேதமாதவென விமலமுற்றிடும்காயத்திரி" (சேதுபு. சேதுபல. 131.);

வேதமாந்தர் *vēta-māntār*, பெ. (n.) பார்ப்பனர்; brahmins. "வேதமாந்தர் வேந்தரென்று" (நம்பியகப். 75.).

வேதமார்க்கம் *vēta-mārkkam*, பெ. (n.) வேதத்திற் சொல்லப்பட்ட மதம் (பிங்.) (தக்கயாகப் 7, உரை); Vēdic religion or faith.

வேதமுதல்வன் *vēta-mutalvan*, பெ. (n.) 1. கடவுள்; God. "வேதமுதல்வனென்ப தீதற விளங்கிய திகிரியோனே" (நற். 1) 2. பிரமன்; Brahma. "வேதமுதல்வற் பயந்தோன்" (சிலப். 14, 48.);

வேதமுதல்வி *vēta-mutalvi*, பெ. (n.) 1. நாமகள் (சரகவதி); Sarasvatī 2. திருமகள் இலக்குமி; Lakṣmī. 3. மலைமகள், பார்வதி; Pārvatī.

வேதமுனி *vēta-muṇi*, பெ. (n.) வேதவியாசன் பார்க்க; see *vēda-vīyacan* "வேதமுனி சூதமுனி" (திருக்காளத். பு. அவையடக். 1.);

வேதர் *vētar*, பெ. (n.) பிராமணர்; Brahmins. "வேதார்த்தனர்" (கந்தபு. தெய்வயா. 195);
[Skt. *vēda* > த. வேதம் - வேதர்]

வேதரஞ்சகன் *vēta-rañcakan*, பெ. (n.) பிராமன்; Brahmā. "வேதரஞ்சகன் மால்புரந்தான்" (சௌந்த. 26.);

வேதவாக்கியசொரூபம் *vēta-vākkīyacorūpam*, பெ. (n.) விதிவாதம் அர்த்தவாதம், மந்திரவாதம், நாமதேயம் என்று நான்கு வகைப்படும் வேதவாக்கியங்களின் இயல்பு; (விவேகசிந். வேதாந்தபரிச். 5.); nature of Vēdic text, of four kinds, viz., viti-vātam, arttaavātam, mantira-vātam, nāmatēyam.

வேதவாக்கியம் *vēta-vākkīyam*, பெ. (n.) 1. வேதத்திலுள்ள சொற்றொடர்; Vēdic text. 2. உண்மை; gospel. "அவன் சொல்வது வேத வாக்கியமாக வழங்குகின்றது"

வேதவாக்கு *vēta-vākkū*, பெ. (n.) வேதவாக்கியம் பார்க்க; see *vēda-vākkīyam*

வேதவாணர் *vēta-vākkū*, பெ. (n.) பார்ப்பனர்; Brahmins. வேதவாணர்நீதியால் வணங்குகின்ற நீர்மை (திவ். திருச்சந். 9).

வேதவாதம் *vēṭa-vātam*, பெ. (n.) வைதிக மதத்தைப்பற்றிய வாதம்; exposition of the Vēdic religion. வேதவாதச் சருக்கம் (நீல.)

வேதவிண்ணப்பம் *vēṭa-viṇṇappam*, பெ. (n.) சிறப்பான காலங்களிற் கோயில் முதலிய இடங்களில் வேத மோதுகை; the chanting of the Vēdas, in temples, etc. on ceremonial occasions.

வேதவித்து *vēṭavittu*, பெ. (n.) 1. வேதங்களை நன்கறிந்தவன்; one who is learned in the Vēdas. "வேதவித்தாய மேலோன் மைந்த" (கம்பரா. பாசு. 36); 2. கடவுள்; God. "வேதியனை வேதவித்தை" (தேவா. 162, 7);

வேதவியாக்கியானம் *vēṭa-viyākkīyāṇam*, பெ. (n.) 1. வேதத்தின் விளக்கவுரை; one commentaries on the Vēdas. 2. விவிலிய நூற்பொருளை விவரிக்கை; expounding the Bible. (வின்.)

வேதவியாசன் *vēṭa-viyācan*, பெ. (n.) 1. (வேதத்தைத் தொகுத்தோன்) வியாச முனிவன் (தக்கயாகப் 334, உரை.); Vyāsa, as the compiler of the Vēdas.

வேதவியாதன் *vēṭa-viyātan*, பெ. (n.) வேதவியாசன் பார்க்க; (மணி. 27, 5). see *vēda-viyācan*

வேதவிருத்தம்¹ *vēṭa-viruttam*, பெ. (n.) 1. வேதத்துக்கு மாறானது; that which is contrary to or against the Vēdas.

வேதவிருத்தம்² *vēṭa-viruttam*, பெ. (n.) வேதபோதனை (யாழ். அக.); teaching of the Vēdas.

[Skt. *vēda+vrta* > த. வேதவிருத்தம்]

வேதவிருத்தி *vēṭa-virutti*, பெ. (n.) வேதமோதற்காக அளிக்கப்படும் இறையிலி நிலம்; (Insc.) Inam land for reciting the Vēdas

வேதவீணை *vēṭa-viṇai*, பெ. (n.) வீணைவகை; a kind of viṇai. "நாரதாதிகள் வேதவீணை தொடங்கவே" (தக்கயாகப். 623, விசேடக்.);

வேதவேத்தன் *vēṭavēttan*, பெ. (n.) வேதவேத்தியன் பார்க்க; வேதவேத்தனு மவன் மலர்த் தாண்மிகை வீழ்ந்தான் (கம்பரா. மீட்சிப். 116.) see *vēda-vēttiyan*.

வேதவேத்தியன் *vēṭa-vēttiyan*, பெ. (n.) வேதத்தினாலே அறியக்கூடியவனான கடவுள்; God, as knowable through the Vēdas.

வேதவேதாந்தன் *vēṭa-vēṭāntan*, பெ. (n.) கடவுள்; God, as revealed in the Vēdas and the Vēdāntas. "விண்ணிலா ரறிகிலா வேதவேதாந்தனூர்" (தேவா. 399, 4);

வேதவொலி *vēṭa-v-oli*, பெ. (n.) வேதத்தை யோதும் ஒலி; the sound of chanting the Vēdas. "வேதவொலியும் விழாவொலியும்" (திவ். திருவாய். 7, 3, 1);

வேதன் *vēṭan*, பெ. (n.) 1. பிரமன் (பிங்.); brahmā. 2. கடவுள்; God. "வேதனை வெண்டரி நூலனை" (திவ். இயற். திருவிருத். 79); 3. வியாழன் (பிங்.); Brhaspati.

வேதனம்¹ *vēṭanam*, பெ. (n.) 1. கூலி; hire. (Loc). 2. கூலியாகக் கொடுக்கப்படும் சம்பளம்; salary, monthly wages.

வேதனம்² *vēṭanam*, பெ. (n.) 1. அறிவு; knowledge, wisdom. வேதனவடிவானான் (ஞானவா. உத்தா. 68); 2. வேதம்; the Vēdas. வேதனத்ரய வேளே நமோநம (திருப்பு. 996) 3. உணர்ச்சி (சக்கிரநீதி. 98); feeling, sensation. 4. வேதனை (யாழ். அக.); pain, torment, agony.

வேதனம்³ *vēṭanam*, பெ. (n.) பொன் (யாழ். அக.); gold.

வேதனம்⁴ *vēṭanam*, பெ. (n.) துளைக்கை; piercing, perforating. கர்ண வேதனச் சடங்கு.

வேதனி *vēṭani*, பெ. (n.) யானையின் காது (செவி)களைத் தொளையிடுங் கருவி (யாழ். அக.); an instrument for perforating elephant's ear.

வேதாக்கினி *vēṭākkini*, பெ. (n.)

வேதமந்திரத்தினால் வளர்க்கப்படும் காருகபத்தியம், ஆகவனீயம், தட்சிணாக்கினி என்னும் மூவகைத் தீ (அக்கினி); sacred fire, of three kinds, viz., kāruka-pattiyam, ākavanīyam, taṭciṇākkini.

[Skt. *vēdagni* > த. வேதாக்கினி]

வேதா கமம் *vēṭākamam*, பெ. (n.)

1. வேதமும் ஆகமமும்; the Vēdas and the Āgamas. "வேதா கமங்கள் விரிப்போரும்" (அருட்பா, நெஞ்சறி. 668); 2. விவிலிய நூல்; the Bible. (Chr).

வேதாங்கம் *vēṭākam*, பெ. (n.) சிட்சை

வியாகரணம், சந்தசு, நிருத்தம், சோதிடம், கற்பம் என ஆறுவகைப்பட்ட வேதப் பொருளை யுணர்தற்குரிய கருவி; (மணி. 27, 100 - 102, உரை). works, regarded as helps to the study of the Vēdas six in number, viz., ciṭcai, viyākaraṇam, cantacu, niruttam, cotiṭam, karpam.

வேதாசாரியர் *vēṭācāriyar*, பெ. (n.)

வேதப்பொருளைக் கற்பிக்கும் (உபதேசிக்கும்) ஆசிரியர்; preceptor who teaches the Vēdas.

வேதாத்தியயனம் *vēṭāttiyaṇam*, பெ. (n.)

வேதமோதுகை; chanting of the Vēdas.

வேதாத்தியாபகன் *vēṭāttiyaṇam*, பெ. (n.)

வேதத்தை யோதுவிப்பவன்; on who teaches the Vēdas.

வேதாத்தியாபனம் *vēṭāttiyaṇam*, பெ. (n.)

வேதமோதுவிக் கை; teaching the Vēdas.

வேதாத்தியாயி *vēṭāttiyaī*, பெ. (n.)

வேதமோதுவோன்; one who chants the Vēdas.

வேதாந்தகுத்திரம் *vēṭānta-cūttiram*, பெ. (n.)

வியாசமுனிவர் இயற்றிய உத்தரமீமாஞ்சை குத்திரம்; a treatise on

Vēdānta by Vyāsa, in the form of sūtras.

வேதாந்தகுளாமணி *vēṭānta-cūlāmaṇi*,

பெ. (n.) சிவப்பிரகாசர் இயற்றிய வேதாந்தசமய நூல்; a metaphysical treatise on the Advaita philosophy, by Civappirakācar.

வேதாந்ததேசிகர் *vēṭānta-tēcikar*, பெ. (n.)

14ஆம் நூற்றாண்டில் விளங்கியவரும் மாலிய (வைஷ்ணவ) ருள் வடகலையாரால் தலைமையகப் போற்றப்படுவருமான மாலிய (வைஷ்ணவ) வாசாரியர் (தேசிகப். வாழித். 3.); a famous Vaiṣṇava acarya who lived in 14th C., specially revered by the vatakalai sect of Vaiṣṇavites.

வேதாந்தம் *vēṭāntam*, பெ. (n.) 1. உபநிடதம்;

the upaniasads, as the concluding portions of Vēdas. "வேதாந்த விழுப்பொருளின் மேலிருந்த விளக்கை" (திவ். பெரியாழ். 4,3,11); 2. வியாசராற் செய்யப்பட்டதும் உபநிடதங்களின் பொருளைக் கொண்டதுமான வேதாந்தகுத்திரத்திற் கூறும் உத்தரமீ மாஞ்சை மதம் (தக்கயாகப். 246, உரை.); the Uttara-mīmāṃsā system of philosophy founded by vyāsa and expounded in his vēdānta sūtras, as containing the essence of the upaniasads.

வேதாந்தமோது-தல் *vēṭāntām-ōtu*, 5

செ.கு.வி. (v.i.) 1. உத்தரமீமாஞ்சை கற்றல்; to study the Vēdānta. 2. ஞானிபோலத் தத்துவம் பேசுதல்; to speak with affected wisdom or spirituality. நீ எண்ணிடத்து வேதாந்தமோது வேண்டாம்.

வேதாந்தாசாரியர் *vēṭāntāśāriyar*, பெ. (n.)

வேதாந்ததேசிகர் பார்க்க; see Vēdānta-tēcikar. (தேசிகப். வாழித். 5.)

வேதாந்தி *vēṭānti*, பெ. (n.)

1. உத்தரமீமாஞ்சையாகி வேதாந்தக் கொள்கையினன்; follower of the Vēdānta or Uttara-mīmāṃsā system, of philosophy. 2. அத்துவைதி (சி.சி. அளவை, 1, மறைஞா.); follower of the Advaita system. 3. உலகப் பற்றற்றவ-ன்-ள்; unworldly person.

வேதாப்பியாசம் *vēṭāppiyācam*, பெ. (n.)

வேதங்களைப் பயிலுகை; learning the Vēdās.

வேதாரம்பம் *vēṭārampam*, பெ. (n.)

சிராவணதினத்தினன்று வேதாத்தியயனந் தொடங்குஞ் சடங்கு; the ceremony of beginning the study of the Vēdās, on the Upakarma day.

வேதாளம் *vēṭālam*, பெ. (n.) 1. பேய் (திவா.);

demon, ghost, goblin, vampire. 2. பிசாசு; devil. "வேதாள கடகமேய மாயோளே" (தக்கயாகப். 104.).

வேதாளி *vēṭāli*, பெ. (n.) காளி (பிங்.); Kali.

[Skt. *vēṭāli* > த. வேதாளி]

வேதாளிகர் *vēṭālikar*, பெ. (n.) வைதாளிகர்

பார்க்க; (சிலப். 5, 48.) (பிங்.) see vaidāḷigar.

வேதாளியர் *vēṭāliyar*, பெ. (n.) வைதாளிகர்

பார்க்க; (சிலப். 5, 48.) (பிங்.) see vaidāḷigar.

வேதி¹ *vēṭi*, பெ. (n.) 1. அறிந்தவன்; one who

knows. "வேதிபோற்றி விமலாபோற்றி" (திருவாச. 4, 106.); 2. பிரமன் (அரு.நி.); Brahmā. 3. பண்டிதன் (இலக். அக.); learned person.

வேதி² *vēṭi*, பெ. (n.) 1. மணம் முதலிய சடங்கு

நிகழ்த்தும் மேடை; low platform within a house, for sacrifice, weddings, etc., "மைந்தனைச் செம்பொன்வேதி யெறிக்குங் கிரணமணிப் பீடம தேற்றினரே" (பாரத. திரௌ. 91) 2. வேதிகை¹ பார்க்க; see

vēṭigai. கீதசாலை வேதிநிறைய (பெருங். உஞ்சைக். 34, 224.); 3. மதில் (சூடா.); outer wall of a fortification; compound wall.

வேதி³-த்தல் *vēṭi*, 4 செ.கு.வி. (v.i.)

1. வேறுப்படுத்துதல் (யாழ். அக.); to cause change. 2. தாழ்ந்தவற்றை யுயர்பொருளாக மாற்றுதல்; to change, transmute, as baser metals. "புகலிக்கிறைவேதிக்க வுடம் பொரு பொன்மயமாயொளிவிட்டு" (தக்கயாகப். 217). வெந்தழலி னிரதம்வைத் தைந்து லோகத்தையும் வேதித்து விற்றுண்ணலாம் (தாயு. தேசோ. 8.); 3. முரண் (விரோதப்)படுத்துதல்; to render hostile.

வேதி⁴ *vēṭi*, பெ. (n.) தாழ்ந்தவற்றை

யுயர்பொருளாக மாற்றுகை; transmuting. "குளிகை கொடு பரிசித்து வேதி செய்து" (தாயு. சின்மயா. 7);

வேதி⁵-த்தல் *vēṭi*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) நலிதல்;

to oppress. "வேதியா நிற்கு மைவரால்" (திவ். திருவாய். 7,1,3).

வேதிகை¹ *vēṭikai*, பெ. (n.) 1. திண்ணை (பிங்.);

platform, pial. "பவளத் திரள்காற் பைம் பொன் வேதிகை" (சிலப். 5, 148).

2. மணமேடை; (பிங்.) marriage dais.

3. காலுள்ள பீடம் (கோயிலொ.); stool,

pedestal. 4. பலிபீடம் (யாழ். அக.); altar,

raised platform for oblations of rice, etc.,

in temples. 5. பூசை செய்யும் இடம்; (Loc)

(Śaiva.) place of worship. 6. பலகை (அக.

நி.); plank. 7. தெரு (பொதி. நி.); street.

[Skt. *vēṭika* > த. வேதிகை]

வேதிகை² *vēṭikai*, பெ. (n.) 1. வேறுபடுத்துகை;

transmuting. "வேதிகை செய்தெய்வமணி

கொல்லோ" (கம்பரா. உருக். 68); 2. கேடகம்;

(பிங்.) shield. 3. அம்பு (பொதி. நி.); arrow.

[Skt. *vēdika* > த. வேதிகை]

வேதித்தார் *vēṭittār*, பெ. (n.) பகைவர்; enemies. "வேதித்தார் புரமுன்றும்" (தேவா. 159, 9);

வேதிதம் *vēṭitam*, பெ. (n.) 1. துளைக்கை; perforating, drilling. 2. துளையுடைப்பொருள்; tube.

[Skt. *vēdika* > த. வேதிதம்]

வேதிப்பான் *vēṭippāṇ*, பெ. (n.) வேதகஞ்செய்வோன்; one who transmutes. "தானெல்லாம் வேதிப்பானாகி" (சி.சி. 11, 12);

வேதியன்¹ *vēṭiyan*, பெ. (n.) 1. பார்ப்பனன்; Brahmin. "நான்மறை வேதியர்தேத்து" (திருவாலவா. 40,2) 2. பிரமன்; Brahmā. "வேதியன் முதலாவமரரும்" (கல்லா. 25 13) 3. கடவுள்; God. "வேதியா வேதகீதா" (தேவா. 870, 1).

வேதியன்² *vēṭiyan*, பெ. (n.) சீனக்காரம் (மூ.அ.); alum.

வைகட்சம் *vaikaṭcam*, பெ. (n.) மேலாடை (உத்தரியம்) (யாழ்.அக.); upper garment.

வைகடிகன் *vaikaṭikan*, பெ. (n.) இரத்தினங்களைச் சாணைதீட்டுவோன்; jeweller, one who cuts and polishes gems. (w).

வைகத்தன் *vaikaṭtan*, பெ. (n.) துவாதசாதித்தருள் ஒருவர் (பிங்.); a sun-god, one of *tuvātacātittar*, q.v.

வைகரி¹ *vaikari*, பெ. (n.) வாக்கு நான்கனுள் தெளிவாக காது (பெ. அக.) கேட்கும் திருந்திய (அட்சர) , ன் ஒலி (சி.சி. 1, 20.); articulate utterance, audible utterance of sounds or words, one of four *vākku*, q.v.

[Skt. *vaikhari* > த. வைகரி]

வைகரி² *vaikari*, பெ. (n.) 1. வைகரியங்காரம்

பார்க்க; see *vaikari-y-akaṅkāram*. 2. திட்டம்; regulation.

வைகரியகங்காரம் *vaikari-y-akaṅkāram*, பெ. (n.) அகங்காரத்திரயத்துள் சத்துவகுணமேனும் இராசதகுணமேனும் மேலிட்டிருப்பது (சி.போ.பா.2,2. (வேதா. சூ. 69.); Akaṅkāramoregoism in which cattiuva-kunam or irācata-kunam predominates, one of *akaṅkāra-ttirayam*. q.v.

வைகற்பிகம் *vaikarpikam*, பெ. (n.) திண்ணமாய்க் கொள்ளப்படாதது; (யாழ்.அக.) that which is optional.

வைகாசி *vaikāci*, பெ. (n.) 1. கமை விண்மீன் விசாகம் (பிங்.) பார்க்க; the 16th nakṣatra. தமிழ் மாதம் விடை; the month of the Tamil year, corresponding to May-June.

த.வ. விடை

வைகாசிவசந்தன் *vaikāci-vacantan*, பெ. (n.) 1. விடை (வைகாசி) மாதத்திற் பெருகியோடுங் காவிரியாறு (யாழ். அக.); the river Cauvery in floods during the month of Vaikāci.

வைகாரி *vaikāri*, பெ. (n.) 1. வைகரியகங்காரம் பார்க்க; see *Vaikāri-y-akaṅkāram*. இராசதஞ்சேர் வாக்காதி வைகாரி மருவிவரும் (சிவப்பிர. 27); (phil.) 2. சத்துவகுணம்; (வேதா. சூ. 69) goodness. or virtue.

வைகாரிகம் *vaikārikam*, பெ. (n.) வைகரியகங்காரம் பார்க்க; see *vaikar-y-akaṅkāram*. "வளர் தைசதம் வைகாரிகமென்று" (திருக்காளத். 4. சிவலிங்க. 11).

வைகானசம் *vaikāṅgam*, பெ. (n.) 1. மாலிய (வைணவ) ஆகமங்களுள் ஒன்று; a Vaiṣṇava agama. 2. கிருகிய சூத்திரவகை; an aphoristic work on household rites. ஆத்திரேய கோத்திரத்து வைகானச சூத்திரத்து; (s.i.i.vi,5).

வைகானசன் *vaikāṇacaṇ*, பெ. (n.)

1. வைகானச ஆகமத்தின் படி ஒழுகுபவன் (நாமதீப. 128); follower of the Vaikhāṇasa agama. 2. கான (வன)வாசி (யாழ். அக.); hermit, dweller in the forest.

வைகிராந்தம் *vaikirāntam*, பெ. (n.) ஒரு வகை மணி (யாழ். அக.); a kind of gem.

வைகிருத்தியம் *vaikiruttiyam*, பெ. (n.) வைகிருதம் பார்க்க (யாழ். அக.); see *vaikirudam*

வைகிருதம் *vaikirutam*, பெ. (n.) வெறுப்பு; aversion.

வைகுண்டம் *vaikuṇṭam*, பெ. (n.) திருமாலுலகம்; (பரிபா. 13, 13, உரை.); Viṣṇu's heaven.

வைகுண்டவேகாதசி *vaikuṇṭa-v-ēkātaṣi*, பெ. (n.) சிலை (மார்கழி) மாதத்துச் வெண்பக்கத்து (சுக்கிலபட்சத்து) ஏகாதசியன்று திருமாலின் பொருட்டுக் கொண்டாடப்படுந் திருநாள்; the 11th titi of the waxing moon in the month of Markali, as a special day of festivity in honour of Viṣṇu.

த.வ. மாலுலகு பதினோரி

வைகுண்டன் *vaikuṇṭaṇ*, பெ. (n.) திருமால் (நாம. தீப. 47.); Viṣṇu.

வைகுந்தம் *vaikuṇṭam*, பெ. (n.) வைகுண்டம் பார்க்க; see *vaikuṇṭan*. "வைகுந்தங் காண்பார் விரைந்து" (திவ். இயற். நான்மு. 70)

வைச்சிரவணன் *vaicciravaṇaṇ*, பெ. (n.) 1. குபேரன் (பிங்.); Kubēra. 2. இராவணன் (திவ். பெரியாழ். 1,3,5.) Rāvaṇa.

[*Skt. vaiśravaṇa* > த. வைச்சிரவணன்]

வைச்சிரவன் *vaicciravaṇ*, பெ. (n.) வைச்சிரவணன் பார்க்க; (நாமதீப.88) see *vaicciravaṇ*

வைச்சிரவனாலயம் *vaicciravaṇ-ālayam*, பெ. (n.) ஆலமரம்; (யாழ். அக.) banyan tree.

வைசகி *vaicaki*, பெ. (n.) வைகாசி பார்க்க; see *vaicaci*. "பூசனையைவைசகியிற் புரிந்தவரும்" (சிவதரு. சிவஞானதா. 46).

வைசத்தியம் *vaicattiyam*, பெ. (n.) தூய்மை; purity. (யாழ். அக.) 2. உண்மை; truth.

வைசத்திரம் *vaicattiram*, பெ. (n.) அரசாட்சி (யாழ். அக.); government rule.

[*Skt. vaiśastra* > த. வைசத்திரம்]

வைசம்பாயனன் *vaicampāyaṇaṇ*, பெ. (n.) ஒரு முனிவன் (பாக. வத.1 மாயவ. 34); a sage.

வைசயந்தம் *vaicayantam*, பெ. (n.) 1. இந்திரன் வளமனை (மாளிகை); the palace of Indra. 2. இந்திரன் கொடி; Indra's flag.

வைசயந்தி *vaicayanti*, பெ. (n.) 1. திருமால் அணியும் மாலை; the garland or necklace of Viṣṇu. "வைசயந்திப் பெயர் மாலையும் மிலைந்திட்டார்" (சேதுபு. இலக். 22) 2. பெருங்கொடி கட்டப்பெற்றதும் மாளிகையின் முன்புறத்ததுமான கட்டடம்; terraced building in front of a mansion, with a large flag hoisted over it. "வைசயந்திப் பொன்னிலத்தும்" (தேவை. 140) 3. கடம்பரது தலைநகரான வனவாசி; Vanavāci, the capital of the Kadambas. 4. தழுதாழை (மலை); wind-killer.

வைசனனம் *vaicāṇaṇam*, பெ. (n.) பிள்ளைப் பேற்றுக்குரிய மாதம் (யாழ். அக.); closing month of gestation, the period when confinement is expected.

வைசாகநிலை *vaicāka-nilai*, பெ. (n.) கூத்து நிலையுள் ஒன்று (சிலப். 3,12, உரை.); a pose in dancing.

வைசிகம் *vaicikam*, பெ. (n.) 1. தளிர்; (யாழ். அக.) tender leaf. 2. காரணம்; cause.

வைசித்திரி *vaicittiri*, பெ. (n.) புதுமை; strangeness novelty. "மாயாமற் றன்னை வைத்த வைசித்திரியாலே" (திருவாய். நூற். 68).

வைசியநாபி *vaiciya-nāpi*, பெ. (n.) நீலநிறமுள்ள நாபிவகை; (மூ.அ.) blue variety of aconite.

வைசியன் *vaiciyan*, பெ. (n.) நால்வகை வருணத்துள் தனவைசியர், பூவைசியர், கோவைசியர் என்ற முப்பிரிவுள்ள வணிக சாதியான்; trader, merchant, one of nāi-vakai-varunam, q.v., of three classes, viz., taṇa-vaiciyar, pū-vaiciyar, kō-vaiciyar.

வைசேடி *vaicēṭi*, பெ. (n.) வைசேடிகம் பார்க்க; see vaicetikan. இது தான் வைசேடி யியல்பாகும் (தத்துவப். 177)

வைசேடிகம் *vaicēṭikam*, பெ. (n.) கணாதரால் தோற்றுவிக்க (தாபிக்)கப்பட்ட மதம்; (மணி. 27, 79.); a system of philosophy, founded by Kaṇātar.

வைட்டணவன் *vaiṭṭaṇavan*, பெ. (n.) வைணவன் பார்க்க; see vaiṇavan. "உன் கோயிலில் வாழும் வைட்டணவனெனும் வன்மை கண்டாயே" (திவ். பெரியாழ். 5,1,3)

[*Skt. vaiṣṇava* > த. வைட்டணவன்]

வைடம்மியம் *vaiṭammiyam*, பெ. (n.) 1. மாறுபாடு; contrariety. 2. பகைமை (யாழ். அக.); enmity.

[*Skt. vaisamya* > த. வைடம்மியம்]

வைடாலம் *vaiṭālam*, பெ. (n.) 1. பூனை; (யாழ். அக.) cat. 2. மாய்மாலம்; pretence.

வைடாலவிரதிகள் *vaiṭāla-viratikan*, பெ. (n.) அறச் (தரும) சிந்தையுள்ளவன் போல நடப்பவன்; (யாழ். அக.) hypocrite, one who simulates virtue or goodness.

வைடுரியப்பப்பளி *vaiṭūriya-p-pappali*, பெ. (n.) சேலை வகை; a kind of saree.

வைடுரியம் *vaiṭūriyam*, பெ. (n.) நவமணியி லொன்று; cat's eye, an opalescent gem, one of navamaṇi q.v.

[*Skt. vaidūrya* > த. வைடுரியம்]

வைணவநிலை *vaiṇava-nilai*, பெ. (n.) ஒரு வகைக் கூத்துநிலை (சிலப். 3, 12, கீழ்க் குறிப்பு.); a pose in dancing.

வைணவன் *vaiṇavan*, பெ. (n.) மாலிய (வைணவ) சமயத்தான்; follower of Vaiṣṇavism.

வைணவாகமம் *vaiṇavakamam*, பெ. (n.) பாஞ்சராத்திரம், வைகானசம் என இருவகைப்பட்ட வைணவரின் ஆகமங்கள்; the Vaiṣṇava Agamas or scriptures, of which there are two, viz., pāñca-rāttiram, and vaikāṇacam.

வைணவி *vaiṇavi*, பெ. (n.) வேயங்குழல்; (யாழ். அக.); flute, bamboo reed.

வைணவிகள் *vaiṇavikan*, பெ. (n.) வேயங்குழ லாதுவோன்; (யாழ். அக.); flute player.

[*Skt. vaiṇavika* > த. வைணவிகள்]

வைணவிகள்² *vaiṇavikan*, பெ. (n.) வைணிகள் பார்க்க; (யாழ். அக.); see vainikan.

வைணிகள் *vaiṇikan*, பெ. (n.) வீணைவாசிப்பவன்; (யாழ். அக.); one who plays on the viṇai.

வைணுகம் *vaiṇukam*, பெ. (n.) யானைத்தோட்டி; (யாழ். அக.) elephant goad.

வைத்தியசாத்திரம் *vaiṭṭiya-cāttiram*, பெ. (n.) அறுபத்துநான்குகலையுள் ஒன்றான மருத்துவநூல்; medical science, one of arupattunālu-kalai, q.v.

வைத்தியசாலை *vaittiya-cālai*, பெ. (n.)

மருத்துவச்சாலை; hospital, dispensary.

வைத்தியபாகம் *vaittiya-pākam*, பெ. (n.)

நோயாளிக்காகச் செய்யப்பட்ட மருந்தில் மருத்துவனுக்குரிய பகுதி; physician's share of a medicine prepared by him or under his direction for his patient.

வைத்தியம் *vaittiyam*, பெ. (n.) நோய்க்குச்

செய்யும் பண்டுவம்; medical treatment.

வைத்தியன் *vaittiyan*, பெ. (n.) 1. மருத்துவன்;

physician, medical practitioner.

2. வேதாப்பியாசஞ் செய்பவன் (யாழ். அக.);

one who studies the Vēdas.

[*Skt. vaidya* > த. வைத்தியன்]

வைதருப்பநெறி *vaitaruppa-neri*, பெ. (n.)

செறிவு தெளிவு முதலிய பத்துக் குணங்களும் அமையப் பாடுமுறை. (தண்டி. 14.); a style of poetry having ten characteristics, such as terseness, perspicuity, dist, fr. kauṭa-neri.

வைதருப்பபாகம் *vaitaruppa-pākam*, பெ.

(n.) வைதருப்பநெறி பார்க்க; see Vaitaruppaneri.

வைதலம் *vaitalam*, பெ. (n.) ஒருவகை ஏனம்

(யாழ். அக.); a kind of vessel.

வைதவியம் *vaitaviyam*, பெ. (n.) கைம்மை, (பு.

வெ. 10, சிறப்பிற் பொது. 4, கொளு, உரை.); widowhood.

வைதன்மியதிட்டாந்தம் *vaitanmiyatittāntam*,

பெ. (n.) சாத்தியமெய்தாவிடத்தில் ஏதுவுமின்மையைக் குறிக்குந் திட்டாந்தம் (மணி. 29, 140.); dissimilar example in which both cāthyam and ētu are absent.

வைதன்மியதிட்டாந்தவாபாசம் *vaitanmiya-tittānta-v-āpācam*, பெ. (n.)

சாத்தியாவியாவிருத்தி, சாதனாவியாவிருத்தி, உபயாவியாவிருத்தி, அவ்வெதிரேகம், விபரீதவெதிரேகம் என ஐவகைப்பட்ட

போலியான வைதன்மியதிட்டாந்தம் (மணி. 29, 334-5.); semblance of vaitanmiya-tittāntam, of five kinds, viz., cāttiyāviyāvirutti, cātanāviyāvirutti, upayāviyāvirutti, avvetirēkam, viparīta-vetirēkam.

வைதன்மியம் *vaitanmiyam*, பெ. (n.)

ஒப்பின்மை; dissimilarity.

வைதனிகம் *vaitanikam*, பெ. (n.)

அற்றைக்கூலி; (யாழ். அக.) daily hire or wage.

வைதாளி *vaitāli*, பெ. (n.) புகழ்ந்து பாடும்

பாட்டு; panegyric song.

வைதாளிகர் *vaitālikar*, பெ. (n.) அரசரைப்

புகழ்ந்து பாடுவோருள் ஒரு வகையினர்; a class of panegyrists attached to kings.

"மாகதப் புலவரும் வைதாளிகரும்" (சிலப். 26, 74).

வைதாளியாடுவார் *vaitāli-y-āṭuvār*, பெ.

(n.) வைதாளிகர் பார்க்க (சிலப். 5, 48, அரும்.); see vaitālikar.

வைதிககாரியம் *vaitika-kāriyam*, பெ. (n.)

வைதிகச் சடங்கு; religious rite.

வைதிகச்செலவு *vaitika-c-celavu*, பெ. (n.)

மறைநெறி (வைதிக)காரியங்கட்குரிய பணச் செலவு; expenses incurred in performing religious rites.

வைதிகச்சொல் *vaitika-c-col*, பெ. (n.) மறை

(வேத) வழக்கான சொல்; word occurring in the Vēdas. "உலகியற்சொல்லை யொழித்து வைதிகச் சொல்லை ஆராயும் நிருத்தமும்" (தொல். பொருள். 75, உரை)

வைதிகசைவம் *vaitika-caivam*, பெ. (n.)

மறை (வேத)நெறிப்பட்ட சிவனிய (சைவ) மதம்; the Śaiva religion which is in conformity with the Vēdas. "ராசாங்கத்தி லமர்ந்தது வைதிகசைவமாதோ" (தாயு. ஆகாரபு. 10)

வைதிகம் *vaitikam*, பெ. (n.) 1. வேதநெறிப்பட்டது; that which is sanctioned or enjoined by the Vēdas; that which is Vēdic. "வைதிகத்தின் வழியொழுகாத காரமண்தேரரை" (தேவா. 865, 2) 2. ஒழுக்க நெறிகளை விழிப்பாய் (ஆசாரங்களைச் சிரத்தையோடு) கடைப்பிடி *vaikirāntam* (அனுஷ்டி)க்கை; faithful observance of religious rules, dist. fr. laukikam. 3. காலத்தோடொத்த நாகரிகமற்றது; that which not refined or modern.

த.வ. மறைநெறி

[*Skt. vaidika* > த. வைதிகம்]

வைதிகமார்க்கம் *vaitika-mārkkam*, பெ. (n.) வேதநெறிப்பட்ட மதம்; the Vēdic religion. "வைதிகமார்க்கத்தளவைவாதியை" (மணிமே. 27,3)

வைதிகன் *vaitikan*, பெ. (n.) 1. வேதம் வல்ல பிராமணன்; Brahmin who is versed in the Vēdas. 2. வேதநெறிப்பட்ட ஒழுக்கக் கடைபிடிப்புள்ளவன்; one living in conformity with Vēdic precepts. "வைதிகரே மெய்ப்படியா லுன்றிருவடிச்சூடுந் தகைமையினார்" (திவ். இயற். திருவிருத். 94) 3. காலத்தோடொத்த நாகரிகமற்றவன்; one who is not refined or modern.

வைதிருதி *vaitiruti*, பெ. (n.) ஓக (யோக)மிருபத்தேழனு ளொன்று; a division of time, one of 27 yōkam q.v. தருகின்ற காரியங் கைகூடியே பின்பு தவறில் வைதிருதியாகும் (திருவேங். சத. 39.)

வைதீகம் *vaitīkam*, பெ. (n.) வைதிகம் பார்க்க; (தக்கயா. 139, உரை) see *vaitikam*.

வைதூரியம் *vaitūriyam*, பெ. (n.) வைதூரியம் பார்க்க; see *vaidūryam* "வைரம் வைதூரிய நீலம்" (பாரத. இந்திரப். 12)

வைதேகன் *vaitēkan*, பெ. (n.) 1. பிராமணப் பெண்ணிடம் வைசியனுக்குப் பிறந்தவன்; (w) son of Vaisya by a Brahmin woman.

2. வியாபாரி (யாழ். அக.); trader.

[*Skt. vaidēha* > த. வைதேகன்]

வைதேகி *vaitēki*, பெ. (n.) 1. சீதாதேவி (நாமதீப. 184.); Sītā, wife of Rāma. 2. திப்பிலி (தைலவ); long pepper.

வைதேயன் *vaitēyan*, பெ. (n.) அறிவீனன் (யாழ். அக.); foolish person.

வைதேவி *vaitēvi*, பெ. (n.) வைதேகி 1 பார்க்க; see *vaitēgi*. "வைதேவி விண்ணப்பம்" (திவ். பெரி யாழ். 3,10,4);

வைந்தவம்¹ *vaintavam*, பெ. (n.) குதிரை; (யாழ். அக.); horse.

வைந்தவம்² *vaintavam*, பெ. (n.) சுத்தமாயை; (Śaiva) pure māyā.

வைபவம் *vaipavam*, பெ. (n.) 1. பெருமை, மகிமை; greatness. "ஒங்கு வைபவமு மொழிவில் சம்பத்து முடையனாகுவன்" (திருக்காளத். பு. சிவமா. 31.) 2. வைபோகம் 1. பார்க்க; see *vaipōgam*. 3. பெரியோர் வரலாறு; history, biography, as a great person. பட்டர் வைபவம்

வைபாடிகம் *vaipāṭikam*, பெ. (n.) புத்த (பௌத்த) மதப்பிரிவு நான்கனு ளொன்று; (வேதா. சூ. 24.) one of the four sects of Buddhism.

வைபாடிகன் *vaipāṭikan*, பெ. (n.) வைபாடிகமத்தைச் சார்ந்த புத்தன்; follower of the *vaipāṭikam* sect of Buddhism.

வைபோகம் *vaipōkam*, பெ. (n.) 1. பெருஞ்சிறப்பு (விமரிசை); grandeur, magnificence. இந்தவைபோகத்தை ஆ யி ர ங் க ண் ணி ற் க ண் டி ந் தி ர ன் மகிழ்ந்தோனே (இராமநா. உயுத். 123) 2. சீர்; presents made publicly, as at a wedding. "எல்லாரும் முறை முறையா எடுத்தனர் வைபோகம்" (இராமநா. உயுத். 123) 3. மகிழ்ச்சி (யாழ். அக.); joy, happiness. 4. பகுத்தறிவு (விவேகம்); (யாழ். அக.)

discrimination. 5. வயணம்; (j.) manner, fashion.

வைபோகி *vaipōki*, பெ. (n.) பகுத்தறிவாளி (விவேகி); (யாழ். அக.) sensible person.

வைமாத்திரேயன் *vaimāattirēyan*, பெ. (n.) மாற்றாந்தாயின் மகன்; (யாழ். அக.) step mother's son, step-brother.

வையாகரணன் *vaiyakaraṇaṇ*, பெ. (n.) இலக்கணம் வல்லவன்; grammarian. "வையாகரணர்கள் நையாயிகர்" (திருவிளை. உலவாக். 19.);

வையாபுரி *vaiya-puri*, பெ. (n.) பழனி, வையாபுரிக்குளம்; Palani, in the Dindukal District.

வைரக்கடுக்கன் *vaira-k-kaṭukkaṇ*, பெ. (n.) வயிரமணி யிட்டமைத்த காதணி; diamond ear-ring.

வைரக்கல் *vaira-k-kal*, பெ. (n.) வயிரமணி; diamond.

வைரகரம் *vairakaram*, பெ. (n.) பகைமை; (யாழ். அக.) hostility, enmity.

வைரகரன் *vairakaraṇ*, பெ. (n.) பகைவன் (சத்துரு); (யாழ். அக.) enemy.

வைரகத்தி *vaira-cutti*, பெ. (n.) பழிவாங்கிப் பகைதீர்க்கை; (யாழ். அக.) retaliation, taking vengeance.

வைரம்¹ *vairam*, பெ. (n.) 1. கடினமானது; hardness. 2. மரக்காழ் (திவா.); core of tree. 3. வயிரம்; diamond. "அட்டுநீரருவிக் குன்றத் தல்லது வைரந் தோன்றா" (சீவக. 2925.)

வைரம்² *vairam*, பெ. (n.) 1. பகைமை; enmity. 2. வீரம்; bravery, heroism.

வைரம்³ *vairam*, பெ. (n.) இசைக்கருவிகளின் (வாச்சியப்)பொது. (பிங.); musical instrument.

வைரம்பாய்-தல் *vairam-pay-*, செ.கு.வி. (v.i.) திண்மையதாதல்; to harden, as the core of a tree.

வைரவனூர்தி *vairavaṇ-ūrti*, பெ. (n.) நாய் (பிங.); dog, as Bhairava's vehicle.

வைரன் *vairan*, பெ. (n.) பகைவன் (சத்துரு) (யாழ். அக.); enemy.

வைராக்கியசதகம் *vairākkiya-catakam*, பெ. (n.) சாந்தலிங்கசுவாமிகள் இயற்றிய நூல்; a poem by Cāntalīṅgacuvamikal.

வைராக்கியஞ்சொல் (லு) - தல் *vairākkiyañ-col-*, செ.கு.வி. (v.i.) தான் துறவு பூணத் துணிந்துள்ளதை ஆசிரியன் முன் தெரிவித்துக் கொள்ளுதல் (சிலப் 30,33 அரும்); to declare before one's guru one's decision to enter upon the way of renunciation.

த.வ. துணிவு கூறல், பூட்கை செப்பல்

வைராக்கியம் *vairākkiam*, பெ. (n.) 1. உலகப்பற்றின்மை; freedom from worldly desires, asceticism. 2. விடாப்பிடி; perseverance, stubbornness. அதைச் செய்யவேண்டுமென்று வைராக்கியமாயிருக்கிறான்; 3. மதாவேசம்; zeal fanaticism. மத வைராக்கியம். 4. பிரசவவைராக்கியம் புராண வைராக்கியம் மயான வைராக்கியம் என மூவகையாய் உள்ளத்தே உறுதிப்பட்டது போலத் தோன்றி மறையும் பற்றின்மை; short lived determination to abstain from worldly pleasures, of three kinds, viz., piracava-vairākkiam, purāṇaa-vairākkiam, mayāṇa-vairākkiam. 5. வெறுப்பு (யாழ். அக.); disgust. 6. பகை (யாழ். அக.); enmity.

த.வ. பூட்கை

வைராகி *vairāki*, பெ. (n.) வடநாட்டிலிருந்து பிச்சையெடுத்துத் தேசசஞ்சாரஞ் செய்யுங் கூட்டத்தைச் சேர்ந்தவன்; a class of pilgrims and mendicants from Northern India. 2. துறவி (யாழ். அக.); ascetic. 3. மனவறுதியுள்ளவன்; person of strong or adamant will.

வைராகிகள் *vairākiṅ*, பெ. (n.) வைராகி 2 பார்க்க; (யாழ். அக.); see *vairāgi*.

வைராங்கியம் *vairāṅkiyam*, பெ. (n.) வைராக்கியம்¹ பார்க்க; (யாழ். அக.); see *vairākiyam*.

வைராவி *vairāvi*, பெ. (n.) வைராகி பார்க்க; (யாழ். அக.); see *vairāgi*.

வைரி¹ *vairi*, பெ. (n.) பகைவன்; enemy.

வைரி² *vairi*, பெ. (n.) வைராகி³ பார்க்க; see *vairāgi*.

வைரி³ *vairi*, பெ. (n.) வல்லூறு; (விண்.) royal falcon.

வைரிதை *vairitai*, பெ. (n.) வீரம்; heroism, valour. 2. பகைமை; enmity.

வைரியம் *vairiyam*, பெ. (n.) 1. வீரியம்; strength, prowess. 2. வைராக்கியம் 5,6 பார்க்க; see *vairākiyam*.

வைரூப்பியம் *vairūppiyam*, பெ. (n.) அழகின்மை (அவலட்சணம்); (யாழ். அக.) deformity, ugliness.

வைலட்சணம் *vaiḷaṭcaṇam*, பெ. (n.) அழகின்மை (அவலட்சணம்) (யாழ். அக.); ugliness.

வைலட்சணியம் *vaiḷaṭcaṇēyam*, பெ. (n.) வேறுபாடு (சிவசம.); difference, disparity.

வைலட்சயம் *vaiḷaṭcayam*, பெ. (n.) 1. எதிரிடை; contrariety. 2. வைலட்சணியம் பார்க்க; see *vaiḷaṭcaṇēyam*.

வைவச்சுதன் *vaiḷaccutan*, பெ. (n.) 1. மனு பதினால்வருள் ஒருவன் (காஞ்சிப்பு. திருமேற். 6.); a mythical progenitor of the human race, one of 14 manu, q.v. 2. எமன்; (பிங்.) yama. 3. சனி; (யாழ். அக.) saturn.

வைவசுதபட்டணம் *vaiḷacuta-paṭṭanam*, பெ. (n.) வைவைச்சுதபுரம் பார்க்க; see *vaiḷaiccuta-puram*.

வைவைச்சுதபுரம் *vaiḷaiccuta-puram*, பெ. (n.) எமனுடைய நகரம்; the city of yama. "விளங்கு வைவைச்சுதபுர மேவினார்" (குற்றா. தல. மந்தமா. 101.)

வைவைச்சுதன் *vaiḷaiccutan*, பெ. (n.) வைவச்சுதன் பார்க்க (யாழ். அக.); see *vaiḷaccutan*.

வைனதேயன் *vainatēyan*, பெ. (n.) கலுழன், கருடன் (பிங்.); garuḍa, as the son of Vinata. "வைனதேயனு மன்னமுங் குடிபோகவே" (தக்கயாகப். 61.)

வைனாசிகம் *vainacikam*, பெ. (n.) எண்பத்தெட்டாவது பாதத்தைக் கொண்டதும், பிறப்பு நாண்மீனுக்கு (சன்மநட்சத்திரத்திற்கு) இருபத்துமூன்றாவதுமான நாண்மீன் (நட்சத்திரம்); (இலக். வி. 797.) the 23rd nakṣatra from one's natal nakṣatra when the 88th pātam falls within it.

வோரகம் *vōrakam*, பெ. (n.) எழுத்து (யாழ். அக.); letter.

[Skt. *vōraka* > த. வோரகம்]

வோலகம் *vōlakam*, பெ. (n.) வோரகம் பார்க்க; (யாழ். அக.); see *vōrakam*.

வெளவுலம் *vauḷulam*, பெ. (n.) மரவகை (சுக்கிரநீதி, 228); a kind of tree.

[Skt. *babbula* > த. வெளவுலம்]

அயற்சொல் - பத்தாம் மடலம்

மூன்றாம் தொகுதி

பின்னிணைப்பு ANNEXURE

அன்றாடு வழக்கில் பயிலும் ஆங்கிலச் சொற்கள்			
ஆங்கிலச்சொல்	- தமிழ்ச் சொல்	Air cargo Service	- வான்சரக்குப் பணியம்
Abrasives	- உரசிகள் அங்காடி	Airconditioner	- காற்றழுத்தி, குளிப்பதனி, சீர்வளி
Accountant	- கணக்கார், கணக்காளர்	Aircondition	- காற்றுப்பதனி, செந்தணுப்பு
Accountant-General	- கணக்காளுகைத் தலைவர்	Air cooler	- காற்றுத்தணுப்பி
Accoustic materials	- கேட்புக்கருவிகள்	Air curtain	- காற்றுத்திரை
Acknowledgement	- பெறுகை ஒப்பம், ஒப்புரை, பெறுகைச்சீட்டு, ஏற்றுக்கோடல்	Air Pillow	- வளியணை, காற்றுத் தலையணை.
Acid	- அமிலம், காடிப்பொருள்	Air Pollution Control	- காற்று மாசுத்தடுப்பு
Acquisition	- கைப்படுத்துகை, கையகப்படுத்தல்	Air Port	- வரன்திடல், வானூர்தி நிலையம்
Adhesive tape	- ஒட்டு நாடா	Air Travel Ticket	- வான்செலவுச் சீட்டு
Additional	- கூடுதல்	Airline Company	- வான்வழிக் குழுமம்
Adhesive glue	- ஒட்டுப்பயினி	Alarm Time Piece	- அலறிக் கடிகாரம், அலறி, மணி அலறி, அலறி/அதிர் மணிப்பொறி
Adhesives stamp	- ஒட்டுவில்லை, பசை வில்லை, ஒட்டு முத்திரை	Aluminium	- வெண்மாழை மாறல்
Advertising Agent	- விளம்பரமுகவர்	Trading Company	- குழுமம்
Advertisers	- விளம்பர வினைஞர், விளம்பரதாரர்	Aluminium Vessel Store	- அளமியக்கலப் பண்ட சாலை, வெண்மாழைக்கடை ஏனக் கடை
Agency	- முகவம், முகவாண்மை	Aluminium designer and fabricator	- வெண்மாழை வடிவநர், வனைவர்
Agent	- முகவர்	Ambulance	- மருந்தூர்தி, மருத்துவ ஊர்தி, உதவு ஊர்தி, உதவூர்தி
Agriculture	- வேளாண்மை	Antenna	- அலைவாங்கி
Agro Centre	- வேளாண்மை நடுவம் வேளாண்மை மையம்	Screen	- எழினி
Agro Industries	- வேளாண் தொழிலகங்கள், வேளாண் தொழில்கள்	Consultant	- கலந்துரைஞர்
Agro Service	- உழவுப் பணி, வேளாண்மைப் பணி	Arcade	- நடைவாணப் பந்தல்
Agro Service Centre	- வேளாண்மைப் பணிமையம் வேளாண் பணி நடுவம் ஏந்தங்கள் - தரவுகள்	Arch	- வில் வளைவு, வளைவு
Equipments & supplies		Artisan	- கைவினைஞர், கைத்திறத் தொழிலாளர், கம்மியர்
Agricultural Marketing	- வேளாண்மை விற்பனம்		

Artist	- கலைஞர், கவின் கலைஞர், ஒவியர்	Auto-wings	- தானி-சிறகம்
Art Prints	- கலை அச்சீடுகள், கலை அச்சுகள், கவின் அச்சுகள்	Avenue	- நீழற்சாலை, கவின்பாதை
Arts	- கலையகம், கலை, கலைக்கூடம், கலைத்துறை	Bakers	- அப்பவாணிகர்
Art Service	- கலைப்பணி	Bakers & Confectioners	- அடுமனைஞர் மற்றும் தின்பண்டங்கள்
Arrack shop	- சாறாயக்கடை	Bakery	- அடுமனை
Asbestos	- கல்நார்	Bamboo Mart	- மூங்கிலங்காடி, மூங்கில்கடை
Asbestos products	- கல்நார் ஆக்கப்பொருள்கள்	Bamboo & Woven wood	- மூங்கில் & மரநிணப்பு
Assistant	- உதவியாளர்	Bank	- வைப்பகம், வங்கி
Associates	- கூட்டாளி, பங்காளி, துணைமையர், இணைவோர்	Bankers	- வைப்பகர்
Audition	- கேட்டாய்தல், கேட்டல்	Bar	- அருந்தகம், மதுக்கூடம், வழக்குரைஞர் குழாம்
Auditor	- தணிக்கையாளர், கணக்காய்வாளர்	Bargain	- விலைப்பேச்சு
Auditorium	- கலையரங்கம்	Bar Soap	- பாரை வழலை
Audio Cassette	- ஒலிப்பேழை, ஒலிநாடா	Barber shop	- முடி திருத்தகம்
Audio Centre	- கேட்பொலியகம், கேட்பொலி நடுவம் ஒலியகம், ஒலிநாடாமையம்.	Barrels & drums	- மிடா & உருள்தாழி
Auto	- தானி, தானுந்து	Bathroom Accessories	- குளியலறை இடுமானங்கள்
Auto Lining	- தானி - வரிப்பேடு	Batteries & Drycell	- மின்னாக்கிகள், உலர்கலம்
Automatic Watch	- தன்னியக்க மணிப்பொறி	Battery Service	- மின்கலிப்பணியகம்
Auto - Service	- தானிப்பணியகம்	Bazaar	- கடைத்தெரு, அங்காடி
Automobiles	- தானியங்கி வினையகம்	Beach Resort	- கடற்கரை தங்ககம்
Auto rickshaw	- தானுந்து	Beacon Light	- வழிகாட்டும் ஒளி
Spare parts shop	- மிகையறுப்பு அங்காடி	Beef Stall	- மாட்டிறைச்சி முற்றம், மாட்டிறைச்சிக் கடை
		Bearings corporation	- பொதிகைகள் கூட்டகம்
		Beauty saloon	- அழகுநிலையம், அழகுநிலையம்
		Beavery	- விலங்குகள் வளர்ப்பும்

Bedding Mart	- படுக்கை அங்காடி	Borewell Contractor	- ஆழ்துளைக்கிணறு ஒப்பந்தர்
Bed spreads	- படுக்கை விரிப்புகள்	Bore-well Services	- ஆழ்துளைக் கிணறு பணியகம்
Beef	- மாட்டிறைச்சி	Bottles wholesale	- ஆடிக்குப்பிகள் தொகுவாணிகம்
Beef Brewis	- மாட்டிறைச்சி வடிசாறு	Boutique	- பொலிவகம்
Bellows	- உலைத்துருத்திகள்	Boxes - Plastic - transparent	- நெகிழி ஒளியூடு பெட்டிகள்
Benefit Fund	- நல நிதி, நலக்குவை	Brakes - lining manufacturers	- தகைப்பு - சீர்மம் உருவாக்குநர்
Beverages	- பருகங்கள்	Brassieres - corsets gridles sale	- மார்க்சக்கள், இறுக்கக்கக்கள், இடைக்கக்ககள் விற்பனை
Bicycle Dealers & Repairers	- மிதிவண்டி பகுவாணிகள் & ஒருக்கர்	Breweries	- வடிப்பகம், வடிசாலை
Bill board Advertisement	- நெடும் பலகை விளம்பரம்	Brickfield	- செங்கற் சூளை
Bhavan	- நிலையம்	Broiler Centre	- இறைச்சிக் கோழி நடுவம்
Billiard Equipment	- கோற்பந்து ஏந்தங்கள்	Brothers	- உடன்பிறப்புகள், பிறவன்மார்
Binding works	- கட்டிடப் பணியகம்	Brother	- பிறவன்
Biscuits	- ஈரட்டிகள்	Brush Retail	- தூரிகை சில்லறைக்கடை
Block maker	- படக்கட்டை (படவரு) ஆக்குநர்	Builders	- கட்டுமானர், கட்டுநர்
Blood Bank	- குருதிவைப்பகம்	Building Society	- கட்டுமானக் கழகம்
Blue Metals	- கருங்கல் நீல மாழைகள்	Buffet	- எடுத்தூண், மகிழ்ந்தூண்
Boarding & Lodging	- உறையுள் உணவகம்	Bulb	- குமிழி, குமிழ் விளக்கு
Body builder	- ஊர்திமேற்கட்டு வினைஞர், கூடக வினைஞர், ஊர்தி மேற்கூட்டு கட்டுநர்	Bus company	- பேருந்துக் குழுமம்
Boiler	- கொதிகலன்	Business	- வாணிகம், தொழில்
Bolts & Nuts	- நெட்டாணி & திருகுமரை	Button Centre	- பொத்தான் நடுவம்
Book Dealers	- புத்தகப் பகுவாணிகள்	Buzzer	- இமிரி
Book binder	- புத்தகக் கட்டகர்	Butcher	- ஊன் விற்பவர், ஊனாளர்
Booking Agent	- பதிவு முகவர்	Cables Accessories	- வடங்கள் இடுமானங்கள்
Booking Counter	- பதிவு கணக்கப்பரை, ஏட்டுப்பதிவகம்	Cabs	- வாடகை வண்டிகள்
Booking clerk	- பதிவு எழுத்தர்		
Booth	- சிற்றங்காடி, சிறகம்		

Cafe	- உண்டிச்சாலை, அருந்தகம், சிற்றுணவகம்	Chamber works	- செங்கல் தொழில், ஊடெரிபணியம்
Caferia	- சிற்றுண்டி நிலையம்	Chambers'	- பெருமனை
Calculating Machines-	கணக்கிகள்	Chemicals	- வேதிப்பொருள்கள்
Camera	- படவம்	Chicken Soup	- கோழி வடிசாறு
Campus	- வளாகம்	Chit Fund	- சீட்டு நிதியகம்
Cane Works	- பிரம்புப் பணிகள்	Choice dress	- உகப்பு உடுப்புகள்
Canteen	- உண்டியகம், சிற்றுண்டியகம்	Cordless Telephone-	கைப்பேசி
Canopy	- மேற்கட்டு, மேற்கவிப்பு	Cigarette Tobacco Dealer	- வெண்காட்டு புகையிலை பகுவாணிகர்
Canvas	- கித்தான்	Cine Arts	- திரைக்கலையகம்
Capacitors	- கொள்கலங்கள்	Clinic	- நலவகம்
Carpentry Works	- தச்சுப்பணிகள்	Clinical Lab	- நலவ ஆய்வகம்
Car renting & Leasing	- இன்னியங்கி வாடகை & குத்தகை	Club	- மன்றகம்
Caravan Appliances	- சாத்துவாணிக உதவங்கள்	Coaching club	- பயிற்றாளர்குழாம்
Carbon producers	- கரித்தாள் ஆக்குநர்	Cleaners & Dyers - wholesale	- துலக்குநர் & நிறக்குநர் தொகுவாணிகம்
Card board shop	- தாளட்டைக் கடை	Coffee House	- காணீர் அங்காடி
Cargo carriers	- சரக்கு செலுத்துநர்	Coffee Filter	- காணீர் வடிகட்டி
Cartoon	- பகடிப்படம், கருத்துப்படம்	Coffee Mart	- காணீர் தூள் முன்றில்
Cartoonist	- பகடிப்பட ஓவியர்	Cold storage	- தண்காப்பகம்
Cash Counter	- பணம் வழங்கறை	Coil industry	- சுருணைத் தொழிற்சாலை, சுருணைத் தொழிலகம், கயிற்றுத் தொழிலகம்
Casting steel	- எஃகு வார்ப்படம்	Colour Lab	- வண்ணக்கூடம்
Cassette	- ஒளிப்பேழை	Colours	- வண்ணங்கள்
Caterers	- இடுகலை வல்லுநர்	Collections	- திரட்டுகள்
Ceiling fan	- முகட்டு விசிறி	Commission Agents	- தரகுவாணிகர்
Cellular	- கைப்பேசி, செல்பேசி	Communication equipments	- செய்தித் தொடர்பு ஏந்தங்கள்
Cement Manufacurers	- கதைமா விளைக்குநர்	Complex	- தொகும்
Centre	- நடுவம், மையம்	Compact Disc	- பதிவு வட்டு
Ceramic producers	- மட்கல ஆக்குநர்		
Chalan	- அக இதழ், நறுக்கிதழ்		
Chalk Industries	- சுண்ணக்கட்டித் தொழிலகம்		

Company	- குழுமம்	Cottage Industries	- குடிசைத் தொழிலகங்கள்
Complimentary items	- உவந்தளிப்பு ஏந்தங்கள் இனங்கள்	Cotton garments wholesale	- நூலாடை தொகுவாணிகம்
Compound	- அரணகம், சுற்றடைப்பு	Counter	- எண்ணகம், செயலறை
Computer Processing maintenance	- கணிப்பொறி, கணிப்பொறி இயலம் & பேணுகை	Courier	- தூதஞ்சல், ஆளஞ்சல்
Concrete works	- கற்காரைப் பணியகம்	Coverings	- புனைவு அணிகலங்கள், புனைவணி
Computer Centre	- கணினி மையம்	Crackers	- பப்பாககள்
Condensed Disc	- செறி தட்டு	Crafts	- கைத்தொழில்கள்
Computer software	- கணிப்பொறி மென்பொருள் கணினிமெல்லம்	Crushing pulverising equipment	- பொடிப்பு அரைப்புப் பொறிகள் & ஏந்தங்கள்
Cone Ice Cream	- கூம்புப் பனிகம்	Cushion	- மெத்தியம்
Confectioners	- தின்பண்ட விற்பகம்	Cultural organisation	- பண்பாட்டு அமைப்பகம்
Consultants	- கலந்துரைஞர் - கலந்துரையர்	Currency Exchange	- பணத்தாள் மாற்றகம்
Constructor	- கட்டிடம் கட்டுநர், கட்டகர்	Cut pieces	- விடு துணிகள், துண்டுத்துணிகள்
Construction	- கட்டுமானம்	Cycle Company	- மிதிவண்டிக் குழுமம்
Containers	- கொள்கலம்	Cycle - Mart	- மிதிவண்டி அங்காடி
Contractor	- ஒப்பந்தக்காரர், ஒப்பந்தர்	Cycle Rickshaw	- மிதியிழுவண்டி
Cool Drinks	- குளிப்பானங்கள்	Cycle Rickshaw manufacturers	- மிதியிழுவை உருவாக்கம்
Cooker & Stoves	- அடுகலன், அடுப்புகள்	Cycle shop	- மிதிவண்டியகம்
Cooking utensils	- அடுகல ஏனங்கள்	Cylinder - gas Agency	- வளிக் கூம்பி - வளி முகவம், உருளை வளி முகவம்
Cool-bar	- தண் பருகமுன்றில் தண்ணருந்தகம்	Darn	- கீழ்த்ததையல்
Co-optex	- கூட்டு நெசவம்	Data Processing	- விவர வகைப்பாடு
Corporation	- கூட்டகம், இணையம், மாநகராட்சி	Invisible darning	- தோன்றாத் தையல்
Cosmetics & Perfume stall	- ஒப்பனை நறுமணத்திகள் சில்லறை வணிகம்	Dain producers	- கவின் பொருள் ஆக்குநர்
Costumes	- கவாச்சி ஆடைகள்	Dealer	- பகுவாணிகர்
		Decorators	- அணி செய்யவர், ஒப்பனையர்
		Deluxe Centre	- சொகுசு நிலையம்
		Dental Clinic	- பல் மருத்துவமனை
		Dentist	- பல் மருத்துவர்

Dental Surgeon	- பல்மருத்துவர், பல் அறுவை மருத்துவர்	Druggists	- மருந்தாளர்கள்
Deposit	- இட்டுவைப்பு	Drums & Barrels	- உருள்தாழிகள், மாழைமிடாக்கள்
Depot	- கிடங்ககம்	Duty Paid Shop	- தீர்வை செலுத்தப்பட்ட பொருள் அங்காடி
Departmental stores	- பஸ்துறைப் பண்டகச் சாலை, பல்பொருள் அங்காடி	Dye	- சாயம்
Designers	- வடிவாக்குநர், வடிவநர், வடிவர்	Dyeing	- சாயப்பூச்சு
Detective Agencies	- துப்பறியும் முகவங்கள்	Dyer	- நிறக்குநர், நிறமட்டுநர்
Detergent	- சலவைப்பொருள்	Dye-Stuff	- சாயப்பொருள்
Diamond & Jewellery Manufacturers	- வயிரம் அணிகலன் விளைக்குநர், ஆக்குநர்	Dye-Works	- சாயத் தொழிலகம்
Die Castings	- அச்சு உரு வார்ப்புகள்	Edible Oil	- உண் எண்ணெய்
Digital Watch	- எண் கடிதை	Electricity	- மின்சாரம், மின்னியம்
Display Boards	- விளம்பரப் புறப்பலகைகள்	Electric Appliances	- மின்னியல் உதவங்கள்
Distillers	- துணிவடிமனை, வடிமனை	Electricals	- மின்பொருள்கள்
Distributor	- வழங்குநர், பகிர்நர்	Electronic components	- மின்னணுப் பொருத்துகள், மின்னகப் பொருந்துகள்
Domestic service	- நாட்டகப் பணியம், வீட்டகப் பணியம்	Embroidery	- பூத்தையல்
Drawing materials	- ஓவியத் துணைப் பொருள்கள்	Emporium	- மளிகையகம், எழிலங்காடி
Drinks	- பருகம், பருகங்கள்	Emulsion	- பால்நிறக் குழம்பு
Dress Makers	- உடை ஆக்குநர்	Enclave	- வளாகம்
Dress Paradise	- ஆடை உலகம்	Engineer	- பொறிஞர், பொறியாளர்
Drive in Hotel	- உகைவக உணவகம்	Engineering Industries	- பொறியியல் தொழிலகம்
Dry cleaners shop	- உலர் வெளுப்புகள்	Enlarger	- பெரிதாக்கும் கருவி
Dry Fruits	- உலர்கனிகள்	Engines Diesel	- தீசல் எந்திரங்கள்
Drug stores	- மருந்துப் பண்டகம், மருந்துக் கடை	Essences	- சாறங்கள், சாறுகள்
		Enterprises	- தொழில் முனைவம்
		Entrepreneur	- தொழில் முனைவோர்
		Eversilver	- நிகர்வெள்ளி, நிலை வெள்ளி
		Exhibition cum sale	- நோக்காட்சி விற்பனை
		Exhaust Fan	- ஊதுவிசிறி, உறிஞ்சுவிசிறி

Exporters	- ஏற்றுமதியாளர்	Fisheries	- மீனளம்
Explosive	- வெடிபொருள்	Fitter	- பொருத்துநர்
Fabricators	- புதுப்புனைவர், கட்டமைப்பாளர்	Fish-seafood sales	- மீன், கடலுணவு விற்பனை
Fan Regulator	- விசிறி கலிங்கு	Flats	- அடுக்குமனை, அடுக்கு வீடுகள்
Fans & Ventilators Retail sales	- மின்விசிறி காலதர் சில்லறை விற்பனை	Flasks	- குடுவைகள், சேமச்செப்பு, சேமக்குடுவை
False ceiling	- ஒப்பனைமுகடு	Florist	- பூ விற்போர், மலர் விற்பனையாளர்
Federation	- ஒன்றாயம், கூட்டாயம்	Floodlight	- ஒளிவெள்ளம்
Feeds	- தீனி, தீவனம்	Flour Mill	- மாவாலை
Fibre Pipes	- நாரிழைக் குழாய்கள்	Fluorescent Lamp	- பாதரச ஆவி விளக்கு, இதள் ஆவி விளக்கு
Fibre glass Fabricators	- நாராடிப் புதுப்புனைவர்	Fluorescence	- ஒளி வண்ணம், ஒளிர் வண்ணம்
Fabric dress distribution	- புனைவுடை வழங்குநர்	Folding Furnitures	- மடக்கு அறைகலன்கள்
Factory	- தொழிற்கூடம்	Flush doors	- மீள்கதவுகள்
Fashion	- புதுப்பாங்கு, புதுப்பாணி	Foam pillow	- நுரையணை, நுரைத் தலையணை
Fast Food Parlour	- விரைவுண்டி முன்றில், விரைவு உணவகம்	Foam producer	- நுரையம் ஆக்குநர்
Filter	- வடிகலம்	Foundation	- நிறுவனம், அடித்தளம்
Filter cigarette	- வடிமுனை வெண்கருட்டு	Foundry	- வார்ப்பாலை, வார்ப்பகம், வார்ப்படச் சாலை, வார்ப்புக் களம்
Finance	- பணவம், செல்வம்	Frame Works	- படச்சட்டப் பணிமனை, படச்சட்டக்கடை
Financiers	- பணவாணிகர், பணவர்	Framer	- படச் சட்டமிடுபவர்
Finance & Benefit Fund	- பணவுதவி, நலவைப்பு	Fruit Juice	- கனிச்சாறு, பழச்சாறு
Fire Engine	- தீயணைப்பு எந்திரம், தீயணைப்பு வண்டி, தீயணைப் பொறி	Foot wear	- மிதியடி, காலணி, காலணியகம்
		Furnishers	- அறைகள் ஒப்பனையர்
		Furniture	- அறைகலன்
		Furniture Mart	- அறைகலன் அங்காடி, வீட்டு ஏந்துப் பொருள்கள், அறையமர்வுப் பொருளகம்
		Garments	- உடை வகைகள் (ஆடை)

Garments showroom	- பகட்டாடை காணகம்	Hall	- மன்றம், கூடம், அரங்கம்
Gas	- எரி ஆவி, எரிவளி	Halls and Auditoriums	- நெடுங்கூடம் & அரங்குகள்
Gas Welding	- ஆவிப் பற்றவைப்பு	Handicraft	- கைத்தொழில் கைவினைப் பொருள்கள்
Gas supplies	- வளி வழங்கீடு	Handlooms	- கைத்தறி ஆடைகள்
General Hospital	- தலைமை மருத்துவமனை	Hair Dressers	- முடி ஒப்பனையர்
General Merchant	- பொதுவாணிகர்	Hair stylists	- முடி ஓயிலர்
General Stores	- பல்பொருள் அங்காடி	Hardwares	- வன்மாழைகள், வன்மாழையகம், வன்சரக்கு, இரும்புக் கடை, வன்பொருளகம்
Gift House	- பரிசுப் பொருளகம் (இல்லம்)	Hardware Merchant	- திண்பொருள் வாணிகர்
Ginning Factory	- பஞ்சுப்பிரிப்பு தொழிற்கூடம், பஞ்சாலை	Hatchery	- குஞ்சு பொரிப்பகம்
Glassware group	- கண்ணாடிப் பொருள்கள் குழுவம்	Headlight	- முகப்பு விளக்கு
Godown	- கிடங்கு, கிட்டங்கி	Health club	- நலவகக் குழாம்
Gold Refineries	- தங்கத் தூவடியாலை, தங்கத்தூய்மை ஆலை, பொன் தூய்மை செய்யுமிடம்	Health Centre	- நல மையம், நல்வாழ்வு நிலையம், நல நடுவம்
Granites	- கருங்கற்கள், வனப்புக் கற்கள், கருங்கல் சல்லிகள்	Hearing Aids	- கேட்புதவிக் கருவிகள்
Granite & Marbles store	- இழைப்புக்கல், சலவைக்கல் பண்டகம்	Hire, for Hire	- வாடகை, வாடகைக்காக, வாடகைக்கு
Graphics	- எழுத்து வரைகலை	Hi-tech Industries	- உயர் - தொழில்நுட்பத் தொழிலகம் (தொழில் நுட்பம்)
Grille works	- ஒட்டு மாழைப்பணிகள்	Holiday resort	- விடுமுறை ஓய்வகம்
Grinder	- திரிகைக்கல், அரைப்பான், இயந்திர ஆட்டுக்கல், அரைக்கும் கருவி	Home	- அகம், இல்லம், வீடு
Grindery	- சாணை பிடிக்கும் இடம்	Home Appliance	- இல்லப் பயன்பொருள்கள், வீட்டுவசதிப் பொருள்
Groceries	- பலசரக்கு	Hose-pipes	- நெளிவுக் குழாய்கள்
Group of Companies	- குழுமங்களின் குழுவம்	Hosiery	- உள்ளாடை
Guest House	- விருந்தகம், விருந்தில்லம், விருந்துமனை, விருந்தினர் மாளிகை / இல்லம்	Hotel	- உணவகம்
		House	- இல்லம், வீடு
		Housing Developers	- வீட்டு வசதி மேம்பாடு, வீடு கட்டுவோர்

Ice cream parlour	- பனிக்குழை முன்றில்	Kid wears	- குழந்தைகள் உடையகம்
Industry	- தொழிலகம், தொழில்கள்	Knitting	- நிணப்பகம்
Initial	- முன்னெழுத்து	Kumaran & Co.	- குமரன் & குழுமம்
Institute	- நிறுவம், நிலையம், நிறுவனம், பயிலகம்	Kumaran & Bro.	- குமரன் & பிறவர்
Institution	- நிறுவனம்	Kumaran & sons.	- குமரன் & மகார்
Interact Club	- இடைவினை மன்றகம், இணைந்தியங்கு மன்றம், கலந்துரையாடு மன்றம்	Laboratories	- ஆய்வுக்கூடங்கள்
Interior decorations	- அகமனை ஒப்பனை	Laser Printing	- ஒளியச்சு, ஒளிக்கதிரச்சு
Interest	- வட்டி	Lathe works	- கடைசல் பணி
Investment	- முதலீடு	Lamination	- மேலீடு, காப்புறை
Invisible Darning	- தோன்றாத் தையல்	Lining works	- வரித்தையல் பணி
Iron Box	- சலவைப் பெட்டி, தேய்ப்புப் பெட்டி	Lions Club	- அரிமா குழாம், அரிமா மன்றம்
Iron Works	- இரும்புச்சார் பணிகள், இரும்புத் தொழில்கள்	Launder	- வெளுக்குநர்
Iron & steel merchant	- இரும்பு எஃகு வணிகர்	Laundry	- வெளுப்பகம்
Job work	- அன்றாடு பணி	Lavatory	- கழிப்பறை, கழிவறை
Job Typists	- பணித்தட்டச்சர்	Lease	- குத்தகை, வாடகை, வாடகையர், வாடகை ஒப்பந்தர்
Jewellers	- அணிகலன் வாணிகர், அணியகம், நகைவாணிகர்	Locker	- பெட்டகம்
Jewellery	- நகை வணிகம், நகை மாளிகை, அணிகல அங்காடி, அணிமணிப் பொற்சாலை	Lucky Centre	- நற்பேறு நடுவம்
Juices	- சாறுகள், பழச்சாறுகள்	Lunch Home	- நண்பகல் உணவகம், உணவகம்
Jubilee	- பெருவிழா, விழா	Leather goods	- தோல் பொருள்கள்
Silver Jubilee	- வெள்ளி விழா,	Litho Press	- கல்லச்சகம், பல்வண்ண அச்சகம்
Golden Jubilee	- பொன்விழா	Limited	- மட்டிட்டது
Diamond Jubilee	- வைர விழா	Lodge	- தங்ககம், தங்குமனை, தங்கும் விடுதி
Platinum Jubilee	- பவள விழா	Lorry	- சரக்குந்து
Kiddies Corner	- குழந்தைகள் ஆடையகம், மழலையர் பகுதி	Lorry Booking Office	- சரக்குந்துப் பதிவீட்டலுவலகம், சரக்குகந்து முகவர், சரக்குந்துப் பதிவு அலுவலகம்
		Lorry transport	- சரக்குந்து போக்குவரத்து

Lottery	- பரிசுச்சீட்டு	Medical practitioner	- செய்முறை மருத்துவர்
Lottery Agency	- பரிசுச்சீட்டு முகவம்	Medical Union	- மருந்தக ஒன்றியம்
Loud speakers & mike	- ஒலி பெருக்கி & ஒலிவாங்கி	Metropolitan	- பெருநகர்
Lubricant Oil	- மசகுப் பொருள், உராய்வு காப்புப் பொருள், மசகு (எண்ணெய்) நெய்	Milk booth	- பாலகம், பால்சிறகம்
Machineries & tools	- எந்திரங்கள், துணைக் கருவிகள்	Milk Dairy	- பால் பண்ணை
Machineries	- எந்திர வகைகள்	Model	- மாதிரி, போலிகை
Magazines	- தாளிகைகள், இதழ்கள்	Modelling	- விளம்பரத் தோற்றம் காட்டல்
Mahal	- மண்டபம்	Modern	- புதுமை, நாகரிக, நவீன, புதுப்பாணி, நாகரிகம்
Maintenance	- பேணுதல்	Mosaic	- பல்வண்ணக் கல், வண்ண வழுவழப்புக் கல், பளபளப்புக் கல்
Makers	- உருவாக்குநர், தயாரிப்பாளர்	Mosquito abatement	- கொசுக்கொல்லி
Mansion	- மாளிகை, தங்குமனை	Motor cycles & scooters	- இயங்குந்துகள் & கையுந்துகள், விசையுந்து
Market	- விற்பனையகம்	Moulding Works	- வார்ப்படப் பணியகம், வார்ப்படப் பணிகள்
Marketing	- விற்பனை	Movies	- திரையகங்கள், திரைப்படங்கள்
Market Complex	- அங்காடி ஒன்றகம், அங்காடி வளாகம்	Mutton Soup	- கறிவடிச்சாறு, கறிச்சாறு
Mart	- விற்பனம்	Mutton stall	- புலால் (பலவ) முற்றம்
Manufacturer	- விளைக்குநர், பெருக்காளர்	Nail polish	- உகிர் மினுப்பெண்ணெய்
Manufacturing	- உருவாக்கம்	News Agent	- செய்தி முகவர்
Mattress & pillow	- மெல்லனை, தலையனை	Newspaper mart	- செய்தித்தாள விற்பனம்
Meals Ready	- உணவு அணியம்	Non-Vegetarian Hotel	- புலவண்ணா உணவகம்
Meat Mart	- இறைச்சிக் கடை	Nurse	- செனிலி
Mess	- உண்பகம்	Nursery	- நூற்றுக்கால், செடி வளர்ப்பு பண்ணை, செடி வளர்ப்பண்ணை
Metal works	- மாழைத் தொழில்கள், பொன்ம வேலைகள், பொன்மத் தொழிலகம்	Nursery garden equipments	- வளர்ப்பு செடிப்பண்ணை ஏந்தல்கள், இனச்சாக் தோட்ட ஏந்தல்கள்
Metals dealer	- மாழைகள் பகுவாணிகர்	Nursery School	- உணவாய் பள்ளி
Medicals	- மருந்தகம், மருந்துக் கடை, மருந்து விற்பனையகம்	Nursing Home	- தாய் உணகம்
Metal Mart	- உலோக அங்காடி, மாழை அங்காடி, உலோகக் கடை, பொன்னங்காடி		

Nutrition	- ஊட்டச்சத்து, ஊட்டவுணவு	Parcel Service	- சிப்பம் செலுத்தகம், சிப்பம் அனுப்பகம், கட்டுப் பணி, சிப்பம் பெறல் அனுப்பல் பணி
Nylon	- நொசிவிழை	Partnership	- பங்காண்மை
Offset	- எதிரீடு அச்சு, மறு தோன்றி	Parlour	- முன்றில்
Opticals	- கண்ணணி அங்காடி	Passport	- கடவுச்சீட்டு, கிள்ளாக்கு
Oil Company	- எண்ணெய்ப் பண்டகம், எண்ணெய்க் கடை	Pawn broker	- அடகு தரகர்
Optician	- கண்ணாடியாளர், மூக்குக் கண்ணாடி விற்பனையாளர், விழியாடியர்	Pedestal Fan	- தளிகை விசிறி (பீடம்), நெடுவிசிறி
Oil lubricants	- எண்ணெய் முழுக்காட்டு	Pefumeries	- நறுமணப் பொருள்கள்
Oil mills	- எண்ணெய் பிழிவாலைகள்	Pesticide	- பூச்சிக்கொல்லி மருந்து
Oil refinery	- எண்ணெய் பதமனை	Petrol	- கல்நெய், கன்னெய், எரிநெய்,
Oil Stores	- எண்ணெய்க் குழுவம், எண்ணெய் நிறுவனம்	Petrol bunk	- கன்னெய் கிடங்கி
Omni Bus	- சொகுசுப் பேருந்து, ஒப்பந்தப் பேருந்து	Pharmacy	- மருந்தகம், மருந்தாக்ககம்
Operation	- அறுவை மருத்துவம்	Pharmaceutical	- மருந்தாக்கியல்
Ophthalmologist	- கண் மருத்துவர்	Photo Blocks	- ஒண்பட அச்சுரு, படக்கட்டை, ஒளிப்பட ஒளிப்படக்கட்டை
Orchids	- பகட்டு மலரகம், வண்ணக் கொத்து மலரகம்	Photo studio	- நிழற்படக்கலையகம், படமனை
Organisation	- அமைப்பகம், அமைப்பு	Photographer	- நிழற்படத்தர், புகைப்படத்தர், புகைப்படக் கலைஞர்
Oscillating Fan	- சுழல் மின் விசிறி	Picture Palace	- படமாளிகை
Paints	- பூச்சு வண்ணங்கள்	Pipes & tubes	- குழாய்கள் & தூம்புகள்
Packers & movers	- சிப்பத்தர் & செலுத்தர்	Plant	- இயந்திரகம், விசையகம்
Paging	- விளித்தல், அகவி, பக்கக் குறியீட்டு முறை	Plastic industry	- நெகிழித் தொழிலகம், குழைமத் தொழிலகம்
Pager	- விளிப்பான், அகவன், அகவி	Platform	- நடைமேடை, நடை பாதை, பேச்சுமேடை
Pan Stall	- மடி வெற்றிலைப் பாக்குக் கடை	Plastic products	- நெகிழிப் பொருள்கள்
Paper mart	- தாளகம்	Plaza	- அங்காடி மாளிகை
Paradise	- பொன்னுலகம், பெருமகிழ்வகம்	Plot	- மனையிடம், மனை
		Plumber	- குழாய்ப் பணியாளர்
		Pork	- பன்றி இறைச்சி
		Plywood & Veneers wholesale	- ஒட்டுப் பலகை, ஒளிர் பலகை, தொகு வாணிகம்

Polythene materials	- ஈகநார் பொருள்கள்	Rubber, foamsponge	- தொய்வை, நுரையம், கடற்பஞ்சு
Postage	- அஞ்சற் செலவு, அஞ்சல் கட்டணம்	Rubber Stamp maker-	இடு முத்திரை ஆக்குநர், தொய்வமுத்திரை ஆக்குநர்
Post Office	- அஞ்சலகம்	Rubber Stamp Works-	தொய்வை முத்திரைப் பணிகள், துடைப்பான், முத்திரைப் பணியகம்
Poultry	- கோழிப் பண்ணை	Rayon cloth	- கண்ணறைத்துணி
Poultry feeds	- கோழித்தீவனம்	Rayon silk	- கண்ணறைப்பட்டு
Press, Printers	- அச்சகம், அச்சக் கலையகம், அச்சக் கலைஞர்	Safes and vaults	- காப்புப் பேழைகள், ஊன்றுகால் பேழைகள்
Private Ltd.	- தனிவர் மட்டிட்டது	Sales Centre	- விற்பனை நிலையம்
Printer & Publisher	- அச்சீட்டாளர் & வெளியீட்டாளர்	Sales & Service	- விற்பனையும் (சேவை) செய்மானமும்
Polish work	- மினுப்பு வண்ணப்பணி	Saloon	- முடிதிருத்தகம்
Power Plant	- மின்னாக்கத் தொழிலகம்	Sanitary ware	- துப்புரவுப் பொருள்கள்
Power Loom	- விசைத் தறி	Sanitary consultant	- துப்புரவு கலந்துரையர்
Power Press	- மின் அச்சகம்	Savoury	- காரச்சுவையுண்டி, காரச்சுவையுணவு
Products	- விளைவங்கள், ஆக்கப் பொருள்கள்	Scan	- ஊடு கதிர்ப்படம்
Radio parts	- வானொலிப் பெட்டி உறுப்புகள்	Screen print	- திரையச்சு செய்வம், திரையச்சீடு
Readymade garments	- ஆயத்த ஆடைகள்	Shampoo	- முடியெண்ணெய்
Real Estate Agency	- உடைமை முகவம், சொத்து முகவம், சொத்து அம்மக முகவம்	Saw mill	- வாள்பட்டறை
Real Estate	- வீடு, மனை விற்பகம்	Sculptor	- கற்கம்மியர்
Refrigerator	- தணுப்பி, தணுப்புப் பேழை, குளிரிப்பெட்டி	Security Services	- காவல் பணிகள், பாதுகாப்புப் பணிகள்
Repairer	- ஒருக்காளர்	Service	- பணி, செய்மானம்
Restaurant	- உணவில்லம்	Service Centre	- பணி நடுவம், பணி மையம், பணியகம்
Rolling shutters	- வீழ்கதவுகள், சுருள் கதவு	Service Station	- பணி நிலையம்
Roofing materials	- கூரை இடு பொருள்கள், மூடாப்புகள்	Sewage	- சாய்க்கடை
Rotary Club	- சேவைக்குழாம், கழன் முறை சேவைக்குழாம்	Sewers	- சாய்க்கடைக் குழாய்

Sewing Traders	-	தையல் பொருளகம், தையல் பொறி விற்பனையாளர், துன்னல் பொருள் விற்பனையாளர்
Shell Lime	-	சிப்பிச் சுண்ணம்
Servicing	-	தூய்தாக்கம், செப்பச்சீர்
Share market	-	பங்கு வாணிகம்
Shaving	-	மழிப்பு, மழித்தல்
Shed	-	கொட்டாரம், கொட்டகை
Sherber	-	மட்டநீர், வண்ணச்சுவை நீர், நறும்பானம்
Shoes	-	மிதியடிகள், காலணிகள், தொடுதோல் மூடு காலணிகள்
Shoes & Slippers shop	-	மிதியடி, நடைமிதி அங்காடி
Shopping Complex	-	வணிகத் தொகுமம், விற்பனை வளாகம்
Show room	-	காணகம்
Show case	-	காட்சிப்பேழை
Signal	-	நெப்பு
Signal Light	-	சைகை விளக்கு, நெப்பு ஒளி, குறிப்பாளம், நெப்பு
Silk palace	-	பட்டு மாளிகை
Silk home	-	பட்டுமனை
Silk House	-	பட்டு மாளிகை
Silk emporium	-	பட்டு நெடு மாடம்
Slate	-	கல்லேடு, கற்பலகை
Snacks	-	நொறுக்குத் தீனி, நொறுவை, நொறுவல்
Snack parlour	-	நொறுவல் முன்றில்

Soap	-	குளியல் கட்டி, வழலை, சலவைக்கட்டி, சவர்க்காரக் கட்டி
Soda Factory	-	காரவளி நீர்த் தொழில்மனை, காரவளியகம்
Sound system	-	ஒலியமைப்பு
Soup	-	வடிசாறு, சாறு
Sports	-	விளையாட்டுப் பொருளகம்
Society	-	சங்கம், கூட்டுக் கழகம், சேவைக் குழு
Soft Wear	-	மெல்லுடை, மென் உடை
Software	-	மென்பொருள், மெல்லினம்
Spartek	-	பளபளப்புக் கல்
Specialist	-	வல்லுநர், தனித் தகுதியர்
Spinning Mill	-	நூற்பாலை
Sprayer	-	தெளிப்பான்
Sprayer House	-	தெளிப்பான் அகம்
Spring & Co.	-	மீள்கருள் குழுமம்
Stainless Steel	-	மாசிலா மாழை, மாசிலா எஃகு, துருவறா எஃகிரும்பு
Standard Motor Products	-	செந்தர - இயங்கி- விளைவாக்கப் பொருள்கள்
Storage	-	சேமகம்
Star Hotel	-	தெரிவுத் தங்ககம், உடுவிடுதி
Steel	-	எஃகிரும்பு
Steel Engineering Works	-	எஃகிரும்புப் பொறியியற் பணிகள்

Steel Furnitures	- எஃகிரும்பு அறைகலன்கள், எஃகுப் பொருள்கள்	Tap	- குழாய், பாய்குழல், பீலி
Studio	- படமனை, கலையகம்	Tape Recorder	- வார்ப் பதிவான். நாடாப் பதிவு. ஒலிப்பதிவுக் கருவி ஒலிப்பதிவன்
Stationery	- பலசரக்கு, மளிகை, எழுது பொருளகம், எழுதுபொருள்கள் எஃகிரும்பு	Tea stall	- தேநீர் முற்றம் தேநீர்க்கடை
Stationery retail	- எழுதுபொருள் சில்லறை விற்பனை	Tannery	- தோல் பதனீட்டகம்
Stall	- முற்றம், நிலையம்	Tanner	- தோல் பதனீட்டாளர்
Stereo	- இசைத்தூண்டர், இசைப்பிரிப்பு, பிரிப்பிசை, இசைப்பெருக்கு	Tanning Company	- தோல் பதனீட்டுக் குழுமம் நிறுவனம்
Stethoscope	- நாடிக்குழல், நாடியறி கருவி, தொடுநாடி	Tavern	- அருந்தகம். பொது விடுதி
Store, Stores	- பண்டகம்	Tinkering	- பொல்லம் பொத்ததல்
Storage	- சேமகம், சரக்கு வைப்பு முறை	Telefilm	- தொலைக்காட்சித் திரைப்படம். தொலைப்படம்
Straw-board	- வைப்பலகை, வைக்கோலட்டை.	Telegram	- தொலைவளி. தந்தி
S.T.D., I.S.D., Local	- உள்நாடு, வெளிநாடு, உள்ளூர் (தொலைபேசி)	Teleprinter / Telex	- தொலையெழுதி. தொலை அச்சு. தொலை தட்டச்சுப் பொறி
Suit Case	- உடைப் பேழகம், கைப்பெட்டி	Textiles	- நெசவங்கள்
Sunday Market	- ஞாயிற்றங்காடி	Theatre	- திரையரங்கம். நாடக அரங்கம்
Super Market	- சிறப்பங்காடி, பேரங்காடி	Tilery	- ஒட்டாலை. ஒடுகள் செய்யுமிடம்
Suppliers	- வழங்காளர்	Tiles	- ஒடுகள்
Surgicals	- அறுவைப் பணிக்கருவிகள்	Timber Depot	- மரவாடி. மரக்கிடங்கு
Tailor	- தையலர்	Timber Traders	- வெட்டுமர வணிகரகம் மரக்கடை. மரவாடி. மரவாணிகம்
Tailororium	- தையலகம்	Toilet	- சுழிப்பறை. ஒப்பனை அறை. கழிவறை. நீர்டி
Talkies, Theatre	- திரையரங்கம், படமேடை	Tomato Soup	- தக்காளி வடிசாறு
		Tourist Home	- சுற்றுலா விடுதி

Tourist Taxi / Van	- சுற்றுலா வாடகைச் சீருந்து, சிற்றுந்து, சுற்றுலாக் கூலியுந்து	Typewriter Service Centre	- தட்டச்சுப்பொறி பணி நடுவம், தட்டச்சுப் பொறி பழுது பார்ப்பகம்
Tourist information	- சுற்றுலாச் செய்தியகம்	Turning works	- கடைசல் பணிகள்
Tower	- கூண்டுக் கோபுரம், கோபுரம்	Tyre Distribution	- வட்டை பகிர்மானம்
Toy	- பொம்மை, பொய்ம்மை, விளையாட்டுக் கருவி	Union	- ஒன்றியம்
Tractors	- பார / கலப்பை இழுவைகள்	Unit	- அலகு, ஒன்றகம்
Trade	- வணிகம்	Uniform	- சீருடை
Traders	- வணிகர்	Uniforms & Accessories	- சீருடை & பொருத்துகள்
Trading Corporation	- வணிகக் கூட்டிணைபும், வணிகப் பெருங்குழுவம்	Upholsterer	- அறைகலன் ஒப்பனையர்
Traffic	- நெரிசல், வாகன நடமாட்டம், போக்குவரவு (போக்குவரத்து)	Upholstery	- அறைகலன் ஒப்பனை
Trailer	- இணைப்புப் பெட்டி, இழுவைக் கலம், இழுவை வண்டி	Vulcanizing	- வெப்பொட்டல்
Travel Agent	- முகவர், பயண முகவர்	Vulcanising works	- வட்டை இளக்ககம்
Transport	- போக்குவரத்து	Van Heusen	- வளமனை அங்காடி
Transparencies	- ஒளியூடுகள்	Vaccum cleaners & Equipments	- வெற்றிடை துலக்குநர் & ஏந்தங்கள்
Truck	- பார வண்டி	Variety Hall	- பன்முக அரங்கு
Trust	- அறக்கட்டளை	Varnish	- நைப்பு வண்ணம்
Tube Light	- குழல் விளக்கு	Vegetarian Hotel	- பயிருணா உணவகம்
Tube-Well	- குழாய்க் கிணறு	Video	- காணொலி, ஒளிக்காட்சி.
Tuition Centre	- தனிப்பயிற்சி நிலையம், தனிப்பாட நடுவம்	Video-Cassette	- ஒளிப்பேழை, காணொலிப்பேழை
Tutorial College	- தனிப்பயிற்சிக் கல்லூரி, தோற்றோரியல் கல்லூரி	Video filming	- காணொலி எடுப்பு
		Video Coverage	- காணொலி வளைப்பு
		Walkie Talkie	- நடைபேசி
		Wall paper sales	- சுவரோவியத் தாள் விற்பனை
		Water heater	- வெந்நீர்க்கலம்
		Washing Powder	- சலவைத்தூள்
		Waste paper mart	- கழிசடைத் தாள் விற்பனம்
		Water Filter	- நீர் வடிகலன்
		Water Paint	- நீர் வண்ணெய், நீர்க்கலவண்ணம், நீர்ச்சாயம்

Water service	-	தீராட்டுப் பணியம்
Weavers Equipment	-	நெசவாளர் ஏந்தங்கள்
Welding	-	பற்றவைப்பு, பற்றவைத்தல்
Welding works	-	பற்றாகப் பணி
Wear house	-	உடையகம்
Wet-Grinder	-	மாவு அரைப்பான், திரிகை
Wet grinding works	-	மாவாட்டும் பணி
Wine Shop	-	மதுக்கடை, மதுக்கூடம், மது விற்பனையகம்
Women's apparel	-	மகளிர் உட்புகள்
Works	-	பணிகள், வேலைகள்
Workshop	-	பட்டறை, பணிப்பட்டறை, பயிலரங்கு, பணியகம், தொழிலகம்
Wood processing	-	மரச் செய்பனீடு
Xerox	-	ஒளிப்படி
X-Ray	-	உளடு கதிர்
Yam	-	நூலிழை
Zero	-	சுழியம்
ZIP	-	பல்லிடுக்கி, இருபல் இணை, இழைவரிப் பல்லிணை
Zoological Garden	-	விலங்கினப் பூங்கா, விலங்கினக் காட்சியகம்

**உணவு, உடை, இருப்பிடம்,
அறைகலன்கள்**

உணவு

Breakfast	-	சிற்புண்டி, சிற்புணா
Lunch	-	நண்பகல் உணவு, நள்ளுணா
Supper	-	இரவு உணவு, அத்தாழம் அல்லுணா
Dinner	-	நிருந்து
Meals	-	உணவு, அடுகை
Cocktail	-	மென்பருகம்
Cooking	-	சமையல்
Cook	-	சமையல்காரர், அடுவர்

Cookery	-	அடுகை
Catering	-	இடுகை
Buffet	-	கட்டும் டைபல் எடுக்குண், கட்டின்
Drink	-	பருகல்
Beverage	-	அருக்து
Dessert	-	சுற்றுணா
Light refreshment	-	அல்து கெய்டன்
Menu	-	உணா உணவு, உணவு உணவு
Menu Card	-	உணா அட்டை, உணவு அட்டை
Pudding	-	அலியணா, அலியணவு
Preserves	-	தொடுகணா, தொடுகை
Server	-	இடுவர், டைபல்
Self service	-	தன் டைபல்

அடுகல ஏனங்கள்

Boiler	-	குட்டுக்கல்
Stove	-	அடுப்பு
Gas cylinder	-	வளிம்கூடம்
Heater	-	அளகி
Crater	-	மொடிச்சீவி
Kettle	-	கெண்டி
Mincer	-	மொடிப்பான்
Mug	-	முகவை
Peeler	-	உரிவை
Pressure cooker	-	அழுத்த அடுகலன்
Rolling pin	-	அடை உருளன்
Siever	-	சலிப்பான்
Strainer	-	வடிகட்டி
Cup & Saucer	-	தட்டு கிண்ணம்
Plate	-	தட்டு
Platter	-	தட்டம்
Tray	-	தாங்கு தட்டம்
Tumbler	-	குவளை

உண் பொருள்கள்

Sweets	- இனிப்புகள்
Savouries	- காரங்கள்
Fruit salad	- பழக்கூட்டு
Vegetable juice	- பயிரஞ்சாறு
Rose Milk	- செம்பனிப்பால்
Straw	- வைக்குழல்
Soup	- நீட்டாணம், வெஞ்சாறு
Badam Kheer	- வாதுமைக்கன்னல்
Basanthi	- பாலந்தி
Ice	- பனிகம்
Ice Cream	- பனிக்குழை, பனிகங்கள்
Cup ice	- பனிச்சிமிழ்
Cone ice	- பனிக்குடை, பனிக்கூம்பு
Stick ice	- குச்சிப் பனிகம்
Ice fruit	- பனிக்குழல்
Special Dosa	- தனியன் தோசை
Paper roast	- தாள் தோசை முறுவல்
Plain Dosa	- பொதுவன் தோசை
Masala Dosa	- உசிலைத் தோசை
Parotta	- வல்லடை
Kuruma	- குழவு
Kesari	- கிளறி
Briyani	- வாலுரன் வல்சி, புலவு, கறிச்சோறு
Omelette	- முட்டையடை
Half boil	- அரை வேக்காடு
Kaima	- ஊன் துவை
Biscuit	- ஈரட்டி
Bread	- சூட்டடை, அப்பம்
Bun	- மெல்லடை
Puff	- திணிவடை
Samosa	- பிறைமடி
Cake	- வெட்டடை
Rusk	- வட்டடை

உடைகள்

Hat	- கூம்பணி
Cap	- தொப்பி, கொக்கறை
Cloth	- துணி
Clothes	- ஆடைகள்
Dress	- உடை
Suit	- உடுப்பு
Button	- குமிழ்
Baniyan	- மெய்யொட்டி
Belt	- ஒட்டாப்பு
Bra	- கச்சு, மார்க்கச்சு
Blouse	- கச்சுகை
Jacket	- இறவுக்கை
Petty coat	- பாவாடை
Salvar kamis	- மாராப்பு தாழாடை
Frill	- மடிவை
Chudidar	- கீற்றன்
Nighty	- இரவாடை
Two piece	- ஈரணி
Coat	- குப்பாயம்
Jerkins	- உரிவையம்
Swimming dress	- நீந்துடை
Sanitary napkin	- கீளாடை
Hairpin	- வாகூசி
Elastic ribbon	- விசிநாடா
Rubberband	- தேய்புரி, தொய்வரி
Gown	- நெட்டாடை
Maxi	- நெடுமி
Midi	- நடுமி
Mini	- குறுமி
Wedding dress	- கூறை
Birthday dress	- வெள்ளணி உடை
Raincoat	- மழைக்குப்பாயம்
Jibba	- தளராடை

Pant	- நீட்டு
Pyjama	- பையாடை
Shirt	- சட்டை
Slack	- குறுஞ்சட்டை
Underwear	- உள்ளாடை
Towel	- கைத்துகில்
Tie	- மிடலி
Cutpiece	- வெட்டுத்துணி
Scarf	- கோணமடி
Socks	- ஆசறை, அடியறை
Kaja	- வீறல்
Belt	- இடைக்கச்சு, ஒட்டாப்பு
Zip	- இழுவை, பல்லிடுக்கி
Turkey towel	- கம்பளத்துண்டு, கடுந்துண்டு
Second hand dress	- இரண்டாங்கை ஆடைகள்
T-Shirt	- ஏண் சட்டை
Fashion dress	- புதுப்பாங்கு உடை
Boots	- புதையடி
Shoe	- மூடணி
Chappal	- காலணி
Slipper	- நடையணி

அறைகலன்கள்

Cushion	- மெல்லணை
Sofa	- மெத்தணை
Sofa cum bed	- மெத்தணைப் படுக்கை
Sofa set	- மெத்தணை அணப்பு
Stool	- மொட்டான்
Torch	- வீச்சு விளக்கு
Teepoy	- தணிவு மேசை
Chair	- நாற்காலி
Table	- மிசை, மேசை

Wheel chair	- சக்கர நாற்காலி, ஆழிக்காலி
Almirah	- சுவர்ப்பேழை
Bureau	- நிலைப்பேழை
Screen	- திரை
Table cloth	- மிசை விரிப்பு, மேசை விரிப்பு
Drawer	- இழுவை
Key box	- திறவுப்பெட்டி
Dining table	- விருந்து மேசை
Wash basin	- கழுவு தொட்டி
Dust bin	- குப்பைத் தொட்டி

வீட்டுப் பொருள்கள்

Alarm clock	- அரவக்கடிகை
Album	- படக்கோப்பு
Brief case	- குறும் பேழை
Binocular	- இணை நோக்கி
Blotting paper	- ஒற்றாந்தாள், ஒற்றுத்தாள்
Brush	- துலக்கி, தீற்றி, தூரி
Ink pad	- மைத்தொட்டம், மைச்சிமிழ்
Shaving razor	- மறிப்பி
Shaving soap	- மறிப்பு வழுவை
Shaving cream	- மறிப்புக் குழை
Shaving brush	- மறிப்புத் தூரிகை
Shaving blade	- மறிப்புத்தகடை
Trace paper	- படிவதாள்
Tooth paste	- பற்பசை
Buzzer	- முரலி
Iron box	- தேய்ப்பரி
Calender	- நாட்காட்டி
Diary	- நாட்குறிப்பு
Ladder	- ஏணி
Lift	- தூக்கி

Padlock	-	மடிதாழ்
Pin	-	குண்டுசி
Pumpset	-	நீரெக்கி
Suitcase	-	உடுப்புத் தூக்கு, உடுப்பம்
Torch light	-	வீச்சு விளக்கு, கை விளக்கு
Tiffin carrier	-	எடுப்புத் தூக்கு
Tiffin box	-	உண்டித் தூக்கு
Lunch box	-	நள்ளுணா தூக்கு
Wall clock	-	சுவர்க்கடிகை

இருப்பிடப் பெயர்கள்

Apartment	-	அடுக்ககம்
Flat	-	அடுக்கில்லம்
Colony	-	குடியிருப்பு
Home	-	மனையகம்
House	-	வீடு
Bungalow	-	வளமனை
Ground floor	-	தரைத்தளம்
First floor	-	முதல் தளம்
Waiting Hall	-	வாகு கூடம்
Drawing hall	-	காண்பு கூடம்
Bed room	-	படுக்கையறை, பாயலறை
Kitchen	-	சமையலறை, அட்டில், அடுக்களை
Portico	-	முகமடம்
Sit out	-	நிலாமுற்றம்
Open terrace	-	வெயா மடம்
Over head tank	-	உச்சித் தொட்டி
Shed	-	கொட்டில்
Bathroom	-	குளியலறை
Toilet room	-	ஒதுங்கறை
Ventilator	-	மேற்பலகணி, காலதர்
Chimney	-	புகைப்போக்கி
Water tank	-	நீர்த்தொட்டி
Roof Garden	-	மாடப் பூங்கா
Sump	-	ஆழத்தொட்டி, கீழ்த்தொட்டி

Compound	-	சுற்றுமதில்
Campus	-	வளாகம்
Complex	-	தொகுமம்

மின்பொருள்கள்

Adopter	-	ஏற்றுத்தாங்கி
Amplifier	-	அழுத்தமாற்றி
Battery	-	மின்னூக்கி
Dynamo	-	மின்னாக்கி
Bulb	-	குமிழ்
Tube light	-	குழல் விளக்கு
Serial light	-	சரவிளக்கு
Current	-	மின்னோட்டம்
Coil	-	சுருணை
On	-	சொடுக்கு
Off	-	மடக்கு, நிறுத்து
Plug	-	செறுகி, செறுகூசி
Switch	-	சொடுக்கி
Switch board	-	சொடுக்கிப் பலகை
Switch point	-	சொடுக்கிப் புள்ளி
Shock	-	அதிரல், அதிர்ப்பு
Socket	-	தாங்குறை
Fuse	-	உருகி, குமைவு
Fuse carrier	-	உருகித் தாங்கி
Filament	-	எரியிழை
Fuse wire	-	உருகிழை
Cell	-	மின்கட்டை
Circuit	-	சுற்றகம்
Short circuit	-	குறைச்சுற்று
Connection	-	பொருத்து
Connector	-	பொருத்தி
Choke	-	விசைச்சீரி
Positive	-	நேர்மின்
Negative	-	எதிர்மின்
Main	-	தலைவு

Main box	- தலைவழி பெட்டி	Cover	- உறை, முடங்கல்
Unit	- மின்னலகு	Card	- அஞ்சலட்டை
Wireman	- கம்பியாள்	Stamp	- அஞ்சல்தலை
Junction box	- கூடுமுனைப் பெட்டி	Service stamp	- சேவைத்தலை
Distribution board	- பகிர் பலகை	Post office	- அஞ்சலகம்
Tester	- நோட்ட முனை	Postman	- அஞ்சலாள், அஞ்சலர்
Test lamp	- நோட்ட விளக்கு	Despatch	- விடுமானம், விடுகடை
Earth rod	- அதிர்வு வாங்கி	Delivery	- அடைவு, சேர்மானம்
Insulation tape	- காப்பு நாடா	Postal order	- அஞ்சலாணை
Holder	- தாங்கி	Money order	- பணவிடை
Jumper	- துளைப்பி	Reply card	- விடைமடல், விடை அட்டை
Lamp shade	- ஒளிக்குடை	Late fee	- தாழ்ச்சிக் கட்டணம்
Meter	- அளவி மானி	Savings Account	- சேமிப்புக் கணக்கு
Round block	- வட்டக்கட்டை	Pass book	- கடவுப் புத்தகம்
Regulator	- சீராக்கி	V.P.P.	- விலை பேற்றஞ்சல்
Starter	- தொடக்கி	Book post	- நூலஞ்சல்
Three pin Socket	- மூம்முனைத் தாங்குறை	Parcel	- கட்டஞ்சல்
Two way pin	- இருமுனைச் செறுகி	Unregistered parcel	- பதிவறாக் கட்டஞ்சல்
Tungston	- ஒளிபிழை	Acknowledgement	- அறியொப்பம்
Wire	- மின்கம்பி	Address	- முகவரி
Calling bell	- விளிமணி	Pincode	- அஞ்சல் குறியீட்டெண்
Flash lamp	- உமிழ் விளக்கு	Insured letter	- காப்பீட்டு மடல்
செய்தி - அஞ்சல்		Personal letter	- தன்முக மடல்
Air mail	- வானஞ்சல்	Private letter	- தனிவமடல்
Sea mail	- கடலஞ்சல்	Postal order	- அஞ்சற்கட்டளை
R.M.S.	- நீளுந்து அஞ்சல் சேவை	Label	- சிட்டான்
Aerogram	- வான்மடல்	Revenue stamp	- வருவாய்த்தலை
Inland Letter	- நாட்டக மடல்	வானொலி	
Registered letter	- பதிவஞ்சல்	Aerial	- ஈர்ப்பி
Express letter	- விரைவஞ்சல்	Broadcast	- ஒலிபரப்பு
Speed post	- வேக அஞ்சல், பரிபா அஞ்சல்	News	- செய்தி
		Newsreel	- செய்திச்சுருள்
		Wave	- அலைவாரிசை
		Radio	- வானொலி, வானொலிப்பெட்டி
		Transister	- கைவானொலி

Transister two in one	-	நாடா வானொலி
Cassette	-	ஒலிச்சிப்பம்
Cassette tape	-	ஒலியிழை
News reporter	-	செய்தி முகவர்
News media	-	செய்தி வாயில்

தொலைக்காட்சி

Antenna	-	அலைவாங்கி
Television	-	தொலைக்காட்சி
Colour television	-	வண்ணத் தொலைக்காட்சி
Cable television	-	வடத் தொலைக்காட்சி
TV station	-	தொலைக்காட்சி நிலையம்
Remote control	-	தொலைவியக்கி
Recording	-	நிகழ்ச்சிப்பதிவு
Telecasting	-	ஒளிபரப்புதல்
Relay	-	ஒளிமாற்று
Live telecast	-	நேரடி ஒளிபரப்பு
Viewers	-	நோக்கர்
Viewers forum	-	நோக்கர் மன்றம்

தொலைவரி

Telegram	-	தொலைவரி
Telegraph	-	தொலை வரை
Telemeter	-	தொலை அளவி
Telemetry	-	தொலைக்கணிப்பு
Telecommunication	-	தொலைத் தொடர்பு
Teleprinter	-	தொலையச்சு
Telex	-	தொலை எழுதி
Repeater Station	-	மீள் இயக்கு நிலையம்

தொலை பேசி

Call	-	விளி
Ordinary call	-	பொதுவிளி
Urgent call	-	சுடுத்த விளி
Lightning call	-	மின்னல் விளி
Local call	-	உள்ளூர் விளி, தாவிக விளி
Trunk call	-	நெடு விளி

STD call	-	வாடிக்கை விளி
ISD call	-	அயலக விளி
NSD call	-	நாட்டக விளி
PCO	-	பொதுவிட விளிப்பகம்
Fax	-	படவரி, நிகரி
Hallo	-	எல்லா, எலா, எலோ
Connection, connect	-	பொருத்து
Disconnect	-	பொருத்து நீக்கு, எதிர் பொருத்து
Dial	-	எண் வட்டி
Telephone Receiver	-	தொலைவாங்கி
Cordless	-	தொடுப்பிலி
Cellular	-	கைபேசி
Pager	-	வரிச்சிப்பி
Line man	-	கம்பியாளர், கம்பி வழி பணியாளர்
Line live	-	கம்பி உயிர்ப்பு
Line dead	-	கம்பி மடிவு
Line hot	-	கம்பி கடுப்பு
Line clear	-	கம்பி தேற்றம்
Line fault	-	கம்பி குந்தகம்
Line repair	-	கம்பி ஒக்கீடு
Line busy	-	கம்பி மும்முரம்

போக்குவரத்து

Bus	-	பேருந்து
Bus depot	-	பேருந்துப் பணிமனை
Bus stop	-	பேருந்து நிறுத்தம்
Bus stand	-	பேருந்து நிலையம், உந்தடி
Bus terminus	-	பேருந்து அற்றம்
Bus stage	-	பேருந்து வரப்பு
Brake	-	தகைப்பு
Break down	-	தகை, தடையீடு
Double decker bus	-	அடுக்குந்து
Driver	-	ஒட்டுநர், உகைவர்
Conductor	-	நடத்துநர்

Foot board	- ஏறு படி, மிதிப்பு, மிதிப்படி	Passenger train	- பயணி நீளுந்து
Steering	- திருட்பாரம்	Mail train	- அஞ்சல் நீளுந்து
Accelerator	- முடுக்கி	Central station	- நடுவண் நிலைம், நடுவணம்
Clutch	- கிளக்கி	Compartment	- கொட்டாரம்
Horn	- ஒலியன்	Counter	- கணக்குப்பாரை
Whistle	- ஊதல்	Enquiry office	- கேட்டறி அதியார், உசாவகம்
Right	- ஓட்டு, உருட்டு, ஓட்டோ ஓட்டு	Cut service	- வெட்டோட்டார், குறைபாடு சேவை
Hold on	- நிறுத்து, நிப்பாட்டு, ஆப்பு	Seat Allotment	- இட ஒதுக்கம்
Air brake	- காற்றுத் தகைப்பு	T.T.R.	- சீட்டு நோட்டகர்
Non-stop	- இடை நிலலாப் பேருந்து	Waiting list	- வைகு பட்டியல்
Main Road	- தலைவுச்சாலை	Cancellation	- நீக்கம்
Main Route	- தலைவு வழித்தடம்	Refund	- நீள்பணம்
L.S.S.	- குறித்த நிறுத்தம்	Confirm	- உறுதி செய்தி
P.P	- முடிவிட நிறுத்தம்	Confirmation	- உறுதிப்பாடு
Express bus	- விரைவுப் பேருந்து	Advance booking	- முன் ஏட்டுப்பதிவு
Omni bus	- பொதுவன் பேருந்து	Booking office	- ஏட்டுப்பதிவகம்
Private bus	- தனியார் பேருந்து	Booking clerk	- ஏட்டுப்பதிவன், ஏட்டுப்பதிவு எழுத்தர்
Auto	- தானுந்து	Parcel office	- சிறிய அலுவலகம்
Auto stand	- தானுந்து நிலையம்	Platform	- நடைபாதை
Auto fare	- தானுந்துக் கட்டணம்	Platform ticket	- தூல் சீட்டு
Waiting charge	- வைகுக்கட்டணம்	Porter	- கையாளர்
Round tana	- வட்டாணம்	Arrival	- வருகை
Highway	- நெடுஞ்சாலை	Departure	- புறப்பாடு
Mini bus	- குட்டானுந்து	Late arrival	- தாமதமாக வருகை
Sudden break	- சடுத்த தகைப்பு	Arrival-in-time	- நேர வருகை
Air break	- காற்றுத் தகைப்பு	Garage	- தூய்மைக் கொட்டில்
Fuel Bunk	- எரிநெய் கிடங்கி	Junction	- சந்திப்பு
Train	- நீளுந்து	Sign	- அறிகுறி, குறிப்பு
Railway	- இருப்புச்சாலை	Signal	- தெரிப்பு, தெரிப்பு
Railway station	- நீளுந்து நிலையம்	Signal light	- தெரிப்பு விளக்கு
Berth	- கிடக்கை	Season ticket	- பருவகாலச் சீட்டு
Seat	- இருக்கை		
Reservation	- முன்பதிவு		
Express	- விரைவு		

Guest house	- விருந்தினர் இல்லம்	Crane	- நெட்டேற்றி
Railway service commission	- இருப்புச் சாலைத் தேர்வாணையம்	Truck	- சுமையுந்து
Airport	- வானூர்தி நிலையம்	Tempo	- மூக்குந்து
Airlines	- வான்வழிகள்	Taxi	- வாலகையுந்து, வாலகி
Air travel	- வான்செலவு, வான் பயணம்	Tractor	- இழுவை
Air force	- வான் படை	Two wheeler	- ஈராழி
Aeroplane	- வானூர்தி	Traffic	- போக்கீடு, போக்குவரத்து
Air ticket	- வான்சீட்டு	Peak hour	- நெரிசல் நேரம்
Pilot	- வலவன்	Take reverse	- பின்னூக்கு, பிறக்கிடு
Air hostess	- வான்செவிலி	Overtake	- முன்னூக்கு, முந்து
Escalator	- ஓடுபடி	Overhaul	- முழுக்காட்டு
Cargo plane	- சரக்கு வானூர்தி	Route	- வழித்தடம்
Passport	- கடவுச்சீட்டு	Bypass	- பக்கச்சாலை, புறச்சாலை
Visa	- புகவு முறி, உட்கடவு	L-Board	- பயில்வுப் பலகை
Take off	- வானோட்டம், தொடக்கம்	Tourism	- உலாத்துறை, சுற்றுலாத்துறை
Landing	- தரையிறக்கம்	Tourist	- உலாவர்
Runway	- ஓடுபாதை	Tourist Home	- உலாமனை, சுற்றுலா இல்லம்
Flight	- பறப்பு	Foreign tourist	- அயலக உலாவர்
Hijacking	- வான்மடக்கம்	Hill station	- மலையகம்
Hijackers	- வான்மடக்கிகள்	மிதிவண்டி உறுப்புகள்	
Helicopter	- நெட்டுந்து, நெட்டேறி	Bottom axie	- அடியச்சு
Navy	- நாவாய்ப்படை	Bolt	- முடுக்ககாணி
Harbour	- துறைமுகம்	Bearing	- பொதிகை
Ship	- கப்பல்	Ball bearing	- கோண் பொதிகை
Jeep	- சிறுந்து, வல்லுந்து	Bush bearing	- கண் பொதிகை
Van	- நீட்டுந்து	Puncher	- குத்தோட்டை
Lorry	- சாக்குந்து	Break	- தகைப்பு
Motorcycle	- உந்திவரி	Bumper	- காற்றெக்கி
Motor	- இயங்கி	Chain cover	- சங்கிலி உறை, தொடரி உறை
Machine	- இயந்திரம்	Seat	- இருக்கை
Engine	- பொறி	Seat cover	- இருக்கை உறை
Swega	- மிதியுந்து	Handle bar	- கைப்பிடி
Scooter	- கையுந்து	Carrier	- ஏந்தி
		Stand	- தாங்கி

Pedal	-	மிதி
Spoke	-	ஆரக்கம்பி
Tyre	-	வட்டை
Tube	-	உட்குழல், ஊதாம்பை
Rim	-	விளிம்பி
Hub	-	அச்சுருளி
Crank	-	வட்டுருளி
Pre - Wheel	-	சிற்றுருளி

விளையாட்டுகள் (games)

Indoor game	-	அகமனை ஆட்டம்
Chess	-	செங்கட்டம் (சதுரங்கம்)
Carrom	-	நாலாங்குழி
Billiards	-	ஆறாங்குழி
Outdoor game	-	புறமனை ஆட்டம்
Cricket	-	மட்டைப் பந்து
Ring ball	-	வளைப்பந்து
Base ball	-	மென்பந்து, தளப்பந்தாட்டம்
Kabadi	-	சடுகுடு ஆட்டம்
Volley ball	-	கைப்பந்து
Badminton	-	பூப்பந்து
Hockey	-	தொடக்கோல்
Football	-	கால்பந்து
Tennis	-	வரிப்பந்து
Tournament	-	குழுவாட்டம்
Match	-	பொருவாட்டம்
Test match	-	பெரும்போட்டி, நோட்டப் போட்டி ஆட்டம்
Friendly match	-	நட்பாட்டம்
Champion	-	வல்லாளன்
Track	-	களவழி
Boundary	-	ஆடுகள வரப்பு

Court	-	களம்
Ground	-	ஆடுகளம்
Arena	-	களாி
Neutral ground	-	நொதுமல்களம்
Bat	-	அடிமட்டை
Batter	-	பந்தடியர்
Striker	-	அடிகாய்
Check	-	முற்றுக்கை
Point	-	புள்ளி
Turn	-	ஆடுமுறை
Toss	-	காசு சுண்டுதல், சுண்டு காசு
Goal	-	இலக்கு. எய்ப்பு

தடகளப் போட்டிகள் (Sports)

High jump	-	உயரத்தாண்டல்
Pole-vault	-	தாண்டுன்றித் தாண்டல், ஊன்று தாண்டல்
Long jump	-	நீளத்தாண்டல்
Relay race	-	தொடரோட்டம்
Running race	-	ஒப்பந்தயம்
Swimming	-	நீந்தல், நீச்சல்
See saw	-	இறங்கேற்றம்
Hop step	-	தப்படித் தாண்டல்
Hurdle race	-	தடை போட்டம்
Discus throw	-	தட்டெறிதல்
Dive	-	மூக்குறித்தல்
Fault	-	கை
Final	-	இறுதி
Shot put	-	குண்டறிதல்
Out	-	ஒட்டு தோல்வி
Hit	-	தாக்கல்
Cut	-	வெட்டி
Shot	-	இட்டி
Boundary shot	-	வட்டி

Hammer throw	- பெருங்குண்டு எறிதல்	Score board	- புள்ளிப் பலகை
Javelin throw	- ஈட்டி எறிதல்	Team	- அணி
Chase	- படர்டி	Captain	- சாமந்தன்
Active Chaser	- படுகட்டிப் படர்டியார்	Trial bowl	- வெள்ளோட்ட வீச்சு
Table Tennis	- மேசை வரிப்பந்து	End line	- கடைக்கோடு
Shield	- கேடயம், கிடுகு	Draw	- சமம்
Band	- பல்லியம், கூட்டியம்	Extra time	- மிகை நேரம்
Achievement	- எய்ப்பு	Interval	- இடைவேளை
Amateur team	- பயின்றுமுறைக் குழு	Penalty	- தண்டம், ஒறுப்பு
Professional team	- தொழில்முறைக் குழு	Stamina	- நெஞ்சுரம்
Announcer	- அறிவிப்பாளர்	Net	- வலை
Athlete	- மைந்தர், மொய்ம்பர்	Catch	- பிடி
Athletic games	- மைந்தர் விளையாட்டு	Doubles	- இணையர்
Referee	- நோட்டீசர், நடு நோட்டீசர்	Singles	- துரியர்
Chief Referee	- மாநடுவர், தலை நோட்டீசர்	Physical Fitness	- உடல் தகுதி
Competitor	- போட்டியாளர்	Fair ball	- செவ்வைப் பந்து
Score	- பெற்றெண்	Fair play	- செவ்வையாட்டம்
Scorer	- புள்ளிக்கணக்கர், பெற்றெண் கணக்கர்	Foul	- புரைபாடு
Substitute	- மாட்டாளர்	Foul play	- புரையாட்டம்
Umpire	- துணை நடுவர்	Foul Ball	- புரை பந்து
Starter	- தொடக்காளர்	Grip	- பிடிப்பு
Junior	- இளையர்	Inning	- முறையாட்டம்
Sub Junior	- சிற்றிளையர்	Replay	- மீளாடல்
Below sub Junior	- குற்றிளையர்	Score sheet	- பெற்றிப்புள்ளி, கணிப்புத்தாள்
Senior	- காணையர்	Pitch	- பந்தெறிகளம்
Super senior	- உம்பர் காணையர்	Protest	- எதிரேற்றம்
Partner	- கூட்டுக்காரன், கூட்டாளி, கூட்டன்	Record	- அருஞ்செயல் பதிவு, அருவினைப் பதிவு
Love all	- தாயம், பூ எல்லாம்	Record break	- அருவினைத் தகர்வு
Runner	- பின்னர்	Track suit	- களவழி உடுப்பு
Winner	- ஊகையர்	Time out	- நேர முறி
Bowler	- வீச்சாளர்	Medal	- பதக்கம்
Fieldsman	- எடுத்தாடி	Trophy	- கோப்பை
Run out	- ஒட்டோட்டு		

Memento	-	நினைவளிப்பு
Badge	-	நிறற்குறி, நிரலி
Shield	-	கேடயம், கிடுகு
Gift	-	பரிசு, பரிசுப் பொருள்
Award	-	பெரும் பரிசு
Reward	-	அரும் பரிசு

மருத்துவம், சட்டம், வைப்பகம், கணக்கு, கல்வி, பொதுவியல்

Doctor	-	மருத்துவர்
Patient	-	நோயாளி, பிணியாளர்
Addict	-	வயவர்
Lady doctor	-	பெண் மருத்துவர்
Pharmacy	-	மருந்தாளுமனை
Hospital	-	மருத்துவமனை
Dispensary	-	மருந்தில்லம்
Clinic	-	நலவகம்
Diagnostic centre	-	நோயறி நடுவம்
Nursing home	-	நலமனை, நலம் பேணகம்
Heart Specialist	-	நெஞ்சக நோய் தனித்திறவர்
Dentist	-	பல் மருத்துவர்
Ambulance	-	பிணியாளர் ஊர்தி
Abortion	-	கருக்கலைப்பு
Nurse	-	செவிலி
Fever	-	காய்ச்சல்
Flu	-	சளிக்காய்ச்சல்
Malaria	-	முறைக் காய்ச்சல்
Syringe & Needle	-	குப்பி & ஊசி
Stretcher	-	விசி கிடக்கை, கைப்படுக்கை
T.B.	-	இளைப்பிருமல்
Typhoid	-	கடுங்காய்ச்சல்
Ulcer	-	அகப்புண், வயிற்றுப்புண்
Case sheet	-	நேர்வுத்தாள்
Medical check up	-	மருத்துவ முற்றாய்வு
Casualty ward	-	சடுத்த மருத்துவப் பிரிவு

Compounder	-	மருந்தாளர் பணியர்
House surgeon	-	அகமருத்துவர், பயிற்சி மருத்துவர்
Eye specialist	-	கண் மருத்துவத் தனித்திறவர்
Medicine	-	மருந்து
Drug	-	மருத்துவச் சரக்கு
Medical shop	-	மருந்துக் கடை
Medical test	-	மருத்துவ நோட்டம்
Medical report	-	மருத்துவ அறிக்கை
Consultation	-	கலந்துரை
Prescription	-	மருந்துரை
Out patient	-	புறப்பிணியாளர்
In patient	-	அகப்பிணியாளர்
Operation	-	அறுவை
Injection	-	ஊசி போடுதல்
Stethoscope	-	தொடு நாடி
Pharmacist	-	மருந்தாளுநர்
Surgeon	-	பண்டுவர்
Treatment	-	பண்டுவம்
Tonic	-	ஊட்டமி
Bondage	-	இடுகட்டு
Blood poisoning	-	குருதி நஞ்சுட்டம்
Blood pressure	-	குருதியழுத்தம்
Blood test	-	குருதிநோட்டம்
Blood group	-	குருதிக்கணம்
Allergy	-	ஒவ்வாமை
Ophthalmic	-	கண்ணணி
Ophthalmician	-	கண்ணணியர்
Dispensing ophthalmician	-	மருந்துவழங்கு, மருந்தளி கண்ணணியர்
Capsule	-	குறுங்குப்பி
Tablet	-	மாத்திரை
Diet control	-	பத்தியம்

Nature cure - இயற்கை மருத்துவம்
X-Ray - ஊடுகதிர்

சட்டம்

Appellate Court - மேல் முறையீட்டு ஆயம்
Court - அறமன்றம், அறங்கூறவையம், முறைமன்றம்

Tribunal - தீர்ப்பாயம்
Act - இடுநெறி
Rule - நெறி
Ruling - நெறிப்பாடு
Canon - பொது நெறி
Code - தொகு நெறி
Law - சட்டம்
Order - ஏவம்
Instruction - கட்டளை
Injunction - நெறியீடு
Statutes - அரசியல் சட்டம்
Appeal - மேல் முறையீடு
Advocate - வழக்கறிஞர்
Lawyer - வழக்குரைஞர்
Pleader - மன்றாடர், மன்றாடி

Attorney - நிறுவன வழக்கறிஞர், அரசு வழக்கறிஞர், பகராளர்

Power of Attorney - பகராளர் உரிமை, பகராண்மை

Barristor - இளம் வழக்கறிஞர், அயலக வழக்கறிஞர்

Decree - மேலாணை

Hand over - கையடை

Judge - நடுவர்

Magistrate - தீர்ப்பாளர்

Jury - அவையம்

Munsiff - மன்றத் தீர்ப்பாளர், மூப்பர், ஊரக நடுவர்

Justice - மாநடுவர், அறப்பெருந்தகை

High court - உயர் முறை மன்றம்

Supreme court - மீட்சை முறைமன்றம், உச்ச முறை மன்றம்

Civil case - குடிம வழக்கு

Criminal case - குற்ற வழக்கு

Suit - பெருவழக்கு

One man commission - தமிழர் ஆணையம்

Selection committee - தெரிவுக்குழு

Lock up - பூட்டகம்

Remand - இடைச்சிறை

Stay order - தடுப்பாணை

Summon - விளிப்பாணை

Warrant - பிடியாணை

Writ petition - எழுத்துவழி வேண்டுகோள்

House arrest - இற்செறிப்பு

Jail - அடைப்பு, சிறை

வைப்பகம் (வங்கி)

Credit - வரவு

Debit - கடன்

Token - காழ்வில்லை, வில்லை

Safe - காப்புப் பேழை

Vault - ஊன்றுகால் பேழை

Drawee - பெறுநர்

Payee - தருநர்

Appraiser - மதிப்பீட்டாளர்

Bad debt - ரொக்ககடன்

Book debt - நிலுவைக்கடன்

Doubtful debt	-	ஐயக்கடன்
Draft	-	வரைவு
Cheque	-	காசோலை
Deposit	-	இட்டு வைப்பு, இடு முதல், செலுத்தம்
Fixed deposit	-	நிலை வைப்பு
Recurring Deposit	-	தொடர் வைப்பு
Time deposit	-	கெடு வைப்பு, முறை வைப்பு
Interest	-	வட்டி
Cashier	-	காசாளர்
Teller	-	விரைவுக் காசாளர்
Realisation	-	செல்லு நறுக்கு
Withdrawal slip	-	எடுப்பு நறுக்கு
Mail transfer	-	மாற்றஞ்சல்
Demand draft	-	வேண்டல் வரைவு
Banker	-	வைப்பகர்

கணக்கு

Linear measure	-	நீட்டலளவு
Meter	-	மாத்திரி
Milli metre	-	அயிரி மாத்திரி
Centimetre	-	நூறன்மாத்திரி
Decimetre	-	பதின்மாத்திரி
Metre	-	மாத்திரி
Decametre	-	பத்தன்மாத்திரி
Hectometre	-	நூற்றன் மாத்திரி
Kilometre	-	கல்லன் மாத்திரி
Myria metre	-	பதினயிரி மாத்திரி

எடுத்தலளவு (Measure of weight)

Kilo	-	கல், கல்லன்
Gram	-	நிறை
Milli gram	-	அயிரி, அயிரி நிறை
Centi gram	-	நூறம், நூறு நிறை

Decigram	-	பதினம், பதின்நிறை
Gramme	-	நிறை
Decagram	-	பத்தன் நிறை
Hecto gram	-	நூற்றன் நிறை
Kilo gram	-	கல்லன் நிறை, கல்நிறை
Quintal		
(100 kilo gram)	-	குண்டன் நிறை
Metric tonne		
(1000 Kilogram)	-	பதின் குண்டன்

முகத்தலளவு (Cubic measure)

Milli litre	-	அயிரி நாழி
Centi litre	-	நூறன் நாழி
Deci litre	-	பதின் நாழி
Litre	-	நாழி
Deca litre	-	பத்தன் நாழி
Hecta litre	-	நூற்றன் நாழி
Kilo litre	-	கல்லன் நாழி, கல் நாழி
Quire	-	கொய்யம், இருஎல்லோன் (24)
Dozen	-	எல்லோன்
Ream	-	இருபது கொய்யம் (480 தாள்)
Score	-	இருபான் (20)

குறியீடுகள்

Addition (+)	-	கூட்டல்
Multiplication (x)	-	பெருக்கல்
Subtraction (-)	-	கழித்தல்
Division (÷)	-	வகுத்தல்
Hyphen	-	இடைக்கோடு
Equal	-	சமக்கோடு
.....	-	விடுபாட்டுக்குறி
[]	-	இருதலைப்பகர் அடைப்பு
()	-	இருதலைப்பிறை அடைப்பு
{ }	-	இருதலைமலர் அடைப்பு
Coma	-	காற்புள்ளி
Semicolon	-	தொடரிசைக்குறி

Colon	- முக்காற்புள்ளி
Colon dash	- கோட்டு முக்காற்புள்ளி
Full stop	- முற்றுப்புள்ளி
Tick Mark	- சரிக்கோடு

கல்வி

Atlas	- திணைப்படம், நிலப்படம்
Chair	- நாற்காலி
Bench	- அறுகாலி
Certificate	- சான்றிதழ்
Chalkpiece	- மாக்கட்டி
Choice	- உகப்பு
Celebration	- விழா
Chemistry	- வேதியல்
Comet	- புதைக்கோள்
College	- கல்லூரி
Definition	- இயல்வரை
Dictation	- செவிப்பாடம்
Drill	- உடற்பயிற்சி
Mass drill	- கூட்டுப்பயிற்சி
Parade	- அணிவகுப்பு
Examination	- தேர்வு
Exemption	- தவிர்ப்பு
Exception	- தவிர்ப்பு
Experiment	- தெரிவாய்வு
Fail	- தவறல், தவல்
Fine	- தப்பு, ஒறுப்புக் கட்டணம், தப்புக் கட்டணம்
Fluke	- நழுவுல், எழுக்கல், குருட்டம் லோக்கு
Scout troop	- சாரணப்படை
Head master	- தலைமையாசிரியர்
Principal	- முதல்வர்

Teacher	- ஆசிரியர்
Correspondent	- தாளாளர்
Patron	- ஊட்டகர்
Warden	- காப்பாளர், பொறுப்பாளர்
Geography	- நிலநூல்
Geometry	- வரைகணிதம்
Graph note	- வரைகணக்குச் சுவடி
Guide	- துணைவன்
Hall ticket	- கூடச்சீட்டு
Hostel warden	- விடுதிக் காப்பாளர்
Imposition	- எழுத்தொறுப்பு, மீட்டெழுத்து
Mark list	- மதிப்பெண் பட்டியல்
Nursery school	- மழலையர் பள்ளி
Note book	- குறிப்பேடு
Open University	- பொதுவன் பல்கலைக்கழகம், பொதுநிலை பல்கலைக்கழகம்
Pen	- தூவல்
Pencil	- கரிமுனை
Prospectus	- விளக்கச்சுவடி
Pronunciation	- பலுக்கம்
Punishment	- ஒறுப்பு
Period	- பிரிவேளை
Progress report	- முன்னேற்ற அறிக்கை
Practical examination	- செய்முறைத் தேர்வு
Prose	- உரைநடை
Poetry	- செய்யுள்
Planet	- கோள்
Rubber	- தேய்வை, தொய்வம்
Ratio	- நேரியம், மேனி (விகிதம்)
Revision	- மீள் பார்வை, திருப்பல்
Revision test	- திருப்புத் தேர்வு
School	- பள்ளி
Science	- அறிவியல்
Slate	- கற்பலகை, கல்வேடு

Sir	- ஐயா
Syllabus	- பாடத்திட்டம்
Test	- நோட்டத் தேர்வு
Theory	- கருதுகோள்
Tutor	- பயிற்றுநர்
Tutorial	- பயிற்றகம்
Tution	- தனிப்பாடம்
Voluntary	- தன்னார்வ
Volunteer	- தன்னார்வர்
Zero	- சுழியம்

பொதுவியல்

Clockwise	- வலமுறை
Anti-clockwise	- எதிர்வலம்
Bonus	- நன்னர்
Autograph	- தன்னொழுத்து
Bachelor	- மாணி
Ballot paper, vote	- குடவோலை, வாக்குச்சீட்டு
Black mail	- கரவுக்கொள்ளை, கருஞ்சுரண்டல்
Bodyguard	- மெய்க்காவல்
Bribe	- கையூட்டு
Original	- மூலம்
Duplicate	- இணைப்படி
Triplicate	- முப்படி
Leap year	- நீளாண்டு
Decade	- பதிறாண்டு
Counterfoil	- அடிச்சீட்டு
Census	- குடிமதிப்பு
Population	- மக்கள் தொகை
Chain smoker	- புகையறா வாயர்
Uniformity	- ஒரியன்மை
Collector	- ஆட்சியர்

Tahsildar	- வட்டாட்சியர்
Governor	- ஆளுநர்
Administration	- ஆளுவம்
Administrater	- ஆளுவர்
Gentleman agreement	- விழுமியோர் உடன்படிக்கை
Courtesy call	- கனிவுச் சந்திப்பு, கனிவு காணல்
Metal detector	- மாழை காண்பி
Podium	- உரை மேடை
Plus point	- ஆகு பயன்
Commitment	- பிடி கொடுப்பு
Rumour	- ஊரலர், ஓமல்
News media	- செய்தி வாயில்
Usual	- வழக்கமாக, வழக்கப்படி
Habitual	- பழக்கப்படி, பழக்கமாக
Actual	- உள்ளபடி
Necessity	- தேவை
Need	- நாட்டம், நாடல்
Want	- வேண்டல், வேண்டுமானம்
Organisation	- அமைப்பு, அமைப்பகம்
Institution	- நிறுவனம்
Overlook	- கடைக்கணித்தல்
Neglect	- புறக்கணித்தல்
Uncared	- சிறக்கணித்தல், பாராமுகம்
Disregard	- அமைதித்தல், தாழ்ச்சி
Order	- ஏவம்
Command	- கட்டளை
Punctual	- நேரங்கட்டி
Punctuality	- நேரக்கடப்பாடு, நேரக்கட்டு
Possible	- இயலும்
Probable	- இயற்பால
Probability	- இயற்பாடு
Practicable	- செயற்பால
Practicability	- செயற்பாங்கு

Prove	- மெய்ப்பி
Proof	- மெய்ப்பீட்டு, நிறுவம் (நிரூபணம்), மெய்ப்பு (அச்சாகும் திருத்தப்படி)
Price	- விலை
Cost	- அடிக்கவிலை
Permanent	- நிலை, நிலைப்பு
Temporary	- குறுங்காலிக
Project	- திட்டம்
Plan	- நெடுந்திட்டம்
Scheme	- வரை திட்டம்
President	- குடியரசுத் தலைவர், நாட்டுத் தலைவர்
Vice-president	- துணைக் குடியரசுத் தலைவர், நாட்டுத் துணைத் தலைவர்

சார் பொருட்சொற்கள் (Synonyms)

At once	- உடனே
Suddenly	- திடுமென
Quickly	- சுருக்காக
Immediately	- உடனடியாக
Urgent	- சடுத்தம்
Agenda	- பணி நிரல்
Program	- நிகழ்நிரல்
Aggrieved	- துயருற்ற
Affected	- தாக்குற்ற
Agression	- மேல்தாக்கம்
Attack	- நேர்த்தாக்கம்
Allegation	- குற்றச்சாட்டு
Report	- குறையீடு, செய்தி சொல், தரவெல்கொடு
Complaint	- முறையீடு
Appoint	- அமர்த்து
Appointment	- அமர்த்தல்

Appointment order	- அமர்த்தாணை
Alter	- இடைமாற்று, மாறாக்கு
Alternate	- இடையீட்டு மாற்றம்
Alternative	- ஒன்றாடம்
Abide	- பணிந்தொழுகு
Obeys	- கீழ்ப்படி
Adhere	- சேர்ந்தொழுகு
Absence	- இன்மை, இராமை, முன்னின்மை
Absent	- வராத
Absentees	- இராதார், வராதார், முன்னில்லார்
Present	- உளதான, உள்ளேன், முன்னிலை
Presentees	- உளரானோர், முன்னிலையர், வருகையர்
Accurate	- நேரொப்பு
Exact	- சரியொப்பு
Adequate	- சான்ற, சாலிய
Enough	- போதிய, போதுமானது
Acquire	- எய்து
Get	- பெறு
Achieve	- அரிதின்பெறு
Adverse	- முரணான, கேடான
Reverse	- மறுதலையான
Contrast	- மாறான, நேரெதிரான
Opposite	- எதிரான, உறழ்வான
Abundance	- மல்கல்
Abundant	- மலிந்த
Plenty	- பேராளமான, ஏராளமான
Alteration	- மாற்றாக்கம்
Variation	- வேறாக்கம்
Amenities	- உடனேந்துகள்
Facilities	- வையப்பேந்துகள்
Ancient	- தொன்மையான
Antiquity	- பழமையான
Antique	- பழம்பொருள்
Artist	- ஓவியன்

Artiste	- கலைஞன்	Approve	- ஒப்பேற்று
Artisan	- கைவினைஞன்	Approval	- ஒப்பேற்றம்
Artifacts	- கைவினைப் பொருள்கள்	Arrears	- வருநிலுவை
Actor	- நடிகன்	Balance	- இருப்பு நிலுவை
Astonish	- மலைத்தல்	Ban	- தடை
Sunrise	- வியத்தல்	Object	- தடை யெழுப்பு
Amaze	- திகைத்தல்	Objection	- தடையீடு
Agent	- முகவர்	Big	- பெருத்த, பெரிய
Agency	- முகவாண்மை, முகவம்	Large	- பருத்த, பாரிய
Sub-Agent	- சார்முகவர்	Great	- மேலான, மேன்மையான
Assent	- ஒப்பு	High	- உயர்ந்த, நெடிய, நெடு
Consent	- இசைவு	Blackmark	- கேட்டுக்குறி, கெடுகுறி
Avenge	- பழிதீர்	Remark	- கருத்தீடு
Revenge	- பழிவாங்கு	Charge	- குற்றச்சாட்டு
Adjacent	- அயல்	Beautiful	- அழகிய
Adjoining	- அடுத்த	Handsome	- ஏரார்ந்த, எழிலார்ந்த
Authorise	- அதிகாரப்படுத்து, அதிகாரம் அளி	Pretty	- பொலிவுள்ள
Authorisation	- அதிகாரப்படுத்தம்	Booklet	- கையிதழ்
Authority	- கையாணை, ஆணைக்குழு	Leaflet	- கைமடல்
Aim	- நோக்கு, குறி	Banish	- நாடு கடத்து
Goal	- இலக்கு	Exile	- புறங்கடத்து
Target	- இலக்கம்	Bore-boring	- சலிப்பு, அறுவை
Commission	- ஆணையம்	Utter boring	- படு அறுவை
Society	- கூட்டகம்	Bargain	- ஒப்பந்த வாணிகம்
Committee	- குழு	Business	- தொழில்வாணிகம்
Association	- மன்றம்	Transaction	- இடைமாற்று வாணிகம், கொள் கொடை வாணிகம்
Club	- குழாம்	Badge	- நிரற்குறி, நிரல்வில்லை
Group	- குழுவம்	Brand	- சுட்டுக்குறி
Company	- குழுமம்	Emblem	- சின்னம், கோட்டுகுறி
Academy	- மன்றம்	Conduct	- நடத்தை
Council	- கழகம்	Behaviour	- ஒழுக்கம்
Guild	- குடும்ப	Discipline	- ஒழுங்கு, படிபாணம்
Board	- வாரியம்	Cause	- காரணம்
Admit	- சேர்		
Admission	- சேர்ப்பு		

Reason	- ஏது
Pretext	- தலைக்கீடு
Contrive	- கண்டறி
Invent	- புதுக்கு, புனைந்தறி
Invention	- புதுக்கம், புதுப்புனைவு
Discover	- கண்டுபிடி
Discovery	- கண்டுபிடிப்பு
Device	- பகுத்தறி, வடிவப்பாங்கு, அமைப்பு முறை, அணுகுமுறை

Scan	- ஊறிதல்
Circular	- கற்றோலை, சுற்றறிக்கை
Notice	- அறிவிப்பு
Notification	- அறிவிக்கை
Advertisement	- விளம்பரம்

Corruption	- ஊழல், கைக்கரவு
Bribe	- கையூட்டு
Misappropriation	- கையாடல்

Chest	- அடுக்குறை
Box	- பெட்டி
Case	- உறை
Briefcase	- தடுப்புறை
Suitcase	- முடுக்குறை, உடுப்பம்

Clothes	- ஆடை
Dress	- உடிர்பு
Robe	- நெட்டாடை

Condonation	- பிழையேற்பு
Pardon	- அருளிப்பு
Excuse	- பொறுத்தல்
Forgiveness	- மன்னிப்பு
Comparison	- ஒப்பீடு
Contrast	- முரண்பாடு
Clearance	- தீர்பாடு, தீர்வு
Clarity	- தெளிவு

Circus	- வட்டரங்கம்
Tent	- கூடாரம்
Custom	- வழக்கம்
Habit	- பழக்கம்
Crime	- கடுங்குற்றம்
Vice	- தீங்கு
Sin	- கரிசு, பாழ்வினை
False	- தப்பு
Default	- பிழைபாடு
Mistake	- பழுது
Guilt	- குற்றம்
Fault	- தப்பிதம், குறை
Defect	- புரையாடு, குறைபாடு
Blunder	- கடுங்குறை
Error	- பிழை
Flaw	- பிசகு

Canal	- கால்வாய்
Channel	- வாய்க்கால், மடை
Channelise	- மடைமாற்று

Corps	- அணி, குழு
Corpse	- பிணம்

Centre	- நடுவண், நடுவம்
Middle	- ஊடு
Midst	- ஊடே
Inter	- இடை, இடையில்

Climate	- காலநிலை, வளிநிலை
Weather	- வானிலை
Season	- பருவம்

Civil law	- குடிமச் சட்டம்
Civil suit	- குடிம வழக்கு

Civil servant	- குடிமப் பணியாளர்
Civility	- குடிமப்பாங்கு
Compromise	- ஆற்றுவிப்பு, இணக்கத் தீர்வு
Aggreement	- ஒப்பந்தம்
Conciliation	- ஒப்பிணக்கம்
Reconciliation	- ஒப்பீட்டு இணக்கம்
Concurrence	- ஒத்திசைவு
Commitment	- ஏற்பிசைவு
Sanction	- ஒப்பளிப்பு
Consolidate	- ஒருமி, தொகு
Consolidation	- ஒருமிப்பு, தொகுப்பு
Consider	- மனங்கொள்
Consideration	- மனமிசைவு, ஒப்பேற்பு
Look into	- கருத்தூன்று
Cheque	- காசோலை
Draft	- வரைவு, வரைவோலை
Cancel	- நீக்கு
Remove	- தள்ளு
Care	- கவனிப்பு
Custody	- பாதுகாப்பு
Condemn	- கண்டித்தல்
Censure	- எதிர்மறுத்தல்
Clock	- கடிகை
Wrist watch	- மணிப்பொறி, கைக்கடிகை
Claim	- கோரிக்கை
Request	- வேண்டுகோள், வேண்டுகை
Demand	- கேட்பு
Convenient	- ஏந்தான, தோதான
Favourable	- சார்பான

Favour	- நலன், ஆக்கம்
Courage	- துணிவு
Firm conviction	- துணிவு
Check	- ஆய்வோட்டம்
Inspect	- நோட்டம் செய்தல்
Examine	- தேர்வு செய்தல்
Test	- நோட்டத்தேர்வு
Tester	- நோட்டி
Choice	- உகப்பு
Preference	- தெரிப்பு
Confidential	- கழுக்கம்
Secret	- ஒளிவு, மறையம்
Applicant	- விண்ணப்பர்
Candidate	- தேர்வர்
Clarification	- விளக்கக்குறிப்பு, விளக்கம்
Ratification	- பின்னேற்பு
Proficiency	- வல்லமை, திறமை
Prestige	- வீடுணர்வு
Polish	- மினுப்பு வண்ணம்
Paint	- பூச்சு வண்ணம்
Common	- பொது
General	- பொதுப்படை, தலைமை
Ordinary	- வாலாயமான, வாலாயம்
Complication	- குழப்பம், இடைபீடு
Problem	- சிக்கல்
Crisis	- நெருக்கடி
Issue	- இடுவந்தி, வெளியீடு

Compact	- செறிவு	Quotation	- வினவோலை
Intact	- செப்பம்	Questionnaire	- வினவம்
		Tender	- விலைப்புள்ளி, ஒப்பந்தப்புள்ளி
Custodian	- பாதுகாப்பாளர்		
Guardian	- பாதுகாவலர்	Repair	- ஒக்கப்படுத்து, ஒருக்கு, ஒக்கு
		Out of order	- செப்பக்கேடு
Document	- ஆவணம்	Not in condition	- நிலைக்கேடு
Deed	- ஆவணமுறி		
Bond	- பிணைமுறி	Input	- அகத்தீடு
Draft	- வரைவு	Out put	- புறத்தீடு, ஆக்கம்
Record	- பதிவு		
Proposal	- கருத்துரு	Moulding	- மூடாப்பு
Disposal	- தீர்வு, தீர்வு	Roof	- கூரை
Dictation	- செவிப்பாடம்	Rob	- கொள்ளையடி
Dictate	- செவிப்பாடம் சொல்	Steal	- திருடு
		Plunder	- களவாடு
Date	- பக்கல் (தேதி)	Waylay	- வழிப்பறி
Daily	- நாடொறும்	Pickpocket	- பையடி
Doctrine	- கொள்கை	Kidnapping	- சிறையெடுத்தல், ஆள்கடத்தல்
Hypothesis	- கருதுகோள்	Hijack	- வான்கடத்தல்
Tenet	- கோட்பாடு		
Objective	- குறிக்கோள்	Rural	- ஊரகம்
Principle	- நெறிமுறை	Rustic	- நாட்டுப்புறம்
Stand	- நிலைப்பாடு		
Aim	- நோக்கம்	Tension	- பதைப்பு, தவிப்பு, தவிப்புணர்வு, மன அழுத்தம், பரபரப்பு
Idea	- ஏடல், உட்கருத்து	Teasing	- அல்லாட்டம், நலிவுறுத்தல், நலிவு
Goal	- இலக்கு	Rare	- அரிய
Target	- இலக்கம், நோக்கீடு	Scare	- தட்டுப்பாடான
		Revision	- திருப்பல்
Chairman	- பெருந்தலைவர்	Correction	- திருத்தம்
Chairperson	- அவைத்தலைவர்	Reconstruction	- மீட்டமைப்பு
Speaker	- பேரவைத்தலைவர்		
Head	- தலைமையர்	Result	- முடிவு
Chief	- முதன்மையர்	Resolution	- முடிவு, தீர்மானம்
Leader	- முந்தாளர்	Representative	- சார்பாளர்
Chief minister	- முதலமைச்சர்	Delegate	- பேராளர்
Principal	- முதல்வர்		
		Rotate	- சுற்று, சுழற்று
		Revolve	- சுழல்
		Orbit	- சுலவு

Evolve	- திரிவறு, திரிவாகு
Evolution	- திரிவாக்கம், படிமுறை வளர்ச்சி
Rebate	- விடுவிலை, விடுகழிவு
Concession	- கழிவு
Discount	- தள்ளுபடி
Reduction	- குறைப்பு, நீக்குபடி
Deduction	- கழிவுபடி
Remission	- தண்டப்படி
Society	- குழுகாயம்
Community	- கூட்டாயம், குலம்
Sanction	- ஒப்பளிப்பு
Grant	- நல்கை
Spray	- பிலிற்றல்
Sprinkle	- தெளித்தல்
Industry	- தொழிற்சாலை
Plant	- தொழிலகம்
Factory	- தொழிற்கூடம்
Settlement	- குடியேற்றம்
Colony	- குப்பம், குடியிருப்பு, சேரி
Block	- மனைக்கட்டு
Suggestion	- கருத்தீடு, கொள்ளாறு
Opinion	- கருத்து
Optimism	- ஆர்வப்பாங்கு
Pessimism	- சோர்வுப்பாங்கு
Shade	- படுநிழல்
Shadow	- உருநிழல்
Sociable	- பழகத்தகுந்த, கெழுமிய
Social	- குழுகாய
Sensitive	- உணர்வுள்ள
Sensible	- அறிவுள்ள
Select	- தெரிந்தெடு
Selection	- தெரிவு
Elect	- தேர்ந்தெடு

Election	- தேர்தல்
Choose	- உகந்தெடு
Choice	- உகப்பு
Treasure	- பெருஞ்செல்வம், பண்டாரம்
Treasury	- கருவூலம்
Turning	- திருப்பம்
Return	- மறிதரல், திரும்பல்
Return journey	- திரும்புகால் பயணம்
Retract	- பின்னடைதல், பிந்துதல்
Union	- ஒன்றியம்
Unity	- ஒற்றுமை
Unification	- ஒன்றிப்பு
Integration	- ஒருமைப்பாடு
Cohesion	- ஒருக்கம், ஒருமிப்பு
Vapour	- ஆவி
Steam	- நீராவி
Mist	- வெம்பாவி
Wind	- வளி
Air	- காற்று
Gas	- கரிவளி
Gale	- பெருங்காற்று
Cyclone	- குறாவளி
Storm	- புயல்
Calculator	- கணக்கி
Ready Reckoner	- அணியக்கணக்கி
Review	- சீராய்வு
Scrutiny	- கூர்ந்தாய்வு
Remedy	- தீர்வு
Relief	- விடுவு
Vanity	- தற்பாராட்டு, நெட்டு
Proud	- செருக்கு
Vacant	- ஒழிவான
Vacancy	- ஒழிவு

Vacate	- ஒழிவாக்கு	set	- அடைசல், அடைவு
Empty	- வெறும், வெறுமையான	batch	- அச்சல்
Preference	- முன்னுரிமை	case	- நேர்வு
Priority	- முந்தூரிமை	accident	- கடுநேர்ச்சி
Prospectus	- வாய்ப்பேடு	danger	- ஏதம்
Catalogue	- நிரலேடு	ugly	- சீத்தை, கொடுந்தோற்றம்
Privacy	- தனியம்	clean	- ஒப்படி
Loneliness	- தனிமை	shabby	- குப்படை
Volume	- மடலம்	super	- உம்பர்
Chapter	- அதிகாரம்	dull	- மந்தம்
Part	- பகுதி	worst	- படுமட்டம்
Section	- பிரிவு	Dictation	- செவிப்பாடம்
Village	- கம்மம், சிற்றூர்	Label	- சிட்டான்
Abode	- வாழிடம்	Madam	- நங்கையார், அம்மணி, அம்மையார்
Residence	- இருப்பிடம்	Miss	- மங்கையார்
Will	- விருப்பம்	Light Tea	- தெளி தேநீர்
Option	- மேவல்	Strong Tea	- கடுந்தேநீர்
War	- போர்	Risk	- இடர்
Battle	- சண்டை	Annexure	- பின்னிணைப்பு
Fighting	- கலகம், அடிதடி	Appendix	- பிறசேர்க்கை
Panic	- கலவரம்	Addendum	- கூட்டிணைப்பு
Loan	- தருகடன்	*****	
Debt	- அடைகடன்		
Institute	- பயிலகம், நிறுவனம்		
Foundation	- நிறுவம்		
Preface	- முகவுரை		
Gate	- உக்கடை		
Table weight, Paper weight	- தாளெடை		
Train	- நீளுந்து		
Camera	- படவம்		

தமிழ் மாதப் பெயர்கள்

வடமொழிப்பெயர்	-	தமிழ்ப்பெயர்
1. தை	-	சுறவம் (30)
(14 Jan.- 12 Feb.)		
2. மாசி	-	கும்பம் (30)
(13 Feb.- 14 Mar.)		
3. பங்குனி	-	மீனம் (30)
(15 Mar.-13 Apr.)		
4. சித்திரை	-	மேழம் (31)
(14 Apr.-14 May.)		
5. வைகாசி	-	விடை (31)
(15 May.-14 May.)		
6. ஆனி	-	ஆடவை (32)
(15 Jun.-16 Jul.)		
7. ஆடி	-	கடகம் (31)
(17 Jul.-16 Aug.)		
8. ஆவணி	-	மடங்கல் (31)
(17 Aug.-16 Sep.)		
9. புரட்டாசி	-	கன்னி (31)
(17 Sep.-17 Oct.)		
10. ஐப்பசி	-	துலை (30)
(18 Oct.-16 Nov.)		
11. கார்த்திகை	-	நளி (29)
(17 Nov.-15 Dec.)		
12. மார்கழி	-	சிலை (29)
(16 Dec.-13 Jan.)		

கிழமைகள்

ஞாயிறு
திங்கள்
செவ்வாய்
அறிவன் (புதன்)
வியாழன்
வெள்ளி
காரி (சனி)

நாண்மீன்கள் - 27

வடசொல்	-	தமிழ்
1. அகவினி	-	இரலை
2. பரணி	-	தாழி, அடுப்பு
3. கார்த்திகை	-	ஆரல்
4. உரோகிணி	-	உருள், சகடு
5. மிருகசீரிடம்	-	மாழ்கு, மான்றலை
6. திருவாதிரை	-	யாழ், மூதிரை
7. புனர்பூசம்	-	கழை
8. பூசம்	-	கொடிறு
9. ஆயில்யம்	-	கவ்வை, அரவு
10. மகம்	-	கொடுநுகம்
11. பூரம்	-	கணை
12. உத்தரம்	-	மானேறு
13. அத்தம்	-	கைம்மீன், கை
14. சித்திரை	-	நெய்மீன், அறுவை
15. சுவாதி	-	விளக்கு
16. விசாகம்	-	சுளகு, முறம்
17. அனுடம்	-	பனை
18. கேட்டை	-	தழல், துளங்கொளி
19. மூலம்	-	குருகு
20. பூராடம்	-	முற்குளம்
21. உத்திராடம்	-	கடைக்குளம்
22. திருவோணம்	-	முக்கோல்
23. அவிட்டம்	-	பறவை, காக்கை
24. சதயம்	-	குன்று, செக்கு
25. பூரட்டாதி	-	முற்கொழுங்கால், நாழி
26. உத்திரட்டாதி	-	பிற்கொழுங்கால், முரசு
27. இரேவதி	-	தொழுபஃறி, தோணி

பிறை நாள் வரிசை

வடசொல்	-	தமிழ்
பிரதமை	-	சுறவம்
துவிதியை	-	கும்பம்

திருதியை	-	மும்மி
சதுர்த்தி	-	நான்மி
பஞ்சமி	-	ஐம்மி
சட்டி -		அறுமி
சப்தமி	-	எழுமி
அட்டமி	-	எண்மி
நவமி		தொண்மி
தசமி	-	பதின்மி
ஏகாதசி	-	பதினோரி
துவாதசி	-	பன்னீரி
திரயோதசி	-	பதின் மும்மி
சதுர்த்தசி	-	பதின் நான்மி
அமாவாசை	-	காருவா
பௌர்ணமி	-	வெள்ளுவா
சூரியகிரகணம்	-	கதிர்க் கோள்மறை
சந்திரகிரகணம்	-	நிலாக் கோள்மறை

விழாக்களின் பெயர்கள்

1. சித்திரா பெளர்ணமி - மேழுவெள்ளுவா
(பொன்னேர் விழா)
2. ஆடிப்பெருக்கு - கடகப் பெருக்கு
(புனல் விழா)
3. விநாயக சதுர்த்தி - பிள்ளையார் நான்மி
4. நவராத்திரி - ஒன்பதிரவு,
தொண்டிரா
விசயதசமி - வெற்றிப்பதின்மி
5. தீபாவளி - விளக்கணி விழா
6. கார்த்திகை தீபம் - அழல்அணிவிளக்கு
7. சமய விழாக்கள்
சிவராத்திரி - சிவனிரா
வைகுண்ட ஏகாதசி - மாலுலகுபதினோரி
கோகுலாட்பமி - ஆய்பாடி எண்மி
வரலட்சுமி விரதம் - திருமகள் நோன்பு
கிருட்டிணசயந்தி - கண்ணன் வெள்ளணி

இராமநவமி	-	இராமன் தொண்மி
கந்தர்சட்டி	-	கந்தன் அறுமி
8. சங்கராந்தி	-	பொங்கல் விழா
போகி	-	வேந்தன் நாள், காப்புகட்டு, கிணற்றுப்பொங்கல், மழைப்பொங்கல்
பெரும் பொங்கல்	-	கதிரவன் நாள், பெரும்பாளை
மாட்டுப் பொங்கல்	-	நிலவின் நாள், திருவள்ளுவர் நாள்
கரிநாள்	-	காணும் பொங்கல்

பிறமொழி இயற்பெயர் தமிழாக்கம் ஆடவர் பெயர்

வடமொழி	-	தமிழ்
அசோக்	-	இனியன்
அசோக்குமார்	-	இனியநம்பி
அண்ணாசாமி	-	அண்ணாத்துரை
அப்பாசாமி	-	அப்பாத்துரை
அர்த்தநாரீ கரன்	-	மங்கைபங்கன்
அருணகிரி	-	அண்ணாமலை
அருணாசலம்	-	அருண மலை
அருளானந்தம்	-	அருள்மகிழ்நன்
அழகர்சாமி	-	அழகப்பன்
அழகானந்தம்	-	எழிலின்பன்
அழகிரி	-	எழிலன், எழிற்குன்றன்
ஆதித்தன்	-	பகலோன், பரிதி
ஆனந்தராசன்	-	மகிழரசன், மகிழ்கோ
ஆனந்தன்	-	இன்பன், மகிழ்நன்
இரணியன்	-	பொன்னன்
இராசராசன்	-	மன்னர் மன்னன், கோவேந்தன்

உதயகுமார்	-	இளங்குமரன்	சக்கரபாணி	-	திருமால்
ஏகாம்பரன்	-	சிவபெருமான், அம்மையப்பன்	சந்தோசநாதன்	-	மகிழ்நன்
ஐயாசாமி	-	ஐயப்பன்	சகநாதன்	-	வையநம்பி
கண்ணுச்சாமி	-	கண்ணப்பன், கண்ணையன்	சங்கரலிங்கம்	-	சிவ(முதல்வ)ன்
கணபதி	-	பிள்ளையார்	சங்கரன்	-	இறையன், நல்லன்
கந்தசாமி	-	முருகன்	சச்சிதானந்தம்	-	மெய்யறிவின்பன்
கமலநாதன்	-	தாமரைநாயகன்	சண்முகநாதன்	-	ஆறுமுகநம்பி
கமலாகரன்	-	தாமரைமணாளன்	சண்முகம்	-	ஆறுமுகம்
கமலானந்தன்	-	பூமகிழ்நன்	சத்தியமூர்த்தி	-	மெய்யுரு, மெய்யுருவன்
கருணாகரன்	-	அருளாளன்	சத்தியராசு	-	மெய்யரசு
கருணாநிதி	-	அருட்செல்வன்	சத்தீசு	-	அம்மையப்பன்
கருணானந்தம்	-	அருளின்பன்	சதானந்தம்	-	நலமகிழ்நன்
கருணைப்பிரகாசம்	-	அருளொளி	சதானந்தன்	-	நான்முகன்
கலியாணசுந்தரன்	-	மணவழகன்	சந்திரசேகரன்	-	திங்களணி, மதிவாணன்
கலியாணராமன்	-	மணஎழிலன்	சந்திரவேல்	-	மதிவேலன்
கனகசபை	-	பொன்னம்பலம்	சந்திரன்	-	மதியன், நிலவன்
கனகராசன்	-	பொன்னரசன்	சபாநாதன்	-	அவைநம்பி
கனகராசு	-		சபாராசு	-	அம்பலவாணன்
காந்திமதிநாதன்	-	மதியொளி நம்பி	சபாரத்தினம்	-	மன்றமணி
காமராசு	-	அழகரசன்	சபாவேல்	-	வெற்றிவேலன்
கிருட்டிணசாமி	-	கண்ணையன்	சற்குணநாதன்	-	நற்குணநம்பி
கிருட்டிணன்	-	கண்ணன்	சனகராசு	-	வெற்றிவேலன்
குஞ்சிதபாதம்	-	ஆடலன், ஆடலடி	சாத்திரி	-	கலைஞன்
குணசேகரன்	-	பண்பாளன்	சாந்தாராமன்	-	அமைவழகன்
குமார்	-	குமரன்	சாம்பசிவன்	-	அம்மையப்பன்
குமாரசாமி	-	குமரப்பன்	சாம்ராசு	-	வேந்தன்
குருசாமி	-	குருவப்பன்	சாமிதுரை	-	ஐயாத்துரை
குருமூர்த்தி	-	ஆசாந்தோன்றல்	சாமிநாதன்	-	இறைக்குருவன்
கைலாசம்	-	வடமலை, வடமலையன்	சாமிவேல்	-	வேலையன்
கோதண்டபாணி	-	விற்கையன்	சிதம்பரம்	-	தில்லை
கோதண்டராம்	-	வில்லெழிலன்	சீநிவாசன்	-	திருவாணன்
கோதண்டராமன்	-	வில்லழகன்	சிவக்குமார்	-	சிவக்குமரன்
கோபாலசாமி	-	ஆவின் ஐயன், ஆவப்பன்	சிவச்சாமி	-	சிவநம்பி

சிவசாமி	-	சிவனப்பன்	ஞானகந்தரம்	-	அறிவுழகன்
சிவசுப்பிரமணியம்	-	சிவமுருகன்	ஞானசேகரன்	-	அறிவாளன்
சிவலிங்கம்	-	சிவனருள்	தங்கராசன்	-	பொன்னரசன்
சிவானந்தம்	-	சிவமகிழ்நன்	தட்சிணாமூர்த்தி	-	தென்னவன்
சிற்சபை	-	சிறற்றம்பலம்	தண்டபாணி	-	முருகன், திருமால்
சின்னசாமி	-	சின்னப்பன்	தணிகாசலம்	-	தணிகைவேல்
சீவரத்தினம்	-	மணிவாணன்	தம்புசாமி	-	தம்பையன்
சீவா	-	ஆதன்	தயாநிதி	-	அருட்செல்வன்
சீனிவாசன்	-	திருவாணன்	தர்மராசு	-	அறக்கோ (அறவரசு)
சுகானந்தம்	-	நல்லினியன்	தருமேசுவரன்	-	அறவாணன்
சுகுமார்	-	நற்குமரன்	தன்சேகரன்	-	திருச்சேரன், செல்வன்
சுந்தரம்	-	அழகன்	தனராசன்	-	வளங்கோ
சுந்தரமூர்த்தி	-	அழகுரு, அழகப்பன்	தியாகராசன்	-	கொடைவேந்தன், நாகவேந்தன்
சுந்தரராசன்	-	அழகரசன்	திரவியம்	-	செல்வம்
சுப்பராயன்	-	நல்லரையன்	திருவேங்கடசாமி	-	திருவேங்கடவன்
சுப்பிரமணியன்	-	முருகன்	தினகரன்	-	கதிரவன்
சுப்புராமன்	-	நல்லழகன்	துரைசாமி	-	துரையப்பன்
சுரேசு	-	வேந்தன்	துரைராசன்	-	துரையரசன்
சுரேசுகுமார்	-	இளவரசன்	துளசிராமன்	-	துழாய் அழகன்
சூரியன்	-	ஞாயிறு, பரிதி	தேவநேசன்	-	தேவநேயன்
சூரியநாராயண சாத்திரி	-	பரிதிமாற் கலைஞர்	தேவராசன்	-	விண்ணழகன், விண்ணொழிலன்
சூரியமூர்த்தி	-	ஞாயிற்றுருவினன், பரிதித்தோன்றல்	நடராசன்	-	கூத்தரசன், ஆடலரசன்
சூரியராசு	-	கதிரையன்	நந்தகுமரன், நவநீதகிருஷ்ணன்	-	திருமால்
செயக்குமார்	-	வெற்றிக்குமரன்	நவமணி	-	ஒன்பான்மணி, தொண்மணி
செயராசு	-	வெற்றிவேந்தன்	நாகசாமி	-	நாகப்பன்
செல்வராசன்	-	செல்வநம்பி	நாகரத்தினம்	-	நாகமணி
சேகர்	-	செல்வன்	நாகராசன்	-	நாகவரசன்
சோணாசலம்	-	அண்ணாமலை	நாராயணன்	-	திருமால்
சோமசுந்தரம்	-	மதியழகன்	நித்தியானந்தன்	-	நித்தலின்பன்
சௌந்தரராசன்	-	எழிற்கோ	நீலகண்டன்	-	நஞ்சுமிடற்றன், நஞ்சுண்டன்
ஞானசம்பந்தம்	-	அறிவுக்கொழுந்து			

பக்கிரிசாமி	- பிச்சையன், பிச்சையப்பன்	ரங்கதுரை	- அரங்கதுரை
பக்தவச்சலன்	- அடியார்க்கு நல்லான்	ரங்கநாதன்	- அரங்கநாயகன்
பகபதி	- சிவன்	ரங்கராசன்	- அரங்கவேந்தன்
பஞ்சமூர்த்தி	- ஐயப்பன்	ரத்தினகுமார்	- மணிக் குமரன்
பஞ்சாட்சரம்	- ஐந்தெழுத்தன்	ரத்தினசாமி	- மணியப்பன்
பத்மநாதன்	- தாமரைநாயகன்	ரத்தினம்	- மணியன்
பத்மநாயன்	- திருமால், மலர்வாணன்	ரமேசு	- அழகிய நம்பி
பரஞ்சோதி	- பேரொளி, பரஞ்சுடர்	ரமேசுபாபு	- அழகப்பன்
பலராமன்	- அடல்எழிலன்	ராசகுமார்	- இளவரசன்
பழநிசாமி	- பழநியப்பன்	ராசசேகரன்	- கோச்செல்வன்
பாககரன்	- பரிதி	ராசரத்தினம்	- மணியரசன்
பால்ராசு	- இளங்கோ	ராசராசன்	- மன்னர்மன்னன், கோவேந்தன்
பாலகிருட்டிணன்	- இளங்கண்ணன்	ராசாராமன்	- அரசெழிலன்
பாலச்சந்திரன்	- இளமதியன், இளநிலவன்	ராமச்சந்திரன்	- நிலவழகன்
பாலசுந்தரம்	- இளவழகு	ராமசாமி	- அழகப்பன்
பாலசுப்பிரமணியம்	- இளமுருகு	ராமசுப்பிரமணியன்	- எழில்வேலன்
பாலாசி	- வேங்கடவன்	ராமதுரை	- துரையழகன்
பிரகாசம்	- ஒளியன்	ராமநாதன்	- அழகிய நம்பி
பிரபாகர்	- எல்லாளன்	ராமமூர்த்தி	- எழிலுருவன்
பிரபாகரன்	- ஒளியவன்	ராமரத்தினம்	- மணியழகன்
பிரேம்குமார்	- அன்புக்குமரன்	ராமன்	- எழிலன்
பிரேமநாத்	- அன்பரசன்	ராமானந்தன்	- எழில்மகிழ்நன்
மகாதேவன்	- பெருந்தேவன்,	லோகநாதன்	- உலகநம்பி
மாதேவன்	- பெருவுடையான்	வல்லபன்	- வல்லவன்
மகேசுரன்	- மலையப்பன்	விசய்	- வெற்றி
மலைச்சாமி	- உளங்கவரழகன்	விசயகாந்த்	- வெற்றியழகன்
மனோகரன்	- மணியப்பன்	விசயகுமார்	- வெற்றிக் குமரன்
மாணிக்கசாமி	- மணிமொழி	விக	- வையலன்
மாணிக்கவாசகன்	- திருமேனி	வித்தியாசாகர்	- வெற்றிகள்
மூர்த்தி	- எழில்குமரன்	விநயத்தாசலர்	- பாழவகை
மோகன்குமார்	- கண்ணன்	விவேக	- அறிவுகள்
மோகனசுந்தரம்	- எழிற்கண்ணன்	விவேகானந்தன்	- அறிவின்பன்
மோகனராமன்	- தவமகிழ்நன்	விராசாமி	- வீரன், தீர்தவன்
யோகானந்தன்	- பெருநாயர்	வெங்கடாசலர்	- கோங்கடிகள்
ரகுவரன்	- அரங்கவையன்	வெள்ளியங்கிரி	- வெள்ளியங்கிரி
ரங்கசாமி			

சாந்தி	- மெல்லியல்	தனலட்குமி	- திருச்செல்வி,
சாருலதா	- எழிற்கொடி		செல்வத்திருமகள்
சாவித்திரி	- கலைஎழில்	திரிபுரசுந்தரி	- முப்புர எழிலி
சிங்காரி	- நல்லெழிலி	திலகா	- திருநுதல்
சித்ரா	- ஓவியள்	திவ்யா	- நேரிழை
சியாமளா	- கார்மேனி	தினகரசுந்தரி	- எழுகதிரழகி
சிவகாமசுந்தரி	- சிவநேயச்செல்வி	தீபா	- சுடரொளி
சிவகாமி	- சிவனருளி	நதியா	- ஆறணி
சுகந்தி	- மணத்தி	நிர்மலா	- மாசிலி
சுகாசினி	- இனவாணி	நீலாட்சி	- நீலக்கண்ணி
சுகுணசுந்தரி	- நற்குணவழகி	பகவதி	- இறைவி
சுகுணா	- நல்லியலி	பங்கசம்	- தாமரை
சுகுமாரி	- நற்செல்வி, நப்பசலை	பத்மபூசணி	- பூவணி, பூவரசி
சுகீலா	- நற்சாலி	பத்மம்	- தாமரை
சுகதா	- வெண்ணி	பத்மாட்சி	- தாமரைக்கண்ணி
சுந்தரவல்லி	- அழகுவல்லி	பத்மாசினி	- தாமரைச்செல்வி
சுந்தராம்பாள்	- அழகம்மை	பரமேசுவரி	- பேரிறைவி
சுந்தரி	- செல்வி, எழிலி	பரிபூரணி	- நிறைசெல்வி
சுப்புலட்குமி	- நல்லினி	பருவதபுத்திரி	- மலைமகள்
சுபா	- நல்லாள்	பல்லவி	- பூங்குமரி, இளங்குமரி
சுமதி	- நன்மதி, நல்லினி	பவுனாம்பாள்	- பொன்னம்மை
சுலட்சனா	- நல்லெழிலி	பாமா	- விறலி
சுலோசனா	- நக்கண்ணை, எழிற்கண்ணி	பார்வதி	- மலைமகள்
		பாலாம்பாள்	- இளஞ்செல்வி
சுவேதா	- நன்மொழி	பானுமதி	- கதிர்மதி
செகதாம்பாள்	- உலகநாயகி	பிரகதாம்பாள்	- பெருந்திருவாள்
செயந்தி	- வெற்றிச்செல்வி	பிரியா	- அன்புச்செல்வி
செயலட்குமி	- வெற்றித்திருமகள்	பிரீதி	- அன்புவாணி
செல்வராணி	- திருவரசி	பிரேமா	- அன்பரசி
சொர்ணலதா	- பொற்கொடி	புட்பவல்லி, புட்பா	- பூமகள்
ஞானம்	- அறிவு	புட்பராசம்	- பூவரசி
ஞானாம்பாள்	- அறிவம்மை	புட்பாவதி	- மலர்முகம், திருமகள்
தருமாம்பாள்	- அறமகள், அறச்செல்வி	மகாலட்குமி	- பெருந்திருமகள்

மகேசுவரி	- பெருவுடையாள்
மஞ்சளா	- மலர்மகள்
மதுராம்பாள்	- தேனம்மை
மயூரி	- மயிலம்மை, மயிலி
மரகதம்	- பச்சைமணி
மனோரமா	- மனத்தழகி
மாலா	- மலரெழிலி
மீனாகுமாரி	- மீனச்செல்வி
மீனாட்சி	- அங்கயற்கண்ணி
மீனாம்பாள்	- மீனம்மை
முத்துலட்சுமி	- முத்தம்மை
மோகனசுந்தரி	- மனங்கவர்செல்வி
மோனிகா	- மென்சாயலி
ரஞ்சனி	- இன்பவல்லி
ரஞ்சிதா	- இன்னெழிலி, இன்பெழில்
ரத்தினா	- செம்மணி
ரத்தினாம்பாள்	- செந்தாழை
ரதி	- மனச்செல்வி
ரம்பா	- எழிலி
ரமா	- பொலிவழகி
ராகினி	- ஆவலி
ராசம்	- அரசி
ராசம்மாள்	- அரசம்மை
ராசலட்சுமி	- அரசத்திருமகள்
ராசாத்தி	- திருமகள், திருவரசி
ராசேசுவரி	- இறையரசி
ருக்மணி	- வெண்பொன்னி
ரேணுகா	- எழிலி
ரேவதி, ரோசா	- முளரிமங்கை
லட்சுமி	- செல்வி, திருமகள்
லதா	- கொடி

லலிதா	- காமினி
லோகாம்பாள்	- உலகம்மை
விசயகுமாரி	- வெற்றிச்செல்வி
விசயராணி	- அரசமாதேவி
விசயா	- வாகைச்செல்வி
விசி	- வாகை
வித்யா	- கலைச்செல்வி
வேதவல்லி	- மறைக்கொடி

திருக்கோவில்களில் தமிழ்ச்சொற்கள்

வடமொழி	- தமிழ்
தேவத்தானம்	- தேவகம், திருக்கோவில்
உற்சவங்கள்	- திருவிழாக்கள், விழாக்கள்
நிர்வாக அதிகாரி	- ஆளுவ அலுவலர், செயல் அலுவலர், ஆள்வினைஞர்,
கர்ப்பகிரகம்	- கருவறை, உண்ணாழிகை
பூர்த்தி	- நிறைவு
ஆலய நிர்வாகிகள்	- கோவில் ஆளுவத் தலைவர்கள்
பசலி	- பயிராண்டு, வருவாய் ஆண்டு
பஞ்சாங்கம்	- ஐந்திறம்
பிரதோடம்	- மசண்டை
அமாவாசை	- காருவா
கார்த்திகை	- ஆரல், அறுமீன்
சட்டி	- அறமி
வசந்தோற்சவம்	- இளவேனில் விழா
முகூர்த்தம்	- முழுத்தம்
மிதுன லக்கனம்	- ஆடவையோரை
சித்திரா பெளர்ணமி	- மேழ மதியம், மேழ வெள்ளுவா

அக்னி நட்சத்திரம் ஆரம்பம்	- கத்தரித்துவக்கம், எரிநாள் தொடக்கம்	சரசுவதி பூசை	- கலைமகள் பூசை, நாமகள் வழிபாடு
சீதகும்பம்	- குளிர்கும்பம், தண்குடம்	ஆயுத பூசை	- கருவிப்பூசை
நடராசர் அபிசேகம்	- நடவரசு திருமுழுக்கு, ஆடலரசு திருமுழுக்கு	சூரசம்கார உற்வசக் காப்புக்கட்டு	- சூர்தடி விழாக் காப்புக் கட்டு
கவாமி தீர்த்தம்	- இறைத் தூநீர்	கந்த சட்டி	- கந்தர் அறுமி
வசந்தோற்வசத்துவச ஆரோகணம்	- இளவேனில் விழாக் கொடியேற்றம்	திருக்கல்யாணம்	- திருமணம்
சிரீதேவசேனா அம்மன்	- திருத்தெய்வயானை - திருமணம் திருக்கல்யாணம்	திருக்கார்த்திகை உற்சவக் காப்புக்கட்டு	- திருஆரல் விழாக் காப்புக்கட்டு
விருச்சிக லக்னம் சிரீவள்ளி	- நளியோரை - திருவள்ளி	பரணிதீபம் போதயான	- தாழி விளக்கு - போதயானக் காருவா
ரதாரோகணம்	- தேர் ஏற்றம்	அமாவாசை சுப்ரமண்ய சட்டி	- முருக அறுமி
துவச அவரோகணம்	- கொடி இறக்கம்	சம்பா சட்டி	- சம்பா அறுமி
கும்பாபிடேகம்	- குடமுழுக்கு	தனுர் பூசை ஆரம்பம்	- சிலைப்பூசைத் தொடக்கம்
வருடாபிடேகம்	- ஆட்டைத் திருமுழுக்கு	நடராசர் ஆருரத்தரா அபிடேகம்	- அம்பலவாணர் மூதிரைத் திருமுழுக்கு
அன்னாபிடேகம்	- சோற்றுத்திருமுழுக்கு	போகிப் பண்டிகை	- வேந்தன் திருநாள், வேந்தன் விழா
லட்சார்ச்சனை ஆரம்பம்	- இலக்க வழிபாட்டுத் தொடக்கம்	இரவு தனுர்பூசை	- இரவு சிலைப்பூசை நிறைவு
சனிப்ரதோடம்	- காரி மசண்டை	சங்கராந்தி	- பொங்கல் பண்டிகை
கன்னிமார் பூசை	- கன்னிமார் பூசை	கிராம சாந்தி	- ஊரமைதி
மகாபிடேகம்	- பெருமுழுக்கு	துவச ஆரோகணம்	- கொடி ஏற்றம்
விநாயக சதுர்த்தி	- மூத்த பிள்ளையார் நாள்	மேச லக்னம்	- மேழ பிறப்பு ஒரை
போதாயன்	- மூதிரை	முகூர்த்தம்	- முழுத்தம்
மகாளய அமாவாசை	- காருவா	மகாசிவராத்திரி	- சிவனார் பேரிரவு, சிவனிரா
கேதாரகௌரிவிரதம்	- மலைமகள் நோன்பு		
நவராத்திரி ஆரம்பம்	- தொள்ளிரவுத் தொடக்கம்		

உற்சவ துவச ஆரோகணம்	- விழாக் கொடி ஏற்றம்	கசேந்திர மோட்சம்	- வேழவேந்த வீடு
ரிசப லக்னம்	- விடைபிறப்போரை	சர்வபீடம் ஏகாதசி	- அனைத்து வீடுமப் பதினொரமை
யுகாதி பண்டிகை	- தெலுங்கு ஆண்டுப் பிறப்பு	பிரம்மோற்சவ கிராம சாந்தி	- பெருவிழா ஊரமைதி
சாதாரண வருடப் பிறப்பு	- ஆண்டுப் பிறப்பு	பாரிவேட்டை	- பரிவேட்டை
சிரீவைணவம் ஏகாதசி	- திருமாலியம் பதினொரமை	பேஷ்கார், மணியம்	- செல்பணியார், பெருங்கேள்வி, மணியம்
சைத்ரோற்சவம் கிராமசாந்தி	- மேழவிழா ஊரமைதி	காரியத்தர்	- கருமத்தலைவர்
சர்வ ஏகாதசி	- அனைத்துப் பதினொரமை	மூலத்தானம்	- கருஇடம், மூலத்தாவு, கருவறை
சித்ரா பெளர்ணமி	- மேழ மதியம், வெள்ளுவா	சந்நிதி	- திருமுன்
சர்வசமய ஏகாதசி	- அனைத்துச் சமயப் பதினொரமை, அனைத்து மதப் பதினொரமை	பிரகாரம்	- திருச்சுற்று
பாஞ்சராத்ரம்	- பாஞ்சராத்திரி	யாத்திரிகர்	- திருவழிப்போக்கர், வழிப்போக்கர்
சிரீகண்ணபிரான் சிரீசயந்தி	- கண்ணன் பிறப்புத் திருநாள்	உபநயனம்	- பூணூல் சடங்கு
நவராத்திரி பூசை ஆரம்பம்	- தொள்ளிரவுப் பூசைத் தொடக்கம்	பஞ்சாமிர்த அபிடேகம்	- ஐயமுதத் திருமுழுக்கு
விசயதசமி	- வெற்றிப் பதினமி	தீர்த்த அபிடேகம்	- திருப்புனலாட்டு
உத்தான் ஏகாதசி	- ஆரல்வெண்பக்கப் பதினொரமை	பால் அபிடேகம்	- பால் முழுக்கு
விட்ணுதீபம்	- திருமால் விளக்கு	அட்டோத்திர அர்ச்சனை	- நூற்றெட்டு வழிபாடு
பரமபத சொர்க்க வாசல் திறப்பு	- பரமபத உவணை வாயில் திறப்பு	சகஸ்ரநாமம்	- ஆயிரப்பெயர்
		கௌபீனம்	- நீர்ச்சீலை, குளிச்சீலை, தாய்ச்சீலை
		தீபாராதனை	- விளக்கு வழிபாடு
		ராச அலங்காரம்	- அரசக்கோலம், அரசப்புனைவு
		நைவேத்தியம்	- காணிக்கை, படைப்பு, படையல்
		சாயரட்சை	- மாலைப்பூசை
		அர்ச்சகர்	- பூசகர், போற்றியர்
		தரிசனம்	- காண்பு, காட்சி
		பிரசாதம்	- அருட்கொடை, திருச்சோறு

தெய்வப் பெயர் மாற்றம்

சிவன் பெயர்கள்

சமற்கிருதம்	- தமிழ்
பத்தவற்சலன் (பக்தவத்சல)	- அடியார்க்குநல்லான்
சாம்பசிவன், சாம்பமூர்த்தி	- அம்மையப்பன்
ஈசுவரன் (ஈசுவர)	- உடையான்
சகதீசுவரன், சகதீசன்	- உலகுடையான்
ஏகாம்பரன்	- ஒருமாவன்,
ஏகாம்பரநாதன்	- ஒருமாவடியான்
அட்சயன்	- கேடிலி
சுந்தரன்	- சொக்கன்
மாதுருபூதம் (மாத்ருபூத)	- தாயுமானவன்
சுயம்பு	- தான்தோன்றி
குஞ்சித பாதம்	- தூக்கிய திருவடி
தட்சிணாமூர்க்கதி	- தென்முக நம்பி
நடராசன்	- நடவரசன்
வன்மீகநாதன்	- புற்றிடங்கொண்டான்
மகாதேவன்	- பெருந்தேவன்
பிருகதீசுவரன், மகேசுவரன்	- பெருவுடையான்
அர்த்தநாரி, அர்த்தநாரீசுவரன்	- மங்கை பங்கன், மாதொருபாகன்
கலியாணசுந்தரன்	- மணவழகன்
மார்க்சகாயன்	- வழித்துணையான்

சிவை பெயர்கள்

அம்பா	- அம்மை
அபிராமி, சுந்தரராம்பா, சௌந்தரரம்பிகை	- அழகம்மை
வாமி	- இடவி
ஈசுவரி	- உடையாள்
சுகதாம்பா	- உலகம்மை
அகிலாண்டேசுவரி	- உலகமுழுதுடையாள்

மீனாட்சி	- சுயற்கண்ணி
காமாட்சி	- காமக்கண்ணி
விசாலாட்சி	- தடங்கண்ணி
நீலாம்பா, நீலாம்பிகை	- நீலம்மை
பார்வதி	- மலைமகள்

திருமால் பெயர்கள்

ரங்க(ன்)	- அரங்கன்
ரங்கநாத(ன்)	- அரங்கநம்பி
சகநாதன்	- உலகநம்பி
கோபால(ன்)	- கோவலன்
மகாவிட்ணு	- பெருமால் - பெருமாள்
விட்ணு	- விண்டு

கடவுள் பெயர்கள் (பொது)

சாமி	- ஆண்டவன்,
கர்த்தா	- இயற்றியான்
பகவான், பகவத்	- பகவன், பகவான்
பரஞ்சோதி	- பரஞ்சுடர்

இடப்பெயர் மாற்றம்

அருணாசலம்	- அருணமலை - அண்ணாமலை
மத்தியார்ச்சுனம்	- இடைமருதூர்
பட்சிதீர்த்தம்	- கழுக்குன்றம் (கழுகுக்குன்றம்)
சிதம்பரம்	- சிற்றம்பலம், தில்லை
சிரீரங்கம்	- திருவரங்கம்
சம்புகேசுவரம்	- திருவானைக்கா
சம்புத்தீவம்	- நாவலந்தீவம்
விருத்தாசலம்	- பழமலை (முதுகுன்றம்)
இமாலயம், இமயம்	- பனிமலை
பாடலிபுரம்	- பாதிரிபுரம்

அவிநாசி	- புக்கொளியூர்
மேரு (பர்வதம்)	- பொன்மலை
கனகசபை	- பொன்னம்பலம்
மாயூரம் (மாயவரம்)	- மயிலாடுதுறை
வேதாரணியம்	- மரைக்காடு

வைத்தீசுவரன் கோவில்	- வினைதீர்த்தான் கோவில் (புள்ளிருக்கு வேளூர்)
சுவேதவனம்	- வெண்காடு
புட்பவனம்	- பூங்காடு
கைலாசம் (கைலாயம்)	- வெள்ளிமலை
சம்புத்தீவு	- நாவலம்பொழில்
மாயவரம், மாயூரம்	- மயிலாடுதுறை
திண்டிவனம்	- புளியங்காடு
பிரகதீசுவரர்	- பெருவுடையார்
பவலாடதீசுவரர்	- பிறவிமருந்திறைவர்
பஞ்சநதீசுவரர்	- ஐயாறுர்
வன்மீகநாதர்	- புற்றிடங்கொண்டார்
சங்கமேசுவரர்	- கூடுதுறையார்
விசாலாட்சி	- தடங்கண்ணி
ரௌத்ரதூர்கா	- எரிசினக்கொற்றுவை
இருதயாலீசுவரர்	- மனக்கோயில் ஈசர்
அர்த்தநாரீசுவரர்	- மாதொருபாகன்

நாட்டியம்

இணைக்கை வகை - 15

1. அஞ்சலி	- சும்பிடல், வணக்கம்
2. புட்பாஞ்சலி	- மலர்ப்படையல்
3. பதுமாஞ்சலி	- தாமரைக்கை
4. கபோதம்	- புறாக்கை
5. கற்கடகம்	- நளிக்கை
6. கவத்திகம்	- மங்கலச்சதுரம்
7. கடகாவர்த்தம்	- வளைவுக்கை
8. நிடதம்	- முட்டிக்கை
9. தோரம்	- தோரணக்கை
10. உற்சங்கம்	- அணைவுக்கை
11. புட்பப்புடம்	- மலர்க் கூடை
12. மகரம் (உச்சிதம்)	- சுறவுக்கை
13. சயந்தம்	- வெற்றிக்கை - காதற்கை

14. அபயவர்த்தம்	- அடைக்கலம்
15. வர்த்தமானம்	- முட்டுக்கை

இணையா வினைக்கை வகை - 33

ஒற்றைக்கை (பிண்டி)

1. பதாக்கை	- கொடி
2. திரிபதாக்கை	- முக்கொடி
3. தூபம்	- விளக்கு
4. அராளம்	- ஆசைக்கை
5. இளம்பிறை	- பிறைக்கை
6. சுகதுண்டம்	- கிளிமூக்கு
7. முட்டி	- முட்டிக்கை
8. கடகமுகம்	- நளிமுகம்
9. சூசிக்கை	- ஊசிக்கை
10. பதுமகோசிகம்	- தாமரை மொட்டு
11. காங்கூலம்	- உண்டைக்கை
12. கபித்தம்	- விளாங்கனிக்கை
13. தனுசு	- விற்பிடி
14. குடங்கை	- உட்குழிக்கை
15. அலாபத்திரம்	- அலர்தாமரை
16. பிரமரம்	- சுரும்பர்
17. தாம்பிரசூடம்	- சேவற்கொண்டை
18. பசாசம்	- பேய்க்கை
19. கத்தரிக்கை	- கத்திரிக்கை
20. முகுளம்	- முகுளமொட்டு
21. பிண்டி	- சேர்ப்பு
22. தெரிநிலை	- விரிநிலை
23. மெய்ந்நிலை	- நிமிரல்
24. உன்னம்	- ஒதிமம்
25. மண்டலம்	- வட்டிப்பு
26. சதுரம்	- சதுரம்
27. மிருகசிரசு	- மாந்தலை
28. சங்கு	- வளை
29. வண்டு	- பூவண்டு
30. இலதை	- படர்கொடி
31. கபோதம்	- புறா
32. வலம்புரி	- வலம்புரிச்சங்கு
33. மகரமுகம்	- சுறவமுகம்

கூட்டிணைப்பு - ADDENDUM (விடுபட்ட பிற சொல்லாட்சிகள்)

கடதாசி *kada-tāsi*, பெ. (n.) விளையாட்டுச் சீட்டு; playing-cards. "அவன் கடதாசியாடுகிறான்."

[Port. cartaz > த. கடதாசி.]

கிருகசுவரம் *kirukaśsuvaram*, பெ. (n.) எடுப்புப்பண்ணோசை; initial note of a melody type.

[Skt. grha+svara > த. கிருகசுவரம்.]

கிருகசுதி *kirukaśuti*, பெ. (n.) இல்லத்தரசி; married woman.

[Skt. grha+stha > த. கிருகசுதி.]

கிரகணி-த்தல் *kirakani-*, செ.கு.வி. (v.t.) 1. கோள் பிடித்தல்; to eclipse. 2. உறிஞ்சுதல்; to seize grasp.

[Skt. grhana > த. கிரகணி-.]

கிரமி *kirami*, பெ. (n.) 1. ஒழுங்காய் நடப்பவன்-ள்; well behaved person. 2. சமய ஒழுக்க விதிப்படி நடப்பவன்-ள்; one who conforms to orthodox rules of conduct.

[Skt. krama > த. கிரமம் > கிரமி.]

கிரகபலம் *kirakapalam*, பெ. (n.) கோளின் ஆட்சிச் செல்வாக்கு; planetary influence.

[Skt. graha+bala > த. கிரகபலம்.]

கிரகபுடம் *kirakapuḍam*, பெ. (n.) பிறப்பியத்தில் கோள்களின் நிலையை வரையறுக்கை; determining the correct position of planet at the time of one's birth.

கிரகவக்கிரம் *kirakavakkiram*, பெ. (n.) கோள் பின்னோக்கிச் செல்லும் நிலை; retrogression of planet.

[Skt. grha+vakra > த. கிரகவக்கிரம்]

காசா *kāśa*, பெ. (n.) சுமார் பதினாறு ஆண்டாகும் பொழுது குதிரைப் பற்களிலேற்படுங் கருஞ்சிவப்பு நிறம் (அசுவசா. 6); deep red colour of the teeth of horses when they are sixteen years old.

கும்பாபிடேகம் *kumbābidēgam*, பெ. (n.) கோயிலில் நிறுவவதற்கும், தூய்மை செய்வதற்குமுரிய குடமுழுக்குச் சடங்கு; ceremony of consecration or purification in a temple.

த.வ. குடமுழுக்கு

[Skt. kumbha+abhi-sēka > த. கும்பாபிடே கம்.]

கோசணை *kōśanai*, பெ. (n.) பேரொலி (பிங்.); loud noise, tumult, roar.

[Skt. ghōsanā > த. கோசணை.]

சகசம் *śakaśam*, பெ. (n.) 1. கூடவண்டானது (சி.சி.3:4, சிவாக்.); concomitant. 2. இயல்பு; nature.

[Skt. saha-ja > த. சகசம்.]

தகன் *tagan*, பெ. (n.) 1. தீ; fire. 2. பூரான்; a centipede.

[Skt. dahana > த. தகன்.]

தஞ்ஞன் *taññan*, பெ. (n.) அறிஞன்; (யாழ். அக.); wise man.

தண்டதாசன் *tantatācan*, பெ. (n.) அடிமை (யாழ். அக.); slave.

[Skt. danda+dāsa > த. தண்டதாசன்.]

தண்டபாலன் *tantapālan*, பெ. (n.) வாயிற் காப்போன்; gate-keeper.

தபோதனி *tapōtani*, பெ. (n.) முனிவன் (யாழ். அக.); sage, anchorite.

[Skt. tapōdhana > த. போதனி.]

தமகன் *tamagan*, பெ. (n.) கொல்லன் (யாழ். அக.); smith.

[Skt. dhamaka > த. தமகன்.]

தயிலி *tayili*, பெ. (n.) பண்பை; purse, pouch. ரூபாயை.....தயிலியில் போட்டுக் கட்டி (P.T.L. 176)

[U. thaili > த. தயிலி]

தர்பாறு *tarpāru*, பெ. (n.) தர்பார் எனும் இராகவகை; (பரத. ராக. 104) a specific melody-type.

தர்மபத்தர் *tarmapattar*, பெ.(n.) அறமுறை உசாவல் செய்வோர்; officer in charge of the administration of charities.

தாசிகம் *tāsigam*, பெ. (n.) அடிமைத்தனம்; slavery (Pond.)

[Skt. *dāsyā* > த. தாசிகம்.]

தாதிரி¹ *tātiri*, பெ. (n.) கொடையாளி; (யாழ். அக.) donor.

[Skt. *dātr* > த. தாதிரி.]

தாதுமான் *tādumān*, பெ. (n.) 344 (சிகரங்களை) முகடுகளையும் 44 மேனிலைக் கட்டுகளையுமுடைய கோயில் (சக்கிரநீதி 230); temple with 344 towers and 44 storeys.

[Skt. *dhātumān* > த. தாதுமான்.]

தாதூராகம் *tadurāgam*, பெ.(n.) காவிக்கல் (கம்பரா. வரைக்காட்.44); red ochre.

தாமதி-த்தல் *tāmati-*, 11 செ.கு.வி. (v.i.) தங்குதல்; to stay. "அந்த ஊரில் இரண்டு நாள் தாமதிப்பேன்" (இ.வ.)

தார்ச்சூடன் *tārcūdan*, பெ. (n.) கீலெண்ணெயி லிருந்து செய்யப்பட்டுச் சூடன் போன்ற பண்டம்; naphthalene ball.

த.வ. சூடன் குண்டு

தீட்சம் *tiśam*, பெ. (n.) நிகழ்வனவற்றை வெறுப்பின்றி நுகர்தல் (யாழ். அக.); experiencing without aversion whatever happens.

தீபாதனம் *dipātanam*, பெ.(n.) ஓக வகை; a yogic posture.

[Skt. *dipāsana* > த. தீபாதனம்.]

தீர்க்கன் *dikkan*, பெ.(n.) முற்காண்பறிவன்; முற்காணி (தீர்க்கதரிசி); prophet. "தீர்க்கருரை நாடி யறியார் பலர்" (இரட்சணிய பக்.51)

[Skt. *dirgha* > த. தீர்க்கன்.]

துகிரிகை *tukirigai*, பெ.(n.) எழுதுகோல்; writing material

துச்சம் *tuccam*, பெ.(n.) இழிவு; low mean habit.

துர்வியாதி *turviyādi*, பெ.(n.) கெட்ட நடத்தையால் உண்டாகும் நோய்; venereal disease.

துரு *turu*, பெ. (n.) வேதம் முதலியன ஓதும் சந்தவகை; recital of a vēdic text, etc. by a disciple following his preceptor's lead. "சாகையிலும் கற்பத்திலும் கணத்திலுந் துருச்சொல்லி" (தெய்வச். விறலிவிடு. 243).

துர்மார்க்கம் *tur-mārkkam*, பெ.(n.) தீயவழி; ill way.

[Skt. *dur-mārga* > த. துர்மார்க்கம்]

துமகேது *tūmakēdu*, பெ.(n.) விண்வீழ் கொள்ளி; comet, falling-star.

துமியம் *dūmiyam*, பெ.(n.) புகை; smoke.

[Skt. *dhūmya* > த. துமியம்]

தேக்சா² *tēkśā*, பெ.(n.) வாய்கன்றகுடம்; broad vessel.

[U. *tēks* > த. தேக்சா.]

தேகாந்தம் *tēgāndam*, பெ.(n.) உடலின் இறுதி சாவு; death.

தைலி¹ *taili*, பெ.(n.) பணப்பை; money bag.

[Skt. *thaili* > த. தைலி]

நக்கல் *nakkal*, பெ.(n.) பகடி, ஏகடியம்; redicule.

[Arb. *naqqāl* > த. நக்கல்.]

நமசிவாய *namasivāya*, பெ.(n.) ஐந்தெழுத்து மந்திரம்; the five sacred syllables of saivites.

[Skt. *namaś-śivāya* > த. நமசிவாய.]

நயனதீட்சை *nayanatitcai*, பெ. (n.) அருணோக்க நோன்புறுதி; generosity ceremonial fast.

[Skt. *nayana-diksā* > த. நயனதீட்சை.]

நரசிங்கம் *naraśingam*, பெ.(n.) மாந்தாரி; incarnation of vishnu in the form of lion and man.

நவக்கிரகம் *nava-k-kiragam*, பெ. (n.) தொண்கோள்; nine planets

[Skt. *nava-graha* > த. நவக்கிரகம்.]

நவம் *navam*, பெ. (n.) ஒன்பது, தொண்டு; nine.

[Skt. *nava* > த. நவம்.]

நாகுக்கு *nāśū-k-ku*, பெ.(n.) நயத்திறம்; nice and talented approach.

[U. *nāzūk* > த. நாகுக்கு.]

நாத்திகன் *nāttigan*, பெ.(n.) இறை மறுப்பாளன் நம்பா மதத்தன்; atheist.

[Skt. *nāstika* > த. நாத்திகன்.]

நாதன் *nādan*, பெ. (n.) 1. தலைவன்; headman. 2. முனிவன்; sage. 3. கடவுள்; god. 4. கணவன்; husband.

[Skt. *nātha* > த. நாதன்.]

நாதசுவரம் *nādaśuvaram*, பெ.(n.) பெரு வங்கியம்; ஓலகம்; a musical wind instrument.

த.வ. ஓலகம்

[Skt. *nad-śvara* > த. நாதசுவரம்.]

நாதி *nādi*, பெ. (n.) 1. உறவினன்; relative. 2. பேணுநன்; care taker.

[Skt. *nāti* > த. நாதி.]

நாமா *nāmā*, பெ.(n.) ஆவணம்; document.

[U. *nāma* > த. நாமா.]

நாவி *nāvi*, பெ.(n.) கொப்பூழ்; navel.

[Skt. *nābhi* > த. நாவி.]

நாவிதன் *nāvidan*, பெ.(n.) முடி திருத்தாளன் மழிக்குநன்; barbar.

[Skt. *nāvita* > த. நாவிதன்.]

நித்தியானந்தன் *nittiyānandan*, பெ.(n.) நீமெகிழ்நன்; an happy person for ever.

[Skt. *nity-ā-nanda* > த. நித்தியானந்தன்]

நீதிபதி *nīdipadi*, பெ.(n.) நயனகர்; அறமன்ற நடுவர்; judge.

[Skt. *niti-bati* > த. நீதிபதி.]

பசு *paśu*, பெ.(n.) 1. ஆ; cow. 2. எருது; ox. 3. விடையோரை; rishaba. 4. வேள்விவிலங்கு; animal meant for sacrifice.

[Skt. *paśu* > த. பசு.]

பசுபதி *paśupadi*, பெ. (n.) சிவன்; God.

[Skt. *paśu-pati* > த. பசுபதி.]

பண்டிதன் *paṇḍiḍan*, பெ.(n.) 1. புலவன்; scholar. 2. மருத்துவன்; doctor.

[Skt. *paṇḍita* > த. பண்டிதன்.]

பத்தினி *pattini*, பெ.(n.) கற்புக்கரசி கற்புடையாட்டி; a chaste woman.

பத்மநாபன் *padmanāpan*, பெ.(n.) உந்தித் தாமரையான்; Vishnu

பத்மபூசன் *padmapūśan*, பெ. (n.) அரசு தரும் விருதின் பெயர் - தாமரை நல்லணி; padmabushan-an award given by Govt. of India.

[Skt. *padma-būshan* > த. பத்மபூசன்.]

பத்மவிபூசன் *padmavāpūśan*, பெ.(n.) அரசு தரும் விருதின் பெயர் - தாமரை எழிலணி; a higher award given by Govt. of India.

[Skt. *padma-vi-būshan* > த. பத்மவிபூசன்.]

பத்மசிரி *padmaśiri*, பெ.(n.) அரசு தரும் விருதின் பெயர் - தாமரைத் திரு; award given by Government.

[Skt. *padma-sri* > த. பத்மசிரி.]

பயம் *payam*, பெ.(n.) அச்சம்; fear.

[Skt. *bhaya* > த. பயம்.]

பர்பி *parpi*, பெ.(n.) தெங்கின்மா; a sweet.

[U. *bar-fi* > த. பர்பி.]

பரிசோதனை *pariśōdanai*, பெ.(n.) நன்கு ஆராய்கை; நெடுநோட்டம்; check up.

பரிட்சை *pariśai*, பெ. (n.) 1. தேர்வு; examination. 2. ஆய்வு; test. 3. ஆராய்ச்சி; investigation.

[Skt. *parikṣa* > த. பரிட்சை.]

பலூன் *palūn*, பெ.(n.) ஊதுபை, காற்று மூட்டை;
balloon.

[E. balloon > த. பலூன்.]

பன் *pan*, பெ.(n.) மாவினால் செய்த பண்டம்; bun.

த.வ. வள்ளப்பம்

பாக்கியசாலி *bākki-yā-sāli*, பெ. (n.)
நல்வினையாளன்; a lucky person.

த.வ. பேற்றாளன்

பாண்டித்தியம் *paṇḍi-t-tiyam*, பெ.(n.)
கல்வித்திறம்; erudite scholarship.

பிச்சை *piccai*, பெ.(n.) இரப்புணவு; taking alms.

[Skt. bhiksā > த. பிச்சை.]

பிசாக *piśāsu*, பெ.(n.) பேய்; devil, ghost.

[Skt. piśaca > த. பிசாக.]

பிதா *pidā*, பெ.(n.) 1. தந்தை; father. 2. கடவுள்;
god.

பிதிர் *pidir*, பெ.(n.) இறந்த ஈன்றோர் ஆதன்;
souls of the deceased ancestors.

பிரபாகரன் *pirabākaraṇ*, பெ. (n.) 1. கதிரவன்;
sun. 2. நெருப்பிறை; God of fire.

[Skt. prabhākara > த. பிரபாகரன்.]

பிரமரிசி *pirama-risi*, பெ.(n.) பார்ப்பனமுனிவன்;
a brahmin priest.

[Skt. brahna-rsi > த. பிரமரிசி.]

பிராணி *pirāṇi*, பெ.(n.) உயிரி; animal.

[Skt. prāṇin > த. பிராணி.]

பீதி *pīti*, பெ.(n.) அச்சம், விதிர் விதிப்பு; sudden
fear.

[Skt. bhiti > த. பீதி.]

புகார் *pugār*, பெ. (n.) 1. பெருங்கூச்சல்; loud
noise. 2. குறையீடு; report.

புண்ணியம் *punniyam*, பெ.(n.) 1. அறம்; virtue.
2. நல்வினைப் பயன்; effect of virtue.

[Skt. punya > த. புண்ணியம்.]

புத்தி *putti*, பெ.(n.) கரணியம் கர்ணும் அறிவு;
rational thinking.

[Skt. buddhi > த. புத்தி.]

புரட்டாசி *purattāci*, பெ.(n.) கன்னிமாதம்;
name of a month.

[Skt. prōsthapada > த. புரட்டாசி.]

பூ *pū*, பெ.(n.) பிறப்பு; birth.

[Skt. bhū > த. பூ.]

பூமத்தியரேகை *pūmattiyarēgai*, பெ.(n.)
நண்ணிலக்கோடு; equator.

[Skt. bhū-madgya-rēkha > த. பூமத்தியரேகை.]

பெட்ரோல் *petrōl*, பெ.(n.) கன்னெய்; petrol.

[E. petrol > த. பெட்ரோல்.]

பெல்ட் *pelt*, பெ. (n.) 1. வார்; waist-band.
2. அரைக்கச்சை; strap of leather.

[E. belt > த. பெல்ட்.]

பெனாயில் *penāil*, பெ. (n.) அழுக்கு நீக்கியாகப்
பயன்படும் ஒருவகை நெய்மி; an oil
substance.

[E. phenol > த. பெனாயில்.]

மக்கர் *makkar*, பெ.(n.) இடக்கு, இடைஞ்சல்;
rudeness.

[Ar. makr > த. மக்கர்.]

மகம்மது *magammadu*, பெ.(n.) புகழாளி; a
respectable epithet in Islam.

[Ar. muhammad > த. மகம்மது.]

மஞ்சளா *mañjulā*, பெ. (n.) அழகி, எழிலி;
beautiful woman.

[Skt. mañjula > த. மஞ்சளா.]

மண்டுகம் *maṇḍugam*, பெ.(n.) தவளை; frog.

[Skt. maṇḍūka > த. மண்டுகம்.]

மயினா *mayānā*, பெ.(n.) நாகணவாய்ப்புள்;
maina bird.

[U. myna > த. மயினா.]

மார்க்கடம் *markkadam*, பெ.(n.) குரங்கு;
monkey.

[Skt. markata > த. குரங்கு.]

மரியாதை *mariyāḍai*, பெ. (n.) நன்மதிப்பு, மதிப்புரவு; respect.

[Skt. *maryādā* > த. மரியாதை.]

மனோரமா *manōramā*, பெ. (n.) மனவெழிலி; a proper name.

[Skt. *manō-ramā* > த. மனோரமா]

மிட்டாதார் *mittātār*, பெ. (n.) நிலக்கிழார்; land lord.

[H. *miṭṭhā-dhār* > த. மிட்டாதார்.]

மிதவாதி *mitavādi*, பெ. (n.) மென்போக்காளன்; moderate person.

[Skt. *mita-vādi(n)* > த. மிதவாதி.]

முசாபர் *muśabar*, பெ. (n.) 1. பயணி; traveller.
2. சுற்றுச் செலவு; tour.

மூலாதாரம் *mūlādāram*, பெ. (n.) அடிப்படை; basis, fundamental.

[Skt. *mūlādāra* > த. மூலாதாரம்.]

யாகசாலை *yāgaśalai*, பெ. (n.) வேள்வி மண்டபம்; sacrificial hall.

[Skt. *yāga-śālā* > த. யாகசாலை.]

ரங்கநாதன் *raṅganādan*, பெ. (n.) அரங்கநம்பி (பிங்.); a proper name.

[Skt. *raṅga-nātha* > த. ரங்கநாதன்.]

ரசம் *rasam*, பெ. (n.) தெளிசாறு, சாறு; juice.

[Skt. *rasa* > த. சாறு.]

ரசீது *raśedu*, பெ. (n.) பற்றுச்சீட்டு; receipt.

[Skt. *rasid* > த. ரசீது.]

ரட்சகன் *raṭcagan*, பெ. (n.) பாதுகாப்பாளன், புரவலன்; patron.

[Skt. *raksaka* > த. ரட்சகன்.]

ரணம் *raṇam*, பெ. (n.) புரைக்காயம்; deep sore.

[Skt. *vraṇa* > த. ரணம்.]

ரணவைத்தியம் *raṇa-vaidyam*, பெ. (n.) அறுவைப்பண்ணுவம்; surgery.

[Skt. *vraṇa-vaidya* > த. ரணவைத்தியம்.]

ரவாலட்டு *ravāladḍu*, பெ. (n.) நொய்யுலட்டு; a sweet.

[H. *ravā* + Skt. *ladḍu* > த. ரவாலட்டு]

ராக்கெட் *rākkeṭ*, பெ. (n.) ஏவுகணை; rocket.

[E. *rocket* > த. ராக்கெட்.]

ராகு *rāgu*, பெ. (n.) கருங்கோள்; rāgu.

[Skt. *rāhu* > த. ராகு.]

ரிசபம் *risapam*, பெ. (n.) எருது, காளை; ox.

[Skt. *rsabha* > த. ரிசபம்.]

ரேடியோ *rēdiyō*, பெ. (n.) வானொலி; radio.

[E. *radio* > த. ரேடியோ.]

ரோசா *rōśā*, பெ. (n.) முளரி; rose.

[Latin. *rosa* > த. ரோசா.]

வங்கி *vaṅgi*, பெ. (n.) வைப்பகம்; bank.

[E. *bank* > த. வங்கி.]

வசனம் *vasanam*, பெ. (n.) 1. உரை; prose.
2. உரையாடல்; dialogue

[Skt. *vacana* > த. வசனம்.]

வதந்தி *vadandi*, பெ. (n.) அலர், பொய்ப்பரப்பு; rumour.

[Skt. *vadanti* > த. வதந்தி.]

வரதட்சணை *varadaṭṭṇai*, பெ. (n.) மாப்பிள்ளைக் கட்டணம்; dowery.

[Skt. *vara-dakṣiṇā* > த. வரதட்சணை.]

வராகம் *varāgam*, பெ. (n.) பன்றி; pig.

[Skt. *varāha* > த. வராகம்.]

வாசனை *vāsanai*, பெ. (n.) நறுமணம்; fragrance.

[Skt. *vāsanā* > த. வாசனை.]

வாசத்தலம் *vācattalam*, பெ. (n.) வாழ்விடம், இருப்பிடம்; residence.

வாத்தியம் *vāddiyam*, பெ. (n.) இன்னியம்; musical instrument.

[Skt. *vādyā* > த. வாத்தியம்.]

வாத்தியார் *vāddiyār*, பெ. (n.) ஆசிரியர்; teacher.

[Skt. *upādhyāya* > த. வாத்தியார்.]

